

KURAN-I KERİM

الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ

e-Mushaf-ı Şerif

ve Türkçe mealı

Meal Prof. Dr. Suat YILDIRIM

Programlama HASAN BASRI
KADIKÖY / İSTANBUL

HEDİYEDİR

TİCARİ MAKSATLA KULLANMAYINIZ
PARA İLE SATMAYINIZ

e-Mail: e-Mushaf-TR@thekuran.com
[indir www.Thekuran.com](http://indir.www.Thekuran.com) TR

Sıra No	Sure No	Türkçe Adı	Arapça Adı	İniş Sırası	Ayet Sayısı	Cüz	Sayfa
1	80	Abese	عَبَسَ	24	42	30	584
2	100	Âdiyât	الْعَادِيَات	14	11	30	599
3	46	Ahkâf	الْأَخْفَاف	66	35	26	501
4	33	Ahzâb	الْأَحْزَابِ	90	73	21	417
5	87	A'lâ	الْأَعْلَى	8	19	30	591
6	96	Alak	الْعَلَقِ	1	19	30	597
7	3	Âl-i İmrân	آلِ عِمْرَانَ	89	200	3	49
8	29	Ankebût	الْعَنَكَبُوتِ	85	69	20	395
9	7	A'râf	الْأَعْرَافِ	39	206	8	151
10	103	Asr	الْعَصْرِ	13	3	30	601
11	2	Bakara	الْبَقَرَةِ	87	286	1	1
12	90	Beled	الْبَلَدِ	35	20	30	593
13	98	Beyyine	الْبَيِّنَةِ	100	8	30	598
14	85	Burûc	الْبُرُوجِ	27	22	30	589
15	45	Câsiye	الْحَاشِيَةِ	65	37	25	498
16	72	Cinn	الْجِنَّ	40	28	29	571
17	62	Cuma	الْجُمُعَةِ	110	11	28	552
18	93	Duhâ	الضُّحَى	11	11	30	595
19	44	Duhân	الدُّحَانِ	64	59	25	495
20	6	En'am	الْأَنْعَامِ	55	165	7	127
21	21	Enbiyâ	الْأَنْبِيَاءِ	73	112	17	321
22	8	Enfâl	الْأَنْفَالِ	88	75	9	176
23	35	Fâtur	فَاطِرٍ	44	45	22	433
24	1	Fâtiha	الْفَاتِحَةِ	5	7	1	0
25	89	Fecr	الْفَجْرِ	10	30	30	592
26	113	Felak	الْفَلَقِ	20	5	30	604
27	48	Fetih	الْفَتْحِ	111	29	26	510
28	105	Fil	الْفِيلِ	19	5	30	601
29	25	Furkân	الْفُرْقَانَ	42	77	18	358
30	41	Fussilet	فُصِّلَتْ	61	54	24	476
31	88	Gâşiye	الْغَاشِيَةِ	68	26	30	591
32	22	Hac	الْحَجِّ	103	78	17	331
33	57	Hadid	الْحَدِيدِ	94	29	27	536
34	69	Hâkka	الْحَاقَّةِ	78	52	29	565
35	59	Haşr	الْحَاشِرِ	101	24	28	544
36	15	Hicr	الْحِجْرِ	54	99	14	261
37	49	Hucurât	الْحُجُرَاتِ	106	18	26	514
38	11	Hûd	هُودٍ	52	123	11	220
39	104	Hümeze	الْهُمَزَةِ	32	9	30	601
40	14	İbrâhîm	إِبْرَاهِيمَ	72	52	13	254
41	112	İhlâs	الْإِحْلَاصِ	22	4	30	604
42	82	İnfîtar	الْإِنْفِطَارِ	82	19	30	586
43	76	İnsân	الْإِنْسَانَ	98	31	29	577
44	84	İnşikâk	الْإِنشِقَاقِ	83	25	30	588
45	94	İnşirâh	الْإِنْشِرَاحِ	12	8	30	596
46	17	İsrâ	الْإِسْرَاءِ	50	111	15	281
47	97	Kadir	الْقَدْرِ	25	5	30	598
48	50	Kâf	كَافٍ	34	45	26	517
49	109	Kâfirûn	الْكَافِرُونَ	18	6	30	603
50	68	Kalem	القَلَمِ	2	52	29	563
51	54	Kamer	القَمَرِ	37	55	27	527
52	101	Kâria	الْقَارِعَةِ	30	11	30	600
53	28	Kasas	الْقَصَصِ	49	88	20	384
54	18	Kehf	الْكَهْفِ	69	110	15	292
55	108	Kevser	الْكَوْثَرِ	15	3	30	602
56	75	Kiyâmet	الْقِيَامَةِ	31	40	29	576
57	106	Kureyş	قُرَيْشٍ	29	4	30	602

Sıra No	Sure No	Türkçe Adı	Arapça Adı	İniş Sırası	Ayet Sayısı	Cüz	Sayfa
58	92	Leyl	الْلَيْلِ	9	21	30	595
59	31	Lokmân	لُكْمَانَ	57	34	21	410
60	5	Mâide	الْمَائِدَةِ	112	120	6	105
61	107	Maûn	الْمَاعُونِ	17	7	30	602
62	70	Meâric	الْمَعَارِجِ	79	44	29	567
63	19	Meryem	مَرْيَمَ	44	98	16	304
64	47	Muhammed	مُحَمَّدٍ	95	38	26	506
65	83	Mutaffîfîn	الْمُطَفِّفِينَ	86	36	30	587
66	58	Mücâdele	الْمُجَادَلَةِ	105	22	28	541
67	74	Müddessir	الْمُدَّثِّرِ	4	56	29	574
68	67	Mülk	الْمَلِكِ	77	30	29	561
69	40	Mü'min	الْمُؤْمِنِ	60	85	24	466
70	23	Mü'minûn	الْمُؤْمِنُونَ	74	118	18	341
71	60	Mümtehine	الْمُتَمَتِّعَةَ	91	13	28	548
72	63	Münâfikûn	الْمُنَافِقُونَ	104	11	28	554
73	77	Mürselât	الْمُرْسَلَاتِ	33	50	29	579
74	73	Müzzemmil	الْمُزَّمِّلِ	3	20	29	573
75	16	Nahl	النَّحْلِ	70	128	14	266
76	114	Nâs	النَّاسِ	21	6	30	604
77	110	Nasr	النَّصْرِ	114	3	30	603
78	79	Naziât	النَّازِعَاتِ	81	46	30	582
79	78	Nebe	النَّبَأِ	80	40	30	581
80	53	Necm	النَّجْمِ	23	62	27	525
81	27	Neml	النَّمْلِ	48	93	19	376
82	4	Nisâ	النِّسَاءِ	92	176	4	76
83	71	Nûh	نُوحٍ	71	28	29	569
84	24	Nûr	النُّورِ	102	64	18	349
85	13	Ra'd	الرَّعْدِ	96	43	12	248
86	55	Rahmân	الرَّحْمَنِ	97	78	27	530
87	30	Rûm	الرُّومِ	84	60	21	403
88	38	Sâd	صَادٍ	38	88	23	452
89	61	Saff	الصَّفِّ	109	14	28	550
90	37	Sâffât	الصَّافَّاتِ	56	182	23	445
91	34	Sebe	سَبَأٍ	58	54	22	427
92	32	Secde	السُّجُودَةِ	75	30	21	414
93	91	Şems	الشَّمْسِ	26	15	30	594
94	26	Şuarâ	الشُّعَرَاءِ	47	227	19	366
95	42	Şûrâ	الشُّورَى	62	53	25	482
96	20	Tâhâ	طِهٍ	45	135	16	311
97	66	Tahrîm	التَّحْرِيمِ	107	12	28	559
98	65	Talâk	الطَّلَاقِ	99	12	28	558
99	86	Târık	الطَّارِقِ	36	17	30	590
100	111	Tebbet	الْتَّبَتِ	6	5	30	603
101	64	Tegâbün	التَّغَابُنِ	108	18	28	555
102	102	Tekâsür	التَّكَاسُرِ	16	8	30	600
103	81	Tekvîr	التَّكْوِيرِ	7	29	30	585
104	9	Tevbe	التَّوْبَةِ	113	129	10	186
105	95	Tîn	التِّينِ	28	8	30	596
106	52	Tûr	الطُّورِ	76	49	27	522
107	56	Vâkıa	الْوَاقِعَةِ	46	96	27	533
108	36	Yâsîn	يَسِينَ	41	83	22	439
109	10	Yûnus	يُونُسَ	51	109	11	207
110	12	Yûsuf	يُوسُفَ	53	111	12	234
111	51	Zâriyât	الذَّارِيَاتِ	67	60	26	519
112	99	Zilzâl	الزَّلْزَالِ	93	8	30	599
113	43	Zuhruf	الزُّحُوفِ	63	89	25	488
114	39	Zümer	الزُّمَرِ	59	75	23	457

Sure No	Türkçe Adı	Arapça Adı	İniş Sırası	Ayet Sayısı	Cüz	Sayfa
1	Fâtiha	الْفَاتِحَة	5	7	1	0
2	Bakara	البَقَرَة	87	286	1	1
3	Âl-i İmrân	أَلِإِمْرَانٍ	89	200	3	49
4	Nisâ	النِّسَاء	92	176	4	76
5	Mâide	الْمَائِدَة	112	120	6	105
6	En'âm	الْأَنْعَام	55	165	7	127
7	A'râf	الْأَعْرَاف	39	206	8	151
8	Enfâl	الْأَنْفَال	88	75	9	176
9	Tevbe	التَّوْبَة	113	129	10	186
10	Yûnus	يُونُس	51	109	11	207
11	Hûd	هُود	52	123	11	220
12	Yûsuf	يُوسُف	53	111	12	234
13	Ra'd	الرَّعْد	96	43	12	248
14	İbrâhîm	إِبْرَاهِيمَ	72	52	13	254
15	Hicr	الْحَجْر	54	99	14	261
16	Nahl	النَّحْل	70	128	14	266
17	İsrâ	الْأَسْرَاء	50	111	15	281
18	Kehf	الْكَهْف	69	110	15	292
19	Meryem	مَرْيَمَ	44	98	16	304
20	Tâhâ	طه	45	135	16	311
21	Enbiyâ	الْأَنْبِيَاء	73	112	17	321
22	Hac	الْحَجَّ	103	78	17	331
23	Mü'minûn	الْمُؤْمِنُونَ	74	118	18	341
24	Nûr	النُّور	102	64	18	349
25	Furkân	الْفُرْقَان	42	77	18	358
26	Şuarâ	الشُّعْرَاء	47	227	19	366
27	Neml	النَّمْل	48	93	19	376
28	Kasas	الْقَصَص	49	88	20	384
29	Ankebût	الْعَنْكَبُوت	85	69	20	395
30	Rûm	الرُّوم	84	60	21	403
31	Lokmân	لُقْمَانَ	57	34	21	410
32	Secde	السُّجْدَة	75	30	21	414
33	Ahzâb	الْأَحْزَاب	90	73	21	417
34	Sebe	سَبَأ	58	54	22	427
35	Fâtır	فَاطِر	44	45	22	433
36	Yâsîn	يَس	41	83	22	439
37	Sâffât	الصَّافَّات	56	182	23	445
38	Sâd	ص	38	88	23	452
39	Zümer	الزُّمَر	59	75	23	457
40	Mü'min	الْمُؤْمِن	60	85	24	466
41	Fussilet	فُصِّلَتْ	61	54	24	476
42	Şûrâ	الشُّورَى	62	53	25	482
43	Zuhruf	الزُّحْرُف	63	89	25	488
44	Duhân	الدُّحَان	64	59	25	495
45	Câsiye	الْجَاسِيَة	65	37	25	498
46	Ahkâf	الْأَحْقَاف	66	35	26	501
47	Muhammed	مُحَمَّد	95	38	26	506
48	Fetih	الْفَتْح	111	29	26	510
49	Hucurât	الْحُجُرَات	106	18	26	514
50	Kâf	ق	34	45	26	517
51	Zâriyât	الدَّارِيَات	67	60	26	519
52	Tûr	الطُّور	76	49	27	522
53	Necm	النَّجْم	23	62	27	525
54	Kamer	القَمَر	37	55	27	527
55	Rahmân	الرَّحْمَن	97	78	27	530
56	Vâkıa	الْوَأَقِيعَة	46	96	27	533
57	Hadîd	الْحَدِيد	94	29	27	536

Sure No	Türkçe Adı	Arapça Adı	İniş Sırası	Ayet Sayısı	Cüz	Sayfa
58	Mücâdele	الْمُجَادَلَة	105	22	28	541
59	Haşr	الْحَشْر	101	24	28	544
60	Mümtehine	الْمُمْتَحِنَة	91	13	28	548
61	Saff	الصَّف	109	14	28	550
62	Cuma	الْجُمُعَة	110	11	28	552
63	Münâfikûn	الْمُنَافِقُونَ	104	11	28	554
64	Tegâbün	التَّغَابُن	108	18	28	555
65	Talâk	الطَّلَاق	99	12	28	558
66	Tahrîm	التَّحْرِيم	107	12	28	559
67	Mülk	الْمُلْك	77	30	29	561
68	Kalem	القَلَم	2	52	29	563
69	Hâkka	الْحَاقِقَة	78	52	29	565
70	Meâric	الْمَعَارِج	79	44	29	567
71	Nûh	نُوح	71	28	29	569
72	Cinn	الْجِنِّ	40	28	29	571
73	Müzzemmil	الْمُزَّمِّل	3	20	29	573
74	Müddessir	الْمُدَّثِّر	4	56	29	574
75	Kiyâmet	الْقِيَامَة	31	40	29	576
76	İnsân	الْإِنْسَان	98	31	29	577
77	Mürselât	الْمُرْسَلَات	33	50	29	579
78	Nebe	النَّبَا	80	40	30	581
79	Naziât	النَّازِعَات	81	46	30	582
80	Abese	عَبَسَ	24	42	30	584
81	Tekvîr	التَّكْوِير	7	29	30	585
82	İnfîtâr	الْإِنْفِطَار	82	19	30	586
83	Mutaffîfîn	الْمُتَفَفِّفِينَ	86	36	30	587
84	İnşikâk	الْإِنْشِقَاق	83	25	30	588
85	Burûc	الْبُرُوج	27	22	30	589
86	Târık	الطَّارِق	36	17	30	590
87	A'lâ	الْأَعْلَى	8	19	30	591
88	Gâşiye	الْغَاشِيَة	68	26	30	591
89	Fecr	الفَجْر	10	30	30	592
90	Beled	الْبَلَد	35	20	30	593
91	Şems	الشَّمْس	26	15	30	594
92	Leyl	الْأَيْل	9	21	30	595
93	Duhâ	الضُّحَى	11	11	30	595
94	İnşirâh	الْإِنْشِرَاح	12	8	30	596
95	Tin	التِّين	28	8	30	596
96	Alak	الْعَلَق	1	19	30	597
97	Kadir	القَدَر	25	5	30	598
98	Beyyine	الْبَيِّنَة	100	8	30	598
99	Zilzâl	الزَّلْزَال	93	8	30	599
100	Âdiyât	الْعَادِيَات	14	11	30	599
101	Kâria	الْقَارِعَة	30	11	30	600
102	Tekâsür	التَّكَاثُر	16	8	30	600
103	Asr	العَصْر	13	3	30	601
104	Hümeze	الْهُمَزَة	32	9	30	601
105	Fil	الْفِيل	19	5	30	601
106	Kureyş	قُرَيْش	29	4	30	602
107	Maun	الْمَاعُون	17	7	30	602
108	Kevser	الْكَوْثَر	15	3	30	602
109	Kâfirûn	الْكَافِرُونَ	18	6	30	603
110	Nasr	النَّصْر	114	3	30	603
111	Tebbet	التَّسْبِط	6	5	30	603
112	İhlâs	الْإِحْلَاص	22	4	30	604
113	Felak	الْفَلَق	20	5	30	604
114	Nâs	النَّاس	21	6	30	604

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
1-Fatiha Süresi	Yaprak 00										Cüz 01					Süre 01				Sayfa 000															
Bu Cüz Yaprağı git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

01-FATIHA SÜRESİ

Mekke'de, risaletin başlangıcında nazil olmuş olup 7 âyettir. Tam olarak nazil olan ilk süredir. Kur'an-ı Kerim'in başlangıcı olduğundan "bir yeri veya bir şeyi açan, başlatan" anlamına Fâtiha adı verilmiştir. Ayrıca yirmi kadar güzel vasfını bildiren başka isimleri de vardır. Mesela: Namazda okunması vacip olduğundan Süretü's-salât, Allah Teâla'nın arşının altındaki hazineden indirilip ulvî mânâların hazinesi olduğundan Kenz; başlı başına yeterli olduğundan Vâfiye, Kâfiye; bütün sürelerin aslı, kökü, tohumu durumunda olduğundan Ümm'ul-Kıtab, el-Esas onun isimleri arasındadır. Bu kutlu ve özlü süre gerçekten Kur'an-ı Kerim'in feyizli ve bereketli bir hülâsası ve İslâm ibadetinin esasıdır. Kur'an-ı Kerim'in ana gayeleri şunlardır.

1. Tevhid, yani Allah'ın birliği
2. Nübüvvet
3. Ahiret
4. İbadet ve adaleti de kapsayarak istikamet

Fâtiha süresi bu esas-lara açıkça delâlet eder.

Bismillâhırahmânırahîm

Fatiha /1 - Rahmân ve rahîm olan Allah'ın adıyla [59,22-24]

Fatiha /2 - Bütün hamdler, övgüler âlemlerin Rabbi Allâh'adır.

Fatiha /3 - O rahmândır, rahîmdir.

Fatiha /4 - Din gününün, hesap gününün tek hâkimidir. [24,25; 37,53]

Rabbü'l-âlemin sıfâtı Kur'an mesajının evrenselliğini, rahmân ve rahîm sıfatları, Allah'ın kâinatı şenlendiren geniş rahmetini ilan eder.

Sürenin başında "Bütün övgüler Allah'ındır" şeklinde kapsamlı bir hüküm verildiğinden, âdeta "Niçin?" diye soran akli tatmin için, zımmen gerekece teşkil eden bazı ilahî sıfatlar hatırlatılmaktadır. Övgüler Onundur: Çünkü Rabbü'l-âlemindir bütün varlıkları yaratıp büyüyen, varlıkta devam ettiren. Çünkü rahmândır, rahîmdir: Bu mükenmel kâinatı merhametliyle şenlendiren, güneşleri, ay'ları, topekün kâinatı bitkilere ve hayvanlara hizmet ettiren, cansız ve canlı ile bütün varlıkları da insana hizmet ettiren O'dur ve çünkü, hayat sadece dünya hayatından ibaret değildir. Burada ağır bir emanet yüklenerek, Allah'ın halifesi, vekili olarak geçici bir süre için görevlendirilen insanın, asıl hayatı ebedî ahiret hayatıdır. İşte Allah ahiretin de tek hükümdarıdır.

Fatiha /5 - (Haydi öyleyse deviniz):

"Yalnız Sana ibadet eder, yalnız sende medet umarız." [73,9; 6,1; 3,64]

Evreni dikkatle inceleyen her akıllı sahibi, böylece akli delille Rabbine ulaşacağından, sürenin başından 4. âyete kadar Allah'tan "O" diye bahsederken, bu tefekkürü sonucunda artık âdeta O'nu görüyor hale gelip "Sen" diye hitap etme makamına yükselir: "İbadetim, kulluğum, sevgim yalnız Sana'dır Rabbim! der. Diğer taraftan, Allah müminleri toplum halinde, daha doğrusu topluluk halinde huzurunda görmek istediğinden, dünyadaki bütün müminlerle birlikte ibadetini O'na takdim eder, onlardan güç, kuvvet, dua ve mutluluk alır.

Tarih ve coğrafyasıyla bütün bir insanlığı, hatta bütün âlemleri, dünya ve ahireti, ezelden ebede varlığını tamamını kucağına alan kutlu Fatiha, bu süreyi yücelerden indiren Zâtın, bütün âlemleri her tarafıyla aynı anda gören Rabbü'l-âlemin olduğunun önemli bir delilidir. 5. âyet ile kul, Rabbi ile bir akit yapmaktadır. Allah'a ibadet ve teslimiyet gösteren insana O, dünyada yardım ve hidâyeti, ahirette cenneti vermeyi uhdesine alır.

Fatiha /6 - Bizi doğru yola, Sana doğru varan yola ilet. [4,69]

Fatiha /7 - Nimet ve lütfuna mazhar ettiklerinin yoluna ilet. Gazaba uğrayanların ve sapkınlarınkine değil

Son âyet doğru yolun somut, gerçekleşmiş şeklini gösterir, mümini geniş düz caddede ilerleyen peygamber-lerin nuranı kâfilesinin peşine yerleştirir. Örnek ihtiyacını tatmin eder. Fâtiha süresinin okun-ması tamamlanınca "öyle olsun, kabul eyyle!" mânâsına gelen "âmin" denilmesi sünnettir.

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ
 إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
 اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
 الصِّرَاطَ
 الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
 غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

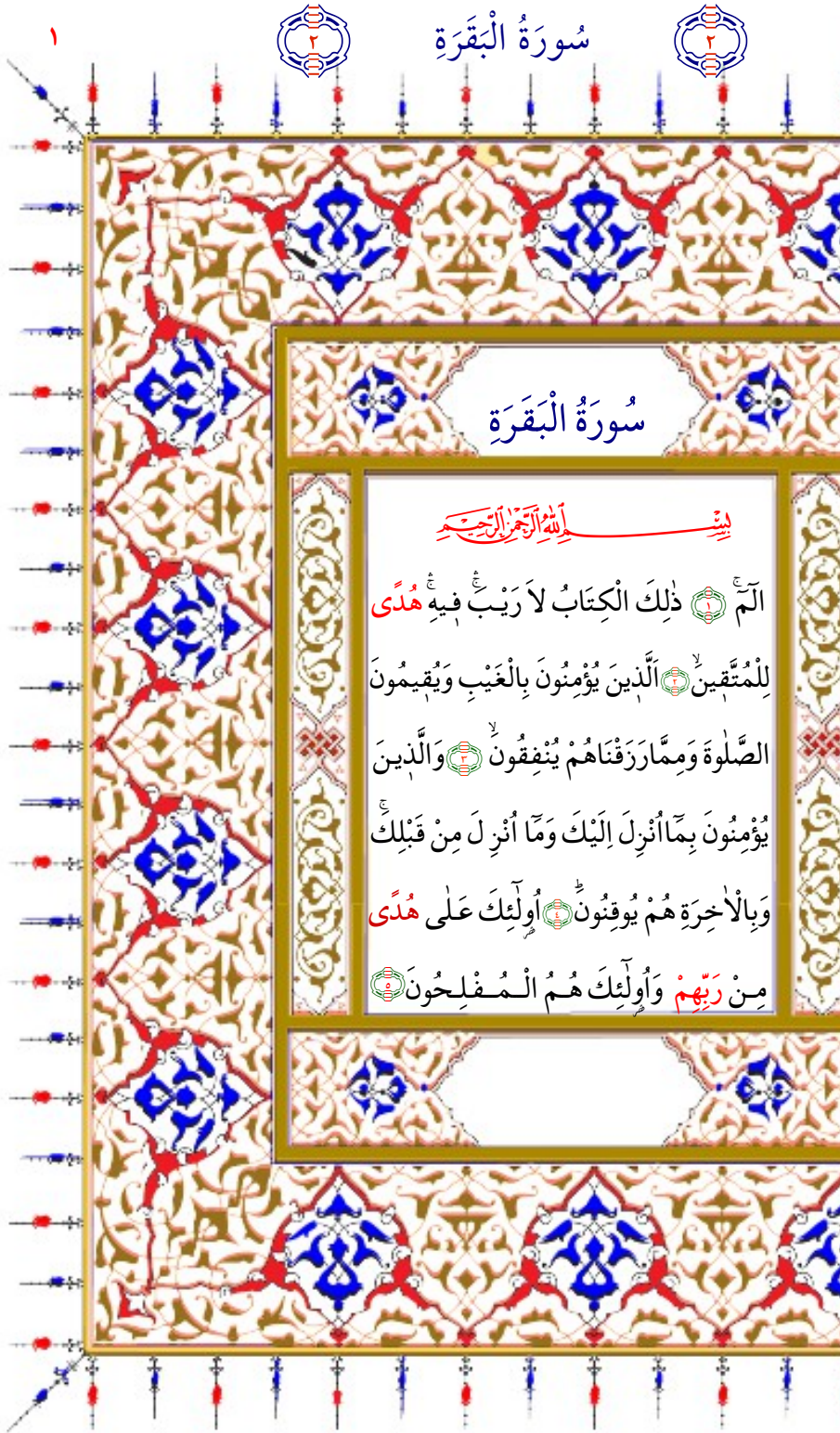
Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
2-Bakara Süresi	Yaprak 01A											Cüz 01				Süre 02				Sayfa 001																
Bu Cüz Yaprağı git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

02-BAKARA SÜRESİ

Bakara süresi Medine döneminde hicretten hemen sonra nâzil olmaya başlamış ve takriben on yıla yayılan vahiy parçaları halinde devam etmiştir. Kur'ân-ı Kerim'in en uzun süresi olup 286 âyettir. Hacim itibarıyla Kur'ân'ın 1/12 sini teşkil eder. Kur'ân'ın, ayrıntılı bir özeti durumundadır. Süre bir mukaddime, dört ana maksat ve bir neticeden oluşur.

Mukaddime: Kur'ân'ın sanını, görevini bildirir ve ondaki hidâyetin temiz kalb taşıyanlar nezdinde âşikâr olup kalbi hasta ve bozuk olanların ondan yüzçevireceklerini bildirir.

Birinci maksat: Bütün insanları Islâma davet eder.

İkinci maksat: Özellikle Ehl-i Kitabın yanlışlarını düzeltip Kur'ân tasdik etmeye çağırır. **Üçüncü maksat:** Bu dinin ahkâmını ayrıntılı olarak bildirir.

Dördüncü maksat: Bu hükümlerin yerine getirilmesini sağlayacak müeyyidelere ve teşvik edici hususlara yer verir. Netice: Mezkûr maksadları içeren daveti kabul edenleri tanıtır; onların dünya ve ahiretteki akıbetlerini açıklar.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Bakara /1 – Elif, Lâm, Mîm.

Kur'ân-ı Kerim'in 29 süresi huruf-i mukattaa denilen bu münferit harfler ile başlar. Müfessirler, bunların mânasız veya tesadüf olmadığını vurgular, onlar hakkında öne sürülen muhtemel çeşitli izahları naklede, bununla beraber Allah ile Resulü (a.s.) arasındaki bu şifrelerin kesin mânalarını Allah'a havale ederler. Allah Teâla bu tonlu seslerle sinyaller verip beşeriyetin dikkatlerini çekmekte, bir an için her işi bırakıp gelecek muazzam gerçekleri dinlemelerini temin etmektedir. Keza Kur'ânın da böyle harflerden ibaret olduğunu, yapabileceklere bu harfleri kullanarak insanların da benzerini yapma çabaları hususunda meydan okuduğunu hatırlatmaktadır.

el-Kitab: "Yazılı şey" demektir. Böylece kitap adı verilerek zımnın Kur'ân vahiylerinin yazı ile tesbit edilmesi emredilmektedir. Kur'ân o kitaptır ki kitap denilince, hatıra onun geldiği en mükemmel kitaptır ve diğer bütün kitaplar onun mânasını açıklamak görevindedirler.

Takvâ: Korunma, sakınma demektir. İnsanın, başta küfür ve şirk olarak kendisine zarar veren her türlü kötülükten, haram ve isyandan korunarak ta nihayette cehennem azabından da korunmasını sağlayan değer sistemidir. Muttakî ise, takvâ sıfatını taşıyan kimsedir.

Gayb sözlükte: "Görünmeyen, gözden gizli kalan şey" demektir. Terim olarak "Duyulardan ve insanın ilminden gizli kalan" şeye denilmiştir. Bir şeyin gayb olması, insanlar yönündendir; yoksa Allah için gayb yoktur. Allah Teâla da bize göre gaybdır, fakat O'nun hakkında "gâib" denilemez.

Bakara /2 – İşte Kitap! Şüphe yoktur onda. Rehberdir muttakilere[32,1-2]

Bakara /3 – O muttakiler ki görünmeyen âleme inanırlar. Namazlarını tam dikkatle ifâ ederler. Kendilerine ihsan ettiğimiz nimetlerden infak ederler.

Bakara /4 – Hem sana indirilen kitabı, hem de senden önce indirilen kitapları tasdik ederler. Ahirete de kesin olarak onlar inanırlar. Burada Tevrat, İncil, Zebur gibi kitapların asıllarının Allah tarafından gönderildiğine iman etmenin, dinin temellerinden olduğu bildiriliyor.

Bakara: Sürenin bu ismi 67-71 âyetlerinde yer alan bakara kıssasından alınmıştır. Bir ineği kesmek gibi cüz'î bir vak'ânın ayrıntılı olarak anlatılması, hatta bu uzun süreye adının verilmesi tuhaf gelebilir. Fakat Kur'ân temel bir kanun ve prensibin tezahürünü ifade eden cüz'î olayları bazan ayrıntılı olarak anlatarak o genel prensibi zihinlere yerleştirmek ister. Kur'ân-ı Kerim, Hz. Mûsâ (a.s.)'ın risaletiyle, İsrailoğullarının seciyelerine girmiş olan sığra tapınma fikrini kesip öldürdüğünü, bu olay ile anlatmaktadır.

Bakara /5 – İşte bunlardır Rableri tarafından doğru yola ulaştırılanlar. Ve işte bunlardır felah bulanlar.

Bakara /6 – İnkâra saplananları ise ister uyar ister uyarma onlar için birdir, imana gelmezler. [10,96]

İnkâra saplananlardan burada maksat, Ebû Cehil, Ebû Leheb gibi imana gelmeyeceklerini Allah'ın bildiği muayyen kâfirlerdir. Bütün kâfirler değildir.

Bakara /7 – Allah onların kalblerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözlerine de bir perde inmiştir. Bunların hakkı büyük bir azaptır. [61,5; 6,110; 4,155]

Bakara sûresinin ilk beş âyeti müminlerin, müteakip üç âyeti kâfirlerin, gelecek 8. âyetten itibaren on üç âyet ise münafıkların bariz sıfatlarını anlatmaktadır.

Bakara /8 – Öyle insanlar da vardır ki "Allah'a ve âhiret gününe inandık" derler; Oysa iman etmemişlerdir. [63,1]

Bakara /9 – Akılları sıra Allah'ı ve iman edenleri aldatmayı kururlar. Kendilerinden başkasını aldatamazlar da farkında değiller. [58,18]

Bakara /10 – Kalblerinde bir hastalık vardır. Allah da onların hastalıklarını daha da ilerletti. Bu yalancılıkları, bu samimiyetsizlikleri sebebiyle bunlara gayet acı bir ceza vardır. [9,124-125; 47,17; 47,20]

Bakara /11 – Ne zaman onlara: "Yeryüzüne fesat saçmayın!" denilse "Biz sadece barışçıyız, ortalığı düzeltmekten başka işimiz yok!" derler. [8,73; 47,11; 2,205]

Bakara /12 – Gözünüzdü açın, bunlar bozguncuların ta kendileridir, lâkin suçları yok, farkında değiller.

Bakara /13 – Ne zaman onlara: "Şu güzel insanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denilse "Yani o beyinsizlerin inandıkları gibi mi inanalım?" derler. Asıl beyinsizler kendileridir de farkında değiller.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi														Yaprak 01B				Cüz 01				Süre 02				Sayfa 002				

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

٢

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٤﴾

فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿٦﴾

وَأَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿٧﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ﴿٨﴾

أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُم آمِنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شِيَاظِنِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ

إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٢﴾

Bakara /14 – Bunlar iman edenlerle karşılaştıkları vakit "Biz de müminiz" derler. Fakat şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında da: "Emin olun biz sizinle beraberiz, biz onlarla alay ediyoruz" derler.

Şeytan: "Azgınlıkta, şer ve kötülükte kendi benzerlerini çok geçmiş kötü, inatçı" anlamında cins ismi olup cinlerden olduğu gibi insanlardan da olabilir. Cin şeytanlarının ataları İblis olup, bazan özel isim olarak İblis yerine eş-Şeytan kullanılır.

Bakara /15 – Allah da kendileriyle alay eder ve azgınlıklarında onlara mühlet verir; böylece onlar bir müddet başıboş dolaşırlar.

Allah'ın alay etmesinden maksat, münafıkların alay etmelerinin karşılığını vermesidir. *Müşâkele* babından olarak, benzer lafızla, tamamen farklı mâna kasdetme söz konusudur. Mesela haylazlık ederken sinsice gülen çocuğunu tehdit eden annesi "Sen gül, ben de sana gülerim!" derken, onun gülmesinin tamamen farklı şekilde olması gibi.

Kalbinde iman etmediği halde müslüman görünen kimseye münafık denir. Bunlara İslâm toplumunda müslüman muamelesi yapılır. Böylece:

1. İslâmın sabır ve müsamahası uygulanır.

2. Onların nesillerinden gerçek müminlerin yetişmesine imkân hazırlanır.

Bakara /16 – İşte onlar hidâyeti alacaklarına, dalâlete müşteri oldular. Ama bu, kârlı bir ticaret olmadı. Çünkü kâr yolunu tutmadılar

Bakara /17 – Bunların halî, o kimsenin haline benzer ki aydınlanmak için bir ateş yakar. Ateş çevresini aydınlatır aydınlatmaz Allah onların gözlerinin nurunu giderir ve karanlıklar içinde bırakır, onlar da göremez olurlar. [63,3]

Bakara /18 – Sağır, dilsiz ve kördürler onlar, Onun için hakka dönmeyiz. [22,46]

Bakara /19 – Yahut onların durumu gökten sağnak halinde boşanan ve içinde yoğun karanlıklar, gök gürlemeleri ve şimşekler bulunan yağmura tutulmuş kimselerin durumuna benzer. Yıldırımların verdiği dehşetle, ölüm korkusundan, parmaklarını kulaklarına tıklarlar. Fakat Allah kâfirleri çepeçevre kuşatır. [63,4; 9,56-57; 57,13-15]

Bakara /20 – Şimşek nerdeyse gözlerini körletecek. Önlerini aydınlattı mı ışığında yürürler, karanlık çökünce de dikilir kalırlar. Allah dileseydi kulaklarını sağır, gözlerini kör ederdi. Allah gerçekten her şeye kadirdir.

Bakara /21 – Ey insanlar! Hem Sizi hem de sizden önceki insanları yaratan Rabbinize ibadet ediniz. Böyle yapmakla her türlü zarardan korunmayı ümit edebilirsiniz. [32,3; 30,41; 39,28]

Âyetin son kısmındaki ümidi ifade eden kelime

lealle olup Arapçada *terecci* yani ümit ifade eden başlıca edatlardan biridir. Allah Teâlânın sözünde terecci, ilk bakışta tereddüde yol açabilir. Hâşâ, sanki O'nun neticeleri kesin olarak bilmediği zannını uyandırabilir. Fakat bu sathî bir anlayıştır. Doğrusu şudur: 1. Birçok durumda terecciyi muhataplar bakımından anlamak gerekir. Nitekim mealî buna göre vermiş bulunuyoruz. 2. Tereccî üslûbu, hem Allah, hem de kul yönünden matlub olan tutumdur. Zira kulluk tavrı, ümit ve korku arasında olup âkibetten emin olmamayı gerektirir. Öte yandan bu üslupla, Allah, ilahî iradeyi hiçbir şeyin sınırlanmadır. mayacağımı bildirmek ister. Kul: "Ben rabbimin şu emrini yaptım, O da benim için şunu yapar" diyemez

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
2-Bakara Süresi											Yaprak 02A					Cüz 01			Süre 02			Sayfa 003													
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ

بِنُورِهِمْ وَتَرَكَّهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمُّ بكم عُمى

فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ

وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ

حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ

أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ

قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ

الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٢﴾ الَّذِي

جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ

مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ

أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ

عِبْدِنَا فَاتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٤﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا

النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾

Bakara /22 – O rabbininze ki yeryüzünü size bir döşek, göğü de bir kubbe yaptı.

Gökten yağmur indirip, onunla size rızık olarak çeşitli mahsuller çıkardı.

Öyleyse siz gerçeği bilip dururken sakın Rabbinize eş koşmayın.

Atmosfer tabakası, portakalın kabuğunun portakalı sarması gibi dünyayı çevrelemektedir.

Bu âyette İ'caz delillerinden bir cüz vardır. Yer küresini çevreleyen ilk kısımda çeşitli hava tabakaları bulunur. Bu tabakalar, evrenin muhtelif yerlerinden gelen zararlı ışınlardan dünyayı korur. Sadece dünyadaki hayat için faydalı olanları geçirirler. Binaenaleyh bunlar tavan veya gölgelik durumundadırlar. İşte bulut ve yağmur da göğün bu tabakasında meydana gelir"

Bakara /23 – Eğer kulumuza indirdiğimiz Kur'ânın Allah'ın sözü olduğu hakkında şüpheniz varsa, haydi onun sürelerinden birine benzer bir süre meydana getirin ve Allah'tan başka güvendiklerinizin hepsini çağırın, iddianızda haklı iseniz. [10,37; 11,13; 17,88; 28,49]

Hiz. Peygamber (a.s.)ın nübüvvetinin başta gelen delili, Allah tarafından kendisine verilen Kur'ân-ı Kerim'dir. Kur'ânın Allah'ın sözü olması, İ'caz vasfına haiz olmasıyla tezahür etmiştir. İ'cazı da itiraz eden kâfirlere *tehadî* etmesi, yani benzerini yapmaları konusunda onlara meydan okuması ile ortaya çıkmıştır. Bu âyet, *tehadî* safhalarının sonuncusudur. Şöyle ki: 1. Kur'ân ilk meydan okuduğunda, Kur'âna benzer bir söz istedi (Tur, 33-34). 2. Uydurma hikâyelerden de olsa on sürenin benzerini (Hud, 13-14). 3. Hiç değilse bir sürenin mislini getirmelerini istedi. (Yunus, 38). 4. Tam misli olmasa da kısmen olsun, Kur'âna benzer bir söz söylemeye davet etti. Ne nüzul asrında, ne de ondan sonra bir cevap çıkmadığından İ'cazı sabit oldu.

Bakara /24 – Bunu yapamazsınız -ki hiçbir zaman yapamayacaksınız- çıkarısı insanlarla taşlar olan ve kâfirler için hazırlanmış o ateşten sakının.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /25 – İman edip makbul ve güzel işler yapanları müjdele: Onlara içinden ırmaklar akan cennetler vardır. Öyle cennetler ki ne zaman, meyvelerinden kendilerine birşey ikram edilirse: “Bu, daha önce de dünyada yediğimiz şey!” diyecekler. Oysa bu, onların aynı olmayıp, benzeri olarak kendilerine sunulacaktır. Orada onların tertemiz eşleri de olacak ve onlar orada devamlı kalacaklardır.

Cennetlikler için, cennetlerde tertemiz, pamuk eşler, yani erkekler için hanımlar, hanımlar için kocalar vardır. Bunlar sadece temiz değil, her yönden temizlenmiştir. Hem her türlü maddi pisliklerden hem de ahlaksızlık, geçimsizlik gibi manevi kirlerden. Dünyada da bu mutlulukların benzeri bulunabilir. Fakat başta gelen önemli fark, dünyanın geçiciliğine karşı, cennetin daimi olmasıdır. Birtakım kimseler, bu gibi müjdelede, bilhassa yemek, içmekten, kadımlardan bahsedilmesine itiraz etmek istiyorlar ve: “Dine ait duygular, insanı bunlardan kesip, yalnız ruhani lezzetle ile uğraştırmalı” diyorlar. Fakat sorası gariptir ki, böyle diyenlerin hepsi bedene ait bu iki çeşit zevk için can verenleri yanında ortaya çıkarıyor. Halbuki bu müjdele, görüldüğü üzere, her yönü kapsayan eksiksiz zevkleri bir araya getirmektedir. Ve ahiret zevklerinde dünyadaki zevklerden hiçbirinin benzerinin eksik olmadığını ve bunun karşısında dünyaya ait şehvetlerin adlılığını, çirkinliğini de gösteriyor.

Bakara /26 – Allah gerçeği açıklamak için bir sıvrisineği, hatta onun ötesinde olan bir şeyi misal getirmekten çekinmez. İman edenler onun Rablerinden gelen gerçek olduğunu bilirler. Kâfirler ise “Allah böyle misal vermekle ne kastediyor” derler. Allah bu misal ile birçoklarını şaşırtır, yine onunla bir çoklarını yola getirir; ancak bununla fâsıklardan başkasını şaşırtmaz. [22,73; 29,41; 14,24; 74,31; 13,19-25]

Fisk kelimesinin sözlük anlamı “çıkarmak, huruc etmek” dir. Nitekim delikten çıkan farelere “fâsıklar” denir. Dini terim olarak fâsik “büyük günah işlemek suretiyle Allah’a itaat çizgisinden çıkan” mânâsındadır ki küçük günahlarda ısrar etmek de bu bölüme girer. Ser’i bakımdan fâsik üç derecesi vardır. Birincisi: Günah çirkin saymakla beraber, ara sıra günah işlemek. İkincisi: Üzerine düşerek devamlı günah işlemek. Üçüncüsü: Çirkinliğini inkâr ederek yapmaktır. Bu üçüncü tabaka küfür derecesidir. Fâsik bu duruma gelmedikçe Ehli-sünnet mezhebinde kendisinden mü’min adı alınmaz. Şu halde fâsik vasfı içinde kâfirler bulunacağı gibi, imanı kaybetmemiş olanlar da bulunabilir. Mu’tezile mezhebindekiler bu kısmı ne mümin, ne kâfir saymıyor, ikisi ortası saymışlar. Hâriciler ise, üçünü de kâfir saymışlardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi	Yaprak 02B													Cüz 01			Süre 02			Sayfa 004										
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04					

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

٤

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ

رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ

مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً

فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ

رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ

اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا

وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ

اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ

اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ

يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي

خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ

فَسَوَّيْنَهَا سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /27 – Bu fâsıklar o kimselerdir ki Allah'ın kesin söz verdikten sonra sözlerinden dönerler. Allah'ın riayet edilmesini emrettiği ilişkileri keserler ve yeryüzünde fitne ve fesat çıkarırlar. İşte bunlar ziyana uğrayanların ta kendileridir. [2,63]

Bakara /28 – Ey kâfirler! Allah'ı nasıl inkâr edebilirsiniz ki siz ölü iken size hayatı veren O'dur. Şunu bilin ki tayin ettiği vâde gelince sizi öldürecek, yine dirilecek ve sonunda O'nun huzuruna götürüleceksiniz. [52,35; 76,1; 40,11; 45,26] {KM, Hezekiel 37,1-14; İşıya 26,19; Daniel 12,2-3. Yuhanna 5,21; Romalılara 4,17}

Bakara /29 – O'dur ki yeryüzünde bulunan her şeyi sizin için yarattı. Sonra iradesi yukarıya yönelip orayı da yedi gök halinde sağlamca nizama koydu. O her şeyi hakkıyla bilir. [41,9-12] {KM, Tesniye 10,14; I Krallar 8,27}

Yeryüzünde mevcut herşeyden insanlar için bir faydalanma yönü vardır. Bu faydalanma şekli bazısında müsbet, bazısında menfi bir durumdadır. Hepsinin faydalı olması, herbirinin, her şekilde ve herkes için faydalı olması demek olmaz. Bir kısmında zararlı olma durumu da vardır.

Haram kılınan şeyler ile kazanılmış şahsî mallar dışında dünyadaki herşey mübahdır. Buna Fıkıh ilminde İbâhe-i asliyye denir ki dayandığı başlıca naslardan biri bu âyet-i kerimedir. “Canlar, ırz ve namusun dışında, varlıkta aslozan, mübah değildir. Özel bir haram delili bulunmadıkça, mübah ile amel olunur” şeklindeki fıkıh kaidesi bu âyetten alınmıştır. Yalnız akıllara kalsaydı kimi hep mübah der, kimi hep haram der, kimi de şaşırır kalırdı. Nitekim vahiy aydınlığından uzak yerlerde böyle olmuş ve olmaktadır. Burada şuna dikkat etmek gerekir ki bu serbestlik, insanların tümüne eşit olarak yapılmış, insanlar insan için yaratılmamış ve birbirlerine mübah kılınmamıştır. Bunun için insanların canları, ırzları birbirlerine mübah değildir. Hatta bir insan kendi canını, ırzını bile dilediği gibi kullanmaya izinli değildir. İnsanlar, kendileri için değil Allah'a kulluk için yaratılmışlardır.

Yedi gök: Mütessirlerin çoğuna göre dünyanın üstünde bütün yıldızların süslediği maddî âlemin hepsi bir gök olup, yedi semanın birincisidir. Ve bunun ötesinde bundan başka altı sema daha vardır. “Biz dünya semasını yıldızlarla süsledik.” [37,6] âyeti de bu mânada açıktır.

Bakara /30 – Rabbin meleklerle: “Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım” dediği vakit onlar: “Â! Oradaki nizamı bozacak ve yeryüzünü kana bulayacak bir mahlûk mu yaratacaksın? Oysa biz sana devamlı hamd, ibadet ve tenzih etmekteyiz” dediler. Allah: “Ben, sizin bilmediğimiz pek çok şey bilirim” buyurdu. {KM, Tekvin 1,26}

Tesbih: Allah Teâlayı tenzih etmek, yani Zatını i'tikad, söz ve amel bakımından şanıma lâyık olmayan her türlü kusurdan yüce tutmaktır.

Hilâfet, “vekâlet” yani başkasına vekil olmak mânasına gelir. Bu vekâlet, ya aslın kaybolmasından veya bir ihtiyaçtan veya aczden, yahut da sırf, asilin, vekiline bir şeref bahşetmek lütfunda bulunmasından ileri gelir. Ve işte Cenab-ı Allah'ın yeryüzünde velilerini halife seçmesi, bu son nevidendir.

Bakara /31 – Ve Âdem'e bütün isimleri öğretti. Muteakiben önce onları meleklerle göstererek: “İddianızda tutarlı iseniz haydi Bana şunları isimleriyle bildirin bakalım!” dedi. {KM, Tekvin 2,20}

Bakara /32 – “Sübhanısın ya Rab! Senin bize bildirdiğinden başka ne bilebiliriz ki? Herşeyi hakkıyla bilen, herşeyi hikmetle yapan Sensin” dediler.

Bakara /33 – Allah: “Âdem! Eşyanın isimlerini onlara sen bildir” dedi. O da isimleriyle onları bildirince Allah buyurdu: “Ben size demedim mi ki göklerin ve yerin surlarını Ben bilirim.” Ve Ben sizin gizli açık yapmaktaki olduğunuz her şeyi de bilirim.” [20,7; 27,25]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
2-Bakara Süresi											Yaprak 03A					Cüz 01					Süre 02					Sayfa 005									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا

أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ

بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ

الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَأِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي

بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ

لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَا

آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ

أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَأِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ

فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَا

آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا

وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَازْلَمَهُمَا الشَّيْطَانُ

عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ

لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقَى

آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

Bakara /34 – O vakit meleklerle: “Âdem için secde edin!” dedik. İblis dışındaki bütün melekler secde ettiler. İblis bunu yapmadı, kibrine yedirmede ve kâfirlerden oldu.

Bakara /35 – Ve dedik ki: “Âdem! Eşinle birlikte cennete yerleşin, oradaki nimetlerden istediğiniz şekilde bol bol yeyin, sadece şu ağaca yaklaşmayın. Böyle yaparsanız zalimlerden olursunuz.” [7,19-20; 20,120] {KM, Tekvin 3,6; 3,22; 2, 15-17}

“Bu cennet, dünyada bir bahçedir. Zira Hz. Âdem (a.s.) dünyada yaratılmıştır.” diyen müfessirler vardır. Fakat ekseri müfessirlere göre maksat ebedi cennettir.

Bakara /36 – Derken Şeytan onların ayaklarını kaydırarak içinde buldukları nimet yurdundan çıkardı. Biz de: “Haydi, dedik, birbirinize düşman olarak yeryüzüne inin. Siz orada belirli bir süre ikamet edip yararlanacaksınız.”

Bakara /37 – Büyük pişmanlık duyan Âdem, Rabbinden birtakım kelimeler öğrenip onlara göre hareket etti. Rabbine yalvardı. Allah da tevbesini kabul etti. Zaten O tevbe kabul eder, merhameti boldur. [9,104; 25,71; 4,17-18]. Tevrat Hz. Âdem'in tevbe etmesinden bahsetmez.

Allah insanın dünyadaki çilesini geçici kılmıştır. Halife olmak üzere yaratılan Âdem'in fitratından ilim gücü yok edilmemiştir. Vuku bulan zelle henüz tabiat (huy) haline gelmemiştir. Onun için bu müşibetten hemen sonra, bu yaratılışıyla Rabbine döndü ve O'nun kendisine bazı kelimeler telkin ettiğini sezdi ve o kelimeleri alıp onlarla amel etti. Bu kelimeler 7,23'de bildirilmiştir.

Bakara /38 – Bakara /39 – Dedik ki: İnin oradan hepimiz! Artık ne zaman Ben'den size doğru yolu gösteren rehber gelir de kim ona uyarasa, onlara hiç bir korku olmayacak, hiç üzülmecekler de. İnkâr edip âyetlerimizi yalan sayanlar ise cehennemliklerdir, hem de orada ebedi kalacaklardır.” [20,123; 7,24-35]

Bakara /40 – Ey İsrail'in evlatları! Hatırlayın ve düşünün size ihsan ettiğim nimetimi.

Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki Ben de size karşı ahdinizi yerine getireyim ve yalnız Ben'den korkun! [44,30-34; 5,20] {KM, Tekvin 15,18; 17,2-14}

İsrail, Yâkub (a.s.) in lakabı olup İbranicede "Allah'ın kulu" "Allah'ın seçkini" mânasına geldiği bildirilir. Bu hitap tarzında, yahudileri iman etmeye bir teşvik vardır. Yani: "Ey Allah'ın seçkin bir kuluna evlatlıkla bağlanmış olan Tevrat Ehlî, bu vasfınıza ve o aşlmıza lâyük bir tutum izleyin."

Allah Teâla Hz. Âdem ve evladından, kendisi tarafından gelecek olan talimata uymalarını istemiştir. Bunu bir ahid tarzında bildirmiştir (2,38). İsrail evlatlarının Tevratı kabul etmeleri ile de, bu ahid Tevratla pekiştirilmiş, geleceği bildirilen peygamberlere ve son peygamber Hz. Muhammed (a.s.) a iman ederek bu ahdi yerine getirmeleri emredilmiştir.

Bakara /41 – Sizin yanınızda bulunan Tevratı tasdik etmek üzere indirdiğim Kur'an'a iman edin, onu inkâr edenlerin başını siz çekmeyin. Âyetlerimi az bir fiatla, yani dünya menfaati karşılığında satmayın. Asıl Bana karşı gelmekten sakının. [2,89,91,97,101; 3,81; 4,47; 5,48; 6,92; 35,31; 46,12,30]

Maksat: Tevratın asli şeklidir.

Bakara /42 – Hakki batıla karıştırmayın, bile bile gerçeği gizlemeyin.

Bakara /43 – Hem namazı tam kılın, zekâtı verin, rükû edenlerle beraber siz de namaz kılın.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi	Yaprak 03B													Cüz 01			Süre 02			Sayfa 006										
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04						

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

6

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ

وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ

وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا

وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا

مَعَ الرَّكْعَيْنِ ﴿٤٣﴾ أَتَا مَرُؤُنَ النَّاسِ بِالْبُرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ

وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَعِينُوا

بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ

يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا

شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾

Bakara /44 – Halka iyiliği emredip kendinizi unuttuysanız ne yaparsanız?

Halbuki siz Tevratı okuyup duruyorsunuz.

Artık aklınızı başınıza almayacak mısınız?

[11,88]

Bakara /45 – Sabır göstererek, namazı vesile ederek Allah'dan yardım dileyin. Gerçi bu çok zor bir iştir, fakat içi saygı ile ürperenlere değil. [29, 45]

Bütün bu emirler ve yasaklar İsrailoğullarına hitab etmekle beraber, hükümü onlara mahsus değildir. "Bunlar İslâm şeriatında da vardır. Siz de bunlara İman ve itaat ediniz" demektir. Zira Tefsir usulündeki bir kurala göre "Sebebin hususiliği, hükmün umumiliğine mani değildir"

حزب

Bakara /46 – İçi saygı dolu olan bu müminler, Rablerine kavuşacaklarını ve O'na döneceklerini iyi bilirler.

Bakara /47 – Ey İsrail'in evlatları! Size ihsan ettiğim nimetimi ve vaktiyle sizin atalarımızı diğer insanlara üstün kıldığımızı hatırlayın.

Kendi zamanlarında yaşayan insanlara üstün kılınıtlardı.

Bakara /48 – Öyle bir günden sakının ki o gün hiç kimse başkasının yerine birşey ödeyemez, kimseden şefaahat kabul edilmez, hiç kimseden fidye alınmaz, hem onlara yardım da edilmez.

[31,33; 26,100-101; 37,25]

Mu'tezile bu âyetten, büyük günah işleyenlere şefaatin fayda vermeyeceği sonucunu çıkarmıştır. Ehl-i sünnete göre âyet kâfirler hakkındadır ve hitap, küfürde ısrar edenlere mahsustur. Zira İsrailoğulları, kendilerinin babaları ve dedeleri olan peygamberlerin, her hal ve durumda, kendilerine şefaahat edeceklerini iddia ediyorlardı. Bu âyet, bunu reddediyor.

Yoksa şefaatin mutabir olduğuna dair âyetler mevcuttur. İleride ele alınacaktır. Ayrıca kesin hadisler de vardır. Kabul edilmeyecek şefaahat, herkesin kendiliğinden ve Allah'ın iznine bağlanmadan, yapacağı düşünülen şefaahatlerdir. Şu halde kendiliklerinden şefaahat edebilirler zannıyla nebilere ve velilere tapılmamalı, ancak Allah'a ibadet etmelidir ki O, istediğine, istediği zaman şefaahat ettirir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /49 – Hem sizi en feci işkencelere uğrattıkları zaman Firavun'un adamlarından kurtardığımızı da hatırlayın. Onlar sizin dünyaya gelen erkek çocuklarınızı kesiyor, kız çocuklarınızı ise kötülük için hayatta bırakıyorlardı. İşte bunda size Rabbiniz tarafından çetin bir imtihan vardı. {KM, Çıkış 1,15-16} *Firavun*, Mısırda Amalika hükümdarlarının lakabıdır. Çoğulu *Feraine*'dir. Nasil ki Türk krallarına hakan, Rum krallarının bazısına kayser, bazısına herakl (Heraklyus); Habeş krallarına necasi, Yemen meliklerine tübba', İran hükümdarlarına kisra deniliyordu

Bakara /50 – Yine hatırlayın ki sizin geçmeniz için denizi yarmış, sizi kurtarıp, siz bakıp dururken gözlerinizin önünde Firavun hanedanını boğmuştu. {KM, Çıkış 14,16; 21-30; Mezmurlar 78,13; 106,9-11} Bu âyet-i kerime, hüriyetin, başta gelen nimetlerden olduğunu hatırlatıyor. "İnsanın başka birinin eli altında ve istediği tarzda çalıştırılabileceği bir halde bulunması, üstelik bir de ağır, zor, pis işlerde kullanılması, azap şekillerinin en şiddetlilerinden olduğunda şüphe yoktur. Hatta buna mürüz kalanlar ekseriya ölümü temenni ederler. İşte Cenab-ı Allah'ın burada açıkladığı birinci nimet, bu kötü azaptan kurtulma nimetidir.

Bakara /51 – Ve bir vakit Mûsâ'ya kırk gecelik bir süre ayırmıştık. Ama siz Mûsâ'nın ayrılmasından az sonra, buzağıyı ilah edinip öz canınıza kıymıştınız. [7,142; 2,54-92; 4,153; 7,148; 20,85-97] {KM, Çıkış 14,18; Tesniye 9,9-16}

Bakara /52 – Bundan sonra Biz sizi affettik ki şükredesiniz.

Bakara /53 – Mûsâ'ya Kitap ve Furkan'ı verdik, ta ki doğru yolda yürüyebilesiniz. [28, 52-53; 21,48; 3,4; 25,1; 8,29] *Furkan*: Tevrat'ın bir sıfatu veya Tevrat'taki şer'i hükümler veya Tevrat'tan ayrı olarak *yed-i beyza* ve *asâ* gibi mucizeler yahut bir zafer ve ferah olabilir.

Bakara /54 – Mûsâ kavmine dedi ki: "Ey kavmim! Sizler danaya tutulmakla kendinize çok yazık ettiniz. Derhal yaradanınıza tevbe edin. Nefsinizin kötü arzularını kesin. Allah yolunda kendinizi öldürün. Böyle yapmanız sizi yaratan nezdinde daha hayırlıdır." Böylece Allah da sizin tevbelerinizi kabul etsin. Çünkü o tevbeleri çok kabul eder, merhamet ve ihsanı boldur. {KM, Çıkış 32,27-28}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			
2-Bakara Süresi	Yaprak 04A														Cüz 01				Süre 02				Sayfa 007										
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04										

٧

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

وَإِذْ نَجَّيْنَا كُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ

أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ

عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ

فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ

اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ

مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ

الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ

لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ

فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ

لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ

جَهْرَةً فَأَخَذْتُمُ الصَّاعِقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ

مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمْ

الْغَمَامَ وَانزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَٰى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ

مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Âyetteki "nefislerinizi öldürün" mefhum olarak üç mânaya gelebilir. 1-Hakikî mânası ki herkesin kendi kendini öldürmesi, yani intihar etmesidir. Lakin böyle olsaydı muhatap olacak kavim kalmaz veya ancak âsiler kalırdı. Şu halde kasdedilen mâna bu değildir. 2-Esasen kardeş olan bir kavmin fertlerine, haydi bakalım şimdi birbirinizi öldürünüz demektir. Tefsirciler çoğunlukla bu mânayı gözetmişlerdir. Tur'a giden Hz. Mûsâ (a.s.)'ın arkasından Samiri, altından buzağı heykeli yapmış, önce bağırması ve Apis öktüzüne tapan Mısırlılar ve diğer puta tapıcılar gibi İsrailoğullarının bir kısmını, "İşte Mûsâ bunu aramaya gitti." diyerek ona tapırmış çok yakın bir zamanda bizzat şahid oldukları nimetlere karşı nankörlük edip bir bozgun ve karışıklık çıkarmış, kavmin diğer bir kısmı Hz. Harun (a.s.) ile beraber bu gidişi onaylamışlardı. Hz. Mûsâ'nın dönüşüne kadar bu şirk iyice yayılmıştı. O dönünce Furkanın hükümüyle, hem buzağıya tapanlara, hem de onları onlemeyip bekleyenlere hemen tevbe edenlerin, etmeyenlerin derhal öldürmelerini emretmiştir. Bu iç savaş Allah'ın izniyle zaferle sonuçlanmıştı ki burada o nimet hatırlatılıyor. 3-Sırf mecazi mânası ile "nefsani isteklerinizi öldürünüz." Bu gerçek tefsir olmayıp işaret bir mânadır. "Yani günahlarınızın pişman olarak gam ve kederden canınızı çıkarın yahut şehvetlerden menetmekle riyazet ediniz."

Bakara /55 – Bir zaman da: "Ey Mûsâ! Biz Allah'ı açıkça görmedikçe sana inanmayız" dediniz. Bunun üzerine derhal sizi yıldırım çarptı, siz de bakakaldınız.

Bakara /56 – Siz bir müddet ölü vaziyette kaldıktan sonra, şükredersiniz ümidiyle sizi dirilttik.

Bunu yapanlar, elbette İsrailoğullarının hepsi değildi. Bu ısrar üzerine mikatta yıldırma yakalananlar, seçilen yetmiş kişi idi.

Bakara /57 – Üzerinize bulutları gölge yaptık.

Size kısmet ettiğimiz helâl hoş rızıklardan yiyesiniz diye kudret helvası ve bıldırcın indirdik.

Fakat nankörlük etmekle onlar Biz'e değil, kendilerine yazık ediyorlardı. [7,160; 20,80] {KM, Çıkış 13,21; 16,13-15}

Bakara /57 – Bir zaman da şöyle dedik: “Şu şehre girin ve orada istediğiniz yerden bol bol yeyin.

Şehrin kapısından secde ederek, saygılı bir tavırla girin ve “hatta “başlıca dileğimiz affedilmektir” deyin ki suçlarınızı affedelim; muhsinlerin mükafatlarını daha da artıracamız. [4,154; 7,161]

Maksat: Beyt-i Makdis veya Eriha şehridir.

Bakara /59 – Ne var ki o zalimler sözü değiştirip başka şekle koydular.

Biz de o zalimlere, itaat dışına çıktıkları için, gökten acı bir azap indirdik.

Bakara /60 – Bir zaman da Mûsâ kavmi için su arayıp Allah’a yalvarmıştı.

Biz de: “Asanı taşa vur!” demiştik.

Bunun üzerine o taştan on iki pınar fışkırmış, her bölük kendine mahsus pınarı bilmişti.

“Allah’ın rızından yeyin için, fakat sakın yeryüzünde fesat çıkararak taşkınlık yapmayın” demiştik. [7,160; 20,20; 26,45] {KM, Çıkış 17,6; 15,27}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30									
2-Bakara Süresi														Yaprak 04B						Cüz 01			Süre 02			Sayfa 008													
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

٨

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ

رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةً نَغْفِرْ لَكُمْ

خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا

غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنْ

السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذْ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ

فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ

عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ

اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى

لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا

مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا

وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى

بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبِطُوا مِضْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءَ وُيُغَضِبُ مِنَ

اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

النَّبِيَّ بَغْيًا حَقًّا ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

Bakara /61 – Bir vakit şöyle dediniz: “Mûsâ! Biz bir çeşit yemeğe imkânı yok katlanamayacağız.

O halde bizim için Rabbine yalvar da yerin bitirdiği sebzesinden, kabağından, sarımsağından, mercimeğinden, soğanından çıkarsın.”

Mûsâ da: “Ne ol dedi. Siz, daha üstün olanı vererek daha düşük olanı mı almak istiyorsunuz?”

Pekâla, şehre inin, işte istediklerinizi orada bulursunuz.

Üzerlerine horluk ve yoksulluk damgası basıldı ve neticede Allah’tan bir gazaba uğradılar. Evet öyle! Çünkü Allah’ın âyetlerini inkâr ediyor ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı.

Öyle oldu; çünkü onlar isyan ediyor ve sınırı aşıyorlardı.

Mısır: hem özel isim olarak bu isimle bilinen bir ülke, hem de cins ismi olarak “şehir” anlamına gelebilir. Fakat İsrailoğulları, Mısır’dan çıkışlarından sonra, oraya tekrar dönmediklerinden, tefsircilerimiz bunun cins isim olarak, Kudüs diyarındaki kasabalardan herhangi birinin olabileceğini söylemişlerdir. M. Hamidullah âyetin tefsirinde şöyle der: “Yahudiler, Kudüs diyarını çevreleyen şehirlere hücum etmekten korkuyorlardı. Hz Mûsâ, onlara: “Canınız o sebzeleri istiyorsa onlar o şehirde. Sıkı ise gidin oradan temin edin!” demek istemişti.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /62 – İman edenler, yahudiler, hıristiyanlar, Sabiiler... Her kim Allah'a ve âhiret gününe (gerçekten) iman eder ve amel-i salih işlerse, elbette onların Rab'leri yanında mükafatları vardır. Onlar için herhangi bir korku olmadığı gibi kendilerini üzecek bir şeyle de karşılaşmazlar. [7,158; 11,17; 10,62; 41,30; 5,69; 22,17] {KM, Matta 2,23; Resullerin işleri 2,22}

Âyetin ilk kelimesindeki "İman edenler" den maksat, birçok müfessire göre, dış görünüşte iman ettiklerini söyleyen münafıklardır. Zira daha sonraki kısımda gerçek iman edenlerin bulunması, bu tefsire bir karine teşkil etmektedir. Âyetteki "her kim Allah'a ve âhiret gününe iman eder ve amel-i salih işlerse" cümlesiyle beyan buyurulan gerçek iman edenlerin, Hz. Muhammed (a.s.) in peygamber olarak gönderilmesinden sonrakiler diye tefsir edilmesi lâzım geldiğinde hiç şüphe yoktur. Hz. Muhammed'in nübüvvetinden önce Allah'a ve âhirete iman eden ve iyi amel işleyenler bile, Tevrat ve İncil hükümlerine geleceğin büyük Peygamberine iman ile yükümlü idiler. Böyle iken Hz. Muhammed'in peygamberliğinden sonra onu inkâr edenler arasında gerçek iman ehli bulunduğu varsayımına imkân kalır mı?

Âyette zahiri iman sahipleri, Yahudi, Sabii ve hıristiyanlarla bir tutulmuş ve hepsinin kurtuluşu, Kur'an'da bildirilen rükunleriyle kâmil iman ve salih amel şartına bağlı kılınmıştır. Böylece İslâm dininin davet ve hidâyetinde, bütün insanlara açık evrensel bir din olduğu âşikâr olmaktadır. Demek doğumla ilgili olan, ırk gibi bir din anlayışı değil, tahkiki bir iman esaslıdır.

Yahûd: Arapçada bu kelime "tevbe etmek" veya "yahudi olmak" anlamına gelir. Yahud cins ismi olup kavmin veya boyun adıdır. Tekili ise Yahûdi olup o kavme mensup olan kişiye denilir.

Nasârâ: Tekili nasrânî olup, hıristiyanlar mânâsına gelir. Hz. İsâ (a.s.)'in yaşadığı Nâsıra şehrine mensubiyeti belirtir.

Sabiîn: Dilde "Sabie" "bir dinden çıkıp başka dine girmek" demektir. Bazı Tefsirler İslâm, Yahudi ve Hıristiyanların dışında kalan diğer dinlerin mensupları diye açıklarlar. Ayrıca meleklerle veya yıldızlara tapan insanlar olduğu söylenmiştir. Alemin tek Yaratıcısına inanmakla birlikte, dünyanın ve insanların yönetiminin gök cisimlerine bırakıldığını ileri sürerler. Hz. İbrâhim (a.s.) bunları irşad için göndermişti. Güntümüzde yıldız falına inanma ve yıldızların gücüne sığınma bunlardan kalmadır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
2-Bakara Süresi										Yaprak 05A										Cüz 01					Süre 02					Sayfa 009				

Bu Cüz Yaprağa git

٩

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلْ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ

رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا

مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَّا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ

وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ

كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٥﴾ فَجَعَلْنَا هَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا

وَمَا خَلَفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ

اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا

قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿١٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا

رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ

وَلَا بِكُرٌّ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَّا تُوْمَرُونَ ﴿١٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا

رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْ نُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ

صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْ نُهَا تَسْرُّ النَّاطِرِينَ ﴿١٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /63 – Ey İsrail'in evlatları! Bir vakit de Tevratı uygulayacağımıza dair sizden söz almış, sonra bu ahdi bozduğunuz için Dağı üzerinize kaldıranak demiştik ki: Size verdiğimiz Kitaba kuvvetle sarılın ve muhtevasını iyi inceleyip ders alın ki kötü akibetten korunasınız. [7,171; 23,20; 95,2] {KM, Çıkış 34,27} Dağı: Yani "Sina dağı" (Tur-i Sînâ)

Bakara /64 – Bundan sonra yine yüz çeviriniz. Eğer üzerinizde Allah'ın lütf ve merhameti olmasaydı elbette hüsrana uğrayanlardan olurdu.

Bakara /65 – İcinizden sebt günü haddi aşanları elbette bilirsiniz. Biz böyle yapanlara "Aşağılık maymun olun!" dedik. [7,163-166; 5,60]

Bakara /66 – Bunu, hem bu hâdiseye şahit olanlara, hem de sonradan gelecek olan nesillere bir ibret ve korunacaklara da bir öğüt kıldık.

Bakara /67 – Bir vakit de Mûsâ kavmine: "Allah, bir şiğir kesmenizi emrediyor" demiş, onlar da: "Ay! Sen bizimle alay mı ediyorsun" diye cevap vermişlerdi. Mûsâ da "Oyle cahillere katılmaktan Allah'a sığınırım" demişti. {KM, Sayılar 19,1-3; Tesniye 21,1-3,8}

Sürenin adı, bu âyette başlayan bakara kıssasından alınmıştır. Bakara, "bakar"ın müennesi veya müfredidir. Bakar, manda cinsine de şamil olmak üzere şiğir cinsinin genel ismidir. Buna göre bakara: erkek veya dişi şiğir, yani bir inek veya bir öküz, bir deve veya bir tosun veyahut bir manda olabilir.

Bakara /68 – Bunun üzerine Mûsâ'ya: "Peki öyleyse rabbine yalvar da onun ne olduğunu bize açıklasın" dediler. Mûsâ: "Rabbim şöyle buyuruyor: O şiğir ne pek geçkin ne de körpe olmayıp orta yaşta diğç bir inek olacaktır" Haydi size emredilen işi yapın bakalım" dedi.

Bakara /69 – Bu sefer dediler ki: "Rabbine yalvar da onun rengini bize bildirsın" O da: "Allah diyor ki: "O, bakanların içini açan parlak sarı bir inek olacaktır" dedi.

Bakara /70 – Onlar yine dediler ki: Bizim adımıza Rabbinde yalvar da onun nasıl olacağını bize iyice bildirsin.

Zira istenen sığır, bize diğerlerine benzer geldiğinden tereddütte kaldık. Ama inşaallah asıl istenen sığırı buluruz.

Bakara /71 – Mûsâ: “Rabbim şöyle diyor: O inek, ne toprağı sürmek için çifte koşulmuş, ne de ekin sulamada çalıştırılmış olmayan, salma ve her kurdan uzak, hiç alacası bulunmayan bir inek olacaktır.”

Onlar: “İşte şimdi gerçeği tam anlayacağımız tarzda bildirdin” diyerek nihayet sığırı kestiler ki az kaldı yapmayacaklardı.

Tevrat bu olaya değinir (KM, sayılar 19,1-3). Fakat, yahudilerin gereksiz sorularla işi uzatıp bu görevi savsaklamaya çalıştıklarına yer vermez.

Bakara /72 – Hani siz bir adam öldürmüştünüz de peşinden katilin kim olduğu hakkında birbirinizle kavgaya tutuşup suçu üzerinizden atmıştınız.

Halbuki Allah sizin gizlediğinizi meydana çıkaracaktı.

Bakara /73 – Bunun üzerine dedik ki: “Kestiğiniz sığırın bir parçasıyla o maktûlün cesedine vurun” (Vurulunca da o diriliverdi.)

İşte Allah bunu nasıl diriltiyse ölüleri de öyle diriltir.

Aklınızı iyice kullanasınız diye âyetlerini size gösterir. [2,259-260]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi	Yaprak 05B													Cüz 01			Süre 02			Sayfa 010										
Bu Cüz Yaprağına git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04					

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

١٠

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۚ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْهِنَا

وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ۗ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ

تُضِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةً ۗ لَاشِيءَ فِيهَا قَالُوا الْكُنْ جِئْتِ بِالْحَقِّ

فَذَبْحُوها وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۗ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَآذَرْتُمْ فِيهَا

وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۗ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا

كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۗ

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ

قَسْوَةً ۗ وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ ۗ وَإِن مِّنْهَا

لَمَّا يَشَقُّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ ۗ وَإِن مِّنْهَا لَمَّا يَهْبِطُ مِّنْ خَشْيَةِ

اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۗ أَفَتَطْمَعُونَ

أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ

كَلَامَ اللَّهِ ۗ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۗ وَإِذْ لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا

خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ

اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۗ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Allah Teâlâ inek kesme emri ile onlarıAn içlerine yerleşmiş sığra tapma geleneğini kesmek istiyordu. Tapıkları nesnenin âcizliğini gösteriyordu. Ayrıca onun parçalarından biri ile ölüye vurulmasını emredip bir ölüyü dirilterek mucize göstermek istiyordu. Bunun topluca görülmesi için, böyle bir merasim düzenlendiği anlaşılıyor. Buna benzer bir kıssa Tevrat' da yer alır. (Tesniye, 21,1-9)

Bakara /74 – Sonra bunun arkasından kalpleriniz katılaştı, artık onlar taş gibi, hatta ondan da katı!

Çünkü öyle taş var ki içinden ırmaklar fışkırır.

Öylesi var ki çatlar da bağrından su kaynar.

Ve öylesi var ki Allah'a olan tazimi sebebiyle yukarıdan düşüp parçalanır.

Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

حزب

Bakara /75 – Nasıl olur onların size güvenmelerini beklersiniz ki onlardan bir zümre vardı ki Allah'ın kelamını işitip akılları aldıktan sonra, bile bile onu tahrif eder, değiştirirlerdi. [3,78; 4,46; 5,13] {KM, Yeremya, 8,8; 7,22-24}

Bakara /76 – Onlar iman edenlerle karşılaştıklarında “Biz de iman ettik” derler.

Kendi aralarında kaldıklarında ise: “Ne yapıyorsunuz? derler, Rabbinizin huzurunda aleyhinize hüccet edinsinler diye mi tutup Allah'ın size açtığı gerçeği onlara söylüyorsunuz?”

Hiç aklınızı kullanmıyor musunuz??”

Bakara /77 –
Bilmiyorlar mı ki Allah onların gizlediklerini de bilir, açıkladıklarını da?

Bakara /78 –
Onların bir kısmı da ümmidir. Kitap nedir bilmezler.

Bütün bildikleri, kendilerine anlatılan birtakım kuruntu ve uydurmalarıdır.

Onlar sadece bir zan içindedirler.

Bakara /79 –
Elleriyle kitap yazıp, biraz para almak için: “Bu Allah tarafından” diyenlerin vay haline!

Vay o ellerinin yazdıklarından ötürü onlara!

Vay o kazandıkları vebal yüzünden onlara!

Bakara /80 – Bir de derler ki: “Cehennem ateşi, sayılı birkaç gün dışında bize asla dokunmayacak”

De ki: “Buna dair Allah’tan garanti mi aldınız? Aldıysanız ne âla, Allah vâdinden asla caymaz.”

Yoksa kesin bilmediğiniz şeyi mi Allah adına söylüyorsunuz?

Bakara /81 – Hayır, durum hiç de öyle değil.

Günah işleyip de günahın kendisini her taraftan kuşatıp kapladığı kimseler var ya! İşte onlar cehennemlidir.

Hem de orada ebedi kalacaklardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
2-Bakara Süresi											Yaprak 06A					Cüz 01			Süre 02			Sayfa 011													
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۱

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُوبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ ﴿٧٨﴾ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ﴿٨٣﴾ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /82 – İman edip makbul ve güzel işler yapanlar ise,

İşte onlar da cennettir.

Hem de orada ebedi kalacaklardır. [4,124]

Bakara /83 – Bir vakit İsrailoğullarından söz alıp: “Allah’dan başkasına ibadet etmeyin.

Anneye babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara güzel muamele edin,

İnsanlara tatlı söz söyleyin, namazı hakkıyla eda edin, zekâtı verin” demiştik.

Sonra pek azınız hariç sözünüzden döndünüz. Hâla da yüz çevirmektesiniz. [17,23-26; 31,13-15]

Bakara /84 – Hani sizden, birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi ülkenizden çıkarmayın diye söz almıştık, siz de bunu kabul etmişsiniz. Buna siz de şahitlik edersiniz.

Bakara /85 – Ama işte siz birbirinizi öldürüyor, bir kısmınızı yurdunuzdan çıkarıyor, onlara karşı günahta ve zulümde birbirinizi destekliyorsunuz.

Bununla beraber, onlar esir olarak gelirlerse fidyelerini verip onları kurtarıyorsunuz.

Halbuki aslında onların çıkarılması size haram kılınmıştır.

Ne o, Kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını red mi ediyorsunuz?

İçinizden böyle yapanların elde edeceği netice, dünya hayatında rüsvaylıktan başka bir şey değildir.

Kıyamet günü ise en şiddetli azaba itililer.

Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

Hicretten önce Medine'deki Yahudi kabilelerinden Beni Kurayza Evs, Beni Nadir ise Hazrec ile anlaşma yapmışlardı. Bunlar, birbiri ile savaşınca Yahudi müttelikleri de savaşa katılıyor, Böylece Yahudiler de birbiri ile savaşıyorlardı. Fakat esir düşenler arasında Yahudi varsa fidye olarak serbest bırakıyorlardı. Fidyeye almalara ayıplanınca "Cevaz var" demeleri üzerine, onlar "savaşma" yasağını ne yapacaksınız?" diye sıkıştırılıp çelişkileri sorgulaniyor.

Bakara /86 – İşte onlar ahiretlerini harap ederek, ona mukabil dünya hayatına müşteri olmuşlardır.

Onun için, bunların cezası asla hafifletilmez, kendilerine yardım da edilmez.

Dünya, ednâ ism-i tafidilinin müennesi olup "en yakın" veya "pek alçak" mânasına bir sıfattır. Kur'an'da geçen *el-hayatu'd-dünya* aslında "dünya hayatı" değil, dünya hayat, yani aşâklık ve alçak hayat anlamındadır. Veyahut bugün fiilen içinde bulunulmak itibarıyla "en yakın bulunan hayat" demek olur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
2-Bakara Süresi											Yaprak 06B					Cüz 01					Süre 02					Sayfa 012									
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

۱۲

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَآتْسِفُكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ

أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَزْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ

فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ

وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ

مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفْتُو مَنِونَ بَعْضِ الْكِتَابِ

وَتَكْفُرُونَ بَعْضٌ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ

إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ

الْعَذَابِ وَمَا لِلَّهِ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ

اشْتَرَوْا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ

وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ

بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ

فَفَرِّقُوا كَذَّبْتُمْ وَفَرِّقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ

بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَأْيُومُونَ ﴿٨٨﴾

Bakara /87 – Biz Mûsâ'ya kitap verdik. Ondan sonra peşpeşe peygamberler gönderdik. Meryem'in oğlu İsa'ya da mucizeler, açık deliller verdik ve onu Ruh'u'l-Kudûs (Cebrâil) ile destekledik.

Demek size her ne zaman bir Peygamber gelip de nefislerinizin hoşlanmadığı bir şey getirirse kafa tutacak, onların kimine yalancı deyip kimini öldüreceksiniz ha! [5,44; 2,117; 3,47.59; 19,35] Hz. Meryem, Kur'an'da adı geçen tek hanımdır.

Ruh'ul-Kudûs hakkında: 2,253; 5,115; 16, 102. {KM, Mezmurlar 51,13; İşıya 63,10-11}

İsa: Süryanice İşû'dur. Nitekim bazı hristiyanlar Yesû, Frenkler Jesus derler. Bunun ism-i mensubu (sıfâtı) olan Jezvit (Jesuite) İsevî, diğer bir tabirle Yesûî demek ise de Katolik papazların özel olarak kurdukları cemiyete has bir isim olmuştur.

Meryem: Süryani dilinde "hizmetkâr" demektir. Ruh'u'l-kudûs: Kelime olarak, fevkalade temizlik, nezahet yahut bereket ruhu veya mukaddes ruh mânasına gelir. Ekseri müfessirlerce Cebrâil (a.s.) olarak tefsir edilmektedir.

Bakara /88 – "Kalplerimiz perdelidir" dediler. Öyle değil! Kâfirlikleri sebebiyle Allah onlara lânet etti.

Onun için pek az iman ederler. [41,5; 4,155] {KM, Tekvin 17,7; Levililer 12,4; Tesniye, 30,6; Yeremya 9,26}

Âyette geçen *gulf*, *ağlef*'in çoğuludur. *Gulf* veya *gulf*'dan "kabuklu" yani "sünnetsiz" ya da "kılıflı" demektir ki burada kelime "kaşarlanmış" mealindedir. O Yahudiler böyle diyerek Hz. Muhammed (a.s.)'ın davetine karşı kalblerinin kapalı olduğunu ve bunları dinlemeye, anlamaya yanaşmak niyetinde olmadıklarını, alay ve küçümseme ile söylemek ve akıllarınca iftihar etmek istediler.

"Sünnetsiz kalb" tabirinin "nankör, inkârcı kalb, Allah'a verdiği ahdi bozan kalb" mânasına Tevrat'da kullanıldığını görmekteyiz. Bazı Beni İsrail peygamberleri Yahudileri "sünnetsiz kalb" taşıdıklarından ötürü acı bir şekilde kinamışlardır. (Tesniye 30,6; Yeremya 9,26).

Onlara, Allah tarafından, ellerindeki Tevrat'ı tasdik eden bir kitap gönderildiği zaman.

Daha önce kâfirlere karşı zafer kazanmak için "ahir zaman Peygamberi hakkı için" diye dua ettikleri halde.

Evet o tanıyıp bekledikleri Peygamber kendilerine gelince, onu inkâr ettiler.

O sebeple, Allah'ın lâneti de kâfirlerin boynuna olsun.

Yahudilerin kendi kitaplarındaki bilgilere dayanarak, yakında gelecek bir Peygamber bekledikleri Medine'de meşhur idi. Şu söz devamlı ağızlarında idi: "Şu putperestler biraz daha hükümsinler bakalım. Peygamber geldiğinde onların hesabını göreceğiz." Fakat o gelince, sırf ırkçılık sebebiyle ona düşman oldular.

Bakara /90 – Ne kötü o, karşılığında kendilerini sattıkları şey ki,

Allah'ın kullarından dilediği birine kendi lütfundan vahiy indirmesini kısınarak,

Allah ne indiriyse hepsini inkâr ettiler de gazap üstüne gazaba uğradılar!

Kâfirler için zelim ve perişan eden bir azap da vardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
2-Bakara Süresi	Yaprak 07A													Cüz 01					Süre 02				Sayfa 013												
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۳

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ

وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ

هُم مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى

مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ

وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ

بِمَا وَّرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ

أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ

كُفْرًا مَوْسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ

وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ

الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا

وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ

قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Onlara: "Allah'ın indirdiği bu Kur'an'a da iman edin" denildiği vakit:

"Biz sadece bize indirilene inanırız" derler.

Kur'an, ellerindeki Tevratı tasdik eden hak kitap olmasına rağmen,

kendi kitaplarından başkasını inkâr ederler.Onlara de ki: "Size gönderilen Tevrat'a inanma iddianızda samimi iseniz,

peki ne diye daha önce, Allahın nebilerini öldürüyordunuz? [61,6]

Bakara /92 – Müsâ size en açık delil ve mucizelerle geldi de, sonra kalkıp, onun yokluğunda buzağıyı tanı edindiniz.

Siz öyle zalimlersiniz işte!

Bakara /93 – Bir zaman: "Size verdiğimiz kitaba kuvvetle sarılın ve onu dinleyin" diye Tur'u (Dağı) tepenize kaldırıp sizden kesin söz aldık.

Onlar: "Dinledik ve fakat isyan ettik" dediler.

Çünkü kâfirlikleri sebebiyle buzağıya tapma sevgisi iliklerine işlemişti.

De ki: "Eğer mümin iseniz, imanınız size ne kötü şey emrediyor!"

Bakara /94 – De ki:
Eğer Allah katında
âhret yurdu (cennet)
bütün insanlar içinde
yalnız size ait ise ve bu
iddianızda samimi
iseniz haydi ölümü
istesenize! [62,6-8;
19,75; 3,61]

Bakara /95 – Fakat
elleriyle yaptıkları işler
ortada iken, ölümü asla
istemezler.
Allah o zalimleri pek
iyi bilir.

Bakara /96 –
İnsanlar içinde dünya
hayatına en hırslı
olanların onlar
olduğunu görürsün.
Hatta bu hırsta
müşriklerden bile daha
ileridirlers.

Onlardan her biri
bin yıl yaşamak ister.
Fakat uzun ömür onu
cezadan uzaklaştıracak
değildir.

Allah, onların bütün
yaptıklarını görür.

“Âhret sırf bizimdir”
demek, öldükten sonra
herkes ya mahvolup yok
olacak, sadece biz
kalacağız; ya da herkes
cehenneme gidecek,
yalnızca biz cennete
gideceğiz ve orada biz
mutlu olacağız” demek
olur. Ölümden sonra böyle
ebedi bir mutluluğun yalnız
kendilerine ait olduğuna
ciddan inanmış olanların,
zahmetler, elemeler ve
kederlerle dolu olan şu üç-
beş günlük dünya hayatına
sımsıkı sarılmalarının hiçbir
anlamı yoktur. Bu
düşüncede olanların bir an
önce ölümü temenni
etmeleri gerekirken, onlar
asla istemezler. Zira âhret
için hazırladıkları şeyler
zulümler, cürümler,
cinayetlerdir. Yani bunlar
zaten sabıkalı kimselerdir.
O kirli ellerin neler
yaptığını, âhirete ne yüzle
varacaklarını vicdanları
duyar da dünya cennetinden
vazgeçmezler, ölümü
istememezler. Allah o
zalimleri bilmez mi
sanıyorlar ki, âhret yurdu
bizimdir, diyorlar. Oysa
Allah bütün zalimleri bilir.

Bu ruh hali, kaçınılmaz
olarak iki sebebin birinden
ayrı değildir. Ya bunlar:
“Âhret sırf bizimdir”
derken, bunun yalan
olduğunu bilerek
söylüyorlar. Böylece âhirete
asla inanmıyorlar demektir.
Ya da bunların maksadı
gerçek âhret olmayıp
bekledikleri dünyevi bir
gelecektir. Gerçekten
yahudiler son devirlerde
âhret kavramını tahrif ve
tevil ederek şu ideale sahip
olmuşlardır: Kendilerine
vaad edildiğini ileri
sürdükleri kutsal
topraklarda devlet
kurduktan sonra, bütün
dünyayı istila edecekler,
dünyanın tek devleti
olacaklardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi	Yaprak 07B														Cüz 01			Süre 02			Sayfa 014									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04						

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

۱۴

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ

خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

وَلَنْ يَتَمَنَّوَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ

أَشْرَكُوا يَوْمَ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ

بِمُزٍ خَرِجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِحَبْرِي لَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ

بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى

لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ

وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا

الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾ أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ

أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

﴿١٠١﴾ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

﴿١٠٢﴾ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانَتْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

Bakara /97 – De ki:
“Kim Cebraîl’e düşman
ise iyi bilsin ki, bu
Kur’an’ın daha önceki
kitapları tasdik etmek,
inanırlar için bir rehber
ve müjde olmak üzere,
Allah’ın izniyle senin
kalbine o indirmiştir.
[4,150-151; 19,64;
66,4] {KM, Daniel
8,16-26; 9,21-27. Luka,
1,26-37}

Bakara /98 – Kim
Allah’a, meleklerine,
resullerine, Cebraîle,
Mikâil’e düşman ise,
iyi bilsin ki Allah da
kâfirlerin düşmanıdır.

Peygamber
Efendimiz (a.s.) Medineye
haceret buyurdıklarında
Fedek yahudilerinin
bilginlerinden Abdullah ibn
Süriya, münazara için bir
grupla geldi. Sorduğu dört
mümkil soruya doğru
cevaplar aldıktan sonra:
vahiy getiren meleği sorup
“Cebraîl” cevabını alma
“O bizim düşmanımızdır, o
savaş ve şiddet getirir,
bizim elçi meleğimiz
Mikâil’dir ki o müjde,
berket, ucuzluk getirir.
Eğer sana o gelseydi iman
ederdik.” Bu uzun kıssa
üzerine bu âyet nazil
olmuştur. Hz. Ömer’le ilgili
başka bir nüzul sebebi daha
rivayet edilir.

Bakara /99 – Biz
sana apaçık âyetler
indirdik.

Onları yoldan
çıkan sapıklardan
başkası inkâr etmez.

Bakara /100 – O
fâsıklar hem bunları
reddedecek, hem de ne
zaman bir antlaşma
yapsalar, içlerinden bir
güruh onu bozup
atıverecek öyle mi?

Hatta sadece az bir
güruh da değil, onların
ekserisi ahit tanımaz
imansızlardır.

Bakara /101 –
Onlara, Allah katından,
kendilerine verilen
Tevrat’ı tasdik eden bir
Peygamber gelince, O
Ehl-i kitapdan bir
kısmı, güya gerçeği hiç
bilmiyorlarmış gibi,
Allah’ın kitabını
arkalarına atarak ondan
yüz çevirdiler de
[7,157; 2,89-91]

Bakara /102 –
tuttular Süleyman'ın hükümrânlığı hakkında şeytanların uydurdıkları sözlere tâbi oldular.

Halbuki Süleyman küfre gitmemişti. Fakat asıl o şeytanlar küfre gittiler.

Halka sihiri ve Babilde Hârut ve Mârut adlı iki meleğe indirilen şeyleri öğretiyorlardı.

Oysa o ikisi: "Biz sırf imtihan için gönderildik, sakın kâfir olma!" demedikçe hiç kimseye sihir öğretmezlerdi.

İşte bunlardan koca ile karısının arasını açacak şeyler öğreniyorlardı.

Fakat Allah'ın izni olmadıkça onlar bununla hiç kimseye zarar veremezlerdi.

Onlar kendilerine zarar getirip fayda vermeyen şeyler öğreniyorlardı.

Büyüye müşteri olan kimsenin ahiretten nasibi olmadığını pek iyi biliyorlardı.

Karşılığında kendi varlıklarını sattıkları şey ne kötü! Keşke bunu anlansalardı!

Yahudiler dünya ülkelerine dağılıp parçalanınca (özellikle Babil esareti sırasında) büyü kabilinden şeyleri öğrendiler. Bu sihiri de Hz. Süleyman (a.s.)'a bağladılar. Allah'ın kitabından uzaklaştılar. Kur'an Hz. Süleyman (a.s.)'ın, sadece büyüden değil, Tevrat'taki diğer bazı isnatlardan da beri olduğunu bildirir. Büyüden başlıca maksatları, karı kocayı ayırmaktır. Bu da onların ahlâkça ne derece düşüklerini gösterir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi	Yaprak 08A														Cüz 01				Süre 02				Sayfa 015							

Bu Cüz Yaprağa git

۱۵

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمٍ وَمَا كَفَرُوا

سُلَيْمٍ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ

وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ بَبَائِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا

يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ

فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا

هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ

مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ

مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ

أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا

وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنَ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا

وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ

كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ

عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ

بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٦﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /103 – Şayet onlar iman edip sihir gibi haramlardan sakınmış olsalardı, Allah katından kendilerine verilecek mükâfatlar elbette haklarında daha hayırlı olurdu.

Keşke bunu bilselerdi!

Bakara /104 – Ey iman edenler! (Siz, onların böylesi kötü etkilerine karşı uyanık olun, mesela) "Râina" demeyin, "Unzurna" deyin ve dinleyip itaat edin.

Kâfirler için acı veren bir azap vardır. [4,46]

Bu âyetten itibaren, müminler yahudilerin kurdukları tuzaklara karşı uyarılıyorlar. Onlar Hz. Peygamber'e götünüşte saygı gösterebilirler de, daima onun bir açığını yakalamak için pusuda bekliyorlardı. Kaypak, müphem kelimeler kullanıyorlardı. Mesela: Müslümanlar, Efendimize: "Bizi gözet, himmet et" anlamında râina derlerdi. Buna benzer raina kelimesi İbranicede hakaret ifade eder. Bunu fırsat bilerek, ağzlarını eğip bükerek, bu kelime ile Hz. Peygamber'e hitap ederlerdi. Âyet, onların maskelerini indiriyor.

Bakara /105 – Gerek Ehl-i kitaptan gerek müşriklerden olsun, kâfirler,

rabbinizden size herhangi bir hayır indirilmesini arzu etmezler.

Fakat Allah rahmetini dilediğine seçip ihsan eder.

Allah büyük lütf sahibidir.

Bakara /106 – Biz, daha hayırlısını veya benzerini getirmedikçe, herhangi bir âyetin hükmünü neshetmez veya ertelemeyiz.

Allah'ın herşeye kadir olduğunu bilmez misin? [16, 101; 22,52]

Hem nesheden, hem de neshedilen âyetler, Kur'an metni olma bakımından eşit değerdendirler. Daha hayırlı olma, o hükmü uygulayanların elde edebilecekleri sevap yönündendir.

Nesh: Dilde nakil veya izale anlamındadır. İstilahtı: "Şariin, şer'i bir hükmü, daha sonraki şer'i bir delille kaldırması" dır. Allah Teâla insanlığı Cahiliye anarşisinden İslâma çıkarırken köprü konumundaki sahâbe neslini eğitmede neshi bir metod olarak kullanmıştır. Geçiş döneminin, muayyen bir vakit için yapılmış bazı istisnalar ihtiva etmesi kaçınılmazdır. Esasen nesh, bir yönü ile, vahyin bölüm bölüm indirilmesinin bir tezahürüdür. Biz insanlara göre değiştirme görünen durum, Allah Teâla bakımından nihai hükmü beyan etmez. Ancak bize, ilk hükmün sona ereceği vakit bildirilmediğinden, sınırlı ilimiz, bu işi yürürlükten kaldırma sanmaktadır. Allah, mahlûkatı yaratmadan önce nâsihi de mensûhu da bilir. Fakat yüce hikmetiyle, mensûh olan ilk hükmün, muayyen bir vakitte sona erecek bir hikmet ve maslahat (işlev) ile sınırlı olduğunu da bilmektedir. Neshi bir misal verelim: Miras paylarındaki nihai hükmün (4,11-12) gelmeden önce, anne ve baba gibi yakınlarla vasiyetle mal bırakma farz kılınmıştı (2,180). Neshin çok az örneği vardır. İtikadi bir konu değil, ilmi bir değerlendirmedir.

Bakara /107 – Bilmez misin ki göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır.

Sizin O'ndan başka ne bir hâminiz, ne de bir yardımcınız yoktur.

Bakara /108 – Yoksa siz daha önce Mûsâ'dan istediği gibi Resulünüzden de olur olmaz şeyler istemek, onu sorguya çekmek mi istiyorsunuz?

Kim imana bedel inkârı alırsa, artık doğru yoldan sapmış olur. [4,153]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi											Yaprak 08B					Cüz 01					Süre 02				Sayfa 016					

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

۱۶

مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا
 أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ
 اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ
 كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ
 ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُّدُونَكُمْ
 مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ
 مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ
 اللَّهَ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
 وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ
 تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾
 وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارًا
 تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَ كُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿١١١﴾ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
 أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /109 – Sırf nefislerinden ileri gelen bir kıskançlık sebebiyle, Ehl-i kitaptan birçok kimse, gerçek kendilerine ayan beyan belli olduktan sonra, sizi imanınızdan uzaklaştırıp kâfir haline çevirmek isterler.

Allah bu husustaki emrini bildirinceye kadar affedin ve hoşgörün.

Şüphesiz Allah her şeye kadir. [3,186]

حزب

Bakara /110 – Namazı hakkıyla eda edin, zekâtı verin.

Dünyada hayır olarak ne yapıp gönderirsiniz, mutlaka onun mükâfatını ahirette Allah katında bulursunuz.

Zira Allah işlediğiniz her şeyi görmektedir.

Bakara /111 – Bir de: "Yahudi veya hristiyan olanlardan başkası cennete asla giremez" dediler. Bu onların kendi kuruntuları... Sen de ki: "İddianızda doğrusuz haydi delilinizi ortaya koyun." [5,18]

Bakara /112 – Hayır, iş öyle değil! Kim halis olarak kendisini Allah'a teslim edip güzel davranışlarda bulunursa Rabbinin nezinde onun mükafatı olacaktır. Onlar ne korkuya mâruz kalacak ve ne de üzüntü duyacaklardır. [3,20; 4,142]

Cibril hadisi diye meşhur olan ve Cebrâil (a.s.)'ın İslâmî mükemmel bir özetlemesini ihtiva eden hadis-i şerife göre İhsan: "Senin Allah'ı görüyormuşcasına O'na ibadet etmendir. Çünkü sen O'nu göremiyorsan da O seni görüyor" Burada bu anlamda veya geniş mânası ile İhsan (iyilik yapmak, iyi davranışlarda bulunmak) kasdedilebilir.

Bakara /113 –
Yahudiler:
“Hıristiyanlar hakiki bir
din üzere değil.”

Hıristiyanlar ise:
“Yahudiler hakiki bir
din üzere değil” dediler.

Halbuki her iki
topluluk da Kitabı
(Tevrat ve İncil’i)
okumaktalar.

Dini bilmeyenler
de onlarınkine benzer
sözler söylediler.

Allah, kıyamet
günü anlaşamadıkları
hususlarda hükmünü
verecektir. [22,17;
34,26; 2,62]

Bilmeyenlerden
maksat: Arap
müşrikleri, putperestler,
dinsizler olup bunlar
da, Yahudiğe,
Hıristiyanlığa, Semâvî
dinlere karşı “hiçbir
hakikate istinad etmez,
aslı yoktur” dediler.

Bakara /114 –
Allah’ın mescidlerinde
Allah’ın adının
anılmasını engelleyip
oraların ıssız ve harap
hale gelmesine
çalışanlardan daha
zalim kim olabilir?

Bunlar oralara
ancak korka korka
girebilirler.

Onlar için
dünyada zillet, âhirette
ise müthiş bir azap
vardır. [9,17-18-28]

Bakara /115 – Doğu
da Batı da Allah’ındır.

Hangi tarafa
dönerseniz, orada
Allah’a itaat ve ibadet
ciheti vardır.

Muhakkak ki
Allah’ın lütfu ve
rahmeti geniştir, ilmi
her şeyi kuşatır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
2-Bakara Süresi	Yaprak 09A										Cüz 01					Süre 02				Sayfa 017														
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۷

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ

لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ

لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا

كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۱۳﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ

أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ

أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي

الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۱۴﴾ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا

فَثَمَّ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۱۵﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ

وَلَدًا سُبْحَانَ اللَّهِ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ

قَانِتُونَ ﴿۱۱۶﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا

فَأِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱۱۷﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ

بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۱۱۸﴾ إِنَّا زَسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿۱۱۹﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /116 – Bir
de: “Allah evlat edindi”
dediler.

Hâşa! O böyle
şeylerden münezzehtir.

Bilakis göklerde
ve yerde ne varsa hepsi
O’nun mahlûkudur.

Hepsi O’nun
emrine boyun
eğmektedir. [19,88;
112,1-4; 13,15] {KM,
Tekvin 6,2,4; Eyup 1,6;
Mezmurlar 2,7. Luka
3,38; Matta 26,63; 5,
44-45; Luka 6,35}

Bakara /117 – O,
göklere ve yeri yoktan
varedendir.

Bir şeyi yaratmak
isteyince sadece “ol!”
der, olurur. [36,82;
16,40; 54,50]

Bakara /118 –
Gerçeği bilmeyenler
dediler ki: “Allah
bizimle konuşmalı veya
bize mucize
gösterilmeli değil
miydi?”

Onlardan
öncekiler de buna
benzer sözler
söylemişlerdi.

Kalbleri nasıl da
birbirine benziyor!

Gerçekleri iyice
bilmek isteyenler için
delilleri apaçık
gösterdik. [74;52;
6,124; 51,52-53]

Bakara /119 – Biz
seni sırf Kur’an’la
müjdelemen ve
uyarman için gerçeğin
ta kendisi olarak
gönderdik.

Yoksa sen
cehennemliklerden
ötürü sorguya çekilecek
değilsin. [3,20; 88,22;
50,45]

Onun hak
peygamber olduğunun
en bariz delili, kendi
şahsiyetidir.
Mekkeliler, hayatı
boyunca, onun ahlâkını
biliyorlardı. İnsanlara
bile hiç yalan
söylemeyen bu faziletli
ve dine bağlı insanın,
uydurduğu birtakım
sözleri Allah’a mal
etmesi aklın alacağı bir
şey değildir.

Bakara /120 – Ne
yahudiler ne de
hıristiyanlar, sen
onların dinlerine tâbi
olmadıkça asla senden
razı olmazlar.

Sen de ki:
“Allah’ın hidâyet yolu
olan İslâm, doğru yolun
ta kendisidir.

Sana gelen bunca
ilimden sonra onların
heva ve heveslerine
uyacak olursan,

Allah’a karşı
hiçbir koruyucu ve
yardımcı bulamazsın.

Bakara /121 –
Kendilerine verdiğimiz
kitabı, lâyük olduğu
şekilde okuyup
izleyenler var ya! İşte
onlardır onu tasdik
edenler.

Kim onu inkâr
ederse, işte onlar
hüsrana uğrayacakların
ta kendileridir. [5,66-
68; 17,107-108; 28,52-
54]

Abdullah İbn
Selam (r.a.) gibi, hem
Tevrat’ı hem de
Kur’ân’ı ve son
Peygamberi tasdik eden
zevat buna dahildir.
Cafer İbn Ebi Talib
(r.a.) beraberinde
Habeşistandan, bir
gemi ile gelip Ashab-ı
sefîne denilen (32’si
Habeşistanlı, 8’i Şam
rahiplerinden olan) kırk
kişi de bu cümledendir.

Bakara /122 – Ey
İsrail’in evlatları! Size
ihsan ettiğim nimetimi.

Ve sizi vaktiyle
diğer insanlara üstün
kıldığımı hatırlayın.

Bakara /123 – Öyle
bir günden sakının ki,

O gün hiçbir
kimse bir başkasının
yerine ödeme yapamaz,

Hiçbir kimseden
fidye kabul edilmez

Ve kendisine
şefaatt fayda etmez.

Onlara yardım da
edilmez.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
2-Bakara Süresi										Yaprak 09B					Cüz 01					Süre 02					Sayfa 018									
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

۱۸

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ

قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي

جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ

آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ

بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ

عَلَيْكُمْ وَأَتَىٰ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ

عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ

يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي

جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي

الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا

مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ

طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ

قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنْ

الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ

فَأَمَّتْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

Bakara /124 – Şunu
da hatırla tutun ki: Bir
vakit İbrâhîmi Rabbi
birtakım emirlerle
sınamıştı.

O da onları
hakıyla yerine
getirdiğinden Rabbi
kendisine: “Seni
insanlara başkan
(İmam) yapacağım”
dedi.

İbrâhim: “Ya
Rabbi, neslimden de
başkanlar çıkar”
deyince, Allah:
“Zalimler âhdime
(nübüvete) nail
olamazlar” buyurdu.
[6,161; 16,120-123;
3,67-68; 37,113; 14,40;
22,78] {KM, Tekvin
12,1; 17,11; 22,1-10;
Matta 3,9; Luka 1,73}

Bakara /125 – Biz
Beytullah’ı insanlara
sevap kazanmaları için
toplantı ve güven yeri
kıldık.

Siz de Makam-ı
İbrâhim’i namazgâh
edininiz. İbrâhim ile
İsmâil’e de: “Tavaf
edenler, itikâfa girenler,
rükû ve secde edenler
için bu Evimi tertemiz
bulundurun” diye
emretmiştik. [14,35-41;
9,109; 22,26-29; 2,187,
3,97] {KM, Tekvin
17,2,23}

İtikâf: Cemaatle
namaz kılınan bir
Mescitte ibadet niyeti
ile belirli bir zaman
kalmak demektir.

Bakara /126 – Ve o
vakit İbrâhim: “Ya
Rabbi, burayı güvenli
bir şehir yap.

Buranın halkından
“Allah’a ve âhîret
gününe iman edenleri
çesit çesit mahsullerle
rızkılandır.” dedi.

Bunun üzerine
buyurdu ki: “Onlardan
inkâr edeni dahi
rızkılandırıp az bir
zaman hayattan nasip
aldırır, sonra da onları
cehennem azabına
sürerim.

Orası varılacak yer
olarak ne fena bir
yerdir!” [14,35; 27,91;
28,57; 29,67; 95,3]

Bakara /127 –
İbrâhîm ile İsmâil
Beytullah'ın temellerini
yüksettirirken şöyle dua
ediyorlardı.

“Ey bizim Kerîm
Rabbimiz! Yaptığımız
bu işi kabul buyur
bizden!

Hakkıyla işiten ve
bilen ancak Sen'sin.”

Bakara /128 – Ey
Bizim Yüce Rabbimiz!
Bizi, yalnız Sana boyun
eğen müslüman kıl.

Soyumuzdan da
yalnız Sana teslimiyet
gösteren bir müslüman
ümme't yetiştir.

Ve bizlere
ibadetimizin yollarını
göster, tevbelemizi
kabul buyur.

Muhakkak ki
tevbeleri en güzel
şekilde kabul eden, çok
merhametli olan ancak
Sensin!” [14, 40; 25,74]

Bakara /129 – Ey
bizim Rabbimiz!
Onların içinden öyle bir
resûl gönder ki;

Kendilerine Senin
âyetlerini okusun,
onlara Kitabı ve
hikmeti öğretsin

Ve onları tertemiz
kılсын.

Muhakkak ki azîz
sensin, hakîm sensin!
(Üstün kudret, tam
hüküm ve hikmet
sahibisin!)

Hz. İbrâhîm
(a.s.)'a bu duayı
yaptıran Cenab-ı Allah,
Hz. Muhammed (a.s.)'ı
yaratıp Peygamber
yapmakla onu kabul
etmiştir. Vermek
isteyince, istemeyi
ilham etmiştir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			
2-Bakara Süresi	Yaprak 10A										Cüz 01					Süre 02					Sayfa 019												
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04										

۱۹

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا

إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۲۷﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن

دُرَيْتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا

إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۲۸﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ

يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ

إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۲۹﴾ وَمَنْ يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن

سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ

الصَّالِحِينَ ﴿۱۳۰﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

﴿۱۳۱﴾ وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ

لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۲﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ

لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ

وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۳﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ

وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۴﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /130 –
Kendini bilmeyen
ahmaktan başka kim
İbrâhîm'in dininden
yüz çevirir ki?

Biz onu dünyada
nübüvvetle müşerref
kılıp seçtik. O âhirette
de sâlihlerden olacaktır.

Bakara /131 –
Rabbi ona: “Kendini
canı gönülden Hakka
teslim et!” deyince o
derhal: “Teslim oldum,
âlemlerin Rabbine”
 demişti. [6,79; 16,120-
122; 11,7]

Bakara /132 – Bu
dini İbrâhîm kendi
evlatlarına vasiyet ettiği
gibi Yâkub da böyle
yaptı ve: “Evlatlarım!
dedi, Allah sizin için bu
dini seçti.

Sakın
müslümanlıktan başka
bir din üzere ölmeyin.”
[21,72; 3,33-34]

İsrailoğulları Hz.
Yâkub (a.s.)'ın
neslinden
geldiklerinden,
özellikle onun adı
zikrediliyor. Tevrat'ta
Hz. Yâkub'un vefatı
anlatılırken onun bu
son isteği yer almaz.
Fakat Talmud ayrıntılı
bir şekilde anlatır.
(Mevdu'dî, Tefhim)

Bakara /133 – Ne o,
yoksa siz ölüm
Yâkub'a gelip
çattığında, o
evlatlarına: “Benim
ölümünden sonra kime
ibadet edeceksiniz?”
dediğinde siz orada mı
bulunuyordunuz?

Onlar cevaben
şöyle demişlerdi:
“Senin İlahına, senin
ataların İbrâhîm, İsmâil
ve İshak'ın İlahı olan
Tek İlahı kulluk ederiz

Ve biz ancak O'na
teslim olan
müslümanlarız.” {KM,
Tekvin 49,1; 48,15}

Bakara /134 – İşte
onlar bir ümmetti, geldi
geçti...

Onların kazandığı
kendilerine, sizin
kazandığımız da sizedir.

Siz onların
işlediklerinden sorguya
çekilmezsiniz.

Bakara /135 – Bir
de: “Yahudi veya
hıristiyan olun ki doğru
yolu bulasınız” dediler.

De ki: “Biz bütün
batıl dinlerden
uzaklaşmış olarak
İbrâhîm’in dinine tâbi
oluruz.

O hiçbir zaman
müşriklerden olmadı.”

Bakara /136 –
Deyiniz ki: “Biz
Allah’a, bize indirilen
Kur’ân’a,

Keza İbrâhîm’e,
İsmâil’e, İshak’a,
Yâkub’a ve onun
torunlarına indirilene

Ve yine Mûsâya,
İsâ’ya,

Hülasa bütün
peygamberlere Rab’leri
tarafından verilen
kitaplara iman ettik.

Onlar arasında
asla bir ayırım
yapmayız.

Biz yalnız O’na
teslim olan
müslümanlarız.”
[4,150; 2,285] {KM,
Tekvin 56 ve 59.
bölümler; Yuşa 3,12}

Bakara /137 – Eğer
onlar da sizin iman
ettiğiniz gibi iman
ederlerse doğru yolu
bulmuş olurlar.

Yok
yüz çevirirlerse, mutlaka
size karşı bir ayrılık ve
düşmanlık içindedirler.

Bu takdirde ise
onların hakkından
gelmek için Allah sana
yeter. O hakkıyla iştirir
ve bilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
2-Bakara Süresi	Yaprak 10B										Cüz 01					Süre 02					Sayfa 020													
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

۲۰

Bakara /138 – Siz
Allah’ın verdiği rengi
almış.

Allah’ın
boyasından daha güzel
boyası olan kimdir?

“Biz ancak O’na
ibadet ederiz” deyiniz.

Bakara /139 – Allah
hem bizim Rabbimiz,
hem de sizin Rabbiniz
olduğu halde,
Siz bizimle Allah
hakkında mı münakaşa
ediyorsunuz?
Bizim yaptıklarımızın
karşılığı bize, sizin
yaptıklarınızınki ise
size ait.

Biz tam bir
samimiyetle yalnız
O’na bağlıyız. [10,41;
3,20; 3,67-68]

Bakara /140 –
Yoksa Siz İbrâhîm,
İsmâil, İshak ve
Yâkub’un ve onun
evlatlarının yahudi
veya hıristiyan
olduklarını mı
söylüyorsunuz?

De ki: Siz mi daha
iyi bileceksiniz yoksa
Allah mı?

Allah’ın, Kitabı
vasıtasıyla kendisine
ulaştırdığı hakikati
saklayandan daha zalim
kim olabilir?

Allah
yaptıklarınızdan
habersiz değildir. [3,67]

Yahudilik özel
âyinleri ve düzenlemeleri
ile M.Ö. dördüncü asırda
şekillenmiştir. Hıristiyanlık
Hz. İsâ’nın dünyadan
ayrılıp göğe
yükseltilmesinden çok
sonra şekillenmiştir.
Dolayısıyla bu tarihlerden
önce yaşamış olan
peygamberlerin, tarihi
olarak bu dinlere mensup
olmaları mümkün değildir.
Hal böyle olunca Kur’ân,
Allah nezdinde makbul
olmak için, Allah’ın bütün
peygamberleri tarafından
bildirilen ve bütün çağlarda
yaşayan iyi insanların
uyduğu evrensel yolu kabul
etmelerinin gerekli
olduğunu vurguluyor.

Bakara /141 – İşte
onlar bir ümmetti geldi
geçti...
Onların kazandığı
kendilerine, sizin
kazandığınız da sizedir.

Siz onların
işlediklerinden sorguya
çekilmezsiniz.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۳۵﴾ قُولُوا أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ

إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۶﴾ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ

مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقِ

فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۳۷﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ

وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿۱۳۸﴾

قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا

أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۳۹﴾

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةَ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۰﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ

وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۱﴾

Bakara /142 –

Akılsız insanlar: “Bu müslümanları daha önce yönedikleri kibleden çeviren sebep nedir?” diyecekler.

De ki: “Doğu da Batı da Allah’ındır. O dilediği kimseyi doğru yola yöneltir. {KM, Tekvin 2,8; Çıkış 26,22; Hezekiel 47,1. Luka 1,78}

Hicretten on yedi ay kadar sonra kible, Kudüs’teki Mescid-i Aksâ’dan Mekke’deki Kâbe’ye çevirildi. Vahiy, Hz. Peygamber öğle namazında iken geldi. İlk iki rekâtı Kudüs’e, son iki rekâtı da namaz esnasında dönerek Mekke’ye doğru kıldırdı. *Kibleten* (iki kibleli) Mescidi, günümüzde Medine’de mevcuttur. Âyetin son kısmı, kible yönünün, Allah’ın sadece o tarafa olduğu mânasına gelmediğini kesin bir tarzda belirtmektedir.

Bakara /143 – Ve işte böylece Biz sizi örnek bir ümmet kıldık ki insanlar nezdinde Hakk’ın şahitleri olasınız ve Peygamber de sizin hakkınızda şahit olsun.

Senin arzulanıp da şu anda yöneldiğin Kâbeyi kible yapmamızın sebebi, sırf Peygamberin izinden gidenlerle ondan ayrılıp gerisin geriye dönecekleri meydana çıkarmaktır.

Gerçi bu oldukça ağır bir işti. Ancak Allah’ın doğru yola erdirdiği kimseler için mesele teşkil etmez.

Allah imanınızı zayıf edecek değildir.

Çünkü Allah insanlara karşı pek şefkatlidir, çok merhametlidir. [17,82; 41,44; 4,115]

Müslümanlar, Allah’ın hidâyetine tâbi olarak örnek ümmet haline geldiler. Kiblenin değiştirilmesi, önderliğin İsrailoğullarından alınıp İslâm’a verilmesini simgeliyordu. Allah Teâlâ âhirette peygamberlerin hakkı teflihi ettiklerini belgelemelerini isteyeceği gibi, ümmetten de peygamberlerinden aldıklarını değiştirmeden teflihi edip etmediklerini hesabını soracaktır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
2-Bakara Süresi											Yaprak 01A					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 021										
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۲۱

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيَهُمْ عَن قِبَلَتِهِمْ

الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا

لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ

شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ

يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً

إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ

إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي

السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ

وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِن آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا

الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَاتَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ

وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِن آتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

Bir hadise Hz. Peygamber (a.s.) şöyle buyurmuştur: “Siz Allah’ın yeryüzündeki şahitlerisiniz, neye şahitlik ederseniz gerekli olur.” Müminler, Allah’ı görüyorcasına yaşamak, hal ve davranışları ile insanlara Allah’ı tanıtmaya görevindedirler. Öyle ki, onları gören, Allah’ı hatırlamalıdır.

“Ümmetim dalalet üzerinde ittifak etmez” hadisi *icmâ* delilinin esas kaynağıdır.

Bakara /144 – Elbette ilahi buyruğu bekleyerek yüzünüzü semada aramıp durduğunu görüyoruz.

Artık müsterih ol, işte memnun olacağın kibleye seni yönlendiriyoruz.

Haydi çevir yüzünü Mescid-i Harâm’a doğru!

Siz de ey müminler, nerede olursanız olunuz çevirin yüzünüzü oraya doğru!

Kendilerine kitap verilmiş olanlar, kibleyi çevirmenin gerçekten Rab’leri tarafından olduğunu bilirler.

Allah onların yaptıklarından habersiz değildir.

{KM, Yuhanna 4,21}

Bakara /145 – Kendilerine kitap verilmiş olanlara her türlü delili de getirsen onlar senin kiblene yönelmezler.

Sen de onların kiblesine dönecek değilsin.

Zaten onların da bazısı bazısının kiblesine yönelmez ki!...

Faraza, sana gelen bunca ilimden sonra onların keyiflerine uyacak olursan,

Bilmiş ol ki, o takdirde sen de zalimlerden olursun. [10,96-97]

Bakara /146 –
Kendilerine kitap
vermiş olduğumuz
kimseler, onu
(Muhammed'i) tıpkı
evlatlarını tanıdıkları
gibi tanırlar.

Böyle iken, onlardan
bir kısmı, bile bile
gerçeği gizler.

Bakara /147 – Hak ve
gerçek olan, Rabbinden
gelenidir, bunda hiç
tereddüdü olmasın.

Resûlullah'a hitaben
"Hiç tereddüdün
olmasın" hitabı *tehyic*
kabilindedir. Yoksa,
bundan, onun tereddüt
ettiği mânasının
çıkarılması doğru
değildir. İnsanın bir
arkadaşına te'kid
gayesiyle, o hiç endişe
ve merak etmese de:"
Hiç endişen olmasın,
hiç merak etme, ben
hallederim, o iş
tamamdır!" kabilinden
söz söylemesi, belagat
bakımından yerinde bir
iştir.

Bakara /148 –
Herkesin yöneldiği bir
cihet vardır,

Haydin öyleyse
hep hayırlara koşun,
yarışın.

Nerede olursanız
olunuz, Allah hepinizi
bir araya getirir.

Şüphesiz ki Allah
her şeye kadirdir.

Bu âyet-i kerime
Kur'an'ın
müslümanların
şahsiyetlerini nasıl
geliştirdiğini, esasta
birleşme ve fazilette
yarışma kaydı ile, her
bir ferdin değişik bir
görüş ortaya
koyabileceğini, bunun
müminlerin birliğini ve
uyumunu bozma yerine
daha da güçlendirmesi
gerektiğini ifade
etmektedir. Vallahu
A'lem.

Bakara /149 – Her
nereden yola çıkarsan
çık,

Sen yüzünü
Mescid-i Haram
tarafına döndür.

Şüphesiz ki böyle
yapmak, Rabbin
tarafından gelen
gerçektir.
Allah yaptıklarınızdan
habersiz değildir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
2-Bakara Süresi											Yaprak 01B					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 022									
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

۲۲

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ وَإِن فَرِيقًا

مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ

مِنَ الْمُتَمَتِّرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَ لِكُلِّ وِجْهَةٍ هُوَ مَوْلِيهَا فَاسْتَبِقُوا

الْخَيْرَاتِ إِن مَّا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ عَاقِدٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ

شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ

شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ

شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا

مِنْهُمْ ﴿١٥٠﴾ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ

وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥١﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ

يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ

وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥٢﴾ فَاذْكُرُونِي

أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٤﴾

Bakara /150 – Her
nereden yola çıkarsan
çık, sen yüzünü
Mescid-i Haram
tarafına çevir.

Ve siz de ey
müminler! Her nerede
olursanız yüzünüzü
oraya doğru çevirin ki
Halk aleyhinizde
kullanacak bir delil
bulamasın.
Yalnız onlardan
haksızlık edenler
başka!

Siz de onlardan
değil, Ben'den çekinin
ve o tarafa yönelin ki

Size olan
nimetlerimi
tamamlayayım

Ve böylece siz de
doğru yolu tutmuş
olabilirsiniz.

Bakara /151 –
Nitekim, size
âyetlerimizi okumayı,

Sizi tertemiz hale
getirmesi, size Kitap ve
hikmeti

Ve bilmediğiniz
nice şeyleri öğretmesi
için sizden birini elçi
gönderdik. [3,164;
14,28-29; 62,2]

Bakara /152 –
Öyleyse siz Beni
zikredin ki Ben de sizi
anayım.

Şükredin Bana,
sakın nankörlük
etmeyin.

Bakara /153 – Ey
iman edenler! Sabır
göstererek ve namazı
vesile kılarak Allah'tan
yardım dileyin.

Muhakkak ki
Allah sabredenlerle
bareberdir.

"Namaz müminin
miracıdır." Rûhun
huzuru, bedeninin
temizliği ve intizama
girmesi, ruhi ve bedeni
her vazifenin, dünya ve
âhiretle ilgili her türlü
mükemmelliği, gerek
ferdi gerek toplumsal
özellikleri ihtiva eden
namaz ile sağlanır. Hz.
Peygamberin tavsifi ile
"Dinin direği" olan
namaz, imanı besler,
kulu Rabbine bağlar.
Sonsuz elemeleri ve
emelleri olan âciz
insanı, her şeye kadir
olan Rabbinin
dergâhına ulaştırır.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /154 – Allah yolunda öldürülenler hakkında “ölü” demeyin.

Bilakis, onlar diridirler, fakat siz bunun farkında değilsiniz.

Bakara /155 – Biz mutlaka sizi biraz korku ile, biraz açlık ile, yahut mala, cana veya ürünlere gelecek noksanlıkla deneriz.

Sen sabredenleri müjdele!

Bakara /156 – Sabırlılar o kimselerdir ki başlarına musibet geldiğinde,

“Biz Allah’a âdiz ve vakti geldiğinde elbette O’na döneceğiz” derler.

Böyle demeye, bu âyetten alınan bir kelime ile *istirca*’denir. Bu âyet, İslâm ümmetine Allah’ın büyük lütuflarındandır. Özellikle musibet ve sıkıntı hallerinde “Biz Allah’a âdiz” diyerek mümin malını, canını, her şeyini Allah’a teslim etmekte, bütün kâinatın O’nun yaratıkları olduklarını, O’nun kendi mülkünde dilediği işi yapmasının yerinde olduğunu hatırlar. Kendisini o muazzam kuvvet kaynağına bağlayarak, kazandığı güçle musibetlerin üstesinden gelir.

Bakara /157 – İşte Rab’leri tarafından bol mağfiret ve rahmete mazhar olanlar onlardır.

Hidayete erenler de ancak onlardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
2-Bakara Süresi												Yaprak 02A						Cüz 02			Süre 02			Sayfa 023												
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۳

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أحيَاءٌ وَلَكِنْ

لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ

مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ

إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ

﴿١٥٧﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ

اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا

مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِهَا بَيِّنَاتٍ لِلنَّاسِ فِي

الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ

وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ

كُفَّارًا أُولَئِكَ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾

وَالْهُكْمُ لِلَّهِ وَالْحُكْمُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /158 – Safa ile Merve Allah’ın belirlediği nişanelerdendir.

Kim hac veya umre niyetiyle Kâbe’yi ziyaret ederse oraları tavaf etmesinde bir beis yoktur.

Her kim de, farz olmadığı halde gönlünden koparak bir hayır işlerse, mükâfatını görür.

Zira Allah şükürün karşılığını verir. O, az amele çok mükâfat veren ve her şeyi bilendir. [4,40]

Müşrikler de Safa ile Merve arasında sa’y ederlerdi. Müşriklerin bunu yapmaları, bu iki tepeyi Allah’ın şea’iri olmaktan çıkarmaz.

Bakara /159 – İnsanlar için biz kitapta açıkladıktan sonra, indirmiş olduğumuz aşikâr delilleri ve hidayeti gizleyenler var ya! İşte onlara Allah lânet ettiği gibi,

Lânet edebilecek herkes de lânet eder.

Bakara /160 – Ancak onlardan tevbe edip hallerini düzelter ve gerçekleri açıklayanlara gelince: Ben onların tevvelerini kabul ederim. Zira tevveleri kabul eden, çok merhametli olan Ben’im.

Bakara /161 – İnkâr edenler ve inkârcı olarak da ölenler var ya!

İşte Allah’ın, meleklerinin ve bütün insanların lâneti hep onların üstündedir.

Bakara /162 – Onlar bu lânet içinde ebedî olarak kalırlar. Onların azapları hafifletilmeyeceği gibi, Kendilerine yeni bir mühlet de verilmez.

Bakara /163 – Hepinizin İlahı tek İlahtır.

Ondan başka tanrı yoktur. O, rahmandır, rahîmdir. {KM, Tesniye 4,35; İşaya 43,10-11}

Bakara /164 –
Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün sürelerinin değişmesinde, insanlara fayda sağlamak üzere denizlerde gemilerin süzülüşünde, Allah'ın gökten indirip kendisiyle ölmüş yeri canlandırdığı yağmurda,

Ve yeryüzünde hayat verip yaydığı canlılarda, rüzgarların yönlerini değiştirip durmasında, gökle yer arasında emre hazır bulutların duruşunda,

Elbette aklını çalıştıran kimseler için Allah'ın varlığına ve birliğine nice deliller vardır.

Müşrikler Hz.
Müsa ve Hz. İsa (a.s.)'a verilen mucizeleri öğrenip o kabilden olarak Safa tepesinin altın olmasını mucize olarak istediler. Allah Teala: "İstersen yaparım, fakat iman etmezlersen, hiç görülmedik şekilde azap gönderirim" deyince Efendimiz: "O halde benimle halkımı başbaşa bırak, onları yavaş yavaş dine davet edeyim" demesi üzerine bu âyet indirildi. Demek ki bu âyette bildirilen gerçekler Safa tepesinin altın olması gibi harikalarından daha önemlidir. Bu, Kur'anın din konusunda insan fikrini ne güzel eğittiğini göstermeye kâfidir.

Bakara /165 – Öyle insanlar vardır ki Allah'tan başkasını Allah'a denk tutar, tıpkı Allah'ı severcesine onları severler.

Müminlerin Allah'a olan sevgileri ise her şeyden daha ileri ve daha kuvvetlidir.

O, böyle yaparak kendilerine zulmedenler, azabı gördükleri zaman anlayacakları gibi, bütün kuvvet ve kudretin yalnız Allah'a ait olup, Allah'ın azabının pek şiddetli olduğunu, keşke şimdiden bilselerdi! [89,25,26; 6,165]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
2-Bakara Süresi											Yaprak 02B					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 024									
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

٢٤

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْيَبَهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ

فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَضْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ

بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ

النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ

وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ

يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

﴿١٦٥﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ

وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا

كَرَّةً فَنتَبَّرَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّوْا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ

أَعْمَالَهُمْ حَسْرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَ يَأْمُرُكُمْ

بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

Bu âyet, uluhiyyetin en önemli hususiyetlerinden birinin muhabbet yani sevilme olduğunu gösterir. Bundan dolaydır ki Kur'an istilahında insan, daha çok "kul" vasfıyla anılır. Kulluk, kendisine kul olunan varlığa karşı beslenen sevginin en ileri derecesini ifade eder. Bu âyet gösteriyor ki, Allah'tan başka her hangi bir şeyi veya kimseyi Allah'ı severcesine seven kimse, Allah'tan başka *nid* (yani O'na denk tutmuş), sayılmaktadır. Bu, sevgide ortak yapmaktır, yoksa yaratma ve Rab olma vasfında denk saymak değildir. el-Vedüd Allah'ın güzel isimlerinden olup "Yaratıkları çok seven ve onlar tarafından çok sevilen" demektir.

Bakara /166 – İşte önderler kendilerini izleyenlerden uzak durdular,

Azabı gördüler ve aralarındaki her türlü bağ kesildi.

Bakara /167 – Bunun üzerine o tâbi olanlar şöyle dediler:

"Ah ne olurdu, elimize bir fırsat geçse de onların bizden uzak durdukları gibi,

Biz de onları bir reddetseydik!

İşte Allah Teala onlara, bütün yaptıklarını, en şiddetli pişmanlıklar halinde gösterecektir.

Onların o ateşten çıkacakları da yoktur. [25,23; 14,18; 24,39; 23,99; 26,102; 32,12; 39, 58; 42,44]

Bakara /168 – Ey insanlar! Yeryüzünde olan bütün nimetlerimden helâl hoş olmak şartı ile yeyiniz;

Fakat şeytanın peşinden gitmeyiniz.

Çünkü o sizin besbelli düşmanınızdır.

Bakara /169 – O sizi hep çirkin işler ve hayasızlık yapmaya

Bir de Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri iddia etmeye teşvik eder.

Bakara /170 –
Onlara: “Gelin Allah’ın indirdiği buyruklara tâbi olun!” denildiğinde:

“Hayır, biz babalarımızı ne durumda bulduysak ona uyarız” derler.

Babaları bir şeye akıl erdirememiş ve doğruyu bulamamış olsalar da mı onlara uyacaklar?

Bakara /171 –
İnkârcıları hakka çağırmanın durumu, tıpkı bağırıp çağırılmadan başka bir şey işitmeyen hayvanlara haykıran kimsenin durumu gibidir.

Sağır, dilsiz ve kördür onlar. Bundan ötürü akıllarını kullanıp gerçeği anlayamazlar.

Bakara /172 – Ey iman edenler! Size kismet ettiğimiz rızıkların temiz ve helâlden yeyiniz.

Eğer yalnız Allah’a ibadet ediyorsanız, O’na şükrediniz.

Bakara /173 – O size leşi, kanı, domuz etini ve Allah’tan başkası adına kesilen hayvanın etini haram kıldı.

Kim mecbur kalırsa başkasının hakkına tecavüz etmek ve zaruret miktarını geçmemek şartıyla bunlardan yemesinde günah yoktur. Allah gafurdur, rahim’dir: (Günahları çok çok affeder, merhameti ve ihsanı boldur). [5,3; 6,145; 16,115] {KM, Resullerin işleri 15,19-20}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
2-Bakara Süresi														Yaprak 03A					Cüz 02			Süre 02			Sayfa 025										
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٢٥

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا آَلْفَيْنَا

عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا

وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ

بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكُمْ عُمَىٰ فَهُمْ

لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ

مَارَزْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ

اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ

اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ

اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ

مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ

اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ أُولَٰئِكَ

الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرُ

هُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ

الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

Bakara /174 –
Allah’ın indirdiği kitaptan bir şey gizleyip onu birkaç paraya satanlar var ya!

İşte onlar karınlarına ateşten başka bir şey doldurmazlar. Kıyamet günü Allah onlarla konuşmaz ve onları temiz çıkarmaz.

Onlara son derece acı bir azap vardır.

Bakara /175 – İşte onlar hidayeti bırakıp dalaleti, mağfireti bırakıp azabı satın almışlardır.

Bunlar ateşe karşı ne kadar da dayanıklı imişler!

Bakara /176 –
Böyle olacaktır: Çünkü Allah kitabı gerçek bir gaye ile hak olarak indirmiştir.

Ve kitap hakkında ihtilaf dalaletler haktan pek uzağa düşmüşlerdir.

Bi'l-hakki:
Hakkıyla, hak ile, hak olarak demektir. Burada bâ’ edatı konusunda: mülâbese, musahebe veya sebebiye olmak üzere birkaç ihtimal vardır. Mülâbese olursa: hakka mülâbis, yani “haklı olarak”, “hak olarak iniş” veya “kitabın tam hakkı verilerek” demek olur. Sebebiye olursa: “bu hak sebebiyle, hakkı açıklamak için veya hak hikmeti ile” demek olur ki, yerine göre bu mânâlardan biri tercih olunur.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Takvâ, yüzlerinizi doğuya ya da batıya doğru çevirme değildir. Lâkin takvâ Allah'a, âhiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere iman eden,

Sevdiği malını Allah'ı hoşnud etmek için

Yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalan gariplere, isteyenlere ve boyundruk altında bulunup hürriyetine kavuşmak isteyen köle ve esirlere veren,

Namazı hakkıyla ifa edip zekâtı veren,

Sözleştiği zaman sözlerinde duran,

Hele hele sıkıntı ve hastalık hallerinde,

Savaşın şiddetleri esnasında sabreden kimselerin davranışlarıdır.

İşte onlardır imanlarında samimi olanlar

Ve işte onlardır her türlü fenalıkta korunan takvâlılar! [2,285; 4,136; 22,37; 76,8-9; 3,92; 41,7; 13,20]

Bu bir tek âyet İslâmın başlıca inanç (akaid), ibadet ve ahlak esaslarını toplamaktadır. Buna işaret olarak Hz. Peygamber (a.s.m): "Kim bu âyete göre hareket ederse imanını kemale erdirmiş olur" buyurmuştur.

Bakara /178 – Ey iman edenler! Öldürülen kimseler hakkında size kısas farz kılındı.

Hür hür ile, köle köle ile, dişi dişi ile kısas olunur.

Ama kim, maktûlün velisi tarafından affedilirse kısas düşer.

Bundan sonra, diyeti ona güzel bir şekilde ve tam olarak ödemek gerekir.

Bu esneklik Rabbiniz tarafından bir kolaylık ve lütuftur.

Artık kim bundan sonra karşısakinin hakkına tecavüz ederse,

Ona son derece acı bir azap vardır. {KM, Levîliler 24,19-21; I Samuel 15,33. Matta 5,38-39}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
2-Bakara Süresi											Yaprak 03B					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 026										
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

٢٦

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ
وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ
فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ
فَمَنْ عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْهُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَّاءُ إِلَيْهِ
بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ
ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ أَنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ
عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /179 – Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır.

Böylece korunmayı umabilirsiniz.

حزب

Kıyas hayat hakkının ve canı korumanın gereğidir. Gerçi kısasın kendisi, cezayı hakketmiş bir hayatı yok etmez, ama aynı zamanda haksız yere hayatı yok etmeye karşı, hayatın en büyük müeyyidesidir. Kıyas gibi caydırıcı bir hüküm, toplu ve kişi hayatının garantisidir. Böylece dünya hayatınızı olduğu gibi âhiret hayatınızı da korursunuz.

Bakara /180 – Sizden öleceğini anlayan biriniz, geriye mal bırakacaksa;

Anası, babası ve akrabaları için, münasip bir tarzda vasiyet etmesi size farz kılındı.

Bu, haksızlık yapmaktan korunan takvâlılar üzerine borçtur. [2,240; 4,7-13.176]

Bu farz, 4,11-12 de miras paylarını keşin olarak bildiren hükümlerle neshedilmiştir.

Bakara /181 – Kim bu vasiyeti işittikten sonra değiştirirse, artık vebali değiştirenlerin boynundadır.

Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla işittir ve bilir.

Bakara /182 –
Vasiyet edenin hataya
düşüp haksızlığa
kaymasından

Veya günaha
girmesinden endişe
edip ilgililerin arasını
bulan kimse, hiçbir
vebale girmez. Allah
çok affedicidir,
merhamet ve ihsanı
boldur.

Bakara /183 – Ey
iman edenler! Sizden
öncekilere farz
kılındığı gibi oruç
tutmak size de farz
kılındı.

Böylece umulur
ki fenalıklardan
korunursunuz.

Orucun sayısız
hikmetleri vardır:
Allah'ın, kâinatın
Rabbi olduğu
gerçeğinin daha geniş
çapta anlaşılmasını
sağlar. İnsanın rûhunu
kötü etkilerden,
hırslardan korur.
Bedenine iyi bir perhiz
olarak zararlı
maddeleri atmasına
vesile olur. İnsanlara
açların ve fakirlerin
sıkıntılarını tattırarak
toplumdaki
dengesizlikleri
gidermeye katkıda
bulunur, Haramlardan
uzaklaşmaya vesile
olarak, kişinin ebedî
hayatını korur. Hülâsa
bütün bu gayeleri
Kur'an, korunma
(ittika) kelimesiyle
özetlemiş olmaktadır.

Bakara /184 –
Oruç sayılı
günlerdedir.

Sizden her kim o
günlerde hasta veya
yolcu olursa,
tutamadığı günler
sayısınca başka
günlerde oruç tutar.

Oruç
tutamayanlara fidye
gerekir.

Fidye bir fakiri
doyuracak miktardır.

Her kim de, kendi
hayırına olarak fidye
miktarını artırırsa bu,
kendisi hakkında
elbette daha hayırlıdır.

Bununla beraber,
eğer işin gerçeğini
bilirseniz, oruç
tutmanız sizin için
daha hayırlıdır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30									
2-Bakara Süresi														Yaprak 04A				Cüz 02				Süre 02				Sayfa 027													
Bu Cüz Yapağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۲۷

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ اِثْمًا فَاصْلَحَ بَيْنَهُمْ

فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸۲﴾ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۳﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ

مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ

يُطِيقُونَهِ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ

خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۴﴾

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ

وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ

الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ

مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ

بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا

اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۸۵﴾ وَإِذَا

سَأَلْتَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا

دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿۱۸۶﴾

Bakara /185 – O
sayılı günler, ramazan
aydır.

O ramazan ayı ki
insanlığa bir rehber
olan, onları doğru yola
götüren

Ve hakkı batıldan
ayırarak en açık ve parlak
delilleri ihtiva eden
Kur'an o ayda indirildi.

Artık sizden kim
Ramazan ayının hilâlini
görürse, o gün oruç
tutsun.

Hasta veya yolcu
olan, tutamadığı günler
sayısınca, başka
günlerde oruç tutar.

Allah sizin
hakkınızda kolaylık
ister, zorluk istemez.

Oruç günlerini
tamamlamanızı, size
doğru yolu
gösterdiğinden ötürü
Allah'ı tazim etmenizi
ister.

Şükredesiniz diye
bu kolaylığı gösterir.
[2,200; 62,11] {KM,
Tesniye 9,9,18; I
Krallar 19, 8.Matta 4,2}

Bakara /186 –
Kullarım Beni senden
soracak olurlarsa,
bilsinler ki Ben pek
yakınım. Bana dua
edenin duasına icabet
ederim.

Öyleyse onlar da
dâvetime icabet ve
Bana hakkıyla inanıp
tasdik etsinler ki doğru
yolda yürüyerek
selâmete ersinler.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
2-Bakara Süresi	Yaprak 04B													Cüz 02				Süre 02				Sayfa 028													
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04											

Bakara /187 – (Ey kocalar), oruç tuttuğunuz günlerin gecelerinde, eşlerinizle yaklaşmak size helâl kılındı.

Eşleriniz sizin elbiseleriniz, siz de eşlerinizin elbiselerisiniz.

Allah nefsinize güvenemeyeceğinizi bildiği için yüzünüze bakıp, size bu lütufta bulundu.

Artık bundan böyle onlara yaklaşıp Allah'ın sizin için takdir buyurduğu neslin arayışı içinde olun.

Şafak vakti, günün ağarması gecenin karanlığından farkedilinceye kadar yeyin için.

Sonra gece girinceye kadar orucu tamamlayın.

Mescidlerde itikâfta bulunduğunuz sırada eşlerinize yaklaşmayın.

Bunlar Allah'ın yasak sınırlarıdır, sakın o hudutlara yaklaşmayın.

İşte böylece Allah insanlara, zararlardan sakınıp korunmaları için âyetlerini iyice açıklar.

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

٢٨

Bakara /188 – Bir de, birbirinizin mallarını haksız yollarla yemeyin.

Halkın mallarından bir kısmını, bile bile haksız yere yemek için, mal davasıyla rüşvetlerle hâkimlere koşmayın.

Bakara /189 – Sana hilâlleri sorarlar. De ki: Onlar insanlar için; özellikle hac için vakit ölçüleridir.

Evlere arka taraftan giriniz fazilet değildir.

Asıl fazilet, haramlardan sakınan insanın gösterdiği fazilettir.

Öyleyse evlere kapılardan girin.

Allah'a karşı gelmekten sakının ki umduğunuz kavuşasınız. [6,96; 10,5; 17,12]

Bakara /190 – Sizinle savaşanlarla siz de Allah yolunda savaşın.

Fakat haksız yere saldırmayın.

Muhakkak ki Allah haddi aşanları sevmez. [9,36]

أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِنَاسٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /191 –
Onları nerede
yakalarsanız öldürün.

Sizi çıkardıkları
yerden siz de onları
çıkarın.
Dinden döndürmek
için işkence yapmak,
adam öldürmekten
beterdir.
Yalnız, onlar, Mescid-i
Haram'ın yanında
sizinle savaşmadıkça,
siz de onlarla orada
savaşmayın,

Fakat sizi
öldürmeye kalkıştırlarsa
siz de onlarla savaşın.

İşte kâfirlerin
cezası böyledir. [48,24]

Fitne: Dilde,
yabancı maddelerden
arınmak için altını ateşe
sokmaktır. Sınama,
imtihan etme, işkence,
ayrıca musibet, belâ,
günah, fesat mânâlarına
gelebilir. Şirki ve
dinsizliği yaymak,
dinden döndürmek,
Allah'ın haramlarını
çığnemek, asayişini
bozmak, vatandan
çıkarmak birer fitnedir.
Bu âyette: hak dinden
döndürmek için işkence
etmek mânâsındadır.

Mekke müşrikleri,
ashabdan bazılarına
hürmetli aylarda
işkence etmişler, onlar
da dayanıp şehid
olmuşlardı. Bu âyet,
böyle bir işkencenin,
hürmetli aylara riayet
edip etmemeden daha
mühim olduğu
gereğinceyle, işkenceyi
durdurmak için savaş
ilanına cevaz vermiştir.
Nüzul sebebi özel ise
de, söz fitnenin
mahiyetinin,
öldürmenin mahiyeti ile
karşılaştırılmasını ifade
ettiğinden, hüküm
geneldir.

Bakara /192 – Şayet
onlar vazgeçerlerse siz
de vazgeçin. Zira Allah
çok affedicidir,
merhamet ve ihsanı
boldur.

Bakara /193 – Bu
işkence ortadan kalkıp
din ve itaat yalnız
Allah'a mahsus
oluncaya kadar onlarla
savaşın.

Eğer inkârdan ve
tecavüzdü
vazgeçerlerse, bilin ki
zalimlerden başkasına
düşmanlık yoktur.
[16,126; 42,40]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
2-Bakara Süresi											Yaprak 05A					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 029									
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۹

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجْتُمُوهُمْ وَالْفِتْنَةُ

أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُفَاتِلُوكُمْ فِيهِ

فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۖ فَإِنْ انتَهَوْا فَإِنَّ

اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۖ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ

لِلَّهِ فَإِنْ انتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۗ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ

الْحَرَامِ وَالْحُرْمَاتُ فِصَاصٌ فَمَنْ اغْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا

اغْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۖ

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ

اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۖ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا

اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۗ

فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ

أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا

اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ

إِذَا رَجَعْتُمْ ۗ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /194 –
Hürmetli ay, hürmetli
aya bedeldir.
Hürmetler karşılıklıdır.
O halde kim size
saldırırsa siz de
aynısıyla karşılık verin.

Allah'a karşı gelmekten
sakının ve bilin ki Allah
bu sakınanlarla
beraberdür.

Bakara /195 – Allah
yolunda malınızı
harcayın da, kendi
ellerinizle kendinizi
tehlikeye atmayın ve
hep güzel davranın.

Çünkü Allah güzel
hareket edenleri sever.

Bakara /196 – Hacı da,
umreyi de Allah rızası
için tamamlayın.

Eğer engellenecek
olursanız, o durumda
kolayınıza gelen bir
kurban gönderin.

Kurbanlık, yerine
varıncaya kadar
başınızı tıraş etmeyin.

Aranızda hasta,
yahut başından rahatsız
olan varsa, ona fidye
olarak; oruç tutmak,
sadaka vermek, yahut
kurban kesmek gerekir.

Hastalık veya yol
emniyeti olmaması gibi
sebeplerle hacca
engellenmesinden emin
olduğunuz zaman ise,

Her kim hacca
kadar umre yaparak
sevap kazanmak isterse,
onun da kolayına gelen
bir kurban kesmesi
gerekir.

Kurbanlık temin
edemeyen kimse, üç
gün hacda yedi gün de
döndüğünüz zaman
memleketinde olmak
üzere tam on gün oruç
tutar.

Bunlar, ailesi
Mescid-i Haram'da
oturmayanlar içindir.

Allah'a karşı
gelmekten sakının ve
Allah'ın cezasının çetin
olduğunu iyi bilin.

Hac: şartlarına
sahib olan müslümanın,
ömründe bir defa hac
aylarında ihrama girip
kurban bayramı Arefe
günü Arafatta vakfe
yapıp, sonra Kâbe'yi
ziyaret etmesidir. Umre
ise Kâbe'yi, hac ayları
dışında, sünnet
kabilinden ziyaret
etmektir.

Bakara /197 – Hac
mâlum aylardadır.

Kim o aylarda
hacci ifaya azmederse
bilsin ki hac esnasında

Ne cinsel
yaklaşma, ne günah
sayılan davranışlarda
bulunma, ne de tartışma
ve sürtüşme yoktur.

Siz hayır olarak
her ne yaparsanız, Allah
mutlaka onu bilir.

Azıklanınız ve
biliniz ki azağın en
hayırlısı takvâdır,
haramlardan
korunmadır.

Öyleyse Bana
karşı gelmekten
korunun ey akıl
sahipleri! [22,25; 9,36]

Bakara /198 – Hac
mevsiminde ticaret
yaparak, Rabbinizden
size gelecek kâr ve
yarar talep etmenizde
size bir vebal yoktur.

Arafat'ta vakfeden
ayrılıp sel gibi
Müzdelife'ye doğru
akın ettiğinizde,
Meş'ar-ı Haram'da
Allah'ı zikredin.

O size nasıl
güzelce hidâyet ettiyse,
siz de öyle güzel bir
şekilde O'nun zikredin.

Bilirsiniz ki,
O'nun yol
göstermesinden önce
siz yolu şaşırış
kimselerdiniz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
2-Bakara Süresi											Yaprak 05B					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 030										
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

۳۰

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ

فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا

مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ^ط وَتَزَوُّوْا دُؤَا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ

التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ^{١٩٧} لَيْسَ عَلَيْكُمْ

جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ^ط فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ

عَرَافَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ^ط عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ

كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ

الضَّالِّينَ^{١٩٨} ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ

وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ^ط إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ^{١٩٩} فَإِذَا

قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ^ط كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ

أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا

آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ^{٢٠٠}

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي

الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ^{٢٠١} أُولَٰئِكَ لَهُمْ

نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا^ط وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ^{٢٠٢}

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Arefe günü
vakfeden sonra güneş
batınca Arafat'tan
Müzdelife'ye doğru
akın edilir. Meş'ar-ı
Haram
Müzdelife' dedir.
Müzdelife'de akşam ve
yatsı namazları birlikte
kılınır. Gece orada
geçirilerek, bayramın
birinci günü sabah
namazının peşinden
Mina'ya doğru hareket
edilir, orada kurban
kesilip, Kâbe tavaf
edilerek ihramdan
çıkılır.

Bakara /199 –
Sonra, insanların sel
gibi aktığı yerden siz de
akın edin ve Allah'dan
af dileyin. Çünkü Allah
çok affedicidir,
merhamet ve ihسام
boldur.

Bakara /200 – Hac
ibadetlerinizi
tamamlayınca, vaktiyle
atalarınızı anıp onlarla
öğündüğünüz gibi.

Hatta daha fazla,
daha hürmetle Allah'ı
anın.

Bazı kimseler: “Ey
Yüce Rabbimiz, bize
verceğini bu dünyada
ver!” derler.

Bunların ahirette
nasipleri yoktur.

Hacci
tamamlayınca araplar
Mina'da toplanıp,
bilhassa atalarının
yaptıkları işleri
anlatarak övünmeyi
âdet edinmişlerdi. Bu
âyet ona bedel Allah'ı
zikredip O'nun
hidâyetini anlamak,
onun eserlerini
tefekür, nimetlerine
şükür etmeye teşvik
ediyor.

Bakara /201 –
Bazıları da, “Ey bizim
kerim Rabbimiz! Bize
bu dünyada da iyilik ve
güzellik ver, ahirette de
iyilik ve güzellik ver,

Ve bizi cehennem
ateşinden koru” derler.
[22,72]

Bakara /202 – İşte
bunlar kazandıkları
şeylerin hayır ve
berekatlerini fazlasıyla
görürler. Allah hesabı çok çabuk
görür.

Bakara /203 – O
sayılı günlerde tekbir
getirerek Allah'ı
zikredin.

Kim acele edip
iki günde dönerse ona
vebal yoktur.

Kim geri kalırsa,
günahlardan
korunduğu takdirde,
ona da vebal yok.

Allah'a karşı
gelmekten korunun ve
bilin ki

Hepiniz neticede
diriltilip O'nun
huzurunda
toplanacaksınız.

حزب

Sayıli günler:
teşrik günleridir.
Teşrik: yüksek sesle
tekbir almaktır. Bu
günler, kurban
bayramının Arefe
günü sabahından 4.
günü ikinci vaktine
kadardır. (9-13
Zilhicce) Sadece
bayramın 2,3 ve 4.
günleri olarak da tefsir
edilmiştir.

Bakara /204 –

İnsanlardan öylesi
vardır ki dünya
hayatına dair sözleri
senin hoşuna gider.
Üstelik sözünün
özüne uduğuna
Allah'ı da şahit
gösterir.

Halbuki gerçekte
o düşmanların en
yamanıdır.

Bakara /205 –
Senin yanından
ayrılınca, ülkede fesat
çıkarmaya çalışır,
Ürünleri ve nesilleri
mahvetmek için
uğraşır.

Allah, elbette fesadı
(bozgunculuğu)
sevmez.

Bu âyette ülkenin
istikbalinin en önemli
iki rüknüne dikkat
çekilmektedir. Maddî
hayatın, ekonomik
hayatın esası ürün,
manevî hayatın esası
ise yeni nesillerin iyi
yetiştirilip
eğitilmesidir

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi										Yaprak 06A					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 031					

Bu Cüz Yaprğa git

۳۱

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ

فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ قَلْبِهِ وَهُوَ

الَّذِي خَصَمَ ﴿٢٠٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ

فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٥﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ

فَحَسْبُ جَهَنَّمَ وَلَيْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي

نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ

عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا

جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ

وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /206 – O
adama: "Allah'tan kork
da fesat çıkarma!"
denildiğinde,

Kendini benlik ve
gurur kaplar ve bu, onu
daha fazla günaha
sürükler.

Böylesinin
hakkından cehennem
gelir.

Gerçekten ne fena
yataktır o cehennem!

Bakara /207 –
İnsanlardan öylesi de
vardır ki Allah'ın
rızasını kazanmak için
kendini feda eder.

Allah da kullarına
pek merhametlidir.

Bakara /208 – Ey
iman edenler! Hepiniz
toptan barış ve salmete
girin de şeytanın
adımlarını izlemeyin.

Çünkü o, sizin
aranızı açan belli bir
düşmandır.

Bakara /209 – Eğer
size bunca gerçekler,
açık deliller geldikten
sonra haktan
ayrılırsanız,

İyi bilin ki: Allah
son derece güçlü ve
onurlu, tam hüküm ve
hikmet sahibidir.

Bakara /210 –
Şeytanın peşinden
gidenler ne bekliyorlar?

Onlar akılları sıra,
bulutlar gölgelikler
içinde Allah'ın ve
meleklerin gelip,

Haklarındaki
hükümün verilmesini,
işlerinin
bitirilivermesini mi
bekliyorlar?

Bütün işler ve
hükümler Allah'a aittir.
(O insanların keyfine
göre iş yapmaz, Kendi
bildiğini işler). {KM,
Çıkış 19,18; 34,5;
Tesniye 4,12}

Bakara /211 –

Sor İsrailoğullarına, onlara nice açık belgeler verdik!

Her kim, Allah'ın kendisine lütfetmiş olduğu nimeti değiştirirse, iyice bilsin ki Allah'ın cezası pek şiddetlidir. [14,28]

Bakara /212 –

Kâfirlerle dünya hayatı süslü gösterildi; Bu yüzden iman edenlerle eğlenirler.

Halbuki Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, kıyamet günü öbürlerinin üstündedir.

Allah dilediğine hesapsız nimetler verir.

Bakara /213 –

Bütün insanlar bir tek ümmet teşkil ediyorlardı.

Aralarında ihtilaflar başlayınca, Allah onlara içlerinden müjdeleyici ve uyarıcı olarak peygamberler gönderdi.

Onların beraberinde, insanlar arasında hükmetmek için, kitap ve hikmeti gönderdi ki, ihtilaf etiketleri konularda aralarında hükmetsin.

Halbuki, o meselelerde anlaşmazlığa düşenler, kendilerine apaçık âyetlerimiz geldikten sonra,

Sırf aralarındaki haset yüzünden ihtilaf düşen Ehl-i kitaptan başkası değildi.

Allah da, onların hakkında ihtilaf etiketleri gerçeği, Kendi izni ile bu iman edenlere bildirdi.

Öyle ya, Allah dilediğini doğru yola erdirtir. [10,19]

İnsanlar dünyaya geldikleri ilk andan itibaren dinsiz ve toplumsuz yaşamışlardır. Allah insan toplumlarını irşad edecek peygamberler ve kitaplar göndermiş, fakat zamanın geçmesiyle insanlar ihtilafa düşünce yeni peygamberler görevlendirmiştir. Neticede, çeşitli milletlere anlatılan hakikat tekrar anlaşılacak oluncu, bütün milletlere, bütün insanlığa hakkı anlatacak, hepsini "müşterek hak söze" (Ali İmran, 64) davet edecek son Peygamberin zuhur ettiğini bu âyet bildirmektedir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi										Yaprak 06B					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 032					

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

۳۲

سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ

اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زَيْنَ

لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ

اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ

وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا

اختلفوا فيه وَمَا اختلف فيه إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ

مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا

اختلفوا فيه مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ

الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمُ الْبِأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَزُلْزِلُوا

حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ إِلَّا أَنْ نَصُرَ

اللَّهُ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ

مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ

وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَاتَفَعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

Bakara /214 –

Yoksa siz, daha önce geçmiş ümmetlerin başlarına gelen durumlara mâruz kalmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?

Onlar öyle ezici mihnetlere, öyle zorluklara ducar oldular, öyle şiddetle sarsıldılar ki,

Peygamber ile yanındaki müminler bile "Allah'ın vaad ettiği yardım ne zaman yetişecek?" diyecek duruma geldiler.

İyi bilin ki Allah'ın yardımı yakındır.

Bu âyet, ilahi terbiye metodunu açıklamaktadır. Allah'ın rızası ve cenneti ucuz değildir. Gayret, sabır ve sebat imtihanlarından geçmek, böylece pişip bir kıvama ermek gerekir. Allah bu dünyaya sa'y (çalışma) kanununu koymuştur, atalet ve gevşemeye yer yoktur. İşlemeyen demir pas tutar çürür, işleyen demir ışıldar. Dünya rahat yeri değil, hizmet yeridir. Mükâfat yurdu ise âhrettir. Rahat yeri olsaydı Allah en seçkin kulları olan Peygamberlerini burada rahat ettirirdi. Âyet başta Asr-ı saadetteki ashab olarak, kıyamete kadar gelecek müminlerin himmetlerini kamçulamaktadır.

Bakara /215 –

Sana Allah yolunda kimlere ve ne harcayacaklarını sorarlar.

De ki: İnfak edeceğiniz mal anne baba, akrabalar, yetimler, yoksullar ve yolda kalmış gariplere gidecektir.

Hayır olarak daha ne yaparsanız Allah muhakkak onu bilir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /216 –
Hoşlanmasanız da
savaşa size farz kıldı.

Olur ki
hoşlanmadığınız bir
şey sizin için hayırlı
olur.

Olur ki sevip arzu
ettiğiniz bir şey sizin
için şerhli olur.

Gerçeği Allah
bilir, siz bilmezsiniz.

Bakara /217 – Sana
hürmetli ayı ve bu
ayda savaşmanın
hükümünü sorarlar.

De ki: "O ayda
savaşmak büyük bir
günahdır.

Fakat insanları
Allah yolundan
engellemek,

Allah'ı inkâr
etmek,

Mescid-i Haram'ı
ziyareti yasaklamak,

O mescidin
cemaatini yani
müslümanları oradan
çıkarmak ise,

Allah nazarında
daha büyük günahdır.

Dinden
döndürmek için
işkence, öldürmekten
beterdir.

Kâfirler,
ellerinden gelse, sizi
dininizden
döndürünceye kadar
sizinle savaşmaktan
geri durmazlar.

Sizden her kim
dininden döner ve
kâfirlikte devam
ederek ölürse, işte
onların dünyada da,

Âhirette de
yaptıkları boşa gider.

Bunlar
cehennemlik olup
orada ebedî
kalacaklardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi										Yaprak 07A					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 033					

Bu Cüz Yaprağa git

۳۳

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا

وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ

يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٧﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ

قِتَالٍ فِيهِ ۖ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ

وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ

اللَّهِ ۗ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ

حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتِطَاعُوا ۖ وَمَنْ يَرْتَدِدْ

مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ

أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

هُم فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا

وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٩﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ

قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ

مِن نَّفْعِهِمَا ۗ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلِ الْعَفْوَ

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾

Bakara /218 – Onlar
ki iman ettiler,

Sonra hicret ettiler

Ve onlar ki Allah
yolunda cihad ettiler...

İşte onlar Allah'ın
rahmetlerini umarlar.

Allah çok
affedicidir, merhamet
ve ihansı boldur.

Bakara /219 – Sana
şarap ve kumar
hakkındaki hükümü
sorarlar.

De ki: İkisinde de
hem büyük günah, hem
de insanlara bazı
menfaatler vardır.

Fakat günahları
faydalarından daha
çoktur.

Bir de senden ne
infak edeceklerini
sorarlar.

De ki:
İhtiyacınızdan artanı
harcaın.

Böylece Allah size
âyetlerini açıklıyor ki
dünya ve âhiret
hakkında düşünesiniz.
[5,90,91; 4,43] {KM,
Tekvin 27,28; Tesniye
11,14; Sayılar 28,14}

Sarhoş edici
içkilerle kumar
hakkında açık
yasaklama bu âyetle
başlamıştır. Daha sonra
sarhoşken namaz kıлма
yasaklanmış (4,43),
nihaî olarak da kayıtsız
olarak haram
kılınmıştır. (5,90,91)

Bakara /220 – Sana yetimler hakkında da soru sorarlar.

De ki: Onların gerek kendilerini, gerek mallarını iyileştirip geliştirmek, elbette hayırlı bir iştir.

Eğer onlara sahip çıkmak için kendileriyle beraber oturmak isterseniz bu da mümkündür; Zira onlar sizin kardeşlerinizdir.

Allah kimin iyileştirme gayesi güttüğünü, kimin de işi bozmayı düşündüğünü pek iyi bilir.

Şayet Allah dileseydi sizi zora koşardı. Muhakkak ki Allah üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

Bakara /221 – Müşrik kadınlar iman etmedikçe onlarla evlenmeyin.

Mümin bir cariye, çok hoşunuza giden müşrik bir kadından daha hayırlıdır.

Mümin kadınları da, onlar iman etmedikçe, müşriklere nikâhlayamayız;

Mümin bir köle hoşunuza giden bir müşrikten daha hayırlıdır.

Müşrikler sizi cehenneme davet ederler. Allah ise sizi kendi izniyle, cennete ve mağfirete davet eder

ve üzerinde düşünüp gerekli dersi alsınlar diye âyetlerini insanlara açıklar. [2,96; 5,5; 60,10] {KM, Çıkış 9,12; Tesniye 7,3-4}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi										Yaprak 07B					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 034					

Bu Cüz Yapağa git

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

۳۴

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ

وَأَنْ تُخَالِطُوهُمْ فَآخُوا نُكْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمَصْلِحِ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتَكُمْ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ ۖ وَلَآئِمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ

مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعَجَبْتَكُمْ ۚ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا

وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعَجَبَكُمْ ۗ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ

إِلَى النَّارِ ۗ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ

آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۗ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ

قُلْ هُوَ آذَىٰ فَاغْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ

حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ ۚ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ

اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ

وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلاقُوهُ

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِإِيمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا

وَتَتَّقُوا ۗ وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Bakara /222 – Bir de sana kadınların ay halini sorarlar.

De ki: Bu, bir rahatsızlıktır. Onun için, âdet sırasında kadınlardan geri durun ve onlar temizleninceye kadar, kendilerine cinsel yaklaşımda bulunmayın. Temizlendikten sonra, Allah'ın izin verdiği şekilde onlara yaklaşın.

Allah tövbe ile kendisine dönenleri sever, temizlenenleri de sever. {KM, Levililer 15,19-30; Hezekiel 18,6}

Cahiliye Arapları ve yahudileri âdet gören kadınlarla birlikte durmaz, beraber yemek bile yemezlerdi. Hristiyanlar ise ay haline hiç önem vermez, cinsel ilişkide bile bulunurlar. İslâm istikamet ve itidali gösteriyor. Bir nevi hastalık olan o durumda, cinsel ilişkiden kadınları uzak tutup istirahat ettirir. Namaz ve oruçla yükümlü tutmaz.

Bakara /223 –

Eşleriniz sizin nesil yetiştiren tarlanızdır. Tarlanıza dilediğiniz şekilde varın.

Kendiniz için ilerisini düşünerek hazırlık yapın.

Allah'ın haram kıldığı şeylerden korunun ve O'nun huzuruna varacağınızı iyi bilin.

(Ey Resulüm!) Mü'minleri müjdele!

Sadece şehvet gidermeyi değil, iyi yetişmiş, hayırlı evlat sahibi olmayı hedefleyin. Âyet, soyu devam ettirmenin yanında, çocukları iyi yetiştirmek için birçok zorluklara katlanılacağı da hatırlatılmaktadır.

Bakara /224 – Bir de Allah adına yemin ederek, iyilik etmeye, günahlardan uzak durmaya ve insanların arasını düzeltmeye O'nun adını engel yapmayın.

Allah hakkıyla işitir ve bilir. [24,22; 5,89] {KM, Çıkış 20,7; Tesniye 5,11}

Kasden veya istemeyerek kasdı olmaksızın ağızdan çıkan yeminler, meşrû görevlere engel yapılamaz. Nitekim Hz. Peygamber (a.s.) şöyle buyurmuştur: "Bir kimse bir şey hakkında yemin eder de sonra ona aykırı davranmayı daha hayırlı görmürse, o hayırlı şeyi yapsın ve yemininden ötürü keffaret versin."

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /225 –

Allah sizi yeminlerinizdeki yanılmadan dolayı kinamaz, fakat kalplerinizle kasdettiğiniz yeminlerden dolayı sorumlu tutar. Allah çok affedicidir, cezayı çabuklaştırmaz (tövbe için fırsat tanır).

Bakara /226 –

Eşlerine yaklaşmamaya yemin eden kocaların, dört ay bekleme hakkı vardır.

Şayet kocaları bu süre bitmeden eşlerine dönerlerse bunda mahzur yoktur. Çünkü Allah çok affedicidir, merhamet ve ihsanı boldur.

Cahiliye arap

erkekleri, kadınları sıkıştırmak için yaklaşmamaya yemin eder ve süresiz olarak perişan vaziyette bırakırlardı. Buna İla denir. Kur'an ilanın azami süresini dört ay olarak sınırlandırdı. Bu süre içinde birleşme kapılarını açtı: erkek keffâret vererek eşine dönebilir. Fakat dönmeme kararı ise, dört ay sonunda eşini serbest bırakmak zorundadır.

Bakara /227 – Yok

eğer boşanmaya azmederlerse, bilsinler ki Allah her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

Bakara /228 –

Boşanmış kadınlar kendilerini tutup yeni bir nikâh yapmadan önce üç âdet beklesinler.

Allah'a ve âhirete iman ediyorsa, kendi rahimlerinde Allah'ın önceki evlilikten yaratmış olduğu çocuğu veya hayız gizlemeleri onlara helâl olmaz.

Kocaları gerçekten barışmak istiyorlarsa, bu iddet müddeti içinde onları tekrar almaya başkalarından daha çok hak sahibidirler.

Erkeklerin hanımları üzerinde bulunan hakları gibi, hanımların da kocaları üzerinde meşrû çerçevede hakları vardır.

Şu kadar ki erkeklerin onların üzerindeki hakları bir derece daha fazladır.

Unutmayın ki Allah üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir. [4,34; 65,1-4]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
2-Bakara Süresi										Yaprak 08A					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 035									
Bu Cüz Yapağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٣٥

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِى أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ

قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ

تَرْبُصُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَآؤُ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا

الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ

قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِى أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ

يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَتْهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِى ذَلِكَ إِنْ

أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِى عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ

دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ

أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا

إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ حِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا

حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا

حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

Bakara /229 –

Boşama hakkı iki defadır.

Bundan sonra yapılması gereken ya meşrû tarzda güzelce birlikte yaşama yahut, eşini güzellikle salıvermedir.

Ey kocalar, boşama sırasında eşinize daha önce vermiş olduğunuz mehirden herhangi bir miktar geri almanız size asla helâl olmaz; Fakat Allah'ın koyduğu hudutlarda durmayacaklarından endişe etmeleri hali bunun dışındadır. Şayet siz de onlar gibi, onların Allah'ın koyduğu hudutlarda duramayacaklarından (evlilik hukukuna riayet edemeyeceklerinden) endişe ederseniz, bu durumda kadının, ayrılmak için meşrû çerçevede hakkından bir şey vermesinde, her ikisi için de bir verbal yoktur.

İşte bunlar Allah'ın tayin ettiği sınırlardır ki sakın onları aşmayasınız, Her kim Allah'ın hudutlarını aşarsa işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

Kadının mal karşılığı ayrılma talebinde bulunmasına *hul'* veya *muhala'a* denir. Cemile, kocası Sabit b. Kays'ı sevmiyordu. Hz. Peygambere gelip: "Vallahi dininde, ahlâkında bir kusuru görmüyorum. Ancak İslâm'dan sonra küfre dönmek istemiyorum" deyip ayrılma talep etmişti. Bu âyetin inmesi üzerine, kocasından mehir olarak aldığı bahçeyi geri verip hul' olmuştu. {KM, Tekvin 21,14; Tesniye 24,1; Levitiler 22,13; Matta 5,32; 1,19; 1 Korintos 7,10-11}

Bakara /230 – Eğer koca eşini ikinci talaktan sonra üçüncü defa boşarsa, artık başka bir kocaya varıp ondan boşanmadıkça, o kadın ilk kocasına helâl olmaz.

Ama bu ikinci kocası kendi rızasıyla onu boşar ve kadın ile ilk kocası Allah'ın koyduğu evlilik hukukunu yerine getireceklerine inanırlarsa, nikâhla bir araya gelmelerinde bir günah yoktur.

İşte bunlar Allah'ın belirlediği hudutlardır ki bilmek isteyenler için O bunları beyan buyurmaktadır.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /231 – Ey
kocalar! Eşlerinizi boşar, onlar da iddetlerini bitirirlerse, artık ya onları iyilikle yanınızda tutar, yahut güzellikle salıverirsiniz.

Onların hukukuna tecavüz etmek kasdıyla zarar vermek için eşlerinizi alıkoymayın.

Kim böyle yaparsa kendine zulmetmiş olur.

Sakin Allah'ın âyetlerini şakaya almayın.

Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetleri

Ve sizi irşad etmek gayesiyle indirmiş olduğu kitap ve hikmeti hatırlayın, dile getirin,

Allah'a karşı gelmekten sakının ve Allah'ın her şeyi hakkıyla bildiğini pek iyi bilin.

Koca, eşini boşadıktan sonra, evliliği devam ettirme gayesi ve ümidi yoksa, onu serbest bırakmalıdır ki bir iddetle kurtulsun. Yoksa sırf ona zarar vermek için ilk iddetin sonunda tekrar ona dönüp yine boşamak süretiyle iki veya üç kere iddet beklemeye mecbur bırakmak haram kılınıyor.

Bakara /232 – Ey
kocalar! Eşlerinizi boşayıp da onlar da iddetlerini tamamladıklarında, kendi aralarında meşrû surette anlaşmaları durumunda, kocaları ile tekrar nikâhlanmaları hususunda onlara baskı yapmayın.

İddet bitiminden sonra eşler tekrar nikâhlanmak isterlerse, kadının akrabaları eski kocasına dönmelerini engellemelidirler. Ayrıca koca da üçüncü kere boşadığı eşinin iddeti dolduktan sonra başka bir erkekle evlenmesine mani olmamalıdır.

Sizden Allah'a ve âhiret gününe iman edenlere bununla öğüt verilir.

Böyle yapmak, sizin için daha hayırlı, daha nezihdir. Allah bilir, siz bilemezsiniz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi										Yaprak 08B					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 036					

Bu Cüz Yapağa git

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

۳۶

حزب

Bakara /233 –
Anneler, çocuklarını iki tam yıl emzirsinler. Bu, emzirmeyi mükemmel şekliyle uygulamak isteyenler içindir.

Annelerin, münasip şekilde yiyeceğini giyeceğini sağlamak, babanın görevidir.

Hiçbir kimse takatinin dışında bir görevle yükümlü tutulmaz.

Çocuk yüzünden ne annesi, ne de babası zarar görmemelidir.

Babanın varisine de aynı vazife yaptırılır.

Fakat anne baba aralarında görüşüp anlaşmaya vararak, iki yıldan önce, çocuklarını süten kesmek isterlerse, kendilerine bir vebal yoktur.

Şayet çocuklarınızı başkalarına emzirtmek isterseniz,

Kendilerine vereceğiniz ücreti münasip tarzda ödemek şartı ile, bunda da size vebal yoktur.

Bununla beraber Allah'a karşı gelmekten sakının ve bilin ki Allah yaptığımız her şeyi görmektedir.[65, 7]

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ

أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ

ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ

اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ

يَعْظُمُكُمْ بِهِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ

أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ

كَانَ مِنْكُمْ يَوْمَ بِيَاضٍ ۗ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكُمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ

حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۗ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ

وَكَسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ

بِوَالِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۚ فَإِنْ أَرَادَا

فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدْتُمْ

أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ

بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /234 –

Sizden eşlerini geride bırakarak vefat edenlerin eşlerinin, evlenebilmek için dört ay on gün iddet beklemeleri gerekir.

Onlar bu sürelerini tamamladıktan sonra, meşrû surette kendi haklarında verecekleri karardan ötürü size bir sorumluluk yoktur. Allah yaptığınız her şeyden haberdardır.

Kocasını vefat eden kadın, dört ay on gün süre ile görüciye çıkmaz, süslenmez, başka erkeğe nikâh edilmez. Bu süreyi kocasının evinde geçirmesi gerekir. Gerek boşanma, gerek ölüm sebebiyle ayrılmadan sonra, iddet beklemek zorunluluğu, hem kadın, hem de onun yakınları için bir teselli ve alıştırma devresi olması sebebiyle, psikolojik yönden faydalı bir uygulamadır.

Bakara /235 –

Sizden bu hanımlarla evlenmeyi düşünenlerin bu müddet esnasında, onlara bu niyetlerini çöktürmelerinde veya gönüllerinde tutmalarında bir beis yoktur.

Allah sizin onları hatırlamaktan geçireceğinizi pek iyi bilmektedir.

Ancak meşrû sözler dışında, onlarla gizlice buluşma hususunda sözleşmeyin.

Bekleme süresi sona ermeden nikâh akdine girişmeyin.

Allah'ın içinizde saklı olan her şey hakkıyla vakıf olduğunu bilerek O'nun emrine aykırı davranmaktan sakının.

Hem de bilin ki Allah çok affedici, çok müsamahalıdır, cezayı çabuklaştırmaz. [27,74; 60,1]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
2-Bakara Süresi										Yaprak 09A					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 037									
Bu Cüz Yapağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۷

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
 أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
 فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
 أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْتُمْ سَتَدَّ كُرُونَهُنَّ
 وَلَكِنْ لَا تُوعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرِضُوا
 عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ
 مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ
 عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
 عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ
 وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ
 أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
 وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

Bakara /236 –
 Henüz kendilerine dokunmadan veya mehir belirlemeden kadınları boşamanızda size günah yoktur.

Zengin kudretince, eli dar olan kendi halince olmak üzere onlara münasip tarzda müt'a versin.

İyiliği şiar edenlere, bunu yapmak bir borçtur.

Bakara /237 – Bir mehir belirlemiş olarak, kendilerine dokunmadan eşlerinizi boşarsanız, bu takdirde belirlediğiniz mehrin yarısını vermeniz gerekir.

Ancak eşler yahut nikâh bağı elinde bulunan kocalar, gözütek davranırsa başka (Bu durumda kadın mehrinden vazgeçebilir veya erkek mehrin tamamını verebilir).

Ey kocalar, sizin bağışlamanız (müsamaha gösterip mehrin tamamını bırakmanız) takvâya daha uygun düşer.

Birbirinize lütf ve mürüvvet göstermeyi unutmayın. Allah sizin bütün işlediklerinizi görür.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /238 –
Namazlara, hele salat-ı vustaya dikkat edin ve kalkın huşu ile Allah'ın divanında durun.

Salat-ı vüstâ hakkında farklı görüşler vardır. Beş vakit namazdan her biri olma ihtimali üzerinde durulmuştur.

Fakat çoğunluk, ikinci namazı olduğu kanaatindedir. Zira ikinci namazı beş vaktin tam ortasıdır. Gece ve gündüz meleklerinin toplanma zamanıdır. Ayrıca günlük meşgalelerin en çok olduğu zamana rastlar. Esasen bir hadis de bunu ifade etmektedir.

Fakat Kur'an, müphem bırakmakla, bütün namazlara dikkatle devam teşvik etmek istemiştir.

Bakara /239 – Eğer bir korku halinde iseniz yaya veya binek üzerinde namaz kılın.

Fakat güvenliğe çıktığınızda, bilmediğiniz şeyleri size öğreten Allah'ın öğrettiği gibi ibadetinizi ifa edin.

Bakara /240 – Sizden geride eşlerini bırakarak vefat edecek kocalar,

eşlerinin bir yıl süre ile evden çıkarılmayıp geçimlerinin sağlanmasını şart koşacak şekilde vasiyette bulunsunlar.

Şayet bunlar kendiliklerinden çıkarılsalar bu durumda meşrû surette yapacakları şahsî davranışlarından dolayı size vebal yoktur. Allah üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
2-Bakara Süresi										Yaprak 09B					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 038									
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

۳۸

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوَسْطَى وَقُومُوا

لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿۲۳۸﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا

أَمِنْتُمْ فَأَذْكَرُوا لِلَّهِ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

﴿۲۳۹﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً

لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَا

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَا فِي أَنْفُسِنَا مِنْ مَّعْرُوفٍ

وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۴۰﴾ وَلِلْمُطَلَّقاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ

حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿۲۴۱﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۲۴۲﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا

مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أَلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمْ

اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى

النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۲۴۳﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ

اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۴۴﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ

اللَّهِ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفْهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً

وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۴۵﴾

Bakara /241 –
Boşanmış eşlere de münasip tarzda verilmesi gereken bir müt'a vardır ki bu da haksızlıktan sakınan takvâhlara bir borçtur.

Bakara /242 –
Böylece, düşüncesiniz diye Allah size âyetlerini iyice açıklar.

Bakara /243 –
Baksana, sayıları binlerce olmasına rağmen ölüm korkusuyla diyarlarını terkedip çıkan kimselere!

Allah onlara: "Ölün!" dedi sonra onları diriltti.

Doğrusu Allah insanlara lütüfkârdır, fakat insanların çoğu şükretmezler.

Bunlar hakkında kesin olmayan rivayetler vardır. Mühim olan şudur: Burada Cenab-ı Allah, bütün bunları hatırlatırken ölümden, Allah'ın hükmü olan vazifeden kaçıp kurtulmanın mümkün olmadığını ve böyle yapanların, korktuklarına daha çabuk ve daha feci bir şekilde uğrayacaklarını, hülâsa Allah'ın hükmünden kurtulmak için ne ölümden kaçmanın, ne de ölüme koşmanın akıl işi olmadığını bildirmiş istemiştir.

Bakara /244 – Allah yolunda savaşın ve bilin ki Allah her şeyi işitir, herşeyi hakkıyla bilir.

Bakara /245 – Kimdir o yiğit ki Allah'a güzelce ödünç verir, Allah da onun verdiğinin mükâfatını kat kat artırır.

Allah rızkı kısar da, bollatırır da.

Zaten hepiniz döndürülüp O'na götürüleceksiniz. [5,12; 57,11,18; 64,17; 73,20] {KM, Süleymanın Meselleri 19,17}

Bakara /246 –
Mûsâ'dan sonra
İsrailoğullarının
önderlerine dikkat
ettin mi?

O vakit onlar
aralarındaki
Peygambere:

“Ne olur, bize bir
hükümdar tayin et de
biz de Allah yolunda
cihad edelim”
demişlerdi.

O cevaben: “Ya
savaşma emri size farz
kılmır, siz de
savaşmazsanız?”
deyince

Onlar: “Ne diye
Allah yolunda cihad
etmeyelim ki

Vatanlarından
çıkarılan biz,

Çoluk
çocuğundan ayrı
düşenler yine biziz.”

Fakat savaşma
kendilerine farz
kılınca içlerinden
pek azı hariç, hepsi
dönüverdiler.

Allah o zalimleri
pek iyi bilir. [KM:
Çıkış 24, 1.9; Sayılar
11,16.24-25]

Bu olay,
müminlere cihadın
zorluklarını anlatmak,
dolayısıyla onları bu
işini omuzlamaya
hazırlamak için
anlatılmaktadır. İşaret
edilen durum,
muhtemelen Samuel
Peygamberle ilgilidir.
M.Ö. 1000 yıllarında
Amalika'lılar
İsrailoğullarına
saldırıp ülkelerinin bir
kısımını işgal
etmişlerdi. Halk
Samuel'e
başvurmuştu. (Bkz.
KM, Eski Ahit, I.
Samuel, 7,8 ve 12.
bölümler)

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
2-Bakara Süresi										Yaprak 10A					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 039									
Bu Cüz Yapağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۹

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذِ

قَالُوا لِنَبِيِّ لِهْمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ

أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَالْنَا إِلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

وَقَدْ أَخْرَجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاؤُنَا فَلَمَّا كُتِبَ

عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ

عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ

قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ

عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ

الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي

الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَةً مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ

مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /247 –
Peygamberleri onlara
dedi ki: “Allah size
hükümdar olarak
Talut'u tayin etti.”

Onlar ise: “Biz
hükümdarlığa ondan
daha lâyık iken nasıl
olur da o bize
hükmedebilir ki!

Üstelik servetten
de nasibi fazla değil!”
dediler.

Peygamber şöyle
cevap verdi: “Allah onu
size üstün kıldı, ona
geniş ilim ve sağlam bir
vücut verdi.

Allah hakimiyeti
dilediğine verir.

Allah'ın lütfu
boldur, her şey gibi
kabiliyet ve liyakatları
da bilir.” [KM, I
Samuel 9,17; 10,27;
9,2]

Bakara /248 –
Peygamberleri devamlı
şöyle dedi: “Onun
hükümdarlığının
alâmeti, size içinde
Rabbinizden bir sekine
ile

Mûsâ ve Harun'un
manevi mirasından bir
bakiyyenin bulunduğu

Ve meleklerce
taşınan bir sandığın
gelmesidir.

Eğer iman etmeye
niyetli iseniz bunda,
elbette sizin için delil
vardır.” [KM, Çıkış
25,10; I Samuel 14,18;
II Samuel 6,2]

Bakara /249 –

Talut ordusunu harekete geçirip sefere çıkınca askerlerine şöyle dedi:

“Allah sizi, bir ırmakla imtihan edecektir. İmdi onun suyundan içen benden sayılmayacak;

Sadece avucuyla aldığı miktar muaf olmak üzere,

Kim onun suyunu tatmazsa o da benden sayılacaktır.”

Derken onların pek azı hariç, varır varmaz ondan içtiler.

Talut ile yanındaki müminler ırmığı geçince

O vakit beri yanda kalanlar “Bugün bizim Câlüt ve ordusuna karşı duracak takatimiz yoktur” dediler.

Ölümünden sonra diriltilip Allah’ın huzuruna çıkacaklarını bilenler ise şöyle dediler:

“Nice küçük topluluklar vardır ki, Allah’ın izniyle, büyük cemaatlere galip gelmiştir.

Doğrusu Allah sabredenlerle beraberdir.” [KM, Hakimler 7,4-7]

Bakara /250 –

Talut’un beraberindeki müminler ise Câlüt ile ordusuna karşı çıkınca dediler ki:

“Ya Rabbenâ, üstümüze gürül gürül sabır yağdır,

Ayaklarımıza sebat ver ve kâfir topluluğa karşı bizi muzaffër eyle!” [KM, I Samuel 17,32-54]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi										Yaprak 10B					Cüz 02					Süre 02					Sayfa 040					

Bu Cüz Yapağa git

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

٤٠

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ

بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ

فَأِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ

إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا

مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ

قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِنْ

فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ

مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ

اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ

وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ

النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ

اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ

نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

Bakara /251 –
Derken Allah’ın izniyle onları bozguna uğrattılar.

Dâvud Câlüt’ü öldürdü,

Allah ona hükümdarlık ve hikmet verdi ve dilediği birçok şey öğretti.

Eğer Allah bazı insanların şerrini bazıları ile önlemeydi dünyadaki nizam bozulurdu.

Lâkin Allah âlemlere büyük lütuf ve inayet sahibidir. [KM, II Samuel 5,3. I Korintos.11,3]

Allah insanları irade sahibi olarak yaratmıştır ve böyle yaratması sırf rahmet ve hikmettir. Fakat bu iradeler serbest bırakılır da birbirleriyle ölçülü hale getirilmez ve hiçbir direnişle karşılaşmazlarsa, çalışma zahmetine katlanmaz, önüne geleni çiğnemeye çalışırlar.

Savunma ve karşı koyma olmayınca da saldırı, yolların en kısası ve doğru yol olmuş olur. O zaman da insan adına bir şey kalmaz, yeryüzünün nizamı bozulur. Ama Allah bu bozulmaya razı olmaz. Düzenin, bozukluğu ortadan kaldırması için, hayırlı insanların, bozgunculuk çıkaranları defetmeleri lâzımdır.

Bakara /252 – İşte bunlar Allah’ın âyetleri olup Biz sana onları dosdoğru bildiriyoruz.

Sen elbette gönderilen resüllerdensin.

Bakara /253 – İşte şimdiye kadar zikrettiğimiz resullerden kimini kimine üstün kıldık. Allah onlardan bazısına hitap buyurdu, bazısını birçok derecelerle yükseltti. Meryem'in oğlu isa'ya da o açık belgeleri, mucizeleri verdik ve onu Rühulkudüs ile destekledik. Eğer Allah dileseydi, kendilerine açık delillerin gelmesine rağmen, onların, peşlerinden gelenler birbirleriyle savaşmazlardı.

Lakin ihtilafa düşüler de onlardan bir kısmı iman, bir kısmı ise inkar etti.

Şayet Allah dileseydi onlar birbirleri ile savaşmazlardı, lakin şu var ki Allah dilediği her şeyi yapar. [17,55]

Bakara /254 – Ey iman edenler! Ne alışverişin, ne bir dosttan yardım beklemenin, ne de bir kimseden şefaaf ummanın mümkün olmadığı bir gün gelmeden önce, sizi rızıklandırdığımız şeylerden harcaşın.

Kafirler, zalimlerin ta kendileridir. [2,101]

Bakara /255 – Allah o İlahtır ki Kendisinden başka ilah yoktur.

Haydır, kayyümdur kendisini ne bir uyuklama, ne uyku tutamaz.

Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur.

İzni olmadan huzurunda şefaaf etmek kimin haddine?

Yaratdığı mahlûkların ötünde ardında ne var, hepsini bilir.

Mahlûklar ise O'nun dilediğinden başka, ilminden hiçbir şey kavrayamazlar.

O'nun kürsüsü gökleri ve yeri kaplamıştır.

Gökleri ve yeri koruyup gözetmek

O'na ağır gelmez, O öyle ulu, öyle büyüktür. [19,93-95; 53,26; 21,28; 20,110] [KM, Tesniye 5,26; Tekvin 21,33; Çıkış 3,15]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
2-Bakara Süresi										Yaprak 01A										Cüz 03			Süre 02			Sayfa 041								
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤١

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ

وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ

وَآيْدِنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ

بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ

مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ

يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ

وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ

الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ

الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ

فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

Hay: Her zaman var olan, diri olan, ezeli ve ebedi hayat sahibi.

Kayyüm: Kendi zati ile var olup, zeval bulmayan ve bütün kainatı varlıkta tutup onları yöneten, demektir.

Bu ayete ayetü'l-kürsi denilir. Bu ayet, Allah'ın hükümlerinin son derece açık ve öz bir anlatımını ihtiva eder. Fazilet ve sevabına dair hadisler vardır. Ezcümle: "Kur'an'da en büyük ayet, ayetü'l-kürsi'dir. Bunu kim okursa Allah o saat bir melek gönderir, ertesi güne kadar iyiliklerini yazar ve günahlarını siler. İçinde okunduğu evi şeytan otuz gün terkeder. O eve kırk gün sihir ve sihirbaz giremez. Ey Ali! Bunu evladına, ailene ve komşularına öğret!"

Bakara /256 – Dinde zorlama yoktur.

Doğru yol, sapıklıktan, hak batıldan ayrılıp belli olmuştur.

Artık kim tağutu reddedip Allah'a iman ederse,

işte o, kopması mümkün olmayan en sağlam tutamağa yapışmıştır. Allah her şeyi iştir, bilir. {KM, Matta 10,34; Luka 19,27; I Korintos 15,25}

Dini, kişinin kendi tercihi ile seçmesi gerekir. Dinin özelliği zorlamak değil, bilakis zorlamadan korumaktır.

Bakara /257 –
Allah iman edenlerin yardımcısıdır, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır.

İnan edenlerin dostları ise tağutlar olup onları aydınlıktan karanlıklara götürürler.

İşte onlar cehennemlik kimselerdir ki orada ebedi kalacaklardır. [5, 16; 6,1-153; 14,1.5; 33,43; 57,9; 65,11]

Bakara /258 –
Allah kendisine hükümdarlık verdiği için şımararak Rabbi hakkında İbrahim ile tartışan kişinin haline bir baksana!

İbrahim ona: “Benim Rabbin hayatı veren ve hayatı alandır” deyince O: “Ben de yaşatır ve öldürürüm” dedi.

Bunun üzerine İbrahim: İşte Allah güneşi doğudan doğuruyor, haydi sen de batıdan doğdur bakalım”, der demez kafir donakaldı.

Zaten Allah zalimleri hidayet etmez, emellerine kavuşturmaz. {KM, Tesniye 32,39}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi											Yaprak 01B					Cüz 03					Süre 02			Sayfa 042						
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04					

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

٤٢

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم
مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتِيَهُ
اللَّهُ الْمَلِكُ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ
أَنَا أْحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ
الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ أَوْ كَ الَّذِي مَرَّ عَلَى
قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ آتَىٰ يُحْيِي هَذِهِ
اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ
قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ
بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ
لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ
وَانظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

Bakara /259 –
Yahut şu kimsenin hali gibi ki o bir şehre uğramıştı.

Şehrin altı üstüne gelmiş, ııssız yatıyordu.

“Allah burayı bu ölümünden sonra nasıl dirilecek?” dedi.

Bunun üzerine Allah onu yüz yıl boyunca öldürüp sonra diriltti.

“Ölü vaziyette ne kadar kaldın?” diye sorunca o: “Bir gün veya daha az” diye cevap verdi.

Allah ona: “Hayır! yüz sene kaldın.

İşte yiyeceğine ve içeceğine bak henüz bozulmamış.

Bir de merkebine bak! (Kemikleri nasıl birbirinden ayrılmış) seni de insanlara canlı bir delil yapmak için öldürüp dirilttik.

Hele o kemiklere dikkat et, onları nasıl birleştirip yerli yerine koyuyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz!”

Böylece işin gerçeği kendisine tam manasıyla belli olunca:

“Artık pek iyi biliyorum ki Allah her şeye kadir” dedi. {KM, Hezekiel 37,6}

Bakara /260 – Bir vakit de İbrahim: “Ya Rabbi, ölüleri nasıl dirilteceğini bana gösterir misin?” demişti.

Allah: “Ne o, yoksa buna inanmadın mı?” dedi.

İbrahim: “Elbette inandım, lakin sırf kalbim tatmin olsun diye bunu istedim” diye cevap verdi.

Allah ona: “Dört kuş tut, onları kendine alıştır. Sonra kesip her dağın başına onlardan birer parça koy.

Sonra da onları çağır. Koşa koşa sana geleceklerdir. İyi bil ki Allah azizdir, hakimdir. (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir). {KM, Tekvin 15,9-10,17}

Bakara /261 – Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, yedi başak verip her başağında yüz tane bulunan bir tanenin haline benzer.

Allah dilediğine kat kat fazlasını da verir. Allah'ın lütfü geniştir, ilmi her şeyi kaplar.

Bakara /262 – Mallarını Allah yolunda harcıyıp da infaklarının ardından minnet etmeyenler, rahatsızlık vermeyenler yok mu!

İşte onların Rab'leri katında mükafatları vardır.

Onlara hiç bir endişe yoktur ve onlar üzüntü de duymayacaklardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
2-Bakara Süresi										Yaprak 02A										Cüz 03					Süre 02					Sayfa 043				
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01					02	03	04							

٤٣

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ

أَوْلَمْ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ

أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ

مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَا أَيُّهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَاللَّهُ

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ

يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١١﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ

أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبَعُونَ مِمَّا نَفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ

لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢١٢﴾

قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ

غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ

وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ

فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ

مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢١٤﴾

Bakara /263 – Bir tatlı söz, bir kusur bağışlama, peşinden incitme gelen maddi yardımdan (sadakadan) çok daha iyidir.

Zira Allah gani ve halimdir (sizin sadakalarınıza muhtaç değildir, çok müsamahalı olup cezayı çabuk vermez).

Bakara /264 – Ey iman edenler! Sadaka verdiğiniz kimselere minnet etmek, incitmek suretiyle o sadakalarınızı boşa çıkarmayın.

Allah'a da, ahirete de inanmadığı halde sırf insanlara gösteriş yapmak için malını harcayan kimsenin durumuna düşmeyin.

Onun durumu, üzerinde toprak bulunan kaygan bir kayaya benzer ki, şiddetli bir yağmur olur olmaz toprağı kayıverir, cascavlık kalır.

Öyleleri işledikleri hiçbir şeyden sevap ve mükafat elde edemezler.

Zira Allah inkarcılar gürubunu hidayet etmez, emellerine kavuşturmaz. [4,38.142] {KM, Matta 6,2,5; II Korintos 9,7}

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /265 –
Allah'ın rızasını
kollamak

Ve ruhlarındaki
imanı kökleştirmek için

Mallarını
harcayanların durumu
ise,

Bir tepedeki güzel
bir bahçenin haline
benzer.

Bir bahçe ki ona
bol yağmur yağar,
meyvelerini iki kat
verir.

Bol yağmur
düşmese de hafif bir
yağmur, bir çisinti de
yetiştir.

Allah ne
yaparsanız hepsini
görür.

Bakara /266 –
Sizden herhangi birinizi
hiç arzu eder mi ki:

Kendisinin
hürmalığı ve üzüm bağı
bulunsun:

Bahçede dereler
akıyor, içinde her türlü
mahsulatı bulunuyor.

Ama kendisinin
üstüne de ihtiyarlık
çökmüş ve elleri ermez,
güçleri yetmez, bakıma
muhtaç küçük çocukları
var.

Derken... ateşli
bir kasırga kopsun da
bağı kasıp kavursun?

İşte Allah
ayetlerini size böyle
apaçık bildirir. Olur ki
iyi düşünürsünüz.
[59,21]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
2-Bakara Süresi										Yaprak 02B					Cüz 03					Süre 02			Sayfa 044											
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

٤٤

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتٍ

اللَّهُ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا

وَابِلٌ فَاتَتْ أَكْلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ

جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا

مِّنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضِعْفًا

فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ

اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّنْ طَبَّاتٍ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ

مِّنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ

بِأَخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ

وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾

يُوتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ

أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

Bakara /267 – Ey
iman edenler!
Kazandığımız şeylerin
ve yerden sizin
faydanız için
bitirdiğimiz ürünlerin

Temiz ve güzel
olanlarından Allah
yolunda harcayın.

Siz göz
yummadan, içinize
yatmaksızın
almayacağınız bayağı
şeyleri vermeye
kalkmayın.

İyi bilin ki: Allah
ganidir, hamidir
(kimseye ihtiyacı
yoktur, bütün övgülere
layıktır). [22,37]

Bakara /268 –
Şeytan sizi fakir
olacaksınız diye
korkutur, sizi cimriliğe
ve çirkin şeylere teşvik
eder.

Allah ise kendi
katından bir af ve lütf
vaad buyurur.

Allahın ihsanı
geniştir, her şeyi
hakkıyla bilir.

Bakara /269 – O
hikmeti dilediğine verir.

Kime hikmet nasib
edilmişse, doğrusu,
büyük bir hayra mazhar
olmuştur.

Ancak tam akıllı
olanlar gerçekleri anlar
ve düşünürler.

Önceki Sayfa

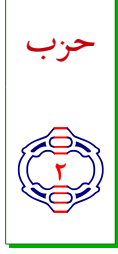
Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /270 –
Harcadığınız her şeyi, adadığınız her adağı, Allah mutlaka bilir ve mükâfatını verir.

Fakat zalimlerin ahiret'te yardımcıları olmaz.

Bakara /271 –
Allah rızası için yaptığınız maddî yardımlarınızı açıkça verirsiniz ne güzel!

Ama bu hayırlarınızı saklı tutar ve muhtaçlara ulaştırırsanız,

Bu sizin için daha hayırlı olur

Ve Allah bu sebeple bir kısım günahlarınızı affeder.

Allah, yaptığımız bütün şeylerden haberdardır.

Zekâtı açıktan, diğer yardımları ve sadakaları ise gizli vermek en iyisidir. Aynı prensip diğer ibadetler için de geçerlidir. Farzlar, teşvik için, açıktan yapılmalıdır.

Bakara /272 –
Onları hak yola getirmek senin görevin değil, lâkin Allah'tır ki dilediğini doğru yola getirir.

Hayır olarak yaptığınız her harcama sadece kendiniz içindir.

Zaten siz Allah rızasını aramaktan başka bir gaye ile infak etmezsiniz.

İşlediğiniz her hayrın mükâfatı size tamamen verilir ve sizin hakkınızı yenmez. [6,52; 18,28; 30,38-39; 76,9]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
2-Bakara Süresi										Yaprak 03A					Cüz 03					Süre 02			Sayfa 045											
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٥

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ

اللَّهِ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِنْ تُبَدُّوا

الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ

فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ ط

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدْيُهُمْ وَلَكِنَّ

اللَّهِ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ

فَلِأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ

اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ

لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ

اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ

الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ ج

لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ الْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ

اللَّهِ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ

وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ

رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

Bakara /273 – Bu yardımcıları, kendilerini Allah yoluna vakfeden yoksullar içindir.

Bunlar yeryüzünde dolaşıp geçimlerini sağlama imkânı bulamazlar.

Halktan istemekten geri durmaları sebebiyle, onların gerçek hallerini bilmeyen kimse, onları zengin sanır.

Ey Resûlüm, sen onları simâlarından tanırsın.

Onlar yüzüstü ederek halktan bir şey istemezler.

Şunu bilin ki, hayır adına her ne verirsiniz mutlaka Allah onu bilir.

Sadakalar din uğrunda kendilerini ilime, cihada adanmış, Allah yolunda meşguliyetlerinden veya hastalık ve acizlik gibi engellerden dolayı nafakalarını kazanamayan fakirler içindir.

Bu âyet'te Allah Teâla, kendilerini tamamen İslâm hizmetine adanmış, bu sebeple geçimlerini kazanamayan müminlere yardımcı olunmasını istemektedir. Ashab-ı Suffa (r.a) bu sınıfın başında gelirdi. Efendimiz (a.s.m) onlara İslâmı öğretir, başkalarına da öğretmek ve diğer hizmetler için onları hazır kuvvet olarak bulundururdu.

Bakara /274 –
Mallarını gece ve gündüz, gizli ve âşikâr olarak hayra harcayanlar var ya!

İşte onların Rab'leri katında mükâfatları vardır.

Onlara korku yoktur ve onlar asla üzülmeyeceklerdir.

Bu âyet'te teşvik edilen hayırlardan, birinci derecede zekât kastedilir. İslâmın emrettiği şekilde zekât noksanı verilirse fakirlik son derece azalır. Ancak zekâtın harcanacağı yerler sınırlı olduğundan, zekât sarfedilmeyen yerlere ayrıca teberrülar yapılır. Hayır demekleri ve vakıflar bunların başında gelir.

Bakara /275 –

Faiz yiyenler tıpkı şeytanın çarptığı kimsenin uykudan kalkışı gibi kalkarlar.

Bu, onların "Alış veriş de faiz gibidir" demelerindedir.

Halbuki Allah alış verişi mübah, faizi ise haram kılmıştır.

Her kime Rabbinden bir talimat gelir, o da faizden vazgeçerse, daha önce yaptığı muamele kendisi için geçerlidir, hakkındaki hüküm de Allah'a aittir.

Her kim tekrar faizciliğe başlarsa, işte onlar cehennemliktir, hem de orada ebedi kalacaklardır. {KM, Çıkış 22,24; Levililer 25,36-37; Tesniye 23,20}

Tarihe bakılırsa anlaşılır ki: İnsan toplumlarındaki bütün karışıklıkların, ihtilafların sebebi şu iki kelimedir: 1- "Sen çalış ben yiyeyim." 2- "Ben doyduktan sonra, başkasının ne hali varsa görsün." İslâm birinci tutumu faizi haram kılarak, ikinciye zekâtı farz kılarak ortadan kaldırdı. Topluma huzur, barış, denge ve refah getirir.

Faizi alan da, veren de psikolojik ve sinirsel yönden yıpranır. Faizle para verenin aklı fikri parasında kalır, parasının dönmemesi tehlikesini yaşar. Borçlu ise paranın aslını ödemesi bile zorken, üstelik ağır bir faiz yükü ödemeye angaryası sebebiyle yıpranır. Tansiyon ve kalb rahatsızlığı durumları ortaya çıkabilir. İktisat uzmanlarına göre kazanç yolları dört olup bunlardan üçü üretken, dördüncüsü değildir. Emek, sanat ve ticaret, bir de risk faktörü üretkendir. Zira eşyayı üretim yerinden tüketim yerlerine sevketmekle riske mârüz kalır, değeri artar. Dördüncü yol faiz olup üretken değildir. Faizde risk yoktur. Zira borç, zarar tehlikesine mârüz değildir. Geri dönmesi garantili sayılmaktadır. Emek, zekâ ve maharetin semereleri, faiz kanallarından faizcilerin ellerinde toplanarak servet, tekelleşmeye gider. Fakirlik, işsizlik artar. İşsizlerde öfke yükselir, yağma hevesi ortaya çıkar. Toplumsal patlama başlayınca, faizciler cin çarpmış gibi sendeler, bütün emelleri altüst olur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi										Yaprak 03B					Cüz 03					Süre 02			Sayfa 046							
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

٤٦

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ

الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا

إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ

جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى

اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ

اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾ إِنَّ

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ

لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

﴿٢٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ

اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ

لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ

فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى

اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

Bakara /276 –
Allah faizin bereketini eksiltir, zekât ve sadakaları ise nemalandırır.

Hem Allah kâfirlikte ileri giden, günaha ısrarlı hiç bir kimseyi sevmez.

Bakara /277 –
İman eden, makbul ve güzel iş yapanların, namazı hakkıyla ifa eden, zekât verenlerin...

İşte onların, Rab'leri nezdinde mükâfatları vardır.

Onlar için hiçbir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir. [5,100; 8,37; 30,39]

Bakara /278 – Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve eğer mümin iseniz geri kalan faizi terkedin.

Bakara /279 – Eğer böyle yapmazsanız Allah ve Resûlü tarafından size savaş açıldığını biliniz.

Eğer faizcilikten tevbe ederseniz, sermayeleriniz sizindir.

Böylece ne haksızlık eder, ne de haksızlığa uğrarsınız.

Bakara /280 – Eğer borçlu sıkıntıda ise, kolaylığa çıkıncaya kadar ona mühlet verin.

Şayet bilerseniz, alacağınızı bağışlamanız sizin için daha da hayırlıdır.

Bakara /281 – Öyle bir günde rüşvaylıktan sakının ki,

O gün Allah'ın huzuruna çıkarılacaksınız,

Sonra her kişiye kazandığının karşılığı tamamen ödenecek

Ve kendilerine asla haksızlık edilmeyecektir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /282 – Ey iman edenler! Belirli bir vâdeye kadar birbirinize borç verdüğünüz zaman onu kaydedin.

Aranızda doğrulukla tanınmış bir kâtip onu yazsın.

Kâtip, Allah'ın kendisine öğrettiği gibi (adalete uygun olarak) yazmaktan kaçınmasın da yazsın.

Üzerinde hak olan borçlu kişi akdi yazdırsın, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da borcundan hiçbir şey noksan bırakmasın.

Eğer üzerinde hak olan borçlu, akılcı noksan veya küçük veya yazdırmaktan âciz bir kimse ise,

Onun velisi adalete ölçülerinde yazdırsın.

İçinizden iki erkek şahit de tutun.

İki erkek bulunmazsa o zaman doğruluklarından emin olduğunuz bir erkek ile iki kadının şahitliğini alın.

(Bir erkek yerine iki kadının şahit olmasına sebep) birinin unutmaya halinde ikincisinin hatırlatmasına imkân vermek içindir.

Şahitler çağrıldıklarında, şahitlikten kaçınmasınlar.

Siz yazanlar da, borç az olsun, çok olsun, vâdesiyle birlikte yazmaktan üşenmeyin.

Böyle yapmak, Allah katında daha âdil, şahitliği ifa etmek için daha sağlam ve şüpheli gidermek için daha uygun bir yoldur.

Ancak aranızda hemen alıp vereceğiniz peşin bir ticaret olursa, onu yazmamakta size bir günah yoktur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
2-Bakara Süresi			Yaprak 04A										Cüz 03			Süre 02			Sayfa 047											
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

٤٧

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ ۚ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ

كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ ۗ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي

عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا

فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ

أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ ۚ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ

مِنْ رِجَالِكُمْ ۖ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ

تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا

الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا أَنْ

تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ۚ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ

اللَّهِ وَأَقْوَمٌ لِلشَّهَادَةِ ۖ وَأَذْنَىٰ ۚ وَالَّذِينَ تَدَايَنْتُمْ بِهِ

تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ فَلْيَسَّ عَلَيْكُمْ جُنَاحُ الْإِثْمِ

وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ

وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ ۚ وَاتَّقُوا

اللَّهَ ۗ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Aliş veriş yaptığınız zaman da şahit tutun.

Ne kâtip, ne de şahit asla mağdur edilmesin.

Bunu yapar, zarar verirsiniz, doğru yoldan ayrılmış, Allah'a itaat dışına çıkmış olursunuz. Allah'a itaatsizlikten sakının.

Allah size en uygun tutumu öğretiyor. Çünkü Allah her şeyi hakkıyla bilir. [8,29; 57,28] {KM, Tesniye 19,15.Matta 18,16; Yuhanna 8,17}

Kadınlarda duygusalı kuvvetli, hafıza kuvveti erkekler göre biraz daha azdır. Hafızası erkeklerin çoğundan kuvvetli olan bazı kadınlar bulunabilir. Fakat hüküm kişilere göre değil, cinse göre, genel duruma göre verilir. Onun için, tek kadın değil de iki kadın şartı aranmaktadır. Fakat bu hüküm, genelde kadınların meşguliyet alanları olmayan ticaret alanındadır. Yoksa erkeklerin alanına girmeyen sahalarda tek başına iki kadının, hatta duruma göre tek kadının şahitliği yeterli sayılır.

Kur'an-ı Kerim'in bu âyet'i, nüzül ortamından çok ileri bir safhada insanlığın varacağı hukukî ve ticarî kurumları gözönünde bulundurmuş ve noterlik kurumunu tesis etmiştir. Okuma yazma bilenlerin bile son derece az olduğu, yazı malzemesi olarak kâğıdın bile bulunmadığı bir ortamda, çok ileri medenî toplumlarda ihtiyaç duyulacak kurumları başlatmak, Kur'an'ın evrensel boyutunun delillerinden biridir.

Hakların böylece kaydedilmesinden şu üç fayda elde edilir: 1. Adalete ve istikamete en uygun iş yapılır. 2. Şahitliğin ifası en güzel şekilde yapılır. 3. Şüpheli gidermede en uygun yol seçilmiş olur.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bakara /283 – Eğer yolculuk halinde iseniz ve kâtip bulamazsanız, o takdirde borç karşılığında rehin alırsınız.

Şayet kiminiz kiminize itimad ederse,

güvenilen kimse Rabbi olan Allah'tan korksun da

Üzerindeki emaneti ödesin.

Bir de şahitliği, görüp bildiğinizi gizlemeyin.

Bildiğini gizleyen kalbi günahkâr olur.

Allah her ne yaparsanız bilir. [5,106; 4,135]

Bakara /284 – Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır.

Ey insanlar! Siz içinizdeki şeyleri açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah sizi onlardan dolayı hesaba çeker.

Sonra dilediğini affeder, dilediğini azaba uğratar.

Doğrusu Allah her şeye kadirdir.

Bu âyet Bakara süresinin dördüncü maksadı olan "İhsan" maksadını gerçekleştirebilir. Böylece, şimdiye kadar bildirilen hükümlerin müeyyidesi, yani dayandığı kuvvet belirtilir. Süre mukaddimesinden sonra iman hakikatlerini, İslâmâ daveti ihtiva etmişti. Din binasının çatısı ve en güzel süsü ise, Allah'ı görüyorcasına bir hayat sürmek, İhsan makamına çıkmaktır.

Bakara /285 – Peygamber, Rabbi tarafından kendisine ne indirildi ise ona iman etti, müminler de.

Onlardan her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve resullerine iman etti.

"O'nun resullerinden hiç birini diğerinden ayırt etmeyiz" dediler ve eklediler:

"İştittik ve itaat ettik ya Rabbenâ, affını dileriz, dönüşümüz Sanadır".

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
2-Bakara Süresi										Yaprak 04B										Cüz 03			Süre 02			Sayfa 048								
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

٤٨

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانَ مَقْبُوضَةٍ فَإِنْ

أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ

رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ أِثْمٌ قَلْبُهُ

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُهَا يُحَاسِبْكُمْ بِهِ

اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ

رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ أَمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَأَتْهُ وَكُتِبَ

وَرُسُلُهُ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ

اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا

وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا

وَلَا تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا

أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

Bakara /286 – Allah hiç bir kimseyi güç yetiremeyeceği bir şekilde yükümlü tutmaz.

Herkesin kazandığı iyilik kendi lehine, işlediği fenalık da kendi aleyhinedir.

Ya Rabbenâ! Eğer unuttuk veya kasıtsız olarak yanlış yaptysak bundan dolayı bizi sorumlu tutma.

Ya Rabbenâ! Bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme.

Ya Rabbenâ! Takat getiremeyeceğimiz şeylerle bizi yükümlü tutma.

Affet bizi, lütfen başıyla kusurlarımızı, merhamet buyur bize!

Sensin Mevlâmız, yardımcımız! Kâfir topluluklara karşı Sen yardım eyle bize! [6,152; 7,42; 23,62]

Bu iki âyet, bu uzun sürenin hatimesidir. Dinin bütün esaslarına temas edildikten sonra sıra mühür basmaya gelmiştir. Sürenin mukaddimesinde, bu Kitaba iman edip emirlerini tutacak olanların hidâyet ve felah bulacakları bildirilmiştir. İşte hatimesi de ona iman eden cemaatin oluştuğunu ve Rablerinin onlara karşı muamelesini bildirmektedir.

Hz. Peygamber (a.s.m), bu hatimenin faziletine dikkat çeken hadisler buyurmuştur: 1."Her kim geceleyin Bakara süresinden bu iki âyeti okursa ona yeter." 2.Allah Teâlâ Bakara süresini iki âyetle sona erdirdi ki, bunları bana, Arş'ın altındaki bir hazineden verdi. Bunları öğreniniz, kadınlara, oğullarınıza belletiniz, öğretiniz. Çünkü bunlar hem salattır (namazdır), hem duadır, hem Kur'an'dır." 3.Hz. Ömer ile Hz. Ali (r.a) demişlerdir ki: "Akli başında hiçbir adam görmezdim ki, Bakara süresinin sonundaki bu âyetleri okumadan uyusun."

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

03-ALİ İMRAN SÜRESİ

Medine'de indirilmiş olup 200 âyet'tir. 33. âyet'inde geçen Âl-i İmran, süreye adını vermiştir. İmran, Hz. Meryem (a.s.)'in babasının adı olup peygamberlik ve hikmet ocaklarından olan bir ailenin esasidir. Bu sürenin hâkim konusu bu ailenin temsil ettiği nübüvvet, Hz. İsa (a.s.) ve Hıristiyanlıktır. Tevrat, İncil ve Kur'an'ın aynı ilahî kaynaktan geldiği, bu kitapların müteşabih âyet'ler de ihtiva ettiği, fakat bunların din esaslarına zarar vermeyecek tarzda tefsir edilmesi gerektiği vurgulanır. Özellikle Hıristiyanlığın, bazı müteşabih, mecazi, kelimelerin yanlış tefsirine dayandığına ima edilir. Nübüvvetin esasının tevhid olduğu, bu esas üzere dinlerin şirk unsurlarından temizlenmesi gerektiği bildirilir. Ehl-i kitap diyaloğu ve hakka davet edilir. Daha sonra cihattan ve Uhud gazvesinden bahsedilerek bu vesile ile müminlere ebedi prensipler gösterilir. Hakkı tebliğin, onun muvaffak ve muzaffer olmasının vesileleri hatırlatılarak süre sona erer. **Bismillâhırahmânirrahîm**

Ali imran /1 – Elif, Lâm, Mîm.
Ali imran /2 – Allah o İlahtır ki Kendinden başka tanrı yoktur. Hay O'dur, kayyûm O'dur. [2,255] el-Hay: "Her zaman var olan, diri olan ezeli ve ebedi hayat sahibi". el-Kayyûm: "Kendi zâtı ile var olup, zevalı olmaksızın kaim olan ve bütün kâinatı varlıkta tutup yöneten"
Ali imran /3 – Sana kitabı, geçegin ta kendisi ve daha önce indirilen kitapları tasdik edici olarak indiren O'dur. Bundan önce de, insanlara doğru yolu göstermek için Tevrat ve İncil'i indirmişti. [2,41]

Âyet'teki bi'l-hakk: Geçegin ta kendisi, gerçek ile, yani akıl, adalet, doğruluk gereklerine uygun, gerçeğe mutabık olarak, gerçek bir gaye ile gönderdi demektir. Maksat şunu belirtmektir. Kur'an, hakikatin, aklın ve adaletin icaplarını, insanlığın ihtiyaçlarını karşılamak üzere gönderilmiştir.

Ali imran /4 – Eğriyi doğrudan, hakkı batıldan ayırd eden Furkan da indirdi. Allah'ın âyetlerini inkâr edenlere pek çetin bir azap vardır. Oyle ya, Allah daima azıdır, (mutlak galiptir, mazlumların) intikamını alır. [2,53; 5,95; 14,47; 39,37; 32,22; 43,41; 44,16] {KM, Tesniye 32,35; Mezmurlar 94,1; Yeremya 51,56} **Furkan:** Hakkı batıldan, hayrı şerden, doğruyu eğriden ayıran anlamında olarak Kur'an-ı Kerimin isimlerinden biridir.

Ali imran /5 – Ne yerde, ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

Ali imran /6 – O'dur ki annelerinizin rahimlerinde size dilediği şekli verir. Ondan başka tanrı yoktur. azıdır, hakîmdir: (mutlak galip, tam hüküm ve hikmet sahibidir). [18,37; 22,9; 40,64; 95,4] {KM, Mezmurlar 33,15; Yeremya 1,5}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
3-Ali imran Süresi										Yaprak 05A					Cüz 03					Süre 03			Sayfa 049											
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٩

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَلِكِ ۝ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۝ مِنْ قَبْلُ هُدًى

لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ

شَدِيدٌ ۝ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ

شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۝ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ

كَيْفَ يَشَاءُ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ

تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ۝ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ

رَبِّنَا ۝ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ قُلُوبَنَا

بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۝ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ali imran /7 – Bu muazzam kitabı sana indiren Odur. Onun âyetlerinin bir kısmı muhkem olup bunlar Kitabın esasidir. Âyetlerin bir kısmı ise müteşabihdir. Kalplerinde eğrilik olanlar sırf fitne çıkarmak, insanları sapırtmak ve kendi arzularına göre yorumlamak için müteşabih kısmına tutunup onlarla uğraşır dururlar. Halbuki onların hakikatini, gerçek yorumunu Allah'tan başkası bilemez. İlimde ileri gidenler: "Biz ona olduğu gibi inandık. Hepsi de Rabbimizin katından gelmiştir" derler. Bunları ancak tam akıl sahipleri düşünp onlar ve şöyle yalvarırlar: [13,39; 43,4; 85,22]

Ali imran /8 – "Ey bizim Kerim Rabbimiz, bize hidâyet verdikten sonra kalplerimizi sapırtma ve katından bize bir rahmet bağışla. Şüphesiz bağış bol olan Vehhab Sensin Sen!"
Ali imran /9 – "Sen, geleceğinde hiç şüphe olmayan bir günde bütün insanları bir araya toplayacaksın. Allah sözünden asla dönmeyiz."

Muhkem: Anlamı açık, kesin, ifade ettiği mâna tek olup, açıklanması için başka delile ihtiyacı olmayan demektir. **Müteşabih:** Birden fazla mâna ihtimali olduğundan, anlaşılması için başka delile ihtiyacı hissettiren, mânası hakkında kesin bir hüküm verilemeyen âyetler.

Müteşabih, şübh (benzerlik) kökünden gelip mânalar birbirine benzeyip içi girdiğinden şüpheye yani değişik ihtimallere yol açmayı ifade eder. İnsanın aklının, duyularının sınırlı olduğunu düşünürsek, bu konuda olan insana hitap eden ilahî kelamın müteşabihler ihtiva etmesinin kaçınılmaz olduğu açıkça ortaya çıkar. Müteşabih lafızlarla Yüce Allah, insanlara tamamını kavrayamayacakları meseleleri, teşbihlerle,

muayyen bir nisbette, farklı seviyelere göre daha farklı şekilde anlaşılacak tarzda bildirir. Müteşabihlerdeki bu uzafı durum, dinin değişmez gerçeklerine zarar vermez. Zira Allah sabit gerçekler olarak, bir yükmümlü insanlardan istediği akaid, ibadet, ahlak ve ahkâma dair esasları muhkem âyetlerde bildirmiştir. Müteşabihlerle ise bazı "nisbi hakikatler" bildirmek istemiştir.

Beşeriyetin konumu icabi, dünyada insan hayatında, mutlak hakikatlerden çok nisbi hakikatler daha fazladır. Bir kristal âvizeyi gözününe alalım.

Onun elektrik voltajı, ampullerinin gücü değişmediği halde, etrafında oturanlar, yerlerini hafifçe değiştirince, farklı renkler ve ışınlar alır.

Bu, âvizenin taşlarının farklı açıları verecek şekilde traslanmasından ileri gelir. İşte Allah Teâlâ, mahdud lafızlarla, tükenmek bilmeyen mânalarla, farklı seviyelerde, kıyamete kadar gelecek bütün insanlığa anlatmak, onları kitabı üzerinde düşündürmek için birçok müteşabih âyet göndermiştir. Bu kaçınılmaz durum, bir zaruretten ileri gelmiştir. Fakat unutmamak gerekir ki teşabih ve teşbih ile olan benzetmelerde, benzetilen ile kendisine benzetilen arasında bütün yönlerden bir benzerlik aranmaz. Çeşitli yönlerden sadece biri ile olan benzerlik dahi, benzetmenin geçerli sayılması için yeterli sayılır. Demek ki müteşabihler hakiki müteşabih ve izâfî müteşabih kısımlarına ayrılır. Bütün çeşitlerinde, müteşabihler bir çok mânalar ifade ederler. Onun içindir ki tefsirlerde çok mânalar verilmiştir. Fakat kesin mânası, Allah'ın ilmine havale edilir.

Ali imran /10 –

Dini inkâr edenlerin ne malları ne de evlatları, müstahak olmaları sebebiyle Allah'ın vereceği cezayı önlemede, kendilerine asla fayda veremezler. İşte onlar cehennemin yakıtıdır! [2,24]

Ali imran /11 –

Tıpkı Firavun'un ve onlardan daha öncekilerin gidişi gibi. Onlar, âyetlerimizi yalanladılar, Allah da kendilerini cürümleri sebebiyle kısıvrak yakaladı. Allah'ın cezası pek şiddetlidir.

Ali imran /12 –

İnkâr edenlere de ki: "Siz mağlup olacak, haşredilip toplanacak ve cehenneme sürüleceksiniz." Orası ne fena bir yataktır!

Ali imran /13 –

Birbiriyle karşılaşan iki toplulukta size büyük bir ibret vardır: Bunlardan biri Allah yolunda vuruşuyordu. Diğeri ise kâfir idi. O kâfirler müslümanları, bizzat gözleriyle kendilerinin iki misli görüyorlardı. Allah, dilediği kimseleri nusratıyla destekler. Elbette bunda görecek gözleri onlar için alınacak ibret vardır. [8,43]

Burada iki ihtimal vardır: 1. Kâfirler, müminleri kendilerinin iki misli görüyorlardı. 2. Mü'minler kâfirleri, kendilerinin iki misli görüyorlardı. Allah böyle yapmakla kâfirlerin müminlerle savaşmalarını önlemek istiyordu. Meali, daha kuvvetli olan birinci tefsire göre verdik.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
3-Ali imran Süresi										Yaprak 05B										Cüz 03			Süre 03			Sayfa 050				
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01		02	03	04						

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

٥٠

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ

اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۝ كَذَّابِ آلِ

فِرْعَوْنَ ۝ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمْ

اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۝ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ

كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۝ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَىٰ الْعَيْنِ ۝

وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي

الْأَبْصَارِ ۝ زَيْنَ لِّلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ

وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ وَالْخَيْلِ

الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۝ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۝

وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاٰبِ ۝ قُلْ أُو۟نِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ

ذَٰلِكُمْ ۝ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ

وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۝ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ali imran /14 –

Kadınlar, oğullar, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüş, güzel cins atlar, davarlar ve ekinler gibi nefsin hoşuna giden şeyler insanlara cazip gelmektedir. Bunlar dünya hayatının geçici bir metaından ibarettir. Asıl varılacak güzel yer ise, Allah'ın katındadır. [13,29; 38,25; 40,49]

حزب

Bu âyette zikredilen sınıflar meşrû nimetlerdir. Fakat gayri meşrû tarafa da sebep olma ihtimali vardır. Meşrû durumda bunları süsleyip cazip gösteren Allah Teâlâdır. Gayri meşrû olarak süsleyen ise, şeytan ve beşerin cehaletidir. Fena sayıp kınama bu itibarladır. Bu iştah çekici şeyler, dünya hayatını devam ettirmek ve geçip Allah'a gitmek için birer araç olarak verilmişken bunları amaç haline getirmek, Allah katındaki güzel mevki kaybetmek, büyük ahmaklıktır. Zira böyle yapanlar hayatlarının önemli bir kısmını o zevkleri elde etme hırsı ile yapmış tutuşarak geçirirler. Sonra da onlardan ayrılmış mahrum kalmanın acısını çekerler.

Ali imran /15 –

De ki: "Size, ihtirasla istediğimiz o şeylerden çok daha iyisini bildireyim mi? İşte Allah'a karşı gelmekten sakınan müttakiler için Rab'leri nezdinde içinden ırmaklar akan cennetler olup, kendileri orada ebedi kalacaklardır. Hem orada onlara tertemiz eşler ve hepsinin de üstünde Allah'ın rızası vardır. Allah bütün kullarını hakıyla görmektedir. [24,32]

Ali imran /16 – O müttakiler: “Ey bizim Ulu Rabbimiz, biz iman ettik, günahlarımızı başıyla ve bizi cehennem azabından koru!” diye yalvarırlar.

Ali imran /17 – Onlar sabırlı, imanlarında sadık ve samimi, Allah'ın huzurunda itaatla divan duran, mallarını hayırda harcayan, seher vakitlerinde Allah'tan af dileyen müminlerdir.

Bu din ve bu dindarlık, bu niyazlar, bu sığınmalar, boş bir iddia, şunun bunun karşı çıkmasıyla zayıf düşecek bir dâva değil, şahitli ve belgeli bir hakikattir. İşte en başta gelen dayanağı, en büyük şahidi ve en kuvvetli delili Allah'tır.

Ali imran /18 – Allah'tan başka tanrı bulunmadığına şahid bizzat Allah'tır.

Bütün melekler, hak ve adaletten ayrılmayan ilim adamları da bu gerçeğe, aziz ve hakîm (mutlak galip, tam hüküm ve hikmet sahibi) Allah'tan başka tanrı olmadığına şahittirler.

Gerçek şahit, Allah'tır. Ondan başka hiçbir âlim, ne kendisine, ne de başka varlıklara tamamen şahit değildir. İnsan bilgisinde varlıkların kendilerine uygunlukları izafi, eksik ve sadece muayyen bir yöndendir. İnsanın gerek kendisinde, gerek diğer varlıklarda gerçekten bilebildiği şeyler, Hakk'ın şahitliğini, doğrudan doğruya veya dolaylı olarak sezebildiği yönlerdir. Mesela: “Güneş vardır” diyen bir şahit bile, aslında, kendisi ile şahitlik ettiği güneş arasında Hak Teâlanın koyduğu ölçüye uymaktan başka bir şey yapmış değildir.

Ali imran /19 – Allah katında hak din, İslâm'dır.

O Ehl-i kitabın ihtilafları, kendilerine gerçeği bildiren ilim geldikten sonra, sırf aralarındaki haset ve ihtiras yüzünden olmuştur. Allah'ın âyetlerini inkâr edenler bilsinler ki, Allah onların hesabını çabuk görür. [2,112]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
3-Ali imran Süresi										Yaprak 06A					Cüz 03					Süre 03					Sayfa 051									
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥١

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنا أَمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا

وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ

وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَعْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ

إِلَّا هُوَ ۗ وَالْمَلَكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۗ لَا إِلَهَ

إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ

الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ

سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ

وَمَنْ اتَّبَعَنِي وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ

عَا سَلَّمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۗ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا

عَلَيْكَ الْبَلَاغُ ۗ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ

يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ بِغَيْرِ حَقٍّ

وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İslâm üç anlama gelir:

1. İtaat edip boyun eğmek. 2. Silm'e, yani barışa girmek, selâmete kavuşmak. 3. İbadette tam samimi olmak, ihlas ile hareket etmek.

Ali imran /20 – Buna karşi seninle münakaşaya kalkışanlara da ki:

“Ben yüzümü, özümü Allah'a teslim ettim. Bana bağlı olanlar da O'na teslim oldular.”

O Ehl-i kitapla, kitap ehli olmayan ümmilere (müşriklere) de ki: “Siz de teslim olup müslüman olmaya var mısınız?”

Eğer hakka teslim olup İslâma girerlerse doğru yolu bulmuş olurlar.

Yok, eğer yüz çevirirlerse, sana düşen görev, sadece hakkı tebliğdir. Allah kullarını hakıyla görür.

Bu âyet, Kur'an'ın bütün insanlığa hitap eden evrensel bir tebliğ olduğunu gösterir. Zira buradaki tasnif dışında insan topluluğu yoktur. Ehl-i kitap: Hristiyanlar, Yahudiler gibi kutsal tasnif kitapları olanlar; ümmiler ise: genel olarak müşrikler ve arap müşrikleri gibi kitapsız dinlere mensup olanlardır. Ayrılmı Arap - Arap olmayan tarzında değil, böyle pek kapsamlı bir tasnif ile yapılmıştır.

Ali imran /21 – Allah'ın âyetlerini inkâr edenleri, nâhak yere peygamberleri öldürenleri, adaleti isteyip yaymak isteyenlerin canlarına kıyanları, can yakıcı bir ceza ile müjdele!

Ali imran /22 – İşte onların bütün yaptıkları, dünyada da, âhiret'te de boşa gitmiştir. Kendilerini bu halden kurtaracak hiç bir yardımcıları da yoktur onların.

Ali imran /23 –
Baksana o kendilerine kitaptan bir pay verilenlere!

Aralarında hakem olması için Allah'ın kitabına davet ediliyorlar da, sonra onlardan bir grup yüzgevirek dönüp gidiyorlar.

Burada şu hâdiseye işaret edilmektedir: Yahudilerden, soylu aileye mensup bir erkekle bir kadın zina etmişlerdi. Kendi şeriatlarına göre recmetmeleri gerekiyordu. Onları kurtarma ümidiyle, daha hafif bir ceza verir düşüncesiyle dâvayı Hz. Peygamber (a.s.)'a getirince o da recim hükmünü verdi. Kabul etmeyip "Bize göre cezaları yüzlerine kara çalıp doluşturmak" dediler. Hz. Peygamber Tevrat'ı getirip okumalarını istedi. Gerçek ortaya çıkınca Tevrat'a göre recmedildiler.

Ali imran /24 –
Bunun sebebi onların: "Cehennem ateşi bize sayılı günler dışında asla dokunmayacaktır" iddialarıdır.

Uydurdukları bu gibi şeyler, dinleri hakkında kendilerini aldatmıştır. [2,80]

Ali imran /25 –
Gerçekleşeceğinden hiçbir şüphe bulunmayan o kıyamet gününde, kendilerini bir araya topladığımız

ve her şahsa, yaptığının karşılığının tam verilip, asla haksızlığa uğratılmadığı o gün gelince halleri ne olacak? [2,279]

Ali imran /26 –
De ki: "Ey mülk ve hakimiyet sahibi Allah'ım!" Sen mülkü dilediğine verir, dilediğinden onu çeker alırsın.

Dilediğini aziz dilediğini, zelif kılarırsın.

Her türlü hayır yalnız Senin elindedir.

Sen elbette her şeye kadirsin.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
3-Ali imran Süresi										Yaprak 06B										Cüz 03			Süre 03			Sayfa 052								
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

٥٢

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ

إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ

وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا

مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ

إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ

مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ

مَنْ تَشَاءُ ۗ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ۗ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي

النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ

الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَا يَتَّخِذِ

الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ

فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقِيَّةً ۗ

وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ إِنْ تَخْضَعُوا

صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

Ali imran /27 –
Geceyi gündüze katar günü uzatırsın, gündüzü geceye katar geceyi uzatırsın.

Ölüden diri, diriden ölü çıkarırsın.

Sen dilediğin kimseye sayısız rızıklar verirsin." [6,95; 10,31; 30,19]

Ali imran /28 –
Müminler, müminleri bırakıp, kâfirleri vefi edinmesinler.

Kim böyle yaparsa, Allah ile ilişğini kesmiş olur.

Ancak onlar tarafından gelebilecek bir tehlike olursa başka!

Allah sizi, kendisine isyan etmekten sakındırır.

Dönüş yalnız Allah'adır.

Veli: Hâmi, koruyucu, dost, yönetici, bir kimsenin işlerini deruhde eden, destekleyip yardım eden anlamlarına gelir. Yasaklanan dostluk, kâfirlere gönülden bağlanmak, müminleri bırakıp onlara sevgi beslemektir. Bu, müslüman yöneticilerin, diğer müslümanların aleyhine olmak şartıyla, kâfirlerle anlaşma imzalamalarına ve meşrû maksadlarda işbirliği yapmalarına mani değildir.

Ali imran /29 –
De ki: "İçinizdekini gizleseniz de, açıklasınız da mutlaka Allah onu bilir.

Bütün göklerde ve yerde olanları da bilir. Allah, her şeye kadirdir." {KM, Vahiy 2,23}

Ali imran /30 –

Gün gelecek, her kişi gerek hayır olarak, gerek kötülük olarak ne işlemişse, hepsini öntünde bulacak.

Yaptığı kötülükten buca buca kaçmak isteyecek.

Allah sizi, Zatına karşı gelmekten sakındırır.

Doğrusu Allah kullarına karşı pek şefkatlidir.

Ali imran /31 – Ey Resülüm, de ki: “Ey insanlar, eğer Allah’ı seviyorsanız, gelin bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah gafurdur, rahimdir (çok affedicidir, engin merhamet ve ihsan sahibidir).

Allah’ı sevmek, insanın yaratılışının en yüce hedefidir. Dolayısıyla İslâm’ın insanları kendisine doğru sevkettiği en yüksek gayedir. Bu âyet şu kesin kıyası içeriyor: “Eğer Allah’ı seviyorsanız, Habîbullaha uyacaksınız. Ona uyulmazsa demek ki Allah’ı sevmiyorsunuz” Bunun zıddı şudur: “Ben Allah’ı severim, ama emrini dinlemem, O’nun sevdiğini sevmem. O’nu sevenleri, O’nun yolunu gösterenleri, O’nun seçip gönderdiklerini sevmem” demektir ki, bu da: “Ben, kendimden başka hiçbir şeyi sevmem; tevhid yolunda yürümek istemem” demektir.

Bu kâinatı kudret, kemâl ve cemâlinin tecellileriyle böylesine güzel yaratan, bunca nimetleriyle kullarına lütuflarda bulunan Allah, elbette onlardan bir teşekkür bekler. Elbette, insanlar içinde en seçkin birini onlara rehber ve mükemmel bir örnek yapar. Böylece ondaki güzelliklerin, öbür insanlara da yansımaları ister.

Ali imran /32 – De ki: “Allah’a ve Resûlullah’a itaat ediniz. Şayet yüz çevirirlerse, bilsinler ki Allah kâfirleri sevmez.”

[3,132; 8,1.20.46; 58,13] {KM, Luka 10,16}

Ali imran /33-Ali imran /34 – Gerçek şu ki Allah Âdem’i, Nûh’u, İbrâhim ailesi ile İmran ailesini, birbirinden gelen tek zürriyet halinde bütün insanlardan süzüp onlara üstün kılmıştır.

Allah semî’dir, alîmdir (herşeyi hakkıyla işitir, mükemmel tarzda bilir). [2,47; 66,12] {KM, Çıkış 2,1; 6,20; 15,20}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			
3-Ali imran Süresi										Yaprak 07A					Cüz 03					Süre 03			Sayfa 053										
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04										

۵۳

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَاعَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَاعَمِلَتْ مِنْ

سَوْءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيَحْذِرُكُمْ اللَّهُ

نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ

فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ

لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ

وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي

بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا

قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ

الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا

مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا

نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا

الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا

قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bu ailelerden maksat, onların neslinden gelen peygamberlerdir.

Al: yakınlıkta ve tutulan yolda herhangi bir insana mensup olan kimseler, “âile, hanedan” demektir. Al-i İbrâhim, 2,124 gereğince ilahî ahid içinde olanlar, onun zalim olmayan nesli ve özellikle Hz. Muhammed Mustafa (a.s.m) dir. İmran ise: Hz. İsa’nın anne tarafından dedesi, yani Hz. Meryem’in babasıdır.

Ali imran /35 – Hani bir vakit İmran’ın hanımı şöyle demişti: “Ya Rabbi, karımda taşıdığım çocuğumu sana adadım, her türlü bağdan âzade olarak senin yoluna hizmet edecektir.

Adağımı lütfen kabul buyur. Şüphesiz (duaları işiten, niyetleri bilen) semî ve alim yalnız Sen’sin!”

Ali imran /36 – Derken onu doğurunca da: “Ya Rabbi, dedi, ben bir kız doğurdum.

-Zaten Allah ne doğurduğunu pek iyi biliyordu-, erkek evlat, elbette kız gibi değildir. Ben onun adını Meryem koydum. Onu da, onun neslinden gelecekleri de o mel’un şeytanın şerrinden korumanı niyaz ediyorum.”

Ali imran /37 –

Rabbi onu güzellikle kabul buyurdu ve pek güzel bir tarzda yetiştirdi.

Onu Zekeriyya’nın eğitim ve himayesine verdi.

Zekeriyya onun yanına Mâbede ne zaman girse beraberinde yiyecekler bulurdu.

“Meryem! Bu yiyecekleri nereden buluyorsun!” deyince de o: “Bunlar Allah tarafından gönderiliyor. Muhakkak ki Allah dilediğine sayısız rızıklar verir.” derdi.

Mâbed: Âyette mihrab diye geçer. Mâbedin ön tarafında ibadet esnasında imamın durduğu yere denir. Zikr-i cüz irade-i küll (bir bütünün, parçasını söyleyerek tamamını kasdetme) kabilinden mescid ve mabed hakkında da kullanılabilir. Burada maksat, mâbedde merdivenle çıkılan bir mahfel olmalıdır. Hz. Meryem’e rızık geldiğini bildiren bu âyet, kerâmetin hak olduğuna delil teşkil etmektedir.

Ali imran /38 –

İşte o sırada Zekeriyya Rabbine niyaz edip “Ya Rabbî, dedi, bana Senin tarafından tertemiz, hayırlı zürriyet ihsan eyle.

Şüphesiz ki Sen duaları işitip icabet edersin.”

Bu Zekeriyya (a.s.) ile, Tevrat ekinde (Eski Ahid Kitapları arasında) kendisine bu isimde Zekarya kitabı atfedilen zat arasında hiçbir ilişki yoktur.

Ali imran /39 –

Zekeriyya mihrabta namaz kılmakta iken melekler kendisine seslenip: “Allah sana, Allah’tan bir kelimeyi tasdik edecek, hem efendi, hem gayet zahid, hem peygamber olacak olan Yahya’yı müjdeler” dediler. [3,45; 4,171]

Müfessirlerin ekseriyetine göre kelimedeki maksat, Hz. İsa (a.s.) dir. *Kün* (ol) emri ve kelimesiyle, babasız olarak yaratıldığı için böyle denilmiştir. Bununla beraber başka yorumlar da vardır.

Ali imran /40 –

O: “Ya Rabbî, dedi, nasıl benim çocuğum olabilir ki ihtiyarlık başıma çökmüş, hanımım ise kısır hale gelmiştir?”

Allah: “Böyle de olsa, Allah dilediğini yapar” buyurdu.

Ali imran /41 –

O: “Ya Rabbî, bana oğlum olacağıma dair bir alâmet bildirir misin?” deyince, Allah: “Senin işaretin şudur:

“Üç gün müddetle halkla işaretleşme dışında konuşmayacaksın. Rabbini çok çok zikret, sabah akşam onu tesbih ve tenzih et!” buyurdu. {KM, Luka 1,20}

Ali imran /42 –

Hani Melekler dediler ki: “Meryem! Muhakkak ki Allah seni seçti. Seni tertemiz kıldı hatta seni dünyadaki bütün kadınlara üstün kıldı. [7,144] {KM, Hakimler 5,24. Luka 1,42,28}

Onun devrindeki kadınlardan üstün olduğunu gösterir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
3-Ali imran Süresi										Yaprak 07B										Cüz 03					Süre 03					Sayfa 054				
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

٥٤

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ

ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَكَةُ

وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا

بِكَلِمَةٍ مِنْ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا

مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ آتِنِي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي

الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ

رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آتَيْكَ مِنَ الْبَنَاتِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ

إِلَّا رَمَزًا وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَيْكِ وَطَهَّرَكِ

وَاصْطَفَيْكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي

لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ

نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ

يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ

الْمَلَكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ali imran /43 –
“Meryem! Saygı dolu bir gönülle huzurunda durup Rabbine ibadet et, secdeye kapan ve rükû edenlerle beraber rükû et.”

Ali imran /44 –
İşte bunlar gayb kabilinden haberler olup onları Biz sana vahyediyoruz.

Yoksa onlar Meryemi kimin himaye edeceğine dair kur’a çekerekler ve birbirleriyle tartışırken sen yanlarında bulunmuyordun. [11,49; 12,102]

Bu âyet, Kur’an’ın vahyedilmesinden önce, bu hadiselerin Hz. Peygamber (a.s.) ve kavmi tarafından bilinmediğini açıkça göstermektedir.

Ali imran /45 –
Gün geldi, melekler ona: “Meryem! Allah, Kendisi tarafından bir kelime vereceğini sana müjdeliyor.

Adı İsa, lakabı Mesih, sıfatı Meryem oğludur.

Dünyada da âhirette de itibarlı, Allah’a en yakın kullardan olacaktır. {KM, Luka 1,26-38; Matta 1,16; Yuhanna 1,41}

Ağızdan çıkan mânalı bir ses veya kipta yazılı mânalı yazı kelime olduğu gibi, âleme bakıldığı zaman, bakışta seçkinleşen ve gözden gönüle geçip duygu tesiri altında az çok bir mâna telkin eden varlıklar ve görünen yaratıklar da birer kelimedirler ki Hz. İsa (a.s.) bunlardan biri idi ve Meryem’e böyle bir te’sir ile gelmişti. İsa, Allah’tan bir kelimedir, fakat kelimelerin tümü değildir. Allah’tan bir kelimeye, “Allah”ın bir kelimesi” denebilirse de “Allah” denemez.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
3-Ali imran Süresi										Yaprak 08A					Cüz 03					Süre 03			Sayfa 055											
Bu Cüz Yapağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

Ali imran /46 –
Beşinginde de, yetişkinliğinde de insanlara hitap edip onlarla konuşacak, salih insanlardan olacaktır. [5,110; 19,29] {KM, Matta 21, 16}

حزب

Ali imran /47 –
Meryem: “Ya Rabbî, bana hiçbir erkek eli değmediği halde nasıl olur da çocuğum olabilir?” deyince, Allah şöyle buyurdu:

“Öyle de olsa, Allah dilediğini yaratır; Zira O, bir şeyin var olmasına hüküm verince sadece “ol” der, o da derhal olur.” [2,117; 3,59; 19,35] {KM, Luka 1,34}

Ali imran /48 - Ali imran /49 – (Melekler Hz. İsa hakkında Meryem ile konuşurken onun şu sıfatlarını da ilave ettiler:)

“Allah ona kitabı (yazmayı), hikmeti, Tevrat ve İncil’i öğretecektir.

Onu İsrailoğullarına resul olarak gönderecek, o da onlara şöyle diyecektir: “Size Rabbiniz tarafından bir mucizeyle gönderildim:

Ben size çamurdan kuş şekline benzer bir şey yapar içine üflerim, o da Allah’ın izniyle hemen kuş olur.”

Keza ben anadan doğma körü ve abraşı iyileştirir, hatta Allah’ın izniyle ölüleri diriltirim.

Evlerinizde ne yediğinizi ve biriktirip sakladıklarınızı da bilirim. Eğer inanmaya niyetiniz varsa, elbette bunlarda sizin için alacak dersler vardır. [5,110] {KM, Markos 7,32-35; Matta 15,30; 8,1-3; Luka 17,12-14}

Burada *kitab*, “kitabet, yazı yazmak” anlamında masdardır. Demek ki Hz. İsa yazı yazmasını bilir bir bilgin idi.

٥٥

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ

رَبِّ اُنِّى يَكُونُ لى وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِى بَشْرًا ۗ قَالَ كَذٰلِكَ اَللّٰهُ

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۗ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَّا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ

﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ

﴿٤٨﴾ وَرَسُوْلًا اِلٰى بَنى اِسْرٰٓءِيْلَ اُنِّى قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ

رَبِّكُمْ ۗ اُنِّى اَخْلَقْتُ لَكُمْ مِّنَ الطِّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيْهِ

فَيَكُوْنُ طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَاُبْرِيْءُ الْاَكْمَةَ وَالْاَبْرَصَ

وَاُحْيِ الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ

وَمَا تَدْخِرُوْنَ فِيْ بُيُوْتِكُمْ ۗ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لٰاٰيَةً لِّكُمْ اِنْ

كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرٰىةِ

وَلَا حِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِى حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ

رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْنَ ﴿٥٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ رَبِّىْ وَرَبُّكُمْ

فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا اَحْسَسَ عِيسٰى

مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِىْ اِلٰى اللّٰهِ ۗ قَالَ الْحَوَارِثُ

نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَاَشْهَدُ بِاَنَّا مُّسْلِمُوْنَ ﴿٥٢﴾

Ali imran /50 –
Keza ben, benden önceki Tevrat’ı tasdik etmek ve size (Mûsâ Şeriatinde) haram kılman bazı şeyleri mübah kılmak için geldim.

Doğrusu ben size Rabbiniz tarafından bir mucize getirdim.

Öyleyse Allah’a karşı gelmekten sakının da bana itaat edin.” [43,63] {KM, Matta 5,17; 15,20}

Hz. Mûsâ (a.s.) dan sonra gelen Benî İsrail peygamberleri, esas itibarıyla onun şeriatını uyguladılar. Ancak tâli meselelerde, zamanın ihtiyaçlarını gözönünde bulundurdular. Hz. İsa da böyle yaptı.

Ali imran /51 –
Şüphe yok ki Allah hem sizin, hem de benim Rabbidir. Öyleyse, yalnız O’na ibadet edin. İşte doğru yol budur. {KM, Yuhanna 20,17; 4,23-24}

Ali imran /52 –
Ne zaman ki İsa onların inkârlarında ısrar ettiklerini hissetti, “Allah’a giden yolda bana yardım edecek kim var?” dedi.

Havâriler: “Allah yolunda yardımcıları biziz. Biz Allah’a iman ettik. Ey İsa, bizim müslüman olup Allah’a itaat ettiğimize sen de şahid ol!” [5, 111-112; 61,14] {KM, Yuhanna 6,66-71}

Havari ; İnsanım en seçkin en has dostu, yardımcısı manasına gelir.

Ali imran /53 –
“Ya Rabbenâ!
İndirdiğin kitaba iman
edip Elçinin yolunu
tuttuk. “Sen de bizi,
birliğini ve nebilerini
tanyan şahitlerle
birlikte yaz” dediler.
{KM, Luka 24,48;
Yuhanna 15,27;
Resullerin işleri 1,8}

Ali imran /54 –
Öbürleri ise hileler
yaptılar, komplolar
hazırladılar.

Allah da onların
hilelerini, komplolarını
boşa çıkardı.

Allah, hileleri boşa
çıkarmakta pek
güçlüdür. [8,30; 13,42;
27,50; 86,16]

Ali imran /55 – O
zaman Allah şöyle
buyurmuştu: “İsâ! seni
öldürecek olan, onlar
değil Benim.

Seni Kendi
nezdime yükseltecek,
seni inkârcıların içinden
kurtarıp temize
çıkarmak ve sana tâbi
olanları ta kıyamete
kadar kâfirlere üstün
kılacak olan da Benim.

Sonra hepinizin
dönüşü Bana olacak.

Ben de aranızda
ihtilaf ettiğiniz
konularda hükümümü
vereceğim. [4,158;
19,56-57]

Ali imran /56 –
Hasılı, inkâr edenleri
hem dünyada, hem
âhirette şiddetli bir azab
ile cezalandıracağım.

Onları bu azaptan
kurtarabilecek
yardımcılar da
bulunmayacaktır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
3-Ali imran Süresi										Yaprak 08B					Cüz 03					Süre 03					Sayfa 056									
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

٥٦

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ

الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكْرُؤًا وَمَكْرًا لِلَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٥٤﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ إِنِّي فَتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ

كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَاحْكُم

بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَمَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا

فَاعِذٌ بِهِمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ

مِنَ نَاصِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ

أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ

وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ

مِنَ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ الْحَقُّ مِن

رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن

بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا

وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ

ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾

Ali imran /57 –
İman edip makbul ve
güzel işler yapanların
ise mükâfatlarını tam
tamına ödeyecektir.
Allah zalimleri sevmez.

Ali imran /58 –
Ey resülüm, işte bunlar,
bu vak'alar, sana
bildirdiğimiz âyetlerden
ve hikmet dolu
Kur'an'dandır.

Ali imran /59 –
Allah yanında İsâ'nın
durumu, aynen
Âdem'in durumu
gibidir.

Allah Âdem'i
topraktan yaratıp "ol"
dedi, o da derhal
oluverdi.

Ali imran /60 –
Hakikat, Rabbinin
tarafından gelir. Bunda
hiçbir tereddüdün
olmasın.

Ali imran /61 –
Artık sana bu ilim
geldikten sonra, kim
seninle İsâ hakkında
tartışmaya girerse de ki:

“Haydi gelin
oğullarımızı ve
oğullarımızı ve
hanımlarımızı ve
hanımlarımızı ve bizzat
kendimizi ve kendinizi
çağırıp, sonra da
gönlüden Allah'a
yalvaralım da bu
konuda kim yalancı ise
Allah'ın lânetinin
onların üzerine
inmesini dileyelim.”

Bu âyete “mübahele”
âyeti denir. Mübahele:
“Hangi taraf yalancı ise
Allah'ın ona lânet etmesini
bütün kalbiyle istemek”
demektir. Hicri 9. yılda
Necran Hıristiyanlarını
temsil eden 70 kişilik heyet,
başlarında dinî ve dünyevî
liderleri olarak Medineye
gelip tartışmıştı. Delilden
anlamamaları karşısında
Hz. Peygamber (a.s.)
mübaheleyi teklif edince,
düşünmek için mühlet
istediler. Bunu kendileri
için tehlikeli bulup kabul
etmediklerini bildirmek
üzere Hz. Peygamberin
yanına geldiklerinde
baktılar ki O Hüseyin'i
kucağına almış, Hasan'ın
elinden tutmuş, Hz. Fatıma
ile Hz. Ali'yi arkasına almış
“Ben dua edince siz de
“âmin” dersiniz diyor.
Hey'et başkanı mübaheleyi
kabul etmeyip cizye
vererek İslâm hâkimiyeti
altında yaşamayı
benimsediklerini bildirdi.
Hz. Peygamber de onlara,
kendilerine verilen hakları
ve yükümlülükleri bildiren
bir emanname yazdı.

Ali imran /62 –
İşte sözün doğrusu budur.

Yoksa Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur.

Allah hiç şüphesiz azizdir, hakimdir. (Mutlak galip, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Ali imran /63 –
Eğer yüz çevirirlerse, muhakkak ki Allah o fesatçıları hakkiyle bilir.

Ali imran /64 –
De ki: "Ey Ehl-i kitap! Bizimle sizin aramızda birleşeceğimiz, müşterek ve adil şu sözde karar kılalım:

"Allah'tan başkasına ibadet etmeyelim.

O'na hiçbir şeyi şerik koşmayalım, kimimiz kimimizi Allah'ın yanında rab edinmesin."

Eğer bu daveti reddederlerse: "Bizim, Allah'ın emirlerine itaat eden müminler olduğumuza şahid olun" deyin.

Bu davet, Kur'an'ın, Hıristiyanlar başta olarak bütün dinlere yönelttiği evrensel bir çağrıdır. Bunda muhtelif milletlerin, farklı dinlerin, çeşitli vicdanların temelli bir vicdanda, hak bir sözde nasıl birleşebilecekleri ve İslâm'ın insanlık âlemine ne kadar geniş, ne kadar açık bir hidâyet yolu, bir hürriyet kanunu öğrettiği görülmektedir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
3-Ali imran Süresi										Yaprak 09A					Cüz 03					Süre 03					Sayfa 057									
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥٧

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ

لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ

﴿١٣﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا

وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا

وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا

فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ

فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٥﴾ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَا جَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ

عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ

لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانُوا إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ

كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ

بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ

وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ

وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٩﴾ يَا أَهْلَ

الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٢٠﴾

Ali imran /65 –
Ey Ehl-i kitap! Tevrat da, İncil de kendisinden çok sonra gönderildikleri halde, ne diye İbrâhim hakkında iddialaşıyorsunuz?

Buna da mı akıllı ediremiyorsunuz?

Ali imran /66 –
Haydi diyelim ki az çok bildiğimiz konularda tartışyorsunuz.

Peki ne diye hakkında bilginiz olmayan hususlarda tartışyorsunuz?

Halbuki işin doğrusunu Allah bilir, siz bilemezsiniz.

Ali imran /67 –
İşte bu konudaki gerçek şudur: İbrâhim ne Yahudi, ne Hıristiyan değildi,

Lâkin o batıl dinlerden uzaklaşmış, tertemiz halis bir müslüman idi,

Ve asla müşriklerden olmamıştı.

Ali imran /68 –
İnsanlar içinde İbrâhim'e en yakın olanlar, ona tâbi olanlar,

bu Peygamber ve bu Peygambere iman edenlerdir.

Allah müminlerin dostudur.

Ali imran /69 –
Ehl-i kitaptan bir kısmı, sizi inancınızdan saptırmak istedi.

Halbuki onlar sadece kendilerini saptırdılar da bunun farkına bile varmazlar.

Ali imran /70 –
Ey Ehl-i kitap! Siz de yanınızdaki kitaplarda doğruluğuna tanık olup dururken, Allah'ın âyetlerini ne diye inkâr ediyorsunuz?

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ali imran /71 -
Ey Ehl-i kitap! Niçin bile bile hakkı batıl ile karıştırıyor,

niçin bile bile hakikati gizliyorsunuz?

Ali imran /72 -
Ali imran /73 - Ehl-i kitaptan bir gruh birbirlerine, şöyle dediler:

“Şu müslümanlara indirilen Kitaba günün başlangıcında (zahiren) iman edin, sonunda da inkâr edin,

olur ki onlar da şüpheye düşüp dinlerinden dönerler.

Ve bir de kendi dininize tâbi olandan başkasına sakın ha güvenmeyin!”

Ey Resülüm, de ki: Doğru yol, Allah'ın yoludur”

Yine onlar kendi aralarında: “Size verilen vahyin, başkalarına da verildiğine

Veya Rabbinizin huzurunda müslümanların karşı delil getirip sizi mağlup edeceklerine inanmayın” derler.

De ki: “Lütuf Allah'ın elindedir, dilediğine ihsan eder.

Allah Vâsi ve alîmdir (lütüf boldur, her şeyi hakkıyla bilir). [57,29]

Ali imran /74 -
Rahmetini, nübüvvetini dilediği kuluna has kılar. Allah büyük lütuf ve inâyet sahibidir.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
3-Ali imran Süresi										Yaprak 09B					Cüz 03					Süre 03					Sayfa 058									
Bu Cüz Yapağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

٥٨

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَانْتُمْ

تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ

عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ

أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ ﴿٧٣﴾

قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ

يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ

إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا

فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

﴿٧٦﴾ بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ

الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا

أُولَئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ

وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ali imran /75 -
Ehl-i Kitaptan öylesi vardır ki kendisine yüklerle altın emanet bıraksan onları sana öder.

Ama öylesi de vardır ki, bir altın bile versen başında dikilip durmadıkça onu sana geri vermez.

Bunun sebebi, onların: “Ümmiler hakkında ne yaparsak mübahır, ondan dolayı sorumlu olmayız.” demeleridir.

Onlar bile bile, Allah hakkında yalan uydururlar. [3,14]

“Ümmiler” kelimesi ile onlar burada, Yahudi olmayan ve kendi çevrelerinde bulunan “Araplar”ı kasdediyorlardı.

Ali imran /76 -
Hakikat öyle değil, kim ahdini yerine getirir ve haramlardan sakınırsa, bilsin ki Allah da o sakınanları sever.

Ali imran /77 -
Önemsiz bir menfaat karşılığında,

Allah'a verdikleri ahdi ve yeminlerini bozanların âhirette hiçbir nasipleri yoktur.

Kıyamet günü Allah onlarla konuşmayacak.

Onların yüzlerine bakmayacak ve onları temizle çıkarmayacaktır.

Onların hakkı çok acı bir azaptır.

Ali imran /78 –
Ehl-i kitaptan bir kısmı da, aslında kitaptan olmadığı halde,

Sizin kitaptan zannetmeniz için,

Okurken ağızlarını dillerini eğip bükerek (bazı kelimelerin telaffuzunu değiştirirler).

Bir şeyler söyleyip “Bu Allah tarafından” derler. Halbuki o, Allah tarafından değildir.

Bile bile Allah adına yalan uydururlar. [2,75]

Ali imran /79 –
Allah’ın kendisine kitap, hüküm, nübüvvet verdiği hiçbir insanın kalkıp da halka: “Allah’ın yanısıra bana da kul olun” deme yetkisi yoktur.

Lâkin o insanlara: “Öğretmekte ve okuyup okutmakta olduğunuz kitap sayesinde rabbanî olun” der.

Hüküm: İlim, anlayış gücü, Allah’ın hükmünü infaz etme yetkisi;

Rabbânî: Fakih, âlim, muallim, eğitimci, ilmi ile âmil olan kimse demektir.

Ali imran /80 –
Ve o size: “Melekleri ve peygamberleri rab edin” diye bir emir de vermez.

Siz Allah’a boyun eğen müslüman olduktan sonra,

Hiç kalkıp sizin küfre sapmanızı emreder mi?

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
3-Ali imran Süresi										Yaprak 10A										Cüz 03			Süre 03			Sayfa 059								
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۵۹

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفِرْقًا يَلُونُ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنْ

الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ

يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ

وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ

وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيَ بِمَا كُنْتُمْ تُعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا

كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ

وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

﴿٨٠﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ

كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا

مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ

عَلَىٰ ذُلِّكُمْ إِضْرِبُوا قَالُوا أَأَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا

مَعَكُمْ مِنَ الشَّاہِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ

هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ali imran /81 –
Hem Allah, vaktiyle peygamberlerden

“size kitap ve hikmet vermenden sonra,

Sizin yanınızda bulunan kitabı tasdik edici bir peygamber geldiğinde, mutlaka ona inanıp yardımcı olacaksınız”

diye söz almıştır.

Allah: “Bunu kabul ettiniz, bu ağır yükümü sırtınıza aldınız mı?” dediğinde onlar: “Kabul ettik” diye kesin söz verince,

Allah Teâla: “Siz de şahit olun, zaten Ben de sizinle beraber şahitlik edeceğim” buyurdu. [33,7; 7,172]

Yüce Allah bu misakı vahy ile almıştır.

O, gönderdiği her peygambere, Hz. Muhammed (a.s.) in vasıflarını bildirmiş ve ona ulaştığı takdirde destek verme sözü almıştır. Ayrıca onların da kendi ümmetlerine bu gerçeği bildirmelerini istemiştir. “Sonra size (...) peygamber geldiğinde” kitabımın asıl muhatapları Hz. Peygamberin çağdaşı olan Ehl-i kitaptır.

Ali imran /82 –
Artık kim bundan sonra haktan yüz çevirirse, işte onlar dinden çıkmış fâsıklardır.

Ali imran /83 –
Göklerde ve yerde bulunan kim varsa, gerek isteyerek, gerek istemeyerek Allah’a itaat ederken,

Hepsi döndürülüp O’na götürülürken,

Onlar kalkıp Allah’ın dininden başka bir din mi arıyorlar?

Ali imran /84 –
De ki: "Biz Allah'a iman ettik.

Bize indirilen vahye, İbrâhîm'e, İsmâîl'e İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilen

keza Mûsâ'ya, İsâ'ya, hasılı bütün peygamberlere Rableri tarafından verilen vahiylerle de iman ettik.

(Peygamberlikleri noktasında) onlar arasında hiçbir ayırım yapmayız ve biz yalnız Allah'a teslim oluruz. [2,136]

Ali imran /85 –
Kim İslâm'dan başka bir din ararsa,

Bilsin ki bu din asla ondan kabul edilmeyecek

Ve o âhirette ziyan edenlerden olacaktır.

Ali imran /86 –
Kendilerine kesin ve açık deliller gelmiş ve Resulün hak peygamber olduğuna şahadet etmiş iken,

imanlarından sonra küfre sapan bir topluluğu hiç Allah hidâyete erdirir mi?

Yok, yok! Allah, zalimler güruhunu cennete giden yola koymaz, emellerine kavuşturmaz.

Zalimler, iradeleriyle küfrü tercih ettikleri müddetçe, Allah onlara hidâyet vermez. Yahut "Onlar kâfir olarak ölürlerse Allah onları, cennete giden yola koymaz" demektir (Nesefî)

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
3-Ali imran Süresi										Yaprak 10B					Cüz 03					Süre 03					Sayfa 060									
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

٦٠

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَيَّ

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ

أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ

دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا

أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾ أُولَئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ

وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ

وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ

هُمُ الصَّالُّونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ

فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ

أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَالَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾

Ali imran /87 –
Böylelerinin cezası, Allah'ın, meleklerinin ve bütün insanların lânetine uğramaktır.

Ali imran /88 –
Onlar bu lânetin içinde ebedi kalacaklardır.

Ne cezaları hafifletecek, ne de yüzlerine bakılacaktır.

Ali imran /89 –
Ancak daha sonra tövbe edip nefislerini islah edenler, bu hükmün dışındadır. Çünkü Allah gafurdur, rahimdir (çok affedicidir, merhamet ve ihsanı boldur).

Ali imran /90 –
İmanlarından sonra küfre sapanların, sonra inkârda daha da ileri gidenlerin

Tövbeleri asla kabul edilmez.

İşte asıl sapıklar bunlardır. [4,18]

Ali imran /91 –
İnkâr yoluna sapan ve kâfir olarak can veren kimseler, kurtuluş fidyesi olarak dünya dolusunca altın verseler de,

Mümkün değil, hiçbirinden kabul edilmeyecektir.

Bunların hakkı, çok acı bir azaptır ve kendilerini bundan kurtaracak olan da yoktur. [2,123; 14,31; 5,36]

Ali imran /92 –
Sevdiğiniz mallarınızdan Allah yolunda harcamadıkça "fazilet" mertebesine ulaşamazsınız.

Bununla beraber her ne infak ederseniz, Allah mutlaka onu bilir.

Birr: "fazilet, iyilik, hayır" demektir. Bu vasfı haiz olan kimseye *berr* (çoğulu: *eberr*) denir. Müminin ibadetinin özünde Allah sevgisi olup O'nun rızasını her şeyden üstün tutmalıdır. Ebrar defterine kaydedilmek için, kişinin sevdiği şeyleri Allah yolunda harcaması gerekir. Yoksa takvâ, bazı şekli tarafları tamamlamakla elde edilmez.

Ali imran /93 –
Tevrat indirilmeden önce, İsrail'in (yani Yâkub'un) kendi nefisine haram kıldığı hariç, diğer bütün yiyecekler İsrailoğullarına helâl idi.

De ki: İşte meydan! İddianızda samimi iseniz Tevrat'ı getirip okuyun!

Ali imran /94 –
Artık kim bundan sonra Allah adına yalan söylerse, işte onlar zalimlerin tâ kendileridir.

Ali imran /95 –
Sen: "Sadakallah: Allah sözün doğrusunu söyledim." de.

Haydi bakalım Allah'ı bir tanıyarak İbrâhimin dinine uyun.

Pek iyi bilirsiniz ki o, asla müşriklerden olmamıştı.

Ali imran /96 –
İbadet yeri olarak yeryüzünde yapılan ilk bina Mekke'deki Kâbe olup, pek feyizlidir, insanlar için hidâyet rehberidir. [2, 125]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
3-Ali imran Süresi										Yaprak 01A					Cüz 03					Süre 03					Sayfa 061									
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

71

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ
اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا

حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَاتَّبِعُوا

بِالتَّوْرَةِ فَاتَّبِعُوا هَٰذَا إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ

الْكُذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ

فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ أَوَّلَ

بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ

عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ

غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ

وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

لِمَ تَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبِعُونَهَا عِوَجًا

وَأَنْتُمْ سُهَدَاءُ وَمَا لِلَّهِ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ

أَوْتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾

Kible ilkin Mescid-i Aksa iken, hicretten bir buçuk yıl sonra Kâbe olarak değiştirilmişti. Yahudiler "peygamberlerin kiblesi değiştirildi" diye itiraz ettiler. Bu âyet Hz. İbrâhim tarafından Mekke'de bina edilen Kâbenin daha kıdemli bir kible olduğunu hatırlatarak itirazlarını cevaplandırmaktadır. Hz. Süleyman tarafından, M.Ö. bin yıllarında yaptırılan Mescid-i Aksa ile Kâbe arasında yaklaşık bin yıl kadar bir zaman vardır.

Ali imran /97 – Orada açık işaretler ve deliller, İbrâhimin makamı vardır. Kim Beytullah'a girerse korkudan emin olur.

Ziyarete gücü yeten herkese Beytullahı ziyaret etmek, Allah'ın onun üzerindeki hakkıdır.

Nankörlük edip bu hakkı tanımayan Allah'ın hiçbir ihtiyacı yoktur, o bütün âlemlerden müstağnidir. [29,67; 106,3-4]

Kâbede karşılaşılan birçok işaret ve makbuliyet delili vardır. Verimsiz bir yerde olmasına rağmen, orada rızık sıkıntısı çekilmemesi, her taraftan ziyaretçi gelmesi, bütün Arap yarımadasında 2500 yıl kadar önceden beri etrafta anarşi sürerken yılda dört ay Kâbe ve çevresinde tam güvenliğinin hakim olması, M.S. 571 yılında Kâbeyi yıkmaya gelen Ebrehe ordusunun perişan olması gibi mucizevi durumlar hatırlatılıyordur.

Ali imran /98 –
De ki: Ey Ehl-i Kitap, niçin Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz? Halbuki Allah yaptığımız her şeyi görmektedir. {KM, Yeremya 29,23}

Ali imran /99 –
De ki: Ey Ehl-i Kitap! Siz gerçeği görüp bildiğiniz halde, niçin Allah'ın yolunu eğri göstermeye yeltenerek iman edenleri Allah yolundan menediyorsunuz? Allah yaptıklarımızdan habersiz değildir.

Ali imran /100 –
Ey iman edenler! Eğer Ehl-i Kitaptan bir kısmına uyacak olursanız, iyi bilin ki onlar sizi imanınızdan sonra küfre çevirmek isterler. [2, 109; 4,89; 3,72]

Ali imran /101 –

Sizler nasıl küfre dönülebilsiniz ki önünüzde Allah'ın âyetleri okunuyor, aranızda Allah'ın resulü bulunuyor?

Kim Allah'a gönülden sınımsız bağlanırsa muhakkak ki o doğru yola konulmuştur. [57,8-9]

Ali imran /102 –

Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten nasılı sakınmak gerekirse öylece sakının.

Ona lâyık olduğu tazimi gösterin ve ancak O'na teslim olan müslüman olarak can verin.

Ali imran /103 –

Hepiniz toptan, Allah'ın ipine (dinine) sınımsız sarılın, bölünüp ayrılmayın.

Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın:

Hani siz birbirinize düşman idiniz de Allah kalplerinizi birbirine ısındırması ve onun lütfu ile kardeş oluvermişsiniz.

Siz bir atış çukurunun tam kenarında iken oraya düşmekten de sizi O kurtarmıştı.

Allah size âyetlerini böylece açıklıyor, ta ki doğru yola eresiniz. [8,63]

İslâm'dan önce

Arabistanda insan hayatının hiç değeri kalmamıştı. En ufak sebeple insanlar vicdansızca öldürülüyordu. Kabile savaşlarının, kan dâvalarının sonu gelmiyordu. Meselâ Medinedeki Evs ve Hazrec kabileleri 120 yıldan beri sürekli savaş halinde idiler. İslâm sayesinde birbirlerinin kardeşi oldular.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
3-Ali imran Süresi										Yaprak 01B					Cüz 03					Süre 03					Sayfa 062					

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

٦٢

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ

وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ

مُسْلِمُونَ ﴿١٠١﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا

نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ

فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ

فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

﴿١٠٢﴾ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ

اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٥﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي

رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٦﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ

نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ali imran /104 –

Ey müminler! İçinizden hayra çağıran, iyiliği yayıp kötülükleri önlemeye çalışan bir topluluk bulunsun.

İşte selâmet ve felahı bulanlar bunlar olacaklardır. [3,110,114; 7,157; 9,71,112; 22,41; 31,17]

Ali imran /105 –

Kendilerine kesin delillerin gelmesinden sonra bölünüp ihtilafa düşenler gibi olmayın. Onlar için büyük bir azap vardır.

Ali imran /106 –

Gün gelecek, birtakım yüzler ağaracak, bir takım yüzler ise kararacak.

Yüzleri kararınları: "Siz misiniz denecek, imanınızdan sonra inkâra sapanlar? Tadın bakalım inkârınız sebebiyle bu acı azabı!" [75,22-25; 80,38-41; 88,2-8]

Ali imran /107 –

Yüzü ak olanlar ise Allah'ın rahmetindedirler. Hem de orada ebedi kalacaklardır.

Ali imran /108 –

İşte bunlar Allah'ın âyetleridir ki onları sana hakkı gerçeğe için Biz okuyoruz.

Çünkü şu kesindir ki Allah insanlara zulmetmek istemez.

Ali imran /109 –
Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır, ve bütün işler sonunda O'na raci olur, bütün işleri O hükmüne bağlar.

Ali imran /110 –
Ey Ümmet-i Muhammed! Siz insanların iyiliği için meydana çıkarılmış ve hayırlı ümmetsiniz:

İyiliği yayar, kötülüğü önlersiniz, çünkü Allah'a inanırsınız.

Ehl-i kitap da bu imana gelseydi, elbette kendileri için iyi olurdu.

İçlerinden iman edenler varsa da ekserisi dinden çıkmış fâsiklardır. [2,143]

Hiz. Muhammed ümmetinin ayırıcı özelliği: Tevhid, iyiliği yayma ve kötülüğü önleme olarak bildirilip bu itibarla en hayırlı ümmet vasfını kazandığı vurgulanıyor. İyilik diye çevirdiğimiz *ma'ruf*: İslâm'ın ve aklın meşrû ve makbul saydığı şeydir. Kötülük, yani *münker* ise: İslâm'ın ve aklın gayri meşrû, kötü saydığı şeydir. Bu görev, yalnız yöneticilerin değil, imkânlarına göre bütün müminlerindir. Hayırlı ümmet olmak için, çoğunluğun bu vasfı taşıması gerekir. Ehl-i kitabın kınanmasının sebebi, çoğunluğun kötü tarafta yer alıp, az olan iyilerin de bu görevi terketmeleri idi.

Ali imran /111 –
Onlar size hiçbir zarar veremezler, olsa olsa incitirler.

Sizinle savaşacak olurlarsa, arkaalarını dönüp kaçarlar.

Kendilerine yardım eden de bulunmaz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
3-Ali imran Süresi										Yaprak 02A					Cüz 03					Süre 03					Sayfa 063									
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٦٣

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

الْأُمُورُ ﴿١٠٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ

بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ

أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ

وَكَثُرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَصُرُواكُمْ إِلَّا آذًى وَإِنْ

يُقَاتِلُواكُمْ يَوْلُواكُمْ إِلَّا ذَبَّارٌ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١١١﴾ ضَرَبْتَ

عَلَيْهِمُ الذِّلَّةَ أَيْنَ مَا تَقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ

مِنَ النَّاسِ وَبَآؤُ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ

الْمَسْكَنَةَ ذُلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذُلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ

اللَّهِ أَنْاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ

فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا

مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

Ali imran /112 –
Allah'tan gelmiş olan bir ipe ve insanlar tarafından uzatılan bir ipe (sisteme) tutunmaları müstesna,

onlar nerede bulunurlarsa bulunurlar, üzerlerine zillet damgası vurulmuştur.

Allah'ın gazabına uğramış, meskenete mahkûm edilmişlerdir.

Bu, onların Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri ve nahak yere peygamberleri öldürmeleri sebebiyle olmuştur.

Çünkü âsi olmuşlar ve haddi aşmışlardır.

Yani: Onların dünyada elde ettikleri güvenlik, kendileri tarafından kazanılmış değil, başkalarının yardımı sayesinde olmuştur. Onlar bu güvenliği ya Allah'ın hükmüne göre müslümanlardan veya başka sebeplerle gayri müslim devletlerden almaktadırlar.

Ali imran /113 –
Ehl-i kitabın hepsi bir değildir.

Onların içinde öyle dosdoğru bir cemaat vardır ki,

Gece saatlerinde Allah'ın âyetlerini okuyarak secdelere kapanırlar. {KM, Mezmurlar 42,9; 77,3; 134,2. Resullerin işleri 16,25}

Ali imran /114 –
Bunlar Allah'ı ve âhireti tasdik eder, iyiliği yayar, kötülükleri önler ve hayırlı işlere yarışırcasına koşarlar.

İşte onlar salihlerdendirler. [3,110]

Ali imran /115 –
Yaptıkları hayır ve iyiliklerden, mükâfatsız kalan bir tek iyilik bile bulunmayacaktır.

Allah günahlardan korunan takvâ ehlini pek iyi bilir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ali imran /116 –
Kâfir olanların ne malları ne de evlatları, kendilerini Allah'ın cezasından asla kurtaramaz.

Onlar cehennemlik olup orada ebediyyen kalacaklardır.

Ali imran /117 – O batıl yollarda olanların bu dünya hayatında harcadıkları malların durumu,

Kendi öz canlarına zulmeden kimselerin ekinine isabet eden

Ve o mahsulü kasıp kavuran bir rüzgarın durumuna benzer.

Doğrusu Allah onlara zulmetmedi, ama onlar kendi kendilerine zulmettiler.

Hak dini inkâr eden akımlar değişik de olsalar, batıl olmakta müşterekdirler. Bunlar servetlerini sırf dünya için değerlendirirler. Fakat sırf dünyaya yöndikleri halde dünyayı da doğru dürist yönetemezler. Zira dünya - âhiret dengesi üzerinde duran fitrata karşı çıkarlar. Bu sebeple harcamalar dengesiz olur. Tahrib edici silahlanma uğruna milyarlar seferber olur. Yüz milyonlar aç iken böylesi harcamalar yapılır. Fakat sonunda, dünya hayatı bile perişan olur.

Ali imran /118 –
Ey iman edenler! Siz müslümanlardan başkasını sırdaş edinmeyin.

Çünkü onlar size şer ve fesat çıkarmada ellerinden geleni bırakmazlar.

Dâima sizin sıkıntıya düşmenizi isterler.

Size olan düşmanlıkları, zaten ağızlarından taşıp meydana çıkmıştır.

Kalplerinin gizlediği düşmanlık ise daha fazladır.

Âyetlerimizi size iyice açıkladık. Eğer akıllarınızı kullanırsanız, onlardan yararlanırsınız.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
3-Ali imran Süresi				Yaprak 02B										Cüz 03					Süre 03					Sayfa 064						
Bu Cüz Yaprağa git				01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04												

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

٦٤

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ

اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ

أَصَابَتْ حَرْتَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتُهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ

اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ

بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَاتُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ

بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾ هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءِ

تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا

لَقَوْكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ مِنَ

الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

﴿١١٩﴾ إِنْ تَمَسَسْتُمْ حَسَنَةً تَسْؤُهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ

يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ

اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ

الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

Ali imran /119 –
İşte siz o kimselersiniz ki o düşmanlarınızı seversiniz,

Halbuki siz bütün kitaplara iman ettiğiniz halde, onlar sizi sevmezler.

Hem huzurunuzda geldiler mi “âmenâ!” biz de “inâdik!” derler. Aralarında başbaşa kaldıkları vakit de, size duydukları kin ve düşmanlık sebebiyle, parmaklarını ısırırlar.

De ki: “Geberin kininizle!” Allah bütün kalplerin kühünü bilir.

Ali imran /120 –
Size bir ferahlığın, bir nimetin ulaşması onları tasalandırır.

Bir fenalığın gelmesine ise, âdetâ bayılırlar.

Şayet siz sabredere ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, onların tuzakları size hiçbir zarar veremez.

Çünkü Allah, elbette onların yaptıklarını ilmiyle, kudretiyle kuşatmıştır.

Ali imran /121 –
Hani bir vakit, ey resulüm, sen ailenen sabah erken ayrılmış, müminlere savaş mevzileri hazırlamak için yola çıkmıştın.

Allah, semî ve alîmdir (hakıyla iştirir ve bilir).

Buradan itibaren Uhud savaşı vesilesi ile birtakım ilahî buyruklar, müminlere ebediyyen ders vermek üzere tescil ediliyor. Hicretin 3. yılında Kureys, müslümanlara göre çok daha üstün bir kuvvetle Medine'ye saldırdı. Savaş pek zorlu geçti. Müslümanlar galip gelmişlerdi ki Hz. Peygamber (a.s.)'ın talimatını unuttu ve ganimet peşine düşme sonucu, durum değişti. Müslümanlar yetmiş kadar şehid verdiler. Gâlibiyet ortada kaldı. Allah'ın hikmeti, müminlere çeşitli dersler vermek istedi.

Ali imran /122 –

Ve hani sizden iki bölük, Allah da kendilerinin yardımcılarını olduğu halde, korkarak geri çekilmeye yeltenmişlerdi.

Halbuki müminlere düşen, yalnız Allah'a dayanıp güvenmeleridir. Bunlar Beni Seleme ile Beni Hârise olup münafıkların başkanı İbn Übey 300 adamı ile ayrıldığında onlar da tereddüde düşmüşlerdi. İbn Übey, istişare sırasında Medine dışında çıkmamayı önermişti. Hz. Peygamber'in de şahsi görüşü bu şekilde idi. Onun için, gönlüstüz olarak Uhud'a çıkmıştı. **Ali imran /123 –** Gerçekten, sizler birkaç biçare iken, Bedir'de Allah sizi yardımına mazhar etmişti.

O halde Allah'a karşı gelmekten sakının ki şükretmiş olasınız.

Bedir, Medine'nin 120 km. güneybatısında, Kızıldeniz sahiline 20 km, uzaklıkta, Mekke-Suriye yolu üzerinde bir köydür. Hicri 2. yıl ramazan ayında vuku bulan savaş müslümanların kesin zaferleriyle sonuçlanmıştı.

Ali imran /124 –

O vakit sen müminlere: "Rabbimizin, indirdiği üç bin melek ile size imdad göndermesi yetmez mi?" diyordun. [8,9-10; 9,26.40; 33,9] {KM, II Samuel 5,24; II Makkabe 5,2-4; Matta 26,53}

Ali imran /125 –

Evet, eğer sabreder ve itaatsizlikten sakınırsanız, -düşmanlarınız da hemen üzerinize geliverirlerse-

Rabbimiz, formalı formalı tam beş bin melek göndererek size yardım edecektir.

Ali imran /126 –

Allah bu imdadı sırf size müjde olsun ve kalpleriniz bununla müsterih olsun diye yaptı. Nusret ve zafer, ancak (mutlak galib, tam hüküm ve hikmet sahibi), aziz ve hakim olan Allah tarafından gelir. [9,25-27; 47,4; 3,160]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
3-Ali imran Süresi				Yaprak 03A										Cüz 03					Süre 03					Sayfa 065						
Bu Cüz Yaprağa git				01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04												

٦٥

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى

اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ

أَذِلَّةٌ فَأْتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ اذْذَقُوا لِلْمُؤْمِنِينَ

أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ

مُنزَلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ

فَوْرٍ هُمْ هَذَا يُمِدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ

مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ

قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا التَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا

خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ

فَأِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا

اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

﴿١٣١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

Ali imran /127 – Evet, Allah Teâlâ kâfirlerden ileri gelenleri imha etmek

Veya onları başaşağı ederek ümitsiz bir hale düşürmek için size bu imdadı gönderdi.

Ali imran /128 – Bu hususta sana ait bir iş yoktur:

Allah ister onlara töbne nasib edip bağışlar, ister nefislerine zulmettikleri için onları cezalandırır.

Senin görevin sadece uyarıp irşad etmektir. [13,40; 28,56]

Ali imran /129 – Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır.

O dilediğini affeder, dilediğini cezalandırır. Allah gafurdur, rahimdir (çok affedicidir, merhamet ve ihsanı boldur).

Ali imran /130 – Ey iman edenler! Kat kat faiz yemeyin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki felah bulasınız. [2,275]

Cahiliye döneminde faizli borçlar vâdesinde ödenmez ve borçlu sürenin uzatılmasını isterse, tefeci borcun miktarını artırır, böylece zamanla faiz, anaparıyı geçirdi. Ayet faizi mutlak olarak yasaklamakta olup, kat kat olma şartı o zaman carî olan durumu bildirmektedir. (Bkz. 2,275-276, 278)

Ali imran /131 – Hem kâfirler için hazırlanmış bulunan o ateşten korunun!

Ali imran /132 – Allah'a ve Resulüne itaat edin ki merhamete nail olasınız.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ali imran /133 –
Rabbimiz tarafından bir mağfiret,

Genişliği göklerle
yer kadar olan ve

Müttakiler için
hazırlanmış olan bir
cennete doğru
yarışmasına koşuşun!
[57,21]

Ali imran /134 –
O müttakiler ki bollukta
da darlıkta da Allah
yolunda harcarlar,

Kızdıklarında
öfkelerini yutar,
insanların kusurlarını
affederler.

Allah da böyle iyi
davrananları sever.

Ali imran /135 –
O müttakiler ki çirkin
bir iş yaptıklarında
veya kendi nefislerine
zulmettiklerinde,
peşinden hemen Allah'ı
anar, günahlarının
affedilmesini dilerler.

Zaten günahları
Allah'tan başka kim
affeder ki?

Bir de onlar bile
bile işledikleri
günahlarda ısrar etmez,
o günahları
sürdürmezler. [9,104;
4,110]

Ali imran /136 –
İşte onların mükâfatları,
Rab'leri tarafından
büyük bir af ile,
kendilerinin ebedi
olarak kalacakları,
içinden ırmaklar akan
cennetler olacaktır.

Güzel iş
yapanların mükâfatı ne
de güzel!

Ali imran /137 –
Sizden önce, Allah'ın
koymuş olduğu hayat
kanunlarına uygun
olarak, nice olaylar,
ümmetler geçti...

İsterseniz dünyayı
gezip dolaşın da dîni
yalan sayanların
âkıbetlerini görün!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
3-Ali imran Süresi				Yaprak 03B										Cüz 03			Süre 03			Sayfa 066										
Bu Cüz Yaprğa git				01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04												

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

66

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ

وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالصَّرَّاءِ

وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا

اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا

اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٤﴾ أُولَٰئِكَ

جَزَاءُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٥﴾ قَدْ

خَلَّتْ مِّن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَنظَرُوا فِي الْأَرْضِ فَاَنْظُرُوا

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١٣٦﴾ هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ

وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٧﴾ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا

وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٨﴾ إِنْ

يَمَسَّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ

الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ آمَنُوا

وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ali imran /138 –
İşte bu, bütün insanlara
yöneltilen bir
açıklamadır,

Haramlardan
korunacak müttakiler
için bir hidayet ve
öğüttür.

حَرْب

Ali imran /139 –
Sakın yılmayın,
üzüntüye kapılmayın,
eğer iman ediyorsanız
mutlaka üstün
gelirsiniz.

Muhtemel başka
mânalr:

“Eğer mümin
iseniz, yılmayınız
üzüntüye kapılmayınız.
Çünkü siz hep
üstünsünüz.”

Şu mâna da
mümkündür:

“Siz, konum
bakımından daha üstün
iken yılmayın,
üzüntüye kapılmayın.
Zira siz, Allah rızası
gibi yüce bir gaye ile,
O'nun dinini yüceltmek
için savaşıyorsunuz.

Onlar ise şeytan
yolunda savaşıyorlar.
Hem sizden olanlar
cennette, onlardan
olanlar
cehennemdedirler.”
(Nesefî)

**Ali imran /140-
141 –** Şayet siz yara
aldı iseniz, karşınızdaki
düşman topluluğu da
benzeri bir yara aldı.

İşte Biz, Allah'ın
gerçek müminleri
meydana çıkarması,

Sizden şehitler
edinmesi, müminleri
tertemiz yapıp kâfirleri
imhâ etmesi için, zafer
günlerini insanlar
arasında nöbetleşe
döndürür dururuz.

Allah zalimleri
sevmez.

Ali imran /141 –
(bak Ali imran /140)

Ali imran /142 –
Allah, sizin içinizden cihad edenlerle sabır gösterenleri ayırd edip meydana çıkarmadan, kolayca cennete girivereceğinizi mi zannettiniz? [2,214; 29,2]

Ali imran /143 –
Siz ölümle yüzyüze gelmeden önce, şehid olmayı temenni etmişsiniz.

İşte şimdi onu âyan beyan gördünüz.

Ali imran /144 –
Muhammed, sadece resuldür, elçidir.

Nitekim ondan önce de nice resuller gelip geçmiştir. Şayet o ölüyor veya öldürülürse,

Siz hemen gerisin geriye dinden mi döneceksiniz?

Kim geri döner, dinden çıkarsa, bilsin ki Allah'a asla zarar veremez.

Ama Allah hidâyetin kadriyi bilip şükredenleri bol bol mükâfatlandıracaktır. [33,40; 57,2; 58,29; 61,6]

Bu âyet Uhud savaşında münâfıkların yıkıcı dedikodularına cevap mahiyetindedir. Savaşta Hz. Peygamber (a.s.)'ın öldürüldüğü haberi yayılınca müminler üzüldü, münâfıklar ise çeşitli planlar, dinden dönme vs. düşüncelerine girdiler. Cenab-ı Allah ebedi dâvanın fanî şahıslar üzerine bina edilmediğini hatırlatmak üzere böyle buyurmuştur.

Hz. Peygamber (a.s.)'ın vefat ettiği gün, o müthiş üzüntü sırasında Hz. Ebû Bekir (r.a) mescide gelerek ashaba şöyle hitap etti: "Bakın! Kim Muhammede tapıyor idiyse, bilsin ki Muhammed öldü. Kim Allah'a tapıyorsa, Allah diridir, asla ölmez" deyip peşinden bu âyeti okuyunca, ashab bu âyeti âdeta tamamen unutmuş olduklarını hayretle görmüşlerdi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
3-Ali imran Süresi					Yaprak 04A					Cüz 03					Süre 03					Sayfa 067										
Bu Cüz Yaprğa git					01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

77

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

وَلِيْمَحِصَ اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ۗ أَمْ

حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا

مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ۗ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ ۗ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۗ وَمَا

مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۗ أَفَأَنْ مَاتَ أَوْ

قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۗ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ

فَلَنْ يَصُرَ اللهُ شَيْئًا ۗ وَسَيَجْزِي اللهُ الشَّاكِرِينَ ۗ وَمَا

كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللهِ ۗ كِتَابًا مُؤَجَّلًا ۗ

وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا ۗ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ

الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا ۗ وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ۗ وَكَأَيِّنْ مِنْ

نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ ۗ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ

اللهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا ۗ وَاللهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ۗ

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي

أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۗ فَاتِيهِمْ

اللهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ ۗ وَاللهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۗ

Ali imran /145 –
Allah izin vermedikçe hiç bir kişi ölemez.

Bu, belli bir vakte bağlanmış, takdir edilmiştir.

Her kim dünya mükâfatını isterse, kendisine dünyalık birşeyler veririz.

Kim âhiret mükâfatını isterse ona da bundan veririz.

Biz, şükredenleri elbette ödüllendireceğiz. [35,11; 6,2; 42,20; 17,18-19]

Ali imran /146 –
Nice peygamberler gelip geçti ki onlarla beraber

Kendisini Allah'a adanmış birçok rabbanîler savastı.

Onlar, Allah yolunda başlarına gelen zorluklar sebebiyle asla yılmadılar,

Zayıflık göstermediler, düşmanlarına boyun da eğmediler.

Allah böyle sabırlı insanları sever.

Ali imran /147 –
Evet onların bu durumda dedikleri sadece şu oldu:

"Ey bizim kerim Rabbimiz, günahlarımızı ve işlerimizdeki aşırılıklarımızı affet!

Ayaklarımızı hak yolda sabit kıl ve kâfirler gürhuna karşı bize yardım eyle."

Ali imran /148 –
Allah da onlara hem dünya mükâfatını, hem de o güzelim âhiret mükâfatını verdi.

Allah elbette muhsinleri, hep iyi davrananları sever.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ali imran /149 –
Ey iman edenler! Şayet siz kâfirlere itaat ederseniz, onlar sizi, dininizden döndürürler.

Siz de ziyana uğrayanlardan olursunuz.

Ali imran /150 –
Bilakis sizin mevlânız Allah'tır, ve O yardım edenlerin en hayırlısıdır.

Ali imran /151 –
O kâfirler, Allah'ın, tanrılıklarını kabul ettiğine dair hiç bir delil indirmedigi bir takım nesnelere Allah'a ortak saydıkları için,

Onların kalplerine korku salacağız.

Onların gidecekleri yer cehennemdir.

Zalimlerin varacağı yer ne kötüdür!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
3-Ali imran Süresi										Yaprak 04B					Cüz 03					Süre 03					Sayfa 068									
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

٦٨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾ بَلِ
اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِي
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوِيهِمُ النَّارُ
وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ
اللَّهُ وَعَدَهُ إِذْ تَحُسُّوهُم بِأُذُنِهِ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَا زَعَتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ
مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ
يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾
إِذْ تُضْعَدُونَ وَلَا تَلُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ
يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَابِكُمْ فَأَتَابَكُمْ
عَمَّا بَغِمْتُمْ لَكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَا آصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

Ali imran /152 –
Allah size yaptığı yardım vaadini gerçekleştirdi:

O'nun izni ile o düşmanlarınızı kırıp geçiryordunuz.

Allah'ın, size arzuladığınız galibiyeti göstermesine kadar, böylece bu vaad yerine geldi

Ama sonra siz isyan ettiniz, verilen emir hakkında çekıştiniz, yalgnlık gösterdiniz.

O esnada kiminiz dünya menfaatini istiyordu, kiminiz ahiret mükâfatını.

Sonra Allah sizi denemek için, onlara karşı size verdiği desteği geri çekti, bozguna uğradınız.

Bununla beraber sizin kusurlarınızı bağışladı da!

Zaten Allah müminlere bol lütuf ve inayet sahibidir.

Okuların Hz. Peygamberin talimatını unutarak yerlerinden ayrılmalarındaki hataya işaret edilmektedir.

Ali imran /153 –
O vakit siz savaş meydanından hızla uzaklaşıyor,

Dönüp hiç kimseye bakmıyordunuz.

Peygamber ise peşinizden sizi çağırıp duruyordu.

Bunun üzerine Allah, keder üzerine keder vererek sizi cezalandırdı.

Allah'ın sizi affetmesi, ne elinizden gidene, ne de başınıza gelen felakete esef etmemeniz içindir.

Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

Ali imran /154 –
Sonra o kederin
peşinden üzerinize bir
güven duygusu indirdi.

Sizden bir kısmını
bürtüyen tatlı bir uyku
halı verdi.

Bir kısmınız ise
can derdine düşmüş,

Allah hakkında
Cahiliye devrindekine
benzer, gerçek dışı
şeyler düşünüyorlar:

“Bu işin
kararlaştırılmasında
bizim yetkimiz mi var?
Ne gezer!” diye
söyleniyorlardı.

De ki: “Bütün
yetki ve karar
Allah’ındır”

Onlar aslında
içlerinde, sana karşı
açığa vuramadıkları
birşeyler saklıyor ve
kendî aralarında:

“Bu emir ve
komuta işinde bir
payımız olsaydı, şimdi
burada olmaz,
öldürülmezdik”
diyorlardı.

De ki: Siz
evlerinizde dahi
olsaydınız haklarında
ölüm takdir edilenler,
mutlaka düşüp
ölecekleri yerlere doğru
çıkacaklardı.

Allah, sizin
içinizde olanı sınamak

Ve kalplerinizi her
türlü vesveseden ve
kirden arındırıp

Pırlıl pırlıl yapmak
içindir ki bunu başımıza
getirdi.

Allah sinelerin
özünü dahi bilir.
[48,12]

Bazı münâfiklar,
müslümanlarla birlikte
savaşa katıldıklarına
pişman olmuşlardı.
Aralarında konuşurken:
“Yönetimde rolümüz
olsaydı, fikrimizle
hareket edilseydi, böyle
perişan olmaz, bu kadar
ölü vermezdik”
diyorlardı. Böylece
Peygamberimizi itham
ediyor, müminlerin de
maneviyatlarını
bozuyorlardı.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
3-Ali imran Süresi					Yaprak 05A					Cüz 03					Süre 03					Sayfa 069										

Bu Cüz Yapağa git

٦٩

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِّنكُمْ
وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ
الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ
لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ
لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ
لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ
اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى
الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ
عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا
فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا
لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِك حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يَخِي وَيُمِيتُ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ali imran /155 –
İki ordunun karşılaştığı
gün içinizden arkasına
dönüp kaçanlar var ya!

İşte onları, işlemiş
oldukları birtakım
hataları sebebiyle
şeytan kaydırmak
istemiydi.

Allah yine de
onları affetti. Çünkü
Allah gafurdur,
halimdir (çok affedici
ve müsamahalıdır).

Ali imran /156 –
Ey iman edenler! Dini
inkâr edip de Allah için
seferde ölen veya
gazalarda öldürülen
arkadaşları hakkında:

“Bizim yanımızda
olsalardı ne ölürler, ne
de öldürülürdiler”
diyenler gibi olmayın.

Allah bunu,
onların gönüllerinde bir
hasret, bir yürek yarası
olarak bıraksın diye
yaptı.

Hayatı veren de,
alan da Allah’tır. Allah
bütün yaptıklarınızı
görür.

Ali imran /157 –
Eğer Allah yolunda
öldürülür veya
ölürseniz,

Bilin ki Allah
tarafından bir mağfret
ve rahmet, bütün
insanların topladıkları
mallardan daha
hayırlıdır.

Ali imran /158 –
Sizler ölseniz de,
öldürülseniz de,
sonunda Allah'ın
huzurunda
toplancaksınız.

Ali imran /159 –
İnsanlara yumuşak
davranman da Allah'ın
merhametinin eseridir.

Eğer katı yürekli,
kaba biri olsaydın,
insanlar senin
etrafından
dağlıverirlerdi.

Öyleyse onların
kusurlarını affet, onlar
için mağfiret dile,

Ve işleri onlarla
müşavere et.

Bir kere de
azmettin mi, yalnız
Allah'a tevakkül et.
Allah muhakkak ki
Kendisine dayanıp
güvenenleri sever.
[9,128]

Bu ayet istişarenin
ne derece önemli
olduğunu gösterir.
Şöyle ki: Düşman
saldırısı karşısında Hz.
Peygamber (a.s.) savaş
stratejisi konusunda
ashabını toplayıp
danıştı. Şahsi fikrine
göre, şehir dışına
çıkarak yerine
Medinede kalarak
savunma savaşı
yapılmalıydı. Karşı
görüş taraftarları fazla
olunca onların fikrine
uyup Uhuda çıktı.
Savaş neticesinde
bunun iyi sonuç
vermediği anlaşıldı.
Buna rağmen hemen bu
savaş akabinde gelen
bu ayet istişareyi
emrediyor. Demek ki
danışmada büyük bir
hayır ve bereket vardır.

Ali imran /160 –
Eğer Allah size yardım
ederse, size üstün
gelecek hiç kimse
olamaz.

Şayet o sizi
yardımsız bırakırsa,
artık O'ndan sonra kim
size yardım edebilir ki?

Öyleyse müminler
yalnız Allah'a
güvenmelidirler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
3-Ali imran Süresi				Yaprak 05B										Cüz 03				Süre 03				Sayfa 070								
Bu Cüz Yaprağa git				01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04												

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

٧٠

وَلَيْنِ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَآلِي اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ

اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ ۗ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ

حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا

عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمْ

اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۖ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ

مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ

لِنَبِيِّ أَنْ يَعْلُجَ وَمَنْ يَعْلُجْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى

كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَ

اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخِطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوِيهٖ جَهَنَّمُ وَيَتَّبِعُ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾

هُم دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ

اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا

عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ۗ

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾ أَوْلَمَّا أَصَابَتْكُمْ

مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ

هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنفُسِكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

Ali imran /161 –
Emanete hiyanet etmek,
bir peygamberin
yapacağı bir iş değildir.

Her kim hiyanet
edip de ganimetten
veya kamuya ait
hasıllattan bir şey aşırır,
bunu da gizlerse,
kıyamet gününe o
vebâlini aldığı şeyler,
boynuna asılı olarak
gelir.

Sonra her kişiye
kazandığı şeylerin
mükâfat veya cezası
eksiksiz ödenir
Ve onlar asla haksızlığa
uğratılmazlar.

Ali imran /162 –
Allah'ın rıza yolunu
tutmuş, o yolda koşan
kimse, hiç Allah'ın
hişmına uğrayan ve son
durağı cehennem olan
kimse gibi olur mu?

Ne kötü bir yerdir o
cehennem! [13,19;
28,61]

Ali imran /163 – Rıza
yolunu tutanlar Allah'ın
huzurunda derece
derecedirler. Allah
insanların yaptığı
herşeyi görür.

Ali imran /164 –
Gerçekten Allah, kendi
içlerinden birini, onlara
âyetlerini okuması,

Onları her türlü
kötülüklerden
arındırması,

Kendilerine kitap
ve hikmeti öğretmesi
için resul yapmaktır,

müminlere büyük
bir lütuf ve inâyette
bulunmuştur.

Halbuki daha önce
onlar besbelli bir
sapıklık içinde idiler.
[2,129,151; 16,72;
41,6; 25,20; 12, 109]

Ali imran /165 –
Hal böyle iken,
düşmanlarınızın başına
iki mislini getirdiğiniz
bir bela sizin başınıza
gelince: "Bu nereden
geldi?" mi diyorsunuz?
De ki: "Bu felaket sizin
yüzünüzdenendir"
Muhakkak ki Allah her
şeye kadirdir.

Uhud'da müslümanlar
yetmiş şehit verdiler.
Oysa Bedir'de
müşrikler 70 ölü, 70 de
esir vermişlerdi.
Böylece onların kaybı,
müslümanlarınkinin iki
misli olmuştur.

Ali imran /166- Ali imran /167 – İki ordunun karşılaştığı gün başınıza gelen musibet Allah'ın izniyle olmuştur. Bu da O'nun müminleri ayırd etmesi, münafıklık yapanları da meydana çıkarması için idi. O münafıklara: "Gelin, Allah yolunda savaşın veya hiç olmazsa düşmanınızın size ve ailerinize saldırmasını önleyin" denildiğinde: "Biz savaş olacağını bileseydik size katıldık" dediler. Doğrusu o gün onlar imandan ziyade küfre yakın idiler. Onlar, gözleriyle, kalplerinde olmayan şeyleri söylüyorlardı. Ama Allah onların gizlediklerini pek iyi bilir. Kureys ordusunun saldırısı sebebiyle Uhud savaşı öncesinde Hz. Peygamber, ashabi ile istişare etti. Şahsi görüşü, şehir dışına çıkmaksızın savunma yapmaktı. İbn Übeyy de bu görüşte idi. Gençler meydan savaşı isteyip ağır basınca, Hz. Peygamber de ordusunu gönülsüz olarak çıkardı. Onun bu halini ve şahsi fikrini bahane ederek, İbn Übey üç yüz kadar adamı ile ayrılmış Medineye döndüler. Müslümanlar yediyüz kişi olarak Medineyi savunmada yalnız kaldılar. Antlaşma gereği savaşa katılması gereken Yahudiler de, Cumartesine rastlamasını bahane ederek katılmadılar. İbn Übeyy grubuna: "Ahdiniz gereği, gelin Medineyi beraberce savunalım" denilince onlar: "Savaş olacağını sanmıyoruz. Bugün savaşa girmeyi bileseydik biz de sizinle savaşırdık!" diyerek çekip gittiler. Münafıklar bu sözleriyle şunu da kasdetmiş olabilirler: "Harp işinde mahir olanlar, sizin yaptığınız "savaş" demezler. Sizin yaptığımız, kendinizi tehlikeye atmaktır" (Nesefi).

Ali imran /168 – Onlar o münafıklardır ki kendileri savaşa çıkmayıp evde oturmaları yetmiyor gibi, bir de kalkıp bilgiçlik taslayarak savaşa şehid olan arkadaşları hakkında: "Sözümüze kulak verselerdi böyle öldürülmezlerdi" derler. De ki: "Eğer, iddiamızda tutarlı iseniz, haydi elinizden geliyorsa kendinizi ölümden elinden kurtarın bakalım!" **Ali imran /169** – Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü zannetme! Bilakis onlar hayatta olup, Rab'lerinin katında yaşarlar, rızıklanırlar. [2,154]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
3-Ali imran Süresi										Yaprak 06A					Cüz 03					Süre 03					Sayfa 071									
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۷۱

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقَى الْجَمْعَانَ فَيَاذَنِ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

أَوْادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا تَبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ

يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي

قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ

وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَاتِلُوا قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمْ

الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ

بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ

يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ إِلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

يَحْزَنُونَ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ

لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ

مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ

فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيْمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

Ali imran /170 – Allah'ın lütfundan ihсан ettiği nimetlere kavuşmaktan dolayı sevinç içindedirler. Arkalarından henüz kendilerine kavuşmayan müstakbel şehitlere, "kendilerine hiçbir korku olmayacağına ve üzüntü hissetmeyeceklerine" dair de müjde vermek isterler.

Hiz. Peygamber (a.s.), Uhud şehitlerinin ruhlarının, yeşil kuşların içinde cennette aldıkları zevkleri naklede ve sonunda: "Keşke Allah'ın bize neler verdiğini kardeşlerimiz bilse de cihattan çekinmeselerdi" demelerine karşılık, Cenab'ı Allah'ın "Sizden taraf Ben onlara bunu teliğ ederim" buyurup bu âyeti gönderdiğini bildirir.

Ali imran /171 – Onlar Allah'ın nimeti ve lütfu ile ve Allah'ın müminlere olan mükâfatını zayı etmeyeceği müjdesiyle de sevinirler.

Ali imran /172 – Hele o yara aldıktan sonra Allah'ın ve resulünün çağırısına uyup gönül verenlere, hele onlar gibi ihسان ve takvâ sahiplerine pek büyük mükâfatlar vardır. Uhud savaştan sonra Kureys ordusu Mekke'ye doğru bir miktar yol aldıktan sonra,

müslümanları yerle bir etme fırsatı ellerine geçmişken neden yapmadıklarına esef edip harp konseyi topladılar. Fakat sonuçta Medine'ye hücum kuvvetini kendilerinde bulamayıp Mekke'ye doğru devam ettiler. O sırada Hz. Peygamber de bir saldırı ihtimalini düşünerek Uhud'un ertesi günü "Kureysi kovalayalım!" emrini verdi. Müminler bitkin, durum kritik olmasına rağmen çağrıya uydular ve Medine'den 15 km. kadar uzakta olan Hamra'ul-esed'e kadar gidip düşmâna göründüler. Üç gün orada kaldılar. Kureys hücumu cesaret edemedi. Müslümanlar da bir nevi rövâş alarak maneviyatlarını kazandılar.

Aynılırken Ebü Süfyan: "Ertesi sene Küçük Bedir pazarında karşılaşalım" diye söz verdi.

Ali imran /173 – Onlar öyle kimselerdir ki halk kendilerine: "Düşmanlarınız olan insanlar size karşı ordu hazırladılar, aman onlardan kendinizi koruyun" dediklerinde, bu tehdit onların imanlarını artırmış ve "Hasbunallah ve ni'me'l-vekil" "Allah bize yeter. O ne güzel vekildir!" demişlerdir. [6,102; 11,12; 39,62]

Ali imran /174 –
Sonra da kendilerine hiç bir fenalık dokunmadan,

Allah'tan bir âfiyet, selâmet ve lütuf ile geri döndüler ve Allah'ın rızasına uydular.

Allah çok büyük lütuf ve inâyet sahibidir.

Ali imran /175 –
Size o haberi getiren adam şeytanın tekidir.

O sizi kendi dostları ile korkutmak ister.

Fakat siz mümin iseniz onlardan korkmayın, Ben'den korkun. [39,36-38; 58,21; 22,40; 47-7; 40,51-52; 4,76; 58,19]

Razi'ye ve birçok müfessire göre bu şeytandan maksat, Mekke'li müşriklerin Medinedeki müslümanlar arasında aleyhte propaganda yapmak üzere gönderdikleri Nuaym b. Mes'ud Eşcedidir. Demek burada, cin şeytanının insan kılıfına girmiş şekli olan bir insî şeytan söz konusudur.

Uhud savaşı sonunda galip mağlup belli olmadı. Mekke'lilerin komutanı Ebû Süfyan ayrılırken: "Rövanşımız gelecek sene Bedir panayırında olsun!" diye bağırınca Peygamberimiz: "Öyle olsun!" dedi. Vakit gelince Mekkeliler korktular. Durumu kurtarmak için Nuaym'ı propaganda için gönderdiler. Fakat Hz. Peygamber yılmayıp oraya gitti. Sekiz gün kalıp galibiyetini tescil etti. Mekkeliler ise gelmediler.

İkinci tefsire göre: Cinnî şeytan, vesvesesi ile ancak dostları olan kâfir ve münâfıkları etkiler, yoksa Allah'ın dostları olan müminleri korkutamaz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
3-Ali imran Süresi				Yaprak 06B										Cüz 03			Süre 03			Sayfa 072										
Bu Cüz Yaprağa git				01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04												

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

٧٢

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءُ

وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ اِنَّمَا ذَلِكُمُ

الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ اَوْلِيَآءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

﴿١٧٥﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَنْ يَصُرُوا اِلَىٰ

شَيْءٍ يُرِيدُ اللَّهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْاٰخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ

عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ لَنْ يَصُرُوا اِلَىٰ

شَيْءٍ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنَّمَا تُنْمَلِي

لَهُمْ خَيْرٌ لَّا نَفْسِهِمْ اِنَّمَا تُنْمَلِي لَهُمْ لِيَزْدَا ذُوَا اِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ

مُهِنٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلٰى مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى

يَمِيْرَ الْخَبِيْثِ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ لِيُطْلِعَكُمْ عَلٰى

الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهِ مَنْ يَشَآءُ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ

وَرُسُلِهِ وَاِنْ تُوْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٧٩﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُوْنَ بِمَا اٰتٰهُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا

لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلِلّٰهِ

مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١٨٠﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ali imran /176 –
İnkârı koşuşanlar sana kaygı vermesin. Onlar Allah'ın dinine asla zarar veremezler.

Allah onlara âhirette nasip vermemek istiyor. Onlara büyük bir azap vardır.

Ali imran /177 –
İmana bedel inkârı tercih edenler Allah'ın dinine hiç bir zarar veremezler ve onlar için gayet acı bir azap vardır.

Ali imran /178 –
O kâfirler kendilerine mühlet vermeyiz kendileri hakkında hayır olduğunu sanmasınlar.

Onlara mühlet vermemiz, günahlarının artması içindir. Onlara zelif ve perişan eden bir azap vardır. [23,55-56; 68,44; 9,55]

Ali imran /179 –
Allah müminleri içinde bulunduğunuz şu halde bırakacak değildir.

Sonunda temiz ile murdarı ayıracaktır.

Allah sizin hepinizi gayba vakıf kılacak da değildir.

Fakat Allah, resullerinden dilediğini seçer (onu gayba vakıf kılar).

O halde Allah'a ve resullerine iman edin. Eğer iman eder ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız size büyük mükâfat vardır. [72,26-27]

Ali imran /180 –
Allah'ın kendilerine lütfu ile bol bol verdiği nimetlerde cimrilik edip harcamayanlar, sakın bu hali kendileri için hayırlı sanmasınlar. Hayır! Bu, onların hakkında şerdir.

Cimrilik edip vermedikleri malları kıyamet günü boyunlarına dolanacaktır.

Kaldı ki göklerin ve yerin mirası Allah'ındır.

Allah ne yaparsanız hepsinden haberdardır.

Mal mülk sahipleri, mallarını bırakacak, toprağa yalnız gireceklerdir. Mal mülk asıl sahibine dönecektir.

Ali imran /181 –
“Allah fakirdir biz ise zenginiz” diyenlerin sözlerini Allah elbette işitmiştir. Ama Biz onların dedikleri bu sözü

Ve peygamberleri nâhak yere öldürmelerini yazacağız

Ve “Tadın bakalım o yakıcı cezayı!” diyeceğiz. [2,245]

Ali imran /182 –
İşte bu sizin ellerinizle işlediğiniz günahların karşılığıdır. Çünkü Allah kullarına haksızlık edecek değildir. [2,95]

Ali imran /183 –
Onlar dediler ki: “Allah, ateşin yakıp kor haline getireceği bir kurban getirmediğçe hiçbir peygambere inanmamızı emretti.”

Onlara cevaben de ki: “Benden önce birçok peygamber açık delillerin (mucizelerin) yanında, sizin öne sürdüğünüz kurbanı da getirdiler. Peki sözünüzde samimî iseniz, onları niçin öldürdünüz?” [5,27; 2,91] {KM, Levililer 9,23-24; I Kralllar 18,38}

Bu, o Yahudiler tarafından Allah’a iftiradır Tevrat’ta yakılmış kurbanlardan bahsedilmekle beraber (Hakimler, 6,20-21; Levililer 9,24; II Tarihler 7,1-2) bunlar peygamberliğin asıl işaretlerinden sayılmazlar. Bunlar sadece Allah’ın yapılan takdimeyi kabul ettiğini gösteren âlâmetlerdir. Onlar güya Hz. Muhammed’in nübüvvetini reddetmek için bu bahaneyi ileri sürdüler. Kur’ân itirazlarını ağızlarına tıkadı, dürüst olmadıklarını şöyle ispatladı: “Söyleyin bakalım: Bu şartımıza uyan Peygamberlerinizi neden öldürdünüz?” (Mesela İlyas (a.s.) a yaptıkları: I Kralllar, 18 ve 19)

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
3-Ali imran Süresi				Yaprak 07A										Cüz 03			Süre 03			Sayfa 073										
Bu Cüz Yaprağa git				01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04												

۷۳

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ

أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ

حَقِّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ

أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّى يَأْتِينَا

بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِي

بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ

جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ

ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ

وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا

وَإِنْ تَصَبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

Ali imran /184 –
Eğer onlar senin nübüvvetini yalan saydıysa, üzülmel!

Zaten senden önce açık deliller, mucizeler, sahifeler ve nurlu kitaplar getiren nice resullere de yalancı denilmişti. [16,44; 26,196; 35,25; 54,43]

Ali imran /185 –
Her canlı ölümü tadacaktır.

Siz ey insanlar, çalışmalarınızın ücretini ancak kıyamet günü tam bir şekilde alacaksınız.

O vakit, kim ateşten uzaklaştırılıp cennete yerleştirilirse, işte o muradına ermiştir.

Yoksa bu dünya hayatı, aldatıcı ve geçici bir zevkten başka bir şey değildir. [87,16-17; 28,60; 55,26-27]

Ali imran /186 –
Şu muhakkak ki gerek mallarınızda, gerek canlarınızda imtihana tâbi tutulacaksınız.

Sizden önce kendilerine kitap verilen Yahudi ve Hıristiyanlardan ve bir de müşriklerden sizi inciten bir çok söz işiteceksiniz.

Ama siz sabrederek ve takvâ ölçülerini korursanız, muhakkak ki bu davranış, yapılacak işlerin en değerlisidir. [2,155-156; 2,109]

Ali imran /187 –
Vaktiyle Allah Ehl-i kitaptan “Kitabı mutlaka insanlara açıklayıp anlatacağız,”

Onu asla gizlemeyeceksiniz” diye teminat almıştı.

Fakat onlar bu ahdi önemsemeyerek kulak ardı ettiler, onu az bir bahaya sattılar.

Bakin ne kötü bir alışveriş!

Ali imran /188 –
Yaptıklarından ötürü sevinen,

Öbür taraftan yapmadıkları işlerden dolayı övülmek isteyen kimselerin

Sakin azaptan yakayı kurtaracaklarını sanma! Çünkü onlara o can yakıcı azap vardır.

Siyak itibarıyla bu vasıflar, bir önceki âyette bildirildiği üzere, o zamanki Ehl-i kitap bilginlerinin vasıflarıdır. Zira İbn Abbas (r.a) m dediği gibi “Hz. Peygamber (a.s.) bir defasında onlara bir şey sormuştu. Onlar da gerçeği gizleyip, ona başka bir şey söylediler. Yaptıkları bu iş hoşlarına gitti, üstelik verdikleri bu yanlış bilgiden ötürü bir de teşekkür beklediler.” Âyet onların içyüzlerini ortaya koydu.

Demek ki bu âyet birinci derecede: Yahudi bilginleri, ikinci derecede münafıklar, üçüncü derecede de müminler hakkında indirilmiş sayılır. Zira müminler, nefis ve şeytanın tesiriyle bu zaafa düşmesinler diye, onların durumlarından ders almalıdırlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
3-Ali imran Süresi										Yaprak 07B					Cüz 03					Süre 03					Sayfa 074					

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

٧٤

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ

لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ

وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئِسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ

الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَآ تَأْتُوا وَيَحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَالِهِمْ

فَلَا تَحْسَبَنَّاهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ

يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ

فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا

سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ

أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّنا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي

لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا

سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مِنَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ

رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

Ali imran /189 –
Göklerin ve yerin hakimiyeti Allah'ındır ve Allah herşeye kadirdir.

Allah Teâla kullarını; gökleri ve yeri, zaman ve mekânı dolduran kudret, san'at, hikmet harikası sayısız eserlerini tefekküre ve bu şuurla olan ibadete yöneltiyor. Hz. Peygamber bu âyet hakkında şöyle buyurmuştur: “Yazıklar olsun bunu çeneleri arasında çiğneyip de bunun hakkında düşünmeyenlere!”

Ali imran /190 –
Muhakkak göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde düşünen insanlar için elbette âyetler vardır. [12,105-106]

Ali imran /191 –
Onlar ki Allah'ın gâh ayakta divan durarak,

Gâh oturarak, gâh yanları üzere zikreder,

Göklerin ve yerin yaratılışı hakkında düşünenler ve derler ki:

“Ey büyük Rabbimiz! Sen bunları gâyesiz, boşuna yaratmadın.

Seni bu gibi noksanlardan tenzih ederiz.

Sen bizi o ateş azabından koru!” [4,103; 38, 27] {KM, Tesniye 6,7; 11,19}

Ali imran /192 –
“Ey Ulu Rabbimiz! Sen kimi ateşe koyarsan, muhakkak onu rüsvay edersin. Zalimlerin hiç bir yardımcısı yoktur.”

Ali imran /193 –
“Ya Rabbena! Biz, imana çağırın ve “Rabbimize inanın” diye tevhide dâvet eden bir zatı duyduk ve icabet ettik.

Artık Sen bizi affet, kusurlarımızı bağışla ve iyilerle birlikte bizim canımızı al.” [3,198]

Ali imran /194 –
“Ya Rabbena! Resullerin vastasıyla bize vaad ettiğin mükâfatları bize lutfet, bizi kıyamet günü rüsvay ve perişan eyleme. Sen asla sözünden dönmezsin”

Ali imran /195 –
Onların Rabbi de dualarına şöyle icabet buyurdu:

“Sizden gerek erkek, gerek kadın hayır işleyen hiçbir kimsenin çalışmasını zayıf etmem. Çünkü siz birbirinizdensiniz, birbirinizden farkınız yoktur.

Benim rızam için hicret edenlerin, vatanlarından sürülenlerin,

Benim yolumda işkenceye, zarara uğrayanların,

Benim yolumda savaşanların ve öldürülenlerin,

Elbette kusurlarını örtecek ve elbette onları Allah tarafından mükâfat olarak içinden ırmaklar akan cennetlere yerleştireceğim. En güzel mükâfatlar Allah'ın yanındadır. [2.186; 60,1; 85,8]

Ali imran /196 –
Hakkı inkâr edenlerin diyar diyar, refah içinde gezip durmaları sakın seni aldatmasın.

Ali imran /197 –
Pek kısa bir zevk ve eğlenme!

Sonra varacakları yer ise cehennem!
Orası ne fena bir yatak!
[40,4; 10,69-70; 31,24; 86,17; 28,61]

Ali imran /198 –
Lâkin Rabbine karşı gelmekten sakınanlara

Allah tarafından bir ikram olarak

İçinden ırmaklar akan cennetler var. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

Allah'ın yanında olan mükâfatlar, elbette o hayırlı ve iyi insanlar için daha hayırlıdır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
3-Ali imran Süresi										Yaprak 08A					Cüz 03					Süre 03					Sayfa 075					

Bu Cüz Yaprağa git

٧٥

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّمَّنْ

ذَكَرَ أَوْ أُنْتِجَ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِّنْ

دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ

عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ لَا يَغُرَّتْكَ

تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ مَتَاعٌ قَلِيلٌ

ثُمَّ مَا أُوتِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ لَكِنَّ الَّذِينَ

اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ وَإِن

مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ

خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ

لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

سُورَةُ النِّسَاءِ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ali imran /199 –
Ehl-i kitap içinde, Allah'a iman ettikleri gibi, Hakkı tazim ederek hem size hem de kendilerine indirilen kitaba inananlar da vardır elbet.

Onlar Allah'ın âyetlerini, değersiz bir menfaat karşılığında satmazlar.

İşte Rabbi nezdinde değerli olanlar onlardır.

Muhakkak ki Allah hesabı pek çabuk görür. [28,52-54; 2,121; 7,159; 3,113]

Ali imran /200 –
Ey iman edenler! Sabredin,

Sabır yarışında düşmanlarınızı geçin,

Cihad için daima hazırlıklı ve uyanık bulunun

Ve Allah'a karşı gelmekten sakının ki felah bulup başarıya eresiniz.

Allah Teâlâ bu âyette felah (başarı) sırrını özetlemiştir.
1. Sabır (musibete karşı sabır, taate devamda sabır ve günahlardan uzak durmada sabır).
2. Sabır yarışında düşmanları geçmek.
3. Cihad için devamlı uyanıklık (cemaatle namaz vesilesiyle birbirine bağlanma, Allah'ın dinini koruma ve yayma konusunda daimî gayret, uyanıklık ve İslâm hudutlarını korumada nöbet tutma.)
4. Allah'ın emirlerine karşı gelmekten sakınmak.

04-NİSA SÜRESİ

Medine'de takriben hicri 6. yılda nazil olmuş olup, 176 âyettir. Kadınlara hakkında birçok hüküm ihtiva edip, Cahiliye döneminde mahrum oldukları yeni hakları kadınlara verdiğinden ötürü, bu süreye "Kadınlar" mânasına gelen Nisa süresi adı verilmiştir. Uzunluk itibarıyla Bakara süresinden sonra Kur'an-ı Kerim'in en uzun ikinci süresidir.

Kur'an'da "Ey insanlar!" hitabı ile başlayan iki süreden biri olup, ilk yarıdaki 4. süredir. Bu hitap ile başlayan öbür süre, ikinci yarının 4. süresi olan Hac süresidir. Nisa süresindeki bu hitap, insanların tarihlerinin başındaki kardeşliğe, Hac süresindeki âyet ise âhiret istikbaline dikkat çekmektedir.

Nisa süresi; Allah'ın hakları, bütün insanların kardeşliği, çocuklara, kadınlara, yetimlere şefkat edip haklarının verilmesi, mallarının korunması, evlenme, miras, temizlik, namaz, cihad, nizama uyma, toplumda münasabah, dayanışma, emanete riayet, adalet, Ehl-i kitap ile münasebetler, Hristiyanların Hz. İsa (a.s.) hakkındaki batıl iddialarını konu edindir.

Bismillâhırahmânırahim

Nisa /1 – Ey insanlar! Sizi bir tek kişiden yaratan ve ondan da eşini yaratıp o ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar türeten Rabbinize karşı gelmekten sakının.

Adımı anıp Kendisini vesile ederek birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'a saygısızlık etmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Allah sizin üzerinizde tam bir gözeticidir. [7,189; 30,21; 39,6; 42,11] {KM, Tekvin 2,21-23}

Bütün insanlığın aynı baba ve annede birleşen bir tek aile oluşturduğunu, dolayısıyla insanların bu hukuka uygun davranmalarını gerektiğini bildiren bu ilk âyet, sürenin konuları için en mükemmel bir giriş durumundadır.

Nisa /2 – Yetimlere mallarını verin, temizi verip murdarı almayın, onların mallarını kendi mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü böyle yapmanız gerçekten büyük bir günahtır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 08B													Cüz 03			Süre 04			Sayfa 076										
Bu Cüz Yaprağa git				01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04												

سُورَةُ النِّسَاءِ

٧٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا

زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ

بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ

وَلَا تَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ

حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ

لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنِّي وَتِلْكَ وَرُبَاعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ

أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾ وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ

نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا

﴿٤﴾ وَلَا تَوْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا

وَارزُقُوهُنَّ فِيهَا وَاكْسُوهُنَّ وَقُولُوا لَهُنَّ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا

الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا

إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ

غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ

إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /3 – Himayeniz altındaki yetim kızlarla evlenince haklarını gözetemeyeceğinizden, adaleti sağlayamayacağınızdan endişe ederseniz, onlarla değil, size helâl olup arzu ettiğiniz diğer kadınlarla iki, üç veya dört hanım olmak üzere evlenin. Eğer bu takdirde de aralarında adaleti gerçekleştirmekten endişe ederseniz, bir kadımla veya elinizin altında olan cariyeyle yetinin. Bu durum, adaletten ayrılmamanız için en uygun olanıdır. {KM, Matta 25,1-12; Tesniye 21,10-14}

Bu âyet, erkek için dörde kadar eş ile nikâhlanma ruhsatı verir. Fakat eşler arasında adaleti gerçekleştiremeyen, âhirette olacağı gibi, dünyada da perişan olur.

حزب

Nisa /4 – Evleneceğiniz kadınlara mehirlerini gönül hoşluğu ile verin. Eğer mehir bir kısmını gönül rızasıyla size bağışlarsa onu içinize sine sine afiyetle yeyin.

Nisa /5 – Allah'ın sizin maişetinizin başlıca vesilesi kıldığı mallarınızı, akli olmayan kimselerin ellerine vermeyin. Bu malları işleterek elde edeceğiniz gelirle onların ihtiyaçlarını sağlayın, giyeceklerini temin edin ve onlara tatlı sözler söyleyin, güzel tavsiyelerde bulunun.

Nisa /6 – Yetimleri evlenme çağına varıncaya kadar gözetip deneyin. Akılca olgunlaştıklarını görürseniz mallarını kendilerine teslim edin. Büyüyünce ellerine alacakları düşüncesiyle o malları israfa tüketmeyin. İhtiyacı olmayan veli, yetim malına tenezül etmesin. Muhtaç olan ise meşrû sürette, ihtiyaç ve emeğine uygun olarak yararlınsın. Onlara mallarını teslim ettiğinizde bunu şahitlerle tesbit ettirin. Allah hesap sorandır ve O'nun hesap sorması kâfidir. [6,152]

Nisa /7 – Ana
baba ile yakın akrabasının terikelerinde erkeklerle hisse bulunduğu gibi, ana baba ile yakın akrabasının terikelerinde kadınlara -azından da çoğundan da- farz olarak belirlenmiş hisseler vardır.

Bu âyet mirasda beş prensip koyar:
1. Erkek gibi kadın da mirastan pay alır. 2. Az çok bütün mallar mirasa tâbidir. 3. Bu kural taşınabilir ve taşınamaz bütün mallar için geçerlidir. 4. Ölen kişi mal bırakırsa miras söz konusu olur. 5. Yakın akraba varken uzak akrabaya miras düşmez. Bu beş prensibi gayet özlü ihtiva eden bu âyet girişi yapılarak sonra miras payları belirtilir.

Nisa /8 – Miras
taksim edilirken varis olmayan akrabalar, yetimler, fakirler de orada bulunuyorlarsa, onlara da bir şey verin ve gönüllerini alacak tatlı sözler de söyleyin.

Nisa /9 –
Arkalarında eli ermez, gücü yetmez küçük çocuklar bıraktıkları takdirde, onların halleri nice olur diye endişe edenler, yetimlere haksızlık etmekten de öylece korksunlar da Allah'ın cezalandırmasından sakınsınlar ve doğru söz söyleyinler.

Nisa /10 –
Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, aslında karınları dolusu ateş yerler. Onlar, yarın harıl harıl yanan bir ateşe gireceklerdir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
4-Nisa Süresi										Yaprak 09A					Cüz 03					Süre 04					Sayfa 077									
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۷۷

سُورَةُ النَّسَاءِ

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ
 نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرُ
 نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾
 وَلِيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا
 عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا
 وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ
 مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا
 مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ
 وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ
 يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ آبَاؤُهُ فَلِأُمَّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ
 إِخْوَةٌ فَلِأُمَّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ
 آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ
 نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /11 – Miras
konusunda, Allah çocuklarının hakkında şöyle emreder: Erkeğin hakkı, kadının hissesinin iki mislidir. Şayet kadınların sayısı ikiden fazla ise onlar terikenin üçte ikisini alırlar. Eğer kız evlat tek ise terikenin yarısını alır.

Ana babaya gelince, ölenin çocuğu varsa, onun terikesinden her birine altıda bir hisse vardır. Eğer çocuğu yoksa ve kendisine ana babası varis oluyorsa annesine üçte bir hisse vardır.

Şayet ölenin kardeşleri varsa, ölenin yaptığı vasiyetin ifasından ve borcunun ödenmesinden sonra annenin hissesi altıda birdir.

Ana babanız ile evlatlarınızdan hangisinin size daha faydalı olacağını siz bilemezsiniz. Bunlar Allah'ın koyduğu farzlardır. Allah muhakkak ki alim ve hakimdir (her şeyi hakkıyla bilir, mutlak hüküm ve hikmet sahibidir).

Mirasta erkek evlat, kızın iki mislini alır. Zira İslâma göre erkek ailesini geçindirmekle yükümlüdür. Kadının böyle bir görevi yoktur. Kadının yükü kocasına ait iken, koca ailesini, çocuklarını, duruma göre anne ve babasının nafakasını yüklenmek zorundadır. Dolayısıyla bu hüküm tam adalettir.

Nisa /12 –
Eşlerinizin çocukları
yoksa terikelerinin
yarısı siz kocalardır.

Eğer çocukları
varsa dörtte biri size
aittir. Bütün bunlar,
yaptığı vasiyetin ve
üzerindeki borcun
ifasından sonradır.

Sizin de
çocuğunuz yoksa
terikenizin dörtte biri
eşlerinizindir.

Eğer çocuğunuz
varsa terikenizin
sekizde biri onlara
aittir.

Bunlar da
yapacağınız vasiyetin
ve borcunuzun
ödenmesinden sonradır.

Eğer miras bırakan
erkek veya kadın,
çocuğu ve ana babası
olmayan bir kimse olur
ve onun erkek veya kız
kardeşi de bulunursa,
bunlardan her birinin
hissesi altıda birdir.

Şayet onların
sayısı daha fazla ise, o
takdirde onlar üçte bir
hisseye ortak olurlar.

Bu da yapılan
vasiyet ve borcun
ödenmesinden sonradır.

Bütün bunlar,
varisler zarara
uğratılmaksızın
yapılacaktır.

Bu, Allah
tarafından size bir
buyruktur. Allah alim
ve halimdir (her şeyi
hakıyla bilir,
cezalandırmada aceleci
değildir).

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 09B														Cüz 03			Süre 04			Sayfa 078									
Bu Cüz Yaprağa git					01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ النَّسَاءِ

٧٨

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ

وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ

مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ

كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ

رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ

أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا

أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلْثِ

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ

وَوصِيَّةٍ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ تِلْكَ

حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ

حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

Nisa /13 – İşte
bunlar Allah'ın
sınırlarıdır. Kim Allah'a
ve resulüne itaat ederse
Allah onu, içinden
ırmaklar akan
cennetlere ebedi
kalmak üzere
yerleştirir. İşte en
büyük başarı da budur.

Nisa /14 – Kim de
Allah'a ve resulüne
isyan eder ve Allah'ın
sınırlarını aşarsa,

Allah onu da ebedi
kalmak üzere ateşe
koyar. Hem onu zelim ve
perişan eden bir azab
vardır.

Nisa /15 – Zina
eden kadınlarınız hakkında dört şahit isteyin. Eğer dört kişi şahitlik ederlerse, ölüm kendilerini alıp götürünceye veya Allah kendilerine bir yol gösterinceye kadar onları evlerde alıkoyun. [24,2] {KM, Tesniye 22,21; Levililer 19,20; 20,10,14; 21,9; Yuhanna 8,5}

Nisa /16 – Sizden
bir çift fuhuş yaparsa onlara eziyet edin. Eğer tövbe edip hallerini ıslah ederlerse onları cezalandırmaktan vazgeçin. Çünkü Allah, tevab ve rahimdir: (tövbeleri kabul eder ve çok merhametlidir). [17,32; 23,7]

a-Zina cezası olarak Kur'anda ilk gelen hüküm bu ayetle bildirilen azarlama, bir iki pataklama kabilinden rahatsız etmezdir. b-İkinci olarak, bu sürenin 15. ayeti gelip zinakar kadını evde hapseme hükmünü getirmiştir. c-Son olarak ise 24,2 ile gelen yüz değnek cezasıdır. Bu bekarların cezası olup evli zinakarlar recmedilirler. Bazı alimlere göre, bu 16.ayet livata yapan erkeklerle ait olup, onlara verilecek tazir cezasını bildirmektedir.

Nisa /17 –
Allah'ın kabulünü vaad buyurduğu tövbe, kötülüğü ancak cahillik sebebiyle işleyip, sonra da çabucak vazgeçerek günahatın dönüş yapacak olanların tövbesidir. İşte Allah'ın, tövbelerini kabul edeceği kimseler bunlardır. Allah alim ve hakimdir (herkesin içini dışını hakkıyla bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Nisa /18 – Yoksa
makbul tövbe, kötülükleri yapıp edip de sonra kendilerinden birine ölüm gelip çıktığında: "İşte ben şimdi tövbe ettim" diyenlerin tövbesi değil. Kâfir olarak ölen kimselerin tövbesi de değil. İşte öylesi kimselere, çok acı veren bir azap hazırladık.

Tövbenin makbul olmasına dair ayet ve hadisleri bir arada değerlendiren müfessslerin vardıkları sonuç şudur: Can çekişme durumundan önce, henüz hayattan ümitsiz değil iken küfürden tövbe ile iman etmek geçerlidir. Fakat can çekişme halinde hayattan ümit kesme durumunda küfürden tövbe ve iman etmek geçerli değildir. İman ettikten sonra iyi işler yapabilecek bir zaman bulunmalıdır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 10A										Cüz 03					Süre 04					Sayfa 079									

Bu Cüz Yaprağa git

۷۹

سُورَةُ النَّسَاءِ

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ

أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ

حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

وَالَّذَانِ يَأْتِيَا نَهَا مِنْكُمْ فَادْؤُهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا

عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا

اللَّهُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ

فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى

إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْكُفْرَ وَلَا

الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ

عَذَابًا أَلِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ

أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذَهَبُوا

بِبَعْضِ مَا أُتِيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ

مُبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ

فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

Nisa /19 – Ey
iman edenler! Kadınları zorla miras olarak almanız helâl olmaz. Çok belli bir fuhuş işlemekçe onlara verdiğiniz mehirin bir kısmını ele geçirmek için onları sıkıştırmanız da size helâl değildir.

Onlarla hoşça, güzelce geçinin. Şayet onlardan hoşlanmayacak olursanız, olabilir ki bir şey sizin hoşunuza gitmez de Allah onda birçok hayır takdir etmiş bulunur. [2,228] {KM, Tesniye 5,10}

Cahiliyede ölen bir erkeğin en yakın vârisi onun eşinin üstüne bir bez parçası atınca, onu kendi yönetimi altına geçirmiş olurdu. Sonra ister mehir vermeksizin onu nikâhına alır, ister diğer bir erkeğe nikâhlayıp mehrini kendisi alır, isterse böyle yapmayı evinde âdeti hapsedip malına el koyardı. Ayet bu âdeti kaldırmaktadır.

Ayetin son kısmı, aile kurumunu ayakta tutmak için çok önemli bir prensip koymaktadır. Evliliğin başında kişinin eşinin, gerek güzellik, gerek ahlâk bakımından eksikleri olabilir. İyi yönlerini ortaya koymasına fırsat vermeden, sohbet ve ünsiyette bulunmadan, boşamaya girişmek doğru değildir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /20 – Bir eşinizden ayrılıp da yerine başka bir eşle evlenmek isterseniz, ayrıldığınız hanıma yüklerle mehir vermiş olsanız da, içinden ufak bir şey bile almayın.

Boşanmaya sebep uydurup iftira ederek, göz göre göre günaha girerek bunu almanız hiç münasip olur mu? [3,75]

Hiz. Ömer (r.a) halife iken evlenmeyi kolaylaştırmak için mehir miktarını üst sınır koymak isteyince, mescidin arka tarafından bir hanım da bu âyeti okuyarak: "Ya Emire'l-müminin! Allah'ın verdiği imkânı almak doğru olur mu?" deyince Hz. Ömer derhal inceliğin farkına varmış, cemaatin huzurunda o hanımın haklı olduğunu kabul etmiştir.

Nisa /21 – Nasıl alabilirsiniz ki birbirinize karılıp katıldınız, bir yastığa baş koydunuz,

Hem onlar siz kocalarından hukuklarını gözetme konusunda sağlama te'minat da aldılar?

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
4-Nisa Süresi										Yaprak 10B					Cüz 03					Süre 04					Sayfa 080									
Bu Cüz Yaprığa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النِّسَاءِ

٨٠

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ
 إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ
 بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ
 أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
 غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ
 إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ
 سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ
 وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ
 وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ
 وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ
 وَرَبَّائِبُكُمْ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ
 الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ
 مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ
 إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٣﴾

Nisa /22 – Daha önce geçen durum bir tarafa, bundan böyle babalarınızın nikâhlağığı kadınları artık nikâhlaymayın.

Hiç şüphe yok ki bu, Allah'ın gazabına sebep olan bir hayasızlıktır. Ne iğrenç bir yoldur o! [6,151; 17,32]

Cahiliyede üvey anne ile nikâh normal karşılanırken, bu âyet onu yasaklamaktadır.

Nisa /23 – Ey mümin erkekler! Şunlarla nikâhlanmanız haram kılınmıştır: Analarınız, kızlarınız, kızkardeşleriniz,

Halalarınız, teyzeleriniz, kardeş kızları, kızkardeş kızları,

Sizi emziren süt anneleriniz, süt kızkardeşleriniz,

Kayınvaldeleriniz kendileriyle zifafa girdiğiniz eşlerinizden olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız.

Fakat zifafa girmedığınız eşlerinizin kızlarını nikâhlanmanızda beis yoktur.

Keza öz oğullarınızın eşleri ile evlenmeniz ve iki kızkardeşi nikâhınız altında birleştirmeniz de haram kılındı.

Ancak daha önce geçen geçmiştir. Çünkü Allah gafur ve rahîmdir (çok affedicidir, merhamet ve ihsanı boldur). [33,4] {KM, Levililer 18,7-18; Tekvin 29,16-30}

Süt anne ve kardeşlerinde de, nesep (soy) yönünden olan mahremliğin cari olduğu âyette vurgulanmaktadır.

Nisa /24 – Kocası olan kadınlarla da evlenmez haramdır, ancak harp esiri olarak eliniz altında bulunan cariyeler bundan müstesnadır. İşte bütün bunlar Allah'ın kesin hükümleridir.

Bu sayılanlardan başkalarını, iffetli yaşamak, zina etmemek şartıyla, mal harcıyıp mehirlerini vererek nikâhlanmanız helâldir.

Dikkat edin: Evlenerek beraberliklerinden yararlandığınız kadınlara, belirlenmiş olan mehirlerini verin, bu bir haktır. Ama belireldikten sonra, aranızda anlaşarak miktarını arttırıp eksiltmeniz size bir vebal yoktur. Allah alim ve hakîmdir (her şeyi hakkıyla bilir, mutlak hüküm ve hikmet sahibidir). [4,4-21]

Bazı milletlerde evlenirken kadın erkeğe hatırı sayılır mal veya para (drahoma) verir. Bu, kendisine rağbet edilme sebeplerinden olur. İslâm'da ise kadının malına değil, kendisine önem verilir. Hatta, verilen değer bir âlâmeti olarak kocası ona biri peşin, öbürü evlendikten sonra verilme üzere iki mehir verir. Nikâh akdi için mehir mutlaka belirlenmesi gereklidir.

Fakat mehiri belireldikten sonra, eşlerin karşılıklı rızası ile yaptıkları indirime veya borçtan kurtarmada bir mahzur yoktur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 01A														Cüz 05				Süre 04				Sayfa 081							
Bu Cüz Yaprağa git					01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۸۱

سُورَةُ النِّسَاءِ

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا

بِأَمْوَالِكُمْ مَحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ

مِنْهُنَّ فَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا

تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ

الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتْيَا تِكُمْ

الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ

فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ

بِالْمَعْرُوفِ الْمُحْصَنَاتِ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مَتَّخِذَاتِ أَخْدَانِ

فَإِذَا أَحْصِنَّ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا

عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ

مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Nisa /25 – Sizden eşraftan olan hür mümin kadınlarla evlenecek servet ve gücü bulunmayanlar, eliniz altında olan mümin cariyelele evlenebilir.

Allah sizin kadr-u kıymetinizi imanınızla bilir. Zaten siz müminler hep aynı aileden sayılırsınız.

Öyleyse, fuhuşta bulunmayarak, gizli dost da edinmeyerek, namuslu kadınlar olmak üzere onları, sahiplerinin izniyle nikâhlayın.

Mehirlerini de güzellikle kendilerine verin.

Eğer evlendikten sonra zina yaparlarsa, onlara hür kadınlara ait cezanın yarısı uygulanır. Cariye ile evlenme, sizden sıkıntıya düşmekten (zinaya düşmekten) korkanlar içindir, yoksa sabretmeniz sizin için daha hayırlıdır. Bununla beraber Allah gafurdur, rahîmdir (affi ve merhameti boldur). [9,60; 24,33]

Nisa /26 – Allah size helâl ve haramı açıkça bildirmek, size daha önce geçmiş iyi insanların yollarını göstermek ve yuvanıza dönmenizi sağlayıp günahlarınızı bağışlamak ister. Allah alim ve hakîmdir (her şeyi hakkıyla bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir). {KM, Tesniye 22,21.28-29; Levililer 20,10; Yuhanna 8,5}

Âyetteki sünen (yollar) Nisâ sûresinin başından buraya kadar bildirilen emirler, kültürel ve sosyal düzenlemeler ile Bakara sûresinde daha önce bildirilmiş hükümlerdir. Allah bunları isterken, gelecek âyette bildirildiği üzere müşrikler, münâfıklar ve Yahudiler, Kur'an'ın bu inkılabları hakkında müminleri şüpheye düşürmek ve ölçü dışına çıkarmak istilerlerdi.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /27 – Evet Allah sizin yuvanıza dönüş yapıp tövbenizi kabul buyurmak istiyorken,

O şehvetlerinin ardına düşenler ise büsbütün yoldan çıkmamanızı isterler.

Nisa /28 – Allah sizin yükünüzü hafifletmek ister, çünkü insan hilkaçe zayıf yaratılmıştır.

Haramlar, insan hürriyetini engelleme gibi görünür. Fakat unutmayalım ki kendi haline bırakılmış nefis, kötülüğe meyleder. Hem insanın ferdi hayatını koruyup iyileştirmek, hem de toplum içindeki diğer insanların hak ve hürriyetlerini, can, mal ve namuslarını korumak için Allah bu sınırlamaları getirmiştir.

Nisa /29 – Ey iman edenler! Mallarınızı aranızda meşrû olmayan yollarla yemeyin. Karşılıklı rıza ile yapılan bir ticaret yapmanız ise, elbette meşrûdur.

Sakın haram yiyerek, başkasının hakkını gasbederek kendinizi öldürmeyin. Allah size pek merhametlidir.

Âyette: “kendi kendinizi öldürmeyin!” emri: a-“Birbirinizi öldürmeyin!” veya “intihar etmeyin!” demektir. Veya b-“Haksız yere başkalarının mallarını alanlar toplumun nizamının bozulmasına sebep olurlar; bu kendilerinin de sonunu hazırlayabilir.” anlamına gelebilir.

Nisa /30 – Kim sınırları aşarak ve haksızlık ederek bunu yaparsa Biz onu ateşe sokacağız. Bu da Allah'a çok kolaydır.

Nisa /31 – Eğer size yasaklanan günahların büyüklerinden kaçınırsanız, sizin öbür küçük günahlarınızı örtüp affederiz ve sizi değerli bir mevkiye yerleştiririz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi											Yaprak 01B					Cüz 05				Süre 04				Sayfa 082						

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ النَّسَاءِ

۸۲

وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْنَكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِيْنَ

يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ اَنْ تَمِيلُوْا مَيْلًا عَظِيْمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ

اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَاَخْلَقَ الْاِنْسَانَ ضَعِيْفًا ﴿٢٨﴾

يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ

اِلَّا اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوْا

اَنْفُسَكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ

ذٰلِكَ عُدُوْنَا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيْهِ نَارًا ۗ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلٰى

اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوْا كَبٰٓئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلِكُمْ مُدْخَلًا كَرِيْمًا ﴿٣١﴾ وَلَا

تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ

نَصِيْبٌ مِّمَّا كَتَبُوْا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا كَتَبْنَ وَسئَلُوْا

اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٣٢﴾

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِيَّ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ

وَالْاَقْرَبُوْنَ ۗ وَالَّذِيْنَ عَقَدْتُمْ اَيْمَانُكُمْ فَاتُوْهُمْ

نَصِيْبَهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

Büyük günahlar, Allah'ın kesin olarak haram kılmakla beraber işleyenleri ahirette azap ile tehdit ettiği günahlardır. Bir hadis-i şerife göre bunlar: Şirk, sihir, adam öldürmek, yetim malı yemek, zina, meşrû savaşta ordudan kaçmak, namuslu mümin kadınlara zina isnad etmektir. Bazı rivayetlerde anne babaya isyan, faiz yemek de bunlardan sayılmıştır Öyle anlaşılıyor ki en büyük günahlar, hepsinden kaçınmayı temin etmek için, müphem bırakılmıştır.

Nisa /32 – Bir de Allah'ın kiminize kiminizden daha fazla verdiği şeyleri temenni etmeyin. Erkeklerle çalışmalarından nasipleri olduğu gibi kadınlara da çalışmalarından nasipleri vardır. Çalışın da siz daha hayırlı şeyleri Allah'ın fazlından isteyin. Allah her şeyi hakkıyla bilir. {KM, Çıkış 20,17}

Nisa /33 – Ana ve babanın ve diğer akrabaların ölümünden sonra bırakacakları her terike için vârisler belirledik.

Yemin akdinin sizi bağladığı kimselere de paylarını verin. Muhakkak ki Allah her şeye şahittir.

Cahiliye döneminde müvalat akdi yapılarak mukaveleli mirasçı belirlenirdi. Bazı fakihlere göre bu veraset şekli, mirası akrabaya tahsis eden 8, 75 âyeti ile kaldırılmıştır. Hanefî mezhebine göre müvalat ile veraset devam edebilir. Şöyle ki: Herhangi bir kişi müslüman olur, varisi de bulunmazsa o bir dindaşına: “Tazminat ödemem gerekirse benim benim âkilemden olman, benim de ölümünden sonra sene bana vâris olman üzere müvalat yapalım” diye anlaşma yaparsa, bu akit geçerlidir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /34 – Kocalar
eşleri üzerinde yönetici
ve koruyucudurlar.

Bunun sebebi,
Allah'ın bazı insanlara
bazılarında daha fazla
nimet vermesi ve bir de
kocalarının mehir
verme, evin
masraflarını
yüklenmeleri gibi mali
yükümlülükleridir.

O halde iyi
kadınlar: itaatli olan ve
Allah kendi haklarını
nasıl korudu ise,
kocalarının
yokluğunda, onların
hukuklarını koruyan
kadınlardır.

Dikbaşlılığından
yıldığınız kadınlara
gelince: Onlara evvela
öğüt verin,
vazgeçmezlerse yataktaki
yalnız bırakın ve
bunlarla da yola
gelmezlerse onları
hafifçe dövn.

Şayet size itaat
ederlerse, onlara
yüklenmek için bir
sebepten aramayın.

Unutmayın ki
üstünüzde çok yüce ve
büyük olan Allah
vardır. {KM, I Timote.
11,12; I Korintos. 11,3;
Efes. 5,22}

Kocasına
itaatsizlikte direten ve
onun haklarını
korumayan kadına
burada sayılan üç işlem
uygulanabilir. Eğer bir
uyarma kâfi geliyorsa,
gerisini yapmak doğru
değildir. Dövmeye izin
verilse de bu, yüze
yapılmamak ve yara
bere bırakacak tarzda
olmamak şartıyla
caizdir. Hz. Peygamber
(a.s.) isteksiz olarak,
sırf aile nizamını
temine vesile olsun
diye dövmeye izin
vermiştir. Yani, Hz.
Peygamber, âyete
getirdiği açıklamada,
bu dövme işinin son
derece sınırlı olduğunu
bildiren çok sayıda
talimat vermiştir.
Bunlardan biri de:
"Darben gayre
muberrih" yani
"şiddetli olmayan,
hafifçe" olmasıdır ki,
meali Hz. Peygamberin
bu tefsirine göre verdik.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
4-Nisa Süresi																															

Bu Cüz Yaprağına git

Yaprak 02A

Cüz 05

Süre 04

Sayfa 083

۸۳

سُورَةُ النِّسَاءِ

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ

بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ

فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ

وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ

فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنِ اطَّعْنَكُمْ

فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا

وَأَن خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا

مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ

كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ۝۳۵ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ

شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ

وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ

بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ

لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا ۝۳۶ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ

وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ

مِّنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝۳۷

Nisa /35 – Eğer
karı kocanın
birbirinden
ayrılacaklarından
endişe ederseniz, o
vakit, kendilerine
erkeğin ailesinden bir
hakem, kadının
ailesinden bir hakem
gönderin.

İki taraf işi
düzeltmek isterse,
Allah onları uyuşmaya
muvaffak buyurur.
Şüphesiz Allah alim ve
habirdir (her şeyi bilir,
bütün maksatlardan
haberdardır).

Nisa /36 – Yalnız
Allah'a ibadet edip
O'na hiçbir şeyi şerik
yapmayın.

Anneye, babaya,
akrabalara,

Yetimlere,
fakirlere, yakın
komşulara, uzak
komşulara,

Yol arkadaşına,
garip ve yolculara,

Elinizin altındaki
(köle, cariye, hizmetçi,
işçi) lere de

Güzel muamele
edin. Bilin ki Allah
kendini beğenen ve
övtünüp duran kimseleri
sevmez. [17,23; 31,14]

Nisa /37 – O
cimrilik eden, üstelik
etrafındaki insanlara
cimriligi tavsiye eden
ve Allah'ın lütf-u
fazlından kendilerine
verdiği nimetleri
gizleyen nankörler yok
mu! İşte Biz onları zelim
ve perişan edecek bir
azap hazırladık. [100,6-
7; 80,17]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /38 –
Mallarını halka gösteriş için harcıyıp Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen kimseleri de Allah elbette sever.

Şeytan kimin arkadaşı olursa, artık o arkadaşların en kötüsüne düşmüş demektir. [2,264; 37,51; 41,25; 43,36; 50,23]

Nisa /39 – Allah'a ve ahiret gününe inansalar ve Allah'ın kendilerine ihسان ettiği nimetlerden harcasalardı ne zararları olurdu sanki? Allah onları pek iyi bilmektedir.

Nisa /40 – Şu kesindir ki Allah kullarına zerre kadar bile zulmetmez.

Ama kulun zerre kadar bir iyiliği bile olsa, onu kat kat artırır ve ayrıca Kendi tarafından büyük bir mükâfat verir. [21,47; 31,16] {KM, Mezmur. 62,13; Vahiy 22,12}

Nisa /41 – Ey resulüm! Her ümmetten haklarında tanıklık edecek bir şahit (peygamber) celbettüğümüzde ve seni de bütün onlara (ümmetine) şahit olarak getirdüğümüzde, bakalım onların hali nice olacak? [39,69; 16,89]

Nisa /42 – İşte o gün dini inkâr edip resüle isyan edenler, yerin dibine girmek, yerle bir olmak isteyecekler.

Onlar hiçbir sözlerini hiçbir kabahatlerini Allah'tan gizleyemezler. [78,40]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 02B													Cüz 05				Süre 04				Sayfa 084								
Bu Cüz Yaprağa git					01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ النَّسَاءِ

٨٤

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

وَمَا ذَاعَلَيْهِمْ لَوْ أَمِنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا

مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝٣٨ إِنَّ اللَّهَ

لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُمْضِهَا وَيُؤْتِ

مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ۝٣٩ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ

بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ۝٤٠ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ

وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ۝٤١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا

الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا

إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ

أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً

فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ ۝٤٢ إِنَّ اللَّهَ

كَانَ عَفْوًا غَفُورًا ۝٤٣ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ

الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ۝٤٤

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /43 – Ey iman edenler! Sarhoş iken ne söylediğinizi hakıyla bilmedikçe namaza yaklaşmayın.

Yolculuk dışında cünüp iken de gusletmedikçe namaz kılmayın.

Eğer hasta veya yolculukta iseniz, veya tuvaletten gelmiş yahut hanımlarınızla yatmış olur da gusledecek su bulamazsanız,

O vakit temiz toprağa teyemmüm edin, arınmak niyetiyle yüzünüze ve ellerinize meshedin. Muhakkak ki Allah afüv ve gafurdur (af ve mağfireti boldur). [2,219; 5,90-91]

Sarhoş edici içki içmek, nihaî olarak haram kılınmadan önce bu şekilde iyice kısıtlanmıştı. İçenler ancak yatısı namazını kıldıktan sonra içebiliyorlardı. 5,90-91 ile ise mutlak olarak haram kılındı.

Teyemmüm: Su bulunmaz veya hastalık sebebiyle kullanmaya mani bir durum varsa, abdest veya gusul için, mânen temizlenmek niyeti ile, el temiz toprağa vurulup yüz ve kollar meshedilerek gerçekleştirilir. Bu izin, müslümana en azından bir nizamaya uyma, itaat edeceği bir mercinin huzurunda olma bilinci verir. Kişinin zihninde, kendisini temizleme ve namazın kutsal olduğu fikrini canlı tutar.

Nisa /44 – Baksanıza kendilerine kitaptan nasip verilenlerin yaptıklarına!

Kendilerinin hidâyeti bırakıp sapıklığı satın almaları yetmiyormuş gibi, sizin de yolunuzu şaşırmanızı istiyorlar.

Nisa /45 – Allah düşmanlarınızı pek iyi bilir. İşlerinizi üstlenen bir veli olarak da, bir yardımcı olarak da elbette Allah yeter!

Nisa /46 – Yahudilerden bir kısmı, bazı sözleri asli şeklinden ve mânasından saptırır, mesela: “İşittik” (ama isyan ettik), “işit” (hay işitmez olası!), ve râina derler.

Bu sözleri, ağızlarını eğip bükerek güya vaziyeti kurtarmak ve dinle alay etmek için söylerler.

Halbuki onlar sadece “İşittik ve itaat ettik”, “İşit!” unzumâ (bizi de gözet), deselerdi kendileri için elbet daha hayırlı ve daha dürüst bir iş olurdu.

Fakat Allah, inkârları yüzünden onları rahmetinden kovdu. Artık onlar pek az iman ederler. [2, 75.104; 3,78]

Onlar parantez içindeki sözleri içlerinden veya ancak yanındaki arkadaşları işitecek şekilde sessizce söylüyorlardı. Müminlerin “rainâ: bizi gözet, bize himmet et” sözlerini de bahane ederek ağızlarını eğip bükerek, İbrânice’de hakaret ifade eden benzer bir lafza dönüştürüyorlardı.

Nisa /47 – Ey kendilerine daha önce kitap verilen Ehl-i kitap! Yanınızdaki kitapları tasdik etmek üzere indirdiğimiz bu kitaba da iman edin.

İman edin: enseleriniz nasıl dümdüz ise bazılarınızın yüzlerini bir darbe ile gözden, ağızdan, azalardan ederek dümdüz hale getirmeden, veya Ashab-ı sebbe yaptığımız gibi lânet etmeden! Allah’ın emri mutlaka yerine gelir. [2,65; 7,163] {KM, Çıkış 31,14; Sayılar 15,32-36

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
4-Nisa Süresi																															

٨٥

سُورَةُ النَّسَاءِ

وَاللَّهُ أَغْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ

نَصِيرًا ﴿٤٥﴾ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ

وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعُ غَيْرِ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا

بِالْسِنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا

وَاسْمَعُ وَانظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمٌ وَلَكِن لَعَنَهُمُ

اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ

أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا

لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ إِنَّ اللَّهَ

لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ

بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزُكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ

اللَّهُ يَزُكِّي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ انظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى

اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا

نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ

لِلَّذِينَ كَفَرُوا هُوَ لَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ashab-ı sebt: Allah, Yahudilerin cumartesi günü balık avlamalarını yasaklamıştı. Bu yasağı dinlemeyen Eyle ahalisini Allah cezalandırmıştı.

Nisa /48 – Şu muhakkak ki Allah Kendisine şirk koşulmasını affetmez, ama bunun altındaki diğer günahları dilediği kimse hakkında effeder.

Kim Allah’a ortak icad ederse müthiş bir iftira etmiş, çok büyük bir günah işlemiştir.

Nisa /49 – Baksana o kendini temize çıkararlara! Onların temiz olduklarını iddia etmeleri neye yarar ki?

Ancak Allah dilediğini temize çıkarır ve onlara kıl kadar olsun haksızlık edilmez.

Nisa /50 – Bak nasıl da Allah adına yalan uydurup Ona iftira ediyorlar! Bu da, onlara belli bir günah olarak fazlasıyla yeter! [3,24; 2,111; 2,134]

Nisa /51 – Baksana o kendilerine kitaptan bir nasip verilenlere!

Putlara, kâhinlere, şeytanlara, ne kadar batıl varsa hepsine iman ediyorlar ve yetmezmiş gibi,

Bir de kalkıp kâfirler hakkında “Onlar, müslümanlardan daha doğru yoldadır” diyorlar!

Nisa /52 – İşte onlar, Allah'ın lânetlediği kimselerdir. Allah'ın lânetlediğini de yardım edip kurtaracak kimse bulamazsın.

Nisa /53 – Yoksa onların mülk ve hâkimiyetten nasipleri mi var? Öyle olsaydı onlar insanlara bir kırıntı bile vermezlerdi! [7,100]

Nisa /54 – Yoksa onlar Allah'ın lütundan insanlara ihsan ettiği nimetlere karşı haset mi ediyorlar? Evet biz Âl-i İbrâhime de kitap ve hikmet verdik, hem de büyük bir hâkimiyet ve mülk verdik.

Nisa /55 – Onlardan kimi ona inanmakta, kimi de ondan halkı engellemekte. İşte böyle engelleyen hakkında, harıl harıl yanan cehennem gelir.

Nisa /56 – Âyetlerimizi inkâr edenleri yarın cehenneme sokacağız.

Derileri kızarıp yandıkça, yerine taze deri yaratacağız, ta ki cezaları olan azabı iyice tatsınlar.

Şüphesiz ki Allah aziz ve hakîmdir (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Nisa /57 – Fakat iman edip güzel ve makbul işler yapanları ise, ebedi kalmak üzere içinden ırmaklar akan cennetlere yerleştireceğiz. Onların orada tertemiz eşleri olacak. Hem onları nimetlerle sâyebân edecek bir gölgeliğe yerleştireceğiz. [2,25]

Sâyebân: Âyetin sonundaki "zallen zalilâ" koyu gölgelik mânasına gelir. Diğer birçok meal böyle karşılık vermiştir. Bu doğru olmakla birlikte, biz Elmalılı M. Hamdi Yazırın mealini tercih ettik. O zil kelimesinin mecazi anlamına dikkat çekmektedir. Gerçekten zil, Farsçada sâye ve Türkçe'deki gölge karşılıkları gibi mecazen geniş nimet hakkında kullanılmaktadır. "Zallen zalilâ" koyu gölge ki tam daimi nimete işarettir. Çünkü refah sahipleri genellikle ferah gölgelerinde yaşarlar. Nitekim dilimizde "sâyedâr olmak, sâyebân olmak" "sâyesinde yaşamak" tabirleri, nimet ve saadet mefhumlarındandır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 03B													Cüz 05					Süre 04				Sayfa 086							
Bu Cüz Yaprığa git					01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04												

سُورَةُ النَّسَاءِ

٨٦

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ط

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ٥٢

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ

آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ٥٣

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ٥٤

الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلَّمًا تَضَجَّتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَا

هُم جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ٥٥ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ٥٦

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ

مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلٌّ ٥٧ إِنَّ اللَّهَ يُؤْتِي مَرْكُومًا أَنْ تَوَدُّوا

الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا

بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ٥٨ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ٥٩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ

مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ٦٠

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /58 – Allah size, emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adalete uygun tarzda hüküm vermenizi emreder. Allah bununla, size ne de güzel öğüt veriyor! Şüphe yok ki Allah semî ve basîrdir (sözlerinizi de, hükümlerinizi de hakkıyla işitir, bütün yaptıklarınızı hakkıyla görür).

حزب

Nisa /59 – Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Resûlüne ve sizden olan ülüme de itaat edin. Eğer Allah'a ve âhirete iman ediyorsanız, hakkında ihtilafa düştüğünüz meseleyi Allah'a ve resulüne arzediniz. Böyle yapmanız hem daha hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir. [16,43; 42,10] {KM, Çıkış 18,13-26; Tesniye 17,8; 1 Kırallar 3,16-28}

Ülüm kelimesi geniş kapsamlıdır; müslümanların herhangi bir işinin başında olan her yöneticiye şamildir. Din alimleri, ülke yöneticileri, onların başında gelirler.

Hadis-i şerîfe göre: "Emrettiği şey günah olmadığı sürece, bir müslümanın, hoşlanmı veya hoşlanmamasın, yöneticinin emirlerine itaat etmesi gerekir."

Bir başka hadis: "Allah'a isyanda (günah olan bir konuda) başkasına itaat haramdır. İtaat ancak meşrû hususlardadır."

Bir başka hadis: "Sizin başımızda doğru olduğu gibi yanlış da uygulayan yöneticiler olacaktır. Böyle bir durumda kim yanlış şeylerden nefret ederse sorumluluktan kurtulacaktır." Bunun üzerine ashâbdan bazıları: "Böyle yöneticilere karşı savaşılmayacak mıyız?" diye sorunca Hz. Peygamber (a.s.): "Namazı kıldıkları müddetçe, hayırlı!" diye cevap vermiştir. (Müslim)

Nisa /60 –
Baksana hem sana indirilen hem de senden önce indirilen kitaplara inandığını iddia eden o münâfıkların yaptıklarına!

Kalkıp azgın şeytanın önünde muhakeme olmak istiyorlar.

Halbuki onlara o şeytanı reddetmeleri emri verilmişti.

Şeytan da onları haktan büsbütün sapıtmak ister. [2,256; 39,17]

Nisa /61 –
Kendilerine “Haydi Allah’ın indirdiği Kur’ân’ın ve resulün hükmüne gelin!” denildiğinde münâfıkların senden iyice geri durduklarını görürsün. [31,21; 24,51]

Nisa /62 – Fakat işlediklerinin cezası olarak başlarına bir musibet geldiği zaman ne olur?

Onlar hemen sana gelir, yemin billah ederek “Vallahi maksadımız sırf iyilik yapmak ve ara bulmaktan ibaret idi” derler. [2,95; 5,52]

Nisa /63 – Allah onların kalplerinde ne var, ne yok pek iyi biliyor.

Onun için sen onlara aldırma, fakat kendilerine öğüt ver ve onlara kendilerine dair, içlerine işleyecek belâğ sözler söyle.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
4-Nisa Süresi																															

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 04A

Cüz 05

Süre 04

Sayfa 087

۸۷

سُورَةُ النَّسَاءِ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ
يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ
يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ
مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ
مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ
فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ
رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ
الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

Nisa /64 – Biz hiç bir peygamberi, Allah’ın izni ile, kendisine itaat olunmaktan başka bir gaye ile göndermedik.

Eğer onlar kendilerine zulmettikleri vakit sana gelip de Allah’tan af dileseler, sen de resul olarak onların affedilmelerini isteseydin, elbette Allah’ı tövbeleri kabul eden, pek merhametli bulacaktı. [3,152; 58,12]

Nisa /65 – Hayır, hayır! Senin Rabbin hakkı için, onlar aralarında ihtilaf ettikleri meselelerde seni hakem kılıp,

Sonra da verdiğin hükümden ötürü içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın sana tam bir teslimiyetle bağlanmadıkça iman etmiş olmazlar.

Hz. Muhammedi (a.s.m.) Allah’ın resulü kabul etmenin mânası, onun tebliğ ve tatbik ettiği inanç, düşünce ve yaşayış tarzını kabul etmek, bu hususlarda onu örnek almaktır. Yoksa Allah onu, insanlar peygamberliğine şahadet etsinler, fakat başkalarına tâbi olsunlar diye göndermemiştir.

Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur: “Arzu ve heveslerini, benim getirdiğim ölçülere uydurmadıkça, sizden hiç biriniz mümin olduğunuzu iddia edemez.”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /66 – Şayet onlara “Ölüme atılın” veya “Vatanınızdan ayrılmın” (hicret edin) diye farzetsaydık, pek azı müstesna, o farzı yerine getirmezlerdi.

Onlar kendilerine verilen öğütleri tutsalardı, elbette kendileri için hayırlı olur, durumlarını daha da sağlamlaştırırlardı.

“Kendinizi öldürün” emri: “Kendinizi ölüm tehlikesine, cihad meydanına atın” mânasına gelebilir. Hz. Muhammed (a.s.) ın ashabının (r.a) çoğu, dinleri uğrunda canlarını verip şehid olmuş, yine o uğurda yurtlarından ayrılmış hicret etmişlerdi. Önce Mekke’den, Hz. Peygamberin dünyadan göçmesinden sonra da Medine’den ayrılmaya hasretle yanmalarına rağmen dünyanın dört bir tarafına yayılıp Allah’ın dinine hizmet etmişlerdir. Yahudiler ve münâfıklar ise, buna benzer hiçbir fedâkarlık göstermemişlerdir. Hatta Yahudiler kendi dindaşlarını öldürüp, diyarlarından sürmüşlerdir.

Nisa /67 – Ve o takdirde Biz de onlara tarafımızdan pek büyük mükâfât verirdik.

Nisa /68 – Ve onları dosdoğru yola iletirdik.

Nisa /69 – Kim Allah’a ve resulüne itaat ederse işte onlar, Allah’ın nimetlerine mazhar ettiği nebîler, sıddıklar, şehidler, salih kişilerle beraber olacaklardır.

Bunlar ne güzel arkadaşlar!

Nisa /70 – Bu, Allah’tan bir lütfür. Bu lütfâ lâayık olanların kadrini Allah’ın bilmesi yeter de artar!

Nisa /71 – Ey iman edenler! Düşmanlarınıza karşı korunma tedbirinizi alın.

Duruma göre küçük kıtalar halinde veya toptan seferber olun.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 04B													Cüz 05				Süre 04			Sayfa 088									
Bu Cüz Yaprağa git					01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ النَّسَاءِ

٨٨

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ اخْرَجُوا

مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا

مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾ وَإِذًا لَا تَبِينَا لَهُمْ

مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ

اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ

وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ

اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا

حِذْرَكُمْ فَاذْفَرُوا ثُبَاتٍ أَوْ اذْفَرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ

لَمَنْ لَيَبْطِئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالْ قَدْ أَنْعَمَ

اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ

اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي

كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Uhud savaşında müslümanların yarı mağlubiyetleri, Medine etrafındaki kabileleri aleyhte cesaretlendirmişti. Müslümanlar, Medinenin her tarafından tehlike çemberi içine alınmışlardı. İslâmı öğretmek üzere dışardan davet edilen müslümanlar da suikasda mâruz kalıyorlardı. Bu âyet, müminlerin yeterli tedbir almalarını emrediyor.

Nisa /72 – Aranızda öylesi vardır ki, işi ağırdan alır.

Başımıza bir felâket gelirse der ki: “Neyse ki, Allah bana lutfetti de onlarla beraber çıkmadım.”

Nisa /73 – Ama Allah’tan size nimet ve inayet erişirse -sanki daha önce kendisiyle sizin aranızda hiç tanışıklık yokmuş gibi-

“Ah! n’ olurdu, der, ben de onlarla beraber olaydım da büyük ganimete konaydım!”

Nisa /74 – O halde, dünya hayatına değil, âhirete talip ve müşteri olanlar Allah yolunda savaşsınlar.

Kim Allah yolunda savaşa girer de öldürülüp şehid olur veya galip gelir gazi olursa,

Her iki halde de Biz ona yarın pek büyük mükâfât vereceğiz.

Nisa /75 – Size ne oluyor ki Allah yolunda ve çaresizlik içinde bırakılan:

“Ey büyük Rabbimiz! Ahalisi zalim olan şu memleketten bizi kurtarıp çıkar. Tarafından bir sahip gönder, katından bir yardımcı yolla!”

diye yalvarıp yakaran bir kısım erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda düşmanla çarpışmıyorsunuz?

Bu âyet, Mekke’de veya başka bir yerde müslüman olmuş olup da Medine’ye hicret ederek kendilerini işkenceden kurtaramayan müminlerin feryadını dile getiriyor.

Nisa /76 – İman edenler Allah yolunda savaşır. Kâfirler ise şeytan yolunda savaşır.

Öyle ise ey müminler haydi, şeytanın taraftarlarıyla muharebe edin.

Şeytanın hilesi, cidden zayıftır.

Nisa /77 – Baksana o kimselere ki, savaş zamanı değilken kendilerine: “Savaşa sebebiyet vermeyin, namazı hakkıyla ifa edin, zekâtı verin!” denilmişti.

Sonra onlara savaşa farz kılınca, onlardan bir kısmı insanlardan, Allah’tan korkmasına, hatta daha fazla korkup şöyle diyorlar: “Ya Rabbenâ, niçin bize harbi farz kıldın? Bize biraz daha mühlet verseydin ya!”

Onlara de ki: “Dünya zevki pek azdır, âhret ise günahlardan sakınanlar için sırf hayırdır ve size kıl kadar olsun haksızlık yapılmaz.” [47,20]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi											Yaprak 05A					Cüz 05					Süre 04				Sayfa 089					
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04					

۸۹

سُورَةُ النَّسَاءِ

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ

وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ

أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِّنْ لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِّنْ لَّدُنكَ نَصِيرًا

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي

سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ

كَانَ ضَعِيفًا أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ

مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا

لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا

قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا أَيْنَ مَا تَكُونُوا

يُذَرِّكُمْ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ

حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ

مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ

يَفْقَهُونَ حَدِيثًا مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ

مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

Nisa /78 – “Nerede bulunursanız bulunun: Sağlam, yüksek kulelerde, hatta eflâke ser çeken gökteki yıldız burçlarında bile olsanız, ölüm mutlaka size yetişir.”

Onlara bir iyilik ulaşınca “Bu, Allah’tandır” derler. Bir fenalık gelince “Bu, senin yüzündendir” derler.

De ki: “Hepsi de Allah tarafından.”

Fakat bu adamlara ne oluyor da, söz anlamaya bir türlü yanaşmıyorlar? [55,26; 3,185; 21,34; 7,131]

Yaratma bakımından hem iyilik, hem fenalık hem hayır, hem şer Allah’tandır. Fakat şerre sebebiyet veren, dâvet eden insan olması itibariyle şer insana izafe edilir.

Nisa /79 – Ey insan! sana gelen her iyilik Allah’tandır. Başına gelen her fenalık ise nefisindedir.

Ey resulüm! Seni bütün insanlara elçi gönderdik. Allah’ın buna şahit olması yeter de artar! [2,124; 7,113; 8,27; 42,30]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /80 – Kim resûlullah'a itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur.

Kim itaattan yüz çevirirse aldırma, zaten seni üzerlerine bekçi göndermedik ki! {KM, Luka 10,16}

Nisa /81 – Münâfıklar sana "Baş üstüne!" derler.

Fakat yanından çıkınca, onlardan bir gürüh gece karanlığında senin söylediklerinin tersine planlar kurarlar.

Allah onların o gizli planlarını bir bir kaydediyor.

Onun için sen yüzlerine vurmaktan vazgeç de Allah'a havale et, Ona tevekkül et. Sana vekil olarak Allah yeter. [24,47; 4,84]

Nisa /82 – Kur'an'ı gereği gibi düşünmeyecekler mi?

Eğer Kur'an Allah'tan başkasına ait olsaydı, elbette içinde birçok tutarsızlıklar bulurdular.

Bu gibi yerlerde münâfıkların ve zayıf inaçlı kişilerin hataları dile getirilirken, bu yanlışların kaynağının, Hz. Muhammedin Allah'tan gelen bir Elçi olduğunu, Kur'an'ın Allah Kitabı olduğu konusunda şüpheleri bildirilir. Allah Teâla onları Kur'an'ı iyice incelemeye davet ediyor. Gerçekten, iyi düşünen insan şu hakikati anlamakta gecikmez: 23 yıl gibi uzun bir dönemde, çok çeşitli durumlar sebebiyle ve son derece farklı konularda yavaş yavaş tamamlanan bir metnin içinde tutarsızlık olmaması mümkün değildir. Bir insan ne kadar akıllı olursa olsun bunu başaramaz. Öyle ise bu kitap ancak Allah'ın eseri olabilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 05B													Cüz 05					Süre 04				Sayfa 090							
Bu Cüz Yaprağa git					01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ النَّسَاءِ

٩٠

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ

عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۗ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ

عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ ۗ وَاللَّهُ

يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى

بِاللَّهِ وَكِيلًا ۗ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۗ الْقُرْآنُ ۗ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ

اللَّهِ لَوْجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۗ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمَنِ

أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ

لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۗ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ۗ فَقاتِلْ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ

أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا

ۗ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا ۗ

وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا ۗ وَكَانَ

اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا ۗ وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا

بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۗ

Nisa /83 – Onlara güvenlik veya korkuya dair bir haber geldiğinde doğru olup olmadığını araştırmadan ve yaymakta mahzur bulunup bulunmadığını danışmadan hemen onu yayarlar.

Halbuki onlar bu haberi peygambere ve aralarındaki yetkili zatlara arzetselerdi elbette işin içyüzünü araştırıp ortaya çıkarırlar, onun mahiyetini, haberin neye delâlet ettiğini bilirlerdi.

Eğer Allah'ın lütfü ve rahmeti üzerinizde olmasaydı, pek azınız hariç hepimiz şeytana uymuş gitmiştiniz.

Nisa /84 – Artık Allah yolunda cihad et!

Sen ancak kendinden sorumlusun. Müminleri de buna teşvik et.

Umulur ki Allah kâfirlerin savletini uzaklaştırır. Allah en güçlü ve cezalandırması da en çetin olandır.

Nisa /85 – Her kim güzel bir şefaatte bulunursa, o iyilikten kendisine de bir nasip vardır.

Kim de kötü bir hususta şefaate ederse, ondan da kendisine bir pay düşer. Allah her şey üzerinde kadirdir.

Nisa /86 – Şayet size selam verilirse, siz de ondan daha güzel bir tarzda selamı alın, en azından verilen selâmın misli ile karşılık verin. Şüphesiz ki Allah, her şeyin hesabını hakkıyla arar.

Bu ve daha başka âyetlerde emredildiği gibi, müslümanların daima insancıl ve nezaketli davranış göstermeleri gerekir. Mesela: Selam veren kimseye, daha candan, daha güzel, en azından onunki kadar güzel karşılık vermelidir. Zira kaba, nazik olmayan davranışlar insanları uzaklaştırır. İnsanlar arası ilişkilerin gergin olduğu dönemlerde ise bu güzel davranış, kat kat gerekli olur.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /87 – Allah, o hak Mabuddur ki kendisinden başka hiçbir tanrı yoktur.

Kıyamet günü hepinizi bir araya toplayacaktır. Bunda hiç şüphe yoktur.

Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir? {KM, II Samuel 7,28; Mezmur 119,160. Yuhanna 17,17}

حزب

Nisa /88 – Yaptıkları bunca cürüm sebebiyle Allah kendilerini başaşağı getirdiği halde,

durum bu kadar belli iken, ne diye münâfıklar hakkında hüküm verirken kalkıp birbiriyle çekişen iki fırka haline geliyorsunuz?

Allah'ın saptırdığını siz mi yola getirmek istiyorsunuz? Her kimi Allah şaşırtırsa, artık sen ona yol bulamazsın.

Münâfıkların içleri dışlarından başka olduğu ve farklı yerlerde farklı durumlar alabildikleri için, onlar hakkında karar verecek kimseler ihtilaf ederler. O münâfıklarla akrabalık, kabile birliği, ticari ortaklık, arkadaşlık gibi bağlar da müminleri etkileyebiliyordu.

Allah onlara Hz. Peygamber (a.s.m), İslâm ve müslümanlarla iç içe olma imkânı verdiği, onlar da zahiren müslüman gördükleri halde, birtakım hesaplarla, kablerinden eski küfür ve inkârlarına döndükleri için, onlar hakkında "başaşağı, tepetaklak olma" tabiri, hallerini ifade edecek en mükemmel tabirdir.

Bellidir ki Allah onları münâfık olarak "başaşağı" yaratmış değildir. Fakat onlar, iman tarafında olmaları için, bunca kuvvetli sebepler varken, irade ve tercihlerini hep inkâr tarafına kullanınca, bütün işleri güçleri, kazandıkları o yönde olunca, kendilerinin ısrarla istedikleri durum meydana gelmiş, varlığa koyduğu kanuna göre de Allah dalaletlerine izin vermiş ve yaratmıştır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 06A										Cüz 05					Süre 04					Sayfa 091									
Bu Cüz Yaprağa git					01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

91

سُورَةُ النَّسَاءِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۝۸۷ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ

وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ

اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝۸۸ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ

يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ

وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيَاءَ وَلَا نَصِيرًا ۝۸۹ إِلَّا الَّذِينَ

يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ

صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ

اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ

وَأَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلْمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝۹۰

سَتَجِدُونَ آخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوا كُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا

رُدُّوهُ إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيَلْقُوا

إِلَيْكُمُ السَّلْمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ

ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝۹۱

Oysa münâfıkları keşfetmek zor değildir: Uhrevî hayır ile dünyevî çıkarları çatıştığında ahireti bırakıp o çıkarı tercihleri, İslâmîyetleri ile menfaatleri karşı karşıya gelince İslâma hizmet ve fedâkarlık tarafında yer almamaları kesin bir ölçüdür. Allah bu ölçüyü kullanmayı hatırlatıp, münâfıklar yüzünden müminlerin birbirlerine düşmelerini menediyor.

Nisa /89 – Ne çok isterler ki siz de kendileri gibi küfre düşesiniz de böylece kendileriyle beraber olasınız. Allah yolunda hicret etmedikçe onlardan dost edinmeyin. Eğer aldırmazlarsa o vakit nerede bulursanız onları yakalayın, öldürün ve sakın onlardan ne veli, ne yardımcı edinmeyin.

Nisa /90 – Ancak sizinle aralarında anlaşma bulunan bir kavme sığınanlar veya ne sizinle ne de kendi kavimleriyle savaşmak istemediklerinden göğüsleri daralarak size gelenler bundan müstesnadır. Eğer Allah dileseydi, bunları size musallat eder ve bunlar da sizinle savaşarlardı. O halde, onlar sizden uzak durur, sizinle savaşmazlar ve size barış teklif ederlerse, o takdirde Allah onlara saldırmak için size yol vermez. [8,61; 47,35]

Nisa /91 – Bir de öyleleriyle karşılaşacaksınız ki onlar hem sizden, hem de kendi kavimlerinden emin kalmak isterler. Bunlar ne zaman fitneye çağırılsalar derhal ona dalarlar. O halde bunlar sizden uzak durmaz, size barış teklif etmezler, ellerini sizden çekmezlerse onları nerede bulursanız yakalayın, öldürün. İşte bunlara karşı size kesin bir izin ve yetki vermişizdir.

Bu âyette *fitne*: Şirk, küfür, savaş veya bozgunculuk olarak tefsir edilmiştir.

Bu son âyetlerde söz konusu edilen kâfirler, Medine dışında bulunan münâfıklar olup şu üç gruba ayrılmışlardır: 1. Müşriklerle işbirliği yapanlar. Bunlar imha edileceklerdir. 2. Müslümanların kendileriyle saldırmazlık anlaşması yaptıkları toplumlara sığınanlar. 3. Gerek müslümanlarla gerekse kendi kavimleriyle savaşmak istemeyip tarafsız kalmayı tercih edenler.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /92 –
Müminin mümini öldürmesi olacak iş değildir, ancak yanlışlıkla olursa başka.

Kim yanlışlıkla bir mümini öldürürse mümin bir esir (köle) âzad etmesi ve öldürülenin ailesine teslim edilecek bir diyet vermesi gerekir; ancak onlar diyetten vazgeçip bağışlarsa o başka.

Eğer yanlışlıkla öldürülen, kendisi mümin olmakla birlikte, size düşman bir kavimden ise, öldürülen mümin bir köle âzad etmesi gerekir.

Eğer öldürülen, aranızda anlaşma bulunan bir topluluktan olursa, vârislerine teslim edilecek bir diyet ile mümin bir köle âzad etmesi gerekir.

Bunları yapmaya gücü yetmeyenin, Allah tarafından tövbesinin kabulü için aralarda iki ay oruç tutması gerekir. Allah alim ve hakimdir (her şeyi hakkıyla bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Keffaret olarak bir köleyi hürriyetine kavuşturmak Allah'ın hakkı, diyet ödemek de kul hakkını karşılamak içindir. Yanlışlıkla bir hayata son veren kimse, bir köleyi toplum içinde adeta hayata kavuşturma ile o hatasını telâfi etmiş olmaktadır. Ölenin vârislerine verilecek diyet Hz. Peygamber (a.s.) tarafından yüz deve veya onun değeri olarak tesbit edilmiştir. Bu da çok ağır bir tazminat olup, aileye verdiği zararı telafi etme maksadına yöneliktir. Vârisler isterlerse miktarı hafifletebilirler. Köle âzad etme, diyet veya iki ay oruç ceza değil, suçun affedilmesi için birer keffarettir. Onun için katilin ayrıca vicdan azabı, pişmanlık duyup tövbe etmesi lâzımdır. Ceza alması halinde bunlar sözkonusu değildir.

Nisa /93 – Kim bir mümini kasden öldürürse onun cezası, içinde ebedî kalmak üzere gireceği cehennemdir. Allah ona gazab etmiş, onu lânetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır. [39,53, 4,48]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 06B											Cüz 05					Süre 04				Sayfa 092									
Bu Cüz Yaprğa git					01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ النَّسَاءِ

٩٢

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً

وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنَ

قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

وَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ

فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ

اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَقتُلْ مُؤْمِنًا

مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ

اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا

تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ

كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ

فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kasden adam öldürmenin dünyadaki cezası kısastır. Vârisleri kısıstan vazgeçerlerse, diyet alabilirler. İsterlerse bunu da bağışlayabilirler. Ahiretteki cezası, Allah Teâla affetmezse ebedî cehennemdir. 4.48 âyeti, Allah Teâla'nın, şirk dışındaki günahları dilediği takdirde affedeceğini bildiren bu âyeti takyid etmektedir.

Nisa /94 – Ey iman edenler! Yeryüzünde Allah yolunda sefere çıktığınız zaman, son derece dikkatli davranın.

Size selam verene, dünya hayatının geçici ve az bir menfaatini elde etmek için: "Sen mümin değilsin" demeyin. Unutmayın ki Allah'ın yanında birçok ganimetler vardır.

Önceden siz de böyle idiniz, Allah size lütfetti de imanla şereflendiniz.

Öyleyse iyi anlayın, dinleyn çok dikkatli davranın. Muhakkak ki Allah yaptığımız her şeyden haberdardır. [8,26]

Selam, en kapsamlı bir iyi dilek temennisidir. Ayrıca selam veren kimse muhataplarına: "Ben senin cemaatındanım, sana benden zarar gelmez, senin de benim hakkımda iyi düşünmeni beklerim" demek istiyordu. İslâmın başlangıcında, gelen insanı başka türlü ayırd etme imkânı yok iken, selam bir parola yerine de geçiyordu. Düşman kişi, ölüm korkusu sırasında canını kurtarmak için de böyle diyebiliyordu. Bu da müslümanları zor duruma düşürüyordu. Fakat kalplerde olanı bilmek mümkün olmadığından Allah bu emri verdi. Demek ki bir mümini öldürmek ihtimalinden ise, bir kâfiri serbest bırakmak daha uygun görülmektedir.

Kaldı ki müteakip cümle, çok önemli bir uyarıda bulunmaktadır. İslâm yavaş yavaş yayılıyordu. "İnsanların gönüllerinde ilahî hidayetin parlaması, İslâm'ın güzelliklerinin anlaşılması pek az bir vakte de sığabilir. "Yakın bir zaman önce siz de onlar gibi değil miydiniz" buyurularak bu gerçek hatırlatılıyor.

– Özü sahibi olmaksızın cihaddan geri kalan müminlerle, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad eden müminler elbette bir olmaz. Allah malları ve canları ile mücadele edenleri, derece bakımından cihada gitmeyenlerden üstün kılmıştır.

Gerçi Allah hepsine de en güzel yurt olan cenneti vaad etmiştir, ama mücadele edenleri, cihada katılmayanlardan çok daha büyük mükâfâtlarla, tarafından derece derece rütbelere, hususi bir mağfiret ve rahmetle mümtaz kılmıştır. Değil mi ki Allah gafurdur, rahimdir (affi, merhamet ve ihsanı boldur).

Maksat, farz-ı kifaye olan cihaddan, mazereti sebebiyle ve izinli olarak geri kalan müminlerdir.

Nisa /97 – İman edip de hicret etmeyerek kendi öz nefislerine zulmeder vaziyette olanların canlarını alırken melekler onlara diyorlardı ki: “Ne işte idiniz?” Onlar da: “Biz bu ülkede, dinin emirlerini uygulayamayan, baskı altında yaşayan kimselerdik” deyince, melekler bu sefer şöyle dediler:

“Peki Allah’ın dünyası geniş değil miydi? Siz de orada hicret edeydiniz ya?”

İşte onların durağı cehennemdir. Ne fena bir dönüş yeridir orası!

Bu âyet indirildiği sırada ve Mekke’nin fethine kadar, müminlerin Medine’ye hicret etmeleri farz idi. Çünkü düşman müşrikler arasında, onların alayları, şüphe vermeleri, baskıları karşısında müminlerin dinlerini korumaları güçlü.

Diğer taraftan müminlerin bir arada İslâm’ın güzelliklerini yaşayıp müslümanca eğitilmeleri önemli idi. Ayrıca müminlerin bir araya gelerek bir kuvvet oluşturmaları, gerektiğinde kendi haklarını savunup kâfirlerin merhametlerine bırakılmaları gerekiyordu.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 07A										Cüz 05					Süre 04				Sayfa 093										
Bu Cüz Yaprağa git					01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۹۳

سُورَةُ النَّسَاءِ

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى

الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى

الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝۹۵ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ

غَفُورًا رَحِيمًا ۝۹۶ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمًا أَلْفَوْا فِيمَ

كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ

وَأَسِعَةً فَتُهَا جِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَا أُؤْتِيهِمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ

مَصِيرًا ۝۹۷ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ

لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۝۹۸ فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ

أَنْ يَغْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا غَفُورًا ۝۹۹ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَآغِمًا كَثِيرًا وَسِعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ

وَرَسُولِهِ ثُمَّ يَدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ

غَفُورًا رَحِيمًا ۝۱۰۰ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ

كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ۝۱۰۱

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İşte bu âyette, Asr-ı saadette Medine’ye hicret etmeyip müşrik topluluğu içinde kalanlar, “kendilerine zulmedenler” diye nitelendirilmektedir. Bunlardan bazıları rahatlarını, alışkanlıklarını, ailelerini, mal ve mülklerini ve diğer çıkarlarını dinlerine tercih ediyorlardı. Onun için “Biz ülkemiz de baskı altında yaşayan kimselerdik” özürleri kabul edilmemiştir. Feci bir âkıbet, cehennem azabı ile tehdit edilmişlerdir. Bunun yanında gerçekten hicrete gücü yetmeyen yaşlı, güçsüz erkekler, kadınlar ve çocukların mazeretleri 98. âyetle kabul edilmiştir.

Asr-ı saadette Mekke’nin fethi ile hicret mükellefiyeti sona ermiştir. Fakat âyet-i kerime, Mekke dönemi şartlarının bulunması halinde, hicretin yine gerekebileceğine işaret etmektedir.

Nisa /98- Nisa /99 – Ancak, her türlü imkândan mahrum ve hicret için yol bulamayan erkekler, kadınlar ve çocuklar bu hükmün dışındadırlar. Çünkü bunları Allah’ın affedeceği umulur. Allah gerçekten afüv ve gafurdur (affi ve mağfireti boldur).

Nisa /100 – Kim Allah yolunda hicret ederse dünyada gidecek çok yer, genişlik ve bolluk bulur.

Kim evinden Allah’a ve Resûlüne hicret niyetiyle çıkar da yolda ecel gelip kendini yakalarsa o da mükâfatı hak etmiştir ve onu ödüllendirme Allah’a aittir. Allah gafurdur, rahimdir (affi, merhamet ve ihsanı boldur).

Nisa /101 – Sefer esnasında kâfirlerin size bir fenalık yapmasından endişe ederseniz namazı kısaltmanızda size bir günah yoktur.

Gerçekten kâfirler sizin besbelli olan düşmanlarınızdır. [73.20]

Nisa /102 – Ey resulüm! Sen müminlerin içinde olup da onlara namaz kıldırarak olursan, onlardan bir kısmı sana tâbi olarak namaza dursun ve silahlarını yanlarına alsınlar.

Bunlar secdeye vardıklarında, diğer kısım arkanızda beklesinler.

Sonra o namaz kılmamış olan diğer kısım gelsin, sana tâbi olarak namaz kılsınlar, hem ihtiyatlı bulunsun ve silahlarını da yanlarına alsınlar.

Kâfirler sizi silahsız ve teçhizatsız vaziyette iken kıştırıp, birden baskın yaparak işinizi bitirmek isterler.

Eğer yağmur sebebiyle zahmet çekerseniz yahut hasta düşmüş iseniz, silahlarınızı bırakmanızda bir mahzur yoktur. Bununla beraber yine de tedbiri elden bırakmayın. Muhakkak ki Allah kâfirler için, zelil ve perişan eden bir azap hazırlamıştır.

Yolculuk sırasında dört rekatlı namazlar iki rek'at kılınır ve buna kasr denilir. Düşman korkusu olmasa da 90 km. lik mesafeye gitmekle dinen yolcu sayılıp kasr yapmak gerekir. Hanefi mezhebine göre kasr vacip, Mâlikî ve Şâfiî mezheplerinde ruhsattır, Sünnet olarak kısıtlıdır.

Düşmanla savaş devam ettiğinde, bu âyette tarif edilen namaz kılınmaz. Namazlar ertelenir, kazaya bırakılır. Nitekim Hendek savaşında Hz. Peygamber (a.s.) bir günün dört vakit namazını kılamamıştı.

Fakat sıcak çatışma olmayan bir savaş ortamında yahut yangın, sel gibi bir güvensizlik ortamında salat-ı havf (korku halindeki namaz) kılınır. Hz. Peygamber (a.s.) bunu müteaddit defalar uygulamıştır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 07B														Cüz 05				Süre 04				Sayfa 094							
Bu Cüz Yaprağa git					01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ النَّسَاءِ

٩٤

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ

مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ

وَرَائِكُمْ وَلَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا

مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا

لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ

مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ

أَذَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ

وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا

وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا وَلَا تَهِنُوا

فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا

تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

حَكِيمًا إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ

بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَىٰكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا

Hanefî mezhebine göre şöyle kılınır: Cemaatin bir kısmı dururken öbür kısmı düşman karşısında imama uyar. İki rek'atlı namazın ilk rek'atını, üç veya dört rek'atlı bir namazın da ilk iki rek'atını imamla beraber kılar. İkinci secdede, veya birinci ka'dede teşehhütten sonra düşman cephesine gider. Bu defa öbür kısım gelerek imama uyar, onunla beraber geri kalan rek'atları kılar, tekrar düşman karşısına gider. İmam kendi başına selam verir, namazdan çıkar. Birinci kısım döner gelir, namazını kıraatsiz olarak tamamlar, selam verir, düşmana karşı gider. Sonra ikinci kısım gelir, namazını kıraatle tamamlayıp cepheye gider. Bununla beraber, bu zümreler, buldukları yerde de namazlarını tamamlayabilirler.

Nisa /103 – Namazı tamamladıktan sonra, gerek ayakta durarak, gerek oturarak ve gerek yanlarınız üzerinde uzanarak hep Allah'ı zikredin.

Derken, korkudan güvene kavuşunuz mu, o vakit namazı tam erkânıyla eda edin.

Çünkü namaz belirli vakitlerde müminlere farz kılınmıştır. "Namaz dinin direğidir." "Kulu, Rabbine ulaştıran bir miraçtır." "Vakitleri belirlenmiş bir farzdır." İslâm'ın en büyük ibadetidir.

Nisa /104 – Düşman birliklerini takip edip arkadan sıkıştırma da gevşeklik göstermeyin.

Eğer siz acı çekiyorsanız, şüphe siz onlar da tıpkı sizin gibi acı çekiyorlar. Kaldı ki Siz Allah'tan, onların ümid edemeyecekleri birçok şeyleri umuyorsunuz. Allah her şeyi hakkıyla bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

Nisa /105 – İnsanlar arasında Allah'ın sana bildirdiği şekilde hükmetmen için Biz sana kitabı gerçeğin, hakkın ta kendisi olarak indirdik. Artık hainlerin müdafaacısı (avukatı) olma.

Nisa /106 – Allah'tan af dile. Çünkü Allah gafurdur, rahimdir (affi ve merhameti boldur).

Nisa /107 – Ve kendi öz canlarına hıyanet edenleri savunma. Çünkü Allah, hainlikte ve günahkarlıkta çok aşırı olanları asla sevmez.

Nisa /108 – İnsanlardan gizlemeye çalışırlar da, Allah'tan gizlemeyi düşünmezler.

Halbuki onlar Allah'ın razı olmayacağı tezviratı planlarken O hep onların yanında idi. Zaten Allah, onların yaptıkları ve yapacakları her şeyi ilim ve kudretiyle ihata etmiştir.

Nisa /109 – Haydi diyelim, siz bu dünya hayatı bakımından onları savundunuz, peki yarın kıyamet günü kim Allah'a karşı onları savunacak? Yahut kim onların vekili olacak?

Beni Zafer kabilesinden Tu'me, komşusu Katade'nin zırhını çalmış, bir un dağarcığının içinde götürüp Zeyd adlı bir Yahudinin evine bırakmış. Katade Tu'me'den şüphelendiğini söylemiş. O ise, bilmediğine yemin etmiş, evi de aramış, zırh bulunamamış. Sonra un izinin Katade'nin evinden Zeyd'in evine gittiği tesbit edilmiş. Zırh Zeyd'de çıkınca, bunu Tu'me'nin bıraktığını söylemiş. Delil Zeyd'in aleyhinde. Bazı Yahudiler Zeyd'in lehinde şahitlik edip suçsuz olduğunu söylemişler.

Beni Zafer konuyu bir aile haysiyeti şeklinde ele alarak Tu'me'ye iftira edildiğini, hırsızın Zeyd olduğunu, zaten delillerin de bunu gösterdiğini öne sürerek davayı Hz. Peygamber (a.s.)'a götürdüler. Hz. Peygamber Tu'me'nin yeminine, Beni Zafer gibi müslüman bir kabile mensuplarının tezkiyelerine ve zahiri delillere bakarak Tu'me'nin suçsuz olduğuna temayül eder gibi oldu. Fakat tam hüküm vereceği sırada 105-115. âyetler vahyedildi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 08A											Cüz 05					Süre 04				Sayfa 095									

Bu Cüz Yaprağa git

٩٥

سُورَةُ النَّسَاءِ

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُوراً رَحِيماً ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ

عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ

خَوَاناً أَثِيماً ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ

وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ

بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطاً ﴿١٠٨﴾ هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهُ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ

عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءاً أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ

يَسْتَغْفِرِ اللَّهُ يَجِدِ اللَّهُ غَفُوراً رَحِيماً ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْماً

فَإِثْماً يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيماً حَكِيماً ﴿١١١﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْماً ثُمَّ يَزِمِ بِهِ بَرِيئاً

فَقَدْ اخْتَمَلَ بُهْتَاناً وَإِثْماً مُبِيناً ﴿١١٢﴾ وَلَوْ لَأَفْضَلُ اللَّهُ

عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ

وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَصُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ

وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ

مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيماً ﴿١١٣﴾

Bu olay, Peygamberin risaletinin gerçekliğine ve Kur'an'ın evrenselliğine, tarafsız ve Allah katından olduğuna parlak bir delildir. Kur'an "Biz" den olan koca müslüman bir kabile aleyhine, bir Yahudinin haklılığını ilan etmekten çekinmez.

Nisa /110 – Kim kötülük eder veya günah işleyerek nefesine zulmeder de sonra Allah'tan af dilerse, Allah'ı gafur ve rahim (affi ve merhameti bol) bulur.

Nisa /111 – Kim günah kazanırsa, onu sırf kendi aleyhine kazanır. Allah her işi hakkıyla bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

Nisa /112 – Kim bir hata (küçük günah) veya büyük günah işler, sonra onu masum olan birinin üstüne atarsa, bir iftira ve pek kesin bir bebal yüklenmiş olur.

Nisa /113 – Eğer senin üzerinde Allah'ın lütfü ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir zümre seni bilm, hükümde şaşırtmaya yeltenmişlerdi.

Fakat onlar yalnız kendi kendilerini şaşırtırlar, sana hiçbir zarar veremezler.

Nasıl zarar verebilirler ki Allah Sana kitap ve hikmeti indirmekte ve sana bilmediklerini öğretmektedir.

Gerçekten Allah'ın senin üzerindeki lütfü pek büyüktür. [42,52-53; 28,86]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /114 –
Onların kendi aralarında yaptıkları gizli görüşmelerin, fışılдамalarının çoğunda hayır yoktur.

Bu görüşmelerde hayır olması için onların muhtaçlara yardımı, güzel bir davranışı yahut dargın insanların arasını bulmayı gözetmeleri gerekir.

Kim Allah'ın rızasını arzularak bunu yaparsa, Biz de ona çok büyük mükâfat veririz.

Nisa /115 – Her kim de, hidâyet yolu kendisine iyice belli olduktan sonra, Resûlullah'a muhalefet eder ve müminlerin yolundan başka bir yola tâbi olursa, Biz onu döndüğü yolda bırakırız. Fakat âhirette kendisini cehenneme koyarız. Orası ne fena bir varış yeridir! [68,44; 61,5; 6,110; 37,22; 18,53]

Bu âyet, İmam Şafî'nin dediği gibi, *icmâ* delilinin dayanağıdır.

Durumu 109. âyetin açıklanmasında geçen Tu'me, suçlu sabit olunca hakka teslim olacak yerde, maalesef kaçmış, dinden dönüp Mekke müşrik kampına iltihak etmiş, orada da hırsızlık alışkanlığı sebebiyle birkaç kere kovulup sonunda, bir tüccar kafilesinden mal çaldığından dolayı ölünceye kadar dövülmüştür.

Nisa /116 – Şu kesin ki: Allah Kendisine şirk koşulmasını affetmez, ama dilediği kimse hakkında bunun altındaki diğer günahları affeder. Her kim Allah'a şirk koşarsa, haktan çok uzağa sapmış olur. [4,48]

Nisa /117 – Allah'tan başka onlar sadece bir kısım kadınlara tapıyorlar ve onlar, aslında Allah'ın lanet ettiği o inatçı şeytandan başkasına yalvarmıyorlar. [53,19; 43,19; 37,158-159; 34,41]

Hiç kimse "şeytana tapıyorum" demez, fakat "işî gücü şeytanlık olan", hep şeytani sevindirecek işler yapan kimse, ona ibadet ediyor demektir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi					Yaprak 08B					Cüz 05					Süre 04					Sayfa 096										

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ النَّسَاءِ

٩٤

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ

أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ

ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَنْ

يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ

سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ

مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ

ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِنْ يَدْعُونَ

إِلَّا الشَّيْطَانَ مَرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَتَّخِذَنَّ

مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَا ضَلَّتْهُمْ

وَلَا مَنِّيْنَهُمْ وَلَا مَرْتَنَهُمْ فَلْيَبْتِكُنْ أَذَانَ الْأَنْعَامِ

وَلَا مَرْتَنَهُمْ فَلْيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ

وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ﴿١١٩﴾

يَعِدُّهُمْ وَيَمْنِيْنَهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

﴿١٢٠﴾ أُولَئِكَ مَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

Nisa /118- Nisa /119 – O şeytana ki: "Ya Rabbî, Senin kullarından mutlaka bir pay edineceğim. Mutlaka onları saptıracağım, onları birtakım temennilerle oyalayacağım. Onlara davalarının kulaklarını yarmalarını emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler" dedi. Her kim Allah'ın yerine şeytani dost edinirse, şüphesiz besbelli bir ziyana girmiştir. [5,103; 7,30; 16,63]

حزب

Burada Cahiliye araplarının bazı uygulamaları kınanmaktadır. Putlar namına kesilmek üzere adak edilen hayvanların kulaklarını yararları. Çocukların başlarında putlar namına bir miktar saç bırakır, cildi mavi renkle boyar, fitratı değiştirir, bazı mahlûklara tapınırlardı.

Fakat şuna dikkat etmek gerekir ki, Kur'an dünyadaki varlıklar üzerinde, münasip biçimde yapılan değişiklikleri reddetmez. Aksi takdirde medeniyetin tümü, şeytanın saptırması olurdu. Oysa medeniyet, Allah tarafından yaratılan şeylerin düzgün bir şekilde kullanılmasından başka bir şey değildir. Kur'an'ın şeytani değiştirmeler diye reddettiği husus, insan fitratının ve eşyanın (yani varlıkların) Allah'ın verdiği tâbii fonksiyonların aksine kullanılması olayıdır.

Nisa /120 – Şeytan onlara sadece vaadlerde bulunur, birtakım kuruntularla oyalar. Şeytan aslında onlara kuru bir aldatmadan başka ne vaad eder ki! [14,22; 4,123; 99,7-8]

Şeytanın aldatma yolları sayılamayacak kadar çeşitli olup, nefislere de caziptir. İnsanı en zayıf tarafından aldatmaya çalışır.

Nisa /121 – İşte öylelerinin varacakları yer cehennemdir ve oradan kurtuluş için hiçbir çare bulamazlar.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /122 – İman
edip makbul ve güzel işler yapanları, ebedî kalmak üzere içinden ırmaklar akan cennetlere yerleştireceğiz.

Bu Allah'ın gerçek vaadidir. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

Nisa /123 –
Allah'ın vaad ettiği bu mükâfât, ne sizin temennileriniz, ne de Ehl-i kitabın temennileri ile elde edilmez.

Kim kötü iş yaparsa onun cezasını bulur ve Allah'tan başka, kendisini o azaptan kurtaracak ne bir hâmi, ne de bir yardımcı bulamaz. [2,80.105.111] {KM, II Tarihler 20,7; İşaya 51,8}

Nisa /124 – Erkek
olsun kadın olsun kim mümin olarak iyi ve yararlı işler yaparsa, işte onlar cennete girerler ve zerre kadar bile hakları yenmez.

Nisa /125 – Hep iyiliği şiar edinmiş olarak, yüzünü ve özünü Allah'a teslim edip bir de İbrâhim'in tevhid dinine tâbi olan kimsenin dininden daha güzel din olabilir mi? Bundandır ki Allah İbrâhim'i dost edinmiştir. [46,16; 3,68; 16,123; 53,37; 2,124; 16,120-121]

Nisa /126 –
Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. Allah ilmi ve kudreti ile her şeyi kuşatır.

Allah ilmi ve kudreti ile her şeyi kuşattığına göre, O'na isyan eden kimse cezadan kurtulamayacağı iyice kafasına yerleştirmelidir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 09A										Cüz 05					Süre 04					Sayfa 097									

Bu Cüz Yapağa git

97

سُورَةُ النِّسَاءِ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ

حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ

وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سَوَاءً يُجْزَ بِهِ

وَلَا يَجْدَلُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ

يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ

دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ

إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَاللَّهُ

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ

بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ

يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ

الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا

تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

Nisa /127 –

Kadınlar hakkında senden fetva isterler. De ki: Onlar hakkındaki hükmü Allah size açıklıyor: Haklarını vermeyerek nikâhlamak istediğiniz yetim kadınlarla küçük, zayıf yetim çocukların haklarına dair hükümler size bu kitapta okunup duruyor.

Yetimlerin haklarını vermekte tam adaleti gözetin. Yaptığınız her iyiliği, Allah mutlaka bilir.

Kadınlar hakkındaki soruya, cevap doğrudan doğruya değil, ilgisi dolayısıyla, yetim kızlara dair bir girişten sonra 128-134. âyetlerde geliyor.

Cahiye devrinde erkekler yetim kızları himaye ediyorum diye yanlarına alır, mallarına da sahip olurlardı. Erkek güzelliğini beğenirse yetim kızla evlenir, malını yerd. Çirkin bulur evlenmezse, malından yararlanmak için evlenmesine mani olurdu.

Küçük çocukları ise mirastan mahrum bırakırlar, sadece büyük erkekleri varis yaparlardı.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /128 – Eğer
bir kadın kocasının ihmhalinden ve kendisinden yüzçevirmesinden endişe ederse,

Bazı fedakârlıklar göstererek sulh olmak için gayret göstermelerinde mahzur yoktur. Barışma, elbette daha hayırlıdır.

Nefisler menfaatlerine düşkün yaratılmıştır.

Ey kocalar! Eğer siz iyi davranıp arayı düzeltir, kadınların hakkını çiğnemekten sakınırsanız unutmayın ki Allah, yaptığınız her şeyden haberdardır. (İyi davranışlarınızın karşılığını size fazlasıyla verecektir).

Kur'an'ın gönderildiği ortamda, bir erkek, hiç bir sorumsuzluk duymaksızın istediği sayıda kadınla evlenebiliyordu. Nisa süresinin 3. ayeti bunu en fazla 4 kadın ile sınırladı. Kadınlara mehir hakkı verdi, mirastan pay ayırdı. Eşler arasında titiz bir adaleti şart koştu. Bazı durumlarda bu eşitliği uygulamak çok zor olmaktadır. Mesela: Kadın kısır ise veya hasta ise bu yüzden de cazibesini yitirmişse veya cinsel birleşme için uygun değilse, erkek ikinci bir eşle evlendiğinde bazı problemler çıkmaktadır. Adil davranması zor diye ilk eşini boşaması çare midir, insafa sığar mı? Yahut olur ki, ikinci evlilikten sonra eşi, kocası ile birleşmek istemez, ama kocasının boşamasına karşılık bazı haklarından feragat etmeye razı olur. Bu takdirde bu, adalet şartına aykırı sayılır mı? İşte bu bölüm bu meseleleri ele alır. Mesela "barışma elbette daha hayırlıdır" diyerek bazı feragatlarla evliliğin devamını teşvik eder. Menfaatları ve kaprisleri kontrol etmek gerektiğine işaret eder. Eşlerden her biri de, koca da hadlerini bilmelidirler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 09B										Cüz 05					Süre 04					Sayfa 098									
Bu Cüz Yaprğa git					01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ النَّسَاءِ

٩٨

وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِن بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ

وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ

اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا

أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ

الْمِيلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ

اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ

اللَّهُ كُلًّا مِّن سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ

اللَّهُ عَلَىٰ ذَلِكِ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ

اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

Nisa /129 – Ey
kocalar! bütün benliğinizle istesenez dahi eşleriniz arasında tam adaleti sağlayamazsınız. Öyleyse bir tarafa bütünümlü gönünüzü kaptırıp da öbürünü kocasızmış gibi bir vaziyette bırakmayın. Eğer arayı düzeltir, işlerinizi iyileştirir ve haksızlıktan sakınırsanız, unutmayın ki Allah gafurdur, rahîmdir (afî ve merhameti boldur).

İslâm kocaya, eşler arasında adaleti farz kılarken, zahîr haklarda, gün ayırmada eşit davranmayı kasdeder. Yoksa bir erkekte yaşlı ile genç, çirkin ile güzel eşlere aynı sevgiyi istemek fazla bir beklenti olur. Yapması gereken, ihmâl etmemek, bir eş gibi davranmak, kocasız bir kadın durumuna düşürmemek, hülâsa zahîr hakları yerine getirmektir.

Nisa /130 – Şayet
gösterilen gayretlere rağmen eşler boşanıp birbirinden ayrılacak olurlarsa, Allah her birini lütfü ile müstağni kılar, birini öbürüne muhtaç eylemez. Allah'ın lufu geniştir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

Nisa /131 –
Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ın mülküdür. Biz gerçekten, hem sizden önce Ehl-i kitaba, hem de size, Allah'a karşı gelmekten sakınmanızı emrettik. Eğer inkâra sapıp nankörlük ederseniz bilirsiniz ki göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah ganidir, hamîddir (hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, bütün övgülere lâyık olan O'dur).

Nisa /132 –
Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. O'nun kudreti bütün bunları yönetmeye kâfidir. **Nisa /133 –** Eğer O dilerse, ey insanlar, hepinizi ortadan kaldırır ve başkalarını getirir. Allah'ın kudreti bunu yapmaya elbette yeter. [47,38; 35,16-17]

Nisa /134 – Kim dünya mutluluğunu isterse bilsin ki dünya mutluluğu da, âhiret saadeti de Allah'ın yanındadır. Allah hakkıyla işitir ve görür. [2,200-202; 42,20; 17,18-21]

Nisa /135 – Ey iman edenler! Haktan yana olup vargücünüzle ve bütün işlerinizde adaleti gerçekleştirin. Allah için şahitlik eden insanlar olun.

Bu hükmünüz ve şahitliğiniz isterse bizzat kendiniz, anneniz, babanız ve yakın akrabalarınız aleyhinde olsun. İsterse onlar zengin veya fakir bulunsun; çünkü Allah her ikisine de sizden daha yakındır.

Onun için, sakın nefsinizin arzusuna uyarak adalatten ayrılmayın. Eğer dilinizi eğip bükerek gerçeği olduğu gibi söylemekten çekinir veya büsbütün şahitlikten kaçarsanız, iyi bilin ki Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır. [5,8]

“Sizden daha yakındır” şu demektir: Öyleyse zengininin rızasını gözetip onun lehinde olmayın. Fakire de acıyıp onun lehinde hakikatten ayrılmayın. Allah onlara sizden daha yakındır. Şayet onlar hakkında şahitlik etmede fayda olmasaydı, şahitliği meşrû kılmaz, şahitlik müessesesini kurmazdı.

Nisa /136 – Ey iman edenler! Allah'a, Resûlüne, gerek Resûlüne indirdiği, gerek daha önce indirdiği kitaplara imanınızda sebat edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, resûllerini ve ahiret gününü inkâr ederse hakikatten iyice uzaklaşmış, sapıklığın en koyusuna dalmış olur. [7,158; 24,62; 48,9] {KM, Yuhanna 14,1}

Bu âyet-i kerime iman edenlere hitap edip yine iman etme emri veriyor. Genellikle müfessirler bu emri “İmanınızda sebat ediniz” diye açıklarlar. Buna yakın olarak: “daha ciddi iman ediniz” mânası da anlaşılabilir. “Bütün kalbinizle, zevklerinizi, hayat tarzınızı, dostluk ve düşmanlıklarınızı Allah'a ve Resûlüne olan bu imanınıza göre düzenleyin” demektir. Ehl-i kitaptan olanlara hitap edilip İslâma girmeleri istendiğine dair de rivâyet vardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 10A										Cüz 05					Süre 04					Sayfa 099									

Bu Cüz Yaprğa git

۹۹

سُورَةُ النَّسَاءِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ

وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوَالُو الدِّينِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا

أَوْ فَاقِرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا

وَإِنْ تَلَّوْا أَوْ تُعْرِضُوا فإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ

عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ

وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

بَعِيدًا إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ

أَزْدَا دُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ

سَبِيلًا بَشِيرِ الْمُنَافِقِينَ بَانَ لَهُمْ عَذَابُ الْيَمِينِ الَّذِينَ

يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْبَتَعُونَ

عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ

فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا

تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا

مِثْلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

Nisa /137 – Onlar ki iman ettikten sonra inkâr ettiler. Sonra tekrar iman edip sonra inkâr ettiler. Sonra da inkârlarını artırdılar... İşte onları Allah ne affeder, ne de doğru yola çıkarır.

Bunlar güya müslüman olduğunu söyleyip ikide bir putperestliğe dönen münâfıklardır. Allah'ın onlara hidâyet nasib etmemesi, kendi hareketlerinin neticesidir. Zirâ onların artık küfürden tövbe edip imanda sebat etmeleri beklenemez. Zirâ kalplerine küfür damgası vurulmuş ve irtidada alışmışlardır. İmanı asla ciddiye almadıklarından, imana girip çıkmak, onlar için, dünyanın en kolay işi idi.

Nisa /138 – Münâfıklara müjde ver ki can yakıcı bir azap kendilerini beklemektedir.

Nisa /139 – O münâfıklar müminlerin dışında kâfirleri dost edinirler.

İzzet ve desteği onların yanında mı arıyorlar? Oysa bütün izzet ve kuvvet Allah'ındır. [35,10; 63,8]

Nisa /140 – Allah size kitapta şunu da bildirmiştir: “Allah'ın âyetlerinin inkâr ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, bunu yapanlar başka bir konuya geçmedikçe onların yanında oturmayın.”

Böyle yaparsanız siz de onlar gibi olursunuz. Şüphe yok ki Allah münâfıkları da, kâfirleri de cehennemde bir araya getirecektir. [6,68]

Mümin, Allah'ın dini ile alay edilen yerde bunu engellemeye gücü yetmiyorsa, orayı terketmelidir. Ayrılmıyor ve o alayları rahatsız olmaksızın dinliyor, o da küfürde pay sahibi olur.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /141 –

Münâfiklar sizinle ilgili olayları çok yakından izler, devamlı olarak havayı yoklarlar:

Şayet Allah size bir zafer lütfederse: “Biz de sizinle beraber değil miydik?” derler.

Eğer kâfirler zaferden yana bir pay elde ederlerse onlara:

“Bizim taraf size galip durumda iken sizi kollamadık mı, müminlerin size karşı savletini içten içe engellemedik mi?” derler.

Kıyamet günü Allah, sizinle onlar arasında hükümünü verecek ve Allah kâfirlere müminler aleyhinde asla fırsat vermeyecektir.

Delil ve ispat bakımından, hakikat açısından küfür, İslâm'ın üstünlük sağlayamaz. Allah buna fırsat vermez.

Fakat dünyada Allah'ın tekvinî şeriatının koyduğu kanunlara göre çalışma, sabır, cesaret, teşebbüs, başarı vasıtalarını kullanma hususlarını müslümanlar ihmal ederlerse, o şeriata uygun hareket eden gayr-ı müslimler başarı sağlayabilirler.

Mümin batıl vasıtayı kullanır, mesela tembellik eder dürüst olmazsa, hak vasıtayı kullanıp çalışkan, dürüst olur küfür dünyada ona galip gelebilir. Bu, küfrün imana galibiyeti olmayıp küfürdeki müslüman sıfatın mümindeki kâfir sifata üstün gelmesidir. Allah, müminleri bütün sıfatlarıyla müslüman kılmak ve saklı kalan bazı kabiliyetleri geliştirmek gibi hikmetler için, kâfirlere fırsat verebilir.

Fakat bu bir yol ve kanun değil arzı, geçici bir durumdur. Hakkın üstünlüğü, (vasıtalar bakımından değil) zâti değeri yönünden ve bir de sonuç ve ebedî hayat yönündendir.

Nisa /142 –

Münâfiklar Allah'ı aldatmaya çalışırlar, Allah da onların hilelerini ve oyunlarını bozar.

Onlar namaza kalkarken üşene üşene kalkarlar, müminlere gösteriş yaparlar. Yoksa aslında Allah'ı pek az hatırlarlar. [58,18]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 10B										Cüz 05					Süre 04					Sayfa 100									

Bu Cüz Yaprağa git

01 02 03 04 05 06 07 08 09 10 Hizb 01 02 03 04

سُورَةُ النَّسَاءِ

۱۰۰

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ

قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ

قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُمُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ

يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى

الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ

وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالٍ يُرَآؤُنَ النَّاسَ

وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مَذْذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى

هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ

سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ

مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا

مُهِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ

تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ

وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ

الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ

إِنْ شَكَرْتُمْ وَأَمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Cemaatle namaz, mesceide şekle devam, müminle münâfığı ayıran bir ölçüdür. Hz. Peygamber (a.s.) zamanında cemaate devam etmeyen, İslâm toplumunun üyesi sayılmazdı. Münâfiklar da ister istemez mesceide devam ediyorlardı. Fakat isteksiz, üşene üşene geç gelip, namaz biter bitmez hapishaneden çıkar gibi çıkmaları, isteksiz ibadet ettiklerini gösteriyordu.

Nisa /143 – Onlar müminlerle kâfirler arasında bocalayıp dururlar: Ne onlara bağlanırlar, ne de bunlara.

Her kimi de Allah şaşırtırsa sen ona hiçbir yol bulamazsın. [2,20]

Nisa /144 – Ey iman edenler! Müminler yerine kâfirleri başınıza getirmeyin.

Böyle yaparak, Allah'a, aleyhinizde kesin bir belge mi vermek istiyorsunuz?

Göz göre göre, Allah'ın hismini üzerinize çekmek mi istiyorsunuz? [3,28]

Sultan: Kesin belge demektir “Kâfirlere taraftar olmakla münâfiklığınızı belgelemiş olursunuz. Zira kâfirlere taraftar olmak münâfiklığın en açık belgesidir.”

Sultan: “Allah'ın cezalandırmasını size musallat edecek bir sebep” mânasına da gelir.

Eturidüne: “ister misiniz” tabiri, işin dehşetinin boyutlarını düşündürmek içindir. Yani: “Akıllı olan, bunu istemeyi bile düşünmez, nerde kaldı ki o işi yapsın?” demektir.

Nisa /145 – Şu kesindir ki münâfiklar cehennemın en alt katındadırlar. Onları oradan kurtaracak bir yardımcı da bulamazsın.

Nisa /146 – Ancak tövbe edip hallerini düzeltenler ve Allah'a sınıksız sarılanlar ve bütün samimiyetleriyle sırf Allah'a itaat edenler müstesna. İşte bunlar müminlerle beraberdir. Allah müminlere de büyük mükâfat verecektir.

Nisa /147 – Siz şükredip iman ettikten sonra Allah ne diye sizi cezalandırır ki? Allah şükredenlerin mükâfatlarını bol bol verir ve her şeyi hakkıyla bilir.

Şâkir: kul hakkında: “Allah'ın verdiği nimetlere şükreden,” Allah'ın vasfı olarak ise: “Kulunun yaptığı hizmetleri, şükürleri kabul eden” anlamına gelir. Genellikle insanlar, öteki insanların yaptıkları hizmetleri takdir etmede cimri davranırlar, hatalarını ise büyütürler. Oysa Allah Teâla faydalı işleri ve hizmetleri cömertçe takdir eder, kat kat ödüllendirir, kusurları ise affeder.

Nisa /148 – Allah, ağır ve inciten sözlerin açıktan söylenmesini hiç sevmeyiz, ancak söyleyen zulme uğramışsa o başka. Allah her şeyi hakkıyla işitir ve görür.

Nisa /149 – Bununla beraber eğer bir iyiliği açıktan yapar veya gizlerseniz veya bir kusuru bağışlarsanız bunu yapın, çünkü Allah da afvüdür, kadirdir (affi çoktur, herşeye kadir olduğu halde yine de affeder).

Kusuru bağışlama: İnsanın, kusur işleyenden, kötülük yapandan hakkını almasına, bir önceki âyet cevaz verse de kusur bağışlamak daha iyidir. Kusur bağışlama işi, açıktan ve gizli yapılan iyiliğe dahil olmakla birlikte, açıkça zikredilmesi, açıklanmaya lâyık olacak önem arzemesinden ileri gelir, hatta iyiliği açık ve gizli işleme de buna zemin hazırlamak için zikredilmiştir. Keza şartın cevabı olarak “*fe innellâhe kâne afiuvven kadîra*” gelmesi de, makbul olan affın, güçlü iken yapılan af olduğunu gösterir.

Nisa /150- Nisa /151 – O kimseler ki ne Allah'ı tanrlar ne resullerini, ve o kimseler ki Allah'ı tanıdığını iddia edip resullerini tanımayarak, Allah ile resullerini birbirinden ayırmak isterler

Ve o kimseler ki “resullerin bazısına iman ederiz, bazısını reddederiz” derler, ve böylece iman ile küfür arasında bir yol tutmak isterler,

İşte bunlar gerçek kâfirlerin ta kendileridir. Biz de kâfirler için zelil ve perişan eden bir ceza hazırladık. [2,8]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 01A											Cüz 06					Süre 04					Sayfa 101								
Bu Cüz Yaprğa git						01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۰۱

سُورَةُ النِّسَاءِ

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ وَكَانَ اللَّهُ

سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ إِنْ تُبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سَوْءٍ

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ

وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ

نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ

ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ

عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا

بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ

عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ

كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا

أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا

الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ

وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ

بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ

لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

Nisa /152 –

Allah'a ve resullerine iman edip o resuller arasında hiçbir ayırım yapmayanların mükâfatlarını ise Allah ileride verecektir. Allah gafurdur, rahîmdir (çok affedicidir, merhamet ve ihsanı boldur). [2,285]

Nisa /153 – Ehl-i kitap senden, kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyorlar. Bu cahilliklerini çok görme.

Nitekim daha önce Mûsâ'dan bundan da fazlasını istemişlerdi ve: “Allah'ı bize açıktan göster!” demişlerdi.

Bunun üzerine de, zulümleri sebebiyle onları yıldırım çarpmıştı.

Daha sonra kendilerine açık mucizeler ve deliller gelmesini müteakip bu sefer tuttular buzağıyı tanrı endindiler.

Derken onlar tövbe edince, bunu da bağışladık. Ve Mûsâ'ya da onlar üzerinde aşîkâr bir nüfuz ve kudret verdik. [7,143]{KM, Çıkış 33,18}

Medine Yahudilerinin olur olmaz, akıl almaz isteklerine değer vermemeleri konusunda Hz. Peygamber (a.s.) ve müminler uyarılıyorlar. İnanmak istemeyene ne kadar mucize gösterilse inanmaz. Demek onların inanmaya niyetleri yok. Nitekim Hz. Mûsâ (a.s.)'ın çağdaşı Yahudiler o mucizelerle beraber yaşamalarına rağmen tutup buzağıya bağlanmışlardı.

Nisa /154 – Verdikleri sözde durmalarını pekiştirmek için, dağı üzerlerine kaldırdık da: “Girin secdelere kapanarak o kapıya!” dedik onlara.

Bir de onlara: “Cumartesi günü av yaparak, ilahî yasağı aşmayın” deyip bu hususta kendilerinden ağır teminat almıştık. [2,58; 7,171; 2,63]

Nisa /155- Nisa /
158 – İşte
sözleşmelerini
bozmaları, Allah'ın
âyetlerini inkâr
etmeleri, peygamberleri
nâhak yere öldürmeleri
ve “kalplerimiz
perdelidir” demeleri

-ki kalpleri perdeli
yaratılmış olmayıp,
Allah inkârcılıkları
sebebiyle kalplerini
mühürledi de artık
onlar pek az inanırlar-

yine inkârları ve
Meryem aleyhinde
müthiş bir iftira
atmaları ve “Biz
Allah'ın resûlü(!)
Meryem oğlu Mesih
İsâ'yı katlettik”
demeleri yüzünden,
onların başlarına belalar
vererek cezalandırdık,
kalplerini mühürledik,

Oysa onlar İsâ'yı
öldüremediler,
asamadılar da;
öldürülen başkası idi,
lâkin kendilerine ona
benzer gösterildi.

İsâ hakkında
ihtilafa düşenler de bu
hususla şüphe
içindedirler. Bu konuda
kesin bilgileri yoktur,
zanna tâbi olmaktan
başka bir şeye
dayanamazlar.

Onu kesinlikle
öldüremediler. Doğrusu
Allah onu kendi katına
yükseltti. Allah aziz ve
hakimdir (mutlak
galiptir, tam hüküm ve
hikmet sahibidir).
[2,88; 41,5; 3,55;
19,30; 3,49] {KM,
Levililer 26,41; Tesniye
30,6}

2,88 de o
Yahudilerin, Hz.
Peygamber (a.s.) in
dâvetini sağır bir
kulakla dinledikleri
hatta “Siz ne kadar
kesin delil getirseniz
de, dâvetinizi kabul
etmemekte kararlıyız.
Zira kalplerimiz size
karşı örtülüdür”
dedikleri bildirilir.

Hz. İsâ (a.s.)'in
mûcize olarak çarmıha
gerilmekten
kurtarılması, onu
öldürtmeye çalışan
Yahudilerin günahını
azaltmaz. Zira onlar
işkence ve hakaret
ettikleri, astırdıkları
şahsın İsâ olduğunu
sanıyorlardı.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 01B											Cüz 06					Süre 04					Sayfa 102								
Bu Cüz Yaprağa git						01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النَّسَاءِ

۱۰۲

فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفِّرْتُمْ بآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلْتُمْ الْأَنْبِيَاءَ

بِغَيْرِ حَقِّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ

فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا

عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ

اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ

اِخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ

الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ

اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ

مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ

هَٰذَا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ

اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ

النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَكِنَّ

الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا

أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

Hz. İsâ hakkında
ihtilafa düşenler,
Hıristiyanlardı. Zira
iyice bildiği üzere bu
konuda farklı inançlar
vardı. Bir inanca göre
çarmıha gerilen, Hz. İsâ
değil, ona çok benzeyen
bir adamdı. Başka bir
görüşe göre Hz. İsâ idi,
fakat çarmıhta ölmedi,
oradan indirildiğinde
yaşıyordu. Bazıları ise
çarmıhta öldüğüne, ama
daha sonra dirilip
havarileri ile
görüştüğüne inanırlar.
Bazıları onun mukaddes
ruh olarak göğe
yükseldiğine, bazıları ise
maddî vücudu içinde
göğe yükseldiğine
inanırlar.

Yahudilerin
sözünde geçen “Allah’ın
resulü” vasfı, onların
alay etmek için yaptıkları
bir nakilden ibaretir.
“Sizin iddiamıza göre
Allah’ın resulü olan İsâ”
demek istemişlerdir.

Nisa /159 – Ehl-i
kitaptan hiç kimse
yoktur ki ölmeden ona
inanacak olmasın.
Kıyamet günü gelince
de o, onların aleyhinde
şahitlik edecektir.

Yahudiler
nübüvvetini inkâr ederek
ona inanmazken,
hıristiyanlar da onu
tanrılaştırarak lâyıku
veçhile inanmazlar. Ama,
can vermeden önce onun
Allah’ın kulu ve resulü
olduğuna inanacaklar
ama o zamanki iman
fayda etmeyecektir.

Nisa /160- Nisa /
161 – Hasılı o
Yahudilerden taşan bir
zulüm, insanları Allah
yolundan menetmeleri,
kendilerine
yasaklanmış olmasına
rağmen faizi almaları,
halkın mallarını
haksızlıkla yemeleri
yüzündendir ki Biz,
kendilerine daha önce
helâl kılınan bazı temiz
nimetleri haram kıldık
ve içlerinden kâfir
kalanlara can yakıcı
azap hazırladık.
[2,62,275; 3,93] {KM,
Tesniye 23,20}

Nisa /162 – Fakat
onlardan geniş ilmi
olanlar ile müminler,
hem sana indirilen
Kur’ân’a, hem de
senden önce indirilen
kitaplara iman ederler.

O namaz kılanlar,
zekât verenler, Allah’a
ve âhirete hakıyla
iman edenler var ya!
İşte onlara yarın büyük
mükâfat vereceğiz.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /163 – Nuh'a
ve ondan sonraki nebilere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrâhîm'e, İsmâîl'e, İshak'a, Yâkub'a ve torunlarına, İsâ'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zeburu verdik.

Şimdi elde bulunan Tevrat'ta Mezmurlar Kitabının sadece bir kısmı Hz. Davud (a.s.)'in Mezmurlarından oluşur ve ona izafe edilir. Hz. Davud'a ait kısım, vahiy parıltıları ile dolu bir Kitap olup, esas itibarıyla ilahî kaynaktan geldiği anlaşılır.

Nisa /164 –
Durumlarını sana daha önce anlattığımız nice elçiler gönderdik.

Anlatmadığımız nice elçiler de gönderdik.

Allah Mûsâ'ya da hitab ederek konuştu. [40,78] {KM, Sayılar 12,8}

Nisa /165 – Biz o elçileri rahmetimizin müjdecileri, cezamızın habercileri olarak gönderdik.

Ta ki resüllerden sonra, artık insanların Allah'a karşı ileri sürebilecekleri bir bahaneleri kalmamasın.

Allah aziz ve hakîmdir (mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir). [20,134; 28,47]

Nisa /166 – Lâkin Allah sana indirdiğine şahitlik eder ki onu kendi ilmiyle indirmiştir.

Melekler de buna tanıklık ederler.

Zaten Allah'ın şahit olması bir şeyin gerçekliği için yeter de artar!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 02A										Cüz 06					Süre 04				Sayfa 103										
Bu Cüz Yaprğa git						01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۰۳

سُورَةُ النَّسَاءِ

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ

وَ أَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ

وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ

وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ

عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ

يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ

سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

وظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ

يَسِيرًا يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ

مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nisa /167 – Onlar ki inkâr eder ve başkalarını da Allah yolundan engellerler, işte onlar haktan büsbütün sapmışlardır.

Nisa /168- Nisa /169 – İnkâr edip zulmedenleri Allah affedecek değil.

Onları cehennem yolundan başka bir yola çıkaracak da değil.

Onlar cehennemde ebedî kalacaklardır. Bu da Allah'a göre çok kolaydır.

Nisa /170 – Ey insanlar! Resûlullah Rabbimizden size hakkı getirdi, kendi iyiliğiniz için ona iman edin.

Eğer inkâr ederseniz bilin ki göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Allah alîmdir, hakîmdir (her şeyi bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir). [14,8]

Nisa /171 – Ey
Ehl-i kitap! Dininizde haddi aşmayın, taşkınlık yapmayın ve Allah hakkında gerçek olmayan şeyleri iddia etmeyin.

Meryemin oğlu Mesih İsa sadece Allah'ın resulü, Meryeme ulaştırdığı kelimedir. Allah tarafından gelen bir ruhtur. Gelin Allah'a ve elçilerine iman getirin, "Tanrı üçtür" demeyin. Kendi iyiliğiniz için bundan vazgeçin.

Allah ancak tek bir İlahdır. O, çocuğu olmaktan münezzehdir. Göklerde ne var, yerde ne varsa O'nundur. Koruyan ve yöneten olarak Allah yeter. [2,116; 3,39.45.59; 9,31; 5,75; 21,91; 66,12; 43,59; 5,116; 19,88-89]

Allah Teâla bir şeyin var olmasını isteyince "ol!" der o da vücuda gelir [3,82]. Allah'ın emirleri, kelimeleri tükenmez [31,27]. İnsanları, koyduğu bir nizamla göre baba ve anneden yaratan Allah, ilk insan Hz. Âdemi annesiz ve babasız yarattığı gibi, kudret ve hikmetinin bir tezahürü olarak Hz. İsa'yı da babasız olarak var etmiştir. Böylece iradesinin mutlak olduğunu, Kendisini mahkûm ve esir edecek hiçbir şeyin bulunmadığını göstermiştir. Başlangıçta Hristiyanlara Hz. İsa'nın Allah'ın emri (kelimesi) ile bäkire Meryem'den yaratıldığı söylenmişti. Fakat daha sonra onlar hellenistik dönem filozoflarından Philon felsefesinden etkilendiklerinden kelimeyi "Allah'ın Kelamı" (Logos) anlamında kabul ettiler. Böylece Allah'ın zatını veya kelam sıfatını Hz. İsa'nın şahsında izhar ettiğine inanmaya başladılar. Bu durum, sinoptik üç İncil'e aykırı olan dördüncü Yuhanna İncilinin başlangıcında görülmektedir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
4-Nisa Süresi	Yaprak 02B													Cüz 06			Süre 04			Sayfa 104										
Bu Cüz Yaprağa git						01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النَّسَاءِ

١٠٤

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى

اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ

اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقِيهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَأَمِنُوا

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً إِنْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا

اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ

الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ

وَمَنْ يَسْتَنْكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ

إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ

اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا

يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا

﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ

فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

Allah Hz. İsa'yı Ruh'u'l-kudüs (kutsal ruh) ile desteklemiştir [2,253]. Yüksek ruhani değerler taşıdığından burada da "Allah tarafından gelen bir ruh" olarak nitelendirilmiştir. Maksat onun yüksek ahlâki faziletleri sahip, bütün kötülüklerden uzak kutsal bir ruh ve hakikat ile ve kuvvetli bir basiret hassası ile donatıldığına dikkat çekmektir. Fakat Yunan felsefesinin etkisi ile "Allah'tan gelen bir ruh" u "Allah'ın Kendi Ruh'u" na dönüştürüp onun, İsa'ya hulûl ettiğini iddia ederek, ortaya muğlak bir teslis inancı çıkardılar. On sekiz asırdan beri bu muğlak inancı yorumlamaya çalışan sayısız tefsir ve mezhep birbirini itham edip durmaktadırlar.

Nisa /172 – Ne
Mesih, ne de Allah'a en yakın büyük melekler, Allah'a kul olmaktan kaçınmazlar. Kim O'na kulluktan kaçınır ve kibirlenirse bilsin ki Allah, yarın hepsini huzuruna toplayıp hesaba çekecektir. [19,30] {KM, İşaya 42,1; Matta 12, 18; Yuhanna 8,29}

Nisa /173 – İman
edip iyi ve yararlı işler yapanların mükâfatlarını Allah, tam tamına ödeyecek, hatta lütfundan onlara hak ettiklerinden daha fazlasını da verecektir. Kulluktan kaçınıp kibirlenenleri ise can yakıcı bir azaba sokacak ve onlar Allah'tan gayrı ne bir hâmi, ne de bir yardımcı bulamayacaklardır. [40,76]

Nisa /174 – Ey
insanlar! İşte size Rabbinizden kesin bir delil geldi, size açık bir nûr indirdik. {KM, Mezmur 36,10; İşaya 2,5; 10,1. Luka 1,78; Yuhanna 8,12}

Nisa /175 –
Allah'a iman edip ona sımsıkı sarılanları ise, O, tarafından bir rahmet ve geniş bir nimet içine yerleştirecek ve onları Kendisine varan doğru yola koyacaktır.

Senden fetva isterler. De ki *kelâle*'nin yani babası ve çocuğu olmayan kişinin mirası hakkındaki hükmünü Allah şöyle bildiriyor: Çocuğu olmayıp bir kız kardeşini bırakarak ölen bir adamın terikesinin yarısı kız kardeşine aittir.

Eğer kızkardeş çocuk bırakmaksızın ölürse tek varis olan erkek kardeş onun terikesinin tamamını alır. İki kızkardeş kalırsa onlar erkek kardeşlerinin terikesinin üçte ikisini alırlar. Eğer varisler erkek ve kız kardeşlerden oluşursa erkek, kadın hissesinin iki mislini alır. Allah şaşırmanızı için size bunları açık açık bildiriyor. Allah her şeyi hakkıyla bilir. [6,25; 16,15; 21,31; 31,10]

05-MAİDE SÜRESİ

Medinede nazil olmuş olup 120 âyettir. Hicri 6. yılda Hz. Peygamber (a.s.)'in Mekkelilerle yaptığı Hudeybiye anlaşmasından sonra nazil olmaya başlamıştır. İhtiva ettiği birçok konudan biri olan ve "yemek sofrası" mânasına gelen Mâide, süreye isim olmuştur.

Bu sûre-i şerife sözleşmelere uymayı emrederek başlar. Sonra hacın eda edilmesi, bazı yiyecekler, bazı içimâi ilişkiler, dürtülük gibi insanlığı yücelten faziletler, Yahudi ve Hıristiyanların ahitlerini ve dinlerini bozdukları, bununla beraber bazı mütevezi papazların müslümanlara sempati duymasının yanısıra Yahudilerin taassubunu, münâfikların davranışlarını müteakip, tekrar hac ibadetinin edasıyla ilgili bazı hükümleri bildirir. Toplam olarak süre, on sekiz farz ihtiva etmektedir. Ahitlerini yerine getireceklerin kıyamet günü alacakları ödül bildirilerek sürenin başlangıcı ile sonu uyum içinde bitirilir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Maide /1 – Ey iman edenler! Bağlandığımız ahitleri yerine getiriniz. Haram kıldığımızı size bildirilenler dışında, davaların eti size helâl edilmiştir. Şu kadar var ki, ihram halinde iken de av avlamak helâl değildir. Allah dilediği şekilde hükmeder. [5,3; 2,27]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
4-Nisa Süresi	/						5-Maide Süresi						Yaprak 03A						Cüz 06						Süre 05						Sayfa 105							
Bu Cüz Yaprağa git						01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04																		

سُورَةُ النَّسَاءِ سُورَةُ الْمَائِدَةِ

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنَّ أَمْرًا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتَنَلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

Davarlar: deve, sığır, koyun ve keçidir. Başka hayvanları öldürüp yiyerek beslenen etoburlar ile pençeli kuşların etleri haramdır.

Ihram: Kâbe'ye belli bir mesafede hac veya umre ibadetine başlama ve bunun bir alameti olarak da iki parça dikişsiz örtüye bürünme halidir. İhram halinde, normal zamanda mübah olan bazı şeyler yapılmaz: tıraş olmak, cinsi ilişki, koku sürme, zararlı haşeratı öldürme, avlanma gibi.

Maide /2 – Ey iman edenler! Ne Allah'ın şeairine, ne şehri harama, ne Kâbe'ye hediye olarak gönderilen kurbanlık hayvanlara, hele hele gerdanlık takılı kurbanlıklara, ne de Rabbinin lütfunu, ihسان edeceği kazancı ve O'nun rızasını arzularak Beyt-i Haram'a yönelenlere sakın hürmetsizlik etmeyin.

İhramdan çıkınca isterseniz avlanın. Sizin Mescid-i Haram'ı ziyaretinizi engellediler diye birtakım kimselere karşı beslediğiniz kin ve öfke, sakın sizin onlara saldırmaya yol açmasın.

Siz iyilik etmek, fenalıktan sakınmak hususunda birbirinizle yardımlaşın, günah işlemek ve başkasına saldırmak hususunda birbirinizi desteklemeyin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah'ın cezası çok şiddetlidir. [2,194. 217; 5,97; 9,13; 22,32]

Şeair: Bir dini, bir milleti veya bir sistemi temsil eden nişane, amblem demektir. Devlet bayrakları, askerî üniformalar, paralar gibi. Bunlara yapılan hakaret cezalandırılır. Kâbeyi ziyaret için giderken orada kurban edilmek üzere kişinin beraberinde götürdüğü kurbanlıklar da şeairdendir, zira Allah'a kulluğun nişanesidir. Batıl yolda da olsa, dini şeairi saygısızlık gösterilmesi yasaklanıyor. Bu süre indirildiğinde müslümanlar Mekte müşrikleri ve çevrelerinde diğer müşriklerle savaş halinde idiler. Müşrikler, asırlık âdetlerine rağmen onların Kâbe ziyaretini engellemişlerdi. Onların lâyıf oldukları sert karşılığı vereme konusunda müslümanlar uyarılıyorlar.

Maide /3 – Size sunlar haram kıldı: Kendiliğinden ölen hayvan, kan, domuz eti, Allah'tan başkasının adına kesilen, henüz canı çıkmadan yetişip şartına uygun tarzda kestikleriniz müstesna; boğulmuş, bir şey vurularak öldürülmüş, yukarıdan yuvarlanmış, boynuzlanmış yahut canavar tarafından parçalanmış olup da ölen hayvanların etleri, putlara ait sunaklarda kesilen hayvanların etleri ve zar atarak, kumar oynayarak elde edilen etler.

Bütün bunlar itaat dışına çıkmıştır. Artık bugün kâfirler dininizi söndürmekten ümitlerini kestiler. Öyleyse onlardan korkmayın, Benden çekinin.

İşte bugün sizin dininizi kemâle erdirdim ve üzerinizdeki nimetimi tamamladım. Sizin için din olarak İslâmı beğendim.

Kim günaha meyletmeksizin aklıktan bunalıp çaresiz kalırsa, haram olan etlerden yiyebilir. Çünkü Allah gafurdur, rahimdir (affi ve merhameti boldur). [6,145; 5,90; 2,173] {KM, Çıkış 20,25; Levililer 11,7; Tesniye 27,5; 14,8; Resullerin işleri 25,20; 21,25; Matta 5,17}

Hayvanın tezkiyesi, yani dine uygun boğazlanması nefes borusu, yemek borusu ile şahdamarları denilen iki kan damarının kesilmesidir. Böylece hayvan kanın akmasına imkân verecek şekilde boğazlanır.

Eğer boynun tamamı koparılır, yahut hayvanın boğazı sıkılarak veya başka şekilde öldürülürse bunlar, uygun boğazlama sayılmaz. Zira bu durumda kan vücutta kalıp pıhtılaşır, ete yapışır.

Burada haram kılınan şeyler: İnanç açısından veya maneviyat ve ahlak açısından, bir de temizlik açısından haram kılınmıştır. Sırf tıbbi yönden değerlendirilmek isabetli olmaz. Böyle olsaydı mesela ilkin zehir ve diğer öldürücü şeyler yasaklanırdı. Oysa böyle bir yasak Kur'an'da görülmez.

Müşrikler, cansız tanrıların görüşlerini almak için şöyle bir uygulama yaparlardı: Kâbe'de Hübel putunun yanında yedi fal oku bulunurdu. Kişi, put bakıcısına kurban sunduktan ve bazı merasimlerden sonra oklardan birini çeker, üzerinde ne yazılı ise böylece göya tanrılar irâdeyi öğrenmiş olurdu.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
5-Maide Süresi																															

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 03B

Cüz 06

Süre 05

Sayfa 106

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

106

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ

بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ

السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا

بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَ فِيسْقُ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ

فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ

عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي

مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۳

مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ

الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا

أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۴

الْكِتَابِ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ

أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ

بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝۵

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

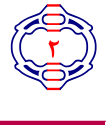
Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /4 – Kendilerine nelerin helâl kıldığını sana soruyorlar. De ki: "Bütün temiz ve iyi rızıklar size helâl kılınmıştır.

Allah'ın size öğrettiğinden öğrenip eğittiğinizi avcı hayvanların sizin için tutup getirdiklerini yeyiniz ve üzerlerine Allah'ın adını anınız. Allah'a karşı gelmekten sakının, çünkü Allah hesabı çabuk görür." [6,119; 7,157]

حزب

Kur'an'ın indirildiği çevrede haramlar çok olduğundan o alışkanlıkla Hz. Peygamber (a.s.) dan âdeti bir helâller listesi istediler. Kur'an aksini yaparak, sadece mahdut haramları bildirerek gerisinin mübah olduğunu bildirmekle bir inkılap yapmış oluyordu.

Maide /5 – Bugün size temiz ve iyi şeyler helâl kıldı. Ehl-i kitabın kestikleri ve diğer yiyecekleri size helâldir. Sizin yiyecekleriniz de onlara helâldir.

Namıslu, zinaya girmemiş ve gizli dostlar edinmemiş insanlar halinde yaşamanız şartıyla, müminlerden hür ve iffetli kadınlarla, Ehl-i kitaptan hür ve iffetli kadınlara da, mehirlerini verip nikâhladığımızda size helâldir.

Kim imanı inkâr ederse bütün yaptığı işler boşa gider ve o âhirette de ziyana uğrayanlardan olur. [2,236; 4,24-25]

Ehl-i kitabın besleme çekerek kestikleri temiz hayvanın eti helâldir. Ehl-i kitabın namuslu kadınları da müslüman erkeklerle evlenebilir. Âyetin bunu müslümanı uyarmaktadır.

Maide /6 – Ey
iman edenler! Namaza kalkmak istediğinizde yüzlerinizi ve dirseklerle kadar ellerinizi yıkayın.

Başlarınızı meshedip topuklarınızla birlikte ayaklarınızı da yıkayın.

Cünüp iseniz tastamam yıkanın (boy abdesti alın). Eğer hasta veya yolcu iseniz veya tuvaletten gelmişseniz, yahut kadınlarla münasebette bulunmuş olup da su bulamazsanız temiz toprağa teyemmüm edin, (mânen arınma niyeti ile) ondan yüzlerinize ve ellerinize meshedin.

Allah size güçlük çıkarmak istemez, fakat şükredesiniz diye sizi temizleyip arındırmak ve size olan nimetlerini tamama erdirmek ister. [4,43]

Abdest ve guslü bildiren âyet budur. Cinsel temas veya ihtilam sonucu manen kirlenen kişi gusleder. Yıkandıktan sonra, tavaf, mescide girme, Kur'an okuma gibi ibadetleri yapamaz.

Ruh temizliğine beden temizliği de eklendiğinde hidâyet ve nimet tamamlanmış olur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Sûresi	Yaprak 04A											Cüz 06					Süre 05				Sayfa 107									

Bu Cüz Yaprğa git

١٠٧

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ
مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ
مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقْتُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شَنَاةُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا إِعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /7 –
Allah'ın size lütfettiği nimeti ve sizin "duyduk ve itaat ettik, baş üstüne!" dediğiniz vakit, sizden aldığı sözünüzü hatırlayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah sinelerde saklı bütün sırları bilir.

Burada alındığı bildirilen "söz", Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin, ashabından Akabe ve Hudeybiye'de almış olduğu biata işaret etmektedir.

Ayrıca Hz. Muhammed'in resûlullah olduğunu kabul ve ikrar eden her mümin, onun Allah tarafından getirdiği bütün hükümleri kabul ettiğine dair söz vermiş olmaktadır.

Maide /8 – Ey
iman edenler! Haktan yana olup vargücünüzle ve bütün işlerinizde adaleti gerçekleştirin ve adalet nümunesi şahitler olun.

Bir topluluğa karşı, içinizde beslediğiniz kin ve öfke, sizi adaletsizliğe sürüklemesin.

Âdil davranın, takvaya en uygun hareket budur.

Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah yaptığımız her şeyden haberdardır.

Maide /9 – Allah
iman edip makbul ve güzel işler yapanları affedip kendilerine büyük mükâfat vermeyi vaad etmiştir.

Maide /10 – Kâfir olup âyetlerimizi yalan sayanlar ise cehennemliktir.

Maide /11 – Ey iman edenler! Allah'ın size olan şu nimetini hatırlayın: Hani bir topluluk size el uzatmaya, sizi öldürüp yok etmeye teşebbüs etmişti de O, bunların ellerini size zarar vermekten menetmişti.

Allah'ın hukukuna haksızlık etmekten sakının. Müminler yalnız Allah'a dayansınlar. [48,24]

Bir-i meüne faciasından hemen sonra çok nazik bir ortamda ashabdan âmir ed-Damrî, kasdî olmaksızın, anlaşmalı Benî Âmir kabilesinden iki kişiyi öldürmüş, gergin bir durum ortaya çıkmıştı. Hz. Peygamber bizzat gidip Benî Nadîr Yahudilerinden diyet ödemede yardım istedi. Aslında onları göreve çağırıyor. Zira sözleşme gereği, diyet konusunda yardımlaşma görevleri vardı. Bunlar içlerinden suikast planı hazırlamışlardı. Cibril haber verdi, iş anlaşıldı, Allah resûlünü korudu. Âyet, bu olaya işaret etmektedir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Süresi	Yaprak 04B										Cüz 06					Süre 05					Sayfa 108									

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

١٠٨

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ

أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

الْمُؤْمِنُونَ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ

لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي

وَعَزَّزْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ

ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ

لَعْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ

الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ

وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ

فَاغْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

Maide /12 – Allah İsrail oğullarından kesin söz aldı. Biz onlardan (on iki boydan her birinden bir kefil olmak üzere) on iki kefil tayin etmiştik. Allah buyurdu ki:

“İyi bilin ki Ben sizinle beraberim.

Eğer siz namazı dikkatli bir şekilde tamatmaya eda eder, zekâtı verir,

resullerime iman eder, onlara sahip çıkar,

Allah rızası için gerekli yerlere harcayarak Allah'a güzel bir tarzda ödünç verirseniz,

Ben elbette sizin kusurlarınızı örter ve elbette sizi içinden ırmaklar akan cennete yerleştiririm.

Ama kim bundan sonra nankörlük edip küfre saparsa, doğru yoldan sapmış, kendini zayı etmiş olur.”

Tevrat'ta İsrail boylarının reisleri denilerek bunların isimleri yazılır (Sayılar 1,5-15). Kur'an'ı İngilizceye çeviren Rodwell, Kur'an'ın bu on iki reisi uydurduğunu iddia ederek cehaletini gösterir.

Maide /13 – İşte o Yahudileri, verdikleri kesin sözü bozduklarındandır ki lanetledik, onların kalplerini katılaştırdık.

Böylece onlar kelimeleri yerlerinden oynatarak tahrif ederler.

Kendilerine tebliğ edilen hususlardan pek çoğunu unuttular.

Onların pek azı hariç olmak üzere, onlar tarafından devamlı olarak hainlik görürsün.

Yine de sen onları affet, aldırma. Çünkü Allah iyilik edenleri sever. [2,75; 3,7; 4,46]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /14 – “Biz Nasraniyiz, Hıristiyanız” diyenlerden de kesin söz aldık. Fakat onlar da kendilerine tebliğ olunan derslerden bir çoğunu unuttular.

Bu yüzden Biz de aralarına kıyamet gününe kadar sürecek kin ve nefret bıraktık. Allah onların meslek haline getirdikleri bu işleri bir bir yüzlerine çarpacaktır. [2,62] [KM, İşaya 19,2]

Nasâra, nusret kökünden gelip *ensar* (yardımcılar) demektir [61,14]. Hz. İsa'nın memleketi Nasıra ile ilgisi yoktur. Bazı Avrupalılar Kur'an'ın Hıristiyanları küçümsemek için Nasıraya nisbetle bu ismi kullandığını iddia ederler. Hz. İsa'nın havarilerine ilkin Antakyalılar M.S. 43-44 yıllarında Mesihîler adını vermişlerdir. Yoksa kendisi, adına bir din kurup böyle bir isim kullanmamıştır. Ona tâbi olanlar Tevrat'a bağlı Yahudi cemaati ile, Kudüsteği Mabede gitmeye devam etmişlerdir (Resullerin İşleri, 3,1). Daha sonra Pavlos, Tevrat cemaatinden ayrılıp kurtuluş için sadece Mesih'e inanmak gereğini öne sürdü. Cemaat ismi uzun süre oturmamış (kardeşler, müminler, şakirtler denildi). Mesihîler adı, önce düşmanları tarafından kendilerine verilip, sonra mecburen kabullendikleri bir isim oldu. Kur'an asıl isimlerini kullandığından ona teşekkür yerine tenkid etmeleri çok tuhaftır.

Hıristiyanlar ilk üç asır işkence ve gizliliğe mahkûm oldukları dönemde ortaya çok sayıda İncil çıktı. Roma İmparatoru Constantin M.S. 324'de Hıristiyanlığı devlet dini olarak kabul ettiğinde çeşitli bölünmeler çoktan başlamış ve din asliyeti kaybetmişti.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Süresi						Yaprak 05A						Cüz 06						Süre 05						Sayfa 109						

Bu Cüz Yaprağa git

۱۰۹

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ
فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ
يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾
يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /15 – Ey Ehl-i kitap! Kitaptan (Tevrat'tan) gizlediklerinizin çoğunu size beyan eden,

bir çoğunu da yüzünüze vurmayarak affeden Resûlümüz size gelmiş bulunuyor. İşte size Allah tarafından bir nûr ve hakikatleri açıklayan bir kitap geldi.

Maide /16 – Allah onunla, rızasını izleyenleri selamet yollarına iletir,

Onları izni ile karanlıklardan aydınlığa çıkarır ve onları doğru yola iletir.

Maide /17 – “Allah, Meryem’in oğlu Mesih’tir” diyenler kesinlikle kâfir olmuşlardır.

De ki: “Eğer Allah Meryem’in oğlu Mesih, annesini ve dünyada bulunanların hepsini imha etmek istese, O’na karşı kimin elinden bir şey gelir? Kim O’nu engelleyebilir?”

Doğrusu göklerin, yerin ve ikisi arasında olan bütün varlıkların hakimiyeti Allah’a aittir. O dilediğini yaratır. Allah her şeyi kadirdir. [4,171; 9,30]

(Bu konuda 4,171 âyeti ile ilgili açıklamaya bkz.)

Maide /18 – Hem Yahudiler, hem de Hıristiyanlar “Biz Allah’ın evlatları ve sevgilileriyiz.” dediler.

De ki: “Öyleyse niçin Allah sizi günahlarınız sebebiyle cezalandırıyor?”

Hayır, bilakis siz O’nun yarattığı birer beşer topluluğusunuz. Allah dilediğini affeder, dilediğini cezalandırır.

Göklerde, yerde ve ikisi arasında olan her şeyin hakimiyeti Allah’ındır.

Dönüş de O’na olacaktır.

Maide /19 – Ey Ehl-i kitap! Resullerin gelmesinin kesintiye uğradığı bir sırada,

ileride “bize ne müjdeleyen ne de uyarıcı hiçbir Peygamber gelmedi” demeyiniz diye

size, müjdeleyici ve uyarıcı Elçimiz, her şeyi beyan etmek üzere geldi. Allah her şeye hakkıyla kadirdir.

Hiz. Muhammed (a.s.)’ın risaletinden önce altı yüzyıl boyunca Peygamber gelmemiştir. En yakın olan Hz. İsa altı yüz yıl kadar önce yaşamıştı.

Maide /20 – Bir vakit de Mûsâ kavmine şöyle demişti: “Ey kavmim! Allah’ın size lütfettiği nimetlerini bir düşünün; zira o içinizden peygamberler çıkarttı, sizi hür insanlar yaptı ve devrinizde hiç kimseye vermediğini size verdi. [2,47-122; 45,16; 2,143; 3,110] {KM, Sayılar 13,17; 14,38}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Süresi	Yaprak 05B										Cüz 06					Süre 05					Sayfa 110									
Bu Cüz Yaprağa git						01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

۱۱۰

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ

فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ

جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا

مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَاذْقَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ

اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ

مُلُوكًا وَأَتَيْكُمْ مَالًا يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَا قَوْمِ

ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا

عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا

جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنْدَخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا

مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ

اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانْكُم

غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

İsrail oğulları Hz. Mûsâ’dan önce de, mesela Hz. Yusuf döneminde ve ondan sonra Mısır’da büyük bir güce sahip olmuşlardı. Uzun süre medeni dünyanın en üstün gücü kalıp paraları Mısırda olduğu gibi, çevresinde de geçerli olmuştu.

Maide /21 – Ey kavmim! Haydi Allah’ın size nasib ettiği kutsal ülkeye girin, sakın geri dönüp kaçmayın. Yoksa hüsrana düşerek perişan olursunuz. {KM, Tesniye 7,13; 8,1; Çıkış 3,8}

“Kutsal ülke”, İbrâhim, İshak, Yâkub (a.s.)’ın vatanı olan Filistindir. Mısır’dan ayrıldıklarında Allah onları oraya yöneltmişti. Bu âyetler Hz. Mûsâ’ya tâbi olan o zamanki İsrailoğullarından bahs etmektedir. Dolayısıyla onların âlemlere üstün kılınmaları, o kutsal ülkeye girmeleri o döneme aittir ve Allah yolunda olma, Ona lâyük davranışlarda bulunma ile şartlıdır.

Maide /22 – “Ya Mûsâ, dediler, orada zorba ve güçlü bir millet var.

Onlar oradan çıkmadıkça biz asla giremeyiz. Eğer çıkarlarsa, ancak o zaman gireriz.” {KM, Sayılar 13,31-33; Tesniye 1,28}

Maide /23 – Allah’ın buyruğuna uyumaktan korkan ve Allah’ın kendilerine iman ve yakın nimeti ihsan ettiği iki yiğit çıkıp dediler ki:

“Üzerlerine hücum edin, kapıyı tutun. Kapıyı tutup da dışarıda savaş meydanına çıkmalarını önlediniz mi muhakkak siz galipsinizdir. İmanınızda samimi iseniz yalnız Allah’a dayanın.”

Maide /24 – Yine dediler ki: “Ya Mûsâ! O zorbalar orada oldukları müddetçe biz asla giremeyiz. Haydi sen Rabbinle git, ikiniz onlarla savaşın, biz işte burada oturuyoruz.”

Maide /25 – Müsâ: “Ya Rabbi, dedi, ben kendi nefsimden ve kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum. Artık bizimle bu itaitsiz, bu yoldan çıkmış topluluk arasında Sen hükümünü ver!”

Maide /26 – Buyurdu ki: “O kutsal yer onlara kırk yıl boyunca haram kılındı. Oldukları yerde sersem sersem dolaşacaklardı. Sen artık o yoldan çıkmış kimseler için kendini üzme!” {KM, Sayılar 14,33; Tesniye 2,7; Yuşa 5,6}

Hz. Mûsâ (a.s.)'ın kavmine hitabı, Kızıldenizin kuzeyinde Faran çölünde buldukları sırada yapılmıştır. Hz. Mûsâ'yı dinlemeyen, korkak ve isyancı millet terbiye edilsin ve yeni bir nesil yetişsin diye kırk yıl çölde sersem sersem dolaşmaya mahkûm edildiler. 38 yılda Faran'dan Ürdüne varabildiler. Ürdün'ün fethinden sonra Hz. Mûsâ (a.s.) vefat etti. Onun halefi Yuşa zamanında İsrailoğulları Filistin'i işgal ettiler. Tevrat, Sayılar, 13-20. bölümlerinde çok ayrıntılı olarak bu olaylar anlatılır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
5-Maide Süresi	Yaprak 06A											Cüz 06					Süre 05				Sayfa 111										
Bu Cüz Yaprğa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

111

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ

وَرَبُّكَ فَقَاتِلْ إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ

إِنِّي لَأَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ

الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً

يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلاتَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ

عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَى آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا

وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ

مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِن بَسَطْتَ إِلَى يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي مَا

أَنَا بِبَاسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ

رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ

مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ

نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ

غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوَاءَ أَخِيهِ

قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ

فَأُوَارِي سَوَاءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

Maide /27- Maide /29 – Onlara Âdem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku:

Onların her ikisi birer kurban takdim etmişlerdi de birininki kabul edilmiş, öbürünün kabul edilmemişti.

Kurbanı kabul edilmeyen, kardeşine: “Seni öldüreceğim” dedi.

O da: “Allah, ancak muttakilerden kabul buyurur, dedi. Yemin ederim ki, sen beni öldürmek için el kaldırırsan, ben seni öldürmek için sana el kaldırmam. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım.”

“Ben isterim ki sen, kendi günahınla beraber benim günahımı da yüklenesin de cehennemliklerden olasın. Zalimlerin cezası işte budur!” [3,62; 18,13; 19,34] {KM, Tekvin 4,3-12; Makkabe 7,11}

Hz. Âdem (a.s.)'ın iki oğlunun kıssası, Hz. Muhammed (a.s.)'ın çağdaşı bazı Yahudilerin suikast girişimlerini kınama gayesini de gütmüş olabilir (Mesela 5,11). Benzerlik vecihlerinden en kuvvetlisi kıskançlıktır. Kabil Habil'i çekemediği gibi, (Tevrat, Tekvin, bölüm:4) o Yahudiler de Hz. Muhammed (a.s.) ile ashabını çekemiyorlar, dini önderliğin onlara geçmesini hazmedemiyorlardı.

Maide /30 – Bu sözler Kabil'in hırsını kamçılıdı. Nefsi, kardeşini öldürmeyi ona kolay bir şey gösterdi. O da onu öldürüp zıyan edenlerden oldu.

Maide /31 – Derken Allah, yeri eşen bir karga gönderdi ki kardeşinin cesedini nasıl örteceğini göstereyin.

Kabil: “Yazıklar olsun bana! Şu karga kadar bile olup da kardeşimin cesedini örtemedim!” dedi ve pişmanlığa düşenlerden oldu.

Tevrat'ta Kabil'in cesedi gömme işinden bahsedilmez.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /32 – İşte bundan dolayı İsrail oğullarına kitapta şunu bildirdik:

Kim katil olmayan ve yeryüzünde fesat çıkarmayan bir kişiyi öldürürse sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur.

Kim de bir adamın hayatını kurtarırsa sanki bütün insanların hayatını kurtarmış olur.

Resullerimiz onlara açık âyetler ve deliller getirmişlerdi.

Ne var ki onların çoğu bütün bunlardan sonra, hâla yeryüzünde fesat ve cinayette aşırı gitmektedirler. [2,84-85]

Bu âyet insan hayatının kutsallığını vurgulayan en mükemmel bir beyandır. Hayatın korunması için, her bir kişi, başkasının hayatının kutsallığını kabul edip onu korumaya çalışmalıdır.

Mevdûdi'nin dediğine göre bu hüküm mevcut Tevrat'ta yer almaz. Ama onun tefsiri olan Talmud'da değiştirilmiş olarak: "İsrailden tek bir kişiyi öldüren, tüm ırkı öldürmüş gibi cezalandırılacaktır" tarzında yer alır (Tefhim, bu âyetin açıklamasında).

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
5-Maide Süresi	Yaprak 06B											Cüz 06					Süre 05					Sayfa 112									
Bu Cüz Yaprğa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

۱۱۲

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا
بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا
وَمَن أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ
فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا جَزَاؤُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَن
يُقْتَلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ
مِّنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ
فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ
تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّهُمْ مَا
فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /33- Maide
/34 – Allah ve Resûlünde savas açanların, (yol keserek terör eylemi yaparak) yeryüzünü ifsad etmek için koşuşlarının cezası; öldürülmeleri veya hıtlmaları yahut sağ elleri ile sol ayaklarının kesilmesi yahut da bulundukları yerden sürülmelerinden başka bir şey olmaz. Bu onların dünyadaki rüsvaylığıdır. Ahirette ise onlara başkaca müthiş bir ceza vardır. Ancak kendilerini ele geçirmenizden önce tövbe edenler, bu hükmün dışındadır. Biliniz ki Allah gafurdur, rahimdir (affı ve merhameti boldur). [7,124; 20,71; 26,49]

Bu âyet bir önceki âyetin uygulaması durumundadır. Hayatı korumanın yaptırım gücünü ortaya koymak kabildir. Burada harpten maksat, müslüman toplum içinde, gerek kırsal kesimde, gerek şehirlerde yol kesme, terör estirme, can emniyetini ortadan kaldırma veya mal gasp etmedir.

Adam öldürene kısas olarak ölüm cezası uygulanır. Öldürmekle beraber mal alan kimse asılır. İdareciler duruma göre bu cezalardan birini uygulamada muhayerdiler. Sağ elin kesilmesi, mal gasp etmeleri, sol ayağın kesilmesi ise yol kesme ve terör estirmekle halkın can güvenliğini ortadan kaldırdıkları içindir. Sürülme Hanefi mezhebine göre hapis cezasıdır. Şafiye göre sürme, başka bir yere sürgün olarak uygulanır.

Maide /35 – Ey iman edenler! Allah'ın hukukunu gözetin, onun hukukunu ihlal etmekten sakının, O'na yaklaşmaya vesile arayın ve O'nun yolunda mücadele edin ki korktuğunuzdan kurtulup umduğunuz kavuşasınız.

Maide /36 – Kâfirler, kıyâmet günü cezaları olan azaptan kurtulmaları için, dünyada olan her şeyi, bir misli fazlasıyla verseler dahi kendilerinden kabul edilmez. Onlara can yakıcı bir azap vardır. [10,54; 13,18; 39,47; 70,11-14]

Maide /37 – Onlar ateşten çıkmak isterler ama oradan çıkacak değiller. Onlara devamlı bir azap vardır.

Maide /38 – Hırsız erkek ile hırsız kadının irtikâb etiketleri suça bir karşılık ve Allah tarafından insanlara ibret verici bir ukubet olmak üzere ellerini kesiniz. Allah aziz ve hakimdir (mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir). {KM, Tesniye 25, 11-12}

Sirkat: sözlükte hırsızlık demek olup terim olarak: “Akil ve balığ bir kişinin belirli miktarın üstünde olan bir malı veya parayı, konulup bulunduğu yeri saklandığı yerden, hiçbir hak ve şüphe söz konusu olmaksızın, gizlice alıp zimmetine geçmesidir.” Çalındığında el kesme cezası uygulanmayan çok durum vardır: Meyve ve sebze, otlakta otlayan hayvanların, henüz toplanmamış tahılların, eğlence aletlerinin, kamu mallarının vs... Bunlar cezasız bırakılmaz, fakat el kesilmez. O halde hırsız: a-Aklî dengesi yerinde olup, erginlik çağında bulunması, b-İmam Ebû Hanîfeye göre çalınan malın 10 dirhem (32 gram) gümüş değerinden az olmaması. c-Malın saklandığı yerden çalınması şartı aranır. Ceza sağ elin bilekten kesilmesi şeklinde uygulanır.

Maide /39 – Kim yaptığı zulüm ve haksızlıktan sonra tövbe edip halini ve işini düzeltirse Allah tövbesini kabul eder; Çünkü Allah gafurdur, rahimdir (affı ve merhameti boldur). {KM, Zekarya 1,3}

Hırsızlık büyük günahlardandır. Hırsız tövbe etmezse âhirette büyük azaba uğratılır. Ancak dünyada cezasını çekerse veya suçu tesbit edilmediği için ceza çekmez ve fakat çaldığı malı sahibine teslim edip tövbe ederse Allah onu affedeceğini bildiriyor.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Süresi						Yaprak 07A						Cüz 06						Süre 05						Sayfa 113						

Bu Cüz Yaprğa git

113

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوكَ مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ

مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِمٌّ ﴿٢٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ

فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ ط

وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ

اللَّهُ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ

اللَّهُ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ

وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا

الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ

مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنِ قُلُوبُهُمْ

وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمِ

آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ

يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ

فَا حْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ

شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي

الدُّنْيَا حِزْبٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /40 – Bilmez misin ki göklerin ve yerin hükümlanlığı Allah'a aittir.

Dilediğini cezalandırır, dilediğini affeder; Çünkü Allah her şeye kadirdir.

Maide /41 – Ey Peygamber! Kalpleri iman etmediği halde ağızlarıyla “iman etik” diyen münafıklarla, Yahudilerden kâfirlikte yarışanlar seni üzmesin.

Zira onlar yalancılık etmek için dinlerler. Senin yanında olmayan bir grup hesabına casusluk için dinlerler.

Kelimeleri konuldukları yerlerden çıkarıp tahrif ederler. “Size şu fetva verilirse onu kabul edin, o verilmezse onu kabul etmekten geri durun” derler.

Allah birini şaşırtmak isterse, sen onun lehinde Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın.

Onlar öyle kimselerdir ki Allah onların kalplerini arındırmak istememiştir. Onların hakkı dünyada rüsvaylık olduğu gibi, âhirette de müthiş bir cezadır. [2,75; 4,46] {KM, İşaya 29,13. Matta 15,8; Markos 7,6}

Yahudi bilgilerini okur yazar olmayan dindaşlarına, Hz. Muhammed'in öğretileri kendilerine uyarı kabul etmelerini, aksi halde reddetmelerini söylüyorlardı.

Fitratını iyice değiştirmiş kişinin, arınmaya hiç niyeti yoksa Allah da arındırmaz. Azıcık isteği olanı Allah elbette ihmal etmez.

Maide /42 – Yalan dinlemeye çok meraklı, haram yemeye pek düşkünlüler. Sana gelirlerse ister aralarında hükmet, istersen hükmetmekten geri dur.

Geri durursan onlar sana asla bir zarar vermezler. Şayet hükmedersen, aralarında adaletle hükmet. Çünkü Allah âdilleri sever. {KM, Çıkış 23,8; Tesniye 16,19; 27,25}

Haram, yani rüşvet yiyenler, rüşvete göre hüküm veren Yahudi hakim ve fakihleridir.

Hayber Yahudilerinden soylu bir kadınla erkek zina etmişlerdi. Tevrat'a göre (Tesniye, 22, 22-24) recim olan cezayı uygulamak istemediklerinden davayı Hz. Peygamber (a.s.)'a götürdüler. "Recim derse kabul etmeyin, başka ceza verirse kabul edin" dediler. Hz. Peygamber recme hükmedince itiraz ettiler. Zinanın cezası "yüzüne kara çalıp merkeple dolaştırmaktır" diye, ısrar ettiler. İbn Suriya hariç, hepsi yeminle tekid ettiler. Peygamberimiz çok ağır yemin verdirerek son olarak Tevratın hükmünü sorunca bilginleri İbn Suriya recmi itiraf etti. İşte, bu âyet bu olaya işaret etmektedir.

Maide /43 – Kendi kitapları olan ve içinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat ellerinde iken nasıl olup da seni hakem tayin ediyorlar?

Sonra ne diye peşinden dönüp senin hükmüne razı oluyorlar?

Aslında onlar hiç bir şeye iman eden kimseler değildiler.

O Yahudilerin dinde samimi olmadıkları yüzlerine çarpılıyor. Çıkarlarına uymayınca, inandıkları kutsal kitaplarını rafa kaldırıp, keyiflerine uygun fetva verir umuduyla inandıkları bir kişinin fetvası peşine düşmüşler. Ne iğrenç samimiyetsizlik! Aslında onlar sadece kendi çıkarlarına tapan insanlar!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Süresi						Yaprak 07B						Cüz 06						Süre 05						Sayfa 114						

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

۱۱۴

سَمَّا عُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّخْتِ فَإِنْ جَاؤُكَ
فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ
فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ
بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحْكِمُوكَ
وَ عِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ
فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا
لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَخْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا
مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا
النَّاسَ وَآخِشُونِ وَلَا تَشْتَرُوا بِأَيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا
وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾
وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ
وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ
وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /44 – İçinde hidâyet ve nûr olan Tevratı biz indirdik. Kendilerini Hakka teslim eden nebil, Yahudilerle ilgili meselelerde onunla hükmederlerdi.

Alimler ve müritler de Allah'ın kitabını koruma ile görevlendirilmeleri sebebiyle yine onunla hüküm verirlerdi.

Hepsi de kitabın hak olduğunun şahitleri idiler. O halde ey hakimler, insanlardan korkmayın, Benden korkun. Âyetlerimi az bir menfaat karşılığında satmayın.

Kim Allah'ın indirdiği ahkâm ile hükmetmezse işte onlar tam kâfirdirler.

Din bilginlerinin koruma görevleri vardı, fakat Kur'an bu görevi eksiksiz yaptıklarını bildirmiyor.

Kitabı önemsemeyerek, onu inkâr ederek onunla hükmetmeyenler kâfirdirler.

Maide /45 – Hem Tevrat'ta onlara şu hükmü de farz kıldık:

Canı can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş karşılıktır. Hülasa bütün yaralamalar birbirine kısas edilir.

Fakat kim bu kısas hakkından feragat edip başlırsa bu, kendi günahları için keffaret olur.

Kim Allah'ın indirdiği ahkâm ile hükmetmezse işte onlar tam zalimdirler. [2,178] {KM, Çıkış 21,23-25; Levililer 24,17-20; Tesniye 19,21}

Kısas, şeriat sahibinin bir hakkı olarak değil, hayatın dokunulmazlığını temin etmek için meşrû kılınmıştır. Yani can almak için değil, cana dokundurmak için hükmedilmiştir. Onun içindir ki hak sahibi kişi kısastan vazgeçerse, kısas yapılmaz. Zira kısas, sırf insanlar için vaz' edilmiştir. (Tevrat'da kısas hükmü için: Levililer, 24, 19-21; Çıkış, 21,23-26)

Maide /46 – O
peygamberlerin
izlerince Meryem oğlu
İsâ'yı, kendisinden
önceki Tevrat'ı tasdik
edici olarak gönderdik.

Ona; kendisinden
önceki Tevrat'ın
tasdikçisi ve
müttakilere bir hidâyet
ve öğüt olmak üzere
içinde hidâyet ve
aydınlık bulunan İncil'i
verdik. [3,50]

İncil bazı
hususlarda Tevrat'taki
hükümlerden ayrılır. Şu
halde tasdikten maksat,
genel esaslarda
uygunluktur.

Maide /47 – Ve
dedik ki: Ehl-i İncil de,
Allah'ın o kitapta
indirdiği ile hükmetsin.
Kim Allah'ın indirdiği
ahkâm ile hükmetmezse
işte onlar tam
fâsıklırlar. [7,157; 5,68]

Burada İncile ilk
muhatap olanlara
verilen emir
naklediliyor.
Kendilerinin uymaları
istenen şeylerden biri
de Hz. Muhammed'i
müjdeleyen hususlardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Sûresi	Yaprak 08A											Cüz 06					Süre 05					Sayfa 115								

Bu Cüz Yaprağa git

115

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

وَقَفَيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ بَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۖ وَمُصَدِّقًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ
أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۖ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ
فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ
مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُكُمْ
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ أَحْكَمْتُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاغْلَمَ ۗ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ
وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ
يَبْغُونَ ۗ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /48 – Sana
da, daha önceki
kitapları, hem tasdik
edici, hem de onları
denetleyici olarak bu
kitabı, gerçeğin ta
kendisi olarak indirdik.
O halde bütün Ehl-i
kitabın aralarında,
Allah'ın sana indirdiği
ile hükmet, sana gelen
bu hakikati terkedip de
onların keyiflerine
uyma.

Her biriniz için bir
şeriat ve bir yol tayin
ettik. Eğer Allah
dileseydi, hepinizi bir
tek ümmet yapardı.
Fakat O, size verdiği
farklı şeriatlar
dairesinde sizi imtihan
etmek istediği için ayrı
ayrı ümmetler yaptı.
Öyleyse durmayın,
hayırlı işlerde
birbirinizle yarışın.
Zaten hepinizin dönüşü
Allah'a olacak, O da
hakkında ihtilaf
ettiğiniz şeyleri size tek
tek bildirecektir
(haklıyı haksızı iyice
belli edecektir). [2,41;
11,118; 17,107-108; 21,25;
16,36; 6,116; 12,103]

Müheymin: Öbür kitaplar
üzerinde denetleyici,
kontrolcü, şahit demektir.
Kur'an önceki kitaplar
bakımından tasdikine
başvurulacak bir merci
olacaktır.
Kur'an'dan önce her
milletle ayrı hidâyet, ayrı
şeriat verilmişti. Kur'an
ile bütün hidâyet yolları
birleşti; her devrin, her
milletin ihtiyacı giderildi.

Maide /49 – Ve şu
emri indirdik:
Aralarında, Allah'ın
sana indirdiği ahkâm ile
hükmet. Sakın onların
keyiflerine uyma ve
Allah'ın indirdiği
hükümlerin bir
kısmından seni
caydırmalarından sakın.

Şayet yüz
çevirirlerse bil ki Allah
onları bazı
günahlarından dolayı
musîbete uğratmak
istiyordur. Zaten
insanların birçoğu
Allah'ın emrinden
dışarı çıkmaktadırlar.

Maide /50 –
Yoksa Cahiliye
devrinin hükümünü mü
istiyorlar?

Fakat kesin olarak
iman eden insanlar için,
Allah'tan daha güzel,
daha doğru bir hâkim
bulunabilir mi?

Maide /51 – Ey iman edenler! Yahudi ve Hıristiyanları velî edinmeyin. Onlar ancak birbirlerinin velisidirler. Sizden kim onları velî edinirse o da onlardandır. Allah böylesi zalimleri doğru yola iletmez. Velî: Yerine göre hâmi, koruyucu, yönetici, işleri deruhte eden ve dost anlamlarına gelir.

Maide /52 – Kalbinde nifak hastalığı olanların, içlerinden: “Ne olur ne olmaz, başımıza bir felâket gelebilir, şimdiki durumumuz değişebilir, onun için biz tedbirimizi alalım” diyerek, kâfirlerle dost olmak için onların yanına girip çıktıklarını görürsün. Umulur ki Allah yakında bir zafer ihsan eder

Veya Kendi tarafından peygamberi vasıtasıyla münafıkların maskelerini düşürme gibi bir başka durum ortaya çıkar da,

Onlar içlerinde gizledikleri bu nifaktan dolayı pişman olurlar.

Maide /53 – Onların içyüzlerini ancak o zaman keşfeden müminler de birbirlerine:

“Hayret doğrusu! Onlar değil miydi, siz müminlerle beraber olduklarına dair vargüçleriyle yemin edip duranlar!” Ama sonunda ne oldu? Gösteriş için yaptıkları bütün işleri boşa gitti, dünyada da, ahirette de ziyan edenlerden oldular.

Maide /54 – Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse dönsün:

Allah onların yerine öyle bir topluluk getirecek ki, Allah onları sever, onlar Allahı severler.

Onlar müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı onurlu ve zorludurlar.

Allah yolunda mücadele eder ve bu hususta dil uzatan hiçbir kimsenin ayıplamasından korkmazlar.

İşte bu, Allah'ın öyle bir lütfudur ki dilediğine verir. Allah vâsi ve alimdir (ihsanı boldur, her şeyi hakkıyla bilir). [47:38; 4:133; 14:19-20; 48:29; 58,21-22]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
5-Maide Sütresi																															

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 08B

Cüz 06

Süre 05

Sayfa 116

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

116

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ

أَوْلِيَاءُ بَعْضٌ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ

نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ

فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ

آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ

حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ

مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ

لَوْمَةً لِآئِمِّ ذَلِكَ فَضَّلُ اللَّهُ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلِعِبَابًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ

قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İslâm tarihinin başlangıcında üçü Hz. Peygamber (a.s.)'in vefatından önce olmak üzere on bir toplu irtidat vak'ası olmuştur. Geriye kalanı Hz. Ebû Bekir (r.a.) devrinde yer almıştır.

Allah'ın dinine sahib çıkacak topluluk kavramı da çok genişdir. Çeşitli zaman ve mekânlarda İslâm tarihi boyunca, bu evsafta toplumlar Allah'ın lütfu ile eksik olmamıştır.

حزب

Maide /55 – Sizin dostunuz ancak Allah'tır, O'nun Resulüdür ve Allah'a tam boyun eğerek namazlarını hakkıyla ifa eden, zekâtlarını veren müminlerdir.

Maide /56 – Kim Allah'ı, Resulünü ve iman edenleri dost edinirse bilsin ki, bunların teşkil ettiği Allah tarafı, mutlaka galip gelecektir.

Maide /57 – Ey iman edenler! Ne dininizi alay ve eğlence konusu yapan sizden önce, kendilerine kitap verilenleri, ne de diğer kâfirleri dost (ve üzerinize yönetici) edinmeyin.

Mümin iseniz, Allah'ın bu buyruklarına karşı gelmekten sakının. [3,28]

Maide /58 – Siz ezan okuyarak namaza davet edince, bunu alay ve eğlence konusu yaparlar.

Onların böyle yapmalarının sebebi, akıllarını kullanmayıp bu güzelliği anlamamalarıdır.

Bu âyet, ezanın dayanağıdır. Ayrıca ezanla alay edip hafife almanın küfür olduğuna delalet eder.

Maide /59 – De ki: “Ey Ehl-i kitap! Sizin bizden hoşlanmayışınızın tek sebebi galiba şudur: Biz Allah’a iman ettiğimiz gibi, hem kendimize indirilen kitaba, hem de daha önce indirilen ilâhî kitaplara iman etmekteyiz. Sizin ise ekseriniz yoldan çıkmış fâsıkınız.”

Maide /60 – De ki: “Allah katında bir ceza olarak bundan daha beterini bildireyim mi?”

O kimseler ki Allah onlara lanet etmiş, gazabına uğratmış, içlerinden bir kısmını maymun, domuz ve tâgut’ a tapan kimseler yapmıştır. Yerleri en fena olanlar, doğru yoldan büsbütün sapanlar, işte onlardır.” [2,65; 85,8; 9,74]

İnsanların hayvan haline getirilmesine mesh denir. Bu da surî ve manevî olarak iki türlü olabilir. Manevî olunca ahlâkî düşüklük doğuran bir dönüştürme olur. Surî ve manevî olursa ahlâkî düşüklüğün yanında hayatî düşüklük de gerçekleşir. Bu durumda nesilleri devam etmez. Allah dilediğini yapar.

Maide /61 – Sizin yanınıza geldikleri zaman: “Biz mü’miniz” derler. Halbuki gerçekte onlar kâfir olarak girmişler, yine kâfir olarak çıkmışlardır. Onların içlerinde gizledikleri nifakı Allah pek iyi bilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Süresi	Yaprak 09A										Cüz 06					Süre 05				Sayfa 117										

Bu Cüz Yaprağa git

117

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكِ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَ كُفْرِكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ أَنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاؤُكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا نَهْيُهُمُ الرَّبَّانِيُونَ وَالْأَخْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

Maide /62 – Onlardan birçoğunun günaha, başkasının hakkına tecavüz etmeye, haram yemeye yarırcasına koştuklarını görürsün. Yaptıkları şey ne kadar kötü!

Maide /63 – Bari, onların mürtitleri ve fakihleri onların günah olan şeyler söylemelerini ve haram yemelerini önleseydi ya! Ama heyhât, ne gezer! Bunların yaptıkları da, ayrıca bir çirkin!

Maide /64 – Yahudiler: “Allah’ın eli bağlıdır” dediler. Hay kendi elleri bağlanaslar!

Hay dediklerinden dolayı mel’ûn olası adamlar! Hayır, hiç de öyle değil! Allah’ın iki eli de açıktır. Dilediği şekilde infak eder.

Rabbinden sana indirilen âyetler, mutlaka onlardan birçoğunun azgınlığını ve gâvurluğunu artıracaktır. Bununla beraber, Biz onların aralarına, kıyamete kadar sürüp gidecek bir kin ve nefret bıraktık.

Her ne zaman onlar savaş çıkarmak için bir yangın tutuştururlarsa Allah onu söndürdü. Sırf fesat çıkarmak için dünyanın her tarafında koşup dururlar. Allah müfitleri sevmez. [4,53-54; 2,61; 3,112; 14,34; 41,44; 17,82] {KM, Mezmurlar; 104,27; 145,15-16}

Hicretten Sonra Medine’deki Yahudiler iktisâdî sıkıntı ile imtihan edildiklerinde onlardan bir kısmı tarafından, Allah’ın ihsan ve merhametini itham eden böyle bir söz söylenmişti. Hepsî dememisi ise de, diyenlere itiraz etmek suretiyle razı olmuş sayıldıklarından, bu söz hepsine izafe edilmiştir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /65 – Eğer Ehl-i kitap iman etse ve fesatlıktan ve diğer fenalıklardan sakınsalardı, elbette Biz onların kötülüklerini örter ve onları naim cennetlerine yerleştirirdik.

Maide /66 – Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rab'leri tarafından kendilerine indirilen Kur'an'ın hükümlerini hakkıyla yerine getirselardı, muhakkak ki yukarıdan yağmur gibi yağın ve yerden biten nimetler içinde kalır, onlardan yerlerdi.

Onlardan mütedil bir zümre de vardır, ama onların çoğunun yaptıkları şeyler pek çirkin işlerdir. [7,96; 30,41; 7,159; 57,27; 35,32-33]

Yukarıdan gelen nimetler ilâhi vahiy, manevi ve ruhanî gıdalar; yerden bitenler ise maddi nimetlerdir.

Maide /67 – Ey Peygamber! Rabbinden sana indirilen buyrukları tebliğ et!

Eğer bunu yapmazsan risalet vazifesini yapmamış olursun.

Allah seni, zarar vermek isteyenlerin şerlerinden koruyacaktır. Allah kâfirleri hidâyet etmez, emellerine kavuşturmaz. [13,40; 2,272]

Bu âyet, Kur'an'ın mücizelerindedir. Risâlet görevini yerine getirme süreci içinde Efendimiz (a.s.m.)'in düşmanları gittikçe artmıştı. Mekke müşriklerine, hicretten sonra Medine'deki kalabalık Yahudi kabileleri, Hristiyanlar ve başka kabileler de eklenmişti. Hele münâfıklar ve onların Yahudilerle işbirliği yaparak kıskırtıkları Medine dışındaki kabileler de hayli fazla idi. Bunca düşmanlıkların ve fiilen defalarca suikast girişimlerinin ona zarar vermemesinin, bu âyette müjdelenen ilahî koruma ile olduğunda hiç şüpheye yer yoktur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Süresi	Yaprak 09B										Cüz 06					Süre 05					Sayfa 118									
Bu Cüz Yaprğa git						01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

۱۱۸

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

وَلَا ذُخْلَنَا هُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٥﴾ وَلَوْ أَنَّ هُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ

وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ

وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ

مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ

إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ

يَعَصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

﴿١٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ

وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيْزِيدَنَّ كَثِيرًا

مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا

تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا

وَالصَّابِئُونَ وَالتَّصَارِيُّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ

بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ

بِمَا لَاتَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٢٠﴾

Maide /68 – De ki: “Ey Ehl-i Kitap! Siz Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirilen Kur'an'ı tatbik etmedikçe, hiçbir temele dayanmış sayılmazsınız, hiçbir dayanağınız yoktur.”

Rabbinden sana indirilen âyetler, mutlaka onlardan birçoğunun azgınlık ve inkârcılığını fazlaştıracaktır.

O halde o kâfirlerden ötürü gam yeme!

Bir kere, Yahudiler ve Hristiyanlar kutsal kitaplarını koruma imkânı bulamamışlar, metinleri tahrife mâruz kalmıştı. Kaldı ki ellerinde kalan şekliyle dahi tam uygulamıyorlardı.

Maide /69 – İman edenler, Yahudiler, Sabiiler, Hristiyanlar...

Bunlar içinden her kim Allah'a ve âhiret gününe iman edip makbul ve güzel işler yaparsa, onlara hiçbir korku yoktur ve onlar asla üzülmözel. [2,62]

Maide /70 – Biz İsrailoğullarından bu iman esası üzere kesin sözlerini almış ve onlara resuller göndermiştik.

Ne zaman bir elçi, kendilerine canlarının istemediği bir şey getirdiyse, onlar bazı resullere “yalancı” diyor, bazılarını ise öldürüyorlardı. [2,61]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /71 –
Başlarına bir bela
gelmeceğini
sandıkları için, kör ve
sağır kesildiler.

Sonra tövbe
ettiklerinde Allah da
tövbelerini kabul
buyurdu.

Sonra içlerinden
birçoğu yine kör ve
sağır kesildiler. Allah
yaptıklarını hakıyla
görüyor.

Eğer bunların
âhirete, ve oradaki
sorumluluğa imanları
olsaydı böyle
zannetmeyeceklerdi.
Halbuki böyle
sandıkları için kör ve
sağır kesildiler. Hak
delilleri görmez, hak
sözü işitmez oldular.

Maide /72 –
“Allah Meryemin oğlu
İsâ’dır.” diyenler hiç
şüphesiz kâfir
olmuşlardır. Halbuki
İsâ vaktiyle şöyle
 demişti:

“Ey İsrail oğulları!
Benim de, sizin de
Rabbiniz olan tek
Allah’a ibadet ediniz.
Kim Allah’a eş ortak
koşarsa, şu kesindir ki,
Allah ona cenneti
haram kılmıştır ve onun
varacağı yer ateştir.
Zalimlere yardımcı olan
da çıkmaz.” [5,17;
9,31; 19,30-36; 4,48;
7,50; 43,59] {KM,
Yuhanna 20, 17;
Markos 12,29}

Maide /73 –
“Allah üç uknumdan
birdir” diyenler de
kâfir olurlar. Halbuki
birtak İlahtan başka ilah
yoktur.

Eğer bu batıl
iddialarından
 vazgeçmezlerse
 içlerinden kâfir
kalanlara mutlaka can
yakıcı bir azap
dokunacaktır. [4,171]

Arapçada *sâlisü*
selâse veya *rabi’u*
erba’u deyiminde
üçüncü veya
dördüncülük değil,
“onlardan biri” mânâsı
vardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Sütresi						Yaprak 10A						Cüz 06						Süre 05						Sayfa 119						

Bu Cüz Yaprağa git

119

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

وَحَسِبُوا إِلَّا تَكُونُ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ

اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ

وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ

اللَّهُ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا

اللَّهُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ

اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوِيهِ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ

إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى

اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ

الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ

أَنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِّي

يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ

لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /74 – Hâla
Allah’a dönüp O’ndan
af dilemeyecekler mi?
Allah gafurdur,
rahimdir (afî ve
merhameti boldur).

Maide /75 –
Meryem oğlu İsâ Mesih
sadece bir Resuldür.
Nitekim ondan önce de
bir çok elçi gelip
geçmiştir.

Onun annesi de
çok dürüst, son derece
iffetli bir hanımdı. Her
ikisi de diğer insanlar
gibi yemek yerlerdi.

Dikkat et: Biz
onlara delilleri nasıl
açıkıyoruz. Sonra bak
nasıl oluyor da akılları
çelinip bu
hakikatlerden
 vazgeçiyorlar! [12,109]
{KM, Luka 7,34; Matta
11,19}

Acıkıp yemek
yeme ve vücudun
ihtiyacından fazlasını
dışarı çıkarma ihtiyacı,
onların da mahiyet
 itibarıyla insan
 olduklarını, dolayısıyla
tanrı olmadıklarını
ispatlar.

Maide /76 – De
ki: Siz Allah’tan başka,
size ne zarar, ne de
 fayda vermeye gücü
 yetmeyen âciz
 mahluklara mı ibadet
 ediyorsunuz? Halbuki
 hakıyla işiten ve bilen
 yalnız Allah’tır. [13,16;
20,89; 25,3] {KM,
Baruh 6. bölüm}

Maide /77 – De
ki: “Ey Ehl-i kitap!
Dininize ait konularda
haksız yere haddi
aşmayın.

Daha önce gelip
geçenlerden hem
kendisi sapmış, hem bir
çok insanları da
saptırmış olan
atalarımızın

ve şimdiki
durumda da doğru
yoldan sapan birtakım
kimşelerin heva ve
hevesine uymayın.
[9,30]

Dini öğrenmeye,
incelemeye ve
hükümlerini dikkatli bir
şekilde tatbik etmeye
yönelmek aşırılık değil,
içtihad, mücahede,
ciddiyet ve takvâ.

“Haksız yere”
kaydı: “Dinde hedefiniz
daima hak olsun, kör
bir taklit, kuru bir
tutuculuk ile ifrat veya
tefrite sapıp hakkın
sınırını geçmeyiniz. Ey
Hıristiyanlar! siz
Mesihî
tanrılaştırmayınız. Ey
Yahudiler! Siz onun
nebliğini inkâr
etmeyiniz. Bu batıl
inançlarınızı devam
ettirmeniz hakikatin
sınırını aşmak,
dolayısıyla Allah’ın
hakkına tecavüz
etmektedir.” Bu âyet,
Hıristiyanlığın şirk
inançlarının etkisi
altında kaldığına da
işaret etmektedir. (Bkz.
9,30).

Maide /78 –
İsrailoğullarından küfre
sapanlar hem
Davud’un, hem de
Meryem oğlu İsa’nın
lisani ile lânetlendiler.
Bunun sebebi onların
isyan etmeleri ve
taşkınlık edip haddi
aşmaları idi. {KM,
Mezûmlar 109; Matta
23. bölüm}

Hız. Mûsâ
(a.s.)’dan sonra, İsrail
tarihinde pek önemli iki
şahsiyet olan Davud ile
İsa (a.s.) Yahudileri
yola getirmeye
çalışmışlar, fakat
sözlerini dinlemeyen
Yahudiler, Babil ve
Roma
imparatorluklarının
işgallerine maruz
kalmışlardır. Her iki Zat
da Hz. Muhammed
(a.s.)’i
müjdelemişlerdir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Süresi	Yaprak 10B										Cüz 06					Süre 05					Sayfa 120									

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

۱۲۰

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ
الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ
وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ لُعِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ
وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ
كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ
مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ
أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ
وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوا هُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ
لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا
الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً
لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ بِأَنَّ
مِنْهُمْ قَسِيسِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /79 – Onlar
kötülük yaptıkları
zaman, birbirlerini
kötülükten
vazgeçirmeye
çalışmazlardı.

Ne çirkin
davranıştı bu tutumları!

Maide /80 –
Onlardan çoğunun
kâfirleri vefî
edindiklerini görürsün.
Bu iş -ki onu bizzat
kendileri yapmış ve
üzerlerine Allah’ın
hışmını çekmiştir- ne
kötü bir davranıştır!
Onlar cehennem
azabında devamlı
kalacaklardır.

Maide /81 – Eğer
Allah’a, Peygamber’e
ve ona indirilen vahye
imanları olsaydı,
kâfirleri vefî
edinmezlerdi. Fakat
onların çoğu yoldan
çıkışmış kimselerdir.

Maide /82 – Sen,
iman edenlere,
düşmanlık besleme
bakımından onların en
şiddetlilerinin
Yahudiler ile müşrikler
olduğunu görürsün.

Müminlere sevgi
bakımından en çok
yakınlık duyanların ise
“Biz Nasârâyız
(Hıristiyanız)” diyenler
olduğunu görürsün.

Bunun sebebi,
onlar arasında bilgin
keşişlerin ve dünyayı
terketmiş rahiplerin
bulunması ve onların
kibirlenmeleridir.
[3,199; 9,31; 24,37;
28,52-55; 57,27]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Süresi	Yaprak 01A													Cüz 07			Süre 05			Sayfa 121										
Bu Cüz Yaprağa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04									

۱۲۱

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ
 مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا
 مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٢﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا
 مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَاتَّابَهُمْ
 اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ
 جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
 أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَبِيبَاتٍ مَّا أَحَلَّ
 اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٦﴾ وَكُلُوا
 مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ
 مُؤْمِنُونَ ﴿٨٧﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِى أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ
 يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْإِيمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ
 مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ
 أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ
 كَفَّارَةٌ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ
 كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /87 – Ey iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı o güzel ve temiz nimetleri kendinize haram kılmayın, haddi aşmayın. Çünkü Allah haddini aşanları asla sevmez. [7,31-32; 25,67]

Maide /88 – Allah'ın size rızık olmak üzere yarattığı şeylerden helal ve temiz olarak yeyin.

Kendisine iman ettiğiniz Allah'a karşı gelmekten sakının.

Maide /89 – Allah sizi kasıtsız olarak yaptığınız yeminlerden dolayı sorumlu tutmaz,

ama bilerek yaptığınız yeminlerden ötürü sorumlu tutar.

Böyle bir yemini bozarsanız onun keffâreti, çoluk çocuğunuza yedirdiğiniz orta halli yemek çeşidinden on fakir doyurmak, yahut on fakiri giydirmek veya bir köleyi hürriyetine kavuşturmaktr.

Bunlara gücü yetmeyen kimse, üç gün oruç tutsun.

İşte yemin ettiğinizde, yemin bozmanın keffâreti budur.

Yeminlerinize sahip çıkın.

Allah işte size âyetlerini böyle açıklıyor, ta ki şükredesiniz.

Maide /83 –

Maide /84 – Peygambere indirilen Kur'an'ın dinledikleri vakit, onda âşınaları olan hakikate kavuşmaları sebebiyle gözlerinin yaşla dolup taşığını görür ve şöyle dediklerini işitirsin:

“İman ettik ya Rabben! Bizi de hakka şahitlik edenlerle beraber yaz! Bütün isteğimiz ve umudumuz, Rabbimizden bizi salihler arasında dahil etmesi iken, ne diye Allah'a ve bize gelen bu hakikate iman etmeyelim ki?”

Böyle Hıristiyanların başında Hz. Peygamber (a.s.m.)'in çağdaşı olan Habeş Necaşisi olup hicret eden müslümanları ülkesinde barındırmış, kendisine nota veren Kureyş'in baskılarına kulak asmamış ve Hz. Peygamber (a.s.)'a iman etmişti.

Maide /85 – Böyle demelerine mukabil, Allah onları, içinden ırmaklar akan ve ebedi kalacakları cennetlerle ödüllendirdi.

İşte iyi hareket edenlerin mükâfâtı böyle olur!

Maide /86 – Küfre sapıp âyetlerimizi yalan sayanlara gelince, onlar da alevli cehennemini boylayacaklardır.

Maide /90 – Ey iman edenler! Şarap, kumar, putlara kurban kesilen sunaklar, fal okları, şeytana ait murdar işlerden başka bir şey değildir. Bunlardan geri durun ki felah bulasınız. [2,219] {KM, Levililer 10,9; Hakimler 13,4,14}

Sarhoş edici içkileri Allah Teâla birkaç safhada, tedricî olarak yasakladı. Önce Mekki bir âyette güzel bir rızık olmadığına işaret etti (16,67). Sonra kötülük ve günah tarafının, faydasına galip olduğunu (2,215) bildirdi. Derken sarhoş iken namaz kılmayı yasakladı (4,43). Nihayet bu âyetle kesin hüküm halinde haram kıldı.

Maide /91 – Şarap ve kumarla şeytanın yapmak istediği tek şey, sizin aranızda düşmanlık ve kin salmak, sizi Allah'ı zikretmekten ve namazdan alıkoymaktır. Artık bu habis şeylerden vazgeçtiniz değil mi?

Maide /92 – Allah'a itaat edin, Resûlullah'a itaat edin ve onlara karşı gelmekten sakının. Eğer ona sırtınızı dönerseniz bilin ki peygamberimizin görevi sadece tebliğden ibarettir.

Maide /93 – İman edip iyi ve yararlı işler yapanlara, bundan böyle Allah'a karşı gelmekten sakındıkları ve imanlarında sebat ile iyi ve yararlı işlerine devam ettikleri,

sonra takvâları ve imanları tam sağlamlaşıp kökleştiği,

daha sonra da bu takvâ ile beraber, başkalarına iyilik eden ve her yaptığını güzel yapan ihسان mertebesine erdikleri takdirde,

daha önce yeyip içtiklerinden dolayı kendilerine bir vebal yoktur. Allah da böyle güzel davrananları sever. [7,31]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
5-Maide Süresi																															

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 01B

Cüz 07

Süre 05

Sayfa 122

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

۱۲۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ

رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ

الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ

وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ

وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا

الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيْبُلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ

وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ

فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ

وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ

النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدِيًّا بِأَلْبَانِ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةً

طَعَامٍ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهُ عَفَا اللَّهُ

عَمَّا سَلَفٌ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Âyette takvâ ve iman şartının üç kere tekrarlanması, çeşitli tefsirlere vesile olmuştur.

Mesela: ilk cümlede: “Şirkten sakınp Allah'a iman ettikleri takdirde”, ikinci cümlede

“Haramlıktan sonra şarap ve kumardan sakındıkları ve onların haramlığına iman ettikleri takdirde”, üçüncüsünde “Diğer bütün haramlardan sakınp haramlığına iman ettikleri takdirde” şekillerinde yorumlanmıştır (Nesefî).

Veya birincisi şirkten, ikincisi haramlardan, üçüncüsü şüpheli şeylerden korunma diye yorumlanmıştır (Nesefî).

Yahut üç mertebe yani başlangıç, orta ve son duruma itibar edilmiş olabilir. Yahut ittika edilen (sakınlan) şeylere itibar edilebilir. Şöyleki:

Cehennemden korunmak için haramlardan; haramdan korunmak için şüpheli şeylerden; nefsi düşüklükten korunmak için bazı mübahlardan korunmak gerektiğine işaretler. Vallahu a'lem (Ebu's-Süüd).

Maide /94 – Ey iman edenler! Allah, kendisini görmeksizin, gıyabında Kendisini tazim edip haramlardan sakınanları meydana çıkarmak için sizi av neviden bir şeyle deneyecek. Bir av bolluğu ki elleriniz de yetiyebilecek, mızraklarınız da... Kim bundan sonra konulan hududu aşarsa işte ona gayet acı bir azap vardır. [67,12]

Maide /95 – Ey iman edenler! Siz ihramlı iken av öldürmeyin. İcinizden kim onu bilerek öldürürse kendisine bir ceza vardır. O ceza da, öldürdüğüne benzer bir davar olup, öldürülenin emsali olduğuna icinizden iki âdil kişinin karar vermesi gerekir.

Ceza, Kâbe'ye ulaşıp orada kesilecek bir kurbanlıktır. Yahut fakirleri doyurmak, yahut onun dengi oruç tutmak şeklinde bir keffârettir, ta ki işlediğinin vebalini tatsın.

Allah daha önce işlenen bu tür fiilleri affetti. Fakat kim dönüp tekrar böyle yaparsa Allah ondan, onun intikamını alır; zira Allah azizdir (mutlak galiptir) ve intikamı vardır. [2,196; 3,4]

Hac esnasında avlanma yaşamının önemli hikmetlerinden biri, Harem-i Şerif'in, yani oranın ziyaretçileri hacıların güvenliğini sağlamaktır. Avlananların olması, izdiham ve kazalara yol açabilir. Allah'ın intikamı: Adaletin gereği olarak, müstahak olanı cezalandırmasıdır.

Maide /96 – Ey ihramlılar! Deniz avı ve deniz yiyeceği size helal kılındı ki size ve yolculara bir rızık vesilesi olsun. Kara avı ise, ihramlı olduğunuz müddetçe size haram kılındı. Öyleyse huzurunda varıp toplanacağınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

Maide /97 – Allah Kâbe'yi, o hürmete layık mâbedi, insanların din ve dünya hayatları için bir nizam vesilesi kılmıştır; o hürmetli ay'ı da, Kâbeye gönderilen gerdanlıksız veya gerdanlıklık kurbanlıkları da...

Bütün bunlar, Allah'ın göklerde olanı da, yerde olanı da bildiğini ve gerçekten Allah'ın her şeyi bildiğini sizin de bilip anlamanız içindir.

Hac uluslararası düzeyde, dünya çapında yılda bir tekrarlanan bir vakıa olduğu gibi, umre de daha küçük çapta devam eden bir vakıadır. Hac ziyaretinin kültürel, sosyal, ekonomik, turistik fayda ve neticeleri gözle görülmektedir. Fakat daha fazla faydası, ziyaretçilerin manevi hayatlarına yön verip, onları manen beslemesidir. Allah'ın yeryüzünde insanı emrettiği ilk Mâbedi ziyaret etmekle, insanlığın babası Hz. Adem (a.s.)'dan günümüze kadar gelen bütün insanlarla buluşması, başka kapılarda sürünüp perişan olanların, sıcak aile yuvalarına dönüşü, geçici dünya imtiyazlarının (ırk, asalet, servet, makam, güzellik, gençlik gibi imtiyazların) gerçekten geçici olduğunun ispatlanması, mahşer manzarasından bir enstantenin dünyada yaşanarak insanların ona göre kendilerine çekidüzün vermeleri gibi nice muazzam gerçekleri yaşar ki bunları düşününce "Kâbe'nin nasıl bir yön ve nizam unsuru" ve yön belirleyen bir pusula olduğunu anlar.

Hürmetli ay (Şehr-i haram) Hac ibadetinin yer aldığı Zilhicce veya hac mevsiminin yer aldığı receb, zilkaade, zilhicce ve muharrem aylardır.

Maide /98 – Bilin ki Allah'ın cezası şiddetlidir; ama aynı zamanda O, gafurdur, rahîmdir (affi ve merhameti boldur).

Maide /99 – Peygambere düşen sorumluluk, sadece tebliğ etmektir. Allah sizin açığa vurduğunuz ve gizlediğiniz her şeyi bilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
5-Maide Süresi	Yaprak 02A												Cüz 07						Süre 05				Sayfa 123								
Bu Cüz Yaprağa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۲۳

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَا عَالَكُمُ وَلِلسَّيَّارَةِ

وَ حُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَ اتَّقُوا اللَّهَ

الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ

قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدُ ذَلِكَ

لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمٌ ﴿٩٧﴾ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ

يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ

وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ

يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا

عَنْ أَشْيَاءَ إِن تُبَدَّلَ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ

تُبَدَّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ

سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ

مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

Bu, "Peygamberin yapacağı başka iş yoktur," mânasına gelmez. Vahyin tebliği bakımından, sorumluluk yönünden Hz. Peygamberin durumunu bildirmekte, insanlara zorla kabul ettirmenin söz konusu olmadığını belirtmektedir. Yani "Peygamber size, tebliğ görevini fazlasıyla yerine getirdi. Sizin ona itaat etmemede artık hiçbir mezarinizin olamaz" demektir.

Maide /100 – Murdarın çokluğu tuhafına gitse de gitmese de, hatta murdarın çoğu hoşuna gitse de gitmese de, murdar ile temiz bir olmaz.

Öyleyse ey aklı-selîm sahipleri! Siz az çok demeyip daima temiz, helale yönelin. Haram yemekten, Allah'a karşı gelmekten sakının ki felah bulasınız.

Maide /101 – Ey iman edenler! Açıklandığı takdirde hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın.

Eğer Kur'an'ın indirilmesi esnasında onları sorarsanız, size açıklanır.

Halbuki Allah onları bağışlamış, sizi onlardan muaf tutmuştur.

Çünkü Allah gafurdur, halimdir (affi ve müsamahası geniştir).

Hz. Peygamber (a.s.m) haccin farz kılındığını tebliğ ettiği sırada ashabından biri: "Her sene mi?" diye sorup tekrarlamıştı. İşi zorlaştıracak soruların yersizliği bildirilerek müminler eğitiliyor.

Maide /102 – Sizden önce bir topluluk o kabil şeyleri sormuş, sonra da onlar sebebiyle kâfir olmuşlardı. [6,109-111]

Maide /103 – Allah ne bahire, ne saibe, ne vasile, ne de hâim diye bir şey bildirmemiştir.

Fakat, o kâfirler bu inançlarını Allah'a mal ederek Ona iftira etmişlerdir. Onların ekserisinin akılları ermez.

Cahiliye arapları putlarına adadıkları hayvanları gruplara ayırmışlardı. Beş kere doğrup beşinci de dişi doğuran deveye bahira der, kulağını yarıp sütünü sağmaz, putlara bırakırlardı. Bazı hayvanları putlar uğrunda serbest bırakır, sütü yalnız misafirlere ayırdı ki bu deveye saibe derlerdi. Biri erkek diğeri dişi olarak ikiz doğuran koyun veya deveye vasile der, erkeği putlara kurban ederlerdi. On nesli döleyen erkek deveye hâim deyip onu da putlar için serbest bırakırlardı.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /104 –

Kendilerine: “Allah’ın indirdiğine ve Resûle (onların hakemliğine) gelin denildiğinde “Atalarımızı ne halde bulmuşsak o bize yeter” derler. “Ataları hiçbir şey bilmeyen, doğru yolu bulamayan kimseler olsalar da mı onlara tabi olacaklar?”

Müşriklerin hürâfelerinden biri de, deve ve koyun gibi hayvanları, âyette sayılan adlar altında putlara adama, insanların yararlanmasını önleme ve putlara kurban etme idi.

Maide /105 – Ey iman edenler! Siz kendinizi düzeltmeye bakın! Siz doğru yolda olduktan sonra sapanlar size zarar veremez. Hepiniz döntüp dolaşıp Allah’ın huzurunda toplanacaksınız. O da yaptıklarınızı size bir bir bildirecek, karşılığını verecektir.

Bu âyet, emr-i mâruf nehy-i münker isteyen âyetlerin hükmünü değiştirmiyor. Ashab zamanında bile böyle anlayışlar olunca Hz. Ebû Bekir (r.a.) minberden şöyle seslenmiştir: “Ey insanlar! Siz bu âyeti okuyor fakat, bundan maksadı, gereğince anlamıyorsunuz. Ben Resûlullah (a.s.m) dan şunu işittim: “İnsanlar bir zalimi görürler de zulmünü engellemezlerse, Allah Teâlâ hepsine azab eder.” Bu âyeti sırf ferdi bir mânada almamalı, *enfusekum*’dan ferdi, nefsi ve tümüyle toplumun kendisini içine alan bir mâna anlamalıdır. Yani fert, fert olarak, müslüman toplu da toplu olarak, iyilik ve dürüstlüğü korumalıdır. Bununla beraber âyet bize asıl şunu gösteriyor ki: kurtuluş ve toplumun hidâyeti de fertlerden başlar. Fertler düzelirse toplum da düzelir. Fertlerde sıhhat ve istikamet olmazsa, sayıların artması kuvveti artmaz. Bilakis sorunları çoğaltır. Çünkü toplumda vahid-i sahîh olmazsa, toplama ve çarpma, kesirlerin çarpımında olduğu gibi, daha küçük bir neticeye götürür. Tam sayı olarak $3 \times 3 = 9$ ederken, $1/3 \times 1/3 = 1/9$ olur. Onun için önce tam sayı durumunda, kâmil fertler yetiştirmelidir. Toplumun ıslah etmek isteyenler, emr-i mârufu kendilerinden başlatmalıdırlar. Keza sağlıklı bir toplum da, başka topluları düzeltmez. Müminler, fert ve toplum olarak görevlerini yaparlarsa, başkalarının sapmalarından sorumlu olmazlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Süresi	Yaprak 02B											Cüz 07					Süre 05					Sayfa 124								
Bu Cüz Yaprağa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04										

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

١٢٤

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ

قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ

لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ

أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَىٰ

اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ

ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ

فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ

بِاللَّهِ إِنْ أَرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ

وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَمِنَ الْآثِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُرِّعَ عَلَىٰ أَنْهُمَا

اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَأَخْرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ

الْأُولِيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا

اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ

عَلَىٰ وَجْهَهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ آيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا

اللَّهِ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

Maide /106 – Ey iman edenler! Sizde ölüm âlâmetleri belirlediğinde, vasiyyet edeceğiniz sırada, içinizden iki dürüst kişiyi şahit tutun. Yahut yolculuk esnasında başınıza ölüm musibeti gelmişse, sizden olmayan başka iki kişi şahit olsun. Eğer şüphe ederseniz, o iki şahidi namazdan sonra tutar ve: “Yeminimizi, akrabalarımızın menfaati de sözkonusu olsa, dünyanın hiç bir şeyine değişmeyeceğiz. Allah’ın üzerimizde bir emanet, bir borç olarak bulunan şahitliğini gizlemeyeceğiz. Yoksa biz kesinlikle günahkâr oluruz” diye Allah’a yemin ettirirsiniz. **Maide /107 –** Şayet sonradan bu şahitlerin yalan söyleyerek günah işledikleri anlaşılırsa, şahitlerin haklarına tecavüz etmek istedikleri ve ölüye daha yakın olan mirasçılardan iki kişi, öbürlerinin yerine geçecekler ve “vallahi bizim şahitliğimiz onların şahitliğinden daha doğrudur ve biz kimsenin hakkına tecavüz etmedik. Aksi takdirde biz elbette zalimlerden oluruz” diye yemin ederler. **Maide /108 –** Bu usul, şahitliği tam gerektiği şekilde yapmaları, yahut yeminlerinden sonra başka şahitlerin şahitliklerine başvurma sonucunda, yalan söylediklerinin ortaya çıkması sebebiyle, yeminlerinin reddedileceğinden korkmalarını sağlama bakımından en uygun çaredir. Allah’a karşı gelmekten sakının ve Allah’ın hükmünü dinleyip itaat edin. Allah, din yolundan çıkan fasıklar gürûhunu hidayet etmez, emellerine kavuşturamaz.

Vasiyyetin yerine getirilmesi için alınacak tedbirler bu âyetlerle özetlenmiştir. Âyetin son cümlesinden maksat şudur: Siz ittika etmez ve söz dinlemezseniz fasık olursunuz. Allah da fasıklara hidâyet etmez, yani cennet yolunu bulmaya veya “faydaları olan cihete muvaffak etmez, emellerine kavuşturamaz.”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /109 – Gün
gelecek, Allah
peygamberleri bir araya
toplayıp:
“Sizin tebliğleriniz
ümmetleriniz tarafından
nasıl karşılandı, nasıl
bir cevap aldınız?”
buyuracak.

Onlar da: “Senin,
herşeyi hakkıyla bilen
ilminin yanında bizim
bilgimiz yok.

Zira gayblara vakfı
olan, yalnız Sen’sin”
diyecekler. [7,6; 15,92-
93]

حزب

Maide /110 –
Allah o gün buyuracak
ki: “İsa! Hem senin,
hem annenın üzerindeki
nimetimi iyi düşün!”

Düşün ki: Ben
Seni Ruhu'l-kudüsle
desteklemiştim. Sen
beşikte iken de, yetişkin
iken de insanlarla
konuşmuştun.

Ben sana kitabı,
hikmeti, Tevrat ve İncil'i
öğretmiştim.

Sen, Ben'im
iznimle çamurdan kuş
şeklinde bir şey
yapıyor, ona
üflüyordun; o da
Ben'im iznimle kuş
oluveriyordu.

Düşün ki: Sen
Ben'im iznimle anadan
doğma âmanın gözünü
açıyor, abraşı da
iyileştiriyoordun.

Düşün ki: Sen
Ben'im iznimle ölüleri
kabirden diri olarak
çıkartıyordun.

Hani Ben
İsrailoğullarının
şerlerini (öldürme
kasıtlarını) senden
defetmiştim.

Kendilerine apaçık
deliller, mucizeler
getirdiğin zaman da
onların kâfirleri: “Bu
besbelli bir büyüden
başka bir şey değil”
demişlerdi. [2,87;
3,46-49; 9,30] {KM, Matta
12,24; Markos 3,22; Luka
11,15}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Süresi							Yaprak 03A							Cüz 07			Süre 05			Sayfa 125										
Bu Cüz Yaprağa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04									

۱۲۵

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا

إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ

اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ

الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرِيَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ

كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا

بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ

بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ

بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ

مُبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي

قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ

يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا

مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ

أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

Maide /111 – Ve
hani Havarilere: “Bana
ve Resûlüme iman
edin” diye ilham
etmiştim.

Onlar da: “İman
etik. Hakka teslim
olduğumuza şahid ol!”
demişlerdi. [3,52; 28,7;
16,68] {KM, Yuhanna
14,1}

Maide /112 – Bir
vakit Havariler: “Ey
Meryem oğlu İsa!
Rabbim bize gökten bir
sofra indirebilir mi?
dediler.

O da: “Eğer
mümin iseniz Allah’tan
korkun da edebi
aşmayın” diye cevap
verdi. {KM, Resullerin
işleri 10,9}

Bu isteği iman
etmeden önce yapmış
olmaları mümkündür.
Allah Teâlânın
kudretine, Hz. İsa (a.s.)
ın nübüvvetinin
hakkaniyetine inanarak
bunu söylemeleri
mümkündür. Bu
durumda “gücü yeter
mi?” diye Hak Teâlânın
kudreti değil de,
“indirir mi?” anlamında
olarak O’nun fiili sül
konusu yapılmaktadır
(Ebu’s-suud).

Maide /113 –
“Biz” dediler,
“istiyoruz ki ondan
yiyelim, gönlümüz
rahatlasın, senin bize
doğru söylediğini
bilelim ve ona şahitlik
edenlerden olalım.”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Maide /114 –
Meryem'in oğlu İsa:
"Ey büyük Rabbimiz!
Ey yüce Allah! Bize
gökten bir sofrayı indir ki
bizim hem evvelimiz
hem âhirimiz (yani
ümmetimizin tamamı)
için o gün bir bayram
olsun ve Sen'den bir
mücize olsun, bizi
rızklandırsın, zira rızık
verenlerin en hayırlısı
Sen'sin" dedi. {KM,
Çıkış 16,4; Tesniye 8,3;
Matta 26,26-28;
Markos 14,22-24}

Maide /115 –
Allah buyurdu ki: "Ben
onu yukarıdan size
indiririm, fakat bundan
sonra her kim
nankörlük edip kâfir
olursa, onu dünyada hiç
kimseye yapmayacağım
derecede
cezalandırırım."

**Maide /116-
Maide /118 –** Hem
Allah Teâla: "Ey
Meryem oğlu İsa!" Sen
mi insanlara "Beni ve
annemi Allah'tan gayrı
iki tanrı edin" diye
sorguladığı vakit o
şöyle diyecek:

"Hâşâ! Sen
şerikden ve her
noksandan
münezzehsin Ya Rabbî!
Hakkım olmayan bir
şeyi söylemem doğru
olmaz, bana yakışmaz.

Hem söylediysem
malûmumdur elbet.
Benim varlığım olan
her şeyi Sen bilirsin,
ama ben Sen'in Zatında
olanı bilemem. Bütün
gaybleri hakkıyla bilen
ancak Sen'sin."

"Sen ne emrettinse
ben onlara, bundan
başka bir şey
söylemedim. Dediğim
hep şu idi: "Rabbim ve
Rabbiniz olan Allah'a
kulluk edin."

"Ya Rabbî! Ben
aralarında olduğum
müddetçe onları
kolladım. Fakat vakta
ki Sen beni aralarından
tutup aldın, onları
görüp denetleyen yalnız
Sen kaldın. Sen
gerçekten her zaman,
her şeye hakkıyla
şahitsin.

Eğer onları
cezalandırırsan, şüphe
yok ki onlar Sen'in
kullarıdır. Onları
affedersen, aziz-u
hakim (üstün kudret,
tam hüküm ve hikmet
sahibi) ancak Sen'sin."
[4,172]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
5-Maide Süresi							Yaprak 03B							Cüz 07			Süre 05			Sayfa 126										
Bu Cüz Yaprğa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04									

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

۱۲۶

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ

تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوْلَانَا وَأَخْرِنَا وَأَيَّةَ مِنْكَ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ

الرَّازِقِينَ ﴿۱۱۴﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَنَزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ

مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۱۵﴾ وَاذْقَالَ اللَّهُ

يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ الْهَيْنِ مِنْ دُونِ

اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ

قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ

أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱۶﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَّا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اَعْبُدُوا

اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا

تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۱۱۷﴾

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ وَإِنْ تُغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ﴿۱۱۸﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ

لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ

اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۱۹﴾ لِلَّهِ

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۲۰﴾

Birçok batılı
yazarın iddialarının
hilafına, Kur'an-ı
Kerim, Meryem'i
teslisin bir unsuru
saymaz. Yalnız bu
âyette onun
tanrılaştırıldığını
bildirir. Arabistanda ve
Suriyede İslam'ın
zuhurundan önce
Meryem'i tanrılaştıran
Collyridiens gibi
toplulukların
bulduğunu bir çok
müştahirin çalışmaları
da göstermiştir. Fakat
oraya gitmeye gerek
yoktur. Katolik
mezhebi Meryem
hakkında "Tanrının
Annesi" (Theotokos)
der, onun da ruh ve
bedeni ile göğe
yükseldiğini, dünyada
hazır ve icraatta
bulduğunu, duaların
ona yöneltilmesinin
yerinde olduğunu kabul
eder. Tevhid konusunda
çok titiz olan Kur'an
nazarında bunların
tanrılaştırma sayılması
pek normaldir.

{KM, Matta 4,10;
Luka 4,8} İncilin hiçbir
yerinde Hz. İsa (a.s.)'ın
"Ben Tanrı'yım"
şeklinde bir sözü
yoktur. Aksine o
Allah'ın kulu olmasıyla
övünür (Matta 12,18).

Maide /119 –
Bunlardan sonra Allah
buyurur ki: "Bu gün o
gündür ki, doğruların
doğruluğu kendilerine
fayda verir. Onlara
içinden ırmaklar akan
cennetler var.

Orada daimi
kalırlar. Allah onlardan
razı olmuş, onlar da
Allah'tan razı
olmuşlardır. İşte büyük
başarı ve mutluluk
budur!"

Maide /120 –
Göklerin, yerin ve
oradaki her şeyin
hakimiyeti Allah'ındır!
ve O her şeye hakkıyla
kadiridir

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

06-ENAM SÜRESİ

Mekke'de nazil olmuş olup, 165 âyetidir. 136-138. âyetlerde geçen en'âm kelimesi vesilesi ile bu isim verilmiştir. En'âm: İnek, deve, koyun, keçi gibi hayvanların genel adıdır. Böylece bu hayvanlarla alakalı hürâfeleri ortadan kaldırmak hedeflenmiş olabilir. Bakara süresi, Kur'an'ın uzunca bir özeti olup, usul ve furuunu en fazla içeren süredir. Âl-i İmran, Nisa ve Maide sûreleri Ehl-i kitapla ilgili her türlü meseleyi tafsilatlı olarak ele alırlar. Bakara süresi Yahudilerin iddialarını çürütmeye özellikle ağırlık verirken Âl-i İmran süresi, ilk yarısında Hristiyanların iddialarını iptale daha fazla yer verir. Nisa süresinin son kısmı Hristiyanlara karşı deliller ihtiva eder ve süre boyunca da Bakara süresinde özet halinde kalan münafıkların iç yüzlerini açıklar. Peşinden gelen Mâide süresi, Yahudi ve Hristiyanların bazı münferit iddialarını çürütür. Böylece ilk dört uzun sürede Ehl-i kitapla ilgili meseleler ele alınca onları izleyen En'âm süresinde her türlü kâfir ve müşriklerin iddiaları iptal edilir. En'âm süresi bizzat tevhide, peşinden gelen A'raf süresi ise tevhid tarihine ağırlık verir. En'âm süresi, Bakara süresinde kısa kısa ele alınan uluhiyyet, nübüvvet ve meâd (âhiret) gibi akaid esaslarını beyan eder. Nisâ ve Mâide sûrelerindeki ahkâma, Enfal ve Tevbe sûreleri cihad, münafıklar ve devletler hukuku ile ilgili hükümleri ilave ederler. Böylece Kur'an'ın üçte biri, böyle bir bütünlük arz ederek tamamlanır.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Enam /1 – Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'ın hakkıdır. Bir de kâfirler kalkmışlar, birtakım putları Rab'lerine eşit sayıyorlar!

Kur'an'ın birçok âyetinde semâvat ve 'l-ard (gökler ve yer) birlikte ve bu sıra ile geçer. Semâ: meleklerin mekânı, duaların kiblesi, temiz ruhların yükseldiği yer ve küresel yapısı ile yerküreyi her tarafından kuşatması, orada Allah'a hiç isyan edilmemesi, cennetin orada bulunması itibarıyla ön sırada yer alır. Fakat arz tek başına ve küçük cirmiyile "göklere" denk tutulur. Bu da, Allah Teâlâ'nın dünyaya yerleştirdiği zengin muhtevanın önemini gösterir. Peygamberlerin ve özellikle Hz. Muhammed (aleyhisselam) in burada zuhuru göklere denk tutulması için yeterli bir sebep değil midir? O bütün âlemlere rahmet olarak gönderilmiş değil midir! [21,107]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
6-Enam Süresi	Yaprak 04A											Cüz 07					Süre 06					Sayfa 127										
Bu Cüz Yaprağa git								01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۲۷

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ

وَالنُّورِ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ

مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

﴿٣﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ

كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبِيَاؤُا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

﴿٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّا لَهُمْ فِي

الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِذْرَارًا

وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَاهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا

مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ

بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَا

أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ الْقُضِي الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ﴿٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /2 – O, sizi bir çamurdan yaratan, sonra size bir ecel, bir ömür süresi tayin edendir. Bir de O'nun nezdinde muayyen bir ecel vardır. Sonra, bir de tutup şüphe ediyorsunuz!

Cenab-ı Allah ilk insan Hz. Âdem (a.s.)ı, çamurdan yarattığı gibi, her bir insanı da çamurdan süzülmuş bir hülâsadan yaratır. Zira sperma ile yumurta kandan, kan gıdalardan, gıdalar hayvani ve nebatî maddelerden, bunlar da topraktan gelir.

Enam /3 – Oysa ki göklerde de, yerde de gerçek İlah ancak O'dur. O sizin gizlinizi de bilir, açığa vurduğunuzu da. O hayır ve şer olarak ne kazanacağınızı da bilir.

Enam /4 – Böyle iken, Rab'lerinden onlara ne zaman bir âyet geldiyse mutlaka ondan yüz çevirirler.

Enam /5 – Hakikat kendilerine gelince onu yalan saydılar, alay ettiler; fakat alay ettikleri şeyin haberlerini, onunla alay etmenin ne demek olduğunu yakında öğrenirler!

Enam /6 – Kendilerinden önce nice nesilleri imha ettiğimizi görmediler mi? Biz onlara, size vermediğimiz imkânları vermiş, gökten üstlerine bol bol yağmur göndermiş, ayaklarının altından ırmaklar aktırmıştık. Fakat günahlarından ötürü onları imha ettik ve onların peşinden başka bir nesil yarattık.

Enam /7 – Eğer sana kağıda yazılı olarak bir kitap indirmiş olsaydık, kendileri de elleriyle onu tutmuş bulunsalardı o kâfirliklerinde inad eder, yine de: "Bu besbelli bir büyüden başka bir şey değil!" derlerdi. [15,14-15; 52,44]

Enam /8 – Bir de: "Ona "bizim de görebileceğimiz bir melek gönderilmeli değil miydi?" dediler. Eğer Biz bir melek gönderseydik elbette iş bitirilmiş olur, sonra kendilerine göz bile açtırılmazdı. [25,22; 15,8]

Enam /9 – Şayet o

elçiyi melek kılsaydık, yine onu bir adam şeklinde gösterir de düşüklükleri şüpheye onları yine düşürmüş olurduk. [17,95; 9,128; 3,164]
Beşeriyetin büyük bir kısmının sapması, kendi hemcinslerinden peygamberleri kabul etmemelerinden ileri gelmiştir. Onlara kalsa, otorite sağlamak, bağlanmak için mutlaka insanüstü, tanrısal bir güç olması gerekir. Bu zihniyet hak peygamberlerin öğrettiklerini bile şirkile buluşturmuştur. Budizm, Hinduizm, Zerdüş dini, muhtemelen peygamber tebliğleri etrafında oluşmuş büyük dinlerdir. Onlardan daha yakın dönemdeki Hıristiyanlığın bile, Hz. İsa gibi bir peygamberi, Tanrının oğluna dönüştürmesi, bu ihtimali kuvvetlendirmektedir.

Allah, Hz. Muhammed (a.s.)'ın evrensel ve ebedi risaleti ile beşeriyeti eğitmek ve onlara en makul ve yaratılışlarına en uygun bu sade gerçeği benimsetmek istiyor. Sade, güzel, fitri gerçek şudur: Kâinatı yaratan Allah'ın insanlık hakkındaki buyruklarını ulaştırmanın en makul yolu, insanların içlerinden seçtiği mükemmel elçilere mesajlarını vahiy yolu ile bildirmesidir. İlahi terbiye ile en güzel nümune mertebesine yükselen, Allah'ın kitabını tebliğ, tebyin ve tatbik eden (ulaştırın, açıklayan ve uygulayan) o Peygamber ve bir harfî bile değişmeden Hakkın hücceti olarak ortada olan Kur'an: Allah'ın, Peygamberi, insanı, hayatı, aklı, evreni, dünyayı ahireti her şeyi yerli yerine koymuştur.

Enam /10 – Senden önce de nice peygamberlerle alay edilmişti. Fakat alay ettikleri gerçek, o maskaralık edenlerin üzerine inip her taraflarından sararak mahvetti.

Enam /11 – De ki: “Dünyayı gezin dolaşın, sonra da peygamberlere “yalancı” diyenlerin akıbetlerinin nice olduğunu bir düşünün.”

Enam /12- Enam /13 – De ki: “Göklerde ve yerde olanlar kimindir?” “Allah'ındır” de. O, rahmet emeyi Kendisine ilke edinmiştir.

O, geleceğinde hiçbir şüphe olmayan kıyamet günü sizi bir araya toplayacaktır. Kendilerini en büyük ziyana uğratanlardır ki iman etmezler. Halbuki gecede ve gündüzde barınan herşey O'nundur. O her şeyi iştir ve bilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
6-Enam Süresi	Yaprak 04B													Cüz 07			Süre 06			Sayfa 128										
Bu Cüz Yaprğa git								01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04									

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

۱۲۸

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَاً لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ

مَا يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا

فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١١﴾ قُلْ

لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ط

لِيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ الَّذِيْنَ خَسِرُوا

اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْاَيْلِ وَالنَّهَارِ ط

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ اَغْيَرَ اللّٰهُ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ

وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ اِنِّيْ اُمِرْتُ اَنْ

اَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٤﴾

قُلْ اِنِّيْ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥﴾

مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ

الْمُبِيْنُ ﴿١٦﴾ وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِصُرِّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ

اِلَّا هُوَ ط وَاِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٧﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ط وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿١٨﴾

Yüce ve merhametli Yaradan, sırf kendi iradesi ile rahmet ve merhametle muamele etmeyi, Zatına bir yasa edindiğini beyan buyuruyor.

“Allah, yaratıkları varetmeyi dilediğinde, Kendi nezdinde Arş üzerine koyduğu bir fermanda: Benim merhametim gazabımdan ileridir” diye yazmıştır” (hadis-i şerif).

Bir başka hadiste, Allah'ın yüz rahmet yaratıp, bir bölümünü dünyaya bıraktığı, bütün yaratıklardaki şefkatın bunun eseri olduğu, ahirette ise kalan 99 rahmeti ile takviye edilmiş olarak bu rahmet ile muamele buyuracağı bildirilir.

Enam /14 – De ki: “Gökleri, yeri yaratan, beslenmeyip besleyen Allah'tan başkasını mı Tanrı edinecek mişim?”

“Doğrusu, bana, Allah'a teslim ve itaat edenlerin ilki olmam emredildi” de, ve “sakın müşriklerden olma!” buyuruldu. [39,64]

Enam /15 – De ki: “Ben Rabbime isyan etmem halinde, ileride gelecek büyük bir günün azabından korkarım.”

Enam /16 – O gün her kim azaptan uzak tutulursa, muhakkak ki Allah ona merhamet etmiştir. İşte en büyük mutluluk, en açık başarı budur. [3,185]

Enam /17 – Eğer Allah sana bir sıkıntı verirse O'ndan başkası onu gideremez. Sana bir hayır ve nimet verirse... Zaten O herşey olduğu gibi, buna da elbette kadirdir. [35,2]

Enam /18 – O, kullarının üstünde hükümünü yürüten mutlak hükümandır, her işi tam hikmetle yapar ve her şeyden haberdardır.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /19 – De ki:
“Şahit olarak hangi şey daha büyüktür?” “De ki: “Allah! Benimle sizin aranızda o şahit olarak yeter.”

Şu Kur’ân bana sizi ve kendisine ulaşan herkesi uyarmam için vahyolundu.”

Allah ile beraber başka tanrılar bulunduğuna gerçekten siz mi şahitlik ediyorsunuz?” Ben asla buna şahadet etmem!” de ve şu hakikati vurgula: “O, ancak tek İlahdır, başka Tanrı yoktur. Sizin şirkinizle de, şeriklerinizle de benim hiç bir ilişğim yoktur.” [11,17]

Hız. Peygamberin risaletinin asıl ve en büyük şahidi Allah’tır. Onun şahitliği: Ona müjzeli bir ferman olan Kur’ân’ı vermesi, daha önceki semavi kitaplarda geleceğini haber vermesi, bazı mücizelerle desteklemesi, onun davetinin esas olan vahdaniyetin (Allah’ın var ve bir olmasının) delillerini kâinatın her tarafına yerleştirmesi, insanın yaratılışına bir Allah’a ve ebedî hayata inanma duygusunu yerleştirmesi tarzlarında olmaktadır.

Enam /20 –
Kendilerine kitap verdiğimiz ümmetlerin bilgileri o Peygamberi, kendi öz evlatlarını tanıdıkları gibi tanırlar.

Ama kendilerini acımayıp kendi kendilerini en büyük hüsrana uğratanlardır ki iman etmezler. [3,81; 26,196; 61,6]

Yahudi ve Hıristiyanlar kutsal Kitaplarında Hz. Muhammed (a.s.)’ın geleceğini müjdeleyen bilgilere sahiptiler. Ölçütleri kullanan Abdullah b. Selam gibi bir yahudi bilgini: “Ben Peygamberi oğlumu tanıdığımdan daha iyi tanırım. Zira ben Muhammed’in nebi olduğunda şüphe edemem, çocuğuma gelince, ne bileyim, belki de annesi ihanet etmiş olabilir” demiştir. Bu kitaplardaki bilgiler, tahriften sonra bile mevcut olup, bu konuya tahsis edilen kitaplarda yer almaktadır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
6-Enam Süresi	Yaprak 05A													Cüz 07			Süre 06			Sayfa 129										
Bu Cüz Yaprağa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04										

۱۲۹

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

قُلْ أَى شَىْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ

إِلَى هَذَا الْقُرْآنِ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللهِ

الِهَةَ أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللهُ وَاحِدٌ وَأَنَّى بَرَىٰ ؕ مِمَّا تُشْرِكُونَ

الَّذِينَ اتَيْنَاهُمْ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ ۗ الَّذِينَ

خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللهِ

كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۗ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ

جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَائِكُمْ ۗ الَّذِينَ

كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۗ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللهِ

رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ۗ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ

مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۗ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفَىٰ آذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا تَأْتِيهِمْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَا

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ

الْأَوَّلِينَ ۗ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوْنَ عَنْهُ ۗ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا

أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۗ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا

يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا ۗ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۗ

Enam /21 – Allah adına yalan uydurandan veya Onun ayetlerini yalan sayandan daha zalim kim olabilir ki? Şu muhakkak ki o zalimler felah bulamayacak, muratlarına eremeyeceklerdir.

Enam /22 – Gün gelecek, hepsini bir yere toplayıp sonra o müşriklere: “Nerede o şerik olduğunı iddia ettiğiniz tanrılarınız?” diye soracağız.

Enam /23 – Sonra onların şirklerinin vardığı son nokta, (sığınacakları tek yalancı özrü) “Rabbimiz Allah hakkı için, vallahi biz müşrik değildik!” demekten ibaret olacaktır.

Enam /24 – İşte bak, nasıl da kendi vicdanlarına karşı yalan söylediler! Uydurdıkları o tanrılar da kendilerinden uzaklaşıp ortada görünmez oldular.

Enam /25 – Onlardan seni Kur’ân okurken dinleyenler de vardır. Fakat Biz onu lâyk olduğu şekilde anlamalarına mani olmak için, onların kalplerine kat kat örtüler gerdik. Kulaklarının içine de, gereği gibi işitmelerini engelleyen ağırlıklar koyduk.

Artık onlar her türlü mücize ve belgeyi de görseler yine iman etmezler. O kadar ki yanına geldikleri zaman seninle münakaşaya girişerek “Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir” derler. [17,46; 18,57; 31,7] [KM, İşaya 6,10; Matta 13,13]

Enam /26 – Onlar hem halkı Kur’ân’dan ve Peygamberden uzaklaştırırlar, hem de kendileri ondan geri dururlar.

Böylece yalnız kendilerini mahvederler de farkına varmazlar.

Enam /27 – Onlar ateşin karşısında durdurulup da “Ah n’ olurdu, dünyaya bir geri döndürülsek de Rabbimizin ayetlerini inkâr etmesek, mü’minlerden olsak!” dedikleri zaman bir görsen, neler olacak neler!

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /28-

Enam /29 – Hayır!
Öteden beri gizledikleri utandırıcı çirkin halleri, münafıklıkları yüzlerine vuruldu da ondan böyle söylüyorlar.

Yoksa geri gönderilseler bile, yine kendilerine yasaklanan kötülükleri yapmaya dönecek ve diyeceklerdi ki: “Hayat, sırf dünya hayatımızdan ibaret, biz bir daha diriltilecek değiliz!” Onlar, hiç şüphesiz yalancılardır.

Enam /30 – Hem görsen onları Rab'lerinin huzuruna getirilip hesap meydanında durduruldukları zaman! Hak Teâla: “Nasıl, diyecek, şu gördüğünüz diriliş gerçek değil miymiş?” Onlar da: “Evet, Rabbiniz hakkı için gerçekmiş!” diyecekler.

Allah Teâla buyuracak: “Öyle ise, kâfirliğinizden ötürü şimdi tadın azabı!”

Enam /31 – Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar, gerçekten en büyük hüsrana uğramışlardır.

Nihayet kıyamet saati kendilerini bastırırince onlar, günah yüklerini sırtlarına yüklenerek: “Eyyah! Dünyada işlediğimiz kusurlarımızdan dolayı yazıklar olsun bize!” diyecekler. Dikkat edin: Ne fena yükler götürüyorlar!

Enam /32 – Dünya hayatı bir oyun ve oyalanmadan başka bir şey değildir. Ahiret yurdu ise, fenalıklardan sakınanlar için daha hayırlıdır, halâ akıllanmayacak mısınız? [29,64; 47,36]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
6-Enam Süresi	Yaprak 05B											Cüz 07				Süre 06				Sayfa 130										
Bu Cüz Yaprağa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04										

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

۱۳۰

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ

وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى

وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ

خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً

قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى

ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ

وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ

نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ

وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ

رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّى آتَاهُمْ

نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ

﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ

نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ

اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

Enam /33 – Ey Resulüm! Onların söylediklerinin seni üzeceğini elbette pek iyi biliyoruz.

Doğrusu onlar seni yalancı saymıyorlar; fakat o zalimler, bile bile Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar. [35,8; 26,3] (KM, Hezekiel 3,7)
Bu âyet, Allah Teâlanın Hz. Peygamber efendimize verdiği yüce makama delalet eden yerlerden biridir. Zira ona hitaben: “Üzülme! Onlar senin yalancı olduğunu iddia etmiyorlar. Onlar Allah'ın âyetlerini yalancı sayıyorlar” buyurarak onu sıkıntıdan kurtarıp, yükü Zâtının üzerine almaktadır. Bu teşrif, “yalancı!” iftirasına maruz kalan Efendimizi teselli ettiği gibi, bir gerçeği de dile getiriyordu. Zira müşrikler 40 yaşına kadar içlerinde yaşayıp her halini bildikleri Peygamberimize hep “el-Emin” (pek dürüst ve güvenli) derlerdi. Elçiliğini açıklayınca onu yalancılardan, Allah'ın bildirdiklerini kabul etmediklerini gösteriyordu. Nitekim düşman kampın başkanı Ebû Cehil Hz. Peygambere şöyle demişti: “Doğrusu, biz senin yalancı olduğunı söyleyemeyiz, ama senin getirdiğini yalancıyoruz.”

Enam /34 – Senden önce nice peygamberler yalancı sayıldılar da tekbiz olunmaya ve her türlü eziyete uğratılmaya karşı sabrettiler. Nihayet kendilerine yardımımız gelip yetişti.

Öyle ya, Allah'ın sabredenerlere yardım vaadini değiştirebilecek hiçbir kuvvet yoktur. Nitekim o resullerin kıssalarından bazı bölümler sana ulaştırılmıştır. [37,171-173; 58,21]

Enam /35 – Eğer onların hakka sırt çevirmeleri sana pek ağır gelip de kendilerine bambaşka bir mucize getirmen için yer altında bir geçit veya göğe çıkacak bir merdiven arama peşinde olursan, şunu bil ki: şayet Allah dileseydi onların hepsini elbette doğru yol üzerinde toplardı. O halde sen sakın bunu bilmeyenlerden, fevri davrananlardan olma. [10,99]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /36 – Ancak kulak verenler bu daveti kabul ederler. Ötülere ise Allah diriltecek, sonra Onun huzuruna çıkarılacaklardır. [36,70]

حزب

Enam /37 – “Ona bizim ısrarla istediğimiz bambaşka bir mucize indirilse ya!” deyip duruyorlar. De ki: “Şüphesiz Allah öyle bir mucize göndermeye kadirdir, fakat onların çoğu bunu bilmezler. [10,20; 13,7,27; 17,90-59; 26,4] {KM, Matta 16,1; Markos 8,11}

Enam /38 – Hem yerde hareket eden hiç bir canlı, kanatlarıyla uçan hiç bir kuş türü yoktur ki sizin gibi birer toplum teşkil etmesinler.

Biz o kitapta hiçbir şeyi ihmal etmedik. Sonra hepsi Rab'lerinin huzuruna sevkedilip toplanacaklardır. [6,59; 10,61; 11,6; 29,60; 34,3; 36,12]

Fikri seviyeleri düşük müşriklerin, keyiflerine göre mucize istemelerine karşı, onların dikkatleri, geçici olmayan ve kâinatın her tarafını dolduran mucizelere çevriliyor. Bunların; hem Yaratacının kudretini gösterme, hem de başka yönleriyle de dikkate değer oldukları hatırlatılıyor. Mesela: Kuş türlerinin, arıların, karıncaların ve daha birçok canlıların toplum hayatı yaşadıkları gerçeği bunlardandır.

Bu âyetteki kitap, müfessirlerin çoğuna göre Levh-i Mahfuzdur. Levh-i Mahfuz, ilâhi ahkâma göre, mahlukatın bütünüdür. Kaderlerinin kaydolunduğu âlem-i gayba ait bir mahluktur. “Kitab” in her şeyi ihata eden ilm-i ilâhi olduğu da söylenmiştir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
6-Enam Süresi	Yaprak 06A														Cüz 07				Süre 06				Sayfa 131								
Bu Cüz Yaprğa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۳۱

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ

يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ

اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمٌّ

أَمْثَالِكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ

اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَيْكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ

اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ

مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاَهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ

يَتَضَرَّرُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّرُوا وَلَكِنْ

قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ

إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاَهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

Enam /39 – Âyetlerimizi yalan sayanlar, karanlıklar içinde olan birtakım sağır ve dilsizlerdir. Allah dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola koyar.

Enam /40 – De ki: “Söyleyin bakalım, eğer size Allah’ın azabı gelir yahut kıyamet gelip çatarsa Allah’tan başkasına mı yalvarırsınız? Doğru kimseler iseniz haydi söyleyin gerçeği!” [2,17-18; 24,40]

Enam /41 – Hayır! Yalnız O’na yalvarırsınız. O da dilerse duanızı sebep olan sıkıntıyı giderir ve o zaman siz de Allah’a kattığınız o ortakları, o batıl mâbudları unutursunuz. [17,67] Allah Teâla 2,186 ve 40,60 âyetlerinde duaları kabul buyuracağını bildirir. Bu âyet ise onları ilâhi meşiet ile kayıtlar. “Sizin istemeniz, ama Allahın da dilemesi ile duanız kabul edilir” mânası kastedilir.

Enam /42 – Senden önce de birtakım ümmetlere resûller gönderdik. Dinlemediler: Hakka dönüş yapısın, suçlarının affı için niyaz etsinler diye onları çetin bir yoksulluk, hastalık ve sıkıntılarla cezalandırdık.

Enam /43 – Bâri, kendilerine şiddetimiz geldiği vakit yalvarsaydılar, tövbe etseydiler! Fakat heyhât! Onların kalpleri kaskatı olmuş, şeytan da yapmakta oldukları mâsiyet ve günahları kendilerine süslemiş, cazip göstermişti.

Enam /44 – Kendilerine verilen öğütleri terkedip unutup üzerlerine her şeyin, her zevk ve nimetin kapılarını açtık. Nihayet kendilerine verilen bu genişlik ve serbestlikle tam ferahlandıkları sırada, ansızın onları kısıktırak yakaladık da bir anda bütün ümitlerini kaybediverdiler! Bu refah onlara istidrac olarak verilmiştir. Hz. Peygamber (a.s.), bu âyeti açıklamak üzere şöyle buyurur: “İsyanına devam ettiği halde, Allah’ın böyle bir kuluna dünyadan arzu ettiği şeyleri verdiği görürsen, bil ki bu sadece istidracın ibarettir. Sonra da felemma nesü... (bu âyeti) sonuna kadar tilavet etti.”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /45 –
Alemlerin Rabbi
Allah'a hamd olsun ki
böylece, zulmedip
duran o gürühun arkası
kesildi.

Enam /46 – De ki:
"Söyleyin bakalım:
Eğer Allah işitme ve
görme duyunuzu alır,
kalplerinizin üstüne bir
de mühür vurursa
Allah'tan başka hangi
tanrı onları size geri
getirebilir?"

Bak, âyetlerimizi
nasıl türlü türlü
açıkıyoruz da, sonra
onlar nasıl
yüzceviriyorlar! [67,23;
8,24; 10,31]

Enam /47 – De ki!
"Söylesenize bana:
Eğer Allah'ın azabı,
ansızın yahut göz göre
göre size gelirse zalim
topluluktan başkası mı
helâk olacak?" [6,82]

Enam /48 – Biz
peygamberleri sadece
müjdecî ve uyarıcı
olarak gönderiyoruz. O
halde kim iman eder,
kendini ve işlerini
düzeltirse onlara asla
korku yoktur. Onlar
hiçbir üzüntüye de
mâruz
kalmayacaklardır.

Enam /49 –
Âyetlerimizi yalan
sayanlar ise isyan edip
yoldan çıkmalarından
öttürü azaba
uğrayacaklardır.

"Yoldan çıkma,"
âyetin aslında fisk
kelimesi ile ifade
edilmiştir. Fisk: İtaat
dışına çıkmak demek
olup küfr kavramından
daha geneldir. Fisk
genellikle çok günah
için kullanılır. Fâsık:
dinin hükümlerini kabul
ettikten sonra bütün
veya bir kısım
hükümlerine aykırı
davranan kimseye
denilir. Âyette ise
münkirlerin, kâfirlerin
fisklarından söz
edilmektedir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
6-Enam Süresi							Yaprak 06B					Cüz 07					Süre 06				Sayfa 132									
Bu Cüz Yaprağa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04									

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

۱۳۲

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾ قُلْ

أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ

مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرِفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ

يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ بَعْتَةً أَوْ جَهْرَةً

هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ

إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

يَمَسُّهُمْ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ

عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ

إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَبِعُوا إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ

وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ

يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ

وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ

حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

Enam /50 – De ki:
"Ben, size Allah'ın
hazineleri benim
yanımdadır"
demiyorum. Yok, "Ben
gaybı bilirim." Yok,
"Ben meleğim" de
demiyorum.

Bana ne
vahyediliyorsa, ben
ancak ona tabi olurum"
De ki: "Kör, görülen bir
olur mu? Hiç
düşünmüyor musunuz?"
[13,19]

Enam /51 –
Allah'tan başka
birtakım tanrıların,
Allah'ın huzurunda
toplandıklarında
kendilerini
kurtaracaklarına inanan
o kimseleri sen
Kur'an'la uyar ki,
Onun huzurunda
kendilerini savunacak
ne bir hamileri, ne de
bir şefaathileri
olmayacaktır. Böylece
umulur ki bu şirkten
sakınırlar. [23,57;
13,21]

Meallerin çoğunda
net mânanın pek
verilmediği bu âyete,
çeşitli tefsirlerden
yararlandıktan sonra,
özellikle Ebussuud'un
tercihine göre mâna
verdik. Burada
günâhkar müminlerin
mahşerdeki durumu
değil, müşriklerin
durumu
vurgulanmaktadır.

Enam /52 – Sabah
akşam Rab'lerine, sırf
O'nun cemaline ve
rızasına müşak olarak
niyaz edenleri yanından
kovma. Ne sen
onlardan, ne de onlar
senden sorumlu
değilsiniz ki onları
kovup da zalimlerden
olasın. [18,28; 26,112-
114]

İlk müslüman
cemaat arasında
Habbab, Bilal, Ammar,
Suheyb (r.anhum) gibi
köleler ve fakirler
vardı. Kureyşin ileri
gelenleri Hz.
Peygamber (a.s.):
"Ne o, kavmine bedel
bunlara mı razı oldun?"
Biz onların mı peşinden
gideceğiz! Onları
yanından
uzaklaştırırsan belki biz
de sana tabi olabiliriz?"
demeleri üzerine 52-53.
âyetler indirildi. 54.
âyet, gerekli tutumu
bildirmektedir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /53 – Biz onlardan kimini kimi ile, neticede “Allah bula bula aramızdan bunları mı lütfuna lâyık gördü?” desinler diye, işte böyle imtihan ettik. Allah kimin şükrettiğini, kimin lütfuna daha lâyık olduğunu bilmez olur mu? [11,27; 46,11; 19,73]

Burada, o kibirli ileri gelenlerin bu lütfâ lâyık olmadıkları ima edilmektedir.

Enam /54 – Âyetlerimize iman edenler sana geldikleri zaman onlara:

“Selam sizlere! de.

Rabbiniz merhameti kendi Zatına temel bir ilke edinmiştir.

Sizden kim bilmeyerek bir günâh işler de sonra ardından tövbe eder ve halini düzeltirse Onun da gafur ve rahîm (çok affedicî ve merhametli) olduğunu bilmelidir.”

Enam /55 – Mücrimlerin yolu, müminlerin yolundan ayırt edilsin diye, böylece âyetleri tam tamına açıklıyoruz.

Enam /56 – De ki: “Allah’tan başka tapmış şeylere ibadet etmem bana yasak kılındı.” De ki: “Sizin keyfî arzularınıza uymayacağım; yoksa şaşırmış olurum.”

Enam /57 – De ki: “Ben Rabbinden gelen apaçık bir delile dayanmaktayım. Siz ise, onu yalan saydınız.

Gelmesi için acele ettiğiniz azap da benim elimde değildir. Azabı çabuklaştırmak veya ertelemek hakkındaki hüküm, ancak Allah’ındır.

O doğru haber verir. O doğruyu eğriden ayırt edenlerin, hükmedenlerin en hayırlısıdır.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
6-Enam Süresi	Yaprak 07A											Cüz 07					Süre 06					Sayfa 133									
Bu Cüz Yaprğa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۳۳

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ

عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ

رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا

بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ أَلْفَيْتُمْ

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

اللَّهِ قُلْ لَا آتَّبِعُ أَهْوَاءَ كُمْ قَدْ ضَلَلْتُمْ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ

الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي

مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ

الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ

الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي

الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي

ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /58 – De ki: “Eğer o acele istediğiniz azap benim elimde olsaydı, benimle sizin aranızdaki iş çoktan bitmiş olurdu.”

Zalimlere nasıl davranılması gerektiğini Allah pek iyi bilir.

Enam /59 – Bilinmeyen nice hazineler ve görünmeyen gayb aleminin anahtarları O’nun yanındadır. Onları Kendisinden başkası bilemez.

Karada ve denizde ne varsa hepsini O bilir. O’nun haberi olmadan bir tek yaprak bile düşmez.

Yer altı tabakalarının karanlıkları içindeki tek bir tane, hasılı yaş ve kuru hiç bir şey yoktur ki açık, net bir kitapta bulunmasın. [39,63; 42,12; 10,61; 11,6] {KM, Mezmurlar 139,16; Vahiy 5,1}

Âyetteki *meftah*, *miftah*’ın çoğulu olarak anahtar, *meftah*’ın çoğulu olarak hazine manasına gelir. Burada geçen gayb hazineleri veya anahtarlarını Hz. Peygamber, 31,34 âyeti ile söyle açıklamıştır: “Gayb hazineleri beştir: Kıyamet hakkındaki bilgi Allah’ın nezdindedir. Yağmurunu dilediği yere dilediği miktar indiren O’dur. Rahimlerin ihtiva ettiği çocukların istikballerini bilen O’dur. Hiç kimse yarın yapacağı şeyleri bilemez. Hiç kimse nerede öleceğini bilemez. Her şeyi hakıyla bilen, her şeyden haberdar olan Allah’tır”. Âyetin sonunda geçen kitab: Levh-i Mahfuz veya ilm-i ilahidir.

Kur’an’ın üslubu, ilahi hakikatleri ekseriya müşahhas üslupla anlatır. Bu âyetin ilm-i ilahiyi anlatımı buna dair misaller ihtiva eder. Mücerret üslupla “Allah’ın ezeli ilminin dışında hiçbir şey olmaz” gibi bir ifade yerine burada buyrulduğu gibi çok canlı, uçsuz bucaksız bir manzara içine giriyoruz. Mesela “O’nun haberi olmadan bir tek yaprak bile düşmez” cümlesi, muhatabı dünya genişliğinde bir ormana yerleştiriyor. Her taraf yemyeşil. Sayılara sığmayacak kadar yaprak, yaprak, yaprak... Bunlardan birinin sessize düşmesi bile O’nun izni dışında olmaz” anlatımıyla varlıkta olan biten herşeyin Allah’ın izni ile olduğu pek etkili tarzda anlatılmaktadır.

Enam /60 – O dur ki geceleyn uykuda sizi kendinizden geçirip alır, gündüzün ne işlediğinizi bilir. Mukadder olan ömür müddetiniz doluncaya kadar, bu bilincinizi alıp, gündüzün sizi uyandırma sürecini devam ettiren de O'dur.

Bu sürecin sonunda da dönüşünüz O'na olacak ve O size yaptıklarınızı bir bir bildirip karşılığını verecektir. [3,55; 39,42; 13,10; 28,73; 78,10-11]

Enam /61 – O kullarının üstünde de tek hâkimdir. O üzerinize, hareketlerinizi kaydeden hafaza meleklərini gönderir.

Nihayet sizden birine ölüm vakti geldiğinde elçilerimiz hiç geciktirmeksizin ve hiçbir işi aksatmaksızın onun ruhunu alırlar. [13,11; 82,10]

Enam /62 – Sonra onlar gerçek efendileri, mevlaları olan Allah'a götürülüp teslim edilirler. İyi bilin ki bütün hüküm yetkisi O'nundur ve O hesaba çekenlerin en süratlisidir. [56,50; 10,32] {KM, Mezmurlar 9,9; 67,5; Yeremya 11,20}

Enam /63 – De ki: "Kim kurtarır sizi karanın ve denizin karanlıklarından, tehlikelerinden, siz yalvara yakara, ağlaya sızlaya ve gizlice dualar ederek şöyle dediğiniz demler: "Eğer bizi bundan kurtarırsa, ahdimiz olsun, kesinlikle şükredenlerden olacağız." [17,67; 27,63; 10,22]

Enam /64 – De ki: "Allah kurtarır sizi ondan ve her sıkıntıdan, fakat sonra siz yine şirke girersiniz".

Enam /65 – De ki: "O size tepenizden, yahut ayaklarınızın altından azap göndermeye, yahut sizi gruplar halinde birbirinize katıp kiminize kiminizin hıncını tattırmaya kadirdir."

Bak, âyetleri nasil tekrarlıyor, türlü türlü ifade ediyoruz ki onları anlasınlar. [17,68-69; 67,16-17]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
6-Enam Süresi	Yaprak 07B											Cüz 07					Süre 06				Sayfa 134										
Bu Cüz Yaprğa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

۱۳۴

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّىٰكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلِيَهُمْ الْحَقُّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكَوِّنَنَّ مِنْ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظِرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَأٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا عَرِضٌ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ

حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ

لَا يُفِرُّونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلِيَهُمْ الْحَقُّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ

وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكَوِّنَنَّ

مِنْ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ

أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا

مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ

بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظِرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ

﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾

لِكُلِّ نَبَأٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ

فِي آيَاتِنَا عَرِضٌ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ

الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

Allah Teala geçmişte azgınlık eden bazı toplumlara, burada sayılan cezaları indirdiğini bildirmek suretiyle son Peygamberin (a.s.m) ümmetini de uyarmaktadır. Yukarıdan inen azap: Taş yağması, fırtına, tufan, yıldırım; hastalık ve musibetler veya kötü yöneticilerden gelen zulüm; aşağıdan gelen azap: depresim, toplumdaki kargaşa, anarşi, asayissizlik diye açıklanmıştır.

Bu âyetle ilgili bir hadis: "Ümmetinden dört şeyi kaldırdı için Allah'a dua ettim; bunlardan ikisini kaldırdı, diğer ikisini kaldırmaya razı olmadı. Gökten taş yağmasını, yere batmayı, onları birbirine düşürmeyi ve kimine kiminin hıncını tattırmayı kaldırdığını söyledim. İlk ikisini kaldırdı, öbür ikisini kaldırmaya razı olmadı."

Müslümanlar arasında tefrika ve birbiriyle kavga haram olmakla beraber, Allah'ın hikmetinin bunlara imkân vermesi, kulların imtihanda olmaları sırrı ile ilgilidir. Mümin serden, haramdan geri durmakla yükümlüdür.

Enam /66- Enam /67 – Bu, hakikatin ta kendisi olduğu halde, senin halkın onu yalan saydı. De ki: "Ben sizden sorumlu değilim. Her haberin kararlaştırılmış bir zamanı vardır; Siz de yakında öğrenirsiniz."

Enam /68 – Âyetlerimiz hakkında alaylı tavırla münasebetsizliğe dalanları gördüğün zaman, -onlar başka bir konuya geçinceye kadar- kendilerinden yüzçevir, eğer şeytan bunu sana bir an unutturursa, hatırına geldiği gibi hemen kalk, artık o zalimler gürühuyla oturma" [4,140] {KM, Mezmurlar 1,1}

Enam /69 –
Allah'ın azabından sakınan müttakilere, iman etmeyenlerin hesabından dolayı bir sorumluluk yoktur.

Fakat uhdelerine düşen, belki onlar da inanıp küfürden ve cehennemden sakınırlar diye, bir nasihattan ibarettir.

Müttaki: İtika
(korunma) masdarından isim-i fail olup bu da, başta küfür ve şirk olarak kişinin, kendisine âhirette zarar verecek olan haram ve günahlardan sakınarak, tâ nihayette cehennem azabından sakınmasıdır.

Enam /70 –
Dinlerini bir oyuncak ve eğlence haline getiren, kendilerini dünya hayatı aldatmış olan kimseleri kendi hallerine bırak.

Sen yalnız Kur'an ile va'z et ki,

Allah'tan başka yardımcı ve şefahtisi bulunmayan hiçbir nefis, işlediği günahlar yüzünden helâke teslim edilmesin.

O, her türlü fidyeyi denkleştirse bile, yine ondan alınıp kabul edilmez.

İşledikleri günahları yüzünden helâke sürüklenenler, mahvolanlar, işte bunlardır.

İnkârlarından dolayı onlara kaynar sudan bir içecek ve acı veren bir azap vardır. [74,38-39; 3,91; 10,3; 32,4]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
6-Enam Süresi	Yaprak 08A											Cüz 07				Süre 06				Sayfa 135										
Bu Cüz Yaprağa git								01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04								

۱۳۵

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذَكَرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرِبَهُ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَنْدَعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمْرًا لِنُنْسِلِمَ لِلرَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَقُواهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /71 – De ki: "Allah'tan başka, bize, yalvarıp ibadet ettiğimiz takdirde fayda, terkettiğimiz takdirde zarar vermeyen şeylere mi yalvaralım?"

Allah bizi doğru yola koyduktan sonra şeytanların kandırıp şaşkın bir halde çöle düşürdükleri, arkadaşlarımızın ise "Bize gel!" diye doğru yola çağırıp durdukları ahmak gibi, gerisin geriye İslâm'dan şirke mi dönelim?

De ki: "Allah'ın gösterdiği yol, tek doğru yoldur ve bize âlemlerin Rabbine teslim olmamız emrolundu." [39,37; 16,37]

Enam /72 – "Bir de namazı hakkıyla ifa edin ve Allah'a karşı gelmekten sakının." diye de emrolundu.

Hepinizin sonunda toplanacağı yer, O'nun huzurudur.

Enam /73 –
Gökleri ve yeri hak ve hikmet'e yaratan Odur.

O "ol" dediği zaman her şey olur. Sözü hak. Sıra üfleneceği gün de hakimiyet O'nundur.

Görünmeyeni de, görüneni de, olmuşu da, olacağı da O bilir. O, hakim ve habirdir (tam hüküm ve hikmet sahibi ve herşeyden hakkıyla haberdardır). [2,117; 18,99; 20,102; 40,16; 25, 26] {KM, Çıkış 19,16; Yoel 2,1; Vahiy 8,9; 11,15; 1 Korintus 15,52}

Enam /74 – Bir zaman İbrâhîm, atası Azer'e: "Ne! Sen putları tanı mı ediniyorsun?"

Doğrusu ben seni de kavmini de besbelli bir sapıklık içinde görüyorum" demişti. [19,41-48] {KM, Tekvin 11,27}

Gelecek bölümde Hz. İbrâhîm (a.s.)'ın Allah'ın varlığını ve birliğini delillere dayanarak ortaya koyması anlatılmaktadır. Müfessirlerin çoğuna göre, Hz. İbrâhîm, muhataplarını irşad ve onlara istidlâl, yani delillere dayanarak tahkiki imana ulaşma yolunu göstermek için bu diyaloga girmiştir. 78. âyette nakledilen ve onun şirkten beri olduğunu bildiren sözü de buna delildir.

Enam /75 – Biz İbrâhîm'e (şirkin çirkinliğini gösterdiğimiz gibi) imanında yakine, kesinliğe ulaşması için göklerin ve yerin muhteşem hükümlerini da öylece gösteriyorduk. [3,190-191; 7,185; 10,101; 23,88; 34,9; 36,83]

Enam /76 – Gece bastırınca İbrâhîm bir yıldız gördü, "(İddianıza göre) Rabbim budur!" dedi.

Yıldız sönünce de "Ben öyle sönüp batanları Tanrı diye sevmem" dedi.

Enam /77 – Sonra ayı, dolunay halinde doğmuş vaziyette görünce "(İddianıza göre) Rabbim budur!" dedi. Sonra o da batınca: "Rabbim bana doğru yolu göstermeseydi, mutlaka sapmışlardan olurdu" dedi.

Enam /78- Enam /79 – Daha sonra güneşi doğarken görünce "Rabbim, herhalde budur, bu hepsinden daha büyük!" Batıp kaybolunca da: "Ey halkım, ben sizin Allah'a şerik koştüğünüz şeylerden beriyim." "Ben batıl dinlerden uzaklaşarak, yüzümü, gökleri ve yeri yaratan Rabbülâlemin'e yönelttim, ben asla sizin gibi müşrik değilim!" dedi. [6,19; 7,54]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
6-Enam Süresi	Yaprak 08B											Cüz 07					Süre 06				Sayfa 136									

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

۱۳۶

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَأَيْتَ اتَّخَذُ صَنَامًا إِيَّاهُ إِنِّي

أَرَيْكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَلِكَ نُرَى

إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ

الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا

رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْإِفْلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ

بَارِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي

رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ

بَارِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي

بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ

قَالَ أَتَحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدِينِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ

بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا

تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ

أَنكُم أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمُ سُلْطَانًا

فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

Enam /80 – Kavmi kendisi ile tartışmaya girişti: O dedi ki: "Allah, bana doğru yolu göstermişken, siz hâla benimle O'nun hakkında tartışıyor musunuz? Sizin O'na ortak saydığımız şeylerden ben hiç bir zaman korkmam. Rabbim ne dilerse olur. Rabbimin ilmi her şeyi kapsar. Hâla kendinize gelip ders almayacak mısınız?"

حزب

Enam /81 – "Hem siz, Allah'ın size tanı oldukları hakkında hiçbir delil indirmedigi şeyleri Ona ortak saymaktan korkmuyorsunuz da, nasıl ben sizin O'na ortak koştüğünüz şeylerden korkarım?" Şimdi biliyorsanız söyleyin, bu iki taraftan hangisi korkudan emin olmakta haklıdır?" [53,23; 42,21]

Hz. İbrâhîm putlara ve yıldızlara tapmanın aklen tutarsız olduğunu ispatlayınca, öyle anlaşılıyor ki, müşrikler bu sefer, onların Allah nezdinde şefaatiçi olabileceklerini söylediler. Bu ancak nakil yolu ile bilinecek bir şey olunca Hz. İbrâhîm: "Onların şefaatiçliği hakkında Allah'ın hiçbir delil bildirmedigini" söyledi. Son olarak hürafeci müşrikler, "bizim bu gizemli ilahlarımızı seni çarparlar" deyip, psikolojik bir yaklaşımla insanın zaaf damarlarından biri olan korkusunu harekete geçirmeye çalıştılar. O da pek kuvvetli ilzami bir delille onları susturdu: "Allah'ın kudreti ve birliği kesin. Sizin tanrılarınızın ise zihinizden başka yerde varlıkları yok. Allaha şirkiniz sebebiyle, asıl korkması gereken siz iken, benim ise korkacak hiç bir yanışım yok iken, ne diye ben korkayım? İyi düşünün: güven istiyorsanız, o sadece tevhid inancındadır."

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /82 – İman edip imanlarına zulüm buluşturmamaları var ya, işte korkudan emin olma onların hakkıdır, doğru yolda olanlar da onlardır.

Enam /83 – İşte bunlar, kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz delillerdir.

Dilediğimiz kimselerin derecelerini kat kat yükseltiriz.

Muhakkak ki senin Rabbin tam hüküm ve hikmet sahibidir ve O her şeyi hakkıyla bilir.

Enam /84 – Biz ona İshak ile Yakub'u ihsan ettik ve her birini nübüvveteye erdirdik.

Daha önce de Nuh'u ve onun neslinden Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Mûsâ'yı ve Harun'u da nübüvveteye erdirdik.

Biz iyi hareket edenleri işte böyle ödüllendiririz. [19,49; 29,27; 57,26; 19,58]

Enam /85 – Zekeriyya'yı, Yahya'yı, İsmâ'il'i, İlyas'ı da nübüvveteye erdirdik. Onların hepsi de salihlerdendi.

Enam /86 – İsmâ'il'i, Elyesa'ı, Yunus'u, Lut'u da nübüvveteye erdirdik; her birini de yaşadıkları asrın insanlarından üstün kıldık.

Enam /87 – Onların babalarından, zürriyetlerinden, kardeşlerinden kimini de, aynı şekilde etraflarındaki insanlara üstün kıldık, onları seçtik, onları doğru yola götürdük.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
6-Enam Süresi	Yaprak 09A										Cüz 07					Süre 06					Sayfa 137										
Bu Cüz Yaprağa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۳۷

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ

وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى

قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا

مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ

وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا

وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَاسْمَاعِيلَ

وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾

وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَأَخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ

إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ

مِن عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿٨٨﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ

فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا

بِكَا فِرِينَ ﴿٨٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدُيِهِمْ قَتَدَهُ

قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنَّهُ هُوَ الْوَالِدُ الْكَرِيمُ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

Enam /88 – İşte bu yol Allah'ın hidâyet yoludur ki kullarından dilediğini ona götürür. Eğer onlar Allah'a ortak tanısaldı, bütün yaptıkları, elde ettikleri bütün kazançları heder olmuş gitmişti. [39,65; 43,81; 21,17; 39,4]

Enam /89 – İşte onlar, kendilerine kitap, hikmet, hükümler ve nübüvvet verdiğimiz şahsiyetlerdir. Şimdi o müşrikler bu nübüvveti inkâr ederlerse, biz nübüvveti inkâr etmeyip ona sahip çıkan bir topluluk görevlendiririz.

Hz. Peygamberin evrensel risaleti insanlık için en büyük nimettir. Mekke'li hemşehrileri onun kıymetini bilmeyince Allah ona sahip çıkacak başka bir toplum var edeceğini bildiriyor. İbn Abbas bunu "Ensar" diye tefsir etmişti. İbn Hacer *Fethu'l-Bari* adlı Buhari'lerinde şöyle der: "Birinci derecede Ensar maksat olmakla birlikte, İslâm tarihi boyunca bu vaadin gerçekleştiğini gösteren müteaddit toplulukların gelmiş olması, Kur'an'ın mucizelerindedir. "Kıyamet gününe kadar hak için galibiyetle mücahede eden bir cemaat, ümmetinden eksik olmayacaktır" hadisi de bu gerçeği müjdelemiştir. Bildirilen cemaat bire münhasır değildir, müteaddit olabilir."

Enam /90 – İşte onlar Allah'ın hidâyet verdiği kimselerdir. Sen de onların yolundan yürü ve de ki: "Ben risaleti tebliğden dolayı sizden bir ücret beklemiyorum. O, bütün milletler için bir öğütten, irşaddan ibarettir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /91 – Bazı Yahudiler de Allah'ı gereği gibi tanımadılar. Çünkü "Allah hiçbir insana hiçbir şey indirmemiştir" dediler.

Sen onlara de ki: "Peki, Mûsâ'nın insanlara bir nûr ve rehber olmak üzere getirdiği ve sizin de parça parça kağıtlar haline koyup işinize geleni gösterdiğiniz, fakat çoğunu gizlediğiniz ve sizin de babalarınızın da bilmediğiniz birçok şeyleri sayesinde öğrendiğiniz o kitabı kim indirdi?"

Ey Resulüm sen: "Allah indirdi" de! sonra bırak daldıkları batallarında oynaya dursunlar. [10,2; 17,94-95]

Enam /92 – İşte bu da bir feyiz kaynağı ve daha önceki kitapları tasdik edici olarak, bir de hem Anakenti, hem de bütün çevresindeki insanları uyarman için indirdiğimiz bir kitap! Âhirete iman edenler, buna da inanırlar ve onlar namazlarını hakkıyla kılmaya devam ederler. [2,41; 7,158; 6,19; 11,17; 25,1; 3,20; 42,7] {KM, II Samuel 20,19}

Kur'an'ın daveti evrenseldir. Nitekim bu âyet, "Ümmü'l-Kurâ (Anakent) Mekke ve bütün çevresi" diyerek bunu gösterir. Bu gerçek "bütün insanlara" [7,158], bütün âlemlere (insanlara ve cinlere) 25,1 gibi âyetlerde daha açık bildirilir.

Enam /93 – Allah adına yalan uydurandan, yahut kendisine hiçbir şey vahyedilmediği halde "Bana da vahyolundu" diyenden, bir de, "Allah'ın indirdiği âyetler gibi ben de indiririm" diye iddia edenden daha zalim kimse olabilir mi?

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
6-Enam Süresi	Yaprak 09B										Cüz 07					Süre 06					Sayfa 138									

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

۱۳۸

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ
بَشْرًا مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى
لِلنَّاسِ تَجْعَلُوهُ قَرَأً طَيْسًا تُبْذَرُ نَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعَلِمْتُمْ
مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ
وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي
غَمْرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَهُمْ
الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ
الْحَقِّ وَ كُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَى كَمَا
خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُمْ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَؤُا
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

Ölümün şiddetleri içinde kıvrırırken, ölüm meleklerinin de yakalarına yapışıp kendilerine: "Haydi, derhal ruhlarınızı çıkarıp teslim edin! Bugün zillet azabıyla cezalanacaksınız; çünkü Allah hakkında gerçek dışı şeyler söylüyordunuz ve çünkü kibirlenerek O'nun âyetlerinden yüz çeviriyordunuz!" diye haykırdukları sırada sen o zalimlerin halini bir görsen! [8,31.50; 47,27; 66,6] {KM, Hezekiel 13,6-7}

Allah adına yalan söyle olur: O'nun söylemediği söz O'na mal edilir, şeriki olmadığı halde ortak koşulur veya O'na eksik sıfatlar verilir.

Enam /94 – Kıyamet günü de Hak Teâla şöyle buyuracaktır: "İşte siz ilk yarattığımızda olduğunuz gibi çınlı çıplak, teker teker huzurumuza geldiniz! Size verdiğimiz mallarımızı da çok gerilerde bıraktınız.

Hani, siz dünyada iken Allah'a şerik olduğunu iddia ettiğiniz şefahtilerinizi de yanınızda görmüyoruz? Gördünüzü ya, aranızdaki bağlar bir bir koptu ve ortak olduklarını iddia edip güvendiklerinizin hepsi sizden uzaklaştı." [28,62-74; 26,92-93; 2,166-167; 23,101; 29,25; 28,64; 74,11]

İnsan dünyadan âhirete hiçbir şey götürmez. Mal, mülk, dünyevî mevki, şöret hep dünyada kalır. Dirilirken de insan "Anadan doğduğu gibi çıplak, yalınayak ve sünnetsiz" haşredilecektir. Hz. Aişe (r.a.): "Eyvah! Herkes birbirinin mahrem yerlerine bakacak!" deyince Hz. Peygamber (a.s.) bir başka âyetle cevap verip bu âyeti açıklamıştır: "O gün herkesin başından aşkın derdi vardır, (ne erkekler kadınlara, ne de kadınlara erkeklerle bakamazlar.)" [80, 37]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /95 –

Taneleri ve çekirdekleri çatlatıp yararak (her şeyi gelişme yoluna koyan) Allah'tır. Ölüden diriye O çıkarır, diriden ölüyü çıkaran da O'dur.

İşte bunları yapandır gerçek İlah! Artık nasıl oluyor da haktan uzaklaştırılıyorsunuz? [3,27; 36,33-36]

Ölüden diriye çıkarmak: kuru taneden yeşil bitki, kâfirin neslinden mümin çıkarma; diriden ölü çıkarma ise bunun aksi olarak açıklanır.

Canlılar ölü maddeleri yiyerek beslenir. Bebeğin bedeni ölü sütü, canlı ete dönüştürür. Canlı bedenden ölü süt çıkar.

Bunun da ötesinde, hayat ve ölüm devaranı, hayatın sırrı ve kâinatın ihtiva ettiği büyük bir mücizedir. Su,

karbondioksit, hidrojen ve topraktaki inorganik tuzlar, güneş ışığı, yeşil bitkiler ve muayyen bakteriler sayesinde,

nebat ve hayvandaki hayat maddesini teşkil eden organik maddelere dönüştürür. İkinci durumda ise bu

maddeler, canlı artıkları halinde ölüm âlemine dönerler. Böylece Yüce Yaratıcı akıp giden zamanın her anında ölüden hayat, hayattan ölü çıkarır.

Enam /96 – Karanlığı yarıp sabahı ortaya çıkaran O'dur. Geceyi dinlenmeniz, güneş ve ayı da vakitlerinizi hesaplamak için O yarattı. İşte bütün bunlar, aziz ve alim (mutlak galip ve her şeyi hakkıyla bilen Allah'ın takdirdir). [2,189; 7,54; 93,1-2; 92, 1-2; 91,3-4; 10,5; 36,40]

Enam /97 –

Karanın ve denizin karanlıklarını içinde size yıldızlardan yararlanıp yol bulma imkânı veren O'dur. Gerçekten bilmek, öğrenmek isteyen kimseler için âyetlerimizi açıkça bildirdik.

Enam /98 –

Sizi bir tek candan yaratan O'dur. Sonra sizin için; bir kalacak yer, bir de emanet olarak duracak yer vardır. Biz âyetlerimizi anlayan kimseler için açıkça bildirdik. [4,1]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
6-Enam Süresi	Yaprak 10A										Cüz 07					Süre 06					Sayfa 139									
Bu Cüz Yaprğa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04									

۱۳۹

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ

الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَاتَى تُؤْفَكُونَ فَالِقُ الْأَصْبَاحِ

وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ

الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا

فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ

مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ

مِنْهُ حَبًّا مَتْرًا كِبَاءً وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ

مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ

أَنْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ

يُؤْمِنُونَ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا

لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ

لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Bütün insanların, ilk insan olan babaları Hz. Âdemden çoğalmış olmaları Allah'ın kudretinin delilleridir. **Müstekar:** Ana rahmi veya yeryüzündeki ikamet; emanet yeri ise: sulb veya kabirdeki ikametdir. Başka ihtimaller de sözkonusudur.

Enam /99 –

Gökten su indiren O'dur. Sonra Biz onunla her çeşit bitkiyi çıkarırız. O bitkiden bir filiz, ondan da büyüyüp birbirinin üstüne binmiş taneler, başaklar çıkarırız. Hurma tomurcuklarından sarkan salkımlar, üzüm, zeytin ve nar bahçeleri yetiştiririz.

Bunlardan kimi birbirine benzer, kimi benzemez. Her birinin meyvesine, bir ilk meyve verdiğinde bir de tam olgunlaştıkları zaman bakın! Elbette bütün bunlarda iman edecekler için alınacak birçok dersler vardır. [16,10-11; 21,30; 13,4] {KM, Mezmurlar 104}

Enam /100 –

Böyle iken tuttular, cinleri Allah'a şerik yaptılar; halbuki bunları da O yaratmıştır. Bundan başka O'na birtakım oğullar ve kızlar yakıştırdılar. Ne dediklerini bildikleri yok. O, müşriklerin Kendisine isnad ettikleri bu gibi nitelendirmelerden münezzehtir, yücedir. [2,116; 4,117-120; 18,50; 19,44; 36,60-61; 34,41]

Enam /101 –

Gökleri ve yeri yoktan var eden O'dur. O'nun nasıl çocuğu olabilir ki Kendisinin eşi de yoktur. Gerçek şu ki: her şey O'nun mahlûkudur ve O her şeyi hakkıyla bilir. [72,3]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /102 –

Rabbimiz Allah, işte bu vasıflara sahip olan Yüce Zattır. O'ndan başka tanrı yoktur. Her şeyi yaratan O'dur.

O halde yalnız O'na ibadet edin. Her şeyin yönetimi Onun elindedir. [3,173]

Enam /103 –

Gözler O'na erişemez. Onun ilmi ise bütün gözleri ihata eder. (Gözlerin görmediği herşeye nüfuz eden, herşeyden haberdar olan) latif ve habir O'dur. [67,14; 31,16] {KM, Çıkış 33,20; Yuhanna 1,18}

Bu âyet gözlerin, Allah'ı "ihata sûretleriyle, künhüne erecek şekilde göremeyeceklerini bildirir. Ehl-i sünnet, anlayışına göre bu âyet, dünyada görmeyi nefyeder, ama cennetlikler Allah'ı göreceklidir. 75,23 âyeti "Rab'lerine bakacaklar" buyurduğu gibi, başka deliller de vardır. Hz. Peygamber (a.s.)'dan bize ulaşan keskin hadisler ile bu rü'yet meselesi sabit olmuştur. Yalnız birini nakledeyim: "Siz şüphe yok ki şu dolunayı nasıl birbirinizi itip kakmadan görüyorsanız Rabbinizi de göreceksiniz."

Enam /104 –

Rabbimizden size muhakkak ki deliller gelmiştir.

Artık kim gözünü açar görürse kendi lehine, kim de hakkı görmeyip batılı seçerse kendi aleyhinedir.

Sen de ki: "Ben sizin üzerinizde bekçi değilim." [22,46]

Enam /105 – İşte

Biz, âyetleri iyice anlayıp kavramaları için farklı üsluplarla, türlü türlü beyan ederiz.

Biliyoruz ki onlar neticede "Sen ders almışsın!" diyeceklerdir.

Âyetleri böyle türlü türlü açıklamamız, bilmek isteyen kimselere, Kur'an'ı iyice beyan etmek içindir. [25,4-5; 2,26; 22,53; 74,31; 17,82; 41,44]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
6-Enam Süresi	Yaprak 10B										Cüz 07					Süre 06					Sayfa 140										
Bu Cüz Yaprğa git							01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

١٤٠

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ

وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَاءَكُمْ

بَصَائِرٌ مِّن رَّبِّكُمْ ﴿١٠٤﴾ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا

وَمَا آتَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ ﴿١٠٥﴾ وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ

وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٦﴾ اتَّبِعْ مَا

أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٧﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيفًا

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ

مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا

لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٩﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا

قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١٠﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْعَادَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ

يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١١﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /106 – Rabbinden sana ne vahyolunuyorsa ona tâbi ol. O'ndan başka tanrı yoktur. Onun için, sen de müşriklerden uzak dur.

Enam /107 – Eğer Allah dileseydi onlar müşrik olmazlardı. Biz seni onların üzerine bekçi olarak göndermedik. Sen onların işlerini yürütmekle de görevli değilsin. [13,40; 88,21-22]

Enam /108 – Onların Allah'tan başka yalvardıkları tanrılarına hakaret etmeyin ki, onlar da cahillik ederek hadlerini aşip Allah'a hakaret etmesinler. Böylece her ümmete, yaptıkları işi güzel gösterdik. Sonra dönüşleri yalnız O'na olacak ve O da yaptıklarını kendilerine bir bir bildirip karşılığını verecektir.

Allah Teâlâ bir önceki âyette, hikmetiyle insanların hak dini seçip seçmemeyi kendi tercihlerine bıraktığını bildirmiştir. Allah dileseydi hiç müşrik ve kâfir kalmazdı, fakat bunu dilememiştir, buyurarak kâfirlere yapılan tebliğ işinde önemli bir metod veriyor. O da onları haktan iyice uzaklaştıracak şeylerden kaçınmak ve onların putlarına, liderlerine ve inançlarına sövüp hakaret etmemektir. Zira sövüp hakaret etmenin tebliğle ilgisi yoktur. Mümine düşen kızmaksızın, telaşsız, soğukkanlı bir tebliğdir.

Enam /109 – Kendilerine bambaşka bir mucize geldiği takdirde mutlaka ona inanacaklarına dair vargüçleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki: "Mucizeler ancak Allah'ın yanındadır." O istedikleri mucize geldiği zaman onların yine de iman etmeyeceklerinin siz farkında değil misiniz? [17,59]

Enam /110 – Onların kalplerini ve gözlerini ters çeviririz. İlk on inandııkları gibi o mucizeyi gördükten sonra da inanmazlar ve onları taşkınlıkları içinde şaşkın şaşkın bırakırız.

Enam /111 – Biz onlara, dedikleri gibi melekleri de indirseydik,

ölüler diriltilip kendileriyle konuşsaydı,

istedikleri her şeyi toplayıp karşılırlarına koysaydı,

onlar, ihtimali yok, yine iman edecek değillerdi.

Allah dilerse o başka. Fakat onların çoğu bunu bilmezler. [17,92; 6,124; 25,21; 10,96-97]

Enam /112 – Böylece biz her peygambere, insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık.

Onlardan kimi kimine, aldatmak için birtakım yaldızlı sözler fısıldayıp telkin ederler.

Eğer Rabbin dileseydi, bunu yapamazlardı.

O halde onları, düzmette oldukları yalanlarıyla başbaşa bırak! [3,184; 6,34; 41,43; 25,31]

Enam /113 – Bir de bu telkini, âhirete inanmayanların gönülleri ona meyletsin, derken ondan hoşlansınlar ve işledikleri suçlarını işlemeye devam etsinler diye yaparlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
6-Enam Süresi	Yaprak 01A										Cüz 08					Süre 06					Sayfa 141											
Bu Cüz Yaprğa git								01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

١٤١

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ

عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ

الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

﴿١١٢﴾ وَلِتَضَعِيَ إِلَيْهِ أَفْعِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ أَفَغَيْرَ اللَّهِ

أَبْتَغِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ

بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ﴿١١٥﴾ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

﴿١١٦﴾ وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

﴿١١٧﴾ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٨﴾ إِنْ رَبُّكَ

هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ﴿١١٩﴾ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

﴿١٢٠﴾ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ

Enam /114 – De ki: "Allah size o kitabı, içinde hak ile batıl birbirinden ayrırt edilmiş tarzda açıklanmış olarak indirmişken,

sizinle aramızdaki davayı hükmeye bağlamak için Allah'tan başka bir hakem mi arayacak mıyım?

Kendilerine daha önce kitap verdiğimiz kimseler de bilirler ki

bu kitap gerçekten Rabbin tarafından indirilmiştir.

Sakin bundan şüphen olmasın! [10,94]

Enam /115 – Rabbinin sözü, doğruluk ve adalet bakımından tam kemalindedir.

O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O hakkıyla iştir ve bilir.

Enam /116 – Eğer dünyada bulunan insanların çoğuna uyarırsan, seni Allah'ın yolundan saptırlar.

Onlar sırf zanna uyarlar ve kafadan atarlar. [12,103; 37,71]

Enam /117 – Muhakkak ki Rabbin, Kendisinin yolundan sapanları pek iyi bildiği gibi,

doğru yolda olanları da çok iyi bilir.

Enam /118 – Artık, o sapanların sözlerine kulak asmayın da,

-Allah'ın âyetlerini tasdik ediyorsanız-

kesilirken üzerine Allah'ın adı anılmış olan hayvanların etini yeyin.

Enam /119 –
Kesilirken üzerlerine Allah'ın adı anılmış olan hayvanların etlerinden niçin yemeyecekmişsiniz?

O, zaten size haram kıldığı etleri açıkça bildirmiştir; ancak çaresiz kalıp da zaruret miktarı yemeniz müstesnadır.

Evet birçokları, bildiklerinden değil, sırf heva ve hevesleriyle halkı saptırıyorlar.

Muhakkak ki Rabbin haddi aşanları pek iyi bilmektedir. [2,173]

Nesefi'nin dediğine göre, *fe külü* (kesilirken üzerine Allah'ın adı anılmış olan hayvanların etini yeyin) emri (âyet:118) 117. âyetteki saptırıcılara uymanın yasaklanmasının bir neticesi durumundadır. Zira onlar haramı helâl, helâli ise haram sayıyorlardı. Bu söyle olmuştur: Müslümanlara diyorlardı ki: "Siz Allah'a kulluk ettiğinizi iddia ediyorsunuz. Öyleyse sizin öldürdüğünüzü yemektense, Allah'ın öldürdüğünü yemeniz gerekmez mi?" Bu âyetle müminlere deniliyor ki: "Siz kesin olarak iman ediyorsanız, öyleyse özellikle kesilirken üzerine Allah'ın adı zikredilen eti yeyin, yoksa onların putlarının adı zikredilerek kesileni veya kendiliğinden öleni yemeyin. Hem Allah adına kesilmiş olanı yemenize ne engel var ki? O, sizin öldürdüğünüzü değil, Allah adına kesilen helâl ve hoş rızıktır"

Enam /120 –
Günahın açığını da bırakın, gizlisini de: Çünkü günah işleyenler elbette yaptıklarının cezasını çeceklerdir.

Enam /121 –
Allah adına kesilmeyen hayvanın etini yemeyin! Bu, Allah yolundan çıkmaktır, isyandır.

Şeytanlar kendi adamlarına sizinle mücadele etmeleri için telkinlerde bulunurlar.

Şayet onlara uyararsanız, siz de düpedüz müşrik olur çıkarsınız. [9,31]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
6-Enam Süresi	Yaprak 01B											Cüz 08					Süre 06				Sayfa 142											
Bu Cüz Yaprğa git								01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

١٤٢

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ

فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ

كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بغيرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ

بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْأَيْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ

الْأَيْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ

يُذَكِّرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآتَهُ لِفِسْقٍ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ

إِلَى أَوْلِيَاءِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ

لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ أَوْ مَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَخْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ

نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ

بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا

فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا جَاءَ تَهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا

أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ

أَجْرُمُوا صِغَارًا عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Zebiha konusunda üç türlü içtihad vardır. a-Allah'ın adı zikredilmeksizin boğazlanan hayvanın eti helâl değildir, besmele ister kasden, ister yanılarak terkedilsin (İbn Ömer, Nâfi, İmam Malik, Davud). b-Besmele şart değil, müstehabdır, ister kasden, ister sehven terkedilsin (İbn Abbas, Şâfiî, İmam Ahmed). c-Besmeleyi unutarak terketmek zarar vermez, fakat kesen kimse kasden terketmiş ise o hayvanın eti helâl olmaz (Hz. Ali, Hasan el-Basrî, Ebû Hanife).

Enam /122 – Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar arasında yürütmesi için kendisine bir ışık (iman nûru) verdiğimiz kişi, karanlıklarda kalıp çıkamayan kimse gibi olur mu hiç?

Olmaz ama kâfirlere, yapmakta oldukları işler böyle güzel gösterilir. [67,22; 11,24; 35,19-23]

Enam /123 – Mekke'de olduğu gibi her şehirde de ileri gelen mücrimleri, yüksek mevkilerde bulundururuz ki oralarda hileler çevirsinler. Onlar böyle yapmakla kendilerini aldatırlar da farkında olmazlar. [17,16; 34,34-35; 43,23; 71,22; 34,31-33; 29,13; 16,25]

Enam /124 – Bir âyet gelip de bu kâfirlere tebliğ edilince "Allah'ın resullerine verilen risaletin benzeri bize verilmedikçe, sana asla iman etmeyiz." derler. Allah peygamberliği kime vereceğini pek iyi bilir.

Yaptıkları hileler sebebiyle, suç işleyenlere, Allah tarafından bir zillet ve şiddetli bir azap erişecektir. [25,21; 6,10; 43,31-32; 40,60]

Enam /125 –

Hasılı Allah kimi doğru yola koymak isterse, onun kalbini İslâm'a açar.

Kimi de saptırmak isterse, onun göğsünü sanki o kişi gökte yükseliyormuşcasına dar ve tıkanık yapar.

İşte Allah böylece, imana gelmeyenlere rüsvaylık verir. [20,25; 39,22; 49,7] [KM, II Makkabe 1,4; Resullerin işleri 16,14]

İnkâr zihniyeti ile rûhu kirlenmiş kimse Allah'ın birliğinin delillerini düşünmeye davet edilince, göğsü çıkarılmasına zorlanır, göğsü yükselen kimsenin nefesinin tıkanması gibi göğsü tıkanır. Mânen böyle olduğu gibi, âyet bunun maddî tezahürüne de işaret etmektedir. Zira yükseğe çıktıkça oksijen azalır ve solunum güçlüğü çekilir. Her yüz metre yükseldikçe hava basıncı bir derece düşer. Basıncı düştükçe nefes almak zorlaşır. Çok yüksekte uçan pilotların özel teneffüs cihazları kullanmaları şart olur. Aksi halde o pilotlar nefessizlikten ölürler.

Enam /126 – Bu İslâm yolu Rabbinin dosdoğru yoludur. Düşünüp idrâkini kullanan kimseler için âyetlerimizi iyice açıklamış bulunuyoruz.

Enam /127 – Rab'leri nezdindeki selam ülkesi olan cennet onlarıdır. Yaptıkları güzel işler sebebiyle Allah, kendilerinin yardımcıdır.

Enam /128 – Gün gelecek, Allah onların hepsini huzurunda toplayıp: "Ey cin topluluğu! İnsanlardan çoğunu yoldan çıkardınız ha!" diyecek.

İnsanlardan onlara uymuş olanlar diyecekler ki: "Ey Ulu Rabbimiz! Kimimiz kimimizden faydalandık ve bize tayin ettiğin müddetin sonuna ulaştık."

O buyuracak ki: "Meskeniniz ateştir. Allah'ın diledikleri hariç, hepimiz içinde ebedî kalmak üzere oradasınız." Gerçekten Rabbin hakîmdir, alîmdir (tam hüküm ve hikmet sahibidir ve O herşeyi hakkıyla bilir). [36,60-62]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
6-Enam Süresi	Yaprak 02A														Cüz 08				Süre 06				Sayfa 143							
Bu Cüz Yaprağa git									01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04							

١٤٣

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

فَمَنْ يُرِدِ اللهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ

أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأْتَمَا بَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ

كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللهُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ وَهَذَا صِرَاطُ

رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ لَهُمْ دَارُ

السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَيَوْمَ

يَخْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ

أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا

أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوٍ لَكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا

إِلَّا مَا شَاءَ اللهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ وَكَذَلِكَ نُوَلِّي

بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ يَا مَعْشَرَ

الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ

عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا

شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا

عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ

رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

Allah, ilm-i ezelisinde, imana gireceklerini bildiği ve nüzul vaktine göre ileride müslüman olacak olanları istisna etmektedir.

Bir de şöyle diyenler vardır: "Burada istisna, vakit mânasınadır, yani "Allah'ın dilediği vakitler hariç" demektir. Cehennemlikler zaman zaman ateşten, zemherir soğuşuna nakledilirler."

Enam /129 – İşte biz, işledikleri günahlardan ötürü, zalimlerden kimini kimine musallat ederiz.

Kimini kimine idareci yahut dost yaparız, yahut "kimini kiminin peşine takarız" mânaları da verilmiştir.

Enam /130 – Ey cin ve insanlar topluluğu! İçinizden size âyetlerimi anlatan ve bu gününüzle karşılaşacağınızı bildiren sizi uyaran peygamberler gelmedi mi?

"Ey Yüce Rabbimiz! Kendi aleyhimize şahidiz" diyecekler.

Dünya hayatı onları aldatmıştı. Böylece kendilerinin kâfir olduklarına, yine kendileri şahitlik ettiler. [12,109; 4,163-165; 29,27; 25,20]

Enam /131 – İşte bu (şekilde) resullerin gönderilmesi, onların uyarmaları, haberleri olmaksızın zulümleri sebebiyle, senin Rabbinin ülkeleri imha etmediği geçeceğinden ileri gelmektedir. [17,15; 16,36; 35,24]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /132 –
Herkesin yaptıkları işlere göre dereceleri vardır.

Senin Rabbin onların yaptıklarından habersiz değildir. [16,88; 25,69]

Enam /133 –
Rabbin müstağnidir (herşey ona muhtaçtır, O hiçbir şeye muhtaç değildir), geniş merhamet sahibidir.

Yoksa dilerse sizi ortadan kaldırır, peşinizden yerinize dilediğini getirir, nasıl ki sizi de başkalarının soyundan getirmiştir. [2,143; 4,133; 47,38]

Enam /134 – Size vaad edilen şeyler mutlaka gelecektir, siz bunun önüne geçemezsiniz.

Enam /135 – De ki: “Ey halkım, vargücünüzle elinizden geleni yapın. Ben vazifemi yapıyorum.

Güzel akıbetin kime ait olacağını yakında bileceksiniz. Şu muhakkak ki zalimler iflah olmazlar. [11,121-122; 58,21; 40,51,52; 21,105; 24,55]

Bu âyette geçen *dâr*’dan maksat cennet değil, dünyadır. Dolayısıyla mâna şöyle olur: “Allah’ın bu dünyayı yaratmasına sebep olan güzel akıbetin hangimize ait olacağını sonra bileceksiniz.”

Zemahşeri’nin dediği gibi burada nazik bir uyarı vardır. Uyarının haklı, uyarılanın ise batıl yolda olduğu insaf ve nezaketle anlatılmaktadır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
6-Enam Süresi																															

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

١٤٤

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا

يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ

يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ

كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنْ مَا

تُوَعَدُونَ لَاتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَا قَوْمِ

اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ

تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا

فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا

كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَ مَا كَانَ

لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا

يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ

الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ

لِيُزِدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ

اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /136 –
Allah’ın yarattığı ekinlerden ve hayvanlardan kendilerince Allah’a bir hisse ayırdılar da kendi batıl iddialarınca: “Şu, Allah’ın” dediler, “Şu da uluhiyette ortakları olan putlarımızın.”

Ortakları için ayırdıkları, Allah’ın hissesine konulmaz, ama Allah’a ait olanlar ortaklarının hissesine aktarılır. Bunlar ne kötü hüküm veriyorlar! [16,57; 43,15]

Müşrikler hem Allah için, hem de putları için hububat ekiyorlardı. Allah için ettikleri yetiştir, put namına ettikleri gelişmezse, Allah adına ekilenin bir kısmını puta ait hisseye devreder ve derlerdi ki: “Allah ganidir, putlar ise muhtaçtır.” Aksi olur, yani putlara ait ekin gelişir, Allah’a ayırdıkları ekin gelişmezse, oradan bu tarafa bir şey ilave etmez, “Nasılca Allah ganidir” derlerdi. Keza davaları da bölüşürlerdi. Allah’a ayırdıkları hissedenden misafirlere veririr, putların payını ise putlara ait işlerde harcarlardı.

Enam /137 – Yine bunun gibi, onların, Allah’a ibadette ortak saydıkları putlarının hizmetçileri, müşriklerden çoğuna evlatlarını öldürmeyi iyi bir iş gösterdiler ki hem onları mahvetsinler, hem de dinlerini bozup karıştırınlar.

Allah dileseydi bunu yapamazlardı. O halde onları, uydurdıkları yalanlarla başbaşa bırak! [16,58-59; 81,8-9]

Şerikler burada, putun kendisi değil, hizmetçileri, bekçileri veya şeytanlardır. Şerik denilmesi, mallarına ortak olmaları veya itaatlerinde onları Allah’a ortak kıldıkları içindir.

Fakirlik endişesi veya kızlar evlendiklerinde yahut esir olduklarında utanma sebebi olabilirler diye kız çocuklarını öldürme âdetinin çirkinliği bildiriliyor. Ayrıca Cahiliye araplarının “Şu kadar oğlum olursa birini kurban edeyim” diye Allah’a yaklaşma zannı ile de böyle yaptıkları olurdu. Âyet çocuk öldürmenin zararının aileye münhasır kalmayıp aynı zamanda millet hakkında da “mahvetme” olduğunu bildirmektedir. Bu da oldukça düşündürüctür.

Enam /138 – Aynı şekilde dediler ki: “Falan davarlarla ekinlere dokunmak yasaktır; onları bizim dilediklerimizden başkası yiyemez. Falan davarların da sırtları haram kılınmıştır”

Birtakım hayvanlar da vardır ki onları keserken Allah'ın adını anmazlar.

Bütün bunları, onlar Allah'a iftira ederek ortaya çıkarmışlardır. Allah iftiraları sebebiyle onları cezalandıracaktır. [4,119; 5,103; 10,59]

حزب

Enam /139 – Bir de şöyle dediler: “Falan hayvanların karınlarında olan yavrular, canlı doğarsa sadece erkeklerimize helâl, kadınlarımıza ise haramdır. Eğer ölü doğarsa, hepsi ona ortak olurlar.”

Allah, onların bu kabil iddialarının cezasını verecektir. Çünkü O, hakîmdir, alîmdir (tam hüküm ve hikmet sahibidir ve O herşeyi hakkıyla bilir). [16,116-117]

Enam /140 – Bilgisizlik ve düşüncesizlik yüzünden beynsizce çocuklarını öldürenler ve Allah'ın kendilerine ihsan ettiği rızıkı Allah'a iftira ederek haram sayanlar, elbette tam hüsrana uğradılar.

Saptılar bunlar, doğru yolu da bulamadılar!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
6-Enam Süresi	Yaprak 03A													Cüz 08				Süre 06			Sayfa 145									
Bu Cüz Yaprğa git									01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04								

١٤٥

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَزْتُ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ

نَشَاءُ بَزْ غَمِيهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ طُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ

لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا

كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ

خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ

مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ

إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا

أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ

افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ

وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ

مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُّوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا

حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَشَاتٌ كُلُّوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /141 – Asmalı - asmasız bağ ve bahçeleri, mahsülleri, çeşit çeşit hurma ve ekinleri, birbirine şekil ve renk yönünden benzer, tat bakımından benzemez tarzda yaratıp yetiştiren hep O'dur.

Her biri mahsul verince türünden yeyin, devşirdiği gün hakkını (öşürünü) da verin, israf etmeyin, çünkü O müsrifleri sevmez.

Bu âyet, öşürün bütün mahsulleri kapsadığına dair İmam Ebû Hanife'nin delillerindenidir.

Zekât âyetlerinin Medine'de indiğini düşünenler, buradaki hakkın, Mekke döneminde vacip kılınan bir sadaka olduğunu söyler ve 51,19 ve 70,24 âyeti ile irtibat kurarlar. “Mamafih bu âyette hak, mutlak olduğundan, zekâta yani öşüre şamil olduğu söylenebilir.”

Enam /142 – Davarlardan da çeşit çeşit yarattı: kimi yük taşıyır, kiminin yününden ve kıldan sergi yapılır.

Allah'ın size verdiği rızıkından yeyin, fakat şeytanın adımlarını izlemeyin.

Çünkü o sizin besbelli bir düşmanınızdır.

Enam /143 –

Sekiz çift davar yaratır: koyundan iki, keçiden iki. De ki: İki erkeği mi haram kıldı, yoksa iki dişi mi? Yoksa iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram kıldı?

Eğer iddianızda haklı iseniz bilgi ve belgeye dayanarak haber verin bana! [39,6]

Cahiliye arapları bazan erkek, bazen dişi hayvanları, bazan bunların yavrularını haram sayarlardı. Kur'an, âyette sayılan sekiz sınıfın ve yavrularının helâl olduğunu bildirip onların bu davranışlarını böylece yeriior.

Burada vurgulanmak istenen nokta şudur: "Kimse kendi iddiasına göre herhangi bir şeyi haram veya helâl kılamaz. Bu yetki yalnız Allah'a aittir."

Çift kelimesi yerine "eş" kullanabilirdik. Zira burada bir bakıma "dört çift" söz konusudur. Fakat her eşten biri, öbürü olmaksızın düşünülemez. Çünkü, yani çift kelimesinin çifte kullanımının geçerli olduğundan dolayı çift demeyi tercih ettik.

Enam /144 – Ve deveden iki, sığırdan iki. De ki: "İki erkeği mi, iki dişi mi, yoksa iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram kıldı?

Yoksa Allah size bu yasaklamayı yaptığında siz orada hazır ve şahit mi idiniz?

İlmsiz olarak insanları saptırmak için uydurduğu yalanı Allah'a mal eden den daha zalim kimse bulunabilir mi? Allah elbette o zalimler gürhunu muvaffak etmez, emellerine kavuşturamaz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
6-Enam Süresi								Yaprak 03B								Cüz 08				Süre 06				Sayfa 146								
Bu Cüz Yaprğa git								01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

١٤٦

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ

قُلْ أَلَذَّكَّرِينَ حَرَّمَ أَمْ الْأُنثَيْنِ أَمْ مَا اشْتَمَلَتْ

عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ نَبِيؤُنِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ

قُلْ أَلذَّكَّرِينَ حَرَّمَ أَمْ الْأُنثَيْنِ أَمْ مَا اشْتَمَلَتْ

عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ

اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ

النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ

إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ

فَأِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ

غَيْرِ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ

هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا

عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا

اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

Enam /145 – De ki: Bana vahyolunanlar içinde, bu haram dediklerinizin, yemek isteyen kimseye haram kıldığını görmüyorum. Ancak leş, yahut akıtılmış kan, yahut pis olduğunda hiç şüphe olmayan domuz eti, veya Allah yolundan çıkarak Allah'tan başkası adına kesilen hayvan olursa başka (bunlar haramdır).

Fakat kim çaresiz kalırsa başkasının hakkına tecavüz etmemek ve zaruret sınırını aşmamak üzere bunlardan yiyebilir. Çünkü Rabbin gafurdur, rahimdir (affi ve merhameti boldur).

Âyetin zahiri, yenilmesi haram olan yiyecekleri leş, akan kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesilen hayvan eti olarak dört sınıf olarak bildirmektedir. Halbuki haramlar, daha fazladır. Bu güçlüğü gidermek için değişik izahlar yapılmıştır. Bazı âlimlere göre haramlar dörde münhasır olduğundan zaten sorun yoktur. Selef-i Salihin döneminden beri konu ihtilafı olduğundan mesele içtihadidir. Ayrıntılar için geniş tefsirlere bakılmalıdır.

Enam /146 – Yahudilere bütün tırnaklı hayvanları haram kıldık. Sığır ve koyunun içyağlarını da haram kıldık. Yalnız sırtlarında yahut bağırsaklarında bulunan veya kemiğe karışan yağları haram kılmadık.

Haddi aşmalarından ötürü onları bu şekilde cezalandırdık. Şüphe yok ki Biz hep doğru söyleriz. [3,93; 4,160] {KM, Levililer 3,3,17; 11,3-8; Tesniye 14,7,15}

Yahudilerin ya Tevrat'tan önceki bazı uygulamalarından veya Tevrat'tan sonra bir kısım din adamlarının ve otoritelerin ilavelerinden ileri gelen (Mesela: deve eti, tavşan etinin haram sayılması gibi) iddialarına kısaca işaret ediliyor.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /147 – Eger onlar seni yalancı sayarsa de ki: “Rabbinizin merhameti geniştir; fakat dilediği zaman O'nun satveti ve azabı, suçlu toplumdun geri çevirilemez.”

Enam /148 – Müşrikler diyecekler ki: “Eğer Allah dileseydi, ne biz, ne de atalarımız şirk koşmaz, hiçbir şeyi de haram kılmazdik”

Onlardan öncekiler de peygamberlerini yalancı saymışlardı da nihayet Bizim azabımızı tatmışlardı.

De ki: “Sizin elinizde ortaya koyacağınız bir bilgi, bir belge varsa hemen çıkarıp gösterin. Ama gerçek şu ki: Siz sadece kuru bir zannın ardından gidiyorsunuz düpedüz yalan atıyorsunuz.” [43,20; 16,35]

Sanıldığı gibi müşrikler böyle demekle yaptıkları çirkin işten pişmanlık duymuyorlar. Aslında onlar putlarına Allah'a yaklaştırmaları için ibadet ediyorlar ve bunu yerinde bir iş sayıyorlardı. Şu halde onların bu sözden maksatları: Yaptıkları işin meşruluğuna bir delil öne sürmektir. Allah'ın iradesinin, emriyle birlikte olduğunu ve iradenin rızayı da gerektirdiğini zannediyorlardı. Bir başka deyişle şöyle demek istiyorlardı: “Şirk koşmamız madem ki Allah'ın iradesi ile, yaratması iledir, öyleyse O'nun nezdinde meşrûdur.” Oysa irade edip yaratmak, rızayı gerektirmez.

Enam /149 – De ki: En kesin ve mükemmel delil, Allah'ındır. Evet, O dileseydi hepinizi doğru yola koyardı. [6,35; 10,99; 11,118-119]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
6-Enam Süresi																															

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 04A

Cüz 08

Süre 06

Sayfa 147

١٤٧

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ

عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ

مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ

مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ

إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ

أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلَمْ شُهَدَاءَ كُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ

حَرَّمَ هَذَا فَاِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ

بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ

رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ إِلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ

إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ

نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ

مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ

إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصِيِّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

Enam /150 – “Haydi” de, Allah'ın bunu haram kıldığına dair tanıklık edecek şahitlerinizi getirin!” Eger onlar yalan yere şahitlik ederlerse, sakın sen onlarla birlikte tanıklık etme.

Âyetlerimizi yalan sayanların ve âhireti tasdik etmeyenlerin keyiflerine uyma.

Nasıl uyarısın ki onlar başkalarını, kendilerinin Rabbi olan Allah'a eşit tutmaktadırlar.

Enam /151 – De ki: “Gelin Rabbinizin size neleri haram kıldığını ben okuyup açıklayayım:

O'na hiçbir şeyi ortak yapmayın, anneye babaya iyi davranın, fakirlik endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin, çünkü sizin de onların da rızkını veren Biz'iz.

Kötülüklerin, fuhiyatın açığına da gizlisine de yaklaşmayın.

Allah'ın muhterem kıldığı cana haksız yere kıymayın.

İşte aklınızı kullanırsınız diye Allah size bunları emrediyor. [4,48; 17,23; 31,14-15; 2,83; 17,31; 7,33; 6,120] {KM, Çıkış 20}

Fuhiyat (fevahiş) çirkinliği meydana gelen her türlü kötü davranışı kapsar. Kur'an; zina, eşcinsellik, edep yerlerini açma, üvey anne ile evlenme gibi davranışları, fuhiyattan sayar. Hadislerde hırsızlık, sarhoş edici içki içme hakkında da bu tabir kullanılır. (Krs. Tevrat, Çıkış, 20, 3-17; Matta İncili, 5,17-33)

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enam /152 –
Rüşdüne erinceye kadar, yetimin malına en güzel şekilde dışında bir sûrette yaklaşmayın.

Ölçüyü, tartıyı tam ve doğru yapın. Biz hiç kimseye gücünün yettiğinden fazlasını yüklemeyiz.

Hakkında konuştuğunuz kimse, akrabanız bile olsa, yine doğruyu söyleyin.

Allah'a verdiğiniz ahdi tutun. İşte düşünüp tutasınız diye Allah size bunları emretti. [5,8; 7, 85; 11,85; 17,35; 83,1-6] {KM, Levililer 19,35-36; Tesniye 25,13-16; Hezekiel 45;10}

Müşrikler kendi zanlarına göre "şu haram, bu meşrû" diye iddialaşıyorlardı. Bu ortamda Kur'an üslûb-i hakîm san'atını kullanarak, onları kısır tartışmalardan vazgeçirip asıl kendilerine hayat verecek güzel davranışlara yönelmek için 151-152. âyetlerindeki on prensibi bildirmiştir. Bunlar diğer semâvi şeriatlerde de emredilip yürürlükten kaldırılmayan hükümlerdir.

Enam /153 – Bir de şu: "İşte benim dosdoğru yolum. Ona tâbi olun. Yoksa başka yollara uymayın ki sizi O'nun yolundan ayırmasın. İşte kötülüklerden sakınasınız diye Allah, size bunları emretti". [2,257]

Hiz. Peygamber (a.s.m) şöyle buyurmuştur: "Allah Teâla bir sırat-ı müstakim koydu. Bu yolun iki tarafında iki duvar vardır ki, duvarlarda birtakım açık kapılar bulunur. Kapılar üzerinde sarkıtılmış perdeler vardır. Yolun başında şöyle diyen bir davetçi bulunur: "Ey insanlar! Haydi, hepimiz gelin şu doğru yola girin, dağılmayın." Bir de yolun üstünde çağıran bir davetçi vardır. İnsan, o duvarlardaki kapılardan birini açmak isterse hemen der ki: "Eyvah! Ne yapıyorsun, sakın orayı açma; zira açarsan içine girersin." İşte doğru yol: İslâm'dır. İki duvar ise: Allah'ın sınırlardır, açık kapılar: Allah'ın haramlarıdır. Yolun başındaki münâdi: Allah'ın kitabıdır. Yolun üstündeki münâdi ise: her müslümanın kalbindeki vaizullah (ilahi vaiz)dir."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
6-Enam Süresi	Yaprak 04B														Cüz 08						Süre 06			Sayfa 148							
Bu Cüz Yaprğa git								01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

١٤٨

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ

أَشُدَّهُ وَآؤُفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ

نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ

ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصِيكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ

تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا

السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصِيكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ

تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي

أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ

رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ

وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ

عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ

جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ

مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ

يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

Enam /154 – Yine Biz, iyi hareket edenlere nimetimizi tamamlamak ve herşeyi iyice açıklamak, bir hidâyet ve rehber olmak üzere Mûsâ'ya kitabı verdik ki Rab'lerine kavuşacaklarına iman etsinler. [46,12; 9,91-92; 28,48; 71,45]

Enam /155 – İşte bu Kur'an da, indirdiğimiz kutlu bir kitaptır. Artık ona tâbi olun, inkâr ve isyandan sakının ki rahmete nail olasınız.

Enam /156 – O kitabı indirmemiz, "Bizden önce kitap yalnız iki topluluğa indirildi, biz ise onların okuduklarından habersizdik" dememeniz,

Enam /157 – Yahut: "Eğer bize de kitap indirilseydi, biz onlardan daha başarılı olurduk" dememeniz içindir.

İşte size de Rabbinizden açık bir delil, hidâyet ve rahmet geldi. Allah'ın âyetlerini yalan sayıp insanları ona yönelmekten alıkoyandan daha zalim kim olabilir?

Âyetlerimizden yüzçevirerek engelleyenleri bu engellemeleri sebebiyle yaman bir azapla cezalandıracağız.

Enam /158 –

Onlar imana gelmek için ne bekliyorlar? Meleklerin inmesini mi? Rabbinin imha eden azabının veya Rabbinin kıyamet alametlerinden birinin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin alametlerinden biri geldiği gün, daha önce iman etmeyen yahut imanyla hayır kazanmayan hiçbir kimseye o günü imanı asla fayda vermez. De ki: “Bekleyin, biz de beklemekteyiz.” [47,18; 40,84-85; 22,17]

Bir hadis meali: “Güneş battığı yerden doğmadıkça kıyamet kopmaz. Güneş battığı yerden doğduğu zaman, bütün insanlar toptan iman edecekler. Fakat işte o gün, daha önce iman etmiş veya imanında bir hayır kazanmış olmayan hiçbir kimseye imanı asla fayda vermez.”

Enam /159 –

Dinlerini parça parça edip fırka fırka olanlar yok mu, senin onlarla hiç bir alakın yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Allah, onların yaptıklarını ilerde bir bir onlara bildirip cezalarını verecektir.

Müşriklerin durumu bildirildikten sonra 154. âyetten itibaren Yahudi ve Hıristiyanların dini gruplaşmalarına işaret ediliyor. Bu âyeti gayri-müşimiler hakkında düşünen âlimler yanında, müslümanlar arasında çıkan bid'at fırkalarını kapsayacağını düşünenler de vardır. Âyet, dinin hükümlerinin bir kısmına inanmayan ve böyle bir parçalanmadan ileri gelen fırkalara da şamildir. Fakat dinin kesin hükümlerini inkâr etmeyen muteber içtihad, fikhî mezhep, tasavvufî meşreb veya uygulamada ortaya çıkan dini hizmet gruplarını bu âyeti ileri sürerek mahkûm etmek, bu âyeti yanlış anlamak olur. Onun için müfessir İbn Kesir: “Zahir olan odur ki âyet; Allah'ın dininden ayrılan ve ona muhalif olanlar hakkındadır” diye uyarılmaktadır.

Enam /160 – Kim

Allah'a güzel bir işle gelirse, iyilik işlerse, ona o misli verilir; kim de bir kötülükle gelirse, sadece kötülüğüne denk bir ceza görür ve hiç kimseye haksızlık edilmez. {KM, Matta 19,29}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
6-Enam Süresi									Yaprak 05A									Cüz 08			Süre 06			Sayfa 149						
Bu Cüz Yaprağa git									01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04							

١٤٩

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ

أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ

نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا

قُلِ اانتظروا إِنَّا مُنتظرون ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا

شِيْعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ

يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلِ إِنِّي

هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلِ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلِ

أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ

إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ

خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيُبْلُوَكُمْ

فِي مَا آتَيْتُكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

Enam /161 – De ki: Rabbin beni doğru yola, İbrahim'in dimdik ayakta duran, batıldan uzak, tamamen Hakka yönelmiş tevhid dinine ilettili. O, asla müşriklerden olmamıştı. [2,130; 22,78; 16,120-123]

Allah Teâlânın tevhidin atası olan ve her zaman gerçek inancın temsilcisi olan Hz. İbrahim (a.s.)'in dinini zikretmesi düşündürücüdür. Kendisine Yahudi, Hıristiyan adlarını takanlar da, Arap müşrikleri de Hz. İbrahim'e tam bir saygı ve bağlılık gösteriyorlardı. Bu âyet Hz. Muhammed'in, Hz. İbrahim'in onun davetini yenilemekten başka bir şey yapmadığını, dolayısıyla ona mensup olmayı şeref saydığını göstermekte ve diğer din mensuplarını da Hz. İbrahim'e sadık bir mensup olmaya davet etmektedir.

Enam /162- Enam /163

– De ki: “Benim namazım da, her türlü ibadetlerim de, hayatım da ölümüm de hep Rabbülâlemin olan Allah'a aittir. Eşi ortağı yoktur O'nun. Bana verilen emir budur. O'na ilk teslim olan da benim. [21,25; 10,72; 2,130-132; 12, 101; 10,84]

Enam /164 – De ki:

“Allah her şeyin Rabbi iken ben O'ndan başka bir rab mi ararım? Herkesin kazandığı, yalnız kendisine aittir.

Hiçbir günahkâr, başkasının günahını yüklenmez. Sonunda hep dönüp Rabbinizin huzuruna varacaksınız. O da içinde bulunduğunuz ihtilafın içyüzünü, işin gerçeğini size bildirecektir. [1,5; 11,123; 17,15; 35,8; 67,29; 73,9] [KM, Romalılara 14,12; Galatyalılara 6,5]

Enam /165 – O'dur ki

sizi dünyada halifeler yapmış ve verdiği nimetlerle sizi denemek için kiminizi kiminize üstün kılmıştır. Muhakkak ki Rabbin, cezalandırmayı dilediğinde işi çarçabuk bitirir ve muhakkak O gafurdur, rahimdir (affi, merhamet ve ihسانی pek boldur). [43,60; 27,62; 2,30; 7,129; 43,32; 7,129]

Sürenin Allah'a hamd ile başlayıp O'nun mağfiret, merhamet ve ihسانی ile sona erdirilmesi ne letafetlidir! Son âyette cezalandırmasında delalet vardır, fakat bu devamlılık belirten bir sıfat olmayıp, cezalandırması halinde cezasının şiddeti olduğunu bildirir. Buna karşılık çok affeden, çok merhamet ve ihsan eden mânasına gelen gafür ve rahim olarak iki güzel ismini bildirmesi, kullar için büyük bir müjdedir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

07-ARAF SÜRESİ

Mekki olup, 206 âyettir. 48. âyette geçen kelime, süreye adını vermiştir. A'raf orada, cennet ile cehennem arasında çekilen sur anlamına gelir. Bundan önceki En'âm süresi tevhid ve akaid konularını ayrıntılı olarak ele alır. A'raf süresi ise tevhid tarihini Hz. Adem (a.s.)'dan itibaren Nuh, Hüd, Sâlih, Lût, Şuayb, Mûsa aleyhimü's-selam dönemleriyle anlatır. Böylece birbirini tamamlarlar. Ayrıca kıyamet ve âhiret hallerine yer verir. Son kısımda, dine inanmanın ve tevhid inancının, vahyin doğruluğunun insan fitrâtında ne kadar kök saldığı, şirk çeşitlerinin, sahte tanrıların insanlığı asla tatmin edemeyeceği, insanlığın Kur'ân'ı dinleyip Allah'a dönmeleri gerektiği vurgulanır.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Araf /1 – Elif, Lâm, Mîm, Sâd.

Araf /2 – Bu, kendisiyle insanları uyarmak ve müminlere de bir öğüt ve irşad olmak üzere sana indirilen bir kitaptır ki sakın onu tebliğden ve halkın sana inanmasından ötürü göğsün daralmasın. [3,7]

Araf /3 – Ey insanlar! Siz, Rabbiniz tarafından size indirilen vahye tâbi olun, O'ndan başka birtakım hâmilere edinip de onlara uymayın. Ne kadar da az düşünürsünüz! [12,103; 12,106]

Araf /4 – Biz nice ülkeler imha ettik ki ya gece uyurlarken, yahut gündüz yatarlarken baskınımız onlara gelivermişti. [6,10; 22,45; 28,58; 7,97-98]

Araf /5 – Azabımız gelip çatığında da itiraf ve yalvarmaları: "Biz gerçekten zalim adamlarmışız!" demekten başka bir şey olmadı. [21,11-15]

Araf /6 – Kendilerine resul gönderdiğimiz insanlara, resullerinin çağrısına uyup ona göre amel edip etmedikleri hakkında elbet hesap soracağız. Gönderilen o elçilere de, tebliğ edip etmediklerini soracağız. [5,109; 28,65]

Araf /7 – Ve onlara, olup biten herşeyi, kesin bir ilme dayanarak bir bir anlatacağız. Oyle ya, Biz hiçbir zaman onlardan habersiz değildik ki! [6,59]

Araf /8 – O gün, dünyada yapılan işlerin tartılması kesin gerçekleşecek. Artık kimin iyilikleri kötülüklerinden ağır gelirse, işle onlar muratlarına ereceklerdir. [21,47; 4,40; 101,6-11; 23,102-103; 42,17] (KM, I Samuel 2,3; Eyub 31,6)

Araf /9 – Kimin de sevap tartıları hafif gelirse, onlar da âyetlerimizi hiçe sayıp haksızlık etmelerinden ötürü kendilerini en büyük ziyana uğratabacaklardır.

Araf /10 – Şu bir gerçektir ki ey insanlar, Biz sizi dünyaya yerleştirip orada size hakimiyet verdik. Orada sizin için birçok geçim vasıtaları yarattık. Ne kadar da az şükrediyorsunuz! [14,34]

Yaşadığımız dünyayı azıcık düşünüp inceleyen kimse, onun üstünde yaşayan milyonlarca nevi yaratıkların ve bunların sayılara sığmayacak derecede fazla fertlerinin hayatları boyunca her türlü ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde hazırladığını ikrar ve ilan eder.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			
7-Araf Süresi	Yaprak 05B														Cüz 08				Süre 07				Sayfa 150										
Bu Cüz Yaprğa git									01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

١٥٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَصِّصُ ﴿١﴾ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ

وَذِكْرَى لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اِتَّبِعُوا مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مَن

دُونَهُ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا

فَجَاءَهَا بِأَسْنَاءَ بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٤﴾ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ

جَاءَهُمْ بِأَسْنَاءَ إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾ فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِينَ

أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصِّنَّ عَلَيْهِمْ بَعْلَمٍ

وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾ وَالْوِزْنُ يُوَمَّذُ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ

خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ

فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشٌ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ ﴿١١﴾

اسْجُدُوا لِلْإدَمِ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enerji kaynağı güneşle olan mesafesinin ideal şekilde olması, dünyanın ekseninin düz olmayıp 23.5° eğik olması ilz mevsimlerin oluşmasına imkân vermesi,

حزب

aynı denizlerdeki medezir hareketlerini düzenleyecek şekilde görevlendirilmesi, oksijenin yalnız kendisinde bulunduğu atmosfer tabakasının portakal kabuğunun portakalı sarması gibi dünyayı sarıp oksijeni ile canlıların hayatında en önemli rollerden birini oynaması, (hayvanların zararlı atıkları karbondioksitin bitkilere yararlı kılınmasındaki denge) ayrıca uzaydan gelecek zararlı ışın ve meteorların emip eriterek dünyadaki hayatı koruması, dünyanın 3/4 ünün denizle kaplı olması, dünyadaki su dönüşümü, bahar ve yaz mevsiminin erzak filoları gibi binlerce çeşit gıda maddelerini getirmesi, petrol, kömür ve türlü türlü maddelerin oraya yerleştirilmesi, velhasıl sayılmayacak kadar çok nimetlerin, en azından pek muntazam ve muazzam bir fabrika gibi işletilmesi, tesadüfe binde bir ihtimal bile bırakmaz.

Araf /11 – Sizi Biz yarattık, sonra şekil verdik size. Peşinden de melekler: "Haydi, hürmet için secde edin Adem'e!" dedik. Onların hepsi hemen secde ettiler, yalnız İblis dayattı. Secde edenlerden olmadı. [15,29-32; 2,34; 38,71-72] İnsanın dünyadaki konumu ve âhirette ebedî hayatında elde edeceği sonuç ile ilgili olan Hz. Adem ile İblis kıssası Bakara, A'raf, Hicr, İsrâ, Kehf, Tâh ve Sâd sûrelerinde ele alınmakta birlikte, her sûrede farklı uzunlukta, değişik siyak içinde, farklı üslup ve ayrıntılar ve bulunduğu muhtevaya göre hedeflenen gayelere anlatılır. En uzun anlatım işbu A'raf sûresindedir. İblisten istenen secde, ibadet secdesi değil, Allah'a itaatın bir nişanesi olarak istenen bir inkiyad secdesidir.

Allah bütün insanlık nev'ine kıyamete kadar vereceği muazzam ilim kabiliyetine, maddî ve manevî faziletlere karşı İblisten beklediği itirafı, Hz. Adem'in şahsına göstermesini istemiştir. İblis gururu yüzünden kaybetmiş, Âdem tevazuu ile kazanmıştır. Zahiren cennetten çıkmasına sebep olan hadisenin hikmeti: yaratılıştaki ilahi maksatları gerçekleştirme ve dünyanın imar edilmesi için görevlendirmedir. Böylece Allah'ın insan nevine verdiği muazzam ilim kabiliyeti, sınırsız maddî ve manevî istidatlar gelişme imkânı bulmuş, onun yeryüzündeki halifeliği gerçekleştirmiştir. Fakat insan, bu üstün makamından kendisini düşürmek için pusuda bekleyen kiskanç şeytanın aldatmalarına karşı, devamlı sûrette uyarılmakta ve Allah'a sığınmaya davet edilmektedir.

Araf /12 – Allah buyurdu: “Söyle bakayım, Sana emrettiğim halde, secde etmene mani nedir?” İblis: “Ben ondan daha üstünüm; çünkü Sen beni ateşten, onu ise bir çamur parçasından yarattın.” [15,26-28; 38,76; 55,14-15]

Araf /13 – “Çabuk in oradan!” buyurdu Allah, öyle orada kurulu da büyüklük taslamak senin haddin değildir. Çabuk çık, çünkü sen alçağın tekisin!” [2,38]

Araf /14 – “Bana, onların diriltilecekleri kıyamet gününe kadar mühlet verir misin?” dedi.

Araf /15 – Allah: “Haydi, sen mühlet verilenlerdensin!” buyurdu.

Araf /16- Araf /17 – “Öyle ise” dedi, Sen beni azgınlığa mahkûm ettiğin için, ben de onları gözetlemek üzere Senin doğru yolunun üzerinde pusu kurup oturacağım.

Sonra onların gâh önlerinden, gâh arkalarından, gâh sağlarından, gâh sollarından sokulacağım, vesvese verip pusu kuracağım, Sen de onların ekserisini şükreden kullar bulmayacaksın.” [34,20-21]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			
7-Araf Süresi	Yaprak 06A														Cüz 08				Süre 07				Sayfa 151										
Bu Cüz Yaprğa git									01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۵۱

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا
فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ
مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فِيمَا اغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾
ثُمَّ لَا تَنبَهُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ
وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ
تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمَلَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ
وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ
فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ
عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةَ
إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ
النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾ فَدَلَّيَهُمَا بِغُرُورٍ
فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنهَكُمَا عَنْ
تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلُّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾

Araf /18 – “Çık oradan, alçak ve kovulmuş olar!” buyurdu. “Onlardan kim sana uyar, iyi bilin ki cehelemi sizlerle dolduracağım.” [17,63-65]

Araf /19 – “Sana gelince Adem, seninle eşin cennete yerleşiniz, istediğiniz her tarafından yeyip içip yararlanınız. Yalnız sakın şu ağaca yaklaşmayın. Böyle yaparsanız zalimlerden olursunuz.” [4,76]

Araf /20- Araf /21 – Fakat şeytan onlara, gözlemlerinden gizlenmiş olan edep yerlerini açığa çıkarmak için vesvese verdi. Onlara şöyle telkinde bulundu: “Rabbimizin size bu ağacın meyvesini yasaklamasının tek sebebi, sizin meleklerden veya ölümsüz hayata kavuşanlardan olmanızı önlemektir” diyerek, kendisinin onların iyiliğini istediğine dair yemin üstüne yemin etti. [20,120]

Araf /22 – Böylece onları aldatarak mevkilerinden düşürdü. Şöyle ki: O ağacın meyvesini tadarmaz, edep yerlerinin açık olduğunu farkettiler. Derhal, buldukları cennet yapraklarıyla edep yerlerini örtmeye başladılar.

Onların Rabbi ise nida edip buyurdu: “Ben sizi o ağaçtan menetmedim mi? Ben şeytanın sizin besbelli düşmanınız olduğunu söylemedim mi? Niçin Beni dinlemediniz de bu perişan duruma düştünüz?” [20,121] {KM, Tekvin 3,7}

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf/23 – “Ey bizim Rabbimiz, kendimize yazık ettik. Şayet Sen kusurumuzu örtüp, bize merhamet buyurmazsan, en büyük kayba uğrayanlardan oluruz” diye yalvarıp yakardılar. [2,37]

Araf/24- Araf/25 – Buyurdu ki: “Birbirinize düşman olarak inin! Size dünyada bir süreye kadar kalma ve yararlanma imkânı veriyoruz: Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz ve yine oradan diriltilip mezardan çıkarılacaksınız.”

Araf/26 – “Ey Âdem’in evlatları! Bakın size edep yerlerinizi örteceğiniz giysi, süsleneyeceğiniz elbise indirdik.

Fakat unutmayın ki en güzel elbise, takvâ elbisesidir.

İşte bunlar Allah’ın âyetlerindedir. Olur ki insanlar düşündür de ders alırlar”. [57,25]

Elbiseden de önemli olan, takvâ duygusu ve haya hissidir. Örtülmesi gereken yerleri örtmek, namusu korumanın ilk şartıdır. Çıplaklık, övünülecek bir ilerilik değil, ilkelik ve Cahiliyeye dönüşür, irticadır. Cahiliye dönemi arapları, erkeği kadını, birlikte olarak Kâbe’yi çirkin çıplak tavaf ediyorlar, bunu faziletli bir iş tarzında yapıyorlardı.

Çıplaklığı yaymak şeytanın teşviki ile olunca, Allah Teâla, örtünmenin ve elbisenin insanın maddî ve manevî süsü olduğunu, şeytana uyup mahrem yerlerini açmamak gerektiğini hatırlatıyor.

Allah’ın hikmeti, diğer birçok canlı mahlûkun fitratına, haya ve örtünme duygusu koymayıp sağlam, güzel ve tâbî bir elbise vermiştir. Haya duygusu verdiği insanı, yalnız onu çıplak yaratmıştır. Böylece insan, hem örtünme emrini tutmanın sevabına ermekte, hem de dünyadaki halifelik görevini ispatlamaktadır. Çünkü bütün yeryüzüne yayılan hayvan ve bitkilerden ve diğer maddelerden elde ettiği giyecekleri yapıp giymekle, bütün yaratıkları üzerindeki tasarruf ve yönetme gücünü, halifeliğinin tezahürlerinden birini göstermektedir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
7-Araf Süresi								Yaprak 06B								Cüz 08				Süre 07				Sayfa 152						

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

١٥٢

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ

الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي

الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا

تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ

لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنَ

آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ

كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسًا لِّرَبَّهُمَا

سَوَاتِيمًا إِنَّهُ يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ

إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا

فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُل

إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ

وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ

وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ

مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

Araf/27 – Ey Âdem’in evlatları! Şeytan, edep yerlerini açığa çıkarmak için, annenizle babanızı -üzerlerinde ki takvâ elbiselerini çıkarttırmak süretiyle- cennetten uzaklaştırdığı gibi, sakın sizi de belaya uğratmasın. Çünkü o da, askerleri de sizin kendilerini göremeyeceğiniz yerlerden sizi görürler. Doğrusu Biz şeytanları iman etmeyenlerin dostları yapmışızdır. [18,50]

Araf/28 – Onlar çirkin bir iş yaptıklarında: “Babalarımızı bu yolda bulduk, esasen Allah böyle yapmamızı emretti.” derler. De ki: “Allah Teâla kötü olan şeyi asla emretmez. Ne o, yoksa siz Allah’ın söylediğini bilmediğiniz birtakım sözleri O’na iftira ederek Allah’a mı mal ediyorsunuz?”

Âyetin sonundaki bu istifham-ı inkârî üslubu, onların ne büyük bir vebal yüklendiklerini, zarif bir tarzda anlatıyor. Şöyle ki: “Allah Teâla’nun herhangi bir şeyi emrettiği, kesin olarak bilinmiyorsa, O’nun hakkında “Allah falan şeyi emretti” demek asla caiz olamaz. Durum bu iken, bir de Allah’ın emretmediğini bile bile “Allah bunu emretti” demek, şiddetle reddedilmesi gereken çirkin bir iş, katmerli bir iftiradır” mânası kasdedilmektedir.

Araf/29 – De ki: “Rabbim adalet ve itidal emretti. Her secdenizde, her namaz zamanında veya mekânında, yüzünüzü O’nun kiblesine yöneltiniz!

İhlasla, ibadetinizi yalnız O’nun rızası için yaparak Allah’a kulluk ediniz! Çünkü ilkin sizi O yarattığı gibi, dönüşünüz de yine O’na olacaktır.” [2,139; 31,29]

Araf/30 – Bir kısmına hidayet buyurdu, bir kısmına da dalâlet müstehak oldu; çünkü bunlar Allah’tan başka şeytanları dost edindiler. Bir de kendilerini doğru yolda zannediyorlar! [18,104]

Allah itidalı, yani ifrat ve tefritten uzak durup ölçülü olmayı emreder. (Bkz. 1,4)

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf/31 – Ey Âdem'in evlatları! Her namaz vaktinde mescide giderken, süsünüz olan elbisenizi giyinin. Yiyeceğin için fakat israf etmeyin; çünkü Allah israf edenleri asla sevmez.

Edeplerini örtmek (setr-i avret) her zaman olduğu gibi, özellikle namaz, tavaf gibi ibadetlerde farzdır. Fakat israf etmemek şartı ile, her müslümanın ibadet esnasında en güzel ve temiz elbisesini giymesi sünnettir. Cemaat ile olsun, camide oturmakta olsun edep, vakar, ağırbaşlılık da bu zinet ve güzel süret cümlesindedir. Nitekim önceki âyetlerde geçen "yüzleri kibleye döndürme" emrinde de bu intizama işaret vardır. Aynı zamanda, âyetin işaretinden şu da anlaşılır ki cami ve civarları, bir İslâm şehrinin teşkilatında, güzellik bakımından, en güzel ve merkezi noktalarda yer almalıdır. Bununla beraber mescitlerin asıl süsü, oraların ibadetle şenlendirilmesi ve ibadet eden müminlerin hal ve davranışlarıdır.

Araf/32 – De ki: "Allah'ın kulları için yaratıp ortaya çıkardığı zineti, temiz ve hoş rızıkları haram kılmak kimin haddine?"

De ki: "Onlar, dünya hayatında iman etmeyenlerle birlikte, iman edenlerindir.

Kıyamet günü ise yalnız müminlere mahsustur. İşte Biz, bilip anlayan kimseler için, âyetleri bu şekilde açıklıyoruz. [22,30]

Bu âyetin açıkça gösterdiği gibi Allah dünyadaki bütün nimetleri kullarının istifadesi için yaratmıştır. Şükürünü yerine getirerek meşrû olan her şeyden yararlanmak mümkündür.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
7-Araf Süresi	Yaprak 07A													Cüz 08				Süre 07				Sayfa 153								

Bu Cüz Yaprağa git

١٥٣

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا

وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي

أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا

بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ

يُنزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ

أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنْ

اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا

بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ

أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا

يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا

ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

Araf/33 – De ki: "Rabbim o güzel şeyleri değil, açığı ile gizlisi ile, bütün fuşşiyatı haram kılmıştır. Keza her türlü günahı, haksız tecavüzü ve kendisine tapılması hakkında Allah'ın herhangi bir delil bildirmedığı bir nesneyi Allah'a şerik yapmanızı, bir de Allah'ın emretmediği birtakım şeyleri iftira ederek O'na mal etmenizi haram kılmıştır."

Burada müşriklerin tutarsızlıklarını ifade edilmektedir. Allah'tan başka elbette bir tanrı yoktur. Ama faraza böyle bir şey yani Yüce Yaratıcının yanında, O'nun kendisine yetki verdiği birinin şerik olması söz konusu ise, Allah'tan gelen bir yetki belgesi olması gerekmez mi? O'nun verdiği böyle bir belge olmadıkça, kimin haddine O'na birini ortak kılmak?

Araf/34 – Her ümmet için belirlenmiş bir müddet vardır. Vâdeleri gelince ne bir an geri bırakabilir, ne de bir an öne alabilirler.

Araf/35 – Ey Âdem'in evlatları! Size her ne zaman içinizden Benim âyetlerimi beyan edip açıklayan resuller gelir de, kim onlara karşı çıkmaktan sakınır, nefsini islah ederse artık onlara hiç bir korku yoktur, onlar asla üzülmeyiz de.

Araf/36 – Âyetlerimizi yalan sayanlar ve onları kabule tenezzül etmeyenler ise, işte onlar cehennemliklerdir. Hem de orada ebedi kalacaklardır.

Araf/37 – İftira ederek, Allah'ın söylemediği bir sözü O'na mâl eden, yahut Allah'ın âyetlerini yalan sayan kimseden daha zalim biri olabilir mi?

Kaderden nasipleri ne ise, onlara erişecektir. Nihayet elçilerimiz (ölüm melekleri) gelip canlarını alırken: "Hani nerede o Allah'tan başka taptıklarınız?" dediklerinde "Onlar bizden uzaklaşıp ortadan kayboldular" derler. Böylece kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerinde şahitlik ederler. [10,69-70; 31,23-24]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf/38 – Hak Teâla: “Girin bakalım sizden önce gelip geçen cin ve insan topluluklarıyla beraber ateşe!” buyurur.

Her ümmet girdiçe, yoldaşına lânet eder.

Nihayet hepsi birbiri ardından gelip orada bir araya gelince, sonrakiler öndekileri göstererek:

“Ey Rabbimiz, derler. İşte şunlar bizi saptırdılar, onun için onlara iki kat ateş azabı cehtir.”

O da: “Herbirinize iki misli azap var, lâkin siz bunu bilmiyorsunuz” buyurur. [16,25; 29,25; 2,166-167; 16,88; 29,13]

Araf/39 – Bu sefer öndekiler de sonrakilere derler ki: “Gördünüz ya, sizin bize karşı bir ayrıcalığınız olmadı, artık kendi işlediklerinizin cezası olarak tadın azabı!”

Araf/40 – Âyetlerimizi yalan sayanlara ve onları kabul tenezül etmeyenlere gök kapıları açılmayacak ve deve iğne deliğinden geçmedikçe onlar da cennete giremeyeceklerdir.

İşte mücrimleri Biz böyle cezalandırırız! {KM, Markos 10,25; Luka 18,25}

Araf/41 – Onlara cehennem ateşinden bir döşek ve üzerlerinde de yine ateşten örtüler var. İşte zalimleri Biz böyle cezalandırırız!

Araf/42 – İman edip makbul ve güzel işler yapanlar ise -ki hiç kimseye Biz gücünün yetmeyeceği yük yüklemeyiz- cennetlik olup, orada ebedi kalacaklardır. [2,286]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
7-Araf Süresi	Yaprak 07B													Cüz 08			Süre 07			Sayfa 154										
Bu Cüz Yaprğa git									01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04							

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

١٥٤

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا رَكَوْا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِيَهُمْ لِأُولِيهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولِيهِمْ لِأَخْرِيَهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتِّحْ لَهُمْ أَبْوَابَ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْبِغَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمْ أَنْ نَهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ ط وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

Araf/43 – Öyle bir halde ki içlerinde kin kabilinden ne varsa hepsini söküp çıkarınız, önderinden ırmaklar akar.

“Hamdolsun bizi bu cennete erıştiren Allah’a!

Eğer Allah bizi muvaffak kılmayıdı kendiliğimizden biz yol bulamazdık.

Rabbimizin elçilerinin gerçeği bildirdikleri bir kere daha kesinlikle anlaşlmıştır” derler.

Kendilerine de: “İşte güzel işlerinize karşılık, karşınızda duran şu muhteşem cennete varis kıldınız, buyurun!” diye nida edilir.

Cennetliklerin bu başarıyı kendilerinden değil, sırf Allah’ın lütfundan bilerek hamdetmelerinden sonra Allah tarafından onların bu başarılarına dünyadaki güzel davranışlarının vesile olduğunun bildirilmesinde pek latif bir durum vardır. Hem kulluk âdabı öğretiyor, hem de Allah’ın, az ameli büyük bir takdir ve teşekkürle karşılamaındaki ilahî lütfu tecelli ediyor. Şu halde insan çalışmalı, fakat işlerine güvenmeyip daima ilahî hidâyete sığınmalıdır. Amel cennete girmeye sebep olur, fakat Allah’ın yardımı ile!

Âyetteki varis kılınma kavramını, Peygamberimiz (a.s.m) şu hadisile açıklamıştır: “Cehennem girenlerin her biri iman etmiş olması halinde, cennette kendisine ayrılan konağı görecektir ve diyecek ki: “Keşke Allah bizi hidâyete etseydi!” Böylece bu görmeleri onlar için pişmanlık olur. Cennete girenlerden her biri de iman etmemiş olması halinde cehennemde varacağı yeri görüp diyecek ki: “Allah bizi hidâyete etmemiş olsaydı halimiz ne olurdu! İşte bu da onların şükürleri olur.”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf /44- Araf /45

– Cennetlikler cehennemliklere: “Biz, Rabbimizin bize vaad ettiği şeylerin gerçek olduğunu gördük; siz de Rabbinizin size vaad ettiklerinin gerçekleştiğini gördünüz mü?” deyince onlar: “Evet” diye cevap verirler.

Derken bir görevli aralarında: “Allah’ın lâneti o zalimlere olsun ki onlar insanları Allah yolundan uzaklaştırır, onu eğri bûğrû göstermek isterlerdi ve onlar âhireti de inkâr ederlerdi” diye nida eder. [37,54-59; 52,14-16]

Geçmiş asırlarda cennet ile cehennem arasında çok uzun mesafe olması itibarıyla sesin nasıl gideceği sorusu sorulmuştur. 20. asırdaki iletişim keşifleri on binlerce km. ötesi ile konuşmayı çocuklar için bile günlük iş haline getirmiştir.

حزب

Araf /46 – İki taraf arasında bir perde, A’raf üzerinde de cennetlik ve cehennemliklerin her birini simalarından tanıyacak kimseler vardır ki onlar, henüz cennete girmemiş, fakat girmeyi şiddetle arzular olarak cennetliklere “selamün aleyküm” diye seslenirler. [57,13] A’raf: Araf’ın çoğuludur. Yüksekçe olan her şeye arf denilir. Meşhur görüşe göre A’raf, cennet ile cehennem arasındaki sürun yüksek tepeleri, demektir. Hasan el-Basrî (r.h) demiştir ki: A’raf, marifet kelimesinden olup cennetliklerle cehennemlikleri simalarından tanıyan kimseler demektir.

Hasılı A’raf hakkında iki görüş vardır: Birincisi Ebû Huzeife ve diğer bazı zevattan rivayet edildiği üzere bunlar, amelde kusur etmiş ve mizanda iyilikleri ile kötülükleri eşit gelmiş, Allah’ı bir tanıyan kimselerdir ki cennet ile cehennem arasında bir süre kalırlar. Sonra Hak Teâla, haklarında bir hüküm verir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
7-Araf Süresi	Yaprak 08A													Cüz 08			Süre 07			Sayfa 155										
Bu Cüz Yaprağa git									01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04							

١٥٥

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا

رَبَّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ

فَإِذَنْ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ

يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ط

﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ

وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ

يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ

رِجَالًا يَعْرِفُونَ نَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا آغَى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ

اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ

أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَهْمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ل

﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ

نَنْسِيهِمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

İkincisi: Bunlar peygamberler (a.s.), şehitler, hayırlılar, âlimler gibi yüksek dereceli zatlardır. Âyetin sonundaki *lem yedhulihâ* (henüz cennete girmemiş olanlar) birinci görüşe göre, A’raf ehlini tanımlar: Yani cennetlikler cennete girmiş, bunlar girmemişlerdir. Fakat arzu ve ümid ederler. Onlara özenirler de “Selam ve selamete size” derler. İkinciye göre ise, o sırada cennet ehlinin halidir. Yani henüz cennete girmemiş ve girmek ümidinde bulunmuş oldukları sırada ki A’raf ehli, onları selamete ereceklerine dair müjdeliler.

Araf /47 – Gözleri cehennemlikler tarafına çevrildiğinde: “Aman ya Rabbenâ, aman bizleri o zalimlerle beraber eyleme!” derler.

Araf /48- Araf /49 – A’raf ashabı, simalarından tanıdıkları bir kısım kimselere seslenip:

“Gördünüz ya, ne topladığımız mallarımızın, ne onca taraftarlarımızın, ne de büyüklük taslamalarımızın ve o çalışmalarımızın size hiç bir faydası olmadı!”

O cennetlikleri göstererek “Sahi, şunlar “Allah, bunları asla lütfunu nail etmez” diye yeminler edip hor gördüğünüz kimseler değil miydi?

İşte onların ne yüce mevkide olduklarını şimdi anladınız değil mi? derler ve sonra o cennetliklere dönerek: “Buyurun girin cennete, derler, size korku ve endişe olmadığı gibi, siz asla üzüntü de görmeyeceksiniz.”

Araf /50 – Cehennemlikler cennetliklere: “Ne olur, lütfen suyunuzdan, Allah’ın size nasib ettiği nimetlerden biraz da bize gönderin!” diye seslenirler.

Onlar da: “Allah bunları kâfirlere haram etmiştir, bunlar kâfirlere yasaktır.” diye cevap verirler. (KM, Luka 16,19-26)

Araf /51 – O kâfirlere ki onlar dinlerini oyun ve eğlence konusu haline getirmişlerdi; dünya hayatı kendilerini aldatmıştı.

İşte onlar, kendilerinin en önemli günü olan bu günü karşılaşmayı unuttular ve âyetlerimizi bilerek inkâr ettikleri gibi,

Biz de bugün onları unutup kendi hallerine terkedeceğiz. [20,52; 9,67; 126,45-34]

Araf /52 –

Gerçekten onlara tam bir vukufla mânalarmın bir bir bildirdiğimiz ve iman edecek kimseler için bir hidâyet, bir rahmet olan bir kitap getirdik. [11,1; 4,166]

Ayette geçen tafsîl etme:

Akaid esasları, fihî hükümler, mev'izalar, kıssalar gibi çeşitli bölümlere girecek âyetleri, ayrı ayrı bildirme mânasına gelir.

Araf /53 – Fakat onlar:

“Hele bakalım nereye varacak?” diye sadece bu kitabın dâvetinin âkibetini gözliyorlar. O'nun haber verdiği müthiş âkibet geldiği gün, daha önce onu unutup bir tarafa bırakanlar şöyle diyecekler:

“Gerçekten Rabbimiz elçileri bize hakkı tebliğ etmişlermiş? Acaba burada bize şefaah edecek birisi bulunur mu? Yahut geri döndürülmemiz imkânı olur mu ki bu sefer yaptığımız kötü işlerin yerine güzel işler yapabilelim?” Muhakkak ki onlar, kendilerini hüsrana uğrattılar. Uydurdıkları sahte tanrıları da kendilerinden uzaklaştırıp ortadan kayboldular.

[6,27-28]

Araf /54 – Rabbimiz o

Allah'tır ki gökleri ve yeri altı günde yarattı. Sonra da arşa istiva buyurdu. O Allah ki geceyi, durmadan onu kovalayan gündüze bürür. Güneş, ay ve bütün yıldızlar hep O'nun buyruğu ile hareket ederler. İyi bilirsiniz ki yaratmak da, emretmek yetkisi de O'na mahsustur. Evet o Rabbülâlemin olan Allah ne yücedir! [10,3; 11,7; 25,59; 71(tamamı) 36,37-40] {KM, Tekvin 2,2-3}

İstıvâ: Sözlükte istikrar etmek, yani karar kılmak, kurulmak, yükselmek gibi mânalara gelebilir. Arş ise hükümdarların oturdukları taht demektir. Selef-i Salihin böylesi müteşâbih âyetleri tevîl etmesizin olduğu gibi kabul eder, yalnız Allahu mâlûklara benzetmekten, o kelimelerin kullar hakkında ifade ettiği noksan sıfatlardan tenzih ederler. Mütâahhirun ise, avam benzetme tehlikesine düşmesin diye muhkem âyetlerin ışığında tevîl edip hakimiyet, istila, mülk anlamına alırlar. Bu âyet Allah'ın kainattaki sınırsız icraatlarını gökleri ve yeri altı günde yaratmasını, güneşi ayı, yıldızları çekip çevirmesini anlatırken, kainatı yönetmede O'nun rububiyet mertebesini, bir sultanın saltanat tahtında durup etrafına emirler yağdırmasını, böylece işleri düzenlemesini bu tarzda beyan buyurmuştur. Arşa çıkıp hükmetmek elseriya bu mânada kullanılır. Mütâahhir alimlerin bu izahları makbul olmakla beraber, selef-in tutumu daha eslem bir yol sayılır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
7-Araf Süresi								Yaprak 08B								Cüz 08				Süre 07				Sayfa 156						

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

١٥٦

وَلَقَدْ جِئْنَا هُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي

تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا

بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ

غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ

مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى الْاَيْلَ

النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُهَا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ

أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ اذْعُوا رَبَّكُمْ

تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي

الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ

قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا

بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ

لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ

الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf /55 –

Rabbimize için için yalvararak, başka nazarlardan uzak, gizlice dua edin. Gerçekten O, haddi aşanları hiç sevmez. [7,205] {KM, Matta 6,6}

Yüksek sesle dua etmek, makul olmayan şeyler (mesela nübüvvet gibi) veya günah olan şeyleri istemek, duayı uzatmak “dua haddi aşmak” kabilindedir.

Araf /56 –

Düzeltilmiş olan ülkeyi ifsad etmeyin. Hem endişe, hem de ümit ile O'na yalvarın. Muhakkak ki Allah'ın rahmeti iyi kimselere yakındır. [7,156]

Araf /57 – O dur

ki, rahmeti olan (yağmurun) önünden müjdeci olarak rüzgarlar gönderir. Nihayet bu rüzgarlar o ağır bulutları hafif bir şeymiş gibi kaldırıp yüklediklerinde, bakarsın Biz onları, ekinleri ölmüş bir ülkeye sevkeder, derken oraya su indiririz de orada her türlüşünden meyveler, ürünler çıkarırız.

İşte ölüleri de böyle çıkaracağız. Gerekir ki düşünür ve ibret alırsınız. [22,5-6; 30,19,50; 35, 9; 42,28]

Havanın, sırf harekettten aldığı kuvvette su taneciklerinin toplanmasından ibaret olan o ağır bulut kütlelerini kaldırıp yüklenmesi, bir harikadır. Zira tabiata göre hafif, çok ağır yükü kaldırıp taşıyamaz. Fakat, Rabbimiz bu harika özellikleri tabiata kanun olarak yerleştirmek suretiyle muazzam kudret ve rahmetini tanıttırmak istemiştir. Hareketin, hafiflik ve aşırılık hükümünü tersine çevirdiğine işaret eden bu mânayı öğrenme neticesinde uçaklar yapılmıştır. “Ağır bulut kütlelerini yüklenip kaldıran hava” cümlesi, Kur'an'ın fennî mucizelerinden birini ihtiva etmektedir. Bu işaretle Kur'an cisimlerin havada uçacaklarına ima ve teşvik etmektedir.

Araf /58 – Toprağın
verimli güzel bir
diyarın bitkisi,
Rabbinin izniyle
yeşerip çıkar.

Çorak, verimsiz
olan bir yerin bitkisi ise
çıkamaz, çıkan da bir
şeye yaramaz.

İşte şükredecek
kimseler için Biz,
âyetleri böyle farklı
üsluplarla tekrar tekrar
açıklarız.

Araf /59 –
Celalim hakkı için, Biz
Nuh'u resul olarak
halkına gönderdik.

“Ey halkım! dedi,
Yalnız Allaha ibadet
edin. Ondan başka
tanrınız yoktur.

Bunu
yapmazsanız, korkarım
ki müthiş bir günün
azabı tepenize
inecektir.”

Eski Yunan, Mısır,
Hint, Çin ve Babil
edebiyatlarında da Hz.
Nuh (a.s.) kıssasına
benzer kıssalar vardır.
Hatta Avustralya, Yeni
Gine, Malaya, Burma,
Amerika'nın çeşitli
yerlerinde de benzeri
anlatımlar vardır. Bütün
bunlar bu anlatımların,
Hz. Âdem'in
çocuklarının
dağılımadan önceki
ortak taraflarını dile
getirmiş olabileceğini
gösterir. Olayın aslı
vardır, fakat her yer,
kendî tasavvur ve
tahayyüllerini ortaya
koymaktadırlar.

Araf /60 –
Halkın söz sahibi
yetkilileri: “Biz seni
besbelli bir sapıklık
içinde görüyoruz”
dediler. [83,32; 46,11]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
7-Araf Süresi									Yaprak 09A						Cüz 08			Süre 07			Sayfa 157									
Bu Cüz Yaprğa git									01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04							

١٥٧

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَتْ

لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

أَبْلِغْكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحْ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ

مَا لَا تَعْلَمُونَ أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ

عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي

الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا

قَوْمًا عَمِينَ وَالِي عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا

مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّ لَنَنْظُتَكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf /61- Araf /63
– “Ey halkım! dedi,
bende hiçbir dalâlet
yok, fakat ben
Rabbülâlemin
tarafından size bir
elçiyim.
Size Rabbimin
mesajlarını tebliğ
ediyorum, size öğüt
veriyorum ve Allah
tarafından gelen vahiy
sayesinde, sizin
bilemeyeceğiniz şeyleri
biliyorum.”

“Kötülüklerden
korunup Allah'ın
merhametine nâil
olmanız için, içinizden
sizi uyuracak bir adam
vasıtasıyla,
Rabbinizden size bir
buyruk gelmesine mi
şaşıyorsunuz? [23,32;
2,151]

Araf /64 – Onlar
Nuh'u yalancı saydılar.
Biz de onu ve yanında
olanları gemide
kurtardık, âyetlerimizi
yalan sayanları ise
boğduk. Çünkü onlar
basiretleri körelmiş
kimselerdi. [29,15;
71,25]

Araf /65 – Âd
halkına da kardeşleri
Hüd'u elçi olarak
gönderdik.

“Ey benim halkım,
dedi, yalnız Allah'a
ibadet edin, O'ndan
başka tanrınız yoktur.

Hâla ona karşı
gelmekten
sakinmayacak mısınız?

[53,50; 89,6-8]
Âd kavmi, Güney
Arabistandan başlayarak
Doğu Arabistanda İraka
kadar uzanan çok geniş bir
coğrafyada hüküm süren bir
devlet kurmuştu. Hz. Hud
(a.s.)'a ait olduğu söylenen
bir kabir Hadramut
tarafında bulunmaktadır.
19. asrın ortalarında
bulunan kitabelerde Hz.
Hud'dan bahseden metinler
bulunmuştur. İlk Âd
kavminin soyunun
kurduğu, Hz. Hud'a
inanınların ise felaketten
kurtulup Âd adı ile devam
ettiği anlaşılıyor. M.Ö.
1800 yıllarında yer almış
bir kitabede Hz. Hud'un
bağlılarından
bahsedilmektedir.

Araf /66 –
Kavminin kâfir
yetkilileri: “Biz,
dediler, seni bir
çılgınlık, bir beyinsizlik
içinde bocalar
görürüz ve senin
yalancılardan biri
olduğunu
düşünüyoruz.”

Araf /67 – “Ey
halkım! dedi, bende
çılgınlık, beyinsizlik
yok, fakat ben sadece
Rabbülâlemin
tarafından size bir
elçiyim.”

Araf /68 – “Size Rabbinin buyruklarını tebliğ ediyorum.

Ben sizin iyiliğinize çalışın, sizi uyaran güveneceğinizi bir insanım.”

Araf /69 – Sizi başınıza gelebilecek tehlikeler hakkında uyararak için sizden birine Rabbiniz tarafından bir tebliğ gelmesine hayret mi ediyorsunuz?

Hatırlayın ki, O sizi Nuh kavminden sonra onların yerine geçirdi ve sizi bedenen güçlü kuvvetli, gösterişli kıldı.

O halde Allah'ın nimetlerini unutmayıp zikredin ki felah bulasınız.”

Araf /70 – “Yâ!” dediler “Sen bize yalnız Allah'a ibadet edelim, atalarımızın tapıklarını ise bırakalım diye mi geldin?”

Eğer doğru söyleyenlerden isen haydi, bizi tehdit edip durduğun o felaketi başımıza getir de görelim!”

Araf /71 – “İşte! dedi, “üzerinize Rabbinizden bir azap fırtınası ve bir hisim indi.

Siz, sizin ve atalarınızın uydurduğu ve zaten tanrılaşmışlarına dair Allah'ın da hiçbir delil göndermediği birtakım boş isimler hakkında mı benimle tartışıyorsunuz?

Gözleyn öyleyse azabın gelişini!

Ben de sizinle beraber gözlüyorum.”

Araf /72 – Biz de onu ve beraberinde olanları, tarafımızdan bir lütuf olarak kurtardık ve ayetlerimizi yalan sayıp iman etmeyenlerin ise kökünü kestik. [69,6-8]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
7-Araf Süresi									Yaprak 09B									Cüz 08			Süre 07			Sayfa 158						

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

١٥٨

أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ ناصِحٌ أمينٌ ﴿٦٨﴾ أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ

جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ

وَأذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ

نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصِطَةً فَأذْكُرُوا الْآءَ

اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ

اللَّهِ وَخَدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ

رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ

وَأَبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَضِرُوا إِنِّي

مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَضِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ

مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا

مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا

اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ

رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ

اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ﴿٧٣﴾

Araf /73 – Semud halkına da içlerinden biri olan kardeşleri Salih'i gönderdik.

“Ey benim halkım!” dedi, “yalnız Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka tanrınız yoktur.

İşte size Rabbinizden açık bir delil, bir mucize geldi.

İşte Allah'ın devesi de size bir ayet!

Onu kendi haline bırakın, Allah'ın diyarında otlasın, sakın ona bir fenalık yapmayın.

Yoksa sizi acı veren bir azap yakalayabilir. [11,64; 17,59; 26,155; 54,27-28]

Semud, Âd kavminden sonra Arabistanda en yaygın halktır. Eski Arap şiiirinde olduğu gibi, Eski Yunan ve Rum tarihçi ve coğrafyacıları da Semud halkından bahsediyorlar. Bu kavim Kuzeybatı Arabistanda Hicr denilen bölgede otururdu. Başkentleri şimdi, Medayin Salih adı ile anılmaktadır. Bu halkın tepelerde oydukları taş evler, bu güne bile ulaşmıştır.

Kur'an'ın geldiği sırada Mekkeliler Şam'a ticaret için giderken, Hicr kalıntılarının yanından geçiyorlardı. Bir defasında Hz. Peygamber (a.s.) ashâbı ile oradan geçerken: “Burası Allah'ın gazabı ile helâk olan bir halkın diyarı idi. Siz de buradan tiksinierek geçin. Burası eğlenecek değil, hüznlenecek bir yerdir” deyip oradan çabuk ayrılmayı tavsiye etmiştir.

Araf /74 – Bir de düşünün ki Allah sizi Âd halkına halef yaptı ve dünya üzerinde size imkânlar bahsetti.

Arzın düzlüklerinde saraylar kurup, dağlarını yontarak evler yapıyorsunuz. Allah'ın nimetlerini düşünün de, bozgunculuk yaparak dünyada karışıklık çıkarmayın.” [26,149; 53,50]

Araf /75 – Kavminden büyüklük taslayanlar, içlerinden zayıf görünen müminlere alay yollu: “Siz, gerçekten Salih'in Rabbi tarafından size elçi olarak gönderildiğini biliyor musunuz? dediler.

Onlar da: “Elbette, biz onunla gönderilen her şeye inandık, iman ettik” diye cevap verdiler.

Araf /76 – O kibirleneler ise, “Doğrusu, biz sizin iman ettiğiniz şeyi inkâr ediyoruz” dediler.

Araf /77 – Derken deveyi boğazladılar

ve Rab'lerinin emrinden çıkıp O'na isyan ettiler

ve dediler ki: “Hey Salih! Sen gerçekten resullerden isen, bizi tehdit edip durduğun o azabı getir de görelim!”

Araf /78 – Bunun üzerine o şiddetli sarsıntı onları kısıvrak yakaladı da yurtlarında çökekaldılar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
7-Araf Süresi									Yaprak 10A						Cüz 08			Süre 07			Sayfa 159									
Bu Cüz Yaprğa git									01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04							

١٥٩

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

وَإِذْ كُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُمْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ آتَعْلَمُونَ أَنْ صَالِحًا مَرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ اثْنًا بِمَا تَعِدُّنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَآخَذَتْهُمْ رَجْفَةٌ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِنْ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَوُطِئَتْ إِذِ قَالَتْ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf /79 – Gördüğü müthiş manzara karşısında Salih, yüzünü üzüntü ile öteye çevirip

“Ey halkım!” dedi, “Ben size Rabbimin buyruklarını tebliğ ettim,

sizin iyiliğinize çalıştım, size öğütler verdim.

Lâkin siz, iyiliğinizi isteyip öğüt verenleri bir türlü sevmediniz gittii!”

Araf /80 – Lût'u da gönderdik. Halkına dedi ki: “Daha önce hiç kimsenin yapmadığı pek çirkin bir işi siz mi yapıyorsunuz? {KM, 11,27-28; 19,1}

Sodom halkında iyice yayılmış bu çirkin fiil, yani eşcinsellik bazı yerlerde maalesef devam etmektedir. Ama buna rağmen insanlığın büyük ekseriyeti tarafından hayasız bir fiil olarak kabul edilmektedir. Bu işi normal karşılayanlar, eski Yunan filozofları ile modern dünyada bir kısım avrupalı ve amerikalılar olmuşlardır. 20. asrın son çeyreğinde ortaya çıkan ve başlıca yayılma yolu bu gayri meşrû ve gayri fitri cinsel ilişkiler olan AIDS hastalığı, fitrat dışına çıkan insanlığa ilahi bir tokattır.

Araf /81 – “Siz kadınların ötesinde, şehvetle erkeklere gidiyorsunuz ha! Yok, yok anlaşıldı! Siz haddini aşmış bir milletsiniz!”

Araf /82 –
Kavminin ona verdiği cevap şundan ibaret oldu:

“Çıkarın bu adamları memleketinizden!

Çünkü bu beyler pek temiz insanlar!” [27,56]

Araf /83 – Biz de onu ve ailesini kurtardık.

Ancak eşi geride kalıp helâk olanlardan oldu. [11,81; 21,74; 51,35-36] {KM, Tekvin 19,26}

Araf /84 –
Üzerlerine bir azap yağmuru yağdırdık.

İşte bak, mücrimlerin sonu nice oldu!

Araf /85 –
Medyen ahalisine de içlerinden biri olan Şuayb’ı gönderdik.

“Ey benim halkım!” dedi, “yalnız Allah’a kulluk edin, sizin O’ndan başka tanrınız yoktur.

İşte size Rabbinizden açık delil geldi.”

“Artık ölçüyü, tartıyı tam yapın,

insanların haklarını eksiltmeyin, halka haksızlık etmeyin,

ülkede düzen sağlanmışken fesat çıkarıp huzuru bozmayın.

Bana inanıp bu dediklerimi yapmanız sizin için elbette hayırlıdır.” [83,1-6] {KM, Çıktış 3,1; 2,18; Sayılar 10,29}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
7-Araf Süresi									Yaprak 10B						Cüz 08			Süre 07			Sayfa 160									
Bu Cüz Yaprğa git									01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04							

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

170

Araf /86 – “Hem öyle tehditler savurarak, yol başlarını tutup,

Allah’a iman edenleri Allah’ın yolundan çevirmeyin

ve bu yolun eğri büğrü olduğuna dair, şüpheler verip halkı yanıltmayın.”

“Hem düşünün ki bir zaman siz sayıca pek az idiniz. Öyle iken Allah sizi çoğalttı.

Ülkeyi bozan o müfsitlerin sonunun naslı olduğuna bakın da ibret alın!”

Araf /87 – “Eğer benimle gönderilen gerçeğe içinizden bir kısmı inanıyor, bir kısmınız inanmıyorsanız, eh ne diyeyim, o halde, aramızda Allah hükmünü verinceye kadar bekleyin.

Zaten hüküm verenlerin en iyisi O’dur.”

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ

مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

وَآمَطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ

عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ؕ وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ

يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَ تَكْثُفًا

بَيْنَهُ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا

النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ

إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ؕ

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا

إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمُ ۗ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ؕ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمِنُوا

بِالَّذِى أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا

حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf/88 –

Halkından kibirlenen eşraf grubu: “Bak Şuayb! dediler, yeminle söylüyoruz:

Ya tekrar dinimize dönersiniz. Ya da seni de, sana inanan taraftarlarını da ülkemizden süreriz!”

Şuayb şöyle cevap verdi: “Peki, istemesek de mi dinimizden döndürüp süreceksiniz (Ya istemezsek ne olacakmış!)

Araf/89 – “Allah bizi sizin o batıl dininizden kurtardıktan sonra kalkıp tekrar dininize dönecek olursak Allah’a büyük bir iftira atmış oluruz.

Allah göstermesin, sizin inancınıza dönmemiz kesinlikle mümkün değil! Rabbimizin ilmi her şeyi kapsar.

Biz yalnız Allah’a dayanırız.

Ey bizim Rabbimiz! Bizimle şu halkımız arasında Sen adil hükmünü ver, haklı haksız açığa çıksın. Sen elbette hüküm verenlerin en iyisisin!” [26,118]

Araf/90 – Kavminden inkâra sapan ileri gelenler “Eğer Şuayb’a uyacak olursanız kesinlikle perişan olursunuz!” diye tehditte bulundular.

Araf/91 – Derken şiddetli bir deprem onları kısı kıvrak yakaladı ve derhal oldukları yerde çöke kaldılar. [11,94; 26,189]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
7-Araf Süresi										Yaprak 01A					Cüz 09					Süre 07					Sayfa 161									
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

161

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْلَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوْلَوْ كُنَّا

كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ

بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ

تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا

إِنَّكُمْ إِذَا لَخَّاسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَآخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ

جَائِمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَخْتَارُوا فِيهَا الَّذِينَ

كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ

يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى

عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا

أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ

بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ

آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

Araf/92 – Şuayb’ı yalancı sayanlar...

onlar değildi sanki vatanlarında, şen şakrak dolaşanlar!

Şuayb’ı yalancı sayıp perişan etmek isteyenler... asıl perişan olanlar, işte onlar oldular.

Araf/93 – Gördüğü müthiş manzara karşısında Şuayb, yüzünü üzüntü ile öteye çevirip:

“Zavallı halkım!” dedi, “ben size Rabbimin buyruklarını tebliğ etmişim, sizin iyiliğinize çalışmışım, size öğütler vermişim!

Artık böyle nankör, böyle kâfir bir toplum için ne diye üzülp kendimi harap edeyim!”

Araf/94 – Biz hangi ülkeye peygamber gönderirdiysek, mutlaka ilkin oranın halkını, gafletten uyarın,

Allah’a yönelik yalvarınsın diye yoksulluğa, hastalık ve musibetlere duçar ederiz.

Araf/95 – Sonra o kötü durumları değiştirip güzellikleri yayarız.

Zamanla ahali çoğalıp “Vaktiyle atalarımız gâh üzülmüş, gâh sevinmişlerdi.” derler

ve fakat olaylardan ibret alıp şükretmezler.

Derken, o bilinçsiz halleriyle, hiç hatırlarından geçmezken, ansızın onları tutup bastırırsın.

Araf/96 – Eğer o ülkelerin ahalisi iman edip Allah'a karşı gelmekten sakınsalardı, elbette Biz üzerlerine gökten, yerden nice bereket ve bolluk kapılarını açardık. Fakat onlar peygamberleri yalnızca saydılar, Biz de işledikleri kötülükler sebebiyle kendilerini cezaya çarptırdık. [37,147-148; 10,98; 34,34]

Araf/97 – Peki o ülkelerin ahalisi, geceleyin uyurlarken satvetimizin kendilerine baskın halinde gelivermesinden emin mi oldular?

Araf/98 – Yoksa onlar güpegündüz eğlenirken azabımızın kendilerine gelmesinden emin mi oldular?

Araf/99 – Yoksa onlar Allah'ın azabını kendilerini azapla bastırmasından emin mi oldular?

Fakat şu muhakkak ki, kendilerine yazık eden kimselerden başkası, Allah'ın azabını bastırmasından emin olamaz.

Araf/100 – Önceki sahiplerinden sonra dünya mülküne varis olanlar hâlâ şu gerçeği anlamadılar mı ki, eğer dilemiş olsaydık kendilerini de günahları sebebiyle musibetlere uğrattırdık?

Fakat biz kalplerini mühürlüzdü onlar işitmez, anlamaz hâle gelirler. [20,128; 32,29; 14,44-45; 19,98; 22-45-46]

Araf/101 – İşte o ülkelerin haberlerinden bir kısmını sana böylece anlatıyoruz. Oralarda halklarına peygamberlerimiz açık deliller, mucizeler getirdiler.

Fakat onlar iman etmediler. Çünkü ondan önce tekzip ve inkâr etmeyi âdet haline getirmişlerdi. Allah kâfirlerin kalplerini işte böyle mühürlü! [17,15; 11,101-102]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
7-Araf Süresi	Yaprak 01B														Cüz 09				Süre 07				Sayfa 162											
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

۱۶۲

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَا هُمْ

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا

بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا

ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يُأْمَنُ مَكْرَ

اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ

الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّو نَشَاءُ أَصَبْنَا هُمْ بِذُنُوبِهِمْ

وَنَطَبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقِصُ

عَلَيْكَ مِن أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ

فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ

اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ

مِن عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ

بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

فَظَلَمُوا بِهَا فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

Araf/102 – Biz onların çoğunda sözünde durma diye bir şey bulmadık; onların ekserisinin sadece itaat dışına çıkmış kimseler olduğunu gördük. [21,25; 57,8]

Araf/103 – Onlardan sonra Müsâ'yı âyetlerimizle Firavun'a ve onun ileri gelen yetkililerine gönderdik.

Onlar âyetlerimize haksızlık ettiler. Ettiler de, bak o müfsitlerin âkabeti nice oldu! [20,42-79; 27,14] {KM, Çıkış 7 ve 15. bölümler}

Mele': Aynı görüş ve maksatla bir araya gelip şekil ve görünüşleri, kıymet ve önemleri ile göz dolduran hey'et. Meselâ bir dernek, bir kabine, bir parlamento, bir ordunun bütünü adına söz söylemeye yetkili kişilerin teşkil ettikleri hey'et. Firavun'un bu danışma meclisine hitaben "Ne buyursunuz?" (7,110) demesinden, bunların yönetimde önemli yerlerinin olduğu anlaşılıyor.

Araf/104 – Müsâ: "Ey Firavun, dedi, ben âlemlerin Rabbi tarafından gönderilen bir resulüm."

Hız. Müsâ (a.s.)'ın muhatabı Firavun'un M.Ö. 1292-1225 arasında yaşayan Ramses II olduğu kabul edilir. İsrailoğullarının takvimine göre Hz. Müsâ M.Ö. 1272 yılında vefat etmiştir. Fakat bu tarihler takribidir. Çünkü İsrail, Mısır ve Hıristiyan takvimlerinin tarihlerini uzlaştırmak pek zordur. Bu Firavun'un oğlunun adı Mineflahdır. Mısır'dan çıkış öncesinde Hz. Müsâ'nın muhatabı Firavun da muhtemelen budur.

Araf /105 –
“Başa gelen görevim,
Allah Teâla hakkında,
gerçek dışı bir şey
söylememdir.

Gerçekten size
Rabbinizden çok açık
bir belge getirdim.

Artık
İsrailoğullarını benimle
beraber gönder.”

Hız. Yusuf (a.s.)
kuyudan çıkarılıp
satılınca Mısırda
Vezerin sarayında
kalmış, daha sonra da
Mısırın Maliye bakanı
olmuştu. Babası Hz.
Yakubu (a.s.), davet
etmiş, o da ailesi ve
İsrailoğulları ile
Filistin'den beraberce
gelip Mısır'a
yerleşmişlerdi.
Zamanla, Mısır
Firavunları onlara
parya, hizmetçi
muamelesi yapmış, ağır
işlerde çalıştırmaya
gitmişlerdi. Onlara
zulüm ve işkence
uygulamışlardı. Mûsâ
(a.s.) onlardan,
muavahhit bir ümmet
teşkil etmek için
Firavunlara esir
olmaktan kurtarılıp, hür
olarak, vatanları
Filistin'e yerleşirmek
istemişti.

Araf /106 – “Eğer,
dedi Firavun, gerçekten
getirdiğin bir belge
varsa ve sen doğru
söyleyen biri isen, onu
ortaya koy da görelim.”

Araf /107- Araf /
108 – Bunun üzerine
Mûsâ, esasını yere
bırakıverdi, bir de ne
görsün: o koskoca bir
ejderha kesilmiş!

Elini sıyırpı
çıkardı, bir de ne
görsün: Bakan kimseler
için parlak mı parlak,
ışık saçan bir el haline
gelmiş! [20,18-22]
{KM, Çıkış 4,2-8}

Araf /109 –
Firavun'un ileri gelen
yetkilileri: “Anlaşıldı,
bu usta bir sihirbaz!”
dediler.

Araf /110 –
Firavun: “Bu adam,
dedi, “sizi yerinizden
yurdunuzdan etmek
peşinde! Görüşünüz
nedir bu konuda?”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
7-Araf Süresi	Yaprak 02A													Cüz 09			Süre 07			Sayfa 163										
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

۱۶۳

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ

بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ

إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ

بَيْضَاءٌ لِلنَّاسِ ظَرِيرَةٌ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا

لَسَا حِرٌّ عَلِيمٌ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ

فَمَاذَا تَأْمُرُونَ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا

إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ

لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ

نَحْنُ الْمُلْقِينَ قَالَ الْقُوا فَلَمَّا الْقُوا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ

وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ

أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ فَوَقَعَ

الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ

وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ

Araf /111- Araf /
112 – Yetkililer: “Onu
ve kardeşini alıkoy,
bütün şehirlere de
görevliler yolla, usta
sihirbazların hepsini
senin huzuruna
getirsinler” dediler.

Araf /113 –
Bütün büyücüler
Firavun'a gelip: “Galip
gelecek olursak,
herhalde mutlaka bize
büyük bir mükâfat
verilir, değil mi?”
dediler. [27,57-60]

Araf /114 –
Firavun: “Elbette!
Üstelik siz benim
gözdeğimden
olacaksınız” dedi.
[3,45; 4,172]

Araf /115- Araf /
116 – Büyücüler:
“Mûsâ! Önce sen mi
hünerini ortaya
koyacaksın yoksa biz
mi koyalım?” deyince
Mûsâ: “Siz ortaya
koyun!” dedi.

Vakta ki
atacaklarını ortaya
koydular, halkın
gözlerini büyülediler,
onları dehşete
düşürdüler, hasılı
müthiş bir sihir
sergilediler. [2,124;
4,79]

Araf /117 – Biz
de Mûsâ'ya “Asanı
yere bırak” diye
vahyettik.

Bir de ne
baksınlar: Asa onların
yaptıkları sihir,
gözboyalık
kabilinden her şeyi
yutuyor! [20,69; 26,45]
{KM, Çıkış 7,12}

Araf /118 –
Böylece gerçek ortaya
çıktı ve onların bütün
yaptıkları boşa çıktı.

Araf /119 – İşte o
Firavun ve takımı
yenilip küçük düştüler.

Araf /120 –
Büyücüler hep birden
secdeye kapandılar.

Araf/121- Araf/122 – “İman etik” dediler, “O Rabbul-âlemine, Mûsâ ve Harun’un Rabbine!”

Araf/123- Araf/124 – Firavun: “Demek siz, dedi, benden izin almadan ona iman ettiniz hâl!

Şüphe yok ki bu, yerli olan kıbtî ahaliyi yurtlarından sürmek için, sizin şehirde beraberce planladığınız gizli bir oyundur.

Ama yakında bileceksiniz başınıza gelecekleri!

Evet, ellerinizi ve ayaklarınızı, değişik taraflardan olarak keseceğim, sonra da hepinizi toptan asacağım!” [20,71]

Araf/125- Araf/126 – Onlar: “Biz elbette Rabbimize döneceğiz.

Senin bize kızman da sırf Rabbimizin bize gelen âyetlerine iman etmemizden!

Biz de O’na yönelerek deriz ki: “Ey bizim büyük Rabbimiz! Sabır kuvvetiyle doldur kalbimizi, yağmur gibi sabır yağdır üzerimize

ve sana teslimiyette sebat eden kulların olarak can emanetimizi teslim al!” [20,72-75]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
7-Araf Süresi	Yaprak 02B										Cüz 09					Süre 07				Sayfa 164														
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

١٦٤

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ قَالَ

فِرْعَوْنُ أَمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ أَدْنَلَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرُتُمْوهُ

فِي الْمَدِينَةِ لَتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأَقْطَعَنَّ

أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ وَمَا نُنْقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْ

أَمَّا بآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا

مُسْلِمِينَ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى

وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَالْهَيْكَلُ قَالَ سَنَقْتَلُ

أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ

لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى

رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ

فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ

بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

Araf/127 – Firavun’un halkının yetkilileri ona: “Ne yapıyorsun, Mûsâ ile kavmini, seni ve senin tanrılarını terketsinler, ülkede bozgunculuk yapıyorlar diye kendi hallerine mi bırakacaksınız?” dediler.

Firavun: “Hayır, onların erkek evlatlarını öldürüp, kız çocuklarını hayatta bırakacağız.

Biz elbette onların üzerinde tam bir hakimiyet sahibiyiz” diye cevap verdi.

Bir önceki Firavun da Hz. Mûsâ’nın dünyaya geleceği sırada İsrailoğullarının çoğalmaları için böyleleri bir uygulama yapmıştı. Hz. Mûsâ’ya tâbi olanlara uygulanan bu ikinci işkence döneminin Mineftah adlı Firavun’un yönetimine rastladığı söylenmektedir.

Araf/128 – Mûsâ kavmine şöyle dedi: “Allah’tan yardım dileyin ve sabredin.

Muhakkak ki dünya Allah’ın mülküdür; kullarından dilediğini oraya varis kılar.

Güzel âkibet, elbette müttakilerindir.”

Araf/129 – İsrailoğulları: “Biz, hem sen bize gelmeden önce, hem de sen bize peygamber olarak geldikten sonra işkenceye mâruz kaldık!” diye yakındılar.

Mûsâ ise, şöyle dedi: “Hele biraz daha sabredin. Umulur ki, Rabbiniz düşmanlarınızı imha eder de, onların yerine sizi hakim kılıp nasıl hareket edeceğinize bakar.”

Araf/130 – Biz Firavun hanedanı düşüntüp ibret alsınlar diye, senelerce onları kuraklık, kıtlık ve ürün azlığı ile cezalandırdık.

Araf /131 –

Onlara iyilik, bolluk geldiğinde: “Hâ işte bu bizim hakkımız! Kendi becerimizle bunu elde ettik” derlerdi.

Eğer kendilerine bir kötülük gelirse onu, Mûsa ile beraberindeki müminlerin uğursuzluklarına verirlerdi.

Dikkat edin, iyiliği olduğu gibi kötülüğü de yaratmak, ancak Allah'ın kudretyledir fakat onların çoğu bilmezler.

Araf /132 – Ve şöyle derlerdi: “Bizi büyülemek için sen hangi mucizeyi getirirsen getir, imkân yok, sana inanacak değiliz!”

Araf /133 – Biz de kudretimizin ayrı ayrı delilleri olarak onların üzerine tufan gönderdik,

çekirgeler gönderdik, haşerat gönderdik,

kurbağalar gönderdik, kan gönderdik.

Yine de inad edip büyüklük tasladılar ve suçlu bir topluluk oldular. [17,101; 27,12] {KM, Çıkış 7 ve 12. bölümler; Mezmurlar 105;28-36}

Firavun halkına gönderilen bu felaketlerin gerek nitelikleri, gerek süreleri hakkında, Kur'an'da hiçbir bilgi ve işaret bulunmuyor. İsrailiyat kaynaklı ayrıntılı hikayeler bazı tefsirlerde yer almıştır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
7-Araf Süresi										Yaprak 03A					Cüz 09					Süre 07					Sayfa 165									
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

١٦٥

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

فَإِذَا جَاءَ تَهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ
 سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُ هُمْ عِنْدَ اللَّهِ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ
 آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا
 عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدمَّ
 آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾
 وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
 بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ
 وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى
 أَجَلٍ هُمْ بِالْغَوَةِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَا
 هُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾
 وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ
 الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
 الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ
 يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf /134 – Azap üzerlerine çokünce dediler ki: “Mûsâ! Rabbin ile arandaki ahit uyarınca, bizim için O'na yalvar.

Eğer bu azabı üstümüzden kaldırırsan, mutlaka sana inanacak ve İsrailoğullarını da seninle göndereceğiz.”

Araf /135 – Biz, geçirecekleri bir süreye kadar onlardan azabı kaldırıncaya da yeminlerinden döndüler.

Araf /136 – Biz de âyetlerimizi yalan sayıp umursamadıkları için onlardan intikam olarak denizde boğduk. {KM, Çıkış 14,27-28; Tesniye 11,4; Mezmurlar 106,9-11}

Araf /137 – Horlanan, ezilen milleti de, bereketlerle donattığımız o ülkenin doğularına ve batılarına (yani tamamına) varis kıldık.

Böylece sabretmelerine mükâfat olarak İsrail oğullarına, senin Rabbinin yaptığı güzel vaad tamamen gerçekleşti.

Firavun ile kavminin yaptıkları binaları ve yetiştirdikleri bahçeleri ise imha ettik. [28,5-6; 44,25-28]

Bazı tefsirler İsrailoğullarının Mısır'ın efendileri kıldığını anlamlıdır. Fakat bu âyette onların Filistin'e vâris kıldıklarını anlamak daha makuldür. Zira Mısır'a vâris olduklarına dair Kur'an'da bir işaret olmadığı gibi Mısır tarihinde de buna ait bilgi yoktur.

İsrailoğulları Firavun'un suda boğulduğu yerin doğusunda bulunan Mısır'a bağlı toprakların büyük kısmına malik olmuşlardır.

Araf/138- Araf/140 – İsrailoğullarını denizden geçirdik.

Derken yolları, kendilerine mahsus birtakım putlara tapan bir topluluğa uğradı. “Müsâ! dediler, bunların tanrıları olduğu gibi bize de bir tanrı yapiver!” O ise: “Siz” dedi, “gerçekten cahil bir milletsiniz! Çünkü şu inrendiğiniz kimselerin dini yıkılmıştır ve yaptıkları bütün emeller de boşunadır.

Hem Allah size bunca lütufta bulunup öteki insanlara üstün kılmış olduğu halde, hiç ben sizin için O’ndan başka bir Tanrı arar mıyım?” [2,47]

Buradaki insanlar Sinada yaşayan Mısırlıydı. Hz. Müsâ ve kavmi muhtemelen, şimdiki Süveyş ili ile İsmâiliye arasındaki bir yerden Kızıldenizi geçmişti. Mısır’a bağlı Sina yarımadasındaki Mafka şehrinde günümüze kadar kalan Mısırlılara ait bir mabed bulunmaktadır. İsrailoğullarının bunlar gibi inaç sahiplerine özendikleri anlaşılıyor. 2,93 âyetinden, Mısır’daki uzun kölelik döneminin İsrailoğulları üzerinde kalıcı tesirler bıraktığı, bu arada sığınma hakkını tanımlama alışkanlığı kazandıkları anlaşılıyor.

Araf/141 – Hem düşünün ki, sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık.

Onlar ki size pek acı bir işkence uyguluyor, oğullarınızı hep öldürüyor, kızlarımızı ise, kendilerine hizmetçilik etmeleri için hayatta bırakıyorlardı.

Bunda, Rabbiniz tarafından size büyük bir imtihan vardı. {KM, Çıkış 1,16}

Araf/142 – Otuz geceyi ibadetle geçirmesi ve Tevrat’ı almaya hazırlanması için, Müsâ ile sözleşmiş huzurumuza kabul ettik.

Sonra on gece daha ilave ettik. Böylece Rabbinin belirlediği müddet tam kırk gece oldu.

Müsâ, kardeşi Harun’a: “Kavmim içinde benim vekilim ol, onları güzelce yönet ve sakın müfsitlerin yoluna uyma!” dedi. [2,51] {KM, Çıkış 19. bölüm ve 24,18; 34,28; Tesniye 9,9; 5,2-4}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			
7-Araf Süresi	Yaprak 03B										Cüz 09					Süre 07					Sayfa 166												
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

166

وَجَا وَزْنَا بِنَبِيِّ إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَاتُوا عَلَي قَوْمٍ يَعْكُفُونَ

عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمُ الْهَاتُ

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم فِيهِ

وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا

وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ

مِنَ الْفِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتَتِلُونَ

أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَخْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ

بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ

لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِّقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا

تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ

رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرَ إِلَيْكَ قَالَ لَن تَرِيَنِي وَلَكِنِ انظُرْ

إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِيَنِي فَلَمَّا تَجَلَّى

رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ

قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

İsrailoğulları hürriyetlerine kavuşunca muvahhid topluluğun uyacakları şeriati bildirmek üzere Cenab-ı Allah Hz. Müsâ’yı kırk günlüğüne Sinaya çağırdı. Sina dağının tepesinde bugün, Hz. Müsâ’nın kırk gün kaldığı mağara bulunur. Kutsal bir ziyaret yeri olan bu mağara yakınında bir cami, bir kilise, bir de Justinyen zamanında yapılmış bir manastır vardır.

حزب

Araf/143 – Müsâ tayin ettiğimiz vakitte gelip de Rabbi ona hitab edince:

“Ya Rabbi, dedi, göster bana Zatını, bakayım Sana!” Allah Teâla şöyle cevap verdi:

“Sen Beni göremezsin. Ama şimdi şu dağa bak, eğer yerinde durursa sen de Beni görürsün!”

Derken Rabbi dağa tecelli eder etmez onu un ufak ediverdi. Müsâ da düşüp bayıldı.

Kendine gelince dedi ki: “Sübhanısın ya Rabbi. Her noksanlıktan münezzeht olduğun gibi, dünyada Seni görmemizden de münezzehsin.

Bu talebimden ötürü tövbe ettim. Ben ümmetimin içinde Seni görmeden iman edenlerin ilkiyim!” [4,153] {KM, Çıkış 33,18,20; Tekvin 32,31. Yuhanna 1,18; I Korintos. 13,12}

Hz. Müsâ (a.s.), Allah’ın kelamını işitip onun şevk ve neşesiyle içinde, Rabbinin görme iştiyakı uyandı. Allah Teâla dünya gözü ile Zatını göremeyeceğini bildirdi. Cennetliklerin Allah’ı görmek şerefine erecekleri âyet ve hadislerle sabittir (75,22-23). “Şüphe yok ki siz şu dolunayı gördüğünüz gibi, Rabbinizi de göreceksiniz.”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf /144 –

Buyurdu ki: “Mûsâ! Ben seni risaletlerin, mesajlarım ve hitabıma mazhar etmemle öbür insanlar arasından seçip mümtaz kıldım.

Şimdi şu sana verdiğim nübüvveti al ve bu nimetime şükreden kullarımdan ol!”

Araf /145 – Ona verdiğimiz levhalarda, insanlara öğüt olmak üzere her şeyi tafsilatlı olarak buyurduk.

Sen bunlara kuvvetle sarıl ve ümmetine de o hükümlerin daha sevaplı olanlarına sarılmalarını emret.

İtaat dışına çıkanların diyarlarını ise nasıl târumar ettiğimi yakında size göstereceğim.” [28,43] {KM, Çıkış 24,12; 31,18}

Tevrat, bu levhaların taştan olduğunu ve yazıların Allah Teâlâ tarafından yazıldığını bildirir. Kur’ân da bunu Allah’a izafe etmekle beraber yazının melek vasıtasıyla mı, Hz. Mûsâ tarafından mı, bizzat Allah tarafından mı yazıldığı tasrih edilmez.

“Tevrat’taki şeylerin en güzeli” kavramı, birkaç yorumla elverişlidir. Mesela: Farzlar mübahlardan daha güzeldir. Kısas caiz ise de affetmek daha güzeldir. Birkaç ihtimal varsa, o tefsirlerden biri diğerlerine göre daha güzel olabilir.

Araf /146 –

Dünyada haksız yere büyüklük taslayanları, âyetlerimi gereği gibi anlamaktan uzaklaştırdım.

O kibirlenenler her türlü mücizeyi bile görseler yine de onlara iman etmezler. Doğru yolu görseler o yolu tutmazlar.

Ama sapıklık yolunu görseler o yola girerler.

Öyle! Çünkü onlar âyetlerimizi yalan saymayı âdet haline getirmiş ve onlardan gafil olagelmışlerdir. [6,110; 61,5; 10,96-97]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
7-Araf Süresi	Yaprak 04A										Cüz 09					Süre 07				Sayfa 167														
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

167

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي

فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي

الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ

فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا خُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ

دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلاًّ آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا

وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا

سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا

بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ

عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ

سَبِيلًا ﴿١٤٨﴾ اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٩﴾ وَلَمَّا سَقِطَ فِي

أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا

وَيَغْفِرَ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

Kibirli kalplerini dışardan gelecek aydınlığa öylesine kapatmışlar, Allah da onları bütün varlıklarıyla istedikleri bu sonucu yaratıp kalplerini mühürlemiştir ki gerek tekvinî, gerek tenzilî yani gerek Allah'ın kâinat kitabına koyduğu, gerek indirdiği Kur'an'a dercettiği ilahî âyetlerin ifade ettiği gerçekleri göremeyecekler, o şan ve şerefi, o mutluluğu tadamayacaklardır.

Kur'an vahiyle indirildiği gibi, onun makbul yorumu da vahiy sırrına mazharıdır. Kur'an, tevazu ve teslimiyetten uzak olan kibirlilere, gizli hazinelerini açmaz.

Araf /147 – Halbuki âyetlerimizi ve âhirete kavuşacaklarını yalan sayanların bütün işleri ve eserleri boşa çıkmıştır. Böyle olmayıp ne olacaktı ya? Onlar yaptıklarından başkasıyla mı karşılık görecektirdi? Âhirete inanmadıklarından, orada da bekleyecekleri hiç bir karşılık olamaz. Mesele bu kadar vazih! Çünkü, âhiretin varlığını hesabına alarak yaşayanlar oraya göre hazırlananlar, oradan faydalanmaya hak kazanırlar. Bir şeyi inkâr edenin, ondan hak talep etmeye hakkı olamaz.

Araf /148 – Mûsâ Tevrat'ı almak için ayırdıktan sonra ümmeti, zinet takımlarından, böğürür gibi ses çıkararak bir buzağı heykeli yapıp tanrı edindiler. Görmemişler miydi ki o heykel onlara hitap edemiyordu, kendilerine yol da gösteremiyordu. Fakat buna rağmen onu tanrı edindiler ve zalimlerden oldular. [20,85]

Mısır'dan çıkışın üzerinden daha üç ay geçmeden, buzağıya tapma şirki İsrailoğulları arasında başlamış oluyordu. Bunca mücizelere rağmen, bu dönem tabiatları sebebiyle kendi soylarından olan bazı peygamberler "İsrail milletini daha ilk gecesinde kocasına ihanet eden ve kocasından başka bütün erkeklerle sevgi gösteren bir kadına benzetmişlerdir." {KM, Hoşea 2,1-13; Hezekiel 16,15-22; Yerehya 2,20}

Araf /149 – Ne vakit ki yaptıklarının saçmalığını anlayıp son derece pişman oldular ve saptıklarını gördüler. "Yemin olsun ki, dediler, eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi affetmezse, muhakkak her şeyimizi kaybederden oluruz." [20,92-94]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf /150 – Mûsâ pek öfkeli ve üzgün olarak halkına dönünce: “Benden sonra arkamdan ne kötü işler yapmışsınız! Rabbinizin emrini çarçabuk terk mi ettiniz!” dedi ve... levhaları yere bırakıverdi. Kardeşini başından tuttu, kendisine doğru çekiyordu. Harun ise ona: “Anamın oğlu!” dedi: “İnan ki bu millet beni fena halde hırpaladı, nerdeyse beni linç edip öldüreceklerdi. Ne olur, düşmanlarımı üstüme güldürme, beni bu zalim milletle bir tutma!” {KM, Çıkış 32,1-5}

Araf /151 – Mûsâ: “Ya Rabbî, beni ve kardeşimi affet. Rahmetine bizi de dahil et; çünkü merhamet edenlerin en merhametlisi Sensin Sen!”

Araf /152 – Buzağıya tanrı diye tapanlar var ya, işte onlara Rab'leri tarafından dünya hayatında bir gazap ve bir zillet gelecektir. İşte iftiracıları böyle cezalandırırız Biz! [2,54] {KM, Çıkış 32, 34-35}

Araf /153 –Günahları işledikten sonra, arkasından tövbe edip iman edenler için ise Rabbin elbette gafur ve rahîmdir (affi ve merhameti boldur).

Araf /154 – Mûsâ'nın öfkesi yatışınca, levhaları yerden aldı. Onlardaki yazıda, Rab'lerinden çekinenler için hidâyet ve rahmet vardı.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
7-Araf Süresi										Yaprak 04B					Cüz 09					Süre 07				Sayfa 168										
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

١٦٨

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي

مِن بَعْدِي ۚ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَالْقَى الْأَلْوَابِ وَأَخَذَ بِرَأْسِ

أَخِيهِ يَجْرُهُ إِلَيْهِ ۚ قَالَ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي

وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تَشْمِئْتِ بِی الْأَعْدَاءُ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ

غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَأَمَنُوا ۗ إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَىٰ الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابِ ۚ وَفِي نُسْخَتِهَا

هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا

لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذتَهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ

وَأَيَّاتِي أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۖ إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي

مَن تَشَاءُ ۗ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

مَنْ تَشَاءُ ۗ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

مَنْ تَشَاءُ ۗ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

Hiz. Mûsâ mikatta iken Samiri'nin aldatmasıyla altından yaptığı buzağıyı putlaştırma fitnesi, Hiz. Mûsâ'nın dönmesinden sonra yaptığı uyarmalarla telafi edildi. Mevcut Tevrat'ın altın buzağıyı yapma işini Hiz. Harun'a isnad etmesi, (Krş. Çıkış, 31,1-6; Bkz. 20, 90-94), kabul edilemeyecek bir iftira ve cehalettir. Gelecek âyette bildirildiği üzere onlar pişman olunca, Allah Teâla içlerinden yetmiş temsilci seçerek dağdaki mikat yerinde tövbe etmelerini istedi. Gelecek âyet bu hususu anlatır. Bu yetmiş kişi Allah'ı açıkça görmek isteyince onları yıldırım çarpmıştı (2,54-56). Tevrat, bunların, kırılan levhaların yerine yenilerini almak için mikata çağırıldıklarını bildirir.

Araf /155 – Mûsâ ümmetinden yetmiş kişi seçti, onları alıp huzura getirdi. Gelenlerin bu kabul şerefiyle yetinmeyip Allah'ı açıkça görmek istemeleri üzerine onları şiddetli bir deprem yakaladı. Mûsâ: “Ya Rabbî! dedi, dileseydin beni de bunları da daha önce imha ederdin. Şimdi bizi aramızdaki beynsizlerin yaptıklarından dolayı helâk mi edeceksin? Bu sırf Senin bir imtihanından ibarettir. Dilediğini bu imtihanla şaşırtır, dilediğine yol gösterirsin. Sensin bizim Mevlamız! Affet bizi, merhamet eyle! Sen affedenlerin en hayırlısı!” [2,55; 4,153] {KM, Çıkış 24,100; Sayılar 11,16}

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf/156 – “Bize bu dünyada da, ahirette de iyilik nasib et. Biz Sana yöneldik, Senin yolunu tuttuk.”

Hak Teâla da şöyle buyurdu: “Ben dilediğim kimseyi cezalandırırım. Rahmetim ise her şeyi kaplar.

O rahmetimi de Allah'a karşı gelmekten korunan, zekât veren ve özellikle Bizim âyetlerimize iman edenlere nasib edeceğim.” [40,7; 6,54]

Araf/157 – Onlar ki yanlarındaki Tevrat ve İncillerde vasıfları yazılı o ümmî Peygambere tâbi olurlar.

O Peygamber ki kendilerine meşrû şeyleri emreder, kötülükleri yasaklar,

kendilerine güzel ve hoş şeyleri mübah, murdar şeyleri ise haram kılar,

üzerlerindeki ağırlıkları, sırtlarındaki zincirleri kaldırıp atar.

Ona iman eden, onu destekleyen, ona yardımcı olan ve onunla beraber indirilen nûra tâbi olanlar var ya, işte felaha erenler onlardır. [3,81; 61,6]

Hz. Mûsâ (a.s.) rahmeti kendisi ve halkı için istedi. Allah Teâla da bunun, ancak bütün insanlığa gönderilecek “Rahmet Peygamberi” olan âhir zaman elçisine uymaya bağlı olduğunu buyurmak sûretiyle bu müjdeyi, tüm insanlığa vaad buyurdu. İşte Mûsâ kıssasının sonuçta vardığı nokta, bu rahmet şeriatının ve ahir zaman Peygamberinin ileride geleceği meselesidir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
7-Araf Süresi	Yaprak 05A										Cüz 09					Süre 07				Sayfa 169														
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

169

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

وَاكْتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ

إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ

وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ

يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا

عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ

وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ

عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي

كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ

وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ فَآمِنُوا

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

وَكَالِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ

قَوْمٍ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Burada Hz. Peygamber hakkında ümmî sıfatının kullanılması çok dikkate değer. Bu kelimenin “öğrenim görmemiş, okuma yazma bilmeyen” mânâsından başka, bir de Yahudiler arasında “Kitap sahibi, yani Yahudi olmayan” (gentil) anlamı vardır. Burada her ikisi de kastedilmiştir. Yahudiler ümmilere değer vermezlerdi (3,75). Allah onların yersiz kavmi gurur ve küstahlıklarını kırmak istemiştir. Hz. Peygamber (a.s.)’ın Tevrat ve İncil’de müjdelendiği hk. bkz. 6,20

Araf/158 – De ki: Ey insanlar! Ben sizin hepinize Allah tarafından gönderilen Peygamberim. O ki, göklerin ve yerin hakimiyeti O’na aittir. O’ndan başka ilah yoktur. Hayatı veren de, ölümü yaratan da O’dur. Öyleyse siz de Allah’a ve O’nun bütün kelimelerine iman eden o ümmî nebîye, o resulüne inanın. Ona tâbi olun ki doğru yolu bulasınız. [6,19; 11,17; 3,20]

Araf/159 – Evet! Mûsâ’nın kavminden bir topluluk da vardır ki hak dinle insanları doğru yola götürür ve onunla halk içinde adaleti tatbik ederler. [3,113; 28,52-54; 2,121]

Bunların kimler olduğu hakkında farklı rivâyetler vardır. Fakat âyetten açıkça anlaşılabilir şudur ki bunlar, selefte, Hz. Mûsâ’dan sonra gelen İsrail neslinden olan peygamberler ve onlara uyan âdil hükümdarlar, hak hukuk gözeten rabbaniler, hahamlar ve bunlara tâbi olan bir kısım iyi insanlardı ki, Asr-ı saadette Hatemu’lenbiya Efendimizi (a.s.) tasdik edenler de bunların halefleri olmuştur. Demek ki Hz. Mûsâ’nın kavminin hepsi, yukarıda kötü halleri bildirilenler gibi haksız ve zalim değildiler, onlar farklı topluluklara ayrılmışlardır.

Araf/160 – Biz onları on iki kabileye, on iki topluluğa ayırdık.

Halkı kendisinden su istediğinde ona: "Asanı taşa vur!" diye vahyettik.

Derhal on iki pınar fışkırdı. Her kabile su alacağı yeri belledi.

Bulutları da üzerlerine gölgelik yaptık.

Kendilerine kudret helvasıyla bildirdim da indirdik ve dedik ki:

"Size verdiğimiz rızıkların temizlerinden yeyiniz!"

Fakat onlar emrimizi dinlememekle bize değil, asıl kendilerine zulmediyorlar, kendilerine yazık ediyorlardı.

Tevrat'a göre (Sayılar I, 1-54) Allah Hz. Mûsâ'ya, bütün İsrailoğullarını Sina çölünde toplayıp sayım yaptırmasını emretti. On iki aşirete ayrılıp teşkilatlandırıldı. Hz. Yâkub'un on ikinci oğlu ve Hz. Mûsâ ile Hz. Harun'un dedelerinin kabilesi Levi aşireti, bunların dışında tutulup bütün aşiretlerin dini selametleri ile görevlendirildiler. (Bkz. 5, 12)

Bu âyetten anladığımızı göre Sina çölünde kaldıkları sürece mücizevi bir şekilde: 1. Su ihtiyaçları sağlandı. 2. Kavurucu güneşten korunmak için bulutlar gölgelik etti. 3. Gıda olarak bildiren kuşu ile kudret helvası ihсан edildi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
7-Araf Süresi										Yaprak 05B					Cüz 09					Süre 07				Sayfa 170										
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

١٧٠

وَقَطَعْنَا هُمْ اِثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَّامًا وَاَوْحَيْنَا

اِلَى مُوسَى اِذَا اسْتَسْقِيَهُ قَوْمُهُ اِنِ اضْرَبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ

فَاَنْبَجَسَتْ مِنْهُ اِثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ

مَشْرَبَهُمْ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ

الْمَنَّ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ

وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

وَاذْ قِيلَ لَهُمْ اَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا

حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةً وَاذْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا

نَعْفِرْ لَكُمْ خَطِيَا تِكُمْ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ

الَّذِيْنَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ

فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْجًا مِنْ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا

يَظْلِمُونَ وَسَاَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ

حَاضِرَةً الْبَحْرِ اِذْ يَعْذُونَ فِي السَّبْتِ اِذْ تَأْتِيهِمْ

حِيَتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ

لَا تَأْتِيهِمْ كَذٰلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

İki milyon civarında oldukları söylenen cemaatin böyle bir düzenleme olmaksızın o çölde durmaları mümkün değildi. Fakat gelecek âyetlerin de bildirdiği üzere, devamlı sûrette nankörlük etmişler ve bu nankörlüğün sonuçlarına da katlanmak zorunda kalmışlardır.

Araf/161 – O vakit onlara denildi ki: "Şu şehre (Kudüseye) yerleşin, oranın türünlerinden dilediğiniz şekilde yiyin, yararlanın, affını diliyoruz ya Rabbi!" deyin ve şehrin kapısından tevazü ile eğilerek girin ki suçlarınızı bağışlayalım. İyi ve güzel davrananlara, ayrıca daha fazla mükâfatlar vereceğiz."

Araf/162 – Ama aralarındaki zalimler, sözü kâsen değiştirdiler, başka bir şekilde soktular. Biz de zulmü âdet haline getirdikleri için üzerlerine gökten azap sahverdik.

Araf/163 – Bir de onlara o deniz kıyısında bulunan şehir halkının başına gelenleri sor. Hanı onlar sebt (cumartesi) gününün hükmüne saygısızlık edip Allah'ın koyduğu sınırı çiğniyorlardı. Şöyle ki: Sebt gününün hükmünü gözettilerinde balıklar yanlarına akın akın geliyordu;

Sebt yapmadıkları gün ise gelmiyordu. İşte fâsiklikleri, yoldan çıkmaları sebebiyle onları böyle imtihan ediyorduk.

Bu şehrin, Akabe İmanına yakın Eyle şehri olduğu genellikle kabul edilir. Bu sahil şehri Hz. Süleyman'ın Kızıldeniz'deki donanmasının merkezi idi. Âyette bildirilen bu olay, Yahudilerin ne dinî, ne de tarihî kitaplarında yer almıyor. Medine Yahudileri tarafından bilindiği kesindir. Zira onlar birçok konuda Peygamberimize itirazları ile meşhur oldukları halde, bu hususta hiçbir itirazları olmamıştı.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf/164 – Hani onlardan bir cemaat: “Allah’ın yerle bir edeceği veya şiddetli bir felaket göndereceği şu gürüha ne diye boşuna öğüt verip duruyorsunuz?” demişti.

O salih kişiler de: “Rabbimize mazeret arzede bilmek için! Bir de ne bilirsiniz, olur ki Allah’a karşı gelmekten nihayet sakınırlar ümidiyle öğüt veriyoruz” diye cevap verdiler.

Araf/165- Araf/166 – Kendilerine verilen öğütleri ve uyarıları kulak ardı edip onları bir tarafa bırakınca,

içlerinden kötülükleri önlemeye çalışanları kurtarıp o zalimleri fâsıklıkları yüzünden şiddetli bir azaba uğrattık.

Şöyle ki: Onlar serkeşlik edip yasakları çiğnemekte ısrar edince onlara: “Hor ve hakir maymunlar haline gelin” diye emrettik.

Şiddetli azabın, maymuna çevirme olduğu, yani bunun daha önceki cümleyi tekid ettiği söylenmiştir. Meal buna göredir.

Araf/167 – O vakit Rabbin, kıyamet gününe kadar onları kötü azaba uğratacak kimseler ortaya çıkaracağını bildirdi.

Muhakkak ki Rabbin, dilediğinde cezayı çabucak veren, ama aslında gafurdur, rahîmdir (affi ve merhameti boldur).

Araf/168 – Onları parça parça topluluklar halinde dünyanın her yerine dağıttık. Aralarında iyi kimseler de vardı, iyi olmayanlar da.

Kötülüklerden dönüş yaparlar diye onları gâh nimetler, gâh musibetlerle imtihan ettik.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
7-Araf Süresi										Yaprak 06A					Cüz 09			Süre 07			Sayfa 171									
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

۱۷۱

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ

أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إلی رَبِّكُمْ

وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ

يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا

كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ

كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ

إلی يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ

لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي

الْأَرْضِ أُمَّامًا مِنْهُمْ الصَّا لِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَ بَلَوْنَا هُمْ

بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِ هُمْ

خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَا خُدُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ

سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَا تِهِمْ عَرَضَ مِثْلُهُ يَا خُدُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ

عَلَيْهِمْ مِثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَ دَرَسُوا

مَا فِيهِ وَالْدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ

يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf/169 – Onlardan sonra hayırsız bir nesil geldi ki bunlar kitabı (Tevrat'a) vâris oldular,

ama âyetleri tahrif etme karşılığında şu değersiz dünya metâını alıp “Nasılsa affa nail oluruz!” düşüncesiyle hareket ettiler.

Af umarken bile, öbür yandan yine gayrı meşrû bir metâ, bir rüşvet zuhür etse, onu da alırlar.

Peki onlardan, Allah hakkında hak ve gerçek olandan başka bir şey söylemeyeceklerine dair kitapta mevcut hükümler uyarınca söz alınmamış mıydı?

Ve kitabın içindekileri ders edininip okumamışlar mıydı?

Halbuki ebedi âhiret yurdu, Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için elbette daha hayırlıdır.

Hâla aklınızı başınıza almayacak mısınız?

Araf/170 – Kitabı sarılanlar ve namazı gerektiği şekilde yerine getirenler bilsinler ki,

Biz iyilik için çalışanların mükâfatlarını asla zâyi etmeyiz.

Araf /171 – Hem bir vakit biz o dağı bir gölgelik gibi İsrailoğullarının başlarının üstüne kaldırmıştık da onlar, dağın üzerlerine düşeceğini sanmışlardı.

O zaman demiştik ki: Size verdiğimiz bu kitab'a ciddiyetle sarılın ve içindeki gerçekleri düşünüp hiç hatırlarınızdan çıkarmayın ki Allah'ı sayıp kötülüklerden sakınasınız.

Araf /172- Araf /173 – Rabbinin Adem evlatlarından, misak aldığını da düşünün:

Rabbin onların bellerinden zürriyetlerini almış ve onların kendileri hakkında şahitliklerini isteyerek "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" buyurunca onlar da "Elbette!" diye ikrar etmişlerdi. Kıyamet günü "Bizim bundan haberimiz yoktu!"

yahut: "Ne yapalım, daha önce babalarımız Allah'a şirk koştular, biz de onlardan sonra gelen bir nesil idik, şimdi o batılı başlatanların yaptıkları sebebiyle bizi imha mı edeceksin?" gibi bahaneler ileri sürmeyesiniz diye Allah bu ikrarı aldı. [4,176; 30,30; 33,72; 57,8]

Bu âyette Cenab-ı Allah, Kendisini Rab kabul ettiklerine dair insanlardan ikrar aldığını bildirmektedir. Bu ahdin zaman ve mekânı hakkında farklı anlayışlar mevcuttur. Âyet-i kerime bu esas prensibi kesin olarak ortaya koymakla beraber, işin cereyan tarzını kesin olarak bildirmediğinden anlayış farkları ortaya çıkmıştır. Şöyle ki:

a- Babasının sulbünden ayrıldığı sırada olmuştur.
b- Baba sulbünden çıkıp ana rahmine düşerek yumurtayı dölemesiyle ceninin oluşmasını müteakip ruh üflenme vaktinde (takriben dört aylık iken) olmuştur.

c- Bulağa erme çağında Allah'ın nimetlerine ve rububiyetine bizzat şahit olmaları tarzında olmuştur. Bu yorumu yapanlar âyette temsili (sembolik) bir anlatım olduğunu düşünürlere ve derler ki: Allah varlığının, birliğinin delillerini kâinata yerleştirmiştir. Kendi varlıklarına yerleştirdiği akılları da buna tanklık etmiştir. Bunları yapmakla, insanın Rabbinin ikrar etmesi için bütün şartları hazırlamasıyla âdetâ onun şahitliğini almış saymıştır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
7-Araf Süresi	Yaprak 06B										Cüz 09					Süre 07				Sayfa 172														
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

١٧٢

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا

أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ أَوْ تَقُولُوا
إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ

أَفْتُهُلِكُنَّا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ
وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ وَآتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا

فَأَنسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ وَلَوْ
شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ

فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ
ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ

لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ سَاءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ

وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

d- İnsanlığın babası Hz. Âdem'in sulbünden kıyamete kadar gelecek bütün zürriyetini çıkarıp onlara: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" dedi. Onlar da: "Elbette" dediler. Ve o gün takdir kalemi, kıyamete kadar olacak şeyleri yazdı, bitirdi. Bu son izah aslında çeşitli tariklere hadis olarak rivâyet edilmiştir. Tefsircilerin ekserisi bunu kabul ettikleri gibi, müslümanlar arasında en yaygın inanç da budur. Bütün insanların aslımı teşkil eden genlerin, bütün insanların Babasının sulbüne sığabileceğini genetik biliminden öğrenmekteyiz. Allah ruhlar aleminde bu ilk ahdi almış olup, bizlerin "kalû belâ"dan beri müslüman olmamız mani yoktur. Allah'ın kudreti böyle yapmayı dilemişse öyledir. Vallahu a'lem.

حزب

Araf /174 – İşte Biz böylece, âyetleri iyice açıklıyoruz, olur ki düşünürler de inkârlarından dönüş yaparlar.

Araf /175- Araf /176 – Onlara, kendisine âyetlerimiz hakkında ilim nasib ettiğimiz kimsenin de kıssasını anlat: Evet, o adam bu ilme rağmen o âyetlerin çerçevesinden sıyrıldı, şeytan da onu peşine taktı, derken azgınlardan biri olup çıktı.

Eğer dileseydik, onu o âyetler sayesinde yüksek bir mevkiye çıkarırdık, lâkin o yere saplandı ve hevasının esiri oldu.

Onun hali tıpkı köpeğin durumuna benzer: Üzerine varsan da dilini sarkıtıp solur; kendi haline bıraksan da yine dilini salar solur! İşte bu, tıpkı âyetlerimizi yalan sayan kimselerin misalidir. Sen olayı onlara anlat, olur ki düşünüp kendilerine çekidüzen verirler.

Araf /177 – Âyetlerimizi yalan sayarak sırf kendi kendilerine zulmeden o kimselerin hali, ne çirkin bir ibret levhasıdır!

Araf /178 – Allah kime hidâyet ederse işte doğru yolu bulan odur; kimi de şayırtırsa işte onlar da kaybedenlerin ta kendileridir.

Araf /179 – Biz
cehennem için cinlerden ve insanlardan öyle kimseler yarattık ki onların kalpleri vardır ama bu kalplerle idrâk etmezler, gözleri vardır onlarla görmezler, kulakları vardır onlarla işitmezler.

Hasılı onlar hayvanlar gibi, hatta onlardan da şaşkındırlar. İşte asıl gafîl olanlar onlardır. [46,26; 2,18; 8,23; 22,46; 2,171] {KM, İşıya 6,9-10; Matta 13,13-14}

Araf /180 – En güzel isimler Allah'ındır, o halde bu isimlerle O'na dua edin. O'nun isimleri konusunda haktan sapanları terkedin. Onlar işlediklerinin cezasını çekeceklerdir. [17,110; 20,8]

Allah Teâlâ sayılamayacak kadar fazla güzel fiilleri ve eserleri ile Kendisini tanıtmaktadır. Bu fiillerin kaynağı O'nun güzel isimleri, isimlerin kaynağı da zâtî ve sübûtî sıfatlarıdır. Allah Kendisini nasıl tanıtır? İnsanın da öyle tanınması gerekir. Yoksa insan kendi sınırlı akıl ve duyguları ile Allah'ı tanıtmaya kalkarsa ciddi eksiklikler ve yanlışlar yapabilir. Kur'an, Allah'ı uluhiyetin nihayetsiz hususiyetlerini ortaya koyacak en güzel isimlerle tanıtır. Bu ilâhî isimler vasıtasıyla insan, yaşayışının her türlü durumunda Allah ile bir bağ kurma imkânına kavuşur. Esma-yı hüsnanın en önemli işlevi Allah ile insan, insan ile Allah arasında münasebetleri en ideal bir seviyede gerçekleştirmektir. Kur'an, insanlığa indirdiği esma-yı hüsnâ bağları ile, şirkün ayrı ayrı tanrıları dağıttığı birçok kavramı, Allah ile münasebete koyar. Böylece bu isimler, insanlık için mümkün olan en yüksek seviyede bir marifetullahı gerçekleştirebilir. Hz. Peygamber (a.s.) şöyle buyurmuştur: "Allah'ın 99 ismi vardır. Kim bunları bellese, bunlarla Allah'ı zikrederse cennete girer." Ahimlerin çoğuna göre, esma-yı hüsnâ tevkîfidir, yani dinde hangileri bildirilmiş ise yalnız onlar kullanılır. Mesela: "Allah alimdir", denir, ama aynı mânâya geliyor diye "Allah ârifdir, fatindir, bilgedir" denilmez. Allah'a yaratmayan isimler vermek, veya vasfettiği bazı isimleri O'na vermeme, O'nun isimlerini putlar hakkında kullanmak, yahut o isimleri te'villerle gerçeğinden saptırmak tarzlarında olur. Mezkûr yanlışlardan her biri, Allah'ın isimleri konusunda "haktan sapma" ya girer.

Araf /181 – Yarattıklarımız içinde, daima Hakka giden yolu gösteren ve onunla adaleti gerçekleştiren bir topluluk vardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
7-Araf Süresi										Yaprak 07A					Cüz 09					Süre 07					Sayfa 173									
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۷۳

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ
كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٦﴾ **وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٨﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلَىٰ لَهُمْ إِنَّ كَيِّدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ **أَوْلَمْ
يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾ **أَوْلَمْ
يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ **مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي
طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مَرْسِيهَا
قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا
قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾********

Hz. Peygamber (a.s.m) "İsa nüzul edinceye kadar tümütim içinde, hak üzere kaim olan bir topluluk eksik olmayacaktır." Bir rivayette: "Kıyamet kopuncaya kadar, hak üzere kaim olan bir topluluk eksik olmayacaktır" buyurmuştur.

Araf /182 – Ayetlerimiz yalan sayanları, farkına varamayacakları şekilde yavaş yavaş helâke yaklaştırırız. [6,44-45]

Araf /183 – Ben onlara mühlet veririm; fakat vakti gelince Benim cezalandırmam pek kesin ve şiddetlidir.

Araf /184 – Bunlar hiç düşünmediler mi ki kendilerine tebliğde bulunan arkadaşları Muhammedde delilikten hiçbir eser yoktur. O sadece ilerideki tehlikelerden kurtarmak için görevli bir uyarıcıdır. [34,46; 81,22] {KM; Yuhanna 7,20; 8,48}

Araf /185 – Hiç düşünmezler mi göklerin ve yerin hükümlanlığını, o muazzam saltanatı? Düşünmezler mi Allah'ın yarattığı herhangi bir mahlûktaki ilâhî düzenlemeyi? Onu da düşünmelerse bari ecellerinin yaklaşmış olabileceği ihtimalini?

O halde buna iman etmedikten sonra, daha hangi söze inanırlar? **Araf /186 –** Allah kimi şaşırtırsa onu doğru yola getirecek yoktur. Allah onları azgınlıkları içinde bırakır, körükörüne yuvarlanırlar giderler. [5,41; 10,101]

Araf /187 – Sana kıyametin ne zaman geleceğini sorarlar.

De ki: "Onun ne zaman geleceğine dair bilgi yalnız Rabbinin nezdindedir. Vaktini O'ndan başkası açıklayamaz.

O kıyamet öyle bir meseledir ki, ne göklerde ve ne de yerde ona tahammül edecek hiç kimse yoktur!"

O size ansızın gelecektir. Sen sanki onu biliyormuşsun gibi onu sana soruyorlar.

De ki: "Ona dair gerçek bilgi yalnız Allah'ın nezdindedir; ama insanların çoğu bunu bilmezler." [21,38; 42,18; 79; 42] {KM, Matta 24,3; Markos 13,32}

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf/188 – De ki:
“Ben kendim için bile Allah dilemedikçe hiçbir şeye kadir değilim:

Ne fayda sağlayabilirim, ne de gelecek bir zararı uzaklaştırabilirim.

Şayet gaybı bilseydim elbette çok mal mülk elde ederdim, bana hiç fenalık da dokunmazdı.

Ama ben iman edecek kimseler için sadece bir uyarıcı ve bir müjdeleyiciyim.” [72,26]

Bu iki âyet, hak din olan İslâm’ın başlıca delillerini pek güzel özetlemiştir.

1. Hz. Muhammed (a.s.) gibi son derece akıllı, son derece dürüst, güvenilir, güzel ahlâkın her bölümünde mükemmel bir şahsiyetin onu tebliğ edip yaşamasında tatbik etmesi.

2. Göklerin, yerin ve her bir yaratığın iyice incelenmesi, o mükemmel nizamın, her şeye kadir mükemmel bir yaratıcısının mutlaka bulunduğu.

3. Âciz ve fanî olan insanın, diğer bütün insanlar gibi dünyadan ayrılacağı gerçeği. Bütün hayatları emanet veren, onları istisnasız geri alıyor. Şimdiye kadar gerçeği anlamadıysa, bari imtihan vakti dolmak üzere iken fırsatı değerlendirip, Hakka dönmeli. Hasılı, bu üç küllî delilden de anlamayan insanın, gerçeği bulmasına yol kalmamıştır.

Araf/189 – O’ dur ki sizi bir tek candan yarattı ve bundan da, gönlü kendisine ısınsın diye eşini inşa etti.

Erkek eşini sarıp bürüdü, o da hafif bir yük yüklendi, hamile kaldı. Onu bir müddet taşıdı.

Hamileliği ağırlaşınca her ikisi de Rableri olan Allah’a yönelip “Eğer bize sağlıklı, kusursuz bir evlat verirsen mutlaka Sana şükreden kullarından oluruz” diye yalvardılar. [4,1; 49,13; 30,21] {KM, Tekvin 2,21-22}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
7-Araf Süresi	Yaprak 07B														Cüz 09				Süre 07				Sayfa 174											
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

۱۷۴

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ

أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَا سَتَكُنْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ

مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا

تَغَشَّيْهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهُ

رَبَّهُمَا لَئِن آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّا

آتَيْهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَيْهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَيُّشِرْ كُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾ وَإِن

تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاءَ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ

أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

عِبَادٌ أَمْثَالَكُمْ فَاذْعُوهُمْ فَلَيْسَتْ جِبُوبًا لَكُمْ إِن كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبِطْشُونَ بِهَا

أَمْ لَهُمْ آعِينٌ يَبْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أُذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا

قُلْ اذْعُوا شُرَكَاءَ كُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونَ ﴿١٩٥﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Araf/190 – Fakat Allah kendilerine kusursuz bir çocuk verince, annesi de babası da ölçüyü kaçırıp verdiği çocuk sebebiyle şirke bulaştılar.

Tuttular, Allah’a birtakım şerikler yakıştırdılar. Halbuki Allah onların yakıştırdıkları her türlü ortak münzehtir.

Araf/191-Araf/193 – O’na hiç bir şey yaratmaya güç yetiremeyen, zaten kendileri de yaratılıp duran mahlûkları mı eş ortak sayıyorlar?

Halbuki o şerikler, kendilerini putlaştırmanın imdadına yetiemezler.

Hatta onlar kendi nefislerine bile yardım sağlayamazlar.

Şayet siz onları doğru yola çağırarak olursanız size uymazlar.

O müşrikleri siz ha hakka çağır mışsınız, ha susmuşsunuz, size karşı onların durumu aynıdır. [22,73-74; 37,95; 37,93; 21,58]

Araf/194-Araf/195 – Allah’tan başka dua ve ibadet ettiğiniz bütün putlar, sizin gibi kullardır.

Onların tanrılığı hakkındaki iddiamız yerinde ise, haydi bakalım onları çağırın da size cevap versinler bakalım!

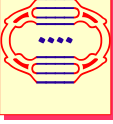
Nasıl icabet edecekler ki, onların yürüyecek ayakları mı var? Yoksa tutacak elleri mi var?

Veya görecek gözleri mi var? Yahut işitecek kulakları mı var, neleri var?

De ki: “Haydi bütün şeriklerinizi çağırın, sonra bana istediğiniz tuzağı kurun, haydi elimden geliyorsa bir an bile göz açtırmayın!” {KM, Mezmurlar 115,2-8; İşıya 44,9-20}

Araf /196 – Zira benim mevlam, o kitabı indiren Allah'tır ve O bütün iyi kulların koruyucusu olup onları korur. [11,54-56; 26,75-78; 43,26-28]

سجده

Araf /197 – Allah'tan başka yardımınıza çağırduğunuz tanrılarınız ise sizin imdadınıza yetişemezler, hatta kendilerine bile fayda ve yardımları dokunmaz.

Araf /198 – Siz o müşrikleri (veya putları) doğru yola davet ederseniz işitmezler. Onların sana baktığını görürsün ama, aslında onlar görmezler. [35,14]

Araf /199 – Sen af ve mäsamaha yolunu tut, iyiliği emret, cahillere aldırış etme.

Araf /200 – Her ne zaman şeytandan sana bir vesvese gelecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü o duaları işitip icabet eder ve her şeyi bilir.

Allah'ın emirlerine ve rızasına aykırı tarafa çeken, içten içe dürtün herhangi bir vesvese gelirse, müminin Allah'a sığınması, istiaze kalesine girmesi emrolunuyor. İnanç esasları, ibadetler, haramlar, insanlara karşı davranışlar, hülasa insanın hayatında karşılaşılabilecek her türlü durumda vesveseye mâruz kalınca Allah'a yönelmek, O'nun korumasına girmek gerekir. Âyetin muhatabı zahiren Hz. Peygamber görünmekle beraber, aslında bu hitabı işiten bütün insanlardır.

Araf /201 – Allah'a karşı gelmekten sakınanlara şeytandan bir hayal sinyali ilişince, hemen düşünp kendilerini toparlar, basiretlerine tam sahip olurlar. [3,7] Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, müttakiler, kendilerini tam emniyette hissetmezler. Şeytan onları da etkilemeye çalışır. Fakat onlar bunu bildiklerinden, şeytanın bir tayf, bir hayal eseri gibi bir etkisine mâruz kalıp gözleri bulanabilir. Ama çok geçmeden gerçeği sezer, Allah'a sığınmak gerektiğini hatırlar, basiretleri açılır, vartadan kurtulurlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
7-Araf Süresi	Yaprak 08A														Cüz 09				Süre 07				Sayfa 175							

Bu Cüz Yaprğa git

١٧٥

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ

يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ

وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ وَإِنَّمَا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ

فَاستَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا

إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ

مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

وَإِذْ لَمْ تَأْتِهِمْ بَايَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا

أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَىٰ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ

وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ

فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذْ كُرِّرْتُكَ

فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ

وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسَبِّحُونَهُ وَهَلْ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٥﴾

Araf /202 – Şeytanların dostlarına gelince, şeytanlar onları azgınlığa sürükler, sonra da yakalarını bırakmazlar.

Araf /203 – Onlara keyfi olarak istedikleri bir âyet veya mucize getirmediğin zaman

“Hiç değışle birşeyler bulup buluştursaydın yâ!” derler.

De ki: “Ben, sadece Rabbinden ne vahyolunursa ona tâbi olurum. Bütün bu Kur'an Rabbinden gelen basiretlerdir, gönül gözlerini açan gerçekleri gösteren nurlardır. İman edecek kimseler için bir hidâyet ve rahmettir.” [2,129; 6,104]

Araf /204 – Öyle ise, Kur'an okunduğunda hemen ona kulak verin, susup dinleyin ki merhamete nail olasınız.

Gerek namazda, gerek namaz dışında Kur'an okunurken mânasını bilmeyenlerin süküt edip sükûnet ve huşu ile dinlemeleri, bilenlerin ise mânalarını da düşünmeye çalışarak dinlemeleri gerekir.

Araf /205 – Sabah ve akşam Rabbin, içinden yalvararak, ürpererek ve yüksek olmayan, kendinin işitebileceği bir sesle zikret, gafillerden olma! [17,110; 76,25]

Araf /206 – Rabbinin yakın meleklere O'na kulluk ve ibadet etmekten asla kibirlenmez, hep O'nu tenzih ederler ve yalnız O'na secde ederler.

Kur'an-ı Kerim'de 14 âyetin okunması veya işitilmesi sırasında “tilavet secdesi” yapılır. Bu secdeyi yapmak vaciptir.

Mushaf-ı Şerifteki sıraya göre bu âyetler şunlardır:

A'raf, 206; Ra'd 15; Nahl 49; İsrâ 107; Meryem 58; Hac 18; Furkan 60; Neml 25; Secde 15; Sad 24; Fussilet 38; Necm 62; İnşıkak 21; Alak 19.

Önceki Sayfa

Önceki Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

08-ENFAL SÜRESİ

Medine döneminde hicri 2. yılda vaki olan Bedir gazasından sonra nazil olmuş olup 75 âyettir. Adımı ilk âyetinde geçen Enfal (yani ganimetler) kelimesinden almıştır. A'raf sûresinde müşriklerin uyarılıp tehdit edildikleri mağlubiyet, Enfal sûresinin indirilişinden hemen önce gerçekleştirildiği için, Enfal sûresi onun peşine konulmuştur. Enfal sûresi Bedir gazvesinde meydana gelen olayları açıklayıp bu savaştan alınacak dersleri özetler. Böylece müslümanlara, iman, hicret, dayanışma, cihad, savaş, savaş hukuku, anlaşmalar, ganimet, sabır ve sebat, ciddiyet, disiplin, tevakkül gibi konular hakkında talimatlar verilir.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Enfal /1 – Sana ganimetlerin taksimini soruyorlar. De ki: "Onun taksimi Allah'a ve Resulüne aittir.

Onun için siz gerçek müminler iseniz Allah'a karşı gelmekten sakının, birbirinizle aranızı düzeltin, Allah'a ve Resulüne itaat edin.

Enfal /2 – Gerçek müminler ancak o müminlerdir ki yanlarında Allah zikredilince kalpleri ürperir, kendilerine O'nun âyetleri okununca bu, onların imanlarını artırır ve yalnız Rab'lerine güvenip dayanırlar. [3,135; 39,23; 9,124]

Enfal /3 – Namazı hakkıyla ifa edip kendilerine nasib ettiğimiz mallardan hayırlı işlerde harcarlar.

Enfal /4 – İşte onlardır gerçek müminler.

Onlara Rab'lerinin nezinde, cennette yüksek dereceler, bir mağîret ve kıymetli bir nasip vardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
8-Enfal Süresi	Yaprak 08B										Cüz 09					Süre 08				Sayfa 176														
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

١٧٦

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

یَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا

اللّٰهَ وَاصْلِحُوا ذَاتَ بَیْنِكُمْ وَاطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِیْنَ ﴿١﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِیْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ

وَاِذَا تُلِیَتْ عَلَیْهِمْ اٰیٰتُهُ زَادَتْهُمْ اِیْمَانًا وَعَلٰی رَبِّهِمْ یَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٢﴾

الَّذِیْنَ یُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ یُنْفِقُوْنَ ﴿٣﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ

الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِیْمٌ ﴿٤﴾

كَمَا اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَیْتِكَ بِالْحَقِّ وَاِنْ فَرِیْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِیْنَ

لَكَارِهُوْنَ ﴿٥﴾ یُجَادِلُونَكَ فِی الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَیَّنَ كَاثِمًا یُسَاقُونَ

اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ یَنْظُرُوْنَ ﴿٦﴾ وَاِذْ یَعِدُّكُمْ اللّٰهُ اِحْدٰی الطَّآئِفَتِیْنِ

اَتَّهَالِكُمْ وَتَوَدُّوْنَ اَنْ غَیْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُوْنُ لَكُمْ وَیُرِیْدُ

اللّٰهُ اَنْ یُّحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَیَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِیْنَ ﴿٧﴾

لِیُحِقَّ الْحَقَّ وَیُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

Enfal /5- Enfal /6 – Nitekim pek yerinde ve gerekli bir iş için Rabbin seni evinden çıkardığı zaman, müminlerden bir kısmı bundan hoşlanmamıştı.

Gerçek apaçık meydana çıktıktan sonra bile, onlar bu hususta seninle münakaşa ediyorlardı;

sanki gözleri göre göre ölüme sevk ediliyorlardı. [2.216; 3,123]

حزب

Yüce Allah ganimetlerin taksimi hakkında hükmü bildirmediği için önce bu hususta tartışma çıkmıştı. O konuda âdil hüküm Allah'a ve Resûlullah'a ait olduğu gibi, Allah'ın hakkı ve adaleti gerçekleştirmek üzere Hz. peygamber (a.s.m.)'i Bedir gazası için sefere sevketmesinde de, hüküm Allah'a ait idi.

Sözkonusu hak: yapılması gerekli olan iş, şirk kuvvetleri ile savaşmak, hakkı izhar etmek idi. Allah'ın rızasının müşriklerle savaşarak müstahak oldukları dersi vermekte olduğunu açıkça anlamlarına rağmen bir kısım müminler, Medineden savaş hazırlığı yapmış olarak çıkmadıklarından savaşa isteksiz idiler.

Enfal /7- Enfal /8 – Allah iki topluluktan birine sizi galip kılaçağını vaad ettiğinde siz silahsız olan topluluğun (kervanın) sizin olmasını arzu ediyordunuz.

Halbuki Allah ise, emirleriyle hakkı üstün kılmak ve şirkin kuvvetini yok ederek kâfirlerin ardını kesmek istiyordu ki o suçlu müşrik gürühu hoşlanmasa da, hak olan İslâm'ı yüceltsin, batıl olan şirki de ortadan kaldırsın.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enfal /9 – O vakit siz Rabbinizden yardım istiyordunuz.

O da: “Ben size peşpeşe gelecek bin melaike ile imdad edeceğim” diye duanızı kabul buyurdu.

Bedir'e çıkarken Hz. Peygamber (a.s.) ashabı ile işiştare etti: Hedef Şam'dan gelen Kureyş kervanı mı olsun, yoksa Kureyş ordusu mu?" Ashabın bir kısmı savaş hazırlığı ile çıkmadıklarından kervanı istediler. Peygamberimiz ordu ile karşılaşıp hücum eden düşman kuvvetini kırmak istiyordu. Yüzünde burukluk hasıl oldu. Durumu anlayan Sa'd b. Ubade, Mikdad, Sa'd b. Muaz (r.a) gibi zatlar, sonuna kadar fedakârlığa hazır olduklarını bildiren, cesaret verici güzel sözler söylediler. Düşman üç misli askeri ve savaş hazırlığı ile zorlu idi. Efendimiz: "Allah'im, zafer vaadini gerçekleştir. Bu cemaat helâk olursa artık yeryüzünde Sana ibadet edecek kimse kalmayacak" diye dua etti. Allah te'yidini lütfetti.

Enfal /10 – Allah bunu, sırf size bir müjde olsun ve bununla kalpleriniz güven duysun diye yaptı.

Yoksa gerçekte yardım ancak Allah'tandır, başkasından değil!

Çünkü Allah, azizdir, hakîmdir (mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir). [3,140-160; 9,14; 28,43]

Enfal /11 – Düşman korkusundan gözünüze uyku girmedigi için o vakit Allah, inâyeti ile güven ve sükûnet vermek için sizi hafif bir uykuya daldırıyordu.

Sizi temizlemek, şeytanın pishliğini, vesvesesini sizden gidermek,

kalplerinize kuvvet vermek ve savaş meydanında ayaklarınızı sabit kılmak için

gökten üzerinize su indiriyordu. [3,154; 94,5-6; 76,21]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
8-Enfal Süresi										Yaprak 09A					Cüz 09					Süre 08					Sayfa 177									
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۷۷

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

اِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ اَتَى مُمِدُّكُمْ بِالْفِ

مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرَدِّفِيْنَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى

وَلِتَطْمَِٔنَّٓ بِهٖ قُلُوْبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ

عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿١٠﴾ اِذْ يَغْشٰٓيْكُمْ التُّعٰسُ اٰمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلٰٓيْكُمْ

مِّنَ السَّمٰٓءِ مَآءً لِّيُطَهِّرَ كُمْ بِهٖ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطٰنِ

وَلِيَرْبِطَ عَلٰٓى قُلُوْبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهٖ الْاَقْدَامَ ﴿١١﴾ اِذْ يُوحٰى رَبُّكَ

اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ اَتَى مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سٰلِقِى

فِي قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوْا فَوْقَ الْاَعْنَاقِ

وَاضْرِبُوْا مِنْهُمْ كُلَّ بَنٰٓنٍ ﴿١٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شٰقُوْا اللّٰهَ

وَرَسُوْلَهُ وَمَنْ يُشٰقِقِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدٌ

الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذٰلِكُمْ فَذُوْ قُوَّةٍ وَّاَنَّ لِلْكَٰفِرِيْنَ عَذٰبَ

النَّارِ ﴿١٤﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوْهُمُ الْاَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ

دُبْرَهٗ اِلَّا مُتَحَرِّرًا لِّقِتَالٍ اَوْ مُتَحَيِّرًا اِلَى فِئَةٍ فَقَدْ

بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَا وَّيْهٖ جَهَنَّمُ وَّيُسَّ الْمَصِيْرُ ﴿١٦﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enfal /12 – Rabbin meleklerle vahyediordu ki:

“Muhakkak Ben sizinle beraberim,

haydi siz de müminlere sebat ve cesaret verin.

Kâfirlerin kalplerine korku salacağım.

Haydi vurun onların boyunlarına, vurun onların parmaklarına!” [47,4]

Enfal /13 – Evet böyle! Çünkü onlar Allah'a ve Resulüne karşı çıktılar.

Kim Allah'ın ve Resulünün karşısına çıkarsa bilmeli ki Allah'ın cezası çetindir.

Enfal /14 – İşte ey kâfirler! Bunu gördünüz ya, şimdi tadın bakalım onu!

Kâfirleri ayrıca bir de cehennem azabı var!

Enfal /15 – Ey iman edenler! Ordu halinde kâfirlerle savaşmak için karşılaştığınızda, onlara arkanızı dönüp kaçmayın.

Enfal /16 – Her kim böyle bir günde, -savaş icabı dönüp hücum etmek için bir tarafa çekilmek veya diğer bir birliğe katılmak gibi taktik bir maksat dışında-

düşmana arka çevirirse, Allah'tan bir gazaba uğrar;

onun varacağı yer cehennemdir, o ne kötü bir âkıbettir!

Enfal /17 – Siz savaşta onları kendi kuvvetinizle öldürmediniz, lâkin Allah öldürdü.

(Ey Resulüm)
Attığın vakit sen atmadın, lâkin Allah attı.

Ve bunu, Allah müminleri güzel bir imtihana tâbi tutmak için yaptı. Şüphesiz ki Allah hakkıyla işitir ve bilir. [3,123; 9,25; 2,249]

İki taraf savaşa başlayınca Hz. Peygamber (a.s.) bir avuç çakıl alıp “yüzleri kurusun!” diye düşman tarafına attı. Her müşriğin gözüne bir avuç çakıl girmiş gibi gözleri ile meşgul olmaya başladılar. Bozgunları başladı. Savaştan sonra “şöyle kestim, böyle vurdum!” diye övünen müslümanları irşad için bu hatırlatma yapıldı.

Enfal /18 – İşte Allah size böyle yaptı. Çünkü Allah kâfirlerin tedbirini zayıflatır.

Enfal /19 – Ey müşrikler! Siz zafer mi istiyordunuz? İşte zafer geldi!

Siz müminlere hücumdan vazgeçerseniz bu, sizin için daha iyi olur;

yok döner yine savaşa başlarsanız, Biz de başlarız!

Askeriniz çok da olsa size hiç fayda vermez, çünkü Allah müminlerle beraberdir.

Enfal /20 – Ey iman edenler! Allah' a ve Resulüne itaat edin,

Kur'ân'ı ve Resulullahın öğütlerini işitip dururken ondan yüz çevirmeyin.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
8-Enfal Süresi										Yaprak 09B					Cüz 09					Süre 08					Sayfa 178									
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

١٧٨

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ

وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ وَأَنَّ اللَّهَ مَوْهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ

﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَ كُفْرُ الْفِتْحِ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ

خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ

شَيْئًا وَلَوْ كُفِّرْتُمْ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنهُ

وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

﴿٢١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمَمُ الْبُكْمُ الَّذِينَ

لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ

وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ

لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ

إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ

خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

Enfal /21 – İtaat kulağıyla işitip dinlemedikleri halde, bir de yalan atıp “işittik!” diyenler gibi olmayın.

Enfal /22 – Çünkü Allah katında yerde gezinen canlıların en kötüsü, o düşünmeyen sağır ve dilsizlerdir. [7,179; 2,171]

Enfal /23 – Şayet Allah onlarda bir hayır olduğunu bilseydi, onlara işittirirdi.

Fakat onlara hak sözü işittirirse bile onlar yine yüz çevirir ve döner giderlerdi.

Enfal /24 – Ey iman edenler! Allah ve Resulü size hayat verecek hakikatlere sizi davet ettiğinde ona icabet edin.

Bilin ki Allah insan ile kalbi arasına girer (dilediği takdirde arzusunu gerçekleştirmesini önlər)

ve siz dönüp O'nun huzurunda toplanacaksınız.

Enfal /25 – Bir de öyle bir fitneden sakının ki o içinizden yalnız zulmedenlere dokunmakla kalmaz, hepimize şamil olur.

Biliniz ki Allah'ın cezalandırması şiddetlidir.

Enfal /26 –

Düşünün ki bir zaman siz dünyada az ve zavıf idiniz.

Öyle ki insanların sizi tutup kapacağından endişe ediyordunuz.

Bu halde iken Allah size yer yurt nasib etti, sizi yardımcıyla destekledi,

sizi temiz ve helâl şeylerle rızıklandırdı, ta ki şükredesiniz.

Enfal /27 – Ey iman edenler! Allah'a ve Resulüne hıyanet etmeyin,

bile bile aranızdaki emanetlerinize de hıyanet etmeyin.

Enfal /28 – Biliniz ki mallarınız ve evlatlarınız, sadece birer imtihan konusudur. Büyük mükâfat ise, ahirette Allah nezdindedir. [64,15; 21,35; 63,9]

Enfal /29 – Ey iman edenler! Siz Allah'ı sayar haramlardan sakınırsanız,

Allah size hakkı batıldan ayırd edecek bir anlayış kuvveti verir,

sizin günahlarınızı örter, sizi affeder. Allah büyük lütuf sahibidir. [57,28]

Enfal /30 – Bir vakit de o kâfirler senin elini kolunu bağlayıp

zindana mı atsınlar, yahut öldürsünler mi,

yahut seni ülke dışına mı sürsünler diye birtakım tuzaklar planlıyorlardı.

Onlar tuzak kuradursunlar, Allah da tuzak kuruyordu. Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
8-Enfal Süresi	Yaprak 10A										Cüz 09					Süre 08				Sayfa 179														
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۷۹

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

وَإِذْ كُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ

أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَأَوْيَكُمْ وَأَيَّدَكُمُ بِنَصْرِهِ

وَرَزَقَكُمُ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَا نَاتِكُمْ

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّ أَمْوَالَكُمْ

وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ

وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَا كِيرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا

تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ

هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ

هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَامْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنْ

السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ

وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Allah tuzak kurmaz. Sadece tuzak kuran olursa, tuzacı boşa çıkarması anlamında, müşakele babından, bu fiil O'na isnad edilir. *Müşakele*: Muhatabın lafzını kullanarak, farklı bir mâna kasdetmektir. Mesela itaatsizlik edip sırttan çocuğuna babası: "Sen gül bakalım, ben de sana gülerim!" derken, babanın gülmesi gibi. Müşakele üslubunda olmaksızın Allah Teâla hakkında tuzak, istihza, hud'a vb. kavramları kullanmak caiz değildir.

Enfal /31 – Onlara âyetlerimiz okunacağı zaman:

"Artık anladık! Biliyoruz! Dilesek bunun benzerini biz de söyleyebiliriz. Bu, önceden geçmiş insanların masallarından başka bir şey değildir" derler. [25,5-6]

Enfal /32 – Hani bir zaman da onlar: "Ya Rabbî, eğer bu Kur'an senin tarafından gelmiş hak bir kitap ise

hemen üzerimize gökten taş yağdır, yahut bize acı bir azap ver!" demişlerdi.

Enfal /33 – Halbuki sen onların aralarında bulunduğun müddetçe Allah onları azaba uğratmaz; eğer onlar istiğfar ederlerse Allah bu takdirde de onlara azab etmez. [29,53; 38,16; 70,1-3; 26,87]

Burada "azaba uğratmaktan" maksat, onları kökten imha edecek bir azap gönderilmesidir. Hz. Peygamber (a.s.) aralarında iken, Allah Teâla böyle bir azap göndermeyeceğini bildiriyor.

İstiğfardan maksat ise: ya müşriklerle aynı memlekette kalan müminlerin istiğfarları, yahud kendilerinin Allah'tan mağfret dilemeleridir.

Enfal /34 – Allah
ne diye onları
cezalandırmasın ki

onlar kendileri
Mescid-i Haramı
yönetmeye layık
olmadıkları halde,

üstelik orayı
ziyaret etmek isteyen
müminleri de geri
çeviriyorlar?

Oranın hizmet ve
yönetimine asıl ehil
olanlar, Allah'ı sayıp
O'na şerik koştuktan
sakımanlardır, fakat
onların çoğu bunu
bilmezler.

Enfal /35 –
Onların Mescid-i
Haramdaki duaları ise
ışık çalıp el çırpıktan
başka bir şey değil!

Öyleyse küfür ve
küfranızdan dolayı
tadın bakalım azabı!
[48,25]

Müşrikler, Hz.
İbrâhim (a.s.)'in dininin
aşlımı değiştirdikleri
gibi, hac ibadetini de
değiştirmişlerdi. Erkek
kadın, açık saçık elele
tutuşur, Kâbenin
etrafında dolaşırlar,
ışık çalıp el çırpırlardı.
Hele Peygamberimiz
Kâbe'ye geldiğinde,
ona tepkinin ifadesi
olarak bu gösterilerini
daha da artırdılar.
Bunu bir ibadet havası
içinde yaparlardı.

Enfal /36 –
Kâfirler, insanları Allah
yolundan uzaklaştırmak
için mallarını
harcıyorlar.

Daha da
harcayacaklar!

Ama gayelerine
ulaşamayacaklarından
bu, onlara yürek acısı
olacak,

sonra da mağlup
edilecekler.

İnkârlarında ısrar
edenler toplanıp
cehenneme
sevkedilecekler, oraya
sürtülecekler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
8-Enfal Süresi										Yaprak 10B					Cüz 09					Süre 08					Sayfa 180					

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

١٨٠

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا اَوْ لِيَاوِيَةً

اِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَمَا كَانَ

صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَّاءً وَتَضَدِيَةً فذُوقُوا

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ

اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا عَنِ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ

تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا

اِلَى جَهَنَّمَ يُخْشَرُوْنَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ

الْخَبِيْثَ بَعْضُهُ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيْعًا فَيَجْعَلُهُ

فِيْ جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ قُلْ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا

اِنْ يَنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَاِنْ يَّعُوْدُوْا فَقَدْ

مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةً

وَيَكُوْنَ الدِّيْنُ كُلُّهُ لِلّٰهِ فَاِنْ اَنْتَهُوْا فَاِنَّ

اللّٰهَ بِمَا يَّعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوْا اَنَّ

اللّٰهَ مَوْلٰىكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٤٠﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enfal /37 –
Sürüklenecekler ki
Allah murdarı temizden
ayırsın ve murdarları
birtbiri üzerine bindirip
hepsini bir araya yığısın

ve topunu birden
cehenneme doldursun.
İşte herşeylerini
kaybedenler bunlardır.
[10,28; 30,14; 36,59]

Enfal /38 – Ey
Resulüm! O kâfirlere
de ki: “Eğer
Peygambere
düşmanlıktan vazgeçip
İslâm'a girerlerse daha
önceki suçları
başlanacak.

Yok eğer dönüp
tekrar düşmanlığa
başlayacak olurlarsa,
zaten emsallerinin
başlarına gelen haller
gözlerinin öündel!”

Enfal /39 –
Dünyada fitne
kalmayıp din, tamamen
Allah'ın dini oluncaya
kadar onlarla savaşın.

Eğer fitneden
vazgeçerlerse, onları
brakın.

Allah zaten
onların yaptıklarını
hakkıyla görmektedir.
[9,5-11]

Fitne' nin tefsiri
için Bakara, 191
âyetine bkz.

Enfal /40 – Yok
eğer yüz çevirirlerse
biliniz ki Allah sizin
mevlânız! O ne güzel
mevlâ, ne güzel
yardımcıdır!

Enfal /41 – Bir de malumunuz olsun ki savaşta elde ettiğiniz ganimetin beşte biri Allah'ındır. Yani Resulullah'a, onun akrabalarına, yetimlere, yoksullara ve yolculara (gariplere) aittir.

Eğer Allah'a ve iki ordunun karşılaştığı,

hak ile batılın iyice açığa çıktığı o Bedir günü kolumuzu indirdiğimiz âyetlere iman ediyorsanız,

bu hükmü böylece kabul edeceksiniz. Allah her şeye kadirdir. [3,161; 59,6-10] {KM, Tekvin 34,25-29; Tesniye 13,17; 20,10-14}

Ganimetin beşte biri Allah yolunda harcanmak üzere ayrılır, beşte dördü ise gazilere dağıtılır. Beşte birlik kısım ise, bu âyette açıklanan beş gruba taksim edilir. Bu konudaki içtihatların ayrıntıları, fıkıh kitaplarında yer alır. Peygamberimizin hissesini muhtaçlara dağıttığı bilinmektedir.

Hız. Peygamber (a.s.)'ın zekât alması haram olan yakın akrabalarına ganimetten pay verilmeyle durum dengelenmektedir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
8-Enfal Süresi										Yaprak 01A					Cüz 10					Süre 08					Sayfa 181									
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
 وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ
 أَمْنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ
 الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ
 الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ
 مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِن
 لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ
 وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾
 إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَا مِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ
 وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ
 بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقَيْتُمْ
 فِي أَغْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَغْيُنِهِمْ
 لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَاللَّهُ تَرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقَيْتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا
 وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

Enfal /42 – Hani Bedir savaş günü ey müslümanlar siz vaadinin yakın kenarında idiniz, onlar da uzak tarafında idiler.

Kervan ise sizden daha aşağıda (deniz sahilinde) idi.

Eğer sözleşmiş olsaydınız dahi, sözleştiğiniz vakitte öyle buluşamazdınız.

Fakat Allah, takdir ettiği bir işi yerine getirmek için, sizi böyle buluşturdu ki

helâk olan, bir delile göre helâk olsun, yaşayan da bir delile göre yaşasın.

Çünkü Allah her şeyi hakkıyla işitir ve bilir. [6,122]

Enfal /43 – O vakit Allah sana müşrik askerlerini rüyanda az göstermişti.

Eğer onları çok gösterseydi panige kapılır, emir ve kumanda konusunda ihtilafa düşerdimiz.

Fakat Allah sizi bundan kurtardı. Çünkü O bütün sinelerin gizlediklerini pek iyi bilir.

Enfal /44 – Karşılaştığınız zaman Allah sizin gözlerinizde onları az gösteriyor,

sizi de onlara az gösteriyordu ki

Allah takdir ettiği bir işi yerine getirsin.

Bütün işler sonuçta Allah'a raci olur (nihai karar ve yürütme O'na aittir.) [3,13]

Enfal /45 – Ey iman edenler! Savaş esnasında karşı karşıya geldiğiniz düşman birliğine karşı dayanın,

sebat edin ve Allah'ı çok zikredin ki felah bulasınız.

Enfal /46 –

Allah'a ve Resulüne itaat edin, sakın birbirinizle ihtilaf etmeyin; sonra korkuya kapılıp za'fa düşersiniz, rüzgârınız (kuvvetiniz) gider.

Bir de tam mânâsıyla sabredin. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

Bu âyet, müminler arasında ihtilaf ve tefrikanın pek büyük bir zarar olduğunu, ehli hakkın ittifaklarının ise tevfik-i ilahînin, yani Allah'ın muvaffakiyet vermesinin başlıca vesilesi olduğunu bildirmektedir.

Enfal /47 –

Memleketlerinden savaşta çalım satarak, halka gösteriş yaparak çıkan

ve Allah yolundan insanları uzaklaştıranlar gibi olmayın.

Allah onların bütün yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.

Ne yaptılar, ne yapmadıysa Allah hepsini ilmiyle ve kudretiyle kuşatmıştır. Onların iyi veya kötü hiçbir işleri yoktur ki Ona ulaşmasın, Onun hakimiyeti alanına girmesin, taltif veya cezasına sebep olmasın.

Enfal /48 –

Hani şeytan onlara yaptıkları işi güzel gösterip şöyle demişti:

“Bugün insanlardan size galip gelecek kimse yoktur. Ben de yanınızdayım.”

Fakat iki ordu birbirini göreceğe hale gelip karşılaşınca gerisin geri dönuverdi ve:

“Ben, dedi, sizden uzağım, ben sizin göremediğiniz şeyleri görüyorum, ben Allah'tan korkarım. Öyle ya, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.” [59,16; 14,22]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
8-Enfal Süresi										Yaprak 01B					Cüz 10					Süre 08					Sayfa 182					

Bu Cüz Yapağa git

سُورَةُ الْأَنْفَالِ

١٨٢

وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُوْلَهُ وَ لَا تَنَازَعُوا فِتْفَشْلُوا وَ تَذْهَبَ

رِ يَحْكُمُ وَ اصْبِرُوا اِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَ لَا تَكُوْنُوا

كَالَّذِيْنَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَ رِثَاءَ النَّاسِ وَ يَصُدُّوْنَ

عَنْ سَبِيْلِ اللَّهِ وَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿٤٧﴾ وَ اِذْ زَيَّنَ

لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ وَ قَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنْ

النَّاسِ وَ اِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئْتَانِ نَكَصَ

عَلَى عَقْبِيْهِ وَ قَالَ اِنِّي بَرِيْءٌ مِنْكُمْ اِنِّي اَرَى مَا لَا تَرَوْنَ

اِنِّي اَخَافُ اللَّهَ وَ اللَّهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ اِذْ يَقُوْلُ

الْمُنَافِقُوْنَ وَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هُوْلَاءُ دِيْنُهُمْ

وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَ اِنَّ اللَّهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٤٩﴾

وَ لَوْ تَرَى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ

وَ جُوْهَهُمْ وَ اذْ بَارَهُمْ وَ ذُوْقُوا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٥٠﴾ ذٰلِكَ بِمَا

قَدَّمْتْ اَيْدِيْكُمْ وَ اَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلٰمٍ لِّلْعٰبِدِ ﴿٥١﴾ كَذٰبِ

اِلٍ فِرْعَوْنُ وَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوْا بِآيَاتِ اللَّهِ

فَاَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوْبِهِمْ اِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

Enfal /49 – O zaman münafıklar ve kalplerinde diyorlardı ki: “Bu müslümanları dinleri aldatmış, (çünkü kendilerinden çok üstün bir ordu ile savaşa girişiyorlar.)”

Halbuki kim Allah'a güvenip dayanırsa Allah ona yeter. Şüphe yok ki Allah azıdır, hakimdir (mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Enfal /50 – Melekler o kâfirlerin yüzlerine ve arkalarına vurarak “Tadin bakalım cayır cayır yanmanın acısını!” diyerek canlarını alırken bir görmeliydin! [6,93]

Enfal /51 – “İşte bu, sizin ellerinizin işleyip öne sürdüğü işlerin karşılığıdır; yoksa Allah asla kullarına zulmetmez.”

Enfal /52 – Bunların tutumu ve gidişi, tıpkı Firavun hanedanının ve onlardan öncekilerin tutumu gibi oldu:

Allah'ın âyetlerini inkâr ettiler, Allah da günahları sebebiyle onları bastırverdi.

Çünkü Allah pek kuvvetli, azabı da çok şiddetlidir. {KM, Çıkış 14. bölüm}

Enfal /53 – Bu cezanın sebebi şudur: Bir millet kendilerinde bulunan güzel ahlak ve meziyetleri değiştirmedikçe Allah da onlara verdiği nimeti, güzel durumu değiştirmez.

Bir de şundan ki: Allah her şeyi hakkıyla iştir ve bilir (dolayısıyla herkese neye lâyıkta onu verir).

Enfal /54 – Evet, tıpkı Firavun hanedanının ve onlardan öncekilerin tutumu gibi:

Rab'lerinin âyetlerini yalan saydılar. Biz de günahları sebebiyle onları imha ettik.

Firavun ve beraberindekileri de denizde boğdu.

Doğrusu, bunların hepsi de zalim idiler.

Enfal /55 – Allah indinde bütün canlı mahlukat içinde en kötü olanlar, inkârcılıkta ısrar edenlerdir ki onlar imana gelmezler.

Enfal /56 – Onlar kendileriyle anlaşma yaptığında hiç çekinmeden her defasında antlaşmayı bozan kimselerdir.

Enfal /57 – Onları savaşta ele geçirirsen, kendilerine öyle bir muamele yap ki

onların arkasındaki bütün öbür düşmanlara da ibret olsun da, akıllarını başlarına alsınlar.

Hz. Peygamber (a.s.) Benî Kurayza Yahudileri ile bir sözleşme yapmıştı. Müslümanlar aleyhinde hiç kimseye destek vermemeyi kabul etmişlerdi. Buna rağmen Bedir savaşında Mekke müşriklerine silah yardımı yaptılar. Başkanları Kâb b. Eşref Mekke'ye gidip orada müşriklerle bir ittifak gerçekleştirdi. Benî Kaynuka Yahudileri de sözleşmeye rağmen, kendi bölgelerine gelen bazı müslüman kadınları rahatsız edip Hz. Peygamberce ikaz edildiklerinde küstahta cevap verdiler. Âyet bu ortamda indirildi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
8-Enfal Süresi										Yaprak 02A					Cüz 10					Süre 08					Sayfa 183					

Bu Cüz Yaprğa git

۱۸۳

سُورَةُ الْأَنْفَالِ

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى

يُغَيِّرُوْا مَا بَا نْفُسِهِمْ ۗ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٣﴾ كَذٰبِ اِلٰ

فِرْعَوْنَ ۗ وَاَلَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوْا بِآيٰتِ رَبِّهِمْ ۚ فَاَهْلَكْنَا

هُمۙ بِذُنُوْبِهِمْ ۗ وَاَعْرَقْنَا اِلٰ فِرْعَوْنَ ۙ وَكُلُّ كٰتِبٍ ظٰلِمِيْنَ

ۙ اِنَّ شَرَّ الدَّوٰبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٤﴾

الَّذِيْنَ عٰهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ فِى كُلِّ مَرَّةٍ

وَهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٥﴾ فَاِمَّا تَثَقَفْتَهُمْ فِى الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مِّنْ

خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدَّكُرُوْنَ ﴿٥٦﴾ وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيٰنَةً

فَاَنْبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَآءٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخٰٓئِنِيْنَ ۙ وَلَا

يُحْسِبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَاَعِدُّوْا

لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبٰطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ

بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخِرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ لَا

تَعْلَمُوْنَهُمْ ۗ اللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ ۗ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فِى سَبِيْلِ

اللّٰهِ يُوَفِّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٥٨﴾ وَاِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ

فَاَجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلٰى اللّٰهِ ۗ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٥٩﴾

Enfal /58 – Seninle sözleşme yapan bir millette sözleşmeye aykırı bir hainlik alamenti tesbit edersen, savaş açmadan önce anlaşmanın artık geçersiz kaldığını ilan et ki bunu bilme hususunda iki taraf da eşit olsun.

Çünkü Allah hainleri asla sevmez.

Bu âyet İslâmın uluslararası ilişkilerde çok önemli bir prensibini vermektedir. Herhangi bir tarafla anlaşma yapan kimse, süre bitinceye kadar anlaşmaya bağlı kalacaktır. Eğer ahdi bozmak için sebepler ortaya çıkmışsa, anlaşma ancak karşı tarafa haber verdikten sonra bozulabilir. Halbuki Cahiliye döneminde, karşı tarafa haber vermeden tek taraflı bozma olduğu gibi 20. asırda da bunun çok örneği vardır. Mesela ikinci dünya savaşında Almanya bir açıklama yapmadan Rusya'ya saldırmış. Aynı şekilde İngiltere ve Rusya İran'a karşı askeri harekâta başlamışlardı.

Enfal /59 – İnkâr edenler, öne geçtiklerini hiç zannetmesinler. Onlar elimizden kurtulamazlar.

Enfal /60 – Düşmanlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet hazırlayın.

Savaş atları yetiştirin ki bu hazırlıklı Allah'ın düşmanlarını, sizin düşmanlarınızı

ve onların ötesinde sizin bilemeyeceğiniz de, ancak Allah'ın bildiği diğer düşmanları korkutup yıldırasınız.

Allah yolunda her ne harcarsanız, onun karşılığı size eksiksiz ödenir, size asla haksızlık yapılmaz. [29,4; 24,57; 3,196-197; 9,101; 2,261]

Burada kuvvet kavramı son derecede kapsamlı bırakılmıştır. Maksat, düşmana karşı üstünlük vesilesi olacak her türlü hazırlıktır. Âyet, daha sonra, Kur'an'ın indiği ortamda en önemli savaş vasıtalarından olan at yetiştirmeyi misal vermektedir.

Enfal /61 – Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de yavaş ve Allah'a güven. Çünkü Allah semîdir, alimdir (herşeyi hakkıyla iştir ve bilir). [4,90; 47,35]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enfal /62- Enfal /
63 – Eğer birtakım hilelerle seni aldatmak isterlerse, hiç endişe etme. Allah sana yeter.

O dur ki seni nusratıyla ve bir de müminlerle destekledi.

Müminlerin kalplerini birbirine ısındırıp bir araya getirdi.

Şayet sen dünyada bulunan her şeyi sarf etseydin bile yine de onların kalplerini birleştiremezdin, fakat Allah onları birleştirdi. Çünkü O azizdir, hakimdir (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir). [3, 103]

Bu âyet-i kerime, aralarında düşmanlık olan, birbirlerinin kanlarını akıtan çeşitli kabilelerin, İslâm sayesinde kaynaşmalarına işaret etmektedir. Allah'ın bu lütfunun en bariz örneklerinden biri, 120 yıl öncesinden beri sürekli olarak birbirini kırıp geçiren, hatta âyetin inişinden daha birkaç sene önce Bu'as savaşını yapan Evs ve Hazrec kabilelerinin birbirleriyle kardeş haline gelmesidir.

Enfal /64 – Ey Peygamber! Allah sana ve seninle beraber olan müminlere yeter.

Enfal /65 – Ey Peygamber! Müminleri savaşa teşvik et.

Eğer sizden tam sabırlı yirmi kişi olursa, ikiyüz kişiye galip gelir

ve eğer siz müminlerden yüz kişi olursa, kâfirlerden bin kişiyi mağlup eder;

çünkü o kâfirler gerçeği ve âkıbeti anlamayan bir gürühtür. {KM, Levililer 26,8}

Enfal /66 – Ama şimdi Allah yükünüzü hafıfletti, çünkü sizde savaşma konusunda bir zayıflık olduğunu müşahade etti.

O halde sizden sabırlı yüz kişi, Allah'ın izniyle onlardan iki yüz kâfere üstün gelir

ve eğer sizden bin kişi olursa, onlardan iki bin kişiye galip gelir.

Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
8-Enfal Süresi										Yaprak 02B					Cüz 10					Süre 08					Sayfa 184									
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَنْفَالِ

١٨٤

وَأَنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ

بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ

جَمِيعًا مَا آلَفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ آلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ

عَزِيزٌ حَكِيمٌ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبَكَ اللَّهُ وَمَنْ اتَّبَعَكَ مِنْ

الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ

إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ

مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ

لَا يَفْقَهُونَ أَلَنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا

فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ

مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ

تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ

عَزِيزٌ حَكِيمٌ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ

فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ

حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Enfal /67 – Bir Peygamberin, dünyada zafer kazanıp küfrü zelim kıldıkça, esirler edinip onları fidye karşılığında serbest bırakması uygun düşmez. Siz dünya metâmını istiyorsunuz. Allah ise âhireti kazanmanızı istiyor.

Allah azizdir, hakimdir (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir). [47,4]

Bu âyet, Bedir gazvesinde alınan esirlerden fidye alınıp salıverilmelerinden sonra, indirildi. Âyet-i kerime yapılan işin hatalı olduğunu bildirerek başlıyor. Hemen arkasından 69.

âyet o uygulamayı kabul edip, bundan dolayı gönülleri ferahlatarak şüpheye yer bırakmıyor. Hatta hatalı olduğu bildirilen bu uygulama, bundan böyle, benzeri durumlarda bir kural haline getiriliyor.

Kur'an Hz. Peygamber (a.s.)'ın sözü olsaydı, bu sözün baş tarafını söyleyen biri olarak, sonunu da söylemesi tasavvur edilemezdi. Zira aynı anda iki zıt rühi durum mümkün değildir. Sonki ruh hali galip geldiği takdirde, zaten hatalı olan öncekini silmiş olması gerekirdi. Artık kendisini küçük düşürecek olan o isabetsizliği zikretmezdi. Psikoloji bilginleri, burada iki ayrı şahsiyet bulunduğunu ve sözün şöyle diyen bir hâkim'e ait olduğunu söylerler: "Yaptığın iş pek doğru değil, bununla beraber seni affettim, bu hususta sana izin verdim, artık böyle yapabilirsin."

Enfal /68 – Eğer yanılma neticesi verilen hükümlerden ötürü azap etmeyeceğine dair Allah'ın Levh-i Mahfuzda yazdığı daha önceki bir hüküm olmasaydı, aldığınız fidyeden dolayı size büyük bir azap dokunurdu. {KM, Tesniye 20,10-14; 13,13-18}

Enfal /69 – (Ama bundan böyle fidyeyi ve ganimetini size mübah kıldım) artık aldığınız ganimetleri helâl ve hoş olarak yeyin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Gerçekten Allah gafurdur, rahîmdir (affı, merhamet ve ihansı boldur).

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enfal /70 – Ey
Peygamber!
Ellerinizdeki esirlere de ki

“Eğer Allah sizin kalplerinizde hayır yani iyi niyet, iman ve ihlas istidadı bulursa,

sizden alınan fidyelerden daha hayırlısını size verir ve günahlarınızı bağışlar.

Çünkü Allah gafurdur, rahimdir (affı, merhamet ve ihsanı boldur).

Peygamberimizin amcası Abbas, Bedir savaşında esir edilmiş, hürriyetine kavuşmak için hem kendisinin, hem de yeğenleri Akil ile Nevfel’in fidyelerini vermesi istenmişti. O da imkânı olmadığını ifade etmişti. Oysa Mekke ordusunun ihaşını üstüne alan on Kureyşli zenginden biri idi ve harcama sırası kendisine gelmeden savaş sonuçlanmıştı. Peygamberimiz bu maksatla harcayacağı parayı kendisine bırakmayacağını ifade etti. O: “Gerici kalan ömrüm boyunca Kureyşin eline mi bakayım?” diye acıdırmak isteyince Peygamberimiz: “Savaşa çıkarken hanımın Ümmü’l-Fadl’a teslim ettiğın altınlar var” deyince “Hiç kimsenin bilmediği bu olay karşısında, mucizeyi ve Peygamberimizin risaletini içinden kabul etmişti.

Sonra serveti iyice artmış olan Hz. Abbas (r.a) şöyle demiştir: Allah’ın, ahmandan daha fazlasını verme vaadi gerçekleşti. Umarım affı da gerçekleşir.”

Enfal /71 – Eğer
sana hıyanet etmek isterlerse unutmazınlar ki

daha önce de onlar Allah’a hıyanet etmişlerdi de, Allah onlara karşı sana imkân ve kudret vermişti,

onları senin eline düşürmüştü. Allah alimdir, hakimdir (her şeyi hakkıyla bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
8-Enfal Süresi																														

Bu Cüz Yaprağına git

Yaprak 03A

Cüz 10

Süre 08

Sayfa 185

۱۸۵

سُورَةُ الْأَنْفَالِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنَّ يَعْلَمُ

اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا

اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنْ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّ

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَانصَرَوْا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَالِكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ

حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنْ اسْتَنْصَرُواكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ

إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفَعَّلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةً

فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ

اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَانصَرَوْا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ

مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا

وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ

أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enfal /72 – İman
edip Allah yolunda hicret edenler, mallarıyla ve canlarıyla Allah yolunda cihad edenlerle onları barındıran ve onlara yardım eden Ensar var ya,

işte bunlar birbirlerinin velileridir (malda da birbirlerinin varisidirler). İman edip de hicret etmeyenlere gelince, onlar hicret etmedikçe, sizin için mirasda onlara hiçbir velayet yoktur. Bununla beraber eğer din hususunda sizden yardım isterlerse sizinle aralarında sözleşme bulunan bir topluluk aleyhine olmamak şartıyla, onlara yardım etmeniz gerekir. Allah bütün yaptıklarınızı görmektedir. [9,100-117; 59,8-9]

Müminlerin Medine’ye 622’de hicret etmelerinin hemen akabinde, Muhacirlerle Ensar arasında Hz. Peygamber (a.s.) kardeşleşirme (muahat) gerçekleştirilmişti. Birbirlerine varis oluyorlardı. Bazı tefsirlere göre, daha sonra indirilen 75. âyet bu kardeşliğin, mirasla ilgili hükümlerini kaldırarak bundan böyle müminler arasında mirasın, yalnız akrabalar arasında geçerli olacağını bildirmektedir.

Enfal /73 – Dini
inkâr edenler de birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız, birbirinize yardımcı olmazsanız,

dünyada bir fitne kopar, müthiş bir bozukluk, bir fesat ortaya çıkar.

Enfal /74 – İman
edip hicret edenler, Allah yolunda cihad edenlerle onlara kucak açıp yardım eden Ensar var ya,

İşte bunlardır gerçek müminler.

Bunlara bir mağfiret, pek değerli bir nasip vardır.

Enfal /75 –
Bunlardan sonra iman edip hicret edenler, sizinle beraber cihad edenler var ya! İşte onlar da sizdendir.

Allah’ın hükmüne göre, akrabalık yönünden yakınlıkları olanlar, birbirlerine varis olmaya daha münasip ve lâyıktırlar. Muhakkak ki Allah her şeyi hakkıyla bilir. [9,100; 33,6; 59,10]

09-TÖVBE SÜRESİ

Hicri 9. yılda Medine’de nazil olmuş olup 129 âyettir. Tövbe ismi, sürenin ihtiva ettiği konulardan birinden gelmektedir. Sürenin meşhur olan ikinci ismi Berâe ise, sürenin ilk kelimesidir. “İlişgi kesmek, ihtâr, ultiमतom” anlamlarına gelir. Tövbe süresi konu itibarıyla, bir önceki Enfal süresinin devamı gibidir. Başında besmele yazılı olmayan tek süredir. Sebebi, Hz. Peygamber (a.s.)’ın böyle yapmış olmasıdır. Süre başlarında besmelenin hükmü konusunda beş farklı görüşe sahip olan müslümanların, yalnız burada besmelenin yazılmayacağına ittifak etmeleri, Kur’ân metninin en ufak bir değişikliğe mâruz kalmadığının delillerinden biridir.

Bu sürenin en önemli konuları, müşrikler ve Ehl-i kitaba uygulanacak hükümler ile Hz. Peygamber (a.s.)’ın Bizans ordusuna karşı çıktığı Tübük seferi esnasında müslümanların halet-i rûhiyelerini ortaya koymaktır.

Müslüman tarafında “beşinci kol” şeklinde çalışan ve müşriklerden daha tehlikeli olan münafıklardan, onların İslâm birliğini parçalamak için Mescid-i Dırar’ı kurlmalarından bahseder. Sürenin sonunda müminlerin haiz olmaları gereken bazı vasıflar, cihada teşvik, Allah’ın, resul göndermek suretiyle insanlara gösterdiği lütfu ifade eder.

Tövbe /1 – Allah ve Resulünden, kendileriyle anlaşma yaptığımız müşriklere son ihtâr!
Hicretin 9. yılında Hz. Peygamber (a.s.) müslümanları Hz. Ebû Bekr (r.a)’ın emri altında hacca göndermişti. O esnada bu âyet indirilince Hz. Peygamber bu buyruğu hacda toplanan insanlara tebliğ etmek için Hz. Ali (r.a)’ı görevlendirdi. Bayramın birinci günü Akabe cemresi yanında hacılara hitab edip sürenin başından 30 kadar âyeti tebliğ ederek özellikle şu dört şeyi vurguladı: 1. Bu yıldan sonra Kâbe’ye hiç bir müşrik giremeyecek. 2. Hiç kimse çıplak olarak Kâbe’yi ziyaret etmeyecek. 3. Müminlerden başkası cennete giremeyecek. 4. Müşrik kabileler tarafından bozulmamış sözleşmeler, anlaşma süresinin sonuna kadar yürürlükte kalacak.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
9:-Tevbe Süresi	Yaprak 03B										Cüz 10					Süre 09					Sayfa 186									
Bu Cüz Yaprağa git	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04															

سُورَةُ التَّوْبَةِ

١٨٦

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ

۝ فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي

اللَّهِ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۝ وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى

النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ ۗ فَإِنْ

تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي

اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۖ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ

الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا

إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا انسَلَخَ

الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذُوهُمْ

وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ ۗ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا

الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

۝ وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ

اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۗ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۝

Tövbe /2 – Bu günden itibaren yeryüzünde dört ay istediğiniz gibi dolaşın ve şunu bilin ki siz Allah’ın elinden hiçbir şekilde kaçıp kurtulamazsınız ve Allah kâfirleri rüsvay edecektir. [6,134]

حزب

Tövbe /3 – Haccin en büyük günü, Allah ve Resulünden insanlara şunu ilan edin ki: “Allah da, Resülü de müşriklerden beridir. Şayet şirkten tövbe edip tevhide yönelirseniz bu elbette sizin için daha hayırlı olur. İyi biliniz ki siz Allah’ın elinden kurtulamazsınız. Kâfirleri pek acı bir azapla müjdele. [2,196]

Tövbe /4 – Ancak kendileriyle anlaşma yapmanızdan sonra, şartları hiç bir şey eksiltmeksizin tamamen yerine getiren ve sizin aleyhinizde hiçbir kimseye destek vermeyen müşrikler, bu hükmün dışındadırlar.

Bunlarla sözleşmenin müddeti tamamlanmaya kadar anlaşma şartlarına riayet edin. Allah, Kendisine karşı gelmekten, özellikle ahd bozmaktan sakınmaları sever.

Tövbe /5 – O halde, hürmetli aylar çıkınca artık öbür müşrikleri nerede bulursanız öldürün, onları yakalayıp esir edin, onların geçebileceği bütün geçit başlarını tutun.

Eğer tövbe eder, namaz kılar, zekât verilerse onları serbest bırakın. Çünkü Allah gafurdur, rahîmdir (affi ve merhameti boldur). [2, 191; 9, 29-73; 66,9; 69,9]

Tövbe /6 – Eğer müşriklerden biri senden sığınma hakkı isteyip yanına gelmek isterse, sen ona güvence ver, ta ki Allah’ın kelâmını dinlesin, düşünsün. Sonra şayet müslümanlığı benimsemese onu, kendisini güvenlikte hissedeceği yere (vatanına) ulaştır. Öyle! (Bu sığınma ve gönderme işlemini yapmalı), zira onlar İslâm’ın gerçek mahiyetini bilmeyen bir topluluktur.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Töbve /7 – O müşriklerin Allah yanında nasıl olup da bir ahitleri olabilir ki! (olamaz, zira onlar daima hainlik edip verdikleri sözden dönerler).

Mescid-i Haram'ın yanında anlaşma yaptıklarınız bundan müstesna olup, onlar size karşı dürüst davrandıkça siz de onlara dürüst davranın.

Allah, Kendisine karşı gelmekten, özellikle ahdi bozmaktan sakınanları sever.

Töbve /8 – Evet, onların nasıl ahitleri olabilir ki, eğer size galip gelecek olurlarsa sizin hakkınızda ne ahit, ne yemin, ne hukuk, hiç bir şey gözetmezler.

Ağızlarıyla güya sizin gönlünüzü alırlar, kalpleri ise nefret duyup kaçarlar. Çünkü onların ekserisi Allah'ın yolundan çıkmış fâsiklardır.

Töbve /9 – Onlar Allah'ın âyetlerini az bir dünya menfaati karşılığında sattılar da Allah'ın yolundan insanları alıkoydular. Gerçekten onlar ne fena iş yapıyorlar!

Töbve /10 – Müminler hakkında ne ahit, ne yemin, ne hukuk, hiçbir şey gözetmezler.

Bunlar öyle saldırgan kimselerdir!

Töbve /11 – Bununla beraber kâfirlikten vazgeçip töbve eder, namaz kılar, zekât verirlerse artık sizin din kardeşleriniz olurlar.

Bilip anlayacak kimseler için Biz âyetlerimizi iyice açıklayız.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
9-Tevbe Süresi										Yaprak 04A					Cüz 10					Süre 09					Sayfa 187					

Bu Cüz Yaprğa git

١٨٧

سُورَةُ التَّوْبَةِ

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَاذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾ اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَاذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِذَا خَوَا نُكْمَ فِي الدِّينِ وَنُفِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أُمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدُّوْكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Töbve /12 – Eğer anlaşmadan sonra yeminlerini bozarlar, bir de dininize hücum ederlerse, artık kâfir güruhunun o öncülerini ile savaşın.

Çünkü onların gerçekte artık yeminleri ve ahitleri kalmamıştır. Umulur ki, hiç değilse bu durumda, inkâr ve tecavüzlerinden vazgeçerler.

Onların yeminleri yoktur, zira onlar yeminlerine riayet etmezler, aykırı davranmakta mahzur görmezler.

Demek ki savaşta hedefiniz, işkence ve eziyet edenlerin mesleğini tutup da eza ve cefada bulunmak değil, ısrarla sürdürdükleri küfür hallerinden onları vazgeçirmek olmalıdır.

Töbve /13 – Ahitlerini ve yeminlerini bozup

Peygamberi vatanından sürmeye teşebbüs eden bir toplulukla savaşmayacak mısınız ki,

aslında savaşı size karşı ilk başlatılanlar da onlar olmuşlardı.

Ne o, yoksa onlardan korkuyor musunuz?

Ama eğer mümin iseniz, asıl Allah'tan çekinmeniz gerekir. [60,1; 8,30; 17,76]

Töbve /14- Töbve

/15 – Onlarla savaşın ki Allah sizin ellerinizle onları cezalandırsın, onları rüsvay etsin, onlara karşı size yardım edip

zafer yolunu açsın, müminlerin gönüllerini ferahlatsın, kalplerindeki kin ve öfkeyi gidersin.

Allah Teâla dilediğine töbve de nasib eder. Allah alimdir, hakimdir (herşeyi hakkıyla bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Nitekim küfrün önde gelenlerinden Ebû Süfyan bin Harb, Safvan İbn Ümeyye, İkrime İbn Ebû Cahil, Süheyl İbn Amr gibi reisler, Mekke'nin fethinden sonra töbve edip, İslâmı kabul etmişlerdir.

Töbve /16 – Yoksa siz, Allah sizden mücahede edenlerle Allah'tan, Resulünden ve müminlerden başkasını sırdaş edinmeyenleri iyice ortaya çıkarmadan, kendi halinize bırakılacağınızı mı zannettiniz?

Halbuki Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır. [29,2 - 3; 3,142 - 179]

Âyetteki "ve lemmâ ya lem" tabirinden maksat: "Allah sizden mücahede edenler ve müminler dışında sırdaş edinmeme imtihanını kazanacak halis müminleri ortaya çıkarmadan sizi kendi halinize bırakmaz." demektir.

Töbve /17 – Müşrikler, kendilerinin kâfirliğine bizzat kendileri şahit iken, Allah'ın mescitlerini mâmur etmeleri kabil değildir.

Çünkü onların bütün yaptıkları boşa gitmiştir ve onlar ateşte daimi kalacaklardır.

Mâmur etmek: Bina etmek, bir de oralarda ibadete devam ederek şenlendirmek şeklinde olur. Bu âyette mesacid, tekil mânada Mescid-i Haram diye tefsir edilir. Zira orası bütün mescitlerin kiblesidir, imamıdır. Ayrıca oranın her tarafı mesciddir; halbuki diğer mescitlerde bu özellik yoktur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
9-Tevbe Süresi										Yaprak 04B					Cüz 10					Süre 09					Sayfa 188					

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ التَّوْبَةِ

188

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ

عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ وَيُذْهِبْ غَيْظَ

قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا

مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا

الْمُؤْمِنِينَ وَليجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ

أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ

حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِهِمْ خَالِدُونَ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ

اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ

وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ

اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا

وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ

دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Burada nefyedilen durum, müşriklerin oraya girme liyakatlerini reddetmektir. Yoksa bu işin fiilen varlığı ayrı konudur.

Töbve /18 – Allah'ın mescitlerini ancak Allah'ı ve âhireti tasdik eden, namazı gereği gibi kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başka kimseden çekinmeyen müminler bina edip şenlendirir.

İşte onlar cennete ve diğer ümitlerine kavuşmayı umabilirler.

Töbve /19 – Siz hacca gelenlere su dağıtma ve Mescid-i Haramı mâmur etme işini,

Allah'a ve âhiret gününe iman edip Allah yolunda cihad eden müminin işi ile bir mi tutuyorsunuz?

Bunlar Allah indinde eşit olmazlar. Allah o zalimler güruhunu hidâyete etmez, umduklarına erişirmez.

Onlar ısrarla inkâr ve zulümlerine devam ederken Allah onları zorla hidâyete erdirmez. Keza onları, kötü emellerine nail etmez.

Töbve /20 – İman edip hicret edenler, mallarıyla ve canlarıyla Allah yolunda cihad edenler var ya, işte onlar Allah indinde daha yüksek derecelere sahiptirler ve işte onlardır umduklarına nail olanlar.

Töbve /21 –

Onların Rabbi kendilerinin, katından bir rahmete, bir rıdvana ve içinde daimi nimetler bulunan cennetlere gireceklerini müjdeliler.

Töbve /22 – Onlar o cennetlerde ebediyyen kalacaklardır.

Muhakkak ki en büyük mükâfat Allah'ın yanındadır.

Töbve /23 – Ey iman edenler! Eğer küfrü imana tercih ediyorlarsa babalarınızı ve kardeşlerinizi bile veli edinmeyin.

İçinizden onları dost edinimler, zalimlerin ta kendileridir. [58, 22]

Veli: hâmi, koruyucu, birinin işlerini deruhde eden kimse, yönetici, destek veren yardımcı, dost anlamlarına gelir.

Töbve /24 – De ki: “Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hisım ve akrabanız, ter dökerek kazandığınız mallar, kesada uğramasından endişe ettiğiniz ticaret, hoşunuza giden konaklar, size Allah'tan ve Resûlünden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ve önemli ise...

o halde Allah emrini gönderinceye kadar bekleyin!

Allah öyle fâsiklar güruhunu hidâyet etmez, umduklarına erişirmez. {KM, Matta 10,37; Luka 14,26}

Gerçek müslüman servet, ticaret, mal, mülk sahibi olabilir. Güzel konaklarda oturabilir. Fakat bunları hiçbir zaman kalbine yerleştirmez. Hele hele Allah'tan, Allah yolundan ve O'nun yolunda cihad etmekten daha önemli hale getirmez.

Bununla beraber Ebussuûd Efendinin dediği gibi bu âyette öyle bir tehdit vardır ki: Allah'ın hususi lutfuna mazhar olmayan hiç kimse bundan kurtulamaz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
9:-Tevbe Süresi																															

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 05A

Cüz 10

Süre 09

Sayfa 189

۱۸۹

سُورَةُ التَّوْبَةِ

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتٍ لَهُمْ فِيهَا

نَعِيمٌ مُّقِيمٌ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ

عَظِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ

أَوْلِيَاءَ إِنْ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ

وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ

وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا

وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَجِهًا دَفِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ

فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ

فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ

بِمَا رَحِبْتُمْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ

عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا

وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكُمْ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

Töbve /25 – Şu kesindir ki Allah size birçok savaş yerlerinde yardım etti, Huneyn günü de... O gün ki sayıca çokluğunuz sizi böbürlendirmiş ama bu, size fayda etmemiştir.

Olanca genişliğine rağmen, dünya başınıza dar gelmiştir.

Sonra da bozguna uğrayarak düşmana arka çevirip kaçmaya başlamıştınız.

Töbve /26 – Sonra Allah, Resulünün ve müminlerin üzerlerine sakinliğini, güven veren rahmetini indirmiş, sizin görmediğiniz ordular göndermişti de Kendisini tanımayan o kâfirleri azaba uğratmıştı.

İşte kâfirlerin cezası budur! [2,248]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Töbte /27 – Sonra

Allah, bu savaşın peşinden, onlardan dilediği kimseleri küfürden dönüştürmeye muvaffak eder. Zira Allah gafurdur, rahimdir (affı ve merhameti boldur).

Töbte /28 – Ey

iman edenler! Müşrikler bir pislikten ibarettir. Onun için, bu yıldan sonra Mescid-i Harama yaklaşmasınlar.

Eğer yoksulluktan endişe ederseniz, Allah dilerse, sizi lütfundan zenginleştirir. Çünkü Allah alimdir, hakimdir (her şeyi bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Müşrikler bedenleri itibarıyla, maddi varlıklar yönünden değil, batıl inançları, ahlaki telakki ve davranışları bakımından necis sayılmaktadırlar. Mescid-i Harama girmeleri bundan dolayı yasaklanmıştır.

Töbte /29 –

Kendilerine kitap verilenlerden oldukları halde, Allah'a da, ahiret gününe de iman etmeyen,

Allah'ın ve Resulünün haram kıldığını haram tanımayan, hak dinini din olarak benimsemeyen kimselerle zelif bir vaziyette tam bir itaatle, cizye verinceye kadar savaşın.

Dintu'l-hakk izafeti

“Hak dini” demek olup “hak din” den daha kuvvetlidir. İslâmın hakka teslimiyet esasına dayandığını Allah'ın hakkını, bütün hakların temeli saydığını, hakların kutsallığını ifade eder. (Geniş bilgi için: M. H. Yazır'ın “Hak Dini” tefsirine bkz.)

Bu âyet, Ehl-i kitabın Allah'a ve âhirete gereğince iman etmediklerini, gerçek dini kabul etmediklerini bildiriyor: Çünkü onlar Allah'ı kemal sıfatlarıyla muttasıf ve eksiklerden münezze olarak tanımayanlar, âhiretin gerçek mahiyetini anlayamıyorlardı.

Bunlarla savaşmak için, evvela onların saldırmaları şarttır (2, 190). Hz. Peygamber (a.s.) müşrik araplarla ancak İslâmı imha etmek için silaha sarıldıklarında harbettir. Hristiyanlar da Müslümanları ortadan kaldırmak için, İslâm devletine karşı kuvvet hazırlayıp hücum ettikleri zaman onlara karşı hazırlandı ve karşı tarafın saldırmaya hazır olmasını fırsat bilerek baskın yapmadı. Aksine, harbetmeden geri döndü.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
9-Tevbe Süresi	Yaprak 05B										Cüz 10					Süre 09					Sayfa 190														
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ التَّوْبَةِ

١٩٠

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ

نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَا مِهِمْ هَذَا وَإِنْ

خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ

شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ

مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ

وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرُ ابْنُ اللَّهِ

وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ

بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِيُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ

قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أَتَى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَخْبَارَهُمْ

وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ

مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

Cihadın gayesi gayri müslimleri kuvvet kullanarak İslâma sokmak değil, İslâma karşı çıkan kuvvet kalmamasını sağlamaktır. Cizye, İslâm devletinin, gayri müslim vatandaşlarından aldığı cüz'î bir vergidir. Müslümanların verdiği zekât nisbetinden fazla değildir. Devletin sunduğu hizmetler karşılığı olarak alınır.

Töbte /30 –

Yahudiler: “Üzeyir Allah'ın oğludur” dediler. Hristiyanlar da “Mesih, Allah'ın oğludur” dediler.

Bu onların ağızlarında geveledikleri sözlerden ibarettir.

Onlar, sözlerini daha önce geçmiş kâfirlerin sözlerine benzetiyorlar. Hay Allah kahredesiler! Nasıl da haktan batıla döndürülüyorlar?

“Allah'ın evlatları” tabiri Kitab-ı Mukaddes'te “mü'minler” hakkında kullanılır: Tekvin 6,2; Çıkarış 4,22; Tesniye 14,1. Matta 26, 63; Luka 3,38. Hz. İshâ hakkında: Matta 16,16.

Üzeyir, muhtemelen İsrailoğullarının peygamberlerinden Ezra'dır. M.Ö. 5. asırda yaşamış olup, mevcut şekliyle Tevrat metni onun tarafından tesbit edilmiştir. Yahudiler, Allah'ın kırk gün boyunca Tevratı ona ilham edip yazdırduğuna inanırlar. Yahudiliğin dini, millî ve siyasi tarihinde böyle merkezi bir rolü olan bu zâtın çok yüceltildiği ve Yemen'de yaşayan Sadükiyye Yahudilerinin ona “Allah'ın oğlu” dedikleri bilinmektedir. Kur'an bunu Yahudilerin hepsine mal etmemektedir. Âyetin son kısmı bu semavi dinlerin, eski Mısır, Yunan, Roma, Pers ve Hindistan gibi yerlerde vaktiyle yaşamış şirk inançlarından etkilendiklerini ifade ediyor.

Töbte /31 –

Yahudiler hahamlarını, Hristiyanlar rahiplerini ve Meryemin oğlu Mesih'i Allah'tan başka Rab edindiler. Halbuki onlara bir tek İlahı ibadet etmeleri emr olunmuştu. Ondan başka İlah yoktur. O, onların ortak koştukları şirkten münezzehtir.

Rab edinme, onlara secde etme mânâsında değil, din adamlarının haram ve helâl kılma yetkilerine inanmaları, onları hatasız kabul etmeleri anlamındadır.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

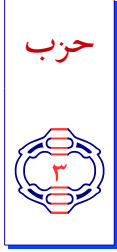
Sonraki Sayfa

Töbve /32 – Onlar
Allah'ın nûrunu
ağızlarıyla üfleyip
söndürmek isterler.

Allah ise, nûrunu
tam parlatmaktan başka
bir şey razı olmaz.

Kâfirler isterse
hoşlanmasınlar! [8,8]

Allah'ın nûrundan
maksat, İslâm veya
Kur'ân-ı Kerimdir.

Töbve /33 – O'dur
ki Resulünü, bütün
dinlere üstün kılmak
için hidayetle ve hak
dini ile gönderdi.

Müşrikler isterse
hoşlanmasınlar!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
9-Tevbe Süresi										Yaprak 06A					Cüz 10					Süre 09				Sayfa 191										
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

191

سُورَةُ التَّوْبَةِ

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى

اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى

الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ

بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ

الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ

اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُخْمَى عَلَيْهَا فِي

نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ

وَأُظْهِرُ لَهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا

مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ

اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا

فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا

يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Töbve /34 – Ey
iman edenler! Doğrusu
hahamların ve
rahiplerin çoğu halkın
mallarını haksız
yollardan yerler ve
insanları Allah'ın
yolundan
uzaklaştırırlar.

Altını, gümüşü
yıyıp Allah yolunda
harcamayanlar var ya,
işte onları acı bir azabın
beklediğini müjdele!

Töbve /35 –
Yığılan bu altın ve
gümüş cehennem
ateşinde kızdırılarak,
bunlarla onların
alınları, yanları ve
sırtları dağılanacağı gün
onlara:

“İşte! denilecek,
sizin nefisleriniz için
yığıp hazineye
tıktıklarınız! Haydi
tadın bakalım o
tıktığınız şeyleri!”
[44,48-49]

Töbve /36 –
Doğrusu, Allah'ın
gökleri ve yeri yarattığı
günlük kesin hükmünde,
ayların sayısı on iki ay
olup bunlardan dördü
hürmetlidir.

İşte doğru hesap
budur.

O halde bilhassa
bunlarda, nefislerinize
zulmetmeyin ve
müşrikler nasıl sizinle
topyekün savaşıyorlarsa
siz de onlarla topyekün
savaşın ve bilin ki
Allah, ilahî sınırlara
saygılı olup
fenalıklardan
sakınanlarla beraberdir.
[22,25; 2,191-194]

Töbve /37 –
Hürmetli ayların
yerlerini değiştirip
ertelemek, sadece
kâfirlikte ileri gitmektir.

Öyle yapmakla,
kâfirler büsbütün
şaşırtılırlar.

Allah'ın hürmetli
kıldığı sayıya denk
getirmek üzere onu bir
yıl helâl, bir yıl
hürmetli sayarlar ve
böylece Allah'ın haram
kıldığını helâl kabul
ederler.

Kötü işleri
kendilerine süslenip
güzel gösterildi.

Allah kâfirler
güruhunu hidâyet
etmez, umduklarına
eriştirmez.

Nesî
uygulamasının gayesi,
peş peşe gelen hürmetli
aylar arasına boşluk
koymak ve hac
mevsimini devamlı
sürette aynı zamana
denk getirmektir. Zira
bu aylardaki savaş ve
yağma yasağı ve ibadet
uygulanması
kendilerine ağır
geliyordu. Ay yılı ile
Güneş yılını denk
getirmek için, yıla bir
ay daha ekliyorlardı.
Böylece hac 33 yıl
boyunca gerçek
tarihinin dışında
yapılıyor, ancak 34.
yılıda gerçek
Zilhicce'de ifâ
edilebiliyordu. Hz.
Peygamber (a.s.)'in
veda hacı, gerçek hac
mevsimine denk
gelmişti. Hicri 9.
yıldaki veda haccından
beri hac günleri gerçek
tarihinde yapılmaktadır.
Oysa nesî uygulaması,
ibadetleri farklı
mevsimlerde
uygulatmayı dileyen,
ilahi hikmete aykırı idi.

Kâfir, iradesini
hep küfür yolunda ısrar
etmeye sarfederse,
Allah zorla onu
hidâyete erdirmez.
Bundan, şu mâna da
kastedilebilir: "Allah o
kâfirleri, emellerine
nail etmez, onlara
muvaffakiyet yollarını
göstermez."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
9-Tevbe Süresi										Yaprak 06B					Cüz 10					Süre 09					Sayfa 192									
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ التَّوْبَةِ

١٩٢

إِنَّمَا التَّسْبِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا

يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِّئُوا عِدَّةَ

مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سَوْءِ

أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَثَا قَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ

بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ

عَذَابًا بَالِيغًا وَيَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ

شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ

نَصَرَهُ اللَّهُ إِذَا أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا

ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا

تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ

وَأَيْدُهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى

وَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Töbve /38 – Ey
iman edenler! Size ne
oldu ki "Allah yolunda
seferber olunuz!" emri
verilince bulunduğunuz
yere yığılıp kaldınız?

Yoksa ahiretten
vazgeçip dünya
hayatına mı razı
oldunuz?

Ama iyi bilin ki
dünya hayatının zevki,
ahiretin yanında pek az
bir şeydir!

Töbve /39 – Eğer
topyekün seferber
olmazsanız,

Allah sizi acı bir
azaba uğratar ve sizin
yerinize başka bir
topluluk getirir de siz
savaşa çıkmamakla
Onun dinine zerrece
zarar veremezsiniz.
Çünkü Allah her şeye
kadirdir. [47,38]

Töbve /40 – Eğer
Siz Peygambere
yardımcı olmazsanız,

Allah vaktiyle ona
yardım ettiği gibi yine
yardım eder.

Hani kâfirler onu
Mekke'den
çıkardıklarında, iki
kişiden biri olarak
mağarada iken
arkadaşına: "Sen hiç
tasalanma, zira Allah
bizimle beraberdir"
diyordu.

Derken Allah onun
üzerine sakinetini,
huzur ve güven
duygusunu indirdi ve
onu, görmediğiniz
ordularla destekledi.
Kâfirlerin dâvasını
açalttı.

Allah'ın dini ise
zaten yücedir. Çünkü
Allah azizdir, hakîmdir
(mutlak galiptir, tam
hüküm ve hikmet
sahibidir).

Hz. Peygamber
(a.s.m)'in Hz. Ebû
Bekir (r.a) ile hicret
ettiği sırada, Mekke'nin
güneyindeki Sevr
mağarasında üç gün
kalmalarına işaretler.

Töbve /41 – Ey müminler! Sizler gerek hafif, gerek ağırlıklı olarak hep birlikte seferber olunuz,

Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad ediniz.

Eğer anlıyorsanız, sizin için hayırlı olan budur.

Hıfafen ve sikalen: Hangi halde olursanız olunuz: Kolaylık veya güçlük, sağlık veya hastalık; zenginlik veya fakirlik, çocuk çoğunun azlığı veya çokluğu, piyade veya süvari, genç veya ihtiyar mânalara gelir.

Töbve /42 – Eğer dâvet olunduıkları seferde peşin bir ganimet bulunsa ve orta yollu bir mesafe olsaydı, mutlaka senin peşinden gelirlerdi; fakat meşakkatli yol onlara pek uzak geldi.

Bununla beraber “Eğer gücümüz yetseydi muhakkak sizinle beraber sefere çıkardık” diye yemin edeceklerdir.

Onlar bu yalanlarıyla kendilerini mahvediyorlar. Çünkü Allah onların yalancı olduklarını kesinlikle bilmektedir.

Tebük seferi, hicri 9. yılda, çok güçlü olan Bizans İmparatorluğuna karşı olacaktı. Yolculuk çok uzun, mevsim kavurucu yaz sıcaklarının olduğu mevsim idi. Bu durum, münâfıklığın ortaya çıkmasına vesile oldu.

Töbve /43 – Hay Allah seni affedesice! Niçin sence doğru söyleyenler iyice belli oluncaya

ve yalancılar da meydana çıkıncaya kadar beklemeyip

izin isteyen o münâfıklara izin verdin?

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
9:-Tevbe Süresi											Yaprak 07A					Cüz 10					Süre 09				Sayfa 193										
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۹۳

سُورَةُ التَّوْبَةِ

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ

عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا

مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ

الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ

وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَازْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ

فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ

لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ

وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ

إِلَّا خَبَالًا وَلَا أَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمْ الْفِتْنَةَ

وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Töbve /44 – Allah'ı ve ahireti tasdik edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihada katılmama hususunda senden izin istemezler. Allah, o takvâ ehlini pek iyi bilir.

Töbve /45 – Senden katılmamak için isteyenler sadece Allah'ı ve ahireti tasdik etmeyenler, kalpleri şüphle ile çalkalanıp şüpheleri içinde bocalayıp duranlardır.

Töbve /46 – Eğer onlar gerçekten sefere çıkmak isteselerdi, elbette onun için hazırlık yaparlardı.

Fakat Allah onların davranışlarını hoş görmeyip kendilerini engelledi ve kendilerine: “Oturun, oturanlarla beraber!” dedi.

Töbve /47 – Şayet sizinle çıkmış olsalardı, bozgunculuk etmekten başka bir faydaları olmazdı.

Fesat ve fenalığı artırmaktan başka bir iş yapmazlardı.

Sizi fitneye düşürmek arzusuyla aranızda sokulup entrikalar çevirirlerdi.

Aranızda onlara kulak verenler de vardır. Allah o zalimleri pek iyi bilir.

Töbce /48 –

Gerçekten bunlar daha önce de fitne çıkarmak istemişler ve işleri tersyüz ederek seni yanıltmaya çalışmışlardı.

Nihayet, onlar hoşlanmasa da hakikat ortaya çıkmış ve Allah'ın emri galebe çalmıştı.

Töbce /49 –

İçlerinden bazıları: "Bana izin ver, beni fitneye ve isyana düşürme, başımı derde sokma!" der.

Bilmiş ol ki, fitneye zaten kendileri düşmüşlerdir. Cehennem elbette kâfirleri her taraftan kuşatacaktır.

Töbce /50 –

Sana bir iyilik gelirse onlar üzülmürler ve eğer başına bir musibet gelirse içlerinden, "Neysen ki biz daha önce tedbirimizi almıştık. Sorununuzu nasıl çözerseniz çözüünüz!" deyip senin başına gelen felaketten dolayı keyifli keyifli arklarını döner giderler.

Töbce /51 –

De ki: "Allah bizim hakkımızda ne takdir etmiş, ne yazmışsa başımıza ancak o gelir.

Mevlamız, sahibimiz O'dur.

Onun için müminler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
9:-Tevbe Süresi										Yaprak 07B					Cüz 10					Süre 09					Sayfa 194					

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ التَّوْبَةِ

١٩٤

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ

حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ

سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾

تُصِيبُكَ حَسَنَةٌ تَسُؤُهُمْ وَإِنْ تُصِيبُكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا

قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ

﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَىٰ

اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا

أَخَذَى الْحُسَيْنَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ

اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ يَأْتِيَنَا فِتْرَةً بَصُورًا

إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا

لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا

بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ

كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

Töbce /52 –
Münafıklara de ki: "Bizim hakkımızda bekleyip gözlediğiniz, iki güzel şeyden, yani zafer veya şehid olmaktan başka bir şey midir?"

Biz ise Allah'ın, ya kendi tarafından veya bizim ellerimizle sizi azaba uğratmasını bekliyoruz.

Bekleyin bakalım, biz de bekliyoruz!

Töbce /53 – De ki: "Allah yolunda, ister gönül rızasıyla verin, ister gönülsüz infak edin, verdikleriniz sizden hiçbir zaman kabul edilmeyecektir.

Çünkü siz, hak yoldan çıkmış fâsıklar gürhusunuz."

Bu âyet, nifaklarını gizlemek için bazı maddî katkılarda bulunmak isteyen münafıklara sert bir uyardır.

Töbce /54 – Bu teberrürlarının kabul edilmemesinin tek sebebi şudur:

Çünkü onlar Allah'a ve Resulüne karşı inkâr ve mankörlük içindedirler.

Namaza ancak üşene üşene gelirler.

Yardımda bulunurken de istemeye istemeye, gönülsüz verirler.

Tövbe /55 –

Onların ne mallarının ne de çocuklarının çokluğu seni imrendirmesin.

O hiç de önemli değil! Çünkü Allah bunlar sebebiyle dünya hayatında onlara sıkıntı çekirtmeyi

ve canlarının kâfir olarak çıkmasını dilemektedir. [20,131; 23 - 55-56]

Nifaklarının şiddeti, kalplerinde samimi imana yer bırakmamaktadır. Kendileri bunu istedikleri için, Allah da böyle dilemiştir.

Tövbe /56 – O münafıklar yanınızda Allah'a yemin ederek sizden olduklarını ileri sürerler.

Aslında onlar sizden değildirlir.

Doğrusu onlar kâfirlerin mâruz kaldıkları durumdan endişe etmeleri sebebiyle ödleri kopan bir topluluktur.

Tövbe /57 – Şayet sığınmacıları bir yer, yahut barınabilecekleri mağaralar, hatta başlarını sokabilecekleri bir delik bulsalar derhal o tarafa seğirtirlerdi.

Tövbe /58 – Onlardan bazıları da senin zekât ve sadakaları taksim edişine dil uzatırlar.

Bu mallardan kendilerine pay verilirse memnun olurlar, verilmeyince hemen kızıp öfkelenirler.

Zekât uygulaması sonucunda müslümanlar mallarından % 2,5 ~ % 20 nisbetinde Beytülmale veriyorlar. Bu da büyük bir yekün teşkil ediyordu. Münafıklar aç gözlülükle, bu serveti Hz. Peygamberin şahsınmış gibi düşünüyor, kendilerine düşen paydan çok fazlasını bekliyorlardı. Zekâti akrabasına bile yasaklayan, bu konuda çok hassas ve dikkatli davranan Hz. Peygamber (a.s.m) onların bu aşırı isteklerini yerine getiremeyince dedikodu çıkarıyorlardı.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
9-Tevbe Süresi										Yaprak 08A					Cüz 10					Süre 09				Sayfa 195										
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۹۵

سُورَةُ التَّوْبَةِ

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ

بِهَافِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ

قَوْمٌ يَفْرُقُونَ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأًا أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مَدَّ خَلَاءً

لَوَلُّوا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي

الصَّدَقَاتِ فَاِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا

هُمْ يَسْخَطُونَ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَيْهِمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا

إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ

وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي

الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً

مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ

يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ

لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا

مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Tövbe /59 – Eğer onlar Allah'ın ve Resülünün kendilerine verdiklerine razı olsalar ve: "Allah'ın lütfü bize yeter. Allah bize lütfundan yine verir, Resülü de. Bizim istediğimiz sadece Allah'ın rızasıdır!" deselerdi, kendileri için elbette daha iyi olurdu.

Tövbe /60 – Zekâtlar sadece fakirlere, düşkünlere, zekât toplayan görevlilere, kalpleri İslâma ısındırılacak olanlara, esirlik ve kölelikten kurtulmak isteyenlere, borçlulara, Allah yoluna ve bir de muhtaç kalmış yolcu ve gariplere mahsustur.

Allah tarafından kesin olarak böyle farz buyuruldu. Allah alimdir, hakîmdir (her şeyi bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir). [2,177.215]

Zekât fonu bu sekiz sınıfa dağıtılır. Hz. Peygamberin ve yakın akrabaları Hâşimoğullarının zekât almaları haramdır. Zekât ahkâmının ayrıntıları fıkıh kitaplarında yer alır. Hz. Ömer (r. a)'ın nasdaki delâleti farkedip bildirmesi üzerine Hz. Ebû Bekir (r. a)'ın halifeliği sırasında, İslâma ısındırılacak olanların hisselerinin düştüğü hususunda ashab ittifak etti. Hanefî, Maliki ve Şafii mezhepleri de bu icmaı aldılar. Müslümanların güçsüz olması halinde bu hissenin yine işletileceğini bu mezhep fakihleri bildirirler. "Allah yoluna" kısmına, sadece savaş giderleri değil, Allah'ın dinini yaymak için yapılan her türlü faaliyet dahildir.

Tövbe /61 – Onlardan bazıları Peygamberi incitmek için "O herkese kulak veren safın birdir" derler. De ki:

"Evet öyledir, ama hep hakkınızdaki iyi sözlerle kulak veren birdir,

Allah'a inanır, müminlere güvenir.

İman edenleriniz için bir rahmettir O!"

İşte böylesi bir Allah Resulünü incitenler yok mu? En acı azap onlara olacaktır.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Töbve /62 – Sizin yanınıza gelir, gönlünüzü hoş etmek için Allah'a yeminler ederler,

Halbuki eğer bunlar mümin iseler, herşeyden önce Allah'ın ve Resülünün rızasını düşünmeleri gerekirdi.

Töbve /63 – Hala şunu anlayıp öğrenmediler mi ki, kim Allah'a ve Resülüne karşı çıkıp düşmanlık ederse, ona muhakkak cehennem ateşi var, hem de devamlı olarak orada kalacaktır.

İşte en büyük zillet, en feci rezalet!

Töbve /64 – Münafıklar, kalplerinde gizledikleri küfrü yüzlerine vuracak bir sürenin tepelerine inmesinden çekinirler

(bir yandan da sizinle alay ederler). De ki: "Eğlenin bakalım. Allah sizin o çekinip endişe ettiğiniz şeyleri meydana çıkaracaktır!" [58,8; 47,29 - 30]

Münafıklar içyüzlerini, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ve müslümanlar hakkında içlerinde sakladıkları gerçek düşüncelerini açıklayacak vahyin, ha geldi ha gelecek korkusu içinde idiler. Kur'an'ın Allah'ın buyruğu olduğuna tam inanmasalar da, Resülullahın birçok gizli halleri ortaya çıkardığına dair yeterli tecrübeleri olduğundan, bu korku onları hiç terketmiyordu.

Töbve /65 – Eğer kendilerine ettikleri alay hakkında soracak olursan, yaptıklarını gizler ve:

"Ciddi bir şey konuşmuyorduk, sadece lafa dalmış şakalaşıyorduk!" derler.

Sen onlara kanmayıp, suçlarını itiraf etmişlercesine de ki:

"Demek, siz Allah ile, O'nun âyetleri ile ve Onun Resülü ile eğleniyordunuz ha!"

Tebük seferine hazırlanan müslümanların, müthiş Bizans orduları karşısında ne hallere düşeceğine dair senaryolar üretip kulis yaparak müminlerin de cesaretlerini kırmaya girişiyorlardı. Âyet onların maskelerini indiriyor.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
9-Tevbe Süresi											Yaprak 08B					Cüz 10					Süre 09					Sayfa 196				

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ التَّوْبَةِ

١٩٦

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ

أَحَقُّ أَنْ يَرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ

مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا

ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنزَلَ عَلَيْهِمْ

سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا

تَحْذَرُونَ ﴿١٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا

نَخْوَضُ وَنَلْعَبُ قُلِ بِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ

تَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ

إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً

بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١٦﴾ أَلْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ

بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ

الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٧﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ

وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَّ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿١٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Töbve /66 – "Ey münafıklar! Hiç boşuna özürlü olmayın.

Gerçek şu ki: Siz iman ettiğinizi açıkladıktan sonra, içinizdeki inkâr açığa vurdunuz.

Sizden bir kısmınızı, (tövbeleri veya alay etmemeleri sebebiyle) affetsek de, bir kısmını suçlarında ısrar etmelerinden dolayı cezalandıracağız."

حزب

Töbve /67 – Münafık erkeklerle münafık kadınlar size değil, birbirlerine benzerler:

Kötülüğü teşvik edip iyiliği menederler

ve cimriliklerinden dolayı ellerini sınımsız tutarlar.

Onlar Allah'ı unutup terkettiler, Allah da onları terketti. Şüphesiz ki münafıklar, hep itaat dışına çıkan fâsik kimselerdir. [45,34]

Töbve /68 – Allah gerek münafık erkeklere, gerek münafık kadınlara, gerekse bütün kâfirlere, ebedi kalmak üzere girecekleri cehennem ateşini vaad etmiştir.

O onlara yeter! Allah onları rahmetinden uzaklaştırdı. Onlara devamlı bir azap vardır.

Töbve /69 – Ey münafıklar! Sizin durumunuz tıpkı sizden önce helâk olan ümmetlerin durumuna benzer.

Üstelik onlar kuvvetçe sizden daha güçlü olup, malları daha fazla, evlatları daha çoktu.

Onlar bu dünyadaki nasipleri kadar zevk almak istediler.

İşte sizden öncekiler nasıl öyle nasiplerince yaşamak istedilerse, siz de yine kısmetinize zevk almak istediniz.

Siz de o batağa dalanlar gibi daldınız.

Onların yaptıkları işler, hem dünyada hem de âhirette boşa gitti.

İşte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileri oldular.

Töbve /70 – Kendilerinden önce gelip geçmiş milletlerin başlarına gelen olaylara dair haber onlara ulaşmadı mı?

Nuh kavminden, Âd, Semud ve İbrâhim kavminden, Medyen halkından ve şehirleri yerle bir edilen toplumdaki haberdar olmadılar mı?

Onlara peygamberleri açık deliller getirdi ama inanmadılar, bundan dolayı Allah'ın gazabına uğradılar.

Ama onlara Allah zulmetmedi, lâkin onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

Şehirleri yerle bir edilen toplum Lut halkıdır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
9-Tevbe Süresi										Yaprak 09A					Cüz 10					Süre 09					Sayfa 197									
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۱۹۷

سُورَةُ التَّوْبَةِ

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكَثَرَ
 أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
 بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ
 وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ
 نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
 إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
 يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
 يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
 وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ
 سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَّ اللَّهُ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
 وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Töbve /71 – Mümin erkeklerle mümin kadınlar birbirlerinin velileri, yarıdıcılardır.

Onlar iyilikleri teşvik edip kötülükleri menderler.

Namazı hakkıyla yerine getirir, zekâtı verir, Allah'a ve Resulüne itaat ederler.

İşte onları Allah geniş rahmetine mazhar edecektir.

Çünkü Allah azîzdür, hakîmdir (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir). [3,104]

Töbve /72 – Allah mümin erkeklere de, mümin kadınlara da, ebedî kalmak üzere girecekleri, içinden ırmaklar akan cennetler vaad etti.

Hem Adn cennetlerinde hoş hoş konaklar!

Hepsinden âlası ise Allah'ın kendilerinden razı olmasınıdır.

İşte en büyük mutluluk, en büyük başarı budur. [10,26; 48,5; 57,12] {KM, I Pier 3,7; Tekvin 2,8-10}

Töbve /73 – Ey
şanlı Peygamber!
Kâfirler ve
münafıklarla mücadele
et. Onlara karşı sert
davran.

Onların
varacakları yer
cehennemdir. Ne kötü
bir dönüş yeridir orası!
{KM, Mezmurlar 45,4-
5}

Tebük seferi,
turnusol gibi,
münafıkları ortaya
çıkardı. Burada
münafıklığı iyice âşikâr
olanlara karşı birtakım
önlemler alınmasının
gereğine işaret ediyor.
Zira bu tedbirler
alınmazsa münafıklar,
müslüman toplumu
çürütürler.

Töbve /74 – Onlar
Allah'a yemin ederek,
olumsuz bir şey
söylemediklerini ileri
sürerler.

Halbuki küfür
sözünü söylediler,
İslâm'a girdikten sonra
inkâr ettiler,
başaramadıkları, netice
alamadıkları birtakım
cinayetlere yeltendiler.

Münafıkların
Peygamber'e ve
müminlere kin
beslemelerinin tek
sebebi, Allah ve
Resulünün Kendi lütfü
ile müminlerin
ihtiyaçlarını
gidermesiydi.

Onlar töbve
ederlerse, haklarında
hayırlı olur. Yok yüz
çevirirlerse, Allah
onları dünyada da
âhirette de acı bir azaba
uğratar.

Onlara bütün bir
dünyada, ne bir hâmi,
ne de bir yardımcı
bulunamaz.

Küfür sözleri
münafıklardan eksik
olmuyordu. Meselâ:
Tebük seferinde Hz.
Peygamberin (a.s.m)
develerinden biri
kaybolunca
müslümanlar onu
aramaya koyuldular.
Münafıklar sinsi sinsi:
"Şu adamın
peygamberliğine bakın:
Gökten haber alıyor,
fakat devesinin nerede
olduğunu bilemiyor!"
dediler.

Öte yandan
münafıklar, Hz.
Peygamberin
ordusunun Bizans
tarafından hezimeye
uğratılmasına kesin
gözüyle baktıklarından,
Abdullah İbn Übeyy'i
Medine'ye kral yapma
hazırlıklarına
başlamışlardı.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
9-Tevbe Süresi																															

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 09B

Cüz 10

Süre 09

Sayfa 198

سُورَةُ التَّوْبَةِ

١٩٨

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَا وِثْمُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَخْلِفُونَ
بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ
إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَيْهِمْ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ ﴿٧٤﴾ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ
وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ
اللَّهُ لَئِنْ آتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا آتَيْهِمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٧﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ
يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ
﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ
اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٩﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ
فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٨٠﴾

Töbve /75 –
Onlardan kimi de
Allah'a söyle kesin söz
vermişlerdi:

"Eğer Allah bize
lütfundan verirse, biz
de mutlaka zekât ve
teberrüda bulunacak ve
elbette iyi insanlardan
olacağız."

Töbve /76 – Fakat
Allah lütfundan onlara
servet verince cimrilik
edip mallarının hakkını
vermediler. Zaten onlar
yançızıp duruyorlardı.

Töbve /77 –
Allah'a verdikleri
sözden dönmeleri ve
yalan söylemeyi âdet
edinmeleri sebebiyle,

Allah da bu
işlerinin neticesini,
kalplerinde kıyamet
gününe kadar sürecek
bir münafıklık kıldı.

Töbve /78 – O
münafıklar hâla
anlamadılar mı ki Allah
onların sözlerini de,
fısıldaşmalarını da bilir

hem Allah bütün
gaybleri tam tamına
bilir.

Töbve /79 –
Müminlerden gâh farz
zekât dışında ayrıca
gönlünden koparak
bağışta bulunanları,

gâh ancak çalışıp
didinerek ele
geçirdikleri malları
bağışlayanları dillerine
dolayıp alaya alanlar
var ya,

işte Allah onları
alay konusu yapıp
maskara etmiştir ve
onlara gayet acı bir
azap vardır.

Münafıkların sırf
olumsuz tipler
olduğunu âyet ne güzel
tasvir ediyor! Kendileri
zengin oldukları halde,
kamu hizmeti için
vermiyorlar. Elinden
geldiği kadar çok
verenleri ise gösteriş
yapmakla suçluyorlar.
Fakir olduğu için az
verenler hakkında:
"Şunlara bakın: Bizans
İmparatorluğunun
kaleleri bunların
sadakalarıyla
fethedilecekmış!"
diyorlar.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Tövbte /80 – Onlar için sen ister Allah'tan af dile, ister dileme.

Yetmiş kere bile istigfar etsen, Allah onları asla affetmeyecektir.

Evet, böyle! Çünkü onlar Allah'ı ve Resulünü tanımayıp karşı geldiler. Allah da böyleli fâsiklar güruhunu hidâyet etmez, emellerine kavuşturmaz. {KM, Matta 18,22}

Fısk, her türlü hususta direktmek ve hududun dışına çıkmak demektir. "Lâ yehdi'l-kayme'l-fâsikîn" demek, Allah onları emellerine ulaştırmaz demektir. Zira bu tekvim ve teşri çarkının üzerinde döndüğü hikmete aykırıdır. Hidâyeti, "matlub olan hidâyete ulaştırılan yolu gösterme" mânasına alırsak, bellidir ki, bu hidâyet gerçekleşmiştir. Fakat fâsiklar, kendi kötü tercihleri ile bu hidâyeti kabul etmeyip düştükleri çukura düşmüşlerdi. Bu son kısım, ön taraftaki hükmü te'kid eden bir tezyildir. Zira kâfirin affedilmesi, her şeyden önce küfüründen vazgeçmesi ve hakka yönelmesine bağlıdır. Ama küfre dâdanan, küfre dalan, kendisini küfürle damgalayan, bu afitan uzaktır.

Keza burada, Hz. Peygamber'in onlar için af dilemesindeki özüne de dikkat çekilmektedir. O da, onların imana gelmelerinden me'yus olmamasıdır. Çünkü onların, sonuna kadar küfürde kalacaklarını bilmiyordu. Zira, ancak akibetlerini kesin bilmeden sonra onlar hakkında istigfar yasak olurdu (Ebussuûd).

Tövbte /81 – Savaşta çıkmayıp Resûlullahtan ayrılarak geride kalanlar, oturmalarından memnun olup sevince garkoldular.

Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten hoşlanmayıp "Bu sıcakta sefere çıkmayın!" dediler.

De ki: "Cehennem ateşi, bundan da sıcak! Ona nasıl dayanacağız?"

Bunu bir bilip anlasalardı! [70,15-16, 22,19, 22; 4,56]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
9-Tevbe Süresi										Yaprak 10A					Cüz 10					Süre 09					Sayfa 199					

Bu Cüz Yaprğa git

199

سُورَةُ التَّوْبَةِ

اِسْتَعْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ

يَغْفِرَ اللهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاللّٰهُ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ

رَسُوْلِ اللّٰهِ وَكَرِهُوا اَنْ يُجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِي

سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَالُوْا لَا تَنْفِرُوْا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ

حَرًّا لَّوْ كَانُوْا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوْا قَلِيْلًا وَّلْيَبْكُوْا

كَثِيْرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ

اِلَى طَآئِفَةٍ مِنْهُمْ فَاَسْتَاذِنُوْكَ لِذُخْرُوْجٍ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوْا مَعِيَ

اَبَدًا وَّلَنْ تُقَاتِلُوْا مَعِيَ عَدُوًّا اِنَّكُمْ رَضِيْتُمْ بِالْقُعُوْدِ اَوَّلَ

مَرَّةٍ فَاَقْعُدُوْا مَعَ الْخٰلِفِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰى اَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ

اَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖ اِنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَمَاتُوا

وَهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ اِنَّمَّا يَرِيْدُ اللّٰهُ

اَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُوْنَ

﴿٨٥﴾ وَاِذَا اُنزِلَتْ سُورَةٌ اَنْ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوْا مَعَ رَسُوْلِهٖ

اَسْتَاذِنَكَ اُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوْا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿٨٦﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Tövbte /82 – Öyleyse kazandıkları günahların cezası olarak az gölün, çok ağlasınlar!...

Tövbte /83 – Eğer Allah seni bu seferden (Tebük'ten) döndürür de, sen onlardan bir toplulukla karşılaşırsan ve onlar başka bir gazaya çıkmak için senden izin isterlerse onlara de ki:

"Benimle beraber asla sefere çıkmayacaksınız, asla benim maiyetimde düşmanla savaşmayacaksınız. Madem ki önce oturup seferden geri kaldınız, haydi şimdi de geri kalanlarla birlikte oturun!"

Tövbte /84 – Onlardan ölen hiçbir kimsenin ceza nazamını kılmaya ve kabri başında dua etmek üzere durma.

Çünkü onlar Allah'ı ve Resulünü tanımadılar ve yoldan çıkmış olarak öldüler.

Ibn Übey öldüğünde, halis bir müslüman olan oğlu Abdullah Hz. Peygamber'e gelerek cenaze namazını kıldırmasını rica etti. Pek şefkatli olan Efendimiz (a.s.m) o tarafa doğru kalkınca Hz. Ömer 80. âyeti hatırlattı. Hz. Peygamber: "Demek Allah izin verdi, ben de yetmişten daha fazla istigfar ederim" dedi. Bunun üzerine bu âyet indirilip kesin hükmü bildirdi.

Tövbte /85 – Onların ne malları ne de evlatları seni imrendirmesin.

Çünkü Allah bunlarla onlara dünyada sıkıntı ve azap çektirmek istemekte ve canlarının kâfir olarak çıkmasını dilemektedir. [9,55]

Tövbte /86 – "Allah'a iman edin ve Resulü ile birlikte cihada gidin." diye bir süre indiği zaman,

onlardan servet ve imkân sahibi kimseler senden sefere katılmamak için izin istediler

ve "Bırak, biz de evlerinde oturan kadınlar ve özürülülerle birlikte oturalım" dediler.

Töbve /87 – Savaştan geri kalan kadınlarla birlikte oturmaya razı oldular.

Kalplerine mühür vuruldu, artık onlar (cihattaki hikmeti, Resullullah'a itaat etmedeki mutluluğu) anlayamazlar. [47,20; 33,19]

Töbve /88 – Fakat Peygamber ile beraberindeki müminler hem mallarıyla, hem de canlarıyla cihad ettiler.

Hayırların her türlü onlarıdır.

Felaha erenler de onlardır!

Töbve /89 – Allah onlara, içlerinden ırmaklar akan cennetler hazırladı.

Onlar oraya ebediyen kalmak üzere geleceklerdir.

İşte en büyük mutluluk, en büyük başarı!

Töbve /90 – Bedevilerden savaşa katılmamak için özürler uyduranlar, hiç değilse kendilerine izin verilsin diye geldiler.

Allah'a ve Resulüne bağlılık iddiasında yalancı olanlar ise oturdular. Ne geldiler, ne de özür dilediler.

O bedevilerden kâfir olanlar, gayet acı bir azaba mâruz kalacaklardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
9-Tevbe Süresi										Yaprak 10B										Cüz 10			Süre 09			Sayfa 200				
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ التَّوْبَةِ

٢٠٠

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ

لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولِيَّكَ هُمْ

الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ

مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ

وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا

عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ

وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ

قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ

مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ

عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا

مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

Töbve /91 – Allah ve Resulüne sadık kalmak, onlar hakkında iyi düşünceler taşımak şartıyla zayıflara, hastalara

ve savaşta harcama imkânı bulamadığından dolayı savaşa katılmayanlara sorumluluk yoktur.

Zira onlar, geri kalmakla beraber, memleketlerinde iyilik ediyorlar.

İyilik edenlere diyecek bir şey yoktur.

Gerçekten Allah gafurdur, rahîmdir (affi ve merhameti boldur).

Töbve /92 – Ey Resulüm!, Binek temin etmen için sana geldiklerinde:

“Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum” deyince, harcayacak para bulamamaları sebebiyle

göz yaşı döke döke dönüp gidenleri de kınamak doğru değildir.

Töbve /93 – Ayıplamak gerekirse, zengin ve imkânlı olmalarına rağmen

savaşa katılmamak için bahaneler ileri sürenler ayıplanmalıdır.

İşte onlar geride kalan güçsüz kadınlarla beraber kalmaya razı oldular.

Allah da onların kalblerini mühürledi. Artık onlar işlerin gerçek mahiyetini bilemezler.

Tövbe /94 – Savaş dönüşü kendileriyle karşılaşınca, katılmaları hakkında mazeretler, bahaneler ileri sürerler.

De ki: “Boşuna özur dilemeyin, zira size inanmayacağız.

Çünkü sizin aleyhimizde çevirdiğiniz hilelerden bir kısmını Allah bize bildirdi.

Bundan böyle de, yapacağınız her şeyi Allah da, Resulü de görüp değerlendirecek, daha sonra da, gizli olsun açık olsun, herşeyi bilen Allah'ın huzuruna götürüleceksiniz.

O da bütün yaptıklarınızı bir bir önünüze koyacaktır.”

Tövbe /95 – Dönüp yanlarına vardığınız zaman, kendilerini affetmeniz için Allah'a yeminler edeceklerdirdir.

Siz onlardan yüz çevirin. Onlara muhatap bile olmayın.

Çünkü onlar o kadar murdar kimseler ki, hesap sormak ve azarlamakla yola gelmezler.

İşleyip durdukları günahlar sebebiyle onların konutları cehennem olacaktır.

Tövbe /96 – Kendilerinden razı olasınız diye, size karşı Allah'a nice yeminler edecekler..

Bilesiniz ki siz onlardan hoşnut olsanız bile, o yoldan çıkmış, o pis gürühtan Allah asla razı olmaz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
9-Tevbe Süresi											Yaprak 01A					Cüz 11			Süre 09			Sayfa 201													
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۰۱

سُورَةُ التَّوْبَةِ

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُونَ

لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى

اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

فَيَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ

لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ

إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لَتَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ

اللَّهُ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ

كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ

مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَابُّ عَلَيْكُمْ

دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ

مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ

قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ

سَيَدْخُلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

Tövbe /97 – Bedeviler inkâr ve münâfıklıkta şehirlilerden daha şiddetli;

Allah'ın, Resulüne indirdiği hükümleri tanımamaya daha yatkındırlar.

Allah her şeyi bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir. [12, 109]

Bedevî (a'rabî) çölde yaşayan göçebe araplara denir. Her bedevî değil, fakat genelde bedeviler, yaşadıkları çöl hayatının gereği olarak kaba ve sert huyludurlar. Böyle olunca küfür ve nifakları da daha beterdir.

Tövbe /98 – Kimi bedeviler, Allah yolunda harcamasını angarya ve ziyan sayar; bundan kurtulmak için başınıza türlü türlü belalar gelmesini gözler.

O belalar kendi başlarına olsun!

Allah, her şey gibi, onların söylediklerini de işitir, bütün hallerini bilir.

Müslümanlar hissedilir bir kuvvet olunca bedeviler, çıkarıcı bir tutumla İslâm'a girmeye koyuldular. Gerçek imana sahip olanların nisbeti azdı. Göçebe olduklarından İslâm'ın cihad, savaş, zekât, namaz vs. yükümlülüklerinden uzak durup ganimet ve menfaat sırasında pay almak işlerine geliyordu.

Tövbe /99 – Kimi bedeviler de Allah'ı ve âhireti tasdik eder;

Allah yolunda harcamasını, Allah'a yakın olmaları ve Resulünün dualarını almaya vesile sayar.

İyi bilin ki bu, onlar için Allah'a yakınlık vesilesidir.

Allah onları rahmet diyarı olan cennete yerleştirecektir.

Çünkü Allah gafurdur, rahimdir (affi, merhamet ve ihsanı boldur).

Töbve /100 –
İslâm'da birinci dereceyi kazanan Muhacirler ve Ensar ile onlara güzelece tâbi olanlar yok mu?

Allah onlardan razı, onlar da Allah'tan râzî oldular.

Allah onlara içlerinden irmaklar akan cennetler hazırladı.

Onlar oralara devamlı kalmak üzere gireceklerdir. İşte en büyük mutluluk, en büyük başarı! [5,119; 59,9]

Töbve /101 –
Çevrenizdeki bedevilerden ve Medine ahalisinden öyle münafıklar vardır ki onlar nifak işinde mahir olmuşlardır.

Pek sinsi hareket ettikleri için sen onları bilemezsin, ama Biz pek iyi biliriz.

Biz onları çifte cezaya çarptıracağız. Sonra da müthiş bir azaba itileceklerdir. [63,8]

Töbve /102 –
Diğer bir kısmı ise günahlarını itiraf ettiler. Onlar iyi işlerle kötü işleri birbirine karıştırdılar.

Onlar töbve ederlerse umulur ki Allah da onların tövbelerini kabul buyurur.

Çünkü Allah gafurdur, rahimdir (affı, merhamet ve ihسانی boldur).

Bunlar daha önceki seferlere katıldıkları halde son Tebuk seferine gelmemişlerdi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
9:-Tevbe Süresi											Yaprak 01B					Cüz 11					Süre 09					Sayfa 202				

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ التَّوْبَةِ

۲۰۲

وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ
 الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ
 الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
 سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَأَخْرَجُوا
 عَتْرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ
 أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ
 صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ
 صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ
 هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
 وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَأَخْرَجُوا مَرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ
 إِمَّا يَعْذِبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

Töbve /103 –
Onların mallarından zekât al ki, bununla onları temizleyesin ve arındırasın.

Onlar için dua da et.

Çünkü senin onlar lehine duan, onlar için büyük bir huzur ve tatmin kaynağıdır.

Allah her şeyi hakkıyla işitir, bilir. [2,43] {KM, Kohale 3,30; Lukan 11,41}

Töbve /104 –
Bilmediler mi ki: ancak Allah, kullarının tövbelerini kabul eder, zekât ve bağışlarını alır.

Tevvab ve rahim (tövbeleri kabul buyuran ve pek merhametli) olan da ancak Allah'tır.

Töbve /105 –
Ve de ki: "Çalışın: Yaptıklarınızı Allah da, Resulü de, müminler de görecekler.

Sonra gizli ve açık her şeyi bilen Allah'ın huzuruna çıkarılacaksınız.

O da yaptığımız her şeyi bir bir sizin önünüze çıkaracak, karşılığını verecektir.

Töbve /106 –
Sefere katılmayan bazı kişilerin akıbetleri de Allah'ın emrine kalmıştır:

Allah ister onları cezalandırır, ister merhamet eder.

Allah alimdir, hakimdir (her şeyi bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Belli münafıklardan başka, müminlerin haklarında karar vermekte zorluk çektikleri kimseler de vardı. Onların gerçek durumunu Allah elbet biliyordu. Fakat Allah zanna değil, bilinçli muhakemeye dayanan kesin bilgilere dayanmaksızın hiç kimseyi mahkûm etmek gerektiğini müslümanlara öğretmek istemektedir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Töbve /107 – Bir
de şunlar var ki:
müminlere zarar
vermek için,

küfür ve küfranı
yaymak için,

müminlerin
arasına ayrılık sokmak
için ve daha önce Allah
ve Resulüne savaş
açmış adamı buyur
etmek için, tuttular bir
mescid yaptılar.

Bütün bunlardan
sonra onlar: "Bundan,
iyilikten başka maksat
gümedik" diye yemin
edeceklerdir.

Allah şahit ki
bunlar kesinlikle
yalancılardır.

Bu savaş açan kişi
Hazreç kabilesinden
Ebû Amir'dir. Hz.
Peygamber'in
Medine'ye hicretinden
önce hıristiyan rahibi
olmuştu.
Peygamberimizi
kendisine rakip gördü
ve düşman kesildi.
İslâm aleyhinde
kampanya için
kabileleri dolaştı.

İslâm'ın
güçlenmesini
önleyemeyince, son
olarak Bizans
İmparatorunu harekete
geçirmeye çalıştı.
Tebük seferine sebep de
Bizansın savaş hazırlığı
olmuştu. Medine
münafıkları Ebû
Amir'le işbirliği içinde
idiler. Ebû Amir'le, bir
üs olarak kullanmak
üzere cami yapmada
mutabık kaldılar.
Aşlında Medine'de
cami ihtiyacı yoktu.
İhtiyaç göstererek
yaptıkları mescidde, ilk
namazı kıldırmasını Hz.
Peygamber'den
istirham ettiler. Tebük
seferinin hazırlığını öne
sürerek Hz. Peygamber
(a.s.m) meşgul
olduğunu söyledi.
Burayı kötü planlar için
kullanmaya başladılar.
Tebük dönüşünde
Peygamberimiz orayı
yaktırdı.

Töbve /108 – O
Mescid-i dırarda hiç bir
zaman namaz kılma!

Ta ilk günden,
temeli takvâ üzere
kurulan mescidde
namaza durman daha
münasıptır.

Orada, maddî ve
manevî kirlerden
arınmayı seven
kimseler vardır.

Allah da
temizlenenleri sever.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
9-Tevbe Süresi											Yaprak 02A					Cüz 11			Süre 09			Sayfa 203													
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۰۳

سُورَةُ التَّوْبَةِ

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا

بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ

قَبْلُ وَلَيَحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ

لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَاتَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ

مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ

يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ

تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ

شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي

قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

﴿١١٠﴾ إِنْ اللَّهُ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ

بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ

وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ

وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا

بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Töbve /109 –
Binasını, Allah'a karşı
gelmekten sakınma ve
Onun rızasını kazanma
temelleri üzerine kuran
kimse mi hayırlıdır;

yoкса yapısını,
yıkılmak üzere olan bir
uçurum kenarına
kurarak onunla beraber
cehenneme yuvarlanan
mı?

Allah zalimler
gürühunu hidâyet
etmez, umduklarına
eriştirmez.

Münafıklıklarına
bir ceza olarak onları
hayra ve felaha
erdimez.

Töbve /110 –
Yaptıkları bina,
kendileri geberip de
kalpleri parçalanıncaya
kadar, içlerinde hep bir
ukde olarak kalacak.

Allah âlimdir,
hakimdir (her şeyi çok
iyi bilir, tam hüküm ve
hikmet sahibidir).

Töbve /111 –
Allah, karşılık olarak
cenneti verip
müminlerden canlarını
ve mallarını satın
almıştır.

Onlar Allah
yolunda mücadele
ederler, öldürürler ve
öldürülürler.

Bu Allah'ın
Tevratta da, İncil'de de,
Kur'an'da da üstlendiği
gerçek bir vaaddir.

Verdiği sözde
Allah'tan daha sadık
kim olabilir?

O halde yaptığımız
bu alışverişten dolayı
sevinin ey müminler!

Müjdeler olsun
size, işte en büyük
mutluluk, işte en büyük
başarı! [35,29; 39,29;
61,10] {KM, Tesniye
20. bölüm. Matta
10,34}

Töbve /112 – O
töbve edenler, o ibadet edenler, o hamd edenler, Allah'ın rızası için sefer edenler,

o rükû edenler, o secdeye kapananlar, iyilikleri yayanlar, kötülükleri önleyenler

ve Allah'ın hudutlarını bekleyip koruyanlar yok mu?

İşte o müminleri müjdele! [66,5; 4,24]

“Allah rızası için sefer” kavramına: İslâm'ı anlatmak, cihad yerine göre hicret, ilim elde etmek, insanları eğitmek, çalışıp helâl kazanç sağlamak gibi birçok alan girer. Allah'ın hudutlarını korumaya: İmanın gerekleri, ibadetler, İslâm ahlakına uygun davranışlar, İslâm'ın her alandaki hükümleri dahildir.

Töbve /113 –
Kâfir olarak ölüp cehennemlik oldukları kendilerine belli olduktan sonra,

akraba bile olsalar, müşriklerin affedilmelerini istemek,

ne Peygamberin, ne de müminlerin yapacağı bir iş değildir. [2,119]

Töbve /114 –
İbrâhim'in, babası için af dilemesi ise, sırf ona yaptığı vaadi yerine getirmek için olmuştu.

Fakat onun Allah düşmanı olduğu kendisine belli olunca, onunla ilgisini kesti.

Gerçekten İbrâhim çok yumuşak huylu ve pek sabırlı idi. [19,47-48; 60,4]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
9:-Tevbe Süresi																															

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 02B

Cüz 11

Süre 09

Sayfa 204

سُورَةُ التَّوْبَةِ

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ

السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ

عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ

الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا

لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ

أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا

عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ

لِللَّهِ تَبَرَّأ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ لِلَّهِ

لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ

اللَّهِ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ

وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ

الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ

مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

Töbve /115 –
Allah bir topluluğu doğru yola ilettikten sonra, nelerden sakınacaklarını kendilerine bildirmedikçe, onları dalâlete sürüklemez.

Şüphesiz ki Allah her şeyi hakkıyla bilir.

Bu âyet, müşrikler için af dilemenin yasaklığı bildirilmeden önce bunu yapanların ve haram kılınmadan önce haramları işleyenlerin sorumlu olmayacaklarını ifade etmektedir.

Töbve /116 –
Göklerin ve yerin hakimiyeti Allah'ındır.

Dirilten ve öldüren O'dur. Sizin Allah'tan başka ne hâminiz, ne yardımcımız yoktur.

Töbve /117 –
Allah, Peygamberini savaşa katılmayanlara izin verdiğinden ötürü affettiği gibi, içlerinden bir kısmının kalpleri kaymaya yüz tutmuşken, o güçlük anında, Peygambere tâbi olan Muhacirlerle Ensarı da töbeye muvaffak buyurdu ve sonra onların bu tövbelerini kabul etti.

Çünkü O, onlara karşı raûfudur, rahîmdir (pek şefkatli ve pek merhametlidir).

Başlangıçta kritik bir anda savaşa çıkmaya pek arzulu olmadıkları halde, nefislerinde gerçekleştirdikleri mücadelede sonucunda, zaafılarını aşan sahabilere işaret edilmektedir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Töbve /118 –

Allah, savaştan geri kalan ve haklarındaki hüküm ertelenen o üç kişinin de tövbelerini kabul buyurdu.

Çünkü onlar öylesine bunaldılar ki dünya bütün genişliğine rağmen başlarına dar geldi. Vicdanları da kendilerini sıkıtkça sıkı.

Nihayet, Allah'ın cezasından, yine Allah'ın kapısından başka sığınacak hiçbir yer olmadığını anladılar da, bundan sonra, önceki iyi hallerine dönsünler diye, Allah onları tövbeye muvaffak kıldı.

Çünkü Allah tevabdır, rahimdir (tövbeleri çok kabul eder, töbve edenleri sever ve pek merhametlidir).

Bu üç halis müslüman Kâ'b b. Malik, Hilal b. Ümeyye, ve Mürâre (r.anhüm) adlı sahabilerdi. Güçlü bir şair olan Kâ'b'ın bu kıssayı uzunca anlatımı okunmaya değer. Hz. Kâ'b'ın bu anlatımı, başta Buhari'nin Sahih'i olmak üzere birçok kaynakta bulunmaktadır. Bu üç zat gerçek mümin olduklarından Hz. Peygamber bunları dışladı. Müslümanları onlarla konuşmaktan menetti. Elli gün süren, kendilerine ise ellibin sene gibi gelen, büyük bir imtihan geçirdiler. Sadakatlerini ispatladıklarından Allah da onların tövbelerini kabul etti.

Töbve /119 – Ey iman edenler! Allah'ın emirlerine karşı gelmekten sakının ve dürüst insanlarla beraber olun.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
9:-Tevbe Süresi											Yaprak 03A					Cüz 11			Süre 09			Sayfa 205													
Bu Cüz Yapağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٢٠٥

سُورَةُ التَّوْبَةِ

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ
 الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَا
 مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ
 هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
 وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ
 حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ
 وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
 لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَلَا يَطَؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ
 عَدُوِّ نِيْلًا إِلَّا أَلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً
 وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًّا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ
 أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً
 فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
 وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Töbve /120 – Ne Medine halkının, ne de etrafındaki bedevilerin,

Allahın Resulünden geri kalmaları ve ona ihtimam göstermeyip

kendi canlarının dardına düşmeleri olacak şey değildir. (Bunu yapacak bir tek kişi bile çıkmasın)

Bu böyledir, çünkü onların Allah yolunda uğrayacakları hiçbir susuzluk, yorgunluk, açlık,

kâfirleri öfkeli edebilecek tarzda bir yere ayak basıp ele geçirmeleri ve düşmana karşı başarı kazanmaları yoktur ki, mutlaka o sebeple kendilerine güzel bir iş ve sevap yazılmış olmasın. Çünkü Allah iyi davrananların mükâfatlarını zayı etmez. [18,30]

Töbve /121 – Onlar Allah yolunda, az olsun çok olsun, hiçbir harcama yapmazlar, hak yolda katetdikleri hiçbir vaadi olmaz ki,

Allah, işledikleri bu iyilikleri en güzel tarzda ödüllendirmek için, onların hesaplarına yazılmış olmasın!

Töbve /122 – Bununla beraber müminlerin hepsinin topekin sefere çıkmaları uygun değildir.

Öyleyse her topluluktan büyük kısmı savaşa çıkarken, bir takım da din hususunda sağlam bilgi sahibi olmak, din hükümleri öğrenmek için çalışmalı ve savaşa çıkanlar geri döndüklerinde kötülüklerden sakınmaları ümidiyle, onları uyarmalıdır.

Bu âyet, dini iyi öğrenmenin ve öğretmenin ne derece gerekli olduğunu ortaya koymaktadır. Zira dünya ve âhiret mutluluğu, Allah'ın hidâyetinin, kurtarıcı prensip ve ölçülerinin, rûhu ve lafzî ile, İslâm'ın doğru bilinmesine bağlıdır. [9,41 - 121]

Töbve /123 – Ey müminler! Size mekân bakımından yakın olan kâfirlerle savaşın, onlar sizde bir ciddiyet ve üstün gayret görünsünler.

İyi bilin ki Allah, fenahlıklardan sakınan müttakilerle beraberdir. [5,54; 48,29; 9,73; 66,9]

Töbve /124 – Yeni bir sûre indirildiğinde onlardan bazıları: “Bu inen kısım hanginizin imanını artırdı acaba?” diyerek vahyi küçümserler.

Ama bu, iman edenlerin imanını, yakınlığını artırır ve onlar sevinip birbirlerini müjdelersinler.

Münafıkları nifakta sabit tutmak, zayıf müminlere ise şüpheli verip imandan çıkarmak gayesiyle böyle derler.

Töbve /125 – Fakat o sûreler, kalplerinde küfür ve nifak hastalığı bulunanların inkârlarına inkâr kattı ve onlar kâfir olarak öldüler. [17, 82; 41,44]

Töbve /126 – Onlar, görmüyorlar mı ki her yıl, bir veya iki kere imtihan ediliyor,

çeşitli belalara çarpılıyorlar da yine nifaklarından dönüş yapmıyor, onlar bundan ibret de almıyorlar.

Töbve /127 – Aleyhlerinde bir sûre indirilince göz kırıp alay ederek birbirlerine bakar,

sonra “Acaba bizi gören biri var mı?” diye endişe ile bakır, gören biri yoksa hemen sıvışır giderler.

Anlamaz bir topluluk olduklarından, onlar nasıl iman ve Kur’ân meclisinden uzaklaşıp gidiyorlarsa,

Allah da onları imandan uzaklaştırır. [74, 49 - 51; 70, 36-37; 61, 5]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
9:-Tevbe Süresi											Yaprak 03B					Cüz 11			Süre 09			Sayfa 206													
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ التَّوْبَةِ

٢٠٦

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ

الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيُّكُمْ

زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ

يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فزَادَتْهُمْ

رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ أَوَلَا يَرَوْنَ

أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ

وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ

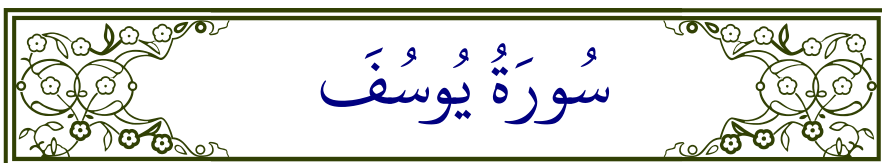
إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهِ

قُلُوبَهُمْ بَأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ

بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kur’ân’dan indirilen yeni bölümleri Hz. Peygamber (a.s.) bir hutbe tarzında müminleri toplayıp okudu. Münafıklar, zevahiri kurtarmak için toplantıda bulduklarından, sıkılarak otururlar, geldiklerini ispatladıktan sonra sıvışıp gitme yolları ararlardı.

Önlerine konan bu devletin, bu muazzam feyiz kaynağının kıymetini bilmediklerinden, Allah da onları bu hidâyetten mahrum bıraktı.

حزب

Töbve /128 – Size kendi aranızdan öyle bir Peygamber geldi ki zahmete uğramanız ona ağır gelir.

Kalbi üstünüze titir, müminlere karşı pek şefkatli ve merhametlidir. [2,129-151; 3,164; 26, 215-217]

Töbve /129 – Buna rağmen aldırılmaz, yüz çevirirlerse, ey Resulüm! de ki:

“Allah bana yeter. O’ndan başka tanrı yoktur.

Ben yalnız O’na dayanırım. Çünkü O, büyük Arş’ın, muazzam hükümlerinin sahibidir.”

10-YUNUS SÜRESİ

Mekke'de nâzil olmuş olup, 109 âyetten ibarettir. Sürenin 98. âyetinde Yunus (a.s.) dan ve kavminden bahsedilmesi vesilesi ile bu ad verilmiştir. Oysa Hz. Nûh (a.s.) ile Hz. Mûsâ (a.s.) daha tafsilatlı bir şekilde anlatılır. Bu sûre-i şerife iman esasları üzerinde fazlaca durmaktadır. Özellikle, Kur'an'ın Allah Teâlânın kitabı olduğunu ispata yönelir. Bunu yaparken;

1. Kâfirlerin Kur'an hakkındaki şüphelerini iptal eder. 2. Kur'an'la onlara meydan okuyup, güçleri yeterse benzer bir eser ortaya koymalarını ister. 3. Özendirme ve korkutma (tergib ve terhib) metoduyla Kur'an'ı tasdik etmeye çağırır. Allah Teâlânın tarihteki âdetine işaret ve müminleri teselli için Nuh, Mûsâ ve Yunus (aleyhimu's-selam) kıssalarına yer verilir ve onların sabır ve sebatla, Allah'ın hükmünü beklemeleri emredilir.

Bismillâhırahmânırahim

Yunus /1 – Elif, Lâm, Râ. İşte bunlar o hikmetli kitabın âyetleridir.

Yunus /2 – “İnsanları uyar! Müminlere, Rab'lerinin üstün sadakat makamı vereceğini müjdele!” diye

işlerinden bir insana vahyettimiz insanların çok mu tuhafına gitti?

Onun için mi kâfirler: “Besbelli ki bu, sihirbazın teki!” dediler. [38,4; 64,6; 7,69; 18,2 - 3]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
10-Yunus Süresi											Yaprak 04A					Cüz 11					Süre 10					Sayfa 207									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۰۷

سُورَةُ يُونُسَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا

أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ

آمَنُوا أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ﴿٢﴾ قَالَ الْكَا فِرُونَ

إِنَّ هَذَا لَسَا حِرْمِينٌ ﴿٣﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِمَّنْ

شَفِيعَ الْإِمْنِ بَعْدَ إِذْنِهِ ﴿٤﴾ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا

تَذَكَّرُونَ ﴿٥﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوًا

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ

بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ

نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ

اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

﴿٧﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ

اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yunus /3 – Sizin Rabbiniz gökleri ve yeri altı günde yaratan,

sonra da Arş'ı üzerinde hükümran olan, her işi yerli yerince çekip çeviren Allah'tır.

Kendisinden izin çıkmadıkça, O'nun katında hiçbir şefaate iş bitiremez.

İşte Rabbiniz, bu vasıflara sahip olan Allah'tır. Oyleyse O'nu bir tanıyarak, yalnız O'na ibadet ediniz. Hâla gerçekleri düşünmeyecek misiniz? [34,3; 11,6; 6,59; 2,255; 53,26; 34,23; 43,87]

Yunus /4 – Hepinizin dönüşü O'nadır. Bu, Allah'ın gerçek olarak verdiği sözdür.

Mahlûkları ilkin O yaratır.

Yoktan yaratan yaratıcı, öldükten sonra onları haydi haydi diriltir.

Diriltir ki iman edip makbul ve güzel işler yapanları, adaletleri sebebiyle ödüllendirsın.

Kâfirlere ise, dini inkâr etikleri için, içecek olarak kaynar su ve gayet acı bir azap vardır. [30,27; 38,56-58; 56,42-43; 55,43-44]

Yunus /5 – O dur ki güneşi bir ışık yaptı. Ay'ı da bir nûr kılıp, ona birtakım konaklar tayin etti ki yılların sayısını ve vakitlerin hesabını bilesiniz.

Allah, bunları boş yere değil, ancak hikmet uyarınca, sabit bir gerçek olarak yaratmıştır.

Bilip anlayacak kimselere Allah âyetleri böylece açıklar. [2,189; 36,40; 6,96; 38,27; 23,115-116] {KM, Tekvin 1,14}

Yunus /6 – Gece ve gündüzün sürelerinin değişerek peşpeşe gelmesinde,

Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı bunca varlıklarda,

elbette Allah'ı sayıp kötülüklerden sakınacak kimseler için nice deliller vardır. [3,190; 10, 101; 11,6]

Yunus /7- Yunus /
8 – Onlar ki ahirette
bize kavuşmayı ummaz

ve sadece dünya
hayatına razı olup
onunla tatmin bulur

ve onlar ki bizim
tek İlah olduğumuzun
delillerinden

ve gönderdiğimiz
Kur'an âyetlerinden
gaflet etmeyi sürdürür!

İşte bunların,
irtikâb ettikleri şirk ve
işyan sebebiyle
varacakları yer
cehennemdir.

Yunus /9 – İman
edip makbul ve güzel
işler yapanları ise
onların Rabbi, imanları
sebebiyle kendilerini,

içlerinden ırmaklar
akan, o nimet dolu
cennetlerdeki
mutluluklara erdirir.

Yunus /10 –
Onların orada duaları,
"Sübhanısın Allah'ım!
Her türlü noksandan
münezzeh ve yücesin!"
demek, birbirlerine iyi
dilek ve temennileri ise
hep "selam!" dir.

Duaları "El-
hamdü lillahi Rabbi'l-
âlemin" "Hamd
âlemlerin Rabbi Allah'a
mahsustur." diye sona
erer. [33,44; 56,25 - 26;
36,58; 13,23-24; 18,1;
6,1]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
10-Yunus Süresi	Yaprak 04B										Cüz 11					Süre 10				Sayfa 208															
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ يُونُسَ

٢٠٨

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأْنَنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ

مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمْ

الأنهارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ

وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۗ وَأٰخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ

بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا

لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ

كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ ۗ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ

لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا ۗ

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ

فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

Yunus /11 – Eğer
Allah insanların
faydalarına olan şeyleri
çabucak elde etmek
istemelerinde verdiği
gibi, müstehak
oldukları şerri de
çarçabuk verseydi
derhal sonları gelir,
helâk edilirdi.

Fakat Biz,
huzurumuza çıkmayı
arzu edip ummayanları,
kendi hallerine
bırakırız, azgınlıkları
içinde bocalar, dururlar.
[17,11]

Yunus /12 – İnsan
bir sıkıntıya mârüz
kalmıca gerek yan
yatarken, gerek
otururken veya ayakta
iken, Bize yalvarıp
yakarır.

Fakat biz
sıkıntısını giderdik mi,

sanki uğradığı
dertten dolayı Bize
yalvaran kendisi
değilmiş gibi

eski haline geçip
gider.

İşte (hayat
sermayelerini boşuna
harcayıp) haddini
aşanlara, yaptıkları
işler, kendilerine böyle
süslenmiş, hoşlarına
gitmiştir. [41,51; 11,
10, 11]

Yunus /13 –
Sizden önceki
devirlerde geçen nice
ümmetleri,

Peygamberleri
kendilerine açık deliller
(mücizeler) getirdikleri
halde,

onları yalancı
sayıp hakka karşı
çıkarak zulmettikleri ve
iman etmeyecekleri
sabit olduğu için imha
ettik.

İşte suçlular
güruhunu Biz böyle
cezalandırırız.

Yunus /14 – Sonra
onların peşinden, nasıl
davranacağınızı görmek
için,

bu dünyada
onların yerine sizi
geçirdik.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yunus /15 – Böyle iken, âyetlerimiz kendilerine, açık deliller halinde okunduğunda, âhirette huzurumuza varacaklarını ummayanlar,

“Bize bundan başka bir Kur’ân getir veya bunu değiştir” derler.

De ki: “Onu kendiliğimden değiştirmem asla olacak bir şey değil.

Çünkü ben sadece bana vahyedilene tâbi olurum

ve eğer sizin arzuunuza uyar da Rabbime isyan edersem, o müthiş günün azabından korkarım.”

Yunus /16 – De ki: “Eğer Allah dileseydi ben Kur’ân’ı size okuyamazdım,

hiç bir suretle de size onu bildirmezdi.

Bilirsiniz ki, daha önce, bir ömür boyu aranızda yaşadım, böylesi bir iddiada bulunmadım.

Aklınızı kullanıp bunu anlamaz mısınız?

Yunus /17 – Hem yalandan bir söz uydurup onu Allah’a mal eden

veya Allah’ın âyetlerini yalan sayandan daha zalim kim olabilir?

Gerçek şu ki mücrimler iflah olmazlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
10-Yunus Süresi											Yaprak 05A					Cüz 11					Süre 10					Sayfa 209				

Bu Cüz Yaprğa git

۲۰۹

سُورَةُ يُونُسَ

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

لِقَاءَنَا آتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي

أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي

أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ

اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِيكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ

فِيكُمْ عُمْرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ

مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ

وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُوَ لَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ

اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي

الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا

كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَا خْتَلَفُوا وَلَوْلَا

كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ

لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

Yunus /18 – Onlar, Allah’tan başka kendilerine ne zarar ne de fayda veremeyen birtakım nesnelere ibadet ediyor ve “Onlar Allah katında bizim şefaathçilerimizdir” diyorlar.

De ki: Böyle bir şey olacak da Allah bilmeyecek ha!

Ne o, yoksa siz Allah’a göklerde ve yerde olup da bilmediği şeylerin varlığını mı haber vereceğinizi iddia ediyorsunuz?

Hâşâ! O, onların iddia ettikleri her türlü ortaktan münezzehdir, yücedir. [13,33]

Gerek bu âyette, gerekse başka bir çok âyette yer alan *min dümillah* ibaresi bazı meallerde “Allah’ı bırakıp...” diye tercüme edilmiş. Ebussuud burada der ki: “Onlar Allah’ın dışında birtakım nesnelere de ibadet ederler” demektir. Yoksa onlar Allah’a ibadeti büsbütün terketmiş değildirdiler. Bilakis maksat, o ibadetle yetinmediklerini ifade etmek ve nazm-ı kerimin siyakının ortaya koyduğu üzere, o ibadeti putlara ibadete makrun kılmak, yani o ibadeti putlara ibadette birlikte yaptıklarını bildirmektedir.”

Yunus /19 – İnsanlar aslında tek ümmet idi. Başlangıçta hepsi tevhid inancına sahip iken sonra aralarında ihtilaf çıktı.

Şayet Allah’tan nihaî hükmü kıyamete bırakma şeklinde

önceden yapılmış bir vaad olmasaydı,

ihtilaf ettikleri konudaki hüküm çoktan verilmiş, azap tepelerine inmiş olurdu. [2,213; 11, 110; 20,129]

Yunus /20 – Bir de kalkmış: “O Peygambere Rabbi tarafından bambaşka bir mucize indirilse ya!” diyorlar.

Sen de ki: “Gayb âlemi ancak Allah’ındır. Gaybı bilmek O’na mahsustur.

O halde bekleyin bakalım, ben de sizinle beraber bekliyorum. [6,37; 17,59; 10,96-97; 15,14-15]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yunus /21 –
İnsanlara uğradıkları bir deritten sonra bir nimet ve âfiyet tattırarak olursak, bir de bakarsın ki âyetlerimiz hakkında yine birtakım kötü düşüncelere sapsınlar!

De ki: “Allah’ın o tuzakların hakkından gelmesi, daha da çabuk gerçekleşir.

Haberiniz olsun: meleklerimiz bütün o kötü düşüncelerinizi kaydedip duruyorlar.”

Yunus /22 – Sizi karada olsun, denizde olsun gezdirip dolaştıran O’dur.

Gemide olduğunuz zamanı düşünün:

Gemiler, tatlı bir rüzgarla içindeki yolcuları alıp götürdüğü

ve yolcular da bundan ötürü keyiflendikleri bir sırada,

birden gemiye şiddetli bir fırtına gelir, dalgalar her taraftan onları sarar

ve artık kendilerinin tamamen kuşatılıp bir daha kurtulamayacaklarını zannedince,

bütün niyaz ve ibadetlerini yalnız Allah’a tahsis edip götülde O’na yalvarırlar:

“Ahdimiz olsun ki, eğer bizi bu felaketten kurtarırsan, mutlaka şükreden kullarından olacağız!” derler. [2,139] {KM, Mezmurlar 107,23-30}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
10-Yunus Süresi											Yaprak 05B					Cüz 11					Süre 10				Sayfa 210										
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ يُونُسَ

۲۱۰

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ

مَكْرَفَىٰ آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ

مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا

كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا

رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ

أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنَّا نَجَّيْنَا مِنْ

هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَنْجَيْهِمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

﴿٢٣﴾ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ

بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ

الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا

أَتَيْهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَا هَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْن

بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ

يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

Yunus /23 – Fakat Allah onları kurtarıncı bir de bakarsın ki yine yeryüzünde haksız yere taşkınlıklar ve türlü yolsuzluklarda bulunuyorlar.

Ey insanlar! İyi biliniz ki taşkınlığınız sadece kendi aleyhinizedir.

Elde edeceğin en fazla şey, bu fani hayatın geçici menfaatidir.

Sonunda dönüp Bizim huzurumuza geleceksiniz ve Biz de yaptıklarımızı size bir göstereceğiz. [17,67; 29,65; 31,32]

Yunus /24 – Bu fani dünya hayatı bilir misiniz neye benzer?

Tıpkı şuna benzer: Gökten yağmur indiririz,

derken o yağmur sebebiyle, insanların ve hayvanların yiyerek beslendikleri bitkiler bol bol yetişir, ağ gibi etrafı sarar.

Yeryüzü renk renk, çeşit çeşit meyve ve mahsullerle süslenir,

bahçe sahipleri de tam, bütün o ürünleri devşirmeye giriştikleri sırada,

geceleyn veya gündüzün birden emir çıkarırız, bir afet gelir, söktüp biçer.

Sanki daha dün, o şen manzara, orada hiç olmaması gibi olur...

İşte Biz düşünüp ibret alacak kimseler için âyetleri, delilleri böyle ayrıntılı olarak açıklarız.

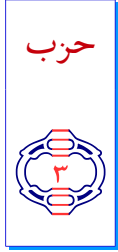
Yunus /25 – Allah insanları esenlik ve mutluluk ülkesine davet eder ve dilediği kimseleri doğru yola iletir. [6,127]

Yunus /26 – İyi ve güzel davranışlarda bulunanlara en güzel mükâfât

yani cennet ile daha da fazlası olarak Allah'ın cemelini görmek var.

Onların yüzlerine ne bir leke bulaşır, ne de bir zillet! İşte onlar cennetliktir.

Onlar orada ebedi kalacaklardır. [9,72; 55, 60; 76,11] {KM, Yuhanna 17,3}

Yunus /27 – Kötülük işleyenler ise, yaptıkları kötülük kadar ceza görürler. Kendilerini bir zillettir kaplayacak...

Onları Allah'ın bu cezasından koruyup kurtaracak bir kimse yoktur. Yüzleri sanki kapkaranlık gece parçalarıyla kaplanmıştır.

İşte onlar cehennemliktir.

Hem de orada ebedi kalacaklardır. [42,45; 14,42-44; 75,10-12; 3,106-107]

Yunus /28- Yunus /29 – Gün gelir, onların hepsini bir araya toplayıp sonra Allah'a şirk koşanlara:

“Siz de, tapığımız şerikleriniz de yerlerinize!” deriz. Artık onları putlarından tamamen ayırmışızdır.

Şerikleri: “Siz dünyada bize tapmıyordunuz. Bizimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter.

Doğrusu, sizin bize tapmanızdan hiç mi hiç habermiz yoktu” derler. [18,47; 30,14-43; 19, 82; 46,5-6]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
10-Yunus Süresi											Yaprak 06A					Cüz 11					Süre 10					Sayfa 211									
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۱۱

سُورَةُ يُونُسَ

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا

السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ

مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ

جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ

فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ

عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٨﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا سَلَفَتْ

وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلِيَهُمْ الْحَقِّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٩﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ

وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٠﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ

رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنْتِ تُضِرُّونَ ﴿٣١﴾ كَذَلِكَ

حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yunus /30 – İşte orada her kişi önce göndermiş olduğu işlerin tadını anlar:

Hepsi, gerçek sahipleri ve efendileri olan Allah'ın huzuruna götürülür

ve uydurdıkları bütün şerikler onlardan ayrılıp ortalıkta görünmez olur. [86,9; 75,13; 17,13-14]

Yunus /31 – De ki: Kimdir sizi gökten ve yerden rızıklandıran?

Kimdir kulaklarınızı ve gözlerinizi yaratan?

Kimdir ölüden diriye, diriden ölüye çıkaran.

Kimdir bütün işleri çekip çeviren, kâinatı yöneten.

“Allah!” diyecekler, duraksamadan:

De ki: “O halde sakınmaz mısınız O'nun cezasından?” [3,27; 80,27-31; 67,21]

Yunus /32 – İşte bunları yapan Allah'ın sizin gerçek Rabbiniz.

Gerçeğin ötesinde, dalâletten başka ne kalır?

Nasıl olur da haktan vazgeçersiniz?

Yunus /33 – Öyle büsbütün doğru yoldan çıkmış, isyanda ısrar eden o fâsiklara,

imana gelmedikleri için, Rabbinin azap kararı kesinleşmiştir. [39,71]

Yunus /34 – De
ki: “Sizin Allah’a ortak
saydığınız şeriklerden

mahlûkatı yaratıp
onları ölümlerinden
sonra da diriltilebilen
var mıdır?”

De ki: “Ancak
Allah ilkin yaratıp
sonra diriltmeye
kadiridir.

Öyleyse nasıl
oluyor da bu hakikatten
vazgeçiriliyorsunuz?”

Yunus /35 – De
ki: “O şeriklerinizden
hakikate götüreceği var
mı?”

De ki: “Gerçeğe
ancak Allah hidayet
eder.”

Şimdi söyleyin
bakalım; gerçeğe
ulaştıran mı tâbi
olunmaya lâyıktır,

yoksa elinden
 tutulup doğru yola
 götürülmedikçe kendisi
 yol bulamayan kimseler
 mi?

Ne oluyor size!
 Nasıl böyle yanlış
 hükmediyorsunuz?”

Mahlûkların ortak
 özelliği, yaratılmış ve
 âciz olmaktır. Aciz, âciz
 olanın derdine çare
 olamaz, mutlak
 hakikate ulaştıramaz,
 kalbine hidayet
 veremez. Şuursuz
 putlar bunu zaten
 yapamadığı gibi, bu
 hususta şuurlu varlıklar
 bile fayda
 sağlayamazlar.

Aklî bile Allah
 hidayet etmedikçe
 kendiliğinden bir ilim
 keşfedemez, kendi
 başına doğruyu
 bulamazken, mabudluk,
 mutlak hâdi (hidayet
 veren, doğruya
 ulaştıran) olan Allah
 Teâlâ’dan başka kimin
 hakkı olabilir?

Burada hidayetten
 maksat, bizzat ve bilfiil
 olan hidayettir, vasıtalı,
 mecazî hidayet değildir.
 Peygamberler ve doğru
 yolu bildiren âlimlerin
 vesile olma şeklindeki
 rehberliklerine *illa en
 yuhda* istisnası ile işaret
 edilmiştir. Yani Allah
 onları hidayet ettiği
 için, onlar da vesile
 olabilirler. Fakat bu da
 hidayeti kalpte yaratma
 şeklinde bizzat ve bilfiil
 olan hidayet değildir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
10-Yunus Süresi	Yaprak 06B										Cüz 11					Süre 10					Sayfa 212														
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ يُونُسَ

۲۱۲

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ

يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنْتَ تُؤْفِكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ

يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ

أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ مَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ

تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا الظَّنَّ لَا يُغْنِي

مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ

أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ

الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ

فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ

تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ

أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ

أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ

يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

Yunus /36 –
Onların çoğu sadece
zanna uyarlar.
Halbuki zan asla
gerçeğin yerini
tutamaz.
Allah onların bütün
yaptıklarını hakıyla
bilir.

Yunus /37 – Bu
Kur’an’ın Allah’tan
başkası tarafından
uydurulması asla
mümkün değildir.
Lâkin daha önce
indirilen kitapları tasdik
eder
ve farzedilen hüküm
ve hakikatleri açıklar.
Onda şüphe edilecek
hiçbir taraf yoktur.
Rabbülâlemin
tarafından
gönderilmiştir. [3,7;
2,41]

Yunus /38 –
Yoksa “Onu kendisi
uydurmuş” mu
diyorlar?
De ki: “Öyleyse,
iddianızda tutarlı iseniz
haydi onunkine benzer
bir süre ortaya koyun
ve Allah’tan başka
çağrabileceğiniz kim
varsa hepsini de
yardıma çağırın.”
[17,88; 2,24; 11,13]

Yunus /39 –
Hayır! Onlar, hakkında
etrafılı bir bilgi
edinmeden ve henüz
yorumuna tam vakıf
olmadan, bu Kur’an’ı,
çarçabuk yalanladılar.
Kendilerinden
öncekiler de böyle
yalan saymışlardı.
Bak ve zalimlerin
sonunun nasıl olduğunu
anla!

Yunus /40 –
Onlardan Kur’an’a
iman edenler de var,
iman etmeyenler de.
Rabbin hakkı
yalanlayıp halk içinde
fitne ve fesat
çıkarırları pek iyi bilir.

Yunus /41 – Eğer
seni yalancı saymakta
ısrar ederlerse de ki:
“Benim yaptığım
bana ait, sizin
yaptığınızı da size.
Benim yaptıklarımla
sizin, sizin
yaptıklarınızla da
benim ilişğim yoktur.”
[109,1-6; 60,4]

Yunus /42 –
Onların içinde senin
söylediklerini
dinlemeye gelenler de
var.

Fakat sen sağırlara
nasıl duyurabilirsin ki?
Hele aklılarını da
kullanmıyorlarsa!

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yunus /43 –
Onların arasında sana bakanlar da var.

Fakat gözleri görmeyenlere sen nasıl doğru yolu gösterebilirsin, hele basiretleri de yoksa! [25,41-42]

Baş gözü ile beraber kalb gözü de görmezse, böyle bir âmaya birşey anlatmak mümkün olmaz. Görmekten gaye, ibret almaktır. Dolayısıyla, asil önemli olan basirettir. Bundan ötürü kalb gözü açıksa âma, birşeyler sezer. Hatta böyle olan bir âma, ahmak olan göz sahibinin anlayamadığını anlatır.
Yunus /44 – Allah insanlara asla zulmetmez. Lâkin insanlar kendi kendilerine zulmederler.

Yunus /45 –
Kıyamet günü Allah hepsini bir araya toplayacak.
Dünyada, gündüzün ancak bir saati kadar zaman yaşamış gibi gelecek kendilerine. O şekilde ki sadece tanışacak ve birbirlerini görünce tanıyacakları kadar yaşadıklarını sanacaklar.
Allah'a kavuşmayı yalan sayıp da doğru yolu tutmamış olanlar, en büyük kayba uğramışlardır. [79,46; 20,104; 70,11-15; 23,101; 77-15]

Yunus /46 –
Onlara vaad ettiğimiz şeylerin bir kısmını sana göstersek, yahut seni vefat ettirsek, nasıl olsa sonunda onlar bize döneceklerdir.

Elbette Allah, kendilerinin ne yapacaklarına şahittir.

Yunus /47 – Her ümmetin bir Peygamberi vardır.

Peygamberleri kendilerine gelince, aralarında adaletle hükmedilir, hiç birine zulmedilmez. [39,69]

Yunus /48 –
Onlar: "Eğer dediğiniz doğru ise, peki bu vaadin ne zaman gerçekleşeceğini söyleyin!" derler. [42,18]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
10-Yunus Süresi	Yaprak 07A											Cüz 11					Süre 10					Sayfa 213								

Bu Cüz Yaprağa git

۲۱۳

سُورَةُ يُونُسَ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمَىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَأَمَّا نُورِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ فَأَلَيْنَا مَرْجِعَهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ يَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ﴿٤٩﴾ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن آتَيْكُمُ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥١﴾ أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ أَمَنْتُمْ بِهِ أَلَنْ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْرُونَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٣﴾ وَيَسْتَنْبِئُكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yunus /49 – De ki: "Ben kendi kendime bile, Allah'ın dilediğinden başka ne bir zararı savma, ne de bir fayda sağlama imkânına sahip değilim.

Her ümmetin belirlenmiş bir ömür süresi vardır.

Artık o vaadeleri gelince, onu ne bir saat ileri, ne de bir saat geri alamazlar." [7,34,188; 63,11]

Yunus /50 – De ki: "Ne dersiniz, şayet O'nun azabı size yataarken veya gündüzün gelirse ne yaparsınız?"

Mücrimler bunlardan hangisini acele ile istiyorlar?"

Yunus /51 – Olan olduktan sonra mı ona iman edeceksiniz?"

Ya şimdi ha! Hani siz bunu çarçabuk istiyordunuz? [32,12; 40,84-85]

Yunus /52 – Sonra o zalimlere: "Ebedî azabı tadın bakalım! Siz dünya hayatında neyi hak ettiyseniz, sadece onun karşılığını göreceksiniz." denir. [32,14]

Yunus /53 – "Sahi doğru mu bu?" diye senden haber sorarlar.

De ki: "Evet! Rabbime yemin ederim ki o elbette gerçektir ve siz bundan yakayı kurtaramazsınız." [6,134; 36,82; 34,3; 64,7]

Yunus /54 –
Kendi nefesine zulmeden her kişi, dünyadaki bütün şeylere malik olsaydı bile, kendisini cezadan kurtarmak için hepsini fidiye olarak verirdi.

Onlar cezaları olan azabı görünce içten içe duydukları pişmanlığı açığa vururlar.

Ne çare ki, kendilerine asla haksızlık edilmeksizin, aralarında adaletle hüküm verilmiştir.

Eserre: Hem açığa vurmak, hem de, acının şiddeti sebebiyle kişinin nutku tutulduğundan söyleyememesi yani içinde gizlemek hakkında kullanılır. Yani bu kelime bu iki zıt mânaya gelmesi itibarıyla ezdaddandır.

Yunus /55 – İyi bilin ki göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ındır.

İyi bilin ki Allah'ın vaadi gerçektir, fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

Yunus /56 – Hayatı veren de, öldürüp geri alan da O'dur. Ve sonunda hepimiz O'nun huzuruna götürüleceksiniz.

Yunus /57 – Ey insanlar! İşte size, Rabbinizden bir öğüt, gönüllerdeki dertlere bir şifa, müminlere doğru yolu gösteren bir hidayet ve rahmet geldi. [17,82; 41,44]

Yunus /58 – De ki: "Allah'ın lütfuyla, rahmetiyle, evet sadece bununla ferahlanın!

Çünkü bu, onların dünya malı olarak topladıkları bütün şeylerden daha hayırlıdır."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
10-Yunus Süresi											Yaprak 07B					Cüz 11					Süre 10				Sayfa 214											
Bu Cüz Yapağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ يُونُسَ

٢١٤

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرَوْا

النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ إِلَّا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِنَّا وَعَدَدُ

اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُخَيِّ وَيُمِيتُ وَالِيهِ

تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ

اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ

﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ

مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ

تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ

الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ

أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ

قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ

فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا

فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yunus /59 – De ki: "Peki, Allah'ın size ihsan ettiği rızıklardan, bir kısmını helâl, bir kısmını haram yapmanıza ne dersiniz?"

De: "Allah mı sizin böyle yapmanıza izin verdi, yoksa siz Allah'a iftira mı ediyorsunuz?"

Yunus /60 – Uydurdukları yalanı Allah'a mâl edenler kıyamet gününü ne zannediyorlar?

Gerçekten Allah insanlara karşı büyük lütuf sahibidir.

Fakat insanların çoğu bu nimete şükretmezler.

Yunus /61 – Herhangi bir işte bulunsan, onun hakkında Kur'an'dan herhangi bir şey okusan,

Sen ve ümmetinin fertleri her ne iş yapsanız, siz o işe dalıp çoştüğünüzde, mutlaka Biz her yaptığınızı görürüz.

Yerde olsun, gökte olsun, zerre ağırlığına bir varlık bile Rabbinin ilminden kaçamaz.

Ne bundan küçük, ne bundan büyük hiçbir şey yoktur ki, hepsi apaçık bir kitapta olmasın. [2,44; 6,59; 11,6; 26,217-218] {KM, Matta 10,30}

Yunus /62 – İyi bilirsiniz ki Allah'ın velilerine korku yoktur, onlar üzüntüye de uğramazlar.

Yunus /63 – Veliler o kimselerdir ki O'na iman edip, emirlerine aykırı hareketlerden sakınırlar.

Yunus /64 – Dünya hayatında da ahirette de müjde vardır onlara.

Allah'ın hükümlerinde olsun, verdiği sözlerde olsun, asla değişiklik olmaz.

İşte bu müjdeler en büyük mutluluktur. [41,30-32; 21,103; 57,12]

Yunus /65 – O inkârcıların sözleri seni üzmesin. Çünkü bütün izzet ve üstünlük Allah'ındır. O her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

Yunus /66 – İyi bilirsiniz ki göklerde ve yerde kim varsa hepsi Allah'ın kuludur,

Onun hükmü altındadır.

Allah'tan başka birtakım şeriklere ibadet edenler de gerçekte o putlarına tâbi olmazlar.

Onlar sadece birtakım zanlara uymakta ve sırf kafadan atmaktadırlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
10-Yunus Süresi											Yaprak 08A					Cüz 11					Süre 10					Sayfa 215				

Bu Cüz Yaprağa git

۲۱۵

سُورَةُ يُونُسَ

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۗ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ

ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۗ وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ

إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۗ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۗ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ شُرَكَاءُ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ

وَأِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۗ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ

الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ فِي

ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۗ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ

وَلَدًا سُبْحَانَهُ ۗ هُوَ الْغَنِيُّ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا ۗ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ

مَا لَا تَعْلَمُونَ ۗ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ

الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۗ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ۗ ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ

ثُمَّ نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۗ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yunus /67 – Dinlenip sükûnet bulmanız için geceyi karanlık, çalışıp iş yapmanız için de gündüzü aydınlık kılan O'dur.

Elbette bunda, işitip dinlemesini bilen kimseler için nice deliller ve ibretler vardır.

Yunus /68 – Müşrikler "Allah evlat edindi" dediler.

Haşâ! O bundan münezzektir. O her şeyden olduğu gibi evladı olmaktan da müstağnidir.

Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi O'nundur.

Buna dair, ey müşrikler, hiçbir deliliniz yoktur.

Ne o, Allah hakkında kesin bilgi sahibi olmadan konuşuyor,

rastgele şeyleri mi O'na isnad ediyorsunuz? [19,88-95]

Yunus /69 – De ki: "Allah hakkında böyle yalan uydurup O'na mal edenler asla iflah olmazlar."

Yunus /70 – Olsa olsa dünyada az bir zevk alır, ama sonunda Bizim huzurumuza dönerler.

Sonra Biz de inkâr ve nankörlüklerinden ötürü o çok şiddetli azabı onlara tattırırız.

Yunus /71 –

Onlara Nuh hakkındaki haberi oku: O halkına:

“Ey benim halkım, dedi, eğer benim aranızda bulunmam

ve Allah'ın âyetlerini hatırlatmam size ağır geldiyse, şunu bilin ki ben yalnız Allah'a dayanıp güvendim.

Siz de şerik koştuğunuzla beraber toplanıp işinizi kararlaştırın ki tasasımı çektiğiniz bir dert olup kalmasın.

Sonra da bana hiç mühlet vermeden hakkımdaki hükmünüzü uygulayın. [3,128; 11,55-57]

Yunus /72 – Eğer bu tebliğimden yüz çevirirseniz benim kaybedeceğim bir şey yok!

Çünkü ben sizden ücret beklemiyorum ki!

Benim ücretimi siz veremezsiniz. Benim mükâfatum ancak Allah'a aittir ve bana, O'na teslim olanlardan olmam emredilmiştir. [11,29; 34,47]

Yunus /73 – Yine de halkı kendisini dinlemeyip onu yalancı saydılar.

Biz de hem onu, hem de gemide beraberinde olanları kurtardık

ve bunları o ülkede onların yerine geçirdik.

Âyetlerimizi yalan sayanları ise suda boğduk.

İşte bak, uyarıldığı halde doğru yolu tutmayanların akıbetlerinin nasıl olduğunu gör! [2,30; 39,40; 7,64]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
10-Yunus Süresi											Yaprak 08B					Cüz 11					Süre 10					Sayfa 216									
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ يُونُسَ

٢١٦

وَآتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَتْ كِبَرًا عَلَيْكُمْ

مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا

أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً

ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ

مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

فَكَذَّبُوهُ فَانجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ

خَلَائِفَ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ

عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ۚ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاؤُهُمْ

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى

قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ۚ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِ هِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى

فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مُبِينٌ ۚ

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ

السَّاحِرُونَ ۚ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّ عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا

وَتَكُونُ لَكُمْ أَلْبَابًا فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۚ

Yunus /74 –

Nuh'tan sonra, kendi halklarına resul olarak daha nice peygamberler gönderdik.

Onlar kavimlerine âyetler, mucizeler getirdiler; ama birikiler, önce yalan saydıkları şeye, bir türlü inanmadılar.

İşte haddi aşanların kalplerini böyle mühleriz!

حزب

Yunus /75 –

Onlardan sonra da, Firavun ile ileri gelen yöneticilerine Mûsâ ile Harun'u delillerimiz, mucizelerimizle gönderdik.

Ama onlar büyüklük taslayıp kabul etmeyi kibirlerine yediremediler ve suçlu bir halk oldular. [7,60]

Yunus /76 – Onlara tarafımızdan gerçek ulaşınca: “Bu besbellî bir sihirdir.” dediler. [27,14]

Yunus /77 – Mûsâ dedi ki: “Size gelen gerçeği böyle mi niteliyorsunuz? İnsaf edin, sihir midir bu?”

Şu bir gerçektir ki büyütüler iflah olmazlar.”

Yunus /78 – “Sen”, dediler, “bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz dinden döndürsün de

ülkede önderlik ikinize kalsın diye mi geldin? Biz, mümkün değil, size inanmayız.” [7,70]

Dine inananların bütün düşündükleri dünya menfaati olduğundan, peygamberlere bile bakışları o açıdan oluyor.

Âyet dine hizmet edenlerin bu hususa dikkat etmelerini, en ufak bir açık verilmesi yani müminlerin şahsî ve dünyevî menfaatlere yönelmemeleri gerektiğini ima ediyor.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yunus /79 –

Firavun: “Ne kadar usta sihirbaz varsa, hepsini toplayıp getirin!” emrini verdi.

Yunus /80 –

Büyücüler gelince Mûsâ onlara: “Ortaya atacağınız ne varsa atın, hünerinizi gösterin” dedi.

Yunus /81 - Yunus

/82 – Onlar iplerini ve değneklerini atınca Mûsâ şöyle dedi:

“Yaptığımız şey, sihirdir. Allah onu boşa çıkaracaktır.

Çünkü Allah bozguncuların işini düzeltmez.

Mücrimler hoşlanmasa da, Allah sözleriyle gerçeği ortaya çıkaracaktır.” [8,8]

Yunus /83 –

Hasılı, başlangıçta Mûsâ'ya, kendi kavminden, genç bir kuşaktan başka iman eden olmadı.

Kavmi, Firavun'un ve yöneticilerin, kendilerine işkence edeceklerinden korkuyorlardı.

Çünkü Firavun o ülkede son derece despot ve çok aşırı gidenlerdendi.

Yunus /84 –

Mûsâ: “Ey kavmim, dedi, Siz Allah'a iman ettiniz, O'na tam bir teslimiyetle bağlandınızsa, öyleyse yalnız O'na dayanıp güvenin!” [67,29; 73,9; 11,123]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
10-Yunus Süresi											Yaprak 09A					Cüz 11					Süre 10					Sayfa 217									
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۱۷

سُورَةُ يُونُسَ

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ

السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا

اَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهٖ السِّحْرُ اِنَّ اِلٰهَ سَيَبْطُلُهُ اِنَّ

اِلٰهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اِلٰهُ الْحَقِّ بِكَلِمَاتِهٖ

وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَمَا اَمِنَ لِمُوسَى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ عَلٰى

خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهٖمْ اَنْ يَفْتِنَهُمْ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِى

الْاَرْضِ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ

بِاِلٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْا اِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوْا عَلٰى

اِلٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ ﴿٨٥﴾

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِّنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ ﴿٨٦﴾ وَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى وَاَخِيهٖ

اَنْ تَبَوِّا الْقَوْمِ كَمَا بِمِصْرَ بُوْتًا وَاَجْعَلُوْا بُيُوْتَكُمْ

قِبْلَةً وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسٰى رَبَّنَا

اِنَّكَ اَتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَآهٖ زِيْنَةً وَاَمْوَالًا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا

لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰى اَمْوَالِهٖمْ وَاَشْدُدْ عَلٰى

قُلُوْبِهٖمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرُوْا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٨٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yunus /85- Yunus

/86 – Onlar da şöyle cevap verdiler: “Biz de Allah'a dayanıp güvendik.

Ey Rabbimiz! Bizi o zalim kimselerin işkenceleri ile imtihan etme ve rahmetinle kurtar bizi o kâfirler gürhundan!”

Yunus /87 –

Mûsâ'ya ve kardeşine: “Kavminiz için Mısır'da evler hazırlayın,

evlerinizi namazgâh yapın, namazı hakkıyla ifa edin ve ey Mûsâ müminleri müjdele!” diye vahyettik. [12,21]

İsrailoğullarında aslanan, ibadetin mâbedde yapılmasıdır.

Fakat işkence döneminde, ruhsat kabilinden, evleri namazgâh edinmelerine izin verilmişti.

Yunus /88 –

Mûsâ: “Ey bizim Rabbimiz!” dedi. “Sen Firavun ile onun ileri gelen adamlarına dünya hayatında muazzam zinet, haşmet ve servet verdin.

Ey bizim Rabbimiz! İnsanları neticede Senin yolundan saptırsınlar diye mi onlara bu imkanı verdin?

Ey bizim büyük Rabbimiz, mahvet, sil süpür onların servetlerini ve kalblerini şiddetle sık;

belli ki o acı azaba girmedikçe onlar imana gelmeyecekler.”

Yunus /89 – Allah buyurdu ki: “Dualarınız kabul edildi. Dürüst olmaya devam edin, müstakim olun ve sakın hakikati bilmeyenlerin yoluna tâbi olmayın.”

Yunus /90 – Derken, İsrailoğullarını denizden geçirdik. Hemen Firavun, askerleriyle beraber zulmederek ve saldırarak peşlerine düştü.

Nihayet boğulmak üzere iken: “İman ettim. İsrailoğullarının inandığı İlahtan başka tanrı yokmuş. Ben de müslümanlardım” dedi. [2,50; 40,84-85; 20,78; 26,66]

Yunus /91 - Yunus /92 – “Şimdi mi? Halbuki bundan önce isyan etmişin, bozgunculardan olmuşsun!

Biz de bugün senin bedenini denizden kurtarıp karada bir yere çıkaracağız ki

senden sonra gelecek nesillere ibret olasın.”

Doğrusu insanların birçoğu bizim âyetlerimizden, ibret alınacak delillerimizden gafildirler. [28,39-41]

Mevcut Tevrat metni, Mısır’dan çıkış konusunda küçük ayrıntılara bile yer verecek kadar tafsilat ihtiva etmesine rağmen, Firavunun bedeninin mahfuz kalacağına dair bu önemli hadiseye hiç temas etmez. Kur’ân’ın mücizevi bir tarzda haber verdiği bu hâdise, son asırda keşfedilmiştir. Hz. Müsâ’yı takip edip boğulan Firavun’un cesedi zamanımıza kadar Mısır’da kalmış, oradan Londra’ya götürülmüş olup insanlar tarafından ibretle seyredilmektedir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
10-Yunus Süresi											Yaprak 09B					Cüz 11					Süre 10					Sayfa 218										
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ يُونُسَ

٢١٨

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ

فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ

قَالَ أَمِنْتُ أَنَّهُ لَإِلَهِ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ

الْمُضِلِّينَ ﴿٩٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّا جَاءْنَا مِنْ الْمِثْرَاقِ مِنَ الْمُعَرَّبِ

فَلْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ

كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا

بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُورًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا

حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا

أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يَاقُرُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ

لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

﴿٩٣﴾ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ

الْخَاسِرِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

﴿٩٥﴾ وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٦﴾

Yunus /93 – Biz İsrailoğullarını güzel bir yerde yerleştirdik, onlara helâl hoş rızıklar verdik.

Kendilerine ilim gelinceye kadar ihtilafa düşmediler, fakat ondan sonra ihtilafa başladılar.

Elbette Rabbin, aralarında ihtilaf ettikleri hususlarda kıyamet günü hükmünü verecektir. [7,137; 26,59-60]

Yunus /94- Yunus /95 – Eğer, faraza, sana indirdiğimiz hususlardan herhangi birinde şüphe edersen, senden önce kitap okuyanlara sor.

Celalim hakkı için, sana Rabbin tarafından gerçek gelmiştir, bundan en ufak bir tereddüdün olmasın! Sakın Allah’ın âyetlerini yalan sayanlardan olma, yoksa hüsrana uğrayanlardan olursun. [7,157]

Kur’an, Resulullahım Tevrat ve İncil’de müjdelendiğini bildirir. Ehl-i kitabın, kendi çocuklarını tanıdıkları gibi onu tanıdıklarını söyler. Bu âyetten maksat, Kur’an’ın ve Hz. Peygamberin nübüvvetinin doğruluğuna dair bilgiyi te’kit etmektir. Yani:

“Olmaz ya, faraza onlarda bu bilginin olduğuna dair içine bir şüphe gelecek olursa şüpheye düşenin yapacağı iş, hemen deliller aramak ve ilim adamlarıyla görüşmektir. Sen de öyle yap, Ehl-i kitap bilginlerine sor, zira onlar bu konuda yeterli bilgi sahibidirler.” Şu halde bu âyetten maksat: “Yahudi bilginlerinin Resulullahın nübüvvetini ne derece kuvvetle bildiklerini anlatmaktır, yoksa Hz. Peygamberin şüpheye düşüğünü bildirmek değildir.”

Yunus /96- Yunus /97 – (Kâfir olarak ölüp cehenneme gideceklerine dair) haklarında Rabbinin hükmü kesinleşmiş olanlar,

her türlü mücize de önlerine gelse, gayet acı azabı görmedikçe iman etmezler. [10,88]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
10-Yunus Süresi											Yaprak 10A					Cüz 11				Süre 10				Sayfa 219											
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

Yunus /98 – Azap gelip çıktığı zaman imana gelip de bu imanı kendilerine fayda vermiş olan bir tek memleket halkı olsun, bulunsaydı ya! Asla böyle bir şey vaki olmamıştır. Ancak Yunus'un halkı müstesnadır ki bunlar iman edince, kendilerinden dünya hayatındaki rüsvaylık azabını uzaklaştırıp giderdik ve onları bir süre daha yaşattık. [21,87-88; 36,30; 37,139-148; 51,52]

Yunus /99 – Eğer Senin Rabbin dileseydi, dünyada ne kadar insan varsa hepsi imana gelirdi. Ama bunu irade etmedi. Şimdi sen mi, imana gelsinler diye insanları zorlayacaksın?

Yunus /100 – Allah'ın izni olmadıkça hiç bir kimsenin iman etmesi mümkün değildir. (O, akıl ve iradelerini iman tarafına kullananlara iman nasip eder). Fakat akıllarını çalıştırmayanlara ise şeytani musallat eder, o pislikte bırakır. [11,118-119; 13,31; 88,21-22; 28,56]

Yunus /101 – De ki: “Göklerde ve yerde neler ve neler var, bir baksanıza!” Fakat bunca işaretler ve uyarılar iman etmeyecek kimselere ne fayda verir ki?

۲۱۹

سُورَةُ يُونُسَ

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمْنَتْ فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِذْ لَأَقْوَمَ يُونُسُ لَمَّا

أَمِنُوا وَكَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ

إِلْحِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا

أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ

أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ

لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ

يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلِ

فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا

وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ

وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ

وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

Yunus /102 – Onlar, sadece kendilerinden önce gelip geçmiş milletlerin unutulmaz azap günleri gibi bir gün gözlüyorlar değil mi? De ki: “Gözleyin, ben de sizinle beraber bekliyorum.”

Yunus /103 – Sonra Biz, resüllerimizi ve iman edenleri kurtarıyoruz. Böylece müminleri kurtarmak üzerimize düşen bir borçtur.

Yunus /104- Yunus /106 – De ki: “Ey insanlar! Eğer benim diminden şüphede iseniz, iyi bilin ki, ben sizin Allah'tan başka ibadet ettiğiniz şeylere asla ibadet etmem; lâkin sadece ve sadece, sizin ruhunuzu teslim alacak olan Allah'a ibadet ederim. Bana müminlerden olmam emredildi ve “yüzünü, özünü Allah'ı bir tanıyarak dine ver ve sakın müşriklerden olma.” “Sakın Allah'tan başka, sana ne fayda ne zarar vermeyecek olan putlara yalvarma, şayet böyle yaparsan, o takdirde kesinlikle zalimlerden olursun” diye talimat verildi.

Yunus /107 – Eğer
Allah sana bir sıkıntı, bir zarar dokundurursa, onu yine O'nun başka gideceği yoktur.

Şayet sana hayır dilerse, o durumda O'nun bu lütfunu engelleyebilecek de yoktur.

O lütfunu ihsanını kullarından dilediğine eriştirir. O, öyle gafur, öyle rahimdir! (aff, merhamet ve ihsanı boldur).

Yunus /108 – De ki:
"Ey insanlar! İşte Rabbiniz tarafından, hakikat size gelmiş bulunuyor.

Artık kim o gerçeği kabul eder de doğru yolu tutarsa, bunun faydası sadece kendisinedir.

Her kim de o yoldan saparsa, o da kendi aleyhine olarak sapar. Bilin ki, ben işlerinizi yönetmeyi üstüne almış biri değilim.

Yunus /109 – Sana
Rabbinden ne vahyolunursa ona tâbi ol ve "Allah hükmünü izhar edinceye kadar sabret. Çünkü hakimlerin en hayırlısı, en güzel hüküm vereni ancak O'dur.

11-HUD SÜRESİ

Mekke'de indirilmiş olup 123 âyettir. Bu sürede başka peygamberler ve konular anlatılmakla beraber, onlardan Hüd (a.s.)'in seçilmesi, bu vesile ile onun hak dini tebliğ etmekteki gayretlerini ebedileştirme gayesine hizmet etmektedir. Bir önceki Yunus süresinde olduğu gibi tevhid, nübüvvet ve ölümden sonra diriliş gibi akide esaslarını, özellikle Kur'an'ın Allah kelâmı olduğu gerçeğini vurgular. Bu itibarla Yunus süresinin yanına konulmuştur. Sürede Hz. Peygamber (a.s.) ile müminleri teselli etmek için, daha önceki kardeşleri olan Hz. Nuh, Hz. Hüd, Hz. Salih, Hz. Şuayb, Hz. Mûsâ ve Hz. Harun'un (aleyhimüsselam) tebliğlerine tafsilatlı olarak yer verilir. Süre, kıssaları zikretmenin hikmetini bildirir ve başlangıcında olduğu gibi, hatimesinde de tevhid akidesini vurgulayarak sona erer.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
10-Yunus Süresi	/										11-Hud Süresi										Yaprak 10B					Cüz 11					Süre 11					Sayfa 220				
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04															

سُورَةُ يُونُسَ

سُورَةُ التَّوْبَةِ

٢٢٠

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا

رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا

يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

وَآتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكِتَابِ أَحْكَمَتِ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

الَّتَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ وَإِنْ اسْتَغْفِرُوا

رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوَبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ

كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ

كَبِيرٍ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلَّا

إِنَّهُمْ يَشْتُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخِفُّوَامِنْهُ الْآحِينَ يَسْتَعْشُونَ

ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bismillahirrahmanirrahim

Hud /1 – Elif, Lâm, Râ. Bu öyle bir kitapdır ki âyetleri en kesin delillerle desteklenmiş, sonra da güzelce açıklanmış,

tam hüküm ve hikmet sahibi, her şeyden haberdar olan (hakim ve habir) tarafından gönderilmiştir. [2,1]

Hud /2 – Bundan maksat, Allah'tan başkasına ibadet etmemenizdir.

Gerçek şu ki: Ben sizi cennetle müjdelemek ve cehennemle uyarmak için O'nun tarafından gönderilmiş bulunuyorum. [21,25; 16,36]

Hud /3 – Bir maksat da şudur: Rabbinizden mağfiret dileyin. Sonra ona tövbe edin.

O'na dönün ki belirlenmiş bir ömür süresinin sonuna kadar sizi nimetleriyle yaşatsın ve faziletli bir hayat sürenlere, lütfu ve fazlından mükâfatlarını versin.

Fakat imandan yüz çevirirseniz sizin tepenize incek o müthiş günün azabından korkarım. [16,97]

Hud /4 – Zaten hepinizin toptan döneceği yer, O'nun huzurudur. O da istediği her şeyi yapmaya kadiridir.

Hud /5 – Dikkat edin, işin farkına varın: O kâfirler, eğilip bükülerek haktan yañçizer, böylece Peygamberden gizlenmek isterler.

(Aslında Allah'tan kaçıp saklanmak isterler, ama nasıl saklanabilirler ki!)

Onlar örtülerine büründükleri zaman dahi Allah onların içlerinde gizlediklerini de, açığa vurduklarını da pek iyi bilir.

Çünkü O bütün sinelerin kökünü, kühünü dahi bilir.

Hud /6 –

Yeryüzünde kılmıdayan hiçbir canlı yoktur ki onun rızıkı Allah'a ait olmasın.

Allah her canlın hayatını geçirdiği yeri de, öleceği yeri de bilir. Bütün bunlar apaçık bir kitaptır. [2,44; 29,17; 6,59] {KM, Mezmurlar 104, 11-12; 155,15-16}

Allah onun *müstekarrını* da, *müstevdamı* da bilir, yani yerleştiği yeri de, emaneten bulunduğu yeri de bilir. Durduğu, oturduğu yeri de, gezdiği ve dolaştığı yeri de bilir. Babasının sulbündeki durumunu da, ana rahmindeki durumunu da bilir. Yattığı yeri de bilir, öleceği yeri veya öleceği vakti de bilir. Bütün bunları bilir de ona göre rızıkını verir. Bütün o kılmıdayan canlılar, onların rızıkları, müstekarrları ve müstevdamları takdir olunup Levh-i Mahfuz'a yazılmış, Allah'ın ilminden yaratılmış alanına çıkarılmıştır ki bu Kitabı görebilen melekler oradaki yazıyı açıktan okur ve anlarlar.

İşte Allah'ın ilim ve kudreti öyle geniş ve fazl-ı keremi ile rububiyeti de böyle kapsamlıdır. Şu halde insan rızıkını Allah'tan istemeli. Fakat rızık için değil, Allah için çalışmalıdır. Rızık meselesi o kadar endişe edecek bir şey değildir. Allah'tan başkasından rızık beklemek boşunadır.

Hud /7 – Hem O'dur ki gökleri ve yeri altı günde yarattı. Bundan önce ise Arş'ı su üstünde idi.

Bu kâinatı yaratması sizden hanginizin daha güzel iş ortaya koyacağını imtihan etmek içindir.

Böyle iken sen onlara “öldükten sonra elbette dirileceksiniz” dersen, o kâfirler bunu haber veren Kur'an'ı kasederek “Bu, aldatıcı olma yönünden, besbelli bir büyüden başka bir şey değil!” derler. [23,115-116; 38,27; 18,7; 43,87; 75, 6,36]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
11-Hud Süresi												Yaprak 01A					Cüz 12					Süre 11				Sayfa 221											
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۲۲۱

سُورَةُ هُودٍ

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ
لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ
مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ
﴿٧﴾ وَلَئِنْ أَخْرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ
مَا يَحْسِبُهُ الْيَوْمَ بِآيَاتِهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ
بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ أذَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكْفُرُ
﴿٩﴾ وَلَئِنْ أذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضِرَّاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ
﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ
صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ مَلَكٌ ۗ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hud /8 – Şayet Biz kendilerine azap göndermeyi belirli bir zamana kadar ertelersek: “Bu azabı alıkoyma sebep nedir?” derler.

İyi bilin ki o azap başlarına geldiği gün, artık onlardan geriye çevrilmez

ve alaya aldıkları o azap, kendilerini çepeçevre kuşatmış olur.”

Hud /9 – Eğer insana tarafımızdan bir rahmet tattırır, sonra o nimeti geri alırsa o, son derece ümitsiz, son derece nankör olur.

Hud /10 – Fakat başına gelen bir dertten sonra kendisine bir nimet tattırır sak:

“Artık bütün dertler ve belalar bir daha gelmemek üzere bitti gitti!” der, sevinir, övünür durur.

Hud /11 – Ancak her iki halde de sabredip makbul ve güzel işler yaparlar başka!

İşte onlar için pek geniş bir mağfiret ve pek büyük bir mükâfat vardır. [103,1-3; 36,11; 2,25]

Bu son bölümün, daha önce 7. ayette geçen imtihan konusu ile sıkı sıkıya ilgisi vardır. Zira gerek nimetlerin verilmesi, gerek dertlerin verilmesi, imtihan mevsimlerinden birer mevsimdir ve o ayette mücmel olan imtihanın tafsilatı kabilindedir. Mümine düşen, her iki halde de itidal ve istikametten ayrılmamak.

Hud /12 – İmdi, senin de muhatap olduğun imtihan icabı ey Resülüm, o müşriklerin:

“Ona bir hazine indirilse ya!” veya “beraberinde bir melek gelse ya!” demelerinden ötürü,

belki de göğsün daralarak sana vahyolunanın bir kısmını terkedecek olursun.

Fakat sen böyle yapmazsın ve yapma! Zira sen sadece uyarıcı bir elçisin.

Bütün işleri düzenleyen, herkese layık olduğu neticeyi verecek olan ise Allah Teâlâdır. [3, 173; 25,7-8; 15,97-98]

Hud /13 – Yoksa "Kur'an'ı kendisi uydurmuş" mu diyorlar.

De ki: "İddianızda tutarlı iseniz, haydi belagatta onunkine benzer on sûre getirin,

isterse kendi uydurmanız olsun ve Allah'tan başka çağrabileceğiniz herkesi de yardımınıza çağırın! [2,23; 10,38]

Kur'an, önce Kur'an ayarında bir söz, bir eser ortaya koymalarını isteyerek insanlara, meydan okudu. Bunu yapamayınca, belagat ve tesirde onun ayarında, bari on sûre miktarında bir nazire istedi. "Söylenen şeylerin gerçek olması da şart değil, uydurma, rastgele şeyler dahi söyleyebilirsiniz" diye serbestlik tanıdı. Bunu da yapamadılar (10,38-39). Bu hem arap ediplerinin en mahir oldukları alandaki aczlerini, hem de putlarının aczlerini ortaya koymuş oluyor, böylece Kur'an'ın Allah kelâmı olduğu kesinleşiyordu.

Hud /14 – Eğer bu davetinizi kabul etmezlerse, bilin ki o ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka ilah yoktur.

Nasıl, artık hakka teslim olup müslüman oluyorsunuz değil mi?

Hud /15 – Kim dünya hayatını ve dünyanın zinet ve şatafatını isterse,

Biz orada onların işlerinin karşılığını kendilerine tam tamına öderiz ve onlara dünyada asla haksızlık yapılmaz. [17,18-21; 42,20; 2,201]

Hud /16 – Fakat onlara âhirette ateşten başka bir şey yoktur.

Onların dünyada yaptıkları bütün işler hatta iyilikler bile heder olmuştur, bütün yaptıkları boşa gitmiştir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
11-Hud Süresi												Yaprak 01B					Cüz 12					Süre 11					Sayfa 222										
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ هُودٍ

۲۲۲

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرِيَهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ

وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۳﴾ فَإِنَّمَا

يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ

مُسْلِمُونَ ﴿۱۴﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ

إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿۱۵﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ

لَيْسَ لَهُمْ فِي الْأَخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۶﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ

شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ

يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالْتَأَرُ مَوْعِدُهُ

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۷﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَىٰ

اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ

الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ

اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۱۸﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ

اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۱۹﴾

Hud /17 – Rabbi tarafından gönderilen kesin delile (Kur'an'a) dayanan,

peşinden de o delili destekleyen (diğer mucizelerden şahitleri) bulunan, daha önce de rehber ve rahmet olarak gönderilmiş Müsâ'nın kitabı ile tasdik edilen kimse, yalnız dünya hayatını arzu eden gibi olur mu?

İşte bu kesin delile dayananlar Kur'an'a iman ederler.

Hangi zümre de onu reddederse bilin ki varacağı yer ateştir. Bunda hiç şüphən olmasın.

Çünkü o Rabbinden gelen hakikatin ta kendisidir; fakat insanların çoğu buna iman etmezler. [30,30; 6,19; 2,1-2; 12,103]

Bunda hiç şüphən olmasın. Yani Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğinde şüpheye yer yoktur.

Hud /18 – Uydurduğu bir yalanı Allah'a isnad edenden daha zalim kim olabilir?

Onlar Rab'lerinin huzuruna getirilecek ve şahitler de: "İşte Rab'leri hakkında yalan uyduranlar! İyi biliniz ki Allah'ın lâneti zalimlerin üzerindedir" diyeceklerdir.

Hud /19 – O zalimler ki insanları Allah yolundan çevirirler ve onu eğri göstermek isterler. Âhireti de inkâr ederler.

Hud /20 – Allah onları azaba uğratmak isterse, onlar dünyadan kaçıp Allah'ın hükmünden kurtulamazlar.

Allah'tan başka kendilerini koruyacak hâmler de bulamazlar. Onların azabı kat kat olur.

Çünkü hakkı iştimize tahammül edemiyorlardı. Hem de gerçeği görmüyorlardı. [6,134; 67,10; 16,88]

Hud /21 – İşte bunlar kendilerini büyük ziyana uğratmışlar

ve uydurdukları şerikler, sözüm ona hamileri de kendilerinden uzaklaşmış, ortalıkta görünmez olmuşlardır. [46,6; 19,81-82; 29,25; 2,166]

Hud /22 – Hiç şüphe yok ki ahirette ne büyük hüsrana uğrayanlar bunlardır.

Hud /23 – Fakat iman edip makbul ve güzel işler yapanlar

ve mevlâlarına gönülden bağlanıp itaat edenler ise cennetliktir.

Onlar orada ebedî kalacaklardır.

Hud /24 – Bu iki zümrenin durumu, tıpkı âma ve sağıra kıyasla, gören ve işiten kimsenin durumu gibidir.

Bunların hali hiç eşit olur mu? Artık düşünüp ibret almaz mısınız? [8,23; 35,19-24; 59,20]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
11-Hud Süresi												Yaprak 02A					Cüz 12					Süre 11					Sayfa 223										
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۲۲۳

سُورَةُ هُودٍ

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ

اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ

السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا

أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ

فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِسُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ وَآخَبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ

وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا

اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ

اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّ الرَّأْيِ وَمَا نَرِي لَكُمْ

عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنْظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ

إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَأَتَيْنِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ

فَعَمِيَّتْ عَلَيْكُمْ أَنْزِلُكُمْ مَكْمُوهًا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

Hud /25- Hud /26 – Gerçekten Biz vaktiyle, Nuh'u kendi halkına gönderdik, şunu ilan etsin diye:

“Bilesiniz ki ben sizi açıkça uyardım geldim. Sakın Allah'tan başkasına ibadet etmeyin.

Doğrusu, bu gidişle, ben sizin canınızı yakacak, gayet acı bir günün azabına uğramanızdan endişe ederim.” [7,59-64] {KM, Tekvin 6,5; 8,15}

Hud /27 – Buna karşı halkın ileri gelen kâfirleri hep birden kalkıp:

“Bize göre, sen sadece bizim gibi bir insansın, bizden farkın yoktur.

Hem sonra senin peşinden gidenler toplumumuzun en düşük kimseleri, bu da gözler önünde!

Ayrıca sizin bize karşı bir meziyetiniz olduğunu da görmüyoruz.

Bilakis sizin yalancı olduğunuzu düşünüyoruz” dediler. [23,24]

Hud /28 – Nuh şöyle cevap verdi: “Ey benim halkım! Düşünün bir kere: Ya ben Rabbinden gelen çok aşîkâr bir belgeye, kesin delile dayanıyorsam,

ya O, bana tarafından bir nübüvvet vermiş, bunlar size gizli kalmış da siz görememişseniz?

Ne yapalım, istemediğiniz o rahmete girmeye sizi zorlayabilir miyiz?”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hud /29 – “Hem ey halkım! Bu tebliğimden ötürü sizden maddi bir karşılık istiyor değilim.

Benim mükâfatım verecek olan yalnız Allah Teâlâdır.

Ben o iman edenleri kovacak da değilim. Elbette onlar Rab’lerine kavuşacaklar (O da onları imanlarından dolayı ödüllendirecektir). Ama ben sizin cehalet içinde yuvarlanan bir toplum olduğunuzu görüyorum.” [6,52-53; 10,72; 26, 111]

Hud /30 – “Hem ey milletim! Ben onları kovacak olsam

Allah indinde bu sorumluluktan beni kim kurtarabilir,

Kim bana yardım edebilir? Artık bir düşünmez misiniz?

Hud /31 – Ben size: “Allah’ın hazineleri benim elimdedir”

yok: “Ben gaybı bilirim”

yok: “Ben bir meleğim” demiyorum.

Hor gördüğünüz müminlere “Allah hiçbir hayır, hiçbir meziyet vermez” de demem. Allah onların içlerinde olanı pek iyi bilir.

Böyle bir şey yaptığım takdirde ben elbette zalimlerden olurum.” [6,50]

Hud /32 – “Ey Nüh! dediler. Bizimle mücadele ettin, bu mücadelede de hayli ileri gittin.

Yeter artık, eğer doğru söyleyenlerden isen haydi bizi tehdit edip durduğun o azabı getir de görelim!”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
11-Hud Süresi												Yaprak 02B						Cüz 12			Süre 11			Sayfa 224												
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ هُودٍ

۲۲۴

وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا

أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرِيكُمْ قَوْمًا

تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا

تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا

أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي

أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ

إِنِّي إِذَا لِمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَا كَثُرَتْ

جِدَالِنَا فَاتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا

يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ

أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ

افْتَرَاهُ قُلُوبُنَا إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ

فَلَاتَبَتَّئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا

وَوَحِينَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

Hud /33 – Nuh cevap verip dedi ki: “Onu, dilerse ancak Allah getirir

ve O’nun elinden siz asla kaçıp kurtulamazsınız.”

Hud /34 – Allah sizin helâkinizi dilemişse, ben sizin iyiliğinizi arzu etsem bile,

size öğüt verip iyiliğinizi istemem size fayda etmez.

Rabbiniz O’dur ve siz O’nun huzuruna götürüleceksiniz.”

Hud /35 – Yoksa “Kur’an’ı, kendisi uydurdu!” mu diyorlar? De ki? “Eğer uydurdumsa günahı bana aittir.

Ama ben de sizin işlediğiniz suçlardan beriyim.”

Hud /36- Hud /37 – Nuh’a şöyle vahyolundu ki: “Artık halkından, daha önce iman etmiş olanlar dışında, hiç kimse iman etmeyecek.

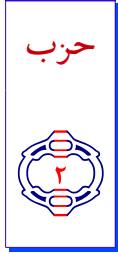
Öyleyse o kâfirlerin yaptıklarından dolayı kederlenme de,

Bizim gözetimimiz altında ve vahyimiz doğrultusunda, gemiyi yap ve o zalimler lehinde Ben’den hiçbir ricada bulunma.

Çünkü onlar suda boğulacaklardır.” [23,27; 71,26; 54,10]

Hud /38 – Nuh gemiyi yapıyor, halkından ileri gelenler her ne zaman yanından geçseler onunla alay ediyorlardı.

Nuh da: “Siz, dedi; şimdi bizimle alay ediyorsanız, elbet bizim de sizinle alay edeceğimiz bir gün gelir.”

Hud /39 – “Artık rüsvay edecek azabın kime gelip çatacağını, ayrıca ahiretteki daimi azabın da kimin üzerine ineceğini yakında görüp öğrenirsiniz.”

Hud /40 – Nihayet emrimiz gelip de tennur kaynadığı zaman Nuh'a dedik ki:

“Her hayvan türünden erkekli dişili ikişer eş ile

haklarında helâk hükmü verilmiş olanları hariç olmak üzere, aileni

bir de iman edenleri

gemiyeye al.”

Zaten beraberinde iman eden pek az insan vardı. [3,7; 26,119-121; 54,11-14] {KM, Tekvin 7,13; I Pier 3,20; 2,5}

Tennur: kapalı ocak, fırın mânasına gelir. Türkçeye tandır olarak geçmiştir. Bu kelime Tefsirlerde farklı anlayışlara imkân vermiştir. Hz. Havva'dan kalan ve Hz. Nuh'a intikal eden taştan bir ocak, gemide suyun toplanıp biriktiği yer, yeryüzünün fişkıran sular sebebiyle kaynaması, tan yerinin ağarması gibi birbirinden uzak mânalar düşünülmüştür. Elmalılı Hamdi Yazır, *tennur*'un, bu geminin kazanla çalışan buharlı bir gemi, bir vapur olduğunu düşündürdüğünü yazar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
11-Hud Süresi												Yaprak 03A						Cüz 12			Süre 11			Sayfa 225												
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٢٢٥

سُورَةُ هُودٍ

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ
قَالَ إِنَّ تَسْخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ
 فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ **مَنْ** يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 مُقِيمٌ **حَتَّى** إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ **قُلْنَا** احْمِلْ فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ أَمِنَ وَمَا أَمِنَ مَعَهُ إِلا قَلِيلٌ **وَقَالَ** اذْ كَبُوا فِيهَا
بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِيهَا وَمُزْسِيهَا **إِنَّ رَبِّي** لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
 وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
 فِي مَعْرَلٍ يَا بُنَيَّ اذْ كَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ
قَالَ سَأُؤَيِّدُكَ إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ **قَالَ** لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ
مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلا مَن رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
مِنَ الْمُعْرِقِينَ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ اقلِعِي
 وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
 بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ **وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ** فَسَقَالَ رَبِّ إِنَّ
 ابْنِي مِنَ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hud /41 – Nuh dedi ki “Binin gemiyeye! Onun yüzü gitmesi de, durması da Allah'ın adıyladır.

Gerçekten Rabbim gafurdur, rahimdir” (affı, rahmet ve ihسانی pek boldur).

Hud /42 – Gemi onları dağlar gibi dalgalar arasından geçirirken,

Nuh biraz ötede olan oğluna: “Evladım, gel sen de bizimle gemiyeye bin de

kâfirlerle beraber kalma!” diye seslendi. [69,11-12; 54,13-15]

Onun bu oğlu, küfrünü içinde gizleyip açığa vurmadığı için, (Hz. Nuh) onu iman ehlinde sayıp gemiyeye almak istemişti.

Hud /43 – O: “Beni sudan koruyacak bir dağa sığınırım” dedi.

Nuh ise: “Bugün Allah'ın helâk emrinden koruyacak hiçbir kuvvet yoktur. Ancak O'nun merhamet ettiği kurtulur” derdemez,

birden aralarına dalga girdi, ve oğlu boğulanlardan oldu.

Hud /44 – Kâfirler boğulduktan sonra yerle göğe:

“Ey yer suyunu yut ve sen ey gök suyunu tut!” diye emir buyuruldu.

Su çekildi, iş bitirildi ve gemi Cudi üzerinde yerleşti

ve “Kahrolsun o zalimler!” denildi. {KM, Tekvin 8,4}

Cudi, Türkiye'nin Güneydoğusunda Şırnak civarında 2000 m. yüksekliğinde bir dağdır. Tevrat, Ararat Dağına yerleştiğini bildirir (Tekvin, 8,4). Hz. Nuh'un Irak tarafında irşadında bulunduğu düşünmek daha makuldür. Cudi ismiyle Musul, Cizre ve Şam'da birer dağ bulunduğu rivayet edilmektedir.

Hud /45 – Nuh Rabbine hitâb edip: “Ya Rabbî, dedi, elbette boğulan oğlum da ailemdendi, öz evladımdı.

(Halbuki ben onları gemiyeye alırken Sen bana kurtulacaklarını, müjdelemediğin).

Senin vaadin elbette haktır ve Sen hâkimlerin hâkimisin!”

Hud /46 – “Ey Nuh!” buyurdu Allah, “O senin aileden değil. Çünkü o, dürüst iş yapan, temiz bir insan değildi.

O halde, hakkında kesin bilgin olmayan bir şeyi Benden isteme.

Cahilce bir davranışta bulunmayasın diye sana öğüt veriyorum.”

Cenab-ı Allah'ın bu buyruğundan kasdı şudur: “Senin bu oğlun, kurtarmayı vaad ettiğim aile fertlerinden değildi. Çünkü kâfir idi. Kâfir senin aileden sayılmaz. Zira müminle kâfir arasında velâyet yoktur.”

Hud /47 – “Ya Rabbî, dedi, hakkında kesin bilgin olmayan şeyi istemekten Sana sığmırım.

Eğer beni affetmez, bana merhamet etmezsen, herşeyi kaybedenlerden olurum.”

Hud /48 – “Ey Nuh! denildi, sana ve beraberinde bulunan mümin topluluklara Bizim tarafımızdan bir selâmet ve çok bereketlerle gemiden in!

Gelecek nesiller içinde niceleri de olacak ki onları dünyada bir müddet yaşatacağız,

sonra da Bizden onlara gayet acı bir azap dokunacaktır.” [2,38]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
11-Hud Süresi												Yaprak 03B						Cüz 12			Süre 11			Sayfa 226												
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04											

سُورَةُ هُودٍ

۲۲۶

قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ

فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ

مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ

لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنُ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾

قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ

مَعَكَ وَأُمَّمٍ سَنَمَتِعَهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ

مِنَ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ

مِن قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾ وَالْأَلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا

قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ

أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ

أَجْرًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ

عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا

تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ

بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

Hud /49 – İşte bunlar gayb olan birtakım haberlerdir. Onları sana Biz vahyedyoruz.

Halbuki bu vahiyden önce onları ne sen, ne de milletin bilmezsiniz.

Öyleyse onların red ve inkârlarına karşı sabret,

dişini sık ve şüphen olmasın ki hayırlı akıbet müttakilerindir. (Sonunda kazananlar, Allah'ı sayıp O'nun emirlerini çiğnemekten sakınanlar olacaktır) [3,44; 28,46; 40,51; 37,171-172]

Hud /50 – Âd kavmine de, kardeşleri Hüd' u peygamber olarak gönderdik.

O da: “Ey benim halkım! Yalnız Allah' a ibadet edin, zaten sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Siz şirk koşmakla iftira etmekten başka bir şey yapmıyorsunuz!”

Hud /51 – “Ey milletim! Risaleti tebliğden dolayı sizden hiçbir ücret beklemiyorum.

Ben mükâfatımı yalnız ve yalnız beni yaratandan beklerim. Hiç düşünmez misiniz?”

Hud /52 – “Ey milletim! Haydi Rabbinizden af dileyin, sonra ona töbe edin,

O'na dönün ki gökten size bol yağmur göndersin, gücünüze güç katsın, n' olur, yüzçevirip suçlu duruma düşmeyin!” [71,11]

Hud /53 – “Ey Hüd! dediler, sen bize açık bir belge, bir mucize getirmedin.

Biz de senin sözüne bakarak tanrılarımızı bırakacak değiliz. Sana asla inanacak da değiliz.”

Hud /54- Hud /56
– “Galiba tanrılarımızdan biri seni pek fena çarpmış!” demekten başka bir şey söyleyemeyiz.

Hüd dedi ki: “Ben Allah’ı şahit tutuyorum, siz de şahid olun ki: ben sizin Allah’a şerik koştuğumuzdan hiç birini tanıımıyorum.

Artık hepimiz toplanın, bana istediğiniz tuzağı kurun, hiç göz açtırmayın, hiç süre tanımayın.

Ben benim de, sizin de Rabbiniz olan Allah’a dayanıp güvendim.

Hiç bir canlı yoktur ki mukadderatı Onun elinde olmasın. Rabbinim elbette tam istikamet üzeredir.” [10,71]

Allah’ın yaptığı her iş doğrudur, güzeldir. Onun rızası hakta, doğruluk ve adalettir. O, dürüstlüğü hâmisî, doğruların yardımcısıdır.

Hud /57 – Eğer haktan yüz çevirirseniz, ben müsterihim, zira size ulaştırmakla görevli olduğum buyrukları size tebliğ ettim.

Rabbinim dilerse, sizi gönderip yerinize başka bir topluluk getirir.

Ama siz O’na hiçbir şekilde zarar veremezsiniz.

Muhakkak ki Rabbinim her şeyi denetlemektedir.

Allah’ın Hafız, denetleyen olmasının anlamı şudur:

Hiçbir şey O’ndan saklanamaz. Bütün işlerinizi görüp kaydettirir de ona göre karşılığını verir.

Hud /58 – Azaba dair emrimiz gelince Hüd ve beraberinde olan müminleri, tarafımızdan bir rahmet eseri olarak kurtardık, onları pek ağır bir azaptan selamete çıkardık.

Birinci kurtarma Âd halkını imha eden kum fırtınasından, ikincisi ise âhîret azabından kurtarmayı ifade eder.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
11-Hud Süresi												Yaprak 04A						Cüz 12			Süre 11			Sayfa 227												
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۲۷

سُورَةُ هُودٍ

إِن نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَيْكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوِّهِ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ

وَأَشْهَدُ وَأَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ

فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ

رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ

وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ حَفِيفٌ ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ

مِنَّا وَنَجَّيْنَا هُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكُفْرِ وَالَّذِينَ

رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَاتَّبِعُوا فِي

هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنْ عَادُوا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بُعْدًا

لِعَادِ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ هُمْ أَصْحَابُ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ

وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا لَهُ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ

﴿٦١﴾ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهِينَا أَنْ

نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّ لَنَا فِي شِكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مِرْيَةً

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hud /59- Hud /60
– İşte Âd halkı buydu...

Rablerinin âyetlerini inkâr ettiler, O’nun peygamberlerine isyan ettiler ve Hakka karşı gelen her inatçı zorbanın isteklerine uydular.

Hem bu dünyada lânete tâbi tutuldular, hem de kıyamet gününde.

Evet, Âd toplumu, Rab’lerini tanımayıp inkâr yolunu tuttular.

Dikkat et: Nasıl da defoldu gitti o Hüd’un kavmi Âd! [53,50]

Hud /61 – Semüd kavmine de kardeşleri Salih’i elçi olarak gönderdik.

“Ey benim halkım!” dedi, “Yalnız Allah’a ibadet edin,

çünkü sizin O’ndan başka ilahınız yoktur.

Sizi topraktan yetiştirip yaratan, sizi orada yaşatan O’dur.

O halde O’ndan mağfiret dileyin, yine O’na dönün, tövbe edin.

Çünkü Rabbinim kullarına çok yakın ve onların tövbe ve dualarını kabul edendir.” [2,186; 7,73-76; 26,155-159]

Şirke yer veren inanç sistemlerinde, Allah’a ancak bazı araçlar vasıtasıyla ulaşmanın şart olduğu vurgulanır. Hz. Salih (a.s.), insanların Rab’lerine perdesiz ve aracısız yönelip niyaz edebileceğini bildiriyor.

Hud /62 – “Yahu Salih!” dediler, “Sen şimdiye kadar ümit bağladığımız bir kişi idin. Şimdi ne oldu sana. Ne diye bizi atalarımızın taptığı tanrılara tapmaktan vazgeçirmek istiyorsun?

Doğrusu, senin çağırдыңın bu fikrin doğruluğundan şüphe içindeyiz, kuşkuluyoruz.”

Hud /63- Hud /64
– Salih: “Ey benim milletim!” dedi, “Şimdi söyleyin bakayım:

Şayet ben Rabbinden gelen kesin delile dayanıyorsam ve O bana tarafından bir nübüvvet lütfetmişse?

Peki bu durumda ben kalkıp Allah’a isyan edersem, O’nun cezasından kim beni kurtarabilir?

Sizin bana hiçbir faydanız olamaz, olsa olsa ziyarımı artırırsınız.

Hem Ey milletim! İşte size mucize olarak Allah’ın devesi!

Bırakın onu Allah’ın mülkünde yayılsın, yesin içsin.

Sakin kötü bir maksatla ona el sürmeyin, yoksa çok geçmez sizi bir azap kısırtırverir.” [7,33]

Hud /65 – Fakat halk o deveyi tepeleyince Salih onlara: “Yurdunuzda üç günlük bir ömrünüz kaldı. Sonra helâk olacaksınız. İşte hilafı olmayan kesin söz!” dedi. [7,77]

Hud /66 – Azap emrimiz gelince, tarafımızdan bir lütuf olarak Salih’i ve beraberindeki müminleri azaptan ve o günün zilletinden kurtardık.

Şüphesiz ki senin Rabbin kavî ve azîzdür (çok kuvvetlidir, mutlak galiptir).

Hud /67- Hud /68
– Zulmedenleri ise o korkunç ses tutuverdi de diyarlarında çökekaldılar.

Sanki hiç orada yaşamamış gibi oldular, ortadan silindiler.

Evet... inkâr etti Rabbini Semûd milleti.

Evet, işte onun için defolup gitti Semûd milleti!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
11-Hud Süresi												Yaprak 04B	Cüz 12					Süre 11				Sayfa 228															
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ هُودٍ

٢٢٨

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَأَتَيْنِي مِنْهُ رَحْمَةً

فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿١٣﴾

وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ

وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿١٤﴾ فَعَقَرُوهَا

فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ

مَكْذُوبٍ ﴿١٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا

مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

﴿١٦﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ

جَاثِمِينَ ﴿١٧﴾ كَانُوا لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ

أَلَا بُعْدَ لِثْمُودٍ ﴿١٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ

بِالْبَشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ

بِعِجْلِ حَنِيدٍ ﴿١٩﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ

وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ

قَوْمٍ لُوطٍ ﴿٢٠﴾ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ

فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٢١﴾

Hud /69 – Bir zaman da elçilerimiz İbrâhîm’e varıp onu müjdelemek üzere “Selam sana!” dediler.

O da: Size de Selam!” deyip çok kalmadan, elinde nefis, güzelce kızartılmış körpe bir dana getirip ikram etti. [51,26-27; 15,52-62] {KM, Tekvin 18. bölüm}

Hud /70 – Ama misafirlerinin ellerini yemeğe uzatmadıklarını görünce, onların bu hali hoşuna gitmedi

ve onlardan kuşkulandı, kalbine bir korku girdi.

“Korkma!” dediler. “Çünkü biz aslında Lût kavmini imha etmek için gönderildik.”

Lût (a.s.), Hz. İbrâhîm (a.s.)’ın yakın akrabasından olup onun şeriati üzere gönderilmiş bir Peygamberdi. Durum Hz. İbrâhîm ile de ilgili olduğundan, Lût kavminin kıssasına giriş mahiyetinde Hz. İbrâhîm’den bahsedilmiştir.

Hud /71 – Bu sırada hanımı da, hizmet için ayakta durmuş, onları dinliyordu.

Bunu işitince korkusunun geçmesinden ötürü gülümsedi.

Biz de onu İshak’ın, onun peşinden de Yâkub’un doğumu ile müjdeledik. [2,133; 15,54] {KM, Tekvin 17,17,19; 18,12,15}

Hud /72 –
İbrâhîm'in hanımı:
"Ay! dedi, ben bir
kocakarı, kocam da bir
pir iken ben mi
doğuracağım!"

Doğrusu bu çok
şaşılacak bir şey!" {KM,
Tekvin 18,12}

Hud /73 – Elçi
melekler: "Sen, dediler,
Allah'ın emrine mi
şaşıyorsun?
Ey ehl-i beyt! Allah'ın
rahmeti ve bereketi
sizin üzerinize olsun.
O gerçekten her türlü
hamde lâyıktır, hayır ve
ihşamı boldur."

Hud /74- Hud /75 –
Vaktaki İbrâhîm'in
kalbinden korku geçip
gitti ve ona müjde
geldi,
hemen tuttu Lût'un
halkı hakkında bizimle
mücadeleye başladı.

Çünkü İbrâhîm
çok yumuşak huylu,
yufka yürekli ve
kendisini Allah'a teslim
eden bir kuldü. [9,114]
{KM, Tekvin 23,32}

Hud /76 – "İbrâhîm!
Vazgeç sen bu işten.

İşte Rabbinin helâk
emri gelip çatı ve hiç
şüphe yok ki onlara,
geri çeviremeyecekleri
bir azap geliyor."

Hud /77 – O elçilerimiz
Lût'a gelince o fena
halde sıkıldı, onlar
yüzünden göğsü daraldı
ve:

"Gerçekten bu gün pek
çetin bir gün!" dedi.
{KM, Tekvin 19,1-25}

Hud /78 – Esasen kötü
işler yapagelen halkı,
kötü niyetle koşa koşa
Lût'a geldiler,

Lût: "Ey milletim!
dedi, işte kızlarım!
Onlar sizin için nikâh
akdi ile, daha temiz,
şâibeden daha uzaktır.

Öyle ise Allah'tan
korkun, emirlerini,
çiğnemekten sakının da

bari misafirlerimin
yanında beni rüsvay
etmeyin, yok mu
içinizde aklı başında bir
adam? [26,165-166;
15,71-72]

Peygamber
ümmetinin babası
durumunda olduğundan
halkının kızları
hakkında böyle
söylemiştir. Onları
nikâhlayıp aile düzeni
kurmalarını istemiştir.
Aynı şeyi bizzat kendi
kızları için de söylemiş
olmasına mani yoktur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
11-Hud Süresi												Yaprak 05A					Cüz 12					Süre 11				Sayfa 229											
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۲۲۹

سُورَةُ هُودٍ

قَالَتْ يَا وَيْلَتَىٰ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ

هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ

عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ

قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ﴿٧٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَأْتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٧﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ

رُسُلَنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ

﴿٧٨﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ﴿٧٩﴾

قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا

تُخْرُوْنَ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٨٠﴾ قَالُوا

لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ ﴿٨١﴾

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٢﴾ قَالُوا

يَالُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ

الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَ اتِّكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا

مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨٣﴾

Hud /79 – Şöyle
dediler: "Sen de pek iyi
bilirsin ki senin
kızlarında hakkımız ve
onlarla hiçbir alakamız
yoktur, onlarda
gözümüz yoktur, ama
sen bizim ne
istediğimizi pekâla
biliyorsunuz!"

Hud /80 –
"Keşke" dedi, "size
karşı yetecek bir gücüm
olsaydı

veya pek sağlam
bir kaleye
dayansaydım!"

Hud /81 –
Melekler: "Lût! dediler,
Biz Allah'ın elçileri
seninleyiz,

hiç merak etme
onlar size hiçbir
kötülük
yapamayacaklardır.

Haydi öyleyse,
gecenin bir bölümünde
ailenle yola çık, yürü.

Berberindekilerin
hiç biri geri dönüp
bakmasın, yalnız eşin
bunun dışındadır.

Zira ötekilere
ulaşan hangi rüsvaylık
varsa, ona da gelecektir.

Onların helâk
olma zamanı sabah
vaktidir.

Sahi! Sabah da
pek yakın değil mi?"

Hud /82- Hud /83
– Azap emrimiz gelince o ülkenin üstünü altına çevirdik

ve üzerlerine pişirilmiş balçuktan yapılip istif edilmiş ve Rabbinin nezdinde damgalanmış taşlar yağdırdık.

Evet bu taşlar şimdiki zalimlerden de uzak değildir. [51,33]

Damgalanıp istif edilme kavramı, her taşın kime ve nereye isabet edeceğinin ezelde takdir edildiğini gösterir. Yoksa bunlara tesadüfî bir tabiat olayı olarak bakmak doğru değildir. Çünkü gerçekte tesadüf diye birşey yoktur, âlemleri yaratan yüce kudretin tasarruf ve yönetimi vardır.

Hud /84 –
Medyen halkına da kardeşleri Şuaybı gönderdik. O da onlara:

“Ey milletim! dedi, yalnız Allah’a ibadet edin, çünkü sizin O’ndan başka tanrınız yoktur. Hem ölçü ve tartıyı eksik tutmayın.

Ben sizin bolluk içinde olduğunuzu görüyorum.

Ama böyle devam edecek olursanız, sizi azapla kuşatacak olan bir gündün korkuyorum. [7,85-93]

Medyen, Hz. İbrâhim (a.s.)’ın bu ismi taşıyan oğlunun soyundan gelen bir toplum olup, Kızıldenizde Akabe körfezinin doğu tarafında otururlardı. Hz. Mûsâ Şuayb (a.s.)’a hizmet etmiş, ve onun damadı olmuştur. Şuayb (a.s.)’ın öğrettiklerine dikkat edilirse, zamanımız medeniyetinin genel ahlâk anlayışını özellikle ilgilendiren çok dersler bulunur.

Hud /85 – Ey milletim! Ölçü ve tartıyı dengine tam tutun,

halkın hakkını yemeyin

ve ülkede müfsitlik ederek fenalık yapmayın. [6,152; 7,85]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
11-Hud Süresi												Yaprak 05B						Cüz 12			Süre 11			Sayfa 230												
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ هُودٍ

٢٣٠

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا

حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ

وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا

قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا

الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرِيكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ

بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ

مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَوْتُكَ

تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ

فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّي

وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ

مَا أَنهَيْكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ

وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hud /86 – Eğer mümin iseniz, Allah’ın helâlinde bıraktığı kâr, sizin için daha hayırlıdır.

Ben sadece sizin iyiliğinizi düşünerek öğüt veriyorum, yoksa sizin üzerinizde bir bekcî değilim.” [5,100]

حزب

Hud /87 –
“Şuayb! dediler, atalarımızın tapıkları tanrılarımızı terketmeyi

yahut mallarımız konusunda istediğimiz şekilde davranmamızı senin namazın, ibadetin mi emrediyor?

Aferin, amma da akıllı, uslu bir adamsın ha!”

Kâfirler, gerek kendilerini gerek bütün varlıkları yaratıp varlıkta tutan Allah’ın huzuruna namaz miracı ile çıkmanın zevkini tadamazlar. Dolayısıyla bu, kendilerine faydasız bir uğraş geldiğinden namaz âdet edinmişlerdir. Şuayb (a.s.)’ın toplumu hayata kavuşturan mesajlarını, doğrudan doğruya reddedemediklerinden, dolaylı yoldan onları geçersiz kılmak niyeti ile, bütün bunları onun kıldığını namaza bağlayarak akılları sıra değersiz göstermeye çalışmışlar, onun peygamberliği ile alay etmek kasdıyla, namazı ile alay etmişlerdir.

Hud /88 – Şuayb: “Ey halkım! dedi, ya ben Rabbinden gelen açık delile dayanıyorsam

ve O, kendi katından bana güzel bir nasip lutfetmişse?

O’na nankörlük etmem doğru olur mu?

Hem ben sizi birtakım şeylerden menederek kendim onları işlemek istemiyorum ki!

İstediğim tek şey, gücüm yettiğince ortamı düzeltmektir.

Muvaffak olmam sadece Allah’ın yardımı ile olur. Onun için ben de yalnız O’na dayanıyorum, O’na yöneliyorum.

Hud /89 – Ey milletim! Bana muhalif olmanız sakın sizi Nuh halkının, yahut Hüd halkının, veyahut Semüd halkının başına gelen felaketler gibi bir musibete uğratmasın.

Lût kavmi ise zaman ve mekân bakımından zaten uzağınızda değil, bari onların başına gelen felaketten ibret alın.

Hud /90 – Rabbinizden af ve mağfret dileyin, sonra günahlarınızdan tövbe edip O'na sığın. O sizi affeder ve korur. Çünkü Rabbin rahimdir, veduddur” (pek merhametlidir, kullarını çok sever). [85,14] {KM, Yeremya 31,3; I Yuhanna 4,8,16; Romalılar 5,8}

Bu âyette, bir Peygamberin ağzından Cenab-ı Allah vedüd olduğunu bildiriyor. İslâm'da Allah ile kul münasebetlerinde sevginin yerinin ne derece yüksek olduğunu, tek başına bu isim göstermeye yeter. Zira Allah'ın yaratıklarını çok seven ve onlar tarafından çok sevilen olduğunu bildirir. Kulların en ideal vazifeleri Rabbe ibadetleri olup ibadet, duyulan sevginin ifade edilmesinin en ileri şeklidir. Allah'ı çok seven, O'na daha çok ibadet eder. Bu sevgi gerçeğini ispatlayan daha nice âyet ve hadis varken, bunu görmezlikten gelen bir çok müsteşrikin bulunması oldukça tuhafır.

Hud /91 – Halkı ise “Şuayb!” dediler, “söylediklerinin çoğunu anlamıyoruz, kabul etmiyoruz.

Hem içimizde seni pek zayıf görüyoruz, eğer senin üç beş kişilik akraba grubunun hatırı olmasaydı seni taş a tutar lînc ederdik.

Bizim nazarımda senin hiç önemin yoktur.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
11-Hud Süresi												Yaprak 06A						Cüz 12			Süre 11			Sayfa 231												
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۳۱

سُورَةُ هُودٍ

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ

قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ

مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي

رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ

وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ

عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ

وَآتَخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾

وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي

مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٤﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ

آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَآخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ

فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَائِعِينَ ﴿٩٥﴾ كَانُوا لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا

أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتِ ثَمُودُ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Anlamıyorlardı, çünkü kulak vermiyorlardı, dikkatle dinlemiyorlardı, vahiy ve nübüvete önem vermiyorlardı. Bütün fena insanlar gibi onlar da başka insanları da kendileri gibi kötü zannettilerinden, şahsî çıkarlar peşinde koşmayan ihlaslı insanlar olacağını düşünemiyorlardı. Bu güzel insanların yaptıkları değerli hizmetlerin arkasında gizli niyetler, art düşünceler aramaya çalışıyorlardı.

Hud /92 – Şuayb: “Ey milletim, demek akrabam sizin nazarımda Allah Teâlâdan daha mı kıymetli ki siz O'nun buyruklarını arkanıza atıverdiniz.

Ama şunu hiç unutmayın ki Rabbin, yaptığınızı bütün şeyleri ilmi ile ihata etmektedir.

Hud /93 – Ey milletim! Siz vargücünüze elimizden geleni yapın, ben de vazifemi yapıyorum.

Zelil ve perişan eden azabın kime geleceğini ve asıl yalancının kim olduğunu yakında bilip öğreneceksiniz.

Gelecek azabı gözleyip bekleyin, ben de gözlüyorum.”

Hud /94- Hud /95 – Azap emrimiz gelince, tarafımızdan bir lûtuf olarak Şuayb ve beraberindeki müminleri o azaptan kurtardık.

Zulmedenleri ise o korkunç ses bastırırverdi de diyarlarında çökekaldılar.

Sanki hiç orada yaşamamış gibi oldular.

Evet, Semüd halkı defolup gittiği gibi Medyen halkı da defoldu gitti!

Hud /96- Hud /97 – Mûsâ'yı da âyetlerimizle ve özellikle pek âşikâr bir delil ile,

Firavun'a ve ileri gelen adamlarına Peygamber olarak gönderdik.

Ama adamlar tutup Firavunun emrine tâbi oldular.

Oysa Firavun'un emri tutarlı ve doğru bir emir değildi. [3,128; 7,60; 73,16; 79,21-26]

Hud /98 – O, kıyamet günü halkının önüne düşecek, onları ateşe götürecektir. Vardıkları o yer ne fena bir yerdir! [7,38; 33,67]

Hud /99 – Bu dünyada da, kıyamet gününde de peşilerindeki destek, lânet oldu. Ne kötü bir destek o destek! [28,42; 40,46]

Hud /100 – İşte sana bildirdiğimiz bu haberler, helâk olmuş diyarların haberleri.

Onların kiminin izleri hâlâ dururken, kimi biçilmiş ekin gibi yok olmuştur.

Hud /101 – Biz onlara zulmetmedik, asıl onlar kendi kendilerine zulmettiler.

Rabbinin azap emri gelince Allah'tan başka tapıkları tanrılar kendilerine hiçbir fayda vermedi.

Hatta onların ziyanlarını artırmaktan başka bir şeye yaramadı.

Hud /102 – Halkı zalim olan ülkeleri cezaya çarptırıldığı zaman Rabbinin çarpması işte böyle olur!

Şüphesiz ki O'nun çarpması pek acı, pek çetindir!

Hud /103 – Bu anlatılan olaylarda, âhiret azabından korkanlar için elbette ibret ve ders vardır.

O gün, bütün insanların bir araya toplandığı mahşer günü olacaktır.

O gün bütün gök ve yer ehlinin tanık olacağı gündür! [40,51; 14,13-14; 18,47]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
11-Hud Süresi												Yaprak 06B						Cüz 12			Süre 11			Sayfa 232						

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ هُودٍ

٢٣٢

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ

الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ

الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ

مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَا هُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا

أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ

اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ﴿١٠١﴾ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ

﴿١٠٢﴾ وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ

أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ

ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٤﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهُ

إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ

فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٦﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ

وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ﴿١٠٨﴾ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ

السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ﴿١٠٩﴾ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُودٍ

Hud /104 – Biz o günü ancak belirli bir müddete kadar erteleriz.

Dünyanın ömrü sınırsız ve sonsuz olarak devam edip gitmeyecektir. O aslında, günleri sayılı az bir süredir.

Hud /105 – O gün gelince, Allah'ın izni olmaksızın hiç kimse konuşamaz.

Artık onlardan kimi bedbaht, kimi mutludur. [78,38; 20,108; 42,7]

Hud /106 – Bedbahtlar cehenneme atılacaklar.

Çektikleri azabın dehşetinden, devamlı surette anırpı canları çıkasıya feryad edecekler.

Hud /107 – Senin Rabbinin dilemesi hariç, gökler ve yer durdukça, orada ebedi kalacaklardır. Çünkü Rabbin dilediğini yapar. [6,128; 14,48]

Bu âyette cehennemliklerin cezası hakkında "Rabbin dilediğini yapar", 108. âyette cennetlikler hakkında ise "kesintisi olmayan ihsan" buyurulmasından bazı alimler cennetin ebedi, cehennem azabının ise sonlu olacağı neticesini çıkarmak istemişlerdir. Rabbu'l-alemin ne dilerse onu yapar, kimse onun iradesini sınırlayamaz. Fakat O, genellikle bildiriyor ki âhiret âleminin devamını ve o devam süresinde de azgınlığın ateşte ebedi kalmalarını dilemiştir.

Hud /108 – Mutlu olanlar ise cennettedirler.

Senin Rabbinin dilemesi hariç gökler ve yer durdukça orada ebedi kalacaklardır.

Kesintisi olmayan bir ihsan içinde olacaklardır.

Hud /109 – Artık o müşriklerin yaptıkları şeylerin kendilerini ne feci akibete sürükleyeceğinden hiç şüphen olmasın.

Daha önce ataları nasıl tapıyor idiyse bunlar da onları taklid ederek öylece tapıyorlar. Biz de elbet müstehakları ne ise, eksiksiz tam tamına ödeyeceğiz.

Hud /110 – Mûsâ'ya Tevrat'ı verdik. Kur'an hakkında senin halkının yaptığı gibi onun hakkında da ihtilaf edip kimi iman, kimi inkâr etti.

Şayet Rabbinin, insanlara mühlet verme vaadi olmasaydı, elbette haklarında nihâi hüküm verilmiş, iş bitirilmiş olurdu.

Bu gerçeğe rağmen, senin halkın hâla, Kur'an'dan ve azaptan yana şiddetli bir tereddüt ve şüphe içindedir. [10,19; 17,15; 20,129-130; 6,156]

Meal, Neseff'nin yaptığı isabetli ve güzel tefsire göre verilmiş, böylece konular arasında ilişki kurulmuştur.

Hud /111 – Hiç şüphe yok ki Rabbin herkesin işlerinin karşılığını tam tamına ödeyecektir. Çünkü O, onların bütün yaptıklarından haberdardır.

Hud /112 – Öyleyse ey Resulüm, sen beraberinde olup tövbe edenlerle birlikte, sana nasıl emredilmişse öyle dosdoğru hareket et.

Aşırı gitmeyin. Çünkü O, yaptığımız her şeyi görmekte olup işlerinizin karşılığını da size verecektir.

Hud /113 – Bir de sakın zulmedenlere meyletmeyin, sempati duymayın. Yoksa size ateş dokunur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
11-Hud Süresi												Yaprak 07A	Cüz 12					Süre 11					Sayfa 233													
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۳۳

سُورَةُ هُودٍ

فَلَاتَكْ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا

يَعْبُدُ آبَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِنْهُ

مُرِيبٍ وَإِنْ كُنَّا لَمَّا لَيُوفِينَهِمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ

بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ

وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ

ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ

ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا

مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ

ذِكْرِي لِلَّذِينَ كَرِهْتَ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ

أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا

بَقِيَّةً يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا

مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ

Bu âyetle ilgili olarak Hz. Peygamber (a.s.): "Hud Süresi ve benzerleri beni ihtiyarlattı" buyurmuştur. Kurtuluş doğrudur. Hedefe ulaşmanın en kısa yolu doğrudur. Böyle olmakla beraber herhangi bir işte doğrunun hangi çizgide olduğunu tayin etmek bazan çok zordur. Ayrıca çeşitli noktalardan ilgisini kesip sarsılmadan dosdoğru olan o çizgi üzerinde yürüyebilmek daha zordur ve yine, istenilen hedefe ulaştıktan sonra, doğruluk üzere sebat etmek bütünlük zordur. İşte Efendimizi ihtiyarlatan, kendisinden ziyade, ümmetin istikameti koruyup koruyamama endişesidir.

Ashında sizin Allah'tan başka yardımcınız yoktur. Sonra O'ndan da yardım görmezsiniz.

Hud /114 – Gündüzün iki tarafında, gecenin gündüze yakın saatlerinde namaz kıl.

Zira böyle güzel işler insandan uzak olmayan günahları silip giderir.

Bu, düşünen ve ibret alanlara bir nasihatır. [3,113; 20,130]

Hud /115 – Sabret, zira Allah iyi davrananların mükâfatını zayi etmez.

Hud /116 – Sizden önceki nesillerde, dünyada fesat ve düzensizliği mendedecek, böylece onları helâk olmaktan koruyacak idrâk ve fazilet sahipleri bulunmalı değil miydi? Onların içinden görevlerini yaptıklarından ötürü kurtardığımız az kimse var.

Zalimler ise içinde buldukları refahın ardına düşüldü. Doğrusu onlar suçlu kimselerdi.

Bu âyet, iyiliği yayıp kötülüğü önlemeye çalışmanın lüzumunu belirtmektedir. Âyetten anlaşılacak diğer bir husus şudur: Eğer bir toplumda, iyilik için çalışanlar yeterli sayıda iseler, genel azap, bir fırsat tanımak için bir süre ertelenir. Eğer toplum, salihlere hakka hizmet için izin vermiyorsa, o toplum helâkine hazırlanmış demektir.

Hud /117 – Rabbin, halkı dürüst hareket eden hem kendi nefislerini, hem de birbirlerini düzeltmeye çalışan diyarları, haksız yere asla helâk etmez. [43,76]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hud /118- Hud /

119 – Eğer Rabbin dileseydi bütün insanları hakta ittifak eden bir tek ümmet yapardı. Fakat O bunu irade etmediğinden ittifak etmemişlerdir ve işte böylece ihtilaf eder vaziyette devam edeceklidir. Ancak Rabbinin lütfederek hakta birleşmeyi nasib ettiği kimseler bunun dışındadır. Esasen O, insanları bunun için yaratmıştır. Böylece, Rabbinin “Ben cehennem, bütün cin ve insanlardan müstehak olanlarla dolduracağım” sözü gerçekleşecektir. [11,99; 32,13; 51, 56]

“ve li zâlike halekahum” cümlesi şu iki tefsire elverişlidir. Birincisi: Allah Teâla farklı olmalarını dilemiştir, onları neticede ihtilafa düşmüş olacaktırlar bir şekilde var etmiştir. (Buna göre lâm, akıbet ifade eder). İkincisi: Zamiri, en yakın mezkûrla itibatlandırıp, Allah onları bu merhametine nail kılmak gayesiyle yaratmıştır. Bu âyet, mukadder bir soruya cevaptır. Hemen önceki kısımla ilgili olarak insan: “Neden yeterli salih insanlar yaratılmıyor?” gibi sorular soracak olursa Allah, hikmeti ile insanlara tercih hakkı verip sonuçlarına katlanma imkânını verdiğini bildirmektedir.

Hud /120 – Peygamberlerin haberlerinden, senin kalbini takviye edecek her şeyi sana anlatıyoruz.

Bu sûrede de sana hak ve gerçek, müminlere de bir öğüt ve talimat gelmiştir.

Hud /121- Hud /122 – İman etmeyenlere de de ki: “Siz yerinizde sayarak elimizden geleni yapın, ama biz de çalışacağız, gerekeni yapacağız. Siz bizim için felaket gözleyin bakalım, biz de eski ümmetlerin başına gelen felaketlerin size gelmesini gözleyip bekliyoruz.

Hud /123 – Bununla beraber, göklerin ve yerin gaybını bilmek Allah'a mahsustur.

Bütün işler hükmetmesi için O'na götürülür.

Öyleyse sen yalnız O'na ibadet et, yalnız O'na dayan, O'na güven. Rabbin yaptıklarımızdan asla habersiz değildir

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
11-Hud Süresi	/											12-Yusuf Süresi	Yaprak 07B						Cüz 12			Süre 12			Sayfa 234											
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ يُوسُفَ ۝ ۲۳۴

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزِلُونَ مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۱۱۸﴾ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُوثِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۹﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ﴿۱۲۰﴾ وَانظُرُوا أَنَا مُنتَظِرُونَ ﴿۱۲۱﴾ وَاللَّهُ غِيبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَالِمُ الْغُيُوبِ ۚ وَلَئِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۲۲﴾

سُورَةُ يُوسُفَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتِّكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۱﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۲﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْعَافِلِينَ ﴿۳﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿۴﴾

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

12-YUSUF SÜRESİ

Mekke döneminin sonlarında nâzil olmuş olup 111 âyettir. Adını, sürenin nerdeyse esas konusu olan Yusuf (a.s.)'in kıssasından alır. Aslında Hz. Yusuf (a.s.)'in kıssası bir çerçeve olup, bu vesile ile çok sayıda dini prensip zihinlere yerleştirilir. Bu sürenin Hz. Peygamber dünyadaki en büyük iki desteğini, yani hanımı Hz. Hatice (r.a) ile amcası Ebû Talib'i kaybedip büyük bir üzüntü içine girdiği bir dönemde gelmesi, ona tam bir teselli olmuştur. Diğer peygamber kıssaları, sıyak münasebetiyle, değişik üsluplarla, farklı sürelerde ele alındıkları halde, Yusuf kıssası yalnız bu sûrede, ama Kur'an'ın en tafsilatlı kıssası olarak zikredilmiştir. Kısası, bizi dünyada elimizden tutarak âhiret ebediliğine götürdüktan sonra hatimesinde tekrar dünyaya döndürür, tevhid ve tebliğde metod dersini vererek sona erer.

Bismillâhırrahmânirrahîm

Yusuf /1 – Elif, Lâ, Râ, Bunlar, hakkı açıklayan, Haktan geldiği âşikâr olan kitabın âyetleridir.

2 – Düşünüp mânasını anlamamız için Biz, onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

Arapça olmasından maksat, Kur'an'ın nâzil olduğu çevrenin dili olarak, arap toplumunun bahanelerini ortadan kaldırmaktır. Elbette ilahi mesaj insanların konuşukları dillerden biri ile gelme durumunda idi. Evrensel de olsa her hareketin mutlaka ilk çekirdeğinin bir yerde oluşturulması gerekir. Bu âyet, Kur'an adının ancak Arapça olan aslı şekline denilip, onun tercümelerinin Kur'an olmasına imkân ve ihtimal bulunmadığına kesin bir delildir.

Yusuf /3 – Biz, bu Kur'an'ı sana vahiyetmekle, geçmiş ümmetlerin birtakım haberlerini en güzel şekilde beyan ediyoruz. Şu bir gerçek ki daha önce senin bundan hiç haberin yoktu.

Yusuf /4 – Bir zaman Yusuf babasına, “Babacığım!” dedi. “Ben rüyamda on bir yıldızın, güneş ve ayın bana secde ettiklerini gördüm.”

Yusuf /5 –

“Evladım! dedi babası, sakın bu rüyayı kardeşlerine anlatma.

Sonra seni kıskandıklarından sana tuzak kururlar.

Çünkü şeytan, insanın besbelli düşmanıdır. {KM, Tekvin 37,39 vd. bölümler}

حزب

Yusuf /6 – Rabbin seni öylece seçecek, sana rüya tabirini öğretecek,

ve daha önce büyük babaların İbrâhîm ile İshak'a olan nimetini tamamına erdirdiği gibi, sana ve Yâkub ailesine de nimetini kemale erdirecektir. Çünkü Rabbin her şeyi hakkıyla bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

Bu tabir, rüya tabirinden başka sezgi, basiret ve konuların gerçek mahiyetini kavramayı da içine almaktadır.

Yusuf /7 – Gerçekten, Yusuf ile kardeşlerinin kıssalarında, sorup ilgilenenlerin alacakları nice ibretler vardır.

Mevcut Tevrat'a göre Yusuf'un rüyayı anlatması üzerine babası Yâkub (a.s.) kızıp onu azarlamıştır. (Tekvin, 37,10)

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
12-Yusuf Süresi												Yaprak 08A						Cüz 12			Süre 12			Sayfa 235												
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۳۵

سُورَةُ يُوسُفَ

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۗ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۗ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحٰقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۗ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلسَّائِلِينَ ۗ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۗ اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۗ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهُ فِي غِيَابِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۗ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ۗ أَرْسَلْنَا مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۗ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ۗ قَالُوا لَئِن أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَاسِرُونَ ۗ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yusuf /8- Yusuf /

9 – Hani onlar “Yusuf ile öz kardeşi, babamıza daha sevimli geliyor. Oysa biz daha güçlü bir grubuz. Pek belli ki babamız bu işte yanılıyor.

Yusuf'u öldürün yahut onu uzak bir yere atın ki babanızın sevgi ve teveccühü yalnız size kalsın. Ondan sonra da tövbe ederek salih kimseler olursunuz, babanızla münasebetleriniz düzelir, işiniz yoluna girer.

Onun ana baba bir kardeşi Bünyamin'i kasediyorlardı. Bünyamin'in dünyaya gelirken annesi ölmüş olduğundan, babaları onlara daha fazla şefkat duyardı. Diğerleri ise Yusuf'un baba cihetinden kardeşleri idi.

Yusuf /10 – İçlerinden biri: “Yusuf'u öldürmeyin de bir kuyu dibine bırakın.

Yolcu kafilerinden biri onu yitik olarak alıp götürsün. Eğer yaparsanız böyle yapın!” dedi. {KM, Tekvin 37,22-26}

Yusuf /11- Yusuf

/12 – Onlar buna karar verdikten sonra bir gün babalarına varıp: “Sevgili Babamız! dediler, sen neden güvenip de Yusuf'u bize emanet etmiyorsun. Oysa biz onu çok seviyoruz. Ona samimiyetle bağlıyız.”

“Yarın onu bizimle gönder, gezsin oynasın, biz ona çok iyi sahip çıkarız.”

Yusuf /13 – Babaları: “Onu götürmeniz beni meraklandırır. Korkarım ki siz farkında olmadan, kurdun biri gelip onu yiyebilir” dedi.

Yusuf /14 – Onlar! “Vallahi! dediler, “Biz böylesine güçlü bir grup iken onu kurt kapar da yerse, yazıklar olsun bize! Biz ne güne duruyoruz.”

Yusuf /15 –
Derken kardeşleri onu alıp götürünce ve onu kuyunun dibine bırakma konusunda görüş birliğine varınca,

Biz de Yusuf'a şöyle vahyettik: "Zamanı gelecek, onların hiç hatırlarına gelmediği ve seni hiç tanımadıkları bir sırada, kendilerine yaptıkları bu işi hatırlatacağım."

Yusuf /16- Yusuf /17 – Yatsı vakti, ağlayarak babalarının yanına dönüp dediler ki: "Sevgili babamız, biz yarışmak üzere bulunduğumuz yerden ayrılrken Yusuf'u da eşyalarımızın yanında bıraktık.

Bir de döndük ki onu kurt yemiş! Şimdi biz doğru da söylesek sen bize inanmayacaksın!"

Yusuf /18 – Onlar Yusuf'un gömleğine sahte kan buluşturarak getirmişlerdi.

Babaları Yâkub:
"Hayır! dedi, nefisleriniz sizi aldatmış, bu işe sevketmiş."

Artık bana düşen, ümitvar olarak güzelce sabretmektir.

Ne diyeyim, sizin bu anlattıklarınız karşısında, Allah'tan başka yardım edebilecek hiç kimse olamaz!" {KM, Tekvin 37,31-33}

Sabrın Cemil:
Feryatsız, şikâyetsiz, soğukkanlı ve mütevekkil bir şekilde belayı karşılamak demektir. Mevcut Tevrat metni, Hz. Yâkub (a.s.)'ın tepkisini ve yas tutmasını, bir Peygamber teslimiyetine yaşayamayacak tarzda tasvir eder.

Yusuf /19 – (Gelelim Yusuf'a) Öteden bir kâfile gelmiş, suçularını kuyuya göndermişlerdi.

Saka vardı, kovasını sarkıttı.

"A müjde! müjde! işte bir civan!" dedi.

Sucu ile yanndakiler, onu ticaret malı olarak satmak niyetiyle, kâfilede olanlara onu bildirmeyip gizlediler.

Ama Allah Teâla, onların ne yapacaklarını pek iyi biliyordu!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
12-Yusuf Süresi												Yaprak 08B						Cüz 12			Süre 12			Sayfa 236													
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ يُوسُفَ

٢٣٦

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُجْعَلُوهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا

إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ

عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا

يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَالْكَذِبُ وَالْمَأْتِ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا

صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ

لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا

تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ

قَالَ يَا بَشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَأَسْرُوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا

فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ

مِصْرَ لَا مِرَاتِيهِ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَى أَن يَنْفَعَنَا

أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ

وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ

آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

Yusuf /20 –
Nihayet Mısır'a varınca, onu düşük bir fiyata, bir kaç paraya sattılar.

Zaten ona pek kıymet biçmiyorlardı. {KM, 37,28}

Yusuf /21 –
Mısır'da Yusuf'u satın alan vezir hanımına:

"Ona güzel bak!" dedi,

"Belki bize faydası dokunur, yahut onu evlat ediniriz!"

Böylece Yusuf'un o ülkede yerini sağlamlaştırdık, ona imkân verdik

ve bu cümleden olarak, ona rüyaların yorumunu öğrettik.

Allah Teâla iradesini yerine getirmekte her zaman mutlak galiptir, fakat insanların çoğu bunu bilmezler. {KM, Tekvin 10,6; Keza 39. bölüm}

Tevrat ve Talmud'a göre onu satın alan Kraliyet muhafız alay komutanı idi. Hanımın adı Talmud'a göre Zeliha idi. İleride Hz. Yusuf ile evlenmesi şeklindeki bilgilerin, ne Kur'an'da, ne İsrail rivayetlerinde esası yoktur ve bir Peygamberin ahlâksızlık eden biri ile evlenmesi düşünülemez.

Yusuf'un aileden gelen eğitim ve dindarlığı olmakla birlikte ilahî hikmet, medeniyetin en ileri olduğu bir ülkede, en seçkin bir ailenin evladı olarak, ona iyi bir öğrenim imkânı verdi.

Yusuf /22 – O kemâl çağına geldiğinde kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte güzel iş yapanlara biz böyle karşılık veririz.

Kemâl çağı diye çevirdiğimiz "Bedenin gelişmesinin kemâle erdiği ve artık stabl döneme girdiği 30 - 40 yaşlardır.

"Hikmet" yani "uygulanan ilim" yahut "insanlar arasında hükmetme yetkisi", "ilim" ise burada nübüvvet demektir.

Yusuf /23 –
Derken, bulunduğu evin hanımı, Yusuf'u kendisine bağlamak, onun nefsinden murad almak istedi

ve kapıları kapatarak "Haydi yaklaş bana!" dedi.

O: "Allah'a sığınırım!" dedi. "Doğrusu, senin kocan olan benim efendim, bana çok iyi davranıyor.

Hıyanet ederek zalim olanlar iflah olmazlar." {KM, Tekvin 39,7-20; 37,36; 39,1}

Yusuf /24 –
Doğrusu, hanım ona sahip olmayı iyice aklına koymuş ve buna yeltenmişti de.

Eğer Rabbinin bürhanını görmeseydi o da kadına meyledecekti.

İşte böylece Biz fenalığı ve fuhşu ondan uzaklaştırmak için bürhanımızı gösterdik. Çünkü o, Bizim tam ihlase erdirilmiş kullarımızdandı.

Yusuf /25 –
Neyse, ikisi de kapıya doğru koşular. Kadın, Yusuf'un gömleğini arkadan yırttı.

Kapının yanında, birden, hanımın efendisi ile karşılaştılar!

Kadın hemen "Senin ailene kötü maksatla yaklaşım cezası, zindana atılmaktan

veya gayet acı bir azaptan başka ne olabilir?" dedi.

Yusuf süresindeki emarelerden anlaşılıyor ki o devirde Mısır'daki medeni hayat, cinsel özgürlük, Yirminci asır Batı tipi toplumlarında görülen duruma benziyordu. Yusuf (a.s.) böyle bir toplumda çalışacaktı. Allah Teâlâ onu daha ilk safhada, çok soylu, güzel, zengin, mevki sahibi ve kendisine aşık olmuş bir kadınla denedi. Bütün bu cazibeler, onu kadına celbetmeyince artık diğer kadınların ondan tamamen ümitlerini kesmeleri sağlandı.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
12-Yusuf Süresi												Yaprak 09A						Cüz 12			Süre 12			Sayfa 237												
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۳۷

سُورَةُ يُوسُفَ

وَرَأَوَدْتُهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ

وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ

إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ

بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ

السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿١٤﴾ وَاسْتَبَقَا

الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ

قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَأَوْدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ

أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ

الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ

وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ

إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ

عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ

نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾

Yusuf /26- Yusuf /27 – Yusuf ise: "O beni arzu ederek bana yaklaştı" dedi. Hanımın akrabalarından biri de şöyle şahitlik etti: "Eğer gömleği önden yırtılmışsa, kadın doğru söylemiş, delikanlı ise yalancılardanır.

Yok, eğer gömleği arkadan yırtılmışsa o yalan söylemiştir, delikanlı doğru söylemektedir."

Yusuf /28- Yusuf /29 – Gömleğinin arkadan yırtıldığını görünce de o hanıma hitaben:

"Anlaşıldı!" dedi. "Bu, siz kadınların fendinizden! Gerçekten sizin fendiniz pek müthiştir!

Yusuf! Sakın bunu kimseye söyleme!

Hanımfendi! Sen de günahından dolayı af dile, çünkü sen günaha girenlerden oldun"

Tekvin, 39. bölüme göre Yusuf (a.s.) elbisesini Zeliha'nın yanında bırakıp çıplak vaziyette kaçırmıştır. Keza Talmud'a göre vezir, mahkemede dava açmıştır. Gerçeğe uymayan bu bilgiler Kur'an'da yer almaz. Böyle bir çok ayrıntıya Kur'an'ın yer veremeyişi şu gerçeği ortaya koyması yönünden önemlidir: Kur'an daha önceki dinî metinler üzerinde bir hakem ve düzeltici durumdadır. Hâşâ Kur'an bunları nakletseydi, oradaki bilgilere elbette yer verirdi. Şu halde birçok oryantalistin Kur'an'ın Tevrat'tan naklettiği şeklindeki iddiaları, tamamen batıldır.

Yusuf /30 –
Şehirde bir takım kadınlar: "Duydunuz mu" dediler:

"Vezirin hanımı uşağına gönülünü kapırmış, ondan kâim almak istemiştir!

Sevda ateşi bağrını yakmış. Kadın besbelli çıldırmış! Doğrusu biz bu hali ona yakıştıramıyoruz!"

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yusuf /31 –

Hanım o kadınların kendisi aleyhindeki bu dedikodularını işitince onları konağına davet etmek üzere davetçi gönderdi.

Onlar için dayalı döşeli bir sofra hazırlattı. Sofrada, ikram edilen meyveleri soyup kesmek gayesiyle, her misafir için bir de bıçak koydurmuştu.

Onlar meyvelerini soyup kesmekle meşgul oldukları sırada, beriden de Yusuf'a:

“Onların içine çık!” dedi. Kadınlar onu görünce hayran kaldılar,

onun güzelliğine dalıp gittiklerinden, farkında olmadan kendi ellerini kestiler

ve: “Hâşâ! Allah için, bu bir insan olamaz, bu pek kıymetli bir melek! Başka bir şey olamaz!” dediler.

Yusuf /32 –

Vezerin hanımı: “İşte, beni kinamanıza sebep olan genç!

Yemin ederim ki ben ondan kâm almak istedim, ama o iffetli davrandı.

Yine yemin ederim ki kendisine emredeğim işi yapmaması halinde o mutlaka zindana atılacak, zelil ve perişan olacaktır!”

Yusuf /33 –

“Ya Rabbî! dedi, “Zindan, bu kadınların beni davet ettikleri o işten daha iyidir.

Eğer sen onların fendini benden uzaklaştırmazsan, onlara meydedip cahilce davrananlardan olabilirim.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
12-Yusuf Süresi												Yaprak 09B						Cüz 12				Süre 12				Sayfa 238				
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04				

سُورَةُ يُوسُفَ

٢٣٨

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا
وَأَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ
فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ
لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي
لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ
مَا أَمْرُهُ لَفِي سَجَنٍ وَلَيْكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ
أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ
إِلَيْهِنَّ وَآكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ
عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ
مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجْنَةً حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ
قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَيْتِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَيْتِي أَحْمَلُ
فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْتِي كُلَّ طَائِفَةٍ مِّنْهُ نَبِيًّا تَأْتِيهِ إِيَّاهُ مِنْ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأٌ تُكْمَا
بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

Yusuf /34 – Rabbi onun duasını kabul buyurdu ve onu kadınların fendinden korudu.

Çünkü O, dua edenlerin dualarını işitir, durumlarına uygun olan şeyleri bilir.

Yusuf /35 –

Sonra, vezir ve arkadaşları bunca kesin deliller görmelerine rağmen,

dedikodularını kesmek gayesiyle, bir müddet için onu hapse atmayı uygun buldular.

Yusuf /36 –

Hapishaneyi onunla beraber iki genç de girmişti. Onlardan biri:

“Ben rüyamda, kendimi şarap yapmak için üzüm sıkarken gördüm.”

Öbürü de: “Ben de başımın üstünde ekmeğin taşıdığını ve bu ekmeğin kuşların gagaladığını gördüm.

Ne olur, bu rüyamızın tabirini bildir, doğrusu biz seni iyi insanlardan biri olarak görüyoruz” dediler.

Baskılar ve tuzaklarla hakikati örtbas etmeye çalışanlar, uzun vaade de asla başarılı olamazlar. Kuyu dibine de atılsa, köleleştirilse, zindana da atılsa gerçek, güneş gibi kendisini gösterir. İşte Hz. Yusuf (a.s.) bu sefer hapishaneyi dersane haline getirerek, kıyamete kadar gelecek tebliğ ve hizmet insanlarına da Üstad olup, Medrese-i Yusufiyeleri başlatıyor. “Hapishane müdürü, bütün mahkûmları Yusuf’un emrine verdi, kendisi de bir köşeye çekilip rahatına baktı” (Tekvin, 39,22-23).

Yusuf /37

(bakınız 38)

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yusuf /37- Yusuf

/38 – Yusuf:

“Yiyecğiniz yemek size henüz gelmeden, herbirinizin rüyasının tabirini size bildirmiş olurum. Bu, Rabbinim bana öğrettiği ilimlerdendir.

Ama, önce biraz beni dinleyin: Ben Allah'a iman etmeyen,

âhireti de inkâr eden bir halkın dinini terkedip,

atalarım İbrâhim, İshak ve Yâkub'un dinine girdim. Allah'a herhangi bir şeyi şerik saymak bizim için asla doğru olmaz.

Bu tevhid inancı, Allah'ın hem bize, hem de insanlara olan ihsanıdır.

Ama ne yazık ki insanların çoğu bu nimete şükretmezler.”

Yusuf /39 – “Ey hapisane arkadaşlarım, bir düşünün, sizin için müteaddit rablere ibadet etmek mi,

yoksa tek mutlak hakim olan Allah'a ibadet etmek mi iyidir?”

Yusuf /40 – Sizin Allah'tan başka ibadet ettiğiniz tanrılar, sizin ve atalarınızın uydurduğu birtakım boş isimlerden ibarettir. Allah onların tanrı olduklarına dair hiçbir delil indirmemiştir.

Hüküm yetkisi yalnız Allah'ındır. O ise, başkasına değil, yalnız Kendisine ibadet etmemizi emir buyurmuştur.

İşte dosdoğru din! Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.”

Hz. Yusuf (a.s.)'in esas hizmeti olan bu nübüvvet tebligatı da ne Tekvin, ne de Talmud'da yer almaz. Bu hitabe ve Hz. Yusuf'un güzel tutumu, hizmet insanlarına örneklerle doludur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
12-Yusuf Süresi												Yaprak 10A						Cüz 12			Süre 12			Sayfa 239												
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۳۹

سُورَةُ يُوسُفَ

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ

لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ

عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

يَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَرْبَابُ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ

الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ

وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ

أَمْرًا أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ يَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَمَا أَحَدُكُمْ فَيسْقَى

رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلَّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ

الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ

نَاجٍ مِنْهُمَا إِذْ كُرِنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَآنَسِيهِ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ

فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي

أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ

وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ

أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَايَ تَعْبُرُونَ

Yusuf /41 – “Ey hapis arkadaşlarım, gelelim rüyalarınızın tabirine:

İlk soran arkadaş, efendisine yine şarap sunacak, öbürü ise asılacak, kuşlar da başını galalayacak.

İşte yorumunu istediğiniz iş, böylece hal edilip sonuçlandırılmıştır.”

Yusuf /42 – Onlardan kurtulacağını zannettiği arkadaşına:

“Efendine benden bahset, suçsuz olduğumu hatırlat,” dedi.

Fakat şeytan, efendisine söylemeyi ona unutturdu. Böylece Yusuf bir kaç yıl daha hapishanede kaldı.

Hapishanede 8 yıl kaldığı anlaşılmaktadır.

Yusuf /43 – Günün birinde hükümdar gördüğü bir rüyayı anlatıp dedi ki:

“Ben yedi semiz inek gördüm, bunları yedi zayıf inek yiyordu. Bir de yedi yeşil başak ile yedi kuru başak gördüm. Ey efendiler: “Siz rüya tabir ediyorsunuz, benim bu rüyamı da halledin!” [7,60]

Bu hükümdar, Sina yarımadasından gelip Mısır istila ettikten sonra M.Ö. 1700 - 1580 arasında hüküm süren Hiksos krallarından biri olup İbrani kavminden olan Hz. Yusuf ile menşeyi yakınlığı olabilir. Onun Yusuf hanedanına imkân vermesi Mısırda İsrail milletinin oluşumuna esas teşkil etmiş olabilir. Hiksos döneminin kapanmasından sonra Hz. Mûsâ'nın dünyaya geldiği sırada Mısırın yerlileri, İbranilerin dışından gelecek tehlike ile işbirliği yapacağı endişesi ile onların erkek çocuklarını öldürüyorlardı.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yusuf /44 – O kâhinler “Bu gördükleriniz karışık düşlerdir. Biz böyle karışık düşlerin yorumunu bilemeyiz” dediler.

Âlimlerimiz rüyaları üçe ayırırlar.

1. Allah tarafından bir melek aracılığı ile meydana gelen kısım ki doğru, gerçek rüya budur. 2. İnsanın benliğinden kaynaklanan bir telkin. 3. Şeytani bir telkin ile meydana gelen zihinsel görüntüdür. Son iki grup *adgas-u ahlâm* (karışık düşler) dir.

Yusuf /45 – O iki arkadaştan kurtulmuş, nice zaman sonra, ancak o sırada, Yusuf’u hatırlayıp dedi ki “Rüyanın tabirini size ben bildireceğim. Hele siz beni hapishaneye bir gönderiverin.”

Yusuf /46 – Hapishaneye gidip: “Yusuf! Sözü doğru ve isabetli olan aziz dostum!

Şu müşkil rüya hakkında bize bir çözüm bildir lütfen:

“Yedi semiz ineği yiyen yedi zayıf inek ile yedi yeşil başak ile yedi kuru başağın anlamı ne olabilir?”

Ümid ederim ki isabetli yorumunu öğrenip ilgi insanlara aktarırım böylece onlar da doğruyu öğrenir ve senin kıymetini bilirler.”

Yusuf /47 – Yusuf: “Yedi sene, bildiğiniz şekilde ekin ekersiniz. Ama biçtiğinizi, yiyeceğiniz az miktar dışında, başağında bırakır, depolarsınız.

Yusuf /48- Yusuf /49 – Sonra, bunun peşinden yedi kurak yıl gelecek, tohumluk olarak saklayacağımız az bir miktar dışında, önce biriktirdiklerinizi yiyip tüketirsiniz.

Sonra onun arkasından bir yıl gelecek ki halk bol yağmura kavuşacak, sıkıntıdan kurtulacak, bol meyve sıkıp hayvanları sağacaklar.” {KM, Tekvin 41. bölüm}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
12-Yusuf Süresi												Yaprak 10B						Cüz 12			Süre 12			Sayfa 240												
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ يُوسُفَ

٢٤٠

قَالُوا أَضْغَاتُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ

فَارْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ

يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي

أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا

فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُّوهُ فِي سُنبُلَةٍ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي

مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا

تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ

يَعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ انْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ

ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلُهُ مَا بَالُ النَّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ

رَبِّي بِكَيْدِ هِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكَ إِذْ رَاوَدْتَنِّي يُوسُفُ

عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سَوِّءٍ

قَالَتْ أَمْرَاتُ الْعَزِيزِ الْكُنْ حَصْحَصَ الْحَقِّ أَنَا رَاوَدْتُهُ

عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي

لَمْ أَخْنُهِ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

Yusuf /50 – Bunu duyan Hükümdar: “Getirin bana onu!” dedi. Hükümdarın elçisi gelince Yusuf: “Sen önce dönüp efendine de ki: “O ellerini kesen kadınların meselesi neydi, kendisine soruver.” Zaten benim efendim, o kadınların fendini pek iyi bilir.”

İsrail kaynakları kıssanın bu bölümünde de; Kur’an’ın farklı ayırtılır ve Hz. Yusuf’un değerini düşürecek taraflar nakledeleler. Oysa Kur’an’ın anlatımı, onun bir Peygamberden beklenen örnek tutumunu özetler. Onun bu davranışlarıdır ki kralı, onu Maliye bakanı (hatta Başbakan) olarak görevlendirmeye sevketti.

Yusuf /51 – Hükümdar o kadınları toplayıp: “Ne idi siz Yusuf’la dâvanız?” Sizin Yusuf’u elde etmeye çalıştığımızda durum ne idi, Yusuf nasıl davrandı? diye sordu. Onlar da: “Hâşa! Allah için söylemek gerekirse, onun yaptığı hiç bir kötülük bilmiş, görmüş değiliz” dediler. İşte o sırada vezirin eşi: “Şimdi hak meydana çıktı. Ondan kâm almak isteyen bendim. O ise tam sadık ve dürüst insanlardandır” diye itiraf etti.

Yusuf /52- Yusuf /53 – Ve devamla şöyle dedi: Bunu böylece söylüyorum ki eşim vezir de (Yusuf’a sahip olmaya yeltenmemle beraber) kendisinden gizli olarak ona (filen) hiyanet etmediğimi ve Allah’ın hainlerin hilesini iflah etmeyeceğini bilsin. Doğrusu, ben nefsimi temize çıkarmam. Çünkü Rabbimin merhamet edip korudukları hariç, nefis daima fenalığı ister, kötülüğe sevkeder. Doğrusu Rabbim gafurdur, rahimdir (affı ve merhameti boldur).”

Bu âyetler için şu tefsir daha yaygındır: “(Yusuf dedi ki): Maksadım, vezire hainlik etmediğimi, hainlerin hilelerini Allah’ın iflah etmeyeceğini onun da bilmesini sağlamaktır. Ben nefsimi temize çıkarmam (...).” Fakat ilk tefsir, Hz. Yusuf (a.s.)’ın makamına ve Kur’an’ın siyakına daha uygundur (İbn Kesir). Zira kail, yani sözü söyleyen açıkça bildirilmiyor. Bu da vezirin eşinin sözünün devam ettiğini gösterir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yusuf /53 – (bak.

Yusuf /52)

Yusuf /54 –

Hükümdâr: “Onu yanıma getirin, özel danışman edineyim” dedi.

Onunla konuştuktan sonra da: “Sen artık bundan böyle, nezdimizde yüksek bir makam sahibi, tam itimad edilen bir müsteşarsın” dedi.

Bu Hükümdar, Yusuf (a.s.)’ı satın alan aziz değildi. Mısırlıların Hiksoslar dedikleri, Arabistan’dan gelerek dört yüz yıl Mısır’da hüküm süren sülaleden faziletli bir zat idi.

Yusuf /55 – Yusuf: “Beni ülkenin hazine işlerinden sorumlu bakan olarak görevlendir, dedi. Çünkü ben malları iyi korur, işletme ve yönetimi iyi bilirim dedi.”

Hz. Yusuf tarıma önem verdi. Üretimi artırdı. İhtiyaç fazlasını stok ettirdi. Kıtık yılları gelince stokları yeyip ihraç etmeye gittiler. Cıvardan herkes tayinat almaya geldiler.

Yusuf /56 – Böylece Biz Yusuf’a Mısır’da iktidar verdik. Nerede isterse orada makam tutar, dilediği şekilde yönetirdi.

Biz lütfumuzu dilediğimiz kimselere eriştirir ve güzel hareket edenlerin mükâfatlarını asla zayıf etmeyiz.

Yusuf /57 – Âhiretteki ecir ve ödül, iman edip haramlardan sakımanlar için elbette daha hayırlıdır. [38,39-40]

Yusuf /58 – Gün geldi, Yusuf’un kardeşleri Mısır’a gelip onun huzuruna çıktılar. O onları tanıdı, ama öbürleri onu tanıyamadılar.

58-100 bölümü için bakınız : KM, Tekvin 42-44. bölümler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
12-Yusuf Süresi	/												Yaprak 01A						Cüz 13			Süre 12			Sayfa 241												
Bu Cüz Yaprağa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۴۱

سُورَةُ يُوسُفَ

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَرَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي

فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ اجْعَلْنِي

عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا

لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا

مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا جُرْأِخِرَةَ

خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَاءَ إِخْوَةَ

يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا

تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ

فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ

أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي

رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ

يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ

مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسَلْنَا مَعَنَا آخَانَ نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

Yusuf /59- Yusuf /60 – Yusuf onların zahire yüklerini hazırlatınca dedi ki:

“Siz, baba bir kardeşinizi de yanıma getirin, gördüğünüz gibi ben size tam ölçek veriyorum ve ben dışardan gelen misafirleri ağırlamaya, başka herkesten fazla özen göstermekteyim. Eğer onu getirmezseniz, iyi bilin ki artık bende size verecek bir ölçek erzak yoktur, hiç gözüme görünmeyin.”

Gelmeyen kardeşlerini istemesi şundan idi: Kıtık sebebiyle zahire karmeye bağlanmıştı, almak için şahsın bulunması gerekiyordu. Diğerleri, baba ve kardeşler için birer hisse isteyince, Hz. Yusuf, bu seferlik verip, yaşlı babayı mâzur sayarak, gelecek defa, o kontenjama almak için, herkes gibi öbür kardeşin de gelmesinin şart olduğunu bildirmiş olmaktadır.

Yusuf /61 – Onlar: “Bakalım, babasından ona izin almanın bir yolunu bulup bu işi ayarlamaya çalışacağız dediler.”

Yusuf /62 – Yusuf, zahire ölçen görevlilerine de dedi ki: “Onların, zahire karşılığında verdikleri mallarını da yüklerinin içine koyun. Böylece belki ailelerine döndüklerinde, bunun farkına varıp yine gelirler.”

Yusuf /63 – Babalarının yanına dönünce: “Sevgili babamız, dediler, ölçüğümüz, tahsifatımız kaldırıldı.

Gelecek sefer, öbür kardeşimizi de bizimle beraber gönder ki onu vesile ederek, daha çok tahsifat alalım.

Onu gözümüz gibi koruyacağımıza kesin söz veriyoruz!”

Yusuf /64 –

Yâkub dedi ki: “Daha önce onun kardeşini size inanıp güvendiğim gibi bunu da size inanıp emânet edeyim, öyle mi? Ben size değil sadece Allah’a ismarlarım.

Çünkü en iyi koruyan Allah’tır ve O, merhametlilerin en merhametlisidir.” [11,57]

Yusuf /65 – Yüklerini açınca da, zahîre bedellerinin yükleri içine geri konulduğunu gördüler ve:

“Baba, baba! dediler, daha ne istiyoruz, işte verdiğimiz zahîre bedellerimiz de bize geri verilmiş!

Gidelim, yine evimize erzak getiririz, kardeşimizi de koruruz, hem bir deve yükü de fazla alırız.

Çünkü bu sefer aldığımız, az bir ölçektir (ihtiyacımıza yetmez)”

Yusuf /66 – Yâkub şöyle cevap verdi: “Siz kendiniz helâk olmadıkça, onu bana getireceğinize dair Allah’ın huzurunda sağlam bir söz vermeden ben asla onu sizinle göndermem.”

Onlar kendisine kesin söz verince de dedi ki: “Allah Teâla da bu söylediklerimize şahittir, gözeticidir.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
12-Yusuf Süresi													Yaprak 01B			Cüz 13			Süre 12			Sayfa 242															
Bu Cüz Yaprağa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ يُوسُفَ

٢٤٢

قَالَ هَلْ أَمْنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ

مِنْ قَبْلُ ۗ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا

فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا

يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا

وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَا دُكَيْلٍ بَعِيرٍ ذَلِكُ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ

لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ

إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ

وَكَيْلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَاذْخُلُوا

مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ

الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي

عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسٍ يَعْقُوبَ قَضِيهَا

وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ

إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yusuf /67 – Ve “evlatlarımı!” diye ilave etti: “Şehre aynı kapıdan değil de, ayrı ayrı kapılardan girin. Gerçi ben ne yapsam, Allah’tan gelecek takdiri önleyemem. Zira hüküm yetkisi, yalnız Allah’ındır. Onun içindir ki ben ancak O’na dayanır, O’na güvenirim. Tevekkül edenler de yalnız O’na dayanıp güvenmelidirler.”

O zamanki yönetimin kalabalık yabancı gruplara kuşku ile bakması sebebiyle böyle bir tedbir düşünülmüş olabilir.

Yusuf /68 – Babalarının kendilerine emrettiği şekilde ayrı ayrı kapılardan girerek onun emrini yerine getirdiler. Ama bu tedbir, Allah’ın kendileri hakkındaki takdiri karşısında hiç bir fayda sağlamadı. Sadece Yâkub’un içindeki bir dileği açığa çıkarmış oldu. O, kendisine Biz öğrettiğimizden ötürü ilim sahibi idi. (Bunun içindir ki “Allah’tan gelecek takdiri önleyemem” demişti.) Fakat insanların çoğu bu gerçeği bilmezler.

Yusuf /69 – Onlar Yusuf’un huzuruna girince, öz kardeşini yanına aldı ve: “İyi bilersin ki ben senin kardeşimin, onların yaptıklarına üzülme!” dedi. {KM, 53,34}

Yusuf /70 –

Onların yüklerini hazırlarken, su kabını, öz kardeşinin yükünün içine koydu.

Kervan hareket edince de Yusuf'un görevlilerinden biri: "Ey kafil! durun, siz hırsızlık yapmışsınız!" diye nida etti.

Yusuf /71 – Onlar geri dönüp geldiler ve: "Mesele nedir, ne kaybettiniz ki, bizi suçluyorsunuz?" dediler.

Yusuf /72 – Görevlilerden biri: "Hükümdarın su kabını kaybettik. Onu getirene bir deve yükü ödül var. Buna ben kefilim" dedi.

Yusuf /73 – "Allah'a yemin olsun ki, biz ülkede fesat çıkarmak, nizamı bozmak için gelmedik, siz de bunu biliyorsunuz. Hele hırsız, hiç değiliz!" dediler.

Yusuf /74 – Görevliler: "Peki, yalancı çıkarsanız, cezası ne?" dediler.

Yusuf /75 – "Cezası, dediler, kimin yükünde çıkarsa, işte o onun cezasıdır (yani çalması sebebiyle kendisi rehini ve mahkûm olur)."

Biz zalimleri böyle cezalandırırız!" {KM, Çıkış 22,2}

Hız İbrahim (a.s.)'ın şeriatına göre suçu sabit olan hırsız, eşya veya parasını çaldığı adamın kölesi yapılırdı.

Yusuf /76 – Yusuf, öz kardeşinin yükünden önce, öbürlerinin yüklerini aratmaya başladı.

Sonra su kabını kardeşinin yükünden çıkarttı.

İşte Biz Yusuf'a, kardeşini alkoymasına için böyle bir plan öğrettik.

Yoksa, Allah dilemedikçe Hükümdarın kanununa göre, kardeşini alması uygun olmazdı.

Biz dilediğimiz kimseleri pek üstün derecelere yükseltiriz.

Her ilim sahibinin üstünde daha iyi bir bilen bulunur. [58, 11]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
12-Yusuf Süresi													Yaprak 02A			Cüz 13			Süre 12			Sayfa 243															
Bu Cüz Yaprağa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۴۳

سُورَةُ يُوسُفَ

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ

ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعَيْرُ انْكُم لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا

وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفَقِدُ صُوعَ

الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ

﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا

جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ

نَجْرِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ

ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ

مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا

إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُونُسُ

فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ وَاللَّهُ

أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا

كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرِيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

Yusuf /77 – Onlar: "Eğer o çalmışsa, zaten daha önce onun kardeşi de hırsızlık etmişti" dediler.

Yusuf bu sözden duyduğu üzüntüyü içine attı ve onlara belli etmedi.

İçinden de dedi ki: "Asıl kötü durumda olan sizsiniz. İleri sürdüğünüz iddiaların gerçek yönünü Allah pek iyi biliyor ya, o yeter!"

Yusuf /78 – Yusuf'un kardeşini alkoyması karşısında, onlar şöyle dediler:

"Aziz vezir! Onun babası iyice ihtiyar (Bu küçük evladını kaybetmeye dayanamaz),

onun yerine bizden istediğini alıyok.

Gerçekten seni anlayış gösteren, iyilik sever insanlardan olarak görüyoruz!"

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yusuf /79 –

Yusuf: “Biz malımızı kimin yanında bulmuşsak onu alıkoyarız.

Başkasını tutmaktan Allah'a sığınırım.

Çünkü biz öyle yaparsak zalimler arasına girmiş oluruz!”

Yusuf /80 – Vakta ki Yusuf'un onu vermesinden ümitlerini kestiler. Bir yana çekilip aralarında fısıldaşarak şöyle konuşmaya başladılar. Ağabeyleri dedi ki:

“Allah'ı şahit tutarak babanıza kesin söz verdiğinizizi

ve daha önce Yusuf hakkında da işlediğinizi kusuru

nasıl olur da bilmezlikten gelebilirsiniz? Ne yüzle döneceksiniz?

Ben katiiyen buradan bir adım atmam, ayrılmam; ancak babam bana izin verirse yahut hüküm verenlerin en hayırlısı olan Allah hükmünü bildirirse, o başka!”

Yusuf /81 – “Siz dönün, babanıza deyin ki: “Sevgili babamız, bizler farkına varmadan

oğlun inan ki hırsızlık etmiş. (Su kabının onun yükünde çıktığını gözlerimizle gördük)

Biz ancak bildiğimize şahitlik ediyoruz.

Söz verdiğimiz zaman, bu durumun ortaya çıkacağını nereden bilebilirdik?

Gayb bize emanet edilmiş değil ki!”

Yusuf /82 – “İnanmazsan, gittiğimiz şehrin ahalisine ve yine içinde geldiğimiz kafilde bulunanlara sor.

Bütün samimiyetimizle ifade ediyoruz ki söylediğimiz doğrunun ta kendisidir.”

Dönüp babalarına ağabeylerinin bu sözlerini naklettiler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
12-Yusuf Süresi													Yaprak 02B						Cüz 13			Süre 12			Sayfa 244					
Bu Cüz Yaprağa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04			

سُورَةُ يُوسُفَ

٢٤٤

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ

إِنَّا إِذَا لَطَّالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا

قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ

مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ

الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

﴿٨٠﴾ إِرْجِعُوا إِلَىٰ أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ

وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا

﴿٨٢﴾ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٣﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ

أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا

﴿٨٤﴾ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٥﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ

عَلَىٰ يُوسُفَ وَأَبِصَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ

﴿٨٦﴾ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ

حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٧﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي

وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَاعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾

Yusuf /83 – Ama babaları Yakub: “Hayır, hayır! Korkarım yine nefislerinize size bir işi cazip gösterip ayağınızı kaydırmıştır.

Ne yapayım? Bu hale karşı sükunet ve ümit içinde sabretmekten başka yapacak şey yok.

Ümidim var ki Allah bütün kaybettiklerimi bana lütfedecektir.

Çünkü O alimdir, hakimdir (benim de onların da hallerini bilir ve beni elbette hikmetini ortaya koymak için, bu imtihana tâbi tutmuştur)”

Yusuf /84 – Onlardan yüzünü çevirip öte tarafa dönerek ufuklara seslendi:

“Ya esafâ alâ Yusuf! Nerdesin Yusuf! Nerdesin Yusuf!”

Yusuf diye diye, üzüntüsünden gözlerine ak düştü.”

Yaptıklarından dolayı oğullarına duyduğu kızgınlığını da belirtmiyor, öfkesini yenmeye çalışıyordu.

Yusuf /85 – Oğulları şöyle dediler: “Ömrün geçti gitti, hâla Yusuf'u dilinden düşürmüyorsunuz.

Vallahi “Yusuf!” diye diye kederden eriyeceksin veya büsbütün ölüp gideceksin”

Yusuf /86 – “Ben, dedi sıkıntımı, keder ve hüznümü sadece Allah'a arz ediyorum.

Hem sizin bilemediğiniz birçok şeyi Allah tarafından vahiy yolu ile biliyorum.”

Yusuf /87 –
“Evlatlarım, haydi gidiniz, bütün duyularınızı, hislerinizi kullanarak vargücünüzle Yusuf ve kardeşi hakkında bilgi edinmeye çalışınız.

Allah'ın rahmetinden asla ümidinizi kesmeyiniz.

Çünkü kâfirler güruhu dışında hiç kimse Allah'ın rahmetinden ümidini kesmez.”

Yusuf /88 – Onlar Mısır'a varıp Yusuf'un huzuruna girerek “Aziz vezir! dediler, bizi de, çocuk çocuğumuzu da kıtlık bastı, biz bu sefer pek az bir meblağ getirebildik.

Lütfen bize tahsisatımızı tam ölçek ver de,

parasını veremediğimiz kısmı da sadakanız olsun.

Şüphesiz ki Allah tasadduk edenleri fazlasıyla ödüllendirir.”

Yusuf /89 – Artık zamanı geldiğini düşünerek Yusuf:

“Siz, dedi, cahilliğiniz döneminde Yusuf ile kardeşine yaptığınız muameleyi elbette biliyorsunuzdur değil mi?”

Cahillikleri, yaptıkları için kötülüğünü bilmeyişleri, yahut neticede doğuracağı zararı hesap edememeleri anlamına gelebilir. Yahut yeterli bilgi, tecrübe ve olgunluğa ulaşmadıkları çağ kasedilmiş olabilir. Hz. Yusuf (a.s.) bu tabiri, onları kınamak, hakaret etmek için değil, bilakis mazeret telkini konusunda ipucu vermek, tövbeye teşvik etmek için “bilmeyerek yapmıştık” dedirtmek için kullanmıştı. Zira onların içine düştükleri yoksulluk kendisine pek dokunmuştu.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
12-Yusuf Süresi													Yaprak 03A						Cüz 13			Süre 12			Sayfa 245												
Bu Cüz Yaprağa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۴۵

سُورَةُ يُوسُفَ

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيهِ وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رَوْحِ

اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِيَنَّ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا

وَأَهْلَنَا الضَّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجِيَةٍ فَأَوْفِ لَنَا

الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَآخِيهِ إِذْ

أَنْتُمْ جَاهِلُونَ قَالُوا ءَا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا

يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ

يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ قَالُوا

تَاللَّهِ لَقَدْ أَثَرْنَاكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ قَالَ

لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَعْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ

الرَّاحِمِينَ إِذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقُوهُ عَلَى وَجْهِ

أَبِي يَأْتِ بِصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ وَلَمَّا

فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ

تُفَنِّدُونِ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ

Yusuf /90 – “Aa! Sen, yoksa sen Yusuf musun?” dediler.

O da: “Evet ben Yusuf’um, bu da kardeşim!”

Gerçekten Allah bizi lütfuna mazhar etti.

Şu kesindir ki kim Allah'ı sayıp haramlardan sakınır, itaatlara devam ve imtihanlara sabrederse,

Allah da böyle güzel hareket edenlerin mükâfatını asla zayi etmez.”

Yusuf /91 – Kardeşleri de şöyle dediler: “Vallahı de, tallahi de Allah seni bize üstün kılmıştır. Doğrusu bizler suçlu idik!”

Yusuf /92 – Yusuf şöyle cevap verdi: “Bugün sizi kınayacak, serzenişte bulunacak değilim!”

Ben hakkımı helâl ettim Allah da sizi affetsin.

Çünkü merhamet edenlerin en merhametlisi O’dur.”

Yusuf /93 – Şu gömleğimi alın babamın yanına varıp onun yüzüne sürüverin, o zaman gözü açılacaktır.

Sonra da bütün çoluk çocuğunuzla buyurun, yanıma gelin.”

Bu âyette bildirilen “gömleği yüzüne sürmekle Hz. Yâkub (a.s.)’ın gözlerinin açılması” Tevrat’ta yer almaz.

Yusuf /94 – Kafile daha Mısır’dan ayrılır ayrılmaz, öteden babaları:

“Doğrusu, ben Yusuf’un kokusunu alıyorum, sakın beni bunak yerine koymaya kalkışmayın!” dedi.

Yusuf /95 – Oradakilere: “Vallahı, dediler, sen hâla, o eski saflığında devam etmektesin.”

Yusuf /96 –
Müjdecî gelip de gömleği Yâkub'un yüzüne sürünce gözleri açıldı ve:

“Ben sizin bilmediklerinizi Allah tarafından vahiy yolu ile bilirim dememiş miydim?” dedi.

Yusuf /97 –
Evlatları ise şöyle dediler: “Ey bizim şefkatli babamız! Bizim günahlarımız için Allah'tan mağfiret dile. Doğrusu biz günahkârız”

Yusuf /98 – O
şöyle cevap verdi: “Sizin için Rabbime sonra istiğfar edeceğim. Gerçekten O gafurdur, rahîmdir.”

Yusuf /99 –
Yâkub ailesi Mısır'a gelip Yusuf'un yanına girdiklerinde Yusuf annesi ile babasını kucakladı ve: “Allah'ın dilemesiyle Mısır'a emin olarak girin” dedi. {KM, Tekvin 35,17-20}

Yusuf /100 –
Annesi ile babasını tahtına oturttu. Hepsinin önünde saygı ile eğildiler.

Yusuf:
“Babacığım! dedi, işte küçükken gördüğüm rüyanın tabiri! Rabbim o rüyayı gerçekleştirdi.

O, bana nice ihşanlarda bulundu: Beni zindandan kurtardı ve nihayet,

Şeytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra

sizi çölden getirip bana kavuşturmakla da beni ihşanına mazhar etti.

Gerçekten Rabbim dilediği kimse hakkında latîfdir (dilediği hususları çok güzel, pek ince bir tarzda gerçekleştirir). Şüphesiz O alîmdir, hakîmdir (herşeyi hakkıyla bilen, tam hikmet sahibidir)” [7,53] {KM, Tekvin 47,11}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
12-Yusuf Süresi													Yaprak 03B						Cüz 13			Süre 12			Sayfa 246												
Bu Cüz Yaprağa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ يُوسُفَ

٢٤٦

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ الْقَائِمُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ

أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا

يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ

سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

﴿٩٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَبْوِيهِ وَقَالَ

ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبْوِيهِ

عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبْتِ هَذَا تَأْوِيلُ

رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ

أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ

الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ

هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي

مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ

الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ

وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

Bu âyetlere dikkat edilirse Yusuf (a.s.)'in, bütün müminlere örnek olacak nice davranışlarını ihtiva ettiği görülür: Kendisini ölüme mahkûm eden yakınları üzerinde tam yetki sahibi iken gösterdiği olgunluk ve müsamaha, kendisinin zirveye yükselişini hep Allah'ın lütûfuna bağlayıp nefesine en küçük pay çıkarmama, müminler tarafından şahsına karşı yapılan en kötü bir hareketi bile te'vile gayret etme ve şeytanın kardeşlerine yaptırıklarında "hikmet-i ilahiyeye göre benim için bazı faydalar vardı," deme; hep ibadet ve ahiret işiyakı ile dolu olma gibi. Bu çok önemli ders ve hitâbe de Tekvin ve Talmud'da yer almamıştır. Gereksiz bir yığın ayrıntıyı anlatıp, uzun kıssanın en önemli dersini yazmama çok gariptir.

حزب

Kur'an, Tekvin ve Talmud birlikte incelendiğinde görülür ki Kur'an, bazı yerleri ilaveli anlatıyor, birçoğunu daha az anlatıyor, bazıları ise düzeltiyor ve reddediyor. Dolayısıyla Hz. Muhammed'in bu kıssaları Yahudilerden öğrendiğini iddia etmenin hiçbir gerekçesi olamaz. **Yusuf /101 –** “Ya Rabbi! Sen bana iktidar ve hakimiyet verdin. Kutsal metinleri ve rüyaları yorumlama ilmini öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Dünyada da, ahirette de mevlam, yardımcım Sensin. Müslüman olarak canımı al ve beni salihler zümresine dahil eyle!” [6,14.84; 7,126; 40,34]

Yusuf /102 – İşte bunlar, ey Resulüm, sana vahiy yoluyla bildirdiğimiz gaybi hadiselerdendir. Yoksa onlar, tuzak kurmak ve planlarını kararlaştırmak için toplandıklarında elbette sen onların yanında bulunmuyordun. [3,44; 28,44-46; 38,69-70]

Yusuf /103 – Şunu unutma ki: Sen, büyük bir kuvvetle arzu etsen bile insanların çoğu iman etmezler.

İnsanlardan maksat Mekke ahalisidir. Yahut bütün insanlardır.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yusuf /104 –
Halbuki sen bu tebliğ karşılığında onlardan herhangi bir ücret de istemiyorsun.

Kur'ân, sadece bütün insanlar için bir derstir, evrensel bir mesajdır. [3,7]

Yusuf /105 –
Göklerde ve yerde Allah'ın varlığını, birliğini, kudretini gösteren nice deliller vardır ki,

insanlar yanından geçip gittikleri halde yüzlerini çevirdiklerinden farkına varmazlar.

Yusuf /106 –
Onların ekserisi, şirk koşmaksızın Allah'a iman etmezler.

Yusuf /107 –
Acaba onlar, farkında olmadıkları bir sırada Allah'ın azabına uğrayıp azabın kendilerini kaplamasından,

yahut ansızın kıyametin kopmasından emin midirler? [16,45-47; 7,87,1; 97-99]

Yusuf /108 – Ey Resulüm de ki: "İşte benim yolum budur! Ben insanları Allah'ın yoluna, düşünmeksizin, taklit yolu ile değil, delile dayanarak, idrâklerine hitab ederek davet ediyorum.

Ben de, bana tâbi olanlar da böyleyiz. Allah'ı bütün eksikliklerden tenzih ederim. Ben asla müşriklerden değilim."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
12-Yusuf Süresi													Yaprak 04A						Cüz 13			Süre 12			Sayfa 247												
Bu Cüz Yaprğa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٢٤٧

سُورَةُ يُوسُفَ

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ

وَكَايِنٍ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ

عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ

بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ

اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ

هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ

اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي

الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوْا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا

جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّى مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ

الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولَى الْأَلْبَابِ

مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ

وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

Yusuf /109 –
Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de başka değil, ancak şehirlerde oturanlardan vahye mazhar ettiğimiz bir takım erkeklerdi.

Onlar dünyayı hiç gezmediler mi ki kendilerinden önce yaşayanların akıbetlerinin nasıl olduğunu görüp anlansınlar?

Âhiret diyarı elbette Allah'a saygı duyup haramlardan sakınanlar için daha iyidir.

Siz ey müşrikler, hâla aklınızı kullanmayacak mısınız?

Yusuf /110 – O müşrikler kendilerine mühlet verilmesine aldanmasınlar.

Daha öncekilere de böyle fırsat verilmişti.

Ne zaman ki peygamberler, toplumlarının imana gelmelerinden ümitlerini kesecek raddeye gelirler ve topluları da peygamberlerinin kendilerini aldattığı zannına kapılırlar, işte o zaman onlara nusretimiz erişir, inkârcılar helâk olur, dilediğimiz kimseler kurtulur.

(Uzun vaadede), mücrim toplumlardan cezamız hiçbir surette geri çevirilmez.

Yusuf /111 –
Peygamberlerin kıssalarında elbette tam akıl sahipleri için alacak dersler vardır. İyi bilin ki, bu Kur'ân uydurulmuş bir söz değildir. Sadece daha önceki kitapları tasdik eden,

dine ait her şeyi açıklayan, iman edecek kimseler için hidâyet, rehber ve rahmet olan kitabullahtır

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

13-RAD SÜRESİ

Medine'de indirilmiş olup 43 âyettir. 13. âyette geçen ve "gök gürlemesi" anlamına gelen ra'd kelimesi, bu sürenin ismi olmuştur. Konuları bakımından Mekki sürelere benzemektedir. Mekke döneminin sonlarında indiğini söyleyenler de vardır. Allah Teâlânın varlığı, birliği, vahiy, nübüvvet ve âhiret gibi iman esaslarını konu edinir. Bu gerçekleri, meseller (paraboller) ile somutlaştırarak anlatır.

Bismillâhırahmânırahîm

Rad /1 – Elif, Lâm, Mîm, Râ. İşte bunlar sana indirilen kitabın âyetleridir. Sana Rabbin tarafından indirilen Kur'ân haktır, gerçektir, ama insanların çoğu buna inanmazlar.

Rad /2 – Allah Odur ki gökleri, sizin de görüp durduğunuz gibi, direksiz yükseltti. Sonra da Arşı üzerinde istiva etti.

Güneşi ve ayı hizmet etmeleri için sizin emrinize verdi. Bunlardan her biri belirli bir vakte kadar dolaşmaktadır.

Bütün işleri O yönetir. Âyetleri size açıklar ki Rabbinize kavuşacağınıza iman edesiniz. [7,54; 11,3; 36,38; 41,37; 7,54]

İstiva etti: Arşının üstünde kuruldu, onları hakimiyeti altına aldı ve onlar üzerinde hükümünü yürütmeye başladı demektir. İstiva'nın mânası için bkz. 7,53.

Göklerin yükseltilmesi cümlesi iki şekilde anlaşılmalıya müsaittir. Birincisini mealde yazdık. İkincisi: Allah gökleri, sizin göremediğiniz birtakım direklerle yükseltti. Bu anlama göre, gök cisimleri arasındaki çekim kuvvetine işaret ettiği söylenebilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
13-Rad Süresi													Yaprak 04B			Cüz 13			Süre 13			Sayfa 248															
Bu Cüz Yaprğa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الرَّعْدِ

٢٤٨

سُورَةُ الرَّعْدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرَاتِلُكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ

بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرْوِنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ

يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ

﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ

الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ

مِنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ

وَاحِدٍ وَنُفِصِّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذَا كُنَّا

تُرَابًا ءَأَنَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ

الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Rad /3 – Hem O'dur ki yeri yaydı. Orada sağlam dağlar yükseltti, ırmaklar aktı. Her meyvenin içinde iki eş yarattı.

Sürekli olarak geceyi gündüze bürüyüp duruyor. Elbette bunlarda, iyice düşünen kimseler için, alacak nice dersler ve ibretler vardır. [10,3]

Çiçeklerin ve meyvelerin erkek ve dişi olarak çift unsurlara sahip oldukları ve bir döllenme olayının gerçekleştiğine işaret edilmektedir.

Rad /4 – Dünyada birbirine komşu parçalar,

üzüm bağları, ekinler, dalı veya dalsız hurma ağaçları vardır ki hepsi aynı su ile sulanmaktadır.

Bununla beraber yemede biz onların bazısını bazısından daha üstün, daha kaliteli kılarız.

Elbette bunlarda aklını kullanan kimseler için alacak nice dersler, nice ibretler vardır.

Rad /5 – Eğer onların iman etmemelerine şaşırıyorsan bil ki asıl şaşılacak olan, onların: "Ölüp toprak olduktan sonra biz yeniden mi yaratılacakmışız?" demeleridir.

İşte onlardır Rab'lerini inkâr edenler.

İşte onlardır boyunları tasmalı olanlar.

Ve işte onlardır, hem de ebedi kalmak üzere cehennemlik olanlar [17,49; 34,33; 46,33; 50, 15]

Dünyada, küfür ve dalâlet tasması, kıyamette de ateşten tasmalar takılacaktır. Tasma mahkûm ve esir olmanın alametidir.

Bunlar da kendi alışkanlık ve taassuplarının esiri olduklarından delilleri değerlendirmezler.

Rad /6 – Şaşılacak bir yanları da, güzellik ve mutluluk dururken, kötülüğü çarçabuk istemeleridir.

Halbuki kendilerinden önce, ibret olacak nice cezalar gelip geçmiştir. (Niçin onlardan ibret almazlar?).

Doğrusu senin Rabbin insanların zulümlerine karşı yine de mağfret sahibidir.

Bununla beraber unutmayın ki O cezalandırdığında da cezası çetindir. [15,6-8; 29,53-54; 38,16; 8,32; 35,45; 6,147]

Rad /7 – Kâfirler diyorlar ki: “Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?” Sen, ey Resultüm, sadece bir uyarıcısın. Her millete bir yol gösteren vardır. [17,59; 2,272; 35,24]

Her topluluğa peygamberlerden yol gösteren bir zat gönderilir. O da onlara dini tanıtır, kendilerine tahsis edilen mucize ile halkı Allah'ın yoluna çağırır. Yoksa kâfirlerin tahakkümleriyle, keyiflerine göre istedikleri mucizeyi göstermeleri söz konusu değildir.

Âyetteki yol gösteren “hâdi” den maksat, Allah Teâla da olabilir. Yani: “Senin görevin sadece uyarıdır. İndirilen âyetlerini yalan sayanların, inkârlarına kulak asma. Zira Allah, doğru yolu göstermek için lâzım gelen her şeyi ortaya koymuştur. Ama ancak Kendisinin bileceği bir hikmetten ötürü, bir kimseyi hidayet etmesi, meşret-i ilahiyenin buna taalluk etmesine bağlıdır ve onun meşreti de, Kendisine mahsus olan hikmetine bağlıdır.

ve *liküllî kavmin hâd* cümlesinin başındaki *van'*ı atıf sayarak, “Sen sadece bir uyarıcı ve her millet için yol göstericisin” mânâsı da mümkündür.

Rad /8 – İşte O Allah'tır ki her bir şeyin neye gebe olduğunu, karnında ne taşıdığını, ve rahimlerin neleri eksik bırakıp, artırdığını bilir. Doğrusu O'nun katında herşey bir ölçü iledir. [23,13-14; 39,6; 53,32]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
13-Rad Süresi														Yaprak 05A						Cüz 13			Süre 13							Sayfa 249

Bu Cüz Yaprğa git

٢٤٩

سُورَةُ الرَّعْدِ

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ

مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ

عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ وَيَقُولُ الَّذِينَ

كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ

قَوْمٍ هَادٍ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُمَّةٍ وَمَا تَغِيصُ

الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمٌ

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ

أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ

بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى

يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ

وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا

وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيَسْبِحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ

وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا

مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

Rahimlerin kazanıp artırması. Mesela beden bakımından kimin tam cüsseli, kimin kısa boylu olacağını bilir. Mâ mevzûle olup, yumurtanın dölyatağına tutunmasından doğum vaktine kadarki dönem kastedilmiştir; yoksa sadece, hilkatın tamamlanmasından sonraki durum söz konusu değildir. Yani Allah Teâla rahimdeki varlıkların erkek mi dişi mi normal mi, sağlıklı mı, eksik mi, güzel mi çirkin mi, uzun mu, kısa mı vs. olacağını bilir, demektir. Mâ masdâriyye de olabilir.

Rad /9 – Gayb ve şehâdet alemini de, görünmeyen ve görünen âlemi de bilen, büyük ve yüce olan O'dur.

Rad /10 – Sizden sözünü gizleyenle, açıkça söyleyen, geceleyin gizlenenle gündüzün meydana gezen O'nun bilmesi bakımından hep aynı durumdadır. [20,7; 10,61; 11,5]

Rad /11 – O insanın önünde ve ardında devamlı sûretle nöbetleşerek görevlendirilen melekler vardır. Bunlar, Allah'ın emrinden ötürü, onu koruyup kollarlar.

Bir toplum kendinde olan durumu değiştirmedikçe, hiç şüphe yok ki, Allah da o toplumda olan hali değiştirmez. Allah bir toplum için de kötülük irade buyurdu mu, onu geri çevirecek kuvvet yoktur. Artık Allah'ın dışında onları himaye edecek kimse olamaz. [8,53]

Görevli melekler, insan günah işleyince onun için mühlet isterler, mağfret dilerler, yahut onu tehlikelerden korurlar veya Allah'ın emri sebebiyle insanın hallerini denetlerler.

Rad /12 – Size şimşegi göstererek, hem korku hem ümit verir, yağmur yüklü ağır bulutlar oluşturur.

Rad /13 – Gök gürlemesi hamd ile O'nu takdis ve tenzih eder.

Melekler de duydukları saygıdan ötürü O'nu takdis ve tenzih ederler.

O yıldırımlar gönderir, onlarla dilediği kimseleri çarpar.

Durum bu iken onlar hâla Allah hakkında birbirleriyle tartışıp, ileri geri konuşurlar. Halbuki O'nun cezası pek çetindir. [2,30; 17,44]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Rad /14 – Geçerli
dua O'na yapılan
duadır.

Müşriklerin
O'ndan başka
yöneldikleri putlar ise,
kendilerine hiçbir
surette icabet
edemezler.

Onların durumu
tıpkı, ağzına su ulaşsın
diye iki elini öndeki
kuyuya doğru uzatan
adamın durumuna
benzer.

Oysa bu durumda
su, hiçbir zaman ona
ulaşamaz. İşte kâfirlerin
duası öyle boşa gider.

Rad /15 – Halbuki
göklere olsun, yerde
olsun kim varsa
isteyerek veya
istemeyerek, hem
kendileri hem gölgeleri
hepsi sabah akşam
Allah'a secde ederler.
[16,48-49; 12,18] {KM,
Mezurlar 148}

Rad /16 –
“Göğlerin ve yerin
Rabbi kimdir?” de!
Onların da kabul ettiği
gerçeği sen açıkla!
“Allah'tır!” de!

Ama siz kalkmış,
O'nun dışında, ne
kendilerine gelen bir
belayı uzaklaştırmaya
ve ne de kendilerine bir
fayda sağlamaya gücü
yetermeyen birtakım
tanrılar edinmişsiniz.

De ki: “Hiç kör ile
gören bir olur mu?
Yahut karanlıklarla
aydınlık bir olur mu?”

Yoksa Allah'ın
yarattığı gibi yaratan
ortaklar buldular da
yaratma işi kendilerine
şüpheli mi geldi?” De
ki: “Allah'tır herşeyin
yaratıcısı. O tektir, her
şeyin üstünde mutlak
hâkimdir.” [36, 74; 39,3;
34,23; 53,26; 19,93-95]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
13-Rad Süresi													Yaprak 05B						Cüz 13			Süre 13			Sayfa 250												
Bu Cüz Yaprğa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الرَّعْدِ

٢٥٠

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ
إِلَّا كِبَاسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ

الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ **وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ**

طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالًا لَهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ ﴿١٥﴾ **قُلْ مَنْ رَبُّ**

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ **اللَّهُ** قُلْ أَفَأَتَّخِذُكُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ

لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى

وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا **لِلَّهِ**

شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ **اللَّهُ**

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾ **أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ**

أَوْدِيَةً بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ

فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهٗ كَذَلِكَ يَضْرِبُ **اللَّهُ**

الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ

فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ **اللَّهُ** الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾ **لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ**

الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلُهٗ مَعَهُ

لَافْتَدَوْا بِهِ **أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ**

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

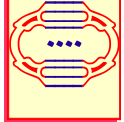
Rad /17 – O
gökten yağmur indirir
de vâdiler, dereler kendi
ölçülerince dolup sel
olur akar.

Sel, suların
üstünde kabanar köpüğü
alıp götürür.

İnsanların zinet
veya bazı eşyalar
yapmak için ateşte
erittikleri madenlerin de
buna benzer köpüğü
olur.

İşte Allah hak ile
batılı, böyle bir temsil
ile anlatır: Köpük yok
olup gider, insanlara
faydasız olan cevher
kısmı ise dipte kalır.
Allah işte böylece
misaller verir.

سجده

Rad /18 –
Rab'lerinin çağrısına
icabet edenlere en güzel
mükâfat, cennet vardır.

Fakat O'nun
dâvetini kabul
etmeyenlere gelince,

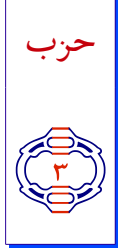
şayet dünyada olan
bütün şeyler ve onların
bir misli daha
kendilerinin olsaydı,
kurtulmaları için fîde
olarak hepsini verirlerdi.

İşte bunlar çetin bir
hesaba mâruz
kalacaklardır.

Onların kalacakları
yer cehennem olacaktır.
Orası ne kötü bir
yerleşim yeridir! [18,87-
88; 10,26]

Rad /19 – Şimdi, Rabbinden sana indirilen vahyin hak ve gerçek olduğunu bilen kişi ile âma olan kimse hiç bir olur mu? Ancak akıl sahibi kimseler düşünüp ibret alırlar. [6,115; 59,20; 11,1]

Rad /20 – Verdikleri sözde duranlar ve misakı bozmayanlar da işte onlardır.

Rad /21 – Rabbin tarafından sana gönderilenin hak ve gerçek olduğunu bilip, Allah'ın gözetilmesini emrettiği şeyleri gözetirler.

Rableri olan Allah'tan çekinirler ve pek çetin bir hesaptan endişe ederler.

Rad /22 – Onlar, sırf Rab'lerinin rızasını kazanmak için sabreder, namazı tam gerektiği şekilde kılarlar.

Kendilerine ihsan ettiğimiz rızıklardan gerek gizli, gerek açık bir tarzda başta bulunur ve kötülüğe iyilikle mukabele ederler.

İşte onlardır dünya diyarının güzel âkıbetini kazananlar. {KM, Luka 6,27-28}

Rad /23- Rad /24 – O güzel âkıbet Adn cennetleri olup, onlar babalarından, eşlerinden ve nesillerinden iyi olanlarla birlikte o cennetlere girerler.

Öyle ki melekler de her kapıdan yanlarına varıp: "Sabretmenize karşılık size selamlar, selametler! Dünya diyarının ne güzel âkıbetidir bu!" diyecekler. [38,50] {KM, Vahiy 21,12-13}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
13-Rad Süresi													Yaprak 06A	Cüz 13						Süre 13	Sayfa 251																
Bu Cüz Yaprağa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٢٥١

سُورَةُ الرَّعْدِ

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ

أُولَئِكَ الْأَلْبَابِ ۗ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ

سَوَاءَ الْحِسَابِ ۗ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا

الصَّلَاةَ وَآَنَفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُؤْنَ

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۗ جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ

عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۗ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ

اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ

وَلَهُمْ سَوَاءُ الدَّارِ ۗ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ

اللَّهُ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ ۗ الَّذِينَ آمَنُوا

وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ۗ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۗ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Rad /25 – Ama Allah'a verdikleri sözü iyice pekiştirdikten sonra bozanlar

ve Allah'ın gözetilmesini emrettiği şeyleri terkedenler

ve yeryüzünde fesat çıkarıp nizamı bozanlar yok mu?

İşte onlara sadece lânet vardır.

En kötü yurt olan cehennem vardır.

Rad /26 – Allah dilediği kimsenin rızkını bolluşturur, dilediği kimsenin rızkını ise daraltır.

O inkârcılar, sadece dünya hayatıyla sevinirler.

Halbuki dünya hayatı, âhiretin yanında geçici, değersiz bir metadan başka bir şey değildir. [23,55-56; 87,16-17]

Rad /27- Rad /28 – Yine o inkâr edenler diyorlar ki: "Peygambere Rabbi tarafından bir mucize verilmeli değil miydi?"

De ki: "Allah dilediğini bu tür iddiaları sebebiyle saptırır. Kendisine yöneleni de hidâyete erdirir.

İşte onlar iman edip gönülleri Allah'ı zikretmekle, O'nu anmakla huzur bulan kimselerdir.

İyi bilin ki gönüller ancak Allah'ı anmakla huzur bulur." [21,5; 10,101; 6,111]

Akıllı insanların üzerinde derinden düşünmeleri bunca harika eserler, Hz. Muhammed (a.s.)'in peygamberliğine dair Allah tarafından bunca âyet ve delil varken, bunları delil saymıyorlar da, kimsenin karşı koyamayacağı bir müsibeti, bir belayı isteyip duruyorlar. Halbuki bu cebir ve zorlama, ilahî hikmete aykırıdır. Yukarıda geçen bu sözlerin bir daha tekrarlanması, kâfirlerin bu isteklerini inatla sürdürdüklerini göstermektedir. Demek Peygamberimize mucize verilmemiş değildir. Âyet onların keyiflerine göre teklif ettikleri olağanüstü şeyleri reddetmektedir.

Rad /29 – Ne mutlu iman edip de makbul ve güzel işler yapanlara!

Eninde sonunda dönüp gidilecek güzel yurt onların olacak.

Rad /30 – İşte senden önce peygamberler gönderdiğimiz gibi, seni de kendilerinden önce nice milletler geçmiş olan bir millete gönderdik ki sana vahyettiğimiz kitabı onlara okuyasın.

Onlar ise Rahman'a nankörlük eder, O'nu tanımazlar.

De ki: "O benim Rabbindir. O'ndan başka tanrı yoktur.

Ona dayandım, tövbem ve dönüşüm yalnız O'nadır. [16,63; 6,34]

Rad /31 – Eğer dağları yürütecek, yeri param parça edecek, ölüleri bile konuşturacak bir kitap olsaydı, işte o, bu Kur'an olurdu!

Ne var ki Allah böyle yapmadı. Bu mevcut durumu takdir buyurdu. Çünkü emir ve hüküm yalnız O'nundur.

Bu müminler hala öğrenmediler mi ki Allah dileseydi bütün insanları hidayet eder, doğru yola koyardı.

O kâfirlerin kendi yaptıkları işler sebebiyle başlarına durmadan bela incek veya ülkelerinin hemen yanına düşecek ve bu hal Allah'ın vaad ettiği kıyamet gelinceye dek sürecek. Allah asla sözünden caymaz. [46,27; 21, 44; 14,47]

Bu âyette bel edatının ifade ettiği *üdrab* mânası, işlerin yalnız Allah Teâlâya ait olmasına müteveccih değil, aksine onun neticesine, yani mevcut olan duruma yöneliktir. Yani Allah Teâlânın hikmetinin, insanların yükümlülüklerini kendi seçimlerine bina etmesine işaret etmektedir. Âyette şart cümlesinin karşılığı bulunmadığından "İşte o, bu Kur'an olurdu!" diye takdir edilir. Bazı müfessirler ise: "Onlar yine de iman etmezlerdi" diye düşünürler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
13-Rad Süresi													Yaprak 06B						Cüz 13			Süre 13			Sayfa 252												
Bu Cüz Yaprağa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الرَّعْدِ

۲۵۲

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسُنَ مَا بَدَأَ

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوا عَلَيْهِمُ

الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ

أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَل لِّلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا

أَفَلَمْ يَأْتِسَّ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ

قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

﴿٣١﴾ وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُمُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ

عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ

سَمُّهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بظَاهِرٍ

مِنَ الْقَوْلِ بَل زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ

السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٤﴾

Rad /32 – Senden önce de nice peygamberlerle alay edildi. Fakat Ben, o kâfirlere akıllarını başlarına toplamaları için bir süre mühlet verdim. Ama onlar akıllanmayınca sonra da onları azabımla kısı kıvrak yakaladım, cezam nasılmış, gördüler. [22,48]

Rad /33 – Tek tek her insanın ne işlediğini görüp gözeten Allah, hiç bunu yapmaktan âciz olan gibi olur mu?

Bununla beraber, tutmuşlar Allah'a ortak koşuyorlar. De ki "Haydi tavsif edin, adlandırın bakayım onları! Kimdirler, necidirler, hangi işleri gerçekleştirmişler?"

Ne o, yoksa Allah'a kendi mülkünde var olup da bilmediği bir şeyi mi bildireceksiniz. Veya hiçbir gerçeğe tekabül etmesizin sırf boş laf mı edeceksiniz?"

Doğrusu kurdukları tuzaklar o kâfirlere hoş gösterildi, hoşlandılar bundan ve hak yoldan menedildiler.

Her kimi de Allah sapıtırsa artık onu yola getirecek yoktur. [10,61; 6,59; 11,6; 20,7; 53,23; 16,37]

Rad /34 – Onlara dünya hayatında bir azap vardır âhret azabı ise daha çok çetindir. Onları Allah'ın elinden kurtaracak kimse de yoktur. [89,25-26; 25,11-15]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Rad /35 – Müttakilerle vaad olunan cennetin durumu şuna benzer: Bahçelerinin içinden ırmaklar akar: Meyveleri gibi gölgeleri de devamlıdır. İşte, haramlardan korunan müttakilerin akıbeti! Kâfirlerin akıbeti ise ateştir. [47,15; 56,27-38; 59,20]
Rad /36 – Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler sana indirilen Kur'an'dan memnun olurlar. Ama onlardan aleyhteki bazı gruplar, onun bir kısmını inkâr ederler. De ki: "Bana yalnız Allah'a ibadet edip O'na hiçbir şerik koşmamam emredildi. Sadece O'na dâvet eder ve ancak O'na yönelirim." [2,121; 17,107-109; 3,199]
Rad /37 – Böylece biz Kur'an'ı Arapça bir hüküm ve hikmet olarak indirdik. Şayet, sana gelen bunca ilimden sonra o muhaliflerin keyiflerine uyacak olursan, Allah'ın cezasından seni koruyacak ne bir dost, ne bir hâmi bulamazsın. [11,1; 41,41-42; 31,2]
Rad /38 – Senden önce bir çok peygamber göndermiş, onlara da eşler ve evlatlar vermiştik. Bunlar peygamberliğe aykırı değil ki? Mucize iddialarına gelince Allah'ın izni olmadıkça, hiçbir resul mucize gösteremezdi. Her devrin bir hükmü vardır. Her işin bir vâdesi vardır. [18,110] İşte, yaratılıştaki böyle olduğu gibi, teşri hususunda da durum böyledir. Allah Teâlâ, bir süre yürürlükte tuttuğu bir şer'i hükmü, sonra yürürlükten kaldıracaktır, neshedebilir (Bkz. 2,106). Çünkü kitaplar, şeriatlar dünya ve âhiret mutluluğunu elde etmek için uyulması gereken kurallardır. Devirlerin değişmesi ile ihtiyaçlara göre hükümlerin değişmesi, ilahî hikmetin gereğidir. Bundan dolayı Kur'an', Tevrat ve İncil'in temel ilkelerini destekleyerek Ehl-i kitabın hepsini sevindirirken, o kitaplarda insanlığın olgunluk dönemine uygun düşmeyen birtakım hükümleri de nesheder. Ve bundan dolayıdır ki Kur'an', bütün kitaplar üzerinde müheymin (denetçi, hakem) bir kitaptır.
Rad /39 – Allah, dilediği hükümü iptal eder, dilediğini sabit bırakır. Ana kitap O'nun yanındadır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
13-Rad Süresi														Yaprak 07A						Cüz 13			Süre 13							Sayfa 253

۲۵۳

سُورَةُ الرَّعْدِ

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 أَكْثَلَهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
 الْكَافِرِينَ النَّارُ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
 بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
 أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَابِ
 وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَ هُمْ
 بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً
 وَمَا كَانَ لِرِ سُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ آجَلٍ كِتَابٍ
 يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ
 وَإِنْ مَا نُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
 الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ
 أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَخْتُمُّ لِمُعَقَّبِ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
 وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ
 مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hiçbir sûrette değişmeyecek olan ana kitap (Levh-i Mahfuz) O'nun yanındadır. Değişecek ve değişmeyecek olan her şey orada kayıtlıdır. Bundan ötürü, şeriatlar arasında, hatta aynı kitapta dinin temel ilkelerinden olmayan bazı ter'î hükümlerin neshedilmesi, bedî mânasına gelmez, yani Allah Teâlânın önce bilmediği bir şeyin sonradan farkına varması anlamına gelmez. Tekvin ve teşriye mahv ve isbat (iptal ve ibka) cereyan ettiği halde, ana kitaptaki hüküm değişmez. Dolayısıyla, Tevrat ve İncil'i ana kitap zannedip nesh kabul etmez diye iddia eden inkârcı Ehl-i kitap gruplarının inat ve inkârları pek boş bir hevestir. Halbuki tarihi bir gerçektir ki Kur'an'dan önceki semavi kitaplar sadece nesihlenmiş değil, tahriften bile uzak kalamamışlardır.

Rad /40 – Ya onları uyardığımız birtakım belaların bir kısmını sana gösterir, ya da bundan önce senin ruhunu teslim alırsın, farketmez. Zira senin görevin sadece tebliğ etmekti, hesap görmek ise Bize aittir. [88,21-26] Risalet ahkâmının tamamını tebliğ etmek gerekir. Fakat risalet cümlesinden olarak tebliğ edilen uyarmaların muhtevasına şahit olmak, tebliğin gereklerinden değildir.

Rad /41 – Bizim arzı (yeri) alıp onu uçlarından nasıl eksilttiğimizi görmüyorlar mı? Allah öyle hükmeder ki onun hükmünü denetleyecek hiç bir merci yoktur. O, hesabı çabuk görür. Yani Bizim mahvimizi ve isbatımızı kabul etmek istemeyen o inkârcılar, baksalar ya, yukarıda açıkladığı üzere, önce rahmet ve kudretimizle yaymış ve ayaklarının altına sermiş olduğumuz yeri aynı durumda bırakıyor muyuz? O serili yeri, üzerinde yaşadıkları o geniş toprakları, etrafından kudretimizle sarıp sıkıştırıyor, onu eksiltiyor muyuz? Daralmıyor muyuz? O ilk medde karşılık onda cezirler yapıyor muyuz? Veya çeşitli yeryüzü olayları ile onu aşındırıp parçalamıyor muyuz? Veya o kâfirlerin vatanlarını peyder pey çevresinden eksiltip duruyor muyuz? Nüfuslarını, topluluklarını kırarak, dağıtarak, feyiz ve bereketlerini azaltarak, arazilerini, yurtlarını daraltarak, güçlerini ezikliğe, kemallerini noksana dönüştürüyor muyuz? Yerdeki bu değişikliği veya vatanlarındaki bu daralmayı, bu sıkışmayı görmüyorlar mı?

Rad /42 – Kendilerinden önce geçenler de tuzaklar kurdular. Fakat bütün tuzaklar Allah'ındır (Allah'ın tedbirini, onların tuzaklarını boşla çıkarır). O, her insanın ne işlediğini pek iyi bilir. Yarın kâfirler de bu dünyanın sonunun kimin olduğunu anlayacaklardır. [8,30; 27,50-55]

Rad /43 – Dini inkâr edenler: “Sen Peygamber değilsin” diyorlar. De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter, bir de nezdinde kitap ilmi bulunanlar.” [26,197; 7,156-157]

Kitap ilmine vakıf olanlar Kur'an-ı Kerimî lâyıkıyla anlayabilirler. Kur'an'ı tanıyanlar, onun beşer sözü olmasının mümkün olmayıp ancak Rabbülâleminin sözü olduğunu, dolayısıyla Hz. Muhammed'in de O'nun elçisi olduğunu anlarlar. Ve hatta daha önceki kitaplarda ezcümle Tevrat ve İncil'de O'nun peygamberliğini haber veren, belge niteliğinde cümleler vardır. Bunları hakkıyla bilen ve taassup göstermeyen insaflı Ehl-i kitap âlimleri de buna şahitlik ederler

14-İBRAHİM SÜRESİ

Mekke'de nâzil olmuş olup 52 âyettir. Süre, Kur'an-ı Kerim'in gerçekliğine dair bir girişten sonra Hz. Mûsâ (a.s.)'in tebliğine yer verir. Daha sonra Hüd, Âd, Semûd halklarını, genel olarak inkârcıların tutumlarını ve onlara verilen dünyevî ve uhrevî cezaları bildirir.

Âhirette Şeytan'ın kâfirlerle karşı yapacağı hitabeyi nakleder. Sonra Hz. İbrâhim (a.s.)'in Mekke'de geçen kıssasına genişçe yer verir. Başlangıçta olduğu gibi Kur'an'ın, Allah'ın insanlara yönelttiği bir bildiri olduğu hatırlatılarak, süre sona erer.

Bismillâhirrahmânirrahîm

İbrahim /1- İbrahim / 3 – Elif, Lâ, Râ. Bu, Rab'lerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, azîz ve hamîd (üstün kudret sahibi ve her işi övgüye lâyık olan) Allah'ın yoluna, göklerde ve yerdeki her şeyin sahibinin yoluna

insanları çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır. Kendilerini bekleyen o çetin azaptan ötürü vay o inkârcıların hallerine!

Vay onlara ki, âhirete inanmalarına rağmen, bile bile dünyayı âhirete tercih ederler. İnsanları Allah yolundan çevirir de o yolu eğri büğrü göstermek isterler. İşte onlar haktan, doğru yoldan çok uzak bir sapıklık içindedirler. [2,257; 57,9]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
13-Rad Süresi				14-İbrahim Süresi				Yaprak 07B				Cüz 13				Süre 14				Sayfa 254																	
Bu Cüz Yaprığa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الرَّعْدِ سُورَةُ اِبْرَاهِيمَ ٢٥٤

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

سُورَةُ اِبْرَاهِيمَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الرَّكِتَابِ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ

إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝١ ۞ اللَّهُ

الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِينَ

مِنَ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝٢ ۞ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا

أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝٣ ۞ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ

إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٤ ۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا

أَنْ أَخْرِجَ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَّرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝٥ ۞

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

Kâfirler, Allah'ın rızasına tâbi olmayıp, Allah'ın dininin kendilerine tâbi olmasını isterler. Bu din, bütün örf, âdet, gelenek ve alışkanlıklarını doğrulasın, ama hoşlanmadıkları bir tek inanç ve ibadeti bile şart koşmasın. Ancak bu hale getirdikten sonra dini kabul ederlermiş!

İbrahim /4 – Biz her peygamberi, kendi milletinin lisanı ile gönderdik, ta ki onlara hakikatleri iyice açıklasın.

Artık Allah dilediğini saptırır, dilediğini doğru yola iletir. O azizdir, hakîmdir (mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir). [7,158]

Allah hangi millete peygamber gönderirse, mesajını o milletin dili ile gönderir. Maksat, onların iyice anlamalarıdır. Bu sebeple bu âyet, kitabın mânalarının diğer dillere çevrilmesini de gerektirir. Fakat mesajı anlamak, kabulü gerektirmez. Bu, insanın tercihten sonra Allah'ın takdirine bağlıdır.

İbrahim /5 – Bu cümleden olarak, Mûsâ'yı da “halkını karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'ın önemli günlerini hatırlat” diye Mûsâ'yı âyetlerimizle gönderdik. Elbette bunda çok sabreden ve çok şükreden herkes için nice ibretler vardır.

İbrahim /6 – Bir vakit Mûsâ, kavmine: “Allah’ın, sizin üzerinizdeki nimetlerini hatırlayan:

Çünkü O sizi, size en kötü bir işkence uygulayan,

doğan erkek çocuklarınızı öldürüp kızlarınızı perişan bir hayata zorlayan

Firavun’un hâkimiyetinden kurtarmıştı.

Gerçekten bunda, Rabbinizden size büyük bir imtihan vardı.

Mûsâ (a.s.)’ın bu kabil tavsiyeleri geniş olarak Tevrat, Tesniye, 4,6,8,10,11 ve 28. bölümlerinde yer almaktadır.

İbrahim /7 – Ve düşünün ki: Rabbiniz şöyle ilan buyurdu: “Eğer şükrederseniz, Ben nimetlerimi daha da artırırım,

ama nankörlük ederseniz haberiniz olsun ki azabım pek şiddetlidir!”

İbrahim /8 – Sözüne devam ederek: “Eğer dedi Mûsâ, siz ve dünyada bulunan herkes kâfir olsa,

bilesiniz ki, Allah’ın hiç kimseye ve hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, her türlü övgüye lâyıktır.” [39, 7; 64,6]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
14-İbrahim Süresi													Yaprak 08A						Cüz 13			Süre 14			Sayfa 255					
Bu Cüz Yaprğa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04			

٢٥٥

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِذْ كُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدْبِحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝ وَقَالَ مُوسَى إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبِيُّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ۝ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ۝ قَالُوا إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İbrahim /9 – Sizden önce gelip geçmiş ümmetlerin, Nuh, Ad ve Semüd halklarının

ve onlardan sonra gelip de Allah’tan başkasının tamtamına bilemeyeceği halkların başlarından geçen olaylardan haberdar olmadiniz mi?

Elçileri kendilerine delil ve mucizeler getirdiler de onlar ellerini ağızlarına götürüp:

“Biz, dediler, sizin gönderilen talimatları kabul etmiyoruz. Çünkü biz, bize yaptığınız davetin mahiyetinden derin bir kuşku içindeyiz” [7,65]

“Eli ağzına götürmek” hayret, red veya tahkir ifadesi olmalıdır. Red ve alaylarını göstermek amacıyla ıslık çalmak için olabileceği gibi, susmaya davet için de yapmış olabilirler.

İbrahim /10 – Peygamberleri onlara: “Hiç gökleri ve yeri yaratan yüce Yaratıcı hakkında şüphe edilebilir mi?

O günahlarınızı affetmeye çağırıyor ve muayyen bir süreye kadar size müsaade ediyor, mühlet veriyor” dediler.

Onlarsa “Siz, dediler, bizim gibi bir beşerden başka bir şey değilsiniz.

Siz bizi atalarımızın ibadet ettiği tanrılardan vazgeçirmek istiyorsunuz. O halde bize açık delil getirin.” [11,3]

İbrahim /11 –
Resulleri onlara: “Evet, dediler, biz sizin gibi beşerden başka bir şey değiliz.

Fakat Allah peygamberlik nimetini kullarından dilediğine ihsan eder.

Allah'ın izni olmadıkça size müjdec göstermemiz mümkün değildir.

O halde müminler yalnız Allah'a dayanıp güvenmelidirler.”

İbrahim /12 –
“Biz neden Allah'a tevakkül etmeyelim ki gireceğimiz yolları bize O gösterdi.

Bize verdiğiniz her türlü eza ve sıkıntıya sabredeceğiz.

Tevakkül edenler yalnız Allah'a dayanıp güvenmelidirler.”

İbrahim /13- İbrahim /14 – Kâfirler resüllerine dediler ki: “Ya sizi yurdumuzdan kovarız, yahut bizim dinimize dönersiniz.”

Rab'leri de onlara vahyetti ki: “Elbette Biz o zalimleri imha edeceğiz

ve onlardan sonra o ülkeye sizi yerleştireceğiz.

İşte bu, huzuruma çıkmaktan ve uyardığım azaptan çekinenler içindir.” [7,88; 27,56; 17,76; 8,30]

Bu âyet, Hz. Peygamber (a.s.)'in vatanından hicret edeceğine, fakat daha sonra kendisini çıkarılanların yerine hakim olacağına işaret etmektedir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
14-İbrahim Süresi													Yaprak 08B						Cüz 13			Süre 14			Sayfa 256												
Bu Cüz Yaprğa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ

٢٥٦

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
﴿١١﴾ وَمَالْنَا إِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا أذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ
بَعْدِهِمْ ذَلِكِ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾
وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِنْ وَرَائِهِ
جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ
يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ
وَمَنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَلِكِ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İbrahim /15- İbrahim /17 – Resuller Allah'tan yardım ve zafer istediler. Neticede her inatçı, zorba zalim hüsrana uğradı.

İş bununla bitmeyecek, ardından cehenneme girecek.

Orada kendisine kanlı irinli su içirilecek, yutmaya çalışacak ama boğazından geçiremeyecek.

Ölüm her yandan ona geldiği halde yine de ölmeyecek.

Bunun arkasından da pek şiddetli bir azap daha vardır. [37,171-173; 58,21; 21,105; 50,24-26; 22,21; 35,36; 55,43-44; 37,64-68]

حزب

İbrahim /18 – Rab'lerini inkâr edenlerin durumu şudur: Onların iyi işleri, bir kül yığına benzer.

Fırtınalı bir günde rüzgar onu şiddetle savurmaktadır...

Kazandıklarından hiç bir şeyi ellerinde tutamıyorlar. İşte asıl kayıp, asıl sapıklık budur! [25,23; 3,117]

İbrahim /19-
İbrahim /20 – Görüp anlamadın mı ki Allah gökleri ve yeri, hikmetle ve ciddi bir maksat için yaratmıştır.

Eğer dilerse sizi ortadan kaldırıp yepyeni bir halk getirir. Allah'a göre bu, sözü edilecek bir şey değildir. [36,77-83; 47,38]

Hitap görünüşte Hz. Peygamber (a.s.)'a, gerçekte ise bütün insanlardır.

İbrahim /21 – Bir de bakarsın kıyamet gününde hepsi toplanarak Allah'ın huzuruna çıkmışlar.

Zayıflar büyüklük taslayanlara: "Biz, diyeceğiz, sizlere tâbi idik. Şimdi siz, bize fayda sağlayıp da Allah'ın azabından zerrece bir şey uzaklaşabiliyor musunuz?"

Büyüklük taslayanlar: "Ne yapalım? diyeceğiz, Allah bize yol gösterseydi biz de size gösterirdik.

Şimdi bizler sabretsek de, sızlansak da sonuç değişmez.

Anlaşıldı: Bizim için kaçıp sığınacağımız bir yer yok!" [34,31-33; 40,47-48; 7,38-39; 33,66-68]

İbrahim /22 – Hesaplar görülüp iş tamamlanınca Şeytan onlara şöyle diyecek: "Allah size doğru vaatte bulundu. Ben de size bir şeyler vaad ettim, ama sözümden caydım.

Doğrusu, benim size istediğimi yaptırarak bir gücüm yoktu.

Sadece ben sizi davet ettim, siz de çağrımı kabul ettiniz. O halde beni ayıplamayın, kendi kendinizi kinayın.

Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz.

Ben, sizin daha önce beni Allah'a şerik yapmanızı da reddetmişim." Elbette, böyle zalimlerin hakkı gayet acı bir azaptır. [4,120; 59,16]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
14-İbrahim Süresi													Yaprak 09A					Cüz 13					Süre 14			Sayfa 257				
Bu Cüz Yaprağa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04			

۲۵۷

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَشَاءُ

يُذْهِبُكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذَلِكُ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا

لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا

لَوْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُ عَنَّا أَمْ

صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ

الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ

فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ

دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي ﴿٢٢﴾ فَلَا تُلُومُنِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ

مَا أَنَا بِمُضْرِحِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُضْرِحِي إِنِّي كَفَرْتُ

بِمَا أَشْرَكْتُمُونَ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

﴿٢٣﴾ وَأَدْخَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ

فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً

طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٥﴾

Allah'ın hükmü herkes hakkında kesinesleşip, cennetlikler cennete, ceहनemlikler de ceहनeme girmeye hazırlandığı zaman Şeytan bu nutkunu irad edecektir.

İbrahim /23 – İman edip makbul ve güzel işler yapanlar, içlerinden ırmaklar akan cennetlere yerleştirilecekler. Rablerinin izniyle orada devamlı kalacaklardır. Orada karşılaştıklarında iyi dilek temennileri "selam" olacaktır. [39,73; 13,23-24; 10,10]

Selam: güvenlik, esenlik, her türlü zarardan kurtulma, barış anlamlarına gelip en kapsamlı bir temenni olduğundan, kaynağı da Allah'ın es-Selam ism-i şerifinden aldığından dünyada müminlere bahşedilen bir İslâm nimeti olarak cennette de devam edecektir.

İbrahim /24-
İbrahim /25 – Görmedin mi Allah nasıl bir benzetme yaptı:

Güzel söz, kökü yerin derinliklerinde sabit, dalları ise göğe doğru yükselmiş bir ağaç gibidir ki

Rabbinin izniyle her zaman meyvesini verir.

Düşünüp ders çıkarınlar diye Allah insanlara böyle temsiller getirir. [13,17] {KM, Mezmurlar 1,3-4; Matta 7,17-19; 13,4-32; Markos 4,1-34; Luka 8,5-18}

Burada iman, güzel ağaca benzetilmiştir. Bir ağacın damarları, gövdesi, dalları, meyveleri vardır. İman ağacının damarları ilim, marifet ve yakındır. Gövdesi ihlastır. Dalları iyi işler ve davranışlar, meyveleri ise güzel işlerin gerektirdiği temiz huylar, güzel hasletlerdir. Bir ağacın canlılığını sürdürmesi için sulanıp bakılması gerektiği gibi iman ağacı da ilim, iyi işler, tefekkür ile gözetilmese, o da kuruma tehlikesine mâruz kalır. Bir hadiste Hz. Peygamber (a.s.): "Elbise nasıl yıpranırsa, kalpteki iman da öylece yıpranır eskir. O halde, imanınızı daima tazeleyin" buyurmuştur. İbadetlere vakti vaktine devam, bu bakımı sağlar.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İbrahim /25 (bak 24)

İbrahim /26 –
Kötü söz ise, gövdesi toprağın üstünden kolayca çıkarılabilen, kökleşip yerleşmeyen değersiz bir ağaca benzer.

Kötü söz de köksüz bir bitkiye benzetilmiştir. Ne sağlam kökü, ne yükselen dalları, ne güzel meyveleri, ne gölgesi vardır. İşte kâfir böyledir.

İbrahim /27 –
Allah iman edenleri hem dünyada hem âhirette o sabit söz üzerinde sağlam bir şekilde tutar. Zalimleri ise şaşırır. Allah elbette dilediğini yapar.

İbrahim /28- İbrahim /29 – Allah'ın nimetine bedel, inkâr ve nankörlüğü tercih edenleri, ayrıca kendi halklarını da helâk yurduna, cehenneme sürükleyenleri görmedin mi?

Onların hepsi oraya girecekler. Ne kötü bir yerleşim yeridir cehennem!

İbrahim /30 –
İnsanları Allah'ın yolundan saptırmak için birtakım ortaklar uydurdular.

De ki: "Azıcık yararların bakalım nasılsa sonunda gideceğiniz yer ateştir!" [10,70]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
14-İbrahim Süresi													Yaprak 09B			Cüz 13			Süre 14			Sayfa 258															
Bu Cüz Yaprağa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ

٢٥٨

تُوتَىٰ أَكْلَهَا كُلِّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ

كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ

مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

كُفْرًا وَآحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا

وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ

﴿٣٠﴾ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣١﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا

يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالَ ﴿٣٢﴾ اللَّهُ الَّذِي

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ

مِنَ النَّخْلِ رِزْقًا لَكُمْ ۗ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي

الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۗ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ﴿٣٣﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ ۗ وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İbrahim /31 –
Söyle o iman etmiş kullarına:

Namazı tam gerektiği şekilde kılınlar ve ne alışverişin, ne de dostluğun olmadığı gün gelmeden önce, gizli ve açık şekilde, kendilerine ihsan ettiğimiz rızıklardan, nimetlerden bağışta bulunsunlar. [2,254; 57,15]

İbrahim /32 –
Allah gökleri ve yeri yaratandır.

Gökten yağmur indirip size rızık olsun diye, onunla türlü türlü meyveler, ürünler çıkarandır.

İzni ile denizde dolaşmak üzere gemileri size râm eden,

akan suları da, ırmakları da sizin hizmetinize verendir.

İbrahim /33 –
Mütad seyirlerini yapan güneş ile ay'ı size âmade kılan, geceyi ve gündüzü istifadenize veren de O'dur. [36,37-40; 7,54; 39,5]

İbrahim /34 – Hasılı O, Kendisinden dilediğinin her şeyi verdi. Öyle ki Allah'ın size verdiği nimetleri birer birer saymaya kalkarsanız, mümkün değil, onları toptan olarak bile sayamazsınız. Gerçekten insan zalim ve nankördür.

İbrahim /35 – Bir de, İbrahim, bir vakitler şöyle demişti: “Ya Rabb! Burayı emin bir belde kıl, beni de evlatlarımı da putlara tapmaktan uzak tut.” [2,126; 29,67; 3,96-97]

İbrahim /36 – “Ya Rabb! Doğrusu onlar (putlar) insanların birçoğunu sapıttılar. Artık bundan sonra kim bana tâbi olursa, o bendendir.

Kim de bana karşı gelirse o da Senin merhametine kalmıştır, şüphesiz Sen gafursun, rahimsin.”

Putlar birçok insanın sapmasına sebep olduğundan mecazi olarak saptırma işi onlara maledilmiştir. Hz. İbrahim (a.s.) doğru yolda gidenler için dua edip nimet ve bereket istiyor. Fakat isyan edenler için ceza istemeyip, Allah'ın mağfret ve merhametine havale ediyor. Bu onun meşhur şefkatinin tezahürlerinden biridir. Benzeri bir davranışı Hz. İsa (a.s.) da yapmıştır. [5,118]

İbrahim /37 – “Ey bizim Rabbimiz! Ben zürriyetimden bir kısmını senin kutsal mâbedinin yanında, ekin bitmez bir vâdide yerleştirdim.

Ey bizim Rabbimiz! Namazı gereğince kılsınlar diye böyle yaptım.

Ya Rabb! Artık insanların bir kısmının göntüllerini onlara doğru yönelt, onları her türlü ürünlerden rızıklandır ki Sana şükretsinsinler.” [2,125-127; 5,97; 28,57] [KM, Tekvin 16. bölüm ve 17,18-20; 25,12-18]

Bu duanın bereketliyidir ki Hz. Muhammed (a.s.)'dan önce bütün Arabistan, ondan sonra ise bütün dünya oraya akın ediyorlar. Senenin her mevsiminde her çeşit sebze, meyve ve ürünler, hem de uygun fiatlarla orada bulunuyor.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
14-İbrahim Süresi													Yaprak 10A						Cüz 13			Süre 14			Sayfa 259												
Bu Cüz Yaprağa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۵۹

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ

وَأْتِيكُم مِّن كُلِّ مَآسَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا ۗ
 إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٢٤﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ
 رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ
 الْأَصْنَامَ ﴿٢٥﴾ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَّلَنَّا كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ
 تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٦﴾
 رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِندَ
 بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ
 النَّاسِ تَهْوَى إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٢٧﴾
 رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى
 اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٨﴾ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ
 رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٢٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
 رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا
 يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İbrahim /38 – “Ey bizim Rabbimiz! Biz ister gizleyelim, ister açığa vuralım, yaptığımız herşeyi bilirsin. Zaten göklerde ve yerde Allah'a gizli kalan hiçbir şey yoktur.”

İbrahim /39 – “Hamd olsun Allah'a ki, hayli yaşlı olmama rağmen,

bu ihtiyarlık halimde İsmail ve İshak'ı bana ihسان etti. Şüphesiz ki Rabbim duayı kabul buyurur.”

İbrahim /40 – “Ya Rabb! Beni de, neslimden çoğunu da namazı devamlı olarak ve gereğince kılan kullarından eyle! Duamı, lütfen kabul buyur Ya Rabb!”

İbrahim /41 – “Ey Rabbimiz! Beni, annemi, babamı ve bütün müminleri kıyamet günü affeyle.”

Hz. İbrahim (a.s.) vatanından ayrılırken babası için Allah'a dua edip af dileme sözü vermişti [19,47]. Onu yerine getirmek üzere böyle dua ediyor. Fakat daha sonra onun din düşmanı olduğunu kesin anlayınca, onunla manevî ilişkilerini de kesti [9, 114]

İbrahim /42 – Sen, o zalimlerin işlediklerinden, sakın Rabbinin habersiz olduğunu zannetme!

O, sadece onların, dehşetinden gözlerinin donup kalacağı bir güne ertelemekte dir.

İbrahim /43 – O gün onlar başlarını dikmiş, gözleri donup kalmış, kalpleri bombos koşup dururlar. [54,8; 20,108-111; 70,44]

İbrahim /44 – Hem, azabın geleceği günü hatırlatarak insanları uyar!

O gün zalimler: "Ey bizim Rabbimiz! diyecekler, ne olur, bize kısa bir süre ver de senin çağrına uyma imkânı bulalım ve peygamberlerin izince gidelim."

Peki, önceleri hiç zevallı bulmayıp sürekli yaşayacağımıza dair yemin eden siz değil miydiniz? [23,99-100; 6,27-28]

İbrahim /45 – Sizden önce, kendilerine zulmetmiş olanların diyarlarına yerleştiniz.

Onlara neler yaptıklarımız da size iyice belli oldu ve size meseller getirerek gerçekleri anlattık.

İbrahim /46 – Onlar tuzaklar kurdular, ama Allah nezdinde de onlara tuzak var,

isterse onların tuzakları dağları yerinden oynatacak olsun!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
14-İbrahim Süresi													Yaprak 10B						Cüz 13			Süre 14			Sayfa 260												
Bu Cüz Yaprğa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ

٢٦٠

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفِئدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَا تَيْهَمُ الْعَذَابُ
فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَىٰ آجَلٍ قَرِيبٍ نُنْجِبُ
دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ الْوَالِدِ ﴿٤٤﴾ أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ
مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٥﴾ وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ
الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرْبْنَا لَكُمْ الْآمَثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِندَ
اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ
الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِيفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو نِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ
الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَغْشَى
وُجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ
اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا
بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّ مَا هُوَ إِلَهُ الْوَاحِدِ وَلِيَذَّكَّرُوا الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

İbrahim /47 – Sakın Allah'ın, peygamberlerine yaptığı vadeden cayacağını zannetme! Allah elbette mutlak galiptir, intikam sahibidir.

İbrahim /48 – Gün gelir, yer başka bir yere, gökler de başka göklere çevrilir.

Bütün insanlar kabirlerinden kalkıp tek hâkim olan Allah'ın huzuruna çıkarlar. {KM, Vahiy 21. bölüm; İşaya 65,17}

Tebdil ya özde olan bir değişiklik [4,56] veya vasfıta olan bir değişiklik [25,70] anlamlarına gelebilir. Bundan ötürü gerek eski, gerek yakın dönemde yaşamış müfessirler ve kelimat alimleri her iki mânaya göre de tefsir etmişlerdir.

İbrahim /49- İbrahim /50 – O gün mücrimlerin birbirine yaklaştırlarak kelepçelendiğini görürsün. Gömlekleri katrandandır, yüzlerini ise ateş kaplar. [37,22; 25,3; 38,37-38; 23,104]

İbrahim /51 – Allah her insana kazandığının karşılığını vermek için (diriltir). Allah, hesabı çok çabuk görür. [53,31; 21,1]

İbrahim /52 – İşte bu Kur'an insanlara belîğ bir tebliğdir, ta ki onunla uyarılsınlar, ta ki Allah'ın tek İlah olduğunu bilsinler. Ve ta ki akl ve vicdanı temiz olanlar, düşünüp ders alsınlar... [6,19]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

15-HİCR SÜRESİ

Mekke döneminde nazil olmuştur. 99 âyettir. 80. âyette bahsedilen Hicr ahalisi, sûreye isim olmuştur. Hicr halkı, Hz. Salih (a.s.)'ın kavmi olan Semûd halkıdır. Hicr sûresi, Kur'an'ın Allah Teâlânın sözü olduğunu vurgulamaktadır. Bu sûre peygamberlerin tebliğleri karşısında bir grup kâfirin her zaman diretmis olduğunu hatırlatır. Allah'ın varlığının ve birliğinin bazı delillerini serdedir. Sonra insanlığın en büyük kıssası olan Hz. Adem (a.s.) ile İblis'in kıssasını anlatır. Büyük Kur'an nimetine dikkat çekilerek sûre sona erdirilir.

Bismillahirrahmanirrahim

Hicr /1 – Elif Lâm Râ. Bunlar kitabın ve Kur'an-ı Mübin'in âyetleridir.

Mübin teriminin anlamı için: (28,2)

Hicr /2 – Bir zaman olur kâfirler, "Keşke vaktiyle müslüman olmuş olsaydık!" diye çok hasret çekerler. [6,27]

Bu pişmanlığı Allah müminlere zafer verdiği ve ölecekleri sırada yahut kıyamet günü dile getirirler.

Hicr /3 – Bırak onları, yesin içsinler, zevklerine düşünler, arzu ve emelleri kendilerini oyalaya dursun. Yakında bilecekler! [77,46]

Hicr /4 – Bizim imha ettiğimiz her memleket hakkında mutlaka daha önce kararlaştırılmış, malum bir vaade vardır.

Hicr /5 – Hiç bir ümmet vaadesini ne öne alabilir, ne erteleyebilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
15-Hicr Süresi	/													Yaprak 01A			Cüz 14			Süre 15			Sayfa 261															
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۶۱

سُورَةُ الْحَجْرِ

سُورَةُ الْحَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾ رَبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا

لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾ ذَرَهُمْ يَا كُفُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ

مَعْلُومٌ ﴿٤﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٥﴾ وَقَالُوا

يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْتِينَا

بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ

إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنظَرِينَ ﴿٨﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ

وَأَنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ

﴿١٠﴾ وَمَا يُاتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾ كَذَلِكَ

نَسَلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ

الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ

﴿١٤﴾ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hicr /6- Hicr /7 – O kâfirler, alay ederek: "Ey o kendisine kitap indirilmiş olan! dediler, mutlaka sen bir delisin!

Eğer iddianda tutarlı isen, ne diye bize o melekleri getirip göstermiyorsun?" [23,70; 43,53; 25,21-22] {KM, Markos 3,22; Matta 11,18}

Hicr /8 – Biz o melekleri ancak hikmet gereğince göndeririz.

Ama o zaman da, kendilerine hiç mühlet verilmez, derhal işleri bitirilir, mahvolup giderler.

Hicr /9 – Hiç şüphe yok ki o zikri, Kur'an'ı Biz indirdik, onu koruyacak olan da Biz'iz. [5,67]

Kur'an mesajı öyle dikkatli, titiz bir şekilde korunmuştur ki bugün dünyanın her tarafında en yaygın kitap olan bu eser, bir harf farkı olmaksızın binlerce yıldan beri okunmaktadır. Matbaa, kaydetme, ulaşım imkânlarına rağmen yirminci asırda yaşamış ünlü şahısların eserlerinde bile farklılıklar bulunması, bu işin başlı başına mucize olduğunu gösterir.

Hicr /10- Hicr /11 – Senden önce gelip geçen milletlere de Biz Peygamberler gönderdik.

Ama onlara hiç bir resul gelmedi ki onunla alay etmiş olmasınlar.

Hicr /12- Hicr /13 – Biz böylece o inkâr ve alayı suçluların kalplerine sokarız.

Geçmiş ümmetlerin başlarına gelen felaketler ibret teşkil ettiği halde yine de onlar iman etmezler.

Hicr /14- Hicr /15 – Hatta o kâfirlere gökten bir kapı açsak, onlar da yukarı yükselip çıksalar,

yine de "Galiba gözlerimiz bağlandı, belki de büyüye tutulduk!" derler.

Hicr /16- Hicr /18
– Gerçekten Biz, gökte
burçlar yarattık ve
onları seyredenler için
yıldızlarla süsledik.

Hem onu kovulmuş her
seytandan koruduk.
Ancak kulak hırsızlığı
edenler olursa, onu da
parlak bir ışık kovalar.
[25,61; 85,1; 26,212; 37,8-
10] {KM, Luka 10,18}

Burç: Kale, hisar, yüksek
kök mânalarına gelir.
Göküzünde özel bir
şekilde toplanmış olan
birtakım yıldız kümelerine
de burç denilmiştir. Bu
kümelerin meşhur olanları
on iki tane olmakla beraber,
âyet-i kerimde “bürücen”
nekire şeklinde
zikredildiğine göre, gökte
daha keşfedilmemiş birçok
yıldız kümesinin
bulunduğuna işaret
edilmektedir.

Şihab: “parlak ışık,
alev” demektir. Göktaşı
veya henüz keşfedilmemiş
bir ışın türü olabilir.

Eğer göktaşı olarak
düşünürsek, bunların dünya
atmosferine son derecede
fazla miktarda düştüğü
bilinmektedir. Pek
mümkündür ki şeytanların
uzayda yükselmeleri bu
şihablarla önleniyordur.
Fakat bunlar dünyada
insanların hayatlarını imha
etmezler. Zira göktaşları
dünya küresini çevreleyen
atmosfer küresine girer
girmez yanıp kül olmakta,
son derece nadir olarak,
ibret olsun diye yere
düşmektedir. Hasılı,
dünyamız burçlarla
korunmasaydı bu şihablar
hayatımızı çoktan imha
etmiş olurlardı.

Hicr /19 – Yeri de
yaydık, genişlettik ve
oraya ağır baskılar
(sağlam dağlar) çaktık
ve orada hikmetle
ölçülmüş olarak her
türü nebati yetiştirdik.
[37,6] {KM, Tekvin 3,24}

Hicr /20 – Orada hem
siz insanlar için, hem
rızkını sizin
vermediğiniz daha nice
yaratıklar için
geçimlikler meydana
getirdik.

Hicr /21 – Hiçbir şey
yoktur ki onu meydana
getiren hazinelerin
anahtarları elimizde
olmasın. Biz onu ancak
belirli bir ölçü ile
indiririz.

Hicr /22 – Aşılabilir
olarak rüzgârlar
gönderdik. Derken
gökten yağmur indirip
onunla sizi suladık.

Halbuki o suyu
hazinelerde depolayan
da sizler değilsiniz.
[39,21; 56,68-74; 16,10;
67,30]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
15-Hicr Süresi	/													Yaprak 01B			Cüz 14			Süre 15			Sayfa 262															
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْحَجَرِ

٢٦٢

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِنُؤَيِّنَ لَهَا لِنَاظِرِينَ ۙ

وَحَفِظْنَاَهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۙ إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ

فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ۗ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَا هَا وَالْقَيْنَا فِيهَا

رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ۗ وَجَعَلْنَا لَكُمْ

فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ۗ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا

خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ۗ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ

لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَا كُفُوهً وَمَا أَنْتُمْ لَهُ

بِخَازِنِينَ ۗ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۗ وَلَقَدْ

عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ۗ وَإِنَّ

رَبَّكَ هُوَ يَخْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۗ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ

مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمِيمٍ مَسْنُونٍ ۗ وَالْجَانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ

مِنْ نَارِ السَّمُومِ ۗ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا

مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمِيمٍ مَسْنُونٍ ۗ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ

مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۗ فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ

أَجْمَعُونَ ۙ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۗ

Rüzgârların
bitkilerdeki erkek ve dişi
unsurlar arasında
döllenmeyi sağladıklarına
işaret ediyor.

Âyetin son kısmı ise
kaynak sularını oluşturan
ilahî kanuna işaret ediyor.
Yağmurla inen su yerde
kaybolmaz. Yüzeyle yakın
taş havuzlarda depolanır.

Tuzlardan ve kirlerden
arıtılmış olarak tatlı bir
hayat kaynağı halinde
mahlûklara ikram edilir.
Hicr /23 – Muhakkak
ki hayatı veren de
Biz’iz, hayatı geri alıp
öldüren de ve elbette
hepsine vâris olacak,
hepsinden sonraya
kalacak olan baki de
Biziz.

Hicr /24 – Doğrusu
sizden, önden gelenleri
de, geri kalanları da Biz
pek iyi biliriz.

Doğru ölenleri veya
ileride dünyaya gelip
ölecekleri yahut İslâm’da,
Cihadda, taatte öne geçip
geri kalanları da biliriz.
Sizin hallerinizden hiç biri
Bize gizli kalmaz, demektir.

Hicr /25 – Senin
Rabb’in, elbette onları
mahşerde toplayacaktır.
Çünkü O hakîmdir,
alîmdir (tam hüküm ve
hikmet sahibidir, her
şeyi bilir).

Hicr /26 – Biz
insanı kara çamurdan,
şekillenmiş bir
balçıktan yarattık.
[55,14-15; 6,2]

Hicr /27 – Cinleri
de daha önce, zehirli
ateşten yaratmıştık.

Hicr /28 – Ve hani
Rabb’in meleklere:
“Ben, demiştik, kuru
çamurdan, şekillenmiş
bir çamurdan bir beşer
yaratacağım.”

Hicr /29 – “Bu
itibarla, Ben onu
düzenlediğim insan
şekline koyduğum ve
içine ruhumdan
üfllediğim zaman,
derhal onun için
secdeye kapanınız.”

Allah’ın isimlerinin
insanda böyle tecelli
etmesidir ki insanı arzda
halife kılmış ve bütün
mahlûkat üzerine
çıkarmıştır.

Hicr /30- Hicr /31
– İblis hariç bütün
melekler secdeye
kapanırlar. O ise
kibirlenip, secde
edenler arasında yer
almadı.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hicr /32 – Allah İblis'e: “Sen niye secde edenlerle beraber olmadın?” diye sordu.

Hicr /33 – “Benim, dedi, kuru çamurdan şekillenmiş balçıktan yarattığın bir beşere secde etmem mümkün değildir.” [2,34; 7,12; 17,62] [38,76]

Hicr /34- Hicr /35 – “O halde, dedi, defol buradan! Çünkü sen kovuldu,

ve bu lânet, hesap gününe kadar senin üzerinde devam edecektir.”

Hicr /36 – “Ya Rabbi! dedi, o halde insanların diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver!”

Hicr /37- Hicr /38 – “Haydi, buyurdu, belirli bir güne kadar sana müsaade edildi.”

Hicr /39- Hicr /40 – İblis: “Ya Rabbi! dedi, beni azdırmâna karşılık,

yemin ederim ki ben de dünyada onlara günahları süsleyeceğim

ve ancak senin ihlâsa erdirdiğin kulların müstesna, onların hepsini azdıracam” [17,62; 38,82-83] İblis şunu demek istiyor: “Ya Rabbi, benden aşağıda olan birine boyun eğmemi istedin. Benim bu emre uymayacağım sence mülumdü. İşte böylece azmama sebep oldun ve bu da bu insanlar sebebiyle başıma geldi. İşte ben de onları azdıracam.”

Hicr /41 – Allah buyurdu: “Bu seçkin kullarımın tuttuğu yol, işte Ben'im gözettiğim dosdoğru yoldur.” [16,9; 1,6-7]

Hicr /42 – “Şüphesiz Benim o seçkin kullarım üzerinde senin hiçbir nüfuzun yoktur, ancak senin peşine takılmış şaşkın azgınlara başka!”

Hicr /43- Hicr /44 – Şüphesiz cehennem de o azgınlardan hepsinin varacakları yerdir.

Oranın yedi kapısı vardır ve onlardan her kapıdan kimlerin gireceği belirlenmiştir. Onlar kapılara bölüştürülmüşlerdir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
15-Hicr Süresi	/													Yaprak 02A			Cüz 14			Süre 15			Sayfa 263															
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۶۳

سُورَةُ الْحَجَرِ

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ

أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمِيمٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى

يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ

﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ

الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ

عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ

لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ

جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ أُدْخِلُوهَا

بِسَلَامٍ آمِنِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا

بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾ نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي

هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئُهُمْ عَن صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

İblis kıssasının hatırlatılması şu muhtevada olmuştur: Daha önceki âyetlerde kâfirlerin felakete götüren yollara tâbi oldukları üzerinde durulmuştu. Bu sapıklıkların gerisinde, en büyük bir düşmanın bulunduğunu, insanların buna karşı daima uyanık ve tetikte olmalarının lüzumunu hatırlatmak için bu kıssaya yer verilmiş ve denilmek istenmiştir ki: “Peygamber sizi bu tehlikeden kurtarmak istiyor. Fakat siz dostunuzu düşmanınızı ayırd edemiyorsunuz.”

Hicr /45 – Şeytana uymaktan korunma müttakiler ise cennetlerde ve pınar başlarındadırlar.

Hicr /46 – “Esenlikle, emin olarak girin oraya” (denir onlara).

Hicr /47 – Onların kalplerindeki kini söktüp çıkarmıştıdır. Dost ve kardeş olarak, divanlar üzerinde karşı karşıya otururlar.

Hicr /48 – Orada kendilerine hiç bir zahmet ve meşakkat dokunmaz, oradan hiç çıkarılmazlar.

Hicr /49- Hicr /50 – Kullarıma haber ver ki (günahları örten) gafur, (ihسانی bol olan) rahîm Ben'im.

Bununla beraber azabım da elim mi elim!

Hicr /51 – Onlara İbrâhim'in misafirlerinden de bahset. [11,69; 51,24] {KM, Tekvin 18. bölüm}

Hiz. İbrâhim (a.s.) in kıssasının münasebeti şudur. Bu sûrenin başında 7. âyette müşriklerin “Eğer iddianda tutarlı isen ne diye bize melekleri getirmiyorsun?” sözleri nakledilmişti. Onlara şu denilmek isteniyor: “Melekler gelirse, kesin hükmü icra için gelirler, artık size mühlet verilmez.”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hicr /52 – Onun yanına girdiklerinde “Selam!” dediler. İbrahim: “Biz sizden korkuyoruz” dedi.

Misafirlere ikram ettiği yiyecekleri yemediklerini görünce böyle dedi.

Hicr /53 – “Korkma!” dediler. “Biz sana akıllı, bilgün bir oğlunuzun dünyaya geleceğini müjdeliyoruz.”

Hicr /54 – “Beni mi müjdeliyorsunuz?” dedi. “Bana ihtiyarlık gelip çatmışken, artık beni nasıl tebşir edersiniz?”

Hicr /55 – “Sana gerçeği müjdeledik, onun için ümit kesenlerden olma!” dediler.

Hicr /56 – O da: “Rabbinin rahmetinden, hak yoldan sapanlardan başka kim ümit keser ki?” dedi.

Hicr /57 – Ve ilave etti: “Ey elçiler, bundan başka işiniz nedir? sorabilir miyim?”

Hicr /58- Hicr /60 – “Haberin olsun” dediler, “Biz suçlu bir topluluğu cezalandırmak için gönderildik.

Ancak eşi dışında Lut’un ailesi müstesna.

Çünkü onların hepsini kurtaracağız. Eşinin suçlularla beraber kalmasını gerekli gördük.”

Hicr /61- Hicr /62 – Elçiler Lut’un evine gelince O: “Doğrusu, siz ürkülecek kimselersiniz” dedi.

Hicr /63- Hicr /65 – “Yok” dediler, “Biz sana, onların şüphe ettikleri cezayı getirdik ve sana emr-i Hak ile geldik, emin ol bizler sadık kimseleriz.

Hemen gecenin sonunda aileni yola çıkar, sen de arkalarından git, içinizden hiç kimse dönüp ardına bakmasın, size emredilen yere geçin gidin.” [15,8; 11,65]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30													
15-Hicr Süresi	/													Yaprak 02B			Cüz 14			Süre 15			Sayfa 264																				
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

سُورَةُ الْحَجَرِ

٢٦٤

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا **قَالَ** إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ **٥٢**

قَالُوا لَاتَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ **٥٣** **قَالَ** أَبَشَّرْتُمُونِي

عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تَبَشِّرُونَ **٥٤** **قَالُوا** بَشِّرْنَاكَ

بِالْحَقِّ فَلَاتَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ **٥٥** **قَالَ** وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ

رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ **٥٦** **قَالَ** فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ **٥٧**

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ **٥٨** **إِلَّا** أَل لُّوطٍ **إِنَّا** لَمَنْجُوهُمْ

أَجْمَعِينَ **٥٩** **إِلَّا** أَمْرَاتَهُ قَدَرْنَا **إِنَّهَا** لَمِنَ الْغَابِرِينَ **٦٠**

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ **٦١** **قَالَ** إِنَّكُمْ قَوْمٌ مِّنْكَرُونَ

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ **٦٢** **وَآتَيْنَاكَ**

بِالْحَقِّ **وَإِنَّا** لَصَادِقُونَ **٦٤** **فَأَسْرِ** بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْيَلِ

وَاتَّبِعْ أَذْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ **وَامْضُوا** حَيْثُ

تُؤْمَرُونَ **٦٥** **وَقَضَيْنَا** إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ **أَنْ** دَابِرَ هَؤُلَاءِ

مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ **٦٦** **وَجَاءَ** أَهْلَ الْمَدِينَةِ **يَسْتَبْشِرُونَ**

قَالَ **إِنَّ** هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ **٦٨** **وَاتَّقُوا**

اللَّهَ **وَلَا تُخْرِزُونَ** **٦٩** **قَالُوا** **أَوَلَمْ** نُنْهَكْ عَنِ الْعَالَمِينَ **٧٠**

Bundan maksat: “Sakin arkana bakma, yoksa taş kesilirsin” değildir. Maksat şudur: “Arkanıza bakarsanız felakette helâk olanların müthiş çılgınlıkları, manzaraları ile karşılaşsınız. Şimdi ne onların layık oldukları cezayı bulmaları sebebiyle sevinme, ne de üzülmeye zamanı değildir. Oradan hızla uzaklaşmışsınız ki azap yağmurundan etkilenmeyesiniz.”

Hicr /66 – Ona şu kesin emri vahyettik: “Sabaha çıkarlarken onların kökü kesilmiş olacaktır!” [11,81]

Hicr /67 – Şehir halkı da misafirlerin geldiğini duyup eğlenmek için gelmişlerdi.

Hicr /68- Hicr /69 – “Bunlar benim misafirlerim!” dedi, “Ne olur beni mahcûp etmeyin. Allah’tan korkun da beni rüsvay etmeyin.”

Bu âyetler onların saldırganlıkta adeta gözlerinin döndüğünü zarif bir üslupla ifade ediyor. Halkça sayılan birine, kısa süre için uğrayan bir misafir bile emin olamıyordu. Talmudda bu çürümelerin çok somut örnekleri rivâyet edilir.

Hicr /70 – Onlarsa: “Biz seni elalemin işine karışmaktan menetmemiş miydik (şunu bunu korumak sana mı kalmış!)” dediler.

Hicr /71 – Lût:
“Eğer evlenmek isterseniz, işte kızlarım, onlarla evlenebilirsiniz” dedi.

Hicr /72 –
(Resulüm!) “Hayatın hakkı için onlar, kendilerini öylesine kaybetmişlerdi ki sarhoşlukları içinde sürünüp gitmekte idiler.”

Bu hitabı yapan Cenab-ı Allah’tır. Bir başka tefsire göre, hitab edenler elçi melekler “Hayatın hakkı için, onlar sarhoşlukları içinde sürünüp gitmekte idiler” demişlerdi.

Hicr /73 – Güneş doğarken o korkunç ses bastırırdı onları!

Hicr /74 – Bir anda şehirlerinin üstünü altına çevirdik. Pişirilmiş çamurdan yapılmış taş yağmuruna tuttuk onları!

Hicr /75 – Elbette bunda işaretten anlayınlar için alınca nice ibretler vardır.

Hicr /76 – Hem o şehir harabesi uğrak bir yol üzerindedir.

Bu şehrin harabeleri Hicaz’dan Suriye ve Mısır’a giden yol üzerindedir.

Hicr /77 – Elbette bunda, iman edecekler için çok ibretler vardır.

Hicr /78 – Eyke halkı da zalim mi zalim bir halk idi.

Eyke, Tebük’ün eski adı olup Şuayb (a.s) ın halkıdır.

Hicr /79 – Onlara da hakettikleri cezayı verdik. Bu her iki şehir harabesi de uğrak bir yol üzerindedir.

Hicr /80 – Hicr halkı da peygamberleri yalancı saydı.

Hicr, Semud’un başkenti idi. Kalıntıları Medine’nin kuzeybatısında el-Ula kasabasının yanındadır. Medine - Tebük karayolu üzerindedir. Hz. Peygamber (a.s.) ın tavsiyesine uyarak buradan geçenler orada konaklamazlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
15-Hicr Süresi	/													Yaprak 03A			Cüz 14			Süre 15			Sayfa 265															
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٢٦٥

سُورَةُ الْحَجَرِ

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ

لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾

فَاَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ

أَصْحَابُ الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَآتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا

مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذْتَهُمُ

الصَّيْحَةَ مُضْجِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ﴿٨٥﴾

وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ

الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا

مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

Hicr /81 – Onlara delil ve mucizelerimizi verdik, ama yüzüverdirdi onlar bu delillerden!

[41,17]

Hicr /82 – Dağlarda evler yontarak güven içinde bulunuyorlardı.

Hicr /83 – Bir sabah o korkunç ses bastırırdı onları!

Hicr /84 – Kazanıp ele geçirdikleri mal ve imkânlar hiçbir fayda vermedi kendilerine.

Bu âyet Hz. Peygamberi ve müminleri teselli etmektedir. Hakikatin mutlaka zuhur edeceğini, batılın savletinin devamlı olmadığını bildirmektedir.

Hicr /85 – Öyle ya, Biz kökleri, yeri ve bu ikisinin aralarında bulunan varlıkları elbette boşuna değil, gerçek bir gaye ve hikmetle yarattık.

Hiç şüphe yok ki o kıyamet saati gelip çatacaktır. Öyleyse müsamaha ile tatlılıkla davran onlara. [23,115-116; 38,27; 53,31; 43,89]

Hicr /86 – Elbette senin Rabbin mükemmel yaratan ve herşeyi hakkıyla bilendir. [36,81-83]

Hicr /87 – Şu kesin ki biz sana Seb-i mesâni ile şu yüce Kur’an’ı verdik.

Seb-i mesâni:
Fatiha süresidir.

Hicr /88 – Sakın o kâfirlere bir kısma geçici bir zevk olarak verdiğimiz dünya nimetlerine göz atma.

Onların iman etmemelerinden ötürü üzülmeye ve müminlere kol kanat ger, şefkatle koru onları. [20,31; 26,215; 9,128] {KM, Çıkış 18,15-16}

Hicr /89 – Ve de ki: “Sizi, sizleri bekleyen felaketten açıkça uyarıyorum.”

Hicr /90- Hicr /91 – Tıpkı o bölüşenlerin, O Kur’an’ı parça parça edenlerin başlarına indirdiğimiz felaket gibi.

Muktesimin: bölüşenler, bölenler veya yemin edenler mânalarına gelir. İlk mânaya göre: Kur’an’ı kısım kısım ayırarak bir kısmını kabul, öbür kısmını reddedenler mânasına gelir. Bunlar, birinci derecede, kendileri de kısım kısım bölünmüş olan Yahudi ve Hıristiyanlardır. Ayrıca, inkârlarını var güçleriyle yemin ederek pekiştirenler de kastedilmiş olabilir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hicr /91- (bak hicr 90)

Hicr /92 – Rabbin hakkı için sorguya çekeceğiz onların hepsini!

Hicr /93 – Yaptıkları işlerden sorumlu tutacağız onları.

Hicr /94 – Şimdi sen, sana ne emredilmişse onu açıkça söyle onlara.

Yüzçevir, aldanma o müşrikleri! [54,6; 68,10]

Hicr /95 – Seninle alay edenlerin haklarından gelmeye Biz yeteriz.

Hicr /96 – Onlar Allah'tan başka tanrı uyduruyorlar ama yaptıklarının sonucunu yakında öğrenecekler!

Hicr /97 – Çok iyi biliyoruz, onların bu kabil iddialarından ötürü senin canının sıkıldığını!

Hicr /98 – Ama sen Rabbinin hamd ile tenzih et ve secde edenlerden ol.

Hicr /99 – Sana ölüm gelip çatıncaya kadar da Rabbine ibadet et. [74, 46-47]

Yakın:

Müfessirlerin ekserisi tarafından "ölüm" diye tefsir edilmektedir. Süleyman Ateş "kesin bilgi" diye yorumlayarak: "Rabbine ibadet et ki sana yakın gelsin, (kesin bilgiye eresin)" demektedir.

016-NAHL SÜRESİ

Mekki dönemin sonlarında nazil olmuştur. 128 âyettir. Bal arısı mânasına gelen Nahl, 68. âyete geçer. Allah Teâlânın yaratıcılığı ve ilhamı bal arısının bal yapmasında açıkça meydana geldiğinden Allah Teâla bu ilhama dikkatimizi çekmektedir. Hz. Peygamberin risaletine, imanın ve küfrün neticelerine değinilip sonra Allah'ın birliğine dair delillere geçilir. Küfür ve nankörlüğün, şükürsüzlüğün neticeleri bildirilir. Sonra esas gaye olan, insanları hak dine münasip usul ile çağırma üzerinde durularak süre sona erdirilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30									
15-Hicr Süresi	/	16-Nahl Süresi					/	Yaprak 03B					Cüz 14					Süre 16					Sayfa 266																
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ النَّحْلِ ۝ سُورَةُ الْحَجْرِ ۝ ۲۶۶

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۝ فَوَرَبِّكَ لَنَسَأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝
 عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ
 عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۝ الَّذِينَ
 يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ
 نَعَلِمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ
 رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۝ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۝

سُورَةُ النَّحْلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

آتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝
 يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا
 أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ۝ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۝
 تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
 مُّبِينٌ ۝ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا
 تَأْكُلُونَ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ۝

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bismillahirrahmanirrahim

Nahl/1 – Allah'ın emri ha geldi ha gelecek! Artık onun gelmesini çabuklaştırmak istemeyin. Allah müşriklerin koştuğu ortaklardan münezzehtir, yücedir. [21,1; 54,1]

حزب

Nahl/2 – Allah melekleri, kendi tarafından bir vahiy ile kullarından dilediği kimselere, "Benden başka tanrı yoktur. Bana karşı gelmekten sakının!" diye uyarmak üzere gönderir. [42,52; 6,124; 22,75; 21,25]

Nahl/3 – O, gökleri ve yeri hikmetle, ciddi bir maksatla yarattı. Yücedir O müşriklerin koştukları ortaklardan! [53,31]

Nahl/4 – Nitekim O, insanı bir damla sudan yarattı, ama gel gör ki o yaman bir hasım kesiliverdi. [36,77-79; 25,54]

Nahl/5 – Davarları da yarattı.

Bunlarda sizi soğuktan koruyan (deri, yün, kıl gibi) maddeler ve birçok faydalar vardır.

Hem onların etlerini ve ürünlerini de yersiniz.

Nahl/6 – Onları akşamleyin ağillarna getirir, sabahleyin otlaklara götürürken bambaşka bir zevk alırsınız! [6,142]

Nahl /7 – Bunlar yüklerinizi taşır; öyle uzak diyarlara varıncaya kadar götürürler ki,

onlar olmaksızın son derece zahmet ve meşakkat çekmeden varamazdınız oralara.

Gerçekten, bunları size âmade kılan Rabbiniz pek şefkatlidir. Rahmet ve ihsanı boldur. [36,71-72; 23,21-22; 40,79-81; 43,12-14]

Nahl /8 – Hem binmeniz, hem de zinet olsun diye atlar, katırlar, merkepler yarattı.

Hem sizin bilemeyeceğiniz daha neler neler yaratacak!

Bu hayvanların etlerinin yenmemesine, ayrıca her zaman yeni binitlerin yaratılacağına işaret edilmektedir.

Nahl /9 – Doğru yolu bildirmek Allah'ın aittir. Kimi yol ise eğridir. Şayet O dileseydi, hepimizi toptan doğru yola getirirdi. [76,3; 6,153] [10,99; 11,117-119]

İnsanın maddi hayatını sürdürebilmesi için sayısız nimetler yaratıp insanın emrine veren Allah'ın, onun manevî hayatını düzenleyen yolu göstermemesi imkânsızdır. O bu yolu göstermekle beraber, insanı o yola girmeye mecbur etmemiş, insanı eğitip kemale erdirmek kasdıyla, onun kendi iradesi ile doğru yola yönelmesini istemiştir.

Nahl /10 – Odur ki gökten yağmur indirir.

Hem içeceğiniz su ondan oluşur,

hem de hayvanlarınızı içinde otlattığınız ot ve ağaçlar!

Nahl /11 – Allah o su sayesinde sizin için ekinler, zeytinlikler, hurmalıklar, üzüm bağları ve envai çeşit meyveler yetiştirir.

Elbette bunda düşünen kimseler için alınacak bir ders var! [27,60; 7,57; 6,99]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30									
16-Nahl Süresi	/													Yaprak 04A			Cüz 14			Süre 16			Sayfa 267																
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

٢٦٧

سُورَةُ النَّحْلِ

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِأَلَيْهِ

إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرؤُفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلَ

وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا

جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ

تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ

وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ

يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ

وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي

سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ

حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ فِيهِ

وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nahl /12 – Hem geceyi ve gündüzü, güneşi ve ay'ı sizin hizmetinize verdi.

Diğer yıldızlar da O'nun emriyle size râm edilmiştir. Elbette aklını çalıştıran kimseler için bunda alınacak nice dersler var!

Nahl /13 – Yeryüzünde türlü türlü renklerle, her çeşitten bitki ve hayvan olarak sizin için yarattığı daha neler neler var!

Elbette bunda düşünen kimseler için alınacak ibret var.

Nahl /14 – Yine O'dur ki denizi sizin hizmetinize verdi ki

oradan taptaze et yiyesiniz ve takınp kuşanacağınız zinet eşyası çıkararsınız.

Denizde gemilerin suları yara yara akıp gittiklerini görsün.

Bütün bunlar Onun lutfedeceği nasibi aramanız ve nimetine şükretmeniz içindir.

Nahl /15 – Hem dünya hareketiyle sizi sarsmasın diye,

yeryüzüne ağır baskılar çaktı, sabit dağlar koydu.

Amaçlarımızı ermeniz için ırmaklar, geçitler yerleştirdi. [79,32; 21,31] {KM, Mezmurlar 114,5}

Nahl /16 – Yol bulmada yararlanacağınız daha birçok alametler, işaretler koydu.

Yıldızlarla da bir kısım insanlar yol bulurlar.

Nahl /17 – Yaratan hiç yaratamayana benzer mi? Hâla aklınızı kullanmayacak mısınız?

Nahl /18 – Halbuki Allah'ın nimetini saymaya kalksanız, mümkün değil, sayamazsınız. Gerçekten Rabbin gafurdur, rahimdir (çok affedicidir, merhamet ve ihansı boldur).

Sûrenin 3. âyetinden buraya kadar olan kısmı, keza ileride gelecek 65 - 83 bölümü, kâinat kitabının değişik sayfalarını ve manzaralarını göstererek insanı bunlar üzerinde düşünmeye, bu muazzam nizamı kurup yöneten Allah'ın kudreti önünde eğilmeye, O'nun nimetlerinden yararlanıp Ona şükretmeye teşvik etmektedir.

Nahl /19 – Allah sizin neleri gizleyip neleri açığa vurduğunuzu pek iyi bilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
16-Nahl Süresi	/													Yaprak 04B			Cüz 14			Süre 16			Sayfa 268															
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النَّحْلِ

٢٦٨

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

وَأَنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

﴿١٨﴾ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

﴿٢٠﴾ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾

إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ ﴿٢٢﴾ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ

مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٣﴾ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ

وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا

أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ

كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ بَغِيرِ

عِلْمٍ إِلَّا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٦﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

فَاتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ

مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَيْهِمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

Nahl /20- Nahl /
21 – O müşriklerin Allah'tan başka ibadet edip valırdıkları sahte tanrılar ise,

hiçbir şey yaratamazlar. Zaten kendileri yaratılmaktadırlar.

Hep ölüdürler, diri değildirler.

Kendilerine tapanların bile ne zaman diriltileceklerini bilemezler. [37,95-96]

Nahl /22 – Sizin ilahınız bir tek İlah'tır. Oyle iken ahireti inkâr edenlerin kalbleri bu gerçeği de inkâr eder. Hep kibirlenip dururlar. [38,5; 39,45; 40,60]

Hicr /23 – Hiç şüphe yok ki Allah, onların neleri gizleyip, neleri açığa vurduklarını pek iyi bilir ve şu kesindir ki kibirlenenleri hiç sevmez.

Nahl /24- Nahl /
25 – Onlara: “Rabbiniz ne gönderdi?” denildiğinde “Öncekilerin masallarını!” derler.

Böylece kıyamet günü kendi günahlarını tastamam yüklenmelerinden başka, bilgisizlikleri sebebiyle sapırdıkları kimselerin günahlarının epey bir kısmını da yüklenmeleri için böyle derler.

Bak! Ne fena bir yük yükleniyorlar! [25,5-9; 74,18-24; 29,13]

Nahl /26 – Kendilerinden önceki kâfirler de peygamberler için hileler, tuzaklar kurmuşlardı.

Ama neticede Allah onların binalarını ta temellerinden yıktı da üstlerindeki tavan tepelerine çöktü.

Hem de bu azap onlara hiç farkedemedikleri bir yerden gelmişti. [5,64; 59,2]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hicr /27 – Sonra kıyamet günü de Allah onları zelil eder ve:

“Hani” der,
“nerede sizin o uğurlarında müminlere düşman kesildiğiniz ortaklarım(!)”

Kendilerine ilim nasib edilenler de:
“Gerçekten her türlü zillet ve sefalet bugün kâfirlerin başıdır!” derler. [86,9-10; 26,93]

Nahl /28- Nahl / 29 – Kendi öz canlarına zulmederlerken meleklerin canlarını aldıkları kimseler azabı görünce:

“Biz, bir kötülük olsun diye yapmıyorduk!” diye başlarını öne eğerler.

İman ilmine sahip olanlar da:

“Hayır, hayır! Allah yaptığımız işi ne maksatla yaptığımızı pek iyi biliyor!”

O halde girin bakalım içinde ebediyen kalmak üzere cehennemin kapılarından!

Ne fena bir yerdi o kibirliilerin yeri!” derler. [6,23; 58,18] [35,36; 40,46]

Nahl /30 – Allah’a karşı gelmekten sakınanlara ise: “Rabbimiz ne indirdi?” denildiğinde: “Hayır indirdi” derler.

Bu dünyada güzel işler yapanlara güzel bir mükâfat var.

Âhiret yurdu cennet, dünyadan ve içindeki her şeyden elbette daha hayırlıdır.

Ne hoş yurttur o takvâ sahiplerinin yurdu!” [16,97; 28,80; 93,4; 3,198]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
16-Nahl Süresi	/													Yaprak 05A			Cüz 14			Süre 16			Sayfa 269															
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۶۹

سُورَةُ النَّحْلِ

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ

كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ

وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَائِفَتٌ

أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ

عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ

قَالُوا خَيْرٌ ۝ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۝ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ

خَيْرٌ ۝ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۝ جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ

الْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۝ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ

كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ

وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ فَاصْبِرْ لَهُمْ سَيِّئَاتُ

مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nahl /31 – Adn cennetleri, oraya girecek onlar...

Zemininden ırmaklar akar.

Onlara orada ne isterlerse var...

İşte Allah müttakilere böyle mükâfat eder! [43,71; 41,30-32]

Hicr /32 – Onlar ki melekler canlarını tatlılıkla alırlar:

“Selam size! Yaptığımız işlerden dolayı buyurun cennete!” derler.

Nahl /33- Nahl / 34 – Dini inkâr edenler ille kendilerine meleklerin gelmesini,

yahut Rabbinin azap emrinin gelmesini mi bekliyorlar?

Onlardan öncekiler de böyle yaptılar.

Allah zulmetmedi onlara, kendi canlarına zulmediyordu onlar!

Kendilerini buldu, yaptıkları kötü işler.

Sarıp kuşatıverdi onları alay ettikleri şeyler. [52,14]

Nahl /35 – Bir de müşrikler dediler ki: “Eğer Allah dileseydi ne biz, ne de atalarımız,

Kendisinden başkasına ibadet etmez.

Onun emri olmadan hiçbir şeyi haram kılmazdık.”

Bunlardan öncekiler de böyle söylemiş, böyle yapmışlardır.

O halde, peygamberlere açık bir tebliğden başka bir vazife düşer mi?

Nahl /36 – Biz her millete bir peygamber gönderdik.

O da “Allah’a ibadet edin, tağuttan uzak durun!” dedi.

Sonra onlardan bir kısmına Allah hidayet nasib etti, bir kısmı hakkında da sapacaklarına dair hüküm kesinleşti.

İşte gezin dolaşın dünyayı da peygamberleri yalancı sayanların akıbetlerinin ne olduğunu görün! [21,25; 43,45; 47,10; 67,18]

Bu âyette, küfür ve dalâleti tercih edenleri Allah’ın dalâlette bıraktığı, Dünyada da ceza olarak Allah’ın onları imha edip, diyarlarını boşalttığı bildiriliyor. Müteakip âyette ise Kureys’in inadı, Resûlullah (a.s.)in ise onların yola gelmelerine ne derece düşkün olduğu hatırlatılıp, üzülmemesi, zira onların, haklarında dalâlet kararının kesinleştiği kısımdan oldukları bildiriliyor.

Nahl /37 – Sen onların hidâyete gelmelerine ne kadar düşkün olsan da,

şunu bil ki: Allah dalâlette bıraktığı kimselere hidayet vermez.

Onlara yardım eden de bulunmaz. [5,41, 11,34; 7,186; 10,96-97]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
16-Nahl Süresi	/													Yaprak 05B						Cüz 14			Süre 16			Sayfa 270												
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النَّحْلِ

٢٧٠

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ

مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ط

كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ

الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ

وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ

عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ

عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ إِنْ تَحْرِيصٌ عَلَى هُدْيِهِمْ فَإِنَّ اللَّهَ

لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَالَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَأَقْسَمُوا

بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدًّا

عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لِيَبَيِّنَ لَهُمْ

الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا

كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ

فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَا جَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا

لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جُرْأُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا

يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

Âyetin mânâsı şudur: Bir insan, iradesini kötüye kullanıp dalâleti tercih eder, hep orada kalmakta ısrar ederse Allah onun kalbinde dalâleti yaratır. Böyle birini, kendi isteği rağmen, zorla hidâyete getirmez (Âlûsi).

Nahl /38 – Onlar var güçleriyle yemin ederek: “Allah, ölen kimseyi diriltmez!” dediler.

Hayır, diriltecek!

Bu Onun verdiği kesin bir sözdür, fakat insanların ekserisi bunu bilmezler.

Nahl /39 – Diriltecek ki hakkında ihtilaf ettikleri o ba’s, o diriliş gerçeğini meydana çıkarırsın

ve bunu inkâr edenler de kendilerinin yalancı olduklarını bilsinler. [53,31; 52,14-16; 20,15]

Nahl /40 – Biz herhangi bir şeyin olmasını istediğimizde,

sadece “Ol!” deriz, o da hemen olur. [54,50; 31,28; 36,82]

Nahl /41 – Zulme mâruz kaldıktan sonra Allah uğrunda hicret edenleri,

elbette dünyada güzel bir yere yerleştiririz.

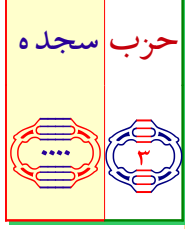
Âhret mükâfatı ise daha büyüktür. Bunu bir bilselerdi!

Hicretten ötürü yapılan bu vaad, kısa zamanda gerçekleşmiş, Medineden itibaren müslümanlar teşkil ettikleri sağlam toplum ile hakkı yaymışlardır.

Nahl /42 – O muhacirler hak yolda sabreder ve yalnız Rablerine dayanıp güvenirlir.

Nahl /43 – Senden önce de, gönderdiğimiz elçiler, kendilerine vahyettiğimiz bir kısım adamlardan başka bir varlık değildiler.

Eğer bu konuları bilmiyorsanız ilim adamlarına sorunuz.

Nahl /44 – Evet, belgeler, mucizeler ve kitaplarla gönderdik onları. Sana da ey Resulüm bu zikri indirdik ki kendilerine indirileni insanlara açıklayasın. Umulur ki düşünüp anlarlar. [17,93-94; 25,20; 21,8; 18,110]

Bu âyetteki Zikir: Kur'an-ı Kerim veya Sünnet-i Nebeviye olarak tefsir edilir. İkinci tefsir daha az yaygın olmakla beraber daha tutarlıdır. Zira indirilen Kur'an'ı Hz. Peygamberin (a.s.m.) açıklaması, yine ona indirilen bu Zikir sayesinde olmaktadır. Bu âyet, Kur'an'ın Sünnet ile açıklanması gerektiğine en kuvvetli delillerdendir. "Dinin tek kaynağı Kur'an'dır" diyenler şöyle derler: a) Peygamberin görevi sadece tebliğdir. b) Bugün için sadece Kitap gereklidir, zira Peygamberin açıklaması olarak rivayet edilen bilgiler gerekliliğini yitirmiştir. c) Peygambere mâl edilen rivayetler güvenilir yolla ulaşmamıştır.

Bunların her üçü de batıldır. Zira, a) Allah'ın muradı sırf mesajı ulaştırmak olsaydı onu melekle veya başka bir tarzda gönderirdi. İnsanlardan bir Resul ile gönderdiğine göre, birçok âyette açıkça bildirdiği üzere, ona açıklama ve uygulama görevi vermiştir. b) Hz. Peygamberin Kur'an'ı tebliğ vazifesinden başka tebyin (açıklama) ve tatbik görevi de vardır. c) Kur'an'ın birçok hükmünü hatta namaz ve zekât gibi en kesin emirlerini Sünnetin açıklaması olmaksızın uygulamak mümkün değildir. d) Hz. Peygamberden sahih surette nakledilen çok hadis vardır. Bunları inkâr edenin tarihi de inkâr etmesi gerekir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
16-Nahl Süresi	/													Yaprak 06A			Cüz 14			Süre 16			Sayfa 271															
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۷۱

سُورَةُ النَّحْلِ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحَىٰ إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ

الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلُبِهِمْ

فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ

لَرؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا

ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ

يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ

وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ

مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ

وَاحِدٌ فَإِذَا يَأْتَىٰ فَارْهَبُونَ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ

الدِّينُ وَاصْبَأْ أَفْغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ

ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمْ الضُّرُّ فَالْيَهُ تَجْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ إِذَا كُشِفَ

الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

Nahl /45- Nahl /46 – Şer planları hazırlayanlar, emin mi oldular: Allah'ın kendilerini yerin dibine geçirmesinden yahut hiç ummadıkları bir yerden azabın gelmesinden, yahut gezip dolaşırken Allah'ın kendilerini kısı kıvrak yakalamasından? Çünkü onlar, kaçıp kurtulacak durumda değildiler. [67,16-17]

Nahl /47 – Yahut da kendilerini korkuta korkuta, eksilte eksilte alvermesinden emin mi oldular? Demek ki Rabbiniz çok şefkatli, çok merhametlidir.

Nahl /48 – Görmüyorlar mı ki Allah'ın yarattığı şeylerin gölgeleri bile nasıl sağdan soldan sürünüp Allah'a secde ederek dönmektedir?

Nahl /49 – Hem göklerde ve yerde ne varsa hepsi, herhangi bir canlı olsun, melaike olsun hepsi Allah'a secde eder, asla kibirlenmezler.

Bu âyeti okuyanın veya dinleyeninin secde etmesi vaciptir.

Nahl /50 – Üstlerindeki Rab'lerinden korkar ve kendilerine ne emredilirse onu yaparlar.

Nahl /51 – Allah buyurdu ki: "İki tanrı edinmeyin. O ancak tek Tanrıdır. O halde yalnız Benden korkun!"

Nahl /52 – Göklerde ne var, yerde ne varsa hep O'nundur.

İtaat daima O'nadır.

Öyle iken Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?

Nahl /53 – Hem sizde nimet namına ne varsa hepsi Allah'tandır.

Kaldı ki size bir sıkıntı dokunduğunda da yalnız O'na yalvarırız. [17,67; 14,34]

Nahl /54 – Ama sonra sizin o sıkıntınızı giderince, içinizden bir kısmı hemen Rablerine ortak koşarlar.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nahl /55 – İşte bunca nimete şükür yerine neticede, böyle nankörlük ederler.

Şimdi bir süre eğlenin bakalım, yakında başımıza gelecek âkıbeti öğrenirsiniz.

Nahl /56 – Bir de kendilerine nasib ettiğimiz nimetlerimizden, tutuyor gerçek yüzünü kendilerinin de bilmedikleri o bilinçsiz putlara pay ayırıyorlar.

Allah hakkı için, uydurduğunuz bu iftiraların mutlaka hesabı sorulacaktır. [6,136]

Nahl /57 – Allah'ın kızları olduğunu iddia ediyorlar. O, çocuğu olmaktan münezzehtir.

Hoşlandıkları erkek çocuklarını ise kendilerine yakıştırırlar. [43,15-18; 53,21-22]

Nahl /58 – Onlardan birine bir kızın dünyaya geldiği müjdelenin, öfkesinden ve üzüntüsünden, yüzü mosmor kesilir.

Nahl /59 – Müjdelendiği bu kötü haberin etkisiyle utanıp eşinden dostundan saklanmaya çalışır.

Şimdi ne yapсын!

Hor, hakir, itilip kakılan bir bela olarak hayatta mı bıraksın, yoksa toprağa mı gömsün, ne yapсын? diye kara kara düşünür!

Dikkat ediniz, ne fena hükümlerdi verdikleri bu hükümler!

Nahl /60 – Âhirete inananların böylesine kötü sıfatları vardır.

En yüce sıfatlar ise Allah'ındır.

Aziz O'dur, hakim O! (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
16-Nahl Süresi	/													Yaprak 06B			Cüz 14			Süre 16			Sayfa 272															
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النَّحْلِ

٢٧٢

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ وَيَجْعَلُونَ

لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ

تَفْتَرُونَ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ

أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَاللَّهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِن دَابَّةٍ

وَلَكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ

سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْفُرُونَ وَتَصِفُ

الْسِّنْتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ

وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ

فَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَ لَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا التَّبْيِينَ لَهُمُ

الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Nahl /61 – Eğer Allah zulümleri yüzünden insanları cezalandırarak olsaydı dünyada tek canlı bile bırakmazdı.

Fakat onları takdir ettiği bir vaadeye kadar bekletir. Vaadeleri gelince ne bir an öne alabilir, ne bir an geriye bırakabilirler.

Nahl /62 – Hem utanmadan, kendilerinin beğenmedikleri şeyleri Allah'a yakıştırıyor,

O'nun dinini, peygamberini hafife alıyorlar, hem de en güzel akıbetin kendilerini beklediği yalanını uyduruyorlar.

Beklesinler bakalım!

Onlara olsa olsa ateş vardır!

Hem de oraya gireceklerin önünde olacaktırlar. [41,50; 18,35-36; 11,9-10; 19-77]

Nahl /63 – Allah hakkı için, Biz senden önce bir çok ümmete kendilerini irşad etmeleri için resuller gönderdik, fakat Şeytan onların batıl işlerini kendilerine güzel gösterdi. Bu yüzden peygamberlerini yalancı saydılar.

İşte Şeytan dünyada olduğu gibi, bu gün de onların dostudur. Onlara gayet acı bir azap vardır.

Nahl /64 – Ey Resulüm, Sana bu Kitabı indirmemiz, sırf onların, hakkında ihtilaf ettikleri gerçekleri açıklamam ve sırf iman edecek kimselere hidayet ve rahmet olması içindir.

Nahl /65 – Allah gökten yağmur indirip onunla ölmüş olan yeryüzüne hayat verir.

Elbette bunda gerçeğe yakın verecek kimseler için ibret ve delil vardır.

Nahl /66 – Doğrusu davarlarda da size deliller vardır:

Zira size onların karınlarındaki iştak ile kan arasından,

halis bir süt içeriyoruz ki içenlerin boğazından afiyetle geçer.

Nahl /67 – Hurma ve üzümünden hem sarhoşluk veren içki, hem de güzel gıdalar elde edersiniz.

Şüphesiz bunda aklını çalıştıran kimseler için alacak ibret vardır.

Bu âyet, hurma ve üzümünden, güzel gıdadan farklı olarak sarhoşluk veren bir madde de elde edildiğini bildirmektedir. Böylece sarhoşluk veren şeylerin güzel ve makbul içecek sayılmadığını tasrih etmekle onun ileride yasaklanacağına da ima edilmektedir. Mekke döneminde içki hakkında başka âyet yoktur. [Bkz, 2,219; 4,43; 5,90-91]

Nahl /68- Nahl /69 – Rabbin bal arısına şöyle vahyetti: “Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kurdukları çardaklardan kendine göz göz ev (kovan) edin.

Sonra da her türlü meyveden ye de Rabbin sana yayılman için belirlediği yolları tut.”

Onların karınlarından renkleri çeşit çeşit bir şerbet çıkar ki onda insanlara şifa vardır.

Elbette düşünen kimseler için bunda alacak ibret vardır. {KM, Yoel 2,22-24}

Bu âyette vahiy, ilham anlamındadır. Kuşun uçmayı, balığın yüzmeyi, yeni doğan bebeğin emmeyi öğrenmesi gibi bütün canlıların hayat vesilelerini öğrenmeleri de ilham eseridir. Bütün büyük keşifler, önemli edebiyat ve san'at eserleri de bu kabildendir. Bal arısının harika kimyagerliğine âyet özellikle yer vermektedir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
16-Nahl Süresi	/													Yaprak 07A			Cüz 14			Süre 16			Sayfa 273															
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٢٧٣

سُورَةُ النَّحْلِ

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَايَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ

مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَاخَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ

﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ

اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ

بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ

إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ لَكِنِّي لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا

بِرَادَى رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ

اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ

مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nahl /70 – Sizi Allah yarattı. Sonra da sizi O öldürecek.

İçinizden kimi bilgi sahibi olmasından sonra çocuk gibi, bir şey bilmesin diye-

ömrün en fena devrine vardırılır.

Allah her şeyi hakkıyla bilir, her şeye kadirdir. [30,54]

Nahl /71 – Allah sizi, maişet ve rızık hususunda kiminizi kiminize üstün kıldı.

Nasipleri bol olanlar kendi nasiplerini,

kendileriyle eşit seviyeye incek derecede,

yanlarında çalıştırdıkları köle, ve hizmetçilere vermezler.

O halde nasıl olur da Allah'ın nimetini, Allah'ın kendilerinin üzerindeki hakkını bile bile inkâr ederler? [30,28] {KM, Çıkış 21,2; 1 Korintos. 12,13}

Nahl /72 – Allah kendilerinizden, insan kardeşlerinizden size eşler yarattı.

Eşlerinizden size oğullar, torunlar verdi ve sizleri hoş, güzel gıdalarla besledi.

Böyle iken onlar batıla inanıyor da Allah'ın bunca nimetlerini inkâr mı ediyorlar?

Nahl /73 – Allah'tan başka, kendilerine, ne göklerden, ne yerden zerre miktar rızık verme gücü olmayan ve bunu yapma ihtimali de bulunmayan birtakım nesnelere tapıyorlar.

Nahl /74 – Artık birtakım benzetmelerle, temsillerle Allah'a benzerler icad etmeyin.

Çünkü Allah benzeri olmadığını bilir, ama siz bu gerçekleri bilmezsiniz.

Allah'ı başka varlıklara kıyas etmeyin. O'nu muhafızlar, nöbetçiler, sekreterler aracılığı ile kendine ulaşılan dünya krallarına kıyas etmeyin. Herkes doğrudan doğruya O'nun huzuruna girebilir.

Nahl /75 – Allah size bir temsil getiriyor:

Bir tarafta bir şahsın kölesi olup hiçbir güç ve yetkisi olmayan aciz bir adam,

öbür tarafta kendisine tarafımızdan bol bol rızık ve imkân nasib ettiğimiz bir zat ki

o maldan gizli - açık dilediği gibi harcıyıp kullanıyor.

Hiç bu ikisi eşit tutulabilir mi?

Bütün hamdler, övgüye vesile olan herşey, Allah'a aittir.

Ne var ki onların çoğu bunu bilmezler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
16-Nahl Süresi	/													Yaprak 07B			Cüz 14			Süre 16			Sayfa 274															
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النَّحْلِ

٢٧٤

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا

مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۚ فَلَا

تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ

وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا

وَجَهْرًا ۗ هَلْ يَسْتَوِيَنَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمٌ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ

وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلِيهِ ۖ أَيْنَمَا يُوجِّهُهُ لَأَيَاتِ بَخِيرٍ ۗ هَلْ

يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ ۖ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ ۖ إِلَّا كَلَمْحِ

الْبَصْرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا ۚ

وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

ۚ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ ۖ مَا يُمْسِكُهُنَّ

إِلَّا اللَّهُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۚ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nahl /76 – Allah bir de şu temsili getiriyor:

İki kişi var. Birisi dilsiz, hiçbir şey beceremez, efendisine sadece bir yük!

Ne tarafa gönderse hiçbir işe yaramaz!

Şimdi hiç bu zavallı ile, hakkı hakikati bilen,

adaleti dile getirip gerçekleştiren, dosdoğru yol üzere ilerleyen bir insan eşit tutulabilir mi?

Nahl /77 – Bütün göklerin ve yerin gaybını bilmek de Allah'a mahsus!

Kıyametin oluş işi ise, başka değil, ancak göz açıp kapama yahut daha da kısa bir anda olup biter.

Şüphe yok ki Allah her şeye kadir! [54,50; 31,28] {KM, I Korintos. 15,52}

Nahl /78 – Allah sizi analarınızın karınlarından öyle bir halde çıkardı ki hiçbir şey bilmiyordunuz.

Öyle iken size kulaklar, gözler, kalpler verdi ki şükredesiniz. [67,23-24]

Nahl /79 – Gökyüzünün genişliğinde Allah'ın emrine râm olarak uçan kuşları görmezler mi?

Bunları orada Allah'tan başkası tutmuyor.

Elbette bunda iman edecek kimseler için çok deliller, çok işaretler vardır. [67,19]

Nahl /80 – Allah evlerinizi sizin için bir huzur ocağı yaptı.

Davarların derilerinden de, gerek göçtüğünüz, gerek konakladığınız günlerde

sizin için taşınması kolay evler (çadırlar, portatif evler) nasip etti.

O davarların yünlerinden, tüylerinden veya kıllarından bir süreye kadar faydalanacağınız

giyilecek, dönecek ve kullanılacak eşyalar yapma imkânı verdi.

Nahl /81 – Allah yarattığı şeylerin bir kısmında size gölgelikler, dağlarda da sizin için barınaklar yaptı.

Sizi sıcaktan ve soğuktan koruyacak elbiseler ve savaşta sizi koruyacak zırhlar var etti.

Böylece Allah üzerinizdeki nimetlerini tamamlar ki O'na teslimiyetle itaat edesiniz.

Nahl /82 – Eğer bunca nimetlere rağmen yüz çevirirsen sen sorumlu değilsin.

Çünkü senin açık tebliğden başka bir görevin yoktur.

Nahl /83 – Müşrikler Allah'ın nimetini bilmekle beraber, bunları kendilerine veren Allah'tan başkasına ibadet etmekle bu nimetleri inkâr ederler.

Onların çoğu işte böyle nankördürler!

Nahl /84 – Gün gelecek, o gün her ümmetten birer şahit getireceğiz.

Artık ne o kâfirlere konuşmaları için izin verilecek, ne de özür dileme imkânı bırakılacak. [77,35-36]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
16-Nahl Süresi	/													Yaprak 08A			Cüz 14			Süre 16			Sayfa 275															
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٢٧٥

سُورَةُ النَّحْلِ

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ

الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ

وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَانًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨٠﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ

أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ

بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ

﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ

اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

وَيَوْمَ نَبَعْتُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ

لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ

ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَ هُمْ قَالُوا

رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ

فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوْلَ إِلَىٰ

اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامِ وَصَلَّىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Şahit, o ümmetin peygamberi veya onun tebliğatını güncelleştiren peygamber vârislerinden biridir.

Nahl /85 – O zalimler cehennem azabını görünce yalvarıp yakaracaklar.

Fakat ne azapları hafifletecek, ne de kendilerine mühlet verilecektir. [25,12-14; 18,53; 21, 39-40]

Nahl /86 – Müşrikler orada şeriklerini görürce:

“Yüce Rabbimiz! Ha işte Senden başka yalvardığımız, Sana ortak saydığımız putlarımız.

Onlar yokmu onlar, işte onlar bizi şaşırttılar!” diyecek,

onlarsa bunların suratlarına şu sözü çarpcaklardır: “Yalancının tekinsiniz siz!” [46,5-6; 19, 81-82; 29,25; 18,52]

Nahl /87 – Ve o gün zalimler Allah'ın hükmüne teslim olur,

uydurdukları tanrılar da kendilerini bırakıp ortalıkta görünmez olurlar. [32,12; 20,111]

Nahl /88 – Onlar ki kendileri kâfir oldukları gibi başkalarını da Allah yolundan çevirirler...

İşte başka insanları da ifsad ettikleri için, onların cezalarını kat kat artırırız.

Nahl /89 – Gün gelir, her ümmetten kendilerine birer şahit getiririz.

Seni de ümmetin üzerine bir şahit olarak getirip dinleriz.

Ey Resulüm, işte sana bu kutlu kitabı indirdik ki her şeyi açıklasın, doğru yolu gösterebilirsin.

Allah'a teslimiyetle itaat edecek olanlara, rahmetin ve müjdenin ta kendisi olsun. [7,6; 5,109; 4,41]

Kur'an-ı Kerim hidâyete ve dalâletin, âhiretteki kurtuluş veya azabın sebeplerini bildirmiş, dinin hükümlerini ayrıntılı veya mücmel olarak ihtiva etmiştir. Mücmel (çok özlü) hükümleri ise Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti açıklamıştır.

Nahl /90 – Allah başkalarına adaleti, hatta adaletten de fazla olarak ihsanı, en güzel davranışı ve muhtaç oldukları şeyleri yakınlarına vermeyi emreder.

Hayasızlığı, çirkin işleri, zulüm ve tecavüzü yasaklar. Düşünüp tutasınız diye size öğüt verir. [16,126; 5,8; 17,26; 7,33]

Bu âyet, iyiliğin ve fenalığın çeşitli derecelerini göstererek sağlıklı bir toplumun başlıca dayanaklarını zihinlere yerleştirmektedir. Dolayısıyla Cuma namazında hutbenin sonunda okunup bu esasların hatırlatılması pek isabetlidir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
16-Nahl Süresi	/													Yaprak 08B			Cüz 14			Süre 16			Sayfa 276															
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النَّحْلِ

٢٧٦

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى
هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا
بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ
جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ
﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقِضَتْ غُرْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةً هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ اللَّهُ بِهِ وَلِيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nahl /91 – Bir de sözleşme yaptığımızda Allah'ın huzurunda verdiğiniz sözü yerine getirin.

Allah'ı kefil ederek bağlandığımız yeminleri te'kid ettikten sonra bozmayın.

Hiç şüphe yok ki Allah yaptığımız her şeyi bilir. [2,224; 5,89]

حزب

Nahl /92 – Bir topluluk, diğer bir topluluktan sayıca, nüfuzca veya malca daha çok olduğu için, yeminlerinizi aranızda bir aldatma ve işi bozma sebebi kılıp da ipliğini sağlamca büküp eğirdikten sonra çözen, böylece bütün emeğini boşa çıkaran ahmak kadının durumuna düşmeyin.

Gerçekten Allah sizi bununla (sözünüzü yerine getirmekle veya nüfuz ve servet çokluğu ile) imtihan eder.

Kıyamet günü de hakkında ihtilafa düşmüş olduğunuz şeyleri size açıklayacaktır.

Nahl /93 – Allah dileseydi sizin hepinizi bir tek ümmet yapardı.

Lâkin O, dilediğini şaşırır, dilediğini doğru yola iletir.

Şu kesin ki sizler bütün yaptıklarınızdan sorguya çekileceksiniz. [10,99; 11,118-119]

Diğer dinleri yok etmeyi mübah saymak yanlıştır. Zira aksi halde Allah, insanlara seçme hürriyeti vermez, hepsini mümin ve itaatli yaratırdı. Allah kullarını imtihan etmektedir.

Nahl /94 –

Yeminlerinizi aranızda bir aldatma ve fesat aleti yapmayın ki sonra ayağınız sapasağlam bastıktan sonra kayabilir, insanları Allah yolundan alıkoymanız sebebiyle kötülüğün cezasını tadarsınız, âhirette de size pek büyük bir azap olur.

Nahl /95 – Allah'a verdiğiniz sözü değersiz bir menfaat karşılığında satmayın.

Zira âhirette Allah nezdinde olan nimet, eğer bilirsiniz, sizin için elbette daha hayırlıdır.

Nahl /96 – Sizin elinizdekiler tükenir, ama Allah'ın elinde olanlar bakidir.

Biz sabredenleri, işledikleri en güzel işleri esas alarak ödüllendirecek, kötülüklerini bağışlayacağız.

Nahl /97 – Erkek olsun kadın olsun, kim mümin olarak güzel işler yaparsa, elbette ona güzel bir hayat yaşatacak ve onları işledikleri en güzel işleri esas alarak ödüllendirecek, kötülüklerini bağışlayacağız.

Nahl /98 – İmdi, Kur'an okuyacağın zaman, o kovulmuş şeytandan Allah'a sığın.

Kur'an okumaya başlarken şeytandan Allah'a sığınmak yetmeyip tilavet boyunca da onun vesveselerinden sığıp korunmaya çalışmak gerekir. Şeytanın, insanı Kur'an hidâyetinden alıkoymak için çalıştığını unutmamalıdır.

Nahl /99 – Aslında iman edip Rab'lerine güvenen ve dayananlar üzerinde onun bir nüfuzu yoktur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
16-Nahl Süresi	/													Yaprak 09A			Cüz 14			Süre 16			Sayfa 277							

Bu Cüz Yaprağa git

۲۷۷

سُورَةُ النَّحْلِ

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ

ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوَاءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ

ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ

بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ

حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ

يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ

هُم بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ

أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ

بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nahl /100 – Onun nüfuzu, ancak onu dost edinenler ve onu Allah'a, ortak sayanlar üzerindedir.

Nahl /101 – Biz bir âyetin yerine onun hükmünü neshedecek başka bir âyet getirdiğimiz zaman

-ki Allah göndereceği âyetleri pek iyi bilmektedir-

onlar: “Sen iftiracının tekinsin!” dediler.

Hayır, hiç de öyle değil! Onların çoğu işin gerçeğini bilmiyorlar.

Bu âyeti nesih delili sayanlar vardır. Fakat bazı alimler neshin Mekke döneminde sözkonusu olmadığını söyleyerek âyeti şöyle anlarlar: Kur'an aynı konuyu farklı yerlerde yeniden ele alır, yeni ayrıntılar ekler. Yahut aynı konuyu değişik yerlerde farklı örneklerle açıklar. Yahut vahyi safha safha gönderir. İnsanlara açıklamak için değişik üslup, yol ve metodlar izler.

Nahl /102 – Söyle onlara: “İman edenlere tam bir sebat vermek

ve Allah'a teslimiyet gösterecek müslümanlara bir hidâyet ve müjde olmak üzere Kur'an'ı,

Rabbin tarafından gerçek olarak getiren, Ruh'u'kudüstür.

Nahl /103 – Biz onların, Peygamber hakkında: "Mutlaka on öğretenden bir insan vardır!" dediklerini pek iyi biliyoruz.

Hakikatten uzaklaşarak tahminle kendisine yöneltiler şahsın dili başkadır, halbuki bu Kur'an, açık bir Arapça ifadedir.

Nahl /104 – Allah'ın ayetlerine iman etmeyenler var ya (onlar inkârı, tercih ettikleri müddetçe)

Allah onları hidâyete erdirmez.

Onlara gayet acı bir azap vardır.

Nahl /105 – Allah'ın ayetlerine iman etmeyenlerdir ki uydurdukları yalanı Allah'a mal ederler!

İşte yalancıların ta kendileri onlardır.

Nahl /106 – Kalbi imanla dolu olarak mutmain iken, dini inkâr etmeye mecbur bırakılıp da yalnız dilleriyle inkâr sözünü söyleyenler hariç, kim imanından sonra Allah'ı inkâr ederek gönlünü inkâra açar, göğsüne küfrü yerleştirirse, onlara Allah tarafından bir gazap, hem de müthiş bir azap vardır.

Kureyş, Yasir ailesini dinden dönmeye zorladılar. Kabul etmeyince Yasir ile Sümeyye'yi develerle parçalattılar. Babası ile annesinin bu durumunu gören Ammar (r.a.) dili ile onların istediğini söyledi. Peygamberimiz (a.s.) onun ruhsatı (izni) kullandığını bildirdi. Âyet bu ruhsatı beyan buyurmak üzere indirilmiştir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
16-Nahl Süresi	/													Yaprak 09B					Cüz 14			Süre 16			Sayfa 278													
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النَّحْلِ

٢٧٨

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ

لِلسَّانِ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانَ

عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ

لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا

يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ

وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ

مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مِنْ أَكْرَهٍ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ

بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ

غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ ﴿١٠٦﴾ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾ ذَلِكَ

بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ

عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

﴿١٠٩﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١١٠﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ

لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاءَهُدُوا

وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١١﴾

Nahl /107 – Bunun sebebi şudur: Çünkü onlar dünya hayatını ahirete üstün tutmuşlar, ahiretlerini dünyalarına feda etmişlerdir ve çünkü onlar inkârı tercih ettikleri müddetçe Allah kâfirler topluluğunu hidâyete erdirmez.

Nahl /108 – Bunlar o kimselerdir ki Allah onların kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlemiştir.

İşte hakkı göremeyen gafiller onlardır.

Nahl /109 – Hiç şüphe yok ki ahirette de hüsrana uğrayanlar onlar olacaktır.

Nahl /110 – Bundan sonra şunu bil ki: Şüphesiz ki senin Rabbin,

mihnet ve işkenceye, zulme ve baskıya uğradıktan sonra

mücadele edip sabreden, ardından da hicret edenlerle beraberdir.

Evet Rabbin, onların bütün bu güzel hareketlerine karşılık

elbette onları başlayıp ihmanda bulunacaktır. Çünkü O gafurdur, rahimdir.

Burada öncelikle Habeşistana hicret eden müminlere işaret edilmektedir.

Nahl /111 – Gün gelecek, herkes sadece kendisini kurtarmaya bakacak, gözü başkasını görmeyecek, her şahsa, yaptıklarının karşılığı tamatına ödenecek, kendilerine asla haksızlık edilmeyecektir.

Nahl /112 – Allah söyle bir temsil getirir:

Bir şehir halkı vardı: Güvenlik ve huzur içinde idi, rızıkları her yandan bol bol, rahatça geliyordu.

Derken Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler,

Allah da halkın işlediği suçlar sebebiyle o şehre açlığı ve korkuyu tattırdı, açlık ve korku elbise gibi kaplayıverdi bütün vücutlarını.

Nahl /113 – Onlara, içlerinden bir peygamber geldi, onlar onu yalancı saydılar.

Derken onlar zulümlerine devam ederken, çok geçmeden azap kendilerini kısıktırak yakaladı. [28,58-59; 14,28-29; 3,164; 2,151]

Nahl /114 – Onun için siz Allah'ın size verdiği rızıklardan helâl ve hoş olarak yeyin.

Yalnız Allah'a ibadet ediyorsanız Onun nimetlerine şükredin.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30									
16-Nahl Süresi	/													Yaprak 10A						Cüz 14			Süre 16			Sayfa 279													
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۲۷۹

سُورَةُ النَّحْلِ

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ
 بِمَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ
 أَمْنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
 فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
 بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ
 حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ
 تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ
 وَمَا أُهْلٍ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتِكُمْ
 الْكُذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ
 الْكُذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ
 ﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ
 هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا
 ظَلَمْنَا هُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nahl /115 – Allah size sadece leşi, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilen hayvanın etini haram kıldı.

Ama kim çaresiz kahrına zaruret miktarını aşmayarak

ve başkasının hakkına da tecavüz etmeyerek,

haram kılınan şeyden yerse bunda günah yoktur.

Şüphesiz Allah çok affedicidir, merhamet ve ihsanı boldur.

Nahl /116 – Kendi dillerinizin yalan yanlış nitelendirmesiyle uydurduğunuz yalanı Allah'a mal ederek "bu helâldir, şu haramdır" demeyin.

Çünkü Allah adına yalan söyleyenler asla iflah olmazlar.

Nahl /117 – Onların bütün bulacakları, dünyanın azıcık bir zevkidir.

Onlara gayet acı bir azap vardır. [31,24; 10,70]

Nahl /118 – Yahudilere de, daha önce sana bildirdiğimiz şeyleri haram kılmıştık.

Bununla Biz onlara zulmetmedik.

Lâkin onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı. [4,160; 6,146; 6,119]

Daha önce indirilen, 6,146. âyetine işaret ediliyor.

Nahl /119 –
Bundan sonra şunu bil ki: Rabbin, cahillik sebebiyle fenalık yapan,

peşinden tövbe edip halini ve işini düzeltenleri başışlar.

Rabbin, onların bu hallerinden sonra elbette gafur ve rahîm olduğunu gösterir.

Nahl /120 –
Gerçekten İbrâhîm, hak dine yönelen,

Allah'a itaat üzere bulunan tek başına bir ümmet,

bütün hayırlı halleri kendinde toplayan bir önder idi.

Hiçbir zaman müşriklerden olmadı O.

Yaşadığı dönemde dünyada tevhid sancağını taşıyan tek müslüman idi. Normalde bir ümmet tarafından yürütülen bir görevi yaptığı için, bir ümmet sayılırdı.

Nahl /121 –
Allah'ın nimetlerine şükreden bir zat idi. Çünkü Allah onu seçmiş ve doğru yola iletti. [4,125; 21,51; 53,37]

Nahl /122 – Biz ona dünyada iyilik verdik. Elbette o, âhirette de salihlerden olacaktır.

Nahl /123 – Sonra da sana vahyettik ki: Doğru yola yönelerek İbrâhîm'in dinine tâbi ol; zira o müşriklerden değildi.

Nahl /124 – Sebti (cumartesi) tatili, ancak onda ihtilaf edenlere farz edilmişti.

Rabbin kıyamet günü ihtilaf ettikleri hususlarda onlar hakkında elbette hükmünü verecektir.

(Krş. Tevrat, Çıkış 20,8-11; 23,12-13; Sayılar 15,32-36) Aslında kendilerinin cuma gününü ibadete tahsis etmeleri istenmiş, muhalefet etmeleri üzerine, sıkı bir tatille cumartesi gününe riayet hükmü getirilmiştir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
16-Nahl Süresi	/													Yaprak 10B					Cüz 14			Süre 16			Sayfa 280													
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النَّحْلِ

٢٨٠

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ

بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ إِجْتَبِيَهُ وَهَدِيَهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

﴿١٢١﴾ وَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ

الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى

الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ أَدْعُ إِلَى

سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ

وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ

بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ

إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ

﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

Nahl /125 – Sen insanları Allah yoluna hikmetle, güzel ve makul öğütlerle davet et, gerektiği zaman da onlarla en güzel tarzda mücadele et.

Rabbin, elbette, yolundan sapanları en iyi bildiği gibi kimlerin doğru yola geleceğini de pek iyi bilir. [29,46; 20,44]

Bu âyet, İslâm tebliğinin esas metodunu tesbit etmektedir. İnsanlar başlıca üç kısımdır. Birinci kısım aklını kullanmasını bilenler olup bunlara gerçeği anlatmak hikmetle, delilleri bildirmekle olur. İkinci kısım daha geniş kitle olup bunlar akli delillerden çok, selim fitratlarını koruyan fayda ve zararını düşünen kimselerdir. Bu gruba güzel öğüt vererek, hakka uymakla sağlayacakları faydaları, uymamakla maruz kalacakları zararları anlatmak gerekir.

Bu ikisinden anlamayıp muhalif olan kâfirlerle de, şartlara göre tartışmanın en verimli şekli ile gerçeği anlatıp savunmak gerekir. Unutmamalı ki Allah Firavun'a gönderdiği Hz. Mûsa ile Hz. Harun'a da: "Ona tatlı, yumuşak bir tarzda hitab edin. Olur ki aklını başına alır, yahut hiç değilse biraz çekinir" (20,44) talimatını vermişti.

Nahl /126 – Ceza verecek olursanız, size yapılan azap ve cezanın misliyle cezalandırın.

Ama eğer bu hususta sabrederseniz, bilin ki bu, sabredenler için daha hayırlıdır. [5,45; 42, 40]

Nahl /127 – Sabret! Senin sabrın da ancak Allah'ın yardımını iledir.

Kâfirlerin yüz çevirmesinden mahzun olma, yaptıkları hilelerden dolayı da telaş edip darlanma. [9,40]

Nahl /128 – Çünkü Allah fenalıktan korunanlar ve hep güzel davrananlarla beraberdir

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
17-İsra Suresi	/														Yaprak 01A			Cüz 15			Süre 17			Sayfa 281																
Bu Cüz Yaprağa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سُبْحَانَ الَّذِیْ اَسْرٰی بِعَبْدِهٖ لَیْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ

الْاَقْصَا الَّذِیْ بَارَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِیْهِ مِنْ اٰیَاتِنَا اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ

الْبَصِیْرُ ﴿۱﴾ وَاَتَيْنَا مُوسٰی الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِيْ اِسْرَآئِیْلَ

اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِیْ وَكِیْلًا ﴿۲﴾ ذُرِّیَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ

نُوْحٍ اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا شَكُوْرًا ﴿۳﴾ وَقَضٰیْنَا اِلٰی بَنِيْ اِسْرَآئِیْلَ

فِی الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِی الْاَرْضِ مَرَّتَیْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِیْرًا ﴿۴﴾

فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ اُولٰٓئِهٖمَا بَعَثْنَا عَلَیْكُمْ عِبَادًا لَّنَا اُولٰٓئِیْ بِاَسِّ شَدِیْدٍ

فَجَآسُوْا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُوْلًا ﴿۵﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ

الْكُرَّةَ عَلَیْهِمْ وَاَمَدَ ذُنُكُم بِاَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ وَجَعَلْنَاكُمْ اَكْثَرَ

نَفِیْرًا ﴿۶﴾ اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ وَاِنْ اَسَاْتُمْ فَلَهَا

فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لَیْسُوْا وُجُوْهَكُمْ وَلِیَدْخُلُوْا الْمَسْجِدَ

كَمَا دَخَلُوْهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّلِیَتَبَّرُوْا مَا عَلُوْا تَتَّبِیْرًا ﴿۷﴾

017-İSRA SÜRESİ
Mekke'de nazil olmuş olup 111 âyettir. İlk âyetinde İsrâ olayından bahsettiğinden bu ismi almıştır. Hicretten takriben bir - birbuçuk yıl önce indirildiği düşünülebilir. İsrâ sûresi de diğer Mekki sûreler gibi tevhid, nübüvvet, âhiret inançlarına yer verdiği gibi namaz, infak emirlerinin yanında anne babaya itaat, zina yasağı ve birçok ahlâkî prensiplere de yer verir. 60. âyetten itibaren birkaç âyette İsrâ'nın (miracın) hikmetleri bildirilir. Daha sonra Hz. Adem - İblis kıssası yeniden ele alınır. Kur'an'ın faziletlerine dair açıklamalar yapılır. Kâfirlerin ısrar ve tahakkümle müceze istekleri cevaplandırılır. Hz. Mûsâ (a.s.) a buna benzer dokuz müceze verildiği halde, muhataplarının iman etmedikleri bildirilir. Tehvidi ilan eden âyetlerle sûre sona erdirilir.

Bismillâhırahmânırahim
İsra /1 – Bir gece, kendisine bazı delillerimizi gösterelim diye kulu Muhammed'i, Mescid-i Haramdan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksaya götürün O zatın şanı ne yücedir! Bütün eksikliklerden uzaktır O! Gerçekten, herşeyi işiten, her şeyi gören Odur. [53,18; 17,60] Mescid-i Aksa, Kudüs'teki Beytü'l-Makdis'dir. Nitekim İsrâ (mirac) hadisinde Hz. Peygamber (a.s.) "Buraka bindim, Beytü'l-Makdis'e vardım" buyurmuştur. Efendimiz oradan göğe yükseltildi, nebiler ve meleklerle (aleyhimü's-selam) görüştü. Cennet ve cehennemi, daha başka işaretleri gördü. Nihayet beş vakit namaz emri ile aynı gece döndü (Daha önce sabah ve yatsı kılıyordu).

İsra /2 – Biz Mûsâ'ya kitap verdik ve onu, İsrailoğullarına "Benden başkasını Rab edinmeyin, benden başkasının himayesine girmeyin" diye, doğru yolu gösteren bir rehber kıldık.

İsra /3 – Ey Nüh ile birlikte gemide taşıdığımız kimselerin nesli! Yalnız Bana güvenip, dayanın, Bana şükredin! Şunu bilin ki Nüh çok şükreden bir kul idi.

İsra /4 – Biz İsrailoğullarına kitapta şu hükmü de bildirdik: "Siz ülkede iki kere bozgunculuk yapacak ve açık zorbalıklar edeceksiniz"

İsra /5 – Onlardan birincisinin vaadesi gelince, kuvvet ve şiddet sahibi olan kullarımızı sizin üzerinize musallat ettik de onlar sizi yakalayabilmek için evlerin aralarına bile girerek her tarafı didik didik edip araştırdılar. Bu, yerine getirilmesi gereken bir vaad idi.

Bozgunculukları neticesinde mârüz kaldıkları ilk felaket M.Ö. 598'de Babil kralı Buhtunnasr'ın istilasidir. O Kudüs'ü ve Beyt-i Makdis'i yerle bir etti.

İsrailoğullarını Filistin'den sürüp çeşitli ülkelere dağıttı. Bir kısmını da Babil'e götürdü. Onlara verilen ilk ceza budur. 529'da Pers kralı Hüsvrev Babil'i almca

İsrailoğullarına Kudüse dönme ve mabedi inşa etme izni verdi. Daha sonra Ezra, kaybolan Tevratı yeniden derledi. Dini islahat yapıldı. M.Ö. 4. yüzyılda Yunan işgalinden sonra, M.Ö. ikinci yüzyıl sonunda dini bir canlanma ile

Makkabil devletini kurdular. Tekrar bir çürüme ve tefrika. Romalıların M.Ö. 63'de Filistin'i işgal etmeleriyle sonuçlandı.

Manevî çöküşleri daha da arttı. M.S. 70'de Romalı Titus Kudüs'ü alıp Yahudileri kırlaçtı geçirdi. Beyt-i Makdis'i yaktı yıktı. Âyette bildirilen felaket bu olabilir.

Unutmamak gerekir ki Yahudilerin mârüz kaldıkları başka musibetler de olmuştur. İkinci ceza için bir de şu ihtimal vardır. Siyonizm,

Batının süper güçlerinin desteği ile sun'î İsrail devletini 1948'de kurdu. Üç milyon kadar Filistinli müslümanı yurtlarından kovup, 50 küsur yıldan beri İslâm dünyasını kana ve ateşe verdi. Dolayısıyla bu

âyet, mazlum müslümanların haklarını alıp vatanlarına kavuşacaklarına da işaret olabilir. Buhariden şu hadisi nakledeyim:

"Müslümanlarla Yahudiler arasında kanlı bir harp olmadıkça kıyamet kopmaz. Müslümanlar onları kırıp mahvedecek. Hatta onlardan bir Yahudi taş arkasına saklansa da taş dile gelerek: "Ey Allah'ın kulu, şu arkamda Yahudi var, onu da öldür!" diyecektir.

İsra /6 – Sonra o istilacılara karşı size galibiyet ve zafer verdik, servet ve oğullarla kuvvetlendirdik, sayınızı daha da çoğalttık.

İsra /7 – İyilik ederseniz, kendinize iyilik etmiş olursunuz. Kötülük ederseniz, onu da kendi aleyhinize işlemiş olursunuz.

Derken sonraki taşkınlığınızın vaadesi gelince, kederinizden suratlarınız asılsın, daha önce girdikleri gibi yine Mescide girsinler ve istila ettikleri yeri mahvedip dursunlar diye başınıza yine düşmanlarınızı musallat ederiz. [41,46]

İsra /8 – Olur ki tövbe edersiniz de Rabbiniz size merhamet eder. Eğer tekrar bozgunculuğa dönerseniz, Biz de size ceza vermeye döneriz. Zaten cehennemi kâfirlere zindan kılmışız.

İsra /9 – Gerçekten bu Kur'an insanları en doğru yola, en isabetli tutuma yöneltir. Güzel ve makbul işler yapan müminlere nail olacakları büyük mükâfata müjdedir.

İsra /10 – Ahirete inananlara ise gayet acı bir azap hazırladığımızı bildirir. **İsra /11** – İnsan, bazan şerri, tıpkı hayrı istercesine ister. Pek acelecidir bu insan!

[10,11] İnsan, peşin zevk peşindedir. Ahiret nimetlerini de dünyada görmek ister. Acelelikle, vakti gelmeyen nimete çarçabuk ulaşmak isteyen, ondan mahrum kalmakla cezalandırılır. Öyleyse müminler beddua değil, sabır ve ihtiyat ile hayra dua edip yararlı işler yapmalıdır.

İsra /12 – Biz gece ve gündüzü kudretimizi gösteren iki delil kıldık.

Gece delili ay'ı sildik, gündüz delili güneş'i aydınlatıcı yaptık ki

hem Rabbinizin lütfececeği nimetlerin peşine düşesiniz, hem de yılların sayısını ve hesabı bilesiniz.

Biz her şeyi açık açık bildirdik. [28,71-73; 25,61-62; 36,37-38]

İsra /13 – Her insanın vebalini, kendi nefesine bağladık, her insan yaptıklarına göre muamele görür.

Nitekim kıyamet günü hesap defterini önünde açılmış bulacaktır. [99,7-8; 52,16; 4,123; 75,12-14] [İşaya 65,6; Daniel 7,10; Vahiy 20,12]

Âyet: "Her insanın kuşunu, kendisinin boynuna bağladık" buyurmaktadır. Cahiliye arapları kuşların uçuşlarının kendi mukadderatlarını belirlediklerine inanırlardı. Kur'an bu batıl inancı yıkıp, insanın ancak yaptıklarına göre muamele göreceğini bildiriyor.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
17-İsra Süresi	/														Yaprak 01B			Cüz 15			Süre 17			Sayfa 282						

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

٢٨٢

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُمْ عُدتْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

حَصِيرًا ۗ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ

الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ أُجْرًا كَبِيرًا ۗ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۗ وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالْشَّرِّ

دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۗ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

آيَتَيْنِ فَمَحْوَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا

مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَصَلْنَاهُ

تَفْصِيلًا ۗ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ۗ اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ

بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۗ مَنْ اهْتَدَىٰ فَأِنَّمَا يَهْتَدِي

لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۗ وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ

قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ

فَدَمَّرْنَا هَاتِهَاتِمِيرًا ۗ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ

نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۗ

Âyet-i kerime insanın yaptığı her hareketle, adeta bir kalem gibi, daha doğrusu tuşa dokunmuş gibi kendi ekranında hayat boyunca bir şeyler yazıp durduğunu, kıyamet günü de, âdeta bunun çıktısını alacağı izlenimini vermektedir. Dünya hayatında nefsin ihtirasları, gâfletli insanın iyi ve kötüyü değerlendirmesini önlemektedir. Ama ahirette her şey gözönüne serilecektir.

İsra /14 – Şöyle deriz ona: “Defterini oku. Bugün muhasebeci olarak kendi işini görmeye kendin yetersin!”

İsra /15 – Kim doğru yolu seçerse, kendisi için seçmiş olur;

kim de doğru yoldan saparsa, kendi aleyhinde sapsın olur.

Hiçbir kimse başkasının günah yükünü taşımaz.

Biz peygamber göndermediğimiz hiçbir halkı cezalandırmayız. [35,18; 29,13; 16,25; 67,8-9; 39,70-71; 35,37]

Bu âyetten anlaşıldığı üzere peygamber tebliği, matlup şartlara göre ulaşmayan insanlar, İslâmı öğrenip kabul etmediklerinden dolayı ahirette sorumlu olmazlar.

İsra /16 – Herhangi bir beldeyi imha etmek istediğimizde

oranın lüks içinde yaşayan şımarıklarına iyilikleri emrederiz.

Buna rağmen onlar dinlemez, fıska devam ederler.

Bu sebeple, onun hakkında cezalandırma hükmü kesinleşir. Biz de orayı yerle bir ederiz. {KM, İşaya 6,9-13; Hezekiel 18. bölüm}

İsra /17 – Hem Nuh'tan sonra öyle nesiller helâk ettik ki saymaya gelmez!

Kullarının günahlarını Senin Rabbinin görüp bilmesi yeter.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İsra /18 – Kim acele, şu peşin dünya zevkini isterse, Biz de dilediğimiz kimse hakkında ve dilediğimiz miktarda olmak kaydıyla, o dünya zevkini ona veririz.

Ama sonra ona cehennemî mekân kılarız.

O da yerilmiş ve kovulmuş olarak oraya atılır.

İsra /19 – Kim de ahireti ister ve ona lâyık bir biçimde mümin olarak gayret gösterirse, işte bunların çalışmaları makbul olur.

İsra /20 – Hepsine, dünyayı isteyenlere de, ahireti isteyenlere de Rabbinin ihsanından veririz.

Rabbinin ihsanı kısıtlanmış değildir.

İsra /21 – Bak nasıl dünyada onların kimini kimine üstün kıldık!

Elbette ahirette erişilecek daha büyük mertebeler, kazanılacak daha yüksek faziletler vardır.

Servet, sağlık ve diğer imkânlar yönünden insanların farklı olmaları Allah'ın takdididir. Bu âyet, dünyadaki işlere göre, ahirette de insanların farklı durumlarda olacağını bildirmektedir. Öyleyse insan asıl ebedi hayatta yüksek derecelere ulaşmak için çalışmalıdır.

İsra /22 – Sakın Allah ile beraber başka tanrı edinme, yoksa yerilmiş, bir kenara itilmiş vaziyette kalırsın. {KM, Tesniye 32,39; İşıya 42,8}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
17-İsra Süresi	/														Yaprak 02A			Cüz 15			Süre 17			Sayfa 283						

Bu Cüz Yaprğa git

٢٨٣

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ

ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا وَمَنْ أَرَادَ

الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ

مَشْكُورًا كَلَّا نُمِدُّهُمُؤَلَّاءٍ وَهُؤَلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ

وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ

عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُومًا

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ

وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ

مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا رَبُّكُمْ

أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ

لِالْوَالِينَ غَفُورًا وَأَتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ

وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبْدِرْ تَبْدِيرًا إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا

إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İsra /23 – Rabbin şöyle buyurdu: Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Anneye ve babaya güzel muamele edin.

Şayet onlardan her ikisi veya birisi yaşlanmış olarak senin yanında bulunursa

sakın onlara hizmetten yüksünme, "öft!" bile deme, onları azarlama, onlara tatlı ve gönül alıcı sözler söyle. [31,14]

22-39 bölümü, Medine döneminin başlamak üzere olduğu sırada gittikçe güçlenecek olan İslâm toplununun hangi temel esaslar üzerine kurulacağını ilan etmektedir. Bkz. 6,151-153

İsra /24 – Şefkatle, tevazu ile kol kanat ger onlara ve şöyle dua et:

"Ya Rabbi, onlar küçüklüğümde nasıl beni ihtimamla yetiştirdilerse,

ona mükâfat olarak Sen de onlara merhamet buyur!"

İsra /25 – Rabbiniz ruhlarınızdaki duyguları pek iyi bilir.

Eğer siz iyi iseniz şunu bilin ki Allah kötülüklerden, özellikle anne ve babasına yaptığı kötü muamelelerden, tövbe edenlere karşı, günahları çok affedicidir. {KM, Hezekiel 18,21; Yoel 2,12-14; II Tarihler 30,9}

İsra /26- İsra /27 – Yakınlarına, yoksula, yolda kalmışa hakkını ver, sakın saçıp savurma.

Çünkü savurganlar şeytanların kardeşleri olmuşlardır.

Şeytan ise Rabbine karşı pek nankördür. [25,67]

İsra /28 – Eğer elinin dar olması sebebiyle Rabbinden umduğun bir lütfü, bir imkânı, beklerken

o hak sahiplerine şimdilik ilgi gösteremiyorsan, hiç değilse onlara gönül alıcı bir şeyler söyle.

İsra /29 – Eli sıkı olma, büsbütün eli açık da olma ki

herkes tarafından ayıplanan, kaybetiklerine hasret çeken bir hale düşmeyesin.

İsra /30 – Şu kesin ki Rabbin dilediği kimsenin nasibini bollaştırır, dilediğinin nasibini daraltır. Çünkü Rabbin kullarının her halini bilip görmektedir.

Birçok insan, servet bakımından insanların farklı seviyelerde olmasının hikmetini anlayamaz. Oysa Allah insanları zekâ, kabiliyet, güç ve enerji bakımından farklı yaratmıştır. Herkesin hukukta eşitliği esastır. Fakat fazilet ve neticede eşit kılmak, Allah'ın koyduğu fitrat kanununa aykırıdır. Onun için uygulanma şansı yoktur. Uygulama gayretleri işi daha da bozmuştur (20. asırdaki Sovyetler tecrübesinin sonucu malumdur). Fitrat ve insanlık şerefine en uygun nizam, meşrû yoldan kazanıp meşrû şekilde harcama ve toplumun mahrum kısmını ihmal etmemeyi esas prensip edinen ilahî buyruklara uymaktır.

İsra /31 – Fakirliğe düşme endişesi ile evlatlarınızı öldürmeyiniz. Onların da sizin de rızkınızı veren Biz'iz, Şüphesiz ki onları öldürmek büyük bir suçtur.

Cahiliye döneminin, kız çocukları öldürme âdetinin ötesinde, âyet kürtajı yasaklıyor. Nüfus nüfuzu artırır. Tarih bize, ülkelerin nüfusları ile beslenme kaynaklarının aynı, hatta daha hızlı bir oranla arttığını göstermektedir. Mesela; Türkiye'nin nüfusu 20 milyon iken, 65 milyon olduğu döneme göre madde imkanların çok daha az olduğu kesin bir gerçektir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
17-İsra Süresi	/														Yaprak 02B				Cüz 15				Süre 17				Sayfa 284													
Bu Cüz Yaprağa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

٢٨٤

وَأَمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ

قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا

كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا

أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ

كَانَ خِطَاءً كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ

سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ

قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ

إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا أَمْوَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ

ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ

إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ

طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكُمْ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

İsra /32 – Sakın zinaya yaklaşmayın; Çünkü o, çirkinliği meydana olan bir hayasızlıktır, çok kötü bir yoldur.

İsra /33 – Haklı bir gerekçe olmaksızın Allah'ın muhterem kıldığı cana kıymayın. Bir kimse zulmen öldürülürse onun velisine (mirasçısına) bir yetki vermişizdir; artık o da kısas hususunda aşırı davranmasın, meşrû hakla yetinsin. Zaten kendisine yetki verilmekle gerekli destek sağlanmıştır. {KM, Sayılar 35,12,19; Tesniye 19,6,12; Yuşa 20,3}

Öldürme yasağına insanın kendisi de dahildir. Onun için intihar da adam öldürme gibi haramdır. Âyette yetkiden maksat kısas, veya diyet olup uygulama işi yönetime aittir.

İsra /34 – Büluğ çağına ermeyen yetimin malına, en güzel tarzdan başka bir şekilde yaklaşmayın. Verdiğiniz sözü yerine getirin. Çünkü verilen söz, sorumluluk gerektirir. [4,2-6; 6,152; 81,8]

Büluğ çağının başlamasının alameti: erkekte ihtilam, kızda ay halidir. Bunlar olmazsa Ebü Yusuf'a göre 15, İmam Ebü Hanife'ye göre göre erkek için 18, kız için 17 yaşına girer.

İsra /35 – Ölçtüğünüz zaman dürüst olun, tam ölçün. Doğru terazi ile tartın. Bu hem ticaretiniz için daha hayırlı, hem de âkibet yönünden daha güzeldir.

İsra /36 – Bilmediğin şeyin peşine düşme! Çünkü kulak, göz, kalb gibi azaların hepsi de sorguya çekilecektir. [49,12]

İsra /37- İsra /38 – Hem kibirli kibirli yürüme!

Zira ne kadar kibirlenirsen kibirlen, ne yeri yarabilirsin, ne de dağların boyuna erişebilirsin!

Böylesi davranışların hepsi kötü olup, Rabbinin nazarında hoş görülmeyen şeylerdir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İsra /39 – İste
bunlar Rabbinin sana vahiyettiği hikmetlerdendir. Sakın Allah'ın yanı sıra başka bir tanrı uydurma,

yoksa yerilmiş, rahmetten kovulmuş olarak cehenneme fırlatılırsın.

İsra /40 – Ya!
Demek Rabbiniz sizi erkek evlatlarla onurlandırdı da,

sizin iddianıza göre, işi bilmiyormuş gibi melekleri de biçare kız çocukları olarak kendine ayırdı öyle mi?

Gerçekten siz pek müthiş, vebali çok büyük bir iddia ileri sürüyorsunuz. [19,88-95; 37,150]

İsra /41 – İnsanlar
düşünüp ders alsınlar diye

Biz Kur'an'da bu gerçekleri farklı üsluplarla beyan ettik.

Ne var ki bu, onları daha da çıkarımdan başka bir sonuç vermedi. [16,101; 7,58]

İsra /42 – De ki:
Faraza müşriklerin iddia ettikleri gibi Allah'tan başka tanrılar bulunsaydı,

elbette onlar Arş'in ve kâinat hakimiyetinin sahibi Yüce Allah'a üstün gelmek için çareler arayacaklardı! (Ama besbelli ki böyle bir şey asla vaki değildir.)

Bu âyet, tevhidin kuvvetli bir delilini özetleyerek. Kelimelerin önemli prensiplerinden birini ortaya koyar. Şöyle ki: a) Birden fazla müstakil ilah olsaydı, mutlaka ihtilaf çıkar, kâinatın devamı mümkün olmazdı. b) Faraza biri en üstün ilah, diğeri O'nun yetkili kıldığı ilahlar olsalardı bunlar arasında rekabet çıkar ve kendilerince en iyi yönetimi gerçekleştirmek için hakimiyeti ele geçirmek isterlerdi. Âlemde nizam bozulmadığına göre tek İlahın nizamı işlemektedir. Aksi halde bir buğday tanesi bile yetişmezdi.

İsra /43 – Allah
onların, iddialarından münezzehdir, Son derece Yücedir, Uludur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
17-İsra Süresi	/														Yaprak 03A			Cüz 15			Süre 17			Sayfa 285						

Bu Cüz Yaprağa git

٢٨٥

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

ذٰلِكَ مِمَّا اَوْحٰى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ

اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَلْقٰى فِى جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ اَفَاَصْفِيْكُمْ رَبُّكُمْ

بِالْبَيْنِيْنَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًا اِنَّكُمْ لَتَقُولُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا

﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِى هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا وَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا

نُفُوْرًا ﴿٤١﴾ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ اِلٰهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذَا لَا بُتَّغُوْا اِلٰى ذِى

الْعَرْشِ سَبِيْلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ

لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِیْهِنَّ وَاَنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٤٤﴾ وَاِذَا قُرِئَتْ الْقُرْاٰنَ

جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا

﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوْهُ وَفِىْ اٰذَانِهِمْ

وَقُرْاٰنًا وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبُّكَ فِى الْقُرْاٰنِ وَحَدَّهُ وَلَوْ اَعْلٰى اَذْبَارِ هِمِّ

نُفُوْرًا ﴿٤٦﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖ اِذِيسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ

نَجْوٰى اِذْ يَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ﴿٤٧﴾ اَنْظُرْ

﴿٤٨﴾ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا

﴿٤٩﴾ وَقَالُوْا اِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ؕ اِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا

İsra /44 – Yedi
kat gök, dünya ve onların içinde olan herkes Allah'ı takdis ve tenzih eder. Hatta hiçbir şey yoktur ki Ona hamd ile tenzih etmesin.

Ne var ki siz onların bu tenzih ve takdislerini iyi anlayamazsınız. Bunca azametiyle beraber, kullarının gaflet ve cürümlerine karşı, O, halimdir, gafurdur (çok müsamahalıdır, affedicidir).

İsra /45 – Sen Kur'an
okuduğun zaman, seninle âhirete inananlar arasında görünmez bir perde çekeriz.

İlk bakışta bazılarının zannettiği gibi burada bir kısım insanları küfre zorlama yoktur. Yani Allah hiç kimsenin kalbini kılıflı, manevî kulaklarını sağır yaratıp iman etmelerini engellemez. Ama kâfirler kendilerine yapılan tebliğleri işitmeyeyi, Allah'ın tevhid delillerini görüp anlamamayı âdet haline getire getire kendi kendilerine bu pedelleri çekmiş olmaktadır. Fitratını bozacak derecede iradelerini olumsuz yönde kullanma süreci sonucunda bu duvarlar çekilmektedir.

Bu da Allah'ın koyduğu bir nizam gereği olduğundan, mecazî olarak Allah bu fiili Kendisine izafe etmektedir.

Nitekim aynı fiilleri Fussilet, 5. âyetinde kâfirler kendi fiilleri olarak ifade etmişlerdir.

İsra /46 – Ve
kalplerinin üzerine onu iyi anlamalarına mani kılıflar geçirir, kulaklarına da ağırlıklar koyarız. Sen Kur'an'da Rabbin tek olarak andığın zaman, nefretle arkalarını dönüp giderler. [39,45]

İsra /47 – Onlar
senin okuyuşunu dinlerken ne maksatla dinlediklerini, kulis yaparken insanlara:

“Siz, sadece sihîr tesirinde kalmış birinin peşinde gidiyorsunuz, aklınızı kullanın!” diye fısıldaşarak vesvese verdiklerini pek iyi biliyoruz.

İsra /48 – Bak
Resülüm, seni nelere kıyas ettiler (gâh şair, gâh büyücü, gâh kâhin, gâh mecnûn dediler) de nasıl dalâlete düştüler?

Hem öyle sersemleştiler ki artık yol bulacak halleri kalmadı.

İsra /49 – Bir de şöyle
dediler: “Sahi, biz kupkuru kemik yığını ve ufalanmış toz haline geldiğimiz zaman, biz mi yeniden yaratılıp dirileceğiz! (bu olacak iş değil!)” [36,78-79; 79,10-12]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İsra /50- İsra /51
– De ki: “İster taş olun, ister demir.

İsterse yeniden dirilmesi aklınıza imkânsız gibi görünen herhangi bir yaratık,

ne olursanız olun, mutlaka diriltip kaldırılacaksınız.”

“O halde” diyecekler, “kimdir bizi dirilecek olan?” De ki: “Sizi ilk defa yoktan yaratan!”

Bu sefer, alay ederek başlarını sallayacak da:

“Ne zamanmış o?” diyecekler.

De ki: “Belki de yakındır.” [30,27; 42,18]

İsra /52 – Allah, Sizi kabirlerden çağıracağı gün, derhal O’na hamd ederek koşarcasına çağırısına uyacaksınız.

Kendi kendinize bir düşünüp, dünyada pek az kaldığımızı sanırsınız. [79,46; 23,112-114] [30,25; 54,50]

İsra /53 – Söyle o kullarıma: “Hep en güzel sözleri söyleyinler, çünkü şeytan aralarını bozmaya çalışır. Gerçekten şeytan insanın açık düşmanıdır.”

Muhaliflere delil getirirken, delilleri en güzel tarzda ifade etsinler, hiddet göstermeye, sövüp saymaya kalkışmasınlar.

İsra /54 – Rabbiniz sizi pek iyi bilir. Dilerse size merhamet eder yahut dilerse sizi cezalandırır.

Bunun içindir ki, ey Resûlüm, seni onlar üzerine yönetici, onlardan sorumlu olarak göndermedik.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
17-İsra Süresi	/														Yaprak 03B			Cüz 15			Süre 17			Sayfa 286																
Bu Cüz Yaprağa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

٢٨٦

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ

فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِصُونَ

إِلَيْكَ رُؤْسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا

﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ

إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ

الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ

عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمَكُمُ أَوْ إِنْ يَشَأْ

يُعَذِّبِكُمْ ﴿٥٤﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٥﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَى بَعْضٍ

وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٦﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا

يَمْلِكُونَ كَشَفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ

يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ

رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

﴿٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ

مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İsra /55 – Hem senin Rabbin, göklerde ve yerde olan kim varsa hepsini pek iyi bilir.

Biz nebilerden bazısını bazısına üstün kıldık, nitekim Davud’a da Zebûr’u verdik. [2,253; 33,7; 42,13]

حزب

İsra /56 – De ki: “İbadetlerde Allah’ın ortakları olduklarını yalan yere iddia ettiğiniz tanrılarınızı çağırın çağıra bildiğiniz kadar!

Onlar ne sizin sıkıntınızı giderebilir, ne de onu başka yere çevirebilirler!” {KM, Şaşya 41,23-24}

İsra /57 – Onların tanılaştırıp yalvardıkları kimseler,

“Ne yaparsam O’na daha yakın olabilirim?” diye Rab’lerine vesile ararlar.

O’nun rahmetini arar, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı gerçekten korkunçtur.

Bunlar, çeşitli şirk inançlarına göre gâh melaike; gâh İsa (a.s.) veya Uzeyr (a.s.) olabilir. Veyahut müşrik Cahiliye Araplarından bazılarının ibadet ettikleri bazı cinler olabilir ki o cinler ihtida edip müslüman oldukları halde, onlara tapanlar, bundan haberdar olmamışlardır.

İsra /58 – Hiç bir şeyir yoktur ki kıyamet gününden önce Biz orayı imha etmeyelim

veya şiddetli bir azaba uğratmayalım. Bu, kitapta (Levh-i Mahfuzda) yazılıdır. [11,101; 65,8-9]

İsra /59 –

Kâfirlerin keyfi olarak istedikleri mucizeleri göndermeyeşimizin tek sebebi,

daha önceki kâfirlerin bu gibi mucizeleri yalanlamış olmalarıdır.

Nitekim Semud halkına açık bir mucize olarak o dişi deveyi verdik de

onu öldürdüler ve bu yüzden kendilerine zulmettiler.

Biz o âyetleri sadece korkutmak için göndeririz. [5,115; 7,65] {KM, Markos 8,12}

İsra /60 – Unutma ki vaktiyle Sana: “Rabbin insanları ilim ve kudretiyle kuşatmıştır” demiştik.

Gerek miraçta sana gösterdiğimiz temaşayı, gerek Kur’ân’da lânetlenen ve cehennemin dibinde biten o zakkum ağacını, sırf insanları deneme vesilesi kıldık.

Biz onları tehdit ediyoruz da bu, onların azgınlığını artırmaktan başka bir işe yaramıyor.

Bu âyette rüya “düş” anlamına olmayıp, dış dünyada görülen şey mânâsındadır. Miraca işarettir. Sadece düş olsaydı, insanlar için ciddi bir imtihan olmazdı.

İsra /61- İsra /62 – Bir zaman meleklerle: “Ademe secde edin” dedik, onlar da hemen secdeye kapandılar,

yalnız İblis secde etmeyip: “Çamurdan yarattığım kimseye secde mi ederim!”

“Benden üstün kıldığın adam bu mu?”

Eğer kıyamet gününe kadar bana bir mühlet versen, gör bak nasıl da onun soyunu pek azı dışında kumandan altına alacağımı!” dedi. [7,12; 38,75-76]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
17-İsra Süresi	/														Yaprak 04A				Cüz 15				Süre 17				Sayfa 287													
Bu Cüz Yaprağa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۲۸۷

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ
وَأَتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا
تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
جَعَلْنَا الرُّءُيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا
كَبِيرًا ﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَكَ
هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ
مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِرُ
مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ
وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِيدُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ
الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ
وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ
فِي الْبَحْرِ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

İsra /63 – “Defol! oradan” buyurdu Allah;

“Onlardan kim sana tâbi olursa, iyi bilin ki cehennem de sizin cezanızdır. Ceza ki ne ceza!” [38,80; 15,37]

İsra /64 – Allah da şöyle buyurdu: “Onlardan gücünün yettiğini sesinle aldatıp kötülükleri kaydır.

Süvari veya piyade olarak bütün kuvvetlerini toplayarak onların üzerine yürü,

mallarına ve evlatlarına ortak ol, bol bol vaadlerde bulun onlara!”

Şeytan bu! Onları aldatmadan başka ne vaad eder ki! [19,38; 14,22]

İsra /65 – “Benim gerçek kullarıma senin asla bir hakimiyetin olamayacaktır.

Rabbinin onları koruyucu olması yeter de artar!”

İsra /66 – Rabbiniz o muazzam kudret sahibidir ki lütfundan nasibinizi aramanız için denizde gemiler yürütür.

Gerçekten O’nun size ihsan ve merhameti pek fazladır.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İsra /67 – Denizde müşibete mâruz kaldığınızda

Allah'tan başka yalvardığımız bütün putlar ortada görünmez olur.

Ama O sizi kurtarıp selamete karaya çıkarınca,

Ona arkanızı dönersiniz. İşte öyle nankördür bu insanoğlu!

İsra /68 – Karada sizi yerin dibine geçirmesinden

yahut çakıl savuran bir kasırğa göndermesinden emin mi oldunuz?

Sonra kendinize bir koruyucu da bulamazsınız. [67,16-17]

İsra /69 – Yahut sizi tekrar denize gönderip de üzerinize kırıp geçiren bir fırtına göndererek,

inkârınız ve nankörlüğünüz sebebiyle sizi boğmayaçağınızdan emin mi oldunuz?

Sonra Bize karşı size arka çıkacak hiç bir kuvvet bulamazsınız.

İsra /70 – Gerçekten Biz Âdem evlatlarını şerefli kıldık,

karada ve denizde kendilerini taşıyacak vasıtalar nasip ettik,

onlara helâl ve hoş rızıklar verdik

ve onları yarattığımız varlıkların çoğuna üstün kıldık.

Bu âyetler, şunu hatırlatmak istiyor: "Canlı ve cansız bütün kâinatı, Güneşten, Aydan, Yıldızlardan atmosfer küresinden, topraktan, sudan madenlerden, kuşlardan, balıklardan, koyunlardan, ineklerden, meyvelere, zerrele kadar bütün kâinatı insana hizmet ettiren, ne insanın kendisi, ne başka insanlar, ne cinler, ne başka varlıklar ve ne de kör tesadüfler olamaz. Belli ki rahmeti nihayetsiz Yaratıcının rahmeti ve iradesi bunu dilemiştir. Şu halde insanı bu derece yücelten O iken, nasıl olur da insan O'na değil de, başka âcizlere kulluk eder, nihayetsiz aptallık edip kendi değerini düşürür."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
17-İsra Süresi	/														Yaprak 04B			Cüz 15			Süre 17			Sayfa 288						

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

٢٨٨

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا

نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْاِنْسَانُ كَفُورًا

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا

ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكَيْلًا

أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ

ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

حَمَلْنَا هُمْ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَرَزَقْنَا هُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

وَفَضَّلْنَا هُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

كُلُّ اِنْسَانٍ بِاِمَامِهِمْ فَمَنْ اُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَاُولَئِكَ

يَقْرَؤُنْ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

هَذِهِ اَعْمَى فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمَى وَاَضَلُّ سَبِيلًا

لَيَفْتِنُوْنَكَ عَنِ الَّذِي اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ

وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيْلًا

كَذَتْ تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْنًا قَلِيْلًا

اَلْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيْرًا

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İsra /71 – Gün gelecek, her sınıftan insanları, tâbi oldukları önderlerine nisbet ederek çağıracağız.

Kimin hesap defteri sağından verilirse işte onlar defterlerini emin olarak okur ve kıl kadar olsun, haksızlığa uğratılmazlar. [10,47; 36,12; 18,49; 45,28;29]

İsra /72 – Kim bu dünyada gerçekleri görmeye kör ise,

âhirette de kördür, hatta yol bulmadaki şaşkınlığı daha da beteder.

İsra /73 – Az kalsın, seni bile sana vahyettiğimizden başka bir şeyi uydurup,

Bize mal etmen için akılları sıra kandıracak

ve ancak o takdirde seni dost edineceklerdi. Hz. Peygamberin ve müminlerin kritik imtihanlarını anlayabilmek için Mekke döneminde Peygamberimiz (a.s.)'ın yaşadığı halleri düşünelim: Baskı, tehdit, büyük servet teklifleri, kral yapma, en güzel kadınları sağlama, tuzaklar kurma, kendine ve taraflarına yıllarca süren sosyal ve ekonomik boykotlar uygulama gibi. Bunlardan bir tekinin bile nice dava adamlarını çekip götürdüğü düşünülürse, meselenin kolay olmadığı ortaya çıkar. Âyet Peygamberimizin bunlara önem verdiği mânasına gelmeyecek, müminleri çok ciddi imtihanlara hazırlama gayesine mâtuftur.

İsra /74 – Eğer sana sebat vermeseydik

nerdeyse azıcık da olsa onlara meyilecektin.

İsra /75 – O takdirde de hem hayatın, hem de ölümün acısını sana kat kat tattırırđık.

Sonra Bize karşı hiçbir yardımcı da bulamazdın. [33,30; 7,38; 35,69; 57,28]

Bu kısım iki noktayı vurgulamaktadır.

1. Batıla meyilemen halinde, hem dünyada, hem de âhirette Allah'ın azabına müstehak olurđun.

2. Küfrün düzenlerine karşı Allah'ın lütfu olmazsa, Resullullah bile mukavemet edemez.

İsra /76 – Onlar yurdundan çıkarmak için seni tedirgin edip dururlar.

O takdirde kendileri de senden sonra pek az kalır, sonra da yok olur giderler.

İsra /77 – Senden önce gönderdiğimiz resuller hakkında cari olan ilahi kanun budur.

Sen Bizim nizamımızda asla bir değişiklik bulamazsın!

Peygamberi süren veya öldüren bir topluluk hakkında cari olan hüküm şudur: Ya helâk ediliyor, ya düşman idaresine girerler, ya da Peygamberin taraftarlarınca hezimetle uğratılırlar.

İsra /78 – Gündüzün güneş dönüp gecenin karanlığı bastırınca kadar belli vakitlerde namaz kıl ve özellikle sabah namazını! Zira sabah namazı meşhuddur.

Hem gece hem de gündüz melekleri sabah namazında hazır olurlar, şahid olurlar. Sabahleyin bütün kâinat uyanır.

İsra /79 – Sana mahsus bir namaz olmak üzere gecenin bir kısmında kalkıp Kur'an oku, teheccüd namazı kıl.

Böylece Rabbinin seni makam-ı mahmûda eritişireceğini umabilirsin. [3,113] Bu âyette beş vakit namaz mücmel olarak yer alır. Vakitleri ayrıntılı olarak Hz. Peygamber (a.s.) bildirmiştir. Böylece Miraç gecesi bildirilen beş namaz, miraç ile en çok ilgili İsra süresinde Peygamberimize öğretilmiş, o da "Benim nasıl namaz kıldığını görüyorsanız siz de öyle kılın" buyurmuştur. Aksi halde namazı Allah'ın istediği tarzda eda etmenin mümkün olmadığına böylece dikkat çekmiştir. Gece uykudan uyanmak suretiyle kılınan teheccüd namazı Hz. Peygambere farz, ümmete sünnettir.

Makam-ı mahmud: Allah'a yakınlık ve âhiretteki en büyük şefaat makamıdır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
17-İsra Süresi	/														Yaprak 05A					Cüz 15			Süre 17			Sayfa 289														
Bu Cüz Yaprğa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۲۸۹

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

وَأَنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا

وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝٧٦ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا

قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝٧٧ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ

الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ

مَشْهُودًا ۝٧٨ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ

مَقَامًا مَحْمُودًا ۝٧٩ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي

مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا

۝٨٠ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ

زَهُوقًا ۝٨١ وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ۝٨٢ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ

أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَؤُوسًا ۝٨٣ قُلْ

كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا

۝٨٤ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۝٨٥ وَلَئِنْ سَأَلْنَا لَنَدْهُنَّ

بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۝٨٦

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İsra /80 – De ki: “Ya Rabbi, gireceğim yere dürüst olarak girmemi, çıkacağım yerden de dürüst olarak çıkmamı nasip et

ve Kendi katından beni destekleyecek kuvvetli bir delil ver banal!” [57,25]

İsra /81 – De ki: “Hak geldi, batıl yıkılıp gitti. Çünkü batıl, yok olmaya mahkumdur.” [21,18]

İsra /82 – Biz Kur'an'ı müminlere şifa ve rahmet olarak indiririz. Ama o, zalimlerin ise sadece zararını artırır. [41,44; 9,124-125]

İsra /83 – İnsana her ne zaman nimet versék, Allah'ı anmaktan yan çizer, umursamaz. Başına bir dert gelince de ümitsizliğe düşer. [17,67; 10,12]

İsra /84 – De ki: Her insan kendi seciye ve karakterine göre davranır. Kimin daha isabetli olduğunu ise asıl Rabbiniz bilir. [11,121-122]

İsra /85 – Bir de sana “rûh” hakkında soru sorarlar. De ki:

“Rûh Rabbimin emrindedir, O'nun bileceği işlerdendir. Size sadece az bir ilim verilmiştir.”

Bu âyetteki ruh, genellikle “İnsanın ruhu, canı” olarak anlaşılır. Kur'an'da Cebrail (a.s.) hakkında da kullanılır. Âyetin, Kur'an vahyinden bahsedilen bir siyak içinde yer alması, Cebrail'in de vahyi getiren melek olması karineleriyle, bazı müfessirler burada ikinci tefsir üzerinde dururlar. “Vahyi Cebrail getiriyor” cevabını alan müşriklerin onun hakkında bilgi istemiş olabilirler.

İsra /86 – Eğer dileseydik sana vahyettiğimiz Kur'an'ı hafızalardan ve sayfalardan giderirdik.

Sonra, sen de onu ele geçirmek için karşımızda bir yardımcı da bulamazdın.

İsra /87 – Ama böyle yapmayı Kur'an ayetlerini muhafaza etmesi, sırf Rabbinin ihsanının sonucudur. Gerçekten O'nun sana olan lütfü pek büyüktür.

İsra /88 – De ki: “Yemin ederim! Eğer insanlar ve cinler, bu Kur'an'ın benzerini yapmak için bir araya toplansalar,

hatta birbirlerine destek olup güçlerini birleştireseler bile,

yine de onun gibi bir Kitap meydana getiremezler.”

Bu âyet i'caz konusunda meydan okumamın en kapsamlı ifade edildiği âyettir. Kısaça şunları ihtiva eder: 1. Üslubu, delilleri, konuları, öğretileri, muhtevasının zenginliği, gaybe dair verdiği haberler gibi yönlerden mücedir. Değil bir insan, bütün insanlar ve cinler bir araya toplansalar da Kur'an'ın benzerini yapamazlar. 2. Hz. Muhammed daha önce içinde kırk yıl yaşadığı misyonunun en ufak bir emaresi bile onda görülmedi. 3. Vahiy hali dışında söylediği sözlerle vahiy olduğunu bildirdiklerini kıyaslayın. Araççaya vakıf olan herkes, hadislerle Kur'an'ın ayrı ayrı zatların sözleri olduğunu kabul eder.

İsra /89 – Bu Kur'an'da Biz her türlü mânayı, çeşitli tarzlarda tekrar tekrar açıkladık.

Ama insanların çoğu inkârcılıkta ısrar ettiler.

İsra /90 – Ve “Biz” dediler; “Sana asla inanmayacağız. Ta ki yerden bir pınar akıtasın.

İsra /91 – Yahut senin hurma ve üzüm bağların olsun da aralarından gürül gürül ırmaklar akıtasın.

İsra /92 – Yahut iddia ettiğin gibi gökyüzünü parçalayıp üzerimize kısım kısım düşüresin, ya da Allah'ı ve melekleri karşımıza getiresin de onlar senin söylediklerine şahitlik etsinler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
17-İsra Süresi	/														Yaprak 05B			Cüz 15			Süre 17			Sayfa 290						

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

٢٩٠

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ

لَئِنْ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ اَنْ يَأْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ

لَا يَأْتُوْنَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيْرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا

لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاَبٰى اَكْثَرُ النَّاسِ

اِلَّا كُفُوْرًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوْا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا

مِنَ الْاَرْضِ يَنْبُوْعًا ﴿٩٠﴾ اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيْلٍ

وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْاَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيْرًا ﴿٩١﴾ اَوْ تُسْقِطَ

السَّمَا ءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا اَوْ تَاْتِيَ بِاللّٰهِ

وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيْلًا ﴿٩٢﴾ اَوْ يَكُوْنَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرِفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي

السَّمَا ءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيْكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتٰبًا نَّقْرُوْهُ

قُلْ سُبْحٰنَ رَبِّىْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ

النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُوْا اِذْ جَاءَهُمُ الْهُدٰى اِلَّا اَنْ قَالُوْا اَبَعَثَ اللّٰهُ

بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّينَ

لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَا ءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ

شَهِيدًا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿٩٦﴾

İsra /93 – Yok, yok! Bu da yetmez, senin altundan bir evin olmalı yahut göğe çıkmalısın.

Ama unutma! Sen bize oradan dönerken okuyacağımız bir kitap indirmedikçe yine de senin oraya çıktığına inanmayız ha!”

De ki: “Fe Subhanallah! Ben sadece elçi olan bir insandan başka bir şey değilim.” [17,59; 25,7-11; 26,187]

Mücadele isteyen kâfirlerin dikkatleri, daha önemli, çünkü devamlı olan ilmi mücadele çeviriliyor.

Kur'an'ı anlamak istemeyenlerin, tuhaf bir psikoloji içinde inanıp dikkat etmek için değil de, alaya almak veya imtihan edip sıkıştırmak için mücadele istekleri devam ediyor. Allah, Resulüne: esas görevinin tebliğ olduğunu, yoksa öbür harikaları göstermenin elçinin görevi olmadığını bildirmesini emrediyor.

İsra /94 – Zaten, insanların ekserisinin, kendilerine hidâyet geldiği halde iman etmemelerinin başlıca sebebi:

“Allah bula bula bir insan mı seçip halka elçi gönderdi?” demeleridir.

İsra /95 – De onlara: “Eğer yeryüzünde uslu uslu yürüyen melekler olsaydı, ancak o takdirde Biz onlara melek elçi gönderirdik.” [10,2; 64,6; 14,10; 23,47]

İsra /96 – De ki: “Sizinle benim aramda şahit olarak Allah yeter!”

Doğrusu O kullarının bütün hallerini bilip görmektedir.” [6,19; 69,44-46]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

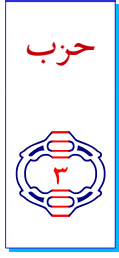
Sonraki Sayfa

İsra /97 – Allah kimi doğru yola ilerirse işte odur doğru yolda olan.

Kimi şaşırtırsa, artık Allah'tan başka ona hâmi ve yardımcı bulamazsın.

Kıyamet günü onları kör, sağır ve dilsiz olarak yüzü koyun haşrederiz.

Varacakları yer cehennemdir. Onun ateşi zayıfladıkça onlara çılgın alevi artırırız. [18,17]

İsra /98 – İşte budur cezaları! Çünkü onlar âyetlerimizi inkâr ediyorlar ve:

“Bir kemik yığımı ve ufalanan kırıntı haline geldikten sonra ya biz diriltilip yeniden yaratılacağız!” diye dinle alay ediyorlardı.

İsra /99 – Görüp düşünmüyorlar mı ki gökleri ve yeri yaratan Allah, kendilerinin benzerini yaratmaya elbette kadirdir?

O, kendileri için asla, şüphe götürmeyecek bir vaade belirlemiştir.

Ama zalimlerin işleri güçleri inkârdan ibaret! [40,57; 36,81-82] [11,104]

İsra /100 – De ki: “Rabbimin rahmet hazinelerine siz sahip olsaydınız, harcamakla tükenir korkusuyla cimrilik ederdimiz. Çok cimridir insan!” [4,53; 70,18-19; 64-16]

İsra /101 – Mûsâ'ya, açık açık dokuz mucize (açık belge) verdik.

İşte İsrailoğullarına sor: Mûsâ kendilerine geldiğinde Firavun ona:

“Bana bak Mûsâ!” dedi, “Ben senin büyülediğini zannediyorum.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30									
17-İsra Süresi	/														Yaprak 06A			Cüz 15			Süre 17			Sayfa 291															
Bu Cüz Yaprağa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۹۱

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

وَمَنْ يَهْدِ اللهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ

اَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ

عُمِيًّا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ

سَعِيرًا ﴿١٧﴾ ذٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِآيَاتِنَا وَقَالُوْا اِذَا

كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا اِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ

يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَخْلُقَ

مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَّارْيَبَ فِيْهِ فَاَبٰى الظَّالِمُوْنَ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿١٩﴾

قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّيْ اِذَا لَا مَسَكْتُمْ خَشِيَةَ

الْاِنْفَاقِ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُوْرًا ﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ اَتَيْنَا مُوسٰٓى

تِسْعَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْئَلُ بَنِيْ اِسْرٰٓءِيْلَ اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ

لَهُ فِرْعَوْنُ اِنِّيْ لَاطْنُكَ يَا مُوسٰٓى مَسْحُوْرًا ﴿٢١﴾ قَالَ لَقَدْ

عَلِمْتَ مَا اَنْزَلَ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا رُبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ بَصٰٓئِرٌ

وَ اِنِّيْ لَاطْنُكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُوْرًا ﴿٢٢﴾ فَاَرَادَ اَنْ يَسْتَفْرِزَهُمْ مِنَ الْاَرْضِ

فَاَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيْعًا ﴿٢٣﴾ وَقُلْنَا مِنْۢ بَعْدِهِ لِبَنِيْ اِسْرٰٓءِيْلَ

اَسْكُنُوْا الْاَرْضَ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيْفًا ﴿٢٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bazıları bu âyeti çarpıtarak, hadisleri inkâr etmeye sebep göstermek isterler.

Oysa bunu diyen kâfirlerin esas maksadı, vahyi saçma buldukları için o sözlerin ancak bir büyü etkisiyle

olabileceğini iddia etmekte. İmdi onlara kamp Kur'an vahyini de reddetmek mi gerekir? Kur'an'da Hz.

Mûsâ'nın sihirden etkilendiği de yer alır (20,57-66). Bu hadis inkârcıları buna ne diyecekler? Gerçek şu ki bir zehirin, bir

mikrobun, bir yaralamanın Hz. Peygamberi geçici etkisi altına alması gibi, sağlığı da büyü ile etkilenebilir. Fakat

büyü, ilahî mesaja tesir etmez.

İsra /102 – Mûsâ da şöyle cevap verdi: “Pek iyi bilirsin ki bu âyetleri, birer belge olmak üzere, indiren göklerin ve yerin Rabbinden başkası değildir.

Ey Firavun! Ben de senin mahvolduğunu zannediyorum.”

İsra /103 – Firavun onları ülkeden söktüp atmak istedi.

Ama Biz onu ve beraberindeki bütün ordusunu suda boğduk.

İsra /104 – Bu olaydan sonra İsrailoğullarına da dedik ki: “Haydin, yerleşin size gösterilen yere!

Ne zaman ki ahiret vâdesi gelir, işte o vakit hepimizi bir araya toplar hakkımızda gereken hükmü veririz!”

101 - 104 bölümü Hz. Mûsâ - Firavun kıssasına yer verir. Gaye Firavunun inad, kibir ve saltanatına rağmen Hz. Mûsâ'nın tebliğinin başarılı olduğunu, Mekkeli müşriklere hatırlatmak, aynı akıbetin kendilerini de beklediğini vurgulamaktır.

İsra /105 – Biz Kur'an'ı hak olarak indirdik.

O da hakkın ve gerçeğin ta kendisi olarak indi.

Seni de ey Resulüm, sadece rahmetle müjdelemen ve inananları ise azapla uyarman için gönderdik. [4,166]

İsra /106 – Hem o vahyi, insanların zihinlerine sindire sindire okuman için

zaman zaman gelen Kur'an dersleri halinde indirdik [16,101-102; 25,32]

İsra /107 – De ki: “İster inanın ona, ister inanmayın.

Şu bir gerçektir ki daha önce kendilerine ilim verilenlere Kur'an okununca derhal yüzüstü secdeye kapanırlar.”

Bu âyeti okuyanın veya dinleyenın tilâvet secdesi yapması vaciptir. **İsra /108** – “Ulu Rabbimizin şanı yücedir. Ne vaad ederse mutlaka gerçekleşir.” derler.

İsra /109 – Yine yüzüstü secdeye kapanırlar.”

İşte Kur'an onların saygısını böyle artırır. [47,17; 41,44; 3,113-115]

İsra /110 – De ki: “Dua ederken ister ‘Allah’ ister ‘Rahman’ diye hitab edin.

Hangisini deseniz hep O'nundur o en güzel isimler!”

Namazında sesini pek yükseltme, ama iyice de kısma, ikisinin arası bir yol tut. [59,22-24; 25,60]

İsra /111 – Her türlü hamd O Allah'a mahsustur ki, asla evlat edinmemiştir.

“Hakimiyetinde hiç bir ortağı yoktur.

Aceze düşüp de bir desteğe muhtaç olmamıştır” de ve tekbir getirerek O'nun büyüklüğünü ilan et

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
17-İsra Süresi	/	18-Kehf Süresi														Yaprak 06B				Cüz 15			Süre 18			Sayfa 292														
Bu Cüz Yaprğa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْكَهْفِ ۝ سُورَةُ الْاِسْرَاءِ ۝ ۲۹۲

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ۝ قُلْ

أَمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ

يَخِرُّونَ لِلأَذْقَانِ سُجَّدًا ۝ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ

رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝ وَيَخِرُّونَ لِلأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝ قُلْ

ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا

تَجْهَرُوا بِالصَّلَاتِكُمْ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝ وَقُلْ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي

الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِيرًا ۝ تَكْبِيرًا ۝

سُورَةُ الْكَهْفِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝ فَيَمَّا لَيُنْزِرُ

بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ

أَجْرًا حَسَنًا ۝ مَا كُنِينَ فِيهِ أَبْدًا ۝ وَيُنْذِرُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

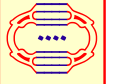
18-KEHF SÜRESİ

Mekke'de nazil olmuş olup 110 âyettir. Süre ihtiva ettiği konulardan biri olan Ashab-ı kehf kıssası vesilesi ile Kehf (mağara) süresi diye adlandırılmıştır. Bu süre Ashab-ı kehf, Hz. Mûsâ (a.s.) ile Hz. Hızır (a.s.), Hz. Zülkarneyn (a.s.) kıssalarını nisbeten tafsilatlı olarak anlatır. Ayrıca Hz. Adem ile İblis kıssası, bazı meseller yer alır. Süre esas itibarıyla imanı temellendirerek, iman edenleri gayret ve himmete getirip, kendilerini bekleyen zafer ve mükâfatı haber vermekte, kâfirleri ise kendilerini bekleyen feci akıbeti bildirmek suretiyle tehdit etmektedir.

Bismillâh irrahmâ nirrahim.

Kehf /1 – Hamd O Allah'a mahsustur ki kuluna kitabı indirdi ve onun içine tutarsız hiçbir şey koymadı.

سجده

Kehf /2- Kehf /4- Dosdoğru bir kitap olarak gönderdi. Ta ki Kendi nezdinde inkârcılar için hazırladığı şiddetli azabı bildiren onları uyarınsın.

Makbul ve güzel işler yapan müminleri de ebediyen içinde kalacakları güzel bir mükâfatla müjdelesin ve ta ki "Allah evlat edindi" diyenleri uyarınsın.

Kehf/5 – Bu hususta, ne kendilerinin ne de babalarının hiçbir bilgileri yoktur.

Ağızlarından çıkan o söz ne dehşetli bir söz!

Ama onların iddia ettikleri, sırf yalandan ibaret!

Kehf/6 – Şimdi, bu söze inanmazlarsa, demek sen onların ardına düşüp nerdeyse kendi kendini yiyip tüketeceksin! [26,3; 35,8; 16,127]

Bu âyet Hz. Peygamberin (sallallahu aleyhi vesellem) tebliğ görevine ve insanların hidâyete gelerek ebedî helâkten kurtulmaları dâvasına ne kadar gönülden bağlandığını ifade eder. Demek ki bu gibi ifadeleri, Hz. Peygamberi tenkide yormamalıdır.

Kehf/7 – Biz, dünyada bulunan her şeyi ona bir zinet kıldık. Böylece insanlardan kimin daha iyi iş gerçekleştireceğini ortaya koymak istedik.

Kehf/8 – Ve elbette Biz onun üstünde ne varsa hepsini, kupkuru yapıp dümdüz edeceğiz.

Kehf/9 – Ne o, yoksa sen, bizim âyetlerimiz içinde yalnız Ashab-ı kehf ve rakîm'in mi ibrete şayan olduklarını sandın? İş öyle değil!

Kur'an ve hadiste kesin bilgi varid olmayınca, müfessirler birtakım rivâyetler nakletmişlerdir. Hıristiyan geleneğinde M.S. 250 yıllarında Efes şehrinde, dinlerini kurtarmak için, mağaraya giren gençler kıssası vardır. Kehf sûresinde, onların durumlarının nakledilmeleri söz konusudur. Rakîm: Kitabe, yazıt mânasına olup taş, maden veya diğer şeylerden olabilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
18-Kehf Süresi	/														Yaprak 07A			Cüz 15			Süre 18			Sayfa 293										
Bu Cüz Yaprğa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04					

۲۹۳

سُورَةُ الْكَهْفِ

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِإِبَائِهِمْ كَبِرَتْ كَلِمَةٌ تَخْرُجُ

مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ

نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٧﴾ أَمْ حَسِبْتَ

أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٨﴾

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ

رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿٩﴾ فَضَرْبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ

فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١٠﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ

الْحِزْبِ بَيْنَ آخِصِي لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١١﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ

نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاَهُمْ هُدًى ﴿١٢﴾

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبَّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٣﴾ هَؤُلَاءِ

قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْ لَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ

بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kehf/10 – Vakta ki o genç yiğitler mağaraya çekildiler.

Şöyle niyaz ettiler: “Ulu Rabbimiz! Katından bir rahmet ver

ve şu devamızda doğruluk ve muvaffakiyet ihсан eyle bize!”

Kehf/11 – Bunun üzerine mağarada onları uykuya daldırdık. Nice yıllar böylece kaldılar.

Kehf/12 – Sonra da o iki takımdan (Ashab-ı kehf ile hasımlarından) hangisinin mağarada kaldıkları süreyi daha iyi hesapladıklarını ortaya koyalım diye onları uyandırdık.

Kehf/13 – Başlarından geçen olayı Biz sana doğru olarak anlatıyoruz.

Gerçekten onlar Rab'lerine tam iman etmiş gençlerdi.

Biz de onların hidâyetlerini ve yakınlıklarını artırdık. [9,124; 48,4]

Kehf/14 – Kalplerine kuvvet ve metanet verdik de onlar ayağa kalkıp:

“Rabbimiz, dediler, göklerin ve yerin Rabbidir.

Ondan başka hiçbir ilaha yönelmeyiz.

Şayet böyle birşey yapacak olursak, gerçekdışı, pek saçma bir söz söylemiş oluruz.”

Kehf/15 – “Şu bizim halkımız var ya, işte onlar tuttular O'ndan başka tanrılar edindiler.

Onların tanrı olduklarına dair açık delil getirmeleri gerekmez miydi?

Uydurduğu yalanı Allah'a mal edenden daha zalim kim olabilir ki?”

Kehf /16 –

“Madem ki onları ve onların Allah'tan başka tapıkları putları terkettiniz,

haydi öyleyse mağaraya çekilin ki Rabbiniz rahmetini üzerinize yaysın,

işinizde size kolaylık ve fayda ihsan etsin.”

Kehf /17 – Onlara baksaydın görürdün ki güneş doğunca mağaralarının sağından dolarsın,

batarken de sol taraftan onları makaslardı.

Onlar da mağaranın genişçe dehlizinde bulunuyorlardı.

İşte onların böylece uyumaları Allah'ın alâmetlerindedir.

Allah kime hidâyet verir ise odur doğru yolda olan; kimi de hidâyetten mahrum eder şaşırtırsa, artık imkânı yok, ona yol gösterecek bir dost bulamazsın.

Mağaranın kapısının tam kuzeye baktığı anlaşılıyor. İşte bundan ötürü mağaraya güneş ışığı girmiyor ve yanından geçen biri içeride ne olduğunu göremiyordu.

Kehf /18 – Sen onları uyanık sanırdın, halbuki gerçekte onlar uykuda idiler.

(Yanları ezilmesin diye) Biz onları gâh sağa, gâh sola çevirirdik.

Köpekleri ise mağara girişinde ön ayaklarını yaymış vaziyette duruyordu.

Onları görseydin sen de ürker, derhal dönüp kaçırdın, için korku ile dolardı.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30									
18-Kehf Süresi	/														Yaprak 07B				Cüz 15				Süre 18				Sayfa 294												
Bu Cüz Yaprağa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْكَهْفِ

٢٩٤

وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ

يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ

مَرْفَقاً ﴿١٦﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ

الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ

ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ

يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ آيْقَاطًا وَهُمْ

رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ

بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِاطَطَلَتْ عَلَيْهِمْ لَوَّيْتَ مِنْهُمْ

فِرَارًا وَلَمَلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَا هُمْ

لَيْتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالِ قَائِلُ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا

لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ

فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ

أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ

وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ

يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

Dağ başında, uzanmış vaziyette iken sağa sola dönüp duran üç beş kişi... Onları koruyan korkunç bir nöbetçi köpek... Öylesine ürktütcü bir manzara oluşturuyordu ki oraya göz atan kişi onların efsanevi dehşetli caniler olduğunu sanır derhal uzaklaşmaya çalışırdı. Bu da onların, yıllarca dış dünyadan güven içinde olmalarını sağladı.

Kehf /19- Kehf /20 – İşte, onları nasıl uyuttuysak öylece de uyandırdık.

Derken aralarında konuşmaya başladılar.

Birisi: “Ne kadar uykuda kaldınız?” diye sorunca bazıları:

“Bir gün, belki bir günden de az!” diye cevap verdiler.

Diğerleri de: “Uykuda ne kadar kaldığınızı tam tamına ancak Rabbiniz bilir” dediler.

“Siz onu bırakın da, açlığımızı gidermeye bakalım.

Şu akçeyi verip içinizden birini şehre gönderin de

baksın hangi yiyecek daha hoş ve helâl ise ondan size azık tedarik etsin.”

“Bir de gayet nazik ve tedbirli davranın, varlığınızı ve bulunduğunuz yeri sakın hiç kimseye hissettirmesin.”

“Çünkü onlar sizi ellerine geçirirlerse ya taşu tutar, ya da kendi dinlerine döndürürler, bu takdirde de ebediyen felah bulamazsınız.”

Kehf /21 – Fakat Bizim takdirimiz başka idi. Nasıl onları uyutup sonra uyandırdıkça, aynı şekilde öbür kullarımızı da Ashab-ı kehfın durumundan haberdar ettik ki,

Allah'ın haşır vaadinin gerçeğin ta kendisi olup hakkında hiçbir şüphe olmayacağını onlar da anlasınlar.

Derken onları bulan halk, kendi aralarında onlar hakkında ne yapacaklarını tartışmaya giriştiler.

Bazıları: "Onların anısına bir anıt dikin, biz gerçek durumlarını anlayamadık, onların Rabbi hallerini pek iyi bilir" derken,

görtlüleri ağır basan müminler ise: "Mutlaka onların yanbaşılarına bir mescid yapacağız" dediler.

Rivayete göre, şehre gönderdikleri arkadaşları üç asır önce müşrik Decius devrinin parası, o zamanın kıyafeti ve konuşma tarzı ile dikkat çekti. Onu görenler, hazine bulduğunu zannıyla kendisini yöneticilere götürdüler. İfadesini alınca, halkın çoğu da onların dinini benimsediğinden kitle halinde mağaraya vardılar. Ashab-ı kehf din kardeşlerini selamlayıp ruhlarını o sırada teslim ettiler. Böylece haşırın ispatına canlı bir delil teşkil ettiler.

Müfessirlerin çoğunluğu oraya mescit yapma fikrinin müminlere ait olduğunu söylerken, Mevdudî tam tersine, bu fikrin şirk uygulamasını devam ettirmek isteyen müşriklere ait olduğunu ileri sürer. Fakat mescid, bu önemli hadiseyi ebedileştirme vesilesi olup şirk yer vermemesi itibarıyla, ekseriyetin haklı olduğunu düşünebiliriz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
18-Kehf Süresi	/														Yaprak 08A				Cüz 15			Süre 18			Sayfa 295															
Bu Cüz Yaprağa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۲۹۵

سُورَةُ الْكَهْفِ

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿١٨﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمُ الْإِمْرَاءَ ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمُ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِسَائِيءِ إِيَّيْ فَا عِلُّ ذَلِكَ غَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْ كُرَّ رَبِّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا ﴿٢٥﴾ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٦﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٧﴾ وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kehf /22 – İnsanların kimi: "Onlar, üç kişi idi, dördüncüleri de köpekleri idi" diyecekler. Bazıları da: "Beş kişi, idiler, altıncıları da köpekleri idi" diyecekler.

Bunlar, gayb hakkında tahmin yürütmekten ibarettir. Kimileri de: "Onlar yedi kişi olup sekizincileri de köpekleri idi" derler. De ki: "Onların sayısını tamtamına Rabbin bilir" Onlar hakkında bilgisi olan çok az kişi vardır.

Öyleyse onlar hakkında, safî tartışma dışında kimse ile münakaşa etme ve bu konuda ileri geri konuşanlardan da hiç bir bilgi isteme.

Kur'an, onların sayıları, hangi şehirde oldukları gibi konuları teferruat sayıp asıl çıkarılması gereken derslere dikkat çeker. Şöyle ki:

1. Mümin, haktan dönmemeli 2. Maddî imkânlardan çok, Allah'a dayanmalı. 3. Allah'ın ölüleri diriltmeye kadir olduğuna kesinlikle inanmalı.

Kehf /23- Kehf /24 – Hiçbir konuda: Allah'ın dilemesine bağlamaksızın, "Ben yarın mutlaka şöyle söyle yapacağım" deme!

Bunu unuttuğın takdirde Allah'ı zikret ve: "Umarım ki Rabbin, doğru olma yönünden beni daha isabetli davranışa muvaffak kılar" de. [18,63]

Kehf /25 – Mağaralarında üç yüz yıl kaldılar. Bazıları buna dokuz yıl daha ilave ettiler.

Kehf /26 – Sen şöyle söyle: "Ne kadar kaldıklarını asıl Allah bilir.

Zira göklerin ve yerin gaybını bilmek O'na mahsustur.

O öyle güzel görür, öyle güzel işitir ki! Oysa onların O'ndan başka hâmilileri yoktur.

O, kendi hükmüne kimseyi ortak yapmaz." de.

Kehf /27 – Sana vahyedilen Rabbinin kitabını oku. O'nun sözlerini değiştirecek güç yoktur ve Ondan başka sığınak bulman da mümkün değildir. [5,67; 33,39]

Kehf /28 –

Rablerine, sırf O'nun rızasını ve cemaline kavuşmayı umdukları için,

sabah akşam yalvaranlarla beraber, sıkıntılara karşı candan sabret.

Dünya hayatının süslerini arzulayarak sakın gözlerini onlardan başkasına çevirme.

Kalbini Bizi zikretmekten gafil bıraktığımız, heva ve hevesine uyan

ve işi hep aşırılık olan kimselere itaat etme. [6,52; 20,131]

Kureyş eşrafının Hz. Peygamber (a.s.) a: "Biz sana geleceğimiz vakit fakirleri yanından çıkar" demeleri vesilesi ile nazil olmuştur.

Kehf /29 – De ki: "İşte Rabbiniz tarafından gerçek geldi.

Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin."

Şu da bir gerçektir ki Biz o zalimlere,

duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmış olan müthiş bir ateş hazırladık.

Eğer susuzluktan feryad edecek olurlarsa kendilerine erimiş maden gibi yüzleri haşlayan bir su verilir.

O ne fena bir içecektir ve cehennem ne fena bir barınaktır! [47,15; 55,44]

Kehf /30 – İman edip güzel ve yararlı işler yapanlara gelince,

şu bir gerçek ki Biz güzel iş yapanların işlerini asla zayi etmeyiz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
18-Kehf Süresi	/														Yaprak 08B				Cüz 15				Süre 18				Sayfa 296													
Bu Cüz Yaprğa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْكَهْفِ

٢٩٦

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ

يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوِيَهُ

وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ

وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا

وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ

وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا

لَأَنْضِيعَ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا مِنَ الْأَنْهَارِ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ

ثِيَابًا خَضْرَاءَ مِنْ سُنْدُسٍ وَاسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى

الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَاصْرَبْ لَهُمْ

مَثَلًا لِرَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا

بِنَخْلِ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا

وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ

فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

Kehf /31 – İşte onlara, içlerinden ırmaklar akan Adn cennetleri vardır.

Orada tahtlar üzerine kurularak kendilerine altın bilezikler takılacak, ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler giyecekler.

Tahtlara kurulacaklar.

Ne güzel mükâfattır bunlar ve ne güzel bir meskendir o cennet! [35,33; 25,75-76]

حزب

Kehf /32 – Onlara şu iki kişinin halini misal getir:

Onlardan birine iki üzüm bağı lütfettik, bağların etrafını hurma ağaçları ile donattık

ve bahçelerin arasında da ekin bitirdik.

Kehf /33 – Her iki bağ da meyvesini verdi, hiç bir şeyi eksik bırakmadı.

O iki bağın arasında da bir ırmak akıttık.

Kehf /34 – O şahsın başka serveti de vardı. Arkadaşıyla konuşurken ona:

"Benim, dedi, malım ve servetim senden çok olduğu gibi,

maiyyet, çoluk çocuk bakımından da senden daha ilerideyim."

Kehf/35- Kehf /
36 – Bu adam gururu yüzünden kendi öz canına zulmeder vaziyette bağına girdi ve:

“Zannetmem ki bu bağ bozulup yok olsun; kıyametin kopacağını da sanmıyorum.

Bununla beraber şayet Rabbimin huzuruna götürülecek olursam

o zaman elbette bundan daha iyi bir âkıbet bulurum.” dedi. [41,50; 46,11]

Kehf/37- Kehf /
38 – Konuşma esnasında arkadaşları bu şahsa:

“Ne o” dedi, “yoksa sen, senin aslımı topraktan, sonra da bir damla meniden yaratan, bilahere de seni böyle tam mükemmel bir insan şekline getiren Rabbini mi inkâr ediyorsun?”

Fakat sen inkâr etsen de şunu bil ki benim Rabbim Allah'tır. Rabbime hiç bir şeyi ortak saymam.”

Kehf/39 –
“Benim servetim ve çoluk çocuğumun sayısının seninkinden daha az olduğunu düşündüğüne göre, bağına girdiğinde:

“Maşaallah! Allah ne güzel dilemiş ve yapmış!

Ondan başka gerçek güç ve kuvvet sahibi yoktur.” demeli değil miydin?

Kehf/40- Kehf /
41 – Olur ki Rabbim senin bahçenden daha iyisini bana verir ve senin o bahçene gökten bir afet indirir de

bağın kupkuru toprak kesilir;

yahut bağının suyu çekilir de ondan artık büsbütün ümidini kesersin.” [67,30]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
18-Kehf Süresi	/														Yaprak 09A				Cüz 15				Süre 18				Sayfa 297													
Bu Cüz Yaprğa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۲۹۷

سُورَةُ الْكَهْفِ

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ

أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ

خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ

بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّيَكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ

دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَىٰ

أَنَا أَقْلَ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ

وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ

مَا وَهَّاءَ غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ

يُقَلِّبُ كَفِّهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ

يَالَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ

خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ

هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

Kehf/42 – Çok geçmeden, bütün serveti kül oldu...

Sahibi bu halini görünce, bağın çökmüş çardakları karşısında,

yaptığı masraflarına, harcadığı emeklere acıyıp avuçlarını oğuştura kaldı!

“Ah!” diyordu, “n’oldaydım, Rabbime ibadette hiçbir şeyi ortak yapmamış olaydım!”

Kehf/43 – Hasılı o, Allah’tan başka kendisine sahip çıkacak bir topluluk da bulamadı, kendi kendini de kurtaramadı.

Kehf/44 – Öyle bir yerde himaye ve yardım, sadece hak ve hakikatin ta kendisi olan Allah’a mahsustur.

En iyi mükâfatı da, en güzel âkıbeti de veren O’dur. [40,84; 10,90-91]

Kehf/45 – Dünya hayatı hakkında onlara şu misali ver: Dünya hayatının durumu şuna benzer:

Gökten yağmur indiririz, onun sayesinde yeryüzünde bitkiler yeşerip gürlüyor, çok geçmeden kurur, rüzgarın savurduğu çerçöp haline gelir. Allah her şeye hakkıyla kadirdir. [39,21; 10,24]

Kehf/46 – Mal mülk, çoluk çocuk...

Bütün bunlar dünya hayatının süsleridir.

Ama baki kalacak yararlı işler ise Rabbinin katında,

hem mükâfat yönünden, hem de ümit bağlamak bakımından daha hayırlıdır. [3,14; 64,15]

Kehf/47 – Gün gelir, dağları yürütürüz, yerin dümdüz hale geldiğini görürsün.

İşte bütün insanları mahşer meydanına topladık,

eksik bıraktığımız bir tek kişi bile kalmadı. [20,105-107; 27,88; 101,5]

Kehf/48 – Hepsi sıra sıra Rabbinin huzuruna arzolundular.

Ve şöyle nida edildi onlara: “İlkin sizi nasıl yarattıksa, aynen o şekilde Bize döndünüz.

Siz ise, size böyle bir buluşma belirlemediğimizi iddia ederdiniz değil mi?” [78,38; 89,22]

Kehf/49 – İşte herkesin hesap defteri önüne konuldu.

Mücrimlerin defterdeki kayıtlardan korktuklarını ve şöyle dediklerini görürsün:

“Eyvah bize! Bu deftere de ne oluyor?”

Ne küçük komuş, ne büyük, yazılmadık şey bırakmamış!”

Böylece yaptıkları her şeyi yanlarında buldular.

Şu kesin ki Rabbin kimseye zulmetmez. [3,30; 75,13; 4,40; 21,47]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
18-Kehf Süresi	/															Yaprak 09B					Cüz 15			Süre 18						Sayfa 298
Bu Cüz Yapağa git																01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04

سُورَةُ الْكَهْفِ

٢٩٨

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ

رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ

بَارِزَةً وَحَشَرْنَا هُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعَرِضُوا عَلَى

رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ

أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوَضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ

مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ

صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصِيهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ

رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ

فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ

رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ

بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ تُخَذَلُ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٥١﴾

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ

يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ

النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

Kehf/50 – Hani bir zaman Biz meleklerle: “Adem’in önünde (Allah’a) secde edin!” deyince, onlar da derhal secdeye kapanmışlardı.

Ne var ki İblis eğilmemişti. O cinlerden idi. Rabbinin emrinin dışına çıktı.

Ey Adem’in evlatları!

Onlar size düşman oldukları halde, siz kalkıp Benden ayrı olarak onu ve onun evlatlarını mı dost ediniyorsunuz?

Zalimler için ne fena bir bedel! Ne zararlı bir takas! [15,28-39; 2,34; 7,12]

İblis meleklerle beraber bulunduğundan istisna ediliyor. Melekler yaratılış icabı Allah’a isyan edemezler, İblis’te ise irade bulunduğundan tercihte bulunup itaat dışına çıktı.

Kehf/51 – Ben onları göklerin ve yerin yaratılışına tanık etmediğim gibi, bizzat kendi yaratılışlarına da şahit kıldım.

Ben sapık ve sapıran kimseleri hiçbir zaman yanıma yaklaşmam, yardımcı edinmem. [34,22-23]

Kehf/52 – O gün Allah müşriklere der ki:

“Haydi bakalım, ortaklarım olduklarını iddia ettiğiniz putları çağırın, gelsinler!”

İşte çağırıldılar ama, onlar kendilerine cevap vermediler.

Biz aralarına bir uçurum koyduk. [46,5-6; 6,94] [36,59; 30,14]

Kehf/53 – Suçlular ateşi gördüler, orayı boylayacaklarını iyice anladılar.

Etrafi yokladılar, fakat ondan kaçacak bir yer bulamadılar.

Kehf/54 – Biz bu Kur'an'da, insanlar için her türlü misal ve öğüdü, farklı üsluplarla tekrar tekrar ifade ettik.

Fakat birçoğu bunları anlamadı. Zira bütün varlıklar içinde tartışmaya en düşkün olan insandır.

Kehf/55 – O insanları, kendilerine peygamber geldiği halde, inanmaktan ve Rab'lerinden mağfiret dilemekten alıkoyan şey, sırf Allah'ın düsturu uyarınca, evvelki ümmetlerin başına gelen azabın kendilerinin de başlarına gelmesini yahut ahiret azabının gözlemlerini önüne konulmasını beklemeleridir. [29,29; 8,32]

Kur'an insanın kalbini ve aklını uyandırmak için her türlü vasıtayı, çeşitli misalleri, farklı anlatım tarzlarını kullanmış, ikna etmek için denemediği yol kalmamıştır. Bunlardan anlamayan, artık azabın tepesine inmesini beklemelidir.

Kehf/56 – Halbuki Biz resulleri azap getirmeleri için değil, sadece iman edenleri Allah'ın rahmetiyle müjdelemeleri, inkâr edenleri ise bekleyen tehlikeleri haber verip uyarmaları için göndeririz.

Kâfirler ise hakkı batılı kaydırmak için mücadele verirler.

Onlar bütün âyetlerimizi, bütün uyarılarımızı hep alay konusu yaparlar.

Kehf/57 – Rabbinin âyetleriyle öğüt verildiği halde onlara sırtını dönen ve elleriyle işleyip irtikâb ettiği suçlarını unutan kimseden daha zalim kim olabilir?

Biz onların kalplerine bunu anlamalarına engel olacak perdeler, kulaklarına da ağırlıklar koyduk.

Sen onları hidâyete çağırırsan da, artık onlar ebediyen hidâyete gelemmezler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30									
18-Kehf Süresi	/														Yaprak 10A					Cüz 15			Süre 18			Sayfa 299													
Bu Cüz Yaprağa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۲۹۹

سُورَةُ الْكَهْفِ

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ

أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۗ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ

الهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ

أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۗ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ

وَمُنذِرِينَ ۗ وَيَجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ

الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ

مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ

يَدَاؤُهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي

أَذَانِهِمْ وَقُرْآنًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا

إِذَا أَبَدًا ۗ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ

بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ

دُونِهِ مَوْئِلًا ۗ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَا هُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا

لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ۗ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتِيِّهِ لَا أBRَحُ حَتَّىٰ

أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۗ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ

بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۗ

Kehf/58 – Senin mağfireti bol Rabbin, merhametlidir.

Eğer işledikleri suçları sebebiyle onları cezalandıracak olsaydı, azabı onlara hemen gönderirdi.

Fakat onlar için belirlenmiş bir süre vardır ki o vaade geldiğinde Allah'ın cezasından kaçıp sığınacak hiçbir yer bulamazlar. [35,45; 13,6]

Kehf/59 – İşte o şehirlerin harabeleri!.. Oraların ahalisi zulümlerinde ısrar edince onları imha ettik. Onların helâkleri için de, bir vaade tayin ettik.

O şehirler, Mekkelilerin yolları üzerinde olan Sebe, Medyen, Semud, Sedum gibi yerlerdir.

Kehf/60 – Bir vakit Mûsâ, genç yardımcısına: “Durup dinlenmeyeceğim, demişti, ta ki iki denizin birleştiği yere varacağım. Varamazsam senelerce yürümeye devam edeceğim.”

Kur'an'da adı bildirilmeyen bu genç yardımcının Yûsâ İbn Nun (Josue) olduğu tefsirlerde rivayet edilir.

Mûsâ (a.s.)'ın Hızır (a.s.) ile kıssası Tevrat'ta yer almaz. Fakat Buhârî'de nakledilen bir hadise göre Hz. Peygamber (a.s.) bu kıssadaki Mûsânın İsrailoğullarının meşhur Peygamberi Mûsâ (a.s.) olduğunu bildirmiştir. Bundan ötürü, onun, bazı oryantalistlerin iddia ettikleri gibi başka biri (mesela Gılgamış) olduğunu düşünmeye sebep yoktur.

Bu âyette geçen iki deniz hakkında, tefsirlerde dünyanın üç kıtasına dağılmış birçok yerler tahmin edildiği gibi, işari tefsir kabilinden bazı tevcihler de teklif edilmiştir. Fakat bu gizemli kıssadan alınacak hisse, bunları bilmeye bağlı değildir.

Kehf/61 – Onlar iki denizin birleştiği yere vardıklarında balıklarını unutmuş bulundular.

Balık sıyrılıp denizde bir yol tutmuştu bile.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kehf /62 –
Buluşma yerini farkına
varmaksızın geçip
gidince Mûsâ
yardımcısına:

“Getir artık
kahvaltımızı” dedi,

“Gerçekten bu
seyahatimizde epey
yorgun düştük.”

Kehf /63 –
“Gördün mü?” dedi, “O
kayanın yanında mola
verdiğimizde, ben
balığı unuttuğum!”

Muhakkak ki onu
sana söylememi
unutturan da şeytandan
başkası değildir.

Doğrusu balık, çok
acayip bir şekilde
canlanıp sıyrıldı ve
denizde yolunu tutup
gitti.”

Kehf /64 – “İşte
gözleyip durduğumuz
da bu idi ya!” dedi.

Derhal izlerini
takip ederek gerisin
geri döntüp kayanın
yanına vardılar.

Kehf /65 – Orada
bizim seçkin
kullarımızdan öyle bir
has kulumuzu buldular
ki

Biz ona
tarafımızdan lütf-u
ihsanda bulunmuş,
nezdimizden rabbanî
bir ilim öğretmiştik.

Mûsâ (a.s.)’ın
karşılaştığı zatın
isminin Hızır (Hadır)
olduğu hadis-i şerîfte
bildirilmiştir. Bu zat
bazı âlimlere göre
peygamber, bazılarına
göre büyük bir velî,
salih bir zattır.

Onun, beşere
gönderilen, ilahî
şeriatlerde bildirilen
hükümlere tâbi
olmadığı gerçeğinden
hareket eden ender bir
görüşe göre Hızır,
melek veya başka bir
ruhanî olmalıdır.
Gerçekten, bu kıssa
başından sonuna kadar
o zatın bir başka
boyuttan olduğunun
karineleriyle doludur.

Kehf /66 –
“Üstadım” dedi Mûsâ,
“Sana öğretilen bu
ilimden bana da bir
şeyler öğretmen için
sana tâbi olabilir
miyim, beni talebeliğe
kabil eder misin?”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
18-Kehf Süresi	/														Yaprak 10B				Cüz 15				Süre 18				Sayfa 300													
Bu Cüz Yaprğa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْكَهْفِ

۳۰۰

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتِيهِ اٰتِنَا غَدَاةً نَّآ لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا

هٰذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اَرَاَيْتَ اِذَا اَوَيْنَا اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّي نَسِيتُ

الْحُوْتُ وَمَا اَنْسَانِيهِ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اذْكُرَهُ وَاَتَّخَذَ سَبِيلَهُ

فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَاَرْتَدَّا عَلٰى اٰثَارِهِمَا

قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا اٰتِيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا

وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰى اَنْ

تُعَلِّمَنِيْ مِمَّا عَلِمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا

﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ

اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَا اَعْصِيْ لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ اَتَّبَعْتَنِيْ فَلَا تَسْئَلْنِيْ

عَنْ شَيْءٍ حَتّٰى اُحَدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَاَنْطَلَقَا حَتّٰى اِذَا

رَكِبَا فِي السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا ﴿٧١﴾ قَالَ اَخْرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا لَقَدْ

جِئْتَ شَيْئًا اِمْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا

﴿٧٣﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِيْ بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِيْ مِنْ اَمْرِيْ عُسْرًا

﴿٧٤﴾ فَاَنْطَلَقَا حَتّٰى اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَاقْتَلَهُ قَالَ اَقْتَلْتَنِيْ

نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٥﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kehf /67- Kehf /
68 – “Doğrusu sen”
dedi, “benimle
beraberliğe
sabredemezsin.

Bütün yönleriyle
kavrayamadığın
meseleler karşısında
nasıl kendini
tutabilirsin ki?”

Kehf /69 –
“İnşallah” dedi Mûsâ,
“beni sabırlı bulacaksın
ve senin hiç bir emrine
karşı koymayacağım.”

Kehf /70 – “O
halde” dedi, “bana tâbi
olduğuna göre, hangi
konuda olursa olsun,

ben onun hakkında
sana söz açmadıkça,
asla bana soru
sormayacaksın tamam
mı?”

Kehf /71 – Bunun
üzerine kalkıp gittiler.
Nihayet bir gemiye
rastlayıp ona bindiler
ve o zat gemiyi deldi.

Mûsâ duramayıp:
“Ne yaptın öyle?” dedi

“İçindeki yolcuları
denizde boğmak için mi
yaptın bunu?”

Vallahi çok müthiş
bir iş yaptın!”

Kehf /72 – Hızır:
“Sen benimle
beraberliğe
katlanamazsın dememiş
miydim?”

İşte sen de
gördün!” dedi.

Kehf /73 – “Ne
olur” dedi Mûsâ,
“lütfen unutarak
söylediğim bu sözden
ötürü beni azarlama, bu
işimden dolayı bana bir
güçlük çıkarma!”

Kehf /74 – Yine
yola koyuldular.

Nihayet bir oğlan
çocuğuna rastladılar ve
Hızır onu öldürdü.

Mûsâ atılıp: “Ne
yaptın?” dedi, “masum
ve günahsız bir canı,

kıyas hükümü ile
bir can karşılığında
olmaksızın mı
öldürdün?”

Doğrusu
görülmemiş derecede
fena bir iş yaptın!”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			
18-Kehf Süresi	/															Yaprak 01A			Cüz 16			Süre 18			Sayfa 301								
Bu Cüz Yaprğa git																01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04			

٣٠١

سُورَةُ الْكَهْفِ

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ إِنْ سَأَلْتُنِي

عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا

﴿٧٦﴾ فَانطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا

أَنْ يُصَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ

﴿٧٧﴾ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٨﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ

سَأْتِيكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ

لِمَسَاكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ

يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنِينَ

فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا

خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ

لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا

وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا

وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ﴿٨٢﴾ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ

أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ

ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٤﴾

Kehf /75 – “Sen benimle arkadaşlık etmeye katlanamazsın dememiş miydim?” dedi.

Kehf /76 – Mûsâ: “Eğer” dedi, “sana bir daha soracak olursam, bundan böyle benimle hiç arkadaşlık etme! Artık özürlü dileyemeyecek hale geldim.”

Kehf /77 – Tekrar yola devam ettiler. Nihayet bir şehre varıp o şehir halkından yiyecek istediler, ama ahali bunları misafir etmemekte diretti.

Bu sırada Hızır orada yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar görür görmüş onu düzeltiverdi. Mûsâ: “İsteseydim” dedi, “elbette buna karşı iyi bir ücret alabilirdin.”

Kehf /78 – Hızır: “İşte” dedi, “seninle ayrılmamızın vakti gelmiş bulunuyor.

Şimdi sana hakkında sabırsızlık gösterdiğin o meselelerin içyüzlerini tek tek bildireceğim:

Kehf /79 – Evvela, o gemi, denizde çalışan birtakım fakirlere ait idi. Ben onu kasden bir miktar zedeledim.

Zira öte yanında, sağlam olan bütün gemileri gasbeden zalim bir hükümdar vardı.

Kehf /80 – Oğlan çocuğuna gelince: Onun ebeveyni mümin insanlar idi.

Bu çocuğun onları ileride azgınlığa ve küfre sürüklemesinden korktuk.

Kehf /81 – Onların Rabbinin, kendilerine, onun yerine daha temiz, daha hayırlı,

merhamette ondan daha hisli bir çocuk ihvan etmesini diledik.

Kehf /82 – Gelelim duvara: O duvar şehirdeki iki yetim çocuğa aitti.

Duvarın altında onlara ait bir define gömülü idi. Babaları, salih, iyi bir insandı.

Rabbin onların reşit olacakları çağa gelip, definelerini o zaman çıkarmalarını irade buyurdu.

Bütün bunlar Rabbinden birer lütf ve rahmet olup, ben hiçbirini kendi görüşümle yapmış değilim.

İşte hakkında sabırsızlık gösterdiğin meselelerin içyüzü bunlardan ibarettir.”

[47,13; 43,31]

Kehf /83 – Bir de sana Zülkarneyn’i sorarlar. “Size onun bir hadisesini anlatayım” de.

Zülkarneyn, anlamı ve kapsamı geniş olan bir kelimedir. Zülcahaeyn vasfına benzer, “iki kanatlı” yani için çeşitli yönlerine vâkıf, mükemmel demektir.

Karn: asır, boynuz, aynı zamanda yaşayan topluluk, güneş kursu, bir toplumun başı, efendisi vs. Görünene ve görülmeyene sahip, dünyanın doğusuna da batısına da sahip, dolayısıyla cihangir mânaları da mümkündür. Tefsirlerde daha çok cihan fatihlerinden Makedonya kralı Büyük İskender (M.Ö. 324) üzerinde durulsa da, onun bazı vasıfları Kur’ân’da bildirilen Zülkarneyn’e uymamaktadır.

Daha önce yaşayan İran kralı Büyük Darius (M.Ö. 521) olma ihtimali de vardır; zira o da, zamanında meskûn dünyanın büyük kısmını ele geçirmiş, İsrailoğullarını da Babil esaretinden serbest bırakmış, dine bağlı olduğu bildirilen bir hükümdardı. Zülkarneyn vasfı KM, Daniel, 8,3.20 ile de irtibatlandırılmaktadır.

Ashab-ı kehf, Hızır ve Zülkarneyn gibi gizemli konularla dolu olan bu kutlu sürenin atmosferinde başka çok ihtimaller de bulunabilir. Doğruyu bütün yönleriyle bilmek, Allah Teâlâya mahsustur.

Kehf /84- Kehf /
85 – Biz ona dünyada geniş imkânlar verdik ve onun ihtiyaç duyduğu her konuda sebep ve vasıtalar ihşan ettik. O da batıya doğru bir yol tuttu.

Kehf /86 –
Nihayet Batıya ulaştığında, güneşi adeta kara bir balçıkta batar vaziyette buldu.

Orada yerli bir halk bulunuyordu.

Biz:
“Zülkarneyn!” dedik, “ister onlara azab edersin, ister güzel davranırsın.”

Müfessirler Zülkarneyn’in dünyanın Batı ucuna, mesela Atlas okyanusuna vardığını düşünümlerdir.

Kehf /87 –
Zülkarneyn şöyle dedi: “Kim zulmederse, Biz onu cezalandırırız, sonra da Rabbinin huzuruna götürülür.

O da ona benzeri görülmedik bir ceza uygular.

Kehf /88 – Fakat iman edip makbul ve güzel davranışlar içinde olana,

en güzel karşılık verilir ve ona kolay olan buyruklarımızı emrederiz, kolaylık gösteririz.”

Kehf /89 –
Zülkarneyn bu sefer yine bir yol tuttu.

Kehf /90 –
Güneşin doğduğu yere varınca, onun,

kendilerini sıcaktan koruyacak bir siper nasip etmediğimiz bir halk üzerine doğduğunu gördü.

Zülkarneyn doğu tarafında, arka arkaya ülkeler fethederek ilerleye ilerleye nihayet medeni yaşayışın sona erdiği, ilkel (çıplak, evsiz barsız) yaşayan en uzak bir doğuya ulaştığı anlaşılıyor.

Kehf /91 – İşte Zülkarneyn, böyle yüksek bir hükümranlığa sahip idi. Onun yanında ne var, ne yoksa Biz hepsine vakıf idik.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
18-Kehf Süresi	/															Yaprak 01B			Cüz 16			Süre 18			Sayfa 302															
Bu Cüz Yaprğa git																01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْكَهْفِ

۳۰۲

إِنَّا مَكْنَانًا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۚ فَاتَّبَعِ سَبَبًا ۚ

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ۚ

وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَاذَا الْقَرْنَيْنِ ۖ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ

تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۗ قَالَ ۖ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ

ثُمَّ يَرُدُّهُ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ۗ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا

فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ وَسَنُقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۗ ثُمَّ اتَّبَعِ سَبَبًا ۚ

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ

مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۗ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۗ ثُمَّ اتَّبَعِ سَبَبًا ۚ

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ

يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۗ قَالُوا يَاذَا الْقَرْنَيْنِ ۖ إِنَّ يَا جُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ

فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۗ قَالَ

مَا مَكْنَىٰ فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ

رَدْمًا ۗ أُوْتُونِي زُبْرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ ۖ قَالَ

انفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا ۖ قَالَ أُوْتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ۗ

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ۗ

Kehf /92 – Sonra o başka bir yol tuttu.

Kehf /93 –
Nihayet iki dağ arasında ulaştığında, onların önünde, hemen hemen hiç söz anlamayan bir millet buldu.

Âyette geçen iki dağın Karadeniz ile Hazar Denizi arasında uzanan dağ sıralarının bir bölümü olduğu, tefsirlerde kuvvetli ihtimal görülmektedir. Dağstanın Derbend şehrindeki sed, İslâm dünyasında Zülkarneyn seddi olarak bilinmiştir. Bu dağların ötesinde Ye’cüc ve Me’cüc bölgesinin yer aldığı düşünülmüştür. Fakat, bunlar birer tahminden öteye geçmez.

Kehf /94 – “Ey Zülkarneyn!” dediler, “Ye’cüc ve Me’cüc bu ülkede bozgunculuk yapıyorlar.

Bizimle onlar arasında bir sed yapman için sana bir vergi vermeyi teklif ediyoruz, ne dersin?”

Ye’cüc ve Me’cüc hakkında bkz. 21,96. {KM, Hezekiel 38,2; Vahiy 20,8}

Kehf /95 – O da şöyle cevap verdi: “Rabbimin bana verdiği imkânlar, sizin vereceğinizden daha hayırlıdır.

Siz bana beden gücüyle yardımcı olun da sizinle onlar arasında sağlam bir sed yapayım.”

Kehf /96 – “Demir kütleleri getirin bana.” Zülkarneyn iki dağın arasında demir kütleleriyle doldurup dağlarla aynı seviyeye getirince:

“Körükleyin!” dedi. Tam onu bir ateş haline getirince,

“Bana erimiş bakır getirin de üzerine dökeyim” dedi.

Kehf /97 – Artık o Ye’cüc ve Me’cüc’ün, ne seddi aşmaya, ne de onda delik açmaya güçleri yetmedi.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kehf/98 – Zülkarneyn: “Bu, Rabbinden bir rahmettir, bir lütuftur, dedi. Rabbinin tayin ettiği vakit gelince, bunu yerle bir eder.

Rabbimin vaadi mutlaka gerçekleşir.”

Kehf/99 – O gün, yani kıyamet günü onlar deniz dalgaları gibi birbirine çarparak çalkalanırlar.

Sûr’a da üfürülür, insanların hepsini bir araya toplarız. [56,49-50; 18,47]

Kehf/100- Kehf/101 – Gözleri Benim kitabım karşısında perdeli olup,

Kur’an’ı dinlemeye tahammül edemeyen kâfirlere,

o gün cehennemi gösteririz, cehennemle karşı karşıya koyarız onları.

Kehf/102 – O kâfirler, birtakım kullarımı, Benden başka tanrı edinmelerinin geçerli olacağını mı zannettiler?

Doğrusu Biz cehennemi kâfirler için konak olarak hazırlamış bulunuyoruz.

Kehf/103- Kehf/104 – De ki: “İşleri yönünden âhirette en büyük kayba uğrayanların kimler olduklarını bildireyim mi?

Onlar o kimselerdir ki dünya hayatında yaptıkları işlerin karşılıkları hep boşa gidecektir.

Halbuki kendilerinin güzel güzel işler yaptıklarını sanırlar.”

Kehf/105 – İşte onlar Rab’lerinin âyetlerini ve O’na kavuşmayı inkâr etmiş, bu yüzden de yaptıkları iyi işler boşa gitmiştir.

Tartılacak şeyleri kalmadığından kıyamet günü onlar için artık tartı âleti koymayacağız. [25,23; 24,39; 88,2-4; 47,9; 6,88]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
18-Kehf Süresi	/															Yaprak 02A					Cüz 16			Süre 18						Sayfa 303	

۳۰۳

سُورَةُ الْكَهْفِ

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءً وَكَانَ

وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۗ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۗ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۗ

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ

سَمْعًا ۗ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءُ ۗ

إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۗ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۗ

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ

صُنْعًا ۗ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ

فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ۗ ذَلِكَ جَزَاءُ وَهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا

كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوءًا ۗ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۗ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ

عَنْهَا حَوْلًا ۗ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ

قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۗ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ

مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ ۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا

لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۗ أَحَدًا ۗ

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءً وَكَانَ

Kehf/106 – İşte kâfir olmaları, âyetlerimle ve kendilerine yapılan uyarılarla alay etmeleri sebebiyle, şu cehennem onların cezası olarak hazırlanmıştır.

Kehf/107 – İman edip makbul ve güzel işler yapanlara gelince, onlara da konak olarak Firdevs cennetleri hazırlandı. [23,11] {KM, Neşideler 4,12; Luka 23,43; II Korintos. 12,4}

Kehf/108 – Onlar orada devamlı kalacak, usanmadıklarından ötürü, başka tarafa geçmeyi arzu etmeyeceklerdir.

Kehf/109 – De ki: “Rabbimin sözlerini yazmak için en büyük okyanus mürekkep olsaydı,

hatta onun bir mislini de takviye göndersaydık,

bu deniz tükenir, Rabbinin sözleri yine de bitmezdi. [31, 27] {KM, Yuhanna 21,25}

Kehf/110 – De ki: “Ben sadece sizin gibi bir insanım.

Ancak şu farkla ki bana “sizin ilahınız tek İlahtır” diye vahyediliyor.

Artık kim Rabbine âhirette kavuşacağını umuyorsa,

makbul ve güzel işler işlesin ve sakın Rabbine ibadetinde hiç bir şeyi O’na ortak koşmasın

019-MERYEM SÜRESİ

98 âyet olup Mekke'de inmiştir. Hz. Meryem'in bakire olarak Hz. İsa'yı dünyaya getirmesini tafsilatlı olarak anlatan kıssa ile başlar. Kehf suresindeki bazı peygamber kıssalarının peşinden Zekeriyya, Yahya, İsa, İbrâhim, Mûsâ, İsmâil, İdris (aleyhimu's-selam) dan bahseder. Sonra nebilerin yolundan sapanlara dikkat çeker. Şirkin bir çok nev'ini çürütür.

Meryem sûresi, Hz. İsanın adı etrafında türeyen çeşitli batıl inançları reddeder. Bu sûre Hz. İsa hakkında gerçek inancı açıkça bildirmekte olup Habeşistana hicret eden müminler bunu orada okumaktan çekinmemişlerdir. Okumaları Neceşi ve yakınları üzerinde olumlu bir tesir uyandırmıştır. Hz. İbrâhimden bahsedilmesi muhacirler için büyük bir teselli vesilesidir. Zira o da hicret etmiş ve sonunda iyi bir akıbete kavuşmuştur. Son bölümünde müşriklerin aleyhteki çabalarına rağmen müminlerin felaha ereceği müjdelenmektedir.

Bismillâhirrahmân irrahîm.

Meryem /1 – Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd.

Meryem /2 – Bu, Senin Rabbinin, kulu Zekeriyya'ya olan lütuf ve ihsanının anlatımıdır. [3,38-41] {KM, Luka 1,5-25}

Meryem /3 – O Rabbine gizlice seslenip şöyle niyaz etmişti:

Meryem /4 – “Ya Rabbî, iyice yaşlandım, kemiklerim zayıfladı, eridi, başımdaki saçlarım ağardı, beyaz alevler gibi tuttuğu.

Ya Rabbî, Sana her ne için yalvardıysam, asla mahrum kalmadım, bedbaht olmadım.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
19-Meryem Suresi	/															Yaprak 02B			Cüz 16			Süre 19			Sayfa 304															
Bu Cüz Yaprğa git																01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ مَرْيَمَ

۳۰۴

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

كَهَيِّعَصْ ۙ ذَكَرْ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ۙ اِذْ نَادٰى

رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ۙ قَالَ رَبِّ اِنِّىْ وَهَنْ الْعَظْمُ مِنِّىْ وَاشْتَعَلَ

الرَّاسُ شَيْبًا وَّلَمْ اَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۙ وَاِنِّىْ

خَفْتُ الْمَوَالِىَ مِنْ وَّرَآءِىْ وَكَانَتْ اِمْرَاَتِىْ عَاقِرًا فَهَبْ لِىْ

مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۙ يَرِثُنِىْ وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوْبَ وَاَجْعَلْهُ

رَبِّ رَضِيًّا ۙ يٰزَكَرِيَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اِسْمُهُ يَحْيٰى

لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۙ قَالَ رَبِّ اُنِّىْ يَكُوْنُ لِىْ

غُلَامٌ وَّكَانَتْ اِمْرَاَتِىْ عَاقِرًا وَّقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ

عِتِيًّا ۙ قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هَيْنٍ وَّقَدْ خَلَقْتُكَ

مِنْ قَبْلُ وَّلَمْ تَكُ شَيْئًا ۙ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّىْ اٰيَةً

قَالَ اٰتُكَ اَلَا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۙ فَخَرَجَ عَلٰى

قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ۙ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Meryem /5-
Meryem /6 – Doğrusu ben arkamdan yerime geçecek akrabamdan ötürü endişeliyim.

Eşim de kısır! Bana lütf-u kereminden öyle bir varis nasib et ki bana da, Yâkub hanedanına da varis olsun.

Onu, razı olacağım bir insan eyle ya Rabbi!" [3,38-39]

Zekeriyya (a.s.) Harun (a.s.) neslindendi.

İsrailoğulları Filistin'i fethettikten sonra ülkeyi 12 kabileye miras olarak dağıttılar. 13. olan ve Harun (a.s.) dan gelen Levililer'e de dini hizmetler düştü. (Eski Ahid, I. Tarihler, 23)

Meryem /7 –

"Zekeriyya! buyurdu Allah. Biz, sana adı Yahya olacak bir oğul müjdeliyoruz. Daha önce, kimseyi ona adaş yapmadık (Bu adı alan olmadı)."

Yahya: "O yaşayacak, yaşasın, manevî erdemleriyle hep diri kalsın, her zaman hatırlansın" demektir. (Bu kıssa hakkında bkz. Luka, 1,5 - 22)

Meryem /8 – “Ya

Rabbî, dedi, nasıl olur benim çocuğum olabilir ki eşim kısır, ben ise bir pir-i faniyim.”

Meryem /9 –

Melek dedi: “Öyledir, fakat Rabbin buyurdu ki: Bunu yapmak bana pek kolay! Nitekim seni yoktan var eden de Ben değil miyim?” [76,1]

Meryem /10 –

“Bana bir alamet göster ya Rabbi!”, dedi. Allah buyurdu:

“Senin alametin, sağlığın yerinde olmasına rağmen üç gün insanlarla konuşamamandır” [3,41]

Meryem /11 –

Derken, mâbeddeki bölmesinden halkın karşısına çıkıp “Sabah akşam Rabbinize tesbih, ibadet edin” diye işarette bulundu. [Mihrab için bkz. 3,37]

Meryem /12,
Meryem /14 – “Yahya!
Kitaba var kuvvetinle
sarılı” dedik ve henüz
çocuk iken ona hikmet
verdik.

Tarafımızdan bir
merhamet, arı duru bir
gönül de ihsan ettik.

O haramlardan
çok sakınan bir insandı.

Anne ve babasına
iyi davranan hayırlı bir
evlattı, asla zorba ve
isyankâr biri değildi.

Meryem /15 –
Doğduğu gün de, vefat
ettiği gün de, diriltiği
kabirden kalkacağı gün
de selam olsun ona.

Bu hadisenin Yeni
Ahid’de anlatımı için
bkz. Luka, 1,5 - 22.
Kur’ân ile İncil’in
anlatımında şu iki fark
vardır: 1. Zekeriya
(a.s.)’in konuşmaması
bir işaret ve alamet iken
Luka inciline göre bir
nevi cezadır. 2. Onun
konuşmaması üç gün
iken İncil’e göre Yahya
(a.s.)’in doğumuna
kadar sürmüştür.

Meryem /16 –
Kitapta Meryem’i de
an! Hani o, ailesinden
ayrılıp doğu tarafında
bir yere çekiliverdi.

Beit-i
Mukaddesin veya
evinin doğu tarafına
çekilmişti. Hristiyanlar
doğu tarafını kible
edinmişlerdir.

Meryem /17 –
Onlarla kendisi arasında
bir perde gerdi.

Biz de ona
Ruhumuzu gönderdik
de, ona kusursuz,
mükemmel bir insan
şeklinde görünürdü.
[26,193-194.]

Meryem /18 –
Meryem irkildi ve
“Ben” dedi, “Rahmana
sığındım senden.

Eğer Allah’tan
korkup haramdan
sakınan bir kimse isen
çekil yanımdan!”

Meryem /19 –
Ruh: “Ben” dedi,
“Rabbinden sana gelen
bir elçiyim.

Sana tertemiz bir
erkek çocuk hediye
edeyim diye geldim”

Meryem /20 –
Meryem: “Nasıl oğlum
olabilir ki bana eli
değen bir tek erkek bile
olmamıştır. İffetsiz bir
kadın da değilim!”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
19-Meryem Süresi	/															Yaprak 03A			Cüz 16			Süre 19			Sayfa 305															
Bu Cüz Yaprağa git																01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۰۵

سُورَةُ مَرْيَمَ

يَايْحَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۗ وَحَنَانًا
مِّن لَّدُنَّا وَزَكُوهٌ ۗ وَكَانَ تَقِيًّا ۗ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ
يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۗ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ
يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۗ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ
إِذِ اتَّبَعَتْ مِن أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۗ فَاتَّخَذَتْ مِنْ
دُونِهِمْ حِجَابًا ۗ فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا
سَوِيًّا ۗ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِن كُنْتَ تَقِيًّا
ۗ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا
ۗ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ
بَغِيًّا ۗ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً
لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۗ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
بِهِ مَكَانًا قَاصِيًّا ۗ فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ
يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ۗ فَنَادَاهَا مِنْ
تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۗ وَهَزَّتْ
إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا ۗ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kur’ân-ı Kerim
Hz. Meryem’in bakire,
yani hiçbir erkek ile
evlilik ilişkisi
olmadığını bildirir.
Mevcut İncillere göre
Yusuf Meryem’i eş
olarak aldı. Yalnız Hz.
İsa dünyaya gelinceye
kadar onunla
birleşmedi (Matta 1,24
- 25). İncile göre
İsa’nın Hz. Meryemden
doğan Yâkub, Şem’un
ve Yahuda isimli erkek
ve ayrıca kızkardeşleri
vardı (Matta 13,55).

Meryem /21 –
Ruh: “Öyledir, ama
Rabbin: “Bu iş bana
pek kolaydır. Çünkü biz
onu insanlara
kudretimizin bir
alameti ve tarafımızdan
bir rahmet kılacağız ve
artık bu, hükme
bağlanmış, olup bitmiş
bir iştir” dedi.” [3,45]

Meryem /22 –
Sonra çocuğuna hamile
kaldı ve bu haliyle
uzakça bir yere çekildi.

Uzaklaşması,
çocuğuna babasız
hamile kaldığının güçlü
bir delilidir. Normal
tarzda olsaydı evini,
barkını, her şeyini
bırakıp uzak bir yere
çekilmezdi.

Meryem /23 –
Derken doğum sancısı
onu bir hurma ağacına
dayanmaya zorladı.

“Ay!” dedi,
“n’olduym, keşke bu iş
başıma gelmeden
öleydim, adı sanı
unutulup gitmiş biri
olaydım!”

Bu sancılar Hz.
Meryem’in diğer
anneler gibi
doğurduğunu, İsa
(a.s.)’in herhangi bir
çocuk gibi dünyaya
geldiğini gösteriyor.
Hz. İsanın insanlardan
uzak bir yerde doğduğu
anlaşıyor.

Meryem /24 –
Derken, Ruh, ona
aşağıdan şöyle seslendi:
“Sakin üzülme!” dedi,
“Rabbin senin alt
yanında bir su arki
meydana getirirdi.

Bunu söyleyen:
Melek veya yeni doğan
çocuk olabilir.

Meryem /25 –
“Haydi, hurma dalını
kendine doğru silkele,
üzerine taze hurmalar
dökülsün.”

Meryem /26 –
“Artık ye, iç, gözün aydın olsun!”

Eğer herhangi bir insana rastlarsan:

“Ben Rahman’a oruç adamıştım, de,

o sebeple bugün hiç kimseye konuşmayacağım”

Meryem /27 –
Onu kucağına alıp akrabalarına getirdi.

“Kız Meryem! dediler, sen ne tuhaf bir şey yapmışın öyle!”

Meryem /28 –
“Ey Harun’un kardeşi! Baban kötü bir insan değildi. Annen de iffetsiz bir kadın değildi!”

Arapçada eb (baba), eh (kardeş) ve uht (kızkardeş) kelimeleri birçok durumda geniş mânada kullanılır. Gerçek bir kardeşlik değil, akrabalık ve mensubiyet bildirir. Hz. Peygambere (a.s.) bu, bir müşkil olarak sorulmuş, o da: “Meryem zamanındaki insanlar, kendilerinden önce geçen peygamberlerinin ve iyi kimselerin isimlerini çocuklarına isim yaparlardı, yani onlara nisbet edilirdiler.” buyurmuştur. Nitekim: Hz. Safiyye, bazı kadınların kendisine “Yahudi kızı Yahudi!” dediklerini şikâyet edince o şöyle buyurmuştu: “Sen niçin onlara: “Oh ya, Harun babam, Mûsâ amcam, Muhammed eşim oluyor, daha ne isterim!” deseydin ya!”

Meryem /29 –
Meryem, (bana değil, çocuğa sorun dercesine) çocuğu gösterdi: “Nasıl olur da, dediler, beşikteki bebekle konuşuruz?” [23,50]

Meryem /30 –
Derken bebek: “Ben Allah’ın kuluyum, dedi, O bana kitap verdi, beni peygamber olarak görevlendirdi.

Meryem /31 –
“Nerede olursam olayım beni kutlu, mübarek kıldı. Yaşadığım müddetçe bana namazı ve zekâtı farz kıldı.”

Meryem /32 –
“Anneme saygılı, hayırlı evlat kılıp, asla zorba, bedbaht ve hayırsız biri yapmadı” [17,23; 31,14]

Meryem /33 –
Doğduğum gün de, öleceğim gün de, kabirden kalkıp dirileceğim gün de selam üzerime olsun!”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
19-Meryem Süresi	/															Yaprak 03B			Cüz 16			Süre 19			Sayfa 306					

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ مَرْيَمَ

۳۰۶

فَكُلِّيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا فَاِمَّا تَرِيْنَ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا

فَقُوْلِيْ اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا

فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِيْلًا ۗ قَالُوْا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا

فَرِيًّا ۗ يَا اُخْتَ هٰرُوْنَ مَا كَانَ اَبُوْكَ اَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ

اُمُّكَ بَغِيًّا ۗ فَاَسَارَتْ اِلَيْهٖ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ

كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ۗ قَالَ اِنِّيْ عَبْدُ اللّٰهِ اٰتٰنِي الْكِتٰبَ

وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۗ وَجَعَلَنِي مُبٰرَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصٰنِي

بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۗ وَبَرًّا بِوَالِدَتِيْ وَلَمْ

يَجْعَلْنِي جَبٰرًا شَقِيًّا ۗ وَالسَّلَامُ عَلٰى يَوْمٍ وُلِدْتُ وَيَوْمٍ اَمُوْتُ

وَيَوْمٍ اُبْعَثُ حَيًّا ۗ ذٰلِكَ عِيْسٰى ابْنُ مَرْيَمَ ۗ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ

يَمْتَرُوْنَ ۗ مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَّلَدٍ سُبْحٰنَهُ اِذَا قَضٰى

اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ

فَاعْبُدُوْهُ ۗ هٰذَا صِرٰطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ۗ فَاخْتَلَفَ الْاٰخِرٰبُ مِنْ

بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۗ اَسْمِعْ

بِهِمْ وَاَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُوْنَنَا لٰكِنِ الظّٰلِمُوْنَ الْيَوْمَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۗ

Önceki Sayfa

Önceki Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Meryem /34 – İşte hakkında şüphe ve tartışmalara girdikleri Meryem oğlu İsa konusunda

gerçeğin ta kendisi olan Allah’ın sözü budur.

Meryem /35 – Allah’ın evlat edinmesi olacak değildir.

O bundan münezzehtir! Bir işi yapmak istedi mi, “şöyle olsun” demesi kâfidir. (36,82)

حزب

Meryem /36 – “İyi bilin ki Allah benim de Rabbiniz, sizlerin de Rabbidir. Öyleyse yalnız Ona ibadet ediniz. Doğru yol budur”

37 – Sonra onun hakkında birtakım gruplar kendi aralarında ayrılığa düştüler.

Artık gerçeğin meydana çıkacağı o mühim günün duruşmasında vay o kâfirlerin başına geleceklere!

Bu gruplar Yahudilerle Hıristiyanlardır. Yahut Hıristiyanların Nesturiler, Yakubiler ve Melkâniler şeklinde bölünmeleridir. Tarihi akış içinde Hıristiyanlık yüzlerce gruba bölünmüştür. Titiz bir tevhid inancına sahip olan Unitaire’lerin yanında, ekseri hıristiyanların teslisi, hatta Mormonlar gibi bir grubun politeizm’i (çok tanrıcılığı) kabul ettiklerini de görürüz. Hülâsa: “Yeryüzünde başka hiç bir dinin mensupları Hıristiyanlar kadar farklı inançlara ve din savaşlarına girmemişlerdir.” [De Glasenapp, Les cinq grandes religions, Paris, Payot, 1954, s. 415]

Meryem /38 – Neler işitecek, neler görecekler onlar, o huzurumuza gelecekleri gün!

Gerçeği pek güzel anlayacaklar o gün. Ama o zalimler bu gün tam bir şaşkınlık içindedirler.

Meryem /39 – Sen o hasret ve pişmanlık gününü, o hakların da ilâhî hükmün yerini bulacağı günü anlatarak uyar onları! Ama onlar gaflet içindeler, hala iman etmiyorlar onlar.

Meryem /40 – Şu kesin bir gerçektir ki bütün dünyaya ve dünyada yaşayan bütün insanlara Biz varis olacağız (onlar sona erip baki Allah kalacak)

ve ölümden sonra hepsi dirilti! Bizim huzurumuza getirileceklerdir.

Meryem /41 – Kitapta İbrâhimi de an. O gerçekten özü sözü doğru biri idi, yani bir peygamberdi.

Meryem /42 – Zamanı geldi, babasına: “Babacığım, dedi, niçin işitmeyen, görmeyen ve sana hiçbir fayda sağlamayan bu putlara tapıyorsun?” [21,52-67] {KM, Mezmurlar 135,15-18}

Meryem /43 – “Babacığım, sana ulaşmayan bir ilim, geldi bana, ne olur bana tâbi ol da seni dümdüz bir yola çıkarayım”

Meryem /44 – “Babacığım, sakın şeytana ibadet etme! Çünkü şeytan Rahmana isyan içindedir. [36,60; 4,117]

Meryem /45 – Babacığım, bu gidişle o Rahmandan bile bir azabın gelip sana dokunacağından

ve senin şeytana hemdem olacağından ciddi endişe içindeyim.

Meryem /46 – Babası: “İbrâhim, ne o, yoksa sen benim tanrılarıma sırtını mı dönüyorsun?”

Vazgeçmezsen bu işten mutlaka taşu tutarım seni.

Şöyle bir uzun müddet benden uzak dur. Gözüm görmesin seni buralarda!”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
19-Meryem Süresi	/															Yaprak 04A			Cüz 16			Süre 19			Sayfa 307					

Bu Cüz Yaprağa git

۳۰۷

سُورَةُ مَرْيَمَ

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجَعُونَ

وَإِذْ كُرِّفِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا إِذْ قَالَ

لِإِبْرَاهِيمَ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ

صِرَاطًا سَوِيًّا يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ

لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنْ

الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ الْهِتَى

يَا إِبْرَاهِيمَ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ لِأَرْجَمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا قَالَ

سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا

وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ

بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا فَلَمَّا اعْتَزَلْتَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ

دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

وَإِذْ كُرِّفِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

Meryem /47 – İbrâhim: “Selamet, esenlik içinde kal, dedi. Rabbinden senin için af dileyeceğim. O gerçekten bana karşı çok lütfkârdır. [25,63; 28,55; 60,4; 9,113-114; 14,41]

Meryem /48 – “İşte sizi de, sizin Allah’tan başka ibadet ve dua ettiğiniz tanrılarımızı da terkediyor.

Rabbime niyaz edip yalvarıyorum.

Rabbime niyaz etmem sayesinde mahrum ve perişan olmayacağımı umuyorum.

Yani: “Olurki O sana tövbe ve iman etmeyi nasib eder.” Zira kâfir için istiğfar etmenin (af dilemenin) mânası budur.

Meryem /49 – Onları ve onların Allah’tan başka tapıkları putları terkedip (Şam’a yerleşince) Biz O’na İshak ile Yâkubu hediye ettik.

Onların her birine peygamberlik verdik. [21,72; 11,71; 2,133]

Rivâyete göre: Hz. İbrâhim Şam tarafına hicret ettiğinde önce Harran’a geldi. Orada Sâre ile evlendi. Ondandı İshak, İshak’tan da bilahere Yâkub dünyaya geldi.

Meryem /50 – Onlara rahmetimizden ihسانlarda bulunduk.

Onlara dillerde ve dinlerde yüksek ve güzel bir nam bıraktık.

Meryem /51 – Kitapta Mûsâ’yı da an. Gerçekten O Allah tarafından ihlasa erdirilen bir kul idi, resul ve nebî idi.

Resul ve nebî, Kur’an’da bazan eş anlamda kullanılmıştır. Fakat 22, 52 de olduğu gibi, bazen farklı anlam taşıdıkları da anlaşılmalıdır. Umum husus farkı olduğu söylenebilir. Yani her resül nebîdir, ama her nebî resul olmayabilir.

Meryem /52 – Hani ona Tur'un sağ tarafından seslenmiş ve özel konuşma için onu huzurumuza almıştık. [28,30] {KM, Çıkış 33,11} Tur, Mısır ile Medyen arasında bir dağın adıdır. Hz. Mûsa (a.s.) Mısra giderken bir ateş görmüş, ona yaklaşıncı "Ben Allah'ım. Hak Mâbud Benim" sesini işitmişti. Burada Tur'un doğusu kasedilmiştir. Medyen'den Mısır'a giderken Tur'un güneyine düşen yoldan geçtiğinden, güney cihetinden ona bakan kişiye göre, dağın sağı doğu, solu ise batı tarafında olur. Yoksa bir dağın sağı veya solu olmadığı aşikârdır.

Meryem /53 – Ve rahmet ve keremimizden, kardeşi Harun'u da nebî olarak ona insan ettik. [28,34; 20,31; 26,13] {KM, Çıkış 7,1}

Meryem /54 – Kitapta İsmâil'i de an. Gerçekten o, verdiği sözü yerine getiren biri idi. Resul ve nebî idi. [17,34; 61,2-3]

Hz. İsmâil, Hz. İbrâhimin oğlu ve Hz. Peygamberin büyük dedesidir.

Meryem /55 – Halkına namazı ve zekâtı tavsiye ederdi. Rabbinin râzı olduğu biri idi. [20,132; 66,6]

Meryem /56 – Kitapta İdris'i de an. Gerçekten o da doğruluğun timsali biri idi, bir nebî idi. [21,85] {KM, Tekvin 5,24} İdris'in aslı adı Uhnuh (Enoch) olup, Nuh (a.s.) in 3. batın dedesidir. Rivâyete göre: Kendinden önceki insanlar deri giyinirken o elbise dikmeye başlamış ve giymiştir. Ona 30 sahife indirilmiştir. Kalemle ilk yazı yazan, yıldızlar ve hesap ilmi ile ilk meşgul olan odur.

Meryem /57 – Biz onu üstün bir makama yücelttik.

Burada Hz. İdris (a.s.) in miracına işaret edilmektedir. Krş. Enoch peygamberin miracı: Tevrat, Tekvin 5, 24.

Meryem /58 – İşte bunlar Allah'ın nimetine mazhar olmuş olan bu zatlar, Adem neslinden, Nuh ile beraber gemide taşıdıklarımızın evlatlarından, İbrâhim ve İsrailin nesillerinden ve hidâyete erdirip seçtiğimiz kimselerdendir. Onlar Rahman'ın âyetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlardı. [6,83-90; 40,78]

Bu âyet, Tilâvet secdesini getiren âyetlerdendir. **Meryem /59** – Kendilerinden sonra yerlerine öyle bir nesil geldi ki namazı zâyi ettiler, şehvetlerinin peşine düştüler. İşte bunlar da azgınlıklarının cezasını bulacaklardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
19-Meryem Süresi	/															Yaprak 04B					Cüz 16			Süre 19						Sayfa 308	

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ مَرْيَمَ

٣٠٨

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۖ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ

رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۖ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ ۖ إِنَّهُ كَانَ

صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۖ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ

وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۖ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ

إدْرِيسَ ۖ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۖ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۖ

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ

حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا ۖ

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۖ فَخَلَفَ مِنْ

بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ

غِيًّا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ

وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۖ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ

بِالْغَيْبِ ۖ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۖ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا ۖ

وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۖ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ

مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۖ وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ

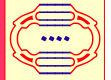
أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۖ

Namaz, mümini Rabbi ile irtibata koyan bağdır, enerji kaynağı ile cihazı birleştiren kablo mesabesindedir. Kabloşuz cihaz çalışmadığı gibi, ibadetsiz insan da karanlıkta kalır, rüh gıdasını alamaz ve güçsüz kalır. Ayet, ümmetlerin, çöküşlerinin, namazı gevşetmekle başladığına işaret ediyor.

Meryem /60 – Ancak tövbe eden, iman edip makbul ve güzel işler yapanlar cennete girecekler ve asla haksızlığa uğramayacaklardır.

Meryem /61 – Evet, onlar Rahman'ın kullarına giyabı olarak vaad ettiği, dünyada iken görmeksiz inandıkları Adn cennetlerine gireceklerdir. Allah'ın vaadi muhakkak ki yerini bulacaktır. [73,18]

سجده

Meryem /62 – Orada onlar boş ve anlamsız söz işitmezler, sadece selam ve selamet sözleri duyarlar. Orada ziyafetleri sabah akşam kendilerine sunulacaktır. [56,25-26; 73,35]

Müslim (müslüman) ile selam aynı köktendir. Selam: Selamet, esenlik, barış demektir. Müslim: hem Rabbi, hem kendi nefsi, hem de başkaları ile barış içinde yaşayıp âhirette de adı Daru's-selam (selam ülkesi) olan cennete girer.

Meryem /63 – İşte bu cennetlere kullarımızdan, Allah'ı sayıp fenalıklardan sakınanları varis kılacağız.

Meryem /64 – Rabbinin emri olmadıkça biz (meleklerden olan elçiler) inmeyiz. Önemizde ve arkamızdaki bütün geçmiş ve gelecek şeyler ve bunların arasındakiler hep O'na aittir. Senin Rabbin unutkan değildir, hiçbir şeyi unutmaz.

Bu âyet, Cebrail (a.s.) in sözünü nakleder. O'nun inmesi bir süre geciktiğinden Hz. Peygamber üzülmüştü. Cenabı Allah onu teselli buyuruyor. Bunlar, Hz. Peygamber (a.s.) a gönderilen ilahi vahiydir. Yani nasıl daha önceki peygamberler vahye nail oldularsa Hz. Peygamber de böylece nail olmuştur.

Meryem /65 –
Göklerin, yerin ve o ikisinin arasında olan her şeyin Rabbidir O.

Öyleyse yalnız O'na kulluk et. O'na ibadetinde sabır ve sebat göster.

Ona denk ve adas olacak hiç kimse bilir misin?

Meryem /66 –
Böyle iken kâfir insan: "Sahi, ben öldükten sonra diriltilip kabirimden çıkarılacak mıyım?" der. [13,5; 36,77-79]

Meryem /67 – O insan hiç düşünmüyor mu ki, o hiçbir şey değilken Biz onu yaratıp var ettik?

Meryem /68 –
Senin Rabbine yemin olsun ki Biz onları da, şeytanları da diriltip huzurumuza toplayacağız.

sonra da cehennemin çevresinde dizüstü çökmüş vaziyette oraya getireceğiz.

Meryem /69 –
Sonra da her topluluktan, Rahmân'a isyan etmede en ileri gidenleri çekip ayıracağız.

Meryem /70 –
Sonra o cehennemî boylamaya daha çok müstahak olanları elbette Biz pek iyi biliriz.

Meryem /71 –
Sizden hiç kimse yoktur ki cehenneme varmasın.

Bu Rabbinin katında kesinleşmiş bir hükümdür.

Burada *vürud*: girme, fakat "uğrayıp geçme" mânâsında bir girme ifade eder. Bu işkâli, Hz. Peygamber (a.s.) ın şöyle giderdiği rivayet olunmuştur. "Herkes cehenneme girer, fakat müminler için Hz. İbrâhîm'e olduğu gibi ateş serin ve selamet olur."

Meryem /72 –
Sonra Allah'ı sayıp fenalıklardan sakınan müttakileri kurtararak zalimleri dizüstü çökmüş vaziyette orada bırakacağız.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
19-Meryem Süresi	/															Yaprak 05A			Cüz 16			Süre 19								Sayfa 309

Bu Cüz Yaprağa git

01 02 03 04 05 06 07 08 09 10 Hizb 01 02 03 04

۳۰۹

سُورَةُ مَرْيَمَ

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَابَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ

لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِتُّ

لَسَوْفَ أَخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ

مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ

ثُمَّ لَنُخْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ

كُلِّ شِيْعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَخْنُ أَعْلَمُ

بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ

رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ

فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَإِذْ اتْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ

أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاًا وَرِغِيًّا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ

كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا

يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ

مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى

وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Meryem /73 –
Âyetlerimiz kendilerine açık açık okunduğu zaman o kâfirler iman edenlere dediler ki: (Bu uhrevî ve manevî halleri bir tarafa bırakalım, dünya hayatının realitesine bakalım) Bu iki zümreden, mümin ve kâfirlerden hangisinin makamı daha üstün, grup ve topluluğu daha muteberdir?" [6,53; 46,11; 26,111]

Sırf geçici menfaatlere şartlanmalarını âyet pek belîğ bir şekilde beyan buyurmaktadır. Öyle ki onlar o halleri değil düşünüp anlamaya çalışmak, söz olarak bile işitmek istemiyorlar, kendilerine yapılan tebliğ, adeta bir "sağırklar diyaloguna" dönüşüyor. Onlar dünyayı kazanmak ve yaşamak için dinden uzak kalmak gerektiği düşüncesine kapıldılar. Fakat bu çok kısa ve dar görüşlülüktür. Zira onların beğenmedikleri müminler, kısa zamanda dünyada çok ilerlediler, zengin ve azgın kâfir önderler perişan oldular.

Meryem /74 –
Halbuki Biz onlardan önce, gerek mal ve eşyaları, gerek gösterişleri daha güzel durumda olan öyle nesiller helâk ettik ki saymaya gelmez.

Başlıca ölçülerinin, maddî refah olduğu vurgulanıyor.

Meryem /75 – De ki: Dini inkâr edenlere Rahman biraz mühlet versin, bundan ne çıkar?

Ama işin sonunda, onlar kendilerine vaad olunan azabı veya kıyameti görünce

işte o zaman öğrenecekler: kimmiş mevkii daha düşük ve kimmiş asker ve maiyeti daha zayıf! [3,61; 62,6]

Meryem /76 –
Allah hidâyeti kabul edip doğru yola gelenlerin ise feyizlerini artırır.

Baki kalacak dürüst ve yararlı işler, Rabbinin nazarında

hem mükâfat bakımından daha üstün, hem de âkıbet yönünden daha iyidir. [9,124-125]

Meryem /77 –

Baksana şu âyetlerimizi inkâr edip: “Mutlaka malım mülküm de olacak, çocuk çocuğum da olacak!” diyen adamın haline!

Meryem /78 – Ne

o, bu adam gaybı öğrenmenin yolunu mu buldu,

yoksa Rahmandan kesin bir söz mü aldı?

Meryem /79 –

Asla! İşte onun bu sözünü deftere kaydedeceğiz ve azabını da artırdıkça artıracacağız.

Meryem /80 – O

sözünü ettiği mal ve evlada Biz vâris olacağız, nesi var nesi yoksa Bize kalacak

ve o, huzurumuza tek başına (ilk yarattığımız gibi mal ve mülkten, makam ve mevkiden hatta elbiseden bile soyunmuş olarak çıplık gelecek).

Meryem /81 –

Kendilerine kalsa izzet ve kuvvet vesilesi olsun diye, Allah’tan başka bir takım tanrılar edindiler.

Dünyevi varlığa ve iktidara nerdeyse dinî bir vecd ile “tapınan” ve dünyevi başarımın bu tezahürlerine tanrısal nitelikler yakıştıran insanlardan bahsediliyor.

Meryem /82 –

Hayır, hayır! Tapıkları o nesnelere onların ibadetlerini reddedecekler ve kendilerine düşman olacaklardır. [35,14; 46,5]

Meryem /83 –

Görmüyor musun ki Biz kâfirlere şeytanları musallat ediyoruz, onları oynatıp duruyorlar.

Meryem /84 – O

halde onlar hakkında acele etme. Biz onların günlerini saymaktayız. [14,42; 86,17; 3,178; 31,24]

Meryem /85 –

Gün gelecek, Allah’ı sayıp haramlardan sakınan müttakileri,

Rahman tarafından ağırlanacak konuk heyet olarak toplayacağız.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
19-Meryem Süresi	/															Yaprak 05B			Cüz 16			Süre 19			Sayfa 310															
Bu Cüz Yaprağa git																01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ مَرْيَمَ

٣١٠

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِينَ مَالًا وَوَلَدًا أَطَّلَعَ

الْغَيْبِ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۚ كَلَّا سَنَكْتُبُ

مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۖ وَنَرِيهِ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا

فَرْدًا ۗ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۚ

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ

ضِدًّا ۗ أَلَمْ تَرَأْنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ

تُؤْذِهِمْ أَرْأَى ۚ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۗ

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۗ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ

إِلَى جَهَنَّمَ وَرِزْدًا ۗ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ

إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۗ وَقَالُوا اتَّخَذَ

الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۗ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۗ تَكَادُ السَّمَوَاتُ

يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۗ أَنْ دَعَوْا

لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۗ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۗ إِنَّ كُلُّ مَنْ

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۗ لَقَدْ أَحْصَيْهِمْ

وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۗ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۗ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Meryem /86 –
Suçluları da susuz olarak o yakıcı cehennem süreciğiz.

Meryem /87 –
Rahman’ın huzurunda, söz almış olanlar dışında hiç kimse şefaât edemez.

Bunun mânası şudur: Şefaât ancak dünya hayatında Allah’a iman eden, dine inanan için geçerli olacaktır. Keza yalnız Rahman’ın izin verdiği kimse başkaları için şefaât edebilecektir.

Meryem /88 –
“Rahman evlat edindi” dediler.

Meryem /89- Meryem /90 – Böyle diyen sizler, öyle çirkin bir iddia ileri sürdünüz ki nerdeyse gökler çatlayacak, yer yarılacak, dağlar yıkılıp çökecekti!

Meryem /91 –
Rahman’a çocuk isnad etmelerinden ötürü!

Meryem /92 –
Halbuki evlat edinmek Rahman’ın şanına yakışmaz. [2,116; 9,30]

Meryem /93 –
Göklere ve yerde kim varsa, Rahman’a sadece ve sadece kul olarak gelecektir.

Meryem /94 – O
bunların hepsini ilmi ile ihata etmiş, tek tek tesbit etmiştir.

Meryem /95 – Ve
onların hepsi de kıyamet günü O’nun huzuruna tek başına gelecektir.

Meryem /96 – İman edip, makbul ve güzel işler yapanlar için, Rahman insanların gönüllerinde sevgi yaratır.

Bu âyet indirildiğinde Mekke'de müminlere işkence ediliyordu. Âyet onlara müjde verip müminlerin yakında sempati göreceklarını bildiriyor. Bu âyeti açıklayan bir hadis meali: 'Yüce Allah bir kulunu sevince Cebrail: "Ben falanı sevdim, sen de sev" der. Bunun üzerine Cebrail (a.s.) da onu sever ve gökte olan melekler: "Allah falanı sevmiştir, siz de seviniz!" diye nida eder. Artık göklerdekiler de onu sever. Sonra yeryüzünde de onun için bir sevgi yerleşmiş olur.'

حزب

Meryem /97 – Bizim, Kur'an'ın senin diline indirip kolaylaştırmamızın başlıca sebebi, senin müttakileri müjdelemen ve inatçı kimseleri de onunla uyarmandır.

Meryem /98 – Hem onlardan önce nice nesiller imha ettik Biz! Onlardan hissedip gördüğün yahut sesini işittiğin bir tek kişi bile var mıdır?

20-TA HA SÜRESİ

135 âyet olup Mekke'de inmiştir. Hz. Peygamber (a.s.) teselli ile başlar, risaletinin kesinlikle muvafak olacağını müjdelere. Hz. Mûsâ kassası tafsilatlı olarak bildiriler, tavsiye edilen sabır ve zaferan en müşahhas örneklerinden biri verilmiş olur. Daha sonra Hz. Peygamberin uğradığı muhalefet ve bu karşı koymanın âkabeti ele alır. Sürenin Meryem süresi ile aynı sıralarda nazil olduğu ve bunun da nübüvvetin takriben 6. yılı olduğu düşünülebilir. Hz. Peygamberi açıkça tesellisinin hemen peşinden, birden bire Hz. Mûsâ'ya geçişte şu gizli ve güzel münasebet vardır: Hicaz arapları Hz. Mûsâ isimli bir peygamberin varlığını duymuşlardı. İşte Allah, Hz. Mûsâ'ya nasıl hiç beklenmediği bir şekilde peygamber yapmışsa ve bu garip zat nasıl Firavunun saltanatını sarsmışsa, bu Peygamber de benzer tebliğlerde bulunup başarılı olacaktır.

Süre daha sonra Hz. Adem'in şahsında insanlığı bekleyen şeytan tehlikesine karşı uyarmakta, bilahare mahşer manzaralarını göstererek bütün insanlığı irşad etmektedir. Bu kutlu sürenin, İslâm tebliğ tarihinde, Hz. Ömer'in İslâma girişine vesile olması ile önemli bir hatırası vardır. Hz.

Peygamberi öldürmek üzere yola çıkan Ömer, kızkardeşi Fatıma ile eniştesi Said'in müslüman olduğunu yolda öğrenince önce onların işini bitirmek üzere evlerine geldiğinde onlar Tahâ süresini okumakta idiler. Sakladılar. Zorlayınca Kur'an sayfalarını çıkardılar. İkiside de hücum etti. Yüzünden kanlar akan Fatıma "müslüman olduk. Öldürsen de dönmeyiz" dedi. Bu ihlâsı çığlık ve keskin karar üzerine Ömer Tahâ süresini dikkatle okuyup düşündü, düşündü. Evden müslüman olarak ayrılıp Hz. Peygamberin huzuruna giderek ona biat etti.

Bismillahirrahmanirrahim Ta Ha /1- Ta Ha /2- Tâ Ha. İndirmedik Kur'an'ın sana, meşakkat çekip, bedbaht olasın diye.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
19-Meryem Süresi						20-Ta Ha Süresi					Yaprak 06A					Cüz 16					Süre 20					Sayfa 311								
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۱۱

سُورَةُ مَرْيَمَ

سُورَةُ طه

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ۖ فَإِنَّمَا

يَسَّرْنَا لَهُ بِلِسَانِكَ لِنُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ۖ وَكَمْ

أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ۝ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۖ إِلَّا تَذَكْرًا

لِمَنْ يَخْشَى ۖ تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى

۝ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ۚ وَإِنْ تَجْهَرُ

بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ۚ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ۚ وَهَلْ آتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَى ۖ إِذْ رَأَى نَارًا

فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنستُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ

أَوْ آجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۚ فَلَمَّا آتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى ۖ إِنِّي

أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۚ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Tâ hâ: kesin mânasını yalnız Allah'ın bildiği haruf-i mukattaa'dan olmakla beraber, bu hususta yapılan başlıca tefsirler: 1. Hz. Peygamberin isimlerindedir. 2. Yüce Allah'ın isimlerindedir. 3. Yemindir. 4. "Ey insan!" demektir.

Ta Ha /3- Ta Ha /4 – Yüce gökleri ve yeri yaratan tarafından, Yaratanı saygı duyanı uyaran, irşad eden, buyruklar halinde tedricen indirir.

Ta Ha /5 – O, Rahmandır (Sonsuz merhamet ve şefkat sahibidir), rububiyet arşına kurulmuştur.

Ta Ha /6 – Göklerde ne var, yer de ne varsa O'nun.

Bu, ikisi arasında olan, yerin altında olan da Onun.

Ta Ha /7 – İster yavaş konuş, ister açıktan, O'na göre birdir. Zira O gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilendir. [25,6]

Ta Ha /8 – O'dur Allah. O'ndan başka yoktur ilah.

En güzel isimler ve vasıflar O'nundur.

Ta Ha /9 – Sahi, olmadı mı senin haberin, Mûsânın durumundan?

Ta Ha /10 – Hani o çölde, gece yol alırken, bir ateş gördü uzaktan.

"Durun!" dedi, ailesine: "Bir ateş işti gözüme. Oraya doğru gideyim, Belki oradan bir kor alıp size getiririm, Belki orada yolu bilen birini bulurum." {KM, Çıkış 3. bölüm}

Ta Ha /11 – Ateşin yanına varınca birden: "Ya Mûsâ!" diye nida edildi.

Hz. Mûsâ Medyen'den Mısra ailesi ile dönüyordu.

Tür dağının da içinde bulunduğu Tuvâ vadisine geldiğinde, karanlık ve soğuk bir kış gecesinde bir oğlu dünyaya geldi. Yolu kaybetmiş, davalarını dağılmıştı. En muhtaç olduğu şey ateş idi. Allah lütifinden ötürü ateşte tecelli etti ki o da buraya yönelmiş (Krş. Tevrat, Çıkış, 3).

Ta Ha /12 – "Haberin olsun: Benim Ben Senin Rabbin!" denildi.

Çıkar pabuçlarını hemen! Çünkü kutsal vâdidesin sen! Evet evet Tuvâdasın sen! [79,16] {KM, Çıkış 3,5}

Krş. Tevrat, Çıkış, 3 ve 4. bölümler. Bu konu Tevrat ve onun açıklaması durumunda olan Talmud'dan okununca, Kur'an'ın ihtiva ettiği farklılıklar görülür ve Kur'anın kopya ettiği iddia eden oryantalistlerin utanması gerekir.

Ta Ha /13 –
Peygamberliğe seçtim
seni,

Öyleyse iyi dinle
sana vahyedileni.
[7,144]

Ta Ha /14 –
Muhakkak ki Benim
gerçek İlah.

Benden başka
yoktur ilah.

O halde sen de
yalnız Bana ibadet et.

Beni anmak için
namaz eda et.

Ta Ha /15 – Elbet
gelecek kıyamet saati.
Nerdeyse açıklayışım
geliyor onun vaktini.

Ta ki her kişi
bulsun orada bütün
yapıp ettiğini, işlerinin
karşılığını. [99,7-8;
52,16; 27,65; 7,187;
31,34]

Ta Ha /16 – Buna
inanmayanlar ve
nefsinin arzu ve
ihtiraslarının peşine
düşenler, sakın seni ona
inanmaktan
vazgeçirmesin, sonra
sen de helâk olursun.

Ta Ha /17 – Mûsâ,
şu sağ elinde tuttuğun
şey de ne? {KM, Çıkış
4,2}

Ta Ha /18 – “O
asamdır dedi, üzerine
dayanırım, onunla
davalarımı yaprak
çırparım, ayrıca onunla
daha birçok ihtiyacımı
gideririm.”

Ta Ha /19 –
“Bırak onu Mûsâ!”
buyurdu.

Ta Ha /20 –
Hemen bıraktı. Bir de
ne görsün: Hızla
kıvrılıp sürünen,
kocaman bir yılan oldu!

Ta Ha /21 – “Tut
onu! Korkma, Biz onu
eski haline çevireceğiz”
buyurdu.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
20-Ta Ha Süresi	/															Yaprak 06B			Cüz 16			Süre 20			Sayfa 312															
Bu Cüz Yaprağa git																01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ طه

۳۱۲

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنَّنِيَ أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

أَنَا فَاعْبُدْنِي ۖ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ

أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ

عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوِيَهُ فَتَرَذِىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ

بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ

بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ

﴿١٩﴾ فَأَلْقَيْهَا فَأِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ

سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ

تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ آيَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا

الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي

صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾

أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَىٰ نَسَبِحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَابَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ

سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ta Ha /22 – Bir de
elini koyunna sok! Bir
başka mucize olarak
çıkart onu hiç pürüzsüz,
parlak mı parlak!
[28,32] {KM, Çıkış
4,6}

Ta Ha /23 –
Böylece sana en büyük
mucizelerimizden birini
göstermek istiyoruz.

Ta Ha /24 –
Firavuna git! Doğrusu o
pek azattı. [26,10-15]
{KM, Çıkış 4,10-16;
6,30}

**Ta Ha /25- Ta
Ha /27 –** “Ya Rabbi,
dedi, genişlet göğsümü,
kolaylaştır işimi,
çözöver şu dilimin
bağım.

Ta Ha /28 – Ta ki
anlaşımlar sözümü!

**Ta Ha /29- Ta
Ha /30 –** Bana da
ailemden birini,

yardımcı kıl Harun
kardeşimi.

Ta Ha /31 –
Onunla beni takviye et.

Ta Ha /32 – Onu
bu işime ortak et.

İslâma göre Hz.
Harun, Hükümdarın
yanında bir din
yetkilisinden ibaret
olmayıp risalet işinde
ortaktır. İslâm
hukukçuları buradan
müşterek hakimiyetin
meşruluğu hükmünü
çıkartırlar.

Ta Ha /33 – Ta ki
Seni daha çok teşbih ve
tenzih edelim.

Ta Ha /34 – Ve
Seni daha çok analım.

Ta Ha /35 –
Aslında Sen bizim
bütün hallerimizi
hakkıyla
görmektesin.

**Ta Ha /36- Ta
Ha /37 –** “Mûsâ! dedi,
istediklerin sana verildi.
Zaten başka bir sefer de
sana, lütufta
bulunmuştu: [28,7-13]
{KM, Çıkış 2,1-10}

Ta Ha /38– O
vakit annene ilham edip
dedik ki:

Ta Ha /39 – “Onu
bir sandığa yerleştirip
denize bırak. Deniz onu
sahile atsın. Bana da
ona da düşman olan biri
onu alsın” ve Ey Mûsâ!
nezaretim altında
yetiştirilmen için sana
karşı insanların
gönüllerinde tarafımdan
bir sevgi bıraktım.
[28,7-9]

Eski Ahid Çıkış
kitabında yer alan kıssaya
göre Nil nehrinden alın
Firavun’un kızı, İslâmi
geleceğe göre ise
hanımdır.

Hz. Mûsâ’nın annesi,
oğlunun da diğer yeni
doğan İsrail çocukları gibi
öldürüleceği korkusuyla,
onu Nil nehrine bıraktı. Eşi
Asiye, kocası ile sarayının
bahçesinde gezinirken
farkedip imraktan sandığı
çıkarttı. Kalbi çocuğa sevgi
ile doldu. Mûsâ’nın ablası
onu izlerken, çocuk için süt
annesi aradıklarım
öğrenince, gelecek âyetteki
teklifi yaptı.

Ta Ha /40 –
Kızkardeşin, denizden
seni alanların yanına
varıp: “Ona iyi bakacak
birini size buluvereyim
mi?” diyordu. Böylece
seni annene
kavuşturduk ki gözü
aydın olsun, üzülmessin.

Derken sen
büyüdün, bir adam
öldürdün de seni
kederden biz kurtardık.

Seni, ey Musâ,
türlü türlü imtihanlarla
sınayıp yetiştirdik.

Bu yüzden de
yıllarca Medyen halkı
içinde kaldın. Sonra da
takkirimizle, buraya
geldin! [28,12]

Hz. Mûsâ, kasıtlı
olmaksızın kazaen bir
kıbtinin ölümüne sebep
olmuştu. [28,15-16]

Ta Ha /41 – “Seni
Ben seçip
Peygamberliğime
hazırladım.” [7,144]

Ta Ha /42 –
“Haydi kardeşinle
birlikte âyetlerimle
gidiniz, sakın Beni
anmakta gevşeklik
göstermeyiniz.”

Ta Ha /43 –
Gidin. Firavun’a, zira o
iyice azdı.

Ta Ha /44 – Ona
tatlı, yumuşak bir
tarzda hitab edin. Olur
ki aklını başına alır,
yahut hiç değilse biraz
çekinir.” [16,125]

Ta Ha /45 – “Ya
Rabbî” dediler,
doğrusu, korkarız ki o
bize son derece kötü
davranır, hatta ileri
gidip daha da azar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
20-Ta Ha Süresi	/															Yaprak 07A			Cüz 16			Süre 20			Sayfa 313					

Bu Cüz Yaprğa git

۳۱۳

سُورَةُ طه

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَائِيحَىٰ ۖ أَنْ اقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْدِفِيهِ

فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوُّ لِي وَعَدُوُّ لَهٗ ۗ

وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۗ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ

فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۗ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ

كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَوَقَلْتِ نَفْسًا فَانْجَيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ

وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۗ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ

يَا مُوسَىٰ ۗ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۗ إِذْ هَبَّ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي

وَلَاتِيَا فِي ذِكْرِي ۗ إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ أَنَّهُ طَغَىٰ ۗ فَقُولَا لَهُ

قَوْلًا لِّنِنَّا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ۗ قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ

أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ۗ قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنَا مَعَكُمَا

أَسْمَعُ وَآرَىٰ ۗ فَاتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَارْسِلْ مَعَنَا

بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بآيَةٍ مِّنْ رَبِّكَ ۗ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ

مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ۗ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ

وَتَوَلَّىٰ ۗ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمْ يَا مُوسَىٰ ۗ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ

كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۗ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۗ

Ta Ha /46 –
“Korkmayın! buyurdu.
Ben sizin beraberim,
her şeyi iştirir ve
göürürüm.”

Ta Ha /47 –
“Haydi varın da şöyle
deyin ona:

Rabbim tarafından
gönderilen elçileriz biz
sana!”

İsrailoğullarını
bizimle gönder ve
işkence etme onlara.

Rabbinden bir
belge ile geldik biz
sana.

Kurtuluş hastır bu
doğru yolu tutanlara!

Son cümleden
maksat, “selam olsun”
anlamında bir dilek
değil, haber kipi olarak
bir hüküm bildirmektedir.

Ta Ha /48 – “İnan
ki: “Dini yalan sayıp
ondan yüz çeviren,
mutlaka azaba
uğrayacaktır” diye
vahyedildi bize.”
[79,37-39; 92,14-16;
75,31-32]

Ta Ha /49 –
“Hele, dedi,
Firavun, “Sizin
Rabbizin de kim
Mûsâ!”

Ta Ha /50 –
“Rabbimiz, dedi, her
şeyi yaratan, sonra da
onu yaratılış gayesine
uygun yola koyan,

Yüce Yaradandır,
(buna iyice inan)”

Allah her şeyi yaratıp
şekil ve özelliklerini,
varlığını sürdürme yollarını
göstermektedir. 1. Mesela
insanlara yapacakları işlere
en uygun olacak el ve ayak
vermiştir. 2. İnsana,
hayvanlara, bitkilere,
madenlere, havaya, suya vs.
işlevleri için en uygun
durumları vermiştir. 3. Her
şeye, işlevini, gereği gibi
yerine getirmesine elverişli
imkânlar vermiştir, o yola
koymuştur. Kulağa
iştirmeyi, göze görmeyi,
balığa yüzmeyi, kuşlara
uçmayı, toprağa bitki
çıkarmayı, ağaca çiçek açıp
meyve vermeyi öğreten
O’dur. Hz. Mûsâ, Allah’ı
tanıtmak için, işte öyle kısa,
fakat yoğun bir cümle
söyledi ki yığınlarla kitap
yazılısa yine onun mânasını
ihata edemez.

Ta Ha /51 –
Firavun dedi ki: “Peki o
zaman, önceki
nesillerin durum ve
akıbeti ne olur?”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ta Ha /52 – “Onların durumu, Rabbimin yanındaki bir kitapadır. O, ne şaşırır, ne de unuttur.” dedi.

Ta Ha /53 – O’dur ki yeri size beşik yaptı.

Orada sizin için yollar ve geçitler açtı.

Gökten de size yağmur indirdi.

İşte o su ile türlü türlü bitkilerden çiftler çıkardı. [21,31; 13,3]

Ezvac (çiftler) denilmesi bitkilerdeki erkek ve dişi unsurların çiftleşmesine işaretir.

Ta Ha /54 – Hem siz yeyin, hem davalarımızı otlatın.

Elbette bunda aklı olanlar için âyetler, Allah’ın kudretine deliller vardır.

Ta Ha /55 – Sizi, ey insanlar, Biz yerden yarattık.

Yine oraya göndereceğiz ve oradan tekrar Biz çıkaracağız. [7,25]

Hız. Ali (r.a) bir hutbesinde şöyle demişti. “Ey insanlar, siz ebediyet için yaratıldınız. Babalarımızın sulblerinden rahimlere, oradan dünyaya geçiyorsunuz. Dünyadan berzaha (kabre), oradan da ya cennete, ya da cehenneme gideceksiniz” deyip bu âyet-i kerimeyi okumuştur.

Ta Ha /56 – Biz Firavun’a bütün âyetlerimizi, delillerimizi gösterdik, fakat o bunları yalan saydı ve gerçeği kabul etmemekte direndi. [54,42]

Ta Ha /57- Ta Ha /58 – “Sen, dedi, sihirdeki maharetle bizi yerimizden yurduumuzdan çıkarmak için mi geldin ey Mûsâ!”

“O halde bilmiş ol ki biz de seninki gibi bir sihirle karşı koyacağız.”

“Şimdi sen, bizim de senin de caymayacağımız uygun bir buluşma vakti tayin et, düz, geniş bir alanda karşılaşalım.”

Ta Ha /59 – Mûsâ: “Karşılaşma zamanı, bayram günü olsun, halk sabahleyin toplansın” dedi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
20-Ta Ha Süresi	/															Yaprak 07B			Cüz 16			Süre 20			Sayfa 314										
Bu Cüz Yaprğa git																01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04					

سُورَةُ طه

٣١٤

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَّا يَصِلُ رَبِّي وَلَا يَنْسِي

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَّكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا

وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى

خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى وَلَقَدْ

أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ

أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ

بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوِيًّا

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَن يُخَشِرَ النَّاسُ ضَحَى فَتَوَلَّى

فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيَلَكُمْ

لَاتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ

خَابَ مَنْ افْتَرَى فَتَنَّا زَعَوْا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرَوْا النَّجْوَى

قَالُوا إِن هَذَا لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ

أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى فَاجْمِعُوا

كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوْا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى

Unutmamak gerekir ki saray hanedanı ve Mısır’ın ileri gelen yöneticileri ile halkın dini, birbirinden çok farklı idi. Ayrı tanrıları, ayrı mabedleri ve âhiret hakkında ayrı düşünceleri vardı. İsrailoğulları ile tevhide inanan başka insanlar, takriben nüfusun % 10’unu oluşturuyordu. Bu şartlar altında Firavun, Mûsâ (a.s.)ın sebeb olabileceği dini inkılabdan çok endişe ediyor ve halk nezdinde onu gözden düşürmeye büyük önem veriyordu. Ama hilesi, tamamen tersine dönüp kendisinin başına geçti.

Ta Ha /60 – Firavun işlerini ayarlamaya girişti, bütün çare ve hilelerini, en usta sihirbazlarını toplayıp buluşma yerine geldi. [7,112; 10,79]

Ta Ha /61 – Mûsâ onlara: “Yazık size!” dedi, “Allah hakkında yalan uydurmayın,

yoksa O size öyle bir azap gönderir ki kökünüzü keser.”

“İftira eden, muhakkak perişan olur.”

Ta Ha /62 – Bunun üzerine onlar aralarında tartışmaya ve fısıldaşmaya, kulislere başladılar.

Ta Ha /63 – Sonunda: “Herhalde, dediler, bunlar, sizi sihirleriyle yurduunuzdan çıkarmak isteyen ve en ideal yaşam düzeninizi ortadan kaldırmak isteyen iki büyücü!”

Ta Ha /64 – O halde bütün hünelerinizi toplayıp sıra sıra, merasim düzeninde meydana çıkın.

Bugün ölüm kalmı gündür. Kim bugün üstün gelirse, iflah olacak odur.

Ta Ha /65 –

Onlar: “Müsâ! İstersen hünerini önce sen ortaya koy, istersen biz ortaya koyalım?” dediler.

Ta Ha /66 –

“Hayır, siz ortaya koyun” dedi. Bir de ne görsün:

onların sihirleri sayesinde, ipleri ve sopaları, kendisine gerçekten hareket ediyormuş gibi geldi.

Ta Ha /67 – Müsâ birden, içinde bir endişe duydu.

Büyütücüler iplerini ve değneklerini atıp, Hz. Müsâya yüzlerce yılının kendisine doğru geldiği hissini verince, o elinde olmaksızın bir an için korkmuş olabilir. Bu, peygamberlere bile büyüün bir dereceye kadar etki edebileceğini gösterir. Bu kabil şeyler, peygamberlerin ismetine aykırı değildir. İsmete (yani günahlardan korunmuş olma sıfatına) aykırı olan, vahye tesir etmesidir ki böyle bir şey yoktur.

Ta Ha /68 –

“Endişe etme!, dedik, zirâ sen galip geleceksin.”

Ta Ha /69 –

Elindeki asayı at ortaya, onların yaptıklarını yutacaktır.

Çünkü onların yaptığı sihirbaz oyunudur.

Büyüdü ise, nereye varırsa varsın, hiç bir yerde iflah olmaz.

Bu emir üzerine Hz. Müsâ (a.s.) asasını bırakınca o, sihirbazların bütün aletlerini yuttu. Böylece büyütücüler bunun bir sihir değil, ilahi bir mucize olduğunu anladılar.

Ta Ha /70 –

Derken bütün büyütücüler secdeye kapandılar.

“Harun ile Müsâ'nın Rabbine iman ettik” dediler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
20-Ta Ha Süresi																Yaprak 08A			Cüz 16			Süre 20			Sayfa 315															
Bu Cüz Yaprağa git																01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۱۵

سُورَةُ طه

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا

تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ

الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَالْقِيَمَاسُ يَمِينُكَ تَلْقَفُ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ

وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾ فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا أَمَّا رَبِّ

هَرُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾ قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَىٰ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ

الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قَطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافِ

وَلَا صَلْبَيْكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ إِنَّا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ﴿٧١﴾

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَ نِيَامِنَ الْبَيْتَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ

مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا أَمَّا رَبِّنَا

لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ

خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ

لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ

فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿٧٦﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ta Ha /71 – “Ya!, dedi Firavun, benden izin çıkmadan ona inandınız ha!

Anlaşıldı: Size sihir öğreten ustanız oymuş!

Ellerimizi ve ayaklarımızı değişimli şekilde keseceğim ve sizi hurma dallarına asacağım!

İşte o zaman anlayacaksınız kimin azabı daha şiddetli, daha devamlı!” [7,123]

Ta Ha /72 –

“Mümkün değil” dediler, bize gelen bunca delillere ve bizi Yaratanı karşı seni tercih edemeyiz.

İstedigin hükmü ver. Senin hükmün nihayet, bu dünyada geçer.”

Ta Ha /73 – “Biz

Rabbimize iman ettik. Onun günahlarımızı, özellikle bizi yapmaya zorladığın sihir günahını affedeceğini umuyoruz.

Allah elbette daha hayırlı ve O'nun mükâfatı daha devamlıdır.”

Ta Ha /74 –

Doğrusu kim Rabbine kıyamette suçlu olarak gelirse onun yeri cehennemdir.

Orada ne ölü kurtulur, ne de yaşamı hayat sayılır. [35,36; 87,11-13; 43,77]

Ta Ha /75 – Her

kim de makbul ve güzel işler yapmış mümin olarak gelirse, onlara da pek yüksek mevkiler vardır.

Ta Ha /76 –

Zemininden ırmaklar akan Adn cennetleri var.

Onlar oraya ebedi kalmak üzere girecekler.

İşte kötülüklerden armanların mükâfatı budur.

Ta Ha /77 – Biz Mûsâ'ya şöyle vahyettik. Kullarımla geceleyn Mısır'dan yola çık.

Asanı vurarak denizde onlara kuru bir yol aç.

Firavun'un size ulaşmasından ve boğulmanızdan endişe edip korkmayın. [26,52; 44,23]

Ta Ha /78 – Firavun da askerleriyle onun peşine düştü. Deniz onları öyle bir sardı ki birden yutuverdi. [26,60-66]

Ta Ha /79 – Böylece Firavun halkını kurtuluşu değil, yanlış yola, çıkmaza götürdü. [11,98]

Ta Ha /80 – Ey İsrail evlatları! Sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tur'un sağ tarafında (Mûsâ ile konuşmayı) size vaad ettik. Size çölde kudret helvasıyla bildircin lütüftük. [2,51]

Onları orada bırakıp, Allah Teâlâ İsrailoğullarına, bu büyük lütüfünü hatırlatıyor. Zira kesin olan toplan yok edilmekten, Allah kendilerini kurtarmıştı.

Dünya hayatlarını kurtarmadan sonra, daha da önemli olan ebedi hayatlarını kurtarma vesilesi olan Tevrat nimeti hatırlatılıyor. Tevrat'ın verilmesi için yapılan vaad Hz. Mûsâya yapıldığı halde, bütün o insanlara yapılmış olarak ifade buyruluyor. Zira dünya ve ahiret mutluluklarına vesile olan bir kitaptan istifade edenler onlar olacaktı.

Ta Ha /81 – O halde size verdiğimiz rızıkların en hoş ve temiz olanlarından yeyin, ama bu hususta taşkınlık yapmayın, yoksa gazabım tepenize iniverir.

Kimi de gazabım çarparsa artık o uçuruma düşmüştür.

Ta Ha /82 – Şu da muhakkak ki inkârdan dönüş yapan, iman eden, güzel ve makbul işler yapan, böylece doğru yola giren kimseyi de affederim.

Ta Ha /83 – Hem seni halkından çabucak ayrılp gelmeye sevkeden sebep ne ey Mûsâ?

Hz. Mûsâ, ümmetinden 70 kişi seçerek Tevratı almak üzere onlarla Tûr'a gidiyordu. Kendisi, Rabbinde olan şevkinden ötürü ilerleyip o yetmiş nakibi geride bırakmıştı.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
20-Ta Ha Süresi	/															Yaprak 08B			Cüz 16			Süre 20			Sayfa 316															
Bu Cüz Yaprğa git																01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ طه

۳۱۶

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا

فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۚ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ

بِجُنُودِهِ فَعَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۗ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ

قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ۚ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَا كُفَّٰمٍ مِنْ عَدُوِّكُمْ

وَوَعَدْنَا كُفَّٰمَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلٰوَىٰ

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ

غَضَبِي ۖ وَمَنْ يَحِلِّلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۖ وَآتَىٰ لَغْفَارًا

لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا تَمَّ اهْتَدَىٰ ۗ وَمَا أَعْجَلَك عَنْ قَوْمِكَ

يَا مُوسَىٰ ۗ قَالَ هُمْ أَوْلَىٰ عَلَيَّ أَتْرَبِي وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ

ۗ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمْ

السَّامِرِيُّ ۗ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ

يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ

الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ

مَوْعِدِي ۗ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا

أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكِ الْقَى السَّامِرِيُّ

Ta Ha /84 –

“Onlar, dedi, beni izliyorlar. Benden daha çok razı olman için sana kavuşmakta acele davrandım ya Rabbi!”

حزب

Ta Ha /85 – Allah buyurdu: “Sen öyle biliyorsun amma onlar senin izinde değiller,

Zira Biz senin ayrıldıktan sonra halkını sınadık ve Samiri onları yoldan çıkardı.” [17,138] (KM, Çıkış 32,4,24; Hoşca 8,5-6; 1 Krallar 1,28)

Tevrat'a göre (Çıkış, 32, 4 ve 24) bu altın buzağı heykelini yapan bizzat Harun (a.s.) dir. Halbuki Kur'an-ı Kerim için doğrusunu bildirerek bunu yapanın Samiri olduğunu bildirip, Hz. Harunun bundan beri olduğunu ilan eder.

Ta Ha /86 – Mûsâ derhal son derece kızgın ve üzgün olarak halkına döndü: “Ey milletim, Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı?

Verilen sözün üzerinden çok uzun süre mi geçti, yoksa Rabbinizin gazabının tepenize inmesini mi istiyorsunuz ki bana olan vaadinizden caydınız?

Ta Ha /87 – “Biz, dediler, kendi güç ve irademizle sana olan vaadimizden dönmedik.

Fakat biz o halkın, Mısırlıların zinet eşyalarından birtakım ağır ağırlıklı yüklenmiştik.

Onları ateşe attık. Samiri de kendi mücevheratını atıverdi.

İsrailoğulları Mısırdan çıkmadan önce Mısırlılardan bir miktar altın ve zinet eşyaları ödünç almışlardı. Hz. Mûsâ'nın dönüşü gecikince Samiri: “Onun engellenmesinin sebebi, sizdeki bu emanetlerdir.” dedi. Bunun üzerine, altınları getirip onun önünde topladılar. Samiri de eritip buzağı şekline koydu. Sonra Cebrail (a.s.) in bineğinin izinden avuçladığı bir avuç bereketli toprağı sürünce, buzağı ses çıkardı. Razi'ye göre bunun sebebi ona hayat girmesi değil, heykele konulmuş olan bazı deliklere hava girmesi sonucunda buzağı heykeli ses çıkarıyordu.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ta Ha /88 –

Derken o, ahali için bögürme marifeti olan bir buzağı heykeli döküp çıkardı. Samiri ve arkadaşları: “İşte bu, sizin de, Mûsâ'nın da tanrısıdır, ama Mûsâ bunu unuttu” dediler.

Son cümlede, Hz. Mûsâ'nın unuttuğunu iddia ettikleri söz ile, şu iki şey kasdedilmiş olabilir: Samiri ve taraftarları: “Bu buzağı tanrıdır, fakat Mûsâ bunu unutup gitti.” yahut “Mûsâ, onun tanrı olduğunu unuttu” demek istemişlerdi.

Burada bu halkın maddencilğine de ayrıca işaret edilmiş olabilir: Som altın buzağı heykeli karşısında akılları başlarındın gitti. “Bu dururken insan başka şeyin ardına düşer mi?” demek istediler, vallahu a'lem.

Ta Ha /89 – Onlar görmüyorlar mıydı ki o heykel, kendilerine mukabele edecek bir çift laf söyleyemiyor.

Kendilerinden ne bir zararı önleyebiliyor, ne de bir fayda sağlayabiliyordu.

Ta Ha /90 – Doğrusu, Harun onlara, bundan önce: “Ey milletim! dedi, siz bu heykel ile imtihana tâbi tutulduunuz.

Şu kesindir ki sizin Rabbiniz Rahmandır (çok şefkatli ve merhametlidir).

O halde beni izleyin ve emrime itaat edin!”

Ta Ha /91 – Onlar ise: “Mûsâ yanımıza dönünceye kadar ona tapmaya devam edeceğiz” diye karşılık vermişlerdi.

Ta Ha /92- Ta Ha /93 – Mûsâ döndüğünde bu durumu bilmediğinden:

“Harun!, dedi, onların saptığını gördüğünde benim izimce gelmene ne mani oldu, yoksa emrime karşı mı geldin?” deyip onu sakalından tutarak çekmeye başladı. [7,142]

Ta Ha /94 – “Ey anamın oğlu!” dedi Harun. “lütfen sakalımdan, saçımdan beni çekiştirip durma. Ben, senin “İsraail oğullarının içine ayrılık soktun, sözümü dinlemedin” demenden endişe ettim.”

Ta Ha /95 – Bu sefer Samiri'ye dönerek: “Samiri! peki senin derdin nedir?” dedi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30											
20-Ta Ha Süresi	/															Yaprak 09A					Cüz 16					Süre 20					Sayfa 317										
Bu Cüz Yaprğa git																01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۳۱۷

سُورَةُ طه

فَاخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورًا فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُم

وَالَهُ مُوسَىٰ فَانْسَىٰ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ

قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ

لَهُمْ هُرُونُ مِنْ قَبْلِ يَاقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ

رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ

عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾ قَالَ يَا هَرُونُ

مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾ أَالَتَّبِعِينَ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ

فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا

خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ

قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ

لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ

عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا

إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

Ta Ha /96 – “Ben, dedi, ben onların görmedikleri bir şeyi gördüm.

O Resül'ün izinden bir avuç toprak alıp onu potanın içine attım. İşte böylece nefsim böyle yapmayı bana hoş gösterdi.”

Samiri bu sözü ile şunu demek istemişti: “Ben onların göremediklerini, yani Hayat bineği üzerinde sana gelen Cebrail (a.s.)'ı, gördüm. Kalbime bu duygu geldi, onun izlerinden bir avuç toprak aldım, onun bereketinden yararlanmak istedim.”

Ta Ha /97 – “Defol!” dedi Mûsâ, artık ömrü boyunca sen: “Bana dokunmayın, benden uzak durun!” diyeceksin, yalnız yaşamaya mahkûm olacaksın.

Ayrıca senin asla kurtulamayacağın bir ceza günü var.

Şimdi tapınp durduğun tanrına bak! Biz onu yakacağız, sonra da ufalayıp denize savuracağız.” {KM, Tesniye 9,21}

Samiri'nin bundan sonra ağır bir bulaşıcı hastalığa yakalanması sebebiyle yalnızlığa terk edilmiş olması mümkündür. Bir kısım oryantalistler Samiri'yi, Hz. Mûsâdan birkaç asır sonra kurulan Sameriyye şehrinde sanıp, Kur'an'ın tarihi bir moksanlık yaptığını, iddia ederler. Onlara kalsa Hz. Peygamber (a.s.) (haşa) Yahudi kaynağından aldığı bilgiyi böyle anlatmış olmaktadır.

Oysa Samiri özel isim olmayıp, Samiri ırk ve bölgesine mensubiyet bildirir.

Mezepotamya'nın en meşhur halklarından olan Sümerler vardı. Mısırlıların, bu konuda olan şahıslara Samiri veya Sameri demiş olmaları rahatlıkla düşünülebilir. (Mevduđi, Tefhim) Mevcut Tevrat nüshalarında bu konu “Çıkış” kitabı boyunca anlatılır. Bu arada, peygamberlik hakkında iftiralara da rastlanır (Mesela; güya Harun (a.s.) buzağı heykelini yapıp İsrailoğullarını ona tapmaya çağırmıştır. (Çıkış, 32, 1-6). Bunların tahriyat kabilinden olduğunu söylemeye gerek yoktur.

Ta Ha /98 – Sizin İlahınız yalnız Allah. Ondın başka yoktur ilah. O herşeyi ilmi ile ihata etmiştir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ta Ha /99 – İşte böylece sana geçmiş mühim olaylardan bir kısmını anlatıyoruz.

Tarafımızdan sana da bir zikir verdik. [41,41; 15,9; 21,50]

Zikir: Tevhid ve tebliğ tarihindeki birçok ibretli hadiseyi, peygamberlerin örnek davranışlarını, halklarını eğiten irşadlarını, birçok mucizeyi hatırlatarak Hz. Peygambere de bu özelliklerin verildiğine delâlet eden Kur'an'ın Kerimidir. Kur'an'ın, bunların yanında insanı eğiten, yetiştiren, uyarıcı, yönlendiren ilahî direktifler (buyruklar) ihtiva ettiğini de ifade eder.

Ta Ha /100 – Kim ona sırtını çevirirse, muhakkak ki o, kıyamet günü büyük bir vebal yükünecektir. [11,17]

Ta Ha /101 – O yükün altında daimi olarak kalacaklardır. Kıyamet günü bu yük, onlar için ne ağır bir yük olacaktır!

Ta Ha /102 – Sürat üfleneceği gün, Biz suçlu kâfirleri, gözleri (korku ve heyecandan) gömögök vaziyette haşredip toplayacağız.

Mahşer meydanında gözleri gömögök, yüzleri kapkara, velhasıl pek çirkin vaziyette toplanmaları kastedilmiştir.

Ta Ha /103 – Kendi aralarında sessizce konuşurken:

“Dünyada, olsa olsa on gün kadar bir şey kaldınız” derler.

Ta Ha /104 – Aralarında konuştukları konuyu Biz pek iyi biliriz.

Onların en mütedil ve en makul olanı, o zaman “Siz bir günden daha fazla kalmadınız.” diyecek. [30,55; 79,46; 35,37; 23,112-114]

Ta Ha /105- Ta Ha /106 – Bir de sana o gün, dağların durumunu sorarlar. De ki:

“Rabbim onları darmadağın edecek, ufalayıp savuracak, yerlerini dümdüz, boş vaziyette bırakacak”

Ta Ha /107 – “Orada artık ne iniş, ne yokuş göremeyeceksin”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
20-Ta Ha Süresi	/															Yaprak 09B			Cüz 16			Süre 20			Sayfa 318					

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ طه

٣١٨

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ

مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۚ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ وِزْرًا ۚ خَالِدِينَ فِيهِ ۗ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ۚ

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۚ

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۗ نَحْنُ أَعْلَمُ

بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۚ

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ فَيَذَرُهَا

قَاعًا صَفْصَفًا ۚ لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ

الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۚ

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۚ

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۚ

وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۚ

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا ۚ

وَلَا هَضْمًا ۚ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا

فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۚ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ta Ha /108 – O gün insanlar, Hakkın davetçisine hiç bir tarafa sapsamdan uyarlar.

Rahmanın azametinden dolayı sesler kısılmıştır.

Artık bir fısıltıdan başka bir ses işitemezsin. [19,38; 54,8]

Ta Ha /109 – O gün, Rahmanın şefaati izni verip sözünden razı olduğu kimselerden başkasının şefaati fayda vermez. [2,255; 53,26; 21,28; 78,38]

Ta Ha /110 – O, onların geleceklerini de geçmişlerini de bilir. Kulların ilmi ise bunu asla kavrayamaz. [2,255]

Son cümle şu mânaya da gelebilir: “Onlar ise bilgi kapasiteleri ile Allah’ı kavrayamazlar”

Ta Ha /111 – Bütün yüzler, hayatın ve hakimiyetin tam mânasıyla sahibi olan Hayy-u Kayyum’a baş eğmiştir.

Zulüm yüklenerek gelen, gerçekten perişan olmuştur. [31,13]

Ta Ha /112 – Mümin olarak güzel ve makbul işler işleyen ise, ne zulümden, ne de haklarının çiğnenmesinden korkmaz.

Ta Ha /113 – İşte böylece bu kitabı Araçça bir Kur’an olarak indirdik ve onda uyarı ve tehditlerimizi farklı üsluplarla anlattık.

Ta ki insanlar Allah’a karşı gelmekten korunsunlar ve ta ki o, kendilerine bir ibret ve uyarı versin.

İbret verecek şey, Kur’an veya yapılan tehditler olabilir.

Ta Ha /114 –

Demek ki gerçek Hükümdar olan Allah çok Yücedir.

Sana vahyedilmesi henüz tamamlanmadan unutmaya endişesi ile Kur'an'ı okumada acele etme ve: "Ya Rabbi! benim ilmimi artır" de. {23, 116; 75,16-19; 114,2} {KM, Çıkış 15,18; İşıya 24,23}

Vahyin başlangıcında Peygamber Efendimiz, vahyedilen ayetleri unutmamak için gayri ihtiyari içinden dilini kıpırdatarak tekrarlıyordu. Bu, müteakip ayetleri de bellemesine engel olabiliyordu. Allah Teala Kıyame, 16-18 ayetleriyle unutturmama garantisini verince, Hz. Peygamber rahatladı.

Allah, Resul-i Ekremine ilmimi arttırmasından başka bir şey arttırmayı istemesini emretmemiştir. İbn Mes'ud (r.a) bu âyeti okuduğunda: "Ya Rabbi, benim ilmimi, imanımı ve yakınlığı (kesin inancımı) artır" diye dua ederdi.

Ta Ha /115 – Doğrusu Biz daha önce Adem'e de vahiy ve emir vermiştik, ne var ki o ahdi unuttu, onda bir azim bulamadık.

Bir zelle sebebiyle Hz. Adem'in cennetten çıkarılmasının, hikmeti tek kelime ile "ilahî görevlendirme" dir. Beşeriyetin bütün fikri ve manevî terakileri ve her türlü kabiliyetlerinin gelişmesi ve insanlığın mahiyetinin Allah'ın isimlerine mükemmel bir ayna olması, o görevin sonuçlarındandır. Şayet cennette kalsaydı, melekler gibi makamı sabit kalırdı. Çok sayıda melâike zaten vardı. Allah'ın hikmeti, dünyanın mamur edilmesini ve nihaysiz makamlara çıkabilecek insanın istidatlarını geliştirmeye elverişli bir imtihan diyarı gerektiriyordu.

Ta Ha /116 – Düşünün ki Biz, bir vakit meleklere: "Adem'in önünde (Allah'a) secde edin" dedik, hepsi secde ettiler, yalnız İblis diretti.

Ta Ha /117 – Biz de dedik ki: "Adem!, iyi bil ki bu, sana da eşine de tam bir düşmandır.

Sakin sizi cennetten çıkarmasın, sonra perişan olur, helâke sürüklenirsin."

Perişanlık "geçim derdine düşmek" diye tefsir edilir.

Ta Ha /118- Ta Ha /119 – "Sen cennette asla açlık çekmeyecek, asla çıplak kalmayacaksın.

Orada asla susuzluk çekmeyecek ve güneşin kavurucu sıcağına maruz kalmayacak.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
20-Ta Ha Süresi	/															Yaprak 10A					Cüz 16			Süre 20			Sayfa 319													
Bu Cüz Yaprağı git																01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۱۹

سُورَةُ طه

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ

قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٦﴾

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا

مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٨﴾

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ

قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ ﴿١٢٠﴾

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ

عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ﴿١٢١﴾ ثُمَّ

اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا

جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فِيمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى

فَمَنْ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنِّي

ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَىٰ

﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

Ta Ha /120 – Ama şeytan ona vesvese verip: "Adem!, dedi, ister misin sana ebediyet (ölümsüzlük) ağacını, zamanın geçmesiyle zeval bulmayan bir devlet ve saltanatı göstereyim?" [2,35] {KM, Tekvin 3,22; Vahiy 22,14}

Ta Ha /121 – Derken ikisi de o ağacın meyvesinden yediler. Bunun üzerine edep yerlerinin açık olduğunu farkettiler. Derhal cennet yapraklarıyla üzerlerini örtmeye başladılar.

Böylece Adem Rabbine karşı geldi de şaşı kaldı.

Ta Ha /122 – Sonra Rabbi onu seçti, tövbesini kabul etti ve onu hidâyetine mazhar etti.

Ta Ha /123 – Onlara hitaben buyurdu ki: Kiminiz kiminize düşman olarak cennetten yere ininiz.

Sonra ne zaman Benden bir rehber gelirdi de, kim ona tâbi olursa, artık o ne yolu şaşırır, ne de bedbaht olur.

122 ve 123. ayetler bu konu bakımından çok önemlidir. (Kırs, 2,37 - 38) Allah Hz. Adem ile Hz. Havva'nın tövbelerini kabul ettikten sonra dünyaya gönderiyor. Demek ki dünyaya göndermek cezalandırma değil, bir taltiftir. Allah insanı, böylece dünyaya, kendi halifesi olarak gönderiyor (2, 30) dünyayı mâmur etme yetkisi ile donatıyor. Bu görevlendirme de gereksiz değildir. Gök, yer, dağlar gibi diğer yaratıklar bu görevi kabul etmemişler (33, 72) sadece insan yüklenmiştir. Hz. Adem'in ömrü, dünyanın ömrüne göre çok kısa olduğundan, onun evlatları kendisine halef olmuşlardır.

Ta Ha /124 – Ama kim Benim zikrimden yüz çevirirse kitabımı dinlemez ve Beni anmaktan gaflet ederse, ona dar bir geçim vardır ve Biz onu kıyamet günü kör olarak diriltir, duruşmaya getiririz.

Ta Ha /125 – "Ya Rabbi, der, ben gözleri gören biri olduğum halde neden beni kör olarak haşrettin?"

[17,97]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ta Ha /126 –

Buyurur ki: “Bu böyledir. Nasıl âyetlerimizi sana geldiğinde sen onları unuttuysan, bu gün de sen öyle unutulur, bir kenara atılırsın.”

Ta Ha /127 –

İşte inkârda ve günahta hadlerini aşanları ve Rab’lerinin âyetlerine inananmayanları böyle cezalandırırız.

Âhiret azabı ise elbette daha şiddetli ve daha devamlı olacaktır.

Ta Ha /128 –

Bugün meskenlerinde dolaştıkları, daha önce yaşamış bunca nesilleri helâk edişimiz, onları yola getirmedik mi?

Elbette bunda akıllı kimseler için alınacak dersler vardır. [22,46; 32,26]

Ta Ha /129 –

Eğer Rabbin tarafından daha önce verilmiş bir söz ve tayin edilmiş bir vaade olmasaydı, azap onlara çoktan gelmiş olurdu!

Ta Ha /130 –

O halde onların söylediklerine sabret.

Güneşin doğmasından ve batmasından önce Rabbinin yüceliğini ilan et, O’na hamdet.

Gecenin bazı vakitlerinde, gündüzün bazı taraflarında da O’na ibadet et ki Allah rızasına eresin.

Burada beş vakit namaza işaret edilmektedir. Âyette geçen hamd ile tesbihten maksat namazdır. Güneşin doğmasından önce sabah namazı, batmasından önceki: İkinci namazı, gecenin bir kısım saatleri: akşam ile yatışı, gündüzün bazı taraflarındaki namaz ise öğle namazıdır.

Ta Ha /131 –

Onlardan bazı zümrelere, sırf kendilerini denemek için verdiğimiz dünya hayatının süslerine gözünü dikme.

Rabbinin sana verdiği nimet, hem daha hayırlı ve değerli, hem de daha devamlıdır. [15,88; 93,5]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
20-Ta Ha Süresi	/															Yaprak 10B					Cüz 16			Süre 20			Sayfa 320													
Bu Cüz Yaprağa git																01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ طه

٣٢٠

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا كَذَلِكَ الْيَوْمِ تَنْسَى ﴿١٢٦﴾

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ

أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٢٧﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ

يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا

كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ عَلَى مَا

يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ

أَنَائِ الْيَلِّ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ

عَيْنَيْكَ إِلَى مَأْمَتِّعْنَابِهِ أَوْ جَاءَ مِنْهُمْ زَهْرَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٣١﴾ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ

وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ

لِلتَّقْوَى ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا آيَاتُنَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ

بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْلَا أَنَّا أَهْلَكْنَا هُمْ بِعَذَابٍ

مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ

مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا

فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٣٥﴾

Ta Ha /132 –

Ailene ve ümmetine namaz kılmalarını emret, kendin de namaza devam et.

Biz senden rızık istemiyoruz, bilakis senin rızık Bizze aittir.

Güzel âkıbet, takvâdadır, yani Allah’ı sayıp haramlardan korunmaktadır.

Razi’nin belirttiği üzere, Allah, kullarına ihtiyacı olmadığını, namazı, ibadeti kullanırın kendi faydaları için emrettiğini böylece belirttimiş olmaktadır.

Tevrat’ın elimizdeki muharref nüshasında sık rastlanan bir tanımlamaya göre, namaz “kıskanç bir Tanrıya ödenen bir vergi veya haraç olarak değil”, fakat sadece ifa edenin kendi yararına olan bir fiil olarak anlaşılmalıdır.

“Senden rızık istemiyoruz: Kendinin ve ailenin rızıkını temin için çalışmanı ve bu yüzden risalet görevini ihmal etmeni istemiyoruz” demektir.

Ta Ha /133 –

O Resül, gerçek peygamber olduğuna dair Rabbinden bizim istediğimiz bir mucize getirirse ya!” dediler.

Onlara önceki semavi kitaplarda bulunan belgeler deliller gelmedi mi?

Bu âyetten Kur’an’ın, önceki semavi kitaplarla aynı temel gerçekleri dile getirdiği anlaşılmaktadır. O kitaplarda Hz. Peygamber (a.s.)’ın geleceğine dair haberlere de ima edildiği düşünülebilir. (Tesniye 18, 15 ve 18; Yuhanna 14, 16 ve 15, 26 ve 16,7). Böylece Hz. Peygamberin gelmesinin orada bildirilenlerin bir beyyinesi, bir ispatı olduğu belirtilmiş oluyor.

Ta Ha /134 –

Şayet Biz peygamber gelmeden kendilerini azab ile helâk edecek olsaydık onlar:

“Ey Ulu Rabbimiz, ne olurdu bize bir elçi gönderseydin de, biz böyle rezil ve hakir olmadan önce senin âyetlerine uysaydık!” derlerdi. [10,97; 6,155-157; 10,110]

Ta Ha /135 – De ki: “Herkes beklemede!

Siz de gözleyin bakalım. Doğru yolu tutanların, hidâyete erenlerin kim olduğunu yakında anlayacaksınız!” [25,42; 54,26]

21-ENBİYA SÜRESİ

112 âyet olup, Mekke döneminin sonlarında inmiştir. Bir önceki Tâ hâ süresinin sonlarında geçen dümdüz yolu, geniş tarzda anlatır. Mekke müşriklerinin akaid esaslarına yaptıkları itirazlara cevaplar verilir. İnsanlara tarihin çeşitli dönemlerinde doğru yolu gösterip faziletli mücadelesi yapan nebilerin (Mûsâ, Harun, İbrâhim, Lût, İshak, Yâkub, Nüh, Davud, Süleyman, İsmâil, İdris, Zülkifl, Yunus, Zekeriyya, Yahya ve İsâ nebilerin (aleyhimü'sselam), bilhassa Hz. İbrâhim'in (a.s.) tevhid mücadelesi ve fazileti ayrıntılı olarak nakledilir.

Sonunda bu kıssaların gayesi olarak İslâm'ın tek din olduğu bildirilir Hz. Peygamber (aleyhi's selam) teselli edilerek süre sona erdirilir.

Enbiya /1 – İnsanların hesap verme vakti yaklaştı. Ama onlar hâla koyu bir gaflet içinde haktan yüz çevirmekteler. [16,1; 54,1]

Enbiya /2-Enbiya /3 – Rab'leri tarafından kendilerine gelen her yeni uyarıyı,

alaya alıp kalpleri eğlenceye dalarak dinlerler.

Hem o zalimler aralarında kulis yapıp, şu fısıltıyı, gizlice yayarlar: “O da sizin gibi bir insandan başka birşey değil.

Şimdi siz göz göre göre sihre mi kapılacaksınız yani?” [17,48; 25,9]

Enbiya /4 – Resul dedi ki: “Rabbim gökte olsun, yerde olsun, söylenen her sözü bilir.

O öyle mükemmel iştiir, öyle mükemmel bilir ki!” [17,48; 25,9]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30												
21-Enbiya Süresi	/																Yaprak 01A			Cüz 17			Süre 21			Sayfa 321																
Bu Cüz Yaprğa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۳۲۱

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾ مَا يَأْتِيهِمْ

مِنْ ذِكْرِ مَنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ

مِثْلِكُمْ أَفْتَاتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ

فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا اضْغَاثُ

أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرِيهِ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ

الْأُولُونَ ﴿٥﴾ مَا آمَنْتَ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ

يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا

أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لِاتَّعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا

لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَا هُمْ

الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَاهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾ لَقَدْ

أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

Enbiya /5 – (Kur'ân'ı kime mal edecekleri konusunda şaşır kaldılar,

cevapları kendilerini bile tatmin etmeyip durmadan fikir değiştirdiler.) “Hayır dediler, bu *adğâsu ahlam*: karışık karışık rüyalar.

“Yok yok, böyle değil, anlaşlan onu kendisi uydurmuş!”

“Hayır! bu da değil, galiba o bir şair!”,

“öyleyse önceki peygamberlere verilen mucizeler kabildinden istediğimiz mucizeyi bize gösterebilir!” [17,59; 10,96-97]

Enbiya /6 – Kendilerinden önce imha ettiğimiz hiç bir şehir halkı iman etmedi, şimdi bunlar mı iman edecekler?

Enbiya /7 – Biz senden önce de, ancak kendilerine vahiy gönderdiğimiz birtakım erkekleri peygamber gönderdik. Şayet bilmiyorsanız, hatırlayıp bilenlere sorunuz.

Hatırlayıp bilenler diye tercüme edilen kelimenin aslı “Ehlu'z-zikir” yani Kitap, Tebliğ veya uyarının muhatapları” demektir. Tevrat, İncil, Kur'ân esas itibarıyla bir kitap ve uyarıdır.

Enbiya /8 – Biz onları yeyip içmeyen bedenden ibaret kılmadık; hem dünyada onlar ebedî olarak da kalmadılar.

İnsan olarak onlar yemeye içmeye muhtaç idiler. Onlar ölümsüz de değildiler, ömür sürelerini tamamlayıp vefat ettiler.

Enbiya /9 – Sonra onlara verdiğimiz sözü yerine getirdik.

Onları ve beraberlerinde bulunan dilediğimiz kullarımızı kurtardık, haddi aşanları ise helâk ettik.

Enbiya /10 – Muhakkak ki, hayatınız için gerekli olanları içeren, size şan ve şeref sağlayan bir kitap indirdik. Neden düşünmüyorsunuz? [43,44]

Enbiya /11 – Zulme batmış nice beldelerin bellerini kurdık, onlardan sonra da başka toplumlara yarattık. [17,17; 22,45]

Enbiya /12 – Onlar bizim baskınımızı hisseder etmez, derhal bineklerine yönelip kaçmaya yeltendiler. **Enbiya /13** – “Yok, dedik, tepinmeyin, dönün o içinde şımarığınız refah ve konfora! Dönün o konaklarınıza ki sorguya çekileceksiniz.”

Enbiya /14 – “Eyvah!, dediler, gerçekten biz zalim kimselermişiz! Eyvah! Eyvah!”

Enbiya /15 – Bu feryatları sürüp gitti. Nihayet onları öyle yaptık ki biçildiler, sönpül kül oldular...

Enbiya /16 – Elbette Biz göğü, yeri ve aralarında olan varlıkları oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık. [38,27; 53,31]

Yüce Allah kâinatı dolduran kudret, hikmet ve sanat mucizelerini insanlar inceleyip onların Yararatıcısını tanınsınlar, onlardaki menfaatlerini elde etsinler, onların ebedi cennetteki asıllarına delâletlerini anlasınlar ve bir de burada yaptıkları işleri, iyilikler için mükâfat, kötülükler için ceza olarak karşılığını alsınlar, böylece hak yerini bulsun diye yarattığını burada beyan buyuyor.

Enbiya /17 – Eglenmek isteseydik nezdimizde eğlenecek çok şey bulurduk! Faraza yapacak olsak, öyle yapardık!

Allah'a eş, evlat, kız, oğul, nesil isnad eden şirk inançlarını, açıkça reddetmek içindir. Zira yüce âleme melâike, hüriler gibi mahlûklar zaten vardı. Onlar dururken yeryüzünden eş, evlat edinmeye gerek olmazdı.

Enbiya /18 – Hayır! Biz gerçeği söyler, gerçeği yaparız!

Hakkı batılın tepesine indiririz de beynini parçalar, bir anda canı çıkar o batılın!

Allah hakkındaki böyle boş düşüncelerinizden ötürü yuh aklınıza, yazıklar olsun size!

Enbiya /19 – Halbuki göklerde olsun, yerde olsun kim varsa O'nun mülküdür. O'nun nezdindeki melekler O'na ibadeti, ne gurur meselesi yapar, ne de ibadetten yorulurlar. [4,172]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
21-Enbiya Süresi	/																Yaprak 01B			Cüz 17			Süre 21							Sayfa 322

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

۳۲۲

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا

قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَسُوا بِأَسْنَانَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَا كِنِمْ لِعَلَّكُمْ

تُسْأَلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ

دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا

السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِاعْبَيْنَ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ

لَهُوَ لَا تَتَّخِذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ

عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ اتَّخَذُوا

مِنْ دُونِهِ إِلَهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مَن مَّعِيَ وَذِكْرٌ

مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

Enbiya /20 – Gece gündüz, usanmadan, ara vermeden tesbih ve ibadet ederler. [66,6]

Enbiya /21 – Buna rağmen, yine de onlar, yerde birtakım varlıkları, insanları öldükten sonra

dirilecekleri zamanı ile tanrı edindiler. **Enbiya /22** – Halbuki gökte ve yerde, Allah'tan başka tanrılar bulunsaydı oraların

nizamı bozulurdu. Demek ki o yüce Arş ve hükümların sahibi Allah, onların zanlarından, onların Allah'a reva gördükleri vasıflardan münezzehtir, yücedir! [23,91]

Kâinata kemal sıfatları ile muttasıf, yani ilim, kudret, iradesi mutlak ve sınırsız olan birden fazla ilah bulunsaydı, farazi olarak şu ihtimaller olabilir: 1. Onlardan yalnız birinin hükmü yürüseydi diğerleri âciz ve noksan olurlardı ki bu ilah olmakla bağdaştırılmaz. 2.

Her biri eşit kudret ve hakimiyete sahip olsalardı, ayrı ayrı nizamların bulunması gerekirdi. O takdirde de, mevcut olan bu nizam bulunmazdı. 3. İlahların fazla değil, sadece iki tane olup bunların bir tek nizam kurup birleştikleri varsayılırsa iki etkenin (iletin) bir nesne (malûl) üzerinde çekişmesi sonucuna ortaya çıkar, nizamın devamı imkânsız olurdu. 4. Birbirleriyle anlaşmazlık halinde olsalardı zaten baştan beri nizam kurulamazdı.

Bu âyet-i kerime Kelam ilminde, tevhidin ispatında en önemli kaynak teşkil eden esaslardan biridir. Kelamda buna bürhan-ı temânu adı verilir.

Enbiya /23 – O yaptıklarından sorumlu değildir. O'nu sorguya çekecek kimse yoktur, ama insanlar mutlaka sorgulanacaklardır. [15,92-93; 23,88]

Enbiya /24 – Yine de tuttular, O'nun yanısıra başka birtakım tanrılar edindiler. Ey Resûlüm! De ki: “İddianızı ispatlayın, delilinizi getirin görelim!”

Böyle bir delil de getiremediklerine göre -ki: “İşte bu tevhid, benimle beraber olanların ve benden önceki peygamberlerin öğretilisidir.”- Hayır, onların çoğu gerçeği bilmiyor ve bu sebeple de ondan yüz çeviriyorlar.

Enbiya /25 –
Nitekim senden önce
hiç bir peygamber
göndermedik ki ona:

“Benden başka
İlah yok, öyleyse yalnız
Bana ibadet edin!” diye
vahyettiği olmayalım.
[43,45; 16,36; 21,92]

Enbiya /26 –
Gerçek bu iken, bazıları
kalkıp: “Rahman evlat
edindi” iddiasında
bulundular.

O, bundan
münezzektir.

Bilakis onların
evlat dedikleri melekler
O'nun ikram ve
takdirine mazhar olmuş
kullarıdır. [16,57;
43,19]

Enbiya /27 – O,
kendilerine sormadıkça
hiç bir söz söylemezler,
sadece Onun emirlerini
yerine getirirler.

Enbiya /28 – O
onların yaptıklarını da
yapacaklarını da,

açıkladıklarını da
gizlediklerini de bilir.

Onlar, sadece
O'nun razı olduğu
kimse hakkında şefaât
ederler.

Ona duydukları
tazimden ötürü çekinir,
titrerler. [2,255; 34,23]

Enbiya /29 –
Onlardan kim çıkıp da
“O'nun yanısıra ben de
İlahım” diyecek olursa,
buna karşılık
cehennemi veririz. İşte
Biz zalimleri böyle
cezalandırırız.

Enbiya /30 –
Hakkı, inkâr edenler
görüp bilmediler mi ki

göklerle yer bitişik
(bir bütün) idi onları
Biz ayırdık,

hayatı olan her
şeyi sudan yaptık. Hâla
inanmayacaklar mı?

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30											
21-Enbiya Süresi	/																Yaprak 02A			Cüz 17			Süre 21			Sayfa 323															
Bu Cüz Yaprağa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۲۳

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ

عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا

لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ

مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهُ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكْ نَجْرِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْرِي

الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ أَوَلَمْ يَرَأِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ

أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ

وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا

السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ

فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ

أَفَايُنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ

وَتَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةٌ وَإِنَّا لَتَرْجِعُونَ ﴿٣٥﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kâinatın yaratılışı
konusunda bilime yol
gösteren teorilerin en
çok kabul görenleri,
Kur'an'ın bildirdiği

hususlara
yaklaşmaktadır. Güneş
sisteminin oluşumu,
şöyle izah edilmektedir:

“Güneş ve gezegenler,
önce bir bulutu andıran
gaz ve toz (nebula)
halinde idi. Bu kütle,
çekim kuvvetinin
etkisiyle dönmeye ve
soğumaya başladı. Bu
dönüşün süratli olması
sebebiyle yoğunlaşan
ana kütlelerden bazı
parçalar kopup, ana
kütlelerin etrafında
dönmeye devam ettiler
(...) Gezegenler nihayet
iyice soğuyarak
bugünkü şekillerini
aldılar.” (Prof. Dr. A.
Kızıllırmak, Astronomi
Dersleri, 11, 198-201,
İzmir, Ege Üniv. Mat.
1966)

Enbiya /31 – Yerin
insanları sarsmaması
için oraya dağlar
yerleştirdik.

Maksatlarına ermeleri
için orada geniş yollar,
geçitler yaptık.

Enbiya /32 – Göğü de
dengeşizliğe düşmekten
korunmuş bir tavan
durumunda yarattık.

Onlarsa hâla
gökteki delillerden yüz
çevirmekteyler.
[51,47; 91,5; 50,6;
2,22; 12,105]

Portakalın meyvesini
saran kabuğu gibi dünyayı
saran atmosfer tabakasına
işaret olup göklerdeki
kudret delillerine dikkat
çekmektedir.

Enbiya /33 –
Geceyi ve gündüzi,
güneşi ve ayı yaratan
O'dur. Her biri bir
yörüngede
yürümektedir. [6,96;
36,40]

Enbiya /34 – Senden
önce hiçbir insana
dünyada, ebedî hayat
nasib etmedik.

Sanki sen ölsen, onlar
ebedî mi kalacaklar!
[55,26-27]

Enbiya /35 – Her
can ölümü tadacaktır.

Biz, sizi sınamak
için gâh şerle, gâh
hayırla imtihan ederiz.

Sonunda Bizim
huzurumuza
getirileceksiniz.

Enbiya /36 –

Kâfirler seni görünce:
“Bu mu sizin
ilahlarınızı diline
dolayan adam!” diye
alay etmekten başka bir
sey yapmazlar.

Ama bütün kâinatı
yaratana Rahman'a
gelince Onun
anılmasını
reddediyorlar.

(Böylece, asıl
kendilerinin alay
edilmeye müstahak
olduklarını
düşünmüyorlar!)
[25,41-42]

Müşrikler kendi âciz,
cansız putlarına toz
kondurmak istemeyen,
bütün kâinatı bunca hikmet,
sanat, kudret ve rahmetiyle
yaratıp varlıkta tutan
Rahmanın birliğinin
anılmasına tahammül
edemiyorlar. Böylece asıl
kendilerinin ne kadar
akıldan uzak, alay edilmeye
müstahak olduklarını
düşünmüyorlar.

Bu âyette, Allah'ın
Rahman vasfı ile
anılmasına karşı Mekke
müşriklerinin diretmesine
işaret edilmektedir. Az
sonra gelecek 42. âyet de
bu mânâyı teyid eder. Zira
o âyet, Rahman sıfatını
zihinlere yerleştirme
gayesine matuftur. (Anlam
böyle verilmezse diğer
meallerde düşünülen boşluğa
düşülür.)

Enbiya /37 – İnsan,
yaratılışa çok
acelecidir. (Bunu pek
iyi biliyorum. Onun
için, kendisini
uyardığın azabın
çarçabuk gelmeyişi
alay konusu ediyor.)
Hele durun biraz, Beni
de aceleyle getirmeyin,
yakında âyetlerimi size
göstereceğim! [17,11]
Enbiya /38 – Ama yine
de onlar: “Gerçeği
söylüyorsanız, gösterin
artık bu azabı, bu
vaadin gerçekleşmesini
daha ne kadar
bekleyeceğiz!” diye
söylüyorlar.

Enbiya /39 – Dini
olduğu gibi, bu azabı da
böyle inkâr edenler,

onun tepelerine
inceğini, o ateşin
yüzlerini ve sırtlarını
yalamasını
önleyemeyeceklerini,

kendilerine yardım
edecek hiç kimsenin
bulunmayacağını bir
bilselerdi! [39,16; 7,41;
14,50; 13,34]

Enbiya /40 – Onların
beklentilerinin hilafına,

o ateş böyle apansız
gelecek ki, kendileri
birden dona kalacaklar.

Artık ne onu geri
çevirecek güçleri
olacak, ne de
kendilerine süre
verilecek!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30											
21-Enbiya Süresi	/																Yaprak 02B			Cüz 17			Süre 21			Sayfa 324															
Bu Cüz Yaprağa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

۳۲۴

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا

أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ إِلَهُتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ

هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خَلِقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ سَأَرَ يَكُمُ آيَاتِي

فَلَا تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ

وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا

وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ

فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْلُؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ ط

بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ

تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ

وَلَا هُمْ مِنَّا يُضْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَ

هُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي

الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

Enbiya /41 –
Senden önce de nice
peygamberlerle böyle
alay edilmişti.
Ama alay konusu
yaptıkları o azap, alay
edenleri her taraftan
sarıvermişti. [6,34;
3,195]

Enbiya /42 – De ki:
“Geceleyin veya
gündüzün gelecek
tehlikelere karşı o
Rahman'dan başka sizi
kim koruyabilir?”

Ama bunu bilip
Kendisine
yönecekleri yerde,
onlar Rab'lerini
anmaktan
yüz çevirmekteler.
[19,45]

Bu mâna üzerinde
duran İbn Kesir, bu
âyette *min* edatının
gayr anlamına
geldiğine delil getirir.

Enbiya /43 – Ne
o, yoksa, akılları sıra,
onların Bizden başka
kendilerini savunacak
tanrıları mı var?
(Nerde?)

O tanılaştırdıkları
nesnelere kendi
kendilerini bile
koruyamazlar.

Öyleyse, o
müşrikleri Bize karşı
hiç mi hiç
koruyamazlar. Onlar
Bizim tarafımızdan
zaten bir destek
görmezler.

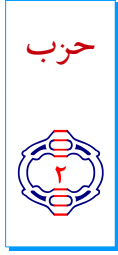
Enbiya /44 –
Kaldı ki Biz onlara da,
babalarına da nimet
verdik, öyle ki uzayan
ömürlerinin tadını
çıkartıp avundular.

Ama görmüyorlar
mı ki Biz yere vaziyet
edip onu bir taraftan
yavaş yavaş
eksiltiyoruz. Durum
böyle iken onlar nasıl
galip gelebilirler?
[46,27; 13,41]

Bu âyetin mânası,
etraf kelimesine
verilecek mânaya göre
değişir. Bu kelime ise
birçok anlamda
kullanılır. Coğrafi veya
küresel anlam gibi,
mecazi anlam da
mümkündür. Şu halde:

1. Müslümanların
kuvvet kazanıp
kâfirlerin topraklarını
elde edip fetihler
yapmaları. 2. Yerin ileri
gelen insanları, alimleri
veya en iyi insanları
gittikçe azalmaktadır. 3.
Fenni yönden tefsir
eden bazı zatlar;
yağmurların, sellerin,
rüzgarların etkisiyle
dağların aşınmasını
veya kutup bölgelerinin
basıklığını
düşünmektedirler.

Enbiya /45 – De ki: “Ben Sizi sadece vahiyle uyarıyorum. Fakat belli ki sağırlar ikaz edildikleri zaman bu çağırımı duyamazlar.”

Enbiya /46 – Eğer onlara Rabbinin azabından bir esinti bile dokunsa: “Eyvah, yazıklar olsun bize, biz gerçekten kendimizi bu azaba müstahak etmekle kendimize zulmetmişiz!” derler. Bu âyet Kur’ân’ın icazına, pek veciz ve özül beyanına açık örneklerden birini teşkil eder. Bu cümleden esas maksat, pek az bir azap ile fazlaca korkutmaktır. Onun için cümlelerin her kelimesi o maksadı pekiştirir. Şöyle ki 1. in: Şart edati, azabın azlığına ve önemsizliğine işaretler. 2. *Nefha* hem bir defaya ait sigası, hem de *temvini* ile azabın önemsizliğini ima eder. 3. *Mess* hafif dokunma demektir. 4. kısımlık bildiren *min* edati. 5. *Nekâl* ve *ikab* gibi kelimeler yerine *azab* kelimesi. 6. Allah’ın Rab isminin ifade ettiği şefkat, hudutsuz şefkatın izin verdiği bir azap. Nisbeten hafif bir azap sayılır.

Enbiya /47 – Biz kıyamet gününe mahsus, öyle doğru ve hassas teraziler koyacağız ki hiçbir kimseye zerre kadar haksızlık edilmez. Hardal tanesi ağırlığında da olsa, yapılan iyi veya kötü işi oraya getirip tartarız. Hesap gördüğü olarak Biz fazlasıyla yeteriz. [18,49; 4,40; 31,16]

Enbiya /48 – Biz, Mûsâ ile Harun’a, Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için bir ışık ve öğüt olan Furkan’ı (hakkı batıldan ayıran kitabı) verdik.

Furkan: hakkı batıldan, doğruyu eğriden, hayrı şerden ayıran, buna dair ölçüler getiren şey demektir. Kur’ân’ın bu sıfatı, ikinci bir özel ismi olarak kullanılmıştır. [2,53; 3,4; 25,1]

Bu âyetten 91. âyete kadar, bazen kısa, nadiren uzunca, peygamber kıssaları yer alır. Bunlarda şunların vurgulandığı intibahı ediniriz: 1. Peygamberlik insanlığın başından beri vardır,

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30												
21-Enbiya Süresi	/																Yaprak 03A			Cüz 17			Süre 21			Sayfa 325																
Bu Cüz Yaprağa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۳۲۵

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ

إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِن مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ

لَيَقُولَنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ

الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ

مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا

لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ

مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ

وَأَبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا اجِثْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ

مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنْ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللَّهِ

لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hz. Muhammed (a.s.) ilk defa bu iddiada olan biri değildir. 2. Önceki nebilerin risaleti Hz.

Muhammedinkinden farklı olmayıp, bilakis aynı inançları öğretmişlerdi. 3. Peygamberler çeşitli tepkiler ve işkencelerle karşılaşmışlar, ama sonunda Allah’ın özel inayetine nail olmuşlar, davaları galip gelmiştir. 4. Peygamberler Allah’ın seçkin kulları olmakla beraber beşerdirler. Beşerin çektiği sıkıntı ve acizliklere maruzdurlar. Bu hususlarda insanüstü değildir.

Enbiya /49 – O müttakiler, görmedikleri halde Rab’lerini gıyabında tazim eder ve hem de kıyametten, o duruşma saatinden korkup titrerler. [50,33; 67,12] **Enbiya /50 –** İşte bu da sana indirdiğimiz kutlu bir mesajdır. Hal böyle iken siz onu inkâr mı edeceksiniz? **Enbiya /51 –** Biz Mûsâ’dan önce de İbrâhim’e hidâyet ve akl-ı selim verdik. Biz onun halini pek iyi biliyorduk. [6,83; 2,124-141; 11,51-60; 16,120-123]

Hz. İbrahim’e verilen *rişd*, ya nübüvvetten önceki hidâyet ve güzel hal yahut nübüvvet olabilir.

Enbiya /52 – O vakit babasına ve halkına: “Nedir bu karşısında durup taştığımız heykeller?” dedi.

Bu sûrede en ayrıntılı kısca Hz. İbrâhim’in (a.s.) kıssasıdır. Zira İbrâhim’in şirki perişan etmesinin, Mekke müşrikleri üzerinde tasavvur edebileceğimiz çok ötesinde bir etkisi vardı. Zira, onu öğündükleri cedleri biliyor, onun kurduğu Kâbeyi en kıymetli varlıkları sayıyor, ona bağlı olmamın maddî manevî nimetlerinden yararlanıyorlardı. Kur’ân’ın Hz. İbrâhim’in putları kırdığını anlatması onları canevlerinden vuruyordu.

Enbiya /53 – “Biz, dediler, atalarımızı bunlara tapar bulduk, biz de onların yaptıklarını yapıyoruz.”

Enbiya /54 – “Yemin ederim ki, dedi, siz de atalarınız da besbelli bir sapıklık içindediniz.” **Enbiya /55 –** Onlar: “Sen ciddi misin, yoksa şakacı insanların yaptığı gibi bizimle eğleniyor musun?” dediler.

Enbiya /56 – “Yool! Şaka ne demek! dedi İbrâhim. Doğrusu sizin Rabbiniz, ancak gökleri ve yeri yarattığı gibi bütün onların da Rabbi olan Zattır. Ben de bu gerçeğe şahitlik edenlerdenim.”

Enbiya /57 – Ve içinden: “Allah’a yemin ederim ki, siz dönüp gittikten sonra mutlaka bu putlarınızın başına bir çorap öreceğim!” diye ekledi.

Enbiya /58 – Onların bütün putlarını paramparça etti, yalnız, halk, belki de olup biten olay hakkında kendisine sorarlar düşüncesiyle, onların büyüklerine dokunmadı.

leallehum ileyhi yercüün
“Olup biten olay hakkında kendisine sorarlar diye” cümlesindeki zamir hakkındaki üç ihtimal zikredilir: 1. Büyük put. Maksat şudur: Müşrikler ona başvursun, bilgi ve çözüm arasınlar. O da âciz olunca, putların bir hiç olduğunu anlaşılar. 2. İbrâhîmi sorumlu tutup ona sorsunlar, o da delillerini onlara anlatsın. 3. Putların boşluğunu anlayıp Rabbü'l-âlemin'e dönsünler.

Enbiya /59 – Dönüp de olanları görünce dediler ki: “Kim acaba tanrılarımıza bunu reva gören? Her kimse o, muhakkak ki zalimin teki!”

Enbiya /60 – İçlerinden bazıları: “Sahi! İbrâhîm adındaki bir delikanlımın onları diline doladığını işitmiştik!”

Enbiya /61 – “Haydin, dediler, getirin onu halkın huzuruna ki çekeceği cezaya onlar da şahit olsunlar.”
Enbiya /62 – “Söyle bakalım İbrâhîm! dediler, sen mi yaptın tanrılarımıza karşı bu işi?”

Enbiya /63 – “Belki de, dedi, şu büyükleri yapmıştır. Sorun bakalım onlara, eğer konuşurlarsa!”

Enbiya /64 – Bunun üzerine vicdanlarına dönüp içlerinden: “Asıl zalim İbrâhîm değil, bu âciz putlara ibadet edip bel bağlayan sizler, biz müşriklermişiz!” dediler.

Şöyle açıklayanlar da vardır: “Putlarınızı yalnız ve savunmasız bıraktığınız için asıl siz zalimsiniz” diyerek birbirlerini suçladılar.

Enbiya /65 – Fakat bunu dışa vurmayıp sonra yine önceki görüşlerine dönüp İbrâhîme: “Bunların konuşmadık-larını sen de pek iyi bilirsin!” dediler.

Enbiya /66- Enbiya /67 – “O halde, dedi, Allah'tan başka, size ne fayda ne de zarar veremeyecek şeylere mi tapıyorsunuz! Yuh size de Allah'tan başka o taptuklarınıza da! Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?”

Enbiya /68 – “Eğer yapacağınız bir şey varsa, dediler, o da bunu yakmaktır. Böyle yapın da tanrılarınıza sahip çıkın!” [29,24]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30											
21-Enbiya Süresi	/																Yaprak 03B			Cüz 17			Süre 21			Sayfa 326															
Bu Cüz Yaprğa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

۳۲۶

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى آعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾

قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا

يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَى أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمْ

الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نَكِسُوا إِلَى رُؤُسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ

يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا

وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾

قُلْنَا يٰنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا

إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ

إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enbiya /69 – Ateşe ferman ettik Biz: “Dokunma İbrâhîme! Serin ve selamet ol ona!”

Allah'ın pek iyi bilinen normal kanunları, bu kabil ender mucizelerden daha az harika değildir.

Kur'an Allah'ın kanunlarında değişiklik olmayacağını bildirir. (35,43). Demek ki 36, 82 gibi bir anda yaratmayı bildiren âyetler, kâinatın altı günde (41,9-12) yaratıldığını bildiren âyetlere zıt değildir.

İnsanlar bu gün, hiç yakmayan soğuk alev yapmayı bilmektedirler.

Enbiya /70 – Hülâsa onu tuzağa düşürmek istediler ama, Biz asıl onları hüsrana uğrattık. Asıl tuzağa düşenler kendileri oldular.

Enbiya /71 – Onu Lût ile beraber kurtarıp, bütün insanlar için kutlu ve feyizli kıldığımız diyara ulaştırdık.

Bu bereketli ülke Şam (Filistin) diyarıdır. Birçok peygamber orada yetişmiş ve dini oradan yaymışlardır. Şam'ın manevî bereketinin yanında, oradaki nimetlerin ve ürünlerin bolluğu da kasdedilmiş olabilir.

Hz. İbrâhimin kıssası Tevrat, Tekvin, 11. ve 12. bölümlerinde anlatılır. Fakat oradaki ayrıntılara rağmen Kur'an, bazı önemli hususlarda çok farklıdır. Mesela; 1. Tekvin'de hicretten önceki tebliği, ateşe atılması vs. yer almaz. 2. Hicreti, geçim derdi gibi bir sebeple çıkması tarzında anlatılır. 3. Babasının kendisine baskısı bildirilmez, hatta hicrette yanında onu götürdüğü bildirilir.

Bunlar, birçok oryantalistin peşin hükümlerle yaptıkları iftiraları çürütüyor, Kur'an'ın o kitaplardan nakletmeyip, bilakis onların üzerinde, hakem olduğunu ispatlıyor.

Enbiya /72 – Ona ayrıca İshakı, üstelik bir de Yâkubu ihsan ettik. Hepsini de erdemli insanlar kıldık.

Enbiya /73 –

Onları buyruklarımızla insanlara doğru yolu gösteren önderler yaptık.

Kendilerine hayırlı işler işlemeyi, namaz kılmayı, zekât vermeyi vahyettik. Onlar yalnız Bize ibadet ederlerdi.

Enbiya /74–

Enbiya /75 – Lût'a da hüküm ve ilim verdik ve onu iğrenç işler yapan şehir halkından kurtardık ki gerçekten onlar kötü ve itaat dışına çıkmış fâsik bir gürüh idiler. Kendisini de şefkat ve himayemize aldık. O gerçekten erdemli kimselerdendi. [29,26; 11,69; 15,57-76]

Hüküm:

Peygamberlik veya dâvalı tarafları arasında hâkimlik anlamındadır. Lût (a.s.), Hz. İbrâhim (a.s.)'a iman ve onunla beraber hicret etmişti [29,26]. Sonra Allah Teâlâ ona da nübüvvet verdi. Onu da Sedum şehrine gönderdi.

Enbiya /76 –

Nuh'u da önderlerden kıldık. O İbrâhim ve Lût'dan çok önce, Bize yakarmıştı.

Biz de duasını kabul buyurup onu, yakınlarını, evlatlarını ve halkından iman edenleri büyük bir beladan kurtardık. [54,10; 71,26-27]

Enbiya /77 –

Âyetlerimizi yalan sayan halka karşı da ona destek olup onlardaki haklarını aldık. Gerçekten onlar kötü bir toplum idi. Bu yüzden Biz de onların hepsini suda boğduk. [11,40]

Enbiya /78 –

Davud ile Süleyman da... Hani bir defasında onlar bir ekin konusunda hüküm veriyorlardı. Şöyle ki: Geceleyn bir grup insanın koyun sürüsü ekin tarlasına yayılmış, zarar vermişti. Biz de onların bu hükümlerine tanık oluyorduk.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30											
21-Enbiya Süresi	/																Yaprak 04A			Cüz 17			Süre 21			Sayfa 327															
Bu Cüz Yaprağa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۲۷

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ

فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا

عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلَوْ طَآءَتْ أَيْمَانُهُمْ فَمَا كَفَرْنَا بِهِمْ أَوْ بِأِيمَانِهِمْ

إِن كَانَتْ تَوَلَّوْا الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسْقِينِ

﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ

نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ

الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ

وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخُكِّمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ

الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا

سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُمْ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ

الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ

لَبُوسٍ لَكُمْ لَتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ

الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Davud (a.s.) davarın kıymeti, zararın miktarına eşit olduğu için, onun tazminat olarak tarla sahibine verilmesine hükmetmiş, oğlu Süleyman (a.s.) ise, tarlanın davar sahibine verilip eski haline gelinceye kadar ona bakmasını, davarın da tarla sahibine teslim edilip o vakte kadar sütünden, yavrularından, tüylerinden faydalanmasını taraflar için daha uygun bulmuştu. Babası da onun bu içtihadını beğenmişti.

Enbiya /79 – Biz çözümünü ihtiva eden hükümü Süleyman'a bildirdik. Bununla beraber, her birine bir hüküm ve bir ilim verdik.

Dağları ve kuşları Davud'un emrine verdik. Onunla beraber takdis ve ibadet ederlerdi. Biz dilediğimiz her şeyi yapma kudretine sahibiz. [34,10; 38,18-19] {KM, Mezmurlar 148,7-10}

Enbiya /80 – Bir de sizi savaşınızın şiddetinden koruması için ona, zırh yapma sanatını öğrettik.

Peki bütün bunlar için şükrediyor musunuz? [34,9-11]

Davud (a.s.) dan önce de zırh vardı, fakat plak halinde idi. Zırhı, kumaş gibi dokuyup zincirle tutturma işini o başlattı. Rivayete göre o Cenab-ı Allah'tan elinin emeği ile bir geçim vesilesi dileyince O da kendisine zırh yapmayı ilham etmişti.

Enbiya /81 – Süleymana da şiddetli rüzgârı âmâde kıldık. Rüzgâr, onun emriyle kutlu beldeye doğru eserdi. Çünkü her şeyin gerçek mahiyetini Biz biliriz. [38,36; 34,12]

Enbiya /82 – Kendisi için dalgıçlık yapan ve daha başka birtakım işler yapan bazı cinleri (şeytanları) da onun emrine verdik. Biz onları gözetim altında tutardık. [38,37-38]

Enbiya /83- Enbiya /84 – Eyyûbu da an. Hani o: “Ya Rabbi, bu dert bana iyice dokundu. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın” diye niyaz etmiş. Biz de onun duasını kabul buyurup katımızdan bir lütf ve ibadet edenlere bir ders olmak üzere, hastalığını iyileştirmiş, kendisine aile ve dostlarını bir misliyle beraber vermiştik. {KM, Eyub 42,10,13}

Müfessirler derler ki: Hz. Eyyub (a.s.) Rûm diyarında Peygamber idi. Serveti ve hanedanı, evladı iyali genişi idi. Allah onun mallarını giderdi, sabretti. Çoluk çocuğunu aldı, sabretti. Sonra bedenine hastalıklar âruz oldu, sabretti. Fakat halk: “Onun başına bunca derdin gelmesi boşuna değil, büyük bir günahı olmalı!” deyince, şifa niyazında bulundu. Allah da şifa lütfetti. Tevrat da “Eyyubun Kitabı”nda onun felsefi gizgiler taşıyan destanı hikâyesini ayrıntılı olarak anlatır. Onun Yahudi veya Rum olmayıp Kuzey Arabistanda yaşayan Arap kökenli Nabat halkından olduğu da söylenmiştir. **Enbiya /85** – İsmâîli, İdrisi, Zülküflî de an. Onların hepsi sabır fazileti ile bezenmişlerdi.

Zülküflî (a.s.) m nerede yaşadığı hakkında kesinlik yoktur. Tefsirlerdeki çeşitli ihtimaller içinde nisbeten kuvvetlisi onu, Hızkıl ile aynı sayan görüştür. Bu zat Habur nehri civarında tebliğde bulunmuştur. Diyarbakır’ın Ergani ilçesinde makamı bulunmakta ve asırlardan beri kökleşmiş kuvvetli bir gelenekle onun burada yaşadığına inanılmaktadır. Ülkemizin özellikle Güneydoğu Anadolu bölgesinde son derece yaygın olan Zülküf adı bundan ileri gelmektedir.

Enbiya /86 – Bundan ötürü onları rahmetimize aldık. Gerçekten onlar salih ve erdemli kişilerdi.

Enbiya /87 – Zünnûn’u da an. Hani o halkına kızmış, onlardan ayrılmış, Bizim kendisini sıkırtmayacağımızı sanmıştı. Sonra karanlıklar içinde şöyle yakarmıştı: “Ya Rabbi! Sensin İlah, Senden başka yoktur ilah. Sübhansın, bütün noksanlardan münezzehsin, Yücesin. Doğrusu kendime zulmettim, yazık ettim. Affımı bekliyorum Rabbin!”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30											
21-Enbiya Süresi	/																Yaprak 04B			Cüz 17			Süre 21			Sayfa 328															
Bu Cüz Yaprağa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

۳۲۸

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ

ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ۗ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ

أَبِي مَسْنَى الضُّرِّ وَانْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۗ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ

فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ

مَعَهُمْ رَحْمَةً ۖ مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ۗ

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنْ

الصَّابِرِينَ ۗ وَآدَخَلْنَا هُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ

مِنَ الصَّالِحِينَ ۗ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا

فَطَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ

أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنْ

الظَّالِمِينَ ۗ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ

وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ

رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۗ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ

وَوَهَبْنَا لَهُ يُحْيِي وَاصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ

فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۗ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

“Balığın yoldaşı” mânasına gelen Zünnûn, Yunus (a.s.) olarak tefsir edilir. Bu zat Tevratdaki Jonas olmalıdır. Jonas kitabı ona tahsis edilmiştir. Hz. Yunus halkını uzun zaman dine davet ettiği halde onlar kabul etmemiş, kendilerini tehdit ettiği azap da gecikmişti. Muhtemelen tövbe etmeleri sebebiyle azap geciktirilmişti, fakat o bunu bilmiyordu. Daha tutarlı bir izah şöyledir: Yunus (a.s.) azabın vaadesi geldi, diye başka bir yere sığınmak istedi. Bunda mahzur yoktu, fakat Allah’tan izin gelmeden yerinden ayrılması, onun için en güzel tutum değildi.

Böyle bir halet-i ruhiye ile şehirden ayrılıp gemiyi bindi. Fırtına gemiyi tehlikeye sokunca, kendi hatasının buna sebep olduğunu söyledi. Gemiciler onu denize attılar. Onu yutan balık üç gün sonra sahile bıraktı. Şehre gelip tebliğde devam etti. Belirlenen sürenin dolmasından hemen önce şehir halkı dönüş yapıp iman ettiler. Bu kıssada ana fikir, tövbenin af sebebi olduğunu bildirmektedir. Tevrata göre şehir Ninova’dır. Yunus Kudüs tarafında idi. Kral Hezekiel onun Ninova’ya gitmesini istemiş, o da gitmeyip gemiyi binmişti. Çıkınca Ninova’ya gitti. İkinci ihtimal: Yunus Ninova’da iken oradan ayrılıp denize açılmıştı. Doğrusu Allah bilir.

Enbiya /88 – Onun da duasını kabul buyurduk ve o sıkıntıdan kurtardık. İşte Biz müminleri böyle kurtarıyoruz.

Enbiya /89 – Zekeriyâyı da an. Hani o: “Ya Rabbi, beni evlatsız, tek başıma bırakma ki bana vâris olsun. Bununla beraber iyi biliyorum ki, herkes fanidir herkesten sonra baki kalan, bütün vârislerin en iyisi olan Sensin Sen!”

Enbiya /90 – Onun da duasını kabul buyurduk. Ona Yahyayı armağan ettik. Bunun için de eşini çocuk doğurmaya elverişli hale getirdik. Doğrusu onlar hayırlı işlere koşuşur, iyilikte yarışır, hem ümit, hem endişe içinde Bize yakarılırdı. Gerçekten Bize derin bir saygı gösterirlerdi.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Enbiya /91 – İffet
ve namusunu gerektiği
gibi koruyan Meryemi
de an.

Biz ona
rûhumuzdan üfledik,

hem onu, hem
oğlunu cümle alem için
bir ibret yaptık. [15,29;
32,9; 66,12; 16,66]

Enbiya /92 – İşte
sizin bu dininiz bir tek
dindir. Rabbiniz de
Ben'im. Öyle ise yalnız
Bana ibadet edin.
[23,51-52; 5,48]

Enbiya /93 – Ama
insanlar aralarındaki bu
birliği param parça
ettiler.

Fakat sonunda
yine Bize dönecekler.

Birliği bozup
paramparça
olmalarından Cenab-ı
Allah razı
olmadığından onlara
hitab etmekten
vazgeçip üslûbu
değiştiriyor.

Enbiya /94 – Bu
durumda artık kim
mümin olarak makbul
ve güzel işler yaparsa
onun gayretleri inkâr
edilmez, yaptıkları
makbul olur.

Biz bütün
gayretlerini onun
hesabına yazıp
geçirmekteyiz. [18,30]

Enbiya /95 – İmha
ettiğimiz bir memleket
halkının, mahşerde
huzurumuza gelmemesi
mümkün değildir.

Yok edilmeye
müstehak olan bir ülke
halkının yaşaması, veya
dünyaya dönmesi veya
yok olma noktasına
geldikten sonra
pişmanlık duyarak
tövbe edip dönüş
yapması mümkün
değildir, mânaları da
verilmiştir.

Allah'ın bir
topluma, geçici bazı
sapıklıklarından dolayı
değil, kötülüklerde ısrar
ve inad etmesi
sebebiyle gazab ettiğini
ifade eder.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30												
21-Enbiya Süresi	/																Yaprak 05A			Cüz 17			Süre 21			Sayfa 329																
Bu Cüz Yaprağa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۳۲۹

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاَهَا

وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ

بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ

الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ

وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا

أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَا أُجُوجُ

وَمَا أُجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ

الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ

هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِّنْ

دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ

كَانَ هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ

سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

**Enbiya /96-
Enbiya /97 – Nihayet**
Ye'cüc ve Me'cücün
sedleri açılıp her
tepeden dünyaya akın
etmeye başladıkları,

doğru vaadin
vaktinin yaklaştığı sıra,

işte o zaman,
kâfirlerin gözleri birden
donakalır.

“Eyvah, bizlere,
biz bundan tam bir
gaflet içinde idik,

daha doğrusu
kendimize zulmettik!”
diyecekler.

Enbiya /98 –
“Hem siz, hem de
Allah'tan başka
taptığınız tanrılar,

hepiniz cehennem
odunusunuz,

siz hep beraber
cehenneme
gireceksiniz.”

Enbiya /99 – Eğer
onlar gerçekten tanrı
olsalardı oraya
girmezlerdi.

Ama hepsi orada
ebedi olarak
kalacaklardır. [66,6]

Enbiya /100 –
Onlar orada inim inim
inleyecekler,
kendilerini sevindirecek
hiçbir haber de
işitmeyeceklerdir.

Enbiya /101 –
Ama kendileri
hakkında Bizden ebedî
mutluluk takdir edilmiş
olanlar,

cehennemden
uzak tutulacaklardır.
[11,106]

Enbiya /102 –

Onlar cehennemini
hişirtsin bile
işitmeyecek,

canlarının çektiği
nimetler içinde ebedî
kalacaklardır. [10,26;
55,60]

Enbiya /103 – O
en büyük dehşet (Sûra
ikinci üfleyiş) dahi
onları tasalandırmaz.

Melekler onları:
“İşte size vaad olunan
gün bugündür!” diye
karşılarlar.

Enbiya /104 –
Gün gelir, gök
sahifelerini, tıpkı kâtibin
yazdığı kağıdı dörp
rulo yapması gibi
düreriz.

Biz ilkin
yaratmaya nasıl
başladysak diriltmeyi
de Biz gerçekleştireceğiz.

Bu, üzerimize
aldığımız bir vaaddir.
Bunu gerçekleştirecek
olan da Biziz.

Kur'an'ın nazil
olduğu ortamda yazı rulo
yapılan bir kağıda
yazılıyordu. Şimdiki tarzda
kitap (mushaf) burada söz
konusu değildir. Açılan rulo
yazılıp işi bittikten sonra
kâtip tarafından anında rulo
haline getirilirdi.

Enbiya /105 – Şu
kesindir ki Biz Zikrden
(Tevrattan) sonra
Zeburda da: “Dünyaya
salih kulların varis
olacaklar. Dünya onlara
kalecek” diye
yazmıştıdır. [4,163;
17,55; 39,67] {KM,
Mezmurlar 37,29;
Matta 5,4}

Cenab-ı Allah, Sûre
boyunca naklettiği
peygamber kıssalarında
hükmeden ilahî bir kanuna
dikkat çekerek, sûreyi
hitama erdirmiş. Demek
genel insanlık

çinde Kitap ehli, Kitaba
bağlı olmayanlara galip
gelmiştir. Sonra yine Kitabı
tâbi olan İsrailoğulları,
daha sonra Hz. İsa'ya bağlı
olanlar, daha sonra da
müslümanlar öncülüğü
almışlardır. Liyakatlerini
ispatladıkları müddetçe
müslümanlar yine üstün
geleceklerdir. Zeburda
olduğu gibi (Mezmurlar,
37, 29) Allah Kur'an'da da
bildiriyor ki dünyanın
varisliği, tevhide bağlı,
şirkten ve tefrikadan uzak
olup en güzel ve sağlam
işler işleyen kullara aittir
(Elmalılı M.Hamdi Yazır).

Enbiya /106 – Bu
Kur'an'da da elbette
Allah'a ibadet eden
kimseler için bir mesaj
vardır. [7,128; 40, 51;
24,55]

Enbiya /107 – İşte
bunun içindir ki ey
Resulüm, Biz seni
bütün insanlar için sırf
bir rahmet vesilesi
olman için gönderdik.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30											
21-Enbiya Sûresi	/																Yaprak 05B			Cüz 17			Sûre 21			Sayfa 330															
Bu Cüz Yaprağa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

۳۳۰

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ

خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيهِمُ

الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا

أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ

يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ

عَابِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا

يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ آذَرْتِي أَقْرَبُ بِأَمْرٍ

بَعِيدٍ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا

تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِنْ آذَرْتِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لِّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قَالَ

رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Âlemler yerine
insanlar demekten
maksadımız, birçok
müfessir gibi, mânâyı
insanlar üzerinde
yoğunlaştırmaktır. Zira
Türkçede kullanımımızda
âlem denince insan o geniş
mekanda, geri plana
itilmektedir.

Cenab-ı Allah bütün
âlemlere, özellikle akıl
sahibi varlıklara
merhametinden dolayı Hz.
Peygamber (a.s.)'ı
göndermiştir. O öyle
kapsamlı bir rahmettir ki
bütün akıl sahiplerine iyilik
ve kurtuluş yolunu
göstermekte, gerek dünyada
gerek âhirette mutluluk
vesilelerini öğretmektedir.
Öyle ki onun getirdiği bir
çok prensibi, dine
inanmayanlar bile
benimsiyor uygulamakta,
dünyevi yünden
yararlanmaktadırlar.

Enbiya /108 – De
ki: “Bana yalnız ve
yalnız şu gerçek
vahyolunuyor “Sizin
ilahınız tek İlahtır. Hâla
mı O'na teslim
olmayacaksınız?”
[14,28-29; 41,44;
2,185]

Enbiya /109 – Yine de
yüz çevirirlerse de ki:
“İşte sizin hepinizi de
tam eşit şekilde hakka
çağırırım. Artık tehdit
olduğunuz o kıyamet
gününün yakın mı uzak
mı olduğunu bilemem.”

Enbiya /110 –
Şüphesiz ki Allah sözün
açık olanını da, gizli
olanını da bilir. Hem
sizin gizlediğiniz,
şeyleri de bilir.

Enbiya /111 – “Ne
bileyim, belki de bu
mühlet sizin için bir
imtihandır ve hayattan
biraz daha
yararlandırma için
yapılan bir
ertelemedir.”

Enbiya /112 –
Resulullah sonunda
şöyle dedi: “Ya Rabbi,
adaletle hükümünü ver!
Rabbimiz rahmandır,
sizin bunca isnad ve
iftiralarınıza karşı
yegâne müsteandır.”

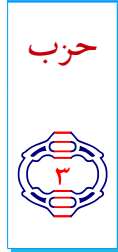
Kâfirler İslâm'ın
köpük gibi süntüğünü
gözlüyorlardı. Onların bu
beklentilerine, bu
isnadlarına karşı Resulullah
Efendimiz Cenab-ı Allah'ın
yardımını ümitle
bekliyordu.

Muhtemel ikinci
mânaya göre kâfirler
Kur'an hakkında iftiralarda
bulunarak “şii, büyü,
efsane” diyorlardı. Hz.
Peygamber onların bu
iftiralarına karşı Kur'an'ı
galip kılmaları için Allah'a
yöneliyordu. İslâm
aleyhinde, benzeri
propagandalara maruz
kalan müminlerin
yapacakları niyaz bu
olmalıdır. Müsteân:
“Kendisinden yardım
istenilen” demektir

22-HAC SÜRESİ

78 âyet olup ekseriyetin kanaatine göre, Medine'de inmiştir. Fakat nüzulünün Mekke'de devam ettiğine katılmayan yok gibidir. Mekke'de başlayıp Medine'de indiğini kabul edenler 19 - 24 kısmının Medine döneminde nazil olduğunu kabul ederler.

Bir önceki Enbiya süresinin sonunda kıyametin dehşetine değinilmiş ve müminlerin, kâfirlere musallat edileceği ima edilmişti. Bu süre ise önce kıyamet hallerini bildirmekte sonunda ise müşriklere savaşma izni vermektedir. Hac süresi, şu üç topluluğa hitap etmektedir. 1. Mekke'deki müşriklere inançlarındaki çelişkiler belirtilmiş, şirkte ısrar etmeleri halinde feci bir akubetin kendilerini beklediği bildirilmiştir. 2. Tevhide inanmış, fakat tehlikeye girmek istemeyen kararsız müminler tenkid edilmiş, Allah rızasını ve cenneti kazanmanın ucuz olmadığı anlatılmıştır. 3. Müminlere cihad izni verilmiş ve hakimiyet elde etmeleri halinde haiz olmaları gereken vasıflar bildirilmiştir.

Bismillâhırahmânırahîm

Hac /1 – Ey İnsanlar! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Gerçekten kıyamet saatinin depremi müthiş bir olaydır. [99,1-2; 69,14-15; 56,4,6; 33,11]

Hac /2 – Onu göreceğiniz gün... Çocuğunu emziren anne, dehşetten çocuğunu unutup terkeder. Hâmile olan her kadın çocuğunu düşürür. İnsanları sarhoş olmuş görürsün, halbuki gerçekte onlar sarhoş değildirlir. Fakat Allah'ın azabı pek çetindir.

Hac /3 – Öyle insanlar vardır ki, hiç bir bilgiye dayanmaksızın Allah hakkında tartışıp durur, her azgım ve hayasız şeytanın peşine takılır. Hak din dışındaki inanç grupları Allah'ın dini hakkında çeşitli iddialar ileri sürerler. "Melekler Allah'ın kızlarıdır", "Kur'an geçmiş insanların düzmesidir", "Çürümüş toz toprak olmuş insanlar diriltilemez" gibi. Hülâsa âyet din konusunda, heva ve hevesine uyarak cahilce tartışma yapan herkesi kapsar. Kendisine tâbi olanları din dışına çıkmaya çağırın insan şeytanları, kâfir reisler yahut İblis ve askerleri kasedilmiş olabilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30												
22-Hacc Süresi	Yaprak 06A																Cüz 17				Süre 22				Sayfa 331																	
Bu Cüz Yaprağa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

۳۳۱

سُورَةُ الْحَجِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَانَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يَتُوفَىٰ

وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِمَّن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hac /4 – O şeytan ki almindâ âdeta şöyle yazılmış. "Bu, kendisini dost edineni yoldan çıkarır ve doğru aleveli ateşe sürükler"

Hac /5 – Ey insanlar! Eğer siz öldükten sonra dirilmekten şüphe ediyorsanız, bilin ki: Biz sizi ilkin topraktan, sonra bir nutfeden, sonra bir yapışkan hücreden, sonra esas unsurlarıyla hilkati tamamlanmış, ama bütün azalarıyla henüz tamamlanmamış bir çiğnem et görünümlünde bir ceninden yarattık ki, kudretimizi size açıkça gösterelim. Dilediğimizi belli bir süreye kadar ana rahminde durdururuz. Sonra da sizi bir bebek olarak dünyaya çıkarırız. Sonra güç kuvvet kazanıncaya kadar sizi büyütürüz. İçinizden kimi henüz çocukken öldürülür, kimi de yaşamın en düşkün biçiminde götürülür. Öyle ki daha önce bildiği şeyleri bilmez hale gelir.

Yeri de kupkuru görürsün, ama oraya Biz su indirince çok geçmeden kıpırdanır, kabarıp da gözü gönlü açan her güzel çitften nice nebat bitirir. (16,70; 23,13,14; 30,54;)

İnsanların aslı, atası olan Hz. Adem topraktan yaratıldığı için "sizi topraktan yarattık" buyruldu. Ayrıca her insanın bedeninin topraktan bulunan elementlerden teşkil edildiği de kasedilmiş olabilir.

Bu âyet insanın ana karnında şu safhalardan geçtiğini bildirmektedir. 1. Sperma (nufse) 2. Alaka: Asılıp tutunan, sülük gibi bir yere yapışan şey demek olup aşılınmış yumurtanın rahim cidarına tutunmasını ifade eder. 3. Muhallaka ve gayr-i muhallaka: Müteneşip olan hem de müteneşip olmayan bir çiğnem etten, yani uzuvları zaman içinde oluşan canlı, yani embriyo safhası. [23,14] âyeti bunlara ilaveten son olarak iskelet ve iskelete et giydirme, sonra da bir başka yaratılış verme safhalarmı da ilave eder. Bu anlatım karşısında, son yüzyılda yaşanan bilim adamları hayret ve hayranlık duymuşlardır. Zira daha 18. ve 19. asırda

bile Avrupada eski hürâfeler, bilim çevrelerini bile etkiliyordu. Oysa Kur'an'ın bu anlatımını, ilerleyen Anatomi ilmi günümüzde kesin olarak tesbit etmiştir (M. Buceaille, Kur'an ve Bilim, s. 300 - 304; Prof. Dr. Keith Moore, The Developing Human, (With Islamic Additions) Toronto, London, Tokyo, Philadelphiaets. 1983. Bu kitap, tamamen bu konu ile ilgilidir).

Hac /6 – Bütün bunlar böyle cereyan etmektedir.

Çünkü Allah hakkın, gerçeğin ta kendisidir

ve çünkü ölüleri diriltir de O'dur. Her şeye hakkıyla kadir olan da O'dur. [41,39; 36,82]

el-Hakk: Allah'ın güzel isimlerinden olup mânası: "Varlığı ve ilahlığı kesin olan, hakkı ve gerçeği izhar eden, son derece adil, vaadinde doğru olan" demektir. İlah kavramı felsefi bir tasavvur olmayıp kudreti, iradesi, hikmeti ile her şeyi yöneten bir Fail-i muhtardır el-Hak ismi bu mânayı ifade eder.

Hac /7 – Ve şunu da bilin ki o kıyamet saati kesinlikle gelecek ve Allah kabirlerde olanları diriltecektir. [36,78-80; 51]

Hac /8 – Hal böyleyken öyle insanlar vardır ki hiç bir bilgiye, hiç bir delile ve hiç bir aydınlatıcı kitaba dayanmaksızın Allah hakkında tartışır durur. [38-39; 4,61; 63,5; 31,20]

Hac /9 – Allah yolundan sapılmak için kibirle kabarak tartışmasını sürdürür.

Onun hakkı dünyada bir rüsvaylık olduğu gibi, kıyamet günü de ona can yakıcı azap tattıracağız.

Bu âyetlerde, ilmin başlıca üç vesilesi önem kazanır: 1. Vahiy (aydınlatıcı bir kitap) 2. İlim, yani direkt olarak gözlem ve deney sonucu kazanılan bilgi. 3. Gerçeği bildiren rehber.

Hac /10 – O vakit kendisine: "İşte bu, dünyada işlediklerinin cezasıdır. Yoksa Allah kullarına en ufak bir haksızlık bile yapmaz" denilir. [44,47-50]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30												
22-Hacc Süresi	/																Yaprak 06B	Cüz 17				Süre 22				Sayfa 332																
Bu Cüz Yapağa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْحَجِّ

۳۳۲

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتٰى وَاَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيْرٌ ﴿٦﴾ وَاَنَّ السَّاعَةَ اَتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي

الْقُبُوْرِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدٰى

وَلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ﴿٨﴾ ثٰنِي عَطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهٗ فِي الدُّنْيَا

خِزْيٌ وَّنٰذِيْقُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٩﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ

يَدَاكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلّٰمٍ لِّلْعٰبِدِٖنَّ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ

مَنْ يَعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ فَاِنْ اَصَابَهُ خَيْرٌ اَطْمٰنَ بِهِ وَاِنْ

اَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ اِنْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ خَسِرَ الدُّنْيَا وَاْلَاٰخِرَةَ ﴿١١﴾

ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرٰنُ الْمُبِيْنُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا

لَا يَنْفَعُهُ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٣﴾ يَدْعُوَالْمَنْ ضُرُّهُ اَقْرَبُ

مِنْ نَّفْعِهٖ لِبَيْسِ الْمَوْلٰى وَّلِبَيْسِ الْعَشِيْرِ ﴿١٤﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوْا الصّٰلِحٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا

الْاَنْهٰرُ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿١٥﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ

لَنْ يَنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَاْلَاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبِ اِلٰى

السَّمٰءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهَبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيْظُ ﴿١٥﴾

Hac /11 – Öyle insanlar vardır ki Allah'a, sırf bir hesaba binaen,

imanla küfrün arasında bir yerde ibadet eder. Şayet umduğu faydayı elde ederse onunla huzur bulup sevinir, eğer bir sıkıntı ve imtihana mâruz kalırsa yüzüstü döner. Dünyayı da ahireti de kaybeder. İşte besbellî olan hüsrân budur.

Bu âyet dine tam bir güvenle değil de, kuşkuyla ve menfaatine bağlı olarak pamuk ipliği ile bağlananları temsili olarak anlatır. Bunlar ordunun bir kısmında durur gibidirler. Ganimet elde edilirse işin içine dalarlar, tehlike belirir belirmez kaçarlar.

Hac /12 – Allah'tan başka, kendisine ne zarar ne de yarar sağlamayacak şeylere yalvarır. İşte besbellî sapıklık budur.

Hac /13 – Hatta bazan da kendisine zararı yararıdan çok olacak kimselere yalvarıp yakarır.

Ne kötü bir efendi, ne fena bir yandaştır o!

Hac /14 – Gerçek şu ki: Allah iman edip makbul ve güzel işler işleyenleri, zemininden ırmaklar akan cennetine yerleştirecektir. Elbette Allah dilediğini yapar.

Hac /15 – Kim Allah'ın, Resulünü dünyada ve ahirette desteklemeyeceğini zannederse, haydi öfkesinden bir ip alıp tavandan uzatsın, boğazından geçirsin. Sonra nefesini kessin de bir baksın, bulunduğu bu tedbir, bu çırpınışları öfke duyduğu şeyi, Allah'ın Resulüne yardımını engelleyecek mi?

Dine karşı olan, Hz. Peygamberin dininin yücelmesini bir türlü çekemez, kıskanır. Oysa Allah'ın Peygamberine yardımını o derece kesindir ki, o düşmanın yapacağı tek şey, kahrından kendini boğmaktır. Kendini asmakla beraber, ahiretten bakabilirse baksın bakalım: Din galip gelmesin diye başvurduğu bu çare, Allah'ın dinine yardımına sanki mani olacak mı olmayacak mı?

Önceki Sayfa

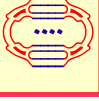
Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hac /16 – İşte Biz Kur'an'ı, böyle açık âyetler halinde indirdik. Gerçek şu ki Allah, dilediği kimseyi doğru yola iletir.

سجده

Hac /17 – (Kâmil ve makbul şekliyle) iman edenler, Yahudiler, Sâbiiler, Hıristiyanlar, Mecüsiler ve Müşrikler... Allah kıyamet günü büyük duruşmada onlar arasındaki kesin hükümünü verecektir. Çünkü Allah her şeye hakkıyla şahittir. [2,62; 5,69]

Bu âyette altı din sayılmış olup yalnız birincisine iman vasfı verilmiştir. Ötekilerinde de şirk bulaşığı olmakla birlikte yalnız altıncı grubun müşrik olarak nitelendirilmesi, sırf şirk inancı olup tevhidin tam karşısında olması sebebiyledir. Hıristiyanlar, Mecüsiler, Sâbiiler Allah'tan başka varlıklara da tanrısal nitelikler yakıştırırsalar da bu varlıkları esasta tek Tanrının tecessümü gördüklerinden kendilerinin Tek Tanrıya ibadet ettiklerini düşünmektedirler.

Kur'an, Yahudilerden şirkte düşen bir gruptan bahseder. Bu hepsini kapsaması da, tek tanrılıca bağlı olmakla birlikte dini kendi ırklarına tahsis etmeleri, âhiret inancını reddetmeleri gibi sebeplerle Hz. Mûsâ'nın dininden uzaklaşmış olmaları sebebiyle hak din dışında sayılmışlardır. Sâbiiler: merkezleri Harran'da olup Kuzey Irakta yerleşmiş, kendilerinin Hz. Yahya (a.s.)'a mensup olduklarını söyleyen cemaat yahut Şit ve İdris (a.s.)'a mensup olduklarını söyleyip "unsurlar gezenler, gezenler de melekler tarafından yönetilir" deyip yıldızlara ibadet eden topluluktur. Mecüsiler ise biri hayır, diğeri şer tanrısal olarak iki ilaha inanırlar. Aslında Yezdan tek İlah olup, Ehriman dünyadaki zahiri şerlerin izahı için geliştirilmiş görüntüdür.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30											
22-Hacc Sûresi	/																Yaprak 07A			Cüz 17			Süre 22			Sayfa 333															
Bu Cüz Yaprğa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۳۳

سُورَةُ الْحَجِّ

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿١٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى

وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي

السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ

وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ

حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا

فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ

مِن فَوْقٍ رُّؤُسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُضْهِرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ

وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِّن حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كَلَّمَا أَرَادُوا

أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ

مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

Hac /18 – Bilmez misin ki göklerde ve yerde bulunan kimseler, hatta güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar bütün canlılar ve insanların da bir çoğu Allah'ın yüceliğine secde ediyorlar. İnsanların çoğu hakkında ise azap hükmü kesinleşmiştir. Allah'ın zelil kıldığını aziz edecek kuvvet yoktur. Şüphesiz ki Allah ne dilerse yapar. [16,48; 17,44; 41,38]

Ru'yet burada bilme anlamındadır. Mâlumun son derece zahir olduğunu belirtmek için "görmek" tabiri kullanılmıştır.

Âyetin esas maksadı, bütün kâinatın Allah'a inkiyad secdesi halinde olduğunu, yani O'na tam boyun eğdiklerini bildirmektir. O'nun hükümranlığı, isteseler de istemeseler de insanların da kapsamaktadır. Zira inanmayan insanlar da O'nun koyduğu hayat kanunlarına tam boyun eğmektedirler. Âyetin baş tarafında "yerde bulunan kimseler" in secdelerinden maksat, ihtiyar olmayan bir itaat secdesidir." İnsanların çoğunun secdesi"nden maksat ise, müminlerin yaptıkları ihtiyar ibadet olup mükâfatı gerektiren de bu tarzda olan itaattir.

Hac /19- Hac /21 – Şu iki hasım takım, Rab'leri hakkında çekişip durmaktalar. Dini inkâr edenlere ateşten elbiseler biçilmiştir. Başlarının üstünden kaynar sular dökülür. Öyle ki onunla içlerinde olan her şey, bütün organları, hatta derileri bile eritilir. Bir de bunlara demirden topuzlar vardır.

Hac /22 – Bunalmaları sebebiyle, her ne vakit cehennemden çıkmak isterlerse, gerisin geriye oraya itilirler ve kendilerine: "Çıkmak yok! İster istemez, bu yakıcı azabı sonuna kadar tadacaksınız!" denir.

Hac /23 – İman edip makbul ve güzel işler yapanları ise Allah, içinden ırmaklar akan cennetlere yerleştirecektir. Orada altın bilezikler ve incilerle bezenirler. Orada giyim kuşamları da ipekten olacak.

Kırallar ve zenginler altın ve kıymetli taşlardan yapılmış zinetler takımlardı. Bu âyet, bu tasvirle, cennetliklere verilecek büyük ödülü, insanlara anlatma gayesine yöneliktir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hac /24 – Çünkü onlara sözlerin en güzelini söylemek nasip edilmiş, bütün güzel övgülere layık olan Allah'ın yoluna hidayet edilmişlerdir. [14,23; 13,23-24]

“En güzel söz” kelime-i şahadetir. Yahut: “Hamd, bize yaptığı vaadi gerçekleştiren Allah'a mahsustur” sözüdür.

Hac /25 – Kendileri dini inkâr edenler, üstelik insanları Allahın yolundan ve gerek şehirli, gerek taşralı bütün insanlara müsavi olmak üzere kible ve ibadet yeri yaptığımız Mescid-i Haramdan engelleyip uzaklaştırırlar bilsinler ki kim orada böyle zulüm ile haktan ve adaletten sapmak isterse ona can yakıcı bir azap tattırırız. [8,34]

Mekke'de arazi ve ev satmanın hükmü, keza evleri, kiraya vermenin hükmü, bu âyet vesilesi ile fakihler arasında farklı içtihadlara konu teşkil etmiştir. İmam Ebü Hanife gibi bazı imamlar, hac mevsiminde kiralamaı mekruh saymışlardır. Evinde yer olan Mekkelilerin, hacıların misafir etmesi gerektiğini söylemişlerdir. Tafsilat için tefsirlere ve fıkıh kitaplarına bakılabilir.

Hac /26- Hac /28 – Zira Biz vaktiyle İbrâhim'e Beytullahın yerini belirlediğimiz zaman: “Sakin Bana hiç bir şeyi ortak koşma ve Ben'im Mâbedimi tavaf ederken, kıyamda, rükûda veya secdede olarak ibadet edenler için tertemiz tut!” Hem bütün insanları hacca davet et ki gerek yaya, gerek uzak yollardan gelen yorgun argın develer üzerinde sana gelsinler. Gelsinler de bunun kendilerine sağlayacağı çeşitli faydaları görsünler ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanları, belirli günlerde Allah'ın adını anarak kurban etsinler. Siz de onların etinden hem kendiniz yeyin, hem de yoksula ve fakire yedinir. [3,96-97; 2,127; 2,198; 6,143] {KM, Levililer 1, 9.13.17}

Hac veya umre niyetiyle mikatlarla belirlenen Hareme yani kutsal bölgeye ihramsız girilmesi haramdır. Fakat Kâbeyi ziyaret gayesiyle gelmeyenler hakkında farklı görüşler vardır. Ebü Hanife'ye göre mikat sınırları içinde oturanlar Mekke'yi ihramsız ziyaret edebilir. Fakat dışardan gelenler ihramsız giremezler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
22-Hacc Süresi	/	Yaprak 07B										Cüz 17					Süre 22					Sayfa 334								

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْحَجِّ

۳۳۴

وَهُدُّوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُّوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

۲۴ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ

الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ

وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ

۲۵ أَلِيمٍ ۚ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ

بِ شَيْئًا وَطَهَّرْ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ

السُّجُودِ ۚ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَا تَوْكُ رِجَالًا

۲۶ وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۚ

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ

مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا

مِنْهَا وَأَطِعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۚ ۲۸ ثُمَّ لِيَقْضُوا

تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ

الْعَتِيقِ ۚ ۲۹ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ

لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ

۳۰ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ۚ

Kurban kesilecek günler, eyyam-ı nahr denilen Zilhicce ayının 10, 11 ve 12. (kurban bayramının 1, 2 ve 3.) günleridir. Haccın dünyevi faydaları: Hacıların kendi şehirlerini temsilen, dünyanın diğer yörelerinden gelen temsilcileri ile birlikte Rabbülalemin'e yaptıkları külli ibadet, orada yaşadıkları küçük bir mahşer uygulaması, dünyadaki servet, nüfuz, asalet vb. bütün ayrıcalıkların silinip bütün insanların Allah huzurundaki eşitliklerinin tescili ve dünya çapında çarpıcı bir şekilde gösterilmesi, hacımın kalbinde ve şuurunda meydana gelen güzel duygular, ahlâkının dâba da güzelleşmesi yönünde aldığı etkiler, dünyanın en uca yerlerinden gelmiş müminlerle yaptıkları temas ve görüşmeler gibi faydalarıdır. Uhrevî faydalar Allah'ın rızasına ve cennetine nail olmalarıdır. Hac sırasında kesilen kurbanın etinden yemek mendup, muhtaçlara vermek ise vaciptir. Ebü Hanife'ye göre ise hem yemek hem vermek caiz, fakat vacip değildir. Emir sigası her zaman vücup ifade etmez. “Fakiri doyurun” emri, zenginlere verilmeyeceği mânasına gelmez. Zira ashab kurban etini zengin, fakir komşu ve akrabalarına da verirdi. Cahiliyede kişinin kendi kurbanından yemesi yasaktı. Onun için kurban kesenin biraz yemesi mendubtur.

Hac /29 – Bundan sonra saçlarını, tırnaklarını kesip üst başlarındaki kirleri gidersinler ve diğer hac görevlerini yerine getirsinler, dünyanın bu en kıdemli mâbedini bir kere daha tavaf etsinler. Kâbe hakkında atık sıfatı: 1.Eski, kıdemli, 2.Başkasının hâkimiyetinden uzak, 3.Şerefli ve hürmet edilen, demektir.

Hac /30 – İşte durum bundan ibaret. Artık kim Allah'ın hürmet edilmesini emrettiği şeyleri tazim ederse bu, Rabbinin nezdinde kendisi için sırf hayırdır. Yenilmesi haram kılınanlar dışında, bütün davarlar size helâl edilmiştir. O halde Allah'ın yasakladığı her şeyden, özellikle pis putlardan ve yalan sözden kaçınm. [7,33; 6,145; 16,115]

Hz. Peygamber (a.s.m): “Yalan yere şahitlik etmek, Allah'a şirk koşmak gibidir” buyurmuştur. Yalancı şahitler, fakihlere göre halkın önünde yargılanıp, gerekirse cezalandırılırlar. Günümüzde bu gaye, yalancı şahidi basın yolu ile ilan etmek tarzında gerçekleştirilebilir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hac /31 – Allah'ın ortak tanımayan halis muvahhidlerden olun. Çünkü bilin ki Allah'a şirk koşan kimse, gökten düşüveren ve kuşların didik didik edip kapıştığı birine yahut rüzgârın uzak ve ıssız bir yere savurduğu kimseye benzer. [6,71]

حزب

Hac /32 – Bu böyledir. Artık kim Allah'ın şairini tazim ederse, şüphe yok ki bu, kalplerin takvâsındandır.

Allah'ın şairi, O'nun, kendisine ibadete vesile olmak üzere haklarında saygı göstermeye, kulluk vazifelerini onlar vesilesiyle yapmaya insanları davet ettiği eserlerdir. Bunlara gösterilen saygı da, onlar hakkında gösterilen kusur da, Allah'a karşı yapılmış sayılır. Onlar müminlerin varlıklarıyla öyle kaynaşmışlardır ki kalplerini kesip parçalamadıkça kendilerinden ayırmazlar: Kur'an, Kâbe, Peygamber, namaz, ezan gibi.

Hac /33 – O kurbanlıklarda belirli bir süreye kadar sizin çeşitli menfaatleriniz vardır. Sonra varacakları yer, o en kıdemli mâbedde son bulur. [5,2-97; 48,25]

Hac /34 – Biz her ümmete kurban ibadeti koyduk ki

Allah'ın kendilerine erzak olarak verdiği hayvanları keserken Allah'ın adını ansınlar.

Şunu unutmayın ki hepimizin ilahı bir tek İlahtır.

Öyleyse yalnız O'na teslim olun. Sen ey Resulüm: O alçak gönüllü, samimi ve ihlaslı olanları müjdele! [21,25]

Bu âyet kurban keserken besmele çekmenin vacib olduğuna delildir. Kurban sadece hacılara değil, bütün müslümanların ittifakiyle müslüman olan herkese şamildir. Fark sadece bazı müçtehdilerin vacip görmeyip, mütekked sünnet saymalarındadır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
22-Hacc Süresi	Yaprak 08A																Cüz 17			Süre 22			Sayfa 335											
Bu Cüz Yaprağa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04			

۳۳۵

سُورَةُ الْحَجِّ

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا

خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي

مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا

مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٢٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا

إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيذْكُرُوا

اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَالْهُكْمُ لِلَّهِ وَاللَّهُ وَاحِدٌ

فَلَمَّا أَسْلَمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٢٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ

قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

يُنْفِقُونَ ﴿٢٥﴾ وَالْبَدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ

فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ

جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ

سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا

وَلَادِمًا وَهِيَ وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ

لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدَا فِعُ

عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٢٨﴾

Hac /35 – Onlar ki; yanlarında Allah anıldığında kalpleri saygı ile ürperir. Başlarına gelen dertlere sabrederler. Namazlarını hakkıyla ifa eder, Allah'ın kendilerine nasib ettiği nimetlerden, Onun rızasında harca yap dururlar.

Hac /36 – Biz kurbanlık büyükbaş hayvanları da sizin hakkınızda Allah'ın dininin şairinden kıldık.

Onlarda sizin için hayır vardır.

Onlar boğazlanmak üzere saf halinde dururken onları kestiğiniz zaman Allah'ın adını anın.

Yanı üstü yere yıkılınca da onlardan hem siz yeyin, hem kanaat gösterip istemeyene, hem de isteyen fakire yedinir. İşte böylece onları size âmâde kıldık ki şükredesiniz. [5,2; 22,28; 36,71-73]

Hac /37 – Fakat unutmayın ki ne onların etleri, ne de kanları asla Allah'a ulaşacak değildir.

Lâkin Ona ulaşan tek şey, kalblerinizde beslediğiniz takvâdır, Allah saygısıdır.

O bu hayvanları size âmâde kıldı ki, sizi doğru yola erdirdiği için O'nun yüceliğini ilan edesiniz. Öyleyse güzel davrananları müjdele! {KM, Levililer 1,9,13,17; Amos 5,22-24}

İbadetlerin, hayır ve hasenatın kabulünün başta gelen şartı ihlastır.

Allah'ın rızasını gözetmek gerekir. Zira bunların mükâfatını vermek yalnız Allah'ın yetkisindedir. O halde sadece Onu razı etmeye çalışmalıdır. "İşlerin kıymeti ancak niyetlere göredir. Herkesin niyet ve maksadı ne ise, eline geçecek olan da odur." hadis-i şerifi de bu gerçeği beyan etmektedir.

Âyetteki tasvir ise kanların ve etlerin Allah'a yükselmeyeceği imajı ile, kurbanın gayesini küçük çocuklara bile mükemmel tarzda anlatmaktadır.

Hac /38 – Muhakkak ki Allah iman edenleri koruyup müdafaa eder. Çünkü Allah hain ve nankör olan hiçbir kimseyi sevmez.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30											
22-Hacc Süresi	/																Yaprak 08B			Cüz 17			Süre 22			Sayfa 336															
Bu Cüz Yaprağa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

Hac /39 –
Kendilerine savaş açılan müminlere, savaşmaları için izin verildi.

Çünkü onlar zulme mâruz kaldılar.

Allah onlara zafer vermeye elbette kadirdir. [39,36; 65,3; 9,14-16; 3,142; 47,31]

Cihada ait emirler şöyle bir sıra dahilinde olmuştur: Hz. Peygamber (a.s.) tebliğ görevini yürütürken ilk müşriklerden yüz çevirmesi emredildi [15,94]. Sonra güzel mücadele, tatlı münakaşa talimatı verildi [16,125]. Derken bu âyetle zulme karşı savunma savaşına izin verildi. Bundan sonra da düşmanların hücum ve taarruzları şartına bağlı olarak mukabele etme emri verildi.

Daha sonra hürmetli aylar (eşhur-i hurum) geçmek şartıyla cihad kabul edildi [9,5].

En nihayet mutlak surette cihad farz kılındı. (Reddu'l-Muhtar'dan.)

Hac /40 – O
müminler ki tamamen haksız yere, sırf "Rabbimiz Allah'tır" dediklerinden ötürü yerlerinden yurtlarından kovulmuşlardı.

Eğer Allah insanların bir kısmının zararını diğer bir kısmı ile savmasaydı mânastırlar, kiliseler, havralar ve Allah'ın adının çok anıldığı meşitler yıkılır giderdi.

Dinine yardım edene Allah da elbette yardım edecektir. Muhakkak ki Allah pek kuvvetlidir, mutlak galiptir. [60,1; 85,15; 47,7-8; 37, 171-173; 58,21]

Hac /41 – Onlar
öyle mükemmel insanlardır ki şayet kendilerine dünyada hakimiyet nasib ederse namazlarını hakkıyla ifa eder, zekâtlarını verir,

iyi ve meşrû olanı yayar, kötülüğü önlerler.

Bütün işlerin âkıbeti elbette Allah'a aittir.

Bu âyet, özellikle iktidarı ellerinde bulunduran müslümanların yaşayışlarında intizam ve istikametini gerekliliğini ifade etmektedir. Namaz ve zekât görevlerinin hemen ardından iyiliği yayma, kötülükleri önleme görevine yer verilmesi, toplumun ahlak ve nizamını koruyup geliştiren yöneticilerin üstün değerlerini ifade etmektedir.

سُورَةُ الْحَجِّ

۳۳۶

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ

لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا

اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتِ

صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ

اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا

الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ

وَعَادُ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ

مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا

وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْسَ مَعْطَلَةٌ وَقَصْرٌ

مَشِيدٌ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ

يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى

الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

Hac /42- Hac /44
– Eğer onlar seni yalancı sayıyorlarsa sen bil ki

onlardan önce Nuh, Âd ve Semûd halkı da,

İbrâhim'in halkı da, Lut'un halkı da, Medyen ahalisi de resulleri yalanlamışlardı.

Mûsâ da yalancı sayılmıştı. Ben de şöyle yaptım: Her seferinde inkârcılara mühlet verdim. Sonra da tuttuğum gibi işlerini bitirdim.

Onların inkârına mukabil nasıl olurmuş Benim inkârım, cümle âlem görüp bildi!

Yalnız Hz. Mûsâ (a.s.) hakkında meçhul (edilgen) fiil kullanılması, yalancı sayanların kendi milleti değil de, başkaları olduğu içindir. Onu kibtiler tekzip etmişlerdi. "Benim inkârım, yani nimeti mihnete, hayatı helâke, imar ve bayındırlığı harabeye dönüştürmem nasılı olurmuş!" anlamındadır.

Hac /45 – Halkı
zulümde artık onmaz derecede ileri gitmiş nice şehirleri yok ettik!

Öyle ki şimdi hepsinin yerinde yeller esiyor: Üstü altına gelmiş binalar, körelmiş kuyular, kurumuş çeşmeler, yerle bir olmuş müteşem saraylar... [11,102; 21,11]

Hac /46 – Peki bu
inkârcılar biraz olsun dünyayı gezip dolaşmazlar mı ki,

hiç değilse bu sayede düşünüp duyulanacak gönüllere,

gerçeğin sesini işitecek kulaklara sahip olsunlar.

Ne var ki onlarda kör olan, gözler değil, asıl kör olan sinelerindeki gönüller!

Bu âyet geçmiş nesilleri, tarihi, maziden kalan harabeleri inceleyerek ibret almaya, basiretlerini işletip, dünyadaki gerçek vazifelerini yapmaya, onların hatalarını tekrar etmemeye teşvik etmektedir.

Hac /47 – Onlar senden o tehdit edildikleri azabı, çarçabuk getirmeni isterler. Telaşa kapılmasınlar, Allah vaadinden asla dönmez.

Bilin ki Rabbinizin ölçüsüyle bir gün sizin hesabımıza göre bin yıl gibidir. [32,5] {KM, Mezmurlar 15,4; II Pier 3,8}

Azabı çarçabuk isterler. Ama Allah dilediği vakit gönderir, isterse geciksiz. Zira Allah sabûrdur, halimdir: Cezalandırmada acele etmez. Nitekim bu tehdidini ilk defa ancak Bedirde gerçekleştirmiştir. Âyet ayrıca zamanın izafi olduğunu bildirmektedir.

Hac /48 – Zulümde aşırı giden nice memleket vardı ki Ben onlara önce mühlet verip sonra da tuttuğum gibi işlerini bitirdim! Herkesin dönüşü ancak Banadır.

Hac /49 – De ki: “Ey insanlar! Benim görevim sırf bir uyarıcı olmaktan ibarettir. **Hac /50** – İman edip makbul ve güzel işler yapanlara bir mağfret ve çok değerli bir rızık vardır.

Hac /51 – Âyetlerimizi akılları sıra etkisiz bırakmak için çabalayıp duranlar ise, cehennemlik olanların ta kendileridir.

Hac /52 – Senden önce hiç bir resul veya nebî göndermedik ki, halkının hidayetini umarak gayret gösterdiğinde,

Şeytan onun temennisi hakkında bir vesvese vermek, ümidini kırmak istemesin.

Ama Allah, Şeytanın attığı o vesveseyi giderir,

sonra da âyetlerini sapasağlam, muhkem kılar.

Zira Allah alimdir, hakîmdir (herşeyi hakkıyla bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Âyette geçen “temennâ” fiilinin ilk ve meşhur anlamı “arzu ve temenni etmek, ummak” dır. Bu kökten “ümmiyye” ise isim olarak temenni edilen şey mânasına gelir. Âyette her iki kelime de bu mânalarda kullanılmışlardır. Her peygamber gibi Hz. Peygamber (a.s.) da halkının hidayete tâbi olup dünya ve âhiret mutluluğuna erişmelerini arzu ediyordu. Şeytan ise, Hz. Peygamberi ümitsizliğe düşürmek için, ins şeytanlardan dostlarına da onun önüne engeller koymak için vesvese veriyordu.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
22-Hacc Süresi	Yaprak 09A																Cüz 17				Süre 22				Sayfa 337					

Bu Cüz Yaprağa git

۳۳۷

سُورَةُ الْحَجِّ

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ

رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ

أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ ﴿٤٨﴾ قُلْ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾ وَالَّذِينَ

سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾ وَمَا

أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى

الشَّيْطَانَ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ

ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ

مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ

قُلُوبَهُمْ ﴿٥٣﴾ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٤﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ

أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ

قُلُوبُهُمْ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

﴿٥٦﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ

السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٧﴾

Risaletin başlangıcında müminler çok az ve işkenceye mâruz olunca, şeytan diğer insanlara da vesvese verip: “Bu din gerçek olsaydı, genel kabulde mazhar olurdu. Demek ki Allah da bundan razı değil ki öbür taraf daha fazla” diye vesvese veriyordu. Böylece herkes bir imtihanla karşı karşıya kalıyordu.

Din, zaten aslında bir imtihandır. Mücahede ve akli muhakeme ile batılı terkedip hakka sarılmakla insan bir değer kazanır. Şeytanın bu vesvesesine karşı, Allah, Resulünün ve müminlerin sebatlarına mükâfat olarak onları teyid edip Peygamberinin tebligatının gerçek olduğunu izhar eder. Hz. Peygamber bile ilk anda vesveseye mâruz kalsa da, “İsmet (Allah’ın risaletini koruması)” vasfı ona karşı çıkıp boşa çıkarır.

Âyetin mânası bu iken, bazıları “temennâ”nın ender kullanılan okuma mânasını almış, Necm suresi ve Garanik uydurma kıssası ile, nesh konusu ile irtibatlandırıp garip bir senaryo ortaya çıkarmışlardır ki Allah da, Resulü de Kur’an da bundan münezzehtirler.

Hac /53 – Yine de Allah’ın bu vesveseye fırsat vermesi, şeytanın attığı vesveseyi kalplerinde bir hastalık, bir şüphe olanlar ve kalpleri katılaştıran haklarında bir imtihan vesilesi yapmak içindir.

Gerçekten, zalimler, pek derin bir muhalefet ve düşmanlık içindedirler.

Hac /54 – Ve yine, ilimden nasibi olanların bu Kur’an’ın senin Rabbin tarafından gönderilen gerçeğin ta kendisi olduğunu iyice anlayıp da

onu bütün kalpleriyle tasdik edip gönülden tazim ederek bağlanmaları içindir.

Elbette Allah iman edenleri dosdoğru yola, isabetli tutuma yöneltir.

Hac /55 – Dini inkâr edenler ise, son saat ansızın gelip çatıncaya veya gün doğurmayan o kısır gün kendilerine gelinceye kadar,

Kur’an hakkında şüphe içinde kalır giderler.

Kısır gün: Ardından başka gün doğurmayan gün demektir. Adeta her gün, kendinden sonra gelen günü doğuran bir ana durumundadır. Arkası gelmeyen gün ise “kısır gün” anlamındadır.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hac /56 – O gün hakimiyet yalnız Allah'ındır.

İnsanlar hakkındaki hükmünü verir.

İman edip makbul ve güzel işler yapanlar, Naim cennetindedirler. [25,26; 82,19]

Hac /57 – Dini inkâr edip âyetlerimizi yalan sayanlara ise zelil eden bir azap vardır. [40,6]

Hac /58 – Allah yolunda hicret edenleri,

sonra da bu uğurda öldürülenleri veya ölenleri ise

Allah pek güzel bir tarzda nimetlerine mazhar edecektir.

Allah elbette nimet verenlerin en iyisidir. [4,100; 56,88-89]

Hac /59 – O, mutlaka onları memnun olacakları yere yerleştirecektir.

Muhakkak ki Allah her şeyi hakkıyla bilir, hilim ve şefkati boldur.

Hac /60 – İşte böyle... Kim kendisine yapılan haksızlığa karşı misliyle karşılık verdikten sonra yine tecavüze uğrarsa, elbette Allah ona yardım edecektir.

Çünkü Allah afüvdür, gafurdur (affi ve mağfireti boldur).

Kur'an, şahısların kendilerine karşı yapılan kusurları affetmenin büyük bir fazilet olduğunu bildirir (3, 134). Bunu takvâ sahibi olmanın başlıca şartlarından sayar. Fakat bu âyet, haksızlığa mâruz kalan kimsenin, isterse karşılık verme hakkını da kabul etmektedir. Yalnız bunu, kötülük edene, ettiği kadarıyla karşılık vermenin cevazı ile sınırlamış, daha fazla bir cezaya izin vermemiştir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
22-Hacc Süresi	/																Yaprak 09B			Cüz 17			Süre 22			Sayfa 338				

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْحَجِّ

۳۳۸

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَخْضَعُونَ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

بِآيَاتِنَا فَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ

رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ لَيُدْخِلَنَّهُمْ

مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ

ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوِّبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ

لَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ

فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ

هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ

الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

الَّذِينَ تَرَأَوْنَ فِي السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ

مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

Hac /61 – Bu böyle... Çünkü Allah öyle sınırsız kudret sahibidir ki gâh gündüzü kısaltarak geceyi uzatır, gâh geceyi kısaltarak gündüzü uzatır ve çünkü Allah semidir, basırdır (her şeyi hakkıyla işitiş görmektedir).

“Gecenin karanlığından gündüzün aydınlığını çıkararak Allah, Cahiliye ve inkâr karanlığından adalet aydınlığını da çıkarmaya kadirdir.” Âyette, açık olmasa da, bu mânaya bir ima sezilmektedir.

Hac /62 – Bu böyle... Çünkü Allah hakkın, gerçeğin ta kendisidir.

Müşriklerin O'ndan başka yalvardıkları tanrılar ise batılın ta kendisidir ve tam anlamıyla yüce ve büyük olan da ancak Allah'tır.

Hac /63 – Görmedin mi ki Allah gökten yağmur indirir de yer yemyeşil olur. Alah latiftir, habirdir (lütüfı boldur, her şeyden haberdardır). [31, 16; 27,25; 6,59; 10,61]

Latif: Letâfet'ten “gizliliklere nüfuz eden”, lutf'dan ise “lütuf ve ihfanda bulunana” anlamına gelir. Latif isminin tecellisiyle Allah öyle işler takdir eder ki bunlar gerçekleşip gözle görülmeye kadar, hiç kimsenin anlayamayacağı bir gizlilik ve incelikle cereyan eder.

Hac /64 – Göklere ne var, yerde ne varsa hep O'nundur ve muhakkak ki Allah ganidir, hamiddir (hiç bir şeye ihtiyacı yoktur, bütün övgülere lâyıktır).

Hac /65 –
Görmedin mi ki Allah
yerde olan her şeyi

ve kendi emriyle
denizlerde yüzen
gemileri, sizin
hizmetinize verdi?

Yerin üstüne
düşmesin diye, göğü O
tutuyor.

Gök ancak O'nun
izniyle düşebilir.

Çünkü Allah
raûfudur, rahîmdir
(insanlara karşı çok
şefkatli ve
merhametlidir). [45,13;
13,6; 31,30]

Bütün hayvanları,
bitkileri, madenleri ve
bütün varlıkları Allah
insanların hizmetine
vermiştir.

Hac /66 – Size
hayatı veren de O'dur.
Sizi müteakiben
öldürecek ve tekrar
diriltecek olan da Odur.
Gerçekten insan pek
nankördür! [2,28;
45,26; 40,11]

Hac /67 – Biz her
ümmete kendi
dönemlerinde
uyguladıkları özel bir
ibadet yolu belirledik.

Öyle ise onlar din
işinde asla sana
muhalafet etmesinler,

Sen insanları
Rabbinin yoluna davet
et. Çünkü sen gerçekten
hakka götüren
dosdoğru bir yolun
üzerindesin. [2,148;
5,48; 28,87]

Onların muhalafeti
mesela kurban
konusunda olmuştur.
Çünkü onlar "Allah'ın
öldürdüğü hayvanın
(yani leşin) etini yemek
sizin
boğazladıklarımızdan
daha hayırlıdır"
diyorlardı. Âyet şunu
ifade eder: "Önceki
peygamberler nasıl bir
hayat tarzı getirdilerse,
sen de öyle bir hayat
tarzı getirdin.
Dolayısıyla insanların,
senin getirdiğin şeriata
karşı çıkmaya hakları
yoktur."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
22-Hacc Süresi	/																Yaprak 10A			Cüz 17			Süre 22			Sayfa 339				

Bu Cüz Yaprağa git

۳۳۹

سُورَةُ الْحَجِّ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ

بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ

بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

ثُمَّ يُخَيِّبُكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿١٦﴾ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا

مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ

إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾ وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ

أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٠﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا

لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٢١﴾ وَإِذَا تُتْلَى

عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا

الْمُنْكَرُ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ

عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ النَّارُ

وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٢٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hac /68 – Eğer
seninle mücadele
ederlerse de ki: "Allah
sizin yaptıklarınızı pek
iyi bilmektedir."
[10,41; 46,8]

Hac /69 – O
büyük duruşma günü,
hakkında ihtilaf
ettiğiniz konularda
aranızdaki nihai hükmü
Allah verecektir.
[42,15; 60,3; 32,25]

Hac /70 – Bilmez
misin ki, Allah gökte ve
yerde olan bütün şeyleri
bilir?

Bunların hepsi bir
kitapta mevcuttur.

Bütün bunlar
Allah'a göre pek
kolaydır.

Hac /71 –
Müşrikler Allah'tan
başka,

Onun,
tanrılıklarına dair hiç
bir delil göndermediği

ve kendilerinin de
ibadet edilmelerinin
cezası hakkında kesin
bilgi sahibi olmadıkları
bir takım nesnelere
ibadet ediyorlar.

İşte o zalimlerin
hiç bir yardımcısı
olmayacaktır. [23,117]

Hac /72 –
Âyetlerimiz
karşılarında açık açık
birer delil olarak
okunduğunda kâfirlerin
yüzündeki inkârcı tavrı
hemen farkedebilirsiniz.

Öyle ki, nerdeyse
kendilerine âyetlerimizi
okuyanlara saldırarak
olurlar.

De ki: Sizi bundan
da beter kızdıracak olan
şeyi de bildireyim de
görün:

"İşte cehennem!
Allah onu kâfirlere
vaad etmiş bulunuyor.

Ne kötü bir sondur
o!" [25,66]

Hac /73 – Ey insanlar! İşte size bir misal veriliyor, ona iyi kulak verin: Sizin Allah'tan başka yalvardığımız bütün sahte tanrılar güç birliği yapsalar da, bir sinek bile yaratamazlar. Hatta sinek onlardan bir şey kapsa, onu dahi kurtarıp geri alamazlar. İsteyen de, kendinden istenilen de, kaçan da kovalayan da ne kadar güçsüz!

Heykel şeklindeki putlar, üzerlerine bulaşan bir yiyeceği almak için konan bir sineğin konmasını bile anlayamazlar. Sinek kendilerinden bir şey kapıp götürse onu geri alamazlar. En aciz ve küçük görülen canlılardan birine bile söz ve güç geçiremeyen nesnelere nasıl olur da, eşref-i mahlûkat olan insanın ilahı olabilir? Bu, tefsir kitaplarında özette anlatılan mânadır.

Fakat âyet bir başka yöne daha işaret etmektedir. Allah kâinatı öyle bir sistem halinde yaratmıştır ki, en küçük şey, en büyük şeyle irtibatlıdır. Güneş sistemini kim yaratmış ve yönetiyorsa bir sineği, sineğin vücudundaki gözünü yaratıp o sistem içinde dolaşıp görmesinin ortamını yaratan da O'dur. Mesela bir sineği küçük görenek olarak çalıştırarak yaratmaya teşebbüs edenler, onun bedenini dünyanın dört bir yanına dağılmış unsurlardan özel ve hassas terazilerle toplamaya mecbur kalırlar. Kaldı ki o cansız zerreleri toplamak yetmez. Zira sineğin vücudundaki bütün hücreler canlı bir organizma teşkil edip her biri onun yaratılış gayesine göre ayarlı olarak çalışırlar. Maddî sebepler bu neticeyi elde edip o cansız zerrelerden böyle hayat dolu ve kâinat sisteminin bütün unsurlarıyla ilişkilerini ayarlamasını bilen, programlayabilen bir sineği yaratmaları mümkün değildir. İşte Kur'an bu âyetle: "Bütün maddî sebepler toplansa, onların iradeleri de olsa, bir tek sineğin vücudunu ve o vücudu, cihazlarını, sistemlerini özel bir terazi ile ölçü ile oynayamazlar. Toplasalar da o vücudun gerekli miktarında durduramazlar. Durdursalar da, daima tazelenmekte olan ve o vücudu gelip geçen zerreleri, hücreleri düzenli tarzda çalıştıramazlar. Öyleyse bütün güvenilen maddî sebepler, bir sineğe sahip çıkamazlar"

Hac /74 – Allah'ı layık olduğu tarzda bilemediler. Muhakkak ki Allah pek kuvvetlidir, mutlak galiptir. [30,27; 85,12-13; 51,58; 57,25; 58,21]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30											
22-Hacc Süresi	/																Yaprak 10B			Cüz 17			Süre 22			Sayfa 340															
Bu Cüz Yaprağa git																	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْحَجِّ

٣٤٠

يَا أَيُّهَا النَّاسُ صُربَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهٗ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهٗ وَإِنْ يَسْلُبْنَهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا

لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا

اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ يَضْطَفِي

مِنَ الْمَلَأِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا

رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي

اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي

الَّذِينَ مِنْ حَرْجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمِيكُمُ الْمُسْلِمِينَ

مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا

شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا

بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hac /75 – Allah meleklerden de insanlardan da elçiler seçer. Allah elbette semî ve basîrdir (her şeyi hakkıyla işitir ve görür).

Hac /76 – O onların yaptıklarını da yapacaklarını da, olanı da olacağı da bilir. Bütün işler yalnız Allah'a raci olur, onlar hakkındaki nihaî hükmü O verir. [72,28; 5,67]

Hac /77 – Ey iman edenler! Rükû edin, secde edin, hasılı yalnız Rabbinize ibadet edin, hayırlar işleyin ki felaha eresiniz.

Hac /78 – Allah yolunda gereği gibi cihad edin. Sizi insanlar içinde bu emanete ehil bulup seçen Odur. Din konusunda, size hiçbir zorluk da yüklememi.

Haydin öyleyse babanız İbrâhim'in milletine ve yoluna! Bundan önce de, bu Kur'an'da da, size müslüman adını veren O'dur. Ta ki Resul size şahid olsun, siz de diğer insanlar nezdinde Hakkın şahitleri olasınız. Haydi namazı hakkıyla ifa edin, zekâtı verin ve Allah'a sımsıkı bağlanın. O sizin biricik mevlanız, efendinizdir. Ne güzel mevla ve ne güzel yarımdıdır O! [6,161; 2,128]

Cihad, düşmana karşı bütün gücünü harcamak demek olup üç kısımdır. Birincisi; açıkça kendisini belli etmiş düşman ile yapılan cihad. İkincisi; Şeytan ile yapılan cihad. Üçüncüsü; Nefisle yapılan cihad. Buradaki emir bu üç kısmı da kapsamaktadır. Zira âyette mücadele tabiri kullanılmış olup mukatele (savaşmak) kavramından daha geneldir.

Allah'ın elçisi yeryüzünde Hakkın şahididir. Rabbine olan muazzam iman ve güveni, adalet, takvâ, mükemmel ahlak örneği olması, yaşayan bir Kur'an olması ile Allah'ın rızasının tecessüm etmiş şeklidir. Onu gören Hakkı görmüş gibi olur. Kendisinden sonra da müminler bu hususta onu örnek almaldırlar. Müminlerin hallerine davranışlarına bakanlar, bunda Allah'ın varlığının delillerini, müminlerin de O'nun varlığına ve birliğine şahitliklerini okumalıdır. Hülâsa hakkıyla cihad yapmanın, dine uymanın ve müslümanlığı yaşamının nasıl olacağını Peygamber size bizzat gösterip öğretsin. Hakkın şahidi, peşinden gidilecek bir örnek olsun. Siz de ona uymak suretiyle, bütün insanlar için, Hakkın örnek tutulacak birer şahitleri olasınız

23-MÜMİNUN SÜRESİ

118 âyet olup Mekke döneminin sonunda nazil olmuştur. Hac süresi, müminlerin dünya ve âhirette felaha ereceğini bildirmişti. Peşinden gelen bu süre, bu felahın, hangi şartlara ve vasıflara bağlı olduğunu bildirir. Daha sonraki uzun bölümde (23-73 âyetler) bu şartları haiz olan neblerin fazilet mücadeleleri örnek verilir. Sonra âhiret hayatına geçilir. Öldükten sonra dirilmeyi akıllarına sığdıramayan kâfirlerle Allah'ın muazzam kudretinin delilleri zikredilir. Müteakiben iman ve inkâr ehlinin âhiretteki âkıbetleri bildirilir.

Hz. Ömer (r.a) şöyle demiştir: "Resulullah (a.s.) a vahiy indiginde biz yanında arı vızlıtı gibi bir ses işitirdik. Bir gün üzerine vahiy indi, bir süre bekledik. Derken üzerindeki bu hal açıldı, hemen kibleye dönüp ellerini kaldırdı: "Ya Rabbi, bizi çoğalt, eksiltme. Değerimizi artır, bizi hakir kılma. Bize ver, mahrum etme. Bizi tercih et, başkalarını bizim üzerimize tercih etme. Bizden razı ol ve bizi razı eyle" diye dua etti. Sonra da: "Bana on âyet indirildi ki kim bunları yerine getirirse cennete girer"

Bismillâhırahmânırahim
Müminun /1 – Muhakkak ki müminler, mutluluk ve başarıya erdiler.

Müminun /2 – Onlar namazlarında tam bir saygı ve tevazu içindedirler.

Müminun /3 – Onlar boş şeylerden uzak dururlar. [25,72]

Müminun /4 – Onlar zekâtı ifa ederler. [91,9-10; 41,6-7]

Müminun /5-

Müminun /7 – Onlar mahrem yerlerini günahlardan korurlar. Yalnız şerhi ve cariyeyle ilişki kurarlar. Çünkü bunu yapanlar ayıplanamazlar. Ama bu sınırın ötesine geçmek peşinde olanlar, işte onlardır haddi aşanlar.

Müminun /8 – O müminler üzerlerindeki emanetleri gözetirler, verdikleri sözleri tam tamına tutarlar. Ahitler: Gerek kendi aralarındaki ahitler, gerekse Allah Teâlâya karşı verdikleri ahitlerdir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
23-Muminun Süresi	/																	Yaprak 01A	Cüz 18			Süre 23			Sayfa 341										
Bu Cüz Yaprğa git																		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04			

۳۴۱

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا

مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي

قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ

مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ

لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ

سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

Müminun /9 – Onlar namazlarını vaktinde eda edip zayi etmekten korurlar.

Namazlarını vakti vaktine, huş içinde devam ettirirler.

Müminun /10 – İşte vâris olanlardır. [19,63; 43,72]

Müminun /11 – Ebedî kalacakları Firdevs cennetine vâris olanlardır.

Müminun /12 – Şu bir gerçektir ki Biz insan süzme çamurdan

yaratırız. [30,20; 62; 32,8] insanın süzme çamurdan,

yani balığın özünden yaratıldığını bildiren

âyetler, insan bedeninin toprakta yetişen ya da

toprağın bileşiminde bulunan çeşitli organik

veya inorganik maddelerden oluştuğuna,

toprakta yetişen besinlerin özümlemesi yoluyla bu

unsurların sürekli olarak canlı hücrelere

dönüştüğüne işaret etmektedir. Böylesi bir vücuda bunca imkânlar

ve sistemleri lütfeden Allah'a şükretme gereğini hatırlatmaktadır. 12-14.

âyetlerde geçen mazi sigaları, bu yaratılış

başından kıyamete kadar devam ettiğinden, muzari

(geniş zaman) anlamı taşımaktadır.

Müminun /13 – Sonra onu nutfe (sperm)

halinde sağlam bir yere yerleştiririz.

Müminun /14 – Sonra nutfeyi alakaya

(yapışkan döllemiş hücreye), alakayı mudgaya, yani bir

çiğnem et görünümündeki varlığa,

mudgayı kemiklere dönüştürür, sonra da kemiklere et giydirip,

derken yeni bir yaratılışa mazhar ederiz. İşte bak da

Allahın ne mükemmel yaratan olduğunu bir düşün! [22,5]

Müminun /15 – Ve bütün bunlardan sonra, siz ey insanlar,

ölürsünüz. [21,35]

Müminun /16 – Sonra büyük duruşma (kıyamet) günü

diriltilirsiniz. **Müminun /17** – Yine

şu da bir gerçektir ki Biz sizin üstünüzde yedi tabaka yaratık.

Biz yaratmadan da, yaratıklarımızdan da habersiz değiliz. [2, 29; 40,57; 32,4-12; 17,44; 71,15; 65,12]

"Tariik" tarihinin çoğuludur. Bu, göklerin, Allah katında inen emirlerin geçtiği yer olması itibarıyledir (Talak,12). Müfessirlerin çoğu burayı yedi gök diye açıklarlar. Elmalı M. H. Yazır ise "İnsanın yedi idrak yolu, yani görme, işitme, tatma, koklama ve dokunmanın yanında akıl ve vahiy yolları" olduğunu düşünür.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Müminun /18 – Biz gökten belirlediğimiz bir ölçüye göre su indirir ve onu yerde dinlendiririz. Ama dilersek onu yerden gidermeye de kadiriz.

Âyette geçen “*eskennâhu*” yağmur sularının durgunlaştırılması ve yerde dinlendirilmesini ifade eder. Yağmur suları toprak tarafından yavaş yavaş emilerek dibe iner. Eğer böyle olmayıp birden inseydi veya sel halinde akıp gitseydi hem büyük zararlara sebep olur, hem de canlılar, yağmurun hayat veren faydalarından mahrum kalırlardı.

Diğer taraftan Zümer, 21 âyetinin beyan buyurduğu üzere Allah, gökten indirdiği yağmur sularını yerde süzdürüp menbalara yerleştirmekte, oralarda dinlendirmekte, sonra o depolardan yeryüzüne çıkartıp canlıların istifadesine vermektedir. Dikkat etmeli ki yağmur, bütün kâinat içinde, milyonlarca yıldız arasında yalnız dünyada mevcuttur. Bu su olmasaydı, hayat düşünülemezdi. Bu büyük nimet elbette tesadüfî değildir.

Müminun /19 – O su ile sizin için hurma ve üzüm bağları yetiştirdik ki onlarda size çok faydalar vardır, onlardan yersiniz de. [16,11; 36,34-35]

Hurma ve üzüm Araplarca en marûf meyveler olduğundan, misal olarak yalnız bunlar zikredilmiştir.

Müminun /20 – Sina Dağından çıkan bir nebat da yetiştirdik ki o ağaç hem yağ, hem de yiyenlere bir katık çıkarır.

Bu ağaç zeytin ağacıdır.

Müminun /21 – Evcil hayvanlarda da sizin için ibretler vardır.

Onların içinden çıkan sütle sizi besleriz.

Daha onlarda sizin için nice faydalar bulunur.

Onların etinden de yersiniz. [16,5-7; 36,71-73]

Müminun /22 – Onlara da gemilere de binersiniz. [17,70]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30													
23-Muminun Süresi	/																	Yaprak 01B			Cüz 18			Süre 23			Sayfa 342																
Bu Cüz Yaprğa git																		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ

٣٤٢

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ

ذَهَابٍ بِهَ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّحِيلٍ وَأَعْنَابٍ

لَكُمْ فِيهَا فَوْاحٍ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ

مِنْ طُورٍ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذُّهْنِ وَصَبْغٍ لِّلْأَكْلِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنَّ

لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا

مَنْفَعٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ

تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ

قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا قَىٰ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَبَرِّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ

انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ

بِأَعْيُنِنَا ووَحِينَا فَاذْجَأْ أَمْرُنَا وَفَارِ التَّنُورَ فَاسْلُكْ فِيهَا

مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ

مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Müminun /23 – Bir zaman, halkım irşad etmesi gaysıyla Nûhu gönderdik de:

“Ey halkım, dedi, yalnız Allah’a ibadet ediniz.

Zira sizin Ondan başka ilahınız yoktur. Gerçek bu iken hâla şirkten sakınmaz mısınız?”

Müminun /24- Müminun /25 – Halkından ileri gelen birtakım kâfirler: “Bu, dediler, sizin gibi bir insandan başka bir şey değil, böyleyken size hakim olmak istiyor.”

“Allah bize mesaj ulaştırmak isteseydi, böyle sizin gibi birini göndermez, melaike indirirdi.

Nitekim biz atalarımızdan da böyle bir şey işitmedik.

Bu delilin tekinden başka biri değil.

Ona biraz süre tanıyın, sonra iş aydınlanır, siz de gereğini yaparsınız.”

Müminun /26 – Nuh: “Ya Rabbî, dedi, beni yalancı saymalarına karşı Sen yardım et bana!”

Müminun /27 – Biz de ona vahyedip bildirdik ki: “Nezaretimiz altında ve bildirdiğimiz şekilde gemiyi yap.

Buyruğumuz gelip tandır kaynayınca her cinsten birer çift ile haklarında azap hükmü takdir edilmiş olanlar dışında kalan aile halkını yanına al. Zalim ve kâfirler hakkında sakın Bana başvurma. Çünkü onlar suda boğulacaklardır.”

Hud, 40 âyeti münasebetiyle belirttiğimiz gibi “tandır kaynaması” mecaz olarak, işlerin ciddileşmesi anlamını verir. Fakat esas anlamı, gemideki ocağın, su kazanını kaynatması demektir. Şayet o zaman buharlı gemi yok idiyse, bu ifadenin, ileri çağlardaki buharlı gemilere işaret ettiği söylenebilir.

Müminun /28 –
“Sen ve beraberinde olanlar gemiye yerleşince de ki: “Bizi o zalim toplumun elinden kurtaran Allah’a hamd-u senalar olsun!”

Müminun /29 –
“Ya Rabbî, beni güvenli ve kutlu bir yere indir. Çünkü sen konuklayanların en iyisi, en mükemmelisin.”
[43,12-13; 11,41]

Gemideki bereket ve kutluluk, selâmettir. Karaya çıktıktan sonraki bereket ise neslin çoğalması ve peş peşe gelen hayırlardır.

Müminun /30 –
Bunda elbette alınacak çok ibretler var. Gerçekten Biz insanları imtihan etmekteyiz.

Müminun /31 –
Onlardan sonra başka nesiller yarattık.

Müminun /32 –
Onların içinden “Yalnız bir Allah’a ibadet ediniz, zira sizin O’ndan başka tanrınız yoktur.

Gerçek bu iken hâla şirkten sakınmaz mısınız?” diyen bir Peygamber gönderdik.

Müminun /33- Müminun /34 – Onun halkından kâfir olup ahiret buluşmasını yalan sayan ve kendilerine dünya hayatında bol nimet verdiğimiz eşraf takımı:

“Bu, dediler, sizin gibi bir insandan başka bir şey değil,

baksanız sizin yediklerinizden yiyor, sizin içtiklerinizden içiyor. Eğer siz, sizin gibi bir beşere itaat edecek olursanız, büyük bir kayba ve hüsrana uğrarsınız.”

Peygamberin beşer oluşuna ve onun diğer insanlarla eşit oluşuna delil olarak, diğer insanlar gibi yeme ve içmesini ileri sürdüler. Bunlar ise mutlak olarak her canlıda bulunan sıfatlardır: Demek ki, onlar insan için de mükemmelliği yeme, içmede ve hayvani lezzetlerde görüyorlardı.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30												
23-Muminun Süresi	/																	Yaprak 02A			Cüz 18			Süre 23			Sayfa 343															
Bu Cüz Yaprağa git																		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۴۳

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ

لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلِ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا

مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ

كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾

فَارْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ

إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ لَا

يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ اطَّعْتُمْ بَشَرًا مِثْلُكُمْ

إِنَّكُمْ إِذَا الْخَاسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَيْعِدُكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا

أَنْتُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا

الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَىٰ

اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا

كَذَّبْتَنِي ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾

فَاخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَا هُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا

لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Müminun /35 –
“Ne o, dediler, bu adam siz ölüp de toprak ve kemik haline geldikten sonra sizin diriltiğiniz mezardan çıkarılacağı mı vaad ediyor.”

Müminun /36 –
“Heyhat! Heyhat! Size vaad edilen şey ne kadar da uzak!”

Müminun /37 –
“Yaşam sadece dünya hayatından ibarettir,

ölür gideriz, ancak bir kere yaşarsız ve ölümden sonra asla diriltilemez!”

Müminun /38 –
“Bu adam, uydurduğu yalanı Allah’a mal eden bir iftiracıdan başkası değildir ve biz hiçbir surette ona inanmayız!”

Müminun /39 – O Resul: “Ya Rabbî, dedi, beni yalnızca saymalarına karşı Sen bana yardım eyle!”

Müminun /40 – Allah buyurdu: “Tasalanma, çok geçmeden onlar pişman olacaklardır!”

Müminun /41 – Derken korkunç bir ses onları bastırverdi. Adalet yerini buldu.

Onları sel süprütüsüne çevirdik.

Zalimler güruhunun canı cehennele! [40,78]

Müminun /42 – Onlardan sonra yine başka nesiller dünyaya getirdik.

Salih, Hüd, Şuayb (a.s.) ve onlardan başka peygamberlerin nesilleri sözkonusudur.

Müminun /43 –
Hiç bir ümmet
vaadesini ne öne
alabilir ne de
erteleyebilir.

Müminun /44 –
Sonra resullerimizi
peşpeşe gönderdik.
Hangi ümmete
peygamberi geldiyse
onlar onu yalancı
saydılar.

Biz de onları
birbiri ardından imha
ettik.

Onlardan geriye
bıraktığımız, sadece
ibret verici hikâyeleri!
İman etmeyen o halkın
canı cehennem!
[16,36; 36,30]

Müminun /45-
Müminun /46 – Sonra
da Mûsa ile kardeşi
Hârûn'u âyetlerimizle
ve apaçık delille
Firavun ile ileri gelen
yardımcılarına
gönderdik.

Onlar da hakkı
kabulden kibirlendiler.

Zaten onlar
kendilerini çok büyük
gören bir toplum idi.

Müminun /47 –
Dediler ki: "Kendi
kavimleri bizim
hizmetçi kölelerimiz
iken

şimdi kalkıp bizim
gibi beşer olan bu iki
adama mı inanacağız?"
[26,29]

Müminun /48 –
Böyle deyip onları
yalancı saydılar.
Kendileri de helâk
edilenler gürûhuna
dahil oldular. [28,43]

47. âyet,
inkârcıların umumiyetle
içine düştükleri bir
hatayı ortaya
koymaktadır.
Gerçekten onlar,
insana, yalnızca bu
dünyadaki mevkiine,
toplum içindeki
konumuna göre değer
verirler. Onların insan
hakkında başta gelen
değer ölçüleri makam
ve mansıptır. Böylece
onlar, bizatihi insana,
onun düşüncesinin ve
inancının kalitesine,
sahip olduğu ahlâki ve
insani vasıflarına değer
vermezler. 48. âyet bize
gösteriyor ki,
inkârcıların bu yanlış
değer ölçülerine
dayanarak peygamber
hakkında vardıkları
hüküm, kaçınılmaz
olarak kendilerini
felakete götürür.

Müminun /49 –
Oysa doğru yolu
tutmaları ümidiyle biz
Mûsâ'ya kitabı verdik.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
23-Muminun Süresi	/																	Yaprak 02B	Cüz 18			Süre 23			Sayfa 344					

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ

۳۴۴

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۚ ثُمَّ أَرْسَلْنَا

رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ

بَعْضًا وَجَعَلْنَا هُمْ أَحَادِيثَ فَبَعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ ثُمَّ

أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانَ مُبِينٍ ۖ إِلَىٰ

فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ۚ فَقَالُوا

أَنْتُمْ مِنْ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ۚ فَكَذَّبُوهُمَا

فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ۚ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ

لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۚ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً ۖ وَأَوَيْنَاهُمَا

إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ۚ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ

وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۚ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ

أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ۚ فَتَقَطَّ عَوَامِرُهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۚ

كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۚ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۚ

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ۖ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ

بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۚ

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۚ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Doğru yolu tutmaları
söz konusu ümmet, Hz.
Mûsâ'nın Mısır'dan çıkarp
kurtardığı kendi halkıdır,
İsrailoğullarıdır. Yoksa
Firavun ve onun ileri gelen
çevresi ve Kibt'i halkı
değildir. Zira Tevrat,
Firavun ve ordusunun
boğulmalarından sonra
indirilmiştir.

Müminun /50 –
Meryem'in oğlunu ve
annesini birer ibret
vesilesi kıldık ve onları
pınarları akan ve
yerleşmeye elverişli
yüksekçe bir yere
yerleştirdik. [21,91;
19,22]

Müminun /51 – Siz ey
peygamberler! Helâl ve
hoş şeylerden yiyeip
için, makbul ve güzel
işler işleyin, zira Ben
yaptığımız her şeyi
bilmekteyim.

Bazı müşriklere göre
peygamber yemek
yiyemezdi [25,7]. Cenab-ı
Allah buyuruyor ki: "Helâl
hoş yiyecekleri yemek,
onlardan aldığı kuvveti
güzel davranışlarda
kullanmak, şükürünü yerine
getirmek pek yerindedir.
Çirkin olan, haram kazanıp
haram yemektir."

Müminun /52 – Ve
hepinizin dini bir tek
dindir. Ben de sizin
Rabbinizim, öyleyse
Bana karşı gelmekten
sakının!

Dinin esasî akaidde,
şariatların esasında birdir.
Fakat o esasların dalları
olmak üzere peygamberlere
indirilen farklı şariatlar
hususî hükümler ihtiva
ederler. Bir hadîste:
"Peygamberler, babaları
(dinleri) bir, anneleri
(şariatları) ayrı
kardeşlerdir."
buyurulmuştur.

Müminun /53 –
Ama peygamberleri
izlediklerini iddia eden
ümmetler fırkalara
ayrılıp bölük bölük
oldular. Her grup,
kendilerine ait görüşten
ötürü memnun ve
mutludur.

Müminun /54 – Sen
onları, bir süreye kadar
daldıkları gaflet içinde
kendi hallerine bırak!
[86,17; 15,3]

Müminun /55-
Müminun /56 –
Kendilerine verdiğimiz
servet ve evlatlarla
iyiliklerine
koştuğumuzu mu
sanıyorlar? Hayır, onlar
işin farkında değiller!
[9,55; 3,178; 68,44-45;
74,11-16]

Müminun /57 – Ama
asıl Rab'lerine
duydukları saygıdan
dolayı çekinenler.
Müminun /58 –
Rab'lerinin âyetlerini
tasdik edenler.

Müminun /59 –
Rab'lerine hiç ortak
tanımayanlar.

Müminun /60 –
Rab'lerine
döneceklerine
inandıklarından kalpleri
titreyenler, O'nun
yolunda mallarını
harcayanlar.

Müminun /61 –
Evet, işte onlardır
hayırlara koşanlar ve o
işlerde öne geçenler.

Müminun /62 –
Biz hiç kimseye
takatinin üstünde yük
yüklemeyiz.

Nezdimizde
gerçeği bildiren,
insanların yaptıklarını
tam tamına tesbit eden
bir kitap vardır.

Bundan ötürü asla
haksızlığa
uğratılmazlar. [17,13;
18,49]

Kitaptan maksat:
Levh-i mahfuz veya
hesap defterleridir.

Müminun /63 –
Fakat onların kalbleri
bundan gafildir.

Ayrıca onların
bundan başka birtakım
pis işleri daha var ki
onları işler dururlar.

Müminun /64 –
En nihâyet onların
refaha dâlip gitmiş
olanlarını azapla
kısıktırarak
yakaladığımızda birden
feryadı basarlar.

Allah Mekke
müşriklerini yedi sene
kıtılla imtihan etti. Bu
âyette geçen azaptan
maksat, bu kıtlık, yahut
Bedir'de bozguna
uğramalarıdır.

Müminun /65 –
Fakat onlara şöyle
denilecektir: "Hiç
boşuna sızlanmayın
bugün!

Zira siz Bizden
hiçbir surette yardıma
mazhar
olmayacaksınız."

Müminun /66-
Müminun /67 –
"Âyetlerim size
okunduğunda, siz
kibirleterek sırtınızı
çevirirdiniz,

geceleyn onun
aleyhinde ileri geri
konuşarak
şaçmalıyordunuz."
[40,12]

Müminun /68 –
Peki onlar Allah'ın
sözünü anlamaya
çalışmadılar mı?

Yoksa önce geçip
gitmiş babalarına hiç
gelmemiş olan,
ömürlerinde ilk defa
duydıkları bir şeyle mi
karşılaştılar?

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
23-Muminun Süresi	/																	Yaprak 03A	Cüz 18			Süre 23			Sayfa 345										
Bu Cüz Yaprağa git																		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04			

۳۴۵

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ١٠

أُولَٰئِكَ يَسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ١١ وَلَا تُكَلِّفُ

نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ١٢

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ ١٣

لَهَا عَامِلُونَ ١٤ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ ١٥

يَجْعَرُونَ ١٦ لَا تَجْعَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تَنْصَرُونَ ١٧ قَدْ كَانَتْ

آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ آعْقَابِكُمْ تَنْكِبُونَ ١٨

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ١٩ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ ٢٠

مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ٢١ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ ٢٢

مُنْكَرُونَ ٢٣ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَآ كَثُرُهُمْ ٢٤

لِلْحَقِّ كَارِهِونَ ٢٥ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ ٢٦

وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ٢٧ بَلْ آتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنِ ذِكْرِهِمْ ٢٨

مُعْرِضُونَ ٢٩ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرْجًا رَّبِّكَ خَيْرٌ ٣٠

وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ٣١ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٣٢

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَا كِبُونَ ٣٣

Müminun /69 –
Yoksa şu aralarında
yaşamış olan Resulü,
tanıdıkları biri olmadığı
için mi reddediyorlar?

Tanımaların
mümkün değil. Bilakis
ona çocukluğundan beri
"el-Emin" derlerdi. Hiç
yalan söylemediğini,
mükemmel ahlakını,
kimseden ilim
öğrenmediğini, iddiaçı,
şöhret peşinde biri
olmadığını pek iyi
biliyorlardı.

Müminun /70 – Ne o,
yoksa "Onda bir delilik
var!" mı diyorlar?

Oysa o onlara
gerçeğin ta kendisini
getirdi,

ama gerçek
onların çoğunun işine
gelmiyor.

Müşrikler, Hz.
Peygamber (a.s.)'in akılla
pek üstün, fikir ve
tefekürünün gayet sağlam
olduğunu pek iyi bilirlerdi.

Müminun /71 –
Fakat gerçek onların
keyiflerine tâbi olsaydı

göklerin de, yerin
de, oralarda
yaşayanların da
düzenleri bozulur,
yıkılıp giderlerdi.

Halbuki Biz onlara
şan ve şeref getiren,
öğüt veren kitap verdik
ama,

ne var ki onlar bu
dersten yüz
çeviriyorlar. [43,31; 44;
21,50; 17,100; 4,53]

Şan ve şeref
getiren "Kur'an" dır.
Gerçekten Kur'an-ı
Kerim ve Resul-i
Ekrem (a.s.) bu
ümmetin adını
ebedileştirmiştir.

Müminun /72 –
Ey Resulüm, yoksa bu
hizmetlerine karşılık
sen onlardan bir
karşılık istiyorsun da

bu, kendilerine
ağır geldiği için mi
senden uzak
duruyorlar?

Fakat bilsinler ki
en iyi karşılık, sana
Rabb'in vereceği
karşılıktır. Çünkü O,
rızk ve nimet
verenlerin en
hayırlısıdır. [6,90;
42,23; 34,47; 38,86;
36,21]

Müminun /73 –
Sen gerçekten onları
dosdoğru bir yola
çağırıyorsun.

Müminun /74 –
Ama şu da gerçek ki
âhirete inananlar,
yoldan sapıyorlar.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Müminun /75 –

Eğer Biz onlara merhamet edip, uğradıkları belayı giderseydik, yine onlar azgınlıklarında devam edip giderlerdi. [8,23; 6,28-29]

Müminun /76 –

Biz onları çeşitli azaplara da uğrattık.

Buna rağmen yine de Rab'lerine boyun eğip O'na yalvarıp yakarmadılar. [6,43]

Müminun /77 –

Ama ne zaman onların önüne ceza gününe mahsus zorlu bir azap kapısını açarsak, işte o zaman birden bütün ümitlerini yitiriverirler.

İlk nesil için maksat, müşriklerin başına Bedir bozgununun gelmesidir.

Ayrıca ölüm veya kıyamet günü de kasedilmiş olabilir.

Müminun /78 –

Ey insanlar, Rabbinizin buyruklarına kulak verin.

Çünkü sizde işitme ve görmeyi sağlayan kulakları ve gözleri, düşünüp hissetmenizi sağlayan kalbleri yaratan O'dur.

Şükürünüz ne kadar da az! [12,103; 34,13]

Müminun /79 –

Sizi çoğaltıp dünyaya yayan da O'dur, Muhakkak yine Onun huzuruna götürüleceksiniz.

Müminun /80 –

Hayatı veren de, öldüren de Odur.

Gece ile gündüzi peşpeşe getiren de Odur.

Öyleyse hâla aklınızı başınıza alıp bunları bir düşünmez misiniz? [36,40; 25,62]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
23-Muminun Süresi	/																	Yaprak 03B			Cüz 18			Süre 23			Sayfa 346								
Bu Cüz Yaprağa git																		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04			

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ

۳۴۶

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُوفَى طُغْيَانِهِمْ

يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا

يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَاهُمْ

فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ

وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ

وَالِيهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ

وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ

﴿٨١﴾ قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَأِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ

الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ

مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Müminun /81 –

Ama böyle yapmak yerine, kendilerinden önceki münkirlerin dediklerini dediler.

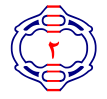
Müminun /82-

Müminun /83 – “Ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra biz dirilecekmiz ha!

Bize de, daha önce babalarımıza da bu vaad edilip durdu.

Doğrusu bu dirilme işi, önceliklerin masallarından, başka bir şey değil!” dediler. [79,11-14; 36,77-79]

حزب

Müminun /84 –

De ki: “Bütün dünya ve içinde yaşayanlar kimindir söyleyin bakalım, biliyorsanız.”

Müminun /85 –

Elbette: “Allah’mdır” diyeceklerdir. Öyleyse, sen de ki: “Neden aklınızı başınıza almıyorsunuz?” [39,3]

Müminun /86 –

“Peki, yedi kat göğün ve yüce Arşın Rabbi kimdir?” diye sor.

Müminun /87 –

Elbette, “Allah’tır”, diyeceklerdir.

Öyleyse, sen de ki: “İnanmışız Allah’a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?”

Müminun /88 –

De ki: “Peki her şeyin gerçek yönetimini elinde tutan,

Kendisi her şeyi koruyup gözetin, ama Kendisi himaye altında olmayan kimdir? Biliyorsanız söyleyin bakalım! [36,83; 21,23; 15,92-93]

Müminun /89 –

Elbette, “Allah’tır” diyecekler.

Sen de ki: Öyleyse nasıl oluyor da büyülenip gerçekten uzaklaşıyorsunuz?”

Cahiliye arapları, Allah’ın varlığına ve birliğine inanıyorlardı. Fakat Kur’ana, Hz. Peygamber (a.s.)’a ve ahirete inanmıyorlardı.

Müminun /90 –
Hayır, Biz onlara gerçeği getirdik; fakat buna rağmen onlar yalanı tercih ediyorlar. İşte gerçek:

Müminun /91 –
“Allah asla evlat edinmedi. O'nun yanısıra hiçbir tanrı da yoktur.

Öyle olsaydı her tanrı kendi yarattıklarını yanına alır ve onlardan biri diğerine üstün gelmeye çalışırdı.

Allah o müşriklerin isnat ve nitelendirmelerinden münezzehtir.” [21,22]

Öyle olsaydı, öbür tanrıların hâkimiyetlerini menetmeye çalışırdı. Bu yüzden aralarında savaşlardı.

Müminun /92 –
Görünmeyen ve görünen, gizli ve âşikâr herşeyi bilen Allah, onların iddia ettikleri şerikleri olmaktan yücedir. [10,18]

Müminun /93- Müminun /94 – De ki: “Ya Rabbî, eğer onlara vaad edilen o azabı bana göstereceksen, beni o zalimler güruhu içinde bırakma!”

Müminun /95 –
Biz onlara vaad ettiğimiz azabı sana göstermeye elbette kadiriz.

Müminun /96 –
Fakat onlar ne yaparlarsa yapsınlar, sen yine de kötülüğü en iyi tarzda sav.

Biz onların, senin hakkındaki asılsız iddialarını pek iyi biliriz.

Müminun /97- Müminun /98 – “Ya Rabbî, de, şeytanların vesveselerinden, onların yanımda bulunmalarından Sana sığınırım!”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
23-Muminun Süresi	/																	Yaprak 04A			Cüz 18			Süre 23			Sayfa 347								
Bu Cüz Yaprağa git																		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04			

۳۴۷

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ

بَلْ آتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا

كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَدَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ

عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَالِمِ الْغَيْبِ

وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي

مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا

عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ إِذْفَعِ بِأَلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يُصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ

مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ

﴿٩٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا

وَمَنْ وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ

فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ

مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ

مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ

خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

Müminun /99- Müminun /100 –
Âhireti inkâr edenlerden birine ölüm gelip çatınca, işte o zaman:

“Ya Rabbî, der, ne olur beni dünyaya geri gönderin, ta ki zayıf ettiğim ömrümü telâfi edip iyi işler yapayım.”

Hayır, hayır! Bu onun söylediği mânasız bir sözdür. Çünkü dünyadan ayrılanların önünde, artık, diriltilecekleri güne kadar bir berzah vardır. [32,12; 6,27 63,10-11; 14,44; 7,53; 42,44; 40,11]

Öleceği sırada, her biri cehennemdeki yerini ve iman etmiş olması halinde gireceği cenneti görünce o zaman bu temennide bulunacaktır.

Berzah: Kabir hayatı.

Müminun /101 –
Sûra üflendiği zaman, o gün artık ne aralarındaki akraba tutkunluğu bir fayda verir,

ne de kişi bir başkasının halini sormayı hatırdan geçirir.

Âhirette tek konum yoktur; çeşitli safhalar vardır. Hesap ve hüküm zamanında sorma yoktur. Ama cennetlikler ve cehennemlikler yerlerine girdikten sonra birbirlerine soru sorup konuşurlar.

Müminun /102 –
O gün kimin iyilikleri mızanda ağır basarsa onlar kurtulacaklar.

Müminun /103 –
Kimin iyilikleri tartıda hafif kalırsa, işte kendilerini ziyana sokanlar,

cehennemde ebedî kalanlar onlar olacaklardır.

Müminun /104 –
Orada yüzlerini alevler yalar da, ateş dudaklarını yaktığında, dişleri açıkta kalırlar. [14,50; 21,39]

Müminun /105 –
Allah Teâla onlara
şöyle buyurur:

“Âyetlerim size
okunur da siz onları
yalan sayardınız değil
mi?” [4,165; 17,15;
67,8-11]

**Müminun /106-
Müminun /107 –**“Ey
Ulu Rabbimiz”, derler,
“azgınlığımız, kötü
talihimiz ağır bastı,

biz de yoldan
sapan kimseler olduk
bir kere.

Ama ne olur ey
Kerim Rabbimiz, kurtar
bizi bu ateşten, eğer bir
daha o kötülükleri
yaparsak

işte o zaman,
kendimize iyice yazık
eder, zalimin teki
oluruz.”

Müminun /108 –
“Kesin sesinizi, sakın
bir daha Bana bir şey
söylemeye
kalkışmayın!” buyurur.

**Müminun /109-
Müminun /110 –**
Kullarımdan, bir kısmı
“inandık ya Rabbi!
Affet günahlarımızı,
merhamet et bize,

çünkü Sen
merhamet edenlerin en
iyisi, en hayırlısın!”
dediklerinde, onları
alaya alan sizler değil
miydiniz!

Sonunda sizin bu
davranışlarınız Beni
gönlünüzden geçirmeyi,
Beni yâdetmeyi size
unutturdu da, onlarla
eğlenip güldür
durduunuz.

Müminun /111 –
İşte Ben de
sabretmelerine karşılık
bugün onları
ödüllendirdim.

İşte umduklarına
kavuşanlar onlardır.

Müminun /112 –
Sonra Allah
cehennemdekilere der
ki: “Size kalsa, dünyada
kaç yıl kaldınız?”
[30,55; 46,35]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30																	
23-Muminun Süresi	/																	Yaprak 04B			Cüz 18			Süre 23			Sayfa 348																				
Bu Cüz Yaprağa git																		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ

۳۴۸

أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا

غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا

فَإِنْ عُدْنَا فَنَاظِرًا مِّنَ ظَلَمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَرُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ

﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا

وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سُخْرِيًّا حَتَّىٰ

أَنْسَوُكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ

بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ

عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا الْبَيْتْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَأَلَ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾

قَالَ إِنْ لَبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ

أَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَا تَرْجِعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ

الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ

إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Müminun /113 –
Onlar: “Bir gün veya
daha da az. Ne bilelim,
isterseniz bunu tam
tamına aklında
tutanlara sor!

Zira bizim aklımız
başımızdan gitmiş
durumda.” diye cevap
verirler.

Müminun /114 –
Bunun üzerine Allah
Teâla şöyle buyurur:
“Siz, doğrusu pek az
kaldınız.

Bu geçeği bir
bilseydiniz, Bana isyan
etmezdimiz.”

Müminun /115 –
“Bizim sizi boşuna
yarattığımızı,

Bizim
huzurumuza dönüp
hesap vermeyeceğinizi
mi sandınız?”

Bütün canlıların
gayesi, Allah'ın
kendilerine verdiği
imkânları, hilkate
uygun bir şekilde
kullanmaktır.

Müminun /116 –
“Öyleyse artık şu
geçeği bilin ki Allah
yüceler yücesidir.

Gerçek hükümran
O'dur. O'ndan başka
tanrı yoktur.

Pek değerli Arşın
Rabbidir”

Müminun /117 –
O halde, kim tanrılığını
ispat edecek hiç bir
delili olmamasına
rağmen,

Allah'ın yanısıra
başka bir tanrıya
taparsa,

âhirette Rabbinin
huzurunda hesabını
verecek, cezasını
çekecektir.

Şurası muhakkak
ki kâfirler asla iflah
olmazlar.

Müminun /118 –
Öyleyse ey Resulüm ve
ey mümin! Sen şöyle
dua et:

“Ya Rabbi, Sen
bizi affet, Sen bize
merhamet et.

Zira merhamet
edenlerin en hayırlısı
Sensin Sen!”

24-NUR SÜRESİ

64 âyet olup Medine devrinde indiğinde ittifak vardır. Hicretin 6. yılında ve Ahzab süresinden birkaç ay sonra nazil olmuştur. Süre adını, nur âyeti denilen 35. âyetinden almaktadır. Nur süresi, toplu ve özellikle aile ile ilgili prensipler getirmiştir. Zinanın haram olup zinakârların cezası, iffeti kadın ve erkeklerle zina isnad etmenin cezası, kendi eşine zina isnad etmenin hükmü, Hz. Aişe'nin, kendisine yapılan iftiradan beri olması, evlere girerken izin isteme, kadın erkek ilişkileri, kadınların örtünmeleri, mahremler, evliliğe teşvik, Allah'ın hidâyeti, bazı tevhid delilleri, ev içinde aile fertleri ile ilgili âdâp, bütün toplumu ilgilendiren durumlarda müminlerin sorumlulukları ilh. bu konuların başlıcalarını oluşturur. Daha önceki süreler, müslümanlara ümit verirken bu süre İslâm nûrunun ne şarka, ne garba mensup olmayan evrensel bir nûr olup dünyanın her tarafına yayılacağını (âyet: 55) müjdelemektedir.

Bismillâhırrahmânırrahim
Nur /1 – Bu, indirdiğimiz ve uygulanmasını gerekli kıldığımız bir süredir. İyiçe belleyip dersinizi alırsınız diye onun içinde açık seçik âyetler indirdik.

Nur /2 – İmdi, zina eden kadın ve erkeğin her birine yüz değnek vurun. Eğer Allah'a ve âhirete iman ediyorsanız, Allah'ın hükmünü uygulama işinde sakin acıma hissi sizi etkisi altına alıp da uygulamayı engellemesin. Hem onların bu cezalandırılmalarında müminlerden bir cemaat da bulunup şahid olsun. {KM, Tesniye 22,28-29}

İslâm hukukuna göre, bu ceza, bekârlara ait olup, evli zinakârlara recim uygulanır. Değnek diye çevrilen *celde*, *cild* kökünden gelip cilde tesir eden, ete geçmeyecek şekilde vurmaktır. Ceza uygulanırken kürk, palto gibi kaba elbiseler çıkarılır, fakat gömlek gibi giyecekler çıkarılmaz. Cezanın uygulanması, esasında en az dört kişi bulunmalıdır.

Nur /3 – Zinakar, ancak bir fahişeyi veya putperest bir kadınla evlenmek ister. Fahişeyi de ancak bir zinakar veya putperest nikâhlamak ister. Böyle bir evlilik müminlere haram kılınmıştır. [24,26-32; 2,221; 4,25; 5,5]

Burada: Müşrikler, zinayı mübah sayıp hafife alanlar ve bir de böyle olmayanlar diye üç kısım vardır. Birinci kısım evlenmek haramdır. Haramlığı kesin zinayı helâl sayıp hafife alanların yaptıkları bu iş küfür olduğundan onlar da müşrik sayılırlar, kendileri ile evlenme caiz olmaz. Zinası sabit olan fakat bunu mübah saymayan bir kadını, bir mümin nikâhlarsa, nikâh geçerli olur. Fakat tahrimen mekruhtur. Bu üçüncü kısımda, farklı içtihadlar vardır. Bazılarına göre âyet, yasaklamayı sadece toplumdaki bir durumu bildirmektedir. Bazılarına göre ise, nikâhlanma yasaktır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
24-Nur Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 05A

Cüz 18

Süre 24

Sayfa 349

۳۴۹

سُورَةُ النُّورِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ

بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدَ

عَدَاؤُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ الزَّانِيَةَ أَوْ مُشْرِكَةَ

وَالزَّانِيَةَ لَا يَنْكِحُهَا الزَّانِي أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ

ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ

فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾ وَيَدْرُؤُا عَنْهَا

الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

Nur /4 – İffetli kadınlara zina isnad edip de buna dair dört şahid getiremeyen herkese seksen değnek vurun ve bundan böyle, onların şahitliklerini artık ebediyen kabul etmeyin. Çünkü bunlar gerçekten fâsikların ta kendileridir. [4,24] {KM, Tesniye 22,13-21}

İslâm hukukunda "kazf" denilen bu iftirayı yasaklamanın hikmeti insanları, başkalarının cinsel ilişkileri ile ilgili dedikodulardan engellemek, toplumun ve fertlerin haysiyet ve şerefini korumaktır. Bu dedikodulardan en fazla zarar gören kadınları böylesine koruyun, başka hiç bir sistem mevcut değildir. Böylesi gerçek veya gerçek olmayan, ama ilgi çeken haberlerle bir yandan insanlar karalamakta, öbür yandan insanlar cinsel yönden tahrik edilmekte, fuhuş ve ahlaksızlık yayılmaktadır. İslâm hidâyetinden uzak bir kısım medyanın maalesef en fazla yer ayırdığı bu konuların ıslahı, bütün toplumlarda büyük bir gayret ve ihtimam beklemektedir.

Nur /5 – Ama bu iftira suçundan sonra töbe edip halini düzelterken bu fâsiklık damgasından kurtulurlar. Çünkü Allah gafurdur, rahimdir.

Nur /6- Nur /7 – Kendi eşlerini zina etmekle suçlayıp da buna dair kendileri dışında şahit bulamayan kocalar ise, kendilerinin doğru söylediklerine dair ayrı ayrı dört kere Allah adına yemin eder, şahitlik eder, beşinci kere ise, yalancı olması halinde, Allah'ın lânetinin kendi üzerine gelmesini isterler.

Nur /8- Nur /9 – Hanımının ise, kocasının bu suçlamasında yalancı olduğuna dair ayrı ayrı dört kere Allah adına yemin ve şahitlik etmesi, beşincide ise kocasının doğru söylemesi halinde, Allah'ın gazabının kendi üzerine çökmesini dilemesi, kendisinden cezayı kaldırr.

Nur /10 – Allah'ın sizin hakkınızda lütuf ve merhameti olmasaydı, eğer O Allah, tövbeleri kabul buyuran, yaptıği her iş, verdiği her hüküm hikmetli olan bir zat olmasaydı, müstahak olduğunuz bütün cezaları hemen verir, sizi perişan ederdi.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nur /11 – O
İftirayı çıkaranlar,
içinizden küçük bir
gruptur.

Siz o iftirayı kendi
hakkınızda fena bir şey
sanmayın, bilakis o
sizin için hayırlıdır.

O iftiracılar
gelince, onlardan her
birinin, kazandığı
günah nisbetinde cezası
vardır.

Bu yaygaranın
elebaşlığını yapan
şahsa ise cezanın en
büyükü vardır.

Benî Mustalık
gazvesinde Hz.
Peygambere (a.s.) Hz.
Âişe refakat etti.
Dönüşte Medine
yakınında ordu
konakladı. Hareket
edileceği sırada Hz.
Âişe (r.a) tabii ihtiyaç
için kafilden geride
kalmıştı. Deve
üzerindeki hevdeç
içinde taşıyıp kendisi
de zayıf olduğundan,
farkına varılmayıp
kafile hareket etmiş,
Hz. Âişe ihtiyacıtan
sonra kolyesini
düşürdüğünü
farkedince onu ararken
kafileyi kaçırmış,
geldiğinde, sadece
hareket sonrası
kontrolü ile görevli
Safvan (r.a.) kalmıştı.
Devesine Hz. Âişe'yi
bindirip kendisi yaya
Medineye döndüler.
Münafıkların başı İbn
Übey yaygara çıkarıp
namus iftirası attı.
Dedikodu yayıldı.

Herkesten sonra
dedikoduyu işiten Hz.
Âişe iftiranın
dehşetinden donup
kaldı. Hz.
Peygamberden izin
isteyip babasının evine
döndü. Hastalandı,
dünya başına zindan
oldu. Tam bir ay kadar
sonra bu âyetler
vahyedilip Allah
tarafından masumlugu,
kıyamete kadar her gün
ve her saat okunacak
şekilde ebediyen tescil
edildi.

Nur /12 – Siz ey
müminler, bu
dedikoduyu daha iştir
işitmez, mümin
erkekler ve mümin
kadınlar olarak
birbiriniz hakkında iyi
zan besleyip: “Hâşa, bu
besbelli bir iftiradan
başka bir şey değildir!”
demeniz gerekmez
miydi?

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
24-Nur Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ النُّورِ

۳۵۰

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ

خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى

كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ

وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنْفُسِهِنَّ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا جَاءُوا

عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ

اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ

تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنْتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ

هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا

يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمْ

اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ

اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ

أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ

اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

Kur'an, böylece
durumlarda müminlerin,
birbirlerine sahip
çıkılmaları, hüsnüzanın
esas olduğunu etkili bir
üslupla istemektedir. As-ı
saadette bunun bol ve güzel
örnekleri bulunmakla
beraber, maalesef çok az da
olsa yaygaraya kapılanlar
olmuştur.

Nur /13 – O iftiracılar
dört şahit getirirlerdi
ya!
Şahitlerini
getirmediklerine göre,
onlar Allah katında
yalancılardan ta kendileri
olarak tescil
edileceklerdir.

Nur /14 – Hem
dünyada, hem de
âhirette Allah'ın lütf
ve merhameti sizinle
olmasaydı, daldığınız
bu yaygaradan dolayı
mutlaka başınıza
müthiş bir ceza gelirdi.

Nur /15 – O sırada siz
o iftirayı dilden dile
birbirinize aktarıyor,
işin aslına dair hiç
bilginiz olmayan
sözleri ağızlarınızda
geveleyip
duruyordunuz ve bunu
basit, önemsiz bir şey
sanıyordunuz.

Halbuki o, Allah'ın
nazarında pek büyük
bir vebaldi!
Nur /16 – Nasıl oldu da
onu iştir işitmez:
“Böylece iftiraları
ağızımıza alamayız,
böyle şeyler bize
yakışmaz. Hâşa! Bu
pek büyük, pek çirkin
bir bühtandır”
demediniz!

Nur /17 – Eğer mümin
iseniz, Allah böylece bir
şeyi tekrarlamaktan sizi
kesinlikle sakındırıp
yasaklıyor.

Nur /18 – Ve Allah
âyetleri size açık açık
bildiriyor. Allah alim ve
hakimdir (her şeyi bilir,
tam hüküm ve hikmet
sahibidir).

Nur /19 – Müminler
arasında çirkinliklerin
yayılmamasını arzu eden
kimseler için, dünyada
da âhirette de gayet acı
bir azap vardır. Allah
bilir, siz bilemezsiniz.

Nur /20 – Eğer
Allah'ın sizin
üzerinizdeki lütfü ve
inayeti olmasaydı

ve eğer Allah pek
şefkatli ve merhametli
olmasaydı, başınıza
müthiş bir azap gelirdi.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nur /21 – Ey iman edenler! Sakın şeytanın izinden gitmeyin.

Her kim şeytanın peşinden giderse bilsin ki o kendisinden hep fena, çirkin ve meşrû olmayan şeyleri yapmasını ister.

Eğer Allah'ın lütuf ve merhameti olmasaydı, sizden hiçbiriniz asla temiz çıkamazdı.

Ancak Allah dilediğini temizleyip arındırır.

Çünkü Allah her şeyi hakkıyla işitir ve her şeyi kemaliyle bilir. [4,79; 2,208]

حزب

Nur /22 –

İçinizden fazilet ve imkân sahibi olanlar, akrabalara, fakirlere, Allah yolunda hicret etmiş olanlara sadaka vermeme hususunda yemin etmesinler.

Affedip müsamaha göstereyin.

Siz de Allah'ın sizi affedip müsamaha göstermesini arzu etmez misiniz?

Allah gerçekten gafurdur, rahîmdir (çok affedicidir, merhamet ve ihsanı boldur).

Nur /23 – Şu kesin ki, hayasızlıktan habersiz, iffetli mümin hanımlara, zina iftirası atanlar dünyada da âhirette de lânete uğurlar.

Onlara müthiş bir azap vardır. [33,57]

Nur /24 – Gün gelecek, dilleri, elleri ve ayakları yapmış oldukları bütün kötülükleri tek tek bildirerek aleyhlerinde şahitlik edecektir. [32,20; 17,36; 36,65]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
24-Nur Süresi	/																	Yaprak 06A			Cüz 18			Süre 24			Sayfa 351			
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

٣٥١

سورة النور

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُواتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَّى مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴿٢٢﴾ وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا أَلَا تَحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾ عَلَيْهِمُ السِّنَنُ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٦﴾ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُواتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَّى مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ

يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ

وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴿٢٢﴾

وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا أَلَا تَحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ

لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾ عَلَيْهِمُ

السِّنَنُ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٦﴾

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ

لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ

مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا

بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكَ

خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

Nur /25 – O gün Allah onlara hak ettikleri karşılığı tam tamına verecek

ve onlar da Allah'ın, gerçeği açtıkları, hakkın ta kendisi olduğunu anlayacaklardır. [50,22]

Nur /26 – Kötü kadınlar ve kötü sözler, kötü erkekler;

kötü erkekler, kötü kadınlara ve kötü sözler;

temiz kadınlar ve temiz kelimeler ise temiz erkekler;

temiz erkekler de temiz kadınlara ve temiz sözlere yakışır.

Bu temiz insanlar, o iftiracıların dedikodularından beridirler,

onlara mağfret, değerli ve büyük bir nasip vardır.

Nur /27 – Ey iman edenler! Kendi evleriniz dışındaki evlere,

sahiplerinden izin isteyip onlara selam vermeden girmeyiniz.

Böyle yapmanıza sizin için daha münasiptir.

Olur ki düşünün, hikmetini anlarsınız.

Cahiliyede arapları selam ve haber vermeden evlere dalarlardı. Bu âyet, mesken

dokunulmazlığını, evlere giriş kuralını belirledi. Hz.

Peygamberin tatbikatı ve hadisleri bu konuyu da yeterli derecede

açıklamıştır. Hadislerden biri, girmek isteyen önce selam verip sonra

“Girebilir miyim” diye izin istemesini, üçüncü tekrardan sonra izin verilmezse geri dönmelerini bildirir.

Nur /28 – Şayet orada hiçbir kimse bulamazsanız size izin verilmeden oraya girmeyiniz.

Eğer size: “Müsaite değiliz, geri dönün” derirse dönün.

Bu sizin için daha nezih, daha münasiptir.

Allah yaptığımız her şeyi tamamen bilir.

Nur /29 – İçinde oturulmayan fakat sizin faydalanma hakkınız bulunan evlere girmenizde mahzur yoktur.

Ama hiç unutmayın ki Allah açığa vurduğunuz ve gizlediğiniz her şeyi bilir.

Nur /30 – Mümin erkeklerle bakışlarını kısımlarını ve edep yerlerini açmaktan ve zinadan korumalarını söyle.

Bu, onlar için en uygun olan davranıştır.

Allah yaptıkları her şeyden hakkıyla haberdardır. {KM, Matta 5,28}

Âyette kısma anlamına gelen “gadd” kelimesi, kısımlık ifade eden “min” edatı ile kullanılmıştır. Kısıtlanan şey erkeklerin kadınlara bakmaları, insanların birbirlerinin edep yerlerine bakmaları veya müstehcen görüntülere bakmalarıdır.

Bir hadis meali: “Namahreme ilk bakış sana ait olup, sorumluluğu yoktur. Ama ikincisi yani bakışı devam ettirmen senin aleyhindedir.” Bakmanın caiz olduğu yerlerden biri: Evlenme niyetiyle birbirini görme sırasında olur. Erkeğin örtmesi farz olan yeri, göbeği ile diz kapağı arasındır. Kadınsı ise, elleri ve yüzü hariç, baştan aşağı bütün vücududur. Şafii gibi birçok müçtehide göre yüzü de örtünme yerine dahildir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
24-Nur Süresi	/																	Yaprak 06B			Cüz 18			Süre 24			Sayfa 352								
Bu Cüz Yaprağa git																		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04			

سُورَةُ النُّورِ

٣٥٢

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ

لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارجِعُوا فَارجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا

غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

﴿٢٩﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا

فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ

فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ

عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ

أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ

أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ

أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ

الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ

بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَىٰ

اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

Nur /31 – Mümin kadınlara da bakışlarını kısımlarını ve edep yerlerini günaha korumalarını söyle.

Yine söyle ki mecburen görünen kısımlarını müstesna olmak üzere, zinetlerini teşhir etmesinler.

Başörtülerini yakalarının üzerine kapatacak şekilde örtünler.

Zinet takılan yerlerini kocaları, babaları, kocalarının babaları,

oğulları, üvey oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları,

mümin kadınlar, ellerinin altında bulunanlar (köleler), erkeklikten kesilip kadınlara ihtiyaç duymayan hizmetçiler

veya henüz kadınların mahrem yerlerini anlamayan çocukları

dışında kimseye göstermesinler.

Saklı zinetlerine dikkat çekmek için, ayaklarını da vurmasınlar.

Ey müminler! Hepiniz toptan Allah'a tövbe ediniz ki felaha eresiniz. [35,59]

Zinetlerden maksat, ya kolye, küpe, bilezik gibi zinetlerin yerleri yahut bizzat zinet eşyalarıdır. Birinci görüş daha ağır basar. Örtülecek yerlerden istisna el, yüz ve ayaklardır. Yüz ile ayakların örtülmesinin farz olduğunu söyleyen âlimler de vardır.

Nur /32 – İcinizden evli olmayanları, köle ve cariyelerinizden evlenmeye müsait olanları evlendirin. Eğer fakir iseler, Allah lütfu ile onların ihtiyaçlarını giderir. Çünkü Allah'ın lütfu geniştir. Her şeyi hakkıyla bilir (ihtiyaçları ve lütfu layık olanları da bilir).

Âyetteki emir kipinin farzîyet ifade etmediğine karineler vardır. Kesin olan, evlenmenin şahsı bir tasarruf olduğudur. Ancak burada emir, akrabalar, yakını olmayanlar için düşünülmüş ise yöneticilerin evlendirme konusunda yardımcı olmasının mendup olduğunu gösterir.

Nur /33 – Evlenme imkânı bulamayanlar ise, Allah lütfu ile onların ihtiyaçlarını giderinceye kadar iffetli kalmaya çalışsınlar.

Eliniz altındaki köle ve cariyelerinizden mükâtebe yapmak isteyenler olursa ve siz de onlarda liyakat görürseniz mükâtebe yapınız. Allah'ın size ihsan ettiği maldan siz de onlara veriniz. Mecburî hizmet bedellerini ödemelerine yardım ediniz.

Dünya hayatının geçici metâmî elde etmek için, sakın cariyelerinizi -hele iffetli olmak isterlerse- fuşşa zorlamayın. Her kim onları fuşşa zorlarsa, bilinmelidir ki zorlanmalarından sonra, Allah kendileri hakkında gafurdur, rahîmdir (çok affedicidir, merhamet ve ihsanı boldur). [9, 60; 4,25]

Köle veya cariye efendisine başvurup hüriyetini satın almak istediğini söylerse, efendisi ona ödemesi gereken meblağı bildirip bunu ödemesi halinde hür olacağına dair onunla bir akıt imzalar. Bu akde, "mükâtebe" denilir. Bu durumda çalışıp para kazanma imkânı bulması için efendisi ona vakit imkânı da verir. Zekât fonunun sarfedileceği sekiz bölümden biri de "rikab" adı ile bu bölümden olduğundan mükâdübler bu yardımdan da yararlanırlar.

Öte yandan bu âyet, Cahiliye dönemine ait fuhuş evleri işletmesini de kesinlikle ilga etmiştir. **Nur /34** – Muhakkak ki size dinin hükümlerini açıklayan âyetler, aynen sizden önce gelip geççenlerin hallerinden misaller ve Allah'a karşı gelmekten sakınacaklar için birtakım öğütler indirdik.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
24-Nur Süresi	/																	Yaprak 07A			Cüz 18			Süre 24			Sayfa 353			

Bu Cüz Yaprağa git

٣٥٣

سُورَةُ النُّورِ

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنَّ

يَكُونُوا أَفْقَرًا ۗ يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝

وَلَيْسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ

مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ

إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَأَتَوْهُم مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَيْكُمْ ۚ وَلَا

تُكْرَهُوا فَتِيًّا تَكْتُمُ عَلَى الْبِغَاءِ ۚ إِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَحْصِنُوا لَتَبْتَغُوا

عَرْضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ

خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۝ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

مِثْلُ نُورِهِ ۚ كَمِشْكُوتٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۚ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۚ الزُّجَاجَةُ

كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ

لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ

نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ

الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ فِي بُيُوتِ أَدْنِ اللَّهِ

أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

Nur /35 – Allah göklerin ve yerin nûrudur. O'nun nûrunun misali, tıpkı içinde lamba bulunan bir kandillik gibidir. Lamba bir sırça (cam) içinde, o sırça da sanki parlayan incimsi bir yıldız!

Bu lamba, ne de yalnız doğuya, ne de yalnız batıya mensup olmayan kutlu, pek bereketli bir zeytin ağacından tutuşturulur. Bu öyle bereketli bir ağaç ki, nerdeyse ateş değmeden de yağ ışık verir. Işığı pırıl pırıldır. Allah dilediği kimseyi nûruna iletir. Gerçeği anlamları için insanlara böyle temsiller getirir. Allah her şeyi bilir. [4,174; 39,22; 57,28; 6,122; 57,19] {KM, II Samuel 22, 29; I Yuhanna 1,5; Yuhanna 8,12}

Nur: "Görmeye vesile olan ışık" veya "Işık kaynağı" anlamına gelir. Bu anlamı ile nur yaratılmış olduğundan, âyetin ilk cümlesi: "Allah, güneş vb. ışık saçan cisimleri yaratmak suretiyle gökleri ve yeri aydınlatan" veya "Göklerde ve yerde olanları sapıklıktan kurtaran, hidâyete erdiren, aydınlığa çıkararak" diye tefsir edilir. Başka geniş tefsirler de vardır. Hülâsa nûr ismi, Allah Teâlâ hakkında bazı alimlerce mecazi, bazılarına da hakikî mânada değerlendirilir. Birçok çağdaş müfessir, bu âyetin devamında, başka bazı gerçekler arasında, bir de elektrik ampulüne işaret edildiği kanaatinde diler.

Nur /36- Nur /37 – O nûra, Allah'ın yükseltilmesine ve içlerinde kutlu isminin zikredilmesine izin verdiği evlerde (mescidlerde) kavuşulur. Oralarda, sabah akşam O'nun şanını yücelterek tenzih eden öyle yiğitler vardır ki, ne ticaretler, ne alım ve satımlar onları Allah'ı zikretmekten, namazı hakkıyla ifa etmekten, zekâtı vermekten alkoymaz. Onlar kalplerin ve gözlerin dehşetten halden hale dönceği, alt üst olacağı bir günden endişe ederler. [39,47; 73,40; 18,14,42; 76,10; 62,9; 63, 9; 72,18]

Âyetteki "evler" mescitler olarak tefsir edilmekle beraber aynı zamanda "müminlerin evleri" diye de tefsir edilir. Hatta bazı müfessirler bu ikinci izahın ağır bastığı kanaatini taşırlar (Tefhimu'l-Kur'ân). Zira İslâmda ibadet mâbedlerle ve ruhban sınıfı ile sınırlı değildir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nur /37 – (bak 36)

Nur /38 – Allah Teala onlara yaptıklarına karşılık en güzel mükâfatı verecek, onların mükâfatlarını kendi lütfundan artıracaktır.

Allah dilediği kimseyi hesapsız rızıklandırır. [39,34; 25,16; 16,31; 6,160]

Nur /39 – Dini inkâr edenlere gelince:

Onların işleri düz, ıssız bir çöldeki serap gibidir ki susayan onu su zanneder.

Nihayet onun yanına varınca su namına hiçbir şey bulamaz... Fakat Allah'ı bulur.

O da onun hesabını tam tamına görür. Zira Allah hesabı pek çabuk görür. [25,23]

Nur /40 – Yahut o kâfirlerin duygu, düşünce ve davranışları derin bir denizdeki yoğun karanlıklara benzer.

Öyle bir deniz ki onu, dalga üstüne dalga kaplıyor...

Üstünde de koyu bulut.

Üst üste binmiş karanlıklar...

İçinde bulunan insan, elini uzatsa nerdeyse kendi elini bile göremiyor.

Öyle ya, Allah birine nûr vermezse artık onun hiçbir nûru olamaz. [2,257; 6,122]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
24-Nur Süresi	/																	Yaprak 07B			Cüz 18			Süre 24			Sayfa 354									
Bu Cüz Yaprağa git																		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04				

سُورَةُ النُّورِ

٣٥٤

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ

الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ لِيَجْزِيَهُمُ

اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ

بِغَيْرِ حِسَابٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بَقِيَعَةٍ

يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ

اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ أَوْ كظلماتٍ فِي

بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ

بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرِيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ

اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَافَّاتٍ كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْإِلٰهِي

اللَّهُ الْمَصِيرُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ

ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ

السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ

عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

Nur /41 – Baksana göklerde olan, yerde olan herkes, kanatlarını çarparak uçan dizi dizi kuşlar, hep Allah'ı tesbih ederler.

Onlardan her biri kendi duasını ve yerin tesbihini pek iyi bellemiştir. Allah onların yaptıklarını hakkıyla bilir. [17,44; 22,18]

Nur /42 – Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allah'ındır.

Bütün işler O'na götürülür, hüküm O'nun kapısından çıkar.

Nur /43 – Baksana, Allah bulutları sevk ediyor, sonra onları bir araya getirip üst üste yığıyor.

İşte görürsün ki bunların arasından yağmur çıkarıyor.

O gökten, oradaki dağlar büyüklüğünde bulutlardan dolu indirir de onunla dilediğini vurur, dilediğini de ondan korur.

Bu bulutların şimşeginin parıltısı nerdeyse gözleri alıverecek!

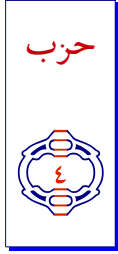
Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nur /44 – Allah gece ile gündüzü birbirine çeviriyor, geceyi gündüze, gündüzü geceye dönüştürüyor, sürelerini uzatıp kısaltıyor. Elbette bunda görebilenler için alınacak bir ders vardır. [3,190]

Nur /45 – Allah her canlıyı sudan yarattı. Kimi karnı üstünde sürünür, kimi iki ayağı üstünde yürür, kimi dört ayağı üstünde yürür.

Allah dilediğini yaratır. Çünkü Allah her şeye kadirdir.

Nur /46 – Gerçekten Biz hükümlerimizi açıklayan âyetler indirdik.

Allah dilediği kimseyi doğru yola hidâyet eder.

Nur /47 – Çünkü niceleri: “Biz Allah’a ve Resulüne inandık ve itaat ettik” derler de sonra onlardan bir kısmı, buna rağmen geri dönerler. İşte bunlar mümin değildirler. [4,150]

Nur /48 – Aralarında hükmetmesi için Allah’ın ve Resulünün hükmüne davet edildiklerinde, bir de bakarsın onlardan bir kısmı yüz çeviriyor! [4,60-61; 105]

Nur /49 – Ama hüküm kendilerinden yana gözükmeye görsün, tam bir itaat içinde koşu koşu gelirler.

Nur /50 – Sahi, kalplerinde bir inkâr hastalığı mı var bunların?

Yoksa imanda şüpheye mi düştüler yahut Allah’ın ve Resulünün kendilerine zulüm ve haksızlık yapacağından mı endişe ediyorlar?

Doğrusu, asıl zalimler hem de kendi kendilerine haksızlık edenler, onların ta kendileridir!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
24-Nur Süresi	/																	Yaprak 08A			Cüz 18			Süre 24			Sayfa 355			

Bu Cüz Yaprğa git

٣٥٥

سُورَةُ النُّورِ

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ

يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

مُبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَيَقُولُونَ

أَمَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ

بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا

إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ أَفَى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ

يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ

بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَنْ

يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا

طَاعَةً مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nur /51 – Haklarında hüküm verilmek üzere Allah’a ve Resulüne davet edilen müminlerin söyledikleri tek söz:

“Hay hay! Başüstüne!” demek olmuştur. İşte felaha erenler onlar olacaklardır.

Gerçek müminin başlıca özelliği, karşı karşıya kaldığı her durumda Allah’ın rızasını gözetmek,

Allah ve Resulünün Kur’an ve hadislerde varid olan hükümlerine gönül rızası ile uymaktır.

Aksine davranış münafıkların vasfıdır.

Nur /52 – Kim Allah’a ve Resulüne itaat eder, Allah’ı tazim edip O’na karşı gelmekten sakınırsa,

işte ebedi başarı ve mutluluğa erenler onlar olacaklardır.

Nur /53 – Senin kendilerine emretmen halinde hicret etmeye veya savaşa çıkacaklarına dair vargüçleriyle yemin billah ettiler.

“Yemine ne hacet!” de, “Yemin etmeyin, sizden istenen makul bir taattır.”

Elbette Allah yaptığınız ve yapacağınız her şeyi bilir”

Nur /54 – De ki:
"Allah'a itaat edin,
Peygambere itaat edin.

Eğer sırtınızı
dönerseniz bilin ki
Peygamber kendi
görevinden,

siz de kendi
yükümlülüğünüzden
sorumlu olursunuz.

Ama ona itaat
ederseniz, doğru yolu
bulmuş olursunuz.

Yoksa,
peygamberin görevi,
açıkça tebliğ etmekten
başka bir şey değildir."
[13,40; 88,21-22]

Nur /55 – Allah
içinizden iman edip
makbul ve güzel işler
işleyenlere kesin olarak
vaad buyurur ki:

Daha önce
müminleri dünyada
hakim kıldığı gibi
kendilerini de hakim
kılacak, kendileri için
beğenip seçtiği İslâm
dinini tatbik etme gücü
verecek ve yaşadıkları
korkulu dönemin
arkasından, kendilerini
tam bir güvene
erdirecektir.

Çünkü onlar,
yalnız Bana ibadet edip
hiçbir şeyi Bana şerik
yapmazlar.

Artık bundan
sonra kim küfrana
saparsa, işte onlar
yoldan çıkıp Allah'a
karşı gelmiş olurlar.
[2,30; 38,26; 27,16;
21,105; 14,14; 28,6;
6,165; 7,69; 8,26;
7,129]

Nur /56 – Öyleyse
ey müminler, siz
namazı hakkıyla ifa
etmeye devam edin,
zekâtı verin,

Peygambere itaat
edin ki merhamete
mazhar olasınız.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
24-Nur Süresi	/																	Yaprak 08B			Cüz 18			Süre 24			Sayfa 356			

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ النُّورِ

٣٥٦

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ

مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى

الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ

وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي

شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَأَقِيمُوا

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ

الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ

الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ

أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ

صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ وَ مِنْ بَعْدِ

صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ

جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nur /57 – İnkâr
edenlerin dünyada
Allah'ın hükümünden
kaçıp kurtulacaklarını
sakın zannetme!

Onların
varacakları yer ateştir.
Gerçekten ne kötü bir
sondur bu!

Nur /58 – Ey iman
edenler! Ellerinizi
altında bulunan köle ve
hizmetçileriniz ile

içinizden henüz
bülûğa ermemiş
çocuklarınızı,

odanıza girmek
için şu üç vakitte sizden
izin istesinler:

Sabah namazından
önce, öğle vakti
istirahat için
elbiselerinizi
çıkarduğunuz zaman ve
bir de yatış namazından
sonra.

İşte bu üç vakit,
mahremiyet
vakitlerinizdir.

Ama bunların
dışında izinsiz
girmelerinde ne sizin
için ne de onlar için bir
mahzur yoktur.

Çünkü sizin
birbirinizin yanına girip
çıkmanız kaçınılmazdır.

İşte Allah size
âyyetlerini böylece
açıklar.

Gerçekten Allah,
alim ve hakîmdir (her
şeyi kemaliyle bilir,
tam hüküm ve hikmet
sahibidir).

Nur /59 –

Çocuklarınız bülüğa erdiklerinde ise, kendilerinden büyük olanları nasıl izin istiyorlardı ise,

odanıza girmek için her vakitte izin istesinler.

İşte Allah size âyetlerini böylece açıklar.

Çünkü Allah her şeyi kemaliyle bilir, her hükmü yerinde açıklar.

Nur /60 –

Evlenme arzu ve ümidi kalmamış olan ihtiyar kadınların, zinet yerlerini teşhir etmeksizin, dış giysilerini çıkarmaları, günah değildir.

Bununla beraber sakınmaları, kendileri yönünden daha iyidir.

Allah her şeyi iştir, gizli aşikâr her şeyi mükemmelen bilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
24-Nur Süresi	/																	Yaprak 09A			Cüz 18			Süre 24			Sayfa 357								
Bu Cüz Yaprağa git																		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04			

٣٥٧

سُورَةُ النُّورِ

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
 اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
 لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ
 الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ
 يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ
 خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا
 عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ
 تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ خَالًا تِكُمْ
 أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
 جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ
 بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 مُبَارَكَةً طَيِّبَةً كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
 لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

Nur /61 – Görme
 özürlü, total veya hasta
 gibi özürlülerin

sizin evlerinizden
 yemek yemelerinde
 mahzur olmadığı gibi,

sizin de eşlerinize
 yahut çocuklarınıza ait
 evlerinizden,

babalarınızın
 evlerinizden,
 annelerinizin
 evlerinizden,

erkek
 kardeşlerinizin, kız
 kardeşlerinizin
 evlerinizden,

amcalarınızın
 evlerinizden,
 halalarınızın
 evlerinizden,
 dayılarınızın
 evlerinizden,
 teyzelerinizin
 evlerinizden

yahut anahtarları
 size bırakılmış sahip
 çıkmaz istenen
 yerlerden

veya
 arkadaşlarınızın
 evlerinizden yemek
 yemenizde mahzur
 yoktur.

İster toplu, ister
 ayrı ayrı yemenizde de
 sakınca yoktur.

Evlerinize
 girdiğiniz zaman Allah
 katından kutlu, feyizli
 ve bereketli bir iyi dilek
 temennisi olarak
 birbirinize selam verin.

İşte Allah size
 âyetlerini böylece
 açıklıyor.

Umulur ki
 düşünüp hikmetini
 anlarsınız. [58,8] {KM,
 Matta 10,12}

Sefere çıkanlar,
 savaş gazilerine,
 yaralılara ve özürlü
 fakir kimselere evlerine
 sahip çıkmaları için
 evlerini teslim
 ederlerdi. Bunlar da
 çekindiklerinden
 dolayı, o evlerden yiyecek
 içmezlerdi. Bunun
 mübahlığı böylece
 kesinleştirilmiş
 olmaktadır.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nur /62 – Gerçek müminler ancak öyle kimselerdir ki

Allah'a ve Resulüne bütün kalpleriyle iman etmiş olup, bütün toplumu ilgilendiren meseleleri görüşmek üzere onun yanında buldukları vakit ondan izin almadıkça ayrılmayı gitmezler.

Senden izin isteyenler hakikaten Allah'a ve Resulüne gerçekten iman edenlerdir. Öyle ise bazı işler için senden izin istedikleri zaman, sen de onlardan dilediğin kimselere izin ver ve onlar için Allah'tan af dile. Muhakkak ki Allah gafurdur, rahimdir.

İslâm toplumunu ilgilendiren önemli meselelerin görüşüldüğü yere gitmek ve oradaki yetkilinin izni olmadıkça ayrılmamak bir vebidir. Hayatî bir mazeret olmadıkça izin talep etmek caiz görülmediği gibi mazereti kabul edip etmemek de Hz. Peygamber (a.s.) ile İslâm toplumunun yöneticilerinin takdirindedir.

Nur /63 – Resulullahın sizi çağırmasını, sizin birbirinizi davet etmenizle bir tutmayın.

Allah elbette sizden birbirini siper edinerek sıvışıp gidenleri bilir.

Öyleyse Peygamberin emrine aykırı hareket edenler başlarına dünyada bir bela gelmesinden yahut âhirette gayet acı bir azap gelmesinden korkup çekinsinler.

Resulullahın çağırısına uymak farzdır. Onun duasına Allah Teâla icabet buyurur. Dolayısıyla ihtimamla itaat gerekir.

Âyet aynı zamanda şunu da ifade eder: Müminler, Hz. Peygambere hitab eder veya ondan bahsederken sadece ismini zikretmekle kalmayıp onun nübüvvet makamını ifade eden "Resulullah", "Resul-i Ekrem", "Peygamber Efendimiz" gibi bir vasfını söylemelidirler. Ayrıca ona salat-ü selam getirmelidirler. [35,56]

Nur /64 – Dikkat edin! Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. O şu anda içinde bulunduğunuz durumu da pek iyi biliyor. İnsanların kendi huzuruna götürülecekleri büyük duruşma günü, yapmış oldukları şeyleri tek tek kendilerine bildirip karşılığını verecektir. Allah her şeyi pek iyi bilir. [2,144; 26,218-220; 10,61; 11,5; 18,49; 75,13]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30												
24-Nur Süresi	/																	25-Furkan Süresi																								
Bu Cüz Yaprağa git																		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النُّورِ سُورَةُ الْفُرْقَانِ ٣٥٨

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ

جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ

لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ

يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

الْآنَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ

وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ

لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

25-FURKAN SÜRESİ

77 âyet olup Mekke'de nazil olmuştur. Bir önceki Nür süresinde işaret edilen Kur'an'ın evrenselliği bu surenin ilk âyetiyle bir serlevha haline getirilir. Vahiy ve nübüvvet konusunda müşriklerin itirazları çürütülür. Hak ile bâtıl ayırdeden bu Furkanın, bu dini benimseyenleri fikren ve ruhen yükselteceğine, hayatlarında önemli değişiklik yapacağına işaret etmekte, iyiyi de kötüyü de açıkça ortaya koyup tercihi muhataba bırakmaktadır. Sürenin son kısmı ise bu dini benimseyen "Rahman"ın kulları'nın faziletli hayat programlarını vermektedir.

Bismillâhırahmânırahim

Furkan /1 – Hayır ve bereketi ne muazzamdır o Zatın ki bütün ins ve cinni uyarın diye o has kuluna doğruyu eğriden ayıran Furkan'ı indirdi. [18, 1-2; 4,136; 25,32; 17,1; 72,19; 41,42; 7,158]

Furkan /2 – Gökerin ve yerin hâkimiyeti O'nundur. O asla evlat edinmedi, hâkimiyette hiç bir ortağı olmadı. Her şeyi yaratıp nizam veren ve her şeyin varlığını bir ölçüye göre belirleyen O'dur.

Âyetin aslında "takdir" tabiri kullanılmaktadır. Bunun anlamı şudur: Allah kâinattaki bütün varlıkları yaratmakla kalmaz, onlardan her birine mahsus bir yapı, biçim, boy, miktar, her aşamadaki gelişme sınırı, ömür müddeti gibi bütün yönlerini belirler. Tevhid inancını olanca kapsayarak bildirdiği için bu âyet-i kerime, Hz. Peygamber tarafından, konuşmaya başlayıp aklı eren çocuklara, Kur'an'dan ilk öğretilmesi gereken yerlerden olarak tavsiye buyurulmuştur.

Furkan /3 – Böyle iken müşrikler Allah'tan başka bir takım tanrılar edindiler ki,

hiçbir şey yaratmaya güçleri yetmez,

üstelik kendileri başkası tarafından yaratılırlar.

Başlarına gelen zararı savamaz, kendileri için fayda celbedemezler,

ne öldürmeye, ne diriltmeye ve ne de ölümden sonra tekrar diriltmeye güçleri yetmez. [53,23; 46,4; 16,20; 31,28; 54,50; 36,53; 37,19]

Furkan /4 – Kâfirler: “Kur'an onun uydurduğu bir yalan olup, bu hususta başkaları da kendisine yardımcı olmuşlardır” diye iddia ettiler.

Onlar böylece, kesin bir yalan söyleyip zulmettiler.

Furkan /5 – Ayrıca: “Onun söyledikleri, kendisi için yazdırtmış olduğu ve sabah akşam kendisine dikte ettirilen önceki nesillerin efsanelerinden başka bir şey değildir” dediler.

Müşrikler Hz. Peygamber (a.s.) dan 40 yaşından sonra her yönü ile mükemmel bir eser görüp onu Allah'ın kelamı kabul etmeyince kaynak aramaya mecbur kaldılar. Az çok yazı çizitiren bir iki azatlı köleden başkasını bulamadılar: Addas, Yesar ve Cebr. Halbuki bunlar gibi yüzlerce bir araya gelse bile Kur'an'a benzeyen bir eser ortaya koyamazlardı. Diğer taraftan, eski efendilerine rağmen onların Hz. Peygamberin safına katılmaları düşünülemezdi. Onun yanında yer almaları, canlarından daha değerli gördükleri bir hakikat bulduklarını gösterir. Hem öğretmiş olsalar, çıkarlarına bağlanıp teslim olabilirler miydi? İşte daha bunun gibi gerekçeler sebebiyledir ki Kur'an onların bu iddialarını “kesin bir yalan söyleyip zulmediyorlar” diyerek kestirip atmıştır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
25-Furkan Süresi	/																	Yaprak 10A			Cüz 18			Süre 25			Sayfa 359			

Bu Cüz Yaprağa git

۳۵۹

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهَةً لَآ يَخْلُقُونَ شَيْئاً وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرّاً وَلَا نَفْعاً وَلَا يَمْلِكُونَ
مَوْتاً وَلَا حَيَوَةً وَلَا نُشُوراً ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِن هَذَا إِلَّا افْكٌ افْتَرَاهُ وَعَآنَاهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ
فَقَدْ جَآؤْا ظُلْماً وَزُوراً ﴿٤﴾ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ
اكَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً ﴿٥﴾ قُلْ
أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرِّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ
غَفُوراً رَحِيماً ﴿٦﴾ وَقَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ
وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ
نَذِيراً ﴿٧﴾ أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ
مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُوراً ﴿٨﴾ أَنْظِرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلاً ﴿٩﴾
تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُوراً ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوا
بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعيراً ﴿١١﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Furkan /6 – De ki: “Onu, göklerdeki ve yerdeki bütün sırları bilen Yüce Allah indirdi. O, gerçekten gafurdur, rahîmdir (çok affedicidir, merhamet ve ihsanı boldur.)”

Furkan /7 – Yine: “Ne oluyor bu Peygambere, böyle Peygamber mi olur:

Yemek yiyor, çarşı pazarda dolaşiyor!

Bari yanında heybetli bir melek olsaydı da etrafındaki insanları korkutup uyarıda bulunsaydı!” [21,8; 23,24; 6,9; 17,9]

Müşriklerin zihniyetine göre, insanlar üzerinde etkili olmak için beşer değil de üstün bir varlık, hiç değilse güçlü bir lider olmalı, yanında istediği her şeyi yaptıracağı heybetli bir melek bulunmalıydı.

Furkan /8 – “Yahut kendine bir hazine verilse, yahut kendisinin içinden yiyeceği bir bahçesi olsaydı!”

Hasılı o zalimler: “Doğrusu siz, sadece büyülenmiş bir adamın peşine düşmüşsünüz” dediler.

Furkan /9 – İşte bak senin hakkında nasıl tutarsız misaller getiriyorlar.

Doğrusu onlar saptılar, artık asla yol bulamazlar!.

Furkan /10 – Hayır ve bereketi ne muazzamdır o Zatın ki

dilediği takdirde senin için bundan daha iyisini, içinden ırmaklar akan cennetleri verir. Senin için orada saraylar yaptırır. [17,93]

Furkan /11 – Aksine onlar kıyamet saatini yalan saydılar,

Her kim o saati yalan sayarsa, bilsin ki Biz ona harlı bir ateş hazırladık.

Furkan /12 – Bu ateş onları, daha uzaktan görünce, onun öfkesinden güldediğini ve korkunç homurtusunu işitirler.

Furkan /13 – Elleri boyunlarına kelepçelenmiş, ayakları bukağılı olarak cehennemnin daracık bir yerine tıklınca, orada yok olmak için can atarlar.

Furkan /14 – Kendilerine “Bugün bir kere değil, defalarca dövünüp durun, ölümü isteyin” denilecek. [52,16; 14,21]

Furkan /15 – De ki: “Bu mu iyi, yoksa takvâ ehline vaad olunan ebedî cennet mi?”

Orası onlar için bir mükâfat ve pek güzel bir âkıbetir. [15,48; 38,53; 41,28]

Furkan /16 – Orada arzu ettikleri her şey bulunacak, hem ebedî olarak kalacaklardır.

Bu, Rabbinin üzerine aldığı ve müminlerce hep istenen bir vaadidir.

Müminlerin dualarında bu ebedî cennetin kendilerine verilmesini istediklerine ve cennetin gerçekten istenmeye lâyık bir yer olduğuna işaretler. Ayrıca müminlere cennetin verilmesine dair melaikeler tarafından yapılan: “Ya Rabbenâ, onları kendilerine vaad ettiğin Adn cennetlerine yerleştir” duasına da işaret vardır.

Furkan /17 – Gün gelir, Allah müşriklerle, onların Allah’tan başka ibadet ettikleri putları diriltilip bir araya toplar ve:

“Siz mi, der, saptırdınız bu kullarımı, yoksa kendileri mi yoldan çıktılar?”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30													
25-Furkan Süresi	/																	Yaprak 10B			Cüz 18			Süre 25			Sayfa 360																
Bu Cüz Yaprğa git																		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

٣٦٠

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْطًا وَزَفِيرًا

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَا

هُنَالِكَ ثُبُورًا ۝ لَاتَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا

ثُبُورًا كَثِيرًا ۝ قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي

وَعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَاصِرًا ۝ لَهُمْ

فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ۝ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا

۝ وَيَوْمَ يَخْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ

أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۝ قَالُوا

سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ

أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ

وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۝ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ ۝

فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمُ مِنْكُمْ نُدْقَهُ

عَذَابًا كَبِيرًا ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنَّهُمْ

لِيَأْكُلُوا الطَّعَامَ وَيَمْشُوا فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَغْضَكُمْ

لِبَغْضِ فِتْنَةٍ أَتَّصِبُرُونَ ۝ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۝

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Furkan /18 – “Sühbansın! Yüceler Yücesisin!” derler, “Senden başka dost edinmeyi düşünmek bize yaraşan şey değildir.”

Ne var ki Sen onları ve babalarını, nimetlerine mazhar edip ömür vererek yaşattınca onlar Sen’i anmayı unuttular

ve helâke müstahak bir güruh haline geldiler.” [34,40-41; 46,5-6]

Furkan /19 – “İşte gördünüz a!” denir o müşriklere, “taptığınız nesnelere söylediklerinizde sizi yalancı çıkardılar.”

Artık ne azabı savmaya, ne yardım temin etmeye çare bulamazsınız.”

(İşte ey bütün insanlar! Bilin ki:) İçinizden kim bu şirk koşma zulmünü işlerse,

ona büyük bir azap tattıracağız.

Bu hitap değişikliğine Neseffî dikkat çekmiştir. Aksi halde, müşrik olarak ölüp haşredilmiş kimselerin âkıbetleri zaten kesinleştiğinden, onların muhatap sayılmalarının mânası yoktur.

Furkan /20 – Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de yemek yer, çarşılarda ihtiyaçlarını temin ederlerdi.

Böylece sizi birbirinizle imtihan ediyoruz: bakalım buna sabredebek misiniz, sabredebeyecek misiniz?

Rabbin zaten her şeyi görmektedir. [46,9; 18,110; 21-8; 12,109]

Furkan /21 –

Âhirette huzurumuza gelip Bizimle karşılaşacaklarını düşünmeyenler:

“Bize elçi olarak melekler gönderilmeli yahut Rabbimizi görmeli değil miydik?” dediler.

Gerçekten onlar kendilerini büyük görüp azgınlıkta iyice haddi aştılar. [6,124; 17,92]

Furkan /22 – Gün gelecek, melekleri görecekler;

fakat o gün o suçluları sevindirecek hiçbir haber olmayacak

Furkan /ve melekler onlara: “Sevinmek size haram! haram!” diyecekler. [15,8; 8,50; 6,93; 41,30-32]

23 – Onların yaptıkları her işin üzerine varıp, hepsini toz duman edeceğiz. [14,18; 2,264; 24,39]

Furkan /24 – Ama o gün, cennetlikler, kalınacak yerlerin en iyisinde, dinlenme yerlerinin en güzelinde bulunacaklardır. [59,20; 25,76]

Cennette uyku olmadığından, makil, “dinlenme yeri” anlamını ifade eder.

Furkan /25 – Gün gelecek gök, beyaz bulutlar şeklinde yarılıp dağılacak, melekler bölük bölük indirilecek. [69,15-17]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30													
25-Furkan Süresi	/																		Yaprak 01A			Cüz 19			Süre 25			Sayfa 361															
Bu Cüz Yaprağa git																			01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۶۱

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلِيكَةُ

أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا

يَوْمَ يَرُونَ الْمَلِيكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ

حِجْرًا مَخْجُورًا وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ

هَبَاءً مَنْثُورًا أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا

وَأَحْسَنُ مَقِيلًا وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِلَ الْمَلِيكَةُ

تَنْزِيلًا الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى

الْكَافِرِينَ عَسِيرًا وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ

يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي

لَمِ اتَّخَذْتُ فَلَانًا خَلِيلًا لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ

إِذْ جَاءَ نَبِيٌّ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا وَقَالَ

الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا وَكَذَلِكَ

جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً

كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

Furkan /26 – İşte o gün tam hâkimiyetin Rahman'a ait olduğu iyice açığa çıkacaktır.

Kâfirler için o gün, çok çetin bir gün olacaktır. [69,17; 2,210; 40,16; 74,9-10; 21,103]

Furkan /27-

Furkan /29 – O gün zalim, parmaklarını ısırır “Eyyvah! der, keşke o Peygamberle birlikte bir yol tutaydım.

Eyyvah! Keşke falanı dost edinmeyeydim! Vallahi bana gelen öğütten (Kur’ândan) beni o uzaklaştırdı.

Zaten şeytan, insanı işte böyle uçuruma sürükleyip sonra da yüzüstü, yalnız bırakır.” [59,16; 14,22; 33,66-68]

Furkan /30 – O

gün Peygamber: “Ya Rabbî, halkım bu Kur’ân’ı terkedip ondan uzaklaştılar!” der.

Bir hadis meali:

“Her kim Kur’ân’ı öğrenir de (Mushafı asar), ilgilenmez ve bakmazsa, kıyamet günü gelir yakasına sarılır: “Ya Rabbî! Bu kulun beni mehur etti, beni terk edip uzak kaldı, benimle amel etmedi, benimle onun arasında Sen hüküm ver” der (Âlûsî).

Furkan /31 – İşte

böylece Biz her Peygamber için suçlulardan bir düşünman ortaya çıkardık.

Ama tasalanma!

Senin Rabbin yol gösterici ve yardımcı olarak yeter mi yeter! [6,112-113]

Furkan /32 – Bir de o kâfirler dediler ki: “Bu Kur’ân ona toptan, bir defada indirilmeli değil miydi?”

Halbuki Biz

vahiyle senin kalbini pekiştirmek için böyle ara ara indirdik ve onu parça parça okuduk. [17,106]

Furkan /33 –

Onların sana itiraz için getirdikleri hiç bir temsil, hiç bir soru olmaz ki, ona karşı Biz sana gerçek durumu bildirmeyelim ve en güzel açıklamayı yapmayalım.

Furkan /34 – O halde sen o kâfirlere de ki:

“Yüzleri üstünde sürünen sürüler halinde cehenneme tıklacak olanlar yok mu,

işte onlar yerce en fena, yolca da en sapıktırlar.” [17,98; 54,48]

Furkan /35 –

Gerçekten Biz, Mûsâ'ya kitabı verdik ve kardeşi Harun'u da ona yardımcı verdik.

Furkan /36 –

“Haydi âyetlerimizi yalan sayan o halka gidiniz!” dedik. Sonunda o toplumu yerle bir ettik.

Furkan /37 –

Nûh'un halkına gelince, onlar Peygamberlerini yalancılıkla suçladıklarında onları suda boğduk

ve kendilerini insanlar için bir ibret vesilesi yaptık.

Zalimlere gayet acı bir azap hazırladık. [69,11-12]

Furkan /38 –

Âd'ı, Semûd'u, Ress halkını, bu arada daha birçok nesilleri de inkârda ısrarları sebebiyle helâk ettik. [17,17; 23,31]

Furkan /39 –

Onların her birine uymaları için misaller getirdik.

Ama öğütleri tutmadıkları için hepsini kırıp geçirdik.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30													
25-Furkan Süresi	/																		Yaprak 01B			Cüz 19			Süre 25			Sayfa 362															
Bu Cüz Yaprğa git																			01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

٣٦٢

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

الَّذِينَ يُخْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ

شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ

وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فدمَرْنَا هُمْ تدمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ

نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرَّسُلَ أَغْرَقْنَا هُمْ وَجَعَلْنَا هُمْ لِلنَّاسِ

آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثمودًا

وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا

ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ آتَوْا

عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرَتْ مَطَرَ السَّوِّءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا

يَرُونَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشورًا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ

إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

﴿٤١﴾ إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْهَيْتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ

يَعْلَمُونَ حِينَ يَرُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ

مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوِيَّهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Furkan /40 – Şu Kureyş müşrikleri, belâ yağmuruna tutulan,

üstüne taş yağdırılan şehre de vardılar.

Peki, orada olup biteni farketmediler mi?

Doğrusu onlar öldükten sonra diriltileceklerini hiç düşünmezler. [26,174; 37,137-138; 15,76-79]

Furkan /41 – Seni gördüklerinde mutlaka seni alaya alır ve:

“Allah'ın, elçi olarak gönderdiği bu şahıs mı imiş!

Bula bula bunu mu bulmuş?” derler. [21,36; 13,32]

Furkan /42 – “Eğer biz sebat etmeseydik, nerdeyse bizi tanrılarımızdan vazgeçirecekti.”

Ama kendilerini bekleyen azabı gördükleri vakit,

asıl sapanın kim olduğunu işte o zaman anlayacaklardı.

Furkan /43 – Baksana şu kendi heva ve heveslerini tanı edinen kimseye!

Artık sen mi vekil olacaksın ona, işlerini sen mi yürüteceksin? [35,8; 28,56; 45,23]

“Gök kubbesi altında Allah'tan başka tapılan şeyler içinde hevedan daha müthişi yoktur.” (Hadis-i Şerif, Taberani'den, Âlûsi)

Furkan /44 –

Yoksa sen onlardan çoğunun söz dinlediğini, yahut aklını çalıştırdığını mı sanıyorsun?

Doğrusu onlar davarlar gibidirler, hatta onlar yolca daha da sapıktırlar. [67,10]

Furkan /45-

Furkan /46 – Bakmaz mısın Rabbin gölgeyi nasıl uzatır?

Dileseydi onu hareketsiz kıları. Sonra nasıl güneşi ona delil kılarız?

Sonra da nasıl tutup onu azar azar kendimize doğru dilediğimiz yere alırsız.

Âyet-i kerime işığa bağlı olarak gölgenin görünmesine, güneşin yükselmesiyle gittikçe gölgenin kısalmasına dikkat çekiyor. Allah'ın kâinata koyduğu kanunlara ve o nizamın kurucusuna işaret ediyor.

Furkan /47 –

Size geceyi örtü, uykuyu bir istirahat, gündüzü de dağılıp çalışma vakti kılan O'dur. [91,4; 78,10; 28,73]

Furkan /48-

Furkan /49 – Rüzgârları rahmetinin önünden müjdeci olarak gönderen de O'dur.

Ölü diyarlara hayat vermek ve yarattığımız nice hayvanlara ve insanlara su vermek için gökten tertemiz suyu da Biz indirmekteyiz. [22, 5; 42,28; 30,50]

Furkan /50 –

Bu gerçeği, insanların iyice düşünmeleri için Biz, farklı üsluplarla anlatsak da insanların çoğu nankörlükten başka bir şey yapmıyorlar.

Âyet-i kerime şu mânaya da gelebilir: "Biz yağmuru insanlar yani ülkeler arasında taksim ettik ki insanlar düşünüp ibret alsınlar."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
25-Furkan Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

۳۶۳

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ

هُم إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى

رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا

الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ

النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ

رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا

وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنْاسٍ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا

بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَابَىٰ أَكْثَرِ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا

لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ

جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ

وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشْرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ

رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ

وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

Furkan /51 – Eğer isteseydik her şehre bir uyarıcı peygamber gönderirdik. [6,19-92; 11,17; 7,158]

Furkan /52 – (Fakat evrensel uyarma görevini sana verdik) O halde sen asla kâfirlere itaat etme

ve Kur'an'a dayanarak onlarla büyük bir mücadeleye gerçekleştirebiliriz. [9,73]

Furkan /53 – Biri tatl, susuzluğu giderici, öbürü tuzlu ve acı iki denizi salıveren,

birbirine karışmadan akıtan; fakat aralarına bir engel, aşılmaz bir sınır koyan O'dur. [27,61; 55,19-21]

Furkan /54 – İnsanı bir parça sudan yaratıp da

soy ve evlilik bağından oluşan bir sülale haline getiren de O'dur.

Senin Rabbin her şeye kadirdir.

Furkan /55 – Buna rağmen bir kısım insanlar, kendilerine, tapmaları halinde fayda, tapmamaları halinde zarar veremeyen birtakım şeyleri tanımlatıp, Allah'tan başka onlara ibadet ettiler.

Zaten kâfir, Rabbine karşı hep batılı arka çıkar. [36,74-75]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Furkan /56 – Biz seni sadece müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

Furkan /57 – De ki: “Benim bu hizmet için sizden istediğim hiç bir ücret yoktur.

Tek isteğim, Rabbine doğru bir yol tutmak isteyen insanlardır.” [38,86; 26,89]

Furkan /58 – Öyleyse sen ölmeyen, o mutlak hayat sahibi Allah'a dayan ve O'nu hamd ile tesbih et.

Onun kendi kullarının günahlarından haberdar olması yeter. [57,3; 73,9; 67,29]

Furkan /59 – Gökleri, yeri ve ikisinin arasında olan şeyleri altı günde yaratan,

sonra da Arşı üzerine hükümlan olan O'dur.

O rahmandır, sen O'nu, o her şeyi bilen'e sor. [4,59; 42,10; 6,115]

Furkan /60 – O müşriklere “Rahman'a secde edin!” denildiğinde:

“Rahman da ne imiş! Bize emrediyorsun diye secde mi edeceğiz?” dediler

ve bu davet onları imandan büsbütün uzaklaştırdı. [26,23] {KM, Vahiy 3,12; Resullerin işleri 17,23}

Kâfirler, kasden bilmezlikten gelip alay etmek için böyle sordular, yoksa Rahman kelimesini bilmediklerinden değil. Aksı halde “Rahman kim?” diye sorarlardı. Onlar, düşman oldukları İslâm'a tepkilerini böylece belirtmek istiyorlardı. Zira İslâmın bir özeti ve sembolü olan Bismillâhırahmânirrahîm'de yer alması ve Kur'an'da Allah lafza-i celalinden sonra uluhiyyetin ikinci özel ismi olarak elliden fazla âyette zikredilmesi onları rahatsız ediyordu.

Furkan /61 – Gökte burçlar yaratan, onların içinde bir kandil (güneş) ve nurlu bir ay yerleştiren Allah, yüceler yücesidir, hayır ve ihsanı sınırsızdır. [15,17; 71,16; 67,5; 10,5]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
25-Furkan Süresi	/																		Yaprak 02B			Cüz 19			Süre 25			Sayfa 364		

Bu Cüz Yapağa git

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

٣٦٤

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ

مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ

عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ

عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ الْعَرْشِ

الرَّحْمَنُ فَسَأَلْ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا

لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ

نُفُورًا ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ

فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ

الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَىٰ الْأَرْضِ هُونَ أَوْ إِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ

قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا

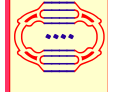
كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ

إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

Furkan /62 –

Tefekkür ederek ders almak veya şükretmek isteyenler için gece ile gündüzü peşpeşe getiren O'dur. [14,33; 7,57; 36,40; 3,190]

سجده

Furkan /63 – Rahman'ın has kulları o kimselerdir ki onlar yerde tevazu ile yürürler.

Cahiller kendilerine laf atarsa “Selamtle!” derler. [17,37]

Zorba, mağrur, saygısız, kaba ve haşın değil, sükunet ve vakar ile alçak gönüllü bir şekilde, terbiyeli ve nazik yürürler. Etrafa sıkıntı vermezler. Cahillik edenlere çatmaya tenezzül etmezler.

Furkan /64 – Geceyi Rab'lerine secde ve kıyam ile, ibadetle geçirirler. [15,17-18; 32,16; 39,9]

Yatışları, kalkışları hep Allah için olur.

Furkan /65- Furkan /66 – “Ey Ulu Rabbimiz, derler, cehennem azabını bizden uzaklaştır.

Zira onun azabı tahammülü zor, ömür tüketen bir derttir.

Ne kötü bir varış yeri, ne fena bir yerleşim yeridir orası!”

Furkan /67 – Rahman'ın o has kulları, harcamalarında ne israf eder, ne de eli sıkı davranırlar; bu ikisinin arasında bir denge tuttururlar.

Masraf, mutlaka gerekli bir durum veya ihtiyaç yahut tamamlayıcı güzelliik için olur. Bu sınıırn ötesi israftır.

Furkan /68 –

Onlar, Allah'la beraber başka bir tanrıya yalvarmazlar.

Allah'ın muhterem kıldığı bir canı haksız yere öldürmezler.

Zina etmezler.

Kim de bunları yaparsa günahının cezasını bulur.

Furkan /69 –

Kıyamette, o büyük duruşma gününde onun cezası katmerli olur ve azapta, zillet içinde ebedî kalır.

Furkan /70 –

Ancak şu var ki dönüş yapıp iman edenler güzel ve makbul işler işleyenler bundan müstesnadır.

Allah onların kötülüklerini iyiliklere, günahlarını sevaplara çevirir.

Çünkü Allah gafurdur, rahimdir (çok affedicidir, merhamet ve ihsanı boldur). [4,48; 93]

Furkan /71 –

Kim tövbe edip, güzel ve makbul işler yaparsa, gereğince tövbe eden işte odur. [4, 110; 9,104; 39,53]

Furkan /72 –

O kullar, yalan şahitlik etmezler.

Boş söz ve işlere rastladıklarında vakarla oradan geçip giderler.

Furkan /73 –

Kendilerine Rab'lerinin âyetleri hatırlatıldığında onlara karşı sağırılar ve körlükler gibi davranmazlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
25-Furkan Süresi	/																		Yaprak 03A			Cüz 19			Süre 25			Sayfa 365									
Bu Cüz Yaprğa git																			01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04				

۳۶۵

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ

اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ

اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا وَالَّذِينَ

لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا وَالَّذِينَ

إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا

قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ

الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا خَالِدِينَ

فِيهَا حَسَنَاتٌ مُسْتَقْرَأٌ وَمُقَامًا قُلْ مَا يَعْبُؤُكُمْ

رَبِّي لَوْلَا دَعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Furkan /74 – Ve şöyle niyaz ederler: “Ey keremi bol Rabbimiz!

Bize gözümüzün, gönülümüzün süruru olan temiz eşler ve nesiller ihsan eyle,

bizi müttakilere önder eyle!”

Yalnız müttaki olmakla yetinmeyip, müttakilerin önderi olmak arzusu, ne ulvî bir düşüncedir! Bundan yüksek bir fikri ilerleme ve ideal düşünülemez.

Furkan /75-

Furkan /76 – İşte onlara, hak yolda sabir ve sebat göstermelerine karşılık, kendilerine cennetin üstün sarayları verilecek.

Oraya selamla, hümetle buyur edileceklerdir.

Hem de devamlı kalmak üzere oraya gireceklerdir.

Orası ne güzel varış yeri, ne güzel bir yerleşim yeridir! [11,108, 19,58; 39,20] {KM, Yuhanna 14,2}

Furkan /77 –

De ki: “Duanız olmazsa Rabbim size ne diye değer versin ki?

Ama siz, ey inkârcılar! Size bildirdiklerimi yalan saydınız, artık bu gûnahtan yakanızı kurtaramayacaksınız.”

26- ŞUARA SÜRESİ

227 âyettir. Mekki olup son dört âyeti Medine'de inmiştir. 224. âyette şairlerden bahsolunup Kur'an'ın bir şair eseri olduğunu iddia eden muhalifler reddolunup, bununla beraber şairlerin makbul kısmının da bulunduğu kabul edilir. Bu yön üzerinde durularak süreye Şuara adı verilmiştir. Hz. Peygamberi takviye için Hz. Müsa, Hz. İbrahim, Hz. Nuh, Hz. Hüd, Hz. Salih, Hz. Lût, Hz. Şuayb (aleyhimü's-selam) gibi peygamberlerin tebliğleri nakledilir. Bunlar A'raf sûresinde daha tafsilatlı geçen kıssalardır. Yalnız orada tarihi sıraya göre anılırlarken burada hikmet ve ibret icabı sıra değiştirilir. Böylece Kur'an'ın, bazan kasden tarihi gaye değil, dinî gaye gözetilmesine dikkat çekilmiş olur.

Bismillâhırrahmânırrahîm
Şuara /1 – Tâ Sîn Mîm
Şuara /2 – Şunlar gerçekleri açıklayan kitabın âyetleridir.
Mübîn: Açık, gerçekleri açıklayan, Allah'tan geldiği aşikâr ve kesin, hak ile batılı kesin olarak birbirinden ayıran anlamına gelir.

Şuara /3 – Onlar iman etmiyor diye üzüntüden nerdeyse kendini yiyip tüketceksin. [35,8; 18,6]

Şuara /4 – Eğer dileseydik onlara gökten öyle bir mucize indirirdik ki, onun karşısında ister istemez boyun bükülürdü. Allah dileseydi İnkâr edenlerin, imana girmelerini gerektirecek mucizeler gösterirdi. Fakat Onun hikmeti, insana verdiği akıl, irade gibi kabiliyetlere göre insanlık şahsiyetine yaraşan bir hürriyet vermeyi dilemiştir. Allah insanın, gerek tekvini kainat kitabına, gerek tenzili kitabına yerleştirdiği âyetleri inceleyerek hidâyeti kabul etmesini beklemektedir. İnsan bu imtihan dünyasında gerçeğe yönelmekle gelişme ve yükselme imkânı bulmaktadır.

Şuara /5 – (Fakat Biz bunu istemedik.) O sebeple, ne zaman onlara Rahman'dan yeni bir mesaj gelse, mutlaka ona arkalarını dönmüp uzaklaşırlar. [12,103; 36,30; 23,44]

Şuara /6 – Nitekim işte bu mesajı da yalan saydılar, ama alay edip durdukları Kur'an'ın bildirdiği olaylar, yakında başlarına gelince, alay etmenin ne demek olduğunu anlayacaklardır.

Şuara /7 – Peki bunlar yeryüzüne, orada her güzel çiftten nice nebatlar yetiştirdiğimize hiç bakmıyorlar mı? Aynı su ile sulanan, aynı toprakta binlerce çeşit ürünün yetişmesine dikkat edip, tesadüfe en ufak bir yer olmadığını bilmek gerekir.

Şuara /8 – Elbette bunda alınacak ibret vardır; fakat onların ekserisi ibret alıp da iman etmezler.

Şuara /9 – Ama senin Rabbin aziz ve rahîmdir (mutlak galiptir, geniş merhamet sahibidir). [10,74]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30													
26-Şuara Süresi	/																		Yaprak 03B			Cüz 19			Süre 26			Sayfa 366															
Bu Cüz Yaprağa git																			01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الشُّعْرَاءِ

٣٦٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَمٌ ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ لَعَلَّكَ بَاحِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا

يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ إِن نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ

أَعْنَاقَهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثًا إِلَّا

كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ۝ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءٌ مَا كَانُوا بِهِ

يَسْتَهْزِئُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ

زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ

أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۝ أَلَا يَتَّقُونَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ

أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ

إِلَىٰ هَارُونَ ۝ وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝ قَالَ

كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا ۝ إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ۝ فَآتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا

إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ قَالَ

أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۝ قَالَ

وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝

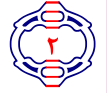
Şuara /10, Şuara

/11 – Bir vakit de Rabbin Müsâ'ya: "Haydi! o zulme batmış olan topluma, yani Firavunun halkına git. Onlar küfür ve isyandan hâla mı sakınmayacaklar?" diye nida etti. [20,47]

Hz. Müsâ (a.s.)'ın durumu Hz. Muhammed (a.s.)'ın durumundan daha çetin idi.

Zira o Firavunun köleleştirdiği bir millete mensup idi. Hz. Müsâ Firavunun sarayında büyütmüştü. Dünyanın en güçlü bir hükümdarı hakka davet etmekle görevli idi. Hz. Peygamber ise muhataplarına göre eşit konumda olup, Kureys'in dünyevi güçleri, Firavun sultanlığı ile kıyas bile edilemezdi. İşte bu kısıla ile Kur'an Kureys'e ve herkese şu ders vermeye çalışıyor: "O zor şartlarda bile hak din galip geldi. Mekke kâfirlerinin bu daveti engellemesi mümkün değildir."

حزب

Şuara /12- Şuara /

13 – "Ya Rabbi" dedi, "korkarım ki beni yalancı sayarlar, benim de göğsüm daralır, dilim tutulur. Onun için Harun'a da risalet ver."

[28,34; 20,29] {KM, Çıkış 4,10-14}

Şuara /14 – "Hem sonra onların benim üstümde bir hakları da var.

Bundan ötürü beni öldürmelerinden endişe ediyorum." [28,15] {KM, Çıkış 2,11-15}

Şuara /15 – "Hayır!" buyurdu, "Benim âyetlerimle gidin, Biz de sizinle beraberiz, olup bitenleri işitiriz." [28,35; 20,46]

Şuara /16- Şuara /17 – Gidin o Firavun'a: "Biz Rabbülâlemin tarafından sana gönderilen elçiyiz, O'ndan sana mesaj getirdik: İsrailoğullarını serbest bırakacaksın, bizimle geleceksin!" deyin. [20,46]

Hz. Müsâ ile Harun'un başlıca iki görevleri vardı. 1. Firavun'u ve halkını bir Allah'a kulluğa çağırarak, 2. İsrailoğullarını, Firavun'un esaretinden kurtarmak. Kur'an bazan her ikisinden (Naziat sûresinde), bazen birinden bahseder.

Şuara /18 – "A!" dedi, "Sen şu bebekten alıp yanımızda büyüttüğümüz çocuk değil misin? Sonra da bizim sarayımızda senelerce kalmış, ömrünün bir kısmını bizimle geçirmiştin?"

Şuara /19 – "Sonunda da bildiğin o işi yapmıştın. Sen doğrusu nankörün tekisin!" {KM, Sayılar 12,1}

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Suara /20 – “Ben” dedi, “yanlışlıkla, sonunda ne olacağını bilmeksizin, şaşkın bir vaziyette o işi yapmıştım.”

Suara /21 – “Sizden korktuğum için de kaçmıştım. Ama Rabbim bana hüküm ve hikmet verdi ve beni peygamberler arasına dahil etti.” [28,21; 6,89; 45,16]

Suara /22 – “O başıma kaktığın iyilik ise, İsrailoğullarını köleleştirmenin bir sonucu değil miydi?”

Suara /23 – Firavun: “Sahi, şu bahsettiğin Rabbulâlemin de ne?” dedi. [28,38; 43,51-52]

Firavun, Rabbulâlemin’in mahiyetini soruyor. Bir şeyin mahiyeti ise, benzerleri ile ortak olduğu genel gerçektir. “Onun türü veya cinsi nedir?” diye sormuş oluyor. Allah Teâlâ’nın benzeri olmadığından Hz. Mûsâ (a.s.) cevabında üslub-i hakîm tarzını seçip, yalnız, Rabbulâlemin’in ismini kavram mânâsıyla düşündürmek üzere, *alemini* tefsir ederek “göklerin ve yerin Rabbi” diyor.

Suara /24 – “Eğer işin gerçeğini bilmek isterseniz söyleyeyim: O, göklerin, yerin ve ikisi arasında olan her şeyin Rabbidir.”

Suara /25 – Firavun alaycı bir şekilde çevresindekilere: “Bu adamın dediklerini işittiniz değil mi? (Aklısız cevap veriyor).

Suara /26 – Mûsâ onu hiç duymamış gibi sözüne devam ederek: “O sizin de, sizden önceki babalarınızın da Rabbidir.”

Suara /27 – Firavun: “Dikkat edin! Size gönderilen bu elçi kesinlikle bir deli!”

Suara /28 – Mûsâ: “O doğunun da, batının da, doğu ile batı arasındaki her şeyin de Rabbidir. Aklınız varsa bunu anlarsınız.” [2,258]

Suara /29 – Firavun, Mûsâ’ya cevaben: “Eğer benden başka tanrı kabul edersen mutlaka seni zindanlık ederim!” dedi. [7,127; 79,24; 28,38]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30													
26-Suara Süresi	/																		Yaprak 04A			Cüz 19			Süre 26			Sayfa 367															
Bu Cüz Yaprağı git																			01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۶۷

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الصَّالِينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَزْتُ مِنْكُمْ لَمَّا

خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ

نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ

الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ

مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ

آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ

لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ

تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَنْ اتَّخَذَتِ الْهَاطِغِيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ

﴿٢٩﴾ قَالَ أَوْلَوْجِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ

مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ فَالْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنْ

هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ

فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ

حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَا تُؤُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجَمَعَ السَّحَرَةَ

لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Suara /30 – “Ya” dedi, “sana doğruluğumu ispatlayan âşikâr bir delil getirmiş olsam da mı?”

Suara /31 – “Haydi, dedi, doğru söylüyorsan, göster o belgeni de görelim!”

Suara /32 – Bunun üzerine Mûsa asâsını yere attı. Bir de ne görsünler: Değnek her haliyle tam bir ejderha oluvermiş! [27,12; 28,32]

Suara /33 – Bir de elini koynundan çıkardı ki bakanların gözlerini kamaştırarak kadar parlak mı parlak! [27,12; 28,32]

Suara /34 – Firavun etrafındakilere: “Bu adam, dedi, galiba usta bir sihirbaz!”

Suara /35 – “Büyük gücü ile sizi yerinizden yurdunuzdan çıkarmak istiyor, ne buyurursunuz, görüşünüzü bildirin!” [7,110]

Suara /36-37 – “Bunu ve kardeşini biraz burada beklet, bütün şehirlere haber gönder, sonra ne kadar mahir sihirbaz varsa alıp gelsinler!” dediler.

Suara /38 – Böylece belirlenen günde bütün usta sihirbazlar toplandı.

Suara /39-40 – Halka da: “Haydi ne duruyorsunuz, siz de toplansanız!”

“Umarız büyüçüler galip gelirler de biz de onların dinlerine tâbi oluruz!” denildi.

Bu büyüçüler, büyüünün önemli bir rol oynadığı Amon kültürünün resmi rahipleriydiler. Dolayısıyla, onların Hz. Mûsâ’ya galebe çalmaları devlet dininin halkın gözünde önemini pekiştirecekti. Onların ana gayeleri Mûsâ’ya tâbi olmama idi. Yoksa gerçekte sihirbazların dinlerine de tâbi olma gayeleri yoktu. Büyüçülere moral vermek için ve onları tam gayrete getirmek için: “Haydi görelim sizi! Galip gelin de biz de sizin dininize girelim” diye teşci ediyorlardı. Bu sözü kinaye kabilinden söylemişlerdi.

Şuara /41 –
Büyücüler Firavunun
huzuruna varınca ona:

“Biz galip
gelirsek, elbet bize
büyük bir ödül verilir
herhalde!” dediler.

Şuara /42 – “Evet,
evet! dedi, Üstelik, sizi
yakın çevreme
alacağım, benim
gözdeleğimden
olacaksınız.”

Şuara /43 –
Yarışma başlayınca
Mûsa: “Önce siz
marifetinizi ortaya
koyun, ne atacaksanız
atın!” dedi.

Şuara /44 –
İplerini ve değneklerini
yere attılar ve:

“Firavun’un
izzetine yemin ederiz ki
galip gelen biz
olacağız!” dediler.

Şuara /45 –
Derken Mûsâ da
değneğini yere attı;

bir de ne
görsünler:

O, büyücülerin
göz boyayarak uydurup
ortaya koydukları
şeyleri yutuveriyor!

Şuara /46 – Bunu
gören sihirbazlar derhal
secdeye kapandılar.

**Şuara /47-
Şuara /48 –**
“Rabbülâlemine, Mûsâ
ile Harun’un Rabbine
biz de iman ettik”
dediler. [17,81; 21, 18;
20,65-66; 7,116-122]

Şuara /49 –
Firavun: “Demek ben
size izin vermeden ona
inandınız ha!”

Anlaşıldı: Size
büyüyü öğretmiş olan
ustanız oymuş!

Size yapacağımı
da yakında
öğreneceksiniz.

Farklı yönlerden
olmak üzere el ve
ayaklarınızı kesecek ve
hepinizi asacağım!”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
26-Şuara Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الشُّعْرَاءِ

۳۶۸

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةَ

قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّا لَنَأَجْرَآ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ نَعَمْ

وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٣﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ

﴿٤٤﴾ فَالْقُوا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ

الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾ فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

﴿٤٦﴾ فَالْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ ﴿٤٧﴾ قَالُوا أَمَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٨﴾

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٩﴾ قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ إِنَّهُ

لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ

وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا صَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾ قَالُوا الْاَضِيرُ إِنَّا إِلَى

رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥١﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا إِنَّ

كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ

مُتَّبِعُونَ ﴿٥٣﴾ فَارْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٤﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ

لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَالِغَاظُونَ ﴿٥٦﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ ﴿٥٧﴾

﴿٥٨﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٩﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٦٠﴾

﴿٦١﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦٢﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٣﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Şuara /50 – “Hiç
önemi yok” dediler,
“biz zaten Rabbimize
döneceğiz!”

Şuara /51 – “İman
edenlerin öncülere
olduğumuzdan ötürü
umarız ki Rabbimiz
günahlarımızı affeder.”

Şuara /52 –
Mûsâ’ya da: “Mümin
kullarımı geceden yola
çıkır; zira siz mutlaka
takip edileceksiniz!”
diye vahyetti.

Şuara /53 –
Firavun ise onları takip
etmek gayesiyle, bütün
şehirlere asker
toplamak üzere
görevliler çıkardı.

Şuara /54 –
“Esasen bunlar çok
küçük, sefil bir
gruptur.”

Şuara /55 –
“Fakat bize karşı kızgın
olup dış
bilemektedirler.

Şuara /56 – “Biz
de elbette uyanık,
tedbirlili bir topluluğuz”
diyordu.

**Şuara /57-
Şuara /58 –** Ama
neticede Biz onları
bahçelerinden ve
pınarlarından,

hazinelerinden,
servetlerinden

ve kendilerince
çok değerli makam ve
mevkilerinden çıkardık.

Şuara /59 – Bu
olay böylece
tamamlandı.

Bahsedilen bütün
o nimetlere
İsrailoğullarını mirasçı
yaptık. [7,137; 28,5]

Bu ara cümle
[7,137] de atıfta
bulunulan,
İsrailoğullarının
Mısır’daki sefalet
günlerinden sonra
Filistin’de
kavuşacakları bolluk ve
ikbal günlerine işaret
etmektedir.

Şuara /60 –
(Takip kıssasına
dönelim) Güneş doğup
ortalığı aydınlatırken
Firavun’un ordusu
onları takibe koyuldu.
[44,24]

Suara /61 – İki
topluluk birbirini
görecek kadar
yaklaşınca Mûsâ'nın
arkadaşları: "Eyvah!
Bize yetiştiler!" dediler.

Suara /62 –
"Hayır, asla!" dedi,
"Rabbim benimdir ve
O muhakkak ki bana
kurtuluş yolunu
gösterecektir."

Suara /63 – Biz
Mûsâ'ya: "Asânı
denize vurl!" diye
vahyettik.

Vurur vurmaz
deniz yarıldı, öyle ki
birer koridor gibi açılan
her yolun iki yanında
sular büyük dağlar gibi
yükseldi. [20,77] {KM,
Çıkış 14, 22}

Suara /64–
Suara /66 – Ötekileri
(Firavun'un ordusunu
da) oraya yaklaştırdık.
Mûsâ'yı ve beraberinde
olan herkesi kurtardık.
Öbürlerini ise suda
boğduk.

Suara /67 –
Elbette bunda alınacak
ibret vardır, fakat
onların ekserisi ibret
alıp da iman etmezler.

Suara /68 – Ama
Senin Rabbin aziz ve
rahimdir (mutlak
galiptir, geniş
merhamet sahibidir).

Suara /69 –
Onlara İbrahim'in
başından geçenleri de
anlat.

Suara /70 –
Günün birinde o
babasına ve halkına
hitaben: "Söyler
misiniz siz neye ibadet
ediyorsunuz?" dedi.

Suara /71 – Onlar
da: "Kendi putlarımıza
ibadet ediyoruz."
dediler ve ilave ettiler:
"Onlara tapmaya da
devam edeceğiz!"

Suara /72– Suara /73 –
"Peki onlar" dedi, "siz
kendilerine dua
ettiğinizde sizi
işitiyorlar mı?"

Yahut taptığınızda size
fayda veya
tapmadığınızda size
zarar verebiliyorlar mı?

Suara /74 – "Yook!
dediler, ama atalarımızı
böyle bir uygulama
içinde bulduk, biz de
onu benimsedik."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
26-Suara Süresi	/																														

۳۶۹

سُورَةُ الشُّعْرَاءِ

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ

مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ اصْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ

فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾ وَأَزَلْفْنَا

ثُمَّ الْآخِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ آغْرَقْنَا

الْآخِرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٦٨﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا

فَنَنْظِلُ لَهَا مَاءً كَافِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا

كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٢﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٣﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي

إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٤﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٥﴾ وَالَّذِي هُوَ

يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِي ﴿٧٦﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي ﴿٧٧﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي

ثُمَّ يُحْيِينِي ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٧٩﴾

Suara /75-
Suara /76 – İbrahim:
"Peki, gerek sizin,
taptığınızı gerek, gelip
geçmiş babalarınızın
taptığı şeyler hakkında
biraz olsun
düşünmediniz mi?"

Suara /77 – Bilin ki
bütün o ibadet ettiğiniz
tanrılar, Rabbülemin
hariç, hepsi benim
düşmanlarımdır. [10,71;
11,54-56; 6,81; 43,26]

Kur'an'ın, Hz. İbrâhim
(a.s.)'ın tevhid inancına
fazla yer vermesinin
hikmeti şudur: Araplar,
Hz. İbrâhim'in dinine
mensup olmakla
öğünüyorlardı. Öte
yandan Yahudi ve
Hıristiyanlar da onun,
dinlerinin öncüsü
olduğunu ileri
sürüyorlardı. Kur'an
bütün onlara şunu
vurgulamak istiyordu ki:
Hz. İbrâhim'in dini,
şimdi Hz. Muhammed
(a.s.)'ın size bildirdiği
İslâm dinidir. O bu inanç
içindir ki ailesini,
vatanını ve milletini
terkedip gâh Filistinde,
gâh Hicazda gâh Mısırda
sürgün hayatı yaşamak
zorunda kalmıştı.

Suara /78 – O'dur beni
yaratan ve hayat
imkânlarını veren,
maddeten ve mânen yol
gösteren.

Suara /79 – O'dur beni
doyuran, O'dur beni
içiren.

Suara /80 –
Hastalandığımda O'dur
bana şifa veren.

Suara /81 – O'dur
beni öldürecek ve sonra
da diriltecek olan.

Allah insanı yaratıp
kendini haline bırakmamıştır.
Onun vücudunu devamlı
surette geliştirme, her türlü
ihtiyaçlarını karşılama, ona
zarar verecek binlerce
tehlikeden koruma işlerini
de uhdesine almıştır. Yüce
Yaratıcı bunu öyle bir
sisteme bağlamıştır ki
insanın bu kadar ilerleyen
bilgi ve tecrübeleri, bu
sistemi güzelce farketmekle
beraber lâayıkıyla
kavrayamamaktadır.

Suara /82 –
Büyük hesap günü
günahlarımızı
bağışlayacağımı
umduğum Ulu Rabbim
de yine O'dur. [4,48]

Suara /83 – Ya
Rabb! Bana hikmet ver
ve beni salihler arasına
dahil eyle! [26,21;
2,130]

Şuara /84 –

Gelecek nesiller içinde iyi nam bırakmayı, hayırla anılmayı nasib eyle bana. [37,108; 2,129]

Şuara /85 – Naim cennetlerine vâris olanlardan eyle beni ya Rabbi. [23,10]

Şuara /86 – Babamı da affet, ona tövbe ve iman nasib et, Zira o yolunu şaşırınlar arasında. [19,47; 9,114; 60,4]

Şuara /87 – İnsanların diriltiği bir araya toplandıği mahşer günü rüsvay eyleme beni ya Rabbi.

Şuara /88 – O gün ki ne mal, ne mülk, ne evlat insana fayda eder. [6,94; 23,101; 18,46]

Şuara /89 – O gün insana fayda sağlayan tek şey, Allah'a teslim ettiği selim bir gönlü olur.

Şuara /90 – O gün cennet müttakilere yaklaştırılır. [15,45]

Şuara /91 – O gün cehennem azgınlara gösterilir. [21,98]

Şuara /92- Şuara /93 – Ve onlara: "Nerede o, Allah'tan başka taptkılarınız? Size yardım edebiliyorlar mı, kendilerini olsun kurtarabiliyorlar mı?" denilir.

Şuara /94- Şuara /95 – Arkasından onlar da, o azgınlara da ve topyekün İblis ordusu da cehenneme fırlatılır.

Şuara /96- Şuara /102 – Orada putlarıyla çekişirken şöyle derler "Vallahi de, tallahi de biz besbelli bir sapıklık içinde imişiz!"

"Çünkü biz sizi Rabbülâlemin ile bir tutuyorduk. Ama bizi saptıranlar da, o mücrimler oldu.

"Şimdi artık ne şefaatacımız var bizim, ne candan bir dostumuz!"

"Ah! Ne olurdu, imkân olsa da dünyaya bir döşek ve müminlerden olsaydık!" [36,56; 40,47; 7,53; 38,64]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
26-Şuara Süresi	Yaprak 05B										Cüz 19					Süre 26					Sayfa 370									

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

٣٧٠

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ

النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَاعْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي

يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ

بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ

لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ آيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ

هَلْ يَنْصُرُونَكُم أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُفِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ

وَجُنُودٌ أِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٤﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٥﴾ تَاللَّهِ

إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِذْ نَسَوْنِيكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾ وَمَا أَضَلَّنَا

إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٨﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿٩٩﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠٠﴾

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠١﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٣﴾

كَذَبَتْ قَوْمٌ نُوْحَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٤﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٥﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٦﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٠٧﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ

وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٠٩﴾ قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَدُنَّا وَأَنْتُمْ مِنَ الْآرْزَاقِ ﴿١١٠﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

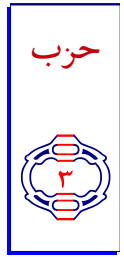
Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Siyaktan iyice anlaşıldığı üzere âyet, kâfirler lehindeki şefaati reddetmektedir. Yoksa müminler hakkındaki şefaati inkâr edenlerin bu âyeti ileri sürmeleri geçersizdir.

Şuara /103 – Elbette bunda alınacak ibret vardır; fakat onların ekserisi ibret alıp da iman etmezler.

Şuara /104 – Ama senin Rabbin aziz ve rahimdir (mutlak galiptir, geniş merhamet sahibidir).

حزب

Şuara /105 – Nüh'un halkı da gönderilen resüllerini yalancı saydı. [36,14; 7,59-84]

Şuara /106 – Kardeşleri Nüh onlara şöyle demişti: "Hâla inkâr ve isyandan sakınmayacak mısınız?"

Şuara /107 – Bilin ki ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

Şuara /108 – Öyleyse Allah'a karşı gelmekten sakının da bana itaat edin.

Şuara /109 – Bu hizmetten ötürü sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan, ancak Rabbülâlemin'dir.

Şuara /110 – Haydi öyleyse! Allah'a karşı gelmekten sakının da bana itaat edin."

Şuara /111 – "A!" dediler, "seni izleyenlerin, toplumun en aşağı tabakasından olduklarını göre göre sana inanamızını nasıl beklersin?" [6,52-53; 80,5-12]

Suara /112- Suara /113 – Nüh: “Onların daha önce ne yaptıkları hakkında bilgim yoktur.

Sizin azıcık bir şuurunuz olsaydı bildiriniz ki onların hesabı ancak Rabbime aittir.

Suara /114- Suara /115 – Ben iman edenleri asla kovamam. Ben sadece açıkça uyarıcı bir elçiyim.”

Suara /116 – “Nüh! bizi dinle!” dediler, “eğer bu davadan vazgeçmezsen, mutlaka taş tutulacaksın!

Mercûm'un iki anlamı olabilir: 1. Taşlanmış, recm edilmiş. 2. Her taraftan azarlanmış, lanetlenmiş. Burada her iki mâna da geçerlidir.

Suara /117- Suara /118 – “Ya Rabbî, dedi, halkım beni yalancı saydı.

Artık benimle onlar arasındaki hükümünü Sen ver, beni ve beraberimdeki müminleri Sen halas eyle ya Rabbî!” [54,10-14]

Suara /119 – Hülâsa Biz de onu ve yanındakileri o yükü dolu gemi içinde kurtardık.

Suara /120 – Arkasından geride kalanları da suda boğduk.

Suara /121 – Elbette bunda alınacak ibret var,

fakat onların ekserisi ders alıp da iman etmezler.

Suara /122 – Ama Senin Rabbin aziz ve rahîmdir (mutlak galiptir, geniş merhamet sahibidir).

Suara /123 – Âd halkı da resûlleri yalancı saydılar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30													
26-Suara Süresi	/																		Yaprak 06A			Cüz 19			Süre 26			Sayfa 371															
Bu Cüz Yaprağa git																			01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۷۱

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ إِنَّ حِسَابَهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي

لَوْ تَشْعُرُونَ ۚ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ إِنَّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۗ

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۗ قَالَ رَبِّ

إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ۚ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ

مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۗ فَانجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ ۗ

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ

أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۗ

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ۚ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۗ إِنِّي

لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۗ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۗ وَمَا أَسْأَلُكُمْ

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۗ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۗ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً

تَعْبَثُونَ ۗ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۗ وَإِذَا بَطِشْتُمْ

بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ۗ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۗ وَاتَّقُوا الَّذِي

أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ۗ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ۗ وَجَنَّاتٍ

وَعُيُونٍ ۗ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۗ

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعظتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۗ

Suara /124- Suara /127 –

Kardeşleri Hüd onlara şöyle dedi: “Hâlâ inkâr ve isyandan sakınmayacak mısınız?

Bilin ki ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Öyleyse Alaha karşı gelmekten sakının da bana itaat edin. Bu hizmetten ötürü sizden hiç bir ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan ancak Rabbülâlemindir. [25,4-5; 16,24]

Suara /128- Suara /130 – Siz her yol üzerinde, gelip geçenerleri şaşırtmak için bir alamet yapıp

saçma sapan şeylerle mi uğraşırsınız?

O muazzam yapıları Dünyada ebedi kalmak gayesiyle mi inşa ediyorsunuz? Başkalarının hukukuna karşı hiç sınır tanımadan hep böyle zorbalık mı yapacaksınız? [89,6-7; 53,50; 41,15; 46,25; 69,7]

Hiz. Hud o binaların sadece plan, sayı ve ihtişamlarına değil, aynı zamanda bu israfçı yapıların o milletin ahlak, kültür ve medeniyeti üzerindeki yakın etkilerine de itiraz etmiş oluyordu.

Suara /131- Suara /135 – Allah'a karşı gelmekten sakının da bana itaat edin.

Size bildiğiniz bunca nimetleri veren,

size evcil hayvanlar ve evlatlar ihсан eden,

bağ ve bahçeler, pınarlar lütfeden o Rabbinize karşı gelmekten sakının.

Müthiş bir günün azabının tepenize ineceğinden, gerçekten endişe ediyorum!”

Suara /136- Suara /138 – “Sen” dediler, “ha böyle nasihat etmiş, ha etmemişsin, bize göre hepsi bir.

Bizim tuttuğumuz yol, önceki atalarımızın sürüp gelen adetlerinden başka birşey değildir.

Biz bundan ötürü de cezalandırılacak değiliz!” [11,53]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Şuara /139 – Neticede onu yalancı saydılar, Biz de onları imha ettik.

Elbette bunda, alınacak ibret var,

fakat onların ekserisi ibret ders da iman etmezler.

Şuara /140 – Ama Senin Rabbin aziz ve rahimdir (mutlak galiptir, geniş merhamet sahibidir). [7, 73; 11,61-68; 15,80; 27,45]

Şuara /141 – Semud halkı da resûlleri yalancı saydı.

Şuara /142- Şuara /145 – Kardeşleri Salih onlara şöyle dedi: “Hâla inkâr ve isyandan sakınmayacak mısınız?”

Bilin ki ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

Öyleyse Allah'a karşı gelmekten sakının da bana itaat edin.

Bu hizmetten dolayı sizden hiçbir ücret istemiyorum.

Benim ücretimi verecek olan ancak Rabbülâlemdir.

Şuara /146 – Siz burada, konfor ve güven içinde kendi rahatınıza bırakılacağınızı mı sanıyorsunuz?

Şuara /147- Şuara /148 – Bağlarda, bahçelerde, pınarların başında, ekinler, bostanlar, dalları kırılacak derecede yüklü salkımları sarkan hurmahıklar içinde

devamlı kalacağımızı mı sanıyorsunuz?

Şuara /149 – Böyle düşündüğünüz için mi dağlarda ince bir sanat eseri lüks villalar yontuyorsunuz?

Hicazın kuzeyinde Medine ile Tebük civarında Hicr dağının batı yamaçlarında Semudluların kayalara oydukları mesken ve mezarlara dikkat çekilmektedir. Bu yapılar, yüksek bir uygarlık ve dünyevi kudrete işaret eden ince bir zevk ve büyük emek ürünüdürler. Kalıntıları bu gün de görülebilir durumda olan bir takım hayvan figürleri ve kitabelerle süslü bu yapılar, popüler Arap dilinde *Medayin Salih* diye adlandırılır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
26-Şuara Süresi	/																		Yaprak 06B	Cüz 19			Süre 26			Sayfa 372											
Bu Cüz Yaprağa git																			01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04				

سُورَةُ الشُّعْرَاءِ

۳۷۲

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿١٤٠﴾

كَذَّبْتَ ثَمُودَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَاتَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عِجَابًا ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتَتْرَكُونَ فِي مَا هُمْنَا

أَمِينٌ ﴿١٤٦﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَتْ هَاهُنَا حُصَيْمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُونَ

مِنَ الْجِبَالِ بَيْوتًا فَارِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عِجَابًا ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ

الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا

فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا

شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسَوْءٍ

فِيأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا

نَادِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿١٥٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Şuara /150- Şuara /152 – Artık Allah'a karşı gelmekten sakının da bana itaat edin. Sakın işi gücü dünyada fesat çıkarıp nizama bozmak olan,

düzeltilme için ise hiç bir gayretleri bulunmayan o haddi aşanların isteklerine uymayın.

Şuara /153- Şuara /154 – “Sen” dediler, “bir sihirin etkisine kapılmışlardan birisin.

Hem bize hiçbir üstünlüğün yok, bizim gibi bir insanın.

Yok eğer böyle değilsen, iddianda doğru isen mucize göster bize!”

Şuara /155- Şuara /156 – Salih: “İşte mucize, şu dişi deve!”

Nöbetleşe olarak, kuyudan bir onun içme sırası, belirli günde de sizin içme sıranız olsun.

Sakin ona fenalık dokundurayım demeyin, yoksa sizi müthiş bir günün azabı bastırır.” dedi.

Şuara /157 – Derken, deveyi boğazladılar, ama çok geçmeden yaptıklarına pişman oldular.

Şuara /158 – Çünkü bildirilen o azap onlar bastırır.”

Elbette bunda alınacak ibret vardı. Ama onların ekserisi ders alıp da iman etmezler.

Semud halkından günümüze ulaşan tarihi kalıntılar vardır. Hicr denilen bölgede (Medine ile Tebük arasında) yer alan bu kalıntılar arasında bir de kuyu vardır. Bu kuyu Osmanlı Devletinden kalan bir askeri karakol içinde olup, Hz. Salih'in mucizevi devesinin su içtiği kuyu olduğu bildirilmektedir.

Harabelerden, müthiş zelzelenin 500 x 200 km. çapında bir kısmı etkilediği anlaşılmaktadır (*Tefhim*).

Hicr'deki kalıntıların benzerleri Ürdünde Petra bölgesinde de vardır. Bazı şarkiyatçılar Kur'an hakkında şüphe uyandırmak için Hicr'deki binaların Semud'a değil, Nabatlılara ait olduğunu iddia ederler. Halbuki Nabatlılar, Semud halkından öğrenip bu san'atı mükemmel duruma ulaştırmış olabilirler.

Şuara /159 – Ama senin Rabbin aziz ve rahimdir (mutlak galiptir, geniş merhamet sahibidir).

Suara /160 – Lût halkı da elçi yalancı saydı.

Suara /161- Suara /164 – Kardeşleri Lût onlara şöyle dedi: “Hâla inkâr ve isyandan sakınmayacak mısınız?”

Bilin ki ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

Öyleyse Allah’a karşı gelmekten sakının da bana itaat edin.

Bu hizmetten ötürü sizden hiç bir ücret istemiyorum.

Benim ücretimi verecek olan ancak Rabbülaemindir. [7,80-84; 11,74-83; 15,57-77; 29,28-35]

Suara /165, Suara /166 – Neden siz bütün insanlardan sadece erkeklerle şehvetle varıyorsunuz?

Neden Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıp da bu işi yapıyorsunuz?

Siz hakikaten iyice azmış bir toplumsunuz.”

Suara /167 – “Bizi dinle Lût!” dediler, “bu söylediklerine son vermezsen mutlaka yurt dışına sürüleceksin. [7,82]

Suara /168- Suara /169 – “Ben” dedi, “sizin yaptığınız bu işten nefret ediyorum.

“Beni ve bana tâbi olanları, onların yaptıkları kötülüğün cezasından

ve onların her türlü şerrinden Sen kurtar ya Rabbi!”

Suara /170 – Biz de onu ve ona uyanları tamamen kurtardık.

Suara /171 – Yalnız bir koca kari geride kalıp helâk edilenler arasında oldu.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
26-Suara Süresi	/											Yaprak 07A					Cüz 19				Süre 26				Sayfa 373										
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۷۳

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ۚ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ۚ

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرِي ۚ وَمَا

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۗ أَتَأْتُونَ

الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ۗ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ

مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ۗ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَا لُوطُ

لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَخْرُجِينَ ۗ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ۗ رَبِّ

نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ۗ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۗ

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ۗ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْأَخْرِينَ ۗ وَأَمْطَرْنَا

عَلَيْهِمْ مَطْرًا فَسَاءً مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا

كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۗ

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ۚ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۚ

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرِي ۚ وَمَا

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۗ أَوْفُوا

الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ۗ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۗ

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۗ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Suara /172 – Sonra geridekileri hep imhâ ettik.

Lut halkının başına inen azap Tevrat'ta ve antik dönemden kalan eserlerde de yer alır. Ayrıca, bazı tarihî ve arkeolojik araştırmalar da olayı tesbit etmektedir. Olay Lût Gölü (Ölü Deniz) civarında, M. Ö. yaklaşık 1900 sıralarında vaki olmuştur. Bu vadide Lut kavminin yaşadığı Sodòm şehrinin yanısıra Gomoré, Adma, Zebubem kentleri de vardı.

Suara /173 – Üzerlerine öyle helâk eden bir yağmur yağdırdık ki sorma!

Yarılanların başına yağın musibet ne fena idi!

Suara /174 – Elbette bunda alınacak ibret vardır. Fakat onların ekserisi ders alıp da iman etmezler.

Suara /175 – Ama Senin Rabbin aziz ve rahimdir (mutlak galiptir, geniş merhamet sahibidir).

Suara /176 – Eyke halkı da resulleri yalancı saydı.

Eyke ile Medyen bazı müfessirlere göre aynı, bazılarına göre ise iki ayrı kavim idi. Muhtemelen bunlar aynı ırkın iki kolu idiler. Hz. İbrâhîm'in oğlu Medyen'e nisbet edilen bu halk, Hicaz'ın kuzeyinden itibaren Filistin'in güneyine kadar çeşitli yerleşim merkezleri kurmuşlardı.

Suara /177- Suara /180 – Şuayb onlara şöyle dedi: “Hâla inkâr ve isyandan sakınmayacak mısınız?”

Ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

Öyleyse Allah'a karşı gelmekten sakının da bana itaat edin.

Bu hizmetten ötürü sizden hiçbir ücret istemiyorum.

Benim ücretimi verecek olan, ancak Rabbülâemindir.”

Suara /181 – Ölçeği, tam ölçün de eksik ölçüp hak yiyenlerden olmayın.

Suara /182- Suara /183 – Doğru terazi ile tartın, halkın hakkından bir şey kısmayın.

Ülkede bozgunculuk yaparak nizami bozmayın.

Suara /184 – “Sizi de sizden önceki nesilleri de yaratan Rabbinize karşı gelmekten sakının.”

Suara /185 – “Sen” dediler, “bir sihirin etkisine kapılmışsın.

Suara /186 – Bize hiç bir üstünlüğün yok, sen de bizim gibi bir insansın.

Doğrusu, biz seni yalancılardan sanıyoruz.

Suara /187 – Eğer peygamberlik iddiasında doğru isen haydi gökten üstümüze bir parça düşür, üstümüze azap indir.” [17,92; 8,32]

Suara /188 – Şuayb: “Rabbim sizin yaptıklarınızı çok iyi biliyor.” dedi. [7,88; 11,87]

Suara /189 – Yine de onu yalancı saydılar. Bunun üzerine o gölge gününün azabı onları bastırverdi. Gerçekten o müthiş bir günün azabı idi.

Rivayete göre Allah onlara yedi gün ve sekiz gece süren şiddetli bir sıcak verdi. Evlere sığınıp, sonra ovaya çıkmaya mecbur kaldılar. Gölgeleyen bir bulutun altında toplandılar. O gölgelik bir ateş halinde üzerlerine düşüp hepsini yiyip bitirdi.

Suara /190 – Elbette bunda alınacak ibret vardır.

Fakat onların ekserisi ders alıp da iman etmezler.

Suara /191 – Ama Senin Rabbin aziz ve rahimdir (mutlak galiptir, geniş rahmet sahibidir).

Suara /192 – Elbette bu Kur’ân Rabbülâleminin indirdiği bir kitaptır.

Suara /193- Suara /195 – Onu Ruhu’l-emin, uyaran nebilerden olman için, senin kalbine açık ve vazih bir Arapça ile indirmiştir. [2,97]

Suara /196 – Bu Kur’ân’a, elbette öncekilerin kitaplarında da işaret edilmişti. [7,157]

Maksat şudur: “Bu zikir, bu vahiy ve bu ilahi emirler, daha önce gönderilmiş ilahi kitaplarda da vardır. Bunların hiçbirini ilk olarak Kur’ân’da yer almış değildir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
26-Suara Süresi	Yaprak 07B											Cüz 19					Süre 26				Sayfa 374									

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الشُّعْرَاءِ

٣٧٤

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولِينَ ۗ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ

مِنَ الْمُسْحَرِينَ ۗ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۗ

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۗ

قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۗ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ

الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۗ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا

كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۗ وَآتَهُ

لَتَنْزِيلِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۗ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ۗ عَلَى قَلْبِكَ

لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ۗ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ۗ وَآتَهُ

لَفِي زُبُرِ الْأُولِينَ ۗ أَوْلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَوُا

بَنِي إِسْرَائِيلَ ۗ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۗ فَقَرَأَهُ

عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ۗ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ

الْمُجْرِمِينَ ۗ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۗ

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۗ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ

مُنظَرُونَ ۗ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۗ أَفَرَأَيْتَ إِنْ

مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۗ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۗ

Suara /197 – İsrailoğullarından bilginlerin onu bilmeleri, onlar için bir delil değil midir?

Suara /198- Suara /199 – Eğer Biz Kur’ân’ı arap olmayanlardan birine indirseydik de O’nu kendilerine okusaydı, yine de ona iman etmezlerdi. [15,14-15; 10,96-97]

Hz. Peygamberin karşılaştığı inatçı inkârın bir şekli de şu idi: “O’nun getirdiği mesaj Arapçadır. Kendisi de Arap olduğu için bunu kendisinin hazırladığı söylenebilir. Şayet kendisinin de, bizim de bilmediğimiz bir dilden olsaydı ona inanabilirdik.” Oysa Allah onların dediği gibi yapsaydı, bu sefer şöyle diyeceklerdi: “Bu yabancıyı cin tutmuş! Başka izahi yok!” Allah Teala onlara cevaben kolaylıkla anlamları için kendi dillerinde gönderildiğini bildirmiştir [44,58]. Fakat onlar bunu anlamazlıktan gelmişlerdir.

Aslında Arapça dışında bir dil ile gönderilseydi, yine onlar: “Şu tuhaflığa bakın: Arap milletinden bir resul gönderilmiş, ama ona öyle bir mesaj verilmiş ki ne kendisi anlıyor, ne de halkı!” (Krş. 41,44). Allah onların çaresizlik içindeki son bahanelerini, daha doğrusu sayıklamalarını da cevaplandırmıştır: “Vahiy gökten kağıtlar halinde indirsek, onlar da elleriyle tutsalar dahi bu sefer de: “Bu bir büyüden ibaret, gerçek olamaz!” derlerdi [6,7].

Suara /200- Suara /201 – İşte aynen bunun gibi, Biz o yalanlamayı o mücrimlerin kalplerine öyle bir soktuk ki, o can yakıcı azaba girmedikçe ona iman etmezler.

Suara /202 – İşte bu azap, kendilerine ansızın gelir ki, onlar hiç farkında olmazlar.

Suara /203 – İşte o zaman: “Acaba, bize, azıcık olsun, bir mühlet verilir mi?” derler. [14,44; 40,84-85]

Suara /204 – Hâla, onlar Bizim azabımızın çarçabuk gelmesini mi istiyorlar. [29,29-53]

Suara /205- Suara /207 – Ne dersin: Onları yıllarca yaşatsak da, sonra tehdit edildikleri o azap başlarına gelse, onca seneler yaşayıp zevklenmeleri kendilerini kurtarabilir mi? [2,96; 92,11]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Suara /208 – Biz hiç bir ülkeyi, uyarıcıları gelmeden imha etmedik. [17,15; 28,59]

Suara /209 – Öğüt ve hatırlatmada bulunulmuştur. Biz hiçbir zaman zalim olmadık.

Suara /210 – Kur'an'ı asla şeytanlar indirmiş değildir.

Suara /211 – Bu, onların yapacağı iş değildir! Hem isteseler de buna güçleri yetmez!

Suara /212 – Çünkü onlar vahyi işitmekten kesinlikle menedilmişlerdir. [72,8-10]

Suara /213 – Öyleyse sakın, Allah ile beraber başka tanrıya yalvarma, sonra azaba mâruz kalanlardan olursun. [36,6; 6,92; 51,19,97; 11,17]

Suara /214 – Önce en yakın akrabalarını uyar. Bu emir, İslâm'ın bir prensibini ortaya koymaktadır: Peygamber ve ailesi için hiç bir ayrıcalık yoktur. Hatta yükümlülükler önce onlardan başlamaktadır: Zekat diğer müslümanlara düşerken, Peygamber ailesine haramdır. İlk kaldırılan faiz, Hz. Peygamberin amcası Abbas (r.a) inki olmuştur. Faraza suç işlemeleri halinde Peygamber hanımlarının cezası iki misli olarak belirlenmiştir. [33,30]

Suara /215 – Sana tâbi olan müminlere kol kanat ger.

Suara /216 – Bununla beraber akrabalarından sana isyan edenlere "Ben sizin yaptıklarınızdan beriyim" de.

Suara /217 – Sen o aziz-u rahime (o mutlak galip ve geniş rahmet sahibine) güvenip dayan.

Suara /218- Suara /220 – Sen yolunda kaim olurken, namaza dururken de, O seni elbette görüyor. Secde edenler, ibadet edenler arasında dolaşmalarını da görüyor. Çünkü her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla bilen O'dur. [5,67; 52,48]

Suara /221 – (Şeytanlardan bahsediyorlar) şeytanların asıl kime indiğini bildireyim mi?

Suara /222– Onlar yalan ve iftiraya, günaha düşkün kimselere inerler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
26-Suara Süresi	/																	Yaprak 08A			Cüz 19			Süre 26			Sayfa 375										
Bu Cüz Yaprağa git																			01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04				

۳۷۵

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكَنَا مِنْ قَرْيَةٍ

إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَاتَنَزَّلَتْ

بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ

السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ

الْمُعَذِّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ

اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي بِرَىءٍ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي يَرِيكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقَلِّبَكَ

فِي السَّاجِدِينَ ﴿٢١٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ

تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ

وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ

أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ

بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Suara /223 – Çünkü o iftiracılar şeytanlara kulak verirler, esasen onların çoğu yalancıdır.

Yalancı, iftiracı kâhinler, bilgileri noksan olduğundan, onlardan birtakım vehimler, emareler öğrenirler, sonra hayalhanelerinden gerçeğe uymayan hürâfeler çıkarırlar, uydurdukları yalanları söylerler. Hadis-i Şerifte: "Cinnî, gayb aleminde bir kelime kapar, sonra onu insanlardan olan dostunun kulağına koyar, o da yüz yalan ilave ederek onu söyler." bildirilmiştir. "Yulkâne" nin faili, yani "dinleme işini yapanlar" şeytanlar da olabilir. Yani onlar mele-i a'lâyâ kulak vermeye çalışırlar.

Suara /224 – Şairler var ya, bunların peşine de sapkınlarla çapkınlar düşer!

Suara /225- Suara /226 – Görmez misin onlar her vadide sözcüklerin, hayallerin peşinde dolaşır ve yapmayacakları şeyleri söylerler. [36,69; 69,41]

Suara /227 – Ancak iman edip, güzel ve makbul işler yapanlar, Allah'ı çok zikredip ananlar ve zulme mâruz kaldıktan sonra haklarını savunanlar müstesna.

Zalimler de nasıl bir inkılab ile devrileceklerini, yakında öğrenirler. [40,52]

Cahiliye dönemi arap şiirinde sehvât, intikâm, ırkçılık gibi duygular hakim olup fazilet temaları az yer alırdı. Onun için Hz. Peygamber, genellikle şiir karşısında olumsuz bir tavır takınmıştır. Fakat bu arada bazan şiir dinlemiş, bir keresinde: "Bazı şiirler hikmet doludur" buyurmuştur. Ümeyye b. Ebi's-Salt hakkında: "Şiiri iman etti, ama kendisi kâfirdir" demiştir. Bu olumlu tavır 227. ayetin istisnasının tefsiri kabilindedir. Bu ayet: 1. İman, 2. Makbul işler işleme, 3. Allah'ı sık sık hatırlama, 4 - Şahsi hislerle hareket etmeyip kamunun haklarını savunma şartları ile şiiri mübah kılmıştır. Bu itibarla Hz. Peygamber (a.s.) Kâb b. Mâlik, Hassan b. Sâbit gibi şairleri övmüştür

27-NEML SÜRESİ

93 ayet olup Mekke döneminde inmiştir. İsmi, 18. ayetinde geçen ve "Karıncalar Vadisi" anlamına gelen Nemi kelimesinden almıştır. Kur'an'ın önemini anlatıp şirki çürütür. Hz. Salih, Hz. Lût gibi nebilerin tebliğlerine yer vermekle bunu pekiştirir, özellikle Hz. Süleyman'a fazla yer vermesiyle Hz. Peygamber (a.s.)'in istikbalinin parlak olduğunu işaret eder. Sürenin sonuna doğru müminlerin felahına, ahiret hayatına ve İslâm muhaliflerinin elebaşlarının helâk edileceklerine değinir.

Bismillâhirrahmânirrahim

Neml /1 – Tâ sîn.

Şunlar Kur'an'ın ve gerçekleri açıklayan kitabın âyetleridir.

Neml /2 – Müminler için hidayet, rehber ve müjdedir. [41, 44]

Neml /3 – O müminler ki namazı hakkıyla ifa eder, zekâtı verir ve âhirete kesin olarak iman ederler.

Neml /4 – Biz âhirete iman etmeyenlere yaptıkları işleri süsledik, o yüzden onlar körelmiş bir vaziyette bocalar dururlar. [6,110]

İnsanlara yaptıkları işlerin süslenmesi fiili, Kur'an'da bazan Allah Teâlâya, bazan da şeytana ifade edilir. Birinci durumda her insanın kendi tercihi ile benimseyip yaptığı iş, Allah tarafından da güzel gösterilir, o bunu yapmaktan memnun olur. İkinci durumda ise yine insanın tercihi ile yaptığı iş şeytan tarafından güzel gösterilir.

Neml /5 – Onlara çetin bir azap vardır, âhirette ise en çok ziyana uğrayacak olanlar da onlardır.

Neml /6 – Fakat sana gelince, ey Resulüm hiç şüphe yok ki Kur'an sana; her işi hikmet dolu olan, her şeyi mükemmel olarak bilen Allah tarafından verilmiştir. [6,115]

Neml /7 – Nitekim Resullerden olan Mûsâ da çölde geceleyn yol alırken ailesine:

"Durun, demişti, uzaktan bir ateş gördüm, oraya gideyim belki oradan yol hakkında bir bilgi alır, yahut hiç değilse bir ateş koru getirir de ısınmanızı sağlarım."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
27-Neml Süresi	/																	Yaprak 08B	Cüz 19			Süre 27			Sayfa 376												
Bu Cüz Yaprağa git																			01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04				

سُورَةُ النَّمْلِ

٣٧٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ۝ هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ ۝

يُوقِنُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ ۝

فَهُمْ يَعمَهُونَ ۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ ۝

فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِسُونَ ۝ وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ ۝

عَلِيمٍ ۝ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاتِيكُمْ مِنْهَا بَخْبَرٍ ۝

أَوَاتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ ۝

أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

يَا مُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا ۝

تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي ۝

لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ۝ إِنْ أَمِنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ ۝

فَأِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ ۝

سَوْءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝

Neml /8 – Oraya varır varmaz birden şöyle nida edildi. "Ateş mahallinde ve çevresinde bulunan kimselere feyiz ve bereket verildi. Alemlerin Rabbi olan Allah yüceler yücesidir, bütün noksanlardan münezzehtir." {KM, Tesniye 33,16; Cıkış 3,2}

Nidanın tamamlanmasından sonra son "Subhanallah" cümlesi, olayın büyüklüğüne hayret uyandırmakla beraber, Allah hakkında benzetme hatasına düşmemek içindir.

حزب

Neml /9 – "Dinle Mûsâ! Ben, her şeye kadir, mutlak galip, her işi hikmetle dolu olan gerçek İlahım.

Neml /10 – "Şimdi aşamı yere bırak!"

Bırakıp da onun çevikçe hareket eden bir yılanla dönüştüğünü görünce derhal kaçtı, bir kere olsun, dönüp arkasına bile bakmadı.

"Korkma, Mûsâ! Çünkü Benim huzurunda resuller korkmazlar." buyurdu.

Neml /11 – "Benden korkanlar, zulüm ve günah işleyenlerdir.

Fakat onlar da o fenaliktan sonra güzel işler yaparlarsa, onlara karşı da Ben çok affedici, geniş merhamet ve ihsan sahibi olarak muamele ederim." [4,110]

Neml /12 – "Haydi, elini koynuna sok!

Şimdi çıkar: İşte kusursuz, pırıl pırıl ışık saçıyor. Böylece Firavun'a ve onun halkına göstereceğin dokuz mucizeye bu da dahil olsun. Hakikaten onlar yoldan tam çıkmış bir gürültüdür."

[7,133; 17,101]

Bu dokuz mucize 7,133'de sayılmıştır: Asâ, parlak el, büyüçülerin büyülerini bozmak, kıtlık, tufan, çekirge sürüleri, haşereler, kurbağalar ve kan.

Neml /13 – Mucize ve belgelerimiz bütün aydınlığıyla apaçık olarak onlara geldiğinde: "Bu besbelli bir büyü!" dediler.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Neml /14 –
Vicdanları onların
doğruluğuna şahitlik
ettiği halde,

sırf kibir ve
haksızlık saikiyle,
onları inkâr ettiler.

İşte bak da
fesatçıların,
bozguncuların
âkıbetlerinin nasıl
olduğunu gör!

Neml /15 – Biz
Davud'a ve
Süleyman'a ilim
verdik. Onlar da: "Bizi
mümin kullarının
çoğuna üstün kılan
Allah'a hamd olsun"
dediler.

Neml /16 –
Süleyman Davud'a
vâris oldu ve "Ey
insanlar, bize kuşların
dili öğretildi

ve daha her şeyden
bolca nasip verildi.
Gerçekten bunlar âşikâr
lütüflardır." dedi.

Bu, veraset,
nübüvvet ve
hakimiyette yerine
geçmektir ki bu Davud
(a.s.)'ın on dokuz
oğlundan yalnız
Süleyman'a (a.s.) nasib
oldu. Süleyman'ın (a.s.)
M.Ö. 965-926 arasında
40 yıl kadar
hükümdarlık yaptığı
söylenmektedir.
Şimdiki Filistin, Ürdün
ve Doğu Suriyede
hüküm sürmüştür.
Süleyman'ın (a.s.) kuş
dili bildiği Tevrat'ta yer
almasa da
İsrailoğullarının
geleneklerinde yer
almıştır (Jewish
Encyclopaedia XI, 439
'dan Tefhimu'l-Kur'an).

Neml /17 – Günün
birinde, Süleyman'ın
cinlerden, insanlardan
ve kuşlardan oluşan
orduları toplanmış olup,
hepsi birlikte, düzenli
olarak kendisi
tarafından
sevkediliyordu.

Eski Ahit'te
cinlerin Hz.
Süleyman'ın (a.s.)
ordusunda yer
aldıklarına dair bilgi
bulunmaz. Fakat
Talmut'ta ve Yahudi
Rabbilerin nakillerinde
buna rastlanmaktadır
(Jewish Encyclopaedia,
XI, 440). Bazı çağdaş
tefsircilerin cinleri ve
kuşları, bazı insan
grupları diye tevîl
etmeleri kabul edilemez
(Tefhim).

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
27-Neml Süresi	/													Yaprak 09A			Cüz 19			Süre 27			Sayfa 377							
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

۳۷۷

سُورَةُ النَّمْلِ

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا

وَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلْنَا عَلَيَّ كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ

الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

﴿١٦﴾ وَحَشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ

فَهُمْ يُورَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّى إِذَا اتَّوَا عَلَيَّ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ

يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَا كِنَكُمْ لَّا يَخْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ

وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَا حِكَاً مِنْ

قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ

عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدِيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ

فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَّا أَرَى

الْهُدُودَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأَعَذِّبَنَّ عَنْ ذَابًا شَدِيدًا

أُولَئِكَ أَذْبَحْنَهُ أَوَلِيَّاتِيَّ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ

فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

Neml /18 –
Derken Karınca
vadisine geldiklerinde,
onları gören bir
karınca: "Ey karıncalar,
haydin yuvalarınıza
girin.

Süleyman ve orduları,
sizi farketmeyerek ezip
çığnemesinler!" diye
seslendi.

Karınca kıssası İsrail
metinlerinde de yer
almıştır. Fakat kıssanın
devamında Süleyman'ın
böbürlendiği,
karıncanın da ona: "Sen
bir damladan
yaratılmışsın" demesi
karşısında mahcup
olduğu ileri sürülür
(Jewish Encyclopaedia,
XI, 440). Burada da
görüldüğü gibi Kur'an,
diğer kutsal metinler
karşısında hakem
konumundadır, onlara
karıştırılan beşerî
ilaveleri
düzeltmektedir. Buna
rağmen bazı
oryantalistler
sıkılmadan, Kur'an'ın
bu tür kıssaları Yahudi
rivayetlerinden aldığını
iddia etmektedirler.

Neml /19 – Onun sesini
işiten Süleyman
tebessüm ederek:

"Ya Rabbi, dedi,
beni nefsim öyle
hâkim kıl ki gerek
bana, gerek
ebeveynime ihsan
ettiğin nimetlere
şükredeyim,

Seni razı edecek
güzel ve makbul işler
yapabileyim.

Bir de lütfedip
beni salih kulların
arasına dahil eyle!"

Neml /20 – Bir de
kuşları teftiş etti de:
"Hüdhüdü neden
göremiyorum, yoksa
kayıplara mı karıştı?"
dedi.

Neml /21 –
"Kuvvetli ve geçerli bir
mazeret ortaya
koymadığı takdirde

onu şiddetli bir
şekilde
cezalandıracağım yahut
boynunu keseceğim."

Neml /22 – Derken,
çok geçmeden Hüdhüd
geldi: "Ben, dedi, senin
bilmediğin bir şeyi
öğrendim ve sana
Sebe'den önemli ve
kesin bir haber
getirdim."

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Neml /23 – Sebe halkını bir kadın hükümdarın yönettiğini gördüm. Kendisine her türlü imkân verilmiş.

Onun güçlü bir yönetimi olduğu gibi pek büyük bir tahtı da var.

Sebe halkı Güney Arabistan'da ticaretle uğraşan bir millet idi. Başkentleri, Yemen'in San'a şehrinin 55 mil kuzey doğusundaki Marib idi. Sebeler, M.Ö. 1100 - 115 arasında bin yıl kadar bütünü Arap yarımadasına hâkim olmuşlardır.

Neml /24 – Ne var ki onun da halkının da Allah'ı bırakıp güneşe ibadet ettiklerini gördüm.

Anlaşılan şeytan yaptıkları bu kötü işleri kendilerine güzel göstermiş ve onları yoldan çıkarmış, bu yüzden de hak yolu bulamıyorlar.

Neml /25 – Halbuki göklerde ve yerde gizli olan her şeyi açığa çıkararak, sizin gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da bilen Allah'a secde ve ibadet etmeleri gerekmez mi?

Neml /26 – Halbuki o en geniş hükümlerini ve o en büyük Arşın Rabbi olan Allah'tan başka ilah yoktur.

Neml /27- Neml /28 – “Bakalım, dedi Süleyman, doğru mu söyledin, yoksa yalancının teki misin, bunu anlayacağız.”

Sen şimdi şu mektubumu götür, bırak onların yanına,

sonra onlardan biraz uzaklaş ve ne yapacaklarını gözle.”

Neml /29 – Kraliçe: “Değerli danışmanlarım! “Bana çok önemli bir mektup gönderildi.”

Neml /30- Neml /31 – Mektup Süleyman'dandır ve “rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla” diye başlayıp:

“Bana karşı kibirlenmeyin, itaat ve teslimiyet göstererek yanıma gelin!” diye devam etmektedir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30													
27-Neml Süresi	/																		Yaprak 09B			Cüz 19			Süre 27			Sayfa 378															
Bu Cüz Yaprğa git																			01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النَّمْلِ

٣٧٨

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ

عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ

وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ

فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ

مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ إِذْ هَبَّ بِكِتَابِي هَذَا فَالَقَهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ

فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ

كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾

أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأُتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي

فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ

أَوْلُوا قُوَّةً وَأُولُوا بِأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا

تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا

وَجَعَلُوا أَعْرَازَ أَهْلِهَا أَذَلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي

مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

Önceki Sayfa

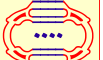
Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Müslimin kelimesinin itaat ve iman etme olarak iki anlamı vardır. Bazı müfessirlere göre her iki anlam birden kasdedilerek “İtaat ve iman etmiş olarak yanıma gelin” diye açıklamak da mümkündür. Süleyman'ın (a.s.) bu kıssası Eski ve Yeni Ahitte, Kur'an'dakinden farklı ve daha geniş tarzda bulunur (I. Krallar, 10,1 - 29; II. Tarihler, 9,1 - 12; Matta, 12,43; Luka, 11,31). Yahudi rivayetlerinde maalesef Hz. Süleyman, değil bir Peygamber'e, hatta iyi bir mümine bile yakışmayan gurur, şehvet, putperestlik irtikâb etmekle itham edilir ve sadece bir kral olarak tanıtılır. Kur'an, İsrail'in büyük şahsiyetleri lehindeki şahitliği ile Yahudilere pek büyük bir iyilik etmiştir ama onlar bunu takirden geri durmuşlardır.

سجده

Neml /32 –

“Değerli danışmanlarım, bu mesele hakkında görüşlerinizi istiyorum. Pek iyi bildiğiniz gibi, sizi çağırmadan, size danışmadan hiç bir meseleyi hükme bağlamam.”

Neml /33 – Onlar:

“Biz güçlü, kuvvetliyiz, savaşçı milletiz.

Ama irade size aittir, değerlendirip münasip gördüğünüz emri verin” dediler.

Neml /34 – “Doğrusu”

dedi Kraliçe, hükümdarlar bir ülkeye girince oranın düzenini altüst eder, halkın eşrafını da sefil ve zelim ederler.

Evet istilacılar hep böyle yaparlar.

Neml /35 – Bunun içindir ki, ben şimdi onlara bir hediye gönderip elçilerimin ne gibi bir cevap getireceklerini bekleyeceğim.”

Neml /36 – Elçi
Süleyman'a gelince o, elçiye: "Siz bana mal ile yardım mı etmek istiyorsunuz? Oysa Allah'ın bana verdiği nimetler sizin verdiğinizden daha hayırlıdır. Ama siz hediyezile böbürlenirsiniz" dedi. {KM, I Krallar 10,1-13; II Tarih 9,1-12}

Allah'ın verdiği şeyler sadece dünyevi servet olmayıp, ona ilaveten iman, ilim, hikmet gibi faziletlerdir.

Neml /37 – "Sen dön ve onlara de ki: Biz onların üzerine, karşı koyamayacakları ordularla yürüyeceğiz. Onları yurtlarından mağlup ve zelil olarak çıkaracağız."

Neml /38 – Daha sonra Süleyman onların itaatlerini bildirmek üzere huzuruna geleceklerini öğrenince yanındaki danışmanlarına:

"Değerli danışmanlarım! Onların itaat içinde huzuruma gelmelerinden önce, içinizden kim onun tahtına bana getirebilir?" dedi.

Neml /39 – Cinlerden mağrur ve iddialı bir ifrit: "Ben, dedi, sen makamından kalkmadan, onu sana getiririm. Benim onu taşımaya gücüm yeter, hem de zayı etmeden güvenilir tarzda getirecek emin bir kimseyim."

Neml /40 – Ama nezdinde, kitaptan ilim olan bir zat da: "Ben, sen gözünü açık kapamadan onu getirebilirim" derdemez,

Süleyman, Kırılçenin tahtının yanbaşımda durduğunu görünce:

"Bu, Rabbimin lütuflarındandır. Bu şükür mü edeceğim, yoksa nankörlükten mi olacağım diye beni sınamak içindir. Şükreden sadece kendi lehine olarak şükreder.

Nankörlük eden ise bilmelidir ki Rabbim onun şüküründen müstağnidir, şükürüne ihtiyacı yoktur, ihsan ve keremi boldur." [41,46; 30,44; 14,8]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
27-Neml Süresi	Yaprak 10A										Cüz 19					Süre 27					Sayfa 379									

Bu Cüz Yaprğa git

۳۷۹

سُورَةُ النَّملِ

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَالِ أَيْمَنِىَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَيْكُمْ

بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿۳۶﴾ اِرْجِعِ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ

لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا آدِلَةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿۳۷﴾ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُو

أَيْكُمْ يَا تَيْبِنِي بَعْرُ شَهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُوْنِي مُسْلِمِينَ ﴿۳۸﴾ قَالَ عَفْرَيْتُ مِنْ

الْجِنِّ أَنَا آتَيْكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿۳۹﴾

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتَيْكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ

طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي

ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ

رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿۴۰﴾ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَ تَهْتَدِي

أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۴۱﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا

عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوْتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ

﴿۴۲﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ

قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿۴۳﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً

وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرٍ قَالَتْ

رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۴﴾

Hız. Süleyman'ın oturduğu Filistin ile Sebe arasındaki mesafe iki bin kilometreden fazladır. Allah Teâlâ müjze olarak, o mesafeden Kırılçenin tahtını götürme imkanı vermiştir. Burada insanları, bu işin sırrını aramaya, bilim ve teknoloji yönünden incelemeye de gizli bir teşvik sezebiliriz.

Neml /41 – Devamla dedi ki: "Şimdi o Kırılçenin tahtını kendisinin tanıyamayacağı bir hale getirin, bakalım bunu bilecek mi bilemeyecek mi?"

Neml /42 – Süleyman'ın huzuruna girince ona: "Senin tahtın da böyle midir?" diye soruldu.

"Sanki o!" dedi, zaten bize daha önce ilim nasib edildi; onun için de biz teslimiyet gösterenlerden olduk."

Kırılçe zeki ve tecrübeli biri olarak Süleyman'ı (a.s.) dikkatle inceleyip şunları tesbit etti. 1. Mektûbunun değişik üslubu, Allah'ın adı ile başlaması. 2. Kıymetli hediyeleri kabul etmemesi. 3. Elçisinin onun hakkındaki iyi itibarları. Bunlar onu ziyaret etmesine sebep teşkil etti. Şahsen görüşünce onun şu özelliklerine de şahid oldu: 4. Tahtının getirilmesi mücizesi. 5-O dünya padişahının temiz, dürüst, mütevazı ve dindar bir insan olması.

Neml /43 – Öteden beri Allah'tan başka taptığı putlar, tevhid dinine girmesini engellemişti. Çünkü o kâfir bir millete mensup idi.

Neml /44 – Kırılçeye: "Buyurun, saraya girin" denildi. Sarayın eyvanını görünce, zemininde engin ve duru su olduğunu zannedip eteğini yukarı çekti. Süleyman: "Bu, sırcadan yapılmış şeffaf bir saraydır." Kırılçe:

"Ya Rabbî, dedi, Ben Sen'den başkasına ibadet etmekle kendime zulmetmişim,

şimdi ise Süleymanla birlikte alemelerin Rabbine teslim oluyorum."

Neml /45 – Bir vakit Biz Semud halkına da, yalnız Allah'a ibadet edin diye çağrıda bulunmak için kardeşleri Salih'i gönderdik.

Çok geçmeden onlar birbiriyile çekişen iki bölük oluverdiler. [7,73-77; 11,61-68; 26,141-159]

Neml /46 – “Ey halkım!” dedi, “İyiliği bırakıp da neden kötülüğün çarçabuk gelmesini istiyorsunuz.

Niçin, merhametine nail olmak ümidiyle Allah'tan af dilemiyorsunuz?”

Neml /47 – “Biz” dediler, “senin ve sana bağlı olanların yüzünden uğursuzluğa uğradık.”

Salih:
“Uğursuzluk dediğiniz şey Allah katında takdir edilmiştir.

Doğrusu siz imtihana tutulan bir toplumsunuz” diye cevap verdi. [7,131; 4,78; 36,19]

Neml /48 – Şehirde dokuz çete vardı ki bunlar ülkede hep bozgunculuk yapar,

iyileştirme ve düzeltme adına hiç bir şey yapmazlardı.

Neml /49 – Allah'a yemin ederek aralarında şöyle anlaştılar:

“Geceleyin ona ve yakınlarına baskın yapıp hepsini öldürür,

sonra da sahip çıkan akrabalarına yakınlarının öldürülmesi esnasında hazır bulunmadığımızı bildirir ve biz gerçekten doğru söylüyoruz deriz.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
27-Neml Süresi	Yaprak 10B										Cüz 19					Süre 27					Sayfa 380									

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ النَّمْلِ

٣٨٠

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ ابْعُدُوا

اللَّهِ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ

تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ

اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ

قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ

فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ

لَوْلِيَّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا

مَكَرًا وَمَكَرْنَا مَكَرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَا نَظَرُوا

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَا هُمْ وَقَوْمَهُمْ

أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ

فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ

آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ طَأَّ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ

الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ

شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

Neml /50 – Onlar bir tuzak kurdular, ama tuzaklarına karşı Biz de tuzak kurduk,

kendileri farkında olmadan onların tuzaklarını bozduk, onların planlarını altüst ettik.

Neml /51 – Bak işte onların tuzaklarının akıbeti nasıl oldu!

Biz onları da kendilerine uyan toplumlarını da imha ettik!

Neml /52 – İşte onların, zulümleri sebebiyle ıssız kalmış, çökmüş evleri...

Elbette bunda bilen ve anlayan kimseler için ibret vardır.

Neml /53 – İman edip Allah'a karşı gelmekten sakınanları ise kurtardı.

Neml /54 – Lût'u da halkına resul olarak gönderdik.

O da onlara dedi ki: “Siz göz göre göre pek çirkin ve hayasız bir iş yapıyorsunuz ha!” [7,80-84; 11,74-83; 15,57-77]

Neml /55 – Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklerle mi yaklaşıyorsunuz?

Siz gerçekten ne cahil bir gürhuşunuz öyle!” [26,165-166]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
27-Neml Süresi	/										Yaprak 01A					Cüz 20			Süre 27			Sayfa 381								
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

٣٨١

سُورَةُ النَّمْلِ

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ

قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا

امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا هَا مِنْ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ

مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ

اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ

حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا

عَالِهِ مَعَ اللَّهِ ﴿٦٠﴾ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ

قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ

الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا عَالِهِ مَعَ اللَّهِ ﴿٦٢﴾ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

﴿٦٣﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ

خُلَفَاءَ الْأَرْضِ عَالِهِ مَعَ اللَّهِ ﴿٦٤﴾ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٥﴾

﴿٦٦﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

﴿٦٧﴾ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

﴿٦٨﴾ عَالِهِ مَعَ اللَّهِ ﴿٦٩﴾ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٧٠﴾

Neml /60 – O
nesneler mi üstün,
yoksa gökleri ve yeri
yaratın ve gökten sızın
için su indiren mi?

Öyle bir su ki Biz
onun sayesinde gözleri
gönülleri açan pek
güzel bahçeler
bitirmekteyiz.

Halbuki siz onun
bir tek ağacını bile
bitiremezsiniz.

Hiç Allah ile
beraber başka tanrı mı
olur?

Elbette olmaz!
Ama onlar haktan
sapan bir güdühtür.
[43,87; 29,63; 39,9-22;
13,33]

Neml /61 – O
nesneler mi üstün,
yoksa yeri
oturmaya elverişli
kılan,

içinden yer yer
ırmaklar akıtan ve
oraya sağlam dağlar
yerleştiren

ve iki denizin
arasına bir engel koyan
Allah mı?

Hiç Allah ile
beraber başka tanrı mı
olur?

Elbette olmaz!
Ama onların çoğu bu
gerçeği anlamıyorlar.
[40,64; 25,53]

Neml /62 – O
nesneler mi üstün
yoksa, çaresiz kalıp
Kendisine yalvaran
insanın duasını kabul
edip sıkıntısını gideren
ve sizi dünyada
halifeler yapan Allah
mı?

Hiç Allah ile beraber
başka tanrı mı olur?

Elbette olmaz! Ne de az
düşünüyorsunuz!
[17,67; 16,53; 6,133,
165; 2,30]

Neml /63 – O
nesneler mi üstün yoksa size
karanın ve denizin
karanlıklarında yol
gösteren ve rahmetinin
müjdecisi olarak
rüzgarları gönderen mi?

Hiç Allah ile
beraber başka tanrı mı
olur?

Elbette olmaz! Allah,
müşriklerin şirk
koşmalarından
münezzehdir. [16,6;
6,97]

Neml /56 –
Halkın buna karşı
verdiği cevap sadece:
“Lût'u ve
etrafındakileri
şehrinizden kovun,
çünkü onlar çok temiz
insanlar, yanımızda
kirlenmesinler(!)”
demekten ibaret oldu.

Ibn Abbas bu sözü
onların alay etmek
kasdıyla söylediklerini
belirtmiştir.

Neml /57 – Biz
onu, ailesini ve
beraberinde olanları
kurtardık.

Yalnız eşinin
geride kalıp azaba
uğrayanlardan olmasını
takdir etmiştik.

Neml /58 –
Üzerlerine öyle berbat
bir yağmur indirdik ki!

Uyarılıp da
aldırmanın mârüz
kaldıkları o yağmur ne
fena bir yağmurdu!

Neml /59 – De ki:
“Hamd olsun Allah'a,
selam olsun seçtiği
kullarına. Allah mı
hayırlı, yoksa Ona
ortak saydıkları şeyler
mi?”

Burada Lût'un
(a.s.) ikinci hitabesi
başlıyor. Önce
müminlere ilahî görgü
kurallarından biri
öğretilmek üzere,
önemli konuşmalarına
Allah'a hamd ve seçkin
kullarına selam vererek
başlamaları öğretiliyor.

Hiz. Peygamber
(a.s.) bu ayetin son
cümlesini okuduktan
sonra cevap olmak
üzere: “Hayır, Allah
hayırlıdır, bakidir,
yücedir ve uludur”
derdi.

Neml /64 – O
nesneler mi üstün yoksa
mahlûkları ilkin
yaratan, sonra da tekrar
hayat veren

ve sizi gerek
gökten gerek yerden
rızklandıran mı?

Hiç Allah ile
beraber başka tanrı mı
olur?

Elbette olmaz! De
ki: “Şerik iddiamızda
samimi iseniz delilinizi
gösteriniz.” [85,12-13;
30,27; 86,11-12; 57,4;
20,54; 23,117]

Bu son bölümdeki
ayetler sadece
müşriklerin batıl
inançlarını çürütmekle
kalmıyor. Allah’ı inkâr
edenlerin de iddialarını
çürütüyor. Bulutların
teşkil edilmesi,
yağmurun damla damla
ihtiyaç miktarı
gönderilmesi, aynı
toprak ve su ile
beslenen ve esas
yapıları aynı
maddelerden oluşan
tohum ve
çekirdeklerden çok
değişik binlerce çeşit
bitkinin çıkarılması,
onların çiçekleri,
renkleri, desenleri,
meyveleri, kokuları ile
sergiledikleri ilim,
hikmet, kudret ve
san’at; yaratılışın,
başlangıcından beri
makrokozmoz ve
mikrokozmoz
evrendeki sistemlerde
devam eden aksaksız
nizam, azıcık akli
olanlara dahi bu
nizamın sahibi tek
Allah’ı tanıtmaktadır.
Ayatler, insanı bu kabil
tefekürre
yöneltmektedir.

Neml /65 – De ki:
“gerek göklerde gerek
yerde olanlardan hiç
kimse gaybı bilemez,
gaybı yalnız Allah
bilir.”

Dolayısıyla, onlar
ne zaman
diriltileceklerini de
bilemezler. [31,34;
6,59; 7,187]

Neml /66 – Fakat
âhiretin varlığına dair
bilgiler, kendilerine
resulleri vasıtasıyla
ulaşmaktadır.

Doğrusu onlar
bundan şüphe
içindedirler. Hayır,
hayır onlar âhiretten
yana kördürler. [18,48]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
27-Neml Süresi	Yaprak 01B										Cüz 20					Süre 27					Sayfa 382													
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النَّمْلِ

٣٨٢

أَمَّنْ يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ وَمَنْ يَرْزُقْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

وَالْأَرْضِ ءَأَلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾

بَلِ إِذْ أَرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلِ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلِ هُمْ مِنْهَا

عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا ءَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاءُنَا إِئِنَّا

لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاءُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا

إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ

عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا

يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ

رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ

رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ

غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنْ هَذَا

الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

Neml /67 – Bunun
içindir ki kâfirler:
“Sahi” dediler, “biz de
babalarımız da ölüp toz
toprak olduktan sonra,
biz mi diriltilip
kabirden
çıkartılacağız?”

Neml /68 – “Bize
de, daha önce
babalarımıza da bu
dirilme, vaad edilip
durdu. Bu, önceki
insanların
masallarından başka bir
şey değildir!”

Neml /69 – De ki:
“Hele dünyayı bir
dolaşın da mücrimlerin
âkıbetleri nasıl olmuş
görün!”

Neml /70 – Sen
onlardan ötürü sakın
üzülme ve onların
kuracakları tuzaklardan
dolayı asla tasalanma!

Neml /71 –
“İddianızda doğru
iseniz bu vaad ne
zaman gerçekleşecek?”
derler. [17,51; 29,54]

Neml /72 – De ki:
“Acele ile istediğiniz o
azabın bir kısmı belki
de ensenize binmek
üzere dir.”

Neml /73 –
Doğrusu senin Rabbin,
insanlara karşı büyük
lütuf sahibidir.

Fakat insanların
çoğu O’na
şükretmezler.

Neml /74 –
Rabbin, onların gerek
sinelerinin sakladığı,
gerek açığa vurdukları
her şeyi tamamen
bilmektedir. [13,10;
207; 11,5; 27,25]

Neml /75 – Gökte
ve yerde gizli hiçbir şey
yoktur ki apaçık bir
kitapta yer almasın.

Neml /76 –
Bilesiniz ki bu Kur’an,
(Süleyman’ın bu kıssası
gibi) hakkında ihtilafa
düşükleri şeylerin pek
çoğunu İsrailoğullarına
anlatmaktadır. [19,34]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Neml /77 – Hem Kur'an müminler için hidayet rehberidir, rahmettir.

Neml /78 – Senin Rabbin onların arasında hikmet ve adaletle hükmedecektir.

Gerçekten O, aziz ve alimdir (mutlak galiptir, her şeyi hakkıyla bilir).

Neml /79 – O halde yalnız Allah'a güven, çünkü tuttuğun yol gerçekliği meydana olan hak yoludur.

Neml /80 – Şunu bil ki sen, ne ölümlere sesini duyurabilirsin, ne de arkasına dönüp uzaklaşan sağırlara bu daveti iştirebilirsin.

Neml /81 – Sen körleri de sapıklıktan kurtarıp doğru yola getiremezsin.

Sen ancak ayetlerimize iman etmeye yatkın kimselere çağırını duyurabilirsin. Çünkü onlar hakka teslim olurlar.

Neml /82 – Kıyamet hakkındaki sözün gerçekleşme zamanı yaklaşıncaya onlara yerden bir dabbe (canlı) çıkarırız.

O da insanların bizim ayetlerimize, (özellikle kıyamete dair ayetlerimize) inanmadıklarını söyler. {KM, Vahiy 13,11}

Kıyamet alameti olan dabbe müteşabih bir kavramdır. Dilde, hafifçe de olsa hareket eden her şeye hatta tren, otomobil gibi cansız şeylere de denebilir. Fakat esas itibarıyla canlılar hakkında kullanılır. Konuşma sıfatından dolayı çıkarılacak dabbenin insan olacağı söylenmiştir. Bu konudaki hadis-i şeriflerden birinin meali: "Dabbetü'l-arz Mûsâ'nın asası, Süleyman'ın mührü yanında olarak çıkacak, mührü ile müminin yüzünü parlatacak, asâ ile kâfirin burnunu kıracak, insanlar sofraya toplanacak, mümin ve kâfir tanınacak."

Neml /83 – O büyük duruşma günü, her ümmetten ayetlerimizi yalan sayan birer cemaat toplarız, onlar bir araya getirilip Allah'ın huzuruna sevkolunurlar. [37,21-22; 81,7]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
27-Neml Süresi	/																				Yaprak 02A	Cüz 20	Süre 27	Sayfa 383							

Bu Cüz Yaprağa git

۳۸۳

سُورَةُ النَّمْلِ

وَأَنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ

بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ

الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا

وَلَوْ أُمِدُّ بِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِيَ الْعُمَىٰ عَن ضَلَالَتِهِمْ

إِن تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا

وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ

أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ

فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُا قَالِ

أَكْذَبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ

يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ

فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ

دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ

صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

Neml /84 – Nihayet hesap yerine vardıklarında Allah Teâla: "Demek siz ayetlerimin ne olduğunu iyice anlamadan yalan saydınız öyle mi? Yoksa ne yaptınız?" [75,32; 77,34]

Neml /85 – İşledikleri zulüm yüzünden tehdit oldukları azap hükmü onlar hakkında gerçekleşti, onların artık konuşacak halleri kalmadı.

Neml /86 – Onlar anlamıyorlar mı ki Biz, insanların dinlenip sükunet bulmaları için geceyi, çalışsınlar diye gündüz aydınlığını yarattık.

Elbette bunda iman edecek kimseler için ibretler vardır.

Neml /87 – Gün gelecek süra üflenecek, Allah'ın dilediği dışarda, göklerde ve yerde olan herkes müthiş bir korkuya kapılacak.

Hepsi boynu bükük vaziyette O'nun huzuruna varacaklar. [17,52; 30,25; 70,43]

Neml /88 – Bir de o dağları görür, donuk ve hareketsiz sanırsın;

Oysa onlar bulutun yürüdüğü gibi yürümektedirler.

İşte bu, her şeyi muhkem ve mükemmel yapan Allah'ın sanatıdır.

Muhakkak ki O, sizin yaptığınız her şeyden haberdardır. [52,9-10; 20,105-107; 18,47; 81,3] {KM, Vahiy 6,14}

Neml /89 – Kim
Onun huzuruna bir iyilikle gelirse, ona daha hayırlı bir mükâfat vardır.

Üstelik onlar o kıyamet gününün dehşetinden emin olacaklardır. [6,160; 21,103; 41,40]

Neml /90 – Kim
de kötü işlerle gelirse, onlar da yüzü koyun ateşe yuvarlanırlar. Siz işlediklerinizin karşılığında başka bir şey mi bulacaksınız?

Neml /91- Neml / 92 – De ki: Bana bu beldeyi muhterem ve mukaddes kılan ve her şey Kendisine ait olan Allah'a bir olarak ibadet etmem emredildi.

Keza bana Allah'a teslim olanların ilki olmam ve Kur'an okumam da emredildi. Artık kim doğru yolu bulursa sırf kendisi için bulmuş olur. Kim de yoldan saparsa de ki: "Ben sadece uyarmakla görevli elçilerden biriyim." [106,3-4; 3,58; 28,3; 13,40]

Bu süre Mekki olup "Önce en yakın akrabalarımı uyar" buyruğunun bir uygulaması kabilinden, bu ayet Hz. Peygambere Mekkelilere şöyle demesini emrediyor: "Allah can güvenliğinin olmadığı geniş Arap ülkesinde Mekkeyi güvenli bir yer yaptı, bütün insanların kiblesi kıldı. Ama siz nankörlük edip başka putlara yönelseniz de, ben yalnız Ona kulluk ederim."

Bu süre indirildiğinde Hz. Peygamber (a.s.)'ın bu derecede yalnız iken, müteakip ve son ayet olan 93. ayette istikbal hakkında kuvvetli bir garanti verilmesi, o tarihten itibaren İslâmın dünyanın her tarafında gittikçe güçlenerek yayılması, Kur'an'ın her şeyi bilen Allah tarafından gönderildiğinin kesin bir delilidir.

Neml /93 – De ki: "Hamd O Allah'a olsun ki size er geç alametlerini gösterecek siz de onları tanıyacaksınız. Senin Rabbin, sizin yaptıklarınızdan habersiz değildir." [41,53]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
27-Neml Süresi	28-Kasas Süresi										Yaprak 02B					Cüz 20					Süre 28					Sayfa 384								
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النَّمْلِ ۲۷ سُورَةُ الْقَصَصِ ۲۸ ۳۸۴

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَرْعٍ يَوْمَئِذٍ

أَمْنُونَ ﴿٨٩﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ

هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أَمَرْتُ أَنْ أَعْبُدَ

رَبِّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّتِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمَرْتُ

أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا

يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ

لِلَّهِ سِيرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

سُورَةُ الْقَصَصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسْمٌ ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ

وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ

أَهْلَهَا شَيْعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدَّبِحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ

نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ

اسْتَضَعُّوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أُمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

28-KASAS SÜRESİ

Mekke'de nâzil olmuş olup 88 ayettir. Hz. Mûsâ (a.s.)'ın kıssasının Kur'an-ı Kerim'de tafsilatlı anlatıldığı bir süre olması itibarıyla el-Kasas adını almıştır. Gerçekten, bu süre-i şerife'de Hz. Mûsâ (a.s.)'ın doğumu, Mısır'dan çıkmaya mecbur kılması, Medyen'e hicreti, orada evlenmesi, kendisine ve kardeşi Harun'a (a.s.) risalet verilmesi, Firavun'a gidip ona tebliğde bulunmaları, Firavun'un sihirbazları toplamaları, onların yarışta mağlup olup Hz. Mûsâ'yı tasdik etmeleri, Karun kıssası, Hz. Mûsâ'nın İsrailoğullarını kurtarıp Mısır'dan çıkarması, onları takib eden Firavun ve ordusunun denizde boğulmaları anlatılır.

Kur'an, Hz. Peygamber'i (a.s.) Hz. Mûsâ'ya benzetir. Hz. Mûsâ'ya inmanın, Hz. Peygambere de (a.s.) imanı gerektirdiğini vurgular. 48-52 pasajı, bu hususu açıklar. Süre, son kısmında, Hz. Peygamberin tebliğinin muzafer olacağını açıkça haber verir.

Bismillâh **irrahmân** **irrahîm** **Kasas /1 – Tâ. Sin. Mîm Kasas /2 – İşte şunlar** gerçeği açıklayan kitabın ayetleridir. **Kasas /3 – İnanacak** kimseler için, sana Mûsâ ile Firavun'un arasında geçen olayların bir kısmını, gerçeğe tam uygun olarak anlatacağız. **Kasas /4 – Doğrusu** Firavun, ülkesinde (Mısır'da) zorbalık yaptı, büyüklük tasladı. Halkını çeşitli fırkalara ayırdı. Onlardan bir topluluğu, erkek evlatlarını kesmek, kız evlatlarını ise hayata atmak suretiyle özellikle zayıflatmak istiyordu. O, bozguncunun teki idi. Mısır'lılar, İbranilerin dıştan gelecek bir tehlike ile işbirliği yapacağı endişesi ile İbrani nüfusunu azaltıyorlardı. [12,43]

Kasas /5- Kasas /6 – Biz ise o ülkedeki güçsüzlere ihşanda bulunmak, onları dünyada örnek şahsiyetler yapmak ve ülke onları vâris kılmak, onlara dünya hâkimiyeti vermek; Firavun'u, Haman'ı ve onların ordularını ise korktuklarına uğrattık istiyorduk. [7,137; 26,59; 29,39; 40,24]

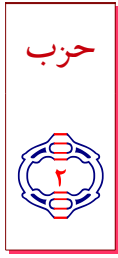
Haman, muhtemelen, özel bir isim olmayıp eski Mısır dininde tanrı Amon'a mensup başrahibe verilen Ha Amen ünvanının Arapçasıdır. Bu sürenin 38. âyeti ile 40,36-37. ayetleri de bunu destekler.

Kasas /6 – (bak. Kasas /5 –)

Kasas /7 – Bunun içindir ki Mûsâ dünyaya gelince annesine şöyle ilham ettik:

“Onu bir süre emzir, şayet onun başına bir şey geleceğinden endişe edersen, ırmağa bırak, hiç endişe etme, hiç üzülme;

Zira Biz onu sana kavuşturacağız ve onu resultlerden yapacağız.”

Kasas /8 – Firavun'un ailesi onu, kendilerine ileride bir düşman ve başlarına bir dert olması için ırmağa bulup yanlarına aldılar.

Doğrusu Firavun da, Haman da, askerleri de yanılıyorlardı.

Kasas /9 – Firavun'un hanımı onu sandıktan çıkarınca, kocasına:

“Bana da, sana da göz bebeği olacak sevimli bir çocuk! Öldürmeyin onu, olur ki bize fayda sağlar, bakarsın biz onu evlat da ediniriz” diyordu.

Kendileri açısından, yanlış bir iş yaptıklarının farkında değillerdi.

Son cümledeki zamir Firavun ailesine ait olabileceği gibi genel olarak insanlar, özellikle saray mensuplarına da ait olabilir. Bu son ihtimale göre, maksatları şu idi: “Halk, işin farkına varmaz, bizim çocuğumuz sanırlar.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
28-Kasas Süresi	/																			Yaprak 03A			Cüz 20			Süre 28			Sayfa 385		
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04							

۳۸۵

سُورَةُ الْقَصَصِ

وَنُـمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ

أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَاذْخِفِي عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ

وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

﴿٧﴾ فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا

إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ

امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنِي لِي وَلَكِّ لَأَتَّقِتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ

يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ

أُمِّ مُوسَىٰ فَارِعًا إِنَّ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنَّ

رَبَّنَا عَلَيَّ قَلْبُهَا لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتِ

لِأَخْتِي قُصِّيه فَبَصَّرْتِ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ

عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ

وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

Kasas /10 – Mûsâ'nın annesi, çocuğunun Firavun'un eline geçtiğini öğrenince aklı başından gitti, onun dışındaki her şeyi unuttu.

Eğer, Biz vaadimize inananlardan olması için kalbine sabır kuvveti vermeseydik, nerdeyse işi açığa vuracak, gidip çocuğa sahip çıkacaktı.

Kasas /11 – İşte bu haldeyken Mûsâ'nın annesi, kızkardeşine: “Sen, çıkartmadan onu izle” dedi.

O da, kendisini ele vermeksizin kardeşini uzaktan gözetledi.

Kasas /12 – Biz daha ilk günden itibaren, onun süt emziren kadınların memelerinden emmesini önlemiştik.

Kız kardeşi bu durumu öğrenince onlara:

“Ona güzelce bakabilecek, onun iyiliğine olan her işi yapacak bir aile tavsiye etmemi ister misiniz?” dedi.

Kasas /13 – Böylece onu annesine kavuşturduk ki gözü aydın olsun, tasalanmasın ve Allah'ın vaadinin gerçek olduğunu, fakat insanların çoğunun bunu anlamadıklarını öğretilsin.

Kasas /14 – Mûsa
yiğitlik çağına erip
olgunlaşınca Biz ona
hikmet ve ilim verdik.

Biz iyilik edenleri
işte böyle
mükâfâtlandırırız.

Kasas /15 – Mûsa,
bir gün, halkın habersiz
olduğu bir sırada şehre
girdi.

İki adamı,
birbiryle kavga eder
vaziyette gördü.
Onlardan biri kendi
kavminden, öbürü ise
düşmanının
kabilelerinden idi.

Hemşehrisi,
düşman olana karşı
yardım istedi.

Mûsa da bir
yumruk atıp onu
öldürdü.

Arkasından: “Bu,
dedi, şeytanın
işindedir, kötü bir iştir.
O gerçekten sapırcı
açık bir düşmandır.”
{KM, Çıkış 2,11 vd.}

Kasas /16 – “Ya
Rabbi, ben kendime
yazık ettim, affeyle
beni!” dedi.

Allah da onu
bağışladı. Çünkü O
Gafurdur, Rahimdir.

Kasas /17 – “Ya
Rabbi! dedi, bana
lütfettiğin bu nimetler
hakki için, artık
suçlulara asla arka
çıkmm.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
28-Kasas Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْقَصَصِ

۳۸۶

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ

نَجَّيْنَا الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا

فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِّنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِّنْ

عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِّنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِّنْ عَدُوِّهِ

فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ

عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا

لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَاصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي

اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ

أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ

جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ

رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يَأْتِمُرُونَ

بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا

خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

Kasas /18 –
Sabaha kadar endişe
içinde, etrafı kontrol
ederek geceyi geçirdi.

Sabahleyin, bir de
baktı ki dün
kendisinden yardım
isteyen soydaşı, yine
imdadına çağırıyor.
Mûsa ona: “Belli ki sen
azgının tekisin!” dedi.

Kasas /19 –
Bununla beraber Mûsa,
hem kendisinin hem de
soydaşının hasmı olan
adamı tutmak isterken
soydaşı:

“Ne o, Mûsa!
dedi, dün bir adam
öldürdüğün yetmemiş
gibi bugün de beni mi
öldürmek istiyorsun?”

Senin tek isteğin
ülkede bir zorba
olmaktır, asla islah
etmek, ara bulmak
istemiyorsun.”

Kasas /20 –
Derken, şehrin öte
başından bir adam
koşarak geldi ve dedi
ki:

“Ne yapıyorsun
Mûsa? Yetkililer idam
istemi ile senin
hakkında karar vermek
üzere toplantı
halindedir. Beni
dinlersen derhal şehri
terket!”

Ben, hakikaten
senin iyiliğini isteyen
biriyim!”

Kasas /21 –
Hemen oradan ayrılıp,
hep etrafını kontrol
ederek endişe içinde
şehirden çıktı ve:

“Şu zalimler
güruhunun elinden beni
halas eyle ya Rabbi!”
diye yalvardı.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kasas /22 –
Medyen tarafına
yönelince: “Umarım
Rabbim beni doğru
yola yöneltir.” dedi.

Kasas /23 –
Medyen’in su
kuyularına varınca
orada davalarını
suvaran bir grup insan
buldu.

Onların gerisinde
de, kendi hayvanlarını
uzakta tutmaya çalışan
iki kadın gördü

“Siz niçin
bekliyorsunuz?” diye
sordu.

Onlar da:
“Çobanlar hayvanlarını
suvarıp ayırmadıkça,
biz suvarmayız.

Babamız da hayli
yaşlı olduğundan iş
bize kalıyor” diye
cevapladılar. {KM,
Çıkış 2,16}

Kasas /24 –
Bunun üzerine onların
davalarını suvardı,
sonra gölgeye çekilip:
“Ya Rabbi! Bana
lütfedeceğin her türlü
nimete muhtacım!”
diye dua etti.

Kasas /25 – Az
sonra o iki kızdan biri
utangaç bir tavırla
yürüyerek çıkageldi ve

“Bize sunduğun
suvarma hizmetinin
ücretini vermeye üzere
babam seni davet
ediyor” dedi.

Mûsâ onun yanına
girip başından geçen
olayları anlatınca o zat:

“Endişe etme, o
zalimlerin elinden artık
kurtuldun!” dedi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
28-Kasas Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْقَصَصِ

۳۸۷

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ

وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا

قَالَتَا لَأَنْسُقِيَ حَتَّى يُصْدِرَ الرَّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ فَسَقَى

لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ

خَيْرٍ فَقِيرٌ فَجَاءَهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ

قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا

فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ

خَيْرَ مَنْ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ

أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ

فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ

عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ قَالَ

ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ

فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

Kasas /26 –
Kızlardan biri:
“Babacığm, dedi, bunu
işçi olarak tut, zira
senin çalıştıracağın en
iyi adam, böyle
kuvvetli ve güvenli biri
olmalıdır.”

Kasas /27 –
Babalari ona:
“Kızlarımdan birini
seninle evlendirmek
istiyorum.

Buna karşılık sen
de sekiz yıl yanımda
çalışsın; şayet süreyi
on yıla çıkarırsan, o da
senin ikramın olur.

Ben seni zahmete
sokmak istemem.
İnşallah benim dürüst
bir insan olduğumu
göreceksin.”

Kasas /28 – Mûsâ:
“Bu seninle benim
aramızdaki bir
sözleşmedir.

Bu iki müddetten
hangisini yerine
getirirsem buna itiraz
edilemez.

Yaptığımız bu
sözleşmeye Allah da
şahit olsun.” dedi.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kasas /29 – Mûsâ müddeti tamamlayıp ailesiyle Mısır tarafına doğru yolda giderken, dağ tarafında bir ateş fark etti.

Ailesine: “Durun, dedi, ben bir ateş farkettim.

Gideyim belki yol hakkında bir bilgi alır,

veya bir ateş koru getiririm de ateş yakıp ısınma imkânı bulursunuz.” [20,10] {KM, Çıkış 3,1}

Hz. Mûsâ kıssasında geçen dağ, Sina dağıdır.

Kasas /30 – Oraya varınca kutlu mekândaki vâdinin sağ tarafında bulunan ağaçtan şöyle nida edildi:

“Ey Mûsâ! Rabbülalemin olan Allah Ben'im.”

Kasas /31 – “Haydi aşânı yere bırak.”

Mûsâ onun çevikçe hareket eden bir yılanı dönüştüğünü görünce derhal kaçtı, bir kere olsun dönüp arkasına bile bakmadı.

“Gel Mûsâ! Endişe etme, çünkü sen güvenciler içinde olanlardansın.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
28-Kasas Süresi	/										Yaprak 04B					Cüz 20					Süre 28					Sayfa 388								
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْقَصَصِ

٣٨٨

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ

الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي

أَتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ

تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ

فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ

رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ

وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنْ

الْأَمِينِ ﴿٣١﴾ أَسْلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوِيٍّ

وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ

رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ

رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

وَآخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا

يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ

عَضْدَكَ بِآخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمْ سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ

إِلَيْكُمْ بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنْ اتَّبَعَكُمْ الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

Kasas /32 – “Elini koynuna sok! Şimdi çıkar:

İşte kusursuz, pırıl pırıl ışık saçıyor.

Yılanı karşı korkudan ötürü tavır alma saikiyle kanat gibi açılan kollarını kendine çekip toparlan, korkma artık!

İşte bunlar, Rabbin tarafından Firavun ile onun ileri gelen yetkililerine gönderilen iki mucizedir.

Onlar gerçekten iyice yoldan çıkmış bir gürültür.”

Kasas /33 – “Ya Rabbi! dedi, Ben yanlışlıkla onlardan bir adam öldürdüm, bu yüzden beni öldürmelerinden korkuyorum.”

Kasas /34 – “Kardeşim Harun’un ifadesi benimkinden daha düzgündür,

onu da benimle beraber yardımcı olarak görevlendir ki beni tasdik etsin,

Doğrusu beni yalancı saymalarından endişe ediyorum.” [20,26-30]

Kasas /35 – Allah Teâla şöyle buyurdu: “Seni kardeşinle destekleyeceğiz,

size öyle bir kudret vereceğiz ki ayetlerimiz sayesinde onlar size el uzatamayacaklardır.

Siz de size tâbi olanlar da, mutlaka galip geleceksiniz.” [20,36; 19,51; 5,67; 33,69; 58,21; 40,51-52]

Kasas /36 – Mûsa o açık belgelerimizle, mucizelerimizle onlara geldiğinde: “Bu,” dediler, “sırf uydurma bir sihir! Hem böylesi bir iddianın, peygamberlik dâvasının veya sihrin, önce yaşamış atalarımız zamanında bulunduğunu da işitmedik!”

Kasas /37 – Mûsa da: “Kimin Kendi tarafından hidâyet getirdiğini ve bu dünya hayatının sonunda hayırlı âkıbetin kime nasib olacağını Rabbim pek iyi biliyor. Şu bir gerçektir ki zalimler iflah olmazlar. Allah'ın cezasından kurtulamazlar.

Kasas /38 – Firavun da dedi ki: “Ey benim danışmanlarım ve devlet adamlarım! Ben sizin benden başka bir ilahımız olduğunu ilahımın bilmiyorum. Hâman! Haydi benim için tuğla ocağını tutuştur, balçığı pişir, fazlaca tuğla imal ettirip benim için öyle yüksek bir kule yap ki, belki de onun vasıtasıyla yükselip Mûsa'nın (varlığını iddia ettiği) Tanrısını görürüm! Aslında, ben onun yalancının biri olduğunu görüşünderim ya (neyse!)” [26,29; 43,54; 79,23-24] {KM, Tekvin 11,3-4}

Merhum Elmalılı M. Hamdi Yazır bu âyetin tefsirinde şöyle der: “Firavun çok iyi bildirdi ki su mahlûkati yaratan kendisi değildir, kendisini de bir yaratan vardır. Fakat uluhiyetin yalnız Allah'ın olduğunu tanımiyor. Yaratmak ve yaratıcılık kavramlarına haksizlik ediyor. Hukuk ve yasama yetkisi kendi iradesinden ibaret imiş, hukuku kendisi koymuş ve kendi dilediği gibi yapmış, ne isterse o olurmuş, hükümünü ve idaresini bozacak üst bir makam ve kuvvet yokmuş gibi gösteriyor. Bu sebepten, insanlar onun idaresine boyun egmekten başka bir şey tanimasın, hep onu sevsin, hep ondan korksun, hep ona kul olsun, ona tapsın istiyor, hem mâbudluk iddia ediyor, hem de sizin için benden başka ilahınız olduğunu bilmiyorum” diye insafli görünmek istiyor. Göklerin ve yerin Rabbi, sanki gökyüzünü araştırmakla görünmesi gereken bir cisim ve cismi varmış gibi zannettirerek halka karşı ilim ve fen yolunda bir oyun ve tuzak yapmak üzere kule yapmayı emrediyor.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
28-Kasas Süresi	/										Yaprak 05A					Cüz 20					Süre 28					Sayfa 389								
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۸۹

سُورَةُ الْقَصَصِ

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا

سِحْرٌ مُّفْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا قَبْلَ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ

تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي

فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي

أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهٍ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا

أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَآخَذْنَا هُوَ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَا

هُم فِي الْيَمِّ فَأَنْظُرُ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَجَعَلْنَا هُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ

لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاتَّبَعْنَا هُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ

الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ

الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ

لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

Kasas /39 – Böylece o ve orduları, haksız yere ülkede büyüklük tasladılar ve huzurumuza dönüp hesap vermeyeceklerini zannettiler. [85,13-14]

Kasas /40 – Biz de kendisini de, ordularını da yakalarından tuttuğumuz gibi denize fırlatırdık. İşte bak, zalimlerin sonunun ne olduğunu gör!

Kasas /41 – Onları insanları ateşe çağırın önderler yaptık. Bu dünyada halkı çalıştırıp desteklerini sağlasalar da, kıyamet günü en ufak bir yardım bile görmeyeceklerdir.

Kasas /42 – Bu dünyada arkalarına bir lanet taktık, kendilerine lanet yağdırıyoruz. Kıyamette, o büyük duruşma gününde ise, en çok nefret edilenlerden olacaklardır. [85,13-14; 47,13; 11,98-99]

Kasas /43 – Biz daha önceki bazı nesilleri imha ettikten sonra, insanların vicdanlarını aydınlatacak, basiretlerini açacak bir delil, bir hidâyet rehberi ve bir rahmet tezahürü olmak üzere Mûsa'ya Tevrat'ı verdik ki düşünüp ibret alsınlar. Ama bunu yapmadılar.

Kasas /44 – Sen ise ey Resulüm, Mûsa'ya emrimizi vahyettiğimiz sırada sen o vâdinin batı tarafında bulunmuyordun. O devirde olup bitenlere şahit olanlardan da değildin. [3,44; 12,102; 11,49]

Kasas /45 – Bilakis, Biz onlarla senin aranızda birçok nesiller yarattık ve onlardan sonra birçok çağlar geçip gitti. Sen Medyen halkı arasında oturmuş da, âyetlerimizi onlardan okuyarak öğrenmiş de değilsin. Fakat seni resul olarak Biz gönderdik ve bunları Biz vahyettik de o sebeple biliyorsun.

Kasas /46 – Hem Biz Mûsa'ya seslendiğimiz zaman sen dağın yanında da değildin, fakat düşünüp ders alsınlar diye, daha önce kendilerini uyarmak üzere peygamber gelmemiş olan bir halkı uyurup aydınlatman için, Rabbin tarafından bir rahmet eseri olarak seni resul yapıp orada cereyan eden şeyleri sana bildirdik. [26,10; 79,16; 19,52]

Kasas /47 – Eğer senin halkın inkâr ve isyanları yüzünden kıyamet günü duruşmasında başlarına azap geldiğinde: "Ey Ulu Rabbimiz, dünyada iken bize de peygamber göndermiş olsaydın, biz de âyetlerine uyarak müminler arasına dahil olurduk!" demesinler diye seni resul gönderdik. [6,156-157; 5,19; 4,165]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
28-Kasas Süresi	Yaprak 05B										Cüz 20					Süre 28					Sayfa 390													
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْقَصَصِ

٣٩٠

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ

وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۗ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا

فَتَطَاوَلْ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۗ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِیٰ أَهْلِ

مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۚ

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَيْهِمْ مِنْ نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

ۚ وَلَوْ لَا أَن تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا

لَوْ لَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ

الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْ لَا

أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ

مِّن قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ ۚ

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّن عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ

إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ

أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ ۗ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوِيَهُ

بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۚ

Kasas /48 – Buna rağmen yine de kendilerine tarafımızdan hakikat, (yani Kur'an ve Peygamber) gelince: "Mûsa'ya verilen mucizelerin benzeri ona da verilse ya!" diyorlar. Oysa daha önce Mûsa'ya verilen vahyi de inkâr etmemişler miydi? Ve hatta: "Bunlar, birbirini destekleyen iki sihir (aldatmaca) biz hepsini reddediyoruz!" demişlerdi. [10,78; 23,48; 74,24]

Kasas /49 – De ki: Bu iddianızda tutarlı iseniz, bu iki kitaptan daha doğru, daha müteber olup, Allah tarafından gelmiş olan başka bir kitap gösterin ona tâbi olayım!" [6,91-92; 6,155; 5,44; 46,30]

Kasas /50 – Eğer senin bu dâvetini kabul etmezlerse, bil ki onlar sadece heva ve heveslerine uymaktadırlar. Halbuki Allah tarafından bir delil olmaksızın kendi heva ve hevesine tâbi olandan daha şaşkın ve sapkın kimse olabilir mi? Allah, zulmü kendine meslek edinen kimseleri hidâyet etmez, emellerine ulaştırmaz.

Kasas /51 – Düşünüp ibret almaları için Biz, sözümüzü birbiri ardından getirdik.

Kasas /52 – Daha önce kendilerine kitap verdiğimiz ilim sahipleri buna da, Kur'âna da inanırlar. [2, 121; 3,199; 17,107-108; 5,82-83]

حزب

Kasas /53 – Kendilerine Kur'ân okununca şöyle derler: “Ona iman ettik, O Rabbimizden gelen gerçeğin ta kendisidir. Biz zaten daha önce de Allah'a teslim olmuş kimselerdik.”

Kasas /54 – İşte onlar, gösterdikleri sabır ve sebatan dolayı çifte mukâfât alırlar.Onlar kötülüğe iyilikle mukabele eder ve kendilerine nasib ettığımız mallardan, Allah yolunda harcarlar.

Kasas /55 – Anlamsız, çirkin sözler işitince yüzlerini çevirip uzak durur ve şöyle derler:“Bizim işlerimiz bize, sizinkiler de size aittir.Selâm olsun size, hoşça kalın!Cahillerle arkadaşlık etmeyi arzulamayız biz” [25,72]

Kasas /56 – Sen dilediğin kimseyi doğru yola erdirmezsin, lâkin ancak Allah dilediğini doğruya ulaştırır.O, hidâyete gelecek olanları pek iyi bilir. [2, 272; 12,103] {KM, Yuhanna 6,44}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
28-Kasas Süresi	Yaprak 06A										Cüz 20					Süre 28					Sayfa 391													
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٣٩١

سُورَةُ الْقَصَصِ

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ^{٥١} الَّذِينَ

آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ^{٥٢} وَإِذَا

يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا

مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ^{٥٣} أُولَٰئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا

وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ^{٥٤} وَإِذَا سَمِعُوا

اللَّغْوَ اعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا النَّاَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ

لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ^{٥٥} إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي

مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ^{٥٦} وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ

مَعَكَ نُتَخَطَّفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا

أَمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ^{٥٧} وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ

مَعِشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تَسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ

إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ^{٥٨} وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ

الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمَةٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا

وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ^{٥٩}

Kasas /57 – “Doğru söylüyorsun, ama biz sana tâbi olup o doğru yolu

tutarsak,yerimizden yurdumuzdan olur, burada barınamayız” dediler.Oysa tarafımızdan bir rahmet olarak Biz, onları her türlü ürünün getirilip toplandığı, güvenli, dokunulmaz bir yere (Mekke-i Mükerreme'ye) yerleştirmedik mi?Ne var ki onların çoğu bu nimetin kadrini bilmezler.

Kureysliler, İslâm'a girmeleri halinde diğer kabileler tarafından dinlerinden dönmekle suçlanarak ülkelerinden çıkarılacaklarını zannediyorlardı. Onların bu sözü, bütün dönemlerde, yeni bir çağrının isabetli olduğunu fark etmekle beraber çevresi ile arasını açacağını düşünen insanların hakkı tanımakta gösterdikleri tereddütü de ifade eder.

Kasas /58 – Bununla beraber Biz, kazançlarının çokluğu sebebiyle şırmamış pek çok memleketi helâk ettik. İşte yerleri! Kendilerinden sonra oralarda pek az oturuldu. Bütün onlara Biz vâris olduk (hepsi geçti, baki Biz'iz).

Kasas /59 – Senin Rabbin ülkelerin anakentlerinde halka âyetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe o ülkeleri imha etmez.Biz zaten, ahali zulmü meslek edinmiş olandan başkasını imha etmeyiz. [6,92; 7,158; 42,7; 46,27]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kasas /60 – Size verilen nimetler, geçici dünya metâ, dünyanın süsüdür. Allah'ın size sakladığı âhiret mükafatı ise daha hayırlı, daha devamlıdır. Hâlâ aklınızı çalıştırmayacak mısınız? [16,96; 3,198; 13,26; 87,16-17; 2,166,167; 16,52-53]

Kasas /61 – Kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz ve ona kavuşacak olan mutlu kimsenin hali, dünyada geçici olarak yaşatmamızın ardından kıyamet günü hesap ve azap için tutuklu olarak getirilen kimsenin haline hiç benzer mi?

Kasas /62 – O gün Allah müşriklere:“Nerede Benim ortaklarım olduğunu iddia ettiğiniz şerikler?” diye seslenir. [6,94; 19,81; 46,5-6; 29,25]

Kasas /63 – (Şeytanlardan ve insanlardan putlaştırılmış oldukları için) kendileri hakkında azap hükmü kesinleşmiş olanlar:“Ulu Rabbimiz! Şimşik meydana, azdırdığımız kimseler işte karşımızda, inkâr edemeyiz. Ama sırf kötülük olsun diye değil, kendimiz azdırdığımız gibi onları da azdırdık. Onları zorlamadık. Onların iddiaları ile, onların bizi putlaştırmaları ile hiçbir ilişkimiz olmadığını ilan ediyoruz, Sana sığınyoruz. Zaten aslında onlar bize tapmıyorlardı, kendi hevalarına tapıyorlardı.”

Ebu's-suûd efendi azap hükmü kesinleşmiş olanlarla ilgili olarak der ki: Bunlar şeytanlardan olan şerikleri veya Allah'tan başka rab edindikleri liderler ve önderleridir. Onları rab saymaları, verdikleri her emirde, yasakladıkları her hususta kendilerine itaat etmeleridir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
28-Kasas Süresi	Yaprak 06B											Cüz 20					Süre 28				Sayfa 392														
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْقَصَصِ

٣٩٢

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ

اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدَّا حَسَنًا

فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

مِنَ الْمُحْضَرِّينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ

الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ

رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا

إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِلَّا نَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ

فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا

يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ

﴿٦٥﴾ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا

مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ

اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ

صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ

الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

Kasas /64 – Bu defa onları putlaştırılanlara hitaben: “Haydin, şeriklerinize yalvarın da onlardan yardım isteyin!” denir. Yalvarırlar ama onlar bunlara cevap veremezler. Fakat cevap olarak, karşılına çıkan azabı görürler. Ne olurdu yani, dünyada iken bu gerçeği anlayıp hakkı kabul etselerdi!..

Kasas /65 – Nitekim o gün kâfirlere Allah: “Size gönderilen resullere ne gibi bir cevap vermişsiniz, tutumunuz ne olmuştur?” diye seslenir.

Kasas /66 – Birden dünyaları kararır, bir tek kelime ile olsun cevap veremezler; birbirlerine soracak halleri de kalmaz.

Kasas /67 – Ama inkârdan dönüş yapıp iman eden, güzel ve makbul işler yapan kimseler felah bulanlardan olmayı umabilirler.

Kasas /68 – Senin Rabbin dilediğini yaratır, dilediğini seçer. Onların ise seçme hakları yoktur. Allah, onların uydurdukları şeriklerden münezzehtir, yücedir. [33,36]

Müfessirlerin ekserisi böyle anarken, Taberî ile Zemahserî söyle mâna veriler: “Senin Rabbin dilediğini yaratır ve insanlar için en iyi olanı seçer.”

Kasas /69 – Senin Rabbin onların gerek kalplerinin gizledikleri, gerek açıkladıkları her şeyi bilir. [13,10]

Kasas /70 – O'dur Allah. O'ndan başka yoktur İlah. Başta da sonda da, dünyada da âhirette de bütün hamdler, güzel övgüler O'nadır. Hüküm yetkisi O'nundur. Sonunda varacağınız yer de O'nun huzurudur.

Kasas /71 – De ki: “Söyleyin bakalım, eğer Allah geceyi ebedi olarak uzatıp kıyamete kadar karanlık yapsa, Allah'tan başka size gündüzü getirecek tanrı var mıdır?Hâlâ dinleyip kabul etmeyecek misiniz?”

Kasas /72 – De ki: “Söyleyin bakalım! Gündüzü ebedi olarak uzatıp kıyamete kadar gündüz yapsa,Allah'tan başka, koynunda istirahat edip sükûnet bulacağınız geceyi getirecek tanrı var mıdır?Hâlâ gerçeği görmeyecek misiniz?”

Kasas /73 – O, rahmetinin eseri olarak gece ile gündüzü var etti ki, geceleyin istirahat edesiniz, gündüzün de hayatınız için çalışıp Allah'ın lütfundan nasibinizi arayasınız ve O'nun nimetlerine şükredesiniz. [25, 62]

Kasas /74 – Allah'ı bir tanımayıp O'na şükür yerine şirke girenlere ise gün gelecek O, şöyle seslenecek:“Ortağım olduğunu iddia ettiğiniz şerikleriniz nerede, ortaya çıksınlar bakalım!”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
28-Kasas Süresi	/																				Yaprak 07A	Cüz 20	Süre 28	Sayfa 393								

Bu Cüz Yaprğa git

۳۹۳

سُورَةُ الْقَصَصِ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ

إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ

إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

Kasas /75 – O gün her ümmetten birer şahit çıkarırız. Resulleri yalancı sayanlara da:“Haydi bakalım, varsa delilinizi ortaya koyun!” deriz.O zaman onlar, hak ve hakikatin Allah'a ait olduğunu kesinlikle anlar ve uydurdukları tanrılar ise ortada görünmez olur.

Kasas /76 – Yoldan sapanlardan biri olan Karun da Müsa'nın ümmetinden olup onlara karşı böbürlenerek zulmetmişti.Ona hazineler dolusu öyle bir servet vermiştik ki o hazinelerin anahtarlarını bile güçlü kuvvetli bir bölük zor taşırdı.Halkı ona: “Servetine güvenip şımarma, böbürlenme! Zira Allah böbürlenlenleri sevmez!” demişti. {KM, Sayılar 16. bölüm}

Kasas /77 – “Allah'ın sana ihsan ettiği bu servetle ebedi ahiret yurdunu mämür etmeye gayret göster, ama dünyadan da nasibini unutma! (ihtiyacına yetecek kadarını sakla).Allah sana ihsan ettiği gibi sen de insanlara iyilik et, sakın ülkede nizamı bozma peşinde olma! Çünkü Allah bozguncuları sevmez.”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kasas /78 – Karun
 “Ben bu servete ilim ve becerim sayesinde kavuştum.” dedi. Peki şunu da bilmiyor muydu ki Allah, daha önce kendisinden daha güçlü ve serveti daha fazla olan kimseleri helâk etmişti? Ama suç işlemeyi meslek edinen sicillilere artık suçları hakkında soru sorulmaz. [39,49; 41,50]

Kasas /79 – Karun bir gün, yine bütün ihtişam ve şatafatıyla halkının karşısına çıktı. Dünya hayatına çok düşkün olanlar: “Keşke bizim de Karun’unki gibi servetimiz olsaydı. Adamın amma da şansı varmış, keyfine diyecek yok!” dediler.

Kasas /80 – Ahirete dair ilimden nasibi olanlar ise: “Yazıklar olsun size! Bu dünyalıkların böylesine peşine düşmeye değer mi? Oysa iman edip güzel ve makbul işler yapanlara Allah’ın cennette hazırladığı mükâfat elbette daha hayırlıdır. Buna da ancak sabredenler nail olur.”

Kasas /81 – Derken Biz onu da, sarayını da yerin dibine geçiriverdik. Ne yardımcıları Allah’a karşı kendisine yardım edip, onu kurtarabildi, ne de kendi kendisini savunabildi. {Kırş. KM, Sayılar, 16 }

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
28-Kasas Süresi	Yaprak 07B										Cüz 20					Süre 28					Sayfa 394													
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْقَصَصِ

٣٩٤

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ

مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ

جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ

فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ

مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا

الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا

وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ

فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ

مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ

يَقُولُونَ وَيَ كَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْ مِنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ

الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ

عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فِسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ

بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى

الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

Kasas /82 – Daha dün onun yerinde olmaya can atılabu sabah şöyle dediler: “Vah bize! Meğer Allah dilediği kimsenin rızkını bol bol verir, dilediğinin rızkını kıstarmış! Şayet Allah bize lütfedip korumasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Vah vah! Demek ki gerçekten kâfirler iflah olmazmış!”

Kasas /83 – Ama ahiret diyarına gelince: Biz orayı dünyada büyüklük taslamayanlara, fesatçılık ve bozgunculuk peşinde olmayanlara veririz. Hayırlı âkıbet, günahlardan sakınanlarıdır.

Kasas /84 – Kim iyilik yaparsa, ahirette ondan çok daha iyi karşılık görür. Kim kötülük işlerse, bilirsiniz ki kötülük işleyenler ancak yaptıkları kötülük kadar ceza görürler. [27,90]

Kasas /85 – Kur'an'ı sana indirip onu okumanı, tebliğ etmeni ve muhtevasına göre hareket etmeni farz kılan Allah, elbette seni varılacak yere dödürecektir. De ki: "Kimin hidayet getirdiğini, kimin besbelli sapıklık içinde olduğunu Rabbim pek iyi bilmektedir." [7,6; 5,109; 39,69] *

حزب

aKasas /86 – Sen bu kitabın senin kalbine indirileceğini hiç ümid etmiş değildin. O, ancak Rabbinden bir rahmet eseri olarak gönderildi. O halde sakın kâfirlere arka çıkma! **Kasas /87** – Allah'ın âyetleri sana indirildikten sonra, sakın onlardan seni hiç kimse vazgeçirmesin. Sen insanları Rabbine ibadet etmeye davet et ve sakın müşriklerden olma!

Kasas /88 – Allah ile beraber başka hiçbir ilaha yalvarma! Ondan başka ilah yoktur. O'nun vehi (zâtı) hariç, her şey yok olacaktır. Hüküm O'nundur ve hepiniz O'nun huzuruna götürüleceksiniz. [55,26-27]

29-ANKEBUT SÜRESİ

Mekki dönemde nazil olmuş olup 69 âyettir. Bazı müfessirler sürenin başında münafıklardan bahseden on âyetin (2-11) varlığı sebebiyle, bunların Medine döneminde indiğini düşünürler. Halbuki burada Medine'dekinden farklı olarak kâfirlerin uyguladığı baskıdan korkup ikizyüzlü bir tutum izleyen kimseler söz konusudur. Bu ise Mekke'de mevcut idi. Müminlerin Mekke'de en fazla tazyik edildiği dönemde bu sürenin indiği anlaşılıyor. Müşrikler kötü âkabet ile tehdit edilmektedirler. Müminlere baskıya dayanmaları, zor gelirse hicret etmeleri hatırlatılmaktadır. Tevhid ve âhiretin güçlü delilleri de sürede serdedilmektedir.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Ankebut /1 – Elif,

Lâm, Mîm

Ankebut /2 – Müminler sadece "İman ettik." demeleri sebebiyle kendi hallerine bırakılacaklarını, imtihana tâbi tutulmayacaklarını mı zannettiler? [9,16; 2,214]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
28-Kasas Süresi	29-Ankebut Süresi										Yaprak 08A					Cüz 20					Süre 29					Sayfa 395								
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٣٩٥

سُورَةُ الْقَصَصِ

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٨﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٠﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٢﴾

أَلَمْ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا ﴿٣٤﴾

وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٥﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا ﴿٣٦﴾

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣٧﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ

اللَّهِ لَأَتْ لَاتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٨﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا

يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٣٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ankebut /3 – Biz elbette kendilerinden önce yaşamış olanları denedik.

Allah elbette şimdiki müminleri de imtihan edip iman iddiasında sadık olanlarla, samimiyetsiz olanları elbette bilecektir.

Fahreddin Razi der ki: Müfessirler, bu âyeti zahiri şekliyle anlamamın, Allah'ın ilminde değişme ve yenilenme gerektireceğini zannederler. Zira Allah Teâlâ imtihan etmeden önce de neticeyi bilmektedir. Bu düşünce ile âyeteki "Allah bilecek" kısmını "Allah gösterecek, ortaya çıkaracak, ayır edecek." diye açıkladılar. Biz de deriz ki: âyeti zahiri şekliyle anlamak, daha uygundur. Çünkü Allah'ın ilmi, bir sıfattır ki onda, her şey vâki olduğu gibi zuhur eder. Mesela imtihandan önce Allah bilir ki "Zeyd itaat edecek, Amr ise isyan edecek. Sonra imtihan sırasında da bilir ki birinci itaatli, ikinci asi. İmtihandan sonra bilir ki Zeyd itaat etti, Amr ise isyan etti. Her üç durumda da O'nun ilmi değişmez. Değişen sadece ilmin konusudur."

İbnu'l-Muneyyir ise şöyle der: "Gerçekten, Allah'ın ilmi birdir. Her mevcuda, var olduğu sırada veya önceki ve sonraki şekliyle nasıl ise öyle taalluk eder." Fakat unutmamak gerekir ki burada sebebin zikredilmesinden maksud, müsebbebe dikkat çekmektir. Yani "bilecek" demekten maksat "Hak ettiği ödülü veya cezayı verecek." demektir.

Ankebut /4 – Kötülükleri işleyenler hükümümüzden kaçıp kurtulacaklarını mı zannettiler? Ne fena hükmediyorlar!

Ankebut /5 – Kim Allah'a kavuşmayı ümid ediyorsa bilsin ki Allah'ın tayin ettiği vâde mutlaka gelecektir.

O her şeyi hakıyla iştir ve bilir.

Ankebut /6 – Kim de cihad ederse sırf kendi nefsi hesabına cihad eder.

Muhakkak ki Allah, âlemlerden ve özellikle insanlardan müstağnidir, kimseye ihtiyacı yoktur. [45,15]

Ankebut /7 –

İman edip yararlı işler yapanların elbette günahlarını örteceğiz ve onların yaptıkları çalışmalarını güzel şekilde mükâfâtlandıracağız. [4,40]

Ankebut /8 – Biz insana, yapacağı en hayırlı iş olarak, annesine ve babasına iyi davranmasını bildirdik.

Ama bununla beraber, onlar senden, hakkında bilgin olmayan bir şeyi, Bana şirk koşmanı isterlerse, itaat etme!

Hepinizin dönüşü Bana'dır ve Ben de yapageldiğiniz şeyleri bir bir bildirip karşılığını vereceğim. [17,23-24; 31,14-15]

Ankebut /9-

Ankebut /10 – İman edip yararlı iş yapanları elbet hayırlı insanlar arasına dâhil edeceğiz.

Kimi insanlar vardır ki "Allah'a iman ettim." der, fakat Allah yolunda olduğu için işkence edilince halkın bu baskısını, Allah'ın azabı gibi sayar.

Şayet senin Rabbinden zafer ve galebe gelirse "Biz sizinle beraberdik." diyeceklerdir.

Oysa Allah, insanların kalplerinin neleri sakladığını pek iyi bilmektedir. [22,11; 5,22; 4,141]

Ankebut /11 –

Elbet, Allah iman edenleri bilecek, elbette, münafıkları da bilecektir. [29,3]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
29-Ankebut Süresi	/										Yaprak 08B					Cüz 20					Süre 29					Sayfa 396				

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

٣٩٦

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ

بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ

فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَنْبِئِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ

جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ

لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْلَىٰ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ

الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ

الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا

وَلْنَحْمِلَ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَا هُمْ

مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكََا ذُبُونٌ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا

مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ

إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ankebut /12 –
Kâfirler müminlere:

"Bizim yolumuza tâbi olun, günahlarımız bizim boynumuza, yükünüzü biz taşıyoruz." derler.

Oysa bunlar, ötekilerin hiçbir günahını yüklenmezler.

Onlar açıkça yalancıdır. [35,18; 70,10 - 11]

Ankebut /13 –

Ama onlar mutlaka kendi yükleri ile beraber başka yükleri de

yani başkalarını saptırmanın vebalini de taşımak zorunda kalacak ve kıyamet günü uydurdukları iftirallardan sorguya çekileceklerdir. [16,25]

Ankebut /14 –

Çok önce Biz Nüh'u halkına resul olarak gönderdik.

O da aralarında bin yıldan elli yıl eksik kaldı.

Netice de onlar zulümlerine devam ederken tufan onları boğdu.

Ankebut /15 –
Onu ve gemide
bulunanları kurtarır

o gemiyi ve o
hadiseyi bütün
insanlara ibret vesilesi
yaptık. [54,15; 69,11-
12; 36,41-44]

Ankebut /16 –
İbrâhîm'i de resul
olarak gönderdik.

“Ey benim halkım,
dedi, yalnız Allah'a
ibadet edin ve O'na
karşı gelmekten
sakının.

Eğer bilerseniz,
böyle yapmanız sizin
için daha hayırlıdır.”

Ankebut /17 – Siz
Allah'tan başka bir
takım putlara
tapıyorsunuz.

Bunları Allah'a
şerik yapmakla, açıkça
yalan uyduruyorsunuz.

Oysa Allah'tan
başka ibadet ettiğiniz
putlar, sizin rızıklarınızı
yaratıp sizi
rızıklandırmaya güç
yitiremezler.

O halde rızıkınızı
Allah nezdinde arayın,
yalnız O'na ibadet edin
ve O'na şükredin,
sonunda yine O'nun
huzuruna
götürüleceksiniz.”

Ankebut /18 –
“Şayet siz beni yalancı
sayarsanız, sizden
önceki birtakım
ümmetler de resullerini
yalancı saymıştı.

Elçinin görevi
imana zorlamak değil,
sadece açıkça tebliğ
etmektir.”

Ankebut /19 –
Peki o inkâr edenler
dünyada gezerek

Allah'ın,
mahlukatı yoktan nasıl
yaratmış,

sonra da bu
yaratmayı tekrar tekrar
yaptığını görmüyorlar
mı?

Şüphesiz ki bu
işler, Allah'a göre
kolaydır. [30,27; 52,35-
36]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
29-Ankebut Süresi	/										Yaprak 09A					Cüz 20					Süre 29					Sayfa 397								
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۳۹۷

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ
 قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ
 تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ
 أَفْكَارًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ
 لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ
 وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ
 كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
 الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
 إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ
 الْأُخْرَى إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ
 وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
 نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ
 يَئْسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ankebut /20 – De
ki: “Dünyayı gezin
dolaşın da,

Allah'ın
yaratmaya nasıl
başladığını anlamaya
çalışın!

Sonra, Allah tekrar
yaratmayı da ölümden
sonra diriltmeyi de
gerçekleştirecektir.

Allah elbette her
şeye kadirdir.”

Ankebut /21 – O,
dilediğini cezalandırır,
dilediğine merhamet
eder.

Hepiniz O'nun
huzuruna
götürüleceksiniz!

Ankebut /22 –
Sizler ne yerde, ne
gökte Allah'ın
hâkimiyetinin dışına
kaçarak
kurtulamazsınız.

Sizin Allah'tan
başka ne koruyunuz,
ne de yardımcınız
yoktur.

Ankebut /23 –
Allah'ın âyetlerini ve
âhirette O'na
kavuşmayı inkâr
edenler, işte onlar,
Ben'im
merhametimden
ümitlerini kesenlerdir.

Onlara gayet acı
bir azap vardır.

Ankebut /24 –

Halkın ona verdikleri cevap:

“Öldürün onu!”
veya “Ateşe atın!”
demekten başka bir şey
olmadı.

Ateşe atılar ama
Allah onu ateşten
kurtardı.

Elbette bunda
iman edecek kimseler
için ibretler vardır.
[37,97 - 98].

Ankebut /25 –

İbrâhim onlara şöyle
dedi:

“Siz dünya
sevgisinin ürünü olarak
Allah’tan başka
birtakım sevgili putlar
edindiniz.

Ama sonra
kıyamet günü gelince

birbirinizi red ve
inkâr edecek,

birbirinize lânet
edeceksiniz.

Barnacağınız yer
ateş olacak

ve kendinize
hiçbir yardımcı
bulamayacaksınız.
[7,38; 43,67]

Ankebut /26 –

İbrâhim’in
söylediklerine Lût iman
etti.

İbrâhim: “Ben”
dedi, “Rabbimin
emrettiği yere hicret
edeceğim.

O, aziz ve
hakîmdir (mutlak
galiptir, tam hüküm ve
hikmet sahibidir).”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
29-Ankebut Süresi	/										Yaprak 09B										Cüz 20					Süre 29					Sayfa 398				
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

٣٩٨

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ

حَرِّقُوهُ فَأَنْجِيَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ

يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ

بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ

بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوِيكُمُ

النَّارُ وَمَأَلِكُمُ مِنَ النَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَاَمَّنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ

إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ

النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ

فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ

الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ أِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ

وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ

قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ

الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

Ankebut /27 –

Biz İbrâhim’e (evlat ve
torun olarak) İshak ile
Yâkub’u ihsan ettik.

Onun neslinden
gelenlerde,
peygamberliği ve vahyi
devam ettirdik. Ona
dünyada mükâfatını
verdik. O âhirette de
elbette salihlerden
olacaktır. [2,130; 21,7;
19,49]

Ankebut /28 –

Lût’u da halkına resul
olarak gönderdik.

Onlara dedi ki:
“Nedir bu haliniz?”

Siz dünyada
sizden önce hiç
kiminden yapmadığı
pek iğrenç bir şey
yapıyorsunuz.

Ankebut /29 –

Allah’ın bu
uyarısından sonra

siz hâlâ şehvetle
erkeklerle varacak,

yolu kesecek

ve
toplantılarınızda
edepsizlik yapmaya
devam edecek
misiniz?”

Halkın ona
cevabı şundan ibaret
oldu:

“Doğru
söylüyorsan bizi tehdit
ettiğin, Allah’ın o
azabını getir de
görelim!”

Ankebut /30 –

“Ya Rabbi!” dedi, “Bu
müfsitler, bu
bozguncular gürûhuna
karşı bana Sen yardım
eyle!”

Ankebut /31 –
Melaikeden olan
elçilerimiz İbrâ-him'e,

(İshak'ın
doğumuna) dair müjde
getirdiklerinde:

“Haberin olsun,
dediler, biz bu şehrin
halkını imha edeceğiz,
çünkü oranın halkı
büsbütün zalim
kimselerdir.”

Ankebut /32 –
İbrâhim: “Ama Lût da
orada!” deyince onlar
şöyle cevap verdiler:

“Orada
bulunanları biz pek iyi
biliyoruz.

Onu ve yakınlarını
kurtaracağız,

yalnız eşi geride
kalıp helâk edilenler
arasında olacak.”

Ankebut /33 –
Elçilerimiz Lût'a
gelince, onları, halkının
tecavüzlerinden
koruyamayacağı
düşüncesiyle üzüldü, eli
kolu bağlanıp göğsü
daraldı.

Onlar dediler ki:
“Bizden yana endişe
etme, üzülme!

Biz seni ve
yakınlarını
kurtaracağız, yalnız
eşin geride kalanlar
arasında yer alacaktır.”

Ankebut /34 –
“Büsbütün yoldan
çıkmaları sebebiyle, biz
bu şehir halkının
üzerine gökten bir azap
indireceğiz.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
29-Ankebut Süresi	/										Yaprak 10A					Cüz 20					Süre 29					Sayfa 399				

Bu Cüz Yaprağa git

399

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا

إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا

ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا

لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ

بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا

مُنْجُونَكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً

لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ

يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا

فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَاخَذَتْهُمْ الرِّجْفَةُ

فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَائِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ

لَكُمْ مِنْ مَسَاكِينِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ

فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ankebut /35 –
Biz aklını kullanıp
düşünen kimseler için,
o memleketten âşikâr
bir ibret vesilesi
(harabe) bıraktık.
[37,137 - 138]

Ankebut /36 –
Medyen halkına da
kardeşleri Şuayb'ı
gönderdik, onlara dedi
ki:

“Ey benim
halkım! Yalnız Allah'a
ibadet edin, âhîret
gününe bekleyin

ve ülkede
fesatçılık yaparak
düzeni bozmayın!”

Ankebut /37 –
Fakat onlar kendisini
yalancı saydılar.

Bunun üzerine
müthiş bir zelzele,
kendilerini kıskıvrak
yakalayiverdi, oldukları
yerde çökekaldılar.

Ankebut /38 – Âd
ve Semüd halklarını da
imha ettik.

Siz (ey
Mekkeliler!) bunu,
kalan ev harabelerinden
anlıyorsunuzdur.

Şeytan onlara
yaptıkları kötü işleri
süsledi ve onları yoldan
çıkardı.

Halbuki onlar akılı
fikri yerinde, açığız
kimselerdi.

Ankebut /39 –

Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da helâk ettik.

Müsa kendilerine belgelerle, mucizelerle geldi, ama onlar o ülkede kibirlendiler, büyüklük tasladılar, fakat hükümümüzden kurtulamadılar. [28,76-81]

Ankebut /40 –

Onlardan her birini kendi suçu sebebiyle cezaya çarptırdık:

Kiminin üzerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik,

kimini korkunç bir gürültü bastırır, verdi,

kimini yerin dibine geçirdik,

kimini de suda boğduk.

Allah onlara zulmetmedi, onlar asıl kendi kendilerine zulmettiler.

Ankebut /41 –

Allah'tan başka hâmi, sığınacak tanrı edinenlerin durumu,

tıpkı kendine yuva yapan örümceğin haline benzer.

Halbuki en çürük yuva, örümcek ağıdır.

Keşke bu gerçeği bir bilselelerdi!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
29-Ankebut Süresi	/										Yaprak 10B					Cüz 20					Süre 29					Sayfa 400				

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

٤٠٠

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ

بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا

وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ

وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيظْلِمَهُمْ وَلَكِن

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ إِتَّخَذَتْ

بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ

مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ

الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ

﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ أَتُلُّ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ

الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ

وَلَذِكْرِ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

Ankebut /42 –

Allah, onların Kendisinden başka hangi varlıkları tanılaştırıp yalvardıklarını elbette bilir.

O, aziz ve hakîmdir (mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Ankebut /43 –

İşte insanlara bazı gerçekleri anlatmak için,

Biz bu kabil temsiller getiriyoruz, ama bunları, ancak ibret almasını bilenler anlar.

Ankebut /44 –

Allah gökleri ve yeri, gayesiz değil, hak ve hikmetle, gerçek bir gaye ile yarattı.

Elbette bunda iman edecek kimseler için alınacak dersler vardır. [53,31]

Ankebut /45 –

Sana vahyedilen kitabı okuyup tebliğ et, namazı hakkıyla ifa et.

Muhakkak ki namaz, insanı, ahlâk dışı davranışlardan, meşrû olmayan işlerden uzak tutar.

Allah'ı namazla anmak, elbette en büyük fazilettir.

Allah bütün işlediklerinizi bilir.

Ankebut /46 – Zulmedenleri hariç, Ehl-i kitab ile en güzel olan şeklin dışında bir tarzda mücadele etmeyin ve onlara şöyle deyin:

“Biz, hem bize indirilen kitaba, hem size indirilen kitaba iman ettik.

Bizim İlahımız da sizin İlahınız da bir ve aynı İlahtır ve Biz O'na gönülden teslim olduk.” [3,8416,125; 20,44]

Ankebut /47 – Biz, işte sana da bu Kitabı indirdik.

Daha önce kitap verdiğimiz kimseler buna da iman ederlerdi. Şunlardan da ona iman edenler vardır.

Bizim âyetlerimizi kâfirlerden başkası inkâr etmez.

Daha önce kitap verilenlerden Hz. Peygamber (a.s.)'dan önceki dönemde yaşamış Ehl-i kitap, “ve min haülai” (şunlardan da) kısmından maksat ise Hz.

Peygamber'in çağdaşı olan Ehl-i kitap kastedilmektedir.

Ankebut /48 – Ey Resulüm!

Sen vahyimizden önce kitap okuyan veya yazı yazan bir insan değildin; eğer böyle olsaydı, batıl iddia peşinde olanlar şüphe edebilirlerdi. [7,157; 25; 5,6]

Hız. Peygamber (a.s.)'ın ümmiliğin yaygın olduğu bir topluma mensup olduğu bilinmektedir. Halbuki Kur'an-ı Kerimde çok çeşitli bilim dallarına ait bilgiler, ilmi prensipler, neticeler, atıflar veya işaretler vardır. Sadece Yahudi ve Hristiyan dinlerine ve kutsal kitaplarına dair bilgileri göz önünde bulunduracak olursak bunlar büyük bir yükün teşkil eder. Bu konulara girmek, hele hele o alanın ilim adamları arasındaki ihtilafı konularda görüş bildirmek, eleştiri yapmak, karar verip hükme bağlamak, bilgi sahiplerinin bile yanaşamayacağı bir iştir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
29-Ankebut Süresi	/											Yaprak 01A					Cüz 21			Süre 29			Sayfa 401							
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04					

٤٠١

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا

مِنْهُمْ وَقُولُوا أَمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهُنَا

وَالْهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا

إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ

بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا

إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ

وَلَا تَخْطُهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ آيَاتٌ

بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا

إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ

قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى

عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ

يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا

بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

Şu halde Kur'an'daki bu bilgilere bir merci lazımdır. Kur'an'ı tebliğ eden ve kırk yıllık ömrünü kendi hemşehrilerinin arasında geçiren Hz. Muhammed'in; okul, öğretmen görmediği, hatta yazma bile bilmediği kesindir. Zira Kur'an, sayısız muhaliflere karşı bu âyeti bildirmiş, hiçbir düşman çıkıp da onun yazı bildiğini ileri sürmemiştir. Öyleyse Kur'an'ın her şeyi bilen Allah Teâlâ tarafından gönderildiği kesinlik kazanmaktadır.

Ankebut /49 – (Şüpheye en ufak yer yok) O, kendilerine ilim nasib edilenlerin kalplerini aydınlatan parlak âyetlerdir.

Evet, Bizim âyetlerimizi zalimlerden başkası inkâr etmez. [10,96 - 97]

Ankebut /50 – Onlar diyorlar ki: “Ona Rabbinden âyetler (mücizeler) indirilseydi ya!

De ki: “Âyetler sadece Allah'ın nezdindedir.

Sizin keyfinize göre değil, kendi hikmeti gerektirdiğinde Peygamber'ine verir.

Ben ancak gerçek durumu bildiren, uyaran bir elçiyim.” [17,59]

Ankebut /51 – Hem kendilerine okunan bu kitabı indirmemiz onlara kâfi gelmiyor mu?

Elbette bunda iman edecek kimseler için bir rahmet ve yerli bir ders vardır. [26,197; 17,88]

Ankebut /52 – De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter.

O, göklerde ve yerde olan her şeyi bilir.

Gerçek ortada iken, batıla iman edip Allah'ı inkâr edenler,

işte asıl ziyana ve hüsrana uğrayanlar onlar olacaktır.” [69,44 - 47]

Ankebut /53 – Senden çarçabuk başlarına azabı getirmeni istiyorlar.

Eğer belirlenmiş bir vâdesi olmasaydı azap onlara muhakkak gelmişti bile!

Fakat hiç farkına varmadıkları bir sırada o kendilerine ansızın gelecektir. [8,32]

Ankebut /54 – Senden çarçabuk başlarına azabı getirmeni istiyorlar.

Ama ne diye böyle sabırsızlanıyorlar ki?

Zaten cehennem kâfirleri kuşatmış bulunuyor.

Burada sebebin hâli, müsebbebin hâli durumunda gösterilmiştir. Zira cehenneme girme sebebi olan inkâr ve isyan, şimdiden, kâfirleri kuşatmış bulunmaktadır.

Şöyle de denilmiştir: Kûfir ve isyanlar, gerçekte cehennemdir. Ama, bu dünyada bu surette tezahür etmiştir.

Ankebut /55 – O gün azap onları hem üstlerinden hem ayaklarının altından kaplayacak da,

Allah onlara: “Yaptıklarınızı tadın bakalım!” buyuracak. [7,41; 39,16; 21,39; 54,48-49; 52, 13 – 16]

Ankebut /56 – Ey iman eden kullarım! Benim sizi yerleştirdiğim dünyam geniştir.

(Bir yerde dininizi uygulayamazsanız başka yere hicret edebilirsiniz.)

Onun için yalnız Bana ibadet ediniz.

Ankebut /57 – Her can ölümü tadacaktır.

Sonunda Bizim huzurumuza getirileceksiniz.

Ankebut /58 – İman edip yararlı işler yapanları, cennetin yüksek köşklerine yerleştireceğiz.

İçinden ırmaklar akan o cennetlere, onlar devamlı kalmak üzere gireceklerdir.

İyi iş yapanların mükâfatları ne güzel!

Ankebut /59 – Onlar, sabreden ve yalnız Rab’lerine dayanıp güvenen müminlerdir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
29-Ankebut Süresi	/											Yaprak 01B					Cüz 21			Süre 29			Sayfa 402												
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

٤٠٢

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْ لَأَجَلَ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ

وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ

فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإَيَّايَ فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَاتَحْمِلُ رِزْقَهَا

اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ

مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ

اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ

عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ

مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ

اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

Ankebut /60 – Nice canlı mahlûk var ki rızıklarını kendileri taşıyamazlar.

Ama sizi de, bütün onları da rızıklandıran Allah’tır.

O her şeyi hakkıyla iştir ve bilir.

Ankebut /61 – Eğer onlara: “Gökleri ve yeri kim yarattı?”

Güneş’i ve Ay’ı kim hizmetinize âmade kıldı?” diye sorarsanız elbette “Allah!” diyeceklerdir.

Öyleyse nasıl oluyor da bu gerçekten uzaklaşıyorlar?

Ankebut /62 – Allah kullarından dilediğine bol rızık verir, dilediğinin nasibini de kısar.

Muhakkak ki Allah her şeyi bilir.

Ankebut /63 – Eğer onlara: “Gökten su indirip ölümünden sonra yeri canlandıran kimdir?” diye sorsan elbette: “Allah’tır!” diyeceklerdir.

De ki: “Hamd olsun Allah’a ki, (kâfirler bile onun bu vasıflarını inkâr edemiyorlar.)

Bütün hamdler, güzel övgüler aslında Allah’a mahsustur, fakat onların ekserisi bunu düşünüp anlamıyorlar.”

Ankebut /64 –

Düşünceler şunu da anlamları ki: Bu dünya hayatı geçici bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir ve ebedî âhiret diyarı ise, hayatın ta kendisidir.

Keşke bunu bir bilselelerdi!

Ankebut /65 – Gemide yolculuk yaparken boğulma tehlikesine düşünce bütün kalpleriyle yalnız Allah'a yalvarırlar.

O da onları kurtarıp karaya çıkarınca bir de bakarsanız ki yine müşrik oluvermişler! [17,67; 31,32]

Ankebut /66 –

Neticede kendilerine verdiğimiz nimetlere nankörlük edip, güya geçici bir zevk alırlar. Alınlar bakalım, yakında öğrenirler!

Ankebut /67 –

Görmüyorlar mı ki etraflarında bulunan insanlara saldırırken, can güvenlikleri yokken,

Biz Mekke'yi güvenli, emin bir belde yaptık.

Hâlâ mı batıla inanıp Allah'ın nimetlerini inkâr edecekler? [106,1-4; 28,57; 14,35; 90,1]

Ankebut /68 –

Uydurduğu yalanı Allah'a isnad edenden veya kendisine gelen hakikati yalan sayandan daha zalim kim olabilir? Kâfirler için cehennemde yer mi yok!

Ankebut /69 – Bizim uğrumuzda gayret gösterip mücade edenerlere elbette muvaffakiyet yollarımızı gösteririz. Muhakkak ki Allah iyi davrananlarla beraberdir.

30 – RÛM SÛRESİ

60 âyet olup Mekke'de nâzil olmuştur. Sürenin, Bizans'ın İranlılara yenildiği 615 yılında nâzil olduğu anlaşılıyor.

Burada Rûmların mağlup edilip daha sonra zafer kazanacakları bildirildikten sonra, âhiret hayatının zarurî ve mâkul olduğuna dair deliller getirilir. Daha sonra şirk iptal, tevhit tesis edilir. Ölmüş, kurumuş arzi diriltlen Allah'ın, dilediği takdirde dalâletteki insanlığı da kurtarıp diriltilebileceğine işaret edilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
29-Ankebut Süresi	/	30-Rum Süresi											Yaprak 02A					Cüz 21			Süre 30			Sayfa 403											
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٠٣

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

سُورَةُ الرُّومِ

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ

لَهِيَ الْحَيَاةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَاذَارَ كِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَا

اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْهِمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا

حَرَمًا آمِنًا وَيَتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ

اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ

بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ

جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

سُورَةُ الرُّومِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمِ ﴿١﴾ غَلَبَتِ الرُّومُ ﴿٢﴾ قَىٰ أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ

غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلِ

وَمِنْ بَعْدِ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ

اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Sürenin son kısmında, hakkı kabul etmemekte ısrar eden kâfirler, görmeme bakımından körlere benzetilir. Sonunda kaybedenlerin onlar olacağı, Hz. Peygamber (a.s.)'in ve müminlerin sabır ve sebat göstermeleri neticesinde muzaffer olacakları müjdelendir. Böylece sürenin başlangıcı ile sonu güzel bir uyum ortaya koyar.

Bismillahirrahmanirrahim
Rum /1 – Elif, Lâm, Mîm.

Rum /2- Rum /3 – Rumlara yakın bir yerde mağlub oldular.

Ama bu yenilgilerinden sonra galip gelecekler.

Edna 'I-araf: "Arap diyarının Rumlara en yakın yerinde" demektir.

Bi'setin 5. yılında Mekke müşriklerinin müminlere taziyeleri artmıştı. Müslümanlar Habeşistan'a hicrete yönelmişlerdi. Sasaneler de Bizans'ı çok müthiş bir şekilde mağlup etmiş; Ürdün, Filistin, Mısır, hatta Anadolu'yu onlardan alarak İstanbul Boğaz'ına Kadıköy'e dayandırmışlardı.

Gerek

Müslümanların, gerekse Rûmların üç-beş sene gibi bir zamanda düşmanlarını yenecekleri, hiç kimsenin hayal edemeyeceği bir şeydi. Böyle iken 2-5. âyetler iki gaybî müjde verdi: Rûmların galip geleceği sırada Müslümanların da zafer kazanacakları müjdelendi. Heraklyus, 624'de Azerbaycan'a kadar ilerlediğinde; Müslümanlar da Bedir zaferini kazanmalarından az sonra 627'de en büyük darbeyi vurup nihai zaferi kazanmalarından az sonra, Hudeybiye zaferini gerçekleştirdiler.

Rum /4- Rum /5 – Birkaç yıl içinde. Çünkü işleri karara bağlama yetkisi, başında da sonunda da Allah'a aittir.

O gün, müminler de, Allah'ın verdiği zafer sayesinde sevinecekler.

Allah dilediğini muzaffer kılar. Zira O, azızdır, rahimdir (mutlak galiptir, sınırsız merhamet ve ihsan sahibidir). [5,82 - 83]

Rum /6 – Bu, Allah'ın vâdidir. Allah verdiği sözden caymaz, fakat insanların ekserisi bunu bilmezler.

Rum /7 – Bildikleri, sadece dünya hayatının dış görünüşüdür; ama âhiretten habersiz, gafildirler.

Rum /8 – Onlar azıcık olsun kendi başlarına kalıp düşünmediler mi ki:

Allah gökleri, yeri ve ikisinin arasında olan bütün varlıkları gerçek bir gaye ile, belirli bir vâdeye kadar yaratmıştır.

Ama insanların birçoğu, Rab'lerinin huzuruna çıkacaklarını inkâr ediyorlar.

Bu âyet, onları kendi vicdanlarında bir muhasebeye davet etmekte ve vicdanlarından hareketle dış âlem hakkında birtakım gerçeklere ulaşmalarını istemektedir.

Rum /9 – Onlar dünyayı hiç dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden önce yaşayanların âkıbetlerinin nasıl olduğunu görüyorlar?

Onlar, kendilerinden daha güçlü idiler.

Toprağı alt üst etmiş, sular, maden, ekin gibi nimetlerden yararlanmış ve şimdikilerin yeri imar edilmişlerinden daha fazlasıyla imar etmişler, resulteri de kendilerine aşikâr, parlak deliller getirmişlerdi.

Ama hakikati reddettiler ve sonuçta yok olup gittiler.

Allah onlara asla zulmetmedi,

lâkin onlar kendi öz canlarına zulmettiler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
30-Rum Süresi	/											Yaprak 02B					Cüz 21			Süre 30			Sayfa 404												
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الرُّومِ

٤٠٤

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ

الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى

وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي

الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ

كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَرُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ

مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ

لِيظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ آسَؤُا السَّوْآى أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ

يَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ

كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفَخُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

Rum /10 – Sonra, o fenalık yapanların âkıbetleri, en fena bir âkıbet oldu.

Çünkü Allah'ın âyetlerini yalan saydılar.

Bir taraftan da onlarla eğleniyorlardı. [61.5; 5.49]

Rum /11 – Allah, kâinatı yaratmaya ilkin başlayan,

sonra onu tekrar yapan, öldürdükten sonra diriltendir.

İşin sonunda da hesap vermek üzere O'nun huzuruna götürüleceksiniz.

Rum /12 – Kıyamet koptuğu gün, o suçlu kâfirler ümitlerini tamamen kesip susurlar.

Rum /13 – Ortaklarından kendilerine bir tek şefaati dahi bulunmaz, zaten onlar ortaklarını da reddedeceklerdir.

Rum /14 – Kıyamet saati gelip çatıldığında,

işte o gün, müminlerle kâfirler birbirlerinden ayrılırlar.

Müminler cenneti, kâfirler ise cehennemi dolduracaklardır.

Rum /15 – İman edip yararlı işler yapanlar cennet bahçelerinde ağırılanarak neşelenirler.

Rum /16 – İnkâr ederek âyetlerimizi ve öldükten sonra dirilmeyi,

Allah'ın huzuruna çıkmayı yalan sayanlar ise, azaba atılırlar.

Rum /17 – Haydi siz akşama girerken, sabaha çıkarken

Allah'ı takdis ve tenzih edin, namaz kılın! [11,114; 20,130]

Rum /18 – Göklerde ve yerde hamd, güzel övgü O'na mahsustur.

İkinci vaktinde de, öğleye girerken de,

O'nu takdis ve tenzih edin, namaz kılın! [30,17; 17,78; 11,114]

Rum /19 – O, ölüden diriye çıkarır, diriden ölüyü çıkarır ve ölmüş toprağa hayat verir.

İşte siz de öldükten sonra böylece diriltileceksiniz. [36,33-34; 22,5-7; 7,57]

Rum /20 – O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerinden biri;

Sizi topraktan yaratmış olmasıdır.

Sonra dünyaya yayılmış beşeriyet haline geldiniz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
30-Rum Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الرُّومِ

٤٠٥

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
وَحِينَ تَصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا
وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ
مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾
وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ
﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا
إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ السِّنِّتِكُمْ وَالْوَانِكُمْ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنْأَمُكُمْ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ
خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Rum /21 – O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerinden biri de:

Kendilerine ısınmanız için, size içinizden eşler yaratması,

birbirinize karşı sevgi ve şefkat var etmesidir.

Elbette bunda, düşünen kimseler için ibretler vardır. [7,189; 4,1]

Rum /22 – O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerinden biri de:

Gökleri ve yeri yaratması, lisanlarınızın ve renklerinizin farklı olmasıdır.

Elbette bunda bilen ve anlayan kimseler için ibretler vardır. [29,43; 49,13]

Rum /23 – O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerinden biri de:

geceleyn veya gündüzün uyumanız ve O'nun geniş lütfundan geçim vesileleri aramanızdır.

Elbette bunda işiten kimseler için ibretler vardır.

Rum /24 – O'nun delillerinden biri de:

Gâh korku, gâh ümit vermek için size şimşegi göstermesi, gökten bir su indirip ölmüş toprağa onun sayesinde hayat vermesidir.

Elbette bunda aklını çalıştıran kimseler için ibretler vardır.

Rum /25 – O'nun
(varlığının ve kudretinin)
delillerinden biri de;
göğün ve yerin,
Kendisinin buyruğu ile
kaim olmaları,

belirlenen yerde
sapaşğlam
bulunmalarıdır.

Sonra sizi
yattığınız yerden bir
çağır mı, birden
kabirlerinizden
çıkıverirsiniz! [35,41;
22,65; 17,52; 79,13-14;
36,53]

Rum /26 –
Göklerde ve yerde kim
varsa O'nundur.

Onların hepsi,
O'na boyun eğder.

Rum /27 –
Mahlûkları ilkin yoktan
yaratan, ölümden sonra
da dirilten O'dur.

Bu diriltme O'na
göre pek kolaydır.

Göklerde ve yerde
yücelikte örnek olan
sıfatlar O'nundur.

Gerçekten O aziz
ve hakîmdir (mutlak
galiptir, tam hüküm ve
hikmet sahibidir).
[16,60]

Rum /28 – Bakın,
Allah size kendi
hayatınızdan bir temsil
getiriyor:

Hiç, elinizin
altındaki köle ve
hizmetçilerden, size
nasib ettiğimiz servette,
onların payları da
sizininki ile eşit olacak
derecede,

kendinize ortak
yaptığımız, kendinize
itibar ettiğiniz kadar
onlara da itibar edip
saydığınız

ortaklarınız var
mıdır?

İşte Biz aklını
kullanan kimseler için
âyetlerimizi böyle
açıkıyoruz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
30-Rum Süresi	/													Yaprak 03B			Cüz 21			Süre 30			Sayfa 406															
Bu Cüz Yaprağı git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الرُّومِ

٤٠٦

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ

دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذْ أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ كُلُّ لَه قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ

يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ

أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ

شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ

كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي

مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَالَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ

لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا

تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِمْو الصَّلَاةَ

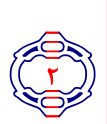
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ

وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

Rum /29 – Fakat
zalimler bir bilgiye
dayanmaksızın, körü
körüne heva ve
heveslerine tâbi
oldular.

Allah'ın
şaşırttığını artık kim
doğru yola getirebilir?
Onlar hiçbir yardımcı
da bulamazlar.

حزب

Rum /30 – O
halde sen, batıl
dinlerden uzaklaşarak
yüzünü ve özünü, hak
doğru olan İslâm'a yönel!

Yani Allah'ın
insanları yaratmasında
esas kıldığı o fitrata
uygun hareket et!

Allah'ın bu
hilkatini kimse
değiştiremez. İşte
dosdoğru din budur.

Fakat insanların
ekserisi bunu bilmezler.
[17,70; 2,138; 12,103;
6,116]

Rum /31- Rum /
32 – Başka her şeyden
geçerek O'na tam gönül
verin,

O'na karşı
gelmekten sakının,
namazı hakkıyla ifa
edin!

Ve asla dinlerini
parça parça edip

kendileri de öbek
öbek olan o
müşriklerden olmayın!

Öyle ki her hizip,
kendi yanındakiyle
böbürlenmektedir
[6,159].

Rum /33- Rum / 34 – İnsanlar bir derde düşünce, başka her şeyi unutarak

yalnız Rab'lerine gönülden yalvarırlar;

sonra Allah onlara nezdinden bir rahmet ve bolluk tattırınca,

bir de bakarsın ki onlardan bir kısmı Rab'lerine ortak koşuyor

ve böylece Allah'ın nimetlerine nankörlük ediyorlar.

De ki: "Bir süre eğlenin bakalım, yakında öğrenirsiniz!"

Rum /35 – Yoksa Biz onlara bir ferman indirmişiz de,

o ferman mı Allah'a şirk koşmalarını bildiriyor? [7,33; 7,71; 10,68; 12,40; 22,71; 53,23; 6,81]

Rum /36 – İnsanlara bir nimet, bir bolluk tattırdığımızda onunla sevinip şımarırlar.

Şayet kendi yaptıkları sebebiyle başlarına bir fenalık gelirse, hemen ümitsizliğe düşerler. [41,49; 4,78-79; 11,10]

Rum /37 – Görüp anlamıyorlar mı ki Allah dilediği kimsenin nasibini bol bol verir, dilediğinin nasibini kısar.

Elbette, bunda iman edecek kimseler için alınacak ibretler vardır.

Rum /38 – O halde yakınlarına, yoksula ve yolcuya hakkını ver!

Allah'ın rızasına nail olmak isteyenler için böyle yapmak daha hayırlıdır. Felaha erenler de işte onlardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
30-Rum Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

01

02

03

04

05

06

07

08

09

10

Hizb

01

02

03

04

٤٠٧

سُورَةُ الرَّوْمِ

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَقَهُمْ

مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۚ لِيَكْفُرُوا بِمَا

آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا

فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ۚ وَإِذَا آذَقْنَا النَّاسَ

رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ

يَقْنَطُونَ ۚ أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۚ فَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ

حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ

اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبِّ لَيْرَبُوا فِى

أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرَبُّوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ

اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ۚ اللَّهُ الَّذِى خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ

يَفْعَلُ مِنْ دَلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ

لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِى عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۚ

Rum /39 – (Şunu unutmayın:) Başkalarının mallarıyla artış sağlasın diye faize verdiğiniz para, zahiren fazlaşsa da Allah'ın nezdinde artmaz.

Ama Allah'ın rızasına arzulanarak verdiğiniz zekâtlar,

O'nun nezdinde bereketlenir.

İşte böyle yapanlar ödüllerini kat kat artırırlar.

Rum /40 – Allah O yüce Rabdir ki sizi yaratır, sonra rızıklandırır, sonra tayin ettiği vâde geldiğinde sizi öldürür, sonra da diriltir.

Düşünün bakalım: Sizin, ibadette Allah'a ortak yaptığımız putlar içinde bunlardan herhangi bir şeyi yapabilen var mı?

Allah onların iddia ettikleri ortaklardan münezzehtir, yücedir.

Rum /41 – Allah'ın buyruklarını umursamayan şu insanların

kendi tercihleri ile yaptıkları işler yüzünden karada ve denizde (bütün dünyada) bozukluk ortaya çıktı, nizam bozuldu.

Doğru yola ve isabetli tutuma dönme fırsatı vermek için,

Allah, yaptıklarının bazı kötü neticelerini onlara tattırır. [21,35; 2,155] [7,168]

Rum /42 – De ki:
“Dünyayı gezin de daha önce geçmiş toplumların âkıbetlerinin nasıl olduğuna bakıp anlayın!

Onların da ekserisi müşrik idiler.”

Rum /43 –
Öyleyse Allah tarafından, o geri çevrilmesi mümkün olmayan gün gelmeden önce,

sen yüzünü, özünü dürist bir şekilde dosdoğru dine yönelt!

O gün insanlar zümre zümre ayrılacaklardır.

Rum /44 – Kim inkâr ederse inkârının zararını kendisinedir.

Kimler de yararlı işler yaparlarsa, onlar da kendileri lehine iyi bir hazırlık yapmış olurlar.

Rum /45 – Zira Allah iman edip yararlı iş yapanları lütfu ile ödüllendirecektir.

O, kâfirleri asla sevmez.

Rum /46 – O'nun varlığının ve kudretinin delillerinden biri de;

Size rahmet eserlerini tattırması, emri ile gemilerin akıp gitmesi ve O'nun lütfundan nasip aramanız ve şükretmeniz için, rüzgârları müjdeci olarak göndermesidir.

Rum /47 – Ey Resulüm! Biz senden önceki ümmetlere de resuller gönderdik.

O peygamberler ümmetlerine parlak deliller getirdiler, ama çoğu iman etmedi.

Biz de o suçlulardan intikam aldık.

Çünkü müminleri desteklemek, Bize düşen bir borç idi.
[10,103; 3,4; 14,47]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
30-Rum Süresi	Yaprak 04B										Cüz 21					Süre 30					Sayfa 408									

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ الرُّومِ

٤٠٨

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ

كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ

أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ كَفَرَ

فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾ لِيَجْزِيَ

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

﴿٤٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِّقَكُمْ

مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ

فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا

عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُبْرِسِحَابًا

فَيَبْسُطُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ

مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ

﴿٤٩﴾ فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

Müvizeler, bu parlak delillerin bir kısmıdır. Allah'ın kâfirlerden intikam alması ise, onları cezalandırarak o zalimlerden, müminlerin intikamını alması demektir.

Rum /48 – Allah o azamet sahibidir ki rüzgârları gönderir, rüzgârlar bulutları kaldırır.

Sonra o bulutları gökte dilediği gibi yayar ve parça parça dağıtır.

Bir de bakarsın ki aralarından yağmur akıp duruyor!

Derken onu kullarından dilediklerine ulaştırınca, derhal yüzleri gülüverir. [7,57]

Rum /49 – Halbuki onlar, daha önce Allah'ın üzerlerine yağmur indireceğinden tamamen ümitsiz idiler.

Rum /50 – İşte bak, Allah'ın rahmetinin eserlerine!

Ölmüş toprağa nasıl hayat veriyor!

İşte bunları yapan kim ise, ölüleri de diriltecektir.

O, her şeye hakkıyla kadirdir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Rum /51 – Eger
Biz onlara sıcak, kavurucu bir rüzgâr göndersek, onlar da o yeşillikleri sararmış, kavrulmuş görseler, ondan sonra nankörlük etmeye koyulurlar. [56,63-67; 68,19-20]

Daha önce Allah'ın kendilerine ihsan ettiği sayısız nimetleri unuttular. Menfaatlerinin zedelendiğini görünce hemen o yüce Yaratıcı'yı itham etmeye kalkıştılar.

Rum /52 – Şunu
bil ki: Sen ne ölülere sesini duyurabilirsin, ne de arkasını dönüp uzaklaşan sağırlara bu daveti işittirebilirsin! [63,36; 67,10]

Rum /53 – Sen,
körleri de şaşkınlıktan, yanlış yola girmekten kurtaramazsın!

Sen ancak, âyetlerimize iman etmeye yatkın kimselere çağırını duyurabilirsin. Çünkü onlar hakka teslim olurlar.

Rum /54 – Allah o kadirdir ki sizi bir zaaftan yaratmakta, sonra zaafın ardından bir kuvvet yaratmakta, müteakiben kuvvetten sonra bir zaaf ve ihtiyarlık yapmaktadır.

O dilediğini yaratır. Her şeyi bilen, her şeye kadir olan, yalnız O'dur.

Rum /55 –
Kıyamet (duruşma) saati gelip çatığında suçlu kâfirler yemin ederek dünyada sadece bir saat kaldıklarını ileri sürerler.

Onlar (dünyada iken de doğruluktan) işte böyle döndürülüyorlardı.

Duruşma için kabirden kalkıp mahşere sevk edilen kâfirler, dünyada veya kabirde ancak bir saat kadar kaldıklarını söylerler. Burada şu ihtimaller vardır: 1- Yalan söylemeleri 2- Dünya hayatının süresini unutmış olmaları 3- Kendilerine yeterli ömür süresi verilmediği iddiasıyla mazeret kapısı aralamaya girişmeleri.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
30-Rum Süresi	Yaprak 05A										Cüz 21					Süre 30					Sayfa 409													
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٠٩

سُورَةُ الرُّومِ

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾

فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

بَعْدَ ضَعْفٍ قُوَّةٌ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Rum /56 –
Kendilerine ilim ve iman nasip edilenler ise derler ki:

“Siz Allah'ın kitabınca ba's (dirilme) gününe kadar durdunuz.

İşte bugün dirilme gündür, fakat siz bunu bilmiyordunuz.”

Rum /57 – O gün
zalimlere, mazeretleri fayda vermeyeceği gibi, onlardan özür dilemeleri de istenilmez.

Dünyaya gönderilip tarziye verme (Allah'ı razı etme), imanlı bir hayat sürme fırsatı tanınmaz.

Rum /58 – Biz
gerçekten bu Kur'an'da insanlar için nice meseller getirdik.

Eğer sen onlara mücize de göstersen, o kâfirler: “Siz ancak, batıl iddialar peşindesiniz” derler. [10,96-97; 6,111; 15,14-15]

Rum /59 – İşte
Allah, ilim peşinde olmayan, gerçeği aramayanların kalplerini böyle mühürler.

Rum /60 – O
halde sabret!

Çünkü Allah'ın vâdi kesindir.

Sakin ona inanmayanlar, seni dayanıksız bulmasın ve seni gevşeklige düşürmesinler

31-LOKMAN
SÜRESİ

Mekke'de nâzil olup 34 âyettir. Sure-i Şerifenin konuları arasında en dikkate değer bölüm Hz. Lokman'ın oğluna yaptığı nasihatları nakleden kısım olduğundan, bu hakikatlerin önemini göstermek üzere süreye Lokman adı verilmiştir. Lokman, Kur'an'da adı geçen tek hekim olmaktadır.

Önce Kur'an'ın hikmet dolu olan bir kitap olduğu vurgulanır. Sonra Allah'ın kâinata kudret, hikmet ve birliğine dair bazı deliller zikredilir. Peşinden Lokman'ın hikmetin ta kendisi olan tavsiyeleri bildirilir. Böylece akıl ve tefekkürün gayesi olan hikmet, beşeriyet için bir ideal olarak gösterilir. Daha sonra bazı vahdaniyet delilleri, insanın Rabbine ve O'nun dinine olan ihtiyacı bildirilip, bilgisi ne kadar ilerlese ilerlesin, insan için gayp olarak kalacak bir alanın hep mevcut olacağı hatırlatılır.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Lokman /1 – Elif, Lâ, Mîm.

Lokman /2 – Şunlar hikmet dolu kitabın âyetleridir.

Lokman /3 – İyi davrananlar için hidayet rehberidir, rahmettir.

Lokman /4 – Onlar namazı hakkıyla ifa ederler, zekâtı verirler, âhirete de tam olarak iman ederler.

Lokman /5 – İşte onlardır Rab'lerinden bir hidayet üzere olanlar ve işte onlardır felah bulanlar.

Lokman /6 – Öyle insanlar vardır ki hiçbir delile dayanmaksızın,

halkı Allah yolundan sapırmak ve onunla alay etmek için laf eğlencesi satın alırlar.

İşte onları zelil ve perişan eden bir azap vardır. [39,23]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
31-Lokman Süresi	/										Yaprak 05B					Cüz 21					Süre 31					Sayfa 410									
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ لُقْمَانَ

٤١٠

سُورَةُ لُقْمَانَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلَمْ تَرَ اَیَّاتِ الْکِتَابِ الْحَکِیْمِ ۙ هُدًی وَّرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِیْنَ ۙ

الَّذِیْنَ یُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَیُوْتُوْنَ الزَّکٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ یُوقِنُوْنَ ۙ

اُولٰٓئِکَ عَلٰی هُدًی مِّنْ رَّبِّهِمْ وَاُولٰٓئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۙ وَمِنَ النَّاسِ

مَنْ یَشْتَرِیْ لَهٗوَ الْحَدِیثِ لِیُضِلَّ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ بِغَیْرِ عِلْمٍ وَیَتَّخِذَهَا

هُزُوًا ۙ اُولٰٓئِکَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِیْنٌ ۙ وَاِذَا تُلِیْ عَلَیْهِ اٰیٰتُنَا وُلِّی

مُسْتَكْبِرًا ۙ کَانَ لَمْ یَسْمَعْهَا کَانَ فِیْ اُذُنِیْهِ وَقْرًا ۙ فَبَشِّرْهُ

بِعَذَابِ الْیَمِّ ۙ اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنَّٰتُ النَّعِیْمِ

ۙ خَالِدِیْنَ فِیْهَا وَعَدَّ اللّٰهُ حَقًّا ۙ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ ۙ

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَیْرِ عَمَدٍ تَّرَوْنَهَا وَاَلْقٰی فِی الْاَرْضِ رَوْاسِیَ اَنْ

تَمِیْدَ بِکُمْ وَبَثَّ فِیْهَا مِنْ کُلِّ دَابَّةٍ ۙ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمٰوٰتِ مَآءً فَاَنْبَتْنَا

فِیْهَا مِنْ کُلِّ زَوْجٍ کَرِیْمٍ ۙ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُوْنِیْ مَاذَا خَلَقَ

الَّذِیْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ۙ بَلِ الظَّٰلِمُوْنَ فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ۙ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nadr İbn Haris adında Mekkeli bir müşrik, İnan'la yaptığı ticaret esnasında acem masalları ihtiva eden kitaplar satın almış ve Mekkeli hemşehrilerine getirerek şöyle demişti: "Muhammed size Ad ve Semüd halklarının masallarını anlatıyor. Ben de size Rum ve Acem masallarını söyleyeceğim." Bunları okuyarak, aklı sıra halkı, Kur'an'dan uzak tutmaya çalışırdı.

Bazı müfessirler *lehv*'i, "Allah yolundan alıkoyan şarkı" olarak tefsir ederler. Nüzul sebebi olarak zikredilen bu olaylarla beraber, âyetin beyanının genel olup Kur'an'la alay edenlerin hepsini kapsadığı meydandır.

Lokman /7 –

Kendisine âyetlerimiz okunduğunda, sanki onları işiten kendisi değilmiş gibi, sanki kulaklarında ağırlıklar varmış gibi,

son derece kibirli olarak sırtını dönüp uzaklaşır. Onlara gayet acı bir azap verileceğini müjdele!

Lokman /8 –

İman edip, güzel ve makbul işler yapanlara naim cennetleri vardır.

Lokman /9 –

Ebedi kalmak üzere oralara girerler;

Allah'ın vaadi hakıdır, gerçektir. O, aziz ve hakîmdir (mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Lokman /10 – O

gökleri, gördüğünüz gibi, direksiz yarattı.

Yere de, sizi sarsmaması için, ağır baskılar, yani ulu dağlar koydu ve orada her türlü canlıyı üretip yaydı.

Gökten de bir su indirdik de orada her güzel çifti yetiştirdik.

[51,49]
Diğer muhtemel mâna: "O, gökleri, görebileceğiniz direkler olmaksızın yarattı."

Lokman /11 – İşte

bunlar Allah'ın yaratıklarıdır. Pekî, gösterin bakalım O'ndan başkası ne yaratmış! Doğrusu, o zalimler besbelli bir sapıklık içindedirler.

Lokman /12 – Biz
Lokmana "Allah'a şükret" diye hikmet verdik.

Kim şükrederse kendisi için şükreder.

Kim nankörlük ederse bilsin ki Allah müstağnidir, hiçbir şey muhtaç değildir, her türlü övgüye layıktır. [17,7]

Lokman /13 –
Lokman oğluna nasihat ederken: "Evladım! dedi, sakın Allah'a eş, ortak uydurma. Çünkü şirk pek büyük bir zulümdür." [17,23]

Lokman /14 – Biz
insana, annesine babasına iyi davranmasını emrettik.

Zira annesi onu nice zahmetlerle karnında taşımıştır.

Sütten kesilmesi de iki yıl kadar sürer.

İnsana buyurduk ki: "Hem Bana, hem de annene babana şükret,

unutma ki sonunda Bana döneceksiniz." [2, 233; 46,15; 17,24]

Lokman /15 –
"Eğer onlar seni, şerik olduğuna dair hiçbir bilgin olmadığı şeyleri,

Bana ortak saymaya zorlarsa sakın onlara itaat etme.

Ama o durumda da kendileriyle iyi geçin, makul bir tarzda onlara sahip çık.

Bana yönelen olgun insanların yolunu tut.

Sonunda hepinizin dönüşü Bana olacak

ve Ben işlediklerinizi tek tek size bildirip karşılığım vereceğim. [29,8]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
31-Lokman Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 06A

Cüz 21

Süre 31

Sayfa 411

سُورَةُ لُقْمَانَ

٤١١

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ

فَأِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ۝ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ

أُمُّهُ وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ

إِلَى الْمَصِيرِ ۝ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ

عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبِهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ

مَنْ آتَابَ إِلِيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي

صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ

لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝ يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ

الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ

لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝ وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ

مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ۝

"Kendileriyle iyi geçin, makul bir tarzda onlara sahip çık" demek günaha iştirak etmeksizin İslâm'ın razı olacağı iyilik ve insanlığın gerektireceği şekilde beraberlerinde bulun. Mesela yemek, içmek, giymek gibi ihtiyaçlarını düzene koymak, eziyet etmemek, ağır söylememek, hastalıklarını tedavi ettirmek, vefatlarında defnetmek gibi dünyaya ait yardımlarda bulunmak demektir.

Lokman /16 –
"Evladım, yapılan iş; bir hardal tanesi kadar küçük de olsa, bir kayanın içinde saklı da olsa, yahut göklerin veya yerin herhangi bir noktasında bile bulunsa, mutlaka Allah onu meydana çıkarır.

Allah öyle latif, öyle habirdir (ilmi gizliliklere pek kolay bir tarzda nüfuz eder). [21,47; 99,7-8] {KM, Luka 8,17; Matta 10,26; Markos 4,22}

Lokman /17 –
Evladım, namazı hakkıyla ifa et, iyiliği yay, kötülüğü de önlemeye çalış, ve başına gelen sıkıntılara sabret.

Çünkü bunlar azim ve kararlılık gerektiren işlerdendir.

Lokman /18 –
Kibirli davranarak insanlara yüzünü dönme, yerde çalmlı çalmlı yürüme!

Çünkü Allah kibirle kasılan, kendini beğenmiş, övünüp duran kimseleri asla sevmez. [17,37]

Lokman /19 –
Yürürken ölçülü, mütedil yürü.

Konuşurken sesini ayaarla, bağırarak konuşma.

Unutma ki seslerin en çirkinini, avazı çıktığında bağırarak eşeklerin sesidir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Lokman /20 –
Görmüyormusunuz ki Allah göklerde ve yerde olan şeyleri sizin hizmetinize vermiş.

Görünen görünmeyen bunca nimete sizi garketmiş?

Yine de, öyle insanlar var ki hiçbir bilgiye, yol gösterici bir rehberine veya aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın Allah hakkında tartışıp durur.

Lokman /21 –
Kendilerine: “Gelin, Allah’ın indirdiği buyruklara uyun” denilince:

“Hayır, biz babalarımızdan ne görmüşsek onu uyguluyoruz, sadece onlara uyarız” derler.

Peki şeytan atalarını o harlı ateş azabına çağırması olsa da mı onların peşinden gidecekler? [2,170; 43,22]

Lokman /22 –
Kim etrafına hep iyi davranarak yüzünü ve özünü Allah’a teslim ederse o kimse en sağlam tutumağa sarılmıştır.

Bütün işlerin sonu Allah’a raci olur. Kararlar onun divanından çıkar.

Lokman /23 –
Her kim de dini inkâr ederse, onun küfrü seni üzmesin.

Sonunda Bize dönecekler ve Biz de onlara yaptıkları her şeyi bir bir bildirip karşılığını vereceğiz.

Allah kalplerden geçen düşünceleri dahi bilir. [10,70]

“Bildireceğiz” demekten maksat, yaptıkları bütün kötülükleri bildirip onların ikrarlarını almaktır.

Lokman /24 – Biz onlara kısa bir süre ömür sürme imkanı veririz,

ondan sonra da şiddetli bir azaba mahkûm ederiz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
31-Lokman Süresi	/											Yaprak 06B					Cüz 21					Süre 31					Sayfa 412									
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ لُقْمَانَ

٤١٢

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ

وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي

اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْلَوْ كَانِ

الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَىٰ

اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَىٰ

اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ

إِنَّا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

﴿٢٣﴾ نَمَتَّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ

اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ مَافِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّ مَافِي الْأَرْضِ

مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا

نَفَدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ

وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

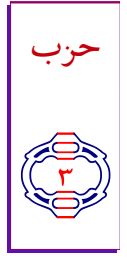
Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Lokman /25 –
Şayet onlara: “Gökleri ve yeri yaratan kimdir?” diye soracak olursan, elbette “Allah’tır” diye cevap verecektlerdir.

De ki: “el-Hamdü lillah! ki müşrikler bile O’nu inkâr edememektedirler.

Fakat onların ekserisi bunun anlamını bilmezler (yani o müşrikler bu itiraflarıyla, çelişki içine girdiklerini fark etmezler).”

Lokman /26 –
Göklerde ve yerde ne varsa Allah’ındır.

Muhakkak ki Allah müstağnidir, hamiddir (hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, her türlü övgüye layıktır).

Lokman /27 –
Eğer Allah’ın kelimelerini yazmak üzere, dünyadaki bütün ağaçlar, kalem olsaydı ve denizlere de yedi deniz daha katılıp bütün onlar da mürekkep olsaydı, bunlar tükenir yine de Allah’ın sözleri tükenmezdi.

Allah, öyle aziz, öyle hakîmdir (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir). [3,39-45; 4, 171; 18,109; 54,50; 79,12-13]

Lokman /28 – Ey insanlar! Sizin hepinizi yaratmak veya hepinizi öldükten sonra diriltmek bir tek kişiyi diriltmek gibidir.

Allah semîdir, basîrdir (her şeyi hakkıyla işitir ve görür). [36,82; 54,50]

Lokman /29 –

Bilmiyor musun ki Allah geceyi gündüze katıyor, gündüzi geceye katıyor, böylece sürelerini uzatıp kısaltıyor.

Güneşi ve ayı, hizmete koşmuş, her biri belirlenen bir vaadeye kadar akıp gidiyor. Gerçekten Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır. [22,61.70; 65,12]

Lokman /30 – Bu, böyledir. Çünkü Allah gerçeğin, hakkın ta kendisidir.

Müşriklerin O'ndan başka yalvardıkları tanrılar ise batıldır. Gerçekten Allah çok yücedir, çok büyüktür.

Lokman /31 – Görmezsiniz ki gemiler Allah'ın lütfu ile denizde yüzyür.

Bu, Allah'ın varlığının ve kudretinin bazı delillerini göstermek içindir.

Elbette bunda pek sabırlı, çok şükürlü olanlar için ibretler vardır.

Lokman /32 – Denizde iken onları dağlar gibi dalgalar kapladığında, bütün kalpleriyle yalnız Allah'a yalvarırlar.

Fakat O, onları kurtarıp karaya çıkarınca bir kısmı işi gevşetir, imanla inkâr arasında ortada kalır.

Bizim âyetlerimizi gaddar ve nankör olandan başkası inkâr etmez. [17,67; 29,65; 35,32]

Lokman /33 – Ey insanlar, Rabbinize karşı gelmekten sakının.

Öyle bir günden çekinin ki o gün hiçbir baba evladına asla fayda veremez, evlad da babasına fayda sağlayamaz.

Allah'ın vaadi elbette gerçektir. O halde sizi dünya aldatmasın ve çok hilekâr şeytan da sizi Allah ile aldatmasın, Allah'ın affına güvendesin. [4,120; 14,22] {KM, Hezekiel 18,20; Galatya. 6,5}

Lokman /34 – Kıyamet saatinin ne zaman geleceğini yalnız Allah bilir. Yağmuru da O indirir, rahimlerde olanı O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Hiç kimse nerede öleceğini de bilemez. Herşeyi mükemmel tarzda bilen ve her şeyden haberdar olan Allah'tır. [6,59]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
31-Lokman Süresi	/										Yaprak 07A					Cüz 21					Süre 31					Sayfa 413									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤١٣

سُورَةُ لُقْمَانَ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ

اللَّهُ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ

اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

فَلَمَّا نَجَّيَهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا

كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا

لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَن وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَن وَالِدِهِ شَيْئًا

إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا

يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ

الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

سُورَةُ السَّجْدَةِ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bazı alimlerimiz bu âyetteki beş bilinmeyen konuya *muğayyebatı-hamse* derler. Bir hadis-i şerife de bunu teyid etmek üzere "Beş şey vardır ki onları Allah'tan başkası bilemez" buyurulduktan sonra bu âyet zikredilmiştir. Münavi'nin dediği gibi, hadisin mânası: "Bu beş şeyi Allah'tan başkası, bütün özellik ve incelikleriyle, bilemez." Şu halde bu hadis Allah Teâlânın bazı makbul kullarına, hatta bu beşten bazı gaybi şeyleri bildirmesine mani değildir. Çünkü O, sınırlı gayblardandır. Mu'tezilenin bunu inkâr etmesi de mânasızdır.

Bir de şuna dikkat etmek gerekir. Gayb, mutlak gayb ve izafî gayb diye iki çeşittir. Âyet, mutlak gaybın, başkası tarafından bilinmesini reddediyor. İzafî gayb, bazı şartlara, bazı durumlara, bazı şahıslara göre gayb iken bazılarına göre gayb olmayan hususlara denir. Mesela İstanbul'daki insan, Tokyo'da cereyan eden hadiseyi bilemez. Ama vasıtalarla sahip olan kimse, televizyon teknolojisi sayesinde görebilir. Bir sene sonra yağmurun ne zaman, ne kadar yağacağı mutlak gaybdır. Ama Allah, dünya atmosferinde yağmurun sebeplerini varetikten sonra, diğer insanlar için yağmur zamanını bilmek gayb olduğu halde, meteoroloji uzmanları tahmin raporu verebilir.

Diğer bir konu ana karnındaki ceninin cinsiyetini bilme işidir. Son dönemde ultrason gibi cihazlarla bunu tesbit mümkündür. Âyet-i kerime "Rahimlerde olanı yalnız Allah bilir" buyuruyor. "Mâ" Arapçada en umumi bir lafızdır. Kapsamı son derece geniştir. Doğacak çocuğun her türlü maddî özelliklerine, genetik özelliklerine şamil olduğu gibi bütün istidatları, kabiliyetleri, hayat mukadderatı, ta cennete veya ceheenne girinceye kadar bütün özellik ve ayrıntıları dahildir ki bu gaybın yanında, kız mı erkek mi olacağı meselesi zikre bile değmez. Geçen asırlardaki müfessirler için, cinsiyeti bilmek mutlak gayb durumunda olduğundan, bazıları bilinmeyecek şeylere misal verme kabilinden bunu söz konusu etmişlerdir.

32-SECDE SÜRESİ

Mekke'de indirilmiş olup 30 âyettir. 15. âyetinde, âyetleri dinleyen müminlerin secdeye kapandığını ifade etmesinden ötürü bu süreye Secde süresi denilmiştir. Bu âyet, tilavet secdesi âyetlerindedir.

Süenin gayesi, iki bölüm halinde yer almıştır. Birincisi: Kur'an'ın, Allah'ın sözü olup, onu kabul edenlerin ve etmeyenlerin akıbetlerini bildirmek. İkincisi: Hz. Musa (a.s.)'a da böyle bir hak kitap verilerek İsrailoğullarının doğru yola ve zafere ulaştırılması. Süre, âhirette gerçekleşecek bazı durumlar bildirip, müminleri müjdeleyerek sona erer.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Secde /1 – Elif, Lâm, Mîm.

Secde /2 – Bu kitabın, âlemlerin Rabbi tarafından indirildiğinde hiçbir şüphe yoktur.

Secde /3 – Yoksa: “Onu uyardı mı diyorlar? Bilakis, o gerçeğin ta kendisidir.

Senden önce kendilerini uyarın hiçbir peygamber gelmemiş olan bir toplumu, doğru yolu bulmaları ümidiyle uyarman için Rabb'in tarafından gönderilmiştir. [30,41] İsmâiloğulları içinde çıkan tek Peygamber, Hz. Muhammed (a.s.) dir.

Secde /4 – Allah o hak mâbuddur ki gökleri, yeri ve ikisinin arasındaki varlıkları altı günde yaratmış, sonra da Arş'ına kurulmuş mutlak hükümandır. [7,54]

Sizin O'ndan başka ne hâminiz, ne şefaatçiniz yoktur. Hâla gereğince düşünmez misiniz?

Secde /5 – Gökten yere kadar her işi düzenleyip yönetir.

Sonra bütün bu işler, sizin hesabınıza göre bin yıl tutan bir günde O'na yükselir. [65,12]

Bu âyet, sırlarla dolu bir âyet olup akrebiyyet ile kurbıyyetin farkına işaret ediyor. Allah kulunda dilediği anda tasarruf eder, ona “Şahdamarından daha yakındır” Nasıl ki güneşin ışınları bütün parlak şeylere bir anda ulaşır. Kul ise ondan çok uzaktır, ona yükselmesi ömürlere sığmaz. Nitekim, yerdeki parlak şeyler güneşe yükselmezler. Âyette geçen “emi” iş demek olup maksat, kâinatın bütün hadiseleridir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
32-Secde Süresi	/											Yaprak 07B					Cüz 21					Süre 32				Sayfa 414				

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ السَّجْدَةِ

٤١٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم تَنْزِيلِ الْكِتَابِ لَارَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ

اِفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَيْهِمْ مِنْ نَذِيرٍ

مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ

مَالِكُمْ مِنْ دُونِهِ مَنْ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۝ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ

كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۝ ذَلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ

وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ

سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۝ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ

وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا

تَشْكُرُونَ ۝ وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ

جَدِيدٍ ۝ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۝ قُلْ يَتَوَفَّيْكُمْ مَلَكُ

الْمَوْتِ الَّذِي يُكَلِّمُكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝

Secde /6 – İşte gaybı ve şehadet, görünmeyen ve görünen âlemleri bilen, mutlak galebe ve kudret, mutlak rahmet sahibi O'dur.

Secde /7 – Yarattığı her şeyi güzel ve muhkem yapıp insanı ilkin çamurdan yarattı.

Secde /8 – Sonra onun neslini, önemsiz bir suyun özünden, meniden üretti.

Secde /9 – Sonra ona en uygun şeklini verdi, ona ruhundan üfledi.

Size kulaklar, gözler, gönüller verdi.

Ne az şükrediyorsunuz! [4,171; 17,85]

Secde /10 – Bir de: “Â! Toprağın dibinde toz olup kaybolduğumuz zaman,

gerçekten bu hale gelmiş olan bizler mi yeniden yaratılacağız!” derler.

Hatta onlar Rab'lerinin huzuruna varacaklarını da inkâr ederler.

Secde /11 – Sen de ki: “Sizi, canınızı almakla görevlendirilen ölüm meleği vefat ettirecek,

sonra da Rabbinizin huzuruna götürüleceksiniz.”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

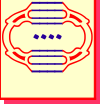
Secde /12 – Bir görseydin o suçluları: Rab'lerinin huzurunda, mahcupluktan başları önlerine eğilmiş şöyle derken:

“Gördük, işittik ya Rabbenâ! Ne olur bizi dünyaya bir gönder!

Öyle güzel, makbul işler yaparız ki!

Çünkü gerçeği kesin olarak biliyoruz artık!” [19,38; 67,10; 6,27-29]

سجده

Secde /13 – Eğer dileseydik bütün insanlara hidâyet verir, doğru yola koyardık.

Lâkin “Cehennem cinlerden ve insanlardan bir kısmıyla dolduracağım” hükmü kesinleşmiştir. [10,99]

Secde /14 – “Öyleyse, siz nasıl bugünkü buluşmayı unuttunuz ve bu unutmayı ömür boyu sürdürdüyüseniz,

Biz de bugün sizi unuttuk.

Yaptıklarınızdan ötürü, tadın bakalım sürekli azabı!” [45,34; 78,27-30]

Secde /15 – Bizim âyetlerimize ancak o kimseler inanır ki kendilerine o âyetler hatırlatıldığında, derslerini hemen alır, secdeye kapanır, Rablerine hamd, O’nu takdis ve tenzih ederler, asla kibirlenmezler.

Secde /16 – Teheccüd namazı kılmak için yataklarından kalkar, cezalandırmasından endişe ederek, rahmetinden ümit içinde olarak Rab’lerine dua edip yalvarırlar ve kendilerine nasib ettiğimiz mallardan Allah yolunda harcarlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
32-Secde Süresi	/											Yaprak 08A					Cüz 21			Süre 32			Sayfa 415							
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04					

٤١٥

سُورَةُ السَّجْدَةِ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ فَذُوقُوا

بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا

عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا

الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ

رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ فَلَا

تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا

يَسْتَوُونَ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ

الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا

فَمَا لَهُمْ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا

وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهِ تُكذِّبُونَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Secde /17 – İşte onların dünyada yaptıkları makbul işlere mükâfat olarak gözlerini aydın edecek, gönüllerini ferahlatacak hangi sürprizlerin, hangi nimetlerin saklandığını hiçkimse bilemez. [4,22; 10,26] {KM, II Korintos. 12,4}

Bu âyet, cennet nimetlerini pek güzel tavsif etmektedir. Hiç kimse kendisine saklanan nimetleri bilemez. Çünkü bu nimetler maddî gözlerden saklıdır. İbn Abbas’ın dediği gibi, bu dünyada, cennete dair bileceğimiz şeyler, sadece birtakım isimlerden ibarettir. Onların gerçek mahiyetleri dünyadaki hallerinden farklıdır. Allah Teâla hadis-i kudsî de şöyle buyurmuştur: “Salih kullarıma öyle nimetler hazırladım ki: ne göz görmüş, ne kulak işitmiş, ne de beşerden birinin hatırından geçmiştir.”

Secde /18 – Öyle ya, mümin olan, hiç fâsik gibi olur mu? Bunlar asla bir olamazlar. [45,21; 38,28; 59,20]

Secde /19 – İman edip, güzel ve makbul işler işleyenlere, yaptıklarına karşılık konukluk olarak Me’va cennetleri vardır.

Secde /20 – Yoldan çıkmış fâsikların ise barınakları cehennemdir.

Her ne zaman oradan çıkmak isteseler yine oraya itilirler.

Onlara: “Cehennem azabını yalan sayıyordunuz. Tadın da görün bakalım!” denir. [22,22]

Secde /21 – O
kâfirlerin dönüş yapmalarını ümidiyle, onlara en büyük azaptan önce, dünyada açlık, musibet, esaret, ölüm gibi peşin bir azap tattıracağız.

Secde /22 –
Rabbinin âyetleri ile kendisine nasihat edildiğinde sırtını dönüp uzaklaşan kimseden daha zalim kimse olur mu?

Biz o suçlulardan elbet intikam alıp onları cezalandıracağız.

Secde /23- Secde /24 – Şu bir gerçektir ki, sana verdiğimiz gibi Mûsâ'ya da kitap vermiş, sana vahyettiğimiz gibi ona da vahyetmiştik.

Dolayısıyla onun da böyle bir vahiy aldığından hiç tereddüdün olmasın.

Biz ona verdiğimiz kitabı, İsrailoğullarına rehber kıldık.

Onlar sabrettiği ve âyetlerimize kesin olarak inandıkları müddetçe,

Biz, emir ve irşadımızla onlardan doğru yolu gösteren önderler tayin ettik. [17,2]

Âyet-i kerime, Hz. Mûsâ (a.s.)'a, Hz. Muhammed (a.s.)'in dünyayı şereflendireceğine dair bilgi ihtiva eden bir kitabın gönderildiğini ifade etmektedir.

Yahut maksat şudur: İlahî vahiy yalnız Hz. Muhammed (a.s.)'a verilmiş değildir. Daha önce Hz. Mûsâ'ya da verilmişti. Onun için bu hususta şüpheye düşmek akıl kârı değildir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
32-Secde Süresi	/											Yaprak 08B					Cüz 21			Süre 32			Sayfa 416												
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ السَّجْدَةِ

٤١٦

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ

يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا

إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ

فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي

إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا

صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَ

أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ

الْمَاءَ إِلَى الْآرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ

وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ

وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣٠﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Secde /25 – Senin Rabbin kıyametteki büyük duruşma günü ihtilaf ettikleri hususlarda onlar arasında kesin hükmü elbet verecektir. [45,16-17]

Secde /26 –
Yurtlarında dolaştıkları nice nesillerin hayatlarını sona erdirmemiz, onları doğru yola irşad etmiyor mu?

Elbette bunda ibretler vardır.

Hâla nasihat dinlemeyecekler mi? [19,98; 7,92; 27,52; 22,45-46]

Secde /27 –
Görmüyorlar mı ki biz otsuz, kır araziye su sevk ediyoruz, onun sayesinde, hayvanların ve kendilerinin yiyecekleri ekinleri yetiştiriyoruz.

Hâla bunları görmeyecekler mi?

Secde /28 – Bir de: "Eğer iddianızda doğru iseniz bu fetih (zafer veya kesin hüküm) ne zaman? derler.

Secde /29 – De ki: "Fetih günü, kâfirlere imanları fayda vermez, onlara mühlet de verilmez." [4,84-85]

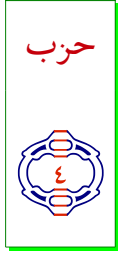
aSecde /30 –
Şimdi sen onları kendi hallerine bırak.

Yardımlarını veya onların helâk edilmelerini bekle!

Çünkü onlar da senin helâk olmanı bekliyorlar. [52,30; 11,93; 44,59]

33-AHZAP SÜRESİ

Medine' de hicri 5. yılın sonlarında nâzil olmuştur. 73 âyettir. "Birleşik düşman grupları (Ahzab) veya Hendek savaşı bu süre-i şerifinin en çok yer ayırdığı bir konu olduğundan, süre bu isimle adlandırılmıştır. Bu süre birtakım içtimai esasları, özellikle Hz. Peygamber (a.s.)'ın örnek aile hayatını vesile ederek bildirir. Tebennî (evlat edinme), zihar gibi bazı gelenekleri kaldırır. Peygambere karşı müminlerin davranışı, kadınların örtünmeleri, aile hayatı, gerçek müminlerin vasıfları, münafıkların karakteristik davranışları anlatılır. İnsanın büyük emaneti yüklenip, müminlerin buna sadık kaldıkları, münafık ve kâfirlerin ise hıyanet ettikleri bildirilerek süre sona erdirilir.

حزب

Ahzab: Grup, bölük, parti mânasına gelen hizb'in çoğuludur. Hicri 5. yılda Mekke müşrikleri, diğer müşrik kabilelerle güç birliği yaparak Medine şehrini kuşatıp İslâmîyeti imha etmeye teşebbüs etmişlerdi. Bu itilaf kuvvetlerinin hücumundan bahseden süre, bu isimle anılmıştır. Neticede umduklarının aksi oldu, perişan olup kaçtılar. Bu tarihten sonra müslümanlara bir taarruz hareketi yapamadılar.

Büyük çoğunluğu h. 5. yılda bu hadiselerin olduğu sıralarda nâzil olan süre, İslâmîyet aleyhinde, çokça kullanılmak istenen iki silaha, ayrıntılı olarak mesgul olur. Birincisi: maddi silahları, ikincisi: Hz. Peygamberin aile hayatının temizliğine dokunmak. Süre bu emelde olanların sonlarının hüsrân olduğunu bildirmektedir.

Sürenin geniş bir bölümü de Hz. Peygamberin aile hayatına karşı yapılan saldırıları anlatır. Onun hayatındaki nezâhet ve sadelik, bu itirazlara karşı en kuvvetli cevaptır. Ahzab harbinin vaki olduğu sıralarda İslâm toplumu kuvvet kazanma yoluna girmişti. Refah vesileleri ortaya çıkmıştı. Ezvac-ı tahirât da bu refahtan yararlanmak istediler. Hz. Peygamber yaşadığı sade hayattan ayrılmadığı gibi, ev halkının da bu prensibe sadık kalmalarını istiyordu. O, kendisinin ve ailesinin geçim seviyesinin, yoksul müminlerin hayat standardından yukarıda olmasını hiç uygun bulmadı. Dolayısıyla, dünya refahını tercih edecek eşlerinin kendisiyle yaşamaktan vazgeçmeleri gerekiyordu. Onları bu hususta serbest bıraktı. Onun bütün Arap yarınadasına hükmettiği sırada bile yaşadığı bu sade hayat ve eşlerine karşı olan bu tutumu, onun ruhani ve manevi faziletleri, Rabbinde ve âhiret mutluluğuna nasıl kuvvetle bağlı olduğunun müşahhas delilidir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
33-Ahzab Süresi	Yaprak 09A											Cüz 21					Süre 33					Sayfa 417														
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

٤١٧

سُورَةُ الْأَحْزَابِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تَظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾ أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَفْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

Bismillâhırahmânırahım

Ahzap /1 – Ey Peygamber, Allah'a karşı sorumluluklarını yerine getirmeye devam et, kâfirlerle ve münafıklara itaat etme. Muhakkak ki Allah her şeyi bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

Ahzap /2 – Rabbinden sana vahyolunan buyruklara uy, Allah ne yapıyorsan onların hepsinden haberdarır.

Ahzap /3 – Yalnız Allah'a dayanıp güven. Koruyucu olarak Allah yeter.

Ahzap /4 – Allah, hiçbir adamın içinde iki kalb yaratmamıştır. Kendilerine zihar yaptığınız eşlerinizi anneleriniz kılmamıştır. Evlatlıklarınızı da öz oğullarınız kılmamıştır. Bunlar ağızlarınızla söylediğiniz mânasız sözlerden ibarettir. Allah gerçeği söyler ve doğru yola iletir. [58,2: 33,37-40; 4,23]

Bu âyet Cahiliye devrinin iki âdetini kaldırmaktadır. Bunlardan biri zihar olup Mücadile süresinde daha geniş şekilde yer alacaktır. Zihar "sırt, arka" anlamına gelen zahr'dan gelip, kocanın eşine "Senin sırtın, annemin sırtı gibi olsun" diyerek bir nevi boşaması idi. O devirde bu durumdaki kadının zevciyet ilişkisi kalmaz, bununla beraber kocasının evinden ayrılma hürriyeti de olmadığı için, kadın iyice zor durumda kalırdı. Kaldırılan ikinci âdet (tebennî (evlat edinme) kurumu olup, müteakip âyet onu bildirmektedir.

Ahzap /5 – Oyleyse evlatlara babalarını esas alarak isim verin. Böyle yapmak Allah nezdinde daha doğrudur. Eğer babalarını bilmiyorsanız, bu takdirden onları kardeş veya mevlâ olarak kabul edin. Yanlış isimlerle yaptığınız hatalardan ötürü size vebal yoktur, ama kalplerinizin kasden yaptıklarında vebal vardır. Allah gafurdur, rahimdir (çok affedicidir, merhamet ve ihsanı boldur). [2,286]

Mevla kelimesi birçok anlama gelir. Burada: "köle iken hürriyetine kavuşmuş, âzatlı" mânasındadır.

Ahzap /6 – Peygamberin müminler üzerinde haiz olduğu hak, onların bizzat kendileri hakkında haiz oldukları haktan daha fazladır. (O, bir baba konumunda olduğundan) onun eşleri de müminlerin anneleridir.

Akrabalar miras bakımından Allah'ın kitabında, birbirlerine diğer müminlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak dostlarınıza bir iyilik yapmanız müstesna, yani dostunuza vasiyetle bir mal bırakabilirsiniz. Bunlar kitapta yazılıdır. [4,65; 8,72]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ahzap /7- Ahzap /8 – Bir vakit, Biz peygamberlerden, kuvvetli bir söz almıştık: Senden, Nuh'tan, İbrâhîm'den, Mûsâ'dan ve Meryem'in oğlu İsa'dan.

Evet onlardan pek sağlam söz almıştık ki vakti gelince O, sadıklara sözlerine bağlılıklarını sorsun. Kâfirlere ise gayet acı bir azap hazırladı. [3,81; 42,13; 5,109; 7,6]

Bu söz, elçilik görevini yerine getirmek, dini tebliğ ve öbür peygamberleri tasdik etmek konusundadır. Allah risaletlerini tebliğ ve ifa etme konusunda sözlerine gösterdikleri bağlılığı, ümmetleri önünde açıklayacaktır.

Ahzap /9 – Ey iman edenler! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani birleşik ordular üzerinize saldırmıştı da, Biz onlara karşı, bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah yaptığınız her şeyi görüyordu.

Hicretin 5. yılında Kureyş, bütün Arap yarımadasındaki gayr-i müslimleri Medine şehir devletinde yerleşmiş olan müslümanlar aleyhinde harekete geçirecek, akli sıra, kesin imha işini planlamıştı. Gatafan, Eşca, Mürre, Fezare, Süleym, Sa'd ve Esed kabilelerinden başka büyük bir Yahudi kabilesi olan Beni Nadir de bu koalisyona girmişti.

Medinede oturmaları itibarıyla Müslümanlarla aynı kaderi paylaşıtlarına dair kesin aktileri olan Beni Kurayza Yahudileri de, bu kuvvetlerin müslümanların işlerini bitireceği fikrine kapıldıklarından, bilahere onlar da, hıyanet edip düşman safına geçtiler. Böylece birleşik düşman askerleri 12.000'den fazla oldular. Müslümanların sayısı ise 3.000'i geçmiyordu.

Hiz. Peygamber Medine çevresine hendek kazdırıp çıkan toprağın arkasına askerlerini mevzilendirdi. Bir ay kadar süren kuşatma sırasında yardım alamayan müslümanlar iyice bunaldılar. Allah Teâlâ'nın gönderdiği soğuk fırtına düşman güçlerinin çadırlarını söktü, ateşlerini söndürdü, karargâhlarını darmadağın etti. Canlarının derdine düşerek dağılıp gittiler. Görünmeyen ordular, müslümanlara itimanan veren melaike ordularındı.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
33-Ahzab Süresi	/										Yaprak 09B					Cüz 21					Süre 33					Sayfa 418				

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْأَحْزَابِ

٤١٨

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ

وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

لِيَسْئَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا

أَلِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُفِّرُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ

جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ

اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ

مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ

بِاللَّهِ الظُّنُونَا هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا

اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ

يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ

النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ

إِلَّا فِرَارًا وَلَوْ دَخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا

الْفِتْنَةَ لَاتُوهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا وَلَقَدْ كَانُوا عَادُوا

اللَّهُ مِنْ قَبْلُ لَا يُولُونَ الْآذْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

Ahzap /10 – O vakit onlar hem üstünüzden, hem alt tarafınızdan gelmişlerdi. Gözleriniz şaşkınlıktan ötürü kaymış, yüreğiniz ağzınıza gelmişti.

Siz de Allah hakkında türlü türlü zanlar beslemeye başlamıştınız.

Ahzap /11 – İşte orada müminler çetin bir imtihana tâbi tutulmuş, şiddetle silkelenmiş ve kuvvetli bir şekilde sarsılmışlardı.

Ahzap /12 – Hani münafıklar ve kalplerinde hastalık (şüphe) olanlar: "Allah ve Resulünün bize zafer vaad etmesi, meğer bizi aldatmak içinmiş!" diyorlardı.

Ahzap /13 – Bir kısım: "Ey Yesribliler! Burada düşmana karşı koyamazsınız, mevzilerinizi bırakıp evlerinize dönmüzlü!" diyorlardı.

Onlardan bir başka bölük: "Evlerimiz korunmasız!" diyerek Peygamberden izin istiyorlardı.

Halbuki gerçekte evleri tehlikeye mâruz değildi, onlar sadece savaştan kaçmak istiyorlardı.

Hicrete kadar Medinenin ismi Yesrib idi. Daha sonra Medinetu'n-Nebi (Peygamberin Şehri) oldu.

Ahzap /14 – Demek Medine'nin her tarafından hücum edilseydi ve kendilerinden İslâm'dan dönmeleri istenseydi, hiç tereddüt etmeksizin, bunu derhal yapacaklardı!

Ahzap /15 – Halbuki daha önce, düşmandan kaçmayacaklarına dair Allah'a yemin ederek, söz vermişlerdi. Allah'a karşı verilen o ahitlerin hesabı elbette sorulacaktır.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ahzap /16 – De ki: Eğer ölümünden veya öldürülmekten kaçırırsanız, kaçmak asla size fayda vermez. Faraza başarmanız bile hayatta kalacağınız süre, nihayet çok sınırlıdır. [4,77-78; 62,8]

Ahzap /17 – De ki: “Allah size bir felaket dilsen, sizi Allah’a karşı korumak kimin haddine düşmüş?”

Yahut o size bir rahmet dilsen, bunu kim engelleyebilir ki?

Onlar, kendileri için Allah’tan başka ne bir koruyucu, ne de bir yardımcı bulamazlar.

Ahzap /18 – Allah içinizden bozgunculuğa meyledip savaştan alkoymak isteyenleri ve kardeşlerine: “Bize gelin” diyenleri elbet biliyor. Zaten bunlardan ancak pek az bir kısmı savaşa geliyorlardı.

Ahzap /19 – Savaşa katıldıklarında da size karşı pek cimri ve kısıkan davranırlar. Hücum eden düşmanın ortalağa saldığı büyük korku gelince, ölüm sekeratına düşmüş kimseinin bakışı gibi, gözleri dönmüş bir tarzda sana baktıklarını görürsün.

Korku hali geçince, Allah yolunda harcamada cimrice bir tavır içinde, keskin dilleriyle sizi incitirlerdi.

İşte onlar iman etmemişler, Allah da onların yaptıkları bütün işleri boşa çıkarmıştır. Bu, Allah’a göre kolaydır.

Ahzap /20 – Münafıklar birleşik kuvvetlerin çekilip gitmediklerini sanıyorlardı.

Şayet birleşik kuvvetler tekrar gelecek olsa, çok isterler ki çöldeki göçebeler içinde bulunsunlar da sizin savaşınız hakkındaki haberleri uzaktan sorsunlar.

Esasen, yanınızda bulunsalardı dahi, onlardan pek azı savaşılardı.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
33-Ahzab Süresi	/										Yaprak 10A					Cüz 21					Süre 33					Sayfa 419				

Bu Cüz Yaprğa git

٤١٩

سُورَةُ الْأَحْزَابِ

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ

وَإِذَا لَا تَمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ

اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ

اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ

وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ﴿١٩﴾ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ

تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ

سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ

اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢٠﴾ يَخْسَبُونَ

الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوَأْتَهُمْ بَادُونَ فِي

الْأَعْرَابِ يَسْئَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢١﴾

﴿٢٢﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا

اللَّهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا ﴿٢٣﴾ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ

الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ

اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٤﴾

Ahzap /21 – Hakikaten, Allah’ın Resulünde sizler için, Allah’a ve ahiret gününe kavuşmayı bekleyenler ve Allah’ı çok zikredenler için en mükemmel bir nümüne vardır.

Hislerine kapılan bazı kimseler, Hz. Peygamber (a.s.m)’in Mekke’de müşriklerin baskı ve takibatına mâruz kaldığı zaman asil bir örnek olduğunu, fakat Medine’ye hicretten sonra savaşlar, birçok evlilik, ganimet, dünya hâkimiyeti ile manevî tarafının azaldığını ileri sürerler.

Fakat Resul-i Ekrem’in gelmesinden maksat, bu hislerine mağlup insanları memnun etmek, onlara pratik kıymetten mahrum birtakım esaslar öğretmek değildi. Hz. Muhammed’in hedefi, bu dünyada yaşayan, çalışan insanlara yaşayışlarında uygulayabilecekleri kuralları öğretmek, onlara bu kuralları kendi yaşayışıyla izah ve tarif etmektir.

Ordu kurmasa, yaptırım gücü kazanmasa, hükümler koymasas, evlenmeses, dâvaları hükme bağlamasas, düşmanları mağlup ettikten sonra onları affetmeses, insanlara tam örnek olamazdı. Asıl bu gibi bütün beşerî faaliyetleri yapması, onların her birinde örnek tutumun ne olduğunu sözleriyle ve uygulamalarıyla göstermesi ile en mükemmel nümüne olmuştur.

Ahzap /22 – Müminler saldıran o birleşik kuvvetleri karşılarında görünce: “İşte bu, derler, Allah ve Resulünün bize vaad ettiği zafer!”

Allah da, Resulü de elbette doğru söylemişlerdir.” Müminlerin, düşman birliklerini görmeleri onların sadece, iman ve teslimiyetlerini artırdı.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ahzap /23 –
Müminlerden öyle
yiğitler vardır ki
Allah'a verdikleri sözü
yerine getirip
sadakatlarını ispat
ettiler.

Onlardan kimi
adağını ödedi, canını
verdi, kimi de şehitliği
gözlemektir. Onlar
verdikleri sözü asla
değiştirmediler.

Ahzap /24 –
Allah, böylece sadık
kalanları,
doğruluklarına karşılık
ödüllendirecek,
münafıkları da dilerse
azaba uğratacak veya
töbve nasib edip
tövbelerini kabul
buyuracaktır. Çünkü
Allah gafurdur,
rahimdir (çok
affedicidir, merhamet
ve ihsanı boldur).
[3,179; 47,31]

Ahzap /25 –
Allah, o kâfirleri, elleri
boş olarak, kin ve
öfkeleriyle geri çevirdi.

Müminlerin
savaşmasına hacet
bırakmadı. Herkes
anladı ki Allah pek
kuvvetlidir, mutlak
galiptir.

Ahzap /26 – O
kâfir düşmanlara
içeriden destek vererek
hiyanet eden Ehl-i
kitaptan Beni
Kurayza'yı da
kulelerinden indirdi ve
kalplerine korku saldı,
bir kısmını öldürüp,
diğer bir kısmını da esir
aldı. {KM, Tesniye
20,10-14}

Kurayza
Yahudilerinin Hz.
Peygamberle yaptıkları
anlaşmaya göre Kureys
ve müttetikleri
Medine'ye hücum
ederlerse Kurayza bu
saldırıya karşı
koyacaktı. Fakat
Kurayza savaş
ortasında hiyanet etti.
İçeriden düşmanları
destekledi. Kuşatmacı
düşman çekilince,
Yahudiler hiyanet
suçunun cezasını
chekeceklerini
beklediklerinden, zaten
savaş vaziyetine geçip
Medine civarındaki
kalelere girmişlerdi.
Hz. Peygamber,
düşman çekilince,
müslümanlar daha
dinlenmeden Kurayza
üzerine yürüme emri
verdi. Onları kuşatma
ise 25 gün kadar sürdü.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
33-Ahzab Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْأَحْزَابِ

٤٣٠

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ

مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۗ لِيَجْزِيَ اللَّهُ

الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ

عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۗ وَرَدَّ اللَّهُ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَابْغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ

الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ۗ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ

مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا

تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۗ وَأَوْرَثَكُمُ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ

وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضَالَهُمْ تَطُوعًا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرًا ۗ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسِّرْ حَكُنَّ

سَرَاحًا جَمِيلًا ۗ وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ

الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ۗ

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ

لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۗ

Sonunda Ensarın
önderlerinden Sa'd İbn
Muaz'ı hakem seçip
hükümüne razı olacaklarını
bildirdiler. Hz.
Peygamberin hükümüne razı
olsalardı, o daha önce Beni
Kaynuka Yahudi kabilesine
uyguladığı cezayı
uygulardı. Sa'd onlara
kendi Tevrat şeriatlarının
hükümünü uyguladı
(Tesniye, 20,10-15). Savaşta
katılanların
öldürülmesine, geride
kalan kadın, çocuk ve
yaşlıların esir edilmelerine
hükmetti. Onlardan 400
kadar savaşçı öldürülüp
arazileri müslümanların
eline geçti.

Ahzap /27 –
Onların arazilerine,
yurtlarına, mallarına,
hatta sizin ayak bile
basmadığınız topraklara
sizi vâris yaptı. Allah
her şeye kadirdir.

Ahzap /28 – Ey
Peygamber, eşlerine de
ki: “Eğer dünya
hayatını ve süsünü
istiyorsanız, gelin size
boşanma bedellerinizi
vereyim ve sizi güzelce
boşayayım.”

Ahzap /29 – “Yok,
eğer Allah'ı, Resulünü
ve âhiret mülkünü
isterseniz, haberiniz
olsun ki Allah sizin gibi
iyi hanımlara büyük
mükâfat hazırlamıştır.”

Süenin tefsirinin
baş tarafında
belirttiğimiz gibi, bu
tarihlerde, yani hicretin
5. yılından sonra,
müslüman toplumunun
maddî şartları nisbeten
iyileşti. Ezvac-ı tahirat
da bu refahtan biraz
yararlanmak istediler.
Hz. Peygamber
isteseydi bunları temin
ederdi. Fakat o zühd
prensibini, yoksul
müslümanların hayat
standartlarını esas
aldığından, ilahî irşadla
buna razı olmadı. Hatta
ciddî bir imtihan
geçirdi. Bu âyetin
talimatıyla bütün
eşlerini boşamak
durumu ile karşı
karşıya geldi. Onları ya
alışageldikleri sade
hayata devam, ya da
boşanma arasında
muhayyer bıraktı. Onlar
neticede dünya refahını
değil, Hz. Peygamberle
olan beraberliği tercih
ettiler.

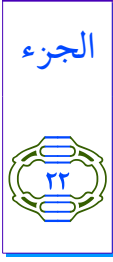
Ahzap /30 – Ey
peygamber hanımları!
İçinizden kim çirkinliği
aşıkâr bir günah işlerse,
onun cezası, iki kat
olur. Bu, Allah'a göre
kolaydır.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
33-Ahzab Süresi	/												Yaprak 01A						Cüz 22			Süre 33			Sayfa 421											
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٢١

سُورَةُ الْأَحْزَابِ

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا
 أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٢٢﴾ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ
 لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
 بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٢٣﴾
 وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
 الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ
 أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ
 فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ
 كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٢٥﴾ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ
 وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ
 وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ
 وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ
 كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٥﴾

Ahzap /31 – Ama kim Allah ve Resulüne itaat eder, güzel ve makbul işlere devam ederse

ona da mükâfatını iki misli verir ve ona cennette kıymetli bir nasip hazırlarız.

Ahzap /32 – Ey Peygamber hanımları! Siz herhangi bir kadın gibi değilsiniz.

Takvâ sizin sıfatınız olduğuna göre, namahrem erkeklerle hitab ederken tatlı ve cilveli bir eda ile konuşmayın ki

kalbinde hastalık bulunan bir şahıs, şeytani bir ümide kapılmasın.

Ciddi, ölçülü konuşun.

Ahzap /33 – Hem vakarla evinizde durun da,

daha önceki Cahiliye döneminde olduğu gibi süslenip dışarı çıkmayın,

namazı hakkıyla ifa edin, zekatınızı verin,

hülâsa Allah ve Resulüne itaat edin.

Ey Peygamberin şerefli hane halkı, ey Ehl-i beyt!

Allah sizden her türlü kiri giderip sizi tertemiz yapmak istiyor.

Âyette geçen Ehl-i beyt, Resulullahın ev halkıdır. Yani evzac-ı tahirat (eşleri), evlatları, damadı Hz. Ali ile torunları Hasan ile Hüseyin (r.anhüm) buna dahildirler.

Ahzap /34 – Oturun da evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve Resulullahın hikmetlerini anın.

Allah muhakkak ki latif ve habirdir (ilmi en gizli şeylere bile nüfuz eder).

Ahzap /35 – Allah'a teslim olan erkekler ve teslim olan kadınlar,

İslâm dinine iman eden erkekler ve iman eden kadınlar,

taate devam eden erkekler ve taate devam eden kadınlar,

dürüst erkekler ve dürüst kadınlar,

sabreden erkekler ve sabreden kadınlar,

mütevazi erkekler ve mütevazi kadınlar,

hayır yolunda infak eden erkekler ve infak eden kadınlar,

oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar,

ırzlarını koruyan erkekler ve ırzlarını koruyan kadınlar,

Allah'ı çok zikreden erkekler ve çok zikreden kadınlar var ya,

işte Allah onlara mağfîret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır. [49,14; 39,9; 2,238; 3,43; 30,26]

Ahzap /36 – Allah ve Resûlü herhangi bir meselede hüküm bildirdikten sonra,

hiçbir erkek veya kadın müminin o konuda başka bir tercihte bulunma hakları yoktur.

Kim Allah'a ve Resûlüne isyan ederse besbelli bir sapıklığa düşmüş olur. [4,65; 24,63]

Ahzap /37 – Hani hem Allah'ın nimet ve ihsanına, hem de senin iyiliğine nail olmuş olup da hanımını boşamaya karar vermiş olarak sana danışmaya gelmiş olan kişiye Sen:

“Eşini yanında tut Allah'tan kork” demiştin.

Allah'ın açığa çıkaracağı bir durumu içinde saklamıştın, çünkü insanlardan çekinmiştin.

Halbuki Allah'tan daha çok çekinmen gerekirdi.

Neticede, Zeyd eşini boşayıp onunla ilişkisini kestikten sonra,

Biz onu sana nikahladık ki, bundan böyle evlatlıkları, eşleriyle ilişkilerini kestikleri, onları boşadıkları zaman, o kadımlarla evlenmek hususunda müminlere bir güçlük olmasın.

Allah'ın emri her zaman gerçekleşir. [4,23]

Allah'ın ve Peygamberimizin ihsanlarına nail olan şahıs, Zeyd ibn Harise (r.a.)'dir. Çocuk iken esir düşüp köle olarak satılan Zeyd'i Hz. Hatice (r.a.) almış, daha sonra Hz. Peygamber (a.s.) ile evlendiği zaman ona hediye etmişti. Bilahere ailesi fideye vererek geri almak istedi. Peygamberimiz, isterse fidesiz olarak ailesine gitmesi hususunda onu muhayyer bıraktı. O ayrılmak istemeyince Hz. Muhammed (a.s.m.) onu evlat olarak ilan etti.

Hiz. Peygamber, Zeyd'in, halası Ümeyme'nin kızı Zeyneb ile evlenmesine vesile oldu. Fakat Zeyneb, köle asıllı olan Zeyd'i kendisine denk saymadığından, işin başından beri onunla uyum sağlayamadı. Sonunda Zeyd Hz. Peygambere gelip evliliğe son vermek istediğini söyledi. Durumu izleyen Hz. Peygamber (a.s.m.) bu neticeyi yerinde bulmakla beraber Zeyd'in yüzüne karşı söylemek de istemedi. “Eşini yanında tut!” diye aslı temennisini dile getirdi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
33-Ahzab Süresi	/											Yaprak 01B					Cüz 22					Süre 33					Sayfa 422									
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْأَحْزَابِ

٤٢٢

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ

يَكُونَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ

ضَلَالًا مُّبِينًا ۖ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ

عَلَيْهِ أَمْسِكَ عَلَيْكَ رَوْحَكَ وَأَتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا

اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا

قَضَى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ

أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ۗ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۗ مَا

كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ

فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۗ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا ۗ

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا

يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۗ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ۗ مَا كَانَ

مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ

اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ

ذِكْرًا كَثِيرًا ۗ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۗ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ

وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۗ

Zeyd boşayıp iddetini doldurunca Zeyneb serbest kaldı. Peygamberimiz çekinmesine rağmen, Allah onunla evlenmesini emretti. Böylece evlatlık kurumunu ilga işinde Hz. Peygamber, kendi nefisinden örnek vermek imtihanı ile karşı karşıya kaldı. Hz.

Peygamberin, bir gün Zeyneb'in güzelliğinin farkına varması neticesinde Zeyd'in onu boşadığı zamanı uyandıran ve nakil yönünden de sahih olmayan rivayetini, muhtevası da makul değildir. Zira halası kızı olarak öteden beri tanıyıp evlenmelerinde de tam bir aracılık yapan Hz. Peygamber'in onu yeni fark ettiği iddiasını doğru bulmak mümkün değildir.

Ahzap /38 – Allah'ın, kendisine takdir edip helâl kıldığı bir hususu yerine getirmekte Peygambere herhangi bir güçlük yoktur.

Sizden önce gelip geçen peygamberler hakkında da Alahın kanunu böyle cari olmuştur. Allah'ın emri, mutlaka yerini bulan bir kaderdir.

Ahzap /39 – Onlar öyle seçkin kimselerdir ki Allah'ın buyruklarını tebliğ ederler, O'nu sayıp çekinirler, Ondan başka kimseden çekinmezler. Hesaba çeken olarak Allah yeter. [6,124]

Ahzap /40 – Muhammed içinizden hiçbir erkeğin babası değildir, lâkin Allah'ın resulü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilir.

Ahzap /41- Ahzab /42 – Ey iman edenler! Allah'ı çok zikredin, Onu sık sık anın. Sabah akşam Onu takdis ve tenzih edin. [30,17-18]

Ahzap /43 – O'dur ki sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için feyiz ve rahmet indirir, melaikesi de sizler için dua ederler. O, müminlere gerçekten pek merhametlidir. [2,151-152; 40,7-9]

Ahzap /44 –
Allah'a kavuşacakları gün: "Selam!" iltifatı ile karşılanırlar.

O, onlara pek değerli ve cömertçe, bir mükâfat hazırlamıştır. [36,58; 10,10]

Ahzap /45- Ahzap /46 – Ey şanlı Peygamber! Biz seni insanlar hakkında şahit, müjdecî, uyarıcı,

Allah'ın izniyle O'nun yoluna davet eden bir peygamber ve aydınlatan bir lamba olarak gönderdik. [2,143]

Ahzap /47 – Sen, müminlere Allah'tan büyük bir lütfâ nail olacaklarını müjdele!

Ahzap /48 – Sakın kâfirlere, münafıklara itaat etme, onların verdikleri sıkıntılara şimdilik aldırma ve yalnız Allah'a dayan. Koruyucu olarak Allah yeter.

Ahzap /49 – Ey müminler! Mümin kadınlarla nikâh akdi yapp da onlara dokunmadan kendilerini boşayacak olursanız, onların iddet beklemelerini isteme hakkınız yoktur.

Bu durumda onlara müt'alarını vererek güzel bir şekilde boşayın. [2,236-237]

Müt'a: Koca tarafından boşadığı karısının gönlünü almak için vermesi gereken mal, para, elbise gibi şeylerdir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30											
33-Ahzab Süresi	/												Yaprak 02A						Cüz 22			Süre 33			Sayfa 423																
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

٤٢٣

سُورَةُ الْأَحْزَابِ

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ

وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذْيَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ

وَكَيْلًا ﴿٤٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ

ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ

مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ

أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا آفَاءَ اللَّهِ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ

عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الَّتِي

هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ

إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ

أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥١﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ahzap /50 – Ey Peygamber, Biz, şu gruplara dahil kadınları sana helâl kıldık:

Mehirlerini verdiğin eşlerin,

Allah'ın sana ganimet olarak verdiği elinin altındaki cariyeleler, seninle beraber hicret eden amca kızların, hala kızların, dayı ve teyze kızların.

Bir de kendisini mehir istemeksizin Peygambere hibe eden ve Peygamberin de kendisini nikâhlamak istediği mümin kadını, diğer müminlere değil, sadece sana mahsus olmak üzere helâl kıldık.

Bizim, müminlerin eşleri ve ellerinin altındaki cariyeleler hakkında gerekli kıldığımız mehir gibi hususlar, zaten malumumuz olup onları bildirmiştik.

Hibe yoluyla mehirsiz evlenmeyi sana mahsus kılmamız, nikâh konusunda senin için bir güçlük olmaması içindir. Allah gafurdur, rahimdir (çok affedicidir, merhamet ve ihsanı boldur).

Bildirilen hükümler: İznin en fazla sınırının dört hanım ile sınırlandırılması, velisiz, şahitsiz, mehirsiz evlilik akdi yapılmamasıdır. Diğer taraftan evlenmede şartlar müsait olursa, bir erkek en fazla dört kadınla evlenebilir. Kur'an'ın indirdiği toplumdaki, Yahudi ve Hıristiyan şeriatlarında olsun, sınırsız kadınla aynı anda evlenme imkanı dörde indirilmiştir. Şayet birden fazla kadınla evli olursa adaleti uygulama farzı getirilmiştir. Bildirilen evlilik hükümleri özette bunlardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
33-Ahzab Süresi	/												Yaprak 02B						Cüz 22			Süre 33			Sayfa 424											
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

Ahzap /51 – Ey Peygamber, eşlerinden dilediğini boşarsın, dilediğini yanında tutarsın.

(Ric'i talakla) boşayıp ayırdığını da yanında tutmak istersen, bunda sana bir vebal yoktur.

Bu hal onların sevinmeleri, mahzun olmamaları, yaptığın muameleden hepsinin hoşnud olmaları yönünden daha münasıptır.

Allah kalplerinizde olan her şeyi bilir. Allah alimdir, halimdir (her şeyi hakkıyla bilir, münasabı boldur).

Bu âyette tam kapsamlı bir taksim yapılmıştır. Zira insan eşini ya yanında tutar yahut boşar. Nikâh altında tutarsa ya eşiyile yatar yahut terk eder, kasm (nöbet uygulaması) yapar veya kasm yapmaz. Boşaması durumunda da ya onu serbest bırakır yahut tekrar almayı arzu eder.

Rivayete göre bu âyetin indirilmesinden sonra Hz. Peygamber (a.s.m.) eşlerinden Sevede, Cüveyriye, Safiyye, Meymüne ve Ümmü Habîbe'yi (r.anhünne) geri bırakmış, şu dört hanımı Hz. Âişe, Hafsa, Ümmü Seleme ve Zeynebi ise (r.anhünne) yanına almıştır. Allah hepsinden razı olsun. Demek ki azami dört hanım hükmünü böylece uygulamıştır.

Ahzap /52 – Bundan böyle artık başka kadınlarla nikâhlanman, bunları başka hanımlarla değiştirmen, kendilerini güzel bulup beğensen bile, sana helâl değildir.

Ancak elinin altındaki cariyele bunun dışındadır. Allah her şeyi gözetlemektedir.

سُورَةُ الْأَحْزَابِ

٤٢٤

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ

عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقْرَأَ عَيْنُهُمْ وَلَا يَحْزَنَ

وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ

تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ

وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ

غَيْرِنَاظِرِينَ إِنِّيهِ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ

فانتشروا ولا مُستأنسين لحديثٍ إنَّ ذلكم كان يُؤذى

النَّبِيَّ فَيَسْتَخِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَخِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا

سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ

أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا

رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا

إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِنْ تَبَدَّلُوا

شَيْئًا أَوْ تَخَفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

Ahzap /53 – Ey iman edenler! Yemeği izin verilmeksizin,

vaktine de bakmaksızın, Peygamberin evine girmeyiniz.

Fakat dâvet edildiğinizde hemen girin.

Yemeği yiyince hemen dağılın, yemekten sonra sohbele dalmayın.

Çünkü bu hareketiniz Peygamberi rahatsız ediyor, lâkin utandıgından, size karşı bir şey söylemiyordu.

Oysa Allah, gerçeği açıklamaktan çekinmez.

Eğer müminlerin annelerinden bir şey soracak veya isteyecek olursanız, onu perde arkasından isteyiniz.

Böyle yapmanız, hem sizin hem de onların kalpleri yönünden daha nezihdir.

Sizin Allah'ın Resulünü rahatsız etmeniz

ve kendisinin vefatından sonra onun eşlerini nikâhlamanız asla helâl değildir.

Çünkü bu, Allah katında büyük bir günahdır.

Ahzap /54 – Herhangi bir şeyi açığa vursanız da, gizleseniz de bilin ki Allah her şeyi pek iyi bilir. [40,19]

Ahzap /55 –

Peygamberin eşlerine ve mümin kadınlara: Babaları, oğulları, kardeşleri, kardeşlerinin oğulları, kızkardeşlerinin oğulları, müslüman kadınları ve malik oldukları köleler

hakkında bir günah yoktur. Bunlar onların evlerine gelebilir ve onlarla karşılaşabilirler. Bununla beraber, ey Peygamber eşleri, Allah'a karşı gelmekten sakının, çünkü Allah her şeye şahittir. [24,31]

حزب

Ahzap /56 – Muhakkak ki Allah ve melekleri Peygambere hep salat ederler.

Ey iman edenler! Siz de ona salat edin ve tam bir içtenlikle selam verin. [33,41-43; 2,157] Allah'ın salatu: Nebisini rahmetine mazhar etmesi, onun şanını yüceltmesidir. Meleklerin salatu Hz.

Peygamberin şanını yüceltme, müminler için duadır. Müminlerin salatu da, duadır. Selamları ise ona güven verme, ona kendileri tarafından vaki olabilecek zarar, saygısızlık gibi olumsuz durumlardan teminat verme anlamına gelir.

Demek ki salat-u selam, Hz. Peygamberin Allah Teâla tarafından getirdiği ne kadar ahkâm varsa hepsini kabul edip, devamlı sûrette ona verilen biatı yenileme mânasına gelir. Evet, her salavat bir teccid-i biattır.

Hatıra gelen bir soru da Hz. Peygamberin salata, dua ve rahmete ihtiyacı olmadığı halde bunun üzerinde önemle durmanın sebebidir. Şöyle denilebilir: Ümmetin Hz. Resulullah'a ihtiyacı fazladır. Hele bu ihtiyaç uzun ve tehlikeli, meşakkatli âhiret hallerinde son derece fazla olacaktır.

Resul-i Ekrem (a.s.m) in bu itibarı, tabir caiz ise Allah Teâla nezdindeki bu kredisi, ne kadar artarsa, bu imkânların kullanılması o derece fazlalaşacaktır. Her bir müslümanın ondan istifadesi daha da artacaktır. Demek ki salavat, nihayetsiz ümmetin, nihayetsiz ihtiyaçları ile ilgili olduğu için, ne kadar yapılsa yeridir.

Ayrıca salavatla müminler Hz. Peygambere karşı görevlerini daha sık hatırlamakta, onun buyruklarıyla irtibata geçme ve ona olan sevgilerini artırma vesilesi bulmaktadırlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
33-Ahzap Süresi	/											Yaprak 03A					Cüz 22					Süre 33					Sayfa 425									
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٢٥

سُورَةُ الْأَحْزَابِ

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ

وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ

وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَآتَّيَقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ

يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا

تَسْلِيمًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ

يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا كَتَبْنَا فَتَقَدِّحُوا

بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَ أَزْوَاجِكُمْ

وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ

أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذِنَنَّ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ

فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝

مَلْعُونِينَ أَيْنَ مَا تُقِفُوا أَخِذُوا وَقْتِكُمْ بِهَا ۝ سُنَّةَ اللَّهِ

فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ahzap /57 – Allah ve Resûlünün çirkin iddia ve davranışlarıyla incitenlere Allah dünyada da, âhirette de lânet etmiş ve onları zelim eden bir azap hazırlamıştır.

Ahzap /58 – Mümin erkek ve mümin kadınlara haksız yere, kötü söz ve hareketleriyle eziyet edenler, bir iftira ve aşkâr bir günah yüklenmişlerdir.

Ahzap /59 – Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve mümin kadınlara söyle:

Ev dışına çıktıkları zaman dış elbiselerini üzerlerine salıversinler.

Böyle yapmaları onların iffetli tanınmaları ve kendilerine sarıktılık edilerek incitilmemeleri yönünden en uygun bir davranıştır. Allah gafurdur, rahimdir (çok affedicidir, merhamet ve ihسانı boldur). [24,31] ;KM, I Korintos. 11,5-6)

Cahiliye aralarında kadınlar örtünmezdi. Erkeklerin dikkatlerini çekecek tarzda açılıp saçılan kadınlar fazla idi. Böyle kadınlar erkeklerle ümit verdiklerinden, onlar tarafından ilgi görürlerdi. İslâm kadının haysiyetini yüceltmek ve ahlâksız erkekler tarafından rahatsız edilmelerini önlemek için, iffetlerinin bir alameti olarak örtünmelerini emretti. Cilbab (dış elbise) gözler açık olsa da yüzün büyük kısmını, gerdanı ve bütün bedeni örten elbisedir.

Ahzap /60- Ahzap /61 – Münafıklar, kalplerinde bir hastalık bulunanlar ve şehirde müminlerin kusurlarını arayarak kötü haber yayanlar, bu hallerinden vazgeçmezlerse,

Biz onlara seni musallat ederiz de sonra orada ancak az bir zaman sana komşuluk edebilirler. Lânetlenirler, nerede rastlanırlarsa yakalanıp öldürülürler.

Ahzap /62 – Allah'ın daha önce gelip geçenler hakkındaki nizamı budur. Allah'ın nizamında asla bir değişiklik bulamazsınız.

Ahzap /63 –
İnsanlar senden kıyamet
saatinin sorarlar.

De ki: ona dair
bilgi Allah'ın
nezdindedir.

Ne bilirsin belki de
o saat yakındır! [16,1;
54,1; 21,1]

Ahzap /64 – Allah
kâfirlere lânet etmiş ve
onlara harlı bir ateş
hazırlamıştır.

Ahzap /65 – Onlar
onun içinde devamlı
kalacak

ve kendileri için ne
bir koruyucu ne de bir
yardımcı
bulamayacaklardır.

Ahzap /66 –
Yüzleri ateşte gâh bu
yana, gâh öbür yana
çevirileceği gün:

“Ah! derler, ah ne
olurdu!

Keşke Allah'a itaat
etseydik,

keşke Peygambere
itaat etseydik!” [25,27-
29]

Ahzap /67 – “Ey
Ulu Rabbimiz! derler,
sözün doğrusu, biz
önderlerimizin ve
büyüklerimizin
dediklerine uyduk, ama
onlar bizi yoldan
saptırdılar.”

Ahzap /68 – “Ey
Ulu Rabbimiz! Onlara
azabın katmerlisini ver,
en dehşetli lânetle lânet
et onlara!”

Ahzap /69 – Ey
iman edenler! Mûsâ'ya
eziyet edenler gibi
olmayın.

Eziyet ettiler de,
Allah onu, onların
dediklerinden akladı,
beri olduğunu ortaya
koydu.

O, Allah nezdinde
pek itibarlı bir kişi idi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
33-Ahzab Süresi	/													Yaprak 03B						Cüz 22			Süre 33			Sayfa 426												
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04											

سُورَةُ الْأَحْزَابِ

٤٢٦

Ahzap /70- Ahzap
/71 – Ey iman edenler!
Allah'a karşı gelmekten
sakının

ve hep doğru söz
söyleyin ki

Allah da işlerinizi
ve hallerinizi düzeltsin,

günahlarınızı
affetsin.

Kim Allah'a ve
Resulüne itaat ederse,
pek büyük bir mutluluk
ve başarıya nail olmuş
olur.

Ahzap /72 – Biz
emaneti göklere, yere,
dağlara teklif ettik de

onlar bunu
yüklenmekten
kaçındılar.

Zira
sorumluluğundan
korktular, ama onu
insan yükledi.

İnsan (bu
emanetin hakkını
gözetmediğinden)

cidden çok zalim,
çok cahildir.

Emanet: farzlar,
yükümlülükler, Allah'a
itaat, akıl ve düşünme
kabiliyeti şeklinde tefsir
edilmiştir. Kader sırrı
yani Allah'ın takdirine
razı olmaktır, diyenler
de vardır. İnsana verilen
benlik de emanetin bir
unsurunu teşkil eder.
Benlik bütün mahlûklar
içinde yalnız insana
verilmiştir. Eğer
insandaki ene (ben)
gerçek mahiyetini
anlayıp Rabbine
yönelmezse dünyayı
zulüm, inkâr ve şirkin
dehşeti ile dolduran bir
mahiyete dönüşür.
Vallahü a'lem

Ahzap /73 –
Bunun varacağı sonuç
da, Allah'ın münafik
erkekleri ve münafik
kadınları, müşrik erkek
ve müşrik kadınları
cezalandırması, mümin
erkek ve mümin
kadınların ise
tövbelerini kabul
buyurması olacaktır.

Allah gerçekten
gafurdur, rahîmdir (çok
affedicidir, merhamet
ve ihسانی boldur)

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ

لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ

لَهُمْ سَعِيرًا ۝ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا

اللَّهِ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ۝ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا

وَكُبَرَاءَنَا فَاصْلُنَا السَّبِيلَا ۝ رَبَّنَا اتِّهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ

الْعَذَابِ وَالْعَنَتِمْ لَعْنَا كَبِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ

اللَّهِ وَجِيهًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ

اللَّهِ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ

عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ

مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝ لِيُعَذِّبَ

اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ

اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

34-SEBE SÜRESİ

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
34-Sebe Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağına git

سُورَةُ سَبَأٍ

٤٢٧

Mekki olup 54 âyettir. Bu sûre-i şerife, ihtiva ettiği konulardan biri olan ve 15. âyette geçen Sebe' halkı sebebiyle bu ismi almıştır. Diğer birçok Mekki sûre gibi tevhid, nübüvvet ve âhiret esaslarını hatırlatmayı gaye edinir. Bu hakikatler bazı peygamber kıssaları ile desteklenir. Ezcümle: Hz. Davud (a.s.) ile Hz. Süleyman (a.s.)'a Allah Teâlânın verdiği iktidar, onların çağdaşı olan Sebe' medeniyeti anlatılırken, nimetin ancak şükürle devam ettiği dersi verilir. Müşriklerin şüpheleri izale edilir. Sûre kâfirleri tevhide davet ederek sona erer.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Sebe /1 – Bütün hamdler, güzel övgüler gerçek ilah olan Allah'a mahsustur ki göklerde ve yerde olan her şey O'nundur.

Âhirette de hamdler O'na mahsustur.

O hakîmdir, habîrdir (tam hüküm ve hikmet sahibidir, her şeyden hakıyla haberdardır). [92,13]

Sebe /2 – Yere giren ve oradan çıkan, gökten inen ve oraya yükselen ne varsa O, hepsini bilir. O rahîmdir, gafurdur (merhamet ve ihsanı boldur, çok affedicidir).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ

فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ

مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ

عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي

الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٣﴾

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ

كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

مِنْ رِجْزِ الْيَمِّ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ

مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ

إِذَا مَرَّ قَتْمٌ كُلُّ مَمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

Sebe /3 – Kâfirler: “Kıyamet saati bize gelmez, böyle bir şey yok!” diye iddia ettiler.

De ki: “Hayır! Rabbim hakkı için o gelecektir!”

O gaybları bilen öyle bir Zattır ki O'nun ilminden göklerde ve yerde zerre miktarı birşey bile kaçamaz.”

Zerreden daha küçük ve daha büyük hiçbir şey yoktur ki herşeyi açıklayan kitapta (levh-i mahfuzda) bulunmasın. [7,187; 20,15; 10,53; 64,7]

Sebe /4 – Böylece Allah, iman edip güzel ve makbul işler yapanları ödüllendirir.

İşte onlara bir mağfiret ve çok değerli bir nasib vardır. [59,20; 38,28]

Sebe /5 – Âyetlerimize karşı koymak için çalışanlara,

hükümümüzden kurtulacaklarını sananlara,

işrenç ve gayet acı bir azap vardır.

Sebe /6 – Kendilerine ilim nasip edilenler,

sana indirilen kitabın, Rabbin tarafından gelen gerçeğin ta kendisi olduğunu

ve o mutlak kudret sahibi, bütün güzel övgülere layık olan Allah'ın yolunu gösterdiğini bilirler. [7,43; 36,52; 30,56]

Sebe /7 – Böyle iken kâfirler kendi aralarında şöyle dediler:

“Siz ölüp de tamamen parçalandıktan ve çürüdükten sonra

size yeniden yaratılacağınızı söyleyerek peygamberlik iddia eden bir adam gösterelim mi?”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Sebe /8 – Yalan uydurup onu Allah'a mal ediyor; yoksa kendisinde delilik mi var, bir türlü anlayamadık." Hayır, öyle değil, âhirete inananlar azap içinde ve derin bir sapıklık içindedirler. **Sebe** /9 – Onlar gökte ve yerde önlerinde ne var, arkalarında ne var bakmadılar mı? Eğer dilersek onları yerin dibine geçiririz, yahut üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Elbette bunda Rabbine yönelen her kul için ibret vardır. [51,47-48; 36,81; 40,57] **Sebe** /10- **Sebe** /11 – Biz Davud'a tarafımızdan bir imtiyaz verdik: "Ey dağlar! Ey kuşlar! Onunla beraber tesbih edin, şevke gelip Allah'ın yüceliğini terennüm edin." dedik.

Ayrıca demiri ona yumuşattık (demiri şekillendirme kudreti verdik) "Bütün bedeni örtecek uzun zırhlar yap, onları dokumada intizama dikkat et ve siz de ey Davud ailesi! Hepiniz faydalı ve makbul işler yapınız, çünkü Ben burdan yaptıklarınızı görüyorum." buyurduk. [21,80] {KM, Mezmurlar 96,11-12; 97,5; 114,4} Demir madenini işletmeyi eskiden yalnız Hititliler ve Filistinliler biliyor ve bunun sırrını saklıyorlardı. Davud (a.s.) zamanında İsrailoğulları da işletmeye başlayıp, büyük bir kuvvet elde ettiler.

Bu âyetten itibaren, Cenab-ı Allah, bazı peygamberlere lütfettiği birtakım mucizelerden bahsetmektedir. Kur'an'ı Kerim'in âyetlerinin, birden fazla irşad vecihleri ihtiva ettiği, müfessirlerin ittifakiyle sabittir. Dolayısıyla bu âyetlerin bildirdikleri çeşitli mânalar arasında bir de, bilimsel ve teknolojik gelişmelere teşvik işareti sezilmektedir.

Peygamberler hidayet rehberi olarak gönderildikleri gibi, onları yaptıkları her işte örnek almaya çalışıp, rehberliklerinden yararlanmak da müminlerin düşen bir görevidir. Allah Teâla Peygamberlere mucize olarak verdiği nimetlerle onların nübüvvetlerini ispat etmenin yanı sıra, kâinata koyduğu bilimsel kanunlardan istifade içinde de onların örnek alınmalarını, işaret yoluyla teşvik etmektedir. Hatta denebilir ki manevî kemalati da, beşeriyete ilkin mucize eli hediye etmiştir. Bu gerçeğe bir işaret olarak geleneksel san'atlar, peygamberlerden birini san'atlarının piri ve önderi saymışlardır: (gemiciler Hz. Nuh'u, saatçılar Hz. Yusuf'u, terziler Hz. İdris'i gibi (aleyhimüs selam)

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
34-Sebe Süresi	Yaprak 04B											Cüz 22				Süre 34				Sayfa 428																
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ سَبَأٍ

٤٢٨

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالصَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ

أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ نَشَأَ نَحْسِفَ

بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَايَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا

يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَالنَّالَةُ الْحَدِيدِ ﴿١٠﴾ أَنْ اِعْمَلْ

سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلِسَلِيمُنَ الرِّيحِ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا

شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ

يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِن

عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِن مَحَارِبَ وَتَمَاثِيلَ

وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اِعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ

مِن عِبَادِي الشَّاكِرُونَ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ

عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتْ

الْجِنَّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Davud (a.s.)'ın dağları konuşurmasında gramafon, plak, teyp tekniğine; demirin yumuşatılması ve erimiş bakırın sel gibi aktılmasında, madenlerin işletilip sanayii geliştirmeye; Süleyman (a.s.)'ın bir günde iki aylık mesafeyi havaya binerek kat etmesinde uçak teknolojisine, Mûsa (a.s.)'ın değneği ile taştan, topraktan su çıkarmasında artezyene, İbrâhîm (a.s.)'i, ateşin yakmamasında ateşe dayanıklı maddelerden elbise yapmaya, İsâ (a.s.)'ın felçlileri hatta ölmüşleri tedavi edip diriltmesinde tbbi tedavinin en ileri noktalarına; Süleyman (a.s.)'ın ilimde ileri gitmiş vezirinin, iki bin km. lik uzaklıktan Belkis'ın tahtını getirmesinde televizyona hatta daha ileri seviyelere teşvik sezilmektedir. **Sebe** /12 – Süleyman'ın emrine de rüzgârı verdik. Onun sabah gidişi bir aylık mesafe, akşam dönüşü de bir aylık mesafe idi. Onun istifadesi için, erimiş bakırı kaynağından sel gibi aktıttık. Rabbinin izniyle cinlerden bir kısmı, onun önünde çalışırlardı. Onlardan kim emrimizden sapsa, onu zelil ve perişan eden bir azap tattırırđık. [21,81] {KM, I Krallar 7. bölüm; II Tarihler 4,6} **Sebe** /13 – O cinler ona kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanak ve leğenler, sabit kazanlar gibi istediği şeyleri yaparlardı. Ey Davud hanedanı, şükür gayreti içinde olun. Kullarından gereği gibi şükredenler çok azdır. Timsal: Canlı veya cansız bir şeyin biçimine benzer yapılan herhangi bir şekile dir. Onun için Razi bunun izahında "nakışlar" demekle yetinmiştir. Canlıların tasvirleri hadislerle yasaklanmış ise de, bir şeriatte mahzurlu olan şeyin bir başkasında mübah bırakılması mümkündür. Fakat Hz. Süleyman (a.s.) Tevrat ahkâmına bağlı idi. Tevratta ise süre yapmak yasaklandığından (Çıkış 20,4) Hz. Süleyman (a.s.)'ın yaptırdığı resimlerin cansızlara aid manzaralar ve nakışlar olduğu ihtimali ağır basmaktadır. **Sebe** /14 – Süleyman'ın ölüm fermanını çıkarmamızdan sonra, cinler ve çevresindekiler onun öldüğünü, ancak dayandığı asasını bir ağaç kurdunun yemesi sonucunda, kendisinin yere yıkılmasından sonra anlayabildiler. O, yere düşünce cinler kesin olarak anladılar ki şayet gaybı bilmiş olsalardı kendilerini zelil ve perişan eden angarya işlerde devam edip gitmezlerdi.

Sebe /15 –

Gerçekten Sebe' halkına oturdıkları diyarda bir ibret dersi vardı. Onların meskenleri sağdan soldan iki bahçe ile çevrili idi. Peygamberleri kendilerine dedi ki: "Allah'ın nimetlerinden yiyiniz, içiniz, O'na şükrediniz. Ne hoş bir diyar! Ne iyi, ne müsahahalı ve bağışlayıcı bir Rab!"

Sebe': Yemende yerleşmiş bir kabile adı olup başkentleri Ma'rib, bu günkü San'a civarında yer alıyordu. Kurdukları üstün medeniyet dillere destan idi. Hz. Süleyman (a.s.) vesilesiyle mânen de yükselen bu millet, daha sonra şirke ve tefrikaya mâruz kaldı. M.O. 5. asırda ünlü Ma'rib barajının çöküşü ile bu ülkenin yıkılışı da söndü.

Sebe /16 – Fakat

onlar bu davete sırtlarını döndüler, Biz de onların üzerlerine yüklemiş, hırçın mı hırçın, bendleri yıkan bir sel gönderdik.

O güzelim bahçelerini, içinde sadece buruk yemişli, ılgınlık, biraz da dikenli çok, meyvesi az ağaçlardan ibaret bozulmuş bahçelere çevirdik. [27,22;24]

Sebe /17 – Biz inkâr ve nankörlükleri sebebiyle onları böylece cezalandırdık. Zaten nankörlükte çok ileri gidenen başkasını cezalandırır mıyız?

Sebe /18 – Onların diyarlarıyla, feyz ve bereket verdiğimiz kutlu beldeler arasında sırt sırta vermiş, biri birinden görülebilen nice kasabalar var ettik ve bunlar arasında düzenli ulaşım imkânları sağladık.

"Oralarda geceler ve gündüzler boyunca, güven içinde gezin dolaşın!" dedik.

Meskûn yerlerin birbirine yakınlığı, ülkenin refah ve bereketini gösteriyordu. Feyz ve bereket verilen şehirler ise Şam şehirleridir.

Sebe /19 – Fakat onlar:

"Ya Rabbena, seferlerimizin arasını uzaklaştır (şehirlerimiz birbirine çok yakın, bunların arasını uzat, daha uzun mesafelere gidelim, ülkemizi genişlet) diye dua ettiler ve böylece kendilerine yazık ettiler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
34-Sebe Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 05A

Cüz 22

Süre 34

Sayfa 429

٤٢٩

سُورَةُ سَبَأٍ

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا

مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ

فَاعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَا لَهُمْ جَنَّتَيْهِمْ

جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِنِ اُكْلٍ خَمْطٍ وَاَثَلٍ وَشَىْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ذٰلِكَ

جَزَيْنَا لَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَاَهْلٌ نُّجَاوِىْ اِلَّا الْكٰفُرُوۡرَ وَجَعَلْنَا

بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا

السَّيْرُ سِيْرًا وَّفِيهَا لِيَالِي وَاَيَّامًا اٰمِنِيْنَ فَقَالُوۡا رَبَّنَا بَاعِدْ

بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوۡا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَا لَهُمْ اَحَادِيْثَ

وَمَزَقْنَا لَهُمْ كُلَّ مُمَرَّقٍ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لٰآيٰتٍ لِّكُلِّ صَبّٰرٍ

شٰكُوۡرٍ وَّلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْنَهُم اِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ

اِلَّا فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَمَّا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ

سُلْطٰنٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا

فِيْ شَكٍّ وَّرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حٰفِيْظٌ قُلْ اَدْعُوۡا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ

مِّنْ دُوۡنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوۡنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا

فِي الْاَرْضِ وَاَمَّا لَهُمْ فِيْهَا مِنْ شِرْكٍَ وَاَمَّا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظٰهِيۡرٍ

Biz de onları dillere destan olan, hayret ve ibretle bahsedilen masal haline getirdik, başka yerlere göç etmeleri suretiyle darmadağın ettik. Bunda elbette çok sabırlı, çok şükürlü olan kimselerin alacakları hayli ibretler vardır. [28,58; 16,112] Onlar kazanç hırsıyla, fakirleri daha çok soymak için yol konaklarının aralarının uzaklaştırılmasını bilfiil temenni ettiler.

Muir, o zaman Yemen ile Şam arasında ticaretin çok mühim olup iki tarafı da zenginleştirdiğini anlattıktan sonra Hadramut ile Eyle arasında yetmiş konak bulunduğu, bu konakların bugünkü konaklara uyduğunu belirtir.

Sebe'liilerin darmadağın olmaları darbimesel haline geldi. Öyle ki bugün bile Araplar, bir topluluğun darmadağın olmasından bahsederken: "Sebeliler gibi darmadağın oldu" derler.

Sebe /20 – Hakikaten İblis onlar hakkındaki zan ve temennisini gerçekleştirdi, muradına erdi. Müminlerden bir kısmı hariç, onun peşine düştüler. [7,17; 17,62]

Yemende tevhide inanan bir cemaatin devam ettiği, bu ayetten anlaşılabilir, tarihi ve arkeolojik bulgular da bunu desteklemektedir.

Sebe /21 – Aslında Şeytanın onlar üzerinde bir sultanı, zorlayıcı gücü yoktu. Ancak ahirete iman edeni, o konuda şüphe eden kimselerden ayırıp edip ortaya çıkaralım diye ona bu fırsatı verdik. Rabbin her şeyi hakkıyla gözetlemekteydi.

Sebe /22 – De ki: "Allah'tan başka, tanrılığını iddia ettiğiniz şeylere istediğiniz kadar yalvarın durun bakalım, ele ne geçireceksiniz? Onların ne göklerde ne yerde, size verecekleri zerre kadar bir fayda yoktur.

Onların oralarda en ufak bir ortaklıkları yoktur. Allah'ın onlardan bir yardımcı da yoktur. [35,13]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Sebe /23 – Allah'ın huzurunda, O'nun izin verdiğinden başkasının şefaati fayda vermez.

Nihayet o kıyamet saati dehşetinden duydukları korku gelince:

O dirilenler birbirlerine "Rabbimiz neye hükmetti?" diye sorarlar. Ötekiler: "Hak ve adalet neyi gerektiriyorsa o hükmü verdi" derler. "O, yüceler Yücesi, büyükler Büyüğüdür." [2,255; 53,26; 21,28]

Sebe /24 – Söyle onlara: "Göklerden, yerden sizi rızıklandıran kimdir?"

(Onların cevaplarını beklemeden.) "Allah'dır" de.

O halde ya biz veya siz, ikimizden biri doğru yol üzerinde veya besbelli bir sapıklıktayız." Bu âyet, münazarada insaf prensibine işaret etmektedir. Hakikate sahip olan kimse, başlangıçta bunu iddia etmeyecek, hakikat karşısında rakibi ile kendisini eşit mesafeye yerleştirecektir. Delilini ortaya koyan, netice alacaktır. Aksi halde tartışma gerçekleşemez.

Sebe /25 – De ki: "Siz bizim suçlarımızdan sorguya çekilecek değilsiniz,

biz de sizin yaptıklarınızdan sorgulanacak değiliz." [10,41; 109,1-5]

Sebe /26 – De ki: "Rabbimiz kıyamet günü hepimizi bir araya toplayacak

sonra da aramızdaki hükmü verecektir.

O, tam adaletle hükmeden ve her şeyi bilen bir Hâkimdir." [30,14-16]

Sebe /27 – De ki: "O'na şerik saydıklarınızı bana gösterin bakayım!

Hayır, öyle şey yok!

Doğrusu şu ki Allah, aziz ve hâkimdir (mutlak galip olup tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
34-Sebe Süresi	/																															

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ سَبَأٍ

٤٣٠

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنِ

قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ

اللَّهُ وَأَنَا أَوْيَاكُمْ لَعَلِّي أُوْفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا اجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ

الْفَتْاحُ الْعَلِيمُ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ لَكُمْ

مِيعَادٌ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا

بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ

رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ

اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

Sebe /28 – Ey Resülüm, Biz seni bütün insanlığa rahmetimizin müjdecisi, azabımızın uyarıcısı olarak gönderdik,

lâkin insanların ekserisi bunu bilmezler. [7,158; 25,1; 6,116; 12,103]

Bu âyet Hz. Muhammed (a.s.)'in risaletinin belirli bir millet, dil ve coğrafya ile sınırlı olmayıp evrensel, yani bütün zamanlar ve mekânlara için geçerli olduğunu açıkça gösterir.

حزب

Sebe /29- Sebe /30 – Bir de: "Eğer doğru söylüyorsanız vaad ettiğiniz kıyamet ne zaman gerçekleşecek?" derler.

De ki: "Sizinle öyle bir buluşma günümüz var ki

ondan ne bir saat ileri geçebilirsiniz ne de bir saat geri kalabilirsiniz!" [42,18; 71,4; 11, 104-105]

Sebe /31 – Kâfirler: "Biz ne bu Kur'an'a, ne de bundan öncekilere inanırız" derler.

O zalimleri; sen, Rablerinin huzuruna duruşma için getirildiklerinde, birbirlerine laf atarken bir görseydin!

Zebûn edilen, dünyada güçsüz bırakılanlar o kibirli olan önderlerine:

"Ah! Sizin yüzünüzden bu hallere düştük,

siz olmasaydınız biz de iman edecektik!" diyecekler.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Sebe /32 – Öte yandan dünyada iken kibirleneler o zebûn edilene, ezilenlere:

“Siz hidâyet geldikten sonra, biz mi sizi ondan uzaklaştırdık.

Bilakis, siz zaten suçlu kimselerdiniz!” [7,38-39; 14,21; 40,47-48]

Sebe /33 – Ezilenler de kibirlilere:

“Hayır! İşiniz gücünüz, gece gündüz dolap!

Siz daima Allah’a nankörlük etmemizi,

Ona birtakım şerikler uydurmamızı bizden isterdiniz” derler.

Ve böyle atışırken hepsi, azabı gördükleri o esnada, pişmanlıklarını içlerine atarlar...

O inkârcıların boyunlarına ateşten demir halkalar takarız.

Bu, yaptıklarının adil bir karşılığı değil midir?

Sebe /34 – Uyarılmak üzere Peygamber gönderdiğimiz hiçbir belde yoktur ki

onların ileri gelen, varlıklı ve şımarık olanları:

“Biz sizinle gönderilen şeyleri reddediyoruz, bunu böyle bilirsiniz!” demiş olmasınlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
34-Sebe Süresi	Yaprak 06A											Cüz 22					Süre 34					Sayfa 431														
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٣١

سُورَةُ سَبَأٍ

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ

عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ

اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُالَيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا

أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا ۗ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا

رَأَوْا الْعَذَابَ ۗ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ

هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ

مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

﴿٣٤﴾ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي

تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ لَهُمْ

جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ

يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Sebe /35 – Ve ilave ettiler: “Bizim malımız da, evladımız da sizinkinden daha fazla, sizden daha güçlüyüz.

Biz öyle iddia ettiğimiz gibi azaba falan da uğrayacak değiliz!” [26,111; 11,27; 6,53-133; 23-55-56; 9,55; 7,4; 11-17]

Sebe /36 – De ki: “Rabbim dilediği kimsenin rızıkını, nasibini bollastırır,

dilediğinin nasibini kısar.

Ama insanların ekserisi bu gerçeği bilmezler.”

Sebe /37 – Bizim nezdimizde size değer kazandıran şey, ne mallarınızın, ne de evlatlarınızın çokluğu değildir.

Şu var ki, iman edip güzel ve makbul işler yapanlara

bu gayretlerinden ötürü kat kat mükâfat verilecek ve onlar cennetin yüksek köşklerinde güven ve huzur içinde olacaklardır. [17,21]

Sebe /38 – Âyetlerimize karşı koymak için Peygamberlerimizle mücadele edenler

ve elimizden kaçıp kurtulacaklarını zannedenler ise zorla getirilip azabın içine atılacaklardır.

Sebe /39 – De ki: “Rabbim dilediği kimsenin rızıkını, nasibini bollastırır, dilediğinin nasibini de kısar.

Siz hayır yolunda her ne harcarsanız Allah onun yerini doldurur.

O rızık verenlerin en hayırlısıdır.”

Sebe /40 – Gün gelecek, hepsini mahşerde toplayacak, sonra da melaikeye: “Şunlar size mi tapıyorlardı?” diye soracaktır. [5,116; 25,17]

Sebe /41 – Onlar: “Müşriklerin iddialarından Seni tenzih ederiz. Bizim dostumuz, koruyucumuz onlar değil, sadece Sensin!

Hayır, onlar bize değil, cinlere tapıyor ve ekserisi onlara inanıyorlardı.” diye cevap verirler. [4,117]

Sebe /42 – İşte bugün kiminiz kiminize ne fayda, ne de zarar vermeye güç yetiremezsiniz.

O kâfirlere de diyeceğiz ki: “Yalan saydığınız o ateş azabını tadın da

yalan mıymiş gerçek miymiş söyleyin bakalım!”

Aşında sadece fayda söz konusu olup, zarar bahis mevzuu olmamasına rağmen böyle buyurulması şöyle açıklanabilir.

1. Aczlerinin tam olduğunu göstermek
2. Müşriklerin ibadet etmeleri halinde şeriklerin fayda, ibadeti terketmeleri halinde ise onlara zarar veremeyeceklerini bildirmek içindir.
3. Ebussuud gibi bazı müfessirlerin izahına göre fayda celbetme veya zararı savma kasdedilmektedir. Yani zarar kelimesinin başında hazf-i muzaf vardır.

Sebe /43 – Kendilerine parlak deliller halinde âyetlerimiz okunduğunda o zalimler:

“Bu, başka değil, sırf sizi atalarınızın ibadet ettiği tanrılarından uzaklaştırmak isteyen bir adam!” dediler.

Ve yine dediler ki: “Bu Kur’ân başka değil, sırf bir iftira!”

Ve yine kâfirler, gerçek kendilerine geldiğinde “Bu besbelli bir büyüden başka birşey değil!” dediler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
34-Sebe Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 06B

Cüz 22

Süre 34

Sayfa 432

سُورَةُ سَبَأٍ

٤٣٢

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهُولَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا

يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا

يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ

لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ

الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا

مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤَكُمْ وَقَالُوا

مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرٍ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ

إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا

أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا

بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفِرَادَى

ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ

لَكُمْ بَيْنَ يَدَيَّ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ

مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

Sebe /44 – Biz onlara Kur’ân’dan önce, okuyacakları kitaplar vermedik, keza senden önce onları uyarmakla görevli bir peygamber de göndermedik.

Sebe /45 – Kendilerinden, Mekke müşriklerinden öncekiler de hakkı yalan saymışlardır.

Halbuki bunların güç ve kuvveti onlarınkinin onda biri kadar bile değildir.

Buna rağmen azabı engelleyemediler.

Peygamberlerimi yalan saydılar ama, redlerine karşı Benim reddedişim nasıl olurmuş, iyice gördüler! [46,26; 40,82]

Sebe /46 – De ki: “Size bir tek nasihat edeceğim: İkişer ikişer veya teker teker Allah hakkı için durup düşünmenizi,

hem sonra bu arkadaşınızda delilikten eser olmadığını iyi anlamanızı istiyorum.

O, ancak şiddetli bir azaptan önce sizi sakındırmak için gelen bir peygamberdir.”

Sebe /47 – De ki: “Sizden bu hizmetim için hiçbir ücret istemiyorum, ücret sizin olsun!

Benim ücretim yalnız Allah’a aittir ve O, her şeye şahittir.”

Sebe /48 – De ki: “Rabbim hakkı, gerçeği, yerli yerine kor.

O bütün gaybı, bütün gizlileri bilir.”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Sebe /49 – De ki: “İşte gerçek geldi, bütün açıklığıyla ortaya çıktı. Yalan ve sahte olan ise sönüp gitmeye mahkumdur.” [17,81]

Sebe /50 – De ki: “Eğer ben yoldan saparsam, kendi aleyhime olarak saparım. Şayet doğru yolu bulursam, bu da Rabbimin bana vahyetmesi sayesinde. O herşeyi işitir, kullarına pek yakındır.”

Sebe /51 – Kıyamet günü o kâfirler can kaygısına düşükleri zaman bir görsen! Artık kaçacak hiç bir yerleri yoktur ve cehenneme yakın bir yerde yakalanmışlardır.

Sebe /52 – İş isten geçtikten sonra “Peygambere inandık” demektedirler; ama uzak yerden, ta dünyadan imanı nasıl alabilinler? [32,12] Maksat şudur: Dönüş ve tövbeleri dünyada kabul edilirdi. Halbuki dünya hayatı, çoktan geçmiş durumda. Dünya, şimdi âhiretten o kadar uzak ki! Bu muhali taleb etmektedir: Âhiretteki inanmalarının, dünyada iken müminlere imanlarının temin ettiği faydayı sağlamasını beklemektedirler.

Sebe /53 – Halbuki daha önce onu inkâr etmişlerdi ve uzak bir yerden gayba atıp tutuyorlardı! [18,22; 45,32]

Sebe /54 – Neticede, tıpkı daha önce benzerlerine yapıldığı gibi, kendileriyle arzu ettikleri şey arasına sed çekilir. Çünkü onlar, kıyamet hakkında gerçekten insanları kötü zanna düşüren bir şüphe içindeydiler.

Kâfirlerin arzuları, o günkü imanlarının geçerli olup, cehennemden kurtularak cennete girmeleri idi. Fakat bu temennileri gerçekleşmeyecektir

35-FATİR SÜRESİ
Mekdede indirilmiş olup 45 âyettir. Allah Teâlânın yaratıcılığını bildiren ve ilk âyette geçen Fâtır isminden dolayı bu isimle adlandırılmıştır.

Bu sûrede Allah'ın varlığına, birliğine, hikmet ve kudretine delalet eden çeşitli deliller gözler önüne serilir. Allah'ın yarattığı tabiatı iyi inceleyenlerin O'nu lâyıkıyla tanıyıp tazim edecekleri, bir sonuç halinde bildirilir (âyet: 28).

Şirk çürütülür. Bu gerçekler, bazı meseller aracılığı ile de müşahhas hale getirilir. Vahye kulak verip âhirete hazırlananları bekleyen mutluluk ile kâfirleri bekleyen kötü âkıbet hatırlatılır. İnsanların çoğunun nankörlüğüne rağmen Allah'ın onlara mühlet verdiği hatırlatılarak onlar, bu fırsat değerlendirmeye çağırılır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
34-Sebe Süresi	/	35-Fatır Süresi											Yaprak 07A					Cüz 22			Süre 35			Sayfa 433												
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٣٣

سُورَةُ سَبَأٍ

سُورَةُ فَاطِرٍ

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ۗ قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ فَأَتَمَّ

أَصِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنْ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۗ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَافُوتَ ۚ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ۗ وَقَالُوا

أَمْنَابِهِ ۗ وَآتَىٰ لَهُمُ التَّوَاوُسُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۗ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ

قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۗ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ

مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فَعَلَ بِأَشْيَاءِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ۗ

سُورَةُ فَاطِرٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ

مَثْنَىٰ وَثُلُثَ وَرُبَاعٍ ۚ يَرْزُقُهُمْ خَلْقَ مَا يَشَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۗ

مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ

لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۗ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا

نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۗ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ فَاتَىٰ تُوْفِكُونَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bismillâhırahmânırahîm

Fatır /1 – Hamd, gökleri ve yeri yaratan ve melaikiyi ikiye, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a mahsustur. O, yaratıklarından, istediğine, dilediği kadar fazla özellikler verir, Çünkü O herşeyi kadirdir. {KM, İşaya 6,2; Hezekiel 1,6}

Buradaki kanat sayıları, tahsis için olmayıp, çokluğu beyan etmek için misal kabilindedir. Zaten hemen peşinden gelen “yaratmada dilediği kadar fazla özellikler verir” kısmı da bunu teyid etmektedir.

Nitekim hadis-i şerife, Peygamber Efendimizin Cibril'i ulku kaplayan altıyüz kanadıyla gördüğü bildirilmiştir.

Âyet hilkatteki çeşitliliğe işaret buyurmaktadır. Mesela: güzel yüzler, güzel sesler, güzel saçlar, güzel hatlar, gözlerde güzelliği, boy ve endamda hoşluk, incelik, biçimde uyumluluk, organlarda tamamlık, güçte şiddet, akılda keskinlik, görüştü ve düşüncece verimlilik ve bereket, kalbde cesaret, ruhta hoşgörü, dilde güzel ifade, konuşmada yeterlilik, çeşitli kabiliyetler, işte beceriklilik ve maharet... ve daha bunlar gibi nice mükemmellikler sadece insan yaratılışıyla ilgili çeşitliliğe misal kabilindedir. Bunlara kuşlar, balıklar, kelebekler, atlar, aslanlardan, dünyayı yaldızlayan envai türlü çiçekler ve bitkiler âlemini, zerrelere, atomlardan galaksilere kadar makrokozmu dolduran çeşitlilikleri ilave ederseniz bu âyetin ne geniş bir âleme pencere açtığını anlayabiliriz.

Fatır /2 – Allah'ın insanlara göndereceği herhangi bir nimeti engelleyip tutacak güç bulunmaz. Onun vermediğini ise gönderecek kuvvet yoktur. O, öyle aziz ve hakimdir (mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir). {KM, Eyub 12,14; İşaya 22,22}

Fatır /3 – Ey insanlar! Allah'ın üzerinizdeki nimetlerini hatırlayın: Düşünün: göklerden ve yerden sizi rızıklandıran Allah'tan başka bir yaratıcı mı var?

Ondan başka tanrı yoktur. Böyle iken nasıl oluyor da (imandan inkâra) çevriliyorsunuz?

Fatır /4 – Eğer seni yalancı sayarlarsa buna üzülme. Senden önceki peygamberler de yalanlandı. Bütün işler nihai hüküm için Allah'a götürülür.

Fatır /5 – Ey insanlar! Allah'ın vaadi elbette gerçektir, öyleyse sakın dünya hayatı sizi aldatmasın; o çok hilekâr Şeytan da Allah'ın kerem ve merhametini ileri sürerek sizi aldatmasın. [31,33; 57,14]

Şeytan birçok kere insanı: "Allah kerimdir, senin ibadetine ihtiyacı yoktur. O gafurdur, rahimdir" diyerek günahlara veya "O herşeye vekildir" diyerek tembelliklere sürükleyip, imkânlarını kötüye kullanmaya sevk etmek ister.

Gerçi Allah'ın bu vasıfları vardır. Fakat öyledir diye mağrur olup aldanmak, Allah'a saygı göstermemek, Onun izzet ve celalini hesaba katmamak, Allah'ın cezasını tanımamak gibi bir cinayet işlemek olmaz. Keza Allah'ın iman edip makbul işler işleyen kullarına verdiği imkân ve derecelerden de göz göre göre bir mahrumiyete kimsenin razı olmaması gerekir.

Fatır /6 – Şeytan sizin düşmanınızdır, öyleyse siz de onu düşman kabul edin.

O kendi taraftarlarını, cehennemlik olmaya davet eder. [18,50; 36,60]

Fatır /7 – Kâfirlerle şiddetli bir ceza vardır.

İman edip güzel ve makbul işler yapanlara ise bir mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

Fatır /8 – Hiç kötü işleri kendisine güzel görünen kimse, iyilik edip dürüst işler işleyen kimse gibi olur mu?

Allah dilediğini sapıklık içinde bırakır, dilediğini doğru yola iletir.

O halde insanlardan ötürü üzülüp kendini mahvetme! Çünkü Allah onların bütün yaptıklarını bilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
35-Fatır Süresi	Yaprak 07B											Cüz 22				Süre 35				Sayfa 434										

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ فَاطِرٍ

٤٣٤

وَأَنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ وَاللَّهُ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ

بِاللَّهِ الْغُرُورُ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا

حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ

شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

أَفَمَنْ زَيْنَ لَهُ سَوَاءُ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ

وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ

اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا

فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَخْيَيْنَاهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ

النُّشُورُ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ

يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ

السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا يَعْلَمُهُ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ

وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Fatır /9 – Allah o Yüce Zatı ki rüzgârları gönderir. Onlar bulutu kaldırırlar, derken onu ölü bir beldeye sevkederiz ve onunla ölümünden sonra dünya yüzüne hayat veririz.

İşte ölülerin diriltilmesi de böyledir.

Fatır /10 – Kim izzet istiyorsa bilsin ki izzet tamamıyla Allah'ındır.

Güzel ve temiz sözler O'na yükselir. Amel-i salihî, güzel ve makbul işi de Allah yükseltir.

Kötü işleri gizlice tasarlayıp kuranlara şiddetli azap vardır.

Onların kurdukları bütün tuzaklar mahv olur. [4,139; 10,65; 63,8]

Âyette muhtemel olan birkaç anlam vardır.

1-Mealde tercih ettiğimiz durum: Güzel söz doğrudan Allah'ın katına çıkar! Amel-i salih ise Allah'ın onu yükseltmesine bağlıdır. 2- Güzel sözü yükselten amel-i salihdir. Söz ancak eylemle değer kazanır. Hadiste "Allah sözü amelsiz kabul buyurmaz" buyurmuştur. 3-Amel-i Salih, amilini yükseltir. kim izzet istiyorsa, amel-i salih işlesin, zira kula şeref ve izzet veren, budur.

Kısacası, izzet elde etmek hem sözde, hem de işte ortaya çıkan itaatla olur, yoksa gurur, tembellik, şeytanlık ve kötülüklerle değil.

Fatır /11 – Allah sizi (atanız Âdemi) topraktan, sonra(ki nesilleri de) nutfeden yarattı. Sonra sizi çift çift yaptı.

Onun bilgisi dışında hiçbir dişi ne hamile kalır, ne de doğurur.

Herhangi bir canlının ömrünün uzaması veya kısaltılması da mutlaka bir kitapta yazılıdır.

Bütün bunlar, Allah'a göre, elbette pek kolaydır. [6,59; 3,8-9]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Fatır /12 – (Allah sınırsız miktarda birbirinden farklı varlıkları yaratabilir. Bu cümleden olarak) iki denizin suyu bir olmaz: şu tatlı, içimi afiyetli, boğazdan kayırverir, o ise tuzlu, acıdır. Bununla beraber her iki denizden de taptaze et yersiniz ve takındığınız inci gibi süs eşyası çıkarırsınız.

Allah'ın lütfundan nasip arayıp bulmak için gemilerin suları yardımı, denizlerde devamlı dolaştıklarını görürsün. Umulur ki bütün bu nimetlere şükredersiniz. [55,22-23]

حزب

Fatır /13 – O gâh gündüzü kısaltarak geceyi uzatır, gâh geceyi kısaltarak gündüzü uzatır.

Güneş ve ayı meri altında hizmete koşturan da O'dur.

Bunlardan her biri belirlenmiş bir vâdeye kadar akıp gider.

İşte bütün bunları yapan, Rabbiniz olan Allah'tır.

Hakimiyet O'nundur. Ey müşrikler Sizin O'ndan başka yalvardığımız putlar ise bir çekirdek zarına bile hükmedemezler.

Fatır /14 – Şayet siz onlara seslenirseniz çağrınızı işitemezler, eğer işitseler bile icabet edemez, size cevap veremezler.

Kıyamet günü ise sizin kendilerini, ibadette Allah'a ortak saymamızı reddedeceklerdir.

Hiç kimse sana, herşeyi bilen Allah'ın gerçekleri bildirmesi gibi haber verilemez. [46,5-6; 19,81-82]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
35-Fatır Süresi	Yaprak 08A											Cüz 22				Süre 35				Sayfa 435																
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٣٥

سُورَةُ فَاطِرٍ

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا

مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ

حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ

فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ

فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمْ

اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ

مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا

مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ

وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى

اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ

وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا

لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِمَّا تَنْذِرُ الَّذِينَ

يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ

فَأِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

Fatır /15 – Ey insanlar! Siz hepimiz Allah'a muhtaçsınız.

Hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, her türlü övgülere ve hamdlere layık olan ise ancak Allah'dır.

İnsanın nazik bir yaratılışı olduğundan (4, 28) hangi mertebede olursa olsun Allah'a muhtaç olmaktan kurtulamaz. Emaneti taşıyan insan ruhunun duyduğu ihtiyaçlar o kadar çoktur ki, onun yanında diğer mahlûklara fakir bile denmez. İnsanın bu sınırsız ihtiyaçlarını tatmin edecek Allah'dan başka Mabud bulunmaz.

Fatır /16- Fatır /17 – O dilersenizi ortadan kaldırır ve yerinize başka mahlûklar yaratır. Bunu yapmak Allah'a zor değildir.

Fatır /18 – Hiç kimse bir başkasının günahını yüklenmez.

Eğer çok ağır bir yük altında ezilen biri, taşıma işinde başkasını yardıma çağırırsa, yükünden az bir kısmını bile taşımayı kabul etmez.

İsterse yardıma çağırıldığı onun yakın bir akrabası olsun!

Sen ancak Rablerini görmedikleri halde O'nu tazim eden ve namazlarını hakkıyla ifa edenleri uyarırsın (yani senin uyarman, peşin hükümlü inatçılara değil, ancak böyle yapmaya yatkın olanlara fayda verir).

Kim günahlarından temizlenir, arınırsa kendi lehine olarak arınır. Hepinizin dönüşü Allah'adır.

"Bi'l-gayb" hakkında başka muhtemel tefsirler de vardır: 1. İnsanlardan uzak, yalnız iken de Allah'ı tazim ederler. 2. Azabını görmedikleri halde, Rab'lerinin azabından korkarlar.

Bu âyet 29,13 âyetine aykırı değildir. Çünkü o âyet sapmadan başka, başkalarını saptırmak günahının cezasını bildirmektedir. Saptırma günahı da, sapma günahı gibi insanın kendi günahı olduğundan kendisini yüklenmektedir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Fatr /19- Fatr /22 –
Görenle görmeyen
(âma) bir olmaz.

Karanlıklarla aydınlık,

Gölge ile sıcak,

Dirilerle ölüler de bir
olmaz! (müminlerle
kâfirler bir olmaz.)

Allah, dilediği kimseye
hakkı iştirir, Sen
kâbirde olanlara sesini
elbette iştiriremezsin.
[11,24]

Fatr /23 – Sen sadece
uyarıcı bir
peygambersin.

Fatr /24 – Evet, Biz
seni gerçeğin ta
kendisine malik olarak,
rahmetle müjdeleyen ve
kâfirleri azapla uyarıcı
bir Peygamber olarak
gönderdik.

Zaten uyarıcı bir
peygamber gelmiş
olmayan hiçbir ümmet
yoktur. [16,36; 13,7]

Fatr /25 – Eğer seni
yalancı sayarlarsa,
üzülme. Bu yeni bir şey
değil.

Onlardan öncekiler de
gerçeği yalan
saymışlardı. Resulleri
onlara parlak deliller,
kitaplar ve özellikle
aydınlatici bir kitapla
gelmişlerdi. (Ammâ
nafile!)

Fatr /26 – Sonra da
Beni inkâr edenleri
tutup cezaya
çarpırdım. Benim
reddediğim nasıl
olmuş, görsünler
bakalım!

Fatr /27 –
Görmez misin ki Allah
gökten bir su indirir.
Onunla rengârenk,
çeşitli meyveler
yetiştiririz.

Dağlardan da beyaz,
kızıl, siyah ve türlü
türü renklerde yollar
varetmisizdir.

Fatr /28 – İnsanlardan,
hayvanlardan ve
davarlardan yine böyle
türü renklerde olanlar
vardır.

Kulları içinde ancak
âlimler, Allah'ı lâzım
geldiği tarzda tazim
ederler. Muhakkak ki
Allah, aziz ve gafurdur
(mutlak galiptir, çok
affedicidir).

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
35-Fatr Süresi	/													Yaprak 08B						Cüz 22			Süre 35			Sayfa 436				

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ فَاطِرٍ

٤٣٦

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ وَلَا

الظُّلُّ وَلَا الْحَرُورُ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ

يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ إِنْ أَنْتَ

إِلَّا نَذِيرٌ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ

أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ

وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ

كَانَ نَكِيرٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ

بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ وَمِنَ النَّاسِ

وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ

مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ إِنْ

الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا

مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ

لِيُؤْتِيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

Kur'an, Allah'ın
tanıtıcısı kalbe hitab ettiği
gibi birçok defa da akla
hitab eder. İçinde
yaşadığımız âlemin fizik
yapısının iyice
incelenmesini ister.
Böylece Allah'ın rahmet,
kudret, hikmet ve san'atının
oradaki görünüşlerini de
dikkat nazarlarına sunar.

Bu iki âyette muhataplar,
bitkiler âleminde, yer
küresinin kabuğunda,
dağlarda ve topraklarda,
insanlar ve hayvanlar
âleminde tezahür eden
muazzam ve muhteşem
çeşitliliği incelemeye davet
edilmektedirler. Aynı su ile
sulanan, aynı toprakta
yetişen, aynı güneşten
yararlanan bitkiler
âleminde birbirinden güzel
desenler, renkler, şekiller,
tatlar, kokular, özellikler ve
faydalar...

Madenlerin depoları olan
damar damar dağlardaki
farklı toprak yapıları,
renkler, çeşitler, özellikler,
faydalar... Sadece bir
petrolün milyonlarca
yıllarla ifade edilen
oluşumunu, mermer
damarlarında Nakkaş-ı
Ezelinin tecellilerini
düşünelim: O harika
renkler, şekiller, sağlam,
muhkem özellikler.

İnsanların ihtiyaçları için
hazırlanmış demir, bakır,
altın, gümüş, krom, çinko,
kurşun, fosfat, kalay,
uranyum, volfram, kömür,
boraks... filizleri ve
yatakları... Trilyonlarca
yaratıkların yüzbinlerce yıl
boyunca muhtaç oldukları
ne varsa hazırlanmış.
Tesadüfe en ufak bir yer
bulunabilir mi? Azıcık
bilenin buna ihtimal
vermesi mümkün değil. O
sadece bu âyette bildirildiği
gibi Yüce Yaradanın
azametini hayranlık
duymaktan başka bir şey
yapamaz. Böylece Kur'an
fizik, kimya, jeoloji,
botanik, zooloji gibi tabiat
bilimlerini bu ve başka
birçok âyetle teşvik eder, ta
ki kâinat kitabının
okunmasına kapılar
aralansın.

Fatr /29 – Allah'ın
kitabını okuyup ona
uyanlar, namazı
hakkıyla ifa edenler ve
kendilerine nasib
ettiğimiz imkânlardan,
gizli ve aşikâr olarak
hayır yolunda
harcayanlar, ziyan
ihtimali olmayan bir
ticaret umarlar.

Fatr /30 – Çünkü
Allah onlara
mükâfatlarını tam
tamına verecek, üstelik
lütüfandan onlara
fazlasını da ihسان
edecektir. Zira o
gafurdur, şükür'dür
(kusurları bağışlar,
kulların amellerini ve
şükürlerini kabul edip
fazlasıyla karşılık
verir).

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Fatır /31 – İlahi kitaplar içinde sana vahyettiğimiz bu kitap da, daha önceki kitapları tasdik eden ve gerçeğin ta kendisi olan bir kitaptır.

Allah kullanırın bütün yaptıklarından haberdar olup onları görmektedir.

Fatır /32 – Sonra Biz, kitabı seçtiğimiz kullarımıza miras verdik.

Onlardan kimi nefesine zulmeder. Kimi mütedildir, orta yolu tutar. Kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda öne geçer. İşte büyük lütuf budur.

Fatır /33 – (Onların mükâfatları) Adn cennetleridir. Oraya girerler, orada altın bilezikler, incilerle süslenirler, elbiseleri de ipektendir.

Fatır /34 – Şöyle derler: Hamdolsun bizden her türlü endişeyi gideren Allah'a. Gerçekten Rabbimiz gafurdur, şekürdür (çok affedicidir, kullarının mükâfatlarını fazlasıyla verir). {KM, Vahiy 7,17; 21,4}

Fatır /35 – Çünkü O, lütfü ile bizi devamlı kalmamak olan yerde yerleşirdi. Burada artık bize ne yorgunluk olacak, ne de usanç gelecek.

Fatır /36 – Kâfirlere ise cehennem ateşi var. Ne ölüm hükmü verilir ki ölsünler, ne de ateşin azabı hafifletilir.

Biz işte Allah'ı ve nimetlerini inkâr eden her nankörü böyle cezalandırırız. [20,74; 43,74-77; 17,97; 78,30]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
35-Fatır Süresi	Yaprak 09A											Cüz 22				Süre 35				Sayfa 437																
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٣٧

سُورَةُ فَاطِرٍ

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا

بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا

الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ

وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِنَ اللَّهُ

ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ

فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا

لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ

لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْغُوبُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ

كَفَرُوا وَالَّذِينَ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ

عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ

يَصْطَرِّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا

نَعْمَلُ أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمْ

النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ

عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

Fatır /37 – Onlar orada imdad istemek için şöyle feryad ederler:

“Ey Ulu Rabbimiz! Ne olur, çıkar bizi buradan, dünyaya geri gönder de, daha önce yaptıklarımızdan başka, güzel ve makbul işler yapalım!”

Allah onlara şöyle buyurur: “Biz, size, düşünüp ibret alacak, gerçeği görecek kimsenin düşüneneceği kadar bir ömür vermedik mi?”

Hem size peygamber de gelip uyardı.

Öyleyse tadın azabı! Zalimlerin hiç bir yardımcısı yoktur!” [40,11-12] [43,77-78; 17,15; 67,8-9]

Teçrübe ve imtihan zamanı olan bu süreyi yaşayan kimse için, Yaratanını bilmemekte bir özür kalmamıştır. Bu süre hakkında çeşitli rivayetler vardır. Bir hadis-i şerif bunu altmış yaş olarak belirler: “Kıyamet günü “altmış yaş yaşayanlar nerede?” diye nida edilir. Zira Allah Tealânın bu âyetindeki “ömür” den kasdedilen müddet budur”

Bir hadiste de: “Allah bir insana altmış sene ömür verince, artık bu hususta o kulunun mazeret ileri sürmesine imkân bırakmamıştır” buyrulur.

Bu hadis çokça vaki bir durumu bildirmek içindir. Daha az görülen başka durumlar da vardır. Başka yaş bildiren rivayetler var ise de, Allah'ü Âlem: “Büluğdan sonra her ölen hakkında, bu süre gerçekleşmiş demektir.” Altmış, Hz. Peygamberden rivayet edildiği üzere en üst sınırdır demektir. Yani bundan sonra kâfirlige hiç mazeret kalmıyor demektir.

Fatır /38 – Allah göklerin ve yerin gaybını bilir. O insanların kalplerinde olanları da tamamen bilir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Fatır /39 – Sizi dünyada halifeler, yani yöneticiler yapan O'dur.

Kim inkâr ederse onun küfrü kendi aleyhinedir.

Kâfirlerin inkârı, Rab'leri nezdinde kendilerine gazaptan başka bir şey artırmaz.

Kâfirlerin inkârı onların sadece zararlarını fazlalştırır. [35,39; 6,165]

Mekke'de bu sürenin nazil olduğu zaman düşünülürse âyetin bir mucize ihtiva ettiği anlaşılır. Zira âyet ümmet-i Muhammedin dünyevi hakimiyetini bildirmektedir.

Fatır /40 – De ki: Baksanıza, Allah'tan başka yalvardığınız şu şeriklerinize!

Gösterin bakalım bana: Dünyanın nerelerini yaratmışlar?

Yoksa göklerin yaratılmasında mı Allah'a ortaklıkları var?

Yoksa Biz onlara bir kitap verdik de onlar onun aydınlığında mı bulunuyorlar?

Sözün doğrusu şu ki: Zalimler birbirlerine sadece yalan, dolan ve aldanma vaad ederler.

Fatır /41 – Gerçek şu ki: Gökleri ve yeri yok olmaktan koruyan, Yüce Allah'tır. Şayet onlar yıkılacak olursa onları Allah'tan başka kimse tutamaz.

Doğrusu O halimdir, gafürdür (müsamahalıdır, cezalandırmada aceleci değildir, çok affedicidir). [22,65; 30,25; 35,1]

Fatır /42 – Kendilerini uyuracak bir peygamber geldiği takdirde,

ümmetler içinde, hidâyette en ileri derecede yer alacaklarına dair var güçleri ile yemin ettiler.

Ama kendilerine bir peygamber gelip uyarınca bu onların sadece nefretlerini artırdı. [6,156]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
35-Fatır Süresi	Yaprak 09B											Cüz 22				Süre 35				Sayfa 438										

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ فَاطِرٍ

٤٣٨

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ

الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ

إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي

مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ

كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنَّ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا

إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا

وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا

غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ

لَيَكُونَنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ

إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ

الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ

فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ

مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

Fatır /43 – Sebebi ise: dünyada sırf böbürlenip büyüklük taslamak

ve bir de kötü bir tuzak kurmak istekleriydi.

Halbuki kötü tuzak, sadece hazırlayanın ayağına dolandır, sadece onu perişan eder.

Onlar daha öncekilerin uğradıkları feci âkıbetten başka bir şey mi bekliyorlar?

Sen Allah'ın nizamında hiçbir tebdil, hiçbir değişiklik bulamazsın! [13,11; 17,77; 48,23]

Fatır /44 – Dünyada hiç dolaşıp da, kendilerinden önce yaşamış ümmetlerin âkıbetlerinin nasıl olduğuna bakmadılar mı?

Onlar, bunlardan daha güçlü idiler.

Ne göklerde ve ne de yerde Allah'ı engelleyecek bir şey yoktur.

Çünkü O alimdir, kadirdir (her şeyi hakkıyla bilir ve her şeye gücü yeter).

Fatır /45 – Eger
Allah insanları
işledikleri günahlar
yüzünden
cezalandırarak olsaydı,
dünyada tek bir insan
bile bırakmazdı; ama
Allah onların cezasını
belirlenmiş bir vaaadeye
kadar erteler.

O vaadeleri geldiği
vakit hükmünü yerine
getirip onları
cezalandırır. Çünkü
Allah kullarını
tamamen görmektedir.
{KM, Mezmurlar
130,3}

Bazı tefsirler, "İnsanın
günahlarının uğursuzluğu
yüzünden bir tek hayvan
bile kalmazdı" demişlerse
de, "Deprenir bir insan
bırakmazdı" mânasına
olması daha mâkuldür.
Çünkü âyetteki "onlar"
zamirinin akıllı varlıklar
hakkında kullanılması, akla
daha yakındır.

36-YASİN SÜRESİ

Mekke devrinin ortalarında
inmiş olup 83 âyettir.
İsmi Kur'an-ı Kerim en
kısa âyeti olan ilk âyetinden
almıştır. Süre, Kur'an'ın
dört esas maksatından üçü
olan tevhid, âhiret ve
risaleti ayrıntılı denecek
derecede ele alır. Şöyle ki:
1. Allah Teâlânın
gökyüzünde tezahür eden
kudreti, güneş ve ayın
hikmetleri, gece ve
gündüzün oluşumu, bitkiler
ve hayvanlar âleminde,
insanın yaratılışında
tezahür eden deliller
hatırlatılarak bütün bunların
tek olan Yüce Yaratıcıyı
gösterdiği zihinlere
yerleştirilir. 2. Ölmüş
yeryüzünün her sene bahar
mevsiminde diriltilmesi,
insanın bir damla sudan
yaratılması, ölümlerin
diriltilmesinin delili olarak
anlatılır. 3. İnsanlık
tarihinde risaletin öteden
beri mevcut olup Hz.
Muhammed (a.s.) ile devam
ettiği, mahiyet olarak
beşerden başka bir şey
olmayan elçilerin sadece
ilahî mesajı tebliğ ile
görevli oldukları, onların
bu ağır vazifeden ötürü
insanlardan hiçbir karşılık
beklemedikleri bildirilir.

Süre bu gerçekleri çok özülü,
etkili ve düşündürücü bir
üşupla anlatır. Hz.
Peygamber (a.s.): "Yâsin
Kur'an'ın kalbidir"
buyurmuştur. Gerçekten bu
süre, kirlenen ruhlara ve
canlara, temizlenmiş kanla
süreklilikle olarak hayat
bahşeden, çarpıp duran
manevî bir kalp
durumundadır. Hz.
Peygamber: "Ölmek üzere
olanların yanında Yâsin
süresini okuyunuz"
buyurmakla, onun ölümcül
durumda olanlara bile
hayatiyet vereceğini
bildirmiştir. Gerçekten
âhirete doğru yolculuğun
sonunda bu hakikat dersini
dinlemek pek önemlidir.
Bazı alimler ise ölümlerin
bile ondan
faydalanacaklarını, kabrin
başında okunmasının
hadiste yeri olduğunu kabul
etmişlerdir.
Bismillâhırahmânırahim
Yâsin /1 – Yâ sîn,

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
35-Fatır Süresi	/	36-Yâsin Süresi										Yaprak 10A					Cüz 22					Süre 36					Sayfa 439							
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٣٩

سُورَةُ فَاطِرٍ

سُورَةُ يَسٍ

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِمْ صَاعًا وَلَكِنَّ
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّىٰ فِإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عِيبَادِهِ بَصِيرًا

سُورَةُ يَسٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسِّ ۝ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ عَلَىٰ

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ لِتُنذِرَ قَوْمًا

مَا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ

أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا

فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۝ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ

سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

۝ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۝ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ فَبَشِّرْهُ

بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۝ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ

مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ ۝ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

Önceki Sayfa

Öncek Cüzi Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yâsin /2 –
Hikmetli Kur'an'a
andolsun:

Yâsin /3 – Sen elbette
gönderilen
resullerdensin.

Yâsin /4 – Dosdoğru
yol üzerindensin.

Yâsin /5- Yâsin /6 – O,
aziz ve rahimden
indirilen bir tenzil olup,
ataları uyandırılmamış,
hâliyle, kendileri de
gaflette giden, bir
topluluğu uyarmak için
gönderilmişsin.

Yâsin /7 – Onların
çoğunun hakkında ilahî
hüküm hak olarak
kesinleşti. Artık iman
etmezler onlar...

Yâsin /8 –
Boyunlarına öyle
boyundurduklar koyduk
ki onlar çenelerine
dayanmaktadır.
Boyunları yukarı,
çeneleri kalkık, gözleri
havada bir
durumdadırlar.

Kâfirler, gidişatlarına
uygun bir şekilde
cezalandırılmışlardır.
Mağrur, burunları havada
olmaları sebebiyle, o
şekilde keleşçelenmişlerdir.
Sağ ve sol el, sağ ve sol
çene altlarından birer
dikme gibi tutturduktan
sonra, üstünden çeneye
kadar varan keleşçe
dolanır. Bu durumda olan
şahıs, önünü göremez,
gözleri havada olduğundan
boynu siddetli şekilde ağrır.

Yâsin /9 – Hem
önerilerinden hem
arkalarından bir set
yaparak, öylesine
çepeçeve sardı ki,
artık hiç göremezler
onlar...

Yâsin /10 – Kendilerine
müsavıdîr (ha uyardın
onları, ha uyardın,
artık iman etmezler
onlar...

Yâsin /11 – Sen ey
Resulüm, şu kimseyi
uyar:
İrşâda can kulağıyla
tâbi olur, görmediği
Rahman'a saygı duyup
o'ndan çekinir. Müjdele
onu: Mağfîret onun,
şerefli mükâfat onun...

Yâsin /12 – Ölüleri
dirilticek Biz'iz.
Yaptıkları her şeyi ve
bütün izlerini bir bir
kaydeden Biz'iz.
Velhasıl her bir şeyi,
apaçık bir kitap'ta sayıp
döken Biz'iz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
36-Yasin Süresi	/											Yaprak 10B					Cüz 22			Süre 36			Sayfa 440													
Bu Cüz Yapağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

Yasin /13 – Sen şimdi onlara bir misâl getir:

Malum şehir halkını, hani onlara da elçiler gelmişti.

Buradaki elçiler, Hz. İsa'nın havarileri, muhataplar Roma İmparatorluğunun hâkimiyeti altında yaşayanlar, şehir ise Antakya veya o civarda bir başka şehirdir. Hz. İsa'nın daveti karşısında müşrik Romalılar nasıl söndüyse, Kur'an'ın daveti ile de şirkin hakimiyetinin yıkılacağına îma edilir.

Yasin /14 – Evet, iki resul gönderdik onlara,

“Yalancı!” dediler onlara.

Bunun üzerine, güçlendirdik onları bir üçüncü resulle,

Dediler hep birden: “Biz Allah'ın elçileriyiz size!”

Yasin /15 – Ahali dedi ki: “Doğrusu Rahmanın indirdiği bir şey yok!

Siz de bizim gibi bir beşersiniz, evet evet... siz sadece yalancısınız!”

Yasin /16 – Resüller dediler: “Elbette biliyor Rabbimiz,

Size gönderilen elçileriz biz;

Yasin /17 – Açıkça tebliğden başka bir şeyle yükümlü değiliz biz.”

Yasin /18 – Ahâli dedi ki: “Uğursuzsunuz siz, şayet vazgeçmezseniz, sizi taşlarız,

acı mı acı bir azap size dokundururuz.”

سُورَةُ فَاطِرٍ

٤٤٠

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا

بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا

بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾

قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا

الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا

لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِرُكُمْ

مَعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُم بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ

أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَالِيَ

لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ

دُونِهِ إِلَهًا إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ

شَيْئًا وَلَا يُنقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي

أَمِنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي

يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

Yasin /19 – Resüller cevap verdiler: “Uğursuzluğunuz sizinle beraber, çünkü siz imânsızsiniz,

irşad edildiniz diye mi böyle söylüyorsunuz?

Haddi aşan toplumun tekisiniz siz!”

Yasin /20 – Derken... şehrin öte başından,

koşarak bir adam geldi ve onlara dedi ki:

“N’olur ey kavmim! Gelin siz bu resullere oyun!”

Bu zat, Habib-i Neccar diye bilinir.

Yasin /21 – “Sizden bir ücret istemeyen, sizden hiç menfaat beklemeyen, dosdoğru yolda yürüyen bu kimselere uyun.”

Yasin /22 – “Hem ne o olmuş ki bana? Neden tapmayayım beni yaratana?

Hem sizlerin de dönüşü olacak O’na!”

Yasin /23 – “Hiç O’ndan başka tanrı edinir miyim!

Zirâ Rahman bana zarar vermek dilerse,

onların şefaati fayda etmez, hem kurtaramazlar da...”

Yasin /24 – “O durumda ben, besbellî bir sapıklıkta olurum.

Yasin /25 – Amma bakın:

Ben Rabbimize inanıyorum, sizler de bunu iştmiş olun!”

Yasin /26 – Ona “Buyur cennete gir!” denildi.

O ise halkını hatırlayarak: “Ah halkım bir bilseydi!” dedi.

Yasin /27 – “Ah bir bilseler: Rabbimin beni affettiğini, beni ikramlara garkettiğini!”

Yasin /28 – Onun vefatından sonra, kavminin üzerine, gökten bir ordu indirmedik, zaten bu âdetimizden de değildi.

Yasin /29 – (Orduya ne lüzüm?), bir tek ses yeter! Bir de bakmışsınız: Sönüp kalmışlar...

Yasin /30 – Yazıklar olsun o kullara ki, kendilerine gelen her resul ile, mutlaka alay ederlerdi.

Yasin /31 – Kendilerinden önce nice nesilleri imhâ ettiğimizi, ve onların da kendilerine dönmediğini görmezler miydi?

Yasin /32 – Hiç kimse hariç kalmamak üzere, hepsi huzurumuza toplanacaklar!

Yasin /33 – Delil mi isterler? İşte ölmüş arz! Hayatı ona Biz veriyoruz. Oradan onların yiyecekleri habbeleri çıkarıyoruz. Kendileri de ondan yiyip dururlar.

Yasin /34 – Orada üzüm bağları ve hurmalıklar yaptık, orada pınarlar fişkırttık.

Yasin /35 – Ta ki onun meyvelerinden yesinler, O meyveleri onlar yapmadılar, Hâla şükretmez mi onlar?

Burada mâ edati *mevsule* olabileceği gibi *nâfiye* de olabilir. Meâlde tek mânanı tercih etme mecburiyetinden ötürü, daha kuvvetli görünen nefis anlamını tercih ettik.

Yasin /36 – Münezzehtir o Allah, her noksandan münezzehtir! Yerin bitirdiği her şeyi, ve kendilerini, ve daha nice bilmedikleri şeyleri çift yaratan, münezzehtir, Yücedir!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
36-Yasin Süresi	/												Yaprak 01A						Cüz 23			Süre 36			Sayfa 441											
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٤١

سُورَةُ يٰس

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ

وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ

خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَا حَسْرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ

إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ

مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ

لَدَيْنَا مَحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَأَيَّةٌ لَهُمْ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا

وَآخَرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ

مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا

مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ

الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَيَّةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ

فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ

تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ

عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ

الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

Zevce: çift mânasına geldiği gibi çeşit ve kısım mânasına da gelir. Allah'ın bütün çeşit ve sınıflarıyla âlemi yarattığını ifade eder. Bu âyet, çift kavramın insanlar gibi bitkilerde de erkek ve dişi unsurlar ile جاری olduğunu, hatta insanların çeşitli dönemlerde bilmedikleri birçok şeylerde de çift unsurun bulunduğunu ifade eder: elektrikte artı ve eksi yük, cisimler arasında itme ve çekme kuvveti, maddenin temeli olan atomlarda pozitif ve negatif elektronlar, bu âyetin mucizevi olarak haber verdiği şeyler arasındadır. Bütün bunlardan maksat da, her şeyi çift yaratan, bunca çeşitliliği ile kâinatı yaratan Allah'ın tek olup eş ve ortaktan münezzehtir olduğunu vurgulamaktır.

Yasin /37 – Onlara bir delil de geçedir: Ki Biz ondan gündüzü sıyırpı soyarız, birden karanlığa gömülürler...

Yasin /38 – Güneş de bir delildir onlara, akar gider yürüncesinde... O aziz ve alifim, (o üstün kudret sahibinin ve her şeyi bileninin), yaratması böyle olur işte!

Kur'an'ın muhataplarına vermek istediği ders şudur: Çok mükemmel ve en ufak aksaklık göstermeyen bir nizam vardır. Her tarafı birbirleriyle tam irtibatlı bu nizam, bu sistem de, nizamın sahibinin tek olduğunu gösterir. Bunun misallerinden biri güneşin hareketidir. Güneşin hareketi kendi etrafında olabilir. Dünyanın etrafında olabilir, güneş sistemi olarak olabilir, içinde bulunduğu Samanyolu galaksisi olarak saniyede 10 mil veya daha fazla hızlı bir hareketle olabilir. Âyetin aslında öyle bir cümle yapısı vardır ki bütün bunları ifade etmesi mümkündür. Fakat önemli olan şudur ki, nizam fikri, bütün ihtimallerde mevcuttur. Allah'ın bu mucizeli, çevik, muazzam, pek marifetli ve maharetli hizmetkârı olan güneş, herbiri ayrı ayrı yürüncede, muazzam faaliyetlerine rağmen hiçbir uyumsuzluğa yol açmamakta, en ufak bir aksaklık göstermemektedir.

Yasin /39 – Ay için de birtakım safhalar, duraklar tayin ettik; dolaşa dolaşa, nihayet eski hurma salkımının çöptü gibi kuru, sarı, kavisli bir hâle gelir.

Yasin /40 – Ne güneş aya kavuşabilir, ne gece gündüzün önüne geçebilir.

O gök cisimlerinden her biri, birer yürüncede akar, durur...

Yasin /41 – Bir delil daha onlara:

Nesillerini dopdolu gemilerde taşımamızıdır.

Eski tefsirlerimizin çoğu burada Hz. Nuh (a.s.)'in gemisini düşünürler. Merhum Elmalı'lı M. H. Yazır ise, nesillerin ana rahimlerinde boğulmaksızın, emniyetle taşınmasını düşünür. Bu mânâ -tek tek bütün insanlarla ilgili olup, hepsinin devamlı görüp durduğu bir hâdise olması itibarıyla- daha münasip sayılabilir.

Yasin /42 – Biz, onlar için, gemiye benzer, daha nice binekler yaratırız...

Birçok çağdaş tefsirde belirtildiği gibi burada, ulaşım aracı olmak bakımından gemiye benzeyen yolcu nakil vasıtalarından tren, otobüs, uçak gibi binekler, açıkça haber verilmektedir.

Yasin /43 – Şayet dileyseydik onları boğardık

Ne feryatlarına koşan bir kimse bulabilir, ne de başka türlü kurtarırlardı.

Yasin /44 – Sadece Biz' den ulaşacak bu rahmet ve onları bir vâdeye kadar yaşatma irademizle hayatta kalabilirler.

Yasin /45 – Onlara ne zaman: “Önünüzde aramızda bulunan hâllerden sakının,

böylelikle merhamet edilmeye müstehak olun!”

denilse, yüz çevirirler...

Bu haller hakkında şu ihtimaller düşünülmüştür:

“Dünya azabı ve âhiret azabı”; “Şimdiki zaman veya istikbaldeki tehlikeler”; “Görünen veya görünmeyen kaza ve belalar”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
36-Yasin Süresi	/											Yaprak 01B						Cüz 23			Süre 36			Sayfa 442												
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ يَاسِينَ

٤٤٢

وَأَيَّةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا

لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقَهُمْ فَلَا صَرَیْخَ

لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقِذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعاً إِلَىٰ حِينٍ

﴿٤٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَاتَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ

إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ

اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ

اللَّهُ اطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا

الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ

أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ

يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ

الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ

نَفْسٌ شَيْئاً وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

Yasin /46 – Ne zaman Rab'lerinin âyetlerinden bir âyet, gelse, yüz çevirirler...

Yasin /47 – Onlara ne zaman: “Allah'ın size lütfettiğinden, siz de muhtaçlar için harcayın” denilse,

kâfirler müminlere şöyle derler:

“Size kalsa Allah'ın dilediği takdirde bol bol rızıklandıracağı kimseyi doyurmak bizim mi işimiz?”

Siz, böyle ne sapık düşünürsünüz!”

Yasin /48 – Ve yine derler ki: “Eğer doğru söylüyorsanız, bizi tehdit ettiğiniz bu mezarlardan kalkma ne zaman?”

Yasin /49 – Onların beklediği: Sadece bir ses...

Çekişip dururlarken kendilerini çarpacak bir ses...

Yasin /50 – İşte o zaman...

Ne vasiyette bulunabilir, ne de evlerine dönebilirler...

Yasin /51 – Sura üflendi, “Kalk!” borusu çaldı...

İşte mezarlarından kalkıp, Rab'lerinin huzurunda duruşmaya koşuyorlar...

Yasin /52 – “Eyvah bize! Kim kaldırdı bizi yatağımızdan?” diyorlar...

“İşte Rahmân'ın vâdi: Resuller doğru söylerler!”

Yasin /53 – Bütün olay, bir çağrıdan ibâret!

İşte hepsi duruşma için toplanmışlar...

Yasin /54 – Artık bugün, kimseye zulmedilmez, hakkınızdan başka size bir karşılık verilmez.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yasin /55 – Amma bugün cennetlikler, zevk ve eğlence içindedirler...

Yasin /56 – Hem kendileri, hem eşleri gölgeliklerde, tahtlarına kurulurlar.

Yasin /57 – Orada turfanda yemişler onlara,

hâsılı istedikleri her şey onlara...

Yasin /58 – Rabb-i Rahim'den sözle olan bir selâm yine onlara...

Yasin /59 – “Fakat bugün sizler,

şöyle bir tarafa çekilin ey mücrimler”

Yasin /60 – “Ey Adem'in evlatları!

Size emretmemiş miydim:

“Şeytana tapmayın sakın!”

Yasin /61 – “Çünkü o size âşîkar düşman...

Lâkin Bana tapın!

işte sırat-ı müstakim!”

Yasin /62 – O, içinizden nice nesilleri sapırdı.

Bunu düşünmeli değil miydiniz?

Yasin /63 – İşte tehdit ediliğiniz cehennem!

Yasin /64 – İnkârmız sebebiyle bugün oraya girin.

Yasin /65 – Bugün mühür vuracağız ağızlarına,

elleri Bize söyler, ayakları şahitlik eder, kendi yaptıklarına.

Yasin /66 – Eğer dileseydik gözlerini dümdüz, silme kör ederdik,

o zaman yola dökülüp dururlardı.

Fakat nasıl göreceklerdî?

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
36-Yasin Süresi	/																															

Bu Cüz Yaprağa git

01 02 03 04 05 06 07 08 09 10

Hizb 01 02 03 04

٤٤٣

سُورَةُ يُسِّ

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ

وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِينُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ

رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَأَزُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ

إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ

مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ

جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ

تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ

وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ

لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَا هُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا

وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ

مُبِينٌ ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

“İmana gelmeleri için, ille de kendilerini böyle sakat, çarpık çurpuk etmemizi mi bekliyorlar? Dileseydik böyle yapardık, Ama o zaman da imâna koşmak için yarışmak isterlerdi. Fakat bu vaziyette nasıl görebileceklerdi ki?” demekti.

Yasin /67 – Eğer dileseydik, oldukları yerde, hemen başüstü, mâhiyetlerini değiştirir, çirkin mi çirkin, tersyüz ederdik...

Artık ne ileriye devam edebilir, ne de geriye dönüş yapabilirlerdi.

Yasin /68 – Onlardan hayatta bıraktığımız kimsenin ise, hilkatini tersyüz ederiz.

Hâlâ akıllanmazlar mı?

Tefsirlerin çoğunluğunda bulunmayan bu anlam ve irtibat *Tefsiru'l-Tahrir* ve *'l-Tenvir*'den alınmıştır.

Yasin /69 – Biz Resûl'e Kur'an öğrettik, şiir öğretmedik, o zaten ona yaraşmaz.

O sırf bir irşad ve parlak bir Kur'an'dır.

Yasin /70 – Yaşayan her kişiyi uyarsın diye,

böylece ilahî hüküm kâfirler hakkında kesinleşsin diye,

gönderilmiştir.

Yasin /71 – Şunu
da görmediler mi:

Ellerimizle
yaptığımız eserlerden
kendileri için uysal,
evcil hayvanlar yarattık
da onlara mâlik
bulunuyorlar.

Yasin /72 – Onları
emirlerine âmade
kıldık. Onlardan hem
binek edinir, hem de
yerler,

Yasin /73 –
Onlardan içecekler elde
ederler,

daha nice
menfaatlerinden
yararlanırlar.

Halâ mı
şükretmezler?

Yasin /74 –
Tuttular, Allah'tan
başka tanrılar peşine
düştüler, güyâ ki
yardıma nâil olacaklar!

Yasin /75 – O
putlar kendilerine
yardım edemezler, nasıl
olur?

Zaten bunlar, onlar
için hazırlanmış
askerler!

Şirkin asıl çelişkisi
şuradadır: Müşrik,
putundan yardım
bekler; amma aslında
müşriğin yardımı
olmasa put varlığını
devam ettiremez. Hazır
kuvvet halinde
nöbetçilik, bekçilik
eden putperesttir ki,
şirki devam ettirir. Yani
o ona asker, öbürü buna
asker! Âyet-i kerime bu
iki anlamı mükemmel
bir tarzda
toplamaktadır.

Yasin /76 – O
halde ey Resulüm,
üzülme sen onların
laflarına,

onların
gizlediklerini de iyi
biliriz, açıkladıklarını
da, seni hiç tasalanma...

Yasin /77 – İnsan
şunu hiç görüp
düşünmedi mi:

Biz kendisini bir
nutfeden yaratmışken,
yaman bir hasım kesildi
Bize.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
36-Yasin Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ يَاسِينَ

٤٤٤

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ

وَذَلَّلْنَا هَالَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ وَلَهُمْ فِيهَا

مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۖ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً

لَعَلَّهُمْ يَنْصَرُونَ ۖ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ

مُحْضَرُونَ ۖ فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ ۚ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ

مِنْهُ تُوقِدُونَ ۚ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۖ بَلَىٰ ۚ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yasin /78 – Nasıl
yaratıldığını unutarak,
bir de misâl fırlattı
Bize:

“Çürümüş
vaziyetteki o kemikleri
kim dirilecek!” diye.

Yasin /79 – De ki:
“Onları ilk defa yaratan
diriltir, hem O,
yaratmanın her
türüsünü bilir.”

Burada “halk”,
Türkçedeki mef’ul
mânâsında olmayıp,
masdar mânâsındadır.
Yani “Allah,
yaratmanın her
türüsünü, hayale bile
gelmez şekillerini,
mekanizmalarını bilir”
demektir.

Yasin /80 – O’dur
ki sizin için yeşil
ağaçtan bir ateş yaratır,
siz de onu tutuşturup
durursunuz.

Tefsirlerin çoğu
bundan, yaş iken
birbirine sürtülmekle
ateş çıkaran çöl ağacı
merh ve afâr’ın
kastedildiğini
bildirirler. Çağdaş
müelliflerden, petrolü
oluşturan ağaçları
düşünenler de vardır.

Yasin /81 –
Gökleri ve yeri yaratan,
onlar gibisini
yaratmaya olmaz mı
kadir!

Elbette kadir!

Hallâk O’dur, alim
Odur!

(Her şeyi yaratan,
her şeyi bilen O’dur).

Yasin /82 – Bir
şeyi dilediğinde O’nun
buyruğu, sadece “Ol!”
demektir, hemen
oluverir...

Yasin /83 –
Sübhandır,
münezzehdir o Zât ki,
her şey üzerinde
hâkimiyet elindedir.

Ve... hepinizin de
dönüşü, O’na olacaktır

37-SAFFAT SÜRESİ

Mekke'de indirilmiş olup 182 âyetir. İsmi ilk âyetinde geçen kelimeden almıştır. Bu sûrede önce melâikeden, daha sonra cinlerden bahsedilir. Cahiliye arapları arasında yaygın olup, cinleri Allah'ın kızları sayan şirk inancı iptal edilir. Muteakiben, insanların ölümden sonra dirilip hesap verecekleri vurgulanır. Hz. İbrâhim, Hz. İsmâil, Hz. Mûsâ, Hz. Harun, Hz. İlyas, Hz. Lut (aleyhimu's-selam) gibi peygamberlerin tebliğleri hatırlatılır, müminlere kesin bir zafer vaad edilir.

حزب

Bismillâhirrahmânirrahîm

Saffat /1 – Yemin ederim o saf saf dizilenlere, Mufesssilerin çoğuna göre ilk üç âyette bildirilen işleri yapanlar melaike topluluklarıdır. Birinci âyette emirleri yerine getirmek için hazır kıta bekleyen; ikinci âyette yağmurun yağmasını düzenleyen, üçüncü âyette ise peygamberlere vahiyleri, salih kullara ise ilhamları getiren melaike toplulukları kasdedilmiştir.

Saffat /2 – Sevki idare edip mendenlere,

Saffat /3 – Kitap okuyanlara ki [77,5-6]

Saffat /4 – Sizin ilahınız bir tek İlahtır.

Saffat /5 – O, hem göklerin, yerin ve ikisi arasında olan bütün varlıkların, hem de güneş'in bütün doğuş yerlerinin Rabbidir.

[70,40; 55,17]

Güneş ufukta her gün farklı yerlerden doğar, böylece birçok doğuş sözkonusu olur. Bu sayede Güneşin, dünyanın bütün bölgelerinde mühtelif zamanlarda görülmesi mümkün olur.

Saffat /6 – Biz dünyaya en yakın semayı yıldızlarla süsledik.

[67,5; 15,16-18]

Gökler sınırsız olmayıp birtakım sınırları vardır. Hiçbir âsi şeytan o hudutları aşamaz. Hiçbir gök cismi kendi eksenine dışına çıkamaz. Onların yollarına da başka cisim giremez. Uzay boş sanılır, ama oradaki sınırlar çok kesin hatlarla çizilmiştir. İnsanın ay'a gitmesinin ne kadar zorluklardan sonra gerçekleştiği pek iyi bilinmektedir. Oysa dünyanın uydusu olan ay, bize en yakın gök cisimidir.

Saffat /7 – Ve orayı her türlü şeytandan koruduk.

Saffat /8 – Onlar Mele-i Âla'ya yükselip dinleyemezler ve her taraftan bombardımana tutulurlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
37-Saffat Süresi	/											Yaprak 03A					Cüz 23			Süre 37			Sayfa 445												
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٤٥

سُورَةُ الصَّافَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۖ فَالزَّا جِرَاتِ زَجْرًا ۖ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۖ

إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ۗ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ

الْمَشَارِقِ ۗ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِرَبِّنَا ۗ الْكَوَاكِبِ ۖ وَحِفْظًا مِّنْ

كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۗ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذِفُونَ مِّنْ

كُلِّ جَانِبٍ ۗ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۖ إِلَّا مَن خَطِفَ الْخَطْفَةَ

فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۖ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمَ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَن

خَلَقْنَا ۗ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّنْ طِينٍ لَّازِبٍ ۖ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۗ وَإِذَا

ذُكِرُوا لَا يَدَّكُرُونَ ۗ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۗ وَقَالُوا إِن

هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۗ إِذْ أَدَامْتَنَا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظَامًا ۗ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۗ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۗ فَإِنَّمَا هِيَ

زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۖ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۗ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ۗ

هَذَا يَوْمُ الْفَضْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۗ أَحْسِرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا

وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۗ مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُ وَهُمْ

إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۗ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۗ

Saffat /9 –

Dinlemeye kalksalar kovulup atılırlar. Hem onlar için devamlı bir azap vardır.

Saffat /10 – Ne var ki içlerinden birisi bir söz kırıntısı kapmayı

başarırsa, derhal yakıcı ve delici bir ışın onu kovalar. [15,8-12]

Cahiliye arapları arasında kehanet pek yaygın idi.

Kâhinlerin cinlerle irtibatlı olarak gaybî haberler getirdiklerine inanırlardı.

Hiz. Peygamberi de (a.s.) öyle nitelendirdiler. Allah şeytanların Mele-i Âlaya yaklaşır yaklaşmaz delici bir ışın onları kovaladığını bildirir.

Saffat /11 – Onlara bir sor bakalım: Kendileri mi yaratılışça daha güçlü kuvvetli, yoksa

Bizim diğer yarattıklarımız mı? Doğrusu Biz onları, yapışkan bir çamurdan yarattık. [40,57]

Bunlar: Melaike-i kiram, gökleri, yer ve ikisi arasındakiler, şühâbler ve diğer mahluklardır. "Mer"

ism-i mevsûlî akıllı varlıkları tağlib için olup, onlarla beraber şursuz ve cansızlar da dahildirler.

Saffat /12 – Ne var ki sen onların haşri inkâr etmelerine şaşırıyorsun, onlar ise seninle alay ederler.

Saffat /13 – Kendilerine nasihat edildiğinde uyarımları dikkate almazlar.

Saffat /14- Saffat /17 – Gerçeği gösteren bir delil veya bir mucize görseler, başkalarını da onunla alay etmeye çağırır ve "Bu, derler, besbelli bir sihir!

Demek biz öldükten, hem de çürümüş kemik ve toz toprak haline geldikten sonra, biz mi dirilecek miyiz! Gelmiş geçmiş babalarımız ve dedelerimiz de mi dirilecekler!"

Saffat /18 – De ki: "Evet, diriltilecek, hem de zelif ve perişan bir vaziyette diriltileceksiniz!

Saffat /19 – Bu iş için sadece bir tek emir yeter! Bir de bakarsınız ki hepsi dirilmiş, etraflarına bakıyorlar.

Saffat /20 – "Eyvah, bize!" derler, "İşte bize bahsedilen hesap günü!"

Saffat /21 – Melekler de: "Evet, evet bu, sizin yalan saydığınız hüküm günüdür!" derler.

Saffat /22- Saffat /24 – Yüce Allah meleklerle şöyle emreder: "O zalim müşrikleri, yoldaşlarını ve Allah'tan başka putlaştırdıkları nesnelere toplayıp ve hepsini doğru cehennem yoluna dizin. Hem tutuklayın onları, çünkü sorguya çekilecekler!" [17,97]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Saffat /25 – Ne oldu size, neden birbirinize yardım etmiyorsunuz? **Saffat /26** – Doğrusu bugün onlar birbirini yardımdan mahrum bırakıp azaba teslim etmişler, acz içinde kıvrınmaktadırlar.

Saffat /27 – Birbirlerine dönüp itham ederek karşılıklı soru yöneltirler. [40,47-48; 34,31-33]

Saffat /28 – Tâbi olanlar önderlerine: “Siz, derler, bize (en çok önem verdiğimiz taraftan), sağ cihetten gelir, ısrarla size tâbi olmamızı isterdiniz?”

Saffat /29- Saffat /32 – “Hayır, bilakis! derler öbürleri, siz zaten iman eden kimseler değildiniz.

Hem bizim, sizi zorlayacak bir gücümüz yoktu ki! Bilakis, siz azgın bir gürûh idiniz!”

“Ne dersek boş! Artık Rabbimizin azap hükmü hakkımızda kesinleşti. Biz hakettiğimiz cezayı mutlaka tadacağız.

Evet, sizi biz kıskırttık, çünkü biz de azmış durumdaydık.”

Saffat /33 – O halde o gün hepsi azap çekmekte müşterektirler.

Saffat /34 – İşte Biz suçlulara böyle davranırız.

Saffat /35- Saffat /36 – Çünkü onlara “Allah’tan başka ilah yok!” denildiğinde, kibirlezip kafa tutarlar ve: “Delî bir şairin sözüne bakarak hiç biz ilahlarımızı bırakır mıyız, olacak iş mi bu?” derlerdi.

Saffat /37 – Hayır! o delî değildir. O size gerçeğin ta kendisini getiren ve bütün peygamberleri tasdik eden bir resuldür.

[41,433; 21,92]

Saffat /38- Saffat /39 – Siz yarın ahirette elbette o acı azabı tadacaksınız.

Ama aslında siz sadece yaptıklarınızın karşılığını göreceksiniz (yoksa size bundan fazla bir azap verilmeyecek).

Saffat /40 – (Lâkin Allah’ın) ihlâsa erdirdiği kulları, yaptıklarının mükâfatını, kat kat fazlasıyla alacaklar.

[103;1-3; 95,4-6; 19,71-72; 74,38]

İstisna burada munkatı olup “lâkin” mânâsına gelir.

İstisna burada munkatı olup “lâkin” mânâsına gelir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
37-Saffat Süresi	/													Yaprak 03B						Cüz 23			Süre 37			Sayfa 446												
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الصَّافَاتِ

٤٤٦

مَا لَكُمْ لَا تَنصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ

عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ

بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَآغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾

فَاغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَاتَّهَمُوا يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا

اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ

مَجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا

الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ الْأَعْبَادَ

اللَّهُ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهٌ وَهُمْ

مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ

عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْنَآءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنرَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ

الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَاقْبَلْ بَعْضُهُمْ

عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

Saffat /41- Saffat /42 – Onların, tarife hacet olmayan, her yönden mükemmel bir nasıpları vardı, onlara meyveler vardı. Ve onlar hep izzet ve ikramla ağırlanırlar.

Cennette meyveler, sadece lezzet için yenir. Cennette acıkma duygusu olmayacaktır.

Saffat /43- Saffat /47 – Naim cennetlerinde, karşılıklı tahtlar üzerinde otururlar.

Kaynağından taze doldurulmuş, berrak mı berrak, içenlere pek hoş gelen,

içinde zararlı ve sersemletici şey olmayan, sarhoş da etmeyen içecekler,

dolu dolu kadehlerle etraflarında fır dönen hizmetçiler tarafından ikram edilir. [56,17-19; 78,34]

Başka yerlerden, cennette hizmet edenlerin, çocuklar olduğu anlaşılmaktadır (52,24; 76,19). Bâliğ olmamış müşrik çocukları cennetlik olup, annesi babası cehenneme gitmiş bu çocuklar, mutlu olsunlar diye, cennetliklere hizmet etmek üzere vazifelendirilirler.

Dünya içkilerinin kokusu ve tadı pis olup mideyi olumsuz yönde etkiler. Daha sonra beyne tesir edip baş döndürür, karaciğerin çalışmasını aksatarak bünyeyi harap eder.

Saffat /48- Saffat /49 – Yanlarında, kocalarından başkasının yüzüne bakmayan, yumuşak bakışlı, güzel gözlü, gün yüzü görmemiş yumurtanın pembe beyaz renginde eşleri de olacak.

Saffat /50 – Birbirleriyle sohbet ederler.

Saffat /51- Saffat /53 – Derken biri der ki: “Sahi, benim de yakın bir arkadaşım vardı.

Yanıma gelir, iğneli iğneli “Sen de mi, derdi, bu masala inananlar arasında yer alıyorsun? Yani biz ölüp çürümüş kemik, toz toprak haline geldikten sonra, biz mi dirilip hesap vereceğiz, buna da inanılır mı?”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Saffat /52 (bak Saffat /51)

Saffat /53 (bak Saffat /51)

Saffat /54-
Saffat /57 – “Şimdi ister misiniz onu size göstereyim?” Onlar da arzu edince, derhal bir tarama yapıp onu cehennem tam ortasında bulur.

“Vallahi, nerdeyse beni de düşüğün o helâke sürükleyecektin!

Rabbimin hidâyet nimeti yetişmeseydi, eli kolu keleğeli getirilip o azaba atılanlardan olacaktım!” [7,43]

Saffat /58-
Saffat /61 – Sonra cenneteki arkadaşlarına dönerek: “O ilk ölümümüzden sonra artık bize burada ölüm olmayacak değil mi, o azap bize hiç ulaşmayacak değil mi?”

Ne güzel! Şükürler olsun! İşte kurtuluş, işte büyük başarı diye buna derler.

Çalışanlar, asıl, böyle bir başarı elde etmek için çalışanlar!”

Saffat /62-
Saffat /65 – “Şimdi iyi düşünün.” buyurur Yüce Allah,

“Sonuç olarak böylesi bir mutluluk mu iyidir, yoksa zakkum ağacı mı?”

Biz onu zalimler için bir dert ve azap yaptık.

O öyle bir ağaçtır ki cehennem ta dibinden çıkar. Meyveleri: sanki şeytanların başları!” [23,20; 56,51-52; 17,60]

Zakkum: Tadı çok acı, pek fena kokan bir bitki olup ondan çıkan sıvı, bedene bulaşması halinde deriyi tahriş eder.

İnsanlar şeytanları görmediklerinden bu benzetmeyi anlayamayanlar bulunabilir. Fakat bu kabil teşbihler dile yerleşmiştir. Nasıl ki temiz ve nuranî bir insan meleğe, güzel bir kadın periyeye, çirkin bir kadın cadıya benzetilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
37-Saffat Süresi	/													Yaprak 04A						Cüz 23			Süre 37			Sayfa 447												
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٤٧

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

يَقُولُ أَتِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا

ءَاِتَا لَمَدٍ يُنُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَآهُ

فِي سَوَاءٍ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِذَّبْتَ لَسُرَّ دِيْنِيْ ۙ

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِّينَ ﴿٥٧﴾ اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِيْنَ ۙ

اَلْاَمْوَتَتِنَا الْاَوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿٥٩﴾ اِنَّ هٰذَا لَهَوُو

الْفَوْزِ الْعَظِيْمِ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُوْنَ ﴿٦١﴾ اَذَلِكْ خَيْرٌ

نَزْلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقْوَمِ ﴿٦٢﴾ اِنَّا جَعَلْنٰهَا فِتْنَةً لِّلظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٣﴾

اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِىْ اَصْلِ الْجَحِيْمِ ﴿٦٤﴾ طَلَعَهَا كَاَنَّهُ رُؤُوسُ

الشَّيَاطِيْنِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُمْ لَا كِلُوْنَ مِنْهَا فَمَا لُوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنُ ﴿٦٦﴾

ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيْمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ

لِاِلٰى الْجَحِيْمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اَبَاءَهُمْ ضّٰلِّيْنَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلٰى اَثَارِهِمْ

يُهْرَعُوْنَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلِيْنَ ۙ وَلَقَدْ

اَرْسَلْنَا فِيْهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ﴿٧٢﴾ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُنْذِرِيْنَ ۙ ﴿٧٣﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِيْنَ ۗ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا

نُوْحًا فَلْنِعْمَ الْمُجِيْبُوْنَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٦﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Saffat /66 – İşte o zalimler bunları yer ve karınlarını tıka basa doldurular.

Saffat /67 – Zakkum yemeginin üstüne, barsakları parçalayan irin karışık kaynar su içerler.

Hamim (kaynar su) cehennem dışında; Zira “Onlar, cehennemle hamim arasında gider gelirler.” [55,44] âyetinden bu anlaşılmaktadır.

Saffat /68 – Sonra dönüşleri, şüphesiz ateşe olacaktır.

Yedikleri zakkum boğazlarına durunca ve acıtınca bu acıyı dindirmek için su veya meşrubat ararlar. Ama irinli kaynar sudan başka bir şey bulamazlar.

Saffat /69 – Onlar atalarını haktan sapmış durumda buldular.

Saffat /70 – Bunlar da onların izlerinde koşmaya can atıyorlar.

Saffat /71-
Saffat /72 – Daha önce yaşayan insanların ekserisi de yoldan sapmışlardı.

Biz de onları uyarıp gerçeği gösteren peygamberler göndermiştik.

Saffat /73 – İşte bak ve düşün: O uyarılanların âkıbeti nice oldu?

Saffat /74 – Ancak, içlerinden Allah'ın imana ve ihlase muvaffak kıldığı kullar,

elçileri dinleyip o kötü âkıbetten kurtuldular.

Saffat /75 – Nitekim Nüh Bize yalvardı da, Biz onun duasını ne de güzel kabul buyurduk!

Saffat /76 – Onu, ailesini ve yanındaki müminleri o müthiş felaketten kurtardık.

Saffat /77 – Hayatta kalıp payidar olmayı da onun soyuna has kıldık.

Saffat /78 – Sonraki nesiller içinde de ona iyi bir nam bıraktık:

Saffat /79 – “Bütün milletler içinden selam var Nüh’a!”

Saffat /80 – Biz iyileri işte böyle ödüllendiririz!

Saffat /81 – Gerçekten o, Bizim tam inanmış has kullarımızdandı.

Saffat /82 – Sonra da öbürlerini, o zalim kâfirleri suda boğduk.

Saffat /83 – İbrâhim de, şüphesiz onun taraftarlarından biriydi.

Saffat /84 – O, Rabbine tertemiz bir kalb ile yöneldi.

Saffat /85- Saffat /87 – Babasına ve halkına şöyle dedi: “Nedir bu tapındığınız nesnelere? İlle de bir iftira, bir yalan olsun diye mi Allah’tan başka mâbud arıyorsunuz?”

Siz Rabbülâlemini ne zannediyorsunuz?

Onun sıfatlarını iyice biliyor musunuz?

Saffat /88- Saffat /89 – Bir bayram günü, İbrâhim halkın içinde iken yıldızlara bir göz atıp: “Ben, galiba hastayım!” dedi.

“Yıldızlara bakma” düşünmeyi ifade eden bir deyimdir. Nitekim bir şey düşünen kimse gayr-ı ihtiyarı bakışlarını gökyüzüne çevirir.

Halk hastalıktan korktuğu için, kendilerine de bulaşmasın diye, derhal onun yanından uzaklaştılar.

Saffat /90 – Derhal onun yanından uzaklaştılar.

Saffat /91- Saffat /92 – O da çaktırmadan putların yanına sokuldu. Onlara takdim edilmiş öylece duran yemekleri görünce: “Buyursanıza, neden yemiyorsunuz?” Neyiniz var, neden konuşmuyorsunuz?” dedi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
37-Saffat Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الصَّافَاتِ

٤٤٨

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاقِينَ ۚ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۚ

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ۚ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۚ إِنَّهُ مِنْ

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۚ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ۚ وَإِنْ مِنْ شِيعَتِهِ

لِإِبْرَاهِيمَ ۚ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۚ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ

مَاذَا تَعْبُدُونَ ۚ أَئِنكُمُ الْهَةَ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۚ فَمَا ظَنُّكُمْ

بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ فَظَنَرَ نَظْرَةً فِي التُّجُومِ ۚ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۚ

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۚ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۚ

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ۚ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ۚ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ

يَزْفُونَ ۚ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۚ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

ۚ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ۚ فَرَا دُوا بِهِ

كَيْدًا فَجَعَلْنَا هُمْ الْأَسْفَلِينَ ۚ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ

رَبِّي سَيَهْدِينِ ۚ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۚ فَبَشَّرْنَاهُ

بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ۚ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ

فِي الْمَنَامِ إِنِّي أَدْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ

مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ۚ

Saffat /93 – Hiddetini tutamıyarak iyice yaklaşmış putlara kuvvetli bir darbe indirdi.

Saffat /94 – Bunu haber alan halk telaşla dediler, onun için bir odun yığını hazırlayın da onu ateşin içine atın!”

Saffat /95- Saffat /96 – O da: “Â! Siz ellerinizle yonttuğunuz bu heykellere mi tapıyorsunuz? Halbuki sizi de yaptığınız şeyleri de yaratan Yüce Allah’tır.” dedi.

Saffat /97 – Sonunda: “Haydin, dediler, onun için bir odun yığını hazırlayın da onu ateşin içine atın!”

Saffat /98 – Ona tuzak hazırlamak istediler, ama Biz heveslerini kursaklarında bıraktık. Asıl kendilerini perişan ettik.

Saffat /99 – İbrâhim dedi ki: “Ben, Rabbimin gitmemi emrettiği yere doğru gidiyorum, O elbet bana yol gösterecektir.”

Saffat /100 – “Ya Rabbî, salih evlatlar lütfet bana!”

Saffat /101 – Biz de ona aklı başında bir oğul müjdeledik. Bu duadan Hz. İbrâhim (a.s.)’ın o zaman çocuğu olmadığı sonucu çıkarılabilir. Hz. İsmâil ile Hz. İshak’ın iyice yaşlandığı sırada verildiği (14,39) bilinince, duasına uzun yıllar sonra icabet edildiği anlaşılır.

Saffat /102 – Çocuk büyüyüp yanında koşacak çağa erişince bir gün ona: “Evladım, dedi, ben rüyamda seni boğazlamaya giriştiğimi görüyorum, nasıl yaparız bu işi, sen ne dersin bu işe!” Oğlu: “Babacığım! dedi, hiç düşünüp çekinme, sana Allah tarafından ne emrediliyorsa onu yap. Allah’ın izniyle benim de sabırlı, dayanıklı biri olduğumu göreceksin!”. [19,54-55] {KM, Çıkış 13,2; Sayılar 3,13; Tekvin 22,1-14}

Hz. İbrâhim oğlunu kurban ettiğini değil, kurban etmeye giriştiğini görmüştü.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Saffat /103- Saffat / 105 – Her ikisi de Allah'ın emrine teslim olup, İbrâhim oğlunu şakağı üzere yere yatırıp, Biz de ona: "İbrâhim! Rüyannın gereğini yerine getirdin (onu kurban etmekten seni muaf tuttuk)" deyince (onları büyük bir sevinç kapladı). Biz iyileri işte böyle ödüllendiririz! Bu âyetlerden, Peygamberlerin rüyasının vahiy şekillerinden biri olduğu anlaşılıyor. Aksi takdirde Allah onu uyarır ve Kur'an'da böylesine bir yanlış anlaşılıma engel olurdu. Kurbanlık çocuğun adı Kur'an'da açıklanmaz. Müfessitlerden İsmâil diyenlerin yanında İshak olduğunu söyleyenler de vardır. Ekseriyet birinci görüştür. Yahudi - Hıristiyan geleneği ise İshak olduğunu söyler. **Saffat /106** – Bu, gerçekten pek büyük bir imtihandı. [53,37] **Saffat /107** – Oğluna bedel ona büyük bir kurbanlık verdik. **Saffat /108** – Sonraki nesiller içinde ona da iyi bir nam bıraktık: ki o da, bütün milletler tarafından şöyle denilmesidir: **Saffat /109** – "Selam olsun İbrâhim'e!" **Saffat /110** – Biz iyileri işte böyle ödüllendiririz! **Saffat /111** – Gerçekten o Bizim tam inanmış has kullarımızdandı. **Saffat /112** – Biz de ona, salih kişilerden, üstelik peygamber olacak bir evladı, İshak'ı müjdeledik. **Saffat /113** – Kendisine de İshak'a da feyiz ve bereketler verdik. Onların neslinden gelenler arasında iyi davranan da var, kendi nefisine açıkça zulmeden de! Bu âyetle kurban kıssasının anlatılış hikmetine işaret ediyor. Hz. İbrâhim (a.s.)'ın iki oğlu Hz. İshak (a.s.)'dan Yahudi ve Hıristiyanların mensub olduğu İsrailoğulları, Hz. İsmâil (a.s.)'dan ise Araplar ve diğer müslümanlar dünyaya yayılmışlardır. Dünyadan nice soy ve sülale geçip gitmiş, onların isimleri bile kalmadığı halde Allah Hz. İbrâhim'in nesline bu bereket ve şerefi vermiştir. Allah Teâla bu kıssayı anlatmakla onlara söyle demek istiyor: "Sizin ecdadınız İbrâhim, İsmâil ve İshak (aleyhimu's-selam), ihlasları ile bu şerefe yükseldiler. Siz de onlar gibi olmak isterseniz bu ihlası kazanmaya çalışın. Yoksa, önderlik soydan ileri gelmez. Nitekim onların soylarından iyiler gibi, zalimler de bulunmaktadır."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
37-Saffat Süresi	/													Yaprak 05A						Cüz 23			Süre 37			Sayfa 449											
Bu Cüz Yaprağa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٤٩

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

فَلَمَّا أَسْلَمًا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ۚ وَنَادَىٰ نَاهُ أَنْ يَا اِبْرَاهِيمَ ۗ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّعْيَا ۗ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۗ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۗ وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ۗ وَتَرَكَنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۗ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۗ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۗ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ۗ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَقَ ۗ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ۗ وَلَقَدْ مَنَّآ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۗ وَنَجَّيْنَا هُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۗ وَنَصَرْنَا هُمَا فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۗ وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ۗ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۗ وَتَرَكَنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۗ سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۗ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۗ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۗ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ۗ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۗ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ۗ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Yirminci asrın son çeyreğinde Batı Hıristiyanlık dünyası başta olarak birçok yerde "Hz. İbrâhim'de birleşme" temennileri dile getirilmeye başlamıştır. Bu üç ümmet Hz. İbrâhim'e lâynk nesiller oldukları nisbette dünyada hayır ve faziletin ağır basacağı rahatlıkla söylenebilir.

Saffat /114 – Biz Mûsâ ile Harun'a da nübüvvet vererek ihşanda bulunduk. [21,48]

Saffat /115 – Onları da, milletlerini de müthiş bir gaileden kurtardık.

Saffat /116 – Hem onlara yardım ettik de, galip gelenler onlar oldular.

Saffat /117 – Kendilerine gerçekleri açık gösteren o kitabı verdik.

Saffat /118 – Onları doğru yola ilettik!

Saffat /119 – Sonraki nesiller içinde onlara da iyi bir nam bıraktık.

Saffat /120 – "Selam olsun Mûsâ ile Harun'a"

Saffat /121 – Biz iyileri işte böyle ödüllendiririz!

Saffat /122 – Gerçekten onlar, Bizim tam inanmış has kullarımızdandı.

Saffat /123 – İlyas da şüphesiz sonuçlandı.

Hz. İlyas İsrailoğullarından olup, M.Ö. 9. asırda Filistin bölgesinde yaşamıştır.

Dinler Tarihi araştırmalarının bulgularına göre, Babil'den Mısır'a kadar geniş bölgede Ba'l adı ile Allah'a ibadet edilmiştir. Bu kelime: Efendi, Sahip, lider bazan da koca anlamına gelir. Onlar başlangıçta hak Tanrıya bu isim ile ibadet ederken, sonraları şirke bulaştıkları anlaşılıyor.

Saffat /124- Saffat / 126 – Hani o halkına şöyle demişti: Siz hâla şirkten ve fenalıklardan sakınmayacak mısınız? Sizin de, gelip geçmiş atalarınızın da Rabbi olan Allah'ı, o en güzel Yaradıcı bırakıp hâla Ba'l'e tapmaya mı devam edeceksiniz? {KM, 1 Krallar 18,24-40}

Saffat /127 – Fakat bunlar onu yalancı saydılar. Bundan ötürü de, onlar tutuklanıp hesap günü mutlaka yargılanacak ve ceहनeme götürüleceklerdir.

Saffat /128 – Ancak Allah'ın ihlase erdirdiği kulları böyle olmaz.

Saffat /129- **Saffat** /130 – Sonraki nesiller içinde ona da iyi bir nam bıraktık. “Selam olsun İlyas’a!”

Hayatında çok kötü davranışlara maruz bıraktıkları Hz. İlyas (a.s.)’a İsrailoğulları vefatından sonra Hz. Musa’dan sonra, en büyük saygıyı beslemişlerdir. Onun göge kaldırılıp dünyaya yeniden doğacağı inancı İsrailoğullarında yaygındı (Tevrat, II. Tarihler 21,12-15; I. Krallar 17, 18; 19,21; II. Krallar 1,2).

Saffat /131 – Biz iyileri işte böyle ödüllendiririz!

Saffat /132 – Gerçekten o bizim tam inanmış has kullarımızdandı.

Saffat /133 – Lût da şüphesiz, resullerdendi.

Saffat /134- **Saffat** /135 – Onun suçlu kentini cezalandırırken, geride kalanlar arasında yer alan yaşlı eşi hariç, kendisini ve ailesini kurtardık.

Saffat /136 – Sonra da ötekileri imha ettik.

Saffat /137- **Saffat** /138 – Siz de sabah akşam onların diyarlarına uğrarsınız. Hâla aklınızı kullanmayacak mısınız?

Saffat /139 – Yûnus da şüphesiz resullerdendi.

Saffat /140 – Hani o, Rabbinden izinsiz kaçıp yolcusunu doldurmuş gemiye kendini atmıştı.

Saffat /141 – Kur’a çekmiş, kur’ada kaybedenlerden olunca denize atılmıştı.

Saffat /142 – O yaptığınan ötürü pişman bir vaziyette iken balık onu yutuverdi.

Saffat /143- **Saffat** /144 – Şayet Allah’ı çok zikreden, ibadetli kimselerden olmasaydı, tâ mahşere kadar onun karnında kalırdı. Hz. Yunus (a.s.)’ın kıssası için bkz. 21,87.

Yunus (a.s.)’ın halkı onu yalanlamada ısrar ettiler. Sonunda, “Üç gün mühteliniz kaldı, iman etmezseniz azap gelecek” diye tebliğ etti. Üçüncü gün gelmeden gece yarısı şehri terk etti. Fakat halk sabahleyin azap alametleri başlayınca, korkarak dönüş yapmak istediler, onu bulamayınca çoluk çocuklarını davalarını alarak şehir dışında çöle çıkıp töbe ettiler. Allah töbelerini kabul etti. Hz. Yunus peygamberlik sünnetine aykırı olarak emir gelmeden hicret etme hatasını itiraf ile Rabbine yalvardı. O da ona icabet etti.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
37-Saffat Süresi	/													Yaprak 05B						Cüz 23			Süre 37			Sayfa 450												
Bu Cüz Yaprağa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

٤٥٠

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۗ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۖ سَلَامٌ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ ۗ

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۗ إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

وَإِنَّ لُوْطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۗ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۗ

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَايِرِينَ ۗ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخِرِينَ ۗ وَأَنْتُمْ

لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ۗ وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۗ

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۗ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۗ

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ۗ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

ۗ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ۗ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ

يُبْعَثُونَ ۗ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ۗ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ

شَجْرَةً مِّن يَّقْطِينٍ ۗ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ

ۗ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۗ فَاسْتَفْتِهِمَ الرِّبِّكَ الْبَنَاتُ

وَلَهُمُ الْبُنُونَ ۗ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

ۗ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكَهَمَ لَيَقُولُونَ ۗ وَلَدَ اللَّهُ ۗ وَإِنَّهُمْ

لَكَاذِبُونَ ۗ أَصْطَفَىٰ الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ۗ

Önceki Sayfa

Önceki Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bazı rasyonalistler, balığın onu yutmasını tevîl etmek isterler. Bu olay bir mucize olarak pekâla gerçekleşmiştir. Kaldı ki mucize olmaksızın bile normal şekilde şöyle bir olay cereyan etmişti. 1891’de İngilterede balina avında bir balıkçı denize düşer ve balina da onu yutar. Bir iki gün sonra o balık ölü olarak bulununca, yutmasından 60 saat sonra, karnından canlı olarak çıkartılmıştır (Urdu Digest, Şubat, 1964’den Mevdudu, *Tefhim*, bu âyetlerin tefsirinde.).

حزب

Saffat /145 –

Derken Biz onu ağaçsız çıplak bir sahile attık, o bitkin bir halde idi.

Saffat /146 – Üzerine gölge yapması için, orada asma kabak cinsinden bir ağaç bitirdik.

Saffat /147 – Biz onu yüz bin nüfuslu bir şehre göndermiştik, hatta gitükçe nüfusları artıyordu da. {KM, Yunus 4,11}

“Bu âyette: “Biz onu, yüz bin veya daha çok kişiye peygamber olarak gönderdik.” diye de mâna verilebilir. Allah Teâla dileseydi, elbette o halkın sayısını tam olarak bildirirdi. Maksat: Bir kişi oraya girdiğinde yüz bin veya daha fazla olduğunu tahmin ederdin.” demektir.

Saffat /148 – Yûnus onları tekrar hakka çağırınca, bu sefer iman ettiler. Biz de belirli bir süreye kadar onları hayattan istifade ettirdik.

Saffat /149 – Resulüm! Şimdi sor o Mekkelilere (hâla şirklerine devam edip) kız evlatları senin Rabbine, erkek evlatları da kendilerine mi isnad edecekler? [16,58; 53,21-22; 43,19; 17,40]

Saffat /150 – Yoksa Biz melekleri dışı yaratmışız da onlar buna şahit mi olmuşlar?

Saffat /151-

Saffat /152 – Haberinizi olsun ki onlar sırf iftira ederek “Allah doğurdu” derler. Onlar yalancıların ta kendileridirler.

Saffat /153 –

Allah kızları oğullara tercih mi etmiş?

Saffat /154 – Ne olmuş size, aklınızı mı kaybettiniz? Ne biçim hüküm veriyorsunuz öyle!

Saffat /155 – Hâla düşünüp Allah'ın bundan münezzeh olduğunu anlamayacak mısınız?

Saffat /156 – Ne o, yoksa sizin açık bir deliliniz mi var?

Saffat /157 – Eğer iddianızda tutarlı iseniz getirin o kitabımızı!

Saffat /158 – Bir de tutup Allah ile melekler arasında bir soy bağı uydurdular!

Ama o melekler, bunu iddia eden müşriklerin yargılanıp cehenneme tıklıcaklarını pek iyi bilirler.

Saffat /159 – Ve şöyle derler: “Allah onların iddia ettikleri şeylerden münezzehdir, çok yücedir.”

Saffat /160 – Ancak Allah'ın ihlâsa erdirdiği kulları böyle olmaz, cehenneme götürülmezler.

Saffat /161- Saffat /163 – “Ey müşrikler! Ne siz, ne de sizin Allah'tan başka ibadet ettikleriniz,

-ille de cehenneme girmek isteyen kimseler hariç- Allah'a yönelmek isteyen herhangi bir kulu yoldan çıkaracak bir kuvvete sahip değilsiniz.”

Saffat /164 – “Bizim her birimizin belli bir makamı ve yeri vardır.

Saffat /165 – Saf saf dizilenler bizi.

Saffat /166 – Allah'ı zikredip O'nu tenzih edenler bizi.” [21,26-29]

Saffat /167- Saffat /169 – Müşrikler önceleri: “Eğer,

derlerdi, daha önceki ümmetlere verilen kitap gibi bir kitap bizde de olsaydı, Biz de Allah'ın halis, muvahhid kulları olurduk.” [35,42; 6,156-157]

Saffat /170 – Ama şimdi onu red ve inkâr ettiler; Fakat yakında öğrenirler!

Saffat /171- Saffat /173 – Şu kesindir ki, Biz resul olarak gönderdiğimiz kullarımıza söz verdik ki onlar yardımımıza mazhar olacaklar ve Bizim ordumuz mutlaka galip gelecektir. [58,21; 40,5]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
37-Saffat Süresi	Yaprak 06A												Cüz 23						Süre 37						Sayfa 451											
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٥١

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا ﴿١٥٨﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتِ الْجِنَّةُ أَنَّهُمْ لَمُخْضَرُونَ ﴿١٥٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٦٠﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦١﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦٢﴾ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ

بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٣﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٤﴾ وَمَا نَدَّ إِلَهُهُ مَقَامٌ

مَعْلُومٌ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٦﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٧﴾

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٨﴾ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأُولِينَ ﴿١٦٩﴾

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٧٠﴾ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧١﴾

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٣﴾

وَإِنْ جُنَدْنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٤﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ ﴿١٧٥﴾

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٦﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٧﴾ فَاِذَا

نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٨﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ ﴿١٧٩﴾

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٨٠﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا

يَصِفُونَ ﴿١٨١﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨٢﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٣﴾

سُورَةُ ص

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Âyette geçen “ordumuz”, yani Allah'ın ordusundan maksat Resûlullah (a.s.) ile birlikte mücahede eden ve onun tebliğ ve cihadını devam ettiren müminlerdir. Ayrıca Allah tarafından müminleri desteklemekle

görevlendirilen gaybi ordular da olabilir. Ancak bu, müminlerin her zaman siyasi sahada galibiyet sağlayacakları mânasına gelmez. Esasen galip gelececek sahalar çoktur ve siyaset bunlardan sadece biridir. Nitekim peygamberler siyasi yönden galip gelmedikleri yerlerde, ahlâk ve faziletle başarı sağlamışlardır. Ancak, Cahiliyye düşünceleri bir süre üstün çıksa bile, kısa bir zaman sonra silinip gitmişlerdir. Fakat peygamberlerin getirdikleri gerçekler, binlerce yıldan beri hakikat olarak devam etmektedir. Demek ki hüccet yönünden her zaman üstündürler (Mevdüdi, Tefhim).

Saffat /174 – Artık bir süre sen onlardan uzak dur.

Saffat /175 – Onları gözetle. Zaten kendileri de başlarına geleceği yakında göreceklerdir.

Saffat /176 – Şimdi onlar azabımızın çarçabuk başlarına gelmesini gerçekten istiyorlar mı?

Saffat /177 – Eğer öyleyse, şunu bilsinler ki, azap onların yurtlarına inerse,

o uyarılıp da yola gelmeyenlerin varacakları sabah çok fena bir sabah olacaktır!

Saffat /178 – Artık sen bir süre onlardan uzak dur.

Saffat /179 – Başlarına incek azabı. Gözetle zaten kendileri de yakında gerçeği göreceklerdir.

Saffat /180- Saffat /182 – İzzet ve kudret Rabbi olan senin Rabbin onların bütün batıl iddialarından münezzehdir, yücedir.

Selam bütün peygamberleredir.

Bütün hamdler âlemlerin Rabbi Allah'adır.

38-SAD SÜRESİ

Mekke'de indirilmiş olup 88 âyettir. Adını başındaki sâd harfinden alır. Sürenin asıl gayesi, Allah'ın elçilerini dinlemeyenleri uyarmaktır. Müteakiben Peygamberimize itaat konusu üzerinde özellikle durulur, müteaddit peygamberlerin tebliğleri pek kısa bir şekilde anlatılır.

Bismillâhrahmânirrahîm
Sad /1 – Sâd. Bu şanlı şerefli Kur'an hakkı için:

Sad /2 – (Kâfirler) Bu Kur'an'ı onda şüpheye yer verecek herhangi bir taraf olduğundan değil, ama asıl kendileri Allah'a karşı kibir ve muhalefet taşıdıkları için inkâr ediyorlar.

Sad /3 – Biz onlardan önce nice nesilleri silip süpürdük. O zaman ne çılgınlık, ne feryatlar kopardılar! Ama kurtuluş zamanı çoktan geçmişti!
[21,12-13]
Sad /4- Sad /5 – İçlerinden kendilerini uyarıp irşad edecek birinin gelmesinden her nedense şaşırıyorlar ve o kâfirler: "Bu bir sihirbaz, bir yalancı! İşte tutmuş bunca ilahı bir tek ilah yapmış! Bu gerçekten şaşılacak, çok tuhaf bir şey!" dediler. [10,2]

En makul ve münasip olan, peygamberin, kendi toplumunun mensuplarını uyarıp eğitmesidir. İnsandan başka melek gibi bir varlık gelseydi insanlarla ilişki kuramazdı, onlarla beraber yaşayamaz, onlara örnek olamazdı. Başka bir milletten biri çıkıp gelseydi, tamamlanması sebebiyle, asıl onun hakkında şüphe etmeleri gerekirdi.

Sad /6 – İçlerinden önde gelen eşraf takımı derhal harekete geçip "Hâla mı duruyorsunuz, kalkın yürüyüp gösteri yapın ve ilahlarınız konusunda direnip dayanacağınızı ilan edin. Bu, cidden yapılması gereken bir şeydir." dediler.

Sad /7 – "Doğrusu biz bu tevhid inancını son dinde de görmedik. Bu sırf bir uydurma!"

Sad /8 – Biz bu kadar eşraf dururken, kitap gönderilecek bir o mu kalmış!"

Hayır, hayır! Onlar Benim buyruklarım hakkında tam bir şüphe içindedirler, doğrusu onlar azabımı henüz tatmadılar. [43,31-32]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
38-Sad Süresi	/											Yaprak 06B					Cüz 23					Süre 38					Sayfa 452									
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ ص

٤٥٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۚ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ۚ

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلَا تَحْنِمْنا صِ ۚ وَعَجِبُوا

أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَاْفِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۚ أَجَعَلَ

الْأَلَهَةَ الْهَاءَ وَاحِدًا ۚ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۚ وَانطَلَقْنَا لِمِائِهِمْ أَنْ

امشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى الْهَتِكُمْ ۚ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۚ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا

فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ ۚ إِنَّ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ۚ ءَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ

مِنْ بَيْنِنَا ۚ بَلِ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي ۚ بَلِ لَمَّا يَدُوْقُوا عَذَابِ ۚ

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۚ أَمْ لَهُمْ مَلِكٌ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۚ جُنْدٌ

مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ۚ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ

نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ۚ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ

وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ ۚ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ۚ إِنَّ كُلاً إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ

فَحَقَّ عِقَابُ ۚ وَمَا يَنْظُرُ هَوَّاءٌ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَاحِدَةً مَالَهَا

مِنْ فَوَاقٍ ۚ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَآ قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۚ

Sad /9 – O mutlak galip, her nimeti ve özellikle peygamberliği dilediğine ihсан eden Rabbinin rahmet hazineleri yoksa onların mı yanında? [4,53-55; 17,100]

Sad /10 – Yoksa göklerin, yerin ve ikisi arasında olan varlıkların hakimiyet ve yönetimi onlara mı ait? Haydi, ellerinden geliyorsa sebep ve vasıtalarını temin etsinler de göğe çıksınlar (âlemi oradan yönetsin, vahyi de isteklerine göre indirsinler!)

Sad /11 – Bunu yapmaları şöyle dursun, onlar birtakım döküntü bölüklerden oluşup buracıkta bozguna uğratılacak bozuk bir ordu!

İslâm'a karşı Arap yarımadasındaki başlıca grupların birleşik kuvvetler halinde birleşip Medineyi kuşatmalarına ve tarihe Ahzab (birleşmiş gruplar) harbi diye geçen savaşta onların perişan olacaklarını müjdelemektedir.

[33,22]
Sad /12- Sad /13 – Onlardan önce Nüh, Âd toplulukları ve ordular sahibi Firavun toplumu da Peygamberleri yalancı saydılar.

Semüd ve Lût toplulukları, Eykeliler de öyle yaptılar. İşte bunlar, peygamberlere karşı toplanan hiziplerdi.

Zu'l-evlad: Saray ve saltanat sahibi, ordular sahibi, yahut cezalandırıldığı kimseleri kazıklara bağlayarak işkence yaptırması mânalarına gelebilir. "Yere kazık gibi çakılan ehramlar" sahibi anlamı da düşünteilebilir.

Sad /14 – Bunların her biri peygamberlere yalancı demiş ve cezalarını hakletmişlerdi.

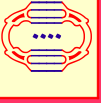
Sad /15 – Onların kabirlerden dirilmeleri sadece bir tek çağrıya bakar. Ses yayılır yayılmaz hemen kalkarlar.

Sad /16 – Bir de o kâfirler alayla şöyle dediler: "Ey bizim Rabimiz, bizim azap payımızı hesap günü gelmeden çabuklaştır."

Sad /17 – Onlar ne derlerse desinler sen sabret ve güçlü kuvvetli bir kulumuz olan Davud'u hatırla. Çünkü o daima Allah'a yönelirdi.

Hız. Davud (a.s.)'ın "ze'l-eyd" sıfatı bedenî kuvvet, askerî ve siyasî kuvvet, ahlâkî kuvvet veya ibadet kuvveti yönlerinden düşünülebilir.

سجده

Sad /18- Sad /19 – Biz sabah akşam kendisiyle zikir ve ibadet etmeleri için dağları, toplu haldeki kuşları onun hizmetine vermiştik.

Her biri onun âhengine katılır, beraber zikrederlerdi. [34,10]

Sad /20 – Biz onun hakimiyetini güçlendirdik, ona hikmet, nübüvvet, isabetli karar verme ve meramını güzelce ifade etme kabiliyeti verdik.

Sad /21- Sad /22 – O mahkemeleşen hasımların olayından haberin oldu mu?

Onlar mabedin duvarına tırmanıp Davud'un yanına birden girince o, onlardan ürktü.

Onlar da "Korkma! dediler, biz sadece birbirimize hakkı geçen iki dâvalıyız.

Senden dileğimiz: Aramızda adaletle hükmet, haktan uzaklaşma ve bize tam doğruyu göster." {KM, II Samuel 11; Mezmurlar 2,7}

Sad /23 – "Benim şu din kardeşimin doksan dokuz koyunu var, benimse bir tek koyunum!

Böyle iken "onu da bana bırak!" dedi ve çenesiyle beni bastırdı."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
38-Sad Süresi	/											Yaprak 07A					Cüz 23			Süre 38			Sayfa 453												
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٥٣

سُورَةُ ص

إصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ۖ وَالطَّيْرَ

مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ۚ وَشَدَّ ذَنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ

وَفَضَّلَ الْخِطَابِ ۚ وَهَلْ آتَيْكَ نَبِيُّ الْوَحْيِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۖ

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ ففَرَغَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغِي

بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا

إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۚ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ

نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۚ قَالَ لَقَدْ

ظَلَمْتَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ

وَوَطَّنَ دَاوُدُ أُمَّمًا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ ۖ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ

فَغَفَرْنَا لَهُ ۗ ذَٰلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ۚ

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ

وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ

عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ۚ

Sad /24 – Davud: "Doğrusu, senin tek koyununu, kendi koyunlarına katmak istemekle o sana haksızlık etmiştir.

Zaten malda ortak olanların çoğu birbirlerine haksızlık ederler.

Ancak gerçekten iman edip makbul ve güzel davranışlarda bulunanlar böyle yapmazlar onlar da o kadar azdır ki!"

Davud kendisini imtihan ettiğimizi anladı, derhal Rabbinden mağfiret diledi, eğilip secdeye kapandı ve Allah'a yöneldi.

22. ayette bahsi geçen iki kişi, muhtemelen Davud (a.s.)'a suikast için gizlice duvardan tırmanıp atlayan kimselerdi. O'nun yanında başkaları bulunduğundan asıl maksatlarını gizleyip böyle bir sun'î mesele uydurdular (Razi).

Bazı müfessirlerin, İsrailiyattan alınan Urya kıssasını, hafifleterek nakletmeleri büyük çapta tenkid edilmiştir. Bu izahı, bazı müfessirler zorlamalı bulurlar. İbnü'l-Arabî *Ahkâmü'l-Kur'an*'da şöyle der: Davud (a.s.) bir şahsa, eşini boşaması halinde onunla evlenmek istediğini söylemişti. Şahsın kabul veya reddettiği bildirilmiyor. Böyle bir teklif o toplumdaki geçerli olmakla beraber, en uygun davranış biçimi olmadığından Allah Teâlâ onu böylece uyardı. 99 sayısı çokluktan kinayedir.

Bu âyetin okunması ve dinlenilmesi halinde tilavet secdesi yapılması vaciptir.

Sad /25 – Biz de ondan bunu affettik. Muhakkak ki onun bize yakınlığı ve güzel bir âkıbeti vardır.

Sad /26 – "Davud! Biz seni ülkede hükümdar yaptık, sen de insanlar arasında adaletle hükmet, keyfine uyma ki seni Allah yolundan sapırtmasın. Allah yolundan sapanlar, hesap gününü unuttukları için, kendilerine şiddetli bir azap vardır.

Sad /27 – Biz göğü, yeri ve ikisinin arasındaki varlıkları gayesiz, boşuna yaratmadık. Bu sadece kâfirlerin bir zannı ve iddiasıdır. Artık o ateşten yay haline o kâfirlerin!

Sad /28 – Biz hiç, iman edip makbul ve güzel iş yapanlara, ülkede fesat çıkararak nizami bozanlarla aynı muameleleri yapar mıyız? Yahut Allah'ı sayıp kötülüklerden sakınmaları, yoldan çıkanlarla bir tutar mıyız?

Sad /29 – Biz sana hayrı, feyiz ve bereketi bol bir kitap indirdik ki insanlar onun âyetlerini iyice düşünsünler ve aklı yerinde olanlar ders ve ibret alsınlar.

Sad /30 – (Bunları belirttikten sonra tekrar Davud'un kıssasına dönelim:) Davud'a evlat olarak Süleyman'ı ihsan ettik. Süleyman ne güzel kuldu! Hep Allah'a yönelirdi. [27,16]

Sad /31 – Hani bir gün ikinci vakti ona, durduğunda sakın, koştuğu zaman ise süratli safkan koşu atları gösterilmişti.

Sad /32- Sad /33 – Onlarla ilgilenip "Ben Rabbimi hatırlattıkları için güzel şeyleri severim." dedi ve onlar gözden kayboluncaya dek onları seyredip durdu.

Sonra: "Onları tekrar bana getirin!" deyip bacaklarını ve boyunlarını sıvazlamaya başladı.

Hz. Süleyman (a.s.) savaşta istifade etme ve daha başka gayelerle atlarını hazırlanmasını ve eğitimleri için koşuturularını emrederek, bazan bu işe bizzat nezaret ediyordu." Ben bunları nefsimin haz duyması için değil, Allah'ın dinini güçlendirmek arzundan dolayı seviyorum." demişti.

Sad /34 – Biz Süleyman'ı denemeye tâbi tuttuk ve tahtının üzerine bir cesed bıraktık. Sonra o, Allah'a sığınıp tekrar tahtına döndü.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
38-Sad Süresi	Yaprak 07B											Cüz 23					Süre 38					Sayfa 454														
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ ص

٤٥٤

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بِإِطْلَافٍ ذَلِكَ ظَنُّ

الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ

كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ

أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ

حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّ فطَفِقَ

مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَاءَ عَلَى كُرْسِيِّهِ

جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِن

بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً

حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَأَخْرَيْنَ

مُفَرِّقِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ

حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ

عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ ﴿٤١﴾ إِنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

﴿٤٢﴾ أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٣﴾

Hz. Süleyman (a.s.) Mescid-i Aksayı yaptırdığı sırada, getirdiği sanatkarlar içinde, sanatların hilelerini bilen birtakım şeytanların kurdukları bir ihtilal yüzünden bir süre nüfuzunu kaybetmiş, yahut tahtından ayrı kalmış, böylece tahtında ya kendisi güçsüz bir cesed halinde hükümsüz kalmış, yahut tahtı da işgal edilip ona kırk gün kadar, heykel gibi birisi oturtulmuştu. (Elmalılı M. Hamdi Yazır). Farklı diğer yorumlar içinde, biz bunu tercih ettik. Doğrusu, bu âyet, tefsiri en zor olan nadir yerlerdendir. Gerçeği her yönü ile yalnız Allah bilir.

Sad /35 – "Ya Rabbî, dedi, affet beni ve bana, benden sonra hiç kimseye nasib olmayacak bir hakimiyet lütfet. Çünkü Sen, lütufları son derece bol olan vehhabsın!"

Sad /36 – Biz rüzgârı onun emrine verdik. Rüzgâr, onun emriyle istediği yere tatlı tatlı eserd.

Sad /37- Sad /38 – Bina yapan, dalgalılık yapan her şeytani, bukağullarla bağlı olan başkalarını da onun hizmetine verdik. Bu bukağullarla bağlamaktan maksat, kötülük ve bozgunculuklara meydan verilmeyecek bir şekilde sıkı bir kontrol ve takip altına alınmış olmalarıdır.

Sad /39 – Buyurduk: "Süleyman! İşte bu, sana ihsanımızdır. İster dağıt, ister yanında tut, bu hesapsızdır." "Bu konuda yetki sana verilmiştir, yaptığandan dolayı sana bir hesap sorulmayacaktır" mânasınadır.

Sad /40 – Muhakkak ki onun Bize yakınlığı ve güzel bir akıbeti vardır.

Allah kibirlileri sevmez. Hata işleyen kimse, uyarıldıktan sonra yine de inat ve ısrarla günahında devam ederse, İblis durumuna düşer. Hatasını kabul edip Rabbine yönelirse atası Hz. Âdemi örnek almış olur.

Allah da Davud ve Süleyman (a.s.) gibi onu da başışlar, hatta hiçbir kuluna vermediği yetki, servet ve saltanatı ona verir.

Sad /41 – Kulumuz Eyyüb'u da hatırla! Hani o Rabbine: "Ya Rabbî, şeytan bana bir yorgunluk ve işkence dokundurdu." diye yalvarmıştı. [65,3]

Sad /42 – Eyyüb'a: "Ayağımı yere vur! dedik, İşte sana kullanıp yıkanacağı ve içeceğin soğuk bir su!"

Sad /43 – Nezdimizden bir rahmet ve sağduyu sahiplerine bir ibret olmak üzere ona; ailesini, çevresini ve onların bir mislini lütfettik.

حزب

Sad /44 – Bir de ona: “Eline bir demet sap al, onunla vur! Yemininden dönen durumuna düşme” dedik.

Doğrusu Biz onu pek sabırlı bulduk. Ne güzel kuldu o! O, gerçekten Allah’a yönelirdi. {KM, Eyub 2,8; 1,21-22} Denildiğine göre, Hz. Eyyub (a.s.), bir hadise dolayısıyla eşine yüz değnek vuracağına dair yemin etmişti. Böylece bir demet yaparak vurmakla yeminin yerine geleceği kendisine bildirilmişti (Bu, belki de bu hususi durum ve benzeri durumlara mahsus bir fetvadır. Mesela eşi buna takat getiremezdi, yahut bu kadar ağır bir cezayı haklememiş olabilirdi.).

Sad /45 – (Ey Resûlüm) Kuvvetli ve basiretli olan o zatları; kullarımız İbrâhîm, İshak ve Yâkubu da anl!

Sad /46 – Biz onları özellikle âhiret yurdunu düşünen ihlaslı kişiler kıldık.

Sad /47 – Üstelik onlar Bizim yanımızda seçkin ve hayırlı zatları.

Sad /48 – İsmâil’i, Elyasa ve Zülkifl’i de hatırla. Onların hepsi hayırlı insanlardı. [21,85; 6,86]

Elyasa (a.s.), İlyas (a.s.)’ın İsrailoğulları üzerine halifesi olup, sonra kendisine peygamberlik verilmiştir. Zülkifl (a.s.) hk. 21.85 âyetine bkz. Son cümle, peygamberlerin günahsız olduklarının delilidir.

Sad /49 – İşte bu bir zikirdir, bir hatırlatmadır. Şüphesiz Allah’a karşı gelmekten sakınanlara güzel bir âkıbet vardır.

Sad /50 – O güzel yer: Kapıları yalnız kendilerine açılmış olan Adn cennetleridir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
38-Sad Süresi	Yaprak 08A													Cüz 23						Süre 38			Sayfa 455							

Bu Cüz Yapağa git

01 02 03 04 05 06 07 08 09 10 Hizb 01 02 03 04

٤٥٥

سُورَةُ ص

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولَىٰ

الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ ۖ إِنَّا

وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَىٰ الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَا

هُمْ بِخَالِصَةِ ذِكْرَىٰ الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَآتَهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ

الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَاذْكُرْ اسْمُعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ

الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّا لِلْمُتَّقِينَ لَحَسَنٌ مَّآبٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ

مُفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابِ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ

كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَثْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هَذَا

مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِن نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾

هَذَا وَإِنَّا لِلطَّاغِينَ لَشَرٌّ مَّآبٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾ هَذَا

فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَأَمْرٌ حَبَابِهِمْ ۖ إِنَّهُمْ سَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا

بَلْ أَنْتُمْ لَأَمْرٌ حَبَابِكُمْ ۖ أَنْتُمْ قَدْ مَتَّمُوهُ لَنَا فَبئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِذَّةً عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Sad /51 – Onlar orada kanapelere dayanarak birçok meyveler ve içecekler isterler. [56,18]

Sad /52 – Onların beraberinde, gözleri kocalarından başkasını görmeyen yumuşak bakışlı, aynı yaşta güzeller vardır.

Sad /53 – Bu hesap günü için size vaad olunan şeyler bunlardır.

Sad /54 – Gerçekten bu, Bizim ihsan ettiğimiz bir nasiptir ki onun asla biteceği yoktur. [16,96; 11,108; 41,8; 13,35]

Sad /55- Sad /56 – İşte bu, mutlulardır. Ama azgınlara kötü bir âkıbet vardır ki o da girip yancaakları cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o!

Sad /57 – Bu böyledir! İşte tatsınlar bakalım o kaynar suları ve irinleri!

Sad /58 – Bu böyledir! Daha bunlara benzer başka azaplar da vardır.

Sad /59 – İşte şunlar dünyada körü körüne maiyetinizde koşup giden güruhtur!

“Merhaba” olmasın, rahat yüzü görmesin o zalimler!

Zira onlar cehennemde gireceklerdir.

Sad /60 – Tâbi olanlar onlara: “Hayır, asil size merhaba olmasın, rahat yüzü görmeyin sizler! Bu azabı bize getiren sizsiniz. O ne kötü yerdir!”

Sad /61 – Sonra hep birden dua edip derler ki:

“Ya Rabbena, kim bunları önümüze yığıdı ise, Sen onun azabını kat kat artır!” [7,38]

Sad /62- Sad /63 – Azgınlık: “Neden acaba dünyada kendilerini değersiz saydığımız birtakım adamları burada görmüyoruz? Aklımız sıra, onlarla alay ederdik!

Yoksa gözlerimiz onlardan kaydı da onun için mi kendilerini göremiyoruz?”

Sad /64 – İşte bu, yani cehennemliklerin davalanması kesin bir gerçektir.

Sad /65 – De ki: “Ben sadece uyararı bir peygamberim.

Şu kesin bir gerçektir ki tek hakim olan Allah’dan başka ilah yoktur.

Sad /66 – O göklerin, yerin ve ikisinin arasındaki varlıkların Rabbidir. Mutlak galiptir, çok mağfret edendir.

Sad /67 – De ki: “Bu Kur’an pek mühim bir mesajdır.

Sad /68 – Ama siz ona sırtınızı dönmüyorsunuz.

Sad /69 – Mele-i Âla sakinleri tartışırken kendi aralarında neler konuştuklarına dair bilgim yoktur.

Sad /70 – Şu var ki: Bana sadece, açıkça uyararak için gönderilen bir elçi olduğum vahyolunuyor.”

Sad /71 – Bir vakit Rabbin meleklere: “Ben, dedi, çamurdan bir beşer yaratacağım.

Sad /72 – Onu iyice biçimlendirip ona Rühumdan üfleyince hep birden, hürmet göstermek için ona secde ediniz.”

Sad /73 – Meleklerin hepsi secde ettiler.

Sad /74 – Lâkin İblis secde etmedi.

O kibirlendi ve kâfirlerden oldu.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
38-Sad Süresi	/												Yaprak 08B						Cüz 23			Süre 38			Sayfa 456											
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ ص

٤٥٦

وَقَالُوا مَالَنَا لَنْرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿١٢﴾

اتَّخَذْنَاَهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿١٣﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ

تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنِّ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ

الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٥﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿١٦﴾

قُلْ هُوَ نَبِيُّ عَظِيمٍ ﴿١٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿١٨﴾ مَا كَانَ لِي مِنِّ عِلْمٍ

بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذِ اخْتَصِمُونَ ﴿١٩﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ

مُبِينٌ ﴿٢٠﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ﴿٢١﴾ فَاذًا

سَوِيَّةً وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَفَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ

كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ

أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ

مِّنْ طِينٍ ﴿٢٦﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاجِمٌ ﴿٢٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ

يَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٢٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ

مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٣٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ

لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٣٣﴾

Sad /75 – Allah buyurdu: “İblis! Benim ellerimle yarattığım mahlûkuma neden secde etmedin?”

Gururlandın mı, yoksa kendini çok yükseklerde mi görüyorsun? {KM, Mezmurlar 119,73}

Kur’an-ı Kerim’de Allah Teâlaya yed (el) kelimesi bazan tekil olarak (yedullah, 48,1) bazan çoğul olarak (eydina 36,71), bazan da burada olduğu gibi tesniye olarak (iki el, yedejye) izâfe edilir. Bunların her birinde Allah’ın şanına yaraşan bir mâna kastedilmiştir. Bu durum, bir yönden de şuna delâlet eder: Allah mutlakdır, beşer ifadesindeki kayıtlar onun vasıflarını ve icraatını anlatmaya yetmez.

Birçok müfessire göre burada Allah Teâlânın bu tabiri kullanması, ihtimamla yaratmasından kinayedir. Yahut biri bedeni biçimlendirmeye, öbürü ruh üflenmesine işaret olmak üzere insanın ruh ve bedenini cemedan varlığını da hatıra getirebilir.

Sad /76 – İblis: “Ben ondan üstünüm, çünkü beni ateşten, onu ise topraktan yarattım” dedi.

Sad /77- Sad /78 – Allah: “Defol oradan! Sen artık kovulmuş birisin. Lânetim de, hesap gününe kadar senin üstündedir.”

Sad /79 – “Ya Rabbi, bana insanların direleceği güne kadar mühlet verir misin?” dedi.

Sad /80 – Allah: “Haydi sana mühlet verildi!”

Sad /81 – “Sen belirli bir vakte kadar izinlisin.”

Sad /82- Sad /83 – İblis: “Öyle ise, senin izzetine yemin ederim ki ben de onların hepsini şaşırtacağım. Ancak Senin ihlâsa kullardığın kullar bundan müstesnadır.” dedi. [17,62-65]

Sad /84- Sad /85 –
Allah buyurdu: “İşte bu doğru! Ben de şu hakikati söyleyeyim ki cehennem, sen ve sana uyanlarla dolduracağım.”

Bu süre, bir bakıma, Kureys önderlerinin “Kitap gönderilecek bir o mu kalmış!” iddialarına, 9-10. âyetlerdeki kısa cevaptan sonra verilen uzun bir cevap olup özete şöyledir: “Muhammed’i elçi seçemene itiraz eden sizler, Ademi kabul etmeyen İblis durumdasınız.”

Sad /86 – De ki: Ben de irşad ve risalet hizmetinden dolayı sizden bir tıccet istemiyorum ve ben size kendiliğinden bir iddia içinde bulunan biri de değilim!” [32,13; 17,63]

Sad /87 – Bu Kur’an, ancak bütün milletler için bir derstir.

Sad /88 – Onun verdiği haberin doğruluğunu bir süre sonra siz de pek iyi öğrenirsiniz. [6,19; 11,17]

39-ZÜMER SÜRESİ

Mekke’de nazil olmuş olup 75 âyettir. Süre adını 71. ve 73. âyetlerinde geçen ve “bölükler” anlamına gelen kelimeden almıştır.

Bu süre Mekke müşriklerinin, müminlere şiddetli bir baskı ve düşmanlık uyguladıkları bir dönemde indirilmiştir. Tevhid inancının gerekliliği, şirkin batıllığı, saçmalığı ve kötü sonuçları bu sürede vurgulanmış temel fikirlerdir. İyiye zorlanan müminlere hicret kapısını da açar (âyet: 10). İman davasından geri adım bekleyen müşriklere Hz. Peygamber (a.s.)’in kararlılık bildiren ifadeleri kullanması emredilerek, kâfirlerin bu konuda ümitleri kesilir (âyet: 39). Kıyamet, dirilişten sonra mahşerde hesap verme, cennet ve cehenneme yapılan sevkıyat bildirilerek insanlar uyarılır.

Bismillâhırrahmânırrahîm
Zümer /1 – Bu kitabın vahyolunup parça parça indirilmesi, aziz ve hakim (mutlak galip, tam hüküm ve hikmet sahibi) Allah tarafından. [26,192-195; 41,42]

Zümer /2 – Biz sana kitabı gerçeğin ta kendisi olarak indirdik. O halde sen de yalnız Allah’a ibadet et!

Zümer /3 – İyi bilin ki halis din, yani bütün gönüllüyle candan itaat, yalnız Allah’a yapılıdır. Allah’tan başka birtakım hâmler edinerek: “Biz onlara sırf bizi Allah’a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyorsunuz” diyenlere gelince, elbette Allah, onların hakkındaki ihtilaf ettikleri hususlarda aralarında hükümünü verecektir. Allah yalancılığı, nankörlük ve kâfirliği huy edinenleri hidayet etmez, emellerine kavuşturmaz. [16,36; 21,25; 18,110; 34,40-41]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
38-Sad Süresi	39-Zümer Süresi											Yaprak 09A					Cüz 23			Süre 39			Sayfa 457							

Bu Cüz Yaprığa git

٤٥٧

سُورَةُ ص

سُورَةُ الزُّمَرِ

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٤٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ

مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ

الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٤٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَتَعْلَمَنَّ نَبَأَ بَعْدَ حِينٍ ﴿٤٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى

اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ

اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

لَاضْطَفَىٰ بِمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَسُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ

وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Buradaki son cümle ile Allah Teâlâ, ezeli ilminde kâfirliği tercih edeceklerini bildiği kimseleri kâşetmektedir.

Zümer /4 – Eğer Allah evlat edinmek isteseydi yarattıklarından dilediğini seçerdi. Ama o bunu dilememiş, evlat edinmemiştir. O bundan münezzehtir, yücedir. Tek hâkimdir. [21,17; 43,81; 19,90]

Evlatlı olmak, eşi olmayı da gerektirir. O, eşten münezzehtir. Evlat ihtiyacı noksanlığın, âcizliğin de âlametidir. Fani varlıklar, öldükten sonra isimlerini ve nesillerini devam ettirmek ihtiyacı ile evlat isterler. Allah bütün bunlardan münezzehtir. Faraza evlat edinmek isteseydi bile, yeryüzündeki insanlar ve diğer mahlûklara gelinceye kadar, semadakilere, melâikelerden edinirdi. Ama böyle bir şey varit değildir.

Zümer /5 – O, gökleri ve yeri hikmetle ve ciddi bir maksatla yarattı. Devamlı sürette geceyi gündüze dolar, gündüzü geceye dolar. Güneş ve ay’da sizin hizmetinize veren O’dur. Onlardan her biri belirli bir süreye kadar akarcasına hareket eder. İyi bilin ki O, aziz ve gafurdur (üstün kudret sahibi olup, aynı zamanda çok affedicidir). [7,54; 3,190]

Bu âyette geçen *tekvir*: “Baş gibi yuvarlak bir cisim etrafında bir şeyi, mesela sarığı dolaylı sarmak” demektir. S. Kutub der ki: “Bu tekvir tabiri, arzda görünen müşahhas bir durumu tasvir etmektedir. Yerküre, güneşin karşısında kendi mihreri etrafında dönmektedir. Arzın yuvarlak olan sahından, güneşe karşı olan kısmını aydınlık kaplar ve gündüz olur. Fakat bu aydınlık kısım devam etmez; çünkü arz dönmektedir. Yer hareket ettikçe gece başlar ve üzerinde gündüz bulunmayan kısım karanlığa bürünür. Arzın sathı yuvarlak olduğu için, üstünde gündüz olan yerler de yuvarlaktır.”

Tabiatıyla onu takip eden gece olan yerler de yuvarlak olacaktır. Bir süre sonra öbür taraftan gündüz başlar ve gecenin üzerine dolanır. Ve bu hareket böylece devam eder: “Geceyi gündüze, gündüzü geceye dolar.” Kullanılan kelime, şekli çizmektedir (...) Yer’in küre şeklinde oluşu ve dönmesi, tekvir tabirini son derece dakik bir tarzda tefsir etmektedir.”

Zümer /6 – O, sizi bir tek candan yarattı. Ayrıca ondan da eşini meydana getirdi.

Size etlerini yemeniz için deve, sığır, koyun ve keçiden erkekli ve dişili olmak üzere sekiz çift hayvanın helâl olduğunu vahiyyle bildirdi.

O sizi analarınızın karnında üç karanlık içinde, peş peşe yaratır. İşte gerçek İlah olan Allah, bunları yapan Rabbinizdir. Bütün mülk ve hakimiyet O'nundur. O'ndan başka tanrı yoktur. Hâla nasıl oluyor da hak yoldan vazgeçiriyorsunuz? [41,6,143-144]

Bu âyette *sümme* (sonra) edatı zamanda olmayıp, beyanda, bir sıralama ifade eder. Dolayısıyla Hz. Havvanın diğer insanlardan sonra yaratıldığı gibi bir düşünece yer yoktur.

“Üç karanlık perde” ana karnı, ana rahmi ve cenini saran zar (plâsentâ) olabilir. Maksat şudur: Bütün bu işleri çekip çevirenin Allah olduğunu bilince, nasıl olur da başkalarını tanrılaştırabilirsiniz?”

Âyetin sonunda batıla çağıranlara değil, onların çağırısına uyanlara hitap edilerek onlar uyarılıyor. Onlar kesin tercihlerini yapmış, sapıklıkları ile çıkarları artık birleşmiştir. Gerçeği görseler bile, sırf çıkarları yüzünden dalâleti bırakmazlar. Ancak öbür insanların, bu menfaat şebekesinin etkilerinden kurtulmaları mümkündür. Çünkü onlar kandırılmışlardır. Zaten şirkten elde edecekleri menfaat da yoktur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
39-Zümer Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 09B

Cüz 23

Süre 39

Sayfa 458

سُورَةُ الزُّمَرِ

٤٥٨

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا

وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ

أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ

رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ

غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا

رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ

يَدْعُوا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ

تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَانِثٌ

أَنْعَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ

رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا

رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ

وَأَسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

Zümer /7 – Eğer inkâr edecek olursanız bilin ki Allah sizden müstağnidir, hiç kimseye ve hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, ama kullarının inkâra sapmalarına razı olmaz. Eğer şükrederseniz, bundan hoşnut olur. Hiçbir kimse başkasının günah yükünü taşımaz. Sonunda hepinizin dönüşü Rabbinize olacak ve O da yaptıklarınızı size tek tek bildirecek ve dilerse bunların karşılığını verecektir. Gerçekten O, kalplerin en derin yerinde olan şeyleri dahi bilir. Allah Teâlâ'nın rızası ile iradesi ayrı ayrı şeylerdir. Allah'ın iradesi dışında hiçbir şey vuku bulamaz. Fakat O'nun razı olmadığı bazı şeyler cereyan edebilir. Allah böylelerine müthet verir. Mesela haram yoldan rızkını arayana Allah fırsat verir. Fakat Allah, buna razı olmadığını açıkça bildirmiştir.

Zümer /8 – İnsanın başı derde girince, gönülden O'na yönelerek Rabbinize yalvarır. Ama sonra Allah kendi tarafından ona nimet ve imkan verince, daha önce bütün acizlikle gönülden O'na yalvardığını unuttur ve Allah yolundan kendisini sapırtması için O'na birtakım şerhler uygundur. De ki: “İnkârınla biraz oyalan, biraz zevk al bakalım! Nasılsa sen kesin olarak cehennemliklerdensin!” [17,67,10,12; 14,30; 31,24]

Zümer /9 – Şimdi iyi düşünün: Böyle olanın durumu mu iyi, yoksa gece saatlerinde, âhiretten endişe edip Rabbinin rahmetini umarak gâh secdede, gâh kıyamda ibadet edenin durumu mu iyi? De ki: “Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak akl-ı selim sahipleri, sağ duyulu olanlar düşünüp ibret alır. [3,113]

Zümer /10 – Benden naklen onlara de ki: “Ey iman eden kullarım! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Bu dünyada iyi işler yapanlar, mutlaka iyilik bulurlar. Allah'ın dünyası geniştir. Sadece Hak yolunda sabredenlerdir ki ücretleri hesapsız bir tarzda ödenir.”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Zümer /11 –

“Bana, din ve ibadetimi yalnız Allah’a has kılarak gönülden O’na kulluk etmem emredildi.

Zümer /12 – Ve

yine bana Allah’a teslim olan müslümanların ilki olmam emredildi.”

Zümer /13 – De

ki: “Rabbime isyan ettiğim takdirde müthiş bir günün azabından endişe ederim.”

Zümer /14 – De

ki: “Ben ibadetimi yalnız O’na has kılarak yalnız Allah’a kulluk ederim.”

Zümer /15 – Siz

O’ndan başka dilediğimize kulluk edin! Asıl ziyan edenler, asıl hüsrana uğrayanlar, büyük duruşma günü olan kıyamette hem kendilerini hem de ailelerini hüsrana uğratanlardır. Unutmayın ki besbelli hüsrana budur!

Zümer /16 –

Onların hem üstlerinde, hem atlarında ateşten kat kat örtüler vardır. İşte Allah böyle bir azabın varlığını bildirecek, kullarını korkutur.

Ey kullarım! Bana

karşı çıkmazdan ötürü azabıma uğramaktan sakınm. [7,41; 29,55]

Zümer /17-

Zümer /18 – Tağuta ibadet etmekten kaçmıp gönülden Allah’a yönelenlere müjdeleler var!

O halde sözü dinleyip sonra da en güzelini tatbik eden kullarımı müjdele! İşte onlardır Allah’ın hidayetine mazhar olanlar ve işte onlardır aklı-selim sahibi olanlar. [7,145]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
39-Zümer Süresi	/											Yaprak 10A					Cüz 23			Süre 39			Sayfa 459													
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٥٩

سُورَةُ الزُّمَرِ

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۗ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ

الْمُسْلِمِينَ ۗ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۗ قُلِ اللَّهُ

أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ۗ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنْ

الْخَاسِرِينَ ۗ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ

أَلَا ذَلِكُمْ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۗ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ

وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۗ ذَلِكُمْ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادُهُ يَاعِبَادِ فَاتَّقُونِ

ۗ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ۗ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ

أَحْسَنَهُ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَيْتُمْ اللَّهُ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ

ۗ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ

ۗ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ۗ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ

زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرِيهَ مُضْفَرًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ

حُطَامًا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ

Tagur: Azgınlık mânasına gelen bir masdardır. Belagatta sıfat yerine masdar kullanmak, o sıfatla nitelendirmenin pek ileri bir derecede olduğuna delalet eder. Biri hakkında “güzel” demekle, bir başkası hakkında “güzelliğin ta kendisi” demek arasındaki fark pek bârizdir. Allah’tan başkasına ibadet eden tağî (âsi, azgın) ise, kendisini tanımlatıp başkalarını kendisine kul edinen tağüt olur.

“En güzeli tatbik” ten maksat şudur: Dini meselelerden: vacib ile mendub arasında kaldıklarında vacibi, mübah ile mendub arasında kaldıklarında mendubu seçerler. Hasılı, Allah nezinde ağırlığı ve fazla olanı tercih ederler.

Yahut çeşitli sözleri dinleyip en güzel olan Kur’ân’a uyularlar.

Yahut kavf’den maksat Allah’ın emri olup “Allah’ın emrine kulak verip, en güzeline uyular” yani mesela, kısas ile af karşısında, af tarafını tercih ederler.

Yahut hem iyi hem kötü taraf olan sözün, iyi tarafını söyleyip, kötü tarafını terkederler, şeklinde yorumlanmıştır.

Zümer /19 – Hakkında azap hükmü kesinleşmiş kimseyi, ateşte olan kimseyi sen mi kurtaracaksın?

Zümer /20 – Lâkin Rab’lerini sayıp kötülüklerden sakınanlar için, içinden ırmaqlar akan, üstüste odalar ihtiva eden yüksek köşkler vardır. Bu Allah’ın bir vaadidir. Allah ise vaadinden asla caymaz.

Zümer /21 – Görmüyor musun ki Allah gökten bir su indirir de onu yerdaki birtakım kaynaklara sevkedip depolar.

Sonra da onunla rençarenek çeşit çeşit ekinler çıkarır. Daha sonra onlar kurur, sen onu sararmış vaziyette görürsün. Sonra da onu kuru bir kırıntı yapar. Elbette bunda aklı-selim sahibi olanların alacağı ibretler vardır. [25,48; 18,45]

Bu âyet yer altında kaynakların oluşumuna, yağmur sularının depolanışına, oradan çeşmelerden çıkışına işaret etmektedir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Zümer /22 – Hiç Allah'ın, göğsünü İslâm'a açması sebebiyle, Rabbi tarafından nûra kavuşan kimse, kötü tercihinden ötürü fitratını değiştiren, kalbi katılaştan, göğsü daralan kimse gibi olur mu? Yazıklar olsun, kalpleri Allah'ı anmak hususunda katılaştırmış olanlara! İşte onlar besbelli bir sapıklık içindedirler. [6,122-125] Bu nûr ilahî bir lütüftür ki tekvini (kâinat kitabındaki) ve tenzili (Kur'an kitabındaki) âyetlerin müşahade edilmesi ile insana feyizler verir; onu Hakk'a sevkeder. Cenab-ı Hak da kendisine tevfik ihsan eder.

Zümer /23 – Allah sözlerin en güzelini indirmiştir. Allah'ın vahiy yolu ile gönderdiği bu söz, her tarafı birbirini tutan, gerçekleri, farklı üsluplarla tekrar tekrar beyan eden bir kitaptır. Rab'lerini tazim edenlerin derileri onu okuyup dinlerken ürperti duyar. Sonra derileri ve kalpleri Allah'ı anmakla ısınır yumuşar, sükûnet bulur. İşte bu, Allah'ın hidâyetidir ki onunla dilediğine yol gösterir. Ama Allah'ın şarttığı kimseyi ise hiç kimse doğru yola koyamaz. [8,2-4; 25,73]

Âyette geçen "kitabın müteşabihin" şunu ifade eder: Kur'an-ı Kerim'in âyetleri gerçeklikte, muhkemlikte, hakka ve sâdkâ istinad etmede, insanlara gerek dünya gerek âhiret mutluluğunu temin etmede, fesahtat bakımından lafızlarının birbirine uyum sağlamasında, müciz üslubunda birbirine benzer. Yani bu hususlarda âyetler müşterektir. Kur'an 23 senelik risalet boyunca çok farklı zamanlarda, farklı mekânlarda, farklı şartlarda nazil olduğundan âyetleri arasında irtibatsızlık, uyumsuzluk olması için her türlü sebep mevcut sayılır. Beşer eseri olsaydı bunlar kaçınılmaz olurdu. Fakat âyetler hep birbirini tasdik ve te'yid eder. Nüzul sebepleri, vakitleri, sorular çok fazla olduğu halde Kur'an adeta tek soruya verilen ve bir defada indirilen tutarlı bir cevap durumundadır. Ayrıca mesanî özelliği vardır. Yani Kur'an, önemli konuları farklı üsluplarla tekrar tekrar anlatır.

Zümer /24 – Büyük duruşmanın olacağı kıyamet gününde elleri kelepçeli olduğundan, kendisini en şerefli uzvu olan yüzü ile azaptan korumak için çabalayan kimsenin hali ile güven içinde olan müminin durumu hiç bir olur mu? Zalimlere: "Kazandığınız şeylerin meyvesini tadın bakalım!" denilir. [67,22; 54,48; 41,40]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
39-Zümer Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 10B

Cüz 23

Süre 39

Sayfa 460

سُورَةُ الزُّمَرِ

٤٦٠

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۗ فَوَيْلٌ

لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ

مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۗ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ

إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَمَن يُضِلِلِ

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۗ ﴿٢٣﴾ أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سَوَاءَ الْعَذَابِ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ ۗ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ

مِن قَبْلِهِمْ فَاتَّيَهُمُ الْعَذَابُ مِمَّنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۗ فَآذَاهُمْ

اللَّهُ الْخِزْيُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ

كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِمَّنْ

كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرِ ذِي عِوَجٍ

لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ

مُتَشَاكِسُونَ ۗ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۗ الْحَمْدُ

لِلَّهِ ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ ۗ وَأَنَّهُمْ مَيِّتُونَ

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٢٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Son derece âcizliğe işaret eder. Az çok gücü yeten insanlar, eli, kolu gibi diğer organlarını siper ederek yüzlerini korumaya çalışırlar. Ancak çaresiz olan insanlar yüzlerine darbe alırlar.

Zümer /25 – Kendilerinden önce geçmiş bazı halklar da peygamberleri yalancı saydılar da hak ettikleri azap onlara hiç farkına varmadıkları, hiç ummadıkları bir yerden geliverdi.

Zümer /26 – Allah onlara dünya zilletini tattırdı. âhiret azabı elbette daha müthıştır. Bunu bir bilselerdi!

Zümer /27 – Gerçekten Biz, insanlar düşünüp akıllarını başlarına alsınlar diye bu Kur'an'da, her türlüşünden temsiller getirdik. [30,28; 29,43; 18,54]

Zümer /28 – Fenalıkların bütün nevelerinden sakınmaları ümidiyle her türlü tenakuz ve çelişkiden uzak, dosdoğru ve Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

Zümer /29 – İşte şimdi Allah bir temsil daha getiriyor: İki adam var, bunlardan birincisi, birbirine rakip, birbiriyile hep çekişen ortakların emrinde, diğeri ise sadece bir kişinin emrinde çalışıyor. Bu ikisinin durumu hiç bir olur mu? Olmaz elhamdulillah! Fakat çocukları bu gerçeği bilmezler.

Bu âyette tevhidin gerekliliği şirkin ise imkânsızlığı pek sade bir şekilde tasvir ediyor. Fakat burada putları sadece cansız varlıklar, birtakım timsaller olarak düşünmemelidir. Allah'ın razı olmadığı zât yönlerde çekilen, şahsiyetlerini parçalamaları istenen insanların şirk ortamında çektikleri zorluklar ve şirk düzenindeki mantıksızlıklar belirtilmektedir. Âyetin son kısmında "el-hamdu lillah!" şu anlamı ifade eder: "red ve inkâr üslubu ile soruya muhatap olan müşrik o kadar zor durumdadır ki ağzını açma cesareti bile gösterememiştir. Bu durum karşısında mümin; "Hamdu senalar olsun Allah'a ki bütün gerçek O'nundur!" bu gerçek karşısında şirk kaçacak delik aramaktadır" deyip coşku ve sevincini haykırmaktadır.

Zümer /30- Zümer /31 – Hiç şüphe yok ki sen de öleceksin, onlar da ölecekler. Sonra da büyük duruşmanın olacağı kıyamet gününde Rabbinizin huzurunda birbirimizle dâvalaşacaksınız.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
39-Zümer Süresi	/	Yaprak 01A													Cüz 24			Süre 39			Sayfa 461															
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٦١

سُورَةُ الزُّمَرِ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ

جَاءَهُ^ط الْإِنْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ^{٣٣} وَالَّذِي

جَاءَ^ط بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

لَهُمْ مَا يَشَاؤُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ^ط ذَلِكَ جَزَاؤُ الْمُحْسِنِينَ^{٣٣}

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ^{٣٤}

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ^{٣٥} الْإِنْسَ اللَّهُ^{٣٥}

بِكَافٍ عَبْدُهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ^ط

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ^ط فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ^{٣٦} وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ^{٣٦}

فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ^ط الْإِنْسَ اللَّهُ^{٣٧} بَعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ^{٣٧}

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ^ط

قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ^ط إِنْ أَرَادَ نَسِي^{٣٨} اللَّهُ

بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ^ط أَوْ أَرَادَنِى بِرَحْمَةٍ هَلْ

هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ^ط قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ^{٣٩} عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ^{٣٩}

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّى عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ^{٣٨}

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ^{٤٠}

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Müşrikler müminleri "Tanrılarımıza "Tanrılarımıza ilişmeyin, yoksa onlar sizi çarpar" diye korkutmaya çalışıyorlardı. Hz. Peygamber Halid b. Velid'i, Uzza putunu kırmak için gönderdiğinde putun bekçileri: "O öfkeli biridir, sakın başına bir iş gelmesin" demişlerdi. Halid hiç tereddüt etmeden onun burnunu kırmış, hiç bir şey yapamayacaklarını ona tapanlara da göstermişti.

Zümer /37 – Ama kime de Allah yol göstermişse onu saptıran olamaz.

Allah, (mutlak galip ve istediği anda hakkını alan, dilediğinin hakkından gelen) "Azizün Zü'ntikam" değil midir?

Zümer /38 – Eğer onlara: "gökleri ve yeri yaratan kimdir?" diye sorarsan "Allah yarattı" derler.

De ki: "Peki öyleyse, şimdi baksanıza Allahtan başka ibadet ettiğiniz şu nesnelere:

Şayet Allah bana bir musibet verirse bunlar o musibeti giderebilirler mi?

Yahut bana rahmet ve nimet vermek isterse o rahmeti engelleyebilirler mi?

Şu halde sen söyle de: "Allah bana kâfidir.

Güvenecek yer arayanlar da, yalnız O'na dayanıp güvensinler. [11,54-56; 67,29; 65,3]

Zümer /39-
Zümer /40 – Hem de ki: "Ey halkım! Siz elinizden gelen fenalığı yapın, ama ben de işime devam edeceğim.

Zelil ve rezil eden azabın dünyada kime geleceğini, âhirette ise devamlı azabın kimin başına ineceğini yakında öğrenebilirsiniz.

Zümer /32 – Uydurduğu yalanı Allah'a mâl eden,

yahut yanına kadar gelen gerçeği yalan sayan kimseden

daha zalim biri olabilir mi?

Kâfirler için cehennemde yer mi yok?

Zümer /33 – Ama, hak ve gerçeği getiren ve onu tasdik edenler var ya,

işte her türlü fenalıklardan korunanlar onlardır.

Zümer /34 – Âhirette Rab'leri nezdinde onlara istedikleri her şey vardır.

İşte iyiliği hay edenlerin mükâfatı budur.

Zümer /35 – Böylece Allah onların yaptıkları en kötü işi bile affeder

ve yaptıkları makbul işlerin karşılığını en güzel şekilde verir. [46,16]

Zümer /36 – Allah kuluna kafi değil midir?

Kalkmışlar da seni O'nun altında birtakım başka şeylerle korkutmaya çalışıyorlar.

Allah kimi şaşırtırsa artık onu yola getiren olamaz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
39-Zümer Süresi	/													Yaprak 01B						Cüz 24			Süre 39			Sayfa 462											
Bu Cüz Yaprağa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الزُّمَرِ

٤٦٢

Zümer /41 – Biz bu kitabı, insanların faydası için sana hak ve gerçek olarak indirdik.

Artık kim doğru yola girerse kendi yararına olarak girer, kim de yoldan saparsa kendi aleyhine olarak sapar.

Sen onlar üzerinde bekleği değilsin. [11,12; 13,40]

Zümer /42 – Ama gerçek koruyucu Allah, insanların ruhlarını ölümleri sırasında,

ölmeyenlerin ruhlarını ise uykuları sırasında alır.

Hakkında ölüm hükmü verdiği rühu tutar, vermediği rühu ise belirli bir süreye kadar salıverir.

Muhakkak ki bunda, düşünen kimseler için alacak ibretler vardır. [6,60-61]

Zümer /43 – Bilakis onlar kalkmış, Allah'tan başka birtakım sözümona şefaathçiler bulmuşlar!

De ki: “Onların hiçbir yetkileri olmasa, akıl ve şuurdan mahrum olsalar da mı onlara ibadet edeceksiniz?” [2,255]

Zümer /44 – De ki: “Şefaatin tamamı Allah'a aittir. Çünkü göklerin ve yerin mülk ve hâkimiyeti de O'nundur.

Sonunda da O'nun huzuruna götürülecek, O'na hesap vereceksiniz.”

إِنَّا نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ

فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ

بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي

مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ

أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ اتَّخَذُوا

مِن دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْلَوْكَانُوا لَا يَمْلِكُونَ

شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلِ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ

وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ

يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ وَبَدَالَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

Zümer /45 – Böyle iken Allah bir olarak anılınca âhirete iman etmeyenlerin yürekleri burkulur da,

O'nun altında başka birtakım ortaklar da anıldığında, derhal yüzleri güler. [37,35]

Zümer /46 – Sen şöyle dua et:

“Allah'ım! Ey gökleri ve yeri yaratan!

Ey görünen görünmeyen ne varsa bilen.

Hakkında ihtilaf ettikleri her meselede kulların arasında Sen elbette hükmedeceksin.

Ben bu güven içinde bekliyorum ve sabrediyorum.”

Hz. Peygamber (a.s.) gece uykudan kalkıp teheccüd namazını kıldığında, duasının başında bu ilâhi vasıflara yer verirdi.

Zümer /47 – O zalim kâfirler, dünyanın bütün malları ve imkânları kendilerinin olsa, hatta onların bir misli daha bulunsaydı, kıyamet gününde azabın kötülüğünden kurtulmak için, derhal fidiye olarak verirlerdi.

O gün onların hiç hesaba katmadıkları öyle şeyler Allah tarafından ortaya dökülür ki tariflere sığmaz!

Hiç hesaba katmadıkları şeyler, Cenab-ı Hakkın gazap ve azabıdır ki insanlar bunu hatırlarına bile getirmiyorlardı. Baz âlimler de iyi ve sevaplı zannıyla yapıldığı halde, gerçekte günah olduğu anlaşılan şeyler olduğunu söylerler.

Zümer /48 –
İşledikleri pis işler
ortaya çıkar

ve Allah'ın dini ve
Peygamberleriyle
yaptıkları alayların
cezası

kendilerini her
tarafın sarıverir.

Zümer /49 –
İnsanın başı derde girdi
mi Biz'e yalvarır, ama
sonra ona tarafımızdan
nimet verince: "Ben
bilgi ve becerim
sayesinde bu serveti
elde ettim" der.

Hayır! Bu bir
imtihandır, ama çocukları
bunu anlamazlar.
[28,76-78; 34,35]

Dünya nimetleri
bakımından zengin
veya yoksul olma,
Allah'ın kulumu sevip
sevmediğinin ölçüsü
değildir. Zira herkes
bilir ki Allah'ın nice
makbul kulları
yoksulluk çekerken,
nice azgın kimseler
nimetler içinde
yüzmektedirler.

Zümer /50 –
Kendilerinden önce
gelip geçenler de böyle
dediler,

ama kazandıkları
servet, mukadder
akibetlerini önlemede
kendilerine hiç fayda
etmedi.

Zümer /51 –
İşledikleri fenalıkların
cezası başlarına geçti.

Aynen onun gibi,
senin çağdaşlarından
olan zalimler de
yaptıkları fenalıkların
cezasına
çarpıtılacaklar

ve elimizden kaçıp
kurtulamayacaklardır.

Zümer /52 – Hâla
şunu anlamadılar mı ki
Allah dilediği kulumun
nasibini bollastırır,
dilediğinin nasibini ise
daraltır.

Elbette bunda
inanacak kimseler için
alacak ibretler vardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
39-Zümer Süresi	/																													

Bu Cüz Yaprağa git

01

02

03

04

05

06

07

08

09

10

Hizb

01

02

03

04

٤٦٣

سُورَةُ الزُّمَرِ

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّا أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ ۖ فَاصَابَهُم سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن

هُؤُلَاءِ سَيَّئَاتُهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا وَمَاهُمْ بِمُعْجِزِينَ

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۖ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ

أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ

الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ ۖ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ

إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بِغَتَّةٍ

وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۖ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا

فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ

Zümer /53 – De
ki: "Ey çok günah
işleyerek kendi öz
canlarına kötülük
etmede ileri giden
kullarım!

Allah'ın rahmetinden
ümidinizi kesmeyiniz.

Allah dilerse bütün
günahları mağfiret eder.
Çünkü O, gafur ve
rahimdir (çok
affedicidir, merhamet
ve ihlası fazladır)."
[5,73-74; 85,10; 19,60;
9,104; 4,110; 145-146]

Bu âyet, Kur'an-ı
Kerim'deki en ümit verici
âyet sayılabilir. Bununla
beraber, yine de tövbeyi
kabul etme, Allah'ın
dilemesine bağlıdır. Bu
âyeti günah işlemeye teşvik
sebebi saymak, Kur'anı
maksadı dışına çekmektir.
Maksat töbeye teşviktir.
Müttekâip âyet, günahlarn
affini tövbenin yanında,
Allah'ın gönderdiği
hidâyeti kabul etmenin de
lüzumu ile birlikte
düşünmemizi telkin
etmektedir.

Hz. Peygamber (a.s.)'dan
şöyle dediği nakledilir: "Bu
âyeti, dünyaya ve dünyada
bulunan bütün şeylere
değişmem"

Zümer /54 – Size
azap gelip çatmadan
önce, Rabbinize dönün
ve O'na teslim olun,
O'na itaat edin.

Yoksa yardım
göremezsiniz.

Zümer /55 – Size
azap farkına
varmadığınız yerden
ansızın gelip çatmadan
önce,

Rabbiniz
tarafından size
gönderilen hükümlerin
en güzeline tâbi olun.

"İndirilenin en
güzeli" "Kur'an-ı
Kerim" olarak tefsir
edilir. Ayrıca: 1.
Nehyedilen, yasaklanan
şeyler değil, emredilen
şeyler. 2. Ruhsatlar
değil de azimetler. 3.
Mensuh değil de nâsîh
hükümler diye de tefsir
edilir.

Zümer /56 – Ta ki kişi
şöyle demeye mecbur
kalmasın:

"Rabbime karşı
yaptığım bunca
kusurdan dolayı
yazıklar olsun bana!

Yazıklar olsun bana
ki ben O'nun diniyle,
kitabıyla alay edenler
arasında yer aldım!"

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Zümer /57 –

Yahut: “Allah bana hidâyet verseydi, ben de Allah’a karşı gelmekten sakınanlardan olurum.”

Zümer /58 –

Yahut azabı göreceği sıra: “Ah! Elime bir fırsat geçse de iyilerden olsam!”

Zümer /59 – Yüce Allah şöyle buyurur:

“Hayır! âyetlerin sana geldi de sen onları yalan saydın,

onları kabul etmeyi kibirine yediremedin,

büyüklük tasladın ve kâfirler zümresine dahil oldun!”

Zümer /60 –

Uydurduğu şeyleri Allah’a mal edip

O’nun adına yalan söyleyen kimselerin kıyamet günü yüzlerinin kapkara kesildiğini görürsün.

Allah’a karşı böyle kibirli davrananlar, büyüklük taslayanlar için cehennemde yer mi yok?

Zümer /61 –

Allah, Kendisine karşı gelmekten sakınan takvâ ehlini ise, iman ve takvâları sayesinde, o cehennemden kurtarıp muratlarına kavuşturur.

Onlara hiçbir fenalık dokunmaz. Onlar asla üzülmazler de.

Zümer /62 – Her şeyi yaratan Allah’tır.

Her şey O’nun tasarruf ve yönetimindedir.

Zümer /63 –

Göklerin ve yerin hazinelerinin anahtarları O’nun nezdindedir.

Allah’ın âyetlerini inkâr edenler var ya, işte asıl hüsrana, en büyük kayba uğrayanlar onlardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
39-Zümer Süresi	/																													

Bu Cüz Yaprağa git

01

02

03

04

05

06

07

08

09

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

Yaprak 02B

Cüz 24

Süre 39

Sayfa 464

سُورَةُ الزُّمَرِ

٤٦٤

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ تَقُولَ

حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَاكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

بَلَى قَدْ جَاءَ ثُكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ

مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ

وَجُوهَهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيَنْجِي

اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ

يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ

اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ

تَأْمُرُونَنِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أُوحِيَ

إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ

لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهُ

فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ

حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ

مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَہُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

Zümer /64 – Sen de ki: “Ey cahil topluluk! Böyle iken, siz ne cesaretle benden Allah’tan başkasına ibadet etmemi istiyorsunuz?”

Zümer /65 – Halbuki sana da, senden önceki peygamberlere de şu gerçek vahyolunmuştur ki:

“İyi dikkat et! Şirke düşersen yaptığın bütün makbul işler boşa gider ve sen âhirette kaybedenlerden olursun!”

Zümer /66 – “Bilakis, sen yalnız Allah’a kulluk et ve O’na şükredenlerden ol!”

Zümer /67 – Ama onlar, Allah’ın kudret ve azametini hakıyla takdir edemediler,

O’na lâıyk tazimi göstermediler.

Halbuki bütün bir dünya kıyamet günü O’nun avucunda, gökler âlemi de bükülmüş olarak elinin içindedir.

Böyle bir azamet ve hâkimiyet sahibi olan Allah, onların uydurdıkları şeriklerden yücedir, münezzehtir.

Hz. Peygamber (a.s.) bir gün hutbe verirken bu âyeti okuyup şöyle buyurdu: “Allah, o gün gökleri ve yıldızları, bir çocuğun elinde topu çevirdiği gibi, çevirir ve şöyle buyurur:” İlah Ben’im! Hükümdar Ben’im! Cebbar Ben’im! Büyüklük Ben’imdir! Nerede dünya hükümdarları? Nerede dünyadaki zorbalara, mütekebbirler!”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Zümer /68 – Sûra
üflenir; Allah'ın dileddikleri dışında, göklerde ve yerde kim varsa çarpılıp cansız yere düşer.

Sonra ona bir daha üflenir: Bir de bakarsın bütün insanlar,

kabirlerinden ayağa kalkmış, etrafa bakınıp duruyorlar! [79,13-14; 17,52; 30,25]

Bu âyette sûra iki kere üfleneceği bildirilmiştir. Neml, 87. âyetinde bu ikisinden önce bir kere daha üfleneceğinden söz edilmiştir. Onun için Hz. Peygamber (a.s.) sûra üç üfleme bildirmiştir.
1. *Nefhati'l feza'* (dehşetli bir ses) 2. *Nefhati's-sa'k* (öldüren ses) 3. *Nefhati'l kıyame* (diriliş üflemesi)

İstisna edilenler: En büyük dört melektir. Bazı müfessirler ayrıca, Hameli Arş, yahut rdvan melekleri, huriler, Malik (cehennem sorumlusu) ve Zebanileri de sayarlar.

Zümer /69 – Mahşer
yeri Rabbinin nûru ile ışıl ışıl aydınlanır. Amel defterleri, hesap kitap ortaya konur, derken... peygamberler ve şahitler getirilir.

Haklarında tam adaletle hükmedilir ve onlara asla haksızlık yapılmaz. [21,47; 4,40]

Şahitler: ilk hatıra gelenler: Allah'ın buyruklarını getiren peygamberlerdir. Hafaza melekleri, veya diğer salih insanlar da olabilirler.

Zümer /70 – Herkese,
yaptığının karşılığı tam tamına ödenir. Zaten Allah, onların yaptıklarını pek iyi bilmektedir.

Zümer /71 – Kâfirler
bölük bölük cehenneme sürülür.

Nihayet oraya varıp da kapılar açılınca cehennem bekçileri onlara şöyle sorar:

“Size Rabbinizin âyetlerini okuyan

ve Allah'ın huzuruna çıkacağımız bu günü bildiren

sizi uyarın peygamberleriniz gelmedi mi?”

“Evet geldiler” derler, fakat kâfirler hakkında azap hükmü kesinleşti, şimdi ne desek boş! [52,13; 19,85-86; 17,97; 67,8-10]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
39-Zümer Süresi	/																														

٤٦٥

سُورَةُ الزُّمَرِ

وَتُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ

يَنْظُرُونَ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ

الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ

بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ

وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ

زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُهَا فَتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا

أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ

لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ

عَلَى الْكَافِرِينَ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ

زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ

نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Buradan, yükümlülüğün vahiy ile başladığı anlaşılır. Zira meleklerin azarlamasına esas olan şey, peygamber ve kitapların gelmesi olmuştur.

Zümer /72 –
“Cehennemin kapılarından orada ebedi kalmak üzere, girin!”

Allah'a karşı büyüklük taslayanların barınakları ne fena bir yer!” denilir.

Zümer /73 –
Rab'lerine karşı gelmekten sakınanlar ise bölük bölük cennete sevkolunurlar.

Nihayet oraya varıp da kapıları açılınca cennet bekçileri “Selam olsun sizlere, ne mutlu size! Haydi, ebediyen kalmak üzere, giriniz oraya!” derler.

Takvâ din dilinde: Kişinin, âhirette kendisine zarar verecek şeylerden sakınmasıdır. Başta şirk ve küfürden, haram ve günahlardan, hatta tenzihen mekruh şeylerden sakınma, buna dahildir.

Zümer /74 –
Onlar şöyle karşılık verirler: “Hamd-ü senalar olsun o Allah'a ki

sözünde durdu ve dilediğimiz yerde oturacağımız şekilde bizi cennete yerleştirdi.

Çalışanların mükafatları ne güzelmiş! [3, 194; 7,43; 35,34-35; 21,105]

Zümer /75 – Sen
o gün melekleri de Arş'ın etrafını çevrelemiş Rablerine zikir, tenzih ve hamd eden vaziyette görürsün. Derken, aralarında adaletle hükümlenir ve "Hamd-ü senalar Rabbülâlemin olan Allah'a mahsustur." diye bitirilir. [40,7] {KM, Vahiy 5,11; 7,11}

40-MÜ'MİN SÜRESİ

Mekke döneminin sonlarında inmiş olup 85 âyettir. Sürenin meşhur olan iki adı vardır. *el-Mü'min* isminin sebebi, 28. âyette geçen mümin zattır. *Gâfir* ismi ise sürenin üçüncü âyetinde yer alan ilahî sıfattan gelmektedir. *Havâimim* diye çoğul şekli yapılan 40-46. sûrelerin (7 Hâimim'ler) hepsine birden bu isim verilmektedir.

Bu sûre önce Allah'ın bazı vasıflarını, kâfirlerin O'nun yolundan sapmalarını, daha önce bazı sapkınların cezaya uğratıldıklarını, Hz. Mûsâ (a.s.)'in tebliği, ona olan imanını uzun süre gizlemiş olan üst düzey devlet yetkilisi müminin gerçeği ortaya koyup tebliğ ve irşadla bulunması, Allah'ın kudret ve hikmetini gösteren bazı kevnî âyetlerden sonra, hakkı yalan sayanların fecî âkıbetlerini bildirerek sona erer.

Bismillâhırahmânırahim

Mümin /1- Mümin /2
– Hâ, Mîm. Bu kitabın vahyolunup bölüm bölüm indirilmesi,

aziz ve alim (üstün kudret sahibi, her şeyi en mükemmel tarzda bilen) Allah tarafından. Hâ, Mîm, İbn Abbas (r.a)'dan nakledildiğine göre Allah Teâlâ'nın ismi-i âzamıdır.

Mümin /3 – O, aynı zamanda günahları bağışlar, tövbeleri kabul buyurur, ama cezalandırması da çetin olup, lütuf ve ihsanı pek geniştir.

Ondan başka tanrı yoktur. Dönüş yalnız O'na olacaktır. [15,49-50; 14,34; 13,41]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
39-Zümer Süresi	/	40-Mumin Süresi				Yaprak 03B				Cüz 24				Süre 40				Sayfa 466												
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ الزُّمَرِ سُورَةُ الْمُؤْمِنِ ٤٦٦

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهِي الْمَصِيرُ

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُزُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبِلَادِ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَآخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

أَنْتَ أَعْلَمُ الْغُيُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ يُؤْمِنُوا فَالْحُرَّةَ أَعْلَمُ الْبِلَادِ لَمَّا كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَآخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

أَنْتَ أَعْلَمُ الْغُيُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ يُؤْمِنُوا فَالْحُرَّةَ أَعْلَمُ الْبِلَادِ لَمَّا كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَآخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

أَنْتَ أَعْلَمُ الْغُيُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ يُؤْمِنُوا فَالْحُرَّةَ أَعْلَمُ الْبِلَادِ لَمَّا كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَآخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

أَنْتَ أَعْلَمُ الْغُيُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ يُؤْمِنُوا فَالْحُرَّةَ أَعْلَمُ الْبِلَادِ لَمَّا كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَآخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

Mümin /4 – Allah'ın âyetleri konusunda kâfirlerden başkısı tartışma çıkarmaz. Fakat onların kazanç sağlayarak şehir şehir dolaşmaları seni aldatmasın! Şunu iyi bilmelidir ki; kâfirlerin girişmek istedikleri kısır tartışmanın ötesinde, Kur'an'ın hakikatlerini açıklamak, müşküllerini gidermek, mütaabihlerini aydınlatmak, inkârcıların onun aleyhindeki itirazlarını cevaplandırmak, mümine yakışır tarzda mücadele etmek, taatlerin başında gelir.

حزب

Mümin /5

Kendilerinden önce Nüh halkı, onlardan sonra gelen daha birtakım gruplar da dini yalan saydılar. Her toplum tartaklamak için, resullerine karşı harekete geçtiler ve hakkı yıkmak için birtakım batıl şeyleri ileri sürdüler, ama Ben de onları kısı kıvrak yakalayayım. İşte düşünün: Benim cezalandırmam nasılmış, bir görün! [3,196-197; 31,24]

Mümin /6

İnkârcıların cehennemlik olduklarına dair hüküm böylece kesinleşti.

Mümin /7

Arşı taşıyan, bir de onun çevresinde bulunan melekler devamlı olarak Rab'lerini zikir ve O'na hamd ederler. O'na gerçekten iman ederler ve müminler için şöyle mağfirediler ve dua ederler:

"Ey Ulu Rabbimiz, senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır!

O halde tövbe edenleri ve Senin yoluna tâbi olanları, affet ve onları o cehennem azabından koru!"

[69,17]

Hamele-i Arş dört olup, 69,17 âyeti gereği, kıyamet günü sekize çıkarılacaklardır. Arşı yüklenmeleri; onların koruma ve organizasyon ile görevli olduklarını, mecazî olarak bildirmeden ibarettir.

Yahut Arş sahibi olan Allah'a yakınıklarına da ima olabilir.

Mümin /8 – “Ey Bizim Ulu Rabbimiz! Sen, onları ve onlarla birlikte

babalarından, eşlerinden ve nesillerinden iyi kimseleri kendilerine vaad ettiğin Adn cennetlerine yerleştir.

Muhakkak ki Sen aziz ve hakimsin (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibisin). [52,21]

Mümin /9 – Hem onları kötülüklerden, günahlardan koru.

Sen kimi dünyada kötülüklerden korursan, muhakkak ki ona (ukbada) merhamet edersin.

İşte asıl kurtuluş ve büyük mutluluk da budur.

Seyyiat üç anlama gelebilir ki burada üçü de kasdolunmuştur: 1. Yanlış inanç, kötü ahlak ve kötü işler, 2. Dalâlet ve kötü işlerin vebali. 3. Dünyada, berzahta ve kıyamet günündeki âfetler ve eziyetler.

Mümin /10 – Kâfirlere şöyle nida edilir: “Allah’ın size gazabı, sizin kendinize olan buğzunuzdan daha şiddetlidir.

Zira siz imana davet edildiğinizde red ve inkâr edersiniz.”

Mümin /11 – Onlar ise: “Ya Rabbenâ, derler, Sen bizi iki defa öldürdün, iki defa dirilttin.

İşte günahlarımızı itiraf ettik.

Şimdi, telafi etme için buradan çıkmaya bir yol yok mudur?” [32,12; 35,37; 23,107-108]

Bu âyet ile 2,28 den çıkan duruma göre insan dört safhadan geçer: 1. Ölü (yani yokluk) hali. 2. Hayata mazhar olup dünyaya gelmesi. 3. Ölüm 4. Ölümden sonra diriliş. Kâfirler ilk üç safhayı mecburen kabul ederken, Peygambere inanmadıklarından sadece son safhayı inkâr ediyorlardı.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
40-Mumin Süresi	/													Yaprak 04A						Cüz 24			Süre 40			Sayfa 467												
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٦٧

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ

صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَفِيهِمُ السِّيَّاتُ وَمَنْ تَقِ السِّيَّاتِ

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ

الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ

أَنْفُسِكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا

رَبَّنَا آمَنَّا أَفْتِنَا وَأَحْيَيْتَنَا أَفْتِنَا فَاغْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا

فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ

وَخَدَهُ كَفَرْتُمْ ﴿١٢﴾ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ

الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٣﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ

السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٤﴾ فَادْعُوا اللَّهَ

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٥﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ

ذُو الْعَرْشِ يُلْقَى الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٦﴾ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ

مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mümin /12 – Onlara şöyle cevap verilir:

“Bu hale düşmenizin sebebi şudur ki: Allah’ın birliğine inanmaya çağırıldığımızda reddederdiniz, ama O’nun eşinden, ortasından bahsedildiğinde inanırdınız.

Artık şimdi hakkınızdaki karar o çok Ulu ve Yüce Allah’a aittir.” [6,27-28]

Mümin /13 – Size kudret ve hikmetine dair delillerini gösteren,

gökten size rızık indiren O’dur.

Fakat ancak gönülden Allah’a dönen kimse düşünüp ibret alır.

Mümin /14 – O halde kâfirler hoşlanmasalar da siz, ibadeti gönülden ve yalnız Allah’a yaparak O’na dua edin.

Mümin /15 – O, dereceleri yükselten, Arş sahibi olan Allah, o büyük buluşma gününün dehşetini haber vermek için,

kullarından dilediğine emrini tebliğ için Ruhu indirir. [70,3-4; 16,2; 26,192-194]

Rûh kavramı ile: vahiy ve nübüvvet kasdedilmiştir.

Mümin /16 – O büyük buluşma günü, bütün insanların mezarlarından kalkıp meydana çıkarıldıkları bir gündür.

Öyle ki onların işlerinden ve hallerinden bir tek şey bile Allah’a saklı kalmaz.

Allah onlara şöyle hitab eder: “Bugün mülk ve hâkimiyet kimin?”

Mutlak galip, tek hâkim olan Allah’ın!”

Mümin /17 –
Bugün her kişi, ne işlemişse onun karşılığını alır,

bugün kimseye haksızlık edilmez.

Muhakkak ki Allah hesapları pek çabuk görür. [31,28; 54,50]

Mümin /18 –
Onları, yaklaşan müthiş güne karşı uyar!

Yüreklere ağıza gelir, yutkunur da yutkunurlar.

O zalim kâfirlerin ne dostları, ne de sözlüne itibar edilir şefaathileri olmaz. [53,57-58; 54,1; 21,1; 16,1, 67,27; 78,38]

Mümin /19 – O, gözlerin hain bakışını ve kalplerin sakladığı bütün şeyleri dahi bilir.

Mümin /20 –
Allah hakkı ve adaleti gerçekleştirir.

Müşriklerin yalvardıkları putlar ise hiçbir şeyi yerine getiremezler.

Çünkü Allah her şeyi hakkıyla işitir ve görür. [53,31]

Mümin /21 – Hiç dünyada dolaşıp da kendilerinden önce gelip geçenlerin âkıbetlerinin nasıl olduğunu görmüyorlar mı?

Onlar gerek kuvvet, gerekse dünyada bıraktıkları eserler yönünden kendilerinden daha güçlü idiler.

Öyle iken Allah onları günahları sebebiyle yakalayıp cezalandırdı

ve Allah'a karşı kendilerini koruyan da çıkmadı. [46,26; 30,9]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
40-Mumin Süresi	/													Yaprak 04B						Cüz 24			Süre 40			Sayfa 468												
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ

٤٦٨

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ

سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأُزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ

لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينٌ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ

يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ

يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ

اللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ

أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ

بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاكْفَرُوا فَآخَذَهُمُ

اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى

بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ

فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ

عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا

نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

Mümin /22 –
Böyle oldu... Zira peygamberleri kendilerine açık açık delillerle geldikleri halde bunlar onları red ve inkâr ettiler.

Allah da onları yakalayıp cezalandırdı. Çünkü O pek kuvvetlidir, cezası da çetindir.

Beyyinat (açık deliller) şu üç anlama gelebilir: 1.Allah tarafından gönderilen Peygamberler. 2.Peygamberlerin getirdikleri mesaj. 3.Dünya hayatı hakkında vaz edilen kurullar.

Bu kurullar, dürüstlüğü öğreten ve hep dürüst yaşayan bir insanın, yalancı ve menfaatçi olmadığının açık bir delilidir.

Mümin /23- Mümin /24 –
Gerçekten Biz Musa'yı âyetlerimiz, mucizelerimiz ve apaçık bir yetki ile Firavun'a, Hâman'a ve Kârun'a gönderdik de onlar:

“Bu yalancı bir sihirbazdır” dediler. [51,52-53]

Mümin /25 –
Musa onlara Bizim tarafımızdan gerçeği getirince,

“Onun yanında bulunan müminlerin oğullarını öldürün, kızlarını ise hayatta bırakın” dediler.

Fakat kâfirlerin hile ve tuzakları boşa çıkar. [14,6; 2,49]

Hz. Musâ'nın doğumundan önce de Firavun böyle bir uygulama yaptırmış, bilahere bu uygulamaya son vermişti.

Fakat Hz. Musâ peygamber olarak gönderilince, öncekinin yerine geçen yeni Firavun da aynı endişelerden hareketle, tekrar erkek çocukları öldürtmeye başladı.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mümin /26 –

Firavun: “Bırakın beni, şu Mûsâ’yı öldüreyim. O da varsın Rabbinde yalvarsın, bakalım O kendisini kurtaracak mı? Zira bu gidişle onun, sizin dininizi değiştireceğinden veya ülkede anarşi çıkaracağından endişe ediyorum.” dedi.

Burada dinden maksat: Mısır toplumunun tuttuğu yol ve medeniyettir. Firavun aslında kendi saltanatının yıkılacağından korktuğu halde, birçok politikacı gibi, güya halkı düşündüğü için, onlar namına Mûsâ’yı yok etmeye giriştiğini ileri sürüyordu.

Mümin /27 –

Mûsâ da şöyle dedi: “Ben, âhirete, hesap gününe inanmayan her kibirli ve zorbadan benim ve sizin Rabbiniz olan Allah’a sığınırım.”

Mümin /28-

Mümin /29 – Firavun hanedanından olup o zamana kadar iman ettiğini saklayan biri çıkıp şöyle hitap etti: “Ne o, siz bir insan “Rabbim Allah’tır” dedi diye kalkıp onu öldürecek misiniz? Halbuki o Rabbiniz tarafından açık belgeler ve mucizeler de getirdi.

Eğer yalan söylüyorsa, yalanı zaten kendisinin aleyhinedir. Ama şayet doğru söylemişse, en azından onun sizi tehdit ettiği şeylerin bir kısmı başımıza gelecektir.

Şu bir gerçektir ki Allah haddi aşan, yalancı kimseleri iflah etmez.

Ey benim sevgili halkım! Bugün hakimiyet sizindir, ülkede üstünlük sizdedir. Ama yarın Allah’ın azabı başımıza gelir çatarsa, söyley misiniz hangi kuvvet bizi kurtarabilir?”

Buna karşılık Firavun: “Ben size sadece kendimce uygun bulduğum görüşü bildiriyor ve size tutulması gereken doğru yolu gösteriyorum.” dedi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
40-Mumin Süresi	/													Yaprak 05A					Cüz 24			Süre 40			Sayfa 469												
Bu Cüz Yaprğa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٦٩

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرِّيَّتِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ

أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ

بِيَوْمِ الْحِسَابِ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ

أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ

رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ

بَعْضُ الَّذِي يَعِدْكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ

كَذَّابٌ يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ

فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالِ فِرْعَوْنُ

مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا هَدَيْكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ وَقَالَ

الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ

مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا

اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

يَوْمَ التَّنَادِ يَوْمَ تُوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَالَكُمْ مِنْ

اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

“Firavunun sarayındaki mümin” kıssası, Tevrat ve Talmudda yer almayan bir kıssa olup, İsrail tarihi ile ilgili olarak Kur’an’ın dünya tarihine bir armağandır.

Bu zat hissiyattan uzak, tarafsız konuştuğu itibarını vermeğe ihtimam göstermekte ve münazarada insaf prensibini uygulamaktadır. Zira önce onun yalancı olma faraziyesini, sonra vaad ettiği her şey olmasa dahi, bir kısmının gelme ihtimalinin bile onları nasıl düşündürmesi gerektiğini anlatmak istemiştir.

Bu zat imanını belirtmeksizin müphem bir ifade ile şöyle demek istiyor: “Sizler Mûsâ’nın dürüst olduğunu tesbit etmekle beraber yalancılıkla itham ediyorsunuz. Bu iki zat vasıf bir arada bulunamaz. Şu halde insanlara bile yalan söylemeyen bir kimse, Allah’ın elçisi olmadığı halde hiç Allah adına yalan uydurur mu? “O, beni size elçi olarak gönderip şöyle şöyle dedi” diyerek en müthiş, en tehlikeli yalanı söyler mi?” Yahut muhataplarına şunu anlatmak istemektedir: “Siz haddi aşp Mûsâ’yı öldürseniz bilin ki Allah böyle yapanları asla iflah etmez!”

Oyle anlaşılıyor ki Firavun, kabinesindeki bu zatın iman ettiğini farketmemiştir. Zira ona kızdığına dair bir alamet zikredilmiyor. Ne var ki sözlerine itibar da etmediği anlaşılıyor.

Mümin /30-

Mümin /31 – O imanlı zat bunun üzerine: “Ey benim halkım” dedi, “ben sizin hakkınızda, Nuh halkının, Âd halkının, Semûd halkının ve ondan sonraki milletlerin başına gelen âkıbetin sizin de başınıza gelmesinden endişe ederim. Yoksa suçsuzlara azab etmek suretiyle Allah kullarına zulmetmek istemez.

Mümin /32 – Ey benim halkım! Ben sizin hakkınızda o feryad-u figan gününden, birbirinizden imdad isteyeceğiniz günden endişe ediyorum.

Mümin /33 – O gün arkanızı dönüp kaçmak istersiniz ama ne çare! Sizi Allah’ın azabından koruyacak hiç kimse bulunmaz. Evet Allah kimi şaşırtırsa, artık ona yol gösteren olmaz.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mümin /34 –
Daha önce Yusuf da size açık açık delillerle gelmiş,

siz onun getirdiği gerçek hakkında da şüphe edip durmuştunuz.

Nihayet vefat edince: “Ondan sonra Allah artık hiçbir peygamber göndermez” demiştiniz.

İşte Allah haddi aşan, şüpheci kimseleri böyle şaşırtır.

Bundan maksat şudur:

“Sizin selefğiniz de vaktiyle Mûsâ'nın ecdadından Yusuf'u reddetmişlerdi. Fakat sonra onun faziletini kabule mecbur kaldılar ve onun ülkeye büyük faydasını gördüler. Ona o derece makam verdiniz ki “Artık onun üzerine peygamber olamaz!” diye başka peygamberleri reddetmeye bile bahane yaptınız. Öyleyse dikkat edin, bu sefer göz göre göre yanlış bir iş yapmayın!”

Mümin /35 –
Kendilerine ulaşmış hiçbir delile dayanmaksızın

Allah'ın âyetleri hakkında ileri geri tartışanların bu hareketleri,

hem Allah'ın, hem de iman edenler yanında pek büyük bir gazaba yol açar.

İşte Allah, her kibirli ve zorbanın kalbini böylece mühürlür.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
40-Mumin Süresi	/													Yaprak 05B					Cüz 24				Süre 40			Sayfa 470												
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ

٤٧٠

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ

مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ

رَسُولًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ۝٣٤

يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتِيهِمْ كَبْرًا مَقْتًا

عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ

قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ۝٣٥ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي

صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ۝٣٦ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَاطَّلَعَ

إِلَى إِلَهٍ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زَيَّنَ

لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ

فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۝٣٧ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ

اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝٣٨ يَا قَوْمِ إِنَّمَا

هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْأَخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ

۝٣٩ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ

صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝٤٠

**Mümin /36-
Mümin /37 –** Firavun:
“Hamân! benim için bir kule inşa et, dedi,

Umarım ki böylece yükselebilir, göklere yol bulur da Mûsâ'nın Tanrısına ulaşırım.

Gerçi ben onun yalancı olduğunu zannediyordum ya, neyse!”

İşte böylece, Firavun'un kötü gidişatı kendisine cazip göründü ve yoldan çıkarıldı.

Sonuç itibarıyla Firavun'un hilesi ve düzeni de tamamen boşa çıktı [28,38]

Firavun bir gözetleme kulesi yaptırarak teknik bir teşebbüste bulunmak ve bu şekilde Hz. Mûsâ'yı güya yalancı çıkarmak için bir şarlatanlık yapmak istiyordu. Bunda şu iki düşünceden biri vardı: Ya halka diyecekti ki, “İşte gökleri gözetledik, orada Mûsâ'nın dediği İlahı göremedik, olsaydı görünmesi gerekirdi” veya diyecekti ki: “Bakınız! Biz bu kadar malî imkânlarımızla göklere çıkmanın yolunu bulamadık, o halde Mûsâ nereden çıktı da bize onların Rabbi tarafından görevli olduğunu söylüyor?”

Müteakip âyet, Firavun'un bu husustaki aptallığına ve kötü tutumuna işaret eder. Zira Allah'ın varlığını gökler, yer ve yerdeki bunca varlık gösterirken, gökte bir yıldız arar gibi O'nu aramak akıl kâni değildir.

Mümin /38 –
İman eden zat şöyle devam etti:

“Ey benim halkım, gelin bana uyun ki size doğru yolu göstereyim.

Mümin /39 – “Ey benim halkım! Bu dünya hayatı, basit bir metâ'dan, geçici bir eğlenceden ibarettir.

Âhiret ise, işte asıl yerleşecek yer orasıdır.”

Mümin /40 –
“Kim bir kötülük işlerse, sadece o kadar cezalandırılır.

Ama, mümin olarak, ister erkek ister kadın, kim makbul ve güzel bir iş yaparsa, işte onlar cennete girer ve orada hesapsız nimetlere nail olurlar.”

Önceki Sayfa

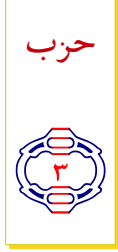
Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mümin /41 – “Ey benim sevgili halkım, nedir bu başıma gelen?”

Ben sizi kurtuluşa davet ederken, siz tutup beni ateşe çağırıyorsunuz!”

Mümin /42 – “Çünkü benim, Allah’ı inkâr etmemi ve O’nun ortağı olduğuna dair hiçbir bilgin olmayan şeyleri,

Kendisine şerik yapmamı teklif ediyorsunuz.

Bense sizi (üstün kudret sahibi ve mağıfreti pek bol olan) o aziz ve gaffâr’ın yoluna davet ediyorum.”

“Rububiyette değilde, mâbudiyyette şerik olduğuna dair hakkında hiçbir ilmin olmayan şeyler” demektir. Burada ilmi nefyetmekten maksat, mâlumu reddetmektir. Vê bir de şuna işaret vardır: Uluhiyyet, yani İlah olmak için, mutlaka onun hakkında bilgi sahibi olmayı icabettirecek delil lâzımdır.

Mümin /43 – “Hiç şüphe yok ki sizin beni tapmaya davet ettiğiniz putların,

ne dünyada, ne de âhirette, asla kendilerine ibadete davet yetkileri yoktur.”

“Şu kesin ki: hepimizin dönüp varacağı yer Allah’ın huzurudur

ve haddi aşanlar cehennemî boylayacaklardır.” [46,5-6; 35,14]

Mümin /44 – “Size söylediğim şu sözleri yakında hatırlayacaksınız.

Artık ben işimi Allah’a bırakıyorum. Çünkü Allah kullarını pek iyi görmektedir.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
40-Mumin Süresi	/													Yaprak 06A			Cüz 24			Süre 40			Sayfa 471														
Bu Cüz Yaprğa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٧١

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ

وَيَا قَوْمِ مَالِي اَدْعُوْكُمْ اِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُوْنَى اِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾

تَدْعُوْنَى لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاَشْرِكَ بِهٖ مَا لَيْسَ لى بِهِ

عِلْمٌ وَّاِنَّا اَدْعُوْكُمْ اِلَى الْعَزِيْزِ الْعَقَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّمَا

تَدْعُوْنَى اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِى الدُّنْيَا وَلَا فِى الْاٰخِرَةِ

وَاَنْ مَّرَدَّنَا اِلَى اللّٰهِ وَاَنْ الْمُسْرِفِيْنَ هُمْ اَصْحَابُ

النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذْكُرُوْنَ مَا اَقُولُ لَكُمْ وَاَفْوِضُ

اَمْرِى اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوْقَيْهِ اللّٰهُ

سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوْا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سَوْءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

النَّارُ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ

اَدْخِلُوْا اِلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَاذِيْتَحَاجُّوْنَ فِى

النَّارِ فَيَقُوْلُ الضُّعْفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا اِنَّا كُنَّا

لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا نَصِيْبًا مِّنْ

النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا اِنَّا كُلُّ فِىهَا اِنَّ اللّٰهَ

قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ فِى النَّارِ لِحَزْنَةِ جَهَنَّمَ

اَدْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mümin /45 – Allah onu, o kâfirlerin tuzaklarının şerrinden korudu.

Firavun hanedanını da kötü azap kuşatıverdi. Oyle anlaşılıyor ki bu zat çok muteber bir mevkiye olduğundan, bu sözlere rağmen Firavun ona ilk merhalede bir zarar veremedi. Fakat en yakın çevresinin bile Müsâyı kabul ettiğini görerek, ondan etkilenenleri tasfiye etme planlarına girdi. Bu arada Hz. Müsâ’ya hicret emri geldi. Peşine düşen Firavun suda boğuldu.

Mümin /46 – Onlar sabah akşam ateşin karşısına getirilirler. Kıyamet koptuğunda da: “Haydi, Firavun hanedanını en şiddetli azaba sokun!” denilir.

Âyet kabir azabına işaret eder. Kabirde azap ruhlarıdır. İbn Mes’ud (r.a)’dan rivayet edildiğine göre kâfirlerin ruhları siyah kuşların bedenine girip sabah akşam cehenneme karşı tutulurlar, bu iş kıyamet gününe kadar böylece devam eder.

Buhârî ve Müslim tarafından nakledilen bir hadis-i şerifte Hz. Peygamber (a.s.) ister cennetlik, ister cehennemlik olsun, ölen kişiye kabirde, sabah akşam gideceği yer gösterilip “İşte dirildikten sonra gideceğin yer!” denileceğini bildirmiştir.

Mümin /47 – Ateşin içinde bir birleriyle tartışırken zayıflar, dünyada büyüklük taslayanlara:

“Biz bunca zaman size tâbi olduk, bari ateş azabının bir kısmını olsun kaldırmayın misiniz?”

Mümin /48 – Büyüklük taslayanlar da: “Bizim hepimiz ateşin içindeyiz.

Allah kulları arasında vereceği hüküm verdi, iş bitti!”

Mümin /49 – Ateşte olanlar bu sefer, cehennem bekçilerine:

“Ne olur, Rabbimize bizim için yalvarın. Bir gün olsun, azabımızı hafifletsin!” derler.

Mümin /50 –

Onlar:
“Peygamberlerinize size açık açık delillerle gelmediler mi?” deyince:
“Evet!” diye cevap verirler.
Bu defa onlar: “O halde siz kendiniz yalvaracaksınız yalvarın (biz sizin durumunuzdaki kimseler için dua etmeyiz.)” derler. Kâfirlerin duaları ise neticesiz kalır.

Mümin /51 – Biz resullemize ve iman edenlere, hem dünya hayatında, hem de şahitlerin çağırılıp dinlendiği günde, elbette yardım ederiz.

Mümin /52 – O gün zalimlere mazeretleri fayda sağlamaz.

Onlara sadece lânet vardır! Onlara sadece kötü bir yurt vardır!

Mümin /53 – Biz gerçekten Mûsâ'ya doğru yolu gösteren Rehberi verdik

ve İsrail evlatlarını kitaba vâris yaptık.

Mümin /54 – O kitap, akl-ı selim sahipleri için bir hidâyet rehberi ve öğüt kaynağıdır.

Mümin /55 – O halde, sen sabret! Çünkü Allah'ın vaadi gerçektir.

Hem günahından istiğfar et, sabah akşam Rabbine hamd ederek zikir ve ibadete devam et.

Hız. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem günah işlemekten korunmuştur. Ümmetine örnek olmak için ve ümmetinin fertlerinin günahları için istiğfar etmesi sözkonusudur.

Yahut burada hitap, Hz. Peygamber (a.s.m)'a olmayıp dolaylı şekilde ümmete hitap edilmektedir. İma yolu ile, ümmetin af dilemesi emredilmektedir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
40-Mumin Süresi	/													Yaprak 06B						Cüz 24			Süre 40			Sayfa 472											
Bu Cüz Yaprğa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ

٤٧٢

قَالُوا أَوْلَم تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي

ضَلَالٍ ۗ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۗ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ

مَعذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ

هُدًى وَذِكْرَى لِأُولَى الْأَلْبَابِ ۗ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ

اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ

وَالْإِبْكَارِ ۗ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ

اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتِيهِمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ

إِلَّا كِبْرُ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ

هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۗ لَخَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ

مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ

Mümin /56 – Kendilerine ulaşan hiçbir delil olmaksızın

Allah'ın âyetleri hakkında ileri geri tartışanların içlerinde olan duygu, sırf bir büyüklük kompleksinden başka bir şey değildir, ama onlar o özindikleri dereceye asla ulaşamazlar.

Sen onların şerrinden Allah'a şükn.

Çünkü O, her şeyi tam mânâsıyla işitir ve bilir.

Mümin /57 – Gökleri ve yeri yaratmak, insanları yaratmaktan daha büyük bir iştir, ama insanların çoğu gerçeği bilmezler. [46,33]

Mümin /58 – Görmeyenle gören bir olmaz.

İman edip makbul ve güzel işler yapanlarla

hep kötülük yapanlar da bir olmaz.

Ne de az düşünüyorsunuz!

Âyet âhiretin varlığının akli deliline işaret eder. Şöyleki: Âhiret olmazsa mümin ile kâfir, iyi ile kötü bir olur. Kötülükler teşvik edilmiş olur. Ahlak denilen kavram ortadan kalkar.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mümin /59 –

Kıyamet saati mutlaka gelecektir.

Bunda hiç şüphe yok.

Fakat insanların ekserisi buna inanmazlar.

Mümin /60 –

Rabbimiz buyurdu ki: "Bana dua edin ki size karşılık vereyim.

Zira Bana ibadet, yani dua etmeyi kibirlerine yediremeyenler, zelil ve rezil olarak cehenneme gireceklerdir." {KM, Yeremya 33,3; Matta 7,7; Markos 11,24}

Bu âyetten

"Duanın ibadetin rûhu" olduğu anlaşılmaktadır. Dua etmek, Allah'a yönelmenin ta kendisidir. Nitekim Hz. Peygamber (a.s.): "Dua, tam tamına ibadettir" ve yine: "Dua, ibadetin başıdır." "Dua, ibadetin özüdür" buyurmuştur.

"Allah, kendisine dua etmeyen kuluna azab eder" "Dua, başımıza gelmiş ve gelecek olan musibetlerden sizi korur. Ey Allah'ın kulları! Dua ediniz" buyurmuştur. Çünkü Allah'ın yardımı olmaksızın, bizim tedbirimiz fayda sağlamaz.

Mümin /61 –

Allah, sükunet bulup dinlenmeniz için geceyi yarattı.

Etrafınızı görüp çalışabilmeniz için de aydınlık olan gündüzi var etti.

Doğrusu Allah, insanlara büyük lütf sahibidir, fakat insanların ekserisi şükretmezler.

Mümin /62 –

İşte Rabbimiz, bütün bunları yapan, her şeyi yaratan Allah'tır. O'ndan başka ilah yoktur.

Böyle iken nasıl oluyor da bu gerçeği kabul etmeden vazgeçiyorsunuz?

Mümin /63 –

Gerçek durumu bile bile Allah'ın âyetlerini inkâr edenler, aynı şekilde, haktan yüz çevirmişlerdi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
40-Mumin Süresi	/													Yaprak 07A			Cüz 24			Süre 40			Sayfa 473							

Bu Cüz Yaprğa git

٤٧٣

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَّارْيَبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ

يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ

مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ

كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَى تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾ كَذَلِكَ

يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

﴿٦٣﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً

وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ

أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي

الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِلرَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mümin /64 –

Allah o yüce Zattır ki sizin için yeryüzünü yerleşme yeri, göğü de kubbeli bir çatı yapmış, size süret verip süretlerinizi de güzel kılımsı ve sizi helâl hoş nimetlerle rızıklandırmıştır.

İşte sizin Rabbimiz olan Allah bu Zattır.

Demek âlemlerin Rabbi olan Allah ne Yücedir!

Dünyanın etrafını, portakalın kabuğunun meyve kısmını sarmalaması gibi saran atmosfer küresi, kubbeli çatı durumundadır. Uzaydan gelen zararlı ışınlar, meteorlar gibi dış tesirleri önlemek suretiyle dünyadaki hayatın devamını sağlamaktadır.

Bu âyet insanlar için dünyanın nasıl elverişli halde hazırlandığını, Allah'ın onlara tam münasip bir yaratılış, her türlü organ ve sistemler, birçok nimet ve gıdalar, bitmek tükenmek bilmez imkânlar verdiğini düşündürmektedir.

Mümin /65 – Tam mânasıyla Diri olan yalnız O'dur.

Ondan başka tanrı yoktur.

Öyleyse ibadeti gönülden olarak ve yalnız O'na yapın, yalnız O'na yalvarın.

Bütün hamd ve övgüler âlemlerin Rabbi Allah'adır.

Mümin /66 – De ki: Rabbimden bana açık deliller gelince sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize tapmam yasaklandı ve bana âlemlerin Rabbine teslim olmam emredildi.

Mümin /67 –
O'dur ki sizi (atanız
Âdemi) topraktan,
sonra tek tek siz
insanları da bir
meniden, sonra
alakadan (embriyodan)
yarattı.

Sonra sizi
analarınızın karnından
bebek olarak çıkarır,
derken sizi güçlü
kuvvetli bir çağa
eriştirir, sonra
ihtiyarlığa varacak
kadar yaşatır.

İçinizden kimi
daha da önce öldürülür,

kiminizin ömrü bir
vaadeye kadar uzatılır.

Olur ki aklınızı
kullanıp bunları
düşünürsünüz diye
böyle yapar.

Mümin /68 –
Hayatı veren ve hayatı
alıp öldüren O'dur.

Bir işin olmasına
hükmedince, sadece
"Ol!" der, o da hemen
oluverir.

Mümin /69 –
Baksanızı Allah'ın
âyetleri hakkında
tartışanlara, ileri geri
konuşanlara!

Nasıl oluyor da
haktan vazgeçiyorlar?

Mümin /70 –
Kitabı ve resullerimizle
gönderdiğimiz
buyrukları yalan
sayanlar, suçlarının
neticesini yakında
öğreneceklerdir. [77,15;
55,43-44; 37, 68;
56,41-44; 56-51-44; 43-
50]

Mümin /71-

Mümin /72 –
Boyunlarında demir
halkalar, ayaklarında
zincirler olarak önce
kaynar suya
sürüklenecek, sonra da
ateşte cayır cayır
yakılacaklardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
40-Mumin Süresi	/													Yaprak 07B						Cüz 24			Süre 40			Sayfa 474												
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ

٤٧٤

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ

ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا

شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ وَلِتَبْلُغُوا أَجْلاً

مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا

قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٧٨﴾ أَلَمْ تَرَ

إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿٧٩﴾ الَّذِينَ

كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ

يَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ إِذَا الْأَغْلالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلاسلُ يُسْحَبُونَ ﴿٨١﴾

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٨٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا

كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٨٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ

نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئاً كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٨٤﴾ ذَلِكُمْ بِمَا

كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٨٥﴾ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٨٦﴾

أَدْخُلُوا أَبْوابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبئسَ مَثْوًى

الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٨٧﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَأَمَّا نُرْيِكَ بَعْضَ

الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّا يُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mümin /73-
Mümin /74 – Sonra da
kendilerine şöyle
denilecektir:

“Allah'tan başka
O'na şerik saydığımız
putlar nerede?”

Onlar: “Bizden
uzaklaşıp ortadan
kayboldular.

Daha doğrusu, biz,
taptıklarımızın bir hiç
olduğunu, şimdi
anladık.

Meğerse bizim
taptıklarımız, bir hiçten
ibaretmiş.”

İşte Allah, kâfirleri
böyle şaşırtır. [6,23]

Mümin /75 – Bu
şaşırtmanın sebebi,
dünyada haksız yere
şımırıp kibirlenmeniz
ve taşkınlık
yapmanızdır.

Haksız yere (bi
gayri hakk): “şirk ve
azgınlık yaparak”
demektir.

Mümin /76 –
Haydin, içinde devamlı
kalmak üzere
cehennem kapılarında
girin.

Kibirliğin yeri,
ne kötü bir yerdir!

Mümin /77 –
Sabret! Çünkü Allah'ın
vaadi gerçektir.

Biz onlara vaad
ettiğimizin bir kısmını
sana göstersek de,

yahut senin
ruhunu yanımıza alsak
da, onlar mutlaka
sonunda dönüp
huzurumuza
geleceklerdir.

Mümin /78 – Biz senden önce de birçok resul gönderdik.

Onlardan bazısını sana anlattık, bazısını ise anlatmadık.

Hiçbir peygamber, Allah'ın izni olmaksızın bir mucize getiremez.

Allah'ın emri gelince de hak ve adaletle hükümlenir ve batıl yolda olanlar, (özellikle sırsarla, resulün azap getirmesini isteyenler) hüsrana uğrarlar.

Bir hadis-i şerife dayanarak müfessirler Allah Teâlânın çeşitli devirlerde ve yerlerde 124.000 peygamber gönderdiğini söylerler. Kur'an'da isimleri ve tebliğleri bildirilen peygamberlerin sayısı 28'dir.

Müşrikler, kendilerinin tehdid edildikleri azabı pek ciddiye almadıklarından, Hz. Peygamber (a.s.)'a: "Haydi, göster bakalım!" diye acele ediyorlardı. Âdeti bir oyun ve seyir merakı ile teklifte bulunuyorlardı. Allah Teâla ise şunu bildirmek istiyordu: "Mucize bir oyun değil, bir gösteri değil, bir son fırsattır. Mucizeden sonra, imana gelmezlerse, feci sonları geldi demektir."

Mümin /79 – Allah O Yüce Zattır ki, sizin binmeniz için hayvanlar yaratmıştır, hem onların bazılarının etlerini de yersiniz.

Mümin /80 – Sizin onlarda birtakım başka menfaatleriniz de vardır. Ayrıca içinden hissettiğiniz bir ihtiyacı onlara binerek ve yükünüzü yükleyerek gerçekleştirirsiniz. Karada onların, denizde gemilerin üzerinde taşınırsınız.

Yerkürenin dörtte üçü su, dörtte biri ise topraktır. Birbirinden denizlerle ayrılan kıtalar arasında ticaret ve sair gayelerle seferler için, su ve rüzgâra ihtiyaç vardır. Ayrıca geceleyin denizde yol alan gemiler, yollarını bulmada gökteki yıldızlardan yararlanırlar. Bunca imkân, insanın emrine veren Allah, elbette bir hesap soracaktır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
40-Mumin Süresi	/													Yaprak 08A						Cüz 24			Süre 40			Sayfa 475											
Bu Cüz Yaprğa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٧٥

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَن قَصَصْنَا عَلَيْكَ

وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ

بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ

وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ

لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ وَلَكُمْ

فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا

وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآيَاتِ اللَّهِ

تُنْكِرُونَ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ

عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً

وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ

مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ فَلَمَّا رَأَوْا

بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ

الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mümin /81 – Allah böylece size kudretinin alametlerini gösterir.

Artık Allah'ın hangi delillerini inkâr edebilirsiniz?

Mümin /82 – Onlar hiç dünyayı gezip dolaşmadılar mı ki kendilerinden önceki ümmetlerin âkıbetlerinin nasıl olduğunu görüp ders alsınlar?

Oysa onlar, kendilerinden gerek kuvvet, gerek ülkede bıraktıkları eserler bakımından daha ileri idiler.

Ama onların elde ettikleri bu özellikler kendilerine fayda vermedi. Feci âkıbetlerini önleyemedi. [40,4-5; 21]

Bu âyet, önceki kısmın özeti olup 4 - 5 ve 21. âyete bir daha göz atılırsa iyi olur.

Mümin /83 – Resulleri onlara açık delilleri getirdiğinde, bunlar kendilerinde bulunan bilgi ile şımarıp böbürlendiler (Peygamberlerin getirdiği hidâyete alay ettiler).

Sonunda alaya almalarının cezası, kendilerini her taraftan kuşatıverdi.

Mümin /84 – Onlar Bizim azabımızın şiddetini görür görmez

“Allah'ın birliğine iman ettik, ona şerik saydığımız putları da red ve inkâr ettik” dediler.

Mümin /85 – Fakat şiddetimizi gördüklerinde iman etmeleri kendilerine fayda sağlamadı.

Allah'ın kulları hakkında carî âdet ve tutumu hep böyle olmuştur.

İşte kâfirler burada hüsrana uğramışlardır.

41-FUSSİLET SÜRESİ

Mekki olup 54 âyettir. Süre, adını üçüncü âyetinde geçen ikinci kelimedenden almıştır. Bu isim, Kur'an'ın tam anlamıyla tafsil edilip açıklandığını ifade eder. Kur'an-ı Kerim indiriliş maksatlarını bildirerek başlar, vahiyden ve nübüvvetten bahseder. Kâinatın ilk yaratılışı, tevhit delilleri, hakkı yalan sayanların âkıbetleri, ayrıca müminler ve onların mükâfatları bildirilir. Sürenin son kısmında ise, Allah'ın, kâinat sırlarının bazılarını insanlara açacağını ifade eder.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Fussilet /1 – Hâ, Mîm

Fussilet /2 – Bu kitap rahman ve rahîm (olan Allah) tarafından indirilmiştir. [1,3; 26,192-194; 36,5]

Sürenin başındaki iki satırlık kısımda, başka bazı gerçeklerle birlikte Kur'an'ın başlıca şu on vasfı da bildirilir:

1-Hâ, mîm: f'caz ve tehadî özelliğine işaret eder. 2-Tenzil (kısım kısım indirilen) 3-Rahmet eseri 4-Kitab (yazılan) 5-Âyetleri açıklanmıştır. 6-Kur'an yani okunandır. Zîmî (üstü kapalı) olarak "devamlı okuyunuz" emri verilmiş sayılır. 7-Arapçadır. 8-Akıl sahiplerine, öğrenmek isteyenlere hitap eder. 9-Müjdeleyici. 10-Tehlikeyi haber verip uyarıcıdır.

Fussilet /3 – Bu kitap; bilen, anlayan kimseler için âyetleri açıklanmış bir kitap olup, Arap diliyle olan bir Kur'an'dır, okunan bir derstir. [11,1; 41,42]

Fussilet /4 – Bu kitap, Allah'ın rahmeti ile müjdelemek, cezasını haber vererek uyararak için gönderildi.

Buna rağmen insanların çoğu ondan yüz çevirdiler. Onlar artık dinlemezler.

Fussilet /5 – Ve derler ki: "Senin bizi dâvet ettiğin inançlara karşı kalplerimiz kapalıdır, örtüler içindedir, kulaklarımızda da ağırlık bulunmaktadır.

Hem bizimle senin aramızda bir perde çekilmiştir.

Artık bu durumda yapacağın bir şey varsa yap, biz de bildiğimiz gibi yapmaya devam edeceğiz!"

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
41-Fussilet Süresi												Yaprak 08B						Cüz 24			Süre 41			Sayfa 476												
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ فَصِّلَتْ

٤٧٦

سُورَةُ فَصِّلَتْ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حَمْ ط تَنْزِیْلٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۚ كِتَابٌ فَصِّلَتْ اٰیٰتُهُ قُرْاٰنًا

عَرَبِیًّا لِّقَوْمٍ یَعْلَمُوْنَ ۙ بِشِیْرًا وَّ نَذِیْرًا ۚ فَاعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهَمُّ

لَا یَسْمَعُوْنَ ۚ وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِیْ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَا اِلَیْهِ وَفِی

اِذٰنِنَا وَّفَرُّوْا مِّنْ بَیْنِنَا وَبَیْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّا عَامِلُوْنَ

ۙ قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ یُوْحٰی اِلَیَّ اِنَّمَا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ

فَاَسْتَقِیْمُوْا اِلَیْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ وَّوَيْلٌ لِّلْمُشْرِکِیْنَ ۗ الَّذِیْنَ لَا یُؤْتُوْنَ

الزَّكٰوٰةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ۗ اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوْا

الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَیْرُ مَمْنُوْنٍ ۙ قُلْ اِنَّكُمْ لَتَكْفُرُوْنَ بِالَّذِی

خَلَقَ الْاَرْضَ فِیْ یَوْمَیْنٍ وَتَجْعَلُوْنَ لَهٗ اٰنْدَادًا ۗ ذٰلِكَ رَبُّ الْعٰلَمِیْنَ ۙ

وَجَعَلَ فِیْهَا رِوٰسِیْ مِّنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِیْهَا وَقَدَّرَ فِیْهَا اَفْوَاثَهَا فِی

اَرْبَعَةِ اَیَّامٍ سَوَآءٍ لِّلسَّآئِلِیْنَ ۙ ثُمَّ اسْتَوٰی اِلَی السَّمَآءِ وَهِيَ دُخٰنٌ

فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ اِئْتِیَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا قَالَتَا اَتٰیْنَا طَّآئِعِیْنَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Fussilet /6 – De ki: "Ben de sizin gibi bir insanım. Yalnız, bana şu vahyolunuyor:

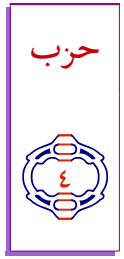
"Sizin İlahınız, sadece bir tek İlahtır.

O halde O'na yönelerek doğru yolda yürüyün,

O'ndan af dileyin. O'na eş, ortak uyduranların vay haline!

Fussilet /7 – Onlar ki zekât vermezler, ahireti de inkâr ederler. [91,9-10; 87,14-15; 79,18]

Fussilet /8 – İman edip makbul ve güzel işler işleyenlere ise, kesintiye uğramayan bir mükâfat vardır." [18,3; 11,108]

Fussilet /9 – De ki: Siz dünyayı iki günde yaratan Allah'ın tek İlah olduğunu inkâr edip O'na birtakım eşler, ortaklar mı uyduruyorsunuz?

Halbuki bütün bunları yapan, Rabbulâlemdir. [2,29; 7,54; 79,27-33]

Müşriklerin bariz vasfı Allah'ı rububiyette bir kabul etmekle birlikte, uluhiyette O'nun şerikleri olduğunu iddia etmeleridir.

Fussilet /10 – O, yerin üstünde yüz dağlar yarattı, orayı bereketli kıldı ve orada arayıp soranlar için gıdalarını, bitkilerini ve ağaçlarını tam dört günde takdir etti, düzenledi. Yerde yaratılan bereketlerden maksat, yüz binlerce yıldan beri en küçük canlıdan, yüz binlerce canlı türüne mensup hadde hesabı gelmeyen yaratıkların faydalandığı hava, su, madenler, bitkiler ve hayvanlar gibi kaynaklardır.

Fussilet /11 – Sonra iradesi bir gaz halinde olan göğe yöneldi. Ona ve yere şöyle buyurdu: "İsteyerek de olsa, istemeyerek de olsa emrime gelin!" onlar da: "Gönüllü olarak geldik." dediler.

Fussilet /12 –

Derken, iki gün içinde, gökleri yedi kat olarak şekillendirdi ve her bir göğe kendisine ait işi vahyetti. Biz dünya semasını kandillerle, yıldızlarla süsledik, bozulup yıkılmaktan koruduk. İşte bu, aziz ve alim (üstün kudret sahibi, her şeyi en mükemmel tarzda bilen) Allah'ın takdiridir.

Cenab-ı Hak kainatı yaratmayı dileyince sonsuz kudretini izhar ederek, ölçüsü belirsiz bir enerji meydana getirdi ve o enerji zamanla yoğunlaşp gaz halini aldı ve sonra da yoğunlaşp bugünkü katı durumuna geçti. Yerküre iki jeolojik devirde oluşmuş ve sonra da oradaki kaynaklar belirlenerek, plan uyarınca dört jeolojik devirde oluşup bugünkü duruma gelmiştir. Zira âyetteki *yevm* kelimesi, başlangıç ve sonu kesin bilinmeyen uzun bir devir anlamına gelmektedir (...) Gökler, yerküre ile birlikte iki uzun devirde yedi tabaka haline getirilmiştir. Çünkü hepsi gaz halinde idi. Yoğunlaşp katılaşması hep birlikte, iki devirde olmuştur. Bu âyetler mütesabih olduğundan başka yorumlar da mümkündür.

Âyette *sümme* bağlacı zaman tertibi değil, beyan tertibini ifade eder, onun için "derken" diye çevirdik.

79, 30 âyeti önce gök, sonra yer; 41, 12 âyeti önce yer sonra gök; 21,30 âyeti ise beraber yaratıldıklarını ifade eder gibidir. Bu durumda ortaya çıkan sorunun cevabı şöyledir: Yaratmanın başlangıcında gökler ve yer beraber iken, yerküre diğer cisimler arasında hepsinden önce yoğunlaşp katılaşmış, derken Allah'ın iradesi göğe yönelerek orayı yedi sema halinde düzenlemiş, daha sonra yerkürenin düzenlenmesini gerçekleştirmiştir.

Fussilet /13 – Eğer yüz çevirirlerse sen şöyle de: "Ben, sizi Âd ve Semüd halklarını çarpan kasırga gibi bir kasırganın geleceğini bildirerek uyanyorum."

Fussilet /14 – Kendilerine önlere, arkalarından resullerimiz:

"Allah'tan başkasına sakın ibadet etmeyiniz" dediklerinde onlar: "Rabbimiz olan Allah dileseydi, üstümüze melekler indirirdi, böyle olunca biz sizinle gönderilen şeylerin hepsini inkâr ettik" dediler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
41-Fussilet Süresi	/													Yaprak 09A						Cüz 24			Süre 41			Sayfa 477				
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

٤٧٧

سُورَةُ فَصِّلَتْ

فَقَضَيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا

السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

فَإِنِ اعْرَضُوا فَعَلْنَا فِئْتَانًا يَنْصُرُوكَ غَيْرَ بَالٍ لِّكُفْرِهِمْ فَتَوَلَّىٰ ۗ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ

إِذْ جَاءَ تَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا

اللَّهَ ۗ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبَّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ

بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ

بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ

اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا

يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ

لِنُذِقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ

وَهُمْ لَا يَنْصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ

الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةٌ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ

اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ

سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Fussilet /15 – Âd halkına gelince: Onlar dünyada haksız ve sebezis yere büyüklük taslayıp,

"Kuvvet yönünden var mı bize galip gelecek?" dediler.

Halbuki kendilerini yaratan Allah'ın, o mahlûklardan daha kuvvetli olduğunu görüp anlamadılar mı?

Onlar Bizim âyetlerimizi bile bile inkâr ediyorlardı.

Fussilet /16 – Biz de onların üzerine, o uğursuz günlerde bir kasırga gönderdik.

Bunu onlara dünya hayatında bir rezillik ve rüsvaylık tutturmak için yaptık.

Âhret azabı ise daha çok rüsvay eder. Hem orada hiç kimse kendilerine yardım edemez. [69,7; 54,19]

Burada Âd halkının felakete uğradığı günler, onlar için uğursuz olarak nitelendirilmiştir. Aksi halde bu günlerde bir uğursuzluk olsaydı, başka zamanlarda, başka kimselere de uğursuzluk meydana gelirdi.

Fussilet /17 – Semüd halkına gelince Biz onlara da doğru yolu gösterdik; fakat onlar körlüğü hidâyete tercih ettiler.

Derken işledikleri işler sebebiyle alçaltıcı bir azap yıldırımını onları alıverdi.

Fussilet /18 – İman edip de Allah'a karşı gelmekten sakınanları da kurtardık.

Fussilet /19 – Gün gelir, Allah'ın düşmanları toplanıp cehenneme sevk olunmak üzere, baştan sona tutuklanırlar.

Fussilet /20 – Nihayet oraya ulaştıklarında kulakları, gözleri ve derileri yaptıkları işleri söyleyip kendi aleyhlerinde şahitlik ederler.

Fussilet /21 –
Derilerine: “Niçin aleyhimizde şahitlik ettiniz?” deyince onlar:

“Bizi söylenen, her şeyi konuşuran Allah'tır.

Zaten sizi ilkin yaratan ve sonunda da huzuruna götürüleceğiniz Rabbimiz de O'dur.”

Fussilet /22 – Siz, kulaklarınızın, gözlerinizin, derilerinizin,

aleyhinizde şahitlik edecekleri bir günün geleceğine inanmıyor ve ondan sakınmıyordunuz,

ayrıca siz, yaptıklarınızın çoğunu, Allah'ın bilmediğini sanıyordunuz.

Fussilet /23 – İşte Rabbimiz hakkında beslediğiniz bu kötü zandır ki sizi mahvetti de, o yüzden hüsrana uğrayanlardan oldunuz.

Bir hadis-i kudside Allah Teâla şöyle buyuruyor: “Kulum Beni nasıl bilirse, Ben ona öyle muamele ederim”

Fussilet /24 –
Eğer sabredip dayanabilirlerse, cehennem zaten kendi yerleşme yerleridir.

Şayet özür dileyip Rab'lerini razı etmek için tekrar dünyaya dönmek isterlerse, onlara bu imkân verilmez.

Fussilet /25 – Biz onların yanına birtakım arkadaşlar katarız.

Bunlar, onların önlerinde ve arkalarında ne varsa yaptıkları her türlü işi süsler, cazip gösterirler.

Böylece cinlerden ve insanlardan gelmiş geçmiş toplumlar hakkında yürürlükte olan cezalandırma hükmü, onlar hakkında da gerekli olur.

Çünkü onların hepsi kendilerini hüsrana atmışlardı. [43,36-37]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
41-Fussilet Süresi	/													Yaprak 09B						Cüz 24			Süre 41			Sayfa 478												
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ فُصِّلَتْ

٤٧٨

وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ

الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ

وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ

لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ

أَرَدِيكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى

لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ

فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ

فَإِ أُمَّمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا

خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا

فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنْذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ

النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ

وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

Fussilet /26 – Bir de kâfirler dediler ki: “Şu Kur'an okunduğunda ona kulak vermediğiniz gibi, ona karşı yaygara koparıp onun, başkaları tarafından anlaşılmasını da engelleyin.

Ancak böyle yaparak üstünlük sağlayıp onu bastırmayı umabilirsiniz.” [7,204]

Fussilet /27 – İşte Biz de onun için o kâfirlere dünyada şiddetli bir azap tattıracağız ve âhirette de yaptıkları o pek kötü işlere göre hak ettikleri karşılığı vereceğiz.

“Yakınları ziyaret, onlara sahip çıkma, muhtaçlara yardım, insanlara faydalı olma gibi güzel davranışlarını değil de, dünya ve âhiret mutluluğunun esası olarak insanlığa hediye edilen bu Kur'an hidâyetine düşmanlık etme ile ortaya çıkan bu en büyük suçu göz önüne alarak müstahaklarını vereceğiz” anlamına gelir.

Fussilet /28 – İşte Allah düşmanlarının: cezası da: O ateş!

Âyetlerimizi bile bile red ve inkâr ettiklerinden ötürü onlara orada ebedî kalmak vardır.

Fussilet /29 –
Kâfirler cehennemde: “Ey Ulu Rabbimiz!” derler,

“gerek cinlerden, gerek insanlardan bizi saptıran o şeytanları bize bir gösteriver de onları ayaklarımızla çiğneyelim, aşağıların aşağısı olsunlar” [7,38; 16,88]

Fussilet /30 –
“Rabbimiz Allah’tır”
deyip sonra da
istikamet üzere, doğru
yolda yürüyenler yok
mu, işte onların
üzerine melekler inip:
“Hiç endişe etmeyin,
hiç üzülmeyin ve size
vaad edilen cennetle
sevinin!” derler.

Fussilet /31- Fussilet /
32 – Dünya hayatında
da, ahirette de biz sizin
dostunuzuz. Orada sizin
canınızın çektiği her
şey gafur ve rahim’den
(affi, merhamet ve
ihsanı bol olan Allah
tarafından) bir ikram
olarak sizindir.

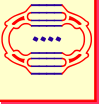
Hem orada siz
bütün istediklerinize
kavuşacaksınız.

Meleklerin immesi sırasında
müminlerin onları
görmeleri gerekmez.
Melekler onları
cesaretlendirmek, teselli
etmek için gelir ve
kalplerine kuvvet verirler.

Fussilet /33 – Allah
yoluna çağırın, makbul
ve güzel işler işleyen ve
“Ben
müslümanlardanım”
diyen kimseden daha
güzel söz söyleyen kim
olabilir?”

Bu âyetlerin indirildiği
sırada imanını açıklamak,
hayatını tehlikeye atmak
demektir. Hele İslâm’ı
yaymağa çalışmak, kana
susamışları davet etmek
mânâsına geliyordu. Âyet
başta Hz. Peygamber (a.s.)
olarak müezzinler ve
Allah’ın dinine hizmet eden
herkesi kapsamına alır.

سجده

Fussilet /34 – İyilikle
kötülük bir olmaz. O
halde sen kötülüğü en
güzel tarzda
uzaklaştırmaya bak.

Bir de bakarsın ki
seninle kendisi arasında
düşmanlık olan kişi
candan, sıcak bir dost
olmuş!

Şer, galip görüldüğü
durumlarda bile, aslında
zayıftır.

Zira mahiyeti icabı
çökmeye mahkumdur.

Hayır ve dürüstlük ise
gönüller fetheden, bizatihi
bir kuvvettir. İyilik ve
kötülük açık bir tarzda karşı
karşıya geldiklerinde iyiliği
takdir, kötülükten nefret
etmeyen az insan bulunur.
Şu halde “İyilikle kötülük
bir olmaz.”

Kötü davranışı affetme
bir iyiliktir. Fakat aflu
beraber iyilik etmekle,
karşıdakinin gönü
fethedilir. Bunun pek az
istisnası olabilir ki nadir,
yok hükmündedir. Ama bu,
öyle kolay bir iş değildir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
41-Fussilet Süresi	/													Yaprak 10A						Cüz 24			Süre 41			Sayfa 479												
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٧٩

سُورَةُ فَصِّلَتْ

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ

الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي

كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ

فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ غُفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ

قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ

الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي

هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ

حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا

إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ

نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ

آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ

وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنْتُمْ

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ

يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

Fussilet /35 –
Ama kötülüğe karşı
iyilik hasleti, ancak
sabredenlerin kârdır,
faziletten yana nasibi
bol olanların kârdır.
{KM, Luka 19,26}

Fussilet /36 –
Eğer şeytandan gelen
bir vesvese seni
dürterse hemen Allah’a
sığın. Çünkü O, herşeyi
iştir, her şeyi
mükemmel tarzda bilir.
[7,199-200; 23,97-98]

Hak ile batıl
mücadelesinde müminler
kötülüğe karşı iyilikle
cevap verdiğinde, şeytan
üzüntüsünden kahrolur. Az
da olsa bir yanlış davranışta
bulunmalarını ister ki
müminlerin lehine
düşünceyi kandırasın.

Hatta müminler,
kendilerine yapılan zulme
karşılık verirken azıcık
ölçsüz davranırlarsa,
“Şeytanın vesvesesinin
etkisinde kalmış” sayılırlar.
Müminler bu sebeple,
büyük kuvvetlerini
kaybederler. Çünkü yüzde
yüz haklıklarına ufak bir
gölge düşürmüş,
aleyhtekilere küçük bir
bahane vermiş olurlar. Bu
âyetin pek güzel bir tefsiri
şu hadis-i şerifte yer alır:

Bir gün bir adam
gelip Hz. Ebû Bekire (r.a.)
sürekli hakaret etti. Hz.
Peygamber (a.s.) da, orada
bulunuyordu. Adam hakaret
ettükçe Hz. Ebû Bekir
dinliyor, cevap vermiyordu.

Hz. Peygamber (a.s.) ise
tebessüm ediyordu. Nihayet
Ebû Bekir dayanamayıp
sert bir karşılık verince Hz.

Peygamberin çehresi
değişti ve oradan ayrıldı.
Ebû Bekir peşinden kalkıp
sebebini sorunca buyurdu
ki: “Sen sükût ettiğin
sürece, bir melek senin
yerine cevap veriyordu.
Fakat sen ağzını açınca
yanına şeytan geldi. Ben
şeytanın olduğu yerde
bulunmam” (İmam Ahmed,
Müsned)

Fussilet /37 –
Gece gündüz, güneş,
ay, hepsi O’nun
âyetlerindendir.

O halde güneşe ve
aya değil, onları öylece
yaratana secde edin,
eğer O’na ibadet
ediyorsanız!

Fussilet /38 –
Eğer kibirlenecek
olurlarsa, şunu bilsinler
ki Rabbinin nezdinde
olan melekler, gece
gündüz O’nu tenzih,
tesbih ederler ve asla
usanmazlar.

Bu âyet, secde
âyetlerindendir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Fussilet /39 –
O'nun kudretinin ve hikmetinin delillerinden biri de şudur ki:

Sen yeri boynu
büyük, kupkuru
görsün.

Fakat Biz üzerine
su indirince yer
harekete geçip kabarrı.

İşte bu yere kim
hayat veriyorsa ölüleri
de O dirilecektir.

Çünkü O her şeye
kadirdir.

Fussilet /40 –
Âyetlerimiz konusunda,
haktan sapanlar bize
gizli kalmazlar.

Şimdi söyleyin
bakalım: Cehennem
atılmak mı iyidir, yoksa
kıyamet günü büyük
duruşmaya tam bir
güven içinde gelmek
mi?

İstedığınızı yapın,
çünkü O, bütün
yaptıklarınızı
görmektedir.

İlhad: İstikametten
uzaklaşmak, asıl
maksattan sapmak,
dinden uzaklaşmak
anlamlarına gelir.

**Fussilet /41-
Fussilet /42 –**
Kendilerine gelen bu
şanı yüce dersi inkâr
edenler elbette cezadan
kurtulamazlar.

Halbuki o eşsiz ve
pek kıymetli bir
kitaptır.

Öyle bir kitaptır ki
batıl ona ne önünden,
ne ardından, hiç bir
tarafan yol bulamaz.

(Tam hüküm ve
hikmet sahibi, bütün
hamdlerin ve övgülerin
sahibi) o hakim ve
hamid tarafından
indirilmiştir.

Fussilet /43 –
Sana söylenenler,
senden önceki
peygamberlere
söylenen sözlerden
başka bir şey değildir.

Senin Rabbin hem
mağfiret, hem de gayet
acı bir azap sahibidir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
41-Fussilet Süresi	/													Yaprak 10B						Cüz 24			Süre 41			Sayfa 480												
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ فُصِّلَتْ

٤٨٠

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا

الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ عَقِيدٌ ﴿٤٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا

أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا

مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ

لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ

يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ

إِلَّا مَا قَدِ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو

عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٤٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا

فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى

وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ

عَمًى أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى

الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ

رَبِّكَ لَقَضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا

فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٤٦﴾

Fussilet /44 –
Eğer biz Kur'an'ı
yabancı bir dille
gönderseydik derlerdi
ki:

“Neden, onun
âyetleri açıkça beyan
edilmedi? Dil yabancı,
muhatap arap! Olur mu
böyle şey?”

De ki: “O, iman
edenler için hidâyet ve
şifadır.”

Ama iman
etmeyenlerin
kulaklarında ağırlıklar
vardır. Kur'an onlara
kapalı ve karanlık gelir.

Onların, çok uzak
bir yerden sesleniliyor
da söyleneni hiç
anlamıyorlar gibi bir
halleri vardır. [26, 198-
199; 17, 82]

Bu, kâfirlerin
inatlarının tezahürlerinden
biridir. Hz. Peygambere:
“Senin anadilin olan
Arapça ile bir şeyler
söylemeni vahiy kabul
etmemizi bekle! Ama
sen durup dururken
“Farsça, Rumca gibi bir
dille kusursuz bir beyanda
bulunursan işte o zaman
“Bu bir mucizedir!” diye
kabul edebiliriz” demek
istiyorlar. Onlara verilen
cevapta: “Biz onlar
anlaşılar diye kendi
dilleriyle indirdik. Eğer
yabancı dilden olsaydı bu
sefer de: “Ne tuhafl! Arap
olana yabancı dille hitap
ediyor!” Yani söyle
demek isteyeceklerdi:
“Gelin de görün: Araplara
gönderilen peygamber
yabancı dil konuşuyor. Ne
kendisinin, ne de halkının
bilmediği dille onlara hitap
etmesi hiç akıl kârı mıdır?”

Fussilet /45 –
Gerçekten Biz Müsâ'ya
da Kitap vermiştik de
Kur'an hakkında bunlar
ihtilaf ettiği gibi, onun
hakkında da ihtilaf
edilmişti.

Eğer Rabbinden
haklarındaki azabı
erteleme ve hükmü
kıyamete bırakma
şeklinde daha önce bir
hüküm verilmiş
olmasaydı, onların
işleri bitmişti bile.

Bu gerçeğe rağmen
onlar hâla bundan derin
bir şüphe içindedirler.

Fussilet /46 – Kim
mabkul güzel işler
yaparsa kendi lehine,
kim kötülük yaparsa
kendi aleyhinedir.

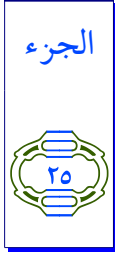
Rabbin kullarına asla
zulmetmez.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
41-Fussilet Süresi	/													Yaprak 01A						Cüz 25			Süre 41			Sayfa 481									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٨١

سُورَةُ فَصِّلَتْ

Ama olur da, müminlerin dediği gibi, Rabbinin huzuruna götürülecek olsam bile,

O'nun yanında en güzel ne varsa o da benim olur, hiç tereddüdünüz olmasın!" der.

Biz elbette o kâfirlere, dünyada yapmış oldukları her şeyi tek tek bildireceğiz ve onlara şiddetli bir azap tattıracağız."

Fussilet /51 – Biz insana nimet verdiğimizde o, şükürden yüz çevirir, başını alır uzaklaşır.

Fakat kendisine sıkıntı dokununca, bir de bakarsın uzun uzun yalvarır durur. [17,83; 11,9]

Fussilet /52 – Artık söyleyin bakalım: Eğer bu Kur'an Allah tarafından gönderilmiş de, siz bunu red ve inkâr etmişseniz,

o takdirde haktan iyice uzaklaşmış olan sizlerden daha sapık kim olabilir?

Fussilet /53 – Evet, Biz ileride onlara delillerimizi gerek dış dünyada, gerek kendi öz varlıklarında göstereceğiz; ta ki Kur'an'ın, Allah tarafından gelen gerçeğin ta kendisi olduğu onlar tarafından da iyice anlaşılacak.

Rabbinin her şeye şahid olması yetmez mi? [4,166]

Âyetlerin gösterilmesi başlıca şu iki şekilde açıklanır: 1- Kur'an'ın davetinin kısa zamanda dünyada yayılması. 2- Allah'ın insanlara yeryüzünde ve gökte, Kendi varlığına ve birliğine dair delilleri göstermesi. Kur'an'da bildirdiği birçok hakikatin insanların yaptıkları bilimsel keşiflerle iyice anlaşılacak, Kur'an'ın Allah katından geldiğini anlamaları.

Fussilet /54 – Ama dikkat edin ki onlar Rab'lerine kavuşma hususunda şüphe içindedirler. İyî bilin ki O, her şeyi ilmi ve kudreti ile kuşatmıştır.

Fussilet /47 – Kıyamet vaktini bilmek O'na aittir.

O'nun bilgisi ve izni olmaksızın, ne bir meyve tomurcuğundan çıkabilir, ne her hangi bir dişi hamile kalabilir, ne hâmile olan biri yavrusunu doğurabilir.

Gün gelir: "Neredeymiş Bana ortak saydığımız putlar?" diye nida eder de, müşrikler: "İçimizden buna şahitlik edecek bir tek kişi bile olmadığını Sana arzederiz!" derler. [7,187; 79,44; 6,59; 13,8; 35,11]

İnsanların çoğunu etkisiz altına alan bir yanlışlık da kendisi için en önemli işi bırakıp daha tâli işlerle meşgul olmasıdır. 47-48. âyetler, kıyametin zamanını soranların dikkatlerini, kendilerinin verecekleri hesaba çekmektedir. Bir gün Peygamber Efendimize (a.s.) yolda rastlayan biri: "Kıyamet ne zaman?" diye sorunca: "Ey Allah'ın kulu! Sen kıyamet için ne hazırladın?" diye cevap vererek aynı noktaya dikkat çekmiştir.

Fussilet /48 – Böylece daha önce ibadet ettikleri putlar kendilerini terk eder, müşrikler de kaçacak yer kalmadığını anlarlar.

Fussilet /49 – İnsan mal mülk istemekten usanmaz, ama kendisine maddî sıkıntı dokununca hemen ye'se düşer, ümitsiz olur. [96,6-7; 10,12]

Fussilet /50 – Kendisine uğrayan bir sıkıntıdan sonra, tarafımızdan ona nimet tattırırsak:

"Bu benim hakkımdı zaten,

Kıyametin geleceğini de pek zannetmem.

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ

أَيْنَ شُرَكَاءِي قَالُوا اذْكَاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّجِيسٍ ﴿٤٨﴾

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ

قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ أَدْقَنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ

لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ

رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا

وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أُنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ

أَعْرَضَ وَنَأِجِنَابِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُودَعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ

أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ

مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ

وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ

بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ

فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٥﴾

Önceki Sayfa

Öncek Cüzi Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

42-ŞURA SÜRESİ

Mekke'de nazil olmuş olup 53 âyettir. Adını, 38. âyette geçen ve toplum yönetiminde pek önemli olan şûrâ kavramından almıştır. Bu sürenin hedefi, bütün hak peygamberlerin İslâm dinini tebliğ ettiklerini bildirmek ve bu dinin karşısına çıkanları uymaktır. Müminleri ise cennete müjdelemektir. Süre Kur'an vahyine işaret ederek başladığı gibi, yine aynı konu hakkında tafsilat vererek sona ermektedir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Şura /1- Şura /2 – Hâ, Mîm. Ayn, Sîn, Kâf.

Şura /3 – (O üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibi) azîz ve hakîm olan Allah, böylece sana da, senden önceki resullere de buyruklarını vahyeder.

Vahy: Aslı muhatabı dışında kimsenin anlayamayacağı derecede mesela, bir elektrik akımının geçmesi gibi gizli ve hızlı işaretlerle bildirme anlamınadır.

Şura /4 – Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. O, yüceler yücesidir, pek büyüktür.

Şura /5 – Öyle ki neredeyse gökler üstlerinden yarılacaklar.

Melekler Rab'lerini överek tenzih ve takdis eder ve yerde bulunanlar için mağfuret dilerler.

İyi bilin ki, gafur ve rahîm O'dur (affi, merhamet ve ihşanı pek boldur). [40,7]

Allah engin merhametiyle yoldan çıkmış, isyankâr, Kendisini bile inkâr eden müşriklere yıllarca mühlet verir, rızıklarını vermeye devam eder. O kadar ki onlar neredeyse bu dünyanın bir sahibi olmadığımı zannetmeye bile giderler.

Şura /6 – Allah'tan başka bir takım hâmliler (veliler) edinenlere gelince, Allah onları daima gözetleyip kontrol etmektedir, sen onlar üzerinde yönetici değilsin.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
42-Şura Süresi	/											Yaprak 01B					Cüz 25				Süre 42			Sayfa 482											
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الشُّورَى

٤٨٢

سُورَةُ الشُّورَى

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حَمَّ ۝ عَسَقٌ ۝ كَذٰلِكَ یُوحٰی اِلَیْكَ وَ اِلٰی الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِكَ

اللّٰهُ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ۝ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَهُوَ

الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ ۝ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ یَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ

وَ الْمَلَائِكَةُ یُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِنَّ وَ یَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِی الْاَرْضِ اِلَّا اِنَّ

اللّٰهُ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ۝ وَ الَّذِیْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِیَآءَ

اللّٰهُ حَفِیْظٌ عَلَیْهِمْ وَ مَا اَنْتَ عَلَیْهِمْ بِوَكِیْلِ ۝ وَ كَذٰلِكَ اَوْحٰیْنَا اِلَیْكَ

قُرْاٰنًا عَرَبِیًّا لِتُنذِرَ اُمَّ الْقُرٰی وَمَنْ حَوْلَهَا وَ تُنذِرَ یَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَیْبَ

فِیْهِ فَرِیْقٌ فِی الْجَنَّةِ وَ فَرِیْقٌ فِی السَّعِیْرِ ۝ وَ لَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً

وَ اَحَدَةً وَّلٰكِنْ یُدْخِلُ مَنْ یَشَآءُ فِی رَحْمَتِهٖ وَ الظَّالِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِنْ وَّلِیٍّ

وَ لَا نَصِیْرٍ ۝ اَمْ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِیَآءَ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِیُّ وَهُوَ

یُحِی الْمَوْتٰی وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ۝ وَ مَا اِخْتَلَفْتُمْ فِیْهِ مِنْ شَیْءٍ

فَحُكْمُهُ اِلٰی اللّٰهِ ذٰلِكُمْ اللّٰهُ رَبِّیْ عَلَیْهِ تَوَكَّلْتُ وَ اِلَیْهِ اُنِیْبُ

Kur'an-ı Kerimde velî kelimesi hamî, koruyucu, idareci, ilah, dost, yardımcı gibi anlamlarda kullanılmıştır. a-Bir şahıs, başkasının koyduğu kanunlara ve hükümlere uyarırsa onu velî edinmiş sayılır [4,119; 7,30] b-Bir şahıs, birinin yol gösterdiğine inanıp, öbür yolların yanlışlığını düşünürse onu velî edinmiştir [2,257; 17,97] c-Bir kimse, kötülüklerini gözardı ederek, bir başkasının âhirette kendisini kurtaracağına inanırsa onu velî edinmiş olur. [6,51; 29,22] d-Bir şahısın, kendisine mal ve evlat vereceğine ve diğer ihtiyaçlarını gidereceğine inanırsa onu velî edinmiştir [11,20; 13,16].

Şura /7 – Böylece sana Arapça bir Kur'an vahyettik ki sen Anakent olan Mekke ile bütün etrafını uyarıp irşad edisin ve gerçekleştireceğinde hiç şüphe olmayan mahşer günündeki büyük buluşmayı haber veresin.

O ne müthiş manzara: Bir kısım cennette... bir kısım cehennemde! [64,9; 11,103-105]

Şura /8 – Eğer Allah dileseydi bütün insanları, aynı dine bağlı, tek ümmet yapardı.

Ama O, insanların hak etmelerine göre dilediği kimseyi rahmetine dahil eder, Zalimlerin ise ne hâmleri, ne de yardımcıları vardır.

Şura /9 – Gerçek bu iken, bilakis onlar Allah'tan başka birtakım hâmliler edindiler. Olacak iş midir bu! Hâmi ancak Allah'tır, ölüleri diriltecek de O'dur ve O her şey kadiridir.

Şura /10 – Hangi hususta ihtilaf ederseniz bilin ki O'nun hükmü, Allah'a aittir. İşte Rabbin olan Allah budur.

Ben de yalnız O'na dayanır ve güvenirim, O'na yönelip gönül veririm. [4,59]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Şura /11 – O
göklere ve yeri yoktan yaratandır.

Size kendi nefislerinizden eşler yarattığı gibi davarlara da eşler yarattı. O, bu düzen içinde sizi üretiyor.

Onun benzeri hiçbir şey yoktur. O, her şeyi hakkıyla iştirik ve bilir.

Bu âyet, Allah'ın sıfatları konusunda muhkem bir âyettir. Aynı konuda bir çok müteşabih âyet de vardır. Zira Kur'ân-ı Kerim'in üslubuna müşahhas anlatım metodu hâkimdir. Müteşabih âyetlerin zahirleri ilk anda, Allah'ın bazı sıfat, isim ve fiillerini yaratıklardaki kavramlarla ifade ettiğinden, bir benzerlik hatıra gelebilir. İşte bu benzetmeyi gidermek için o müteşabih âyetler bu gibi muhkem âyetlerin ışığında incelenir. Böylece Allah'ın zat, sıfat ve fiillerinde hiçbir yaratığa benzemediği kesinlikle anlaşılır.

Şura /12 –
Göklerin ve yerin hazinelerinin anahtarları O'nun yanındadır.

Dilediğinin nasibini bollastırır, dilediği kimsenin nasibini daraltır. Çünkü O, her şeyi bildiği gibi her duruma en uygun olanı da bilir.

Şura /13 – O,
"Dini doğru anlayıp hükümlerini uygulayın ve o hususta tefrikaya düşmeyin" diye, din esasları olarak Nuh'a emrettiğini, hem sana vahyettiğimizi, keza İbrâhim'e, Mûsâ'ya, İsa'ya emrettiğimizi sizin için de din kıldı.

Senin insanları davet ettiğin esaslar, müşriklere çok ağır gelmektedir.

Halbuki Allah dilediği kullarını bu din için seçer ve gönülünden Kendine yöneleni ona hidâyet eder. [33,7; 5,48]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
42-Şura Süresi	Yaprak 02A													Cüz 25						Süre 42			Sayfa 483												
Bu Cüz Yaprığa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٨٣

سُورَةُ الشُّورَى

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا

وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا

إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ

وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ

اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا

إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ

أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذَلِكَ

فَادَعُجْ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ

أَمِنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ

اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ

بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Şura /14 –
Geçmiş ümmetler, ancak kendilerine buna (tefrikanın haram olduğuna) dair bilgi ulaştıktan sonra, sırf aralarındaki ihtiras ve haset yüzünden, bölündüler.

Daha önce Rabbin tarafından yürürlüğe konulan vaad, yani cezayı belirli süreye, kıyamete kadar erteleme sözü olmasaydı, onların işleri çoktan bitmişti bile.

Ehl-i kitaptan sonra kitaba vâris kılınanlar (Mekke müşrikleri) onun hakkında derin bir şüphe içindedirler.

Şura /15 – Onun için sen durma, hakka dâvet et ve sana emredildiği tarzda dosdoğru ol, sakın onların keyiflerine uyma ve şöyle de:

“Allah hangi kitabı indirmişse ben ona inandım.

Hem bana, aranızda adaletle hükmetmem emri verildi.

Allah bizim de sizin de Rabbinizdir.

Bizim işlerimizin sorumluluğu bize, sizinkilerininki ise size aittir.

Bizimle sizin aranızda bir tartışma sebebi yoktur.

Allah hepimizi bir arada toplayacaktır.

Hepimiz de O'nun huzuruna götürüleceğiz.” [10,41]

Şura /16 –
İnsanların çoğu dine
dâveti kabul edip
girdikten sonra,

Allah'ın dini
hakkında hâlâ, ileri geri
tartışanların itirazları,
Rab'leri yanında boştur

Onlara büyük bir
gazap ve şiddetli bir
azap vardır.

İtirazları boştur;
zira ne nakli, ne akli; ne
teorik ne pratik hiçbir
tutumakları yoktur. İlmî
ve amelî açıdan
güzelliği ve haklılığı
ortada olan hak ve
istikamet karşısında
yapılan münakaşa, sırf
bir haksızlık ilanından
ibaret kahr.

Şura /17 – Allah
hakkı bildirip ikame
etmek için kitabı ve
adalet ölçüsünü
indirmiştir.

Hep gerçeği
bildiren o kitabın
bildirdiği kıyamet, ne
bilirsin, belki de yakın
olabilir? [57,25; 55,7-9]

Bu âyet Kur'ân,
kâinat mizanı (dengesi)
ve kıyamet arasında
tam bir irtibat
bulduğunu gösterir.
Kur'ân dünya dengesini
en güzel şekilde
kurmayı öğreten bir
kitaptır. Hayatın
gidişatını iyi inceleyen
kimse, dünyanın da bir
sonu olup ebedi bir
hayatın başlamasını
bildiren kıyamet
geleceğini anlar. Fakat
inanmayan kâfirler
acele gelmesini
isterken, müminler
sabırla, tayin edilen
vakti gözler, hatta onun
dehşetinden endişe
ederler.

Şura /18 –
Kıyamet saatinin
gelmesini acele ile
isteyenler, ona
inanmayanlardır.

Müminler ise
O'nun gerçekten vaki
olacağını bilir ve ondan
kaçınırlar.

Kıyamet hakkında
münakaşa edenler,
haktan ve gerçekten
çok uzak, derin bir
sapıklık içindedirler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
42-Şura Süresi	/													Yaprak 02B						Cüz 25			Süre 42			Sayfa 484												
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الشُّورَى

٤٨٤

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ

حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ

عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ

بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا

وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۗ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يَمَارُونَ فِي السَّاعَةِ

لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ

يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ

نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا

وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَوُا شَرَعُوا لَهُمْ

مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَضْلِ لَقُضِيَ

بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ

مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ

مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Şura /19 – Allah
kullarına büyük lütuf
sahibidir.

Dilediği her
kulunu, bir türlü
rızklandırır. O, pek
kuvvetlidir, üstün
kudret sahibidir. [11,6]

Şura /20 – Kim
âhret mahsülü isterse,
onun ürünlerini fazla
fazla artırırız.

Kim de sırf dünya
menfaati isterse ona da
ondan veririz, ama
âhirette onun hiç nasibi
olmaz. [17,21; 2,201]

Şura /21 – Yoksa
Yüce Allah'ın izin
vermediği birtakım
şeyleri

kendilerine din
diye kabul ettirmek
isteyen putları mı var?

Şayet Allah'ın
cezayı ertelemeye dair
hükümü olmasaydı işleri
çoktan bitirilmişti.

Zalimlere elbette
gayet acı bir azap
vardır.

Şura /22 – Büyük
duruşma günü
zalimlerin, kendi
yaptıkları işlerden
bucak bucak uzak
durup, korkudan
titrediklerini görürsün.

Halbuki çare yok,
onların cezası
tepelelerinin üstünde
durmaktadır.

İman edip makbul
işler işleyenler ise,
cennet
bahçelerindedirler.

Rab'leri yanında,
cennette, istedikleri ne
varsa kendilerine
verecektir.

İşte bu da pek
büyük bir lütuftur.

Şura /23 – İşte bu, Allah'ın iman edip makbul ve güzel işler yapan kullarına verdiği mutluluk müjdesidir. De ki: Ben bu risalet ve irşad hizmetinden ötürü, sizden akrabalık sevgisinden başka beklemediğim hiçbir karşılık yoktur.

İşte kim böyle bir sevgi olsun, başka iyi işler olsun gerçekleştirirse, Biz de onun o iyiliğinin sevap ve mükâfatını kat kat artırırız. Çünkü Allah gafurdur, şekürdür (çok affedicidir, kullarının az işlerini fazlasıyla ödüllendirir). [4,40] Buradaki akrabalık sevgisi şu şekillerde olabilir: 1. Hz. Peygambere (a.s.) şöyle demesi emrediliyor: "Sizden hiçbir ücret istemiyorum, sadece size olan akrabalığım sebebiyle, bu yakınlığın hukukunu gözetmenizi, bundan ötürü, bana bir sevgi göstermenizi temenni ediyorum." 2. "Sizden sadece benim en yakın akrabalarım (Ali, Fâtüma ve evlatlarına) sevgi beslemenizi istiyorum." 3. Allah'a güzel davranışlarla yaklaşmayı arzu etmenizi istiyorum." Bu son mâna hem daha genel, hem de âyetin öncesine ve sonrasına daha uygundur.

Şura /24 – Yoksa senin hakkında: "Allah adına yalan uydurdu" mu diyorlar? (Bunun gerçeğe hiçbir ilgisi olamaz. Zira buna ancak kalbi mühürlü bazı beyinsizler cür'et edebilir).

Halbuki Allah dilerse senin kalbini mühürler. Allah batılı imha eder, hakkı ise indirdiği kitapla kuvvetlendirir. Gerçekten O, kalblerin içinde ne varsa bilir. [69,40-47]

Şura /25 – O'dur ki kullarının tövbesini kabul eder, günahlarını affeder. Hem sizin bütün yaptıklarınızı da bilir.

Şura /26 – Hem iman edip makbul ve güzel işler yapanların dualarına karşılık verir, hatta lütuf ve ihsanından onların ödülleri artırır. Kâfirlere ise şiddetli bir azap vardır.

Şura /27 – Eğer Allah kullarına rızık ve imkânları bol bol yaysaydı, onlar dünyada azarlardı.

Lâkin O, bu imkânları dilediği bir ölçüye göre indirir. Çünkü O kullarından haberdar olup onların bütün yaptıklarını ve yapacaklarını görmektedir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
42-Şura Süresi	/													Yaprak 03A						Cüz 25			Süre 42			Sayfa 485												
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٨٥

سُورَةُ الشُّورَى

ذٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللّٰهَ عِبَادَهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ قُلْ لَا

اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِى الْقُرْبٰى وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نّٰزِدْ

لَهٗ فِيْهَا حُسْنًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰى عَلٰى

اللّٰهِ كَذِبًا فَاِنْ يَشِآءِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ وَيَمْحُ

اللّٰهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذٰتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٤﴾

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئٰتِ

وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَيَزِيْدُ

هُم مِّنْ فَضْلِهٖ وَالْكَافِرُوْنَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ بَسَطَ

اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِى الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ

مَا يَشِآءُ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ

مِّنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوْا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهٗ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٨﴾

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيْهِمَا مِنْ دَابَّةٍ

وَهُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشِآءُ قَدِيْرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا اَصَابَكُمْ مِنْ مُّصِيْبَةٍ

فِيْمَا كَسَبْتُمْ اَيْدِيْكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيْرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ

فِى الْاَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٣١﴾

Toplumun bütün fertlerini üretimde olduğu gibi tüketimde de eşit hale getirme hayali peşinde koşmanın tutunduğu 2. dünya savaşı sonrası Avrupasında dini inkâr eden J.P. Sartre, kendisi gibi mümkir bir Sovyet yazarının şu tesbitini, benimseyerek nakletmiştir. Bu âyet-i keriminin ihtiva ettiği gerçeğe, en aykırı bir tarafın tesbiti olması itibarıyla onu nakletmekte fayda görüyorum: "Refah, herkese şamil olunca, işte o zaman insanlığın trajedisini, yani sonu başlayacaktır" (H. Rousseau, *Les Religions*, s. 9-10.) Demek ki, Allah'ın bu dünyayı ve insanlığı yönetmesinin hikmetli ve pek isabetli olduğunu, gerçeği görmesini bilen herkes ıkrar etmek zorundadır.

Şura /28 – O'dur ki insanlar artık ümitlerini kestikten sonra yağmur indirir, rahmetini her tarafa yayar. O, gerçek dost ve hâmidir, bütün övgülere ve hamdlere lâyıktır.

Şura /29 – Göklerin ve yerin yaratılması ve oralarda bütün canlıları yaratıp üretmesi, O'nun kudretinin ve hikmetinin delillerindedir. O elbette dilediği zaman onları mahşerde toplamaya da kadirdir.

Şura /30 – Başınıza gelen her musibet, işlediğiniz günahlar (ihmal ve kusurlarınız) sebebiyledir, hatta Allah günahlarınızın çoğunu da affeder. [35,45; 4,79]

Bu hitap günahkârlardır. Fakat gösterecekleri sabır sayesinde yüksek derecelere ulaştırılmak gibi sebeplerle, günahkâr olmayanların başlarına gelen musibetler de yok değildir.

Müminlere gelen sıkıntılar, onlar için keffârettir. Allah'ın dine hizmet için çalışan kimsenin çektiği sıkıntılar ise, onun sadece günahlarına keffâret olmakla kalmayıp aynı zamanda Allah katındaki derecesinin de yükselmesine vesiledir. Dolayısıyla öyle bir zatin, günahlarının cezasını ödediğini düşünmek çok yanlıştır.

Şura /31 – Siz, kaçmakla Allah'ın cezasından kendinizi kurtaramazsınız. Sizin Allah'tan başka ne haminiz, ne de yardımcınız yoktur.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Sura /32- Sura /35 – Denizlerde dağlar gibi akıp giden gemiler de O'nun kudretinin ve hikmetinin delillerindedir. Eğer O dilerse rüzgârı durdurur, gemiler de denizin üstünde durakalır. Elbette bunda sabrı ve şükrü bol olanlar için alacak ibretler vardır.

Yahut işledikleri günahlar sebebiyle o gemileri batırır, günahların birçoğunu da affeder.

Böyle yapmasının bir sebebi de, âyetlerimiz hakkında tartışanların kaçacak yerleri olmadığını onlara bildirmektir. Kureyşliler ticaret amacıyla Hind okyanusuna, Afrika'nın sahil ülkelerine gemilerle yolculuk yapıyor, Kızıl Deniz'den geçiyorlardı.

Sura /36 – Size verilen ne varsa hep dünya hayatının geçici metâdır. Allah'ın yanında, âhirette olan nimetler ise iman edenler ve Rab'lerine güvenenler için hem daha değerli, hem de devamlıdır.

Sura /37 – Onlar öyle kimselerdir ki büyük günahlardan ve hayasız çirkin işlerden kaçınırlar, kızdıkları zaman öfkelerini yutar, karşıdakinin kusurlarını affederler. [3,134]

Sura /38 – Onlar öyle kimselerdir ki Rab'lerinin çağırısına kulak verip, namazı hakkıyla ifa ederler.

İşlerini istişare ile yürütürler, kendilerine nasib ettiğimiz imkânlardan hayırlı işlerde sarf ederler [3,159]

İstişare şunlardan dolayı gereklidir: 1.Eğer bir mesele iki veya daha fazla kişiyi ilgilendirdiği halde, o konuda bir kişi karar verirse, diğerlerine haksızlık edilmiş olur. 2.Müşterek işlerde bir kimse tek başına karar vermek istiyorsa bu, ya kendi çıkarını gözetmesinden, ya da kendisini öbür kişilerden üstün görmesinden ileri gelir. Her iki durum da geçerli olamaz. 3.Müşterek işler hakkında karar vermek büyük sorumluluktur. Âhirette hesap vereceğine inanan hiç kimse, bu yükü tek başına yüklenmemelidir.

Hız Peygamber (a.s.) ashabı ile istişare ettiği gibi, ondan sonra ashab da bunu yapmıştır. Mesela: halife seçimi, mürtedlerle savaş, şarap içenlere verilecek ceza, Irak arazisinin durumu gibi birçok konuda müşavere yapmışlardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
42-Şura Süresi	Yaprak 04A													Cüz 25			Süre 42			Sayfa 486										
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04					

سُورَةُ الشُّورَى

٤٨٦

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنَّ يَشَأُ يُسْكِنِ الرِّيحَ

فَيَظْلِلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

أَوْ يُوبِقَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ

يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَاعِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ

يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ

وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا

فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ

بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى

الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ

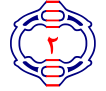
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ

الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى

الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

Sura /39 – Onlar o kimselerdir ki zulme mâruz kaldıklarında yardımlaşıp haklarını alırlar. {KM, Çıkış 32,26-29; Luka 19,27}

حزب

Sura /40 – Ama unutmayın ki haksızlığın karşılığı, yapılan haksızlık kadar olabilir, fazlası helâl olmaz.

Bununla beraber kim affeder, haksızlık edenle arasını düzeltirse onun da mükâfâtı artık Allah'a yaraşan tarzda olur.

Şu kesindir ki Allah zalimleri sevmez. [2,194; 16,126]

Sura /41 – Kim zulme uğradıktan sonra hakkını alırsa, bunlara hiç bir sorumluluk yoktur.

Sura /42 – Sorumlu olanlar, ancak insanlara zulmedenler ve ülkede haksız yere başkalarının hukukuna saldıranlardır.

İşte böylelerinin hakkı gayet acı bir azaptır.

Sura /43 – Her kim dişini sıkarak sabr eder ve kusurları affederse,

işte onun bu hareketi, ancak büyüklere yaraşan örnek alınacak davranışlardandır.

Sura /44 – Allah kimi şaşırtırsa, artık ondan sonra kendisini koruyacak hiçbir hâmi bulunamaz.

O zalimlerin azabı görünce, imanlı itaatli kul olmak için "Acaba geri dönme imkânı var mıdır?" dediklerini görürsün. [18,17; 6,27-28]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Şura /45 – Onları uğradıkları zilletten dolayı boyunları bükük, yürekleri titrer vaziyette cehennemin ötüne getirildiklerinde, korkudan, sadece göz ucuyla ateşe baktıklarını fark edersin.

Müminler ise (bu manzara karşısında): “En büyük kayba uğrayanlar, hem kendilerini hem de ailelerini kıyamet gününde hüsrana sürükleyenlerdir.” derler.

İyi bilin ki zalimler devamlı bir azap içindedirler.

Şura /46 – Kendilerine, Allah’tan başka yardım edecek dostları da yoktur artık.

Allah kimi şaşırtırsa artık onun için hiçbir kurtuluş yolu yoktur.

Şura /47 – Allah tarafından gelecek ve geri çevrilmesi mümkün olmayacak olan gün gelmeden önce

Rabbimizin çağrısını kabul edip O’na dönün.

Yoksa o gün ne sığınacak bir delik bulabilirsiniz, ne de yaptıklarınızı inkâra bir çare! [75, 10-12]

Âyetin son cümlesi şu anlamlara gelebilir: 1. Yaptığınızı kötülükleri inkâr edemeyeceksiniz. 2. Kimlik değiştirmek süretiyle ortadan kaybolamazsınız. 3. Karşısında bulunduğunuz şeye kıyamata kadar durmadan kendinizi kurtarmanız imkân yoktur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
42-Şura Süresi	Yaprak 04A													Cüz 25				Süre 42				Sayfa 487										
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04				

٤٨٧

سُورَةُ الشُّورَى

وَتَرِيَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ

مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِلَّا إِنْ الظَّالِمِينَ

فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾

اسْتَجِيبُوا لِلرَّبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ

مَالَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَالَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ

أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِلَّا الْبَلَاغُ

وَأَنَا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ

سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْ أَرَادَ

وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثَاءً

وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ

أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِهِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ

رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ

Şura /48 – Eğer bu çağrıya sırtlarını dönerlerse, hoş biz de seni üzerlerine bekleği göndermedik ya!

Senin görevin sadece tebliğdir.

Biz insana tarafımızdan bir nimet tattırırsak o ferahlar, şımarır.

Ama başlarına, yine kendi işledikleri hatalar sebebiyle bir sıkıntı gelirse insan hemen nankörleşir. [2.272; 13.40]

Şura /49- Şura /50 – Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allah’ındır. O dilediğini yaratır.

Dilediğine kız evlat, dilediğine erkek evlat verir, yahut kızlı oğlanlı olarak her iki cinsten karma yapar.

Dilediğini de kısır bırakır.

O her şeyi mükemmel bilir, dilediği her şeye kadirdir.

Şura /51 – Allah bir insana ancak vahiy yoluyla veya bir perde arkasından hitab eder, yahut ona Kendi izniyle dilediğini vahyedecek bir elçi gönderir.

Çünkü O yüceler yücesidir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Şura /52 – İşte böylece sana da emrimizden bir ruh vahyettik. Halbuki sen daha önce kitap nedir, iman nedir bilmezdin.

Lâkin Biz onu, kullarımızdan dilediklerimize doğru yolu gösteren bir nûr kıldık.

Sen gerçekten insanlara doğru yolu gösterirsin. [41,44; 4,174]

Şura /53 – Yani göklerde ve yerde bulunan her şeyin sahibi olan Allah'ın yolunu gösterirsin.

İyi bilin ki bütün işler eninde sonunda Allah'a döner, kararlar O'ndan çıkar.

43-ZUHURF SÜRESİ

Mekki olup, âyet sayısı 89'dur. *Zuhruf*: "altın, mücevher" demektir. 35. âyette geçtiğinden, süreye bu isim verilmiştir. Hedefi tevhid, risalet ve ölümden sonra dirilip hesap verme gerçeklerini hatırlatmaktadır. Cahiliye devrindeki garip inanç ve uygulamaları da (meselâ kız evlat istememe, meleklerin Allah'ın kızları olduklarını iddia etme gibi) reddeder. Cahiliye arapları başta olarak şirke düşen insanları şirkten vazgeçirmek için Hz. İbrâhim'in dininin gerçek yüzünü ortaya koyar. Sonra Hz. Mûsâ'nın tebliğ ve hizmetine geçer. Süre inananların ve kâfirlerin âhiretteki âkıbetlerini anlatarak sona erer.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Zuhruf /1 – Hâ. Mîm

Zuhruf /2 – Açık olan ve gerçekleri açıklayan bu kitaba yemin olsun.

Zuhruf /3 – Biz düşünüp anlamamız için onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik. [26,195]

Zuhruf /4 – O, Bizim nezdimizdeki ana kitapta saklı olup çok yücedir, hikmet doludur. [56,77-80; 80,11-16]

Ümmü'l-Kitâb: bütün peygamberlere gönderilen ilahî mesajın, kendisinden alındığı asıl, ana kitap demektir. Levh-i Mahfuz olarak tefsir edilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
42-Şura Süresi	43-Zuhruf Süresi											Yaprak 04B					Cüz 25					Süre 43			Sayfa 488												
Bu Cüz Yaprağa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الزُّحُرْفِ ٤٨٨

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِى مَا الْكِتٰبُ
وَلَا الْاِيْمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُوْرًا نُّهْدٰى بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا
وَإِنَّكَ لَتَهْدٰى اِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۙ صِرَاطٍ اللّٰهِ الَّذِى لَهٗ مَا
فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ اِلَّا اِلَى اللّٰهِ تَصِيْرُ الْاُمُوْرُ ۗ

سُورَةُ الزُّحُرْفِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حَمْدٌ ۙ وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۙ اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ۗ وَآتٰهُ فِىْ اُمِّ الْكِتٰبِ لَدَيْنَا لَعَلِّىْ حَكِيْمٌ ۙ اَفَنْضِرِبُ
عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِيْنَ ۗ وَكَمْ
اَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ فِى الْاَوَّلِيْنَ ۗ وَمَا يٰٓاْتِيْهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ اِلَّا كَانُوْا
بِهٖ يَسْتَهْزِؤْنَ ۗ فَاهْلَكْنَا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضٰى مَثَلُ
الْاَوَّلِيْنَ ۗ وَلٰئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
لَيَقُوْلُنَّ خَلَقْنَهُنَّ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ۙ الَّذِى جَعَلَ لَكُمْ الْاَرْضَ
مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۗ

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

Zuhruf /5 – Siz haddi aşan bir topluluksunuz diye bu hakikatlı mesajla sizi uyardıktan vaz mı geçeceziz? Bu mümkün değil!

Burada, Hz. Peygamber (a.s.)'in risaletinin başlangıcından, bu sürenin indirildiği yaklaşık on yıllık bir sürecin sonuna kadarki dönemin, bir cümlede özetlendiğini görüyoruz. Toplumlarda yerleşmiş nice bozuklukları düzelten, hastalıklarını, şefkatle tedavi eden, onları daldıkları bataklıktan kurtaran; cehalet, zulüm ve karanlıktan aydınlığa çıkaran peygamberlerini öldürmeye teşebbüs edecek kadar vahşilikte ileri giden o zalimlere böyle hitab ediliyor. Allah Teâlâ onlara şunu demek istiyor: "Sizi bu halde bırakmak Benim rahmet ve keremimle bağdaşmaz. Ne kadar serkeşlik etseniz de Ben sizi boğulmaya, helâk olmaya terketmem. Allah insanlardan vazgeçmez."

Zuhruf /6 – Daha önce gelip geçmiş nesillere nice nebiler gönderdik!

Zuhruf /7 – Onlara hiçbir nebî gelmedi ki onunla alay etmiş olmasınlar.

Zuhruf /8 – Biz bunlardan, senin Mekke'li muhataplarından daha kuvvetli olan toplumlar helâk ettik. Nitekim öncekilerin kıssaları geçmiştir. [40,82; 43,56; 40,85; 33,62]

Zuhruf /9 – Onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorarsan, mutlaka: "Onları o aziz ve hakim (O mutlak galip, tam hüküm ve hikmet sahibi) yarattı." derler.

Zuhruf /10 – O Yaratıcıdır ki yeryüzünü sizin için beşik gibi yapmış ve yol bulmanız için yerden yollar ve geçitler var etmiştir.

Başka yerlerde, yer hakkında *fıraş* denilirken burada *mehd* (beşik) denilmiştir. Böylece beşikte rahat eden bebek gibi, yeryüzünün insanlar için doğendiği anlatılmıştır. Oysa gerçekte yerküre, en hızlı bir uçaktan daha fazla bir hızla uzayda dönmektedir. İçindeki sıcaklık, madenleri ve taşları bile eritecek güçtedir. Nitekim bazan volkanik püskürmeler de bunu hatırlatmaktadır. Allah böylesine büyük bir varlığı, kapsadığı bitmek tükenmek bilmez imkânlarıyla, insanlığın emrine vermekteki nimetlerini hatırlatmak istiyor.

Zuhruf /11 – Gökten, bir ölçüye göre su indiren de O'dur.

Biz onunla ölü bir tülkeye hayat veririz.

İşte siz de mezarlarınızdan öyle çıkarılacaksınız.

Zuhruf /12 – Bütün çiftleri yaratan, denizde gemilerden, karada davarlardan sizin için binekler yapan da O'dur.

Âyeteki *ezvac* kelimesinden sadece kadın ve erkekler kasdedilmez. Allah diğer mahlûkları da çift yaratmıştır. Mesela elektriğin, pozitif ve negatif kutuplarının bir araya gelmesiyle sayısız cihazlar yapılmıştır.

Zuhruf /13- Zuhruf /14 – Ta ki onların üstüne binerken Rabbinizin nimetini hatırlayınız ve şöyle diyesiniz:

“Bunları bizim hizmetimize veren Allah yüceler yücesidir, her türlü eksiklikten münezzehtir.

O lütfetmeseydi biz buna güç yetiremezdik.

Muhakkak ki Biz sonunda Rabimize döneceğiz.”

Hz. Peygamber sefere çıkarken bineğine bindiğinde, “*Bismillah*” deyip atın üzengisine bastıktan sonra bu âyeti okuyarak üç defa *el-Hamdülillah*, sonra üç defa *Allah'ü ekber* derdi. Sonra bu âyetlerde bildirilen: “*Sübhanellezi sehharre lena...*” duasını okurdu.

Zuhruf /15 – Öyle iken, müşrikler tuttular kullarından bir kısmını O'nun cüz'ü (parçası) saydılar. Gerçekten insan çok nankördür.

Zuhruf /16 – Ne o, yoksa O yaratıklarından, aklınız sıra kızları kendisi evlat edindi de, o değerli oğulları size mi ikram etti?

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30										
43-Zuhruf Süresi	/													Yaprak 05A					Cüz 25					Süre 43			Sayfa 489													
Bu Cüz Yapağa git															01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

٤٨٩

سُورَةُ الزُّحْرُفِ

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا

كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ

لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لَتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ

ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ

جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ

وَأَصْفِيكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ

وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوْ مَنْ يَنْشِؤُا فِي الْحَلِيَةِ

وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ

الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَّا شَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ

شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ

مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ آتَيْنَاهُمْ

كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا

وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Burada müşriklerin şiddetli çelişkileri vurgulanır: Onlar kız evlatlarını, hiç adam yerine koymuyor, hatta “kızın oldu” denilince kaçacak yer arıyorlardı. Kendileri erkek çocuk isterken, hoşlanmayıp hakir gördükleri kız çocuklarını Allah’a mal ediyor. “Onun kızları” olduğunu iddia ediyorlardı. Kur’ân kız çocuklarını hakir gördüğünden değil, onların kendi kendileriyle çelişkiye düşüklerini ortaya koymak için bu ifadeleri naklediyor.

Zuhruf /17 – O müşriklerden her biri, Rahman’a yakıştırdığı kız evladı dünyaya geldiği haberini alınca,

birden yüzü mosmor kesilir, kederinden yutkunur durur.

Zuhruf /18 – Onlar süs içinde yetişen ve tartışmada meramını kuvvetle anlatamayan kızları mı Allah’a isnad ediyorlar?

Zuhruf /19 – Rahman’ın kulları olan melaikayı de diş saydılar.

Ne o! Onların yaratıldıkları sırada hazır mı bulundular?

Onların bu iddiaları yazılacak ve bundan ötürü onlar sorguya çekileceklerdir.

Zuhruf /20 – Bir de dediler ki: “Eğer Rahman dileseydi, biz onlara tapmazdık.”

Aslında onların ciddi bir bilgileri yoktur. Onlar sırf kafadan atıyorlar.

Zuhruf /21 – Yoksa Bizim onlara daha önce verdiğimiz bir kitap varmış da onlar buna mı sarılıyorlar?

Zuhruf /22 – Hayır! Ne bilgileri var, ne kitapları! Sadece şöyle derler:

“Biz babalarımızı bir dine bağlanmış gördük. Biz de onların izlerinden gidiyoruz.”

Zuhruf /23 – İşte böylece senden önce, uyarıcı bir resul gönderdiğimiz hiçbir şehir yoktur ki oraların varlıklı kişileri:

“Biz babalarımızı bir dine bağlanmış gördük. Biz de onların izlerine uyduk” demiş olmasınlar. [11,38; 17,16]

Varlıklı kişilerin hak dine karşı çıkmaları şundandır: 1. Bunlar mal mülk ile o derecede meşguldürler ki hak - batıl mücadelesine fikir yormazlar. Zihnen ve bedenlen tembellişmişlerdir. Kurulu düzen dışında bir şey düşünmezler. 2. Mevcut sistem sayesinde zenginliklerinden o düzenin devamını isterler.

Zuhruf /24 – Peygamber onlara: “Peki, size babalarınızın bağlandığı dinden daha doğrusunu getirmişsem, yine de sürüp gidecek misiniz?” deyince onlar: “Şunu bilin ki, dediler, biz, sizinle gönderilen mesajı reddediyoruz.”

Zuhruf /25 – Bunun üzerine Biz de onlardan müminlerin intikamını aldık. İşte bak peygamberlere yalancı diyenlerin sonu nasıl oldu gör!”

Zuhruf /26- Zuhruf /27 – Bir vakit İbrâhim babasına ve halkına şöyle dedi:

“Bilin ki ben sizin tapıklarınızdan her türlü ilişiği kestim. Ben ancak beni yaratana ibadet ederim. O bana yol gösterecektir.”

Zuhruf /28 – O, bu sözü hakka dönsünler diye, gelecek nesillere devamlı kalacak bir miras olarak bıraktı.

Hız İbrâhim (a.s.)'in neslinde bu miras devam edegelmişti. Hz. Peygamber (a.s.)'in risaletinden önce Mekke'de “hanifler” diye bilinen ve Hz. İbrâhim'in inancına, bildikleri kadarıyla bağlı olan insanlar vardı.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
43-Zuhruf Süresi	/																														

سُورَةُ الزُّحْرُفِ

٤٩٠

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَاثْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأبيه وَقَوْمِهِ

إِنِّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٢٩﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ

بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ

يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ

سُقْفًا مِنْ فِصَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

Zuhruf /29 – Doğrusu, Ben bunları da, babalarımı da kendilerine hakikat ve onu açıklayan peygamber gelinceye kadar yaşattım.

Zuhruf /30- Zuhruf /31 – Ama bu gerçek kendilerine gelince: “Bu sihirdir, biz bunu kabul etmeyiz” dediler ve eklediler: “Bu Kur’ân, bu iki şehirden büyük bir adama indirilseydi ya!”

İki şehir ile: Mekke ile Taifi kasdediyorlardı.

Zuhruf /32 – Senin Rabbinin rahmetini onlar mı taksim ediyorlar? Halbuki bu dünya hayatında onların maişetlerini aralarında taksim eden, bir kısmının diğer kısmını çalıştırması için, kiminin derecesini kimine üstün kılan Biziz.

Senin Rabbinin rahmeti ise, onların topladıkları bütün şeylerden daha hayırlıdır.

Dünyada rızıklar, rızık vesileleri, içtimai hayatın teşkilatlanması, geçimlerin takdir edilmesi âciz insanlara bırakılsa elbette dünya hayatı altüst olurdu. İnsanlar dünya hayatını bile tanzimden âciz iken, nerede kaldı ki nübüvvet meselelerini, nebî olmaya kimin layık olduğu gibi meseleleri bilebilsinler?

Zuhruf /33- Zuhruf /35 – Eğer, bütün insanların dinsizliğe imrenecek bir tek ümmet haline gelme mahzuru olmasaydı,

Rahman'ı inkâr edenlerin evlerinin tavanlarını ve çıkacakları merdivenleri, evlerinin kapılarını, üzerine kurulacakları koltukları hep gümüşten yapardık.

Onları altına, mücevhere boğardık.

Fakat bütün bunlar dünyanın geçici metândan ibarettir.

Âhiret ise Rabbinin nezdinde Allah'a karşı gelmekten sakınanlara mahsustur.

Zuhruf /34 –(bak

Zuhruf /33)

Zuhruf /35 –(bak

Zuhruf /33)

Zuhruf /36 – Kim
Rahmannın hikmetlerle
dolu ders olarak
gönderdiği Kur'ân'ı
göz ardı ederse,

Biz de ona bir
şeytan sardırırız; artık
o, ona arkadaş olur.
[4,115; 61,5; 41,25]

حزب

Zuhruf /37 – Bu
şeytanlar onları yoldan
çıkartırlar,

ama onlar
kendilerinin hâla doğru
yolda olduklarını
sanırlar.

Zuhruf /38 – Ta ki
huzurumuza gelinceye
kadar böyle devam
eder.

Huzurumuza
çıktığında arkadaşına:

“Keşke seninle
aramız doğu ile batı
arası kadar uzak
olsaydı!

Meğer sen ne kötü
arkadaşmışsın!” der.

Zuhruf /39 – Allah
buyurur: “Bu
temenniniz bugün size
hiçbir fayda vermez.

Çünkü hayat
boyunca, birlikte
zulmettiniz.

Burada da azabı
birlikte çekeceksiniz.”

Zuhruf /40 – Sen
sağrılara söz
iştirebilir, körleri
doğru yolda yürütebilir,
besbelli sapıklıkta
olanları hidâyete
erdirebilir misin?

**Zuhruf /41- Zuhruf /
42** – Ey Resulüm! Biz
seni vefat ettirip
yanımıza alsak da,

yine onlardan
müminlerin intikamını
alırız.

Yahut onlara vaad
ettiğimiz azabı, sana
sağlığında gösteririz.

Çünkü onlara karşı
Biz her zaman
güçlüyüz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
43-Zuhruf Süresi	/													Yaprak 06A						Cüz 25			Süre 43			Sayfa 491												
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٩١

سُورَةُ الزُّحْرِفِ

وَلَبِئْسَ أَهْلُهُمْ أَبُوَابًا وَسُرْرًا عَلَيَّهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا ط

وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ

لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ

لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ

أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ

بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ

إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ

الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾

فِيمَا نَذَبْنَا بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيَنَّكَ الْآذَى

وَعَدْنَا هُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذَى

أُوْحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَدِكْرٌ لَكَ

وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسَأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ

أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Zuhruf /43 – O
halde sen sana
vahyeden buyruklara
sımsıkı sarıl, muhakkak
ki sen dosdoğru
yoldasın.

Zuhruf /44 – Bu
Kur'ân hem sana, hem
milletine güzel bir
namdır, şereftir.

İleride ondan
dolayı sorguya
çekileceksiniz.

Zuhruf /45 –
Senden önce
gönderdiğimiz resullere
sor bakalım:

Biz, hiç
Rahman'dan başka
tapılacak tanrılar kabul
etmiş miyiz?

Asla! Bütün
resuller tevhidi titizlikle
uygulamışlardır.

Resullerden
maksat onlara verilen
kutsal kitaplardır. Bu
âyet bütün
peygamberlerin halis
tevhidi anlatıklarına
delildir.

Zuhruf /46 –
Nitekim onlardan
Mûsâ'yı, delillerimiz
ve mucizelerimizle
Firavun'a ve ileri gelen
yetkililerine gönderdik.

O da onlara: “Ben
Rabbülâlemin'in size
elçisiyim” dedi.

Hiz. Mûsâ'nın
zikredilmesi, Mekke
müşriklerine sunları
düşündürmek içindir:
1. Peygamber tebliğine
mazhar olan toplum
lütfa nail olmuştur.
Ama bunun değerini
bilmezse, Firavun gibi
helâk olacaktır.
2. Firavun Hz. Mûsâ'yı
küçümseydi gibi siz de
Hz. Muhammed'i
küçümseyorsunuz.
Fakat asıl büyüklük ve
küçüklük, Allah
nezdinde olan ölçülere
göredir.

Zuhruf /47 – O,
delillerimizle onlara
gidince onlar alay edip
gülmeye koyuldular.

Zuhurf /48 –

Onlara hep birbirinden büyük mucizeler gösterdik. Belki dönüş yaparlar diye azaplarla sarstık.

Hız. Mûsâ (a.s.)'ın gösterdiği mucizelerden burada kastedilenler: 1. Büyütülen yeniilip müslüman olmaları. 2. Hz. Mûsâ'nın duası üzerine kılık olması ve Firavun'un bile Hz. Mûsâ'dan dua rica etmesi ve onun da bunu kabul etmesi. 3. Hz. Mûsâ'nın haber verdiği sel ve dolu sebebiyle görülen zarar sonucunda Firavunun yine dua rica etmesi. 4. Çekirge afeti ve Hz. Mûsâ'nın duası üzerine onların dağılmaları 5. Ülkeyi kaplayan haşerat ve kımılın Hz. Mûsâ'nın duası ile kalkması 6. Kurbağaların hücumu 7. Su kaynakları kanla dolmuşken Hz. Mûsâ'nın duası bereketiyle bunların zail olması. (krş. KM, Çıkış, 7-12)

Zuhurf /49 –

Azabı tadınca Mûsâ'ya: "Haydi büyütü! Sana verdiği sözünün gereği olarak bizim için Rabbinde dua et, bizi başgışlasın, zira artık yola geleceğiz" dediler.

Zuhurf /50 –

Fakat Biz, onlardan azabı giderince, hemen sözlerinden caydılar. [7,133-135]

Zuhurf /51-

Zuhurf /53 – Firavun halkına duyuru yapıp dedi ki: "Ey benim halkım!

Mısır'ın yönetimi benim elimde değil mi?

Ayıklarımın altından akan şu nehirler, kanallar benim değil mi?

Görmüyor musunuz? Yoksa ben, şu aşağılık, meramını bile neredeyse anlatamayan adamdanda daha üstün değil miyim?

Eğer o dediği gibi ise, üstüne gökten altın bilezikler atılmalı, yahut beraberinde melaikeler gelmeli değil miydi?" [26,29; 28,38] {KM, Hezekiel 29,3}

O devirde mesajılan etme yöntemi, burada bildirildiği üzere dellal çağırılmaktı. Bu dellallar şehir, köy ve kasabalarda konuyu halka duyururlardı. Zavallı Firavun'un elinde dalkavuk bir medya, haber ajansları veya devlet radyo ve TV'leri yoktu.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
43-Zuhurf Süresi	/													Yaprak 06B					Cüz 25					Süre 43			Sayfa 492							
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الزُّحُرْفِ

٤٩٢

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَا مِنْهُمُ

بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرِ ادْعُ لَنَا

رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا

عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ

قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي

أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ

مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ

ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ

فَاطَاغَوْهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا أَسْفَوْنَا

انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَا هُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَا هُمْ سَلْفًا

وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ

مِنْهُ يَصِدُونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ

لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ

أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ

لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلَفُونَ ﴿٦٠﴾

Hız. Mûsâ (a.s.)'da risaletten sonra kekelimelik yoktu. Zira Taha, 27-36 âyetlerinde nakledilen "Dilimdeki tutukluğ çözü" duası, elbette kabul edilmişti. Firavun'un böyle demesi, ilahî mesajı anlamama konusundaki inatından ileri geliyordu.

Kasden önemsemiyor veya önemsemeyi görünüyordu. O dönemde, bir elçi gönderen hükümdar, önce onu, üzerinde ve çevresinde bütün ihtişam ve zenginliğini ispatlayacak eşyalarla donatırdı. Firavun, Mûsâ (a.s.)'da bundan bir eser göremeyince, onun sadeliğini, elçi olmayışının delili saymak istemişti.

Zuhurf /54 – O halkını küçümsedi, onlar da ona itaat ettiler. Doğrusu onlar yoldan iyice çıkmış bir toplum idi.

Bir dikta yönetimi hukuku çiğner, çevresindeki menfaatçı dalkavuklarla bir oligarşi kurar, dürüst ve erdemli insanları susturursa, açıkça söylemese bile halkını hiçe saymış demektir. Halk da fâsik ise; hak, batıl, erdem onlar için önemsiz olduğundan sürü gibi ona uyarlar. Zulme, şahsiyetizliğe boyun eğer, ses çıkarmazken, hakkı tutan bir ses yükselirse, onu sustururken sesleri yüksek çıkar. İşte bunlar zilleti kabul ettiklerinden, hiç sayılmaz müstehak olmuştular.

Zuhurf /55 – Onlar bizi gazaba davet edince, Biz de onların hepsini suda boğarak, onlardan müminlerin intikamını aldık.

Zuhurf /56 – Onları sonraki nesillere, geçmiş bir ibret ve misal yaptık.

Zuhurf /57- Zuhurf /58 – Vakta ki Meryem'in oğlu İsa misal verildi, derhal halkın keyiflenerek haykıra haykıra gülmeye koyuldu ve "Bizim tanrılarımız mı üstün, dediler, yoksa o mu?"

Bunu, sırf bir münâkaşa olsun diye sana misal verdiler. Zaten onlar kavgacı bir toplumdur.

Zuhurf /59- Zuhurf /60 – Hayır, o bir tanrı değil, nimetimize mazhar ettiğimiz ve İsrailoğulları için bir örnek yaptığımız bir has kulumuzdu. Şayet yapmak isteseydik, sizin yerinize geçmek üzere melekler yaratırdık. Ama bu, Allah'ın hikmetine aykırıdır.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Zuhruf /61 –
Gerçekten o, kıyamet için bir beyandır.

Artık siz, o saatin geleceğinden hiç şüphe etmeyin de Bana tâbi olun.

Doğru yol budur.

Zuhruf /62 –
Sakın Şeytan sizi yoldan çevirmesin.

Çünkü o sizin besbelli düşmanınızdır.

**Zuhruf /63-
Zuhruf /64 –** İsâ, açık açık delillerle onlara gelince:

“Ben, size hikmet getirdim,

bir de hakkında ayrılığa düşüğünüz bazı şeyleri size açıklamak için geldim.

O halde Allah’a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.

Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir, yalnız O’na ibadet edin. Doğru yol budur.” dedi.

Zuhruf /65 –
Ondan sonra kendisine mensup birtakım fırkalar aralarında ayrılığa düştüler.

Gayet acı olan bir günün azabından zalimlerin vay haline!

Zuhruf /66 –
İnsanlar, sadece, hiç farkında değillerken o kıyamet saatinin ansızın başlarına gelivermesine bakıyorlar.

Zuhruf /67 –
Müttakiler dışında dünyadaki bütün dostlar, o gün birbirine düşmandır. [29,25]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
43-Zuhruf Süresi	/													Yaprak 07A			Cüz 25			Süre 43			Sayfa 493															
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٩٣

سُورَةُ الزُّحْرُفِ

وَأَنَّهُ لَعَلَّمٌ **لِلسَّاعَةِ** فَلَا تَمْتَرْنَ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ
 مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ
 عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
 بِالْحِكْمَةِ وَلَا بَيْنَ لَكُمْ **بَعْضٌ** الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
 فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ
 بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ
 يَنْظُرُونَ إِلَّا **السَّاعَةَ** أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿٦٦﴾ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ **بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ** عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾
 يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ الَّذِينَ
 آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ
 وَأَزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ
 وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Zuhruf /68 –
Allah müttakilere şöyle buyurur: “Ey Benim kullarım!

Bugün size herhangi bir endişe yoktur.

Sizi üzen bir durum da olmayacaktır.”

Zuhruf /69 –
Ne mutlu onlara ki onlar, âyetlerimize inanmış ve Allah’a itaat etmişlerdir.

Zuhruf /70 –
Haydi siz de, eşleriniz de neş’e dolu olarak buyurun cennete!

Zuhruf /71 –
Altın tepsi ve kâselerle kendilerine ikram eden hizmetçiler, etraflarında fır döner.

Hülasa orada canınız ne isterse, gözleriniz hangi manzaralardan hoşlanırsa hepsi var!

Hem siz burada devamlı kalacaksınız.

Zuhruf /72 – İşte dünyada yaptığımız makbul işlerden dolayı vârisi yapıldığımız cennet!

Zuhruf /73 – Size orada, istediğiniz şekilde yiyeceğiniz her türlü meyve vardır.

Zuhruf /74 –
Suçular ise cehennem azabında ebedi kalacaklar.

Zuhruf /75 –
Azapları hiç gevşetilmeyecek,

orada bütün ümitlerini yitirmiş olarak kalacaklardır.

Zuhruf /76 –
Böyle yapmakla Biz onlara haksızlık etmedik, ama asıl kendileri öz canlarına zulmettiler.

Zuhruf /77 –
Cehennem bekçisine şöyle feryad ederler:

“Malik! Ne olur, tükendik artık!”

Rabbin canımızı alsın, bitirsin işimizi!”

O da: “Ölüp kurtulmak yok, ebedi kalacaksınız burada” der. [87,11-13]

Zuhruf /78 –
Allah da şöyle buyurur: “Biz size gerçeği getirmiştik.

Fakat çoğunuz hakikatten hoşlanmamıştınız.”

Zuhruf /79 – Ey Resulüm! Onlar size hile kurmakta işi sağlama aldıklarını mı düşünüyorlar?

İşte Biz de işi sağlam tutuyoruz.

Zuhruf /80 – Yoksa onlar, bizim sırlarını ve gizli konuşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır işitiriz ve yanlarındaki elçilerimiz de her yaptıklarını yazarlar.

Zuhruf /81 – De ki: Faraza Rahman'ın çocuğu olsaydı ona ilk ibadet eden ben olurum! [39,4; 19,90-91]
(Ben bunu bilmediğime göre demek ki böyle bir şey yoktur!)

Zuhruf /82 – Göklerin ve yerin Rabbi, o Arşın, o muazzam saltanatın Rabbi,

Kendisine eş, ortak uyduranların iddialarından münezzehdir, yüceler yücesidir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
43-Zuhruf Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الزُّحْرُفِ

٤٩٤

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۖ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ

مُبْلِسُونَ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ۖ وَنَادُوا

يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۗ قَالَ إِنَّكُمْ مَا كُنْتُمْ ۖ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ

بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ كُفْرِكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ۖ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا

مُبْرَمُونَ ۖ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَنَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۗ بَلَىٰ

وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ ۖ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَّىٰ أَوَّلُ

الْعَابِدِينَ ۖ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا

يَصِفُونَ ۖ فَذَرَهُمْ يَخوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ

الَّذِي يُوعَدُونَ ۖ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ

إِلَهُ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۖ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۖ

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ

بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۖ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ

اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۖ وَقِيلَ لَهُ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ

لَا يُؤْمِنُونَ ۖ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۖ

Zuhruf /83 –
Kendilerine bildirilen o hesap gününe kavuşuncaya kadar, onları kendi hallerine bırak, batıllarına dalsınlar, varsın oyalansınlar.

Zuhruf /84 – O, Allah'tır, gökte de yerde de tek ve gerçek ilahdır.

O tam hüküm ve hikmet sahibidir, her şey hakkında bilir. [6,3]

Zuhruf /85 –
Göğlerin, yerin ve ikisinin arasında olan bütün varlıkların mülk ve hâkimiyetine sahip olan Allah'ın şanı çok yücedir, hayır ve bereketi sınırsızdır.

Kıyamet saatinde bilmek O'na aittir.

Hepiniz sonunda O'nun huzuruna götürüleceksiniz.

Zuhruf /86 –
Müşriklerin O'ndan başka yalvardıkları sahte tanrıların şefaati yetkileri yoktur.

Ancak bilerek hak ve gerçeğe şahitlik edenler bunu yapabileceklerdir.

Zuhruf /87 – Eğer kendilerine: “Sizi kim yarattı?” diye sorarsan “Allah yarattı” derler.

O halde, nasıl oluyor da O'nu tek İlah kabul etmekten vazgeçiyorlar?

Zuhruf /88 –
Allah, elbette Resulünün: “Ya Rabbi! Ne yapayım, onlar, bir türlü imana gelmeyen bir topluluktur” demesini de biliyor. [25,30]

Zuhruf /89 –
Şimdi sen onlardan yüz çevir ve: “Selam size” de.

Artık yakında mârüz kalacakları âkıbeti öğrenirler

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

44-DUHAN SÜRESİ

Mekke döneminin sonuna doğru nazil olan sürelerden olup 59 âyettir. 10. âyetinde geçip "duman, gaz" mânasına gelen "duhan" kelimesi, bu süreye isim olmuştur. Baş tarafında, müşriklerin başına gelecek bazı felaketlerden bahsedilir. Daha sonra da Hz. Müsâ (a.s.)'ın Firavun'a hak dini tebliğ etmesi, neticede Firavun'un boğulup onun ülkesinin bir kısmına İsrailoğullarının varis olması, dünya hayatının gayesiz olmayıp, hayatın âhiretteki büyük hüküm gününe doğru ilerlediği, müminler ile kâfirlerin akıbetleri bildirilir.

Bismillâhırahmânırahim

Duhan /1 – Hâ, Mîm.
Duhan /2 – Açık olan ve gerçeği açıklayan bu kitaba yemin ederim ki;
Duhan /3 – Biz onu kutlu bir gecede indirdik. Çünkü Biz haktan yüzçevirenleri uyarırız. [97,1; 2,185] Müfessirlerin çoğuna göre bu kutlu gece kadir gecesidir. Bazıları ise berat gecesi olduğunu söylerler.
Duhan /4- Duhan /6 – O, öyle bir gecedir ki her hikmetli iş, tarafımızdan bir emir ile, o zaman yazılıp belirlenir.

Rabbinden bir rahmet olarak hep resuller göndermekteyiz. Muhakkak ki O, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

Emrın hakim şu iki mânaya gelir:

1. Hikmetli, hiçbir yanlış olmayan iş.
2. Kesinleşmiş, önlenmesi mümkün olmayan iş.

Duhan /7- Duhan /8 – Yakın, kesin bilgi ve itmi'nan peşinde iseniz, bilin ki O, göklerin, yerin ve ikisi arasındaki varlıkların Rabbidir.

O'ndan başka tanrı yoktur. Hayatı veren ve hayatı alıp öldüren de O'dur. Sizin ve daha önce gelmiş geçmiş atalarınızın da Rabbidir.
Duhan /9 – Fakat onlar şüphe içindedirler. Din gerçekleriyle alay edip eğlenirler.

Allah'ı inkâr edenler ve müşrikler, fikirlerinde mutaassıp olsalar da, zaman zaman kuşkulanırlar. Zira bu mükemmel kâinatın yaratıcısız olması imkânsızdır. Bu düşünce onların inancsızlığını, hiç değilse şüpheli hale getirir. Fakat dünyaya çok bağlı olduklarından, şüphelerini ileri götürüp imanda karar kılmaktan ekseriya mahrum kalırlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
44-Duhan Süresi	/													Yaprak 08A						Cüz 25			Süre 44			Sayfa 495				

Bu Cüz Yaprağa git

٤٩٥

سُورَةُ الدُّخَانِ

سُورَةُ الدُّخَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمِّ ۙ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۙ اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ

اِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ۙ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۙ أَمْرًا مِنْ

عِنْدِنَا اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۙ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۙ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ ۙ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۙ

بَلْ هُمْ فِي شَكِّ يَلْعَبُونَ ۙ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ

مُبِينٍ ۙ يَغْشى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۙ رَبَّنَا اكشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ

اِنَّا مُؤْمِنُونَ ۙ اِنِّي لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ۙ

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ۙ اِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ

قَلِيلًا اِن كُمْ عَائِدُونَ ۙ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ

اِنَّا مُنْتَقِمُونَ ۙ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ

رَسُولٌ كَرِيمٌ ۙ اِن اَدَّوْا اِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۙ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Duhan /10- Duhan /11

– O halde sen göğün, bütün insanları saracak olan aşikâr bir duman çıkaracağı günü gözle.

Bu, gayet acı bir azaptır.

Duhan /12 – İşte o zaman insanlar: “Ey Ulu Rabbimiz, bizden bu azabı kaldır, çünkü artık iman ediyoruz.” derler. [6,27; 14,44]

Buradaki “duman” iki türlü tefsir edilmiştir: a-Kureyş Hz.

Peygambere isyanda ileri gidince o, Yusuf (a.s.)’ın yedi kılığın yılı gibi kılığa mürüz kalmaları için beddua etti. Kılığın oldu. Öyle ki köpek leşlerini bile yediler. Peygamberimize gelip, bunun kaldırılması için duasını istirdi. Bu kılığın sırasında, açlığını etkisiyle, onlar yer gök arasını duman halinde görüyorlardı. b-Kiyamet alametlerinden olarak doğu - batı arasını kaplayacak duman.

Duhan /13- Duhan /14

– Onlar nerede, iman nerede! Onlar ibret alan, hisse kapan insanlar değil.

Böyle olmadıkları için, gerçekleri apaçık anlatan Peygamber geldiği halde ona sırtlarını döndürer de:

“Bu, başkaları tarafından bir şeyler belletilmiş divanenin birini” dediler.

Müşriklerin iddialarından biri de şu idi: “Muhammed aslında saf bir insan. Fakat perde arkasında birileri var kendisine öğretiyorlar, o da gelip bize anlatıyor.” Bellidir ki bu utanız bir iddiadır. Çünkü böyle bir özel öğretim olsaydı onun en yakınında olup devamlı temasta bulunduğu Hz.Hatice, Hz.Ebü Bekir, Hz. Ali, Hz. Zeyd (r.anhüm) gibi zatlarla bu hal gizli kalmazdı. Eğer öyle olsaydı, bunların bağıntıların sarsılmaz mıydı? Oysa bu zatlar, Hz.Peygamber’e (a.s.) en sadık olanlardı.

Duhan /15 – Azabı üzerinizden biraz kaldıracamız, fakat siz yine eski halinize döneceksiniz. [6,28; 23,75; 10,98; 7,88-89]

12. âyetin açıklamasında bildirildiği üzere Hz. Peygamber’den dua rica etmeleri üzerine o da dua etti. Cenab-ı Allah kılığı kaldırdıktan sonra, şükür yerine tekrar inkârlarına döndüler.

Duhan /16 – Ama o müthiş satvetle kendilerini çarpacağımız gün, onlardan tam intikam alırız. [89,21-24; 34,51-54]

Duhan /17- Duhan /18

– Biz onlardan önce Firavun’un halkını da imtihan ettik, onlara da pek değerli bir resul gelip demişti ki: “Ey Allah’ın kulları, benim hakkımı verin, yani tebliğimi dinleyin; çünkü ben size gönderilen güvenilir bir elçiyim.

Duhan /19- Duhan /21
– Sakın Allah'a baş kaldırmayın, zira ben size apaçık bir delil getiriyorum.

Beni taşıyıp öldürmenizden, benim de sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığıyorum.

Bana inanmıyorsanız, bari beni kendi halime bırakın (bana kötülük etmeyin).” [40,6]

Duhan /22 –
Onlar kabul etmeyince Rabbiniz şöyle yalvardı: “Ya Rabbi, onlar suçlu bir güruh! (Onları sana havale ettim, Sen onların hakkından gel.)”

Duhan /23- Duhan /24 – Yüce Allah buyurdu: “Mümin kullarımla geceleyin çıkıp git. Muhakkak ki sizi takip edeceklerdir. Denizi yarıp maiyetini geçirdikten sonra, onu olduğu gibi açık bırak. Çünkü onlar boğulacak bir ordudur.

Başka âyetlerde bildirildiği üzere, Hz. Müsâ (a.s.) asasını denize vurarak, deniz sularının yarılmasını sağlamış, kavmi rahata karşıya geçmiş, onları takip eden Firavun, ordusu ile beraber denizde boğulmuştu.

Duhan /25- Duhan /27 – Geride neler bıraktılar neler!... Ne bağlar, bahçeler, ne pınarlar, ne çiftlikler... Ne güzel konaklar, ne makamlar, içinde zevk-u safa sürdükleri ne nimetler!... [26,59; 7,137]

Duhan /28- Duhan /29 – İşte böyle oldu! Sonra bütün bunları, başka bir topluma miras bıraktık. Merhamete layık olma haklarını kaybettiklerinden, perişan hallerine gök de ağlamadı, yer de ağlamadı. Artık onlara yeni bir mühlet de verilmedi. [26,59; 7,137]

Hasan el-Basri (r.a.) mirasçı toplumun İsrailoğulları olduğunu söyler. Katâde ise der ki: “Bunlar, Firavun hanedanlarından sonraki toplumdur. Zira İsrailoğulların tekrar Mısır'a döndüklerine dair bilgi yoktur.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
44-Duhan Süresi	/													Yaprak 08B						Cüz 25			Süre 44			Sayfa 496				
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ الدُّخَانِ

٤٩٦

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتَيْكُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾

وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي

فَاعْتَرِلُونِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هُوَ لَاءِ قَوْمٍ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَاسْرِرِ

بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ

مُغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَ كُوفًا مِنْ جَنَاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ

كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنِعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَكَيْفَ كَافَرُوا ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا

قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا

مُنظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ

فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ اخْتَرْنَا هُمْ عَلَى عِلْمٍ

عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا أَمْوَاتُنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ

بِمُنشَرِينَ ﴿٣٥﴾ فَاتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾ أَهْمٌ خَيْرٌ أَمْ

قَوْمٌ تَبَعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَا هُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا

مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِأَعْيُنِ

مَّا خَلَقْنَا هُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

Önceki Sayfa

Öncek Cüz Yaprak Sayfa

Sonrakı Cüz Yaprak Sayfa

Sonrakı Sayfa

Duhan /30- Duhan /31
– Böylece, İsrailoğullarını gerçekten zelil eden, aşağılayan o işkenceden, Firavun'un işkencesinden kurtardık. Doğrusu, bu adam, haddini aşan, büyüklük taslayan zorbanın teki idi.

Burada Mekke müşriklerine şöyle bir tehdit sezdirilmektedir: “Mısır’ın ihtişamlı hükümdarını bir kağıt parçası gibi bütüp bir tarafa atan Allah, sizi de perişan edebilir.”

حزب

Duhan /32 – Müsâ ya bağı olanları da, durumlarını bilerek, o devirdeki bütün insanlara üstün kıldık.

Duhan /33 – Onlara, açık ve zahir nimetleri ortaya koyan nice mucizevi haller verdik.

Duhan /34- Duhan /36
– Mekke müşrikleri ise, derler ki: “Biz bir kere öldük mü iş biter, artık dirilmemiz mümkün değil. Ama siz dirilme iddianızda tutarlı iseniz, daha önce gelip geçmiş atalarımızı diriltin de görelim!”

Burada “İlk ölüm” var diye, daha başka ölümlerin geleceği düşünülmemelidir. Mesela: “Falancanın ilk çocuğu dünyaya geldi” denildiğinde, o kişinin bir çocuğu daha dünyaya geleceği değil, sadece o şahsın daha önce çocuğu olmayıp ilk çocuğunun dünyaya geldiği anlaşılır.

Duhan /37 – Onlar mı daha güçlü kuvvetli, yoksa Tübbâ’ halkı ve onlardan önceki toplumlar mı? Belli ki onlar daha güçlü idiler.

Ama ağır suçlar işlediklerinden imha ettik onları!

Kaysar, Kisra, Firavun: Roma, İran, Mısır hükümdarlarının lakapları olduğu gibi Yemen (Himyer) hükümdarlarına da Tübbâ’ denirdi. M.Ö. 115 - M.S. 300 arasında Sebe ülkesinde hükümdar olmuşlardır.

Duhan /38 – Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasındaki varlıkları eğlenmek için yaratmadık!

Duhan /39 – Evet, onları hak ve hikmetle, ciddi maksat ve gayelerle yarattık, ama onların çoğu bunu anlamazlar.

Duhan /40 – Muhakkak ki bütün hesapların görüleceği o karar günü, hepsinin buluşacağı gündür.

**Duhan /41-
Duhan /42 –** O gün dost dosta fayda veremez.

Allah'ın merhametine mazhar olanlar dışında, kimseye yardım da edilmez. O, gerçekten azizdir, rahimdir (üstün kudret sahibidir, merhamet ve ihsanı boldur). [23,101; 70,10-11]

**Duhan /43-
Duhan /44 –** Muhakkak ki zakkum ağacı, günahkârların yiyeceğidir.

**Duhan /45-
Duhan /46 –** Kaynar su nasıl fokurdarsa, o da erimiş maden gibi karınlarında fokurdar.

**Duhan /47-
Duhan /50 –** Allah Zebanilere: "Tutun onu da, buyurur, cehennemini ta ortasına sürükleyin.

Sonra da başının üstünden kaynar su dökün!"

ve deyin ki: "Tat bakalım!"

Hani üstündün, kudretliydin, asıldın!"

İşte hakkında şüphe ve mücadele ettiğiniz o gerçek budur. [52,13-15]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
44-Duhan Süresi	/																														

٤٩٧

سُورَةُ الدُّخَانِ

إِنَّ يَوْمَ الْفَضْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۖ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ

عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۖ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ ۗ

إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقُّومِ ۖ طَعَامُ

الْأَيْمِ ۚ كَالْمُهْلِ يَغْلَىٰ فِي الْبُطُونِ ۖ كَغَلَى الْحَمِيمِ ۚ

خَذُوهُ فَاغْتَلَوْهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۚ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ

مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ۚ ذُوقِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۚ

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ۚ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ۖ

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۚ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ

مُتَقَابِلِينَ ۚ كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ۖ يَدْخُلُونَ

فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ۖ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا

الْمَوْتَ الْأُولَىٰ ۚ وَوَقِيَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۖ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ۚ

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۖ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۚ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ۚ

**Duhan /51-
Duhan /57 –** Müttakiler güvenli bir makamdadırlar:

Bahçelerde ve pınar başlarındadırlar.

İnce ipekten ve parlak atlasan elbiseler giymiş olarak karşılıklı otururlar.

Hem Biz onları güzel gözlü hurilerle evlendiririz.

Onlar canlarının çektiği her meyveden rahatlıkla isterler.

İlk ölüm dışında artık orada ölüm tatmazlar.

Allah kendilerini, tarafından bir lütf eseri olarak cehennem azabından korur.

İşte en büyük mutluluk, en büyük başarı budur.

Duhan /58 – Biz Kur'an'ı, insanlar iyi anlayıp ibret alsınlar diye, senin dilinle indirerek anlaşılmasını kolaylaştırdık.

Duhan /59 – O halde neticeyi bekle!

Zaten onlar da senin başına bir felaket gelmesini can atarak beklemektedirler. [58,21; 40,51-52]

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

45-CASİYE SÜRESİ

Mekke döneminin sonlarında nâzil olup 37 âyettir. Câsiye "diz üstü çöken" mânasına olup, âhirette bütün milletlerin, Allah'ın hâkimiyeti önünde dize geldiklerini ifade eden bu kelime 28. âyette geçip, süreye adını vermektedir.

Sürenin birinci kısmı, Allah'ı bir tanımayla davet eder ve âhiret hayatını zihinlere yerleştirmeyi hedefler. İkinci kısım, vahyin gerçekliğini ispata yöneliktir. Son kısım ise, kâfirlerin bozguna uğrayıp, âkıbetin müminlere ait olduğunu vurgular.

Bismillâhırahmânırahim

Casiye /1 – Hâ, Mîm

Casiye /2 – Bu kitabın indirilmesi o (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibi) aziz ve hakim Allah tarafından.

Casiye /3 – Şüphesiz göklerde ve yerde müminler için Allah'ın kudret ve hikmetine dair çok deliller vardır.

Casiye /4 – Siz insanların yaratılışında ve Allah'ın dünyanın her tarafında yaydığı canlılarda, kesin bilgiye ulaşılacakları tasdik edecek kimseler için deliller vardır.

Casiye /5 – Gece ve gündüzün peş peşe gelip müddetlerinin uzayıp kısalmasında,

Allah'ın gökten bir rızık, yani yağmur indirip onunla ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde,

rüzgârları evirip çevirmesinde,

akıllarını kullanarak düşünecek kimseler için Allah'ın kudretine ve hikmetine dair birçok deliller vardır.

Rüzgârlar gâh sıcak, gâh soğuk, gâh hızlı, gâh durgun, bazan kuru, bazan nemli olurlar. Bazan yağmur getirirler, bazan bulut götürürler. Bunlar elbette tesadüf olmayıp, hikmet sahibi Allah'ın kanununa bağlıdır. Elbette mevsimlerin değişmesi, yeryüzünde yağmur dağılımı, su deveranı; güneşin, arzun, rüzgârların, suyun, bitkilerin, hayvanların yönetiminin birbirinden bağımsız düşünülmesinin imkânsız olduğunu ortaya koymaktadır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
45-Casiye Süresi	/													Yaprak 09B			Cüz 25			Süre 45			Sayfa 498							
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ

٤٩٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝١ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝٢ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ

آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝٣ وَاختِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ

الرِّيَاحِ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝٤ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ

بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۝٥ وَيَلْ لِكُلِّ

أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝٦ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ

يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابِ الْإِيمِ ۝٧ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا

أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝٨ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا

شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝٩ هَذَا

هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ الْإِيمِ ۝١٠ اللَّهُ

الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا

مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝١١ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَافِي السَّمَوَاتِ

وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝١٢

Casiye /6 – (O tekvinî âyetlerin yanında) işte bunlar da Allah'ın tenzilî âyetleridir ki, gerçeğin ta kendisi olarak (Cebrail vasıtasıyla) okuyup beyan ediyoruz.

Allah'a ve Onun âyetlerine inanmadıktan sonra, onlar acaba daha hangi söze inancaklar?

Casiye /7-
Casiye /8 – Yalana, sahtekârlığa, günaha dadanan her kimsenin vay haline!

Böylesi, Allah'ın kendisine okunan âyetlerini iştir de sonra kibrine yediremeyip büyüklük taslayarak, sanki onları hiç işitmemiş gibi inkârında direnir. Ona gayet acı bir azabı müjdele!

Casiye /9 – Âyetlerimizden öğrendiği bir şeyler olursa, onları alaya alır. İşte onlara hor ve zelil edecek bir azabın geleceğini müjdele!

Casiye /10 – Peşlerinde de cehennem onları beklemektedir. Ne kazandıkları servetler, ne de Allah'tan başka edindikleri dostlar ve hâmileler, kendilerine fayda vermez. Onlara müthiş bir azap vardır.

Casiye /11 – Bu Kur'an, hidâyet rehberidir. Rab'lerinin âyetlerini reddedenlere ise, en fenâsından gayet acı bir azap vardır.

Casiye /12 – Allah o yüce Zattır ki, içinde emri ve izni ile gemiler akıp gitsin diye, lütfundan nasiplerinizi araysınız ve şükredesiniz diye denizleri sizin hizmetinize vermiştir.

Casiye /13 – Hem göklerde ve yerde ne varsa, hepsini Kendi tarafından bir lütf olarak sizin hizmetinize veren de O'dur. Elbette bunda düşünecek kimseler için ibretler vardır. [16,53]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Casiye /14 – İman edenlere söyle ki: Allah'ın ceza günlerinin gelip çatacağını beklemeyenlerin ezalarına aldırış etmesinler, kusurlarını bağışlasınlar.

Çünkü nasılsa Allah, herkese yaptıklarının karşılığını verecektir (iman edenlere de sabır ve aklarının ödülünü verecektir.)
Müminler, kâfirlerin dilleriyle, kalemleriyle veya her hangi bir vasıta ile yaptıkları suçlamalara karşı, o ahlaksız ve düşüncesiz insanların seviyelerine inmek sürüyle, kendi yüksek vasıflarına zarar vermesinler. Onların işlerini Allah'a havale etsinler.

Casiye /15 – Kim güzel ve makbul bir iş yaparsa, kendisi için yapar.

Kim de kötülük işlerse kendi aleyhinedir.

Sonunda Rabbinizin huzuruna götürüleceksiniz.

Casiye /16 – Gerçekten Biz İsrailoğullarına, kitap, hükümler, hikmet ve nübüvvet verdik.

Onları helâl ve has nimetlerle rızıklandırdık ve onları insanlara üstün kıldık.

Âyette geçen "hüküm" şu üç anlama gelebilir:
1. Kitaba dair bilgi, feraset.
2. Kitaba göre amel etme.
3. Muamelede muhakeme yeteneği.

Burası İsrailoğullarının daimi bir üstünlükleri mânasına gelmeyip, o dönemde Allah'ın dinine hizmet için seçtiklerini ve hakkı tebliğ için kitabın taşıyıcıları kıldıklarını gösterir.

Casiye /17 – Onlara din içinde parlak deliller, mucizeler verdik.

Şimdi onların din konusunda ihtilaf etmeleri, sırf kendilerine gerçeğe dair ilim geldikten sonra haset ve ihtirastan dolaydır.

Senin Rabbin kıyamet günü, ayrılığa düşükleri hususlarda aralarında hükümünü verecektir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
45-Casiye Süresi	/													Yaprak 10A						Cüz 25			Süre 45			Sayfa 499												
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٤٩٩

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٤٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ

إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ

وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ

عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا

اِخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٧﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾ إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ

الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

﴿٥٠﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ

كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَخْيَاهُمْ

وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Casiye /18 – Sonra din içinde, seni ayrı bir seriat yoluna koyduk. Sen ona tâbi ol, gerçeği bilmeyenlerin keyiflerine uyma. [42,13-15]

İsrailoğulları bütün insanlara yönelik din hizmetini yürütemeyince Allah bu hizmeti Hz. Muhammed (a.s.)'in ümmetine verdiğini bildirmektedir.

Casiye /19 – Çünkü Allah'tan gelecek herhangi bir cezayı önleme hususunda, onlar sana hiçbir fayda veremezler. Zalimler birbirinin dostudur. Allah ise muttakilerin dostudur.

Casiye /20 – Bu Kur'an, delilleri ile, fikirleri ve kalpleri aydınlatan basiret nurlarıdır ve iman edecek kimseler için hidayet rehberi ve rahmettir.

Casiye /21 – Yoksa o kötülükleri işleyip duranlar, iman edip güzel ve makbul işler gerçekleştirenlere yaptığımız muameleyi, kendilerine de göstereceğimizi,

hayatlarında ve ölümlerinde onları bir tutacağımızı mı sanıyorlar? Ne kötü, ne yanlış bir muhakeme! [59,20]

Kâinata atomlardan güneşlere kadar herşeyde hikmet, intizam, adalet ve ölçü ile hükmeden bir rubûbiyet vardır. Onun, yaratma gayesine uygun hareket ederek ömürlerini geçiren müminleri takdir, bunun aksine hayata tuzak kuran, nizamı bozan kâfir ve fâsikları takdir etmemesi, adalet ve hikmetinden vazgeçmesi mânasına gelir. Gerek müminler mükâfatlarını, gerek kâfirler cezalarını ekseriya bu dünyada almadıklarına göre, demek ki netice, büyük bir mahkemeye bırakılmaktadır.

Casiye /22 – Halbuki Allah gökleri ve yeri hak ve hikmetle, gerçek bir maksatla

ve bir de herkesin ne kazanmışsa, kendilerine asla haksızlık edilmeksizin, ona göre karşılık görmesi için yaratmıştır.

Casiye /23 – Baksana kendi heva ve hevesini ilah edinen,

ilmi olduğu halde Allah'ın kendisini şartırtıp, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözlerine de perde çektiği kimsenin haline!

Hakkı görmemekte ve azgınlıkta ısrar etmesi sebebiyle

Allah'ın şartırttığı bu kimseyi kim yola getirebilir? Düşünmüyor musunuz? [7,186]

Bu meal, "alâ ilmin" kısmının mef'ul zamirinden hal kabul edilmesi durumuna göre verilmiştir. İnsan, aklı ve ilmini, ilahi vahyin ışığı ile aydınlatmaz da, benlik iddiasına girerse, güneşin aydınlığından kendisini mahrum bırakıp, azıcık ışığa güvendiği için kendisini gecenin karanlığına mahkûm eden ateş böceği durumuna düşer. Çünkü heva ve şehvet, gözü kör, kulağı sağır, kalbi duygusuz eder. O kimse bilgin de olsa, ilmine rağmen hakkı duymaz olur. Nitekim filozofların ve dünya menfaatlarına düşkün din bilginlerinin birçoğu böyle olmuştur.

Diğer muhtemel mâna ise, "alâ ilmin" kaydını: failden hal saymaktır. Buna göre "Allah'ın, durumunu bildiği için şartırttığı, yahut Allah'ın bir bilgiye göre şartırttığı" demek olur.

Ahireti inkâr etmek insanın ahlâkını tamamen felç eder. Zira insanı insanlık dairesinde tutan şey, yapıklarından ahirette hesap verme inancıdır. Bu inanca olmazsa insan vahşi hayvanlardan daha zalim olabilir.

Casiye /24 – Ahireti inkâr eden kâfirler bir de şöyle dediler: "Hayat, sadece bu dünyada yaşadığımız hayattan ibarettir: Ölüyoruz, yaşarız. Bizi yalnız zamanın akışı helâk eder.

Aslında, buna dair hiçbir kesin bilgileri yoktur, onlar sadece zanlarıyla böyle söylüyorlar.

Casiye /25 – Kendilerine iman esaslarına ve bu arada ahirete dair âyetlerimiz açık açık okunduğunda, onların ileri sürdükleri tek iddia: "Eğer siz bu inancımızda tutarlı iseniz, gelip geçmiş atalarımızı diriltin de önümüze getirin" demekten başka bir şey olmaz. [2,28; 30,27]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
45-Casiye Süresi	/										Yaprak 10B					Cüz 25					Süre 45					Sayfa 500				

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ

٥٠٠

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوِيَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ

وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا

وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

﴿٢٤﴾ وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانُوا حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتُّتُوا

بِآيَاتِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُخَيِّبُكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ

إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَاللَّهُ

مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِئِدِ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ

﴿٢٧﴾ وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْرَوْنَ

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنْ كُنَّا نَسْتَنْسِخُ

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيَدْخُلُهُمْ رَوْحٌ

فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا

مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَأَرِيبَ فِيهَا

قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

Casiye /26 – De ki: "Size hayatı veren Allah'tır. Sonra sizi yine O öldürür, sonra da hepinizi, hakkında hiç şüphe olmayan kıyamet günü bir araya toplar; ama insanların çoğu bu gerçeği bilmezler. [64,9; 77,12-13; 11,104; 70,6-7]

Casiye /27 – Göklerin ve yerin hakimiyeti Allah'ındır. Kıyamet saati gelip çatmış gün, işte o gün batıl dava peşinde olanlar, en büyük kayba uğrayacaklardır.

Casiye /28 – O gün bütün ümmetleri, bir araya toplanmış ve diz çökmüş vaziyette görürsün.

Her ümmet, hesap defterlerini okumaya çağırılır.

Daha önce ne yaptıysanız bugün sadece onun karşılığını alırsınız. [17,14; 75,13-15; 18,49]

Casiye /29 – İşte karşınızda sadece gerçekleri dile getiren defterimiz. Biz sizin yaptığımız her işi bir yere kaydediyorduk. [17,14; 18,49]

Kaydetme şekillerinden biri de yazmaktır. Fakat dünyada insanlar bile kaydetmenin çeşitli şekillerini bulmuşlardır. Allah Teâla insanların davranışlarını, düşüncelerini kim bilir hangi tarzda kaydettiğine suretiyle onlerine serecektir.

Casiye /30 – İman edip makbul ve güzel işler yapanların yüce Rab'leri, kendilerini rahmetine alır. İşte en kesin başarı, en büyük mutluluk budur.

Casiye /31 – Kâfirlerle ise yüce Allah tarafından, şöyle denilir: "Âyetlerim size okunduğunda siz büyüklük taslamış ve hep suç işleyen kimseler olmuştunuz değil mi?"

Casiye /32 – Size: "Allah'ın vaadi gerçektir, kıyamet saati mutlaka gelecektir" denildiğinde siz: "Kıyamet neymiş bilmeyiz, biz olsa olsa bir zan ve tahminde bulunabiliriz, ama biz kesin bir tarzda ona inanmayız." demiştiniz.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
45-Casiye Süresi	/	46-Ahkaf Süresi											Yaprak 01A					Cüz 26			Süre 46			Sayfa 501												
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

46-AHKAF SÜRESİ

Mekke döneminin sonlarında indirilmiş olup 35 âyettir. Sürenin adı 21. âyetinde geçen kelimeden gelmektedir. *Ahkaf*: "Kum tepeleri" demektir. Bu süre *Havamim* grubunun son süresidir.

Süre Mekkeli ilk muhataplar başta olarak, hak dine karşı çıkanların, Ad halkı gibi imha edileceklerini belirten onları uyarmakta, Hz. Muhammed (a.s.)'in risaletini kabul etmeleri gerektiğini belirtmektedir. Sürenin sonunda Kur'an'ı dinleyip doğru yola giren bazı cinlerin kendi kavimlerini uyarmaya gittikleri bildirilerek, inatçı insan kâfirlerine ders verilmektedir.

Bismillâhırahmânırahîm

Ahkaf /1 – Hâ Mîm.

Ahkaf /2 – Bu kitabın indirilmesi, (o üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibi), aziz ve hakim Allah tarafından.

Ahkaf /3 – Biz gökleri, yeri ve bunların arasındaki varlıkları ancak gerçek bir maksatla, adalet ve hikmetle, bir de belli bir süre için yarattık. Ama kâfirler uyarıldıkları kıyamet gününden yüz çevirirler.

Ahkaf /4 – Müşriklere de ki: "Şimdi baksanıza şu sizin Allah'tan başka ilahlaştırıp yalvardığımız putlarınıza!

Söyley misiniz, onlar yerde hangi şeyi yaratmışlar, yoksa göklerde mi bir ortaklıkları var?

(Akıl yönünden bu mümkün olmayınca, nakil yönünden putlara ibadetin gerçek olduğunu gösterin) Eğer bu iddianızda tutarlı iseniz, daha önce gelmiş bir bilgi hiç değilse bir bilgi kalıntısı varsa getirin görelim."

Daha önceki kitaptan maksat, Allah tarafından gönderilen kitaplardır. Bilgi kalıntısı ise, önceki peygamberlerin öğretilerinin kalıntılarıdır. Bunlarda şirke gerçeklik payı veren bir taraf yoktur.

Kutsal kitaplar bir yana, bilimsel kitaplardan veya araştırmalardan hiçbirisi, Allah'tan başka bir yaratıcı bulunduğuna delâlet etmez.

Ahkaf /5 – Kendisinin duasına, ta kıyamete kadar cevap veremeyecek olan ve esasen kendilerine yapılan dualardan habersiz o Allah'tan başka uydurulan nesnelere yalvaran kimseden daha şaşkın biri hiç olabilir mi?

سُورَةُ الْأَحْقَافِ ٤٦

وَبَدَّالْهَمَّ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وَقِيلَ

الْيَوْمَ نُنَسِّيْكُمْ كَمَا نَسَيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوِيْكُمْ النَّارُ وَمَالُكُمْ

مِنْ نَّاصِرِينَ ۝۳۴ ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝۳۵ فَلِلّٰهِ

الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝۳۶ وَلَهُ

الْكِبْرِيَاءُ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۳۷

سُورَةُ الْأَحْقَافِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۱

حَمَّ ۝۱ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝۲ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا اُنذِرُوا

مُعْرِضُونَ ۝۳ قُلْ اَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَرُونِیْ مَا ذَا خَلَقُوا

مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى السَّمٰوٰتِ اِیْتُونِیْ بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اٰثَارَةٍ

مِنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ۝۴ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ یَدْعُو مِنْ دُونِ اللّٰهِ

مَنْ لَا یَسْتَجِیْبُ لَهُ اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غٰفِلُونَ ۝۵

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Casiye /33 – Derken, yaptıkları ne kadar kötü, pis iş varsa karşılırlarına çıktı.

Alay ettikleri cehennem azabı, kendilerini her taraftan sardı.

Casiye /34- Casiye /35 – Ve kendilerine şöyle denildi: "Siz Bizi, daha önce nasıl unutup terk ettiyseniz,

Biz de bugün sizi unutup kendi halinize bırakacağız! Kalacağınız yer ateştir. Hiçbir yardımcınız da yoktur.

Bu böyle olacak, çünkü siz Allah'ın âyetlerini alay konusu yaptınız, dünya hayatı sizi aldattı."

Bugün artık ne oradan çıkarılırlar, ne de özürleri kabul edilip dünyaya gönderilirler.

Casiye /36 – Demek ki bütün hamdler, övgüler göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

Casiye /37 – Dolayısıyla göklerde ve yerde ululuk yalnız O'na aittir. Aziz ve hakim O'dur (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir)

Ahkaf /6 – İnsanlar diriltilip mahşere toplandıklarında bu putlara, müşriklere düşman kesilir ve onların kendilerine tapınmalarını şiddetle reddederler. [19,81-82; 29,25]

“Kâfir”deki zamirin müşriklere de râci olması mümkün olup buna göre mâna şöyle olabilir: “Müşrikler, onlara yaptıklarını inkâr ederler”

Ahkaf /7 – Âyetlerimiz açık açık okunup beyan edildiğinde o kâfirler önlerine gelen gerçek hakkında: “Bu, besbelli bir sihirdir!” derler. Sihir diye nitelermeleri bu kitabın sıradan bir kelam olmayıp bir insan sözü olmadığını kendi ağızlarıyla itiraf edilmesidir.

Ahkaf /8 – Yoksa, “Kur’an’ı kendisi uydurdu!” mu diyorlar? De ki: “Eğer ben uydurdusam zaten Allah, çok geçmeden cezamı verir. Siz bana yardım etmek istesiniz bile Allah’ın azabından beni kurtaramazsınız. Ben cezamı çekmeye hazırım. Siz rahat olun. Demek ki sizin bu kabil laflarınız boş sözlerden, içine daldığınız yaygaradan ibarettir

Allah da sizin bu atıp tutmalarınızı ve kopardığımız yaygarayı pek iyi bilmektedir. Benimle sizin aranızda şahit olarak O, kâfidir. O gafurdur, rahîmdir (affi, merhamet ve ihşanı pek boldur). [72,22-23; 69,44-47; 25,5-6]

Ahkaf /9 – De ki: Peygamber olarak gelen ilk insan ben değilim ki! (Sanki peygamber olduğumu söyleyen ilk insan ben miyim gibi nedir bu kadar tepkiniz?)

Dünya hayatında benim ve sizin başınıza neler geleceğini bilemem. Ben sadece bana ne vahyediliyorsa ona uyarım. Çünkü ben açıkça uyarın bir elçiden başka bir şey değilim.

Âhirette insanların mâruz kalacakları durumları bildirmek peygamberlerin görevine dahildir. Fakat dünyada neler olacağını bilmek böyle değildir. Onun için mealde “dünya hayatında” kaydını koymak gerekmiştir. Müşriklerin keyfi tahakküme, alay etme ve işi yokuşa sürme gibi maksatlarla Hz.

Peygambere yönelttikleri olur olmaz isteklerinin saçmalığı vurgulanmış ve Peygamberin görevine, kendilerinin ondan nasıl faydalanacaklarına işaret edilmiş oluyor.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
46-Ahkaf Süresi	Yaprak 01B											Cüz 26					Süre 46					Sayfa 502													
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَحْكَافِ

٥٠٢

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا

جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ

فَلَاتَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ

شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا

مِنَ الرَّسُولِ وَمَا أَدْرِي مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا بِيكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ

إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ

عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ

فَأَمَّنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنْ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ

الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ

وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكَ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ

قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا

عَرَبِيًّا لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنْ الَّذِينَ قَالُوا

رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

Ahkaf /10 – De ki: Söyleyin bakalım: Eğer bu Kur’an Allah tarafından geldiği halde siz reddetmişseniz, İsrailoğullarından da bir şahit, (tevhid, âhiret vb. İman esasları gibi Kur’an’da bildirilen hakikatlerin) benzerine şahitlik edip iman ettiği halde, siz büyüklük taslayarak iman etmezseniz sizden daha şaşkın, daha zalim kimse olabilir mi? Allah elbette böyle zalimleri hidayet edip emellerine ulaştırır. Buradaki şahit, Medinedeki en meşhur Yahudi bilgini Abdullah İbn Selam (ra) gibi kimselerdir.

Ahkaf /11 – İnkâr edenler bir de, müminler hakkında şöyle derler: “Bu İslâm dini eğer önemli ve değerli bir şey olsaydı, bu müslümanlar akıllarını kullanıp onu anlamakta bizi geçemezlerdi.” Kendileri bunu başaramayınca “Bu, zaten eski, modası geçmiş bir yalan!” deyip geçiştirmek isterler.

Mütekebbir, mağrur müşriklerin gözü dar dünya çıkarlarından başka bir şey görmediğinden, enaniyetleri akıl ve görüşlerini daralttığından, kendilerini ve görüşlerini hakikatin tek ölçüsü sanırlar. Müslümanlar hakkında ise peşin hükümlüdürler. Onların verdikleri en iyi not:

“Akılları fazla ermeyen, safdil” olmaları şeklindedir. Böyle olunca, kendilerinin farkına varmadıkları önemli, gerçek, değerli hiçbir şeyi, müminlerin onlardan önce bulmalarını mümkün saymazlar. Kendilerinin malı olmayan hiçbir şey doğru, güzel, önemli, değerli, faydalı olamayacağı için, en parlak gerçekleri bile onlara kabul ettirmek mümkün değildir.

Ahkaf /12 – Bundan önce, bir rehber ve rahmet olarak Musa’nın kitabı vardı. Bu ise, zalimleri uyarmak, iyi hareket eden müminleri müjdelemek üzere indirilmiş, onu doğrulayan Arapça bir kitaptır.

Ahkaf /13 – Onlar ki “Rabbimiz Allah’tır” deyip sonra da dürist hareket ederler, işte onlara korku ve endişe yoktur, onlar kendilerini üzecek hiçbir durumda da karşılaşmazlar.

Ahkaf /14 – Onlar cennetlik olup, yaptıkları güzel işlere karşılıklı olarak ebedi kalmak üzere o cennetlere girerler.

Ahkaf/15 – Biz insana, anne ve babasına güzel muamele etmesini emrettik.

Zira annesi onu nice zahmetlerle karnında taşımış ve nice güçlüklerle doğurmuştur.

Çocuğun anne karnında taşınması ve süten kesilmesi otuz ay sürer.

Nihayet insan gücünü kuvvetini bulup daha sonra kırk yaşına girince

“Ya Rabbi!” der. “Gerek bana, gerek anneme babama lütfettiğin nimetlerine şükür yoluna beni sevket.

Senin razı olacağın makbul ve güzel iş yapmaya beni yönelt ve bana salih, dine bağlı, makbul nesil nasib eyle!

Rabbim senin kapına döndüm, ben sana teslim olanlardanım.” [17,23; 31,14]

Ahkaf/16 – İşte Biz, onların yaptıkları en güzel işlerini, taatlerini kabul edip, günahlarını affedeceğiz.

Bunlar cennetlikler arasındadırlar. Bu, onlara söz verilen gerçek bir vaaddir.

Ahkaf/17 – Fakat bir de öyleleri var ki, kendisini imana davet eden anne ve babasına:

“Öf be! Yetti artık! Benden önce nice nesiller ölüp de geri dönmediği halde, siz beni mezarımdan dirilip çıkarılmakla mı korkutuyorsunuz!” derken,

onlar: Allah’a sığımp yalvararak oğullarına:

“Yazık ediyorsun kendine! derler, imana gel, Allah’ın vaadi elbette gerçektir.”

O ise yine de: “Bu âhret inancı eskilerin masallarından başka bir şey değildir” diye diretir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
46-Ahkaf Süresi	/													Yaprak 02A						Cüz 26			Süre 46			Sayfa 503									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥٠٣

سُورَةُ الْأَحْقَافِ

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
 كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ
 سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ
 وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي
 تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ
 أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ
 الصَّادِقِ الَّذِي كَانُوا يُوْعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ افِ
 لَكُمْ مَا اتَّعَدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا
 يَسْتَفْغِيَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا
 إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ
 خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ
 دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ
 يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ
 الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْرَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ
 تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

Ahkaf/18 – İşte onlar, kendilerinden önce insanlardan ve cinlerden gelmiş geçmiş topluluklar içinde,

haklarında azap hükmü kesinleşmiş olanlardır.

Çünkü onlar hüsrana uğramış kimselerdir.

Ahkaf/19 – Herkesin, yaptığı işlere göre dereceleri vardır.

Sonuçta Allah onlara işlerinin karşılığını tam tamına ödeyecek,

onlar asla haksızlığa mâruz kalmayacaklardır.

Ahkaf/20 – Gün gelir, kâfirler cehennem ateşinin karşısına tutulurken şöyle denilir:

“Bütün zevklerinizi dünya hayatınızda kullanıp tükettiniz, onlarla safa sürdünüz.

Artık bugün dünyada haksız yere büyüklük taslamanız ve dinden çıkıp fâsıklık etmeniz sebebiyle zelim ve hor eden bir azap ile cezalandırılacaksınız.”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ahkaf /21 – Bir
de Âd halkının
kardeşleri Hüd'u
hatırla.

O Ahkaf'da
kavmini uyarıyordu.

Gerçekte ondan
önce de, sonra da
birçok uyarı
peygamberler gelip
geçmişti.

O: "Yalnız Allah'a
ibadet edin.

Doğrusu ben, sizin
başınıza gelecek müthiş
bir günün azabından
endişe ediyorum." demişti.

Ahkaf sözlükte
"kum tepeleri"
anlamına gelir. Özel
isim olarak, Arap
yarımadasının güney
batı kısmı olup bugün
meskûn değildir.
Uman'dan Yemen'e
kadar bu bölgede Âd
kavmi yaşamıştı. Burası
eski çağlarda yeşillik
iken sonradan kuraklığa
mâruz kalmış olabilir.

Ahkaf /22 –
Onlar: "Sen bizi
tanırlarımızdan
vazgeçirmeye mi
geldin!

Haydi, iddianda
tutarlı isen, geleceğini
bildirerek bizi tehdit
ettiğin azabı başımıza
getir bakalım!" dediler.

Ahkaf /23 – O
şöyle cevap verdi:

"Azabın vakti
hakkında kesin bilgi
Rabbimin nezdindedir.

Ben sadece
benimle gönderilen
mesajı size
duyuyorum.

Ne var ki sizi
cahilce davranan bir
toplum buluyorum."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
46-Ahkaf Süresi	/													Yaprak 02B						Cüz 26			Süre 46			Sayfa 504									
Bu Cüz Yaprığa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَحْكَافِ

٥٠٤

وَاذْكُرْ آخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْكَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُورُ

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ قَالُوا اجْتَنَّا لِنَأْتِيَكَ نَاعِنُ الْهَيْتَاءَ فَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا

أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرِيكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ فَلَمَّ آرَاؤُهُ عَارِضًا

مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرٌ نَابِلٌ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ

رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى

إِلَّا مَسَاكِينُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ

فِيمَا أَنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا

وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ

مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ

مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ

مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ فَلَوْلَا

نَصْرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً

بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Ahkaf /24- Ahkaf
/25 – Vakti ki,
bildiren azabı,
vâdilerine doğru
enlemesine yayılarak
ilerleyen bir bulut
halinde görünce:

"Bu, dediler, bize
yağmur getiren bir
bulut!"
Hüd: "Hayır, dedi, bu,
sizin gelmesi için acele
edip durduğunuz
şeydir, yani can yakıcı
bir azap taşıyan bir
rüzgârdır!
Rabbinin izniyle her
şeyi devirip yerle bir
eden bir kasırgadır."

Derken hepsi
helâk olup sadece
meskenleri kaldı.

İşte Biz, suça
gömülmüş gürühu
böyle cezalandırırız.
[7,65; 11,50; 26,123
vd.]
Burada yalnız canlıları
öldürüp binaları tahrip
etmeyen ve yirminci
yüzyılın son çeyreğinde
icad edilen bir bomba
çeşidine işaret bulabiliriz.

Ahkaf /26 – Gerçekten,
Biz onlara, size
vermediğimiz imkânlar
vermiştik.

Kulaklar, gözler ve
gönüller lütfetmiştik
kendilerine.
Fakat ne kulakları, ne
gözleri, ne de gönülleri
kendilerine hiçbir fayda
vermedi.
Çünkü onlar Allah'ın
âyetlerini bile bile,
inatla inkâr ediyorlardı.

Neticede alaya aldıkları
o azap kendilerini her
tarafından sarıverdi.

Ahkaf /27 –
(Mekkeliler!)
Etrafımızda bulunan
birçok şehirleri yerle
bir ettik ve yanlış
yoldan dönsünler diye
âyetlerimizi farklı
üsluplarla tekrar tekrar
açıkladık!

Ahkaf /28 –
Kendilerine Allah'ın
nezdinde yakınlık
sağlasınlar diye
Allah'tan başka
edindikleri tanrılar, o
müşrikleri kurtarsalardı
ya!

Bilakis onlar
ortalıktan kaybolup
kendilerini terk ettiler.

İşte onların
sapıtılmalarının ve
uydurup durdukları
iftiharlarının neticesi
bundan ibarettir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ahkaf/29 – Hani Biz bir vakit cinlerden bir takımını Kur'an dinlemeleri için sana göndermiştik.

Kur'an'ı işitip dinleyecek yere gelince birbirlerine:

“Susun, dinleyin!” dediler.

Okuma tamamlanınca kendi topluluklarına birer uyarıcı olarak döndüler. [12,109; 25,20; 29, 27; 6,130]

Sahâbe ve tabiundan birçok zat, cinlerin Batn-ı Nahle'ye gelip dinledikleri hususunda ittifak ederler. İbn İshak gibi Siyer sahipleri bu hadisenin, Peygamberimiz (a.s.)'ın Taif'ten çok üzgün bir şekilde döndüğü ve bu yerde konakladığı sırada vaki olduğunu bildirirler.

Ahkaf/30 – “Ey kavmimiz! dediler, biz Mûsâ'dan sonra gönderilen, kendisinden önceki vahiyleri tasdik eden, gerçeğe ve dosdoğru yola götüren bir kitap dinledik.” [6,115; 9,33]

Cinlerin Hz. Mûsâ (a.s.)'ı ve diğer semâvî kitapları bilip inandıkları anlatılıyor.

Ahkaf/31 – “Ey kavmimiz! Allah yoluna davet eden bu elçinin çağrısını kabul ve ona iman edin ki

Allah da sizin günahlarınızı affetsin ve gayet acı bir azaptan sizi kurtarsın.

Muteber rivayetlerden anlaşılıyor ki, 30. âyette zikredilen olaydan sonra cinler, peşpeşe heyetler halinde Hz. Peygamber (a.s.)'ın huzuruna gelmişlerdir. Bu hadisenin en az altı kere vaki olduğu hadislerden anlaşılmalıdır.

Ahkaf/32 – Allah'ın elçisine icabet etmeyen kimse bilsin ki,

Allah'ın cezasından asla kaçıp kurtulamaz ve Allah'tan başka hiçbir hâmi ve dost bulamaz.

Onlar besbelli bir sapıklık içindedirler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
46-Ahkaf Süresi	/													Yaprak 03A						Cüz 26			Süre 46			Sayfa 505												
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥٥

سُورَةُ الْأَحْقَافِ

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ

قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا

إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ

وَأْمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ

مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْزُبْ عَنْهُ بَقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يُخَيِّبَ الْمُؤْتَىٰ

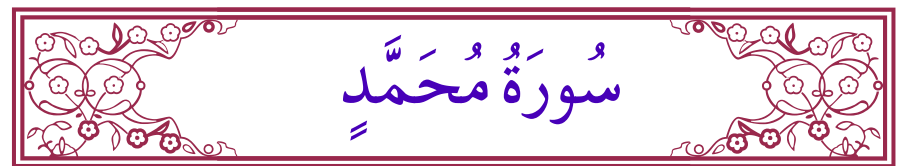
بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ

أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ

تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا

تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا

سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Ahkaf/33 – O kâfirler şu gerçeği hâla anlamadılar mı ki; gökleri ve yeri yaratan ve yarattıktan sonra hiçbir yorgunluk çekmeyen Allah, ölüleri diriltmeye de, haydi haydi kadirdir!

Evet, O her şeye kadirdir. [50,15,38] {KM, Tekvin 2,3; Çıkış 31,17}

Ahkaf/34 – Gün gelecek, kâfirler cehennem ateşine karşı tutulacaklar.

İşte o zaman, kendilerine: “Nasıl, bu ateş doğru değil miymiş?” diye sorulunca:

“Evet, Rabbimize yemin ederiz ki haktır, gerçektir” diyecekler.

Yüce Allah da şöyle buyuracak:

“İnkâr edip durduğunuz için haydi öyleyse tadın bakalım azabı!”

Ahkaf/35 – O halde ey Resulüm! O üstün azim sahipleri olan peygamberler nasıl sabrettilerse, sen de öyle sabret.

Onlar hakkında azap gelmesi için acele etme!

Onlar, tehdit edildikleri azabı gördükleri gün, dünyada gündüzün, sadece bir saatinden daha fazla kalmadıklarını düşüneceklerdir.

Bu bir duyurudur. Sözün kıyası: “Allah'ın yolundan çıkmış gürühtan başkası helâk edilmez.” [55,46-47; 18,107; 79,46; 10,45; 73,11; 86,17]

47-MUHAMMED SÜRESİ

Medine'de nâzil olmuştur. 38 âyettir. Sürenin adı 2. âyetinden gelmektedir. Bu süre, İslâma düşmanlık eden kâfirlerle karşı cihad, savaş, esirler, ganimet ve münâfikların davranışlarından bahseder.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Muhammed /1 – İnkâr edip insanları Allah'ın yolundan engelleyenlerin bütün yaptıklarını Allah boşa çıkaracaktır. [25,23]

Allah yolundan çevirmenin çeşitli şekilleri vardır. a-İman etmekten zorla menetmek, b-Müminlere baskı uygulayarak dini anlatmalarını ve dinlerini yaşamalarını engellemek, c-Din ve dindarlar aleyhinde propaganda yaparak onlara karşı güvensizlik telkin etmek, d-Kâfirlerin, çocuklarını küfür üzere yetiştirmek suretiyle Allah'ın dininden uzak tutmaları.

Muhammed /2 – İman edip güzel ve makbul işler yapanlar ve Rab'leri tarafından gerçeğin ta kendisi olarak Muhammede indirilen vahye iman edenlerin ise günahlarını örtüp, hallerini düzeltir.

Gerçi "İman etme" vasfından sonra ayrıca "Muhammed'e indirilene iman edenler" demeye ihtiyaç yoktur. Zira iman, onun tebliği ettiği şeylere inanmayı zaten kapsamaktadır. Bundan maksat şunu vurgulamaktır: Hz. Muhammed (a.s.)'in risaletinden sonra, herhangi bir kimsenin, onun getirdiği dinin hükümlerine iman etmeden inançları geçerli değildir. Onun peygamberliğine ve getirdiklerine inanmak şarttır.

Muhammed /3 – Bu böyledir. Çünkü kâfirler batıla uydular. İman edenler ise Rab'leri tarafından gönderilen hakka uydular. İşte Allah insanlara kendi durumlarını böylece beyan eder.

Allah iki tarafın da durumlarını açıkça ortaya koyuyor. Bir taraf batıl üzerinde ısrar ettiğinden işleri geçersiz kılınmıştır. Öbür taraf ise hak yolda sebat ettiğinden, Allah onları kötülüklerden arındırması, hayat tarzlarını düzeltmiştir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30									
47-Muhammed Süresi	/													Yaprak 03B						Cüz 26			Süre 47			Sayfa 506													
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ مُحَمَّدٍ

٥٠٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ ۗ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ۗ

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثَخنتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوُثَاقَ فَمَا مَنَّا بَعْدُ وَمَا مَفْدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآتَيْنَاكُمْ مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَ أَعْضَابَكُمْ بِبَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ۗ سَيَهْدِيهِمْ وَيُضِلُّ بِاللَّهِ ۗ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّصِرُوا بِاللَّهِ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَّأَلَهُمْ وَاصِلًا أَعْمَالَهُمْ ۗ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطُوا أَعْمَالَهُمْ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَمَوْلَى لَهُمْ ۗ

Muhammed /4 – İmdi kâfirlerle savaşta karşılaştığınız zaman hemen boyunlarını vurun. Nihayet onları iyice mağlub edince, bağı sıkı tutun, onları esir alın. Savaş bitince onları ister lütfen karşılıksız salıverir, ister fideyle alarak bırakırsınız. Durum şu ki: Allah dileseydi, onlardan intikamlarını alır, onları cezalandırırdı. Fakat O, sizi birbirinizle denemek için savaş emrediyor. Allah yolunda öldürülenler var ya, Allah onların yaptıklarını asla zayıf etmeyecek, boşa çıkarmayacaktır. [8,67-68; 3,142; 9,14-15]

حزب

Muhammed /5 – Allah onları doğru yola iletir ve onların hallerini düzeltir. [10,9]

Muhammed /6 – Onları, kendilerine tanıtmış olduğu cennetine alır.

Muhammed /7 – Ey iman edenler! Eğer siz Allah'ın dinine destek olursanız, O da size yardım eder ve savaşta ayaklarınızı kaydırmaz.

Muhammed /8 – O inkârcılara gelince, onların hakkı yıkımdır. Allah onların yaptıklarını boşa çıkarır.

Muhammed /9 – Bu böyledir, zira onlar Allah'ın indirdiği buyruklarını beğenmediler. Allah da onların bütün iyi ve güzel işlerini boşa çıkardı.

Muhammed /10 – Peki onlar dünyada hiç dolaşmadılar mı ki, daha önce yaşamış nesillerin âkıbetlerinin nasıl olduğuna baksınlar: Allah onları yerle bir etti. Benzeri iş yapan kâfirleri de, benzeri âkıbetler beklemektedir.

Muhammed /11 – Bu böyledir, çünkü iman edenlerin yardımcısı Allah'tır, kâfirlerin ise mevlâları, dostları yoktur.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Muhammed /12 –

Muhakkak ki Allah iman edip, makbul ve güzel işler yapanları, içinden ırmaklar akan cennetlere yerleştirecektir.

Kâfirler ise dünyada zevklerini yaşamak ister, davarlar gibi yerler. İşte onların barınağı ateştir. Hayvanlar rızık kim tarafından yaratıldığını, bu nimetler karşılığında kendisinden ne beklendiğini düşünmezler. Çünkü bunlar yükümlü değildirler.

Muhammed /13 – Nice şehirler vardı ki, halkı, seni süren Mekke şehri'nin halkından daha kuvvetli idiler.

İşte Biz, onları imha ettik ve kendilerine yardım edecek kimse çıkmadı.

Müşrikler, Hz. Peygamberi hicrete mecbur etmekle rahata kavuştuklarını sanmışlardı. Oysa bu hareketleri ile kendilerinin felâketlerini hazırlamışlardı.

Muhammed /14 – Rabbi tarafından apaçık bir delile tâbi olan kimse hiç, yaptığı işler kendisine süslenen ve hevâ ve heveslerinin peşinden giden kimse gibi olur mu? [13,19; 59,20]

Muhammed /15 – Allah'a karşı gelmekten sakınanlara vaad edilen cennetin durumu ise şudur: Orada bozulmayan su ırmakları, tadı değişmeyen süt ırmakları, içerken lezzet veren şarap ırmakları ve süzme bal ırmakları vardır.

Onlara orada her türlü meyve ile bir de Rableri tarafından bir mağfiret vardır.

Bu nimetlere erişenler hiç, ateşte devamlı kalıp, kaynar sularından içirilip bununla bağırsakları lime lime olan kimseler gibi olur mu? [55,52; 2,25; 56,20] {KM, Tekvin 2,11-14; Tesniye 8,7-10}

Muhammed /16 – Onlardan seni dinlemeye gelen de vardır.

Ama ne zaman ki senin yanından çıkarlar, o vakit sana kulak verip meseleleri öğrenenlere:

“Sahi, az önce o, neler söylüyordu?” diye sorarlar.

Bir kısım münafıklar müminler arasında bulduklarından Hz. Peygamber'e muhatap olup, onlarla beraber onun sözlerini dinliyorlardı. Fakat kalpleri onun mübarek dilinde ifadesini bulan gerçeklerden uzak olduğundan cankulıyla dinlemiyorlar, dışarı çıkınca “Sahi! demin ne demişti?” diye sorma ihtiyacını duyuyorlardı. Onların hâlet-i ruhiyelerini açığa çıkararak ne mükemmel bir ifade! İşte Allah onların kalplerini mühürlemiş ve onlar da hevalarına uymuşlardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
47-Muhammed Süresi	/													Yaprak 04A			Cüz 26			Süre 47			Sayfa 507							
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

٥٠٧

سُورَةُ مُحَمَّدٍ

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَيَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ

وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ

الَّتِي أَخْرَجْتِكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيْنَةٍ

مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سَوْءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي

وَعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ

لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ

مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ

فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ

إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ

أَنْفًا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوِيَهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ

يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ

إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾ فاعلم أنه لا إله إلا الله واستغفر لذنبك

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوِيكُمْ ﴿١٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Muhammed /17 –

Hidayeti kabul edenlerin ise Allah hidâyete yakınlerini artırır ve kendilerine haramlardan ve ceennemden korunmayı nasip eder.

Muhammed /18 – Yoksa onlar, kıyametin kendilerine ansızın gelmesini mi gözleyiyorlar?

Zaten âlâmetleri geldi bile!

Ama kıyamet gelip çıktıkdan sonra, ibret almaları neye yarar ki! [53,56-57; 54,1; 16,1; 21,1; 89,23; 34,52]

Kur'an'ın mücizeli beyanı, Hz. Peygamberin tertemiz hayatı ve eğittiği ashâbı ile sürdürdükleri yaşama tarzı ortada iken, hâla iman etmeyen kimsenin beklediği tek şey kıyamettir. Kıyametin başlıca âlâmeti, âhir zaman Peygamberinin gelmesidir. Nitekim o, şahadet ve orta parmağını göstererek: “Benimle kıyametin durumu, bunların yakınlığı gibidir” buyurmuştur. Maksat, kendisinden sonra kıyamete kadar başka bir peygamber gelmeyeceğini bildirmektir.

Muhammed /19 – O halde şu gerçeği hiç unutma ki:

Allah'tan başka ilah yoktur.

Sen hem kendi günahından, hem mümin erkeklerin ve mümin kadınların günahlarından ötürü Allah'tan af dile.

Allah, (dünyada) dönüp dolaştığımız yeri de, (âhirette) varıp duracağımız yeri de pek iyi bilir. [6,59-60; 11,6]

İslâm'ın insana kazandırdığı ahlâki faziletlerden biri de şudur: Mümin, ibadet ve cihad görevini yerine getirecek, hizmete devam edecek, fakat asla yaptıklarını gözünde büyütmecek, “üzerime düşeni yaptım” diye durumu yeterli görmeyecektir. Aksine: “Rabbimin benden istediklerini hakkıyla yerine getiremedim. Bilerek veya bilmeyerek hangi ihmallerim oldu?” diye bir şuur kontrolü, bir tevazu ve istiğfar hâlet-i ruhiyesi taşıyacaktır. Ayet Hz. Peygamber (a.s.)'a bile böyle buyurarak, aslında müminlere ders vermektedir. Bundan ötürüdür ki Hz. Peygamber: “Ben her gün Allah'tan yüz kere mağfiret dilerim” buyurmuştur.

Muhammed /20 – İman edenler: “Keşke savaş hakkında bir süre indirilseydi?” diyorlar.

Fakat net ve kesin bir süre indirilip de içinde savaşma emri zikredilince,

kalplerinde hastalık bulunmaların,

ölüm sekeratına giren kimsenin bakışı gibi boş gözlerle baktıklarını görürsün.

Korktukları başlarına gelsin! [4,77]

Muhammed /21 – Onlara düşün: İtaat etmek ve tatlı söz söylemektir. İş ciddiye bindiğinde,

Allah'a verdikleri sözde dursalardı, kendileri için elbette daha hayırlı olurdu.

Muhammed /22 – Demek ki ey münafıklar! Siz işbaşına geçecek olursanız, ülkede fesat çıkaracak, nizamı bozacak, akrabalık bağlarını parçalayacaksınız! (Allah'a verdiği söze bile sadık kalmayan kimsenin, böyleli hakları gözetmesi de beklenemez).

Muhammed /23 – İşte bunlar, Allah'ın lânet edip kulaklarını sağırıştırdığı, gözlerini kör ettiği kimselerdir.

Muhammed /24 – Öyle olmasa, Kur'an'ı düşünmezler mi? Yoksa kalplerinin üzerinde üst üste kilitler mi var?

Muhammed /25 – Kendilerine doğru yol iyice belli olduktan sonra, gerisin geri dinden çıkanlara muhakkak ki şeytan önce fit vermiş;

onları uzun emellere, umutlara düşürmüştür.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
47-Muhammed Süresi	/													Yaprak 04B			Cüz 26			Süre 47			Sayfa 508							
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ مُحَمَّدٍ

٥٠٨

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَاِذَا اُنزِلَتْ سُورَةٌ

مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَاَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوْبِهِمْ مَرَضٌ

يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ نَظْرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ

لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوْا

فِي الْاَرْضِ وَتَقَطِّعُوْا اَرْحَامَكُمْ ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ

فَاَصَمَّهُمْ وَاَعَمَّى اَبْصَارَهُمْ ۗ اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْآنَ

اَمْ عَلٰٓى قُلُوْبٍ اَقْفَالُهَا ۗ اِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰٓى الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ

وَاَمَلٰٓى لَهُمْ ۗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ

سَنُطِيعُكُمْ فِيْ بَعْضِ الْاَمْرِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَسْرَارَهُمْ

ۗ فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّيْتَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهُهُمْ

وَاذْبَارَهُمْ ۗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اتَّبَعُوْا مَا اَسْخَطَ اللّٰهُ

وَكَرِهُوْا رِضْوَانَهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ۗ اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ

فِي قُلُوْبِهِمْ مَرَضٌ اَنْ لَّنْ يُخْرِجَ اللّٰهُ اَصْغَانَهُمْ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Muhammed /26 – Bu böyledir; Çünkü onlar Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara:

“Biz, bazı hususlarda size itaat edeceğiz” demişlerdi.

Halbuki Allah onların gizledikleri şeyleri hep bilmektedir.

Muhammed /27 – Haydi dünyada birtakım hile ve dolaplar çeviriyorlar, peki melekler, onların yüzlerine, sırtlarına vura vura canlarını aldıkları zaman halleri ne olacak? [8,50; 6,93; 4,97; 40,46]

Bu âyet kabir azabına işaret etmektedir. Zira, burada bildirilen azap, kıyamet günü hesaptan sonra kâfirlerin görecekleri cezadan başka bir cezadır.

Muhammed /28 – Bu böyledir: Çünkü onlar Allah'ın gazabına sebep olan şeylerin peşine düştüler, O'nu razı edecek şeyleri ise beğenmediler.

Bu yüzden Allah da onların bütün işlerini boşa çıkardı.

Muhammed /29 – Yoksa kalplerinde hastalık (nifak) bulunan münafıklar Allah'ın, kalplerinde müminlere karşı duydukları kinleri açığa çıkarmayacağını mı zannediyorlar?

Muhammed /30 – Eğer dileseydik onları sana tek tek gösterirdik, sen de onları simalarından tanırdın.

Hatta sen onları ifadelerinden, ses tonlarından kesinlikle tanırsın.

Allah bütün işlerinizi bilir.

Muhammed /31 – Sizi mutlaka imtihan edeceğiz, ta ki içinizden mücahede edenleri, sabır ve sebat gösterenleri tanıyacak ve gösterdiğiniz yararlılıkları imtihan meydanlarında örnek göstereceğiz.

Allah'ın tanınması: İşlere karşılık verilmesine, ceza veya mükâfat verilmesine esas teşkil edecek şekilde, fiilî olarak tanıyıp bilmesi demektir. Yoksa ezeli ilmiyle Allah istikbalî bilmektedir.

Muhammed /32 – Kendileri inkâr edip insanları Allah yolundan çevirenler ve doğru yol kendilerine iyice belli olduktan sonra bile,

Peygamberin karşısına çıkarlar, Allah'a yani Allah'ın Peygamberine, dinine asla zarar veremezler.

Allah onların işlerini heder edecektir.

İşlerinin heder edilmesi iki türdür:
1. İyi iş bilerek işledikleri şeylerin karşılığını âhirette göremeyeceklerdir.
2. İslâmî engellemek için sarfettikleri gayretler sonuçsuz kalacaktır.

Muhammed /33 – Ey iman edenler! Allah'a ve Resulüne itaat edin de emeklerinizi boşa çıkarmayın.

Küfür, şirk, nifak, ucub, riya gibi hallerle emeklerinizi iptal ettirmeyin.

Muhammed /34 – Kendileri inkâr edip insanları da Allah yolundan çeviren, sonunda da kâfir olarak ölenler var ya,

Allah onları asla affetmeyecektir. [4,48]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
47-Muhammed Süresi	/													Yaprak 05A			Cüz 26			Süre 47			Sayfa 509							
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

٥٠٩

سُورَةُ مُحَمَّدٍ

وَلَوْ نَشَاءُ لَارَيْنَا كَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمِيهِمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي

لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٥٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ

مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوا أَخْبَارَكُمْ ﴿٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ

لَنَ يَصُرُّوا وَاللَّهُ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ ﴿٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٥٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ

فَلَنَ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٥٤﴾ فَلَاتَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ

الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكَنَّ أَعْمَالَكُمْ ﴿٥٥﴾ إِنَّمَا الْحَيَاةُ

الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ

وَلَا يَسْئَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٥٦﴾ إِنْ يَسْئَلْكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا

وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ ﴿٥٧﴾ هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ لِنُفْيِقُوا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ

عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا

يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٥٨﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Muhammed /35 – O halde gevşemeyin de, sizler daha üstün durumda iken, zillet gösterip sulha valırmayın.

Allah sizinle beraberdir. O, asla sizin gayretinizi kuvvetten düşürmez, emeklerinizi zayi etmez.

Âyet müslümanların barış istemelerini menetmiyor. Maksat: Müslümanların zayıf, düşmanlarının kuvvetli olduğu anlamına gelen bir barışa yalvarmalarının doğru olmadığını düşünmelerini söylemektedir.

Müslümanlar her şeyden önce kuvvetlerini ortaya koymalıdır. Bundan sonra barış görüşmeleri yapmalarında sakınca yoktur.

Muhammed /36 – Dünya hayatı sadece bir oyun ve eğlenceden ibarettir.

Eğer siz iman eder ve haramlardan sakınırsanız, hem size mükâfatlarınızı verir, hem de mallarınızın tamamını istemez.

Muhammed /37 – Eğer onların hepsini isteyip de sizi iyice sıkıştırırsanız cimrilik eder, dayatırdınız. O zaman da, Allah, bütün kinlerinizi ortaya çıkarırdı.

Muhammed /38 – İşte sizler Allah yolunda harcamaya dâvet ediliyorsunuz.

İçinizden bazıları cimrilik ediyor. Her kim cimri davranırsa, ancak kendine cimrilik eder.

Müstağni, (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan) Allah'tır; muhtaç olan ise sizlersiniz.

Şayet imandan ve takvâdan yüz çevirirseniz, O yerinize başka bir millet getirir de, onlar sizin gibi hayırsız, itaatsiz olmazlar.

48-FETİH SÜRESİ

Medine döneminde nâzil olmuştur. 29 âyettir. Adımı, bu süre-i şerifede bahsedilen ağırlıklı konulardan birinden almıştır. Bu konu, hicri 6. yılı Zilkade ayında yapılan Hudeybiye anlaşmasıdır. Allah Teâlâ bu anlaşmayı, birinci âyette "Fethen mubina" (aşikâr zafer) olarak nitelendirmiştir. Bu süre hicri 6. yılda nâzil olmuştur. Sürenin ikinci kısmı münâfıkların davranışlarını, üçüncü kısmı müslümanlara vaad edilen zaferleri, son kısmı ise örnek İslâm cemaatinin başlıca vasıflarını ele alır.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Fetih /1 – Biz Sana aşikâr bir fetih ve zafer ihsan ettik.

Bu fetih, Hudeybiye anlaşmasıdır. Müslümanların bir kısmı bunun zafer olacağı konusunu iyi anlayamadıkları için Hz. Peygambere: "Ya Resulallah bu zafer midir?" diye sorunca, O yemin ederek zafer olduğunu bildirmişti. Fakat uzun zaman geçmeden, bu konuda kimsenin tereddüdü kalmadı. Abdullah İbn Mes'ud gibi bazı ashabdan, şu söz nakledilmiştir: "Halk Mekkenin fethine zafer diyor, halbuki biz asıl zafer olarak Hudeybiye anlaşmasını kabul ediyoruz." (Buhari). Tâbiin imamlarından Zührî der ki: "İslâm tarihinde Hudeybiye zaferinden önceki hiçbir fetih, onun kadar büyük değildir. (...) Bundan sonraki iki yıl içinde İslâm'a girenlerin sayısı, o zamana kadar (19 yıl boyunca) müslüman olanlarınkine ulaştı, hatta onu da geçti." (Buhari Şerhi Fethu'l-Bari; İbn Hişam)

Fetih /2 – Bu da Allah'ın, senin geçmiş ve gelecek kusurlarını bağışlaması, sana yaptığı ihsan ve in'amı tamamlaması, seni dosdoğru yola hidâyet etmesi.

Fetih /3 – Ve sana şanlı ve şerefli bir zafer vermesi içindir.

Fetih /4 – İmandaki yakınlerini iyice artırsınlar diye müminlerin kalplerine sekine indiren O'dur. Gökerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah her şeyi hakkıyla bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
48-Fetih Süresi	Yaprak 05B											Cüz 26				Süre 48				Sayfa 510															
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْفَتْحِ

٥١٠

سُورَةُ الْفَتْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۚ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ

ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرْتُمْ نِعْمَتُهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۚ

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ۚ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي

قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ۚ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ

وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ ۗ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ

عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ

جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۚ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ

اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۚ لَتُؤْمِنُوا

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۚ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hiz. Peygamber (a.s.) Mekke'ye çıkarken ashab korkabilirlerdi. Nitekim münâfıklar bu seferi "ölümüne gitme" diye düşünmüşlerdi. Yahut antlaşmadan hemen sonra Ebû Cendel gibi bir müslümanın müşriklere teslim edildiği sırada kendilerini tutamayabilirlerdi. Anlaşmayı hazmedemeyip itaatsizlik gösterebilirlerdi. Fakat Allah'ın o müminlerin gönüllerine indirdiği sukûnet sayesinde bağrılarına taş basıp itaatsizlikten geri durdular, imtihan kazandılar, tehlikeli yolculukları zafere dönüştü.

Fetih /5 – Bu da, Allah'ın mümin erkekleri ve mümin kadınları içinde ebedî ırmaklar akan cennetlere yerleştirmesi, onların günahlarını bağışlaması içindir. Bu, Allah katında büyük bir nailiyettir, büyük bir başardır. [3,185]

Kur'an'da genel ifadeler, kadınları da kapsamına alır. Fakat burada özellikle onların mukâfatları vurgulanmıştır. Zira onlar beylerini, çocuklarını, kardeşlerini o tehlikeli seferden engellemek şöyle dursun aksine teşvik etmişler, mallarını ve çocuklarını, emanetlerini koruma görevini üstlenmişlerdi.

Fetih /6 – Öte yandan, Allah hakkında kötü zanda bulunan münâfik erkekler ve münâfik kadınlar, müşrik erkek ve müşrik kadınları cezalandırması içindir. Kötülük, onların başlarına dönsün! Allah, onlara gazap etmiş, lânetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Ne kötü yerdir orası!

Fetih /7 – Gökerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah hep aziz ve hakîmdir (mutlak galip, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Fetih /8 – Muhakkak ki: Biz, seni bir şahit, bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik ki

Fetih /9 – Allah'a ve Resulüne iman edesiniz, ona destek olup saygı gösteresiniz ve Allah'ı da sabah akşam tesbih ve tenzih edesiniz.

Fetih /10 – Sana
biat edenler, gerçekte Allah'a biat etmekte idirler.

Allah'ın eli, hepsinin ellerinin üstündedir.

Kim sözünden dönerse, kendi aleyhine olarak döneçlik eder.

Ama kim Allah'a verdiği sözünde durursa, Allah ona pek büyük mükâfat verir. [4,80; 9,111]

Hiz. Peygamber (a.s.)'ın Mekke müşriklerine elçi olarak gönderdiği Hz. Osman (r.a)'ın öldürüldüğü haberi gelince, Hiz. Peygamber sefere katılan 1400 kadar sahabiden, ölünceye kadar savaştan kaçmayacaklarına dair biat almıştı. Bu, "Bey'atu'r-ridvan" adı ile tarihe geçmiştir.

Fetih /11 –
Hudeybiye seferine katılmayıp kaçak durumda geri kalan bedeviler sana gelip: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz oyaladı da ondan katılamadık.

Ne olur bizim için Allah'tan af dile" derler.

Onlar aslında, dilleriyle kalplerinde olmayan şeyler söylerler.

De ki: Şimdi hakkınızda Allah bir zarar veya fayda vermek isterse, kim O'na karşı koyup engelleyebilir?

Hayır! İş sizin iddia ettiğiniz gibi değil.

Allah her şeyden haberdar olduğu gibi sizin gazaya katılmayıp gerçekte sebebinden de haberdardır.

Umre çağrısına, iman etmelerine rağmen katılmayan, Medine civarındaki Eşlem, Cüheyne, Gifar, Eşca gibi kabileler olduğu rivayet edilmektedir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
48-Fetih Süresi	/													Yaprak 06A			Cüz 26			Süre 48			Sayfa 511							
Bu Cüz Yaprğa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04			

٥١١

سُورَةُ الْفَتْحِ

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ

فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ

فَسِيؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا

أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِآلِسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي

قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا

أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ

أَبَدًا وَزَيْنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ

قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا

لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَى مَعَانِمِ لَتَأْخُذُوهَا

ذُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ

قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ

بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

Fetih /12 –
Aslında siz Peygamberin ve müminlerin ailelerine artık geri dönemeyeceklerini düşündünüz.

Bu hayal, gönüllerinizde allanıp pullandı ve yerleşti.

Kötü zarlara düştünüz ve helâki hak etmiş kimseler oldunuz.

Fetih /13 – Kim Allah'a ve Resulüne inanmazsa bilsin ki Biz kâfirlere alevli ateşler hazırladık.

Fetih /14 –
Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allah'ındır.

Dilediğini mağfret eder, dilediğini cezalandırır.

Allah gafurdur, rahîmdir (affı ve ihsanı boldur).

Fetih /15 –
Gazaya katılmayanlar, siz ganimetleri almak için gittiğinizde: "İzin verin, biz de size tâbi olalım" derler.

Böylece Allah'ın hükümünü değiştirmek isterler.

De ki: "Siz bizimle gelemezsiniz, zira Allah Teâla daha önce böyle buyurmuştur"

Bu defa da: "Hayır, diyecekler, siz bizi çekemiyorsunuz"

Bilakis kendileri anlayışları kıt olan, çok az anlayan kimselerdir.

Bu bedeviler Hudeybiye gazasına katılmamışlar, kaçak duruma düşmüşlerdi: Hiz. Peygamber (a.s.),

Hudeybiye'den hicri 6. yılın Zilhicce ayında döndü ve bu ayın geri kalan kısmı ile (7. yıla ait) muharremin ilk günlerini Medinede geçirdi. Sonra Hayber seferine çıktı. Bu sefere, sadece Hudeybiye gazasına katılanları aldı. Zira Allah Teâla kendisine böyle bildirmişti. Hayber'i fethedip çok ganimetler aldılar. Münafiklar, Hayber'in sonunda menfaat gördükleri için bu savaşa katılmak istediler ama, Allah'ın buyruğu gereğince almadılar. Ayet bu hadiseye işaret etmektedir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Fetih /16 – O

gazaya katılmayıp geri kalan bedevilere de ki:

“Siz yakında çok kuvvetli ve savaşçı bir milletle savaşmaya davet edileceksiniz.

Onlar teslim olup boyun eğinceye kadar onlarla savaşacaksınız.

Eğer bu sefer itaat ederseniz Allah sizi pek güzel bir şekilde ödüllendirir.

“Ama daha önce yaptığınız gibi arkınızı döner, cihaddan kaçarsanız, O, size gayet acı bir azap verir.”

Bu âyetteki çok güçlü millet Farslar ile Bizanslılar olup onlarla yapılacak savaşlara gaybi işaret edilmektedir. Onlarla boyun eğinceye kadar savaşılır. Âyetteki “yüslimün” kelime mânâsıyla “inkiyad etme, teslim olma” diye tefsir edilir. Eğer çok güçlü milletten Sakif, Hevazin gibi müşrikler kasedilirse onlar hakkında “İslâm’a girinceye kadar” diye anlaşılır.

Fetih /17 –

Gazaya katılmama konusunda âmaya sorumluluk yok, topala sorumluluk yok, hastaya sorumluluk yoktur.

Kim Allah’a ve Resulüne itaat ederse, Allah onu, içinden irmaklar akan cennetlere yerleştirir.

Kim de itaatten yüz çevirirse onu gayet acı şekilde cezalandırır.

Fetih /18- Fetih /

19 – Gerçekten Allah, (Hudeybiye’de) o ağacın altında sana biat ettikleri zaman, müminlerden razı oldu.

Onların kalplerindeki ihlâsı bildiği için üzerlerine sekine, huzur ve güven indirdi. Onları hemen yakında gerçekleşen bir zaferle ve alacakları birçok ganimetle mükafatlandırdı.

Allah aziz ve hakimdir (mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
48-Fetih Süresi	/													Yaprak 06B			Cüz 26			Süre 48			Sayfa 512							
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ الْفَتْحِ

٥١٢

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتَدْعُونَ إِلَى قَوْمِ أُولَىٰ بِأْسٍ شَدِيدٍ

تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ

تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝١٦ لَيْسَ عَلَى

الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَلَا عَلَىٰ الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَىٰ الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَمَنْ يُطِيعِ

اللَّهِ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ

يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝١٧ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ

إِذْ يَبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ

عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۝١٨ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ

اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝١٩ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً

تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ

وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

۝٢٠ وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ

اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝٢١ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا

لَوْلَوْ الْأَذْبَارُ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝٢٢ سُنَّةَ

اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝٢٣

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Allah Teâlâ bu ağacın altında biat eden 1400 kadar sahabiden razı olduğunu açıkça bildirmektedir. Bunların imanı o derece kuvvetli ve savaş hazırlığından o kadar uzak idiler ki, hallerine bakan kimse, umre için giydikleri ihramı kefen olarak giydiklerine hükmederdi. Onlardan razı olduğunu bildiren Allah, elbette onların istikballerini de bilerek böyle buyurmuştu. Şîa ve Havaîriç fırkalarının onları dinden dönme ile suçlamaları, sadece kendilerine zarar verir. Söz konusu ağacı ziyaret edenler zuhur edince Hz. Ömer (r.a.)'ın onu kestirdiği nakledilir.

حَرْب

Fetih /20- Fetih /

21 – Allah size daha başka birçok ganimet vaad etti. Onları ileride alacaksınız. Şimdilik size bunu verdi ve insanların ellerini sizden çekti ki müminler için Allah'ın teyidine bir delil ve ibret olsun ve sizi dosdoğru yola eriştirsin. Allah size henüz güç yetiremediğiniz ama Kendisinin ilim ve kudretiyle ihata ettiği başka ganimetler de vaad etti. Allah her şeye hakkıyla kadirdir. Vaad edilen zaferler Hayber ve onu takibeden fetihlerdir. Hudeybiye sırasında müminlerin savaşacak durumdaki bütün erleri Medine'den on beş gün uzakta bulunuyorlardı. Etraftaki birçok düşman kabile bunu fırsat bilip Medine'yi işgal etmeyi düşünebilirlerdi. İçerideki müşrik, Yahudi ve münafık gruplar da onlarla işbirliği yapabilirlerdi. Allah onlara fırsat vermediğini hatırlatıyor.

21. âyetteki fetih, muhtemelen Mekke'nin fetihidir. “Sizin şu anda ona gücünüz yetmiyor, fakat Allah onu kuşatmış olup Hudeybiye sürecinin sonucunda ona da nail olacaksınız” denilmiş oluyor.

Fetih /22 – Eğer o Mekkeli kâfirler sizlerle savaşsalar, arkalarını döndüp kaçarsın, sonra da ne kendilerini koruyan, ne de destek olan hiç kimse bulamazlardı.

Fetih /23 – Allah'ın öteden beri جاری olan kanunu budur. Ve sen Allah'ın nizamında hiçbir değişiklik bulamazsın.

Fetih /24 – Mekke vâdisinde size kâfirlerle karşı zafer nasib ettikten sonra, onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çeken O'dur. Allah bütün yaptıklarınızı görür.

Fetih /25 – İnkârda ısrar edip sizi Mescid-i Haramı ziyaret etmekten ve bekletilmekte olan hediye kurbanlıkları yerine ulaştırmaktan geri çevirenler onlardır.

Eğer orada kendilerini tanımadığımız için tepeleneceğiniz ve bilmeyerek tepelenizden ötürü zor durumda kalacağımız mümin erkekler ve mümin kadınlar olmasaydı, Allah ellerinizi birbirinizden çekmez, savaşmanıza engel olmazdı.

Dilediği kimseleri rahmetine nail etmek için Allah böyle takdir buyurdu. Şayet onlar birbirlerinden seçilip ayrılmış olsalardı, elbette kâfirleri gayet acı bir cezaya çarpırdık.

İslâm'a inanmış olup Mekke'den Medine'ye hicret imkânı bulamayan ve Medinedeki müslümanlarla bilinmeyen çok mümin vardı. Kalınan zor durum şu olabiliirdi: Meşakkat, diyetin gerekmesi yahut öldürülmelerinden ötürü keffâret, üzüntü, kâfirlerin kınamaları (mümin mümini öldürüyor diye ayıplamaları) müminleri bulup seçme hususunda tam araştırma yapılmaması sebebiyle günaha girme.

Allah Tealanın gözettiği faydanın diğer boyutu şu idi: Mekke'nin kanlı bir şekilde fethedilmesini istemiyordu. Mekke'yi çevreleyen şartların hazırlanması ile, kendilerinin kanaat getirmesiyle İslâm'a girmelerini istiyordu. Nitekim Hudeybiye'den sonraki iki yıl bu maksada kâfi geldi.

Fetih /26 – Kâfirlerin kalplerine taassubu, Cahiliye taassup ve tarafgirliğini yerleştirdikleri o sırada, Allah da Resulünün ve müminlerin gönüllerine huzur ve güven duygusu verdi.

Takvâ kelimesini onlara yoldaş etti. Zaten onlar bu söze pek layık ve ehil idiler. Allah her şeyi hakıyla bilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
48-Fetih Süresi	Yaprak 07A													Cüz 26						Süre 48			Sayfa 513							
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

٥١٣

سُورَةُ الْفَتْحِ

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ

مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ

مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ ۗ وَلَوْلَا رِجَالُ الْمُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ الْمُؤْمِنَاتِ

لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّهُم ۗ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ

عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۖ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي

قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى

رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى

وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّعْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ

الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ۗ أَمِينٍ مُخَلِّقِينَ رُؤُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ

لَا تَخَافُونُ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ

فَتْحًا قَرِيبًا ۖ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۗ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

Müminlerin onbeş günlük mesafeden gelmelerine rağmen bir gün içinde umre yapıp dönmelerine izin vermeyen müşrikler sırf şu taassupla hareket ediyorlardı: "Eğer Muhammed bu kalabalıkla Mekke'de görünürse bütün Arap yarımadasında gururumuz kırılacaktır."

Allah'ın müminlerin kalplerine verdiği güven duygusu sayesinde onlar hislerine kapılmadılar, soğukkanlı, vakarlı, dürist davranıp bu sabırlarının mükâfatlarını gördüler.

Fetih /27 – Allah, Resulünün rüyasını elbette doğru çıkaracaktır. İnşallah siz kiminin başını tıraş ettirmiş, kiminin saçlarını kısaltmış olarak, Mescid-i Harama korkmaksızın tam bir güvenlik içinde gireceksiniz. Ama Allah sizin bilemediğiniz şeyleri bildiğinden ondan önce, yakın bir zafer nasib etti.

Sefere çıkmadan önce Hz. Peygamber, rüyasında ashabı ile güven içinde umre yaparak Mekkeye girdiklerini görmüş ve bunu anlatmıştı. Hudeybiye'den dönerken beklentilerini bulamayıncâ üzüldüler. Münâfıklar ise şüpheye düşüp bazı imarlarda bulunup halkın maneviyatını sarsmaya başladılar. Oysa Peygamberimizin rüyasında "bu yıl" olacağına dair işaret yoktu. Allah Teâla bu âyetle, bu zaferin kesin olarak vuku bulacağını gaybi bir haber olarak bildirmektedir. Bu söz ertesi yıl hicri 7. yılda Zilcade ayında gerçekleşmiş, "Kaza edilen Umre" (Umret ul-kadâ) diye tarihe geçmiştir.

Fetih /28 – Bütün dinlere üstün kılmak için Resulünü hidayet ve hak dinle gönderen O'dur. Buna şahit olarak Allah yeter.

Hudeybiye seferi hakkındaki âyetlerin peşinden Hz. Muhammed (a.s.)'in risaletini vurgulayan bu âyetin indirilmesinin hikmeti şudur: Anlaşma akdi yazılırken Mekke müşriklerinin ısrarı üzerine "Allah'ın Resülü" sıfatını Efendimiz sılmıştı. İşte buna ima ederek Allah Teâla sanki şöyle buyurmaktadır: "Onun Allah'ın Resülü olduğunda en ufak bir tereddüt yoktur. Bir kısım insanların inanmamaları bu gerçeği değiştirmez. Allah'ın ona şahitlik edip desteklemesi yeter de artar."

Fetih /29 – Muhammed Allah'ın Resulüdür. Onun beraberindeki müminler de kâfirlere karşı şiddetli olup kendi aralarında şefkatlidirler. Sen onları rükü ederken, secde ederken, Allah'tan lütuf ve rıza ararken görürsün.

Onların alameti, yüzlerindeki secde izi, secde aydınlığıdır. Bunlar, Tevrat'taki sıfatları olup İncil'deki meselleri ise şöyledir: Öyle bir ekin ki filizini çıkarmış, sonra da onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış da artık gövdesi üzerinde doğrulmuş. Öyle ki ekicilerin hoşuna gider, kâfirleri de öfkelenendir. İşte böylece Allah, onlar gibi iman edip makbul ve güzel işler yapanlara bir mağfiret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır. [5,54] {KM, Vahiy 14,1; Matta 13, 31-32; Markos 4,26-27; Luka 13,18}

Ashabın kâfirlere karşı sert olmaları, onların kâfirlere haşin ve katı davranışları mânâsına gelmeyecek imanlarının sağlanışı, prensiplerinin kesinliği, dürüst ve düzenli hayatları sebebiyle kâfirlerin onları kolay kolay baş eğdirememeleri, korku vererek sindirememeleri, onları menfaat ve şehvetlerle satın alamayacakları, kolay bir lokma halinde dışları arasında ögütmecekleri mânâsına gelir.

Secde izi, maddî alanda görülebilen yuvarlak iz değildir. Müminin Allah'a yönelmesi neticesinde elde ettiği ruh yüceliği, güzel ahlak, vakar ve takvâ halidir. Öyle ki onları gören insanlar bunu sezerler. Nitekim İmam Malik, Suriyeyi fetheden ashâb hakkında oranın Hristiyan halkının şöyle söylediklerini nakleder: "Bunlar, Hz. İsa'nın havarileri hakkında bildiğimiz o yüce meziyetleri ve üstün değerleri taşıyan insanlar."

49-HUCURAT SÜRESİ

Medine'de nâzil olmuş olup 18 âyettir. Süre'nin adı, 4. âyette geçen "hucurat" kelimesinden alınmıştır. **Hucurat:** "odalar, bölmeler" anlamındadır. Bu süre toplum hayatında müslüman feridin davranışlarını düzenlemeye dair hükümleri en yoğun tarzda ihtiva etmektedir. Allah'ın dinine, Resulüne, onun yanında konuşma âdabına, şayialara kulak asmamaya, duyulan haberi tahrik etmeye, küskünlerin arasını bulmaya, alay ve hakaret etmemeye, sü-i zandan sakınmaya, gıybetten kaçınmaya,ecessüs etmemeye, gizli halileri araştırmamaya, ırkçılıktan kaçınmaya, ihlâsa önem vermeye dair âyetler ihtiva eder.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
48-Fetih Süresi	49-Hucurat Süresi											Yaprak 07B					Cüz 26					Süre 49			Sayfa 514											
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْفَتْحِ سُورَةُ الْحُجْرَاتِ ٥٤

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْئَهُ فَازْرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ

اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

سُورَةُ الْحُجْرَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا

اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ

فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ

أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ

اللَّهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ

عَظِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجْرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

Bismillâhırahmânırahîm

Hucurat /1 –Ey iman edenler: Söz ve hareketlerinizde ileri gidip de Allah'ın ve Resulünün önüne geçmeyin. Allaha karşı gelmekten sakının.

Allah her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

Mümin, karşı karşıya kaldığı meselelerde Allah'ın ve Elçisinin bir hükmünün bulunup bulunmadığını araştırmak ve ona uymakla yükümlüdür. Diğer taraftan Hz. Peygamberin çağdaşlarının, onunla konuşurken seslerini ayarlamaları, ancak duyuracak kadar bir tonla konuşmaları istenmektedir. Daha sonra gelen müminler ise bu saygıyı onun hadis-i şeriflerine karşı göstermelidirler. Bu saygı hem sükûnetle dinleme, hem de gereklerini uygulama tarzında olmalıdır.

Hucurat /2 – Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamberin sesinden fazla yükseltmeyin. Birbirinizle yüksek sesle konuştuğunuz gibi onunla da öylece konuşmayın. Yoksa siz farkında olmadan bütün emekleriniz hiçe iniverir. [24,63]

Hz. Peygamber (a.s.m) Allah katında öyle yüce bir mevkidedir ki ona yapılan bir saygısızlık, küfür sayılıp bütün iyi işleri iptal ettirir. Zira ona gösterilen saygısızlık, kendisini görevlendiren Allah'a râci olur. Halbuki başka birine yapılan saygısızlık hakkında böyle bir hüküm verilmemiştir.

Hucurat /3 – Peygamberin huzurunda seslerini ayarlayanlar var ya, işte Allah, içindeki takvâyı ortaya çıkarmak için onların kalplerini sınamış ve onlar bu imtihanı başarmışlardır. Onlara bir mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

Hucurat /4 – Ama seni evinin dışından ünleyenlerin ise ekserisi düşüncesiz, makul davranmayan kimselerdir.

Hz. Peygamberin çevresinde olan ashâb, az çok onun hayat programını bilip, kendisini görme işini ona göre ayarlarlardı. Görüşmeyi gerektiren sebep varsa dışarda bekler, seslenip kapı çalmazlardı.

Fakat dışardan gelen bedevîler, gece gündüz demeden, ne vakit gelmişlerse, onun eşlerinin odaları önünde dikilip dışardan çağırır, o da çıkınca konuşurlardı. Tabiiyetle bu durum onun programını altüst ederdi.

Hucurat /5 – Eğer onlar sen kendilerinin yanına çıkıncaya kadar bekleselerdi, elbette kendileri için daha iyi olurdu. Bununla beraber Allah Gafurdur, Rahimdir.

Hucurat /6 – Ey iman edenler, herhangi bir fâsık size bir haber getirecek olursa, onu iyice tahkik edin, doğruluğunu araştırın. Yoksa, gerçeği bilmeyerek, birtakım kimselere karşı fenalık edip sonra yaptığınız pişman olursunuz.

Peygamberimiz Velid İbn Ukbe adlı sahabiyi Beni Mustalık kabilesine zekât toplamak için gönderdi. Velid'in onlarla daha önce bir hesabı olduğundan, onların kendi aleyhinde oldukları itibana kapılıp zekât vermediklerini söyledi. Hz. Peygamber ordu toplayıp üzerlerine hücum edeceği sırada tesbitin asılsız olduğu kendisine bildirildi. Bu âyet bunun üzerine nazil oldu. Bu âyete dayanarak hadis ravileri cerh ve ta'dile tâbi tutmuşlardır. Fakihler her haberin değil, ama *nebe'* tarzında önemli haberlerin tahkik edilmesini şart görürler.

Fâsık kelimesi burada, "çizgi dışına çıkmış, itaatsiz, emirleri yerine getirmeyen" anlamındadır.

Hucurat /7-
Hucurat /8 – İyi düşünün ki Allah'ın Resulü sizin aranızda bulunmaktadır. Şayet o birçok işte size uysaydı, haliniz yaman olurdu.

Ama Allah size imanı sevdirdi ve onu kalplerinizde güzelleştirdi; inkârdan, fâsiklıktan ve isyandan ise sizi iğrendirdi. İşte Allah'tan bir lütf ve nimet olarak doğru yolda yürüyenler onlardır. Allah her şeyi hakkıyla bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

Bu ifadeden anlaşılacağına göre müminlerin tümü bu hataya düşmemiş, sadece azınlıkta olan bazı kimseler bunu ileri sürmüşlerdir. "Şayet o size uysaydı (..)" hitabı, bütün sahâbeye değil, Beni Mustalık üzerine asker göndermeyi öneren sahabileredir. "Ama Allah size imanı sevdirdi" hitabı geneldir. Bu âyet, görüşlerinde ısrar eden sahabilerin imandan çıktıklarını değil, hata yaptıklarını gösterir. Allah Teâlâ hata yapanları şöyle uyarılmaktadır: "İmanın gereği, diğer sahâbe gibi Peygambere güvenip onun görüşüne tâbi olmaktır."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
49-Hucurat Süresi	/										Yaprak 08A					Cüz 26					Süre 49					Sayfa 515				

Bu Cüz Yaprağa git

٥١٥

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ

فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِحُّوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ

﴿٥٢﴾ وَعَلَّمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَئِي يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ

لَعَنْتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ

وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٥٣﴾

فَضلاً مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٤﴾ وَإِنْ طَائِفَتَانِ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ آتَتَاكَ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغْتَا اخِذِيهُمَا عَلَى الْآخِرَى

فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَاصْلِحُوا

بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٥٥﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرَكُمُ مِنْ قَوْمٍ عَسَى

أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِنْ نِسَاءِ عَسَى أَن يَكُنَّ خَيْرًا

مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الإِسْمُ

الْفُسُوقُ بَعْدَ الإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hucurat /9 – Eğer müminlerden iki topluluk birbirleriyle vuruşursa, onların aralarını bulun.

Buna rağmen biri öbürüne saldırırsa, bu saldıran tarafla, Allah'ın emrine dönünceye kadar siz de vuruşun. Döndüğü takdirde aralarını hakkaniyetle düzeltin ve hep âdil olun, çünkü Allah âdil davrananları sever.

Hucurat /10 – Müminler sadece kardeşlerdir. O halde ihtilaf eden kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki O'nun merhametine nail olasınız.

Bu âyet, dünyanın neresinde olursa olsun müminleri kardeş olarak ilan etmektedir. Ashabdan Cerir b. Abdullah, Hz. Peygamberin, kendisinden şu üç şeyi yapmak üzere biat istediğini bildirir: "Namaz, zekât ve bütün müslümanların hayrını isteme (nasihat)." "Müslümana kötü söz söylemek fâsiklık, onunla savaşmak küfürdür" (hadis-i şerif). "Müslüman müslümanın kardeşidir; ona zulmetmez, onu desteğinden mahrum bırakmaz. Bir kimse için müslüman kardeşini hakir görmek kadar büyük bir kötülük yoktur." (hadis-i şerif)

Hucurat /11 – Ey iman edenler! Sizden hiçbir topluluk bir başka toplulukla alay etmesin. Ne mâlum? Belki alay edilenler edenlerden daha hayırlıdır.

Kadınlar da başka kadınlarla alay etmesin. Belki de alay edilenler edenlerden daha hayırlıdır.

Birbirinizi, (daha doğrusu kendilerinizi) karalaymayın.

Birbirinize kötü lakaplar takmayın.

İman ettikten sonra insanın adının kötüye çıkması, fâsik damgası yemesi ne fena bir şeydir!

Kim tövbe etmezse işte onlar tam zalim kimselerdir. [104,1; 68,11; 4,29] {KM, Efeslilere 5,3}

Hucurat /12 – Ey
iman edenler! zandan çok sakının. Çünkü zanların bir kısmı günahıdır.

Birbirinizin gizli hallerini araştırmayın. Kiminiz kiminizi gıybet etmesin.

Hiç sizden biriniz ölmüş kardeşinin cesedini dişlemekten hoşlanır mı?

İşte bundan hemen tiksindiniz!

Öyleyse Allah'ın azabından korkun da bu çirkin işten kendinizi koruyun. Allah tevvabdır, rahimdir (tövbeleri kabul eder, merhamet ve ihsanı boldur).

Zannın çeşitleri vardır. Hüsnüzan kısmı makbul olup müminin Allah, Resulü, müminler ve aksine sebep olmadıkça bütün insanlar hakkında beslemesi gerekir. Bazan başka çare kalmayınca zanna dayanarak hüküm verme ihtiyacı olur.

Günah olan kısım ise, insanlar hakkında haksız yere suizan besleyip onlar hakkında iyi tarafa değil de kötü tarafa yorumlar yapmaktır.

Tecessüs, insanların gizli hallerini araştırmak, keza onların gıybetini yapmak da bu ayetle şiddetle yasaklanmıştır. Gizli halleri araştırmak fertlere olduğu gibi devlet yetkililerine de haramdır. "İdareci halkın mahrem ve gizli hallerini araştırsa onların ahlakını ve düzenlerini bozar." (hadis-i şerif).

Hucurat /13 – Ey
insanlar! Biz sizi bir erkekle bir kadından yarattık.

Birbirinizi tanıyıp sahip çıkmanız için milletlere, sülâlelere ayırdık.

Şunu unutmayın ki Allah'ın nazarında en değerli, en üstün olanınız, takvâda (Allah'ı sayıp haramlardan sakınmada) en ileri olanıdır.

Muhakkak ki Allah herşeyi mükemmelen bilir, her şeyden hakıyla haberdardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
49-Hucurat Süresi	/													Yaprak 08B			Cüz 26			Süre 49			Sayfa 516							
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ

٥١٦

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ

وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ

لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ

شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَى كُمْ إِنَّ

اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۗ قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ

قُولُوا اسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا

اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يُلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ

يَزْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۗ قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

عَلِيمٌ ۗ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ

اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۗ إِنَّ

اللَّهُ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Hucurat /14 –
Bedeviler "iman ettik" dediler. De ki: "Siz iman etmediniz, lakin "İslâm olduk, size inkiyad ettik" deyiniz.

Zira iman henüz kalblerinize girmiş değildir.

Eğer Allah'a ve Resulüne itaat ederseniz, sizin emeklerinizden hiçbir şeyin mükâfatını eksiltmez. Yaptığınızı zayi etmez. Gerçekten Allah gafür ve rahimdir (mağfiredir, merhameti ve ihsanı boldur).

Burada genel olarak bedeviler kasdedilmeyip sadece, İslâm'ın kazandığı zaferlerden çıkar sağlamak isteyen birkaç bedevî kabile kasdedilmiştir.

Hucurat /15 –
Müminler ancak o kimselerdir ki Allah'ı ve resulünü tasdik eder ve sonra da hiçbir şüpheye düşmezler,

Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla mücadele ederler. İşte imanına bağlı, gerçek müminler bunlardır.

Hucurat /16 – De
ki: "Dindarlık derecenizi siz mi Allah'a bildireceksiniz? Allah sanki bunu bilmiyor da sizin iddianıza mı bakacak?

Halbuki Allah bunu bildiği gibi, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Evet, Allah herşeyi hakıyla bilir."

Hucurat /17 –
İslâm'a girmelerini sana minnet ediyorlar. Onlara de ki: "Müslümanlığınızı bana minnet etmeyin. Asıl size iman yolunu gösteren Allah size minnet eder, eğer iman iddianızda samimi iseniz!"

Hucurat /18 –
Muhakkak ki Allah göklerin ve yerin gaybını bilir. Bütün bunları bilen Allah, sizin yaptığımız her şeyi de elbette görür

50-KAF SÜRESİ

Mekki olup, 45 âyettir. İsmi, birinci âyette geçen ve huruf-i mukattaa kabilinden olan *Kâf* harfinden almıştır. Bu süre, kainatta bulunan ve Allah Teâlâ'nın üstün kudret ve hikmetine delâlet eden bazı varlıklardan bahseder, bunları yapanın, mahşerde insanları diriltmeye de kadir olduğunu bildirir. Dini yalan sayan bazı eski kavimlerin âkıbetlerini hatırlatır. Cuma, bayram ve bazan sabah namazlarında bu sürenin Hz. Peygamber (a.s.) tarafından okunduğu nakledilmektedir.

حزب

Bismillâhırrahmânırrahîm **Kaf/1** – Kâf. Şanlı şerefli Kur'an hakkı için.

Kaf/2- Kaf/3 – Doğrusu, onlar, kendilerinden birinin, uyarı irşad etmek için gelmesine şaşırıldılar da kâfirler: "Bu, ne tuhaf şey!" dediler. "Biz ölüp de toprak olduktan sonra mı dirileceğiz? Bu, aklın alamayacağı kadar uzak bir ihtimal!" [10,2]

Kaf/4 – Biz toprağın, onların bedenlerini hücre hücre nasıl çürüttüğünü tafsilatıyla biliriz. Zaten yanımızda herşeyin kayıtlı olduğu şaşmaz bir sicil vardır. **Kaf/5** – Bilakis onlar, kendi önlerine kadar gelen gerçeği yalan saydılar.

Artık onlar kararsızlık ve perişanlıklar içindedirler.

Kaf/6 – Hiç üzerlerindeki göğe bakmazlar mı?

Bakıp da Bizim onu nasıl sağlamca bina ettiğimizi, onda en ufak bir çatlaklık, dengesizlik olmadığını düşünmezler mi? [67,3-4] Gökyüzü âlemi akıllara durgunluk verecek derecede geniş ve muazzamdır. Dünyamızdan yüzbinlerce defa daha büyük gezegenler uzayda top gibi, saniyede birkaç kilometre hızla yülerler. Güneş sistemi samanyolu galaksisinin bir köşesine sıkışmış küçük bir yer işgal eder. Oysa daha başka bir milyon kadar galaksi mevcuttur. Bunları yaratıp varlıkta tutan muazzam kudretin ilkin yoktan yaratmış hayatı, ölüm uykusundan sonra diriltmeye gücü yetmez olur mu?

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
50-Kaf Süresi	/													Yaprak 09A						Cüz 26			Süre 50			Sayfa 517									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥١٧

سُورَةُ ق

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِیْدِ ۝ بَلْ عَجِبُوْا اَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ

هٰذَا شَیْءٌ عَجِیْبٌ ۝ اِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۙ ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِیْدٌ ۝ قَدْ عَلِمْنَا

مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ حَفِیْظٌ ۝ بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ

لَمَّا جَاءَهُمْ فَیْ اَمْرِ مَّرِیْجٍ ۝ اَفَلَمْ یَنْظُرُوْا اِلَى السَّمٰوٰتِ فَوْقَهُمْ

كَيْفَ بَنٰیْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ۝ وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا

وَالْقٰیْنٰفِیْهَا رَوٰسِیْ وَانْبَتْنَا فِیْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِیْجٍ ۝ تَبْصِرَةٌ

وَذِكْرٌ لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِیْبٍ ۝ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمٰوٰتِ مَاءً مُّبٰرًا ۙ كَا فَاَنْبَتْنَا

بِهَ جَنٰتٍ وَحَبَّ الْحَصِیْدِ ۝ وَالنَّخْلَ بِاسْقٰتٍ لِّهَا طَلْعٌ نَّضِیْدٌ ۝

رِزْقًا لِلْعِبَادِ ۙ وَاٰخِیْنٰنَا بِهٖ بَلَدَةً مِّیْنًا ۙ كَذٰلِكَ الْخُرُوْجُ ۝ كَذَّبَتْ

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَاَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُوْدُ ۝ وَعَادُوْا وَفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ

لُوطٍ ۙ وَاَصْحَابُ الْاَیْكَةِ وَقَوْمٌ تُبَعِّ كُلُّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ

وَعِیْدٌ ۝ اَفَعِیْنٰ بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ ۙ بَلْ فِيْ لُبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِیْدٍ ۝

Kaf/7 – Yeri de döşedik, oraya dengeyi sağlayacak ağır baskılar, sabit ulu dağlar yerleştirdik. Orada, gönüller, gözler açan her çeşit bitkiden çiftler bitirdik. [51,49; 36,36]

Kaf/8 – Bütün bunları, Allah'a yönelecek her kula Yaradanın kudretini hatırlatması, dersler veren birer basiret nişanesi ve ibret numunesi olması için yaptık.

Kaf/9- Kaf/10 – Gökten bereketli bir su indirdik. Onunla bahçeler ve biçilen ekinler, salkım salkım meyveleriyle ulu hurma ağaçları yetiştirdik.

Kaf/11 – Bütün bunlar kullarımıza rızık vermek içindir.

Hem o su ile ölü toprağa hayat verdik.

İşte ölmüş insanların mezarlarından çıkışı da böyle olacaktır. [40,57; 46,33; 41,39]

Kaf/12- Kaf/14 – Onlardan önce Nüh halkı, Ashab-ı Ress, Semüd, Âd, Firavun halkları.

Lût'un hemşehrileri, Ashab-ı Eyke ve Tübbâ halkı da hakkı yalanladılar.

Evet onların hepsi peygamberleri yalancı saydılar da tehdidime müstehak oldular, azaba çarpıldılar.

Arap kaynaklarında Ress adında iki yer bilinmektedir. Biri Necd, diğeri Hicazın kuzeyinde olup birincisi daha meşhurdur.

Kaf/15 – Biz ilkin yoktan yaratmadan bir âcizlik, becerisizlik mi gösterdik ki bu tekrar yaratmada acze düşelim?

Hayır! Öyle değil, onlar da böyle olmadığını bilirler. Ama yine de onlar bu yeniden yaratılıştan (dirilmeden) şüphe içindedirler. [30,27]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kaf/16 – İnsanı Biz yarattık. Onun için, nefsinin kendisine neler fısıldadığını, neler telkin ettiğini de Biz pek iyi biliriz.

Çünkü Biz ona şahdamarından daha yakınız.

Kaf/17- Kaf/18 – Zaten onun sağında ve solunda yerleşmiş iki kayıtçı vardır.

Ağızdan çıkan bir tek söz olmaz ki yanında, bu iş için hazırlanmış gözcü olmasın, onun söylediğini ve yaptığını kaydetmiş olmasın.

[82,10-12]

İnsanlar yirminci asırda sesleri ve görüntüleri kaydeden nice aletler geliştirdiler. Bu aletler Allah'ın kâinata zerrelere yaptırdığı kayıt işlemini tesbit etmeye çalışmaktadırlar. Allah'ın melekleri bu aletlere muhtaç değildiler. İnsanın kendi vücudu ve çevresindeki şeyler, onun bütün yaptıklarını ve konuştuklarını en ince ayrıntıları ile kaydeden bir kamera veya teyp gibidir. Kıyamet günü, kendi kulağı ile dünyada söylediklerini işitecek ve yaptıklarını gözleriyle görecektir.

Demek Allah kullarına sırf kendi ilmine göre muamele etmeyecek, bilakis adaletin: iddia, delil, inkâr, şahit, savunma gibi bütün şartlarını yerine getirecektir.

Kaf/19 – Vakti geldiğinde ölüm sekeratı başlayınca, can çektiği sırada insana “İşte denir, senin en çok nefret edip kaçtığın şey!”

Kaf/20 – Sûra üfürülür kalk borusu çalar. İşte bu da tehdit edilen azabın günüdür.

Kaf/21 – O gün herkes beraberinde bir muhafız, bir de şahit olarak üçüce Divana gelir.

Kaf/22 – Allah ona buyurur: “Sen bundan gafflet içindeydin. İşte gözünün önünden perdeyi kaldırdık, şimdi artık gözün pek keskindir!” [19,38; 32,12]

Kaf/23 – Yanındaki arkadaşı “İşte! der, onun defteri! Her ne yapmışsa, burada yazılı!”

Yanındaki arkadaşı, bazı müfessirlere göre şahit melektir.

Kaf/24- Kaf/26 – Allah muhafızla şahide veya cehennem görevlisi iki meleğe: “Atın! buyuracak, atın cehennem, her nankör, inatçı kâfiri: Hayra mani olan, haddi aşır azan, şüpheye dalan! Allah'ın yanısıra başka bir tanrı benimseyeni! Atın onu o çetin azaba!”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
50-Kaf Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprğa git

Yaprak 09B

Cüz 26

Süre 50

Sayfa 518

سُورَةُ ق

٥١٨

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ

حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ

بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ

هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ

هَذَا مَالِدَىٰ عَتِيدٌ ﴿٢٣﴾ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَنَاعٍ

لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَالْقِيَاءُ

فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَّغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ

فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيْهِ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾

مَا يَبْدُلُ الْقَوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ

هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

غَيْرِ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَذَا مَا تُوَعَّدُونَ لِكُلِّ آوَابٍ حَفِيفٍ ﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِيَ

الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ

ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

Hayır; bazan mal, bazan iyilik mânasına kullanılır. Burada her ikisi de mümkündür. O şahsın, malından Allah'ın ve kullarının haklarını vermediğini ifade eder. Yahut hayır ve iyilikten, hem kendisini hem de başkalarını engellediği mânasına gelir.

Kaf/27 – Yanındaki arkadaşı: “Ya Rabbi, der, onu ben saptırmadım, kendisi zaten haktan iyice uzak bir sapıklık içinde idi.”

[14,22]

Yanındaki arkadaşı şeytan onun cehenneme atılacağına anlayınca böyle diyecektir.

Burada sıyaktan Allah'ın mahkemesinde bu iki yoldaşın birbirini suçladıkları anlaşılmalıdır. Anlaşılan kâfir insan şeytan arkadaşının kendisini saptırdığını ileri sürünce o, bu cevabı vermektedir.

Kaf/28, Kaf/29 –

“Çekişmeyin huzuruma! buyurur Allah. Çünkü Ben daha önce gelecek tehlikeyi size bildirmiştim. Benim verdiğim kararlar değişirtilmez. Ben, kullarıma asla zulmetmem!”

Kaf/30 – O gün

cehenneme Biz:

“Doldun mu, dedikçe

O: “Daha yok mu?”

diye iştahını dile getirir.

{KM, Süleymanın

Meseleleri 30, 15-16}

Kaf/31 – Cennet de

takvâ sahiplerine

yaklaştırılır.

Kaf/32- Kaf/33 –

Onlara: “İşte, denilir,

buydu size vaad edilen

mükâfat. Hakka

yönelen, koruması

gereken her şeyi

koruyan, insanların

görmediği yerlerde bile

Rahmana hep saygılı

olan ve daima Rabbine

dönen bir gönül ile

gelen herkese bu

mükâfat vardır.

“Rahmanı görmediği halde

O'na saygı duyan” mânası

da mümkündür. “O'nun

Rahman olduğunu

bilmesine rağmen,

rahmetine güvenerak günah

işlemedi, O'na saygısızlık

etmedi” inceliğini

düşündürmesi de

mümkündür.

Kaf/34 – “Haydi

selamete girin oraya,

bugün artık ebediyet

günüdür.”

Kaf/35 – Orada onlara

istedikleri her şey

verilir. Nezdimizde

bundan da fazlası

vardır. [10,26]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kaf/36 –

Kendilerinden önce Biz öyle nesiller helâk ettik ki onlar, bunlardan daha güçlü kuvvetli idiler. Hakimiyetlerini yaymış, şehir şehir dolaşmış, “emr-i Haktan, ölümden kaçıp kurtulacak bir yer yok mu?” diye her tarafı delik deşik etmişlerdi, ama hep eli boş dönmüşlerdi.

Kaf/37 – Elbette bunda, içinde bir kalb taşıyan veya zihnini derleyip toplayarak can kulağıyla dinleyen kimseler için alacak bir ders vardır.

Kaf/38 – Biz gökleri, yeri, ikisinin arasındaki bütün varlıkları altı günde yarattık da Bize en ufak bir yorgunluk dokunmadı. [46,33; 40,57]

Kaf/39 – O halde sen onların söylediklerine karşı sabret. Gerek güneşin doğuşundan, gerek batışından Ö'nce Rabbinde hamd ederek ibadet et.

Kaf/40 – Geceleyin de, secdelerin peşinden de Ona ibadet et. [17,79]

Secdelerin peşinden yapılan tesbihattan maksat, namazdan sonra yapılan zikir ve tesbihat olabilir. Farzdan sonra kılanan nafile namazlar da olabilir. Hz. Peygamber (a.s.) her namazdan sonra fakirlerin 33'er kere *sübhaneallah, el-Hamdülillah* ve *Allah'u ekber* zikrine devam etmekle zenginlerin Allah yolunda harcamaları elde ettikleri yüksek dereceleri kazanacaklarını bildirmiştir.

Kaf/41 – Münâdinin yakın bir yerden sesleneceği güne kulak ver.

Kaf/42 – Bütün insanların o sayhayı kesin ve gerçek olarak işitecekleri güne kulak ver. İşte o gün mezarlarından kalkış gündür.

Kaf/43 – Muhakkak ki hayatı veren de, hayatı alıp öldüren de Biziz.

Evet, herkes Bizim huzurumuza dönecektir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
50-Kaf Süresi	51-Zariyat Süresi										Yaprak 10A					Cüz 26					Süre 51			Sayfa 519											
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا

فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ لَهُ

قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ

﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ

وَقَبْلِ الْعُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ

يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ

ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَاللَّيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ

تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكُمْ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ

بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿٣﴾

فَالْمُقَسَّمَاتِ أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٍ ﴿٥﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kaf/44 – Yerin yarılıp kendilerinin büyük bir hızla mahşer meydanına koşacakları gün, mutlaka gelecektir. Bu diriltip mahşere toplama Bize göre çok kolaydır. [54,50; 31,28]

Kaf/45 – Biz onların aykırı iddialarını pek iyi biliyoruz, ama sen onları kuvvet kullanarak imana getirecek bir zorba değilsin. Sen sadece uyarıcı bir elçisin.

Senin yapacağın iş, sadece tehdidinden endişe edecek kemseleri Kur'an ile irşad etmektir. [13,40; 88,21-22; 2,272]

51-ZARİYAT SÜRESİ

Mekke'de nâzil olmuştur. 60 âyettir. Adını ilk âyetinde geçen kelimeden almıştır. Bu sûre-i şerife kâinatta cereyan eden bazı muazzam işlere veya onlara müvekkel kılanın melaikeye dikkat çekip, kasem ederek başlar.

Kur'an'ın ilk muhatapları olan Mekkelilerden birçoğunun dini yalanladıklarını, onların dünya ve ahiretteki akibetlerini, diğer taraftan müminlerin istikbalini, daha sonra Allah'ın kudret, hikmet ve birliğine dair bazı delilleri, bazı resüllerin kısa kıssalarını ele alır, cin ve insan yaratılışının esas maksadının kulluk olduğunu bildirerek sona erer.

Bismillâhırrahmânirrahîm

Zariyat/1 – O tozutup savuran (rüzgârlara)

Zariyat/2 – Yağmur yüklenen bulutlara,

Zariyat/3 – Kolayca akıp giden (yıldızlar, bulutlar vb) şeylere,

Zariyat/4 – Emirleri, rızıkları, yağmurları vb. şeyleri taksim eden melekere yemin ederim ki:

Zariyat/5 – Size vaad olunan diriliş elbette gerçekleşir.

Zariyat/6 – İşlerin karşılığı da mutlaka alınacaktır.

Zariyat/7- Zariyat/8 – Yollarla, yörelerle dolu gök hakkı için! Siz tam bir çelişki içindedir.

Zariyat/9 – Oysa bu davetten, ancak akıl çarpılmış olan kimse çevriliş vazgeçebilir. Dünyadaki insanların farklı inançlarından bahsederken gök yüzünün çeşitli yollarına ve yörelerine yemin edilmesi, bir benzetme yapma gayesine de yönelik olabilir. Yani gökte yıldız kümeleri ve bulutlar nasıl farklı farklı ise, siz yerdaki insanlar da çeşit çeşit inançlara sahipsiniz. Demek ki insanlara gerçeği bildiren vahyin gelmesi mutlaka gereklidir.

En ufak zerreden en büyük güneşlere kadar her şeyin nizama bağlı olduğu bir kâinata, insan gibi bir varlığın nizamsız kalması nasıl mümkün olabilir? Her şey birçok gayeye göre yaratılmışken insan gibi mükemmel varlığın gayesiz, başboş kalması nasıl mümkün olabilir?

Burada şöyle bir incelik vardır: Ahireti inkâr edenler "çürüyüp, toz toprak olacağız, zerrelere havada uçacak bundan sonra bedenimiz nasıl olur da birleşebilir?" diyorlardı. Oysa dünyadaki sular güneşin ısıyla buharlaşarak zerrelere halinde bir araya gelip sıkışmış bulutlar oluşturmakta sonra yeryüzüne damlalar halinde geri dönmektedirler. Her gün bunları gerçekleştiren ilâhî kudretin insanların vücutlarının dağılmış zerreciklerini hava, su ve toprağın içinden toplayıp bir araya getiremeyeceği iddia edilebilir mi? Toz zerrecikleri, su buharları ve yağmur bulutlarından bahseden ilk üç âyet, buna işaret eder gibidir.

Zariyat/10- Zariyat/12 – O kahrolası yalancılar sarhoşluk ve cehalet içinde ne yaptıklarını bilmeden atıp tutarlar. Bir de alay ederek: "Ne zaman o hesap günü?" diye sorarlar. **Zariyat/13** – O gün, onların ateşin üzerinde fokurdayacakları gündür!

Zariyat/14 – Onlara: "Tadın bakalım fitnenizi, tadın dünyada kaynatığımız fitne ateşinin neticesini! İşte gelmesi için can attığınız azap!" denilir.

Zariyat/15 – Ama müttakiler bahçelerde, pınar başlarındadırlar.

Zariyat/16 – Rablerinin kendilerine verdiği mükâfatları almaktadırlar. Çünkü onlar, daha önce dünyada iyi davranan kimselerdir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
51-Zariyat Süresi	Yaprak 10B										Cüz 26					Süre 51					Sayfa 520													
Bu Cüz Yaprığa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الذَّارِيَّاتِ

٥٢٠

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۙ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ۙ يُؤْفِكُ عَنْهُ

مَنْ أْفِكٌ ۙ قُتِلَ الْخَرَّ أَصُونٌ ۙ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ۙ

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ۙ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۙ ذُوقُوا

فِتْنَتَكُمْ ۙ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۙ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي

جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۙ آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ ۙ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ

مُحْسِنِينَ ۙ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۙ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ

يَسْتَغْفِرُونَ ۙ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۙ وَفِي

الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ۙ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۙ وَفِي

السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۙ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ

مِثْلَ مَا أَنْتُمْ تَنْطِقُونَ ۙ هَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ ضَيْفِ ابْنِ رَبِّهِمِ الْمُكْرَمِينَ ۙ

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۙ قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ۙ

فَرَاعَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعَجَلٍ سَمِينٍ ۙ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ ۙ قَالَ

أَلَا تَأْكُلُونَ ۙ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۙ قَالُوا لَا تَخَفْ ۙ وَبَشَّرُوهُ

بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۙ فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ

عَجُوزٌ عَقِيمٌ ۙ قَالُوا كَذَلِكَ ۙ قَالَ رَبُّكَ ۙ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۙ

Zariyat/17 – Geceleleri pek az uyurlardı.

Zariyat/18 – Seher vakitleri istişfar ederlerdi.

Zariyat/19 – Mallarında isteyenlerin ve yoksulların hakkını ayırırlardı.

Zariyat/20-Zariyat/22 – Yeryüzünde kesin inanmak isteyenler için birçok deliller vardır.

Bizzat kendi varlıklarınızda da böyle deliller vardır. Hâla görmeyecek misiniz?

Gökte de hem rızkınız (rızkınızın vesileleri), hem de size vaad olunan cennet vardır.

Zariyat/23 – Göğün ve yerin Rabbinde yemin olsun ki bu vaad, tıpkı sizin konuşmanızın sabit olduğu gibi bir gerçektir.

Zariyat/24 – Sahi, İbrâhimin şerefli misafirlerinin gelişlerinden haberin oldu mu?

Zariyat/25 – Onlar yanına varınca: "Selam!" dediler. O da: "Size de Selam!" diye cevap verdi, ama içinden: Bunlar tanımadığım kimseler, hayırdır inşaallah!" dedi. [15,51; 4,86; 11,69]

Zariyat/26- Zariyat/27 – Onlara yemek getirmek için gizlice ailesinin yanına geçti ve semiz bir dana kebabi getirdi. Onlerine koyup "buyurmaz mısınız?" diye ikram etti. [11,69] {KM, Tekvin 18. bölüm}

Zariyat/28 – O sırada onlardan yana içine bir korku düştü. "Korkma!" dediler ve ona büyüdüğünde âlim olacak bir çocuklarının dünyaya geleceğini müjdelediler. [11,70-73; 15,52]

Zariyat/29 – Evin öbür köşesinden bunu duyan eşi, elini yüzüne vurarak: "Vay başıma gelene! Ben kısır bir kocakarı iken mi doğuracağım!" diye çığlık attı.

Zariyat/30 – Onlar, hanımına: "Evet, Rabbin böyle buyurdu, dediler. O, tam hüküm ve hikmet sahibidir, her şeyi hakkıyla bilir."

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Zariyat/31 – İbrâhim: “Peki sizin gelişinizin asıl sebebinin öğrenebilir miyim ey değerli elçiler?” dedi.

Zariyat/32- Zariyat/34 – “Biz” dediler, “suçlu bir gruhun, haddini aşanların tepelerine, çamurdan pişirilip de Rabbinin nezinde damgalanmış taşları indirmek için görevlendirildik.”

Zariyat/35 – Derken, oradaki müminleri şehirden çıkarma emrini verdik.

Zariyat/36 – Ama orada, bir hane dışında, müslüman aile bulamadık.

Zariyat/37 – Ve öyle acı bir azaptan korkanlar için, orada bir âlâmet bıraktık. Burada Ölü Deniz (Lût Gölü) kased edilmektedir. Bu gölün güney kısmı, büyük bir felâketin izlerini bu gün bile taşımaktadır. Uzmanların tahminlerine göre Lût kavminin büyük şehri, şiddetli depremden dolayı yer altına gömülmüş, üzerini de Lût gölünün suları basmış olmalıdır. Batma zamanı da, M.Ö. ikibin yıl kadar öncesine yerleştirilmektedir ki bu da Hz. İbrâhim ve Hz. Lût (a.s.)’ın yaşadığı zamana rastlamaktadır.

Lût gölünün “Ellisan” adlı yarımada görünümündeki bölümü güneyde bulunmakta ve daha sonra meydana geldiği anlaşılmaktadır. Eski Lût gölünün bu yarımadaın kuzeyine kadar görülen tarihi kalıntıları, güneydeki kalıntılardan çok farklıdır. İşte bundan dolayı, önceleri güney kısmının bu göl yüzeyinden yüksekte olduğu, daha sonra batarak o gölün altına gömüldüğü tahmin edilmektedir.

Zariyat/38 – Mûsâ’nın olayında da alınacak dersler vardır. Onu âşikâr bir delille (mûcize) ile Firavun’a göndermiştik.

Zariyat/39 – O vargücüyle ve bütün ordusuyla sırtını çevirdi ve “Mûsâ, ya bir büyücü, ya da bir delidir” dedi.

Zariyat/40 – Biz de hem onu, hem ordularını yakalayıp denizin dibine geçiriverdik.

Boğulurken, pişmanlıkla kendi kendini kıyıyordu.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
51-Zariyat Süresi	/											Yaprak 01A					Cüz 27					Süre 51					Sayfa 521									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

٥٢١

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ

مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ

لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا

غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ

الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

فَتَوَلَّى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَا هُوَ وَجُنُودَهُ

فَنَبَذْنَا هُمُومًا فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ

الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّيْمِ

﴿٤٢﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّاعِقَةَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ

وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمِ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا

فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ

تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

Zariyat/41 – Âd halkında da alınacak dersler vardır. Onlara da ortalığı kasıp kavuran köklerini kurutan bir kasırga gönderdik.

Zariyat/42 – Bu rüzgâr, uğradığı her şeyi derhal kül gibi savuruyordu.

Zariyat/43 – Semûd ahalisinde de böyle alınacak ibretler vardır.

Onlara da “Bir süre hayattan zevk alın bakalım!” denilmişti.

Zariyat/44 – Onlar Rab’lerinin emrinden uzaklaşıp azıtınca kendileri baka baka, o müthiş yıldırım onları çarpıverdi.

Zariyat/45 – Oldukları yerde çöke kaldılar, ne doğrulabildiler, ne de yardım gördüler.

Zariyat/46 – Daha önceleri de Nûh’un halkını helâk etmiştik.

Çünkü onlar da din yolundan çıkmış kimselerdi.

Zariyat/47 – Göğü Biz çok sağlam bir şekilde bina ettik, onu genişleten Biziz.

Çünkü Biz geniş kudret ve hakimiyet sahibiyiz.

Mâsiin: Geniş güç ve kudret sahibi mânasına olduğu gibi “genişleten” mânasına da gelir. Allah’ın bu büyük kainatı bir kere yaratıp bırakmadığını, bilakis onu devamlı olarak genişlettiğini gösterir. 20. yüzyılda bulunan “kainatın genişlemesi” düşüncesi, evrenin sonlu bir büyüklüğe sahip olmasına rağmen, alan olarak sürekli genişlediğini ifade eder.

Zariyat/48 – Yeryüzünü de Biz döşedik, bakınız Biz ne de güzel döşedik!

Zariyat/49 – Her şeyi de çift yarattık ki düşünüp ders alınız.

[36,36; 43,12]

Zariyat/50 – “O halde, Allah’a kaçın, çabuk Allah’ın himayesine koşun. Zira ben Onun tarafından, sizi uyarmak için gönderilen âşikâr bir elçiyim.”

Bu âyette Allah Teâla,

Peygamberinin dili ile bu hitabı yapmaktadır. Mesela

Fatiha süresinde de bu durum vardır. Fatihanın baş tarafında gizli bir “de ki:”

fiili bulunur; zira o ifadeler kulların söylemesi matlub olan sözlerdir. Kur’an’ın

daha başka yerlerinde de bazan meleklere, bazan peygamberlere ait sözlerin Allah’a izafe edildiği

görülmür. Sözlün akışından kime ait olduğu anlaşılır.

[Bkz. 19,64-65; 37,159-167; 42,10; 51,57-58]

Zariyat/51 – Sakın Allah’ın yanısıra başka mabud icad etmeyin. İşte ben O’nun tarafından, sizi uyarmak için gönderilen aydınlatıcı bir elçiyim.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Zariyat/52 – İste böyle... Senin hemşehirlilerinden önceki mümetlere ne zaman bir elçi geldiyse mutlaka ona muhatapları büyüücü veya deli dediler.

Zariyat/53 – Birbirlerine tavsiye mi ettiler, aralarında anlaşılabilir mi ki hep aynı şeyleri söylediler? Hayır, böyle bir tavsiye yok ama, onlar azgınlıkta müşterekler. İşte ondan böyle söylediler.

Zariyat/54 – Sen de onlardan yüz çevir, yeterince onlara hakkı anlatmaya çalıştığın artık bundan ötürü seni kimse ayıplayamaz.

Zariyat/55 – Bununla beraber yine de hatırlatıp öğüt ver. Zira gerçeği hatırlatıp nasihatla bulunma, inananlara ve inancaklara fayda verir.

Zariyat/56 – Ben cinleri ve insanları sırf Beni tanıyıp yalnız Bana ibadet etsinler diye yarattım.

Burada Allah, Allah'tan başka nesnelere şerik sayan insanları ve cinleri azarlayarak "Ben onları başkalarına kulluk etsinler diye değil, Bana ibadet etsinler diye yarattım." diyor. Bütün kainatı yarattığı halde onlardan sadece ikisinin ele alınmasının sebebi şudur: Kainattaki bütün varlıklar Allah'a itaat ve ibadet içindedirler. Fakat irade ve tercih hakkı insanlarla cinlere verilmiştir. Bunların başka nesnelere yönelip şirk koşmalarını önlemek gerekir.

Zariyat/57- Zariyat/58 – Onlardan nafaka istemiyorum, beni yedirip beslemelerini de istemiyorum. Asıl bütün mahlûkların rızıklarını veren, kâmil kuvvet ve tam iktidar sahibi olan Allah Teâlâdır.

"Nafaka istemiyorum" buyruğundan maksat şudur: Dünya efendilerinin, hizmetçilerinden faydalanmaları gibi, onların hizmetleriyle imkânlarını artırmam söz konusu değildir."

Zariyat/59 – Muhakkak ki şimdiki zalimlerin de, daha önceki meslekdaşlarının payı gibi, bir azap payı vardır. Acele etmelerine hiç gerek yok, nasılsa ona kavuşacaklar!

Zariyat/60 – Ama tehdit olundukları o gün de gelince, çekeceklerinden dolayı vay o kâfirlerin haline!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
51-Zariyat Süresi	/	52-Tur Süresi											Yaprak 01B					Cüz 27			Süre 52			Sayfa 522												
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الطُّورِ ۵۲

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ

أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾ أَتَوَصَّوَابِهِمْ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَٰغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ

فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْ فَإِنَّ الدِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ

مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ

ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ

فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

سُورَةُ الطُّورِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالتُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ

مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَمُورًا ﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ

يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَدْعُونَ

إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٣﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ ﴿١٤﴾

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

52-TUR SÜRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 49 âyettir. Süre Hz. Müsâ (a.s.)'ın ilahî tecellilere mazhar olduğu dağa işaretler taşlar ve Kur'an'ın da Nur dağındaki vahiyile başladığına imâ edilirdi. Bu süre, müşriklerin vahiy gerçeği karşısında nasıl suskunlaşıp bocaladıklarını, çelişkili değerlendirme ve ithamlarla güllük duruma düştüklerini pek etkili bir tarzda ortaya koyar. Süre Kıyameti müteakip kâfirlerin cezasından, daha geniş olarak müminlerin cennet hayatından bahseder. Daha sonra, hakka karşı çıkanların hüsrana uğrayacaklarını vurgular.

Bismillâhırahmânırahîm

Tur /1 – Tur'a (o dağa) Tur : Ashında dağ anlamına cins ismi olup eliflamalı olduğundan Hz. Müsâ'ya risalet verilen dağ anlaşılır.

Tur /2- Tur /3 – İnce deri üzerine yazılmış o kitaba.

Tur /4 – Beyt-i Ma'mûr'a

Beyt-i Ma'mûr: Devamlı surette ziyaret edenlerle şenlenen Kâbe'dir. Birçok müfessire göre ise Hz. Peygamber (a.s.)'ın miraç gecesi gördüğü, gök ahâlisî tarafından devamlı tavaf, ziyaret ve ibadet mahallî olan bir mâbed kasedilmektedir. Her ikisini de kapsayabilir.

Tur /5 – O pek yüksek tavan, gök kubbe.

Tur /6 – Ağzına kadar dolu okyanusa yemin olsun ki:

Deniz'in sıfatı olan "mescur" için: ateşle dolu, hapsedilmiş, kaynayıp taşan, dalgalı gibi mânalarda verilmiştir.

Tur /7 – Rabbinin cezası mutlaka vuku bulacaktır.

Tur /8 – Onu önleyecek hiç bir kuvvet yoktur.

Tur /9 – Gün gelecek, gök şiddetle çalkalanacak.

Tur /10 – Dağlar sür'atle yürüyecekler.

Tur /11 – O gün, hakkı yalan sayıp Peygambere yalancı diyenlerin vay hallerine!

Tur /12 – Onlar ki daldıkları batıl içinde oynayıp dururlar.

Tur /13 – O gün onlar cehennemle şiddetle itilirler.

Tur /14 – İşte, denilir, alın size yalan saydığınız ateş!

Tur /15 – Haydi söyleyin bakalım, bu da mı sihir, yoksa siz mi görmüymüşsünüz?

Tur /16 – Girin oraya! İster dayanın, ister dayanmayın, artık hepisi bir!

Siz sadece ne yaptysanız onun karşılığını bulacaksınız.

Tur /17 – Müttakiler ise cennetlerde nimet içindedirler.

Tur /18 – Rab'lerinin kendilerine verdikleriyle sefa sürerler. Rab'leri onları yakıcı ateşin azabından korumuştur.

Tur /19- Tur /20 – Ve onlara denilir ki: “Dünyada yaptığınız güzel davranışlardan ötürü: “Yiyin, için, afiyetler olsun!”

Onlar sıra sıra dizilmiş koltuklara yaslanırlar. Kendilerine temiz ve güzel hurileri de eş yaparız. [37,44]

Tur /21 – Kendileri iman edip zürriyetleri de iman ile kendilerinin izinden gidenlerin nesillerini de kendilerine kavuştururuz.

Onların emeklerinden hiçbir şeyin mükâfatını eksiltmeyiz. Onlardan her biri kazandığı güzel neticeleri ile daimdir. [74,38-40; 13,23]

Verdiğimiz mâna Ebu's-Suud'un tercihidir. Müfessirlerin çoğu ise şöyle derler: “Her nefis, kazançları karşılığında bir rehindir.” Allah'ın insana bahsettiği sıhhat, mal, mülk, kabiliyetler âdeta O'nun kullarına verdiği borç durumundadır. Borçlunun teminatı ise kişinin nefsidir. Kim bu nimetleri meşru şekilde kullanıp sevap kazanarak borcunu öderse rehin olan nefisini kurtaracak, aksi halde mahpus kalacaktır.

Tur /22 – Onlara canlarının istediği meyve ve et çeşitlerinden bol bol veririz. [56,20-21] {KM, Matta 8,11; Luka 13,29; Vahiy 19,9}

Tur /23 – Onlar orada meşrubat dolu kadehleri elden ele dolaştırırlar. Bunları içmede ne saçma sapan konuşma olur, ne de günaha girilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
52-Tur Süresi	/													Yaprak 02A			Cüz 27			Süre 52			Sayfa 523														
Bu Cüz Yaprğa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥٢٣

سُورَةُ الطُّورِ

أَفْسِحْرُهُذَآءَمَآنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا

سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ

فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَآكِهِينَ بِمَا آتَيْهِمْ رَبُّهُمُ وَوَقَيْهِمْ

رَبُّهُمُ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

مُتَّكِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّضْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ

آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

وَمَا أَلْتَنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾

وَأَمَدَدْنَا لَهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا

كَأَسَا لَالِغُوا فِيهَا وَلَا تَأْتِيهِمْ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ

كَأَنَّهُمْ لَوْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ

يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنْ

اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَيْنَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ

إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَآهِنٍ

وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ

الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Tur /24 – Etraflarında kendi hizmetlerine tahsis edilmiş, sedef içinde saklı inci gibi pırlı pırlı civanlar dolaşır.

Tur /25 – Birbirlerinin yanına gelip şöyle sorup sohbet etmeye başlarlar.

Tur /26- Tur /27 – Biz dünyada, ailemiz içinde iken sonumuzdan endişe ederdik. Ama şükürler olsun ki Allah bize lütfetti ve bizi, o kavuran ateşten korudu.

Semüm: çok sıcak rüzgâr anlamına gelip cehennemden yükselerek olan yakıcı alevlerin sıcak rüzgârı, vücudun içine işleyen alev mânâsına gelir.

Tur /28 – Çünkü biz daha önce Allah'a dua ve ibadet eder, bizi ateşten korumasını niyaz ederdik. Gerçekten O, berr'dir, rahimdir (hayırların kaynağıdır, merhamet ve ihsanı boldur).

Tur /29 – Ey Resulüm, sen irşad ve nasihatına devam et. Sen Rabbinin ihsanı sayesinde kâfirlerin iddia ettikleri gibi kâhin de değilsin, deli de değilsin.

29-43. bölümünde bu sûre, inkâr ve dalâletin her çeşidini susturan, son derece yoğun, etkili bir hitap harikası ortaya kor. Bedâhetleri, âşikâr gerçekleri inkârcıların tepelerine füzeler gibi indirir. On beş defa “Yoksa?” lafzı ile yapılp pekiştirme ifade eden soru üslubu (istifham-ı inkârî ve teaccubî) ile “nasıl olur da bu gerçekleri reddedebilirsiniz, şaşılr sizin aklınızla!” diyerek şüphenin bütün çeşitlerini çürütür ve her bir cümlede inkâr gruplarından bir bölümünün iddialarının hülasasını iptal eder.

Tur /30 – Ne o, yoksa onlar senin hakkında: “Ne olacak? Şairin biri! Feleğin onun başına neler getireceğini göreceğiz” mi diyorlar?

Tur /31 – De ki: “Bekleyin bakalım! Ben de sizin feci akibetinizi bekliyorum.”

Tur /32 – Akılları mı kendilerinden bunu istiyor,

yoksa onlar azgın bir toplum olduklarından mı böyle yapıyorlar?

Tur /33 – Yahut Kur'an'ı "kendi uydurdu" mu diyorlar?

Hayır! onlar bu iddialarında samimi değiller.

Onların inanmaya niyetleri yok da onun için bu kabil sözler sarfediyorlar.

Vicdanları ağızlarından çıkan bu iddiayı kabul etmez. Zira araplardan bir feridin bütün arapları açiz bırakacak bir eser ortaya koyamayacağı kesin bilirler.

Tur /34 – O halde bu iddialarında tutarlı iseler Kur'an gibi bir söz getirsinler bakalım!

Tur /35 – Onlar bir Yaratan olmaksızın mı yarattıldılar?

Yoksa kendi kendilerini mi yarattılar?

Tur /36 – Yoksa, gökleri ve yeri onlar mı yarattılar?

Hayır, onlar kesin bilgiye ulaşmaya gitmezler.

Tur /37 – Yoksa Rabbinin hazineleri onların mı yanında? Yoksa kâinatı onlar mı yönetiyorlar?

Tur /38 – Yoksa onların yükselmelerini sağlayan bir merdivenleri, kuleleri var da o sayede mi göklerin haberlerini dinliyorlar?

Öyleyse o haber dinleyenleri kim ise, meleklerin sözlerini dinlediğine dair kesin bir delil getirsin!

Tur /39 – Yoksa kız çocukları O'nun da, erkekler sizin mi?

Tur /40 – Yoksa onlardan vahyi tebliğ, risalet ve irşad hizmetlerinden ötürü bir ücret istiyorsun da,

onlar ağır bir borç yükü altında eziliyorlar mı?

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
52-Tur Süresi	/																	Yaprak 02B			Cüz 27			Süre 52			Sayfa 524			
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ الطُّورِ

٥٢٤

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ

بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلَهُ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾ أَمْ خَلِقُوا

مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

بَلْ لَا يُؤْفِقُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيِّرُونَ ﴿٣٧﴾

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعَهُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ

﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ

كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا

يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ

﴿٤٤﴾ فَذَرُهُمْ حَتَّى يَلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي

عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا

دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ

بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Tur /41 – Yoksa gayba dair bilgiler kendilerinin elinin altındadır da, onlar oradan istedikleri tarzda yazıp kopyalıyorlar mı?

Tur /42 – Yoksa onlar bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Şunu bilsinler ki: Asıl kapana kısılacak olanlar, o kâfirler olacaktır.

Tur /43 – Yoksa onların Allah'tan başka bir tanrıları mı var?

Allah onların iddia ettikleri ortaklardan münezze ve yücedir.

Tur /44 – Şayet kendilerinin kötü bir maksatla istedikleri gibi gökten bir parçanın düştüğünü görseler, inatlarından ötürü "Bunlar üst üste yığılmış bulutlardır" derler.

Kendilerine ceza olarak gönderildiğini inkâr ederler.

Tur /45 – O halde sen onları, darbe yiyip çarpılacakları güne kadar kendi hallerine bırak!

Bu âyetin işaret ettiği hadislerin birincisi, Bedir Zaferidir.

Tur /46 – O gün hile ve tuzakları kendilerine asla fayda sağlamaz ve yardım da görmezler.

Tur /47 – Muhakkak ki o zalimlere bundan başka azap da vardır; fakat onların çoğu bunu bilmezler. [32,21]

Tur /48- Tur /49 – Rabbinin hükmü yerine gelinceye kadar sabret. Çünkü Sen Bizim himayemiz altındasın.

Namaza kalktığında Rabbinin hamd ile tenzih et. Geceleyin de, gecenin sonunda yıldızların batışının ardından da Ona ibadet edip tenzih et.

Namaza kalktığında: "Subhanekallahümme ve bi hamdike" demek, mânası mümkün olduğu gibi, "Uykudan kalktığında" veya "herhangi bir meclisten, bir yerden kalktığında" mânasına da gelebilir

53-NECM SÜRESİ

62 âyettir. Mekke'de takriben risaletin 5. yılında inmiştir. Süre adını, birinci âyetinde geçen ve yıldız anlamına gelen necm kelimesinden almıştır. Kur'an'ın vahiy eseri olduğuna, Hz. Peygamberin miracına, onun en yüce mertebelere yükseldiğine, şirkin saçmalığına ve hakikatin galip geleceğine işaret eder. Secde âyeti ihtiva eden sûrelerden ilk nazil olan sûredir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Necm /1 – Kayan yıldızla yemin olsun ki.

Âyette geçen "heva": düşmek, kaymak, inmek, çıkmak mânalarına gelebilirse de, burada inmek anlamı tercih edilmektedir. Çünkü yıldız kavramı ile, Hz. Peygambere inen melek veya Kur'an-ı Kerim arasında güçlü bir ilgi kurulmuştur. Bu meleğin veya Kur'an'ın, yıldız gibi parlak ve ışık verici olduğu anlatılmak istenmiştir. Zira necm'in anlamlarından biri, "Kur'an vahiyinden bir seferde inen bölüm" dür. **Necm /2** – Arkadaşınız Muhammed yanılmadı, sapmadı, aldanmadı. **Necm /3** – O kendi heva ve hevesiyle konuşmuyor. **Necm /4** – O, kendisine vahyedilen bir vahiyden başka bir şey değildir.

"O" zamirinden maksat, birçok müfessire göre Kur'an'dır. Hz. Peygamber (a.s.)'in İslâm tebliği, Kur'an'ı açıklama niteliği taşıyan sözlerinin hepsi vahiy kaynaklıdır. **Necm /5** – Onu kendisine pek güçlü ve kuvvetli, o üstün akıl ve kemal sahibi olan melek Cebrail öğretti. [81,19-21]

Necm /6- Necm /7 – Melek kendi aslı süretine girip doğruldu. İşte o zaman kendisi en yüce ufukta idi.

Necm /8- Necm /9 – Sonra yaklaştı ve iyice sarktı. Öyle ki araları yayın iki ucu arası kadar veya daha az kaldı.

Necm /10 – O da kuluna vahyetmek istediği her şeyi vahyetti.

Necm /11 – Gözlerinin gördüğünü kalbi yalan saymadı.

Necm /12 – Şimdi siz kalkmış da onun gördükleri hakkında şüphe edip kendisiyle münakaşa mı ediyorsunuz?

Necm /13- Necm /14 – Onun bir başka inişini Sidretü'l-Müntehanın yanında görmüştü.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
53-Necm Süresi	/																													

Bu Cüz Yaprağa git

٥٢٥

سُورَةُ النَّجْمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝ وَمَا يَنْطِقُ

عَنِ الْهَوَىٰ ۝ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝ أَفَتَمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝ وَلَقَدْ رَآهُ

نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝ عِنْدَ هَا جَنَّةِ الْمَأْوَىٰ ۝

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝ لَقَدْ رَأَىٰ

مِنَ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝ وَمَنْوَةَ

الثَّالِثَةَ الْاُخْرَىٰ ۝ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ

ضِيزَىٰ ۝ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ

مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا

تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ۝ أَمْ لِلإِنْسَانِ

مَا تَمَنَّىٰ ۝ فَلَئِنَّ الْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۝ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي

شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مَنْ بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ۝

Hz. Peygamber'in Cibril'i ikinci defa görmesine işaret. Bu seferinde onu asli süretindeki azametiyle görmüştü. Sidretü'l-Münteha, Hz. Peygamber'e miraç gecesinde gösterilen, hilkatın aldığı son şekli gösteren, emir âleminin sonundaki "şeceretu'l-kevn" yani yaratılış ağacı, kâinat ağacıdır. Başka izahlar arasında, en kuvvetlisi bu görüntüdür.

Necm /15 – Me'va cenneti de onun yanındadır.

Necm /16 – O dem ki Sidre'yi bir feyiz sarıyor, sardıkça sarıyordu...

Necm /17 – Peygamberin gözü kaymadı, şaşmadı, aşmadı da.

Hz. Peygamber (a.s.) Rabbine o kadar yönelmişti ki gök melekütünde temaşa ettiği sayısız güzellikler onu mesgul etmedi.

Necm /18 – Vallahi gördü, hem de Rabbinin âyetlerinden en büyüğünü gördü! [20,23]

Necm /19- Necm /20 – Şimdi baksanıza şu Lât'a, Uzza'ya. Ve bir de şu geride olan üçüncüleri Menat'a. Lât Taif'de; Uzza Mekke ile Taif arasında Hurad'da bulunup Kureys kabilesi, Menat ise Mekke ile Medine arasında

Kudeyd'de bulunup Evs, Hazrec kabileleri tarafından tazim edilirdi.

Necm /21 – Erkek evlatlar size, kızlar O'na olsun, öyle mi?

Necm /22 – O zaman bu insafsız bir taksim olmaz mı?

Necm /23 – Aslında bu putlar sizin ve atalarınızın uydurduğu, kuru isimlerden, boş lafızlardan başka bir şey değildir. Allah onların tanrılıklarına delil olabilecek hiçbir şey indirmemiştir. Onlar sadece zanlarına ve nefislerinin heva ve heveslerine uyarlar. Halbuki onlara Rab'leri tarafından uyacakları mükemmel Rehber çoktan gelmiş bulunuyor!

Necm /24 – Ne o, insanoğlu kurduğu her hülyaya, içinden geçen her şeye nail olur mu sanıyor? [4,123]

Necm /25 – Hayır, öyle değil! Âhîret hayatı da, dünya hayatı da Allah'ın elindedir.

Kime ve neyi vereceğini, Kendisi takdir eder.

Necm /26 – Nitekim göklerde nice melaike var ki, Allah'ın dilediği ve razı olduğu kimseler hakkında geçerli olması için izin çıkmadıkça, onların şefaatleri asla fayda vermez. [2,255; 34,23]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Necm /27 – Evet, âhirete inananlardır ki melaikeyi Allah'ın kızları iddia ederek onlara kız isimleri takarlar. [43,19]
Necm /28 – Onların buna dair hiçbir bilgileri yoktur.

Sadece ve sadece zanna tâbi oluyorlar. Oysa zan, hakikat karşısında ne ifade eder ki!

Necm /29 – O halde Bizi anmaktan, bu Yüce Kitabımızı dinlemekten uzak duran ve dünya zevkinden başka bir şey istemeyen kimseleri sen de bir tarafa bırak!

Necm /30 – Onların bilgi seviyesi ancak bu kadardır; bildikleri bilecekleri budur.

Senin Rabbin, kimin yolundan saptığını, kimin doğru yolda yürüdüğünü pek iyi bilir.

Necm /31 – Göklerde ne var, yerde ne varsa hep Allah'ındır.

Böyle olduğu için, sapanı ve doğru yolda olanı pek iyi bildiği, yaptıklarını kaydettiği içindir ki, kötülük işleyenleri, yaptıklarının karşılığı ile cezalandırarak,

iyi hareket edenlere de en güzel mükafatı verecektir. [53,32; 4,31]

Necm /32 – O iyiler, ufak kusur ve günahlardan olmasa da, büyük günahlardan, aşıkâr hayasızlıklardan kaçınırlar. Senin Rabbinin mağfireti boldur.

O sizi topraktan yaratırken ve siz annelerinizin karınlarında döl halinde iken mayanızın ne olduğunu gayet iyi bilir.

Öyleyse kendinizi temiz çıkarmayın, övünüp durmayın. Çünkü kimin Allah'ı daha çok sayıp O'na karşı gelmekten sakındığını O pek iyi bilmektedir. [39,53; 4,39]

Kur'an ve Sünnette kesin olarak haram kılınan, haklarında had cezası bildirilen veya âhirette azap sebebi sayılan günahlar büyük, diğerleri küçük günahlardır. Küçük günahların affedilmesi, onların günah sayılmamasından değil, Allah'ın rahmetinin genişliğindedir.

Necm /33 – Şimdi iyice dikkat edin şu sırtımı çevirip uzaklaşana! [75,31-32]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			
53-Necm Süresi	Yaprak 03B													Cüz 27						Süre 53			Sayfa 526										
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04					

سُورَةُ النَّجْمِ

٥٢٦

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ

لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا

وَلَمْ يَرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۚ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ

هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّٰ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَىٰ ۗ وَلِلَّهِ

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ

الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ ۗ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ

إِلَّا اللَّمَمَ ۗ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۗ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ

مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكَّوْا

أَنْفُسَكُمْ ۗ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اتَّقَىٰ ۗ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ۗ وَأَعْطَىٰ

قَلِيلًا وَآكَدَىٰ ۗ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوَّيْرِى ۗ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ

بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ۗ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ۗ أَلَا تَذَرُّ وَآزِرَةً

وَزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۗ وَأَنَّ سَعْيَهُ

سَوْفَ يُرَىٰ ۗ ثُمَّ يُجْزَىٰ الْجَزَاءَ الْآوْفَىٰ ۗ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ

الْمُنْتَهَىٰ ۗ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ۗ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ۗ

حزب

Necm /36- Necm /44 – Yoksa o Müsâ'nın ve o çok vefalı İbrâhim'in sahifelerinde bulunan şu kesin gerçekler hakkında bilgi edinmedi mi ki: Hiçbir kimse başkasının günah yükünü çekemez.

İnsan, emek ve gayretinin neticesinden başka şey elde edemez. Bu gayretinin semeresi de ileride ortaya çıkacaktır. Emeginin karşılığı kendisine tam tamına ödenecektir. Elbette son durak, Rabbinin huzuru olacaktır. O'dur güldüren ve ağlatan; O'dur öldüren ve yaşatan. [12,14; 16, 123; 35,18; 36,12; 9,105]

Hz. İbrâhim (a.s.)'in "sahifelerin" den, Kur'an dışındaki mevcut kutsal kitaplarda bahis yoktur.

38. âyetten şu kaide çıkar: Herkes kendi yaptıklarından sorumludur.

Hiç kimse bir başkasının cezasını çekmeyi kabullenemez.

39. âyetten çıkan bazı kaideler:

a-Her kişi, çalışmasının karşılığını görecektir.

b-Hiç kimse yapmadığı işin karşılığını alamaz.

Bazıları bu âyetleri anlamada aşırıya saparak hata etmişlerdir. Başkasına bedel hac, sevap bağışlama,

başkası için dua etmenin faydasız olduğunu iddia bu kabilindedir. Ehl-i sünnet başkası için duanın fayda vereceğinde ittifak etmiş

olup, sevap bağışlama, vekâletle yapılan işin sevabı hususunda da prensipte mutabık olup ayrıntılarda farklıdır.

Mesela: İmam Malik ile Şâfi'i'ye göre mali ibadetlerin (sadaka gibi) keza mali-bedeni ibadetlerin sevabı bağışlanabilir, ancak bedeni ibadetlerin (namaz, Kur'an kıraati) sevabı başkasına bağışlanamaz. Hanefilere göre mezkûr her çeşit amel-in sevabı başka bir mümine bağışlanabilir.

Buna dair birçok hadis vardır. Allah, rûhuna bağışlanan kişiyi bu amellerden faydalandığı gibi, bu fazileti gösteren, bağışlayana da mükafat verir.

Önceki Sayfa

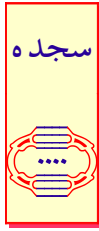
Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Necm /45- Necm /54 – Rahime atılan nutfeden (spermden) erkek ve dişi çiftini yaratma, öldükten sonra diriltme, tekrar yaratma O'na aittir. İnsanı zengin, kanaat sahibi ve halinden memnun etmek de O'na aittir. Müşriklerin taptığı Şi'râ yıldızının Rabbi de O'dur. Önceki Âd halkını yok eden de O'dur. Semud milletini yok edip geriye hiçbir şey bırakmayan da O'dur. Daha önce Nuh halkını yok eden de O. Çünkü bunlar çok zalim, çok azgındılar. Altı üstüne getirilen Lût halkının şehirlerini yerle bir etti. Onları ne azaplar, ne musibetler, neler kapladı neler! [86,6-7; 69,6-7; 26,73]

Şi'râ, gökte en parlak görünen yıldızdır. Güneşten 23 kat daha parlak olup ışığı dünyaya 8 yılda ulaşır. Cahiliye döneminde bir kısım araplar, yıldızların insanların hayatında etkili olduğuna inanır ve Şi'râ'ya taparlardı. Bilhassa Huzaa kabilesi ona tapmasıyla meşhurdur.

Necm /55 – Artık, ey insan, şimdi Rabbinin hangi nimetinde şüphe edersin?
"Yukarıdan beri sıralanan şeyler arasında, nimetlerinin yanı sıra nikmetler, cezalar da vardır, bunlarda şükür ciheti var mıdır?" sorusuna şöyle cevap verilebilir: "Bunlar, işkence edilen müminlerin hakkını alma kabilinden olduğundan, müminler için şükre vesiledir. Diğer taraftan bu felaketler, insanların ibret alıp kötülüklerden vazgeçmelerine, birtakım bozuklukları düzeltmelerine de vesile olmaları itibarıyla nimet sayılırlar."

Necm /56- Necm /58 – İşte bu Peygamber de, önceki rehberlerden ve uyarılardan biridir. O yaklaşan (kıyamet) yaklaştı. O gelmeden, ne zaman olacağını bildirecek, geldiğinde de onu kaldıracak Allah'tan başka kimse yoktur. [46,9]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
53-Necm Süresi	54-Kamer Süresi												Yaprak 04A						Cüz 27			Süre 54			Sayfa 527											
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْقَمَرِ سُورَةُ النِّجْمِ

وَأَنَّهُ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۗ مِنَ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۗ
وَأَنَّهُ عَلِيهِ النَّشْأَةُ الْآخِرَىٰ ۗ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۗ وَأَنَّهُ هُوَ
رَبُّ الشَّعْرَىٰ ۗ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۗ وَثَمُودَ إِفْمَىٰ ۗ
وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ۗ وَالْمُؤْتَفِكَةَ
أَهْوَىٰ ۗ فَغَشِيَهَا مَآغِشَىٰ ۗ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۗ هَذَا
نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ ۗ أَرْسَلْنَا الْأَرْزَاقَ ۗ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ
اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۗ أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۗ وَتَضْحَكُونَ
وَلَا تَبْكُونَ ۗ وَأَنْتُمْ سَاءَ مَدُونٌ ۗ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۗ

سُورَةُ الْقَمَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ ۗ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۗ وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا
سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۗ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۗ
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۗ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ
فَمَا تُغْنِ النَّذِرَ ۗ فَتَوَلَّوْا عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ ۗ

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

Necm /59- Necm /
62 – Şimdi siz bu söze mi şaşırıyorsunuz? Hep gülüyorsunuz, ama ağlamıyorsunuz. Üstelik kafa tutuyor, oyalanıyorsunuz. Haydi artık Allah'a secde ve ibadet ediniz!
Bu âyeti okuyun veya dinleyenizin tilavet secdesi yapması vaciptir.

54-KAMER SÜRESİ

55 âyet olup Mekke'de inmiştir. Süreye, ilk âyetinde geçip "dolunay" anlamına gelen "Kamer" adı verilmiştir. Ahireti ve Hz. Peygamber (a.s.)'in nübüvvetini inkâr eden Mekke müşrikleri uyarıldıktan sonra, Hz. Peygamberi ve müminleri teselli için, daha önceki peygamberlerin tebliğ hayatları özetlenir ve sonunda, Kur'an'ın davetininin, putperestleri yeneceğine bildirilir. Ay'ın bölünmesi hem Peygamberimizin mucizesine, hem onun tebliğinin şirkin hakimiyetine son vereceğine, hem de kıyamet sırasında ayın bölüneceğine, aynı anda işaret etmektedir.

Bismillahirrahmanirrahim

Kamer/1 – Kıyamet saati yaklaştı, ay bölündü.
Ayın yarılması hicretten 5 yıl önce, Hz. Peygamber Mekke'nin çok yakınında Mina'da olduğu sırada vaki olmuştur.
Kamer/2 – Ama o müşrikler her ne zaman bir mucize görseler sırtlarını döner: "Bu, kuvvetli ve devamlı bir büyüdür" derler.

Kamer/3 – Onlar hakkı yalan saydılar, heva ve heveslerine uydular. Halbuki her iş gibi bu nübüvvetin de kararlaştırılmış bir sonu elbette vardır.
Maksat, Peygamberimizin davasını geçici bir hevese, yahut yanılmaya vermek isteyen, yahut insanların kabulüne mazhar olmayacağı için kaybolup gitmeye mahkûm zanneden kâfirlerin temennilerini kursaklarında bırakmaktır.

Kamer/4 – Oysa onlara kendilerini inkârından vazgeçecek ibretler ihtiva eden nice olaylar bildirilmişti!

Kamer/5 – Bunlar son derece üstün hikmettir. Ama ne fayda, uyarmalar kâr etmiyor. [6,149; 10,101]

Kamer/6 – Sen de şimdi onları kendi hallerine terket. Gün gelir bir münâdî, hiç de hoş gitmeyen, insanın görür görmez kaçacağı bir yere çağırır.

Kamer/7 – Gözleri korkudan önlerine eğildiğçe eğilmiş, dehşet içinde mezarlarından çıkar, yayılmış çekirgeler gibi her tarafı dalga dalga kaplarlar.

Kamer/8 –

Boyunlarını, çağırın münâdiye doğru uzatmış vaziyette, kâfirler: “Bugün çok zorlu bir gün, işimiz bitik” derler.

Kamer/9 –

Kendilerinden önce Nüh kavmi de Peygamberi yalancı saydı ve: “Bu delinin teki!” dediler. Onu incittiler, tebliğini engellediler.

Kamer/10 – O da: “Ya Rabbi, ben mağlubum, artık Sen bana yardım et!” dedi.

Kamer/11 – Biz de derhal, boşalan bir su ile göğün kapılarını açtık.

Kamer/12 – Yeri pınar pınar fişkırttı. Öyle ki her iki su kütlesi, takdir edilen o işin olması için birleşti.

Kamer/13 – Biz Nüh’u, levha halindeki tahtalar ve çivilerle yapılmış gemiye bindirdik. [7,64] {KM, Tekvin 6,14}

Kamer/14 – O kadri bilinmemiş değerli insana, bir mülkâfat olarak gemi, Bizim inayetimiz altında akıp gidiyordu.

Kamer/15 – Biz bir ibret olsun diye, o gemiyi geriye bıraktık. Haydi, var mı ibret alan? [36,41-42]

Kamer/16 – Nasılmış Benim cezalandırmam ve tehdidim! Görsünler bakalım!

Kamer/17 – Yemin olsun: Biz, ders alınsın diye Kur’ân’ın anlaşılmasını kolaylaştırdık. Haydi var mı düşünen ve ibret alan? [38,29; 19,97]

Bu âyeti yanlış anlayanlar, Kur’ân’ın bütün mânalarını herkesin kolaylıkla anlayacağını iddia ederler. Sathî bir şekilde okumakla anlaşılır, diye onu anlamak için öğrenime gerek olmadığını ve tefsir, hadis, fıkah ilimlerini dikkate almaksızın açıklanabileceğini ileri sürerler. Halbuki bu âyetin yerleştiği muhtevaya bakacak olursak şu mâna anlaşılır: “İnsanlara gerçeği anlatmanın bir yolu da, inkârda direten geçmiş ümmetlerin başlarına gelen kötü akıbetleri bildirmektir. Bir diğer vasıta ise Kur’ân’ın doğru yolu gösteren delilleri, öğüt ve telkinleridir. Biz o kötü akıbet tehlikesiyle karşı karşıya gelmenizi istemiyoruz. Onun için, size kolay olan tarafı gösteriyoruz. Kur’ân’ın âdâvetine uyar, âyetlerini düşünürseniz kolayca doğru yolu bulursunuz.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
54-Kamer Süresi	/													Yaprak 04B						Cüz 27			Süre 54			Sayfa 528									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْقَمَرِ

٥٢٨

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ۚ

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۗ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ

قَوْمٌ نُوحٍ فَاكْذَبُوا عِبْدَنَا وَقَالُوا مَا جِنَّونَ وَأَزْدُ جِرٍّ ۗ فَدَعَا رَبَّهُ

أَبِي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ۚ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ۚ

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۚ

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَّاحِ وَدُوسِرٍ ۚ تَجْرَى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ

كَانَ كُفِرَ ۚ وَلَقَدْ تَرَكْنَا هَآئِلَةً فَهْلٌ مِنْ مَدَّ كِرٍ ۚ فَكَيْفَ

كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۚ وَلَقَدْ يَسِّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهْلٌ مِنْ مَدَّ كِرٍ ۚ

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا

فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ۚ تَنْزِعُ النَّاسُ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ۚ فَكَيْفَ

كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۚ وَلَقَدْ يَسِّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهْلٌ مِنْ مَدَّ كِرٍ ۚ

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۚ فَقَالُوا أَبَشْرًا مِثْلًا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ

إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۚ أَلْقَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ

كَذَّابٌ أَشِرٌّ ۚ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِنَ الْكَذِّابِ الْأَشِرِّ ۚ

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۚ

Öte yandan bu âyet, Kur’ân’ın hafızlarının çok olacağını bildirir. 600 sayfalık çok uzun bir

Kitabın her nesilde milyonlarca hafızının bulunması, bu âyetin müjdelediği mucizeyi, kıyamete kadar imzalamaya devam etmektedir. Başka hiçbir kitap için bulunmayan bu özellik şunu ispatlar: İnsan kim yaratmışsa Kur’ân’ı gönderen de O’dur. O da kitabını korumak için, insanların onu ezberlemesini kolaylaştırmıştır.

Kamer/18 – Âd halkı da Peygamberlerini yalancı saydı. Nasılmış Benim cezalandırmam ve tehdidim! Görsünler bakalım!

Kamer/19 – Biz onların üstüne o talihsiz mi talihsiz günde, her şeyi söküp atan bir kasırga gönderdik.

Kamer/20 – Öyle ki insanları, kökü sökülmüş, içi boş hurma kütükleri gibi fırlatıp atıyordu.

Kamer/21 – Nasılmış Benim cezalandırmam ve tehdidim görsünler bakalım!

Kamer/22 – Yemin olsun: Biz ders alınsın diye Kur’ân’ın anlaşılmasını kolaylaştırdık. Haydi var mı düşünen ve ibret alan?

Kamer/23-
Kamer/25 – Semîd halkı da Peygamberlerini yalancı saydılar ve: “Yani biz, dediler, içimizden bir adamın peşinden mi gideceğiz? Böyle yaparsak doğrusu sapıtılmış ve çıldırmış oluruz! Ne o, yani bu kitap, içimizden bula bula onu mu buldu, o mu buna lâyük görülmüş? Hiç de öyle değil, bilakis o, yalancının, küstahın tekidir!”

Kamer/26 – Biz de Peygamberleri Salih’e dedik ki: “Sen hiç üzülme! Asıl kimin yalancı ve küstah olduğunu yarın öğrenirler!”

Kamer/27 – “Biz imtihan etmek için onlara bir deve göndereceğiz. Şimdi sen onların ne yapacağını bekle ve eziyetlerine sabret.”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kamer/28 – “Hem onlara bildir ki su, aralarında nöbetleşe olacak, her su nöbetinde, sahibi hazır bulunacaktır.” [26,155]

Kamer/29 – Onlar en yakın arkadaşlarını çağırıyorlar, o da biçâğı çıkarıp deveyi kesti.

Kamer/30 – Nasılmış Benim cezalandırmam ve tehdidim! Görsünler bakalım!

Kamer/31 – Biz onlara bir sayha, müthiş bir ses gönderdik, davar ağılındaki kuru ot ve çırpı gibi oldular.

Kamer/32 – Yemin olsun, Biz, ders alınsın diye Kur’ân’ın anlaşılmasını kolaylaştırdık. Haydi var mı düşünen ve ibret alan?

Kamer/33 – Lût halkı da peygamberlerini yalancı saydılar.

Kamer/34- Kamer/35 – Biz de Lût’un ailesi dışında, hepsinin üzerine taş savuran bir fırtına gönderdik. Onları ise, tarafımızdan bir nimet olarak seher vakti kurtardık. İşte şükredenleri Biz böyle ödüllendiririz.

Kamer/36 – Lût onları Bizim yakalarından tutup azaba çarparağımızı söyleyerek tehdit etmişti. Ama onlar uyarılara karşı şüpheyi düşüler.

Kamer/37 – Onlar Lût’un misafirlerine karşı niyetlerini bozdular, onlarla yalnız kalmak için gidip gidip geldiler. Biz de gözlerini silme kör ettik. Haydi tadın Benim cezalandırmamı ve tehditlerimi! [11,77-83; 15,61-74] {KM, Tekvin 19,11}

Bu kıssa Tevrat’ın Tekvin babında, 9,1-22 Kur’ân’dakinden biraz daha ayrıntılı anlatılır. Kur’ân’da nisbeten uzun anlatıldığı yer şu bölümlerdir. [11,77-83; 15,61-74]

Kamer/38 – Bir sabah kendilerini, sürüp gidecek bir azap bastırırverdi.

Kamer/39 – Haydi tadın Benim cezalandırmamı ve tehditlerimi!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
54-Kamer Süresi	/											Yaprak 05A					Cüz 27					Süre 54				Sayfa 529										
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

٥٢٩

سُورَةُ الْقَمَرِ

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلِّ شَرِبٍ مُحْتَضِرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادُوا

صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِاللُّذُرِ ﴿٣٣﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا

كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِاللُّذُرِ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ

النُّذُرِ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَآخَذْنَا هُمْ أَخْذَ عَزٍّ يُزْمَقْتَدِرِ ﴿٤٢﴾

﴿٤٣﴾ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيَّتِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٤﴾

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ﴿٤٥﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٦﴾

﴿٤٧﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ ﴿٤٨﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ

فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٩﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ

ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٥١﴾

Kamer/40 – Yemin olsun: Biz, ders alınsın diye Kur’ân’ın anlaşılmasını kolaylaştırdık. Haydi, var mı düşünen ve ibret alan?

Kamer/41 – Firavun hanedanına da uyanan peygamberler geldi.

Kamer/42 – Onlar âyet ve delillerimizin hepsini yalan saydılar. Biz de onları mutlak galip, tam muktedir olan Allah’ın şanına yarasız tarzda cezalandırdık.

Kamer/43 – Şimdi söyleyin (ey Mekkeliler!) Sizin kâfirleriniz onlardan daha mı güçlüdür! Yoksa ilahî kitaplarda sizden ebedî olan âhirette kurtulacağımıza dair berat senedi mi var?

Kamer/44 – Ne o, “Biz tam dayanışma halinde olan, muzaffer bir topluluğuz” mu diyorlar?

Kamer/45 – İyi bilinler: Onların toplu kuvvetleri bozguna uğrayacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır.

Bu âyet hicretten 5 yıl önce Kureyş’in ve diğer İslâm düşmanlarının hezimete uğrayacaklarını müjzevi olarak bildiriyor. O dönemde müslümanlar o kadar güçsüz idiler ki bir kısmı Habeşistan’a hicret etmişlerdi. Mekke’de kalanlar ise Şi’b-i Ebî Talib’de kuşatma altında idiler. Üç yıl sürecek olan bu kuşatma sırasında açlıktan nerdeyse kırılacaklardı.

Kamer/46 – Daha doğrusu, onların asıl buluşma zamanları, Kıyamet saatidir.

Kıyamet saatinin dehşeti ise tarif edilemeyecek kadar müthiş ve acıdır!

Kamer/47 – Mücrimler tam bir şaşkınlık ve çılgınlık içindedirler.

Kamer/48 – O gün cehennemde yüzleri üstü süründürülürler ve kendilerine: “Tadın” “cehennemin temâsini!” denilir.

Kamer/49 – Muhakkak ki Biz her şeyi bir kaderle, bir ölçü ile yarattık. [25,2; 87,1-3]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kamer/50 – Bizim emrimiz sadece bir kere, hem de göz açıp kapama gibi pek hızlıdır.

Kamer/51 – Gerçekten Biz sizin nice benzerlerinizi imha ettik! Haydi var mı düşünen ve ibret alan?

Kamer/52- Kamer/53 – Onların yaptıkları her şey, defterlerde kayıtlıdır.

Küçük, büyük her şey, satır satır yazılıdır. [82,10-11]

Her şahsın yanında bulunan kayıt melekleri (*Kiramen Kâtibin*) amel, yani hesap defterine, yaptığı her işi kaydetmektedirler.

Kamer/54 – Ama müttakiler ise cennetlerde, bahçelerde ve ırmak kenarındadırlar.

Kamer/55 – Son derece kuvvetli o Hükümdarın, hak ve dürüstlük meclisinde yerlerini alırlar.

55-RAHMAN SÜRESİ

78 âyet olup Mekke'de inmiştir. İlk âyetinde rahman ismi geçtiğinden ve süre boyunca Allah'ın rahmâniyeti anlatıldığından bu ad verilmiştir. Bir önceki Kamer süresi daha ziyade terhib yani kendilerini bekleyen tehlikeyi bildirerek insanları dine davet ederken, bu süre daha ziyade terhib, yani Allah'ın bu dünyada, özellikle ebedi cennete hazırladığı nimetlerini hatırlatarak davet eder.

Bismillâhirrahmânirrahim

Rahman /1- Rahman /2 – Rahman Kur'an'ı öğretti.

Rahman /3- Rahman /4 – İnsanı yarattı, ona konuşmayı öğretti. Sürenin başındaki bu bir satırlık kısım muazzam bir gerçeği bildirmektedir: Sonsuz rahmet sahibi Allah, şefkatle yaratıp kemale erdirdiği insana olan rahmetini tamamlamak için Kur'an'ı göndermiş, onu cehalet ve dalâlet karanlıklarından kurtarmıştır. Hitabı olan Kur'an'ı anlaması için, yarattığı bu insana düşünüp ifade etme kabiliyeti vermiştir.

Bu âyetler şöyle özetlenebilir:

Rahman
Kur'an
Beyan
İnsan
Rahman insanla iletişim kurmaya tenezzül buyurmuştur. Mesajı olan Kur'an'ı anlayabilmesi için insana beyan kabiliyeti vermiştir.

Rahman /5 – Güneş ve ay bir hesap ile hareket ederler. [36,38-40; 6,96]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
54-Kamer Süresi	/	55-Rahman Süresi										Yaprak 05B					Cüz 27					Süre 55					Sayfa 530							
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْقَمَرِ سُورَةُ الرَّحْمَنِ ٥٣٠

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمَحٍ بِالْبَصَرِ ۖ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا

أَشْيَاءَ عَكَمٌ فَهَلْ مِنْ مَدَّ كِرٍ ۖ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي

الزُّبُرِ ۖ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ۖ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي

جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۖ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ

سُورَةُ الرَّحْمَنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنِ ۙ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۖ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۙ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۖ

الشَّمْسُ ۖ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۖ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۖ

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۖ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۖ

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ ۖ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۖ وَالْأَرْضَ

وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۖ فِيهَا فَاكِهَةٌ ۖ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۖ

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ ۖ وَالرَّيْحَانُ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۖ

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۖ وَخَلَقَ

الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۖ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Rahman /6 – Yıldızlar ve bitkiler hep secdededirler. [22,18]

حزب

Rahman /7- Rahman /8 – Göğü bu âhenkle O yükseltti ve bu mizânı koydu ki siz de ders alıp ölçü dışına taşmayasınız. [57,25; 26,182]

Muazzam kâinat içinde uzayda dolaşan ve hızlılar, kütleleri, yörengeleri farklı milyonlarca gök cismi, pek ince bir nizamata tâbi olmasalar, bu kâinat bir saniye bile varlıkta kalamazdı. Oysa milyonlarca yıldan beri bu muazzam hareket ve faaliyete rağmen, hiçbir aksaklık olmamıştır.

Rahman /9 – Öyleyse siz de tartıyı adalette yapın, sakın teraziyi, dengeyi aksatmayın.

Rahman /10 – Allah yeryüzünü de canlı yaratıklar için alçaltıp döşedi.

Rahman /11- Rahman /12 – Orada meyve çeşitleri, salkımlara dolu hurma ağaçları, saplı ve yapraklı hububat ve hoş kokulu bitkiler vardır.

Rahman /13 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Bu âyetle birlikte süre boyunca 31 defa tekrarlanan iki gruba yönelik hitap, birçok müfesssire insanlar ve cinler diye yorumlanmıştır. Fakat Râzi'nin bildirdiği gibi erkek ve kadın gruplarına yönelik olması da mümkündür.

Hz. Peygamber (a.s.) cinlerin bu âyeti işittiklerinde tekrar tekrar: "Rabbimizin hiçbir nimetini yalanlayıp inkâr etmeyiz. Her türlü hamd Sana'dır ey Rabbimiz!" dediklerini bildirmiş ve ashabını da buna teşvik etmiştir.

Rahman /14 – İnsanı kiremit gibi pişmiş çamurdan yarattı.

Rahman /15 – Cinni ise hâlis ateşten yarattı.

Rahman /16 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /17 – O hem iki doğunun, hem iki batının Rabbidir. [70,40; 73,9]

İki doğu ile iki batı: kış ve yaz günlerinin en kısa ve en uzun günleri olabilir. Yahut dünyanın yarıküresidir. Güneş bir yarıkürede doğarken, diğer yarıkürede batar. Ayet şunları düşündürür: a-Güneş, Allah'ın emriyle doğar ve batar; bu doğup batma, her gün farklı açılarla vaki olur. b-Dünyanın da güneşin de Rabbi O'dur. Bunların ayrı sahipleri olsaydı, bu uyum olmazdı. c-Doğu, batı ve ikisi arası herşeyi yaratan Allah'tır. Kâinatın hikmetli nizamının sahibi O'dur. **Rahman /18** – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /19 – O iki denizi salıverdi, birbirine kavuştular.

Rahman /20 – Fakat aralarında bir engel bulunduğundan, birbirinin sınırını aşmazlar.

Rahman /21 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /22 – Onların her ikisinden inci ve mercan çıkar. [35,12]

Rahman /23 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /24 – Denizde koca dağlar gibi yüzen gemiler O'nundur.

Denizleri yaratan, suya kaldırma özelliğini veren ve gemileri yapan insanlara zekâ, güç ve kuvvet veren Allah'tır.

Rahman /25 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /26 – Yerin üstünde olan herkes fanidir. [28,88; 18,28; 76,9]

Rahman /27 – Ancak senin azamet ve kerem sahibi Rabbinin Zâtı baki kalır.

Rahman /28 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
55-Rahman Süresi	/													Yaprak 06A			Cüz 27			Süre 55			Sayfa 531							
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

٥٣١

سُورَةُ الرَّحْمَنِ

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٧﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٩﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤١﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٣﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Rahman /29 – Göklerde olan, yerde olan herkes, ihtiyaçları için O'na yalvarır (bütün bunları gerçekleştirmek için) O, her an yeni tecellilerle iş başındadır.

Rahman /30 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /31 – Hele az bekleyin, ey cin ve ins topluluğu! Yakında sizin sizin de sıranız gelecek!

Rahman /32 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /33 – Ey cin ve ins topluluğu! Yapabilirsiniz haydi göklerin ve yerin hududundan geçin bakalım!

Ama geçemezsiniz, ancak üstün bir güç, kuvvetli bir delil ve ilimle geçebilirsiniz.

Rahman /34 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /35 – Üzerinize ateşler, duman alevleri gönderilir de artık kendinizi savunamazsınız. {KM, Mezmurlar 136,10; Çıkış 15; Tesniye 32,2}

Rahman /36 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /37 – Gök yarılıp kızıl sahtiyan gibi kıpkırmızı bir güle dönüştüğünde öyle müthiş işler olacak ki? {KM, Yoel 3,4; Resullerin işleri 2,20; Vahiy 6,12}

Rahman /38 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /39 – Artık o gün ne insanlara, ne de cinlere günahları sorulmaz. Herkesin siması, soruya hacet bırakmaz.

Rahman /40 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /41 –
Suçular simalarından tanımlar, perçemlerinden ve ayaklarından tutulup yaka paça ceहनeme atılırlar.

Rahman /42 – O
halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /43 – Ve
onlara: “İşte! suçuların yalan saydıkları ceहनem!” denilir.

Rahman /44 –
Onlar ceहनem ile kaynar su arasında devamlı gidip gelirler.

Rahman /45 – O
halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /46 –
Rabbinin huzuruna çıkmaktan endişe duyan mümine iki cennet var.

Muhtemel mánalardan biri de, takvânın kazandırdığı dünya cenneti olabilir veya Râzî'nin muhtemel gördüğü üzere, maddi ve ruhani zevkler için birer cennet düşünülebilir.

Rahman /47 – O
halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /48 –
Her iki cennet de çeşit çeşit ağaçlarla doludur.

Rahman /49 – O
halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /50 –
İkisinde de akıp giden iki pınar vardır.

Kaynaklardan birine “Tesnim”, öbürüne “Selsebil” denir. Bunlar, insanın ulaşabileceği iki bilgi kaynağına, zâhir ve bâtin ilme de işaret edebilir.

Rahman /51 – O
halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /52 –
İkisinde de her çeşit meyveler, çift çift vardır.

Her meyveden: yaşlı da kurusu da; yahut dünyada bilineni de bilinmeyeniyi de vardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
55-Rahman Süresi	/													Yaprak 06B					Cüz 27				Süre 55				Sayfa 532							
Bu Cüz Yaprağına git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الرَّحْمَنِ

٥٣٢

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ٤١

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٢ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ٤٣

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ٤٤ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٥

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ ٤٦ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٧

ذَوَاتًا أَفْنَانٍ ٤٨ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٩

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ٥٠ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥١

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ٥٢ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٣

مُتَّكِعِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَّاتٍ ٥٤ دَانٍ ٥٤

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٥ فِيهِنَّ قَاصِرَاتٌ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ ٥٥

إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ٥٦ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٧

كَاتِبَتُهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ٥٨ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٩

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ٦٠ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٠

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٌ ٦١ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦١

مُذْهَبًا مَّتَانٍ ٦٢ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٢

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّا خَتَانِ ٦٣ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٣

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Rahman /53 – O
halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /54 – O
cennetlikler, astarları kalın atlasdan döşeklere yaslanırlar. Her iki cennetin devşirilecek meyveleri, hemen ellerinin altında olacaktır. [69,23; 76,14]

Rahman /55 – O
halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /56 – O
cennetlerde gözleri eşlerinden başkasını görmeyen, tatlı bakışlı öyle güzeller vardır ki, daha önce cin ve insanlardan hiç kimse kendilerine dokunmamıştır.

Rahman /57 – O
halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /58 – O
hanımlar parlaklıkta sanki yakut ve mercandırlar.

Rahman /59 – O
halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /60 –
Öyle ya, iyiliğin neticesi iyilikten başkası olmayacaktır?

Rahman /61 – O
halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /62 – Bu
ikisinden başka, onların ikiser cenneti daha vardır.

Rahman /63 – O
halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /64 –
Bunlar da yemyeşildir.

Rahman /65 – O
halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /66 –
Bunlarda da kaynayan iki pınar var.

Rahman /67 – O
halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Rahman /68 –
Bunlarda da meyveler,
hurmalar, narlar...

Rahman /69 – O
halde Rabbinizin hangi
nimetlerini inkâr
edebilirsiniz?

Rahman /70 –
Onların da içinde iyi
huylu, güzel hanımlar.

Rahman /71 – O
halde Rabbinizin hangi
nimetlerini inkâr
edebilirsiniz?

Rahman /72 –
Otaklarda eşlerine
hasretmiş güzellere.

Rahman /73 – O
halde Rabbinizin hangi
nimetlerini inkâr
edebilirsiniz?

Rahman /74 –
Öyle güzellere ki daha
önce insanlardan ve
cinlerden kimse
kendilerine dokunmadı.

Rahman /75 – O
halde Rabbinizin hangi
nimetlerini inkâr
edebilirsiniz?

Rahman /76 –
Beyleri yeşil yastıklara
ve hârikulade güzel
güzel döşemelere
yaslanırlar.

Rahman /77 – O
halde Rabbinizin hangi
nimetlerini inkâr
edebilirsiniz?

Rahman /78 –
Azamet ve kerem
sahibi olan Rabbinin
adı çok yücedir, çok
yüce!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
55-Rahman Süresi	/											56-Vakıa Süresi					Yaprak 07A					Cüz 27					Süre 56					Sayfa 533				
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ ﴿٥٦﴾ سُورَةُ الرَّحْمَنِ ﴿٥٥﴾ ٥٣٣

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾
فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَنَاتٌ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾
حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٥٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾
لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ أَنْسَ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾
مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٥٩﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾
تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٦٠﴾

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لَوْ قَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾
إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ﴿٦﴾
وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾
وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾
أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَى ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ ﴿١٤﴾
مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٥﴾ عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٦﴾ مُتَكَبِّرِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٧﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

56-VAKİA SÜRESİ

Mekke'de imişti.
96 âyettir. "Gerçeğin ta kendisi olan büyük hadise" anlamına gelen el-Vakıa adı, ilk âyette alınmıştır. Bu sûrede, kıyamet öncesinde meydana gelecek bazı haller, insanların teşkil ettikleri üç sınıf ve onların âhiretteki âkıbetleri ile Allah'ın varlığının ve birliğinin bazı delilleri, Kur'an'ın bazı vasıfları bildirilir.

Bismillâhırahmânırahim

Vakıa/1 – O
gerçek olan kıyamet gerçekleşince neler olacak neler!..

Vakıa/2 – Zaten
onun olmasını yalanlayacak hiçbir delil olamaz. [70,1-2; 6,73]

Vakıa/3 – O
kimini alçaltır, kimini yüceltir.

Vakıa/4 – Yer
şiddetle sarsıldığı,
[99,1; 22,1]

Vakıa/5 – Dağlar
darmadağın edilip
parçalandığı,

Vakıa/6 – Uçuşan
toz zerrelere haline
geldiği zaman...

Vakıa/7 – Sizler
de üç sınıfa ayrılırsınız:

Vakıa/8 – Ashab-ı
yemin ki ne ashab-ı
yemin! Ne mutludur
onlar!

Vakıa/9 – Ashab-ı
şimal ki ne ashab-ı
şimal! Ne bedbahlıdır
onlar!

Vakıa/10 –
İmanda, fazilette
öncüler ki ne öncüler!
Onlar herkesi geçerler.
[35,32; 3,133; 57,21]

Vakıa/11-
Vakıa/12 – İşte onlardır
Allah'a en yakın
olanlar. Naim
cennetlerindedir onlar.

Vakıa/13-
Vakıa/14 – Çoğu
önceki ümmetlerden,
biraz da sonrakilerden.

Vakıa/15-
Vakıa/16 –
Mücevheratla işlenmiş
tahtlara yaslanarak
karşılıklı otururlar.

Vakia/17- Vakia/18 – Etraflarında, cennet şarabından dolu testiler, sürahiler, kadehlerle, ebediliğe ermiş çocuklar dolaşıp hizmet ederler.

Bu gençlerin yaşları değişmez. Bunlar, dünyada ne günahları, ne de sevapları olmayan çocuklardır. Müşriklerin buluşundan önce vefat eden çocukları, cennetliklere hizmet edecekler. Böylece onlar da büyük bir lütfâ mazhar olacaklardır. Zira cennete girmelerine vesile olacak yükümlülükleri yerine getirmediği halde cennetlik olacaklardır.

Vakia/19 – Bu içkiden ötürü baş ağrısı çekmezler, sarhoş da olmazlar.

Vakia/20 – Bir de... tercih edecekleri meyveler...

Vakia/21 – Canlarının istediği kuş etleri...

Vakia/22- Vakia/23 – Ve gün görmemiş saklı inciler gibi güzel eşler...

Vakia/24 – Bütün bunlar dünyada yaptıkları güzel işlere mükâfat olarak verilecek.

Vakia/25 – Onlar cennette ne boş bir söz, ne de günaha sokan bir laf işitmezler.

Vakia/26 – İştiklileri söz, hep: "Selam! selam!" sesleridir.

Vakia/27 – Ashab-ı yemin ki ne ashab-ı yemin! Ne mutludur onlar!

Vakia/28 – Dalbastı kirazlar,

Vakia/29 – Dolgun salkımlı muzlar,

Vakia/30 – Yayılmış gölgeler... [4,57; 13,35; 77,41]

Vakia/31 – Şarıl şarıl akan sular... [47,15]

Vakia/32- Vakia/33 – Tükemeyen, eksilmeyen, hiçbir surette esirgenmeyen birçok meyveler içindedirler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
56-Vakia Süresi	/													Yaprak 07B						Cüz 27			Süre 56			Sayfa 534											
Bu Cüz Yaprğa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

٥٣٤

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿١٨﴾

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٍ عِينٍ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهِنَّ ﴿٢٥﴾

الْأَقْبِلَاسَ سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٣٠﴾ وَظِلِّ مَمْدُودٍ ﴿٣١﴾ وَمَاءٍ

مَسْكُوبٍ ﴿٣٢﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٣﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

وَفُرْشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٥﴾ إِنَّا أَنشَأْنَا هُنَّ إِنِشَاءً ﴿٣٦﴾ فَجَعَلْنَا هُنَّ

أَبْكَارًا ﴿٣٧﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٨﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٠﴾

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤٢﴾ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٣﴾

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٤﴾ وَظِلِّ مِّنْ يَّحْمُومٍ ﴿٤٥﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٦﴾

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٧﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَىٰ

الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٨﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا

وَعِظَامًا ءَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٩﴾ أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ إِنَّ

الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٥١﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Vakia/34- Vakia/35 – Onlara, pek değerli eşler de verdik. Biz o eşleri, yepyeni bir yaratılışla yaratıp, süret ve şiretlerini son derece güzelleştirdik.

Yepyeni yaratılışta mazhar olanlar, bir hadis-i şerife göre, dünyada kocakarı olarak vefat etmiş olan eşlerdir.

Yaşlı bir kadın Peygamber Efendimize: "Ya Resulallah, beni cennete yerleştiğim için Allah'a dua eder misin?" dedi. O: "İhtiyarlar cennete giremez!" buyurca kadın ağlayarak huzurundan ayrıldı. Az sonra Efendimiz: "Ona söyleyin ki cennete, bu yaşlı haliyle giremez. Zira Allah Teala: "Biz, o eşleri yepyeni bir yaratılışla yarattık (...) "buyurur."

Vakia/36- Vakia/38 – Böylece onları, ashab-ı yemin için bakire kızlar, kocalarına aşık yaşlılar kıldık.

Vakia/39- Vakia/40 – Birçoğu önceki ümmetlerden, birçoğu da sonrakilerden.

Vakia/41 – Ashab-ı şimal ki ne ashab-ı şimal! Ne bedbahttır onlar!

Vakia/42 – Onlar kızgın ateşte ve kaynar sularında...

Vakia/43- Vakia/44 – Ne serin, ne de faydalı olmayan, kapkara duman tabakası altındadırlar. [77,29-34]

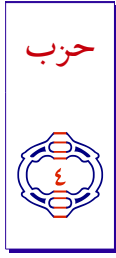
Vakia/45 – Çünkü onlar dünyada iken refah içinde şımarırlardı.

Vakia/46 – O en büyük günahta, şirkte ısrar ederlerdi.

Vakia/47- Vakia/48 – Ve derlerdi ki: "Ölüp toprak olduktan ve çürümüş kemik haline geldikten sonra mı biz diriltilecekmiz? Gelip geçmiş atalarımız da mı?"

Vakia/49- Vakia/50 – De ki: "Öncekiler de, sonrakiler de belli bir günün, belli vaktinde mutlaka toplanacaksınız." [11,103-105]

Vakia/51 – Sonra siz ey yoldan sapanlar ve hak dini yalan sayanlar!

Vakia/52 – Zakkum ağacının meyvesinden yiyecek,

Vakia/53 – Karınlarınızı onunla dolduracak,

Vakia/54 – Üstüne de kaynar su içeceksiniz!

Vakia/55 – Hem de susamış develerin suya saldırışı gibi saldırarak içeceksiniz.

Vakia/56 – İşte hesap gününde onlara ikram edilecek ziyafet! [18,107]

Vakia/57 – Sizi yaratan Biz'iz, hâlâ bu gerçeği ikrar ve tasdik etmeyecek misiniz?

Vakia/58- Vakia/59 – Şimdi düşünsenize o akıttığınız meniyi! Onu yaratıp insan haline getiren siz misiniz, yoksa Biz miyiz?

Bütün kâinat şöyle dursun, insan sadece kendisinin ana karnında yaratılışını düşünürse, Allah'ın yüce kudretiyle yaratıldığını ve onu hiçten böyle var edenin, öldükten sonra diriltmeye de haydi haydi kadir olduğunu anlar. Zira gözle görülemeyecek derecede küçük bir sperma ile yumurtanın birleşmesiyle meydana gelen bir hücreden başlayarak yaratılır. Milyonlarca ihtimalden bir ihtimal olarak, mükemmel bir canlı haline gelip dokuz ay sonra dünyaya gönderilecek hale gelir. Bu hayatı ne insan kendi kendisine vermiştir, ne de annesi ile babası! Ne de başka hiçbir varlık! Onu ve milyarlarca benzerini yaratan, sadece Allah'tır. Bunlardan bir tekine bile sahip çıkıp bunu "ben yarattım" diyebileceksin, O'nun dışında hiçbir kuvvet yoktur.

Vakia/60- Vakia/61 – Aranızda ölümü Biz takdir ettik. Sizi yok edip yerinize benzerlerinizi getirmeyi ve sizi bilemeyeceğiniz bir biçimde ve vasıfta yaratmayı dilersek, Bize mani olacak hiçbir güç yoktur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
56-Vakia Süresi	/													Yaprak 08A						Cüz 27			Süre 56			Sayfa 535												
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥٣٥

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الصَّالُونَ الْمُكَذِّبُونَ ۚ لَا كِلُونَ مِنْ شَجَرٍ

مِنْ زُقُومٍ ۚ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۚ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ

مِنَ الْحَمِيمِ ۚ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ۚ هَذَا نَزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

ۚ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ۚ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ۚ

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ۚ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ

الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۚ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئُكُمْ

فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

ۚ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ۚ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

ۚ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ۚ إِنَّا لَمَغْرُمُونَ

ۚ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۚ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ۚ

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ۚ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ

أَجَا جَافِلًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ۚ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ۚ

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ۚ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا

تَذَكْرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ۚ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۚ

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ۚ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۚ

Allah dilerse insanları öldürür, yerlerine yeni nesilleri getirir. Dilerse insan türünü de ortadan kaldırır. Dilerse diriltme sırasında, insan süretinde değil de, herhangi bir hayvan süretinde yaratır. Bunları yapmaya kadir olan, bildiğimiz müdat sürette haydi haydi yaratabilir. Yahut maksat: "Hiç kimse ölümden kaçıp elimizden kurtulamaz, ölümlü vaktini değiştiremez." demektir.

Vakia/62 – Siz ilk yaratmayı pek iyi biliyorsunuz, artık düşünüp ibret almanız gerekmez mi? [30,27; 19,67; 36,77-79; 75,36-40]

Vakia/63- Vakia/64 – Ektiğiniz tohumu baksanıza! Siz mi onu yetiştiriyorsunuz Biz mi?

Yaratılışımızda babamızın spermayı annenin rahmine bırakmaktan başka rolü olmadığı gibi, çiftçinin de tohumu toprağa koymaktan başka rolü yoktur. Çekişlerde ve tohumlarda koca ağaçları programlayan, toprağa yetiştirme özelliğini veren, tohumların yetiştirilmesi için belli oranda su, ısı ve havayı, belli mevsimleri meydana getiren... Allah'tır.

Vakia/65 – Eğer isteseydik onu kuru çöp haline getirdik, siz de şaşır kalır, pişman olurduunuz:

Vakia/66 – "Eyvah! Emeklerimiz boşa gitti."

Vakia/67 – Hatta doğrusu biz rızıkta mahrum kaldık, sefalete mahkûm olduk." derdiniz.

Vakia/68 – Peki içtiğiniz suya ne dersiniz?

Vakia/69 – Onu buluttan siz mi indiriniz, yoksa Biz mi?

Vakia/70 – Dileseydik onu tuzlu da yapardık. Şükretmeniz gerekmez mi?

Vakia/71 – Peki, yakmakta olduğunuz ateşe ne dersiniz?

Vakia/72 – Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan Biz miyiz? Başlıca yakıt olan kömür, taşlaşmış odun, petrol ise milyonlarca yıl toprak altında gömülü kalan ve aslında bitki olan organizmanın sıvılaşmış artıklarıdır.

Vakia/73 – Biz onu çölde, yolda bulunanlar ve muhtaçlar için hem bir ders, hem de istifade vesilesi kıldık.

Vakia/74 – Öyleyse Ulu Rabbinin yüce adını tenzih et.

Vakia/75 – Hayır! Vakit vakit inen Kur'an'a yemin ederim ki,

Vakia/76 – Eğer anlarsanız bu gerçekten büyük bir yemindir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Vakia/77 – Bu kitap, pek değerli, şerefli bir Kur'an'dır.

Vakia/78 – O iyi korunmuş bir kitapta, Levh-i Mahfuzdadır.

Kur'an vahyine şeytan müdahalesi şöyle dursun, ona tertemiz olan melaikeyden başkası yaşanamaz. Dört mezhebe göre Kur'an'ın yazılı şekli olan mushaf-ı şerife abdestsiz dokunmak caiz değildir. Yalnız İbn Hazm gibi zâhirîler caiz görmekte idirler.

Vakia/79 – Ona tertemiz (abdestli) olanlardan başkası dokunamaz.

Vakia/80 – Rabbülâlemin tarafından indirilmiştir.

Vakia/81 – Şimdi bu kelâmı mı siz küçümsüyorsunuz?

Vakia/82 – Bu nimete teşekkürünüz, onu yalan saymanız mı olmalıydı!

Vakia/83 – Haydi görelim sizi, can boğaza geldiğinde,

Vakia/84 – O vakit can çekişenin yanında bulunan sizler bakar durursunuz.

Vakia/85 – Biz ise, ona sizden daha yakınız, ama siz göremezsiniz.

Vakia/86 – Haydi bakalım eğer ahirette vereceğiniz hesap yoksa,

Vakia/87 – İddianızda tutarlı iseniz, çıkmakta olan o rûhu geri döndürsenize!

Vakia/88-

Vakia/89 – Ama eğer ölen kimse Allah'a yakın olanlardan ise, onun için rahatlık, güzel nasip ve naîm cenneti var.

Vakia/90-

Vakia/91 – Eğer ashab-ı yeminden ise "Selam sana ashab-ı yeminden!" denilecek. [41,30-32]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
56-Vakia Süresi	/												57-Hadid Süresi						Yaprak 08B						Cüz 27			Süre 57			Sayfa 536					
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْحَدِيدِ ٥٣٦ سُورَةُ الْوَاقِعَةِ ٥٦

إِنَّهٗ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهٗ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِن لَّا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ الصَّالِينَ ﴿٩٢﴾ فَنَزْلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

سُورَةُ الْحَدِيدِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سَبِّحَ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿١﴾

لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ یُحْیِیْ وَیُمِیْتُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿٢﴾

هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ ﴿٣﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Vakia/92- Vakia/94 – Ama eğer dini yalan sayan sapıklardan ise onun ziyafeti kaynar su, peşinden de cehennem atlılı olacak.

Vakia/95 – İşte, hakkında hiç şüphe olmayan gerçek budur!

Vakia/96 – O halde Ulu Rabbinin ismini tenzih et!

-57-HADİD SÜRESİ

Medine'de inmiştir. 29 âyettir. 25. âyette geçen ve "demir" anlamına gelen kelime, sürenin adı olmuştur. Süre Allah'ın büyüklüğünü, hak ve hakikat uğrunda fedakârlığın lüzumunu, dünyanın geçici zevklerinin insanı aldatmaması gerektiğini, İslâm'a karşı kılıç çekenlerin yenileceklerini, Allah'ın müslümanlara vaad buyurduğu lütufları ve nihayet, önceki peygamberlere inanmanın, onların davetini son ve mükemmel tarzda yenileyen Hz. Muhammed'e iman etmeyi de gerektirdiğini bildirir.

Bismillâhirrahmân irrahîm

Hadid /1 – Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ı tenzih ve tesbih eder. O azîz ve hakîmdir (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir). [17,44]

Hadid /2 – Göklerin ve yerin hâkimiyeti O'nundur. Hayatı veren ve hayatı alıp öldüren O'dur. O her şeye kadirdir.

Hadid /3 – Evvel O'dur, Âhir O. Zahir O'dur, Batın O! O her şeyi hakkıyla bilir.

Hadid /4 – O'dur ki gökleri ve yeri altı günde yaratıp sonra Arşına kurdu.

Yere gireni, yerden çıkanı, gökten ineni ve göğe yükseleni bilir.

Hasılı siz nerede olursanız olun O, ilmi ve kudreti ile sizinle beraberdir. Allah bütün yaptıklarınızı görür. [6,59; 11,5; 13,10]

Hadid /5 – Göklerin ve yerin hâkimiyeti O'nundur.

Bütün işler O'na götürülür, bütün kararlar O'nun kapısından çıkar.

Hadid /6 – Geceyi gündüze katar, böylece gündüz uzar. Gündüzü geceye katar, böylece gece uzar. Kalplerin kühünü O bilir.

Hadid /7 – Allah'a ve Resulüne iman edin ve O'nun (sizi emanetçi yaptığı) yönetimini size bıraktığı mallardan harcayın.

İçinizden iman edip harcayanlara büyük ecir vardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
57-Hadid Süresi	/													Yaprak 09A			Cüz 27			Süre 57			Sayfa 537							
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

٥٣٧

سُورَةُ الْحَدِيدِ

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ

يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ

فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ

فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ آمِنُوا

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ

آمِنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ وَمَالَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَالَكُمْ

أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلٌ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ

دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ

اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ

اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hadid /8 – Size ne oluyor ki, Resulullah da sizi Rabbinize iman etmeye çağırıyor halde, Allah'a inanmıyorsunuz.

Oysa Allah sizden bu hususta kesin söz almıştı, eğer imana geleceksiniz bu yeter. [5,7]

Hadid /9 – Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için, o has kuluna açık ayetler indiren O'dur. Muhakkak ki Allah size karşı raüfdür, rahimdir (son derece şefkatlidir, merhamet ve ihsanı boldur).

Hadid /10 – Göklerin ve yerin yegâne vârisi Allah olup, bütün mallarınız zaten O'na ait olduğu halde niçin Allah yolunda harcamıyorsunuz?

Sizden, fetihden önce infak eden ve savaşan kimse ile bunları paymayan elbette bir olmaz.

İşte onlar, bundan sonra infak edip savaşanlardan derece bakımından daha yüksektirler.

Bununla beraber Allah, her birine de cennet vaad eder. Allah yaptığınız her şeyden haberdardır. [34,39; 16,96; 4,95]

Mekke'nin fetihinden önce, müminler her taraftan düşmanlarla çevrilmişti. İslâm'a girmek, onu müdafaa etmek büyük fedakârlık isterdi. Fetihden sonra cihad, eskisine göre oldukça kolaylaşmıştı.

Hadid /11 – Kim Allah'a güzel bir ödünç verirse malını Allah yolunda harcarsa Allah bunu kat kat artırır. Ona değerli bir mükâfat da vardır.

Hadid /12 – Gün gelir, mümin erkekleri ve mümin kadınları, önlerinde ve sağ taraflarındaki nurlarıyla, koşarcasına cennete doğru ilerlediklerini görürsün.

Kendilerine: “Bugün size müjdelere olsun! Buyurun, içinden ırmaklar akan cennetlere, ebedi kalmak üzere girin.” denilir. İşte en büyük başarı ve mutluluk budur.

Hız Peygamber (a.s.) kıyamet günü, kendi ümmetinin mensuplarını abdesti izinden ötürü alınları, elleri ve ayaklarındaki nurla tanıyıp ayırd edeceğini bildirmiştir.

İbn Ebi Hatim, Ebü Ümame'den şöyle bir hadis nakletmiştir: “Kıyamet günü bir karanlık salınır, öyle ki ne mümin ne de kâfir avucunu dahi göremez. Ta ki Allah Teâlâ müminlere amelleri kadar nur gönderinceye kadar.” Taberî ve Beyhâkî İbn Abbas'ın şöyle dediğini naklederler: “İnsanlar karanlıklar içinde iken, Allah Teâlâ bir nur gönderir. Müminler o nuru görünce o tarafa doğru yönelirler. İşte bu nur, onların cennete girmeleri için Allah tarafından gönderilen bir kılavuz olur.”

Hadid /13 – O gün münâfık erkek ve kadınlar, müminlere: “N'olur, derler, yüzümüzde bir bakın da nûrunuzdan biz de yararlanalım.”

Bunun üzerine onlara şöyle denilir: “Arkanıza dönün de bir nur arayın!”

Derken, aralarına bir duvar çekilir. Bu duvarın bir kapısı olup bu kapının iç tarafında rahmet, dış tarafında ise azap vardır. [42,17] {KM, Matta 25,1-13}

Hadid /14 – Münâfıklar şöyle seslenirler: “Biz de sizinle beraber değil miydik?” Müminler cevap verirler: “Evet, beraberiniz, fakat siz kendi canınızı yaktınız, müminlere hep felaket gelmesini gözleyip durdunuz, şüphelere düştinüz, sizi birtakım kuruntular oyaladı.

Bir de baktınız ki emr-i Hak gelmiş. Böylece o dessay, çok aldattıcı şeytan sizi Allah'ın affı ve keremi ile aldattı.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
57-Hadid Süresi	/											Yaprak 09B					Cüz 27					Süre 57					Sayfa 538				

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ الْحَدِيدِ

٥٣٨

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ

بُشْرِيكُمْ يَوْمَ جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ

لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا

نُورًا فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ

مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ

فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ

جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ

فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوِيكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلِيكُمْ

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ

لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ

فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا

لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ

وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

Hadid /15 – “Bugün artık ne sizden, ne de kâfirlerden kurtuluş fidesi kabul edilmez. Varacağımız yer ateştir. Sizin lâyığımız odur. Varılacak ne kötü yerdirdi orası!”

Hadid /16 – İman edenlerin kalplerinin Allah'ı ve Cenab-ı Hak tarafından inen hakikatleri hatırlayarak yumuşayıp saygı ile dirilme vakti gelmedi mi? Sakin onlar daha önce kitap verilen ümmetler gibi olmasınlar. Zira kitabı tanınmalarının üzerinden kendilerine uzun zaman geçmesi sebebiyle, onlarda ülfet ve kanıksama meydana gelmiş, neticede kalpleri katılaşmış. Hatta onların çoğu büsbütün yoldan çıkmışlardır. [5,13]

Âyette bir azarlama vardır, fakat bu azarlama, âyetin inişine sebep olan sahabilere için dini neş'ede bir tahkir azarlaması değil, imanda kemal izlerini göstermek suretiyle, İslâm'ın faaliyete geçmesi için aşk ve heyecan yükselişini uyandırmak, istikbalde neş'enin sönmemesi için şart olan ruhi bir kanunla işaret etmekle, heyecan ifade eden bir teşvik azarlamasıdır. Burada siyaka bir tahkir olmayıp “Henüz vakti gelmedi mi?” diye hitap edilerek bir olgunlaşmanın meydana gelmesine sevk ve teşvik etme bulunmaktadı.

Hadid /17 – İyî düşünün ki Allah, bütün yeryüzünü bile ölümden sonra diriltiyor; (geçşeyen ve uyuklayan gönülleri de böylece diriltebilir). Zaten aklını çalıştıran, zihnini işleten kimseler için bu canlanmayı gerçekleştirecek âyetlerimizi iyice açıklamış bulunuyoruz.

Bir önceki âyette işaret edilen gevşemenin nasıl izale edileceğini gösteriyor. Kur'an âyetleri, iyice dinleyenleri harekete geçirmeye, âdeta yeniden doğuş gerçekleştirmeye kefilidir. Böyle yapılırsa Kur'an'ın feyizle, âleme yeni yeni hayatlar yayılabilir. Bunun başlıca yollarından biri Allah yolunda harcama olduğundan, müteakip âyet, bu işi yapanları teşvik edip sena ediyor ve mükâfatlarını müjdeliyor.

Hadid /18 – Dini tasdiklerinin ifadesi olarak, hayır işlerinde mal harcayan erkekler, mal harcayan hanımlar ve Allah'a güzel bir ödünç verenlerin ödülleri kat kat arttırılacak, ayrıca onlara değerli bir mükâfat da verilecektir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hadid /25 – Şu kesindir ki Biz resullerimizi açık delillerle gönderdik ve insanların adaleti gerçekleştirmeleri için, resullerle beraber kitap ve adalet terazisi indirdik.

Mahiyetinde büyük bir kuvvet ve insanlara bir çok fayda bulunan demiri de, kullanmaları ve Allah'ı görmedikleri halde O'nun dinini ve peygamberlerini, kimlerin bu kuvvet ile destekleyeceğini bilip ortaya çıkarmak için, büyük bir nimet olarak indirdik.

Unutmayın ki Allah çok kuvvetlidir, mutlak galiptir (kimsenin desteğine ihtiyacı yoktur). [11, 17; 30,30; 55,7; 6,115; 7,43]

Medeniyetin ve sanayinin en temel madeni demirdir. Barış ve savaş durumunda kuvvetin esası ve sembolüdür. Hem buna, hem de hakikati yayıp onu savunmanın maddi kuvveti gerektirdiğine dikkat çekilmektedir. Allah Teâla beyinatı (hak dinin delillerini), kitap ve mizanı (hakla batıl arasındaki ölçüyü, adalet terazisini) göndererek insanları mutlu kılmak istemiştir. Allah'ın hak dini üstün kılmak için, elbette insanların kudretlerine ihtiyacı yoktur. Fakat müminler, dünya ve âhiret mutluluğunun vesilesi olan İslâm'ı anlatmak için çalışıp emek sarf etmezlerse, mükafatı nasıl hak edeceklerdir? Onları münafıklardan ayırdetmek nasıl mümkün olacaktır? Oysa biraz rahatlayan, veya fırsat kollayıp tehlike zamanları ortada görünmez olan veya malını Allah rızasında harcamaktan geri duran münafıkların elenmeleri neticesinde, sahâbe orduları samimi ve birbirleriyle kenetlenmiş bir kuvvet teşkil ederek, İslâm'ı Hindistan'dan İspanya'ya kadar yaymışlardır.

Hadid /26 – Biz Nuh'u, İbrâhim'i peygamber olarak gönderdiğimiz gibi, zürriyetlerine de kitap ve nübüvvet verdik. Onlardan kimisi doğru yolu bulsa da, çoğu bûsbütün yoldan çıkmışlardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
57-Hadid Süresi	/										Yaprak 10B					Cüz 27					Süre 57					Sayfa 540				

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْحَدِيدِ

٥٤٠

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ

وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ

وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ

اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي

ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ

فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى

ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ

رَأْفَةً وَرَحْمَةً ﴿٢٧﴾ وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ

إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا

الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ

مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ﴿٢٩﴾

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٠﴾ لِيَأْتِيَ الَّذِينَ لَا يُلَاحِظُونَ

يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ

اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣١﴾

Hadid /27 – Sonra bunların ardından peş peşe peygamberlerimizi gönderdik. Özellikle Meryem'in oğlu İsa'yı arkalarından gönderdik, kendisine İncil'i verdik ve ona uyanların kalplerine bir şefkat, bir merhamet yerleştirdik.

Uydurdukları ruhbanlığı ise Biz kendilerine farz kılmadık, lâkin Allah'ın rızasına nail olmak için kendileri icad ettiler. Kaldı ki ona gereği gibi de riâyet etmediler. Biz de onlardan iman edenlere mükâfatlarını verdik, onların çoğu ise bûsbütün yoldan çıkmışlardır.

Hz. Peygamber (a.s.m) "İslâm'da ruhbanlık yoktur" der. (Ruhbanlık meşrû dünya zevklerini de terkedip, aile kurmaksızın bütün ömrünü manastırda geçirmektedir. Bu âyet, aslında Hz. İsa'nın dininde de bunun şart olmadığını bildirmektedir. Fakat bunu haram saymama birlikte İslâm'ın evrensel idealinin, Allah'ın insanın fitratına yerleştirdiği maddî ve manevî bütün kabiliyetlerinin geliştirilmesi olduğunu vurgular.

Hıristiyanlık zühur ettiğinde dünya hırsı, şehvet ve kötü ahlak yaygın olduğundan Hıristiyanlık aşırı bir tepki göstererek, özellikle 3. asra girerken bekâr kalmayı, yoksulluğu ve zühdü ideal haline getirdi. Dini yayarken, bu dönem hıristiyanları bazı şirik motillerinin sızmasına sebep oldular. Ölçüler kaybolunca, helaller haram hale getirilince, fitrat onlardan intikam aldı, maddeye, şehvet ve ihtirasa en fazla gömülenler, onların soyundan gelenler oldular.

Hadid /28 – Ey önceki resullere iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve Allah'ın bu Resulüne de iman edin ki rahmet hazinesinden size iki hisse versin ve size, sayesinde karanlığı dağıtıp yürümenizi sağlayan bir nûr versin ve sizi affetsin. Çünkü Allah gafûr ve rahimdir (affi, merhamet ve ihsanı boldur). [65,2; 8,29; 2,282]

Hadid /29 – Ehl-i kitap şunu bilsinler ki: Allah'ın lütfundan mâlik oldukları hiçbir şey, hiçbir kısım mevcut değildir. Bütün lütuf ve inayet Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah büyük lütuf sahibidir. Mütessirlerin çoğuna göre, burada hitap Ehl-i kitaba olup: "Üç kısım insan için iki kat ecir verilecektir.

Birincisi: Önce kendi peygamberlerine, daha sonra da Hz. Muhammed'e iman eden Ehl-i kitap'dan bazı insanlardır..."

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

58-MÜCADİLE SÜRESİ

Medine'de inmiştir. 22 âyettir. "Halini anlatıp hakkını savunan kadın" anlamına gelen *mücadile* sıfatı, birinci âyetin konusundan alınmıştır. Süre, hanımlara uygulanan ve "zihar" denilen zulmü kaldırdıktan sonra, münafıkların kötülük planlamak için yaptıkları kuşileri kınar, Allah'ın gazab ettiği kişilerin dost edinilmesini yasaklar, Allah'ın dinine taraftar olunması gerektiğini bildirir.

Bismillâhırrahmânırrahîm Mücadile /1 – Kocası hakkında sana başvurup tartışan ve halini Allah'a arzeden o kadının sözlerini elbette Allah işitti. Allah sizin konuşmalarınızı dinliyordu. Şüphesiz Allah semî'dir, basîrdir (her şeyi işitir ve görür).

Cahiliye aralarında kadımların mârûz kaldıkları zihar denilen bir durum vardı. Bu geleneğe göre koca, eşine: "Sen artık bana annem gibisin" deyince karısına yaklaşması haram olurdu. Fakat boşanma da vaki olmaz, kadın evli iken kocasına duruma düşerdi. Evs b. Samit (r.a) hanımı Havle'yi (r.a) yatağına çağırması. O reddince Evs zihar yaptı. Havle Hz. Peygamber'e gelip özetle: "Evs benimle genç ve cazip olduğum sırada evlendi. Bunca zaman ona hizmet ettim. Çocuklar doğurup büyüttüm. Gençliğim gidince beni ortada bıraktı. Kocama dönme imkânı yok mu? O da buna razı?" Hz. Peygamber, cari duruma göre kocasına haram olduğunu söyledi. İki defa daha ısrarına rağmen yine aynı cevabı aldı. Havle sonra halini Allah'a arz ederek: "Allah'ım yalnızlığımın şiddetini sana arz ediyorum. Küçük yavrularım var, Evs'e bıraksam zayi olacaklar, yanına alsam aç kalacaklar." Havle henüz oradan ayrılmadan bu süre nâzil oldu.

Böylece erkeğin bir sözüyle karısının haram olmayacağı bildirildi. Yalnız yeminin ciddiyetini korumak için, böyle bir sözü söyleyene, toplum yararına, fakirlere yardım fonunda kullanılan bir keffare (altmış fakire yemek verme) hükmü verildi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
58-Mücadile Süresi	/											Yaprak 01A					Cüz 28			Süre 58			Sayfa 541													
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥٤١

سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝١

مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا آلِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ رَحِيمٌ ۝٢

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَّ سَادِلِكُمْ تُو عَطُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝٣

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَّ سَادِلِكُمْ تُو عَطُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝٤

يَسْتَطِعَ فَاطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝٥

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُتِبُوا كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝٦

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَأَخْصِيَهُ اللَّهُ وَمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝٧

أَخْصِيَهُ اللَّهُ وَمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝٧

أَخْصِيَهُ اللَّهُ وَمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝٧

أَخْصِيَهُ اللَّهُ وَمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝٧

أَخْصِيَهُ اللَّهُ وَمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝٧

أَخْصِيَهُ اللَّهُ وَمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝٧

Mücadile /2 – İcinizden kadınlar hakkında zihar yapanlar bilsinler ki onlar kendilerinin anneleri değildir, onların anneleri sadece kendilerini doğurmuş olanlardır. Onlar gerçekten çirkin ve yalan bir söz söylüyorlar. Bununla beraber, Allah'ın affi ve merhameti çoktur (geçmiş durumlar hakkında tövbe edenleri affeder) [33,4; 2,229]

Mücadile /3 – Eşlerine zihar yaparak onlardan ayrılmaya kalkıp da sonra söylediklerinden dönenlerin, eşleriyle temastan önce bir köleyi hürriyetine kavuşturmaları gerekir. İşte size emredilen budur. Allah yaptığığın her şeyden haberdardır.

Mücadile /4 – Buna imkân bulamayan kimse, temaslarından önce, iki ay ara vermeksizin oruç tutmalıdır. Buna da gücü yetmeyen altmış fakiri doyurmalıdır. Bu hükümler Allah'ı ve Resulünü tasdik ve onlarla amel edip Cahiliye uygulamalarını redd etmeniz için konulmuştur. İşte bunlar Allah'ın hudutlarıdır. Kâfirler için gayet acı bir azap vardır.

Mücadile /5 – Allah'a ve Resulüne karşı çıkanlar, kendilerinden önce böyle yapanlar, nasıl helâk edilmişlerse öylece helâk edilirler. Halbuki Biz onlara apaçık âyetler de indirmiştik. Kâfirler için zelil ve perişan eden bir azap vardır.

Mücadile /6 – Gün gelecek, Allah onların hepsini diriltecek ve kendilerine, dünyada her ne işlemişlerse tek bildirecektir. Kendileri onları unuttukları halde Allah onları tesbit ettirmiştir. Çünkü Allah her şeye şahittir.

Mücadile /7 –

Görmez misin ki Allah göklerde ne var, yerde ne varsa bilir? Bir araya gelip gizlice fısıldaşan üç kişinin dördüncüleri mutlaka Allah'tır. Beş kişi gizli konuşa altıncıları mutlaka Allah'tır. Bundan ister daha az, ister daha çok olsunlar, nerede bulunurlarsa bulunsunlar, mutlaka O, kendileriyle beraberdir. İleride kıyamet gününde yapmış oldukları işleri onlara tek tek bildirecek, dilerse karşılığını da verecektir. Şüphesiz ki Allah her şeyi bilir. [9,78; 43,80; 3,5; 14,38]

Mücadile /8 –

Böyle kulis yapmaları men edilmişken, kendilerine yasaklanan bir işi tekrar yapıp günah, zulüm, Peygambere isyan hususunda kulis yapan, fısıldaşan kimseleri görmüyor musun? Senin yanına vardıklarında, sana Allah'ın öğrettiği selamdan başka bir şekilde selam verirler. Kendi içlerinden de: "Allah bizi bu söylediklerimizde n dolayı cezalandırıyor ya!" diye alay ederler. Onların hakkından ancak cehennem gelir! Muhakkak onlar oraya girecekler. Gidilecek ne fena yerdir orası!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
58-Mücadele Süresi	/											Yaprak 01B					Cüz 28					Süre 58					Sayfa 542									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ

٥٤٢

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ

نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ

ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ

الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا

عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْأَيْمِ

وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ

يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ

حَسْبُ لَهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسَخِ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْأَيْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ

الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبَيْرِ وَالتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ

تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا

يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا

مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

Mücadile /9 – Ey iman edenler! Şayet siz gizlice konuşacak olursanız sakın günah, zulüm ve Peygambere isyan hususlarında kulis yapmayın. Bunu hayır ve takvâ hususunda yapın. Dirilip huzurunda toplanacağımız Allah'a karşı gelmekten sakının.

Mücadile /10 –

Böyle meşrû olmayan kulisler, müminleri üzüntüye boğmak için şeytan tarafından telkin edilir. Ama, Allah dilemedikçe bu onlara asla zarar veremez. Onun için müminler de yalnız Allah'a güvenip dayansınlar.

Mücadile /11 –

Ey iman edenler! Siz toplantı halinde iken "Biraz yer açiverin!" denildiği zaman yer açın ki Allah da size genişlik versin. "Kalkın!" denilince de kalkıverin ki Allah sizin gibi iman, hele hele bir de ilim nasib edilenlerin derecelerini yükseltsin. Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

Bu âyetteki emri, toplantı âdabıyla sınırlı sanmak isabetli olmaz. Razi'nin dediği gibi, âyet şunu göstermektedir: "Bir kimse, Allah'ın kullarının mutluluğu için gerekli imkânları artırırsa, Allah da ona dünya ve âhiretteki lütuflarını artırır. Demek ki müslümanlardan beklenen, toplumun bütün fertlerine, özellikle muhtaçlara yeterli yaşama imkânları sağlamaktır."

Mücadele /12 – Ey iman edenler! Şayet Resulullah ile başbaşa görüşmek isterseniz, bu özel görüşmeden önce bir sadaka verin. Böyle yapmak sizin için daha hayırlı, şaibeden daha uzak, günahlarınızı temizleme yönünden daha uygun bir davranış olur. Eğer buna imkân bulamazsanız Allah sizi muaf tutar, çünkü Allah gafurdur, rahîmdir (çok affedicidir, merhamet ve ihsanı boldur).

Hz. Peygambere birçok kişi özellikle zenginler, fısıldaşarak isteklerde bulunuyorlar, o da sıkılmasına rağmen nezaketi sebebiyle reddedemiyordu. Daha sonra bu âyet indirildi. Bu sadaka emrinde, ihtiyaç cihetlerini gözetme, böylece görüşme taleplerinde aşırılığı önleme, halislerle halis olmayanları ayırd etme gibi hikmetler vardır. Emir siğâsinin burada vücut veya mendubiyet ifade ettiği şeklinde farklı görüşler vardır. "Eğer buna imkân bulamazsanız" cümlesi, ikinci ihtimali kuvvetlendirmektedir. Nitekim gelecek 13. âyet de bu ihtimali pekiştirmektedir. Hz. Peygamber ve yakın akrabalarına sadaka haram olduğundan, bu sadakanın muhtaçlara ulaştırılması söz konusu idi.

Mücadele /13 – Özel görüşmeden önce sadaka vermeniz halinde fakir düşeceğinizden mi korktunuz? Size emredilen bir tasadduku yapmadığınıza göre, Allah da sizi bundan muaf tuttu. Artık namazı hakkıyla ifa edin, zekâtı verin, Allah'a ve Resulüne itaat edin. Allah bütün yaptıklarımızdan haberdardır.

Mücadele /14 – Allah'ın gazab ettiği bir topluluğu dost edinlere baksana! Bunlar ne sizden, ne de onlardandır. Bunlar bile bile yalan yere yemin ederler. [4,143]

Mücadele /15 – Allah onlara şiddetli bir ceza hazırladı. Çünkü bunlar çok fena işler yapıyorlar!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
58-Mücadele Süresi	/													Yaprak 02A						Cüz 28			Süre 58			Sayfa 543												
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥٤٣

سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَيْكُمْ

صَدَقَةً ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرٌ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

ءَأَشْفَقْتُمْ أَنَّ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَيْكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذ لَّمْ تَفْعَلُوا تَابَ اللَّهُ

عَلَيْكُمْ فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ

خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ

عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ

يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ

فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَن نُّغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ

شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ

جَمِيعًا فَيَخْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَخْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى

شَيْءٍ إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ

فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ إِلَّا إِن حِزْبَ الشَّيْطَانِ

هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ

فِي الْأَذْلَى كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٠﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mücadele /16 – Onlar yeminlerini siper edinip Allah'ın yolundan insanları uzaklaştırdılar. Onlara zelil ve perişan eden bir azap vardır.

Mücadele /17 – Allah'ın cezalandırma iradesine karşı onların ne malları, ne de evlatları asla fayda veremez. Onlar cehennemliktirler, hem de orada devamlı kalacaklardır.

Mücadele /18 – Allah'ın hepsini dirilteceği gün, onlar dünyada müslüman olduklarına dair size yemin ettikleri gibi, Allah'a da yemin edecek ve bununla birşey elde edeceklerini sanacaklar. İyi bilin ki onların işi gücü yalan söylemektir.

Mücadele /19 – Şeytan onların akıllarını çelmiş de onlar, Allah'ı hatırlamayı unutturmuştur. İşte onlar şeytanın takımıdır ve şunu unutmayın ki şeytanın takımı ziyan ve hüsrana mahkûmdur.

Mücadele /20 – Allah'ı ve Resulünü karşısına alanlar, onlara düşmanlık edenler en alçak olanların derekesindedirler.

Mücadele /21 – Çünkü Allah: "Ben ve Resullerim elbette galip geliriz." diye hükmetmiştir. Şüphesiz ki Allah çok kuvvetlidir, mutlak galiptir. [40,51-52; 10,103]

Bu galibiyet, İslâm'ın hüccet ve delille galibiyeti yahut buna ilaveten, kuvvet ile de olan galibiyetidir.

Mücadele /22 –

Allah'a ve âhiret gününe iman eden hiçbir milletin, Allah'ın ve Resulünün karşısına çıkan kimseleri, isterse o kimseler babaları, evlatları, kardeşleri ve sülaleleri olsun, sevip dost edindiklerini göremezsin. -İşte Allah onların kalplerine imanı naksetmiş ve Kendi tarafından bir ruhla onları desteklemiştir. -Onları, içlerinden ırmaklar akan cennetlere, hem de ebedi kalmak üzere yerleştirilecektir. -Allah onlardan, onlar da O'ndan razıdır. İşte onlar Allahın tarafında olanlardır. Ve iyi bilin ki, felaha erenler, Allah'ın taraftarları olacaktır. [3,28; 9,24]

59-HAŞR SÜRESİ

-Medine'de inmiştir. 24 âyettir. Adını ikinci âyetinde geçen haşr kelimesinden almıştır. Bu da "sevkiyat için bir yere toplama" demektir. Hz. Peygamber (a.s.), Medine şehir devletini müslümanlar, Yahudiler ve müşriklerin anlaşmalarını sağlayarak kurmuştu. Üç büyük Yahudi kabilesinden olan Beni Nadir, Uhud savaşından sonra Kureyş ile gizlice birleşip hıyanet etti. Hz. Peygamber savaş veya Medine'yi terketme seçeneklerini teklif etti. Terk etmeleri halinde her yıl dönüp hurma bahçelerinin ürünlerini toplayacaklardı. İkinci seçeneği kabul edip on gün süre istediler. Bu arada başka bir hıyanete giriştiler. Münafıkların başı İbn Ubey onlara destek vaad edip savaşa teşvik etti. Beni Nadir, müslümanlara karşı silaha sarıldı. Hz. Peygamber 21 gün süre ile onları kuşattı. Fiili bir savaş olmadı. Hicri 4. yılda geçen bu kuşatma sonucunda teslim oldular. Hz. Peygamber, hak ettikleri ölüm cezası yerine, taşınabilir mallarını alarak Medine'den ayrılmasını hükümünü verdi. Çoğu altıyüz develik kervanla Suriye'ye göçtüler. Çok azı Hayber ve Hire'ye gitti.

-Fey', savaş olmaksızın ele geçen düşman malıdır. Bu mallar, ganimetin aksine olarak, bütün müslümanlara, devlete aittir. Böylece o mallar, imkân sahiplerine mahsus olmaktan kurtulup bütün müslümanlara ait olur, toplum tabakaları arasında denge sağlanır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
58-Mücadele Süresi	59-Haşr Süresi											Yaprak 02B					Cüz 28					Süre 59					Sayfa 544									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْحَشْرِ ٥٤

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ

أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا

عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

سُورَةُ الْحَشْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ

الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ

مِنَ اللَّهِ فَاتَّيَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي

قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ

فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ لَوْ لَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ

عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبْتُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

-Evlerini kendi elleriyle yıkmaları: "Ya müslümanlar yararlanmasın diye tahrip etmeleri veya göz göre göre kendilerinin hıyanetleri sonucunda bu cezaya müstahak olmaları mânasına" gelebilir. -Süre bir kısım Yahudilerin Medine'den çıkarılmalarını, münafıkların Yahudilerle gizlice komplo kurmalarını, müminlere nasihatlar ve Allah'ın bazı güzel vasıflarını bildirir.

Bismillâhırahmânırahim

Haşr /1 –

Göklerde ne var yerde ne varsa Allah'ı tesbih ve tenzih eder. O, azîzdür, hakîmdir (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Haşr /2 –

Nitekim Ehl-i kitaptan olan kâfirleri ilk defa O, yurtlarından bir çırpıda çıkardı. Halbuki siz onların çıkacaklarını asla düşünmezsiniz. Onlar da kalelerinin, kendilerine Allah tarafından takdir edilen azabı önleyeceğini sanırlardı. -Ama Allah hiç ummadıkları yerden onları bastırıp ve kalplerine korku saldı. Öyle ki evlerini bizzat kendi elleriyle yıkıyorlardı. Bir taraftan da müminlerin elleriyle yıktırıyorlardı. Düşünün de ibret alın ey akıl sahipleri! [16,26]

Fiilin kendilerine isnad edilmesi, bu yıkıma kendilerinin sebep olmalarındandır.

Haşr /3 –

Eğer Allah onlar hakkında toplu sürgün cezası takdir etmeyi, mutlaka onları dünyada cezalandırırdı. Âhirette de onlara ateş azabı vardır

Haşr /4 – Bunun sebebi onların, Allah'ın ve Resulünün karşısına çıkmaları oldu.
-Kim Allah'ı ve Resulünü karşısına alırsa bilmelidir ki Allah'ın cezası pek çetindir.
Haşr /5 – O kâfirleri kızdırmak için her hangi bir hurma ağacı kesmiş iseniz veya kökleri üzerinde bırakmışsanız bu, hep Allah'ın izniyle -ve o yoldan çıkmışları cezalandırmak için olmuştur.

Bazı ağaçların kesilmesi, Beni Nadir'in kalesine karşı askerî operasyonların gereği idi. Bu gibi özel durumlar dışında, Hz. Peygamberin ağaçların ve ürünlerin tahrip edilmesini kesinlikle yasakladığı bilinen bir hükümdür ki hemen bütün müfessirler buna işaret ederler.

Haşr /6 – Allah'ın, daha önce onlara ait olup Peygamberine ganimet olarak nasib ettiği mallara gelince, siz onun için ne at, ne de deve koşturmadınız.
-Fakat Allah, resullerini dilediği kimselere, savaş külfeti ve zahmeti olmaksızın gâlip getirir. Allah her şeye kadirdir.
Savaş olmayınca, ganimet mücahitlere dağıtılmaz, kamuya ait olur.

Haşr /7 – Savaş olmaksızın fethedilen ülkelerin halklarına ait mallardan Allah'ın, Peygamberine nasib ettiği ganimetler;
-Allaha, Resulüne, akrabalarına (Peygamber'in yakın akrabalarına), yetimlere, fakirlere ve yolda kalmış gariplere aittir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
59-Haşr Süresi	/													Yaprak 03A						Cüz 28			Süre 59			Sayfa 545												
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥٤٥

سُورَةُ الْحَشْرِ

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاقُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ

شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ اَوْ تَرَ كُتْمُوْهَا قَائِمَةً

عَلٰى اَصُوْلِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِيْنَ ﴿٥﴾ وَمَا اَفَاءَ اللّٰهُ

عَلٰى رَسُوْلِهِ مِنْهُمْ فَمَا اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ

وَلَكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيْرٌ ﴿٦﴾ مَا اَفَاءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهِ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ

وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ

كَى لَا يَكُوْنُ دُوْلَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا اَتَيْكُمْ الرَّسُوْلُ

فَاخْذُوْهُ وَمَا نَهٰىكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوْا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ

شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرٰآءِ الْمُهَاجِرِيْنَ الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ

دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا

وَيَنْصُرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ﴿٨﴾ وَالَّذِيْنَ تَبَوَّؤُوْ

الدَّارَ وَالْاِيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّوْنَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُوْنَ فِي

صُدُوْرِهِمْ حَآجَةً مِّمَّا اُوْتُوْا وَيُوْثِرُوْنَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ

خَصٰصَةٌ وَمَنْ يُّوقِ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٩﴾

-Ta ki o mallar, sizden yalnız zenginler arasında el değiştiren bir servet haline gelmesin.

-Peygamber size ne verirse onu alınız, o sizi neden men ederse onu terk ediniz.

-Allah'a karşı gelmekten sakınınız.

-Muhakkak ki Allah'ın cezası pek çetindir.

Haşr /8 –

Allah'ın nasib ettiği bu ganimet malları o hicret eden fakirlere aittir ki, onlar Allah'ın lütfunu ve rızasını talep etmek, Allah'ın dinine ve Resulüne destek

vermek için yurtlarından ve mallarından edildiler. İşte imanlarında sadık ve samimi olanlar ancak onlardır.

Haşr /9 –

Bunlardan önce Medine'yi yurt edinip imana sarılanlar ise, kendi beldelerine hicret edenlere sevgi besler, onlara verilen ganimetlerden ötürü içlerinde bir kıskanma veya istek duymazlar.

-Hatta kendileri ihtiyaç duyular bile o kardeşlerine öncelik verir, onlara verilmesini tercih ederler.

-Her kim nefsinin hırsından ve mala düşkünlüğünden kendini kurtarırsa, işte felah ve mutluluğa erenler

onlar olacaklardır. [76,8; 2,177]

Haşr /10 – Onlardan sonra gelenler (başta muhacirler olarak, kıyamete kadar gelecek müminler): -“Ey kerim Rabbimiz, derler, bizi ve bizden önceki mümin kardeşlerimizi affetle! İçimizde müminlere karşı hiçbir kin bırakma! Duamızı kabul buyur ya Rabbenâ, çünkü Sen raufsun, rahîmsin!” (şefkat ve ihsanın son derece fazladır). [9,100]

Haşr /11 – Bakmaz mısın şu münafıklık yapanlara? Onlar Ehl-i kitaptan kâfir kardeşlerine: “Vallahi, diyorlar, eğer siz buradan çıkarılacak olursanız, mutlaka biz de sizinle beraber çıkarız. Sizin olduğunuz yerde asla kimseye itaat etmeyiz, -eğer size savaş açan çıkarsa mutlaka size yardım ederiz.” Ama Allah şahittir ki onlar yalan söylemektedirler.

11-17. âyetler Beni Nadir Yahudilerinin Medineden çıkarılmaları sırasında indirilmiştir. Onlara Peygamberimiz on günlük süre tanıyan ultiमतom gönderdiğinde Abdullah b. Übey ve diğer bazı münafıklar haber gönderip, kesin teminat vererek, kendilerine arka çıkacaklarını bildirdiler. Bu kısım, nüzul bakımından, sürenin başından 10. âyetine kadarki bölümünden önce dir.

Haşr /12 – Çünkü, o Yahudiler yurtlarından çıkarılırsa, bu münafıklar onlarla beraber çıkmazlar ve eğer kendilerine savaş açılırsa onlara yardım etmezler. -Eğer yardım etseler bile arkalarını döner kaçarlar. Sonra Allah onları helâk eder de artık kurtarılmazlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
59-Haşr Süresi	/													Yaprak 03B						Cüz 28			Süre 59			Sayfa 546												
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْحَشْرِ

٥٤٦

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا

الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا

رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا

يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِن

أُخْرِجْتُمْ لِنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا

أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

﴿١١﴾ لَئِن أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِن قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ

وَلَئِن نَصَرُوا هُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَذْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾ لَا نُنْتَمِ

أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا

يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ

وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا

وَقَلُوبُهُمْ شَتَّى ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ

قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Haşr /13 – Onların kalplerinde sizden duydukları korku, Allah'tan korkmalarından daha ileridir. Bu böyledir, çünkü onlar, gerçeği bilip anlamayan kimselerdir.

حزب

Haşr /14 –

Onlar sizinle toplu durumda savaşmazlar, ancak sağlam kaleler içinden veya duvarların arkasından sizinle savaşmak isterler. Kendi aralarındaki çatışmaları pek şiddetlidir. Sen dışardan onları birlik içinde sanırsın. Halbuki kalpleri darma dağımtır. Böyledir, çünkü onlar aklını kullanmayan, düşünmeyen bir gürühtür.

Haşr /15 – Bu

Yahudilerin halî, kendilerinden az önce, yaptıkları işlerin vebalini tatmış olan, âhirette de ayrıca gayet acı bir azap çekecek olan kimselerin durumuna benzer.

Bu âyet, sayıca az olan müslümanlar karşısında Bedirde bozguna uğrayan Kureyş ile Beni Kaymuka Yahudilerine işaret etmektedir.

Haşr /16 –

Yahudileri savaşa teşvik eden münafıkların durumu ise tıpkı şeytan'ın duru-muna benzer ki o, insana: “Dine inanma, reddet!” diye telkin eder. O kendisine kulak verip kâfir olunca da şöyle der: “Ben senden uzayım. Çünkü ben âlemlerin Rabbinden korkarım!”

Haşr /17 – Neticede ikisinin âkıbeti de, ebedî kalmak üzere cehenneme girmek oldu. İşte zalimlerin cezası budur.

Haşr /18 – Ey iman edenler! Allah'ın azabına mâruz kalmaktan korunun. Herkes yarın ahireti için ne gönderdiğine dikkat etsin. Allah'ın azabına dâçar olmaktan korunun. Çünkü Allah yaptığımız her şeyden haberdardır.

Haşr /19 – Sakın sunlar gibi olmayın ki onlar Allah'ı unuttukları için, Allah da kendi öz canlarını kendilerine unutturdu. Fayda ve zararlarını dahi bilemiyorlar. İşte yoldan çıkanlar bunlardır. [63,9]

Rabbini unutup terkeden kimsede, aslında kendi öz varlığını terkemiş, kendi kendisine yabancılaşmış demektir. Zira insanın asıl kimliği Rabbine mensub olması, O'nun kulu olmasıdır. O'nu bırakıp, başka lâyih olmayana şeylere kulluk eden, perişan olur, heder olur gider.

Haşr /20 – Cehennemlik-lerle cennetlikler elbet bir olmaz. Felah ve başarıya erenler, cennetliklerdir. [45,21; 40,58]

Haşr /21 – Eğer Biz bu Kur'an'ı bir dağın tepesine indirseydik onun, Allah'a tazimi sebebiyle başını eğip parçalandığını görürdün. İşte bunlar birtakım misallerdir ki düşünüp istifade etmeleri için, Biz onları insanlara anlatıyoruz. [13,31; 2,73]

Haşr /22 – Allah'tır gerçek İlah! O'ndan başka yoktur ilah. Görünmeyen ve görünen her şeyi bilir. O rahmandır, rahimdir. [10,58; 7,156; 6,54] {KM, Matta 10,34-35}

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
59-Haşr Süresi	/													Yaprak 04A						Cüz 28			Süre 59			Sayfa 547				

Bu Cüz Yaprğa git

٥٤٧

سُورَةُ الْحَشْرِ

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ

جَزَاؤُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنْظُرُوا

نَفْسُ مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا

تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ

أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ

لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ

نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ

إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ

الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Haşr /23 – Allah'tır gerçek İlah, O'ndan başka yoktur ilah. O melik'tir, kuddüs'tür, selam'dır, Mü'min'dir, müheymin'dir, aziz'dir, cebbar'dır, mütekebbir'dir. Allah, müşriklerin iddialarından münezze ve yücedir. [62,1] {KM, İşıya 6,3; Çıkış 15,11; I Samuel 2,2}

O meliktir: kâinatın gerçek hükümdardır.

Kuddüs tur: bütün eksiklerden uzak ve yücedir.

Selam'dır: Kusurlardan salim olup yaratıklarına esenlik verendir.

Mü'min'dir: Güvenlik verendir.

Muheymin'dir: Her şeyin üzerinde gözetip kollayandır.

Aziz'dir: Üstün kudret sahibi, mutlak galiptir.

Cebbar'dır: Yaratıkların hallerini ve işlerini düzelen ve iradesi ile onları istediği şekilde yönetendir.

Mütekebbir'dir: Büyüklük büyüğüdür. [85,9; 10,46; 13,33]

Haşr /24 –

Allah o gerçek İlah'tır ki halık'tır, bâri'dir, musavvir'dir. Hasılı, en güzel isimler ve vasıflar O'nundur. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi O'nu tesbih ve tenzih eder. O, azizdir, hakimdir. [17,44]

Bâri'dir: Yaratıklarını düzgün ve âhenkli kıldır.

Musavvir'dir: Bütün mahlûklarına özel sıretlerini verendir.

"Her kim sabahleyin üç kere Euzu billahi's-Semî'l-Alîmi mine's-Şeytani'r-Racim dedikten sonra Haşr süresinin sonundan üç ayeti okursa, Allah Teâla onun emrine yetmiş bin melek verir. Onlar akşama kadar o kimse için dua ederler. "Eğer o gün ölürse şehid olarak vefat etmiş olur. Onları akşamleyin okuyan da aynı durumda sevap alır" (Hadis-i Şerif, Tirmizi).

60-MÜMTEHİNE
SÜRESİ

Medine döneminde inmiş olup 13 âyettir. Adını "imtihan edilen kadın" anlamına gelen 10. âyetten almıştır. Sürenin esas konusu müslümanlarla, müslüman olmayanların ilişkileri, İslâm düşmanlarıyla dostluk kurmanın yasaklığı hakkındadır. Son kısımda, İslâm'ı kabul ettiğini bildirip müslümanların saflarına girmek isteyen gayr-i müslim kadınların, samimiyetlerini tesbit etmek gayesiyle denemeleri emredilmektedir. Hudeybiye anlaşması ile Mekke'nin fethi h.6-8 (m.628-630) arasında indiği anlaşılmıştır.

Bismillâhırahmânırahim

Mümtetine /1 – Ey iman edenler! Benim de sizin de düşmanlarınızı dost edinmeyin. Onlar size gelen geçeceği reddet-tikleri halde, siz onlara sevgi sunuyorsunuz. Resûlullahı ve sizi, sırf Rabbizin olan Allah'a inandığınız için, vatanınızdan kovuyorlar. Siz Benim yolunda cihad etmek ve Benim rızamı kazanmak için yurdunuzdan çıkarılmayı göze aldysanız, nasıl olur da onlara sevgi gösterip sır verirsiniz? Halbuki Ben sizin gizlediğiniz ve açıkladığınız her şeyi bilmekteyim. Doğrusu içinizden kim bunu yaparsa, artık doğru yoldan sapmış olur. [5,51-57; 3,28; 4,144]

Kureyşiler Hudeybiye anlaşmasını çiğneyince Hz. Peygamber (a.s.) Mekke'yi fethetme hazırlıklarına başladı. Yalnız bu hedefini aşabdan birkaç kişi dışında kimseye hissettirmemişti. Hatb b. Ebi Beltea (r.a) nasılsı bunu öğrenmiş ve Mekke'ye giden bir cariye ile çok gizli kaydı ile mektup göndermişti. Allah Teâlâ Hz. Peygamber (a.s.)'a bunu bildirdi. O da Abdullah İbn Zübeyr ile Mikdat (r.a) 'ı gönderip "Medineden 40 km. kadar mesafede bulacakları kadından" mektubu almalarını istedi. Getirdikleri mektupta Mekke'ye sefer hazırlığı bildiriliyordu. Peygamberimiz Hatb'a sebebini sorunca o: "Ya Resulellah, ben küfre sempati duyduğumdan değil, ama ailem orada, Mekke'de onları koruyacak akrabalarım da yok. Bu davranışımı gözümünde bulundurarak Kureyşiler aileme sığınmazlar umidiyle bu işi yaptım" dedi. Öldürmek isteyen Hz. Ömer'e (r.a), Efendimiz şöyle dedi: "Hatb, Bedir'e katılanlardır. Allah'ın Bedir savaşına katılanlara nazar buyurup "Ben sizleri affettim, demediğini kim biliyor?" Hz. Peygamber onu affetmekle beraber, sebep ne olursa olsun, küfre yardım yerine geçecek bir davranış kesin haram olduğunu bildirmiştir

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
60-Mümtetine Süresi	/													Yaprak 04B			Cüz 28			Süre 60			Sayfa 548							
Bu Cüz Yaprığa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ الْمُؤْتَحِنَةِ

٥٤٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ

تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ

يُخْرِجُونَ الرِّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ

وَإِنَّا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ

السَّبِيلِ ۗ إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ

وَأَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۗ لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ

وَلَا أَوْلَادَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْضَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ هُمْ

إِنَّا بُرْءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا

وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَخَدَّهٖ لِأَقُولَ

إِبْرَاهِيمَ لَا بِيَهٗ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا

عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۗ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا

فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْضَبْنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Mümtetine /2 – Eğer size karşı ellerine bir fırsat geçerse, size düşman kesilirler. Ellerini de, dillerini de size fenalık etmek için uzatırlar ve sizin de kâfir olmanızı cân-u gönülden isterler.

Mümtetine /3 – Ne hisslarınızın, ne de evlatlarınızın kıyamet günü size faydası olmaz. Allah kıyamet günü aranızda hükmeder, itaat edenleri cennete, kâfir ve âsileri cehenneme gönderir. Allah yaptığımız her şeyi görür.

Mümtetine /4 – İbrâhim'de ve onunla beraber olanlarda size güzel bir örnek vardır: Hani onlar hemşhailerine şöyle demişlerdi: Bizim, ne sizinle, ne de Allah'tan başka ibadet ettiğiniz şeriklerinizle hiç bir ilişimiz kalmamıştır. Siz Allah'ın tek İlah olduğuna inanmadıkça, biz sizi reddediyor, bizimle sizin aranızda ebedi olarak düşmanlık ve nefret meydana geldiğini ilan ediyoruz.

Ne var ki İbrâhim'in babasına: "Senin için Rabbimden af dileyeceğim. Bununla beraber, Allah'ın senin hakkında dilediği hiç bir şeyi önlemem mümkün değildir." demesi başka. Onun ve beraberinde olanların duası şudur: "Ey Yüce Rabbimiz! Yalnız sana güvenip dayandık, Sana yöneldik ve sonunda da Senin huzuruna varacağız. [19,47; 26,86-87; 9,113-114]

Mümtetine /5 – "Ey Ulu Rabbimiz, bizi kâfilere deneme konusu kılma, affet bizi. Çünkü Sen aziz ve hakimsin (mutlak galip, tam hüküm ve hikmet sahibisin).

Müminlerin kâfilere deneme konusu (fitne) kılınması şu şekillerde olabilir:

1. Kâfirlerin hâkim ve galip olup müminleri dinden uzaklaştırmak için baskı ve işkence uygulamaları.
2. Müminlere galebe sağlamaları sebebiyle kâfirler kendilerini üstün görüp "İslâm hak din olsaydı, gerçeklere dayansaydı müslümanlar böyle perişan olmazlardı." diye kendi inkârlarını doğru bulmaları.
3. Kâfirler baskı sonucunda müminleri tavizlere sevkedip, islami ahlâk ve faziletlerinden uzaklaştırarak, başka insanlara alay konusu yapmaları.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mümtehin /6 – Onlarda sizin için, Allah'a ve âhiret gününe kavuşmayı arzu edenler için güzel bir örnek vardır. Ama kim de aksine giderse bilsin ki Allah ganî ve hamîddir (hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, her türlü hamd ve övgü O'na mahsustur).

Mümtehin /7 – Umulur ki Allah sizinle düşmanlarınız arasında bir sevgi ve yakınlık kurar. Çünkü Allah herşeye kadirdir. Allah gafurdur, rahîmdir. [3, 103; 8, 63; 60, 1; 5, 57] 4. âyet, kâfir akrabalarla ilişkilerin kesilmesini istemişti. Müminler bunu uygulamışlardı. Fakat bunun onlara zor geldiğini Allah Teâlâ elbette biliyordu. Bundan ötürü, dürüst ve ihlaslı müminlerin akrabaları ile olan düşmanlıklarının sevgiye dönüşeceğini Allah Teâlâ müjdeledi. Çok geçmeden Mekke'nin fethi ile bu müjde gerçekleşti.

Mümtehin /8 – Dininizden ötürü sizinle savaşımayan, sizi yerinizden, yurdunuzdan etmeyen kâfilere gelince, Allah sizi, onlara iyilik etmeden, adalet ve insaf gözetmeden menetmez. Çünkü Allah âdil olanları sever.

Bu âyet müslümanlarla Mekke müşriklerinin ilişkilerinin son derece gergin olduğu sırada imişti. Buna rağmen iyiliği, insaf ve adaleti emretmesi, oldukça dikkate değer.

Mümtehin /9 – Allah sadece, dininizden ötürü sizinle savaşan, sizi yerinizden yurdunuzdan kovan ve kovulmanıza destek veren kâfilere dost edinmenizi meneder. Her kim onları dost edinirse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

Kâfirlerle ilişkileri kesmek, her türlü alakayı kesmek anlamına gelmez. Bu âyet açıklıyor ki ilişki kesmenin sebebi, kâfir olmaları değil, müminlere zulüm ve işkence uygulamalarıdır. Müslümanlara düşmanlık etmeyen gayr-i müslimlere iyi davranmak gerekir. Nitekim Hz. Ebû Bekir'in hanımı Kuteyle kâfir idi. Hudeybiye anlaşmasından sonra kızını görmek üzere Medine'ye geldiğinde kızı Esmâ: "Annemle görüşeyim mi?" diye sorunca Efendimiz: "Evet, hem de ona iyi davran" demiştir. Müslümanın gayr-i müslim muhtaçlara yardımında bulunmasına hiç mani yoktur.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
60-Mümtehin Süresi	/													Yaprak 05A						Cüz 28			Süre 60			Sayfa 549				
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

٥٤٩

سُورَةُ الْمُمتَحِنَةِ

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن

يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۗ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ

وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۗ

لَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّنْ

دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۗ

إِنَّمَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّنْ

دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ

هُمُ الظَّالِمُونَ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مِهَاجِرَاتٍ

فَامْتَحِنُوهُنَّ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيِّمَا نِهْنَّ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا

تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهْنَّ حِلُّ لَهُنَّ وَلَا هُنَّ يُحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُنَّ

مَا نَفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ ۗ

وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُوفَرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَنْفَقُوا

ذِكْرٌ حُكْمٌ ۗ وَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۗ وَإِن فَاتَكُمْ

شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ

أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۗ

Mümtehin /10 – Ey iman edenler! Mümin hanımlar size katılmak üzere hicret etmiş olarak geldiklerinde onları imtihan edin. Gerçi Allah onların imanlarını pek iyi bilir. Ama siz de onların mümin olduklarını anlarsanız, artık onları kâfilere geri göndermeyin. Bundan böyle bu hanımlar kâfir kocalarına, kâfir kocaları da bu hanımlara helal olmazlar.

Bununla beraber kocalarına da vermiş oldukları mehirleri, size iade ediniz. Kendilerine mehirlerini vererek bu kadınlarla evlenmenizde bir sakınca yoktur. Kâfir kadınları nikâhınızda tutmayın. Onlara harcadığınız mehri, varacakları kâfir kocalarından isteyin. Kâfirler de İslama girip sizinle evlenen eşlerine sarfetmiş oldukları mehri sizden geri istesinler. Allah'ın hükmü budur. Aranızda O hükmeder. Zira Allah her şeyi hakkıyla bilir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

Hudeybiye anlaşmasına göre İslâmı kabul edip Medine'ye gelecek olanların Mekke müşriklerine geri gönderilmeleri gerekiyordu. Fakat bir müslüman hanım, kâfir kocasının nikâhı altında kalamayacağından âyet onları koruyor, ancak gelişlerinin kocadan kurtulmak değil, sırf dinlerini kurtarmak gayesiyle olduğunu teyid etmelerini şart koşuyordu. Hudeybiye anlaşmasına göre Mekke'den Medine'ye giden müminler Mekke'ye geri gönderileceklerdi. Fakat anlaşma metninde herhangi bir kişi değil, recul kelimesi kullanıldığından, bu sadece erkekleri kapsıyordu. Onun için Ukbe b. Ebi Muayt'ın kızı Ümmü Gülsüm hicret edip Medine'ye gelince kardeşleri onu geri istemişler; Peygamberimiz recul kaydını hatırlatarak geri vermemiş, onlar da hiçbir itirazda bulunamamışlardı.

Mümtehin /11 – Eğer eşlerinizden birinden dönüp kâfilere kaçarsanız, sonra yaptığınız savaşta siz galip gelirsiniz, eşleri gitmiş olan kocalara ganimet malından, harcadıkları mehri kadar verin. İnanışınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mümtehin /12 – Ey Peygamber! Mümin hanımlar: Allah'a hiç bir sûrette ortak tanımamak hırsızlık yapmamak, zina etmek, çocuklarını öldürmemek, hiç yoktan yalan uydurup iftira atmamak, bulduğu bir çocuğu, kocasına isnat etmek veya gayr-ı meşrû bir çocuk dünyaya getirip onu kocasına mal etmek, senin kendilerine emredeceğin meşrû olan herhangi bir konuda sana karşı gelmek hususlarında sana biat etmeye geldiklerinde, sen de onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan aff dile. Çünkü Allah gafurdur, rahîmdir (affi ve ihsanı boldur).

Bu âyet Mekkenin fethi günü inmiş, erkeklerden sonra kadınlardan da biat alınmıştır. Çocuk öldürmek maksat: "kız çocuklarını öldürüp gömmek" tir. Meşrû bir hususta: Senin onlardan istediğin meşrû bir şey, yahut nehyedeceğin bir münker hususunda demektir. Resulullahın meşrû olmayan bir şeyi istemeyeceği kesin olduğu halde böyle bıyurulması, müminlere "Halık'a isyan olan hiç bir işte mahlika itaat edilmez." kuralını hatırlatmak içindir.

Mümtehin /13 – Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine gazab ettiği bir güruhu dost edinmeyin. Onlar ki ölüp kabre giren bir kâfir nasıl âhiret mutluluğundan ümidini kesmişse, kendileri de âhiretten öyle ümitlerini kesmişlerdir

Verdiğimiz meale göre, burada bir kısım Yahudilere ima edilmektedir. Onların âhiretten ümitsizlikleri, ya âhireti kabul etmeyişleri, âhirete iman etmemeleri sebebiyledir yahut Tavratta geleceği bildirilen ve risaleti kesin olan Hz. Peygamber (a.s.)'i inkâr etmeleri sebebiyle, bunun mutlaka böyle bir cezasının olacağını bildiklerinden olabilir. Diğer muhtemel meal şöyle olabilir: "O kimseleri dost edinmeyin ki Allah onlara gazap etmiş, âhiretten ümidi kesmişler ve kâfirler, mezara girenlerden nasıl ümitlerini kesmişlerse, onlar da âhiretten öylece umutlarını kesmişlerdir."

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30												
60-Mümtehin Süresi	/												61-Saff Süresi						Yaprak 05B						Cüz 28						Süre 61						Sayfa 550					
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04																

سُورَةُ الصَّفِّ ٥٥

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِفْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بُهْتَانٍ يَفْتَرِيهِنَّ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الصَّفِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٤﴾ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مَرْضُوصٌ ﴿٥﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ لِمَ تَقُولُونَ وَمَا تَفْعَلُونَ ﴿٦﴾ قَدْ عَلِمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا زَاغًا قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٧﴾

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

61-SAFF SÜRESİ

Medine'de inmiş olup 14 âyettir. Adımı 4. âyettten almıştır. Sürenin asıl konusu gerçeğe iman edip o uğurda micahedeği teşviktir. İnsanın üç büyük Peygamberi olan Hz. Mûsâ, Hz. İsâ ve Hz. Muhammed aleyhimüsselamın risalet ve tebliğlerine işaret edilmiştir.

Bismillahirrahmanirrahim

Saff /1 –

Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ı tesbih ve tenzih eder. O azîzdir, hakîmdir (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

Allah'ın eksiklerden münezzeh, hiçbir şeye ve kimseye muhtaç olmadığı hatırlatılıyor. Böylece bu sûre boyunca emredilen çihad ve tebliğin faydasının insanlara raci olup Allah'a bir fayda vermesinin söz konusu olmadığı vurgulanıyor.

Saff /2 – Ey

iman edenler! Niçin yapmayacağınız şeyleri söylüyorsunuz?

Saff /3 –

Yapmayacağınız şeyleri söylemek, Allah'ın en çok nefret ettiği şeylerdendir.

Saff /4 –

Allah, taşları birbirine kenetlenmiş bir bina gibi saflar halinde, kendi yolunda savaşanları sever.

Saff /5 –

Hani bir vakit Mûsa kendi milletine "Ey benim milletim! demişti, benim Allah'ın Resulü olduğumu bildiğiniz halde niçin bana böyle eziyet ediyorsunuz?"

Onlar batıla meyledince, Allah da onların kalplerini hakkı kabul etmekten, hakka meyletmekten uzaklaştırdı. Öyle ya, Allah yoldan çıkmakta direten bir güruha hidâyet etmez, onları, emellerine ulaştırmaz.

Saff /6 – Vakti geldi, Meryem'in oğlu İsa da: "Ey İsrail oğulları! dedi, "Ben size Allah'ın Resulüyüm. Benden önceki Tevrat'ı tasdik etmek, benden sonra gelip ismi "Ahmed" olacak bir resulü müjdelemek üzere gönderildim. Ne zaman ki o peygamber, açık açık delillerle kendilerine geldi:"Bu, kesin bir büyüden ibarettir" dediler. {KM, Yuhanna 14,16; 16,13; Matta 4,15-16; İşıya 42,1-4}

حزب

Hz. Peygamber (a.s.) bir hadisinde: "Benim adım yerde Muhammed, göklerde ise Ahmed'dir" buyurur. Bu iki isim de çok övülen mânasında olup mânaları birbirine yakındır. Yuhanna İncili 14,16 cümlesi, Hz. İsa'nın: "Ben de Baba'dan dileyeceğim ve O size başka bir Parakletos verecek" sözünü nakleder. Bu kelimeyi Hristiyanlar "teselli edici" diye çevirirler. Bu kelime, Hz. İsa'nın yaşadığı çevrenin dili olan Aramice'de Mawhamana'nın tam Yunanca karşılığı olan Perikitos (çok övülen) isminin bozulmuş şeklidir. (Hz. İsa zamanında Yahudiler İbranice değil, Aramice konuşurlardı).

Perikitos ile Parakletos fonetik olarak birbirine yakın olduğundan bazı çevirmenlerin veya sonraki dönemlerdeki kâriplerin bu iki kelimeyi birbirine karıştırdıkları anlaşılıyor. Müslümanlar burada, Hz. Muhammed (a.s.)'in müjdelendiğini görürler. 8. asır tarihçilerinden İbn İshak mezkûr İncil cümlesini nakle ederken "Biriktius" diye yazmış ve bunun Rumcada "Muhammed" mânasına geldiğini söylemiştir. Kim bilir, muhtemelen onun devrindeki İncillerde Parakletos yerine Perikitos yazılı idi.

Saff /7 – Allah'a itaate davet edildiğinde, bunu kabul etmediği gibi, üstelik uydurduğu yalanı Allah'a mal eden, Allah adına yalan söyleyenden daha zalim kim olabilir? Allah böyle zalimleri hidâyet etmez, emellerine ulaştırır.

Saff /8 – Onlar Allah'ın nûrunu ağızlarıyla üflerek söndürmek isterler. Fakat kâfirlerin hoşuna gitmesinde, Allah nûrunu tamamlayacak (dünyanın her tarafına ulaşacaktır).

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			
61-Saff Süresi	Yaprak 06A													Cüz 28						Süre 61			Sayfa 551										
Bu Cüz Yaprağa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04					

٥٥١

سُورَةُ الصَّفِّ

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ تَوَمَّنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bu âyetin indirildiği sırada, müslümanların Medine ile sınırlı olup sayılarının sadece birkaç bin kişi olduğu düşünülmelidir.

Zahiri şartlar İslâmın dünya çapında yayılmasına müsait görünmediği halde, gaybleri bilen ve her şeye kadir olan Allah, kesin bir tarzda bunu müjdelmiştir.

Saff /9 – O Resulünü, diğer bütün dinlere üstün kılmak için, hidâyet ve hak dini ile göndermiştir. İsterse müşrikler bundan hoşlanmasın. [48,28; 9,33]

Saff /10-Saff /11 – Ey iman edenler! Sizi gayet acı bir azaptan kurtaracak, üstelik size çok karlı bir ticaret sağlayacak bir iş bildireyim mi? Allah'ın ve Resulüne inanır, Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla mücadele edersiniz. Eğer bilerseniz bunu yapmak sizin için çok hayırlıdır.

Saff /12 – Böyle yaparsanız sizin günahlarınız aff eder ve içinden ırmaklar akan cennetlere ve özellikle Adn cennetlerinde çok güzel saraylara yerleştirir. İşte en büyük başarı, en büyük mutluluk budur.

Saff /13 – Memnun olacağımız bir şey daha var: Allah'tan bir yardım ve yakında gerçekleşecek bir zafer! Müminlere bunları müjdele!

Saff /14 – Ey iman edenler! Siz Allah'ın tarafında olunuz. O'nun dinine yardım ediniz. Nasıl ki Meryem'in oğlu İsa vaktiyle, havarilere: "Allah'ın yolunda giderken kim bana yardımcı olmak ister?" diye sorunca, havariler: "Allah'ın dinine biz yardımcı oluruz" diye cevap vermişlerdi.

Neticede İsrailoğullarından bir kısmı İsa'nın Peygamberliğine iman etti, bir kısmı da inkâr etti. Biz de iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik de onlar ötekilere üstün geldiler. {KM, Matta 4,19-20}

Fakat maalesef Hz. İsa'nın peygamberliğine iman, daha sonraki asırlarda gittikçe değişikliğe uğradı.

İlk üç veya dört asır boyunca yapılmış teolojik tartışmalardan bu durum açıkça anlaşılacaktır. Piskopos Arius (Ö. 326) müminlerin çoğu gibi Hz. İsa'yı Peygamber, Allah'ı da bütün yaratılmışlardan ayrı, Yüce ve Tek kabul ediyordu. Fakat bu inanç İznik (325) ve İstanbul (381) konsilleri tarafından redd edildi.

Mesih'e inanmayanlardan Yahudiler; inananlardan ise Hristiyan ve Müslümanlar kasdedilmektedir.

62-CUMA SÜRESİ

Medine’de inmiş olup 11 âyettir. Adını Cuma namazını farz kılan 9. âyetten almıştır. Son Peygamberin evrensel risaletinin insanları arındırması, Yahudilerin kendilerini üstün görüp dine de bu anlayışı hakim kılmalarının zararı bildirilir ve İslâmın hem dünyayı, hem âhireti, hem de bütün insanlığı kucaklayan ibadet telakkisine işaret edilir.

Bismillâhrahmânirrahim
Cuma /1 – Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi melik (kâinatın gerçek hükümdarı), kuddus (çok yüce, her noksandan münezze) aziz ve hakîm olan Allah’ı tesbih ve tenzih eder.

Cuma /2 – O, ümmiler arasından, kendilerinden olan bir elçi gönderdi. Bu elçi onlara Allah’ın âyetlerini okur, onları inaçlarına ve davranışlarına bulaşmış kirlerden arındırır, onlara kitabı ve hikmeti öğretir. Halbuki daha önce belli ve kesin bir sapıklık içinde idiler.

Ümmî kelimesi burada Yahudi geleneğinde ifade ettiği anlamda olup Cenab-ı Hak Yahudileri üstü kapalı bir şekilde kinamaktadır: “Ey Yahudiler, siz Araplara aşağılamak kasdıyla ümmî diyorsunuz. Fakat, Allah risaletini, onların arasından seçtiği birine verdi.” **Ümmî** tabiri ayrıca şu anlamlara gelebilir: Ehl-i kitap olmayan (3,20); kendi kitaplarını bilmeyen (2,78); Yahudi olmayan (3,75).

İbranice aslında *Goyim* (Bati dillerinde gentiles) Yahudi olmayanlar hakkında kullanılıp bunlara hiç değer verilmez. Türkçe Tevrat çevirilerinde bu kelime “*milletler*” diye çevrilir. Ayrıca Yahudilerin şu gerçeği anlamaları ima ediliyor: “Siz Arapların Cahiliye dönemlerini iyi bilirsiniz. Peygamberin önderliğinde onların nasıl bir nitelik kazandıklarını da görüyorsunuz. Oyleyse bunun ancak ilâhî bir kaynaktan olduğunu anlamamız gerekmez mi?”

Cuma /3 – Bu Resûl, henüz kendilerine katılmamış bulunan diğer insanlara da gönderilmiştir. O gerçekten azizdir, hakîmdir (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir). [17,44; 3,20; 43,44; 26,214; 7,158; 6,19]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
62-Cuma Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 06B

Cüz 28

Süre 61

Sayfa 552

سُورَةُ الْجُمُعَةِ

٥٥٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْبَحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

وَآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ذَلِكَ

فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَا مَثَلُ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا

بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ

أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ

إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Cuma /4 – Bu, Allah’ın lütfü olup onu dilediğine verir. Allah büyük lütfü ve ihsan sahibidir.

Cuma /5 – Tevratın mesajını ulaştırma ve onu uygulamaya yükümlülüğünü kabul ettikleri halde, sonra bu yükümlülüğünü yerine getirmeyenler,

tıpkı ciltlerle kitap taşıyan merkebe benzer.

Allah’ın âyetlerini yalan sayan kimselerin düştükleri durum ne fecî!

Allah böylesi zalim güruhü hidâyet etmez, emellerine ulaştırmaz. [7,179]

Cuma /6 – De ki: “Ey kendilerine Yahudi diyenler! İnsanlar arasında yalnız kendinizin Allah’ın dostları olduğunu iddia ettiğimize göre,

bu iddianızda tutarlı iseniz, haydi hemen ölmeyi temenni edin de bir an önce O’na kavuşun. [2,94-96]

Yahudi, Hz. Yâkub (a.s.)’ın dördüncü oğlu Yehuda’ya nisbetir. Hz. Süleyman (a.s.)’dan sonra İsrailoğulları ikiye bölününce onlardan birine Yehuda, öbürüne İsrail adı verilmiştir. Hz. Yâkub’un soyundan gelen kabilelerden sadece Yehuda ve Binyaminin nesli kalıp, çoğunluk da Yehuda’da olduğundan bu isim galip gelmiştir.

Cuma /7 – Ama onlar bizzat yaptıkları zulümler sebebiyle asla ölümü temenni etmezler. Allah o zalimleri pek iyi bilir.

Cuma /8 – De ki: “Sizin kaçtığınız o ölüm var ya, o mutlaka sizi karşılayacaktır. Sonra da görünmeyen ve görünen ne varsa hepsini bilen Allah’ın huzuruna götürüleceksiniz, O da sizin yaptıklarınızı tek tek bildirecek ve ondan ötürü karşılığını verecektir. [4,78]

Cuma /9 – Ey iman edenler! Cuma namazına ezan ile çağırıldığımız zaman derhal Allah'ı zikretmeye (hutbe ve namaza) gidin, alışverişi bırakın. Eğer bilerseniz, bu sizin için çok hayırlıdır. [17,19]

Cuma namazı, cuma günü öğle vaktinde cemaatle kılınır. Hutbeden sonra iki rek'atlık farz namaz eda edilir. Hutbeden önce ve farzdan sonra sünnet olarak dörder rek'at daha namaz kılınır. Bunun dışında müslümanlar cuma günü işleriyle meşgul olabirler. Yahudilerin cumartesi, Hıristiyanların pazar günü yaptıkları gibi dünyevi işleri tatil etmeye mecbur değildirler.

Cuma /10 – Namaz tamamlanınca yeryüzüne yayılın, işinize gücünüze gidin, Allah'ın lütfundan nasibinizi arayın. Felaha ermenizi ümid ederek Allah'ı çok zikrediniz.

Cuma /11 – Onlar bir ticaret veya bir eğlence görünce oraya doğru sökün edip, seni hutbe verirken ayakta bırakıverdiler.

De ki: Allah'ın nezdinde ahirette olan nasip, buradaki eğlenceden ve ticaretten elbette daha hayırlıdır. Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır. {KM, Matta 6,26}

63-MÜNAFİKUN SÜRESİ

Medine'de inmiş olup 11 âyettir. Süre adını esas konusundan almıştır. Münafıkların iki yüzlülükleri, içlerinden müminlerin felâketlerini istedikleri halde onların yüzlerine gülmelerini bildirip müminleri uyarır. Dünyanın geçici zevklerine bağlanmamaları için öğüt verilerek, müminlere münafıklık tehlikesinden kurtuluş yolu gösterilir. Bu sûre Beni Mustahik gazvesinin hemen peşinden, hicri 5. yılda indirilmiştir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
62-Cuma Süresi	63-Münafikun Süresi											Yaprak 07A					Cüz 28					Süre 63					Sayfa 553										
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

٥٥٣

سُورَةُ الْجُمُعَةِ

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ

وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ

الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا ۚ الْعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكَوْكَ

قَائِمًا قَلَّ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣﴾

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

إِنَّكَ لَرَسُولُهُ ۗ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا

تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مَسْنَدٌ يَخْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ

عَلَيْهِمْ ۗ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bismillâh irrahmân irrahîm

Münafikun /1 – Münafıklar sana geldiklerinde: “Biz, senin Allah'ın Resulü olduğuna şahitlik ederiz.” derler.

Allah da senin Kendisinin elçisi olduğunu elbet bilir.

Bununla beraber, Allah, onların bunu söylerken yalan söylediklerine, samimi olmadıklarına şahitlik eder.

Münafikun /2 – Onlar yeminlerini kalkan olarak kullanıp insanları Allah'ın yolundan uzaklaştırırlar.

Yaptıkları bu iş ne kötü bir iştir!

Münafikun /3 – Çünkü onlar önce inandıklarını iddia ettiler, sonra inkâra gittiler.

Bu sebeple kalbleri mühürlendi.

Artık onlar hakkı anlamazlar.

Münafikun /4 – Onları gördüğünde kalıpları kıyafetleri senin hoşuna gider, onları beğenirsin.

Konuştuklarında sözlerine kulak verisin.

Gerçekte ise onlar, âdeta koltuklarına dayanan, içi boş, ruhsuz kütüklere benzerler.

İçleri boş, ödlekle olduklarından çıkan her sestense pirelenir, her yeni haberi kendi aleyhlerinde sanırlar.

Onlar düşmandır, onlardan sakının. Allah belalarını versin onların! Nasil da hakikatten vazgeçiyorlar. [9,30; 33,19]

Onlar hakkında “Allah belalarını versin!” ifadesi beddua olmayıp, onların cezaya müstahak olduklarının Allah tarafından bildirilmesidir.

Münafikun /5 –

Onlara: “Gelin, Resulullahın huzuruna varın, sizin için dua etsin, Allah’tan size af dilesin.” denildiğinde,

açıktan bir şey söyleyemediklerinden, kibirlerinden ötürü başlarını sağa sola bükerek, içten içe homurdanırlar

ve onların kibirli bir şekilde tövbeye yanaşmayıp yanzıkliklerini görürsün.

Münafikun /6 – Ha mağfired diledin, ha dilemedin, onlara göre birdir.

Elbette Allah, fâsıklığı tabiat haline getirenler hidâyet etmez, emellerine ulaştırmaz. [9,80]

Hidâyet istemeyen, doğru yola dâvet edildiğinde kibirlenerek reddeden kimseyi zorla hidâyete getirmek Allah’ın âdeti değildir.

Münafikun /7 – Onlar: “Resulullahın etrafındaki fakirlere infak etmeyin, destek olmayın ki dağılsınlar” diyen bedbahtlardır.

Halbuki göklerin ve yerin bütün hazineleri Allah’ındır, lâkin münafıklar bunu bilmezler, anlamazlar.

Münafıkların önderi Abdullah İbn Ubey idi. Peygamberimizin hicretinden önceki liderlik konumu sarsıldığı için, ömrünün sonuna kadar onu çekemedi. Her fırsatta Medineli hemşehrilerini, yabancı durumda olan muhacirler aleyhine kışkırtmaya çalıştı. Dünyevi şartlarda, her iki tarafı da tahrik edip çarpıştırmak pek kolaydı. Zaman zaman kritik, gergin anlar yaşandı, fakat Allah müminleri korudu. Peygamber Efendimizin rehberliği, Ensar ve Muhacirlerin basiretleri muhtemel olayları önledi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
63-Münafikun Süresi	/													Yaprak 07B			Cüz 28			Süre 63			Sayfa 554							

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ

٥٥٤

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاْ رُؤُوسِهِمْ وَرَأَيْتَهُمْ

يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۖ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ

أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۖ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ

رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا ۗ وَاللَّهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۖ يَقُولُونَ لَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ

لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ ۗ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ

وَلِلْمُؤْمِنِينَ ۗ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ

يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۖ وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا

أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۖ فَأَصَّدَقَ ۗ وَ أَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۖ وَلَنْ

يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۖ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hicretin 5. yılında gerçekleşen Beni Mustalık seferinde, suyu daha önce alma meselesinden dolayı Mekke’li Cehah ile, Medineli Sinan arasında kavga çıkınca her biri kendi hemşehrilerini yardıma çağırdı. İbn Übey olayı fırsat bilerek, “Besle kargayı oysun gözünü!” kabilinden sözler söyleyerek muhacirler aleyhinde kışkırtmaya başladı. Bunları işiten pek genç yaşta Zeyd İbn Erkam (r.a) derhal durumu Hz. Peygamber (a.s.)’a ilettili. Huzura çağırılan İbn Übey yaptığı işi inkâr etti. Zeyd zor duruma düştü. Vahyin gelişi ile durum keskinleşti. İbn Übey, Efendimizin huzuruna varıp özür dilemeyi ve Allah’a istiğfar etmeyi gururuna yediremedi.

Münafikun /8 –

Hem derler ki: “Medineye bir dönelim; göreceksiniz aziz olan, zelim olanı oradan dışarı atacaktır.” Heyhat! İzzet, Allah’ın, Resulünün ve müminlerindir. Ne var ki münafıklar bunu bilmezler.

Münafıklar akılları sıra Medinelilere dayandıklarından kendilerini güçlü, Mekkelileri sığıntı sandıklarından onları Medine’den çıkartıp İslâmî zayıflama hülyaları kuruyorlardı.

Münafikun /9 –

Ey iman edenler! Ne mallarınız, ne evlatlarınız sizi Allah’ı zikretmekten alıkoymasın! Bilin ki böyle yapanlar, en büyük kayba uğrarlar.

Münafikun /10-**Münafikun /11 –**

Sizden birinize ölüm gelip çatmadan önce, size nasib ettiğimiz imkânlardan Allah yolunda harcayın!

Ölüm gelip çatınca: “Ya Rabbi, az mühlet ver bana, bak nasıl hayırlar yapacağım, tam takvâ ehli olacağım!” diyecek olsa da, Allah vâdesi gelen hiçbir kimsenin ecelini ertelemez. Allah yaptığınız her şeyden haberdardır. [14,44; 23,99-100]

64-TEGABÜN SÜRESİ

Medine’de inmiş olup 18 âyettir. Adını 9. âyette geçen yevmu’l-tegabün’den almıştır. Tegabün günü, kusur işleyen insanın günahlarının farkına varıp dünyada iken aldandığını kabul ettiği gündür. Böylece tegabün, büyük duruşmanın olduğu kıyametın isimlerinden biridir. Süre Medine’de gelmekle birlikte Mekki sürelerin galip vasfı olan Allah’a iman, ihlas, zühd, kanaat ve âhiret mutluluğu için çalışma konularını ele alır. Kâinatın sahipsiz olmadığını, her şey gibi insanın da yaratılışının gayesi olduğunu, dolayısıyla insanın iradesini iyi kullanması gerektiğini bildirir. Bismillâhırahmânırahim

Tegabün /1 – Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah’ı tesbih ve tenzih eder. Hâkimiyet O’nundur.

Bütün hamdler ve övgüler O’na mahsustur. O her şeye kadirdir.

Tegabün /2 – Sizin hepinizi yaratan O’dur. Öyle iken artık kiminiz kâfirdir, kiminiz mü’min.

Allah yaptığımız her şeyi görür.

Tegabün /3 – Allah, gökleri ve yeri gerçek bir maksatla, hikmetle yarattı.

Sizi tasvir edip yarattı, hem de size güzel güzel suretler verdi.

Dönüşünüz de O’na olacaktır.[82,6-8; 40,64]

Tegabün /4 – Göklerde ve yerde olan her şeyi bilir.

Gizlediğiniz ve açıkladığınız her şeyi de bilir.

O sinelerin özünü, gönüllerin ta kühünü de bilir.

Tegabün /5 – Daha önceki inkârcıların başlarına gelen olaylardan haberiniz olmadı mı?

Onlar yaptıkları işlerin cezasını dünyada çektiler, âhirette de onlara gayet acı bir azap vardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
64-Tegabun Süresi	/													Yaprak 08A						Cüz 28			Süre 64			Sayfa 555									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۵۵۵

سُورَةُ التَّغَابُنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرًا وَمِنْكُمْ

مُؤْمِنًا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ

وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَعَالُوا

أَبْشَرٌ يَهُدُونَنَا فَكُفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَأَسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتُبْعَثَنَّ

ثُمَّ لَتَنْبَؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَاْمِنُوا

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنِ

بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Tegabün /6 – Böyle oldu... Çünkü peygamberleri onlara açık açık delillerle geldiler.

Fakat bunlar: “Bizim gibi bir beşer mi bize yol gösterecekmış!” dediler.

Onların nübüvvetlerini inkâr edip, sırt çevirdiler,

Allah da müstağni olduğunu açıkladı. Gerçekten Allah ganidir, hamiddir (hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, bütün övgüler O’na attılır).

Tegabün /7 – Kâfirler öldükten sonra diriltilmeyeceklerini iddia ettiler.

De ki: “Hayır! Rabbin hakkı için, elbette diriltileceksiniz,

yaptıklarınız size tek tek bildirilecek ve karşılığı verilecektir.

Bu, Allah’a göre pek kolaydır.”

Tegabün /8 – O halde Allah’a, Resulüne ve ona indirdiğimiz nûra, Kur’ân’a iman edin.

Allah yaptığımız her şeyden haberdardır.

Tegabün /9 – Gün gelir, Allah hepinizi en büyük toplantı günü olan mahşerde bir araya getirir.

İşte o gün aldanma gündüdür.

Kim Allah’a iman eder, makbul ve güzel işler yaparsa,

Allah onun fenalıklarını, günahlarını siler ve içinden ırmaklar akan cennetlere, hem de devamlı kalmak üzere yerleştirir.

İşte en büyük başarı, en büyük mutluluk budur.

Allah’a iman etmek, sadece O’nun varlığına inanmaktan ibaret olmayıp O’nun kitabı ve elçisi vasıtasıyla bildirdiği kemal sıfatlarına inanmakla kâmil olur. Keza güzel işlerin de ölçüsü, Allah’ın nezinde güzel sayılmasıdır.

Tegabün /10 – Dini inkâr edip âyetlerimizi yalan sayanlar ise, onlar da, devamlı olmak üzere cehennemliklerdir. Gidilecek ne fena yerdir orası!

Tegabün /11 – Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet başa gelmez.

Kim Allah'ı tasdik ederse, Allah onun kalbini hakka ve doğruya açar. Allah her şeyi hakkıyla bilir. [57,22]

Tegabün /12 – Allah'a itaat edin, Resulüne itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz bilin ki Elçimizin görevi sadece açık bir tebliğden ibarettir.

Tegabün /13 – Allah'ın gerçek ilah. O'ndan başka yoktur ilah.

Müminler yalnız Allah'a dayanıp güvenmelidirler.

Tegabün /14 – Ey iman edenler! Eşlerinizden ve evlatlarınızdan size düşman olanlar da çıkabilir.

Böyle olanlara karşı dikkatli olun.

Bununla beraber müsamaha eder, kusurlarına bakmaz, onları affederseniz bu da sizin için bir fazilettir. Çünkü Allah da gafûrdur, rahîmdir (afî ve ihsanı boldur. Siz kusurları bağışlarsanız O da size öyle muamele eder). [63,9; 8,28]

Erkek veya kadın bir müminin, ailesini, eş veya çocuklarını sevmesi, bazan dininin gereklerine aykırı davranmaya götürebilir. Ölçü, Allah Teâlânın ölçüsü ile ölçmektir. Allah'ın merhamet ve şefkatinden daha ileri bir şefkat genellikle tersine bir sonuç doğurur. Şu halde müminlere gereken, bizleri yaratan Rabb Teâlânın helâl ve haram ölçülerini gözetmektir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
64-Tegabun Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ التَّعَابِينِ

٥٥٦

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ

فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا

عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّ مِنْ

أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوٌّ لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ

تَعَفَّوْا وَتَضَفَّحُوا وَتَغَفَّرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا آمَنَ أُولُوكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فَتَنَّا وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا

خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ

شَكُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Tegabün /15 – Mallarınız, evlatlarınız, sizin için sadece bir imtihandır. Asıl büyük mükâfat ve mutluluk ise Allah nezdindedir. [8,28; 3,14]

Tegabün /16 – Onun için gücünüz yettiğince Allah'a karşı gelmekten, haramlara girmekten sakının, hakkı dinleyip, itaat edin ve kendi iyiliğinize olarak hayır yolunda mal harcayın.

Kim nefsinin hırsından ve cimriligidinden kendini kurtarabilirse asıl felaha erenler işte onlardır. [59,9]

Bu konuda Kur'an'da üç âyet vardır:

1. Bir âyette: "Allah'a karşı gelmekten nasıl sakınmak gerekirse öyle sakın [3,102] buyrulur.

2. Bir başka âyette de "Allah hiç kimseye takatini aşan yük yüklemez" buyrulur [2,286]. Birinci âyetin mümin için ulaşmayı ideal edineceği bir ölçü verdiği anlaşılır. İkinci âyette, ilke olarak, herkesin gücü nisbetinde sorumlu olacağı bildirilir.

3. Üçüncü âyette yani bu âyette ise, her mümine uygulamada, elinden geldiği nisbette Allah'ın emirlerine uyup günahlarından sakınması emredilmektedir.

Tegabün /17 – Eğer Allah'a ödünç verirsiniz O sizin için, onun kârını kat kat artırarak verir, hem de sizin günahlarınızı bağışlar. Çünkü Allah şekûr'dur, halîmdir (küçük iyiliklerden ötürü bile büyük mükâfat verir, müsamahakârdır, cezalandırmada acele etmez).

Tegabün /18 – Görünmeyen ve görünen her şeyi bilir. O azizdir, hakîmdir (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir).

65-TALAK SÜRESİ

Medine'de inmiş olup 12 âyettir. Adını, sürenin ilk bölümüne konu teşkil eden talak (boşama) hükminden almıştır. Esas itibarıyla Bakara süresinde bildirilen aile hukukunun bazı konularına burada tamamlayıcı hüküm getirilmektedir. Boşanma, iddet, nafaka, süknâ, çocuğa nezaret gibi konulara yer verilmektedir.

حزب

Bismillâhirrahmânirrahîm.
Talak /1 – Ey Peygamber! Eşlerinizi boşayacağınız vakit onların iddetlerini dikkate alarak boşayın ve iddeti dikkate sayın. Rabbiniz olan Allah'a karşı gelmekten, özellikle eşlerinizin hukukuna zarar vermekten sakının. Onlar zina gibi açık bir hayasızlık evlilikten çıkarmayın. Kendileri de çıkıp gitmesinler. İşte Allah'ın hudutları! Kim Allah'ın hudutlarını çiğnerse hakikaten kendine zulmetmiş olur. Nerden bileceksin, bakarsın Allah bundan sonra yeni bir durum meydana getirir. [2,228-233; 4,19]

Yüce Allah o bilir peygamberlere (a.s.) hep özel isimleriyle "Ya İbrahim!" "Ya Mûsâ!" diyerek hitap ederken Hz. Peygambere her seferinde, nübüvveti yani Peygamberlik ulvî makamını anarak hitap buyurmuştur. Böylece Allah onun yüce mevkiine dikkat çekmektedir. İlk hitap Hz. Peygamber (a.s.)'a ise de âyetin devamının cemi sığasıyla ümmete olduğu aşikârdır. Şartlar gerektirdiğinde boşama sorumluluğunu üstüne alacak koca, mübahlar içinde en çok istenmeyen bu işlemleri yapacaksa âyet ona meşrû olan şekli bildiriyor. Şöyle ki: Evvela bunu yeterli bir düşünce sürecinden sonra kararlaştrmalı ve muayyen bir zamanı beklemelidir. O da karısı-nın ay halini tamamladığı zaman, temizlik halinin başlangıcını kollamaktır. Temizlenme başlayıp hiç temas kurmadıkları bir dönemde bir talakla boşar. Böylece bir süreden beri hanımıyla yatmayan koca, bir de boşayınca kısa bir müddet sonra karısını özleyebilir. İddet bitmeden kocasının, rücu hakkı vardır. Evlilik böylece devam ettirilebilir. Eğer böyle olmazsa, boşanan kadının bir başka kocaya varabilmesi için üç ay hali görmesi gerekir. Bu, yaklaşık üç ay kadar bir süredir. Bu süre dolmadan koca karısını, evden çıkaramaz, kadın kendisi de çıkmaz. Âyetin sonu, bu boşanmadan sonra, Allah Tealânın yeni bir durum ortaya çıkarabileceğini bildiriyor: O da pişman-lığın belirmesi, akl-ı selimin hakimi olması, yuvayı yıkmanın acı sonuçlarının hatırlanarak nefret yerine sevginin gelmesi neticesinde evliliğin daha sağlamlaşmış bir şekilde yeniden kurulmasıdır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
65-Talak Süresi	/													Yaprak 09A						Cüz 28			Süre 65			Sayfa 557				
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

٥٥٧

سُورَةُ الطَّلَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ

وَآخِضُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ

وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ

يُخَدِّثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ

بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ

وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذِكُّكُمْ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ

حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ

بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ

مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ

أَشْهُرٍ وَالَّذِي لَمْ يَحِضْ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ

حَمْلَهُنَّ ﴿٤﴾ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٥﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ

أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٦﴾

Talak /2- Talak /3 – Bekleme sürelerinin (üç âdet süresinin) sonuna yaklaştıkları zaman, onları ya güzelce evinizde alkokun, evliliği devam ettirin, yahut güzellikle ayırın ve bu boşanmaya aızden iki âdil kimseyi şahit tutun ve şahitliği de Allah için dürüst yapın. İşte sizden Allah'a ve âhirete iman edenlere verilen talimat, yapılan tavsiye budur. Kim Allah'a karşı gelmekten sakınrsa, Allah ona sıkıntıdan çıkış kapıları açar. Onu hiç ummadığı yerlerden rızıklandırır. Allah'a dayamp güvenene Allah kâfidir. Allah buyruğunu elbette yerine getirir. Gerçekten Allah herşey için bir ölçü, her iş için bir vâde belirlemiştir. [2,240; 33,49]

İbn Abbas (r.a.)'ya göre bu âyete hem boşarken, hem de bir talaktan sonra evliliği devam ettirmek üzere rücu ederken şahit tutmak emredilmektedir. Bir şahit: "Eşimi boşarken de, ona dönerken de şahit tutmadım" deyince onu işiten sahabî İmran b. Husayn (r.a.): "Sen hanımı boşarken de, ona dönerken de sünnete aykırı davranış" demıştır. Dört mezhep imamları boşama ve rücu emrinin geçerliliği için şahit tutmanın şart olmadığını ittifak etmişlerdir. Ancak sünnete uyup şahit tutmanın ihtilâfları önleyen hükmetli bir tavsiye olduğunu kabul ederler. Bu muhtevadan anlaşıldığı üzere: Allah'a hesap vereceğinden korkarak O'na karşı gelmekten sakınma, burada; sünnete uygun boşanma, iddet süresini düzgün hesaplamak, hanımı evden atamamak, ona zulmetmek için rücu etmeyi geciktirmemek, ayrılmaya karar verdiklerinde güzellikle ayrılmak, talak, rücu ve ayrılma sırasında iki âdil şahit tutmak hükümlerini içermektedir.

Allah böyle yaparlara kolaylık verir. Böyle yapmayanlara ise zorluklar yaratacağı anlaşılır. Ote yandan erkeğin boşadığı eşini iddet süresince evinde tutması, onun nafakasını vermesi, ayrılırken kalan mehrini vermesi, ayrıca gücü yetiyorsa ona başka bir şeyler (müt'a) vermesi elbette ona kâifet getirecektir. Üstelik buna, hoşlanmadığı biri için katlanacaktır. Allah rızası için bu yükümlülüklerini yerine getirene Allah Teâlâ ihسانlarla bulunacağını vadediyor.

Talak /4 – Kadınlarınızdan âdetten kesilenlerin iddetinde tereddüt ederseniz, onların iddet süreleri üç aydır. Henüz âdet görmeyenlerin de süreleri böyledir. Hamile olan kadınların iddetleri, çocuklarını doğurdıkları vakit biter. Kim Allah'a karşı gelmekten korunursa, Allah onun işinde bir kolaylık verir.

Talak /5 – İşte bu, Allah'ın size indirdiği bir emirdir. Kim Allah'a karşı gelmekten korunursa Allah onun günahlarını örter, onun mükâfatını artırır, ecrini bol bol verir.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Talak /6 – Boşadığınız eşlerinizi, imkânlarınız nisbetinde oturduğunuz meskenlerin bir bölümünde iddetlerini tamamlayınca kadar oturtun. Onlar üzerinde çıkıp gitmelerini sağlamak için bir baskı kurmak niyetiyle onlara zarar vermeye kalkışmayın.

Eğer onlar hamile iseler, çocuklarını doğuruncaya kadar nafakalarını verin. Sonra boşadığınız eşlerle ilginiz kesilince sizin hesabınıza çocuklarınızı emzirirlerse, ücretlerini verin.

Aranızda ücret işini meşrû çerçevede, örf'e uygun olarak güzellikle görüşüp sonuçlandırın. Eğer annesinin çocuğu emzirmemesi sebebiyle sıkıntıya düşerseniz, bu takdirde baba, ücret vererek bir başka emziren kadın bulacaktır. [2,233]

Talak /7 – İmkânı geniş olan, imkânına göre nafakayı bol versin. Nasibi sınırlı olan ise Allah'ın kendisine verdiği imkân ölçüsünde nafaka versin.

Allah, herkesi sadece ona verdiği imkân nisbetinde yükümlü tutar. Allah, sıkıntının ardından kolaylık ihsan eder.

Talak /8 – Rab'lerinin emrinden ve O'nun resullerinin talimatlarından taşkınlık ederek azan nice ülkelerin halkları var ki, Biz onları şiddetli bir şekilde hesaba çektik ve eşi benzeri görülmemiş şekilde cezalandırdık.

Talak /9 – Böylece kötü işlerinin sorumluluğunu tattılar, işlerinin sonu tam bir hüsrana oldu.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
65-Talak Süresi	/													Yaprak 09B						Cüz 28			Süre 65			Sayfa 558				
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ الطَّلَاقِ

٥٥٨

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ

لِتَضَيَّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ

حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمِّرُوا بَيْنَكُمْ

بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسْتَزْضِعْ لَهُ أُخْرَىٰ ۗ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ

سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ

اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَّا آتَيْهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۗ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ

عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَا سَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا

عَذَابًا نَكْرًا ۗ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ۗ أَعَدَّ

اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ

اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۗ رَسُولًا ۗ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مَبِينَاتٍ

لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ

بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۗ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ

سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ

اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۗ

Talak /10-Talak /11
– Allah onlar için âhirette de pek çetin bir azap hazırladı. Artık siz ey akıl sahipleri, ey iman etmiş kullarım! Allah'a karşı gelmekten, ileride de hep sakının ki böyle bir azaptan korunasınız.

İşte Allah size gerçekleri hatırlatan bir kitap indirdi, bir Resul gönderdi. Allahın nurlar saçan, yollar açan âyetlerini sizlere okuyor ki iman edip makbul ve güzel işler yapanları karanlıklardan aydınlığa çıkarırsın.

Kim Allaha iman eder, makbul ve güzel işler yapsa, Allah onları, hem de devamlı kalmak üzere, içinden ırmaklar akan cennetlere yerleştirir. Allah böyle kuluna gerçekten pek güzel nasip ihsan eder. [15,9; 14,1; 2,257; 42,52]

Talak /12 – Allah O yüce Yaratıcıdır ki yedi kat göğü ve yerden de onların benzerini yaratmıştır. Allah'ın emri ve hükmü bunlar arasında inip durur ki, Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve Allah'ın her şeyi ilmiyle ihata ettiğini, O'nun ilmi dışında hiçbir şey olmayacağını siz de bilersiniz.

Bazı müfessirler yedi gök gibi, yedi yer olarak anlamışlardır. Bazıları ise: "yedi yer olması değil, sadece nasıl birçok sema yaratılmışsa, birçok arz da yaratılmıştır." şeklinde anlamışlardır. Bazı âyetlerde canlıların bizim dünyamıza münhasır olmayıp başka âlemlerde de canlıların bulunabileceğine (26,29) işaret edilmiştir.

66-TAHRİM SÜRESİ

Medine'de inmiş olup 12 âyettir. Adını sürenin baş kısmındaki konudan almıştır. İslâm devletinin imkânlarının artmasıyla müslümanların hayat şartları nisbeten iyileşip evzac-ı tahirat da daha iyi şartlar isteyince Hz. Peygamber (a.s.) onlara ders vermek üzere ila yapıp bir ay onlara yaklaşmadı. Sürenin ikinci kısmı, hak yolu tutanların muvaffak olacaklarını bildirir, iyi ve kötü ailelere tarihten misal getirilir.

Bismillâhırahmânırahim

Tahrîm /1 – Ey Peygamber! Niçin eşlerini memnun etmek için sen kendini sıkıntıya sokup Allah'ın sana helâl kıldığı şeyleri nefesine âdeta haram kılıyor, kendini onlardan mahrum bırakıyorsun? Bilirsin ki Allah gafurdur, rahîmdir (senin bu zelleni de bağışlar. Sana olan bu târîzi, senin yüce makamını titizlikle korumasındandır).

Bu âyet-i kerime de geçen haram kılmadan ne kasedildiği, sözlü bir yemin mi yoksa sadece fiili bir geri durma mı sözkonusu olduğu hakkında geniş bilgi tefsirlerde yer alır. Ayrıca Peygamberimizin verdiği sır ne idi? 3. âyette "sır olarak bir söz (hadîsen)" buyurulmasından burada, yapılan bir işten ziyade, Hz. Peygamberin bir hanımına verdiği bir sırrın konu teşkil ettiği anlaşılmaktadır. Fakat ne o hanımın isminin açıklanmasına, ne de bu sözün ne olduğunun bildirilmesine bir sebep olmadığı için, Allah Teâlâ bunu bildirmemiş, böylece bir nevi aile sırlarını bilenlerin de onları yaymalarının doğru olmadığını hatırlatmıştır (Buna rağmen tefsirlerde, ilgili hanımın Hz. Hafsa (r.a.) olduğu hakkında, ittifak edilmiş olup bu söz hakkında üç rivayet vardır).

1. Peygamberin bal şerbeti içemeye yemin etmesi. 2. Zayıf senetli bir rivâyet olarak Mariye'ye yaklaşmayacağına dair yemini. 3. Hilafetin Hz. Ebû Bekir, sonra da Hz. Ömer'e geçeceğine dair verdiği sır. Fakat asıl nüzül sebebi, Peygamberimizin, hanımlarını manevi yönden daha yüksek bir makama çıkarmak için ila yapıp bir ay süre ile uzletle çekilmesidir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
66-Tahrîm Süresi	/												Yaprak 10A						Cüz 28			Süre 66			Sayfa 559											
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۵۵۹

سُورَةُ التَّحْرِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تَحْرِمُ مَا حَلَّ لَكَ اللّٰهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتِ اَزْوَاجِكَ وَاللّٰهُ

غَفُورٌ رَّحِیْمٌ ۝۱ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَیْمَانِكُمْ وَاللّٰهُ مَوْلٰیكُمْ وَهُوَ

الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ ۝۲ وَاِذْ اَسْرَ النَّبِيُّ اِلَى بَعْضِ اَزْوَاجِهِ حَدِیثًا فَلَمَّا نَبَّاتِ بِهٖ

وَاطْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّاهَا بِهٖ

قَالَتْ مَنْ اَنْبَاكَ هٰذَا قَالَ نَبَّانِی الْعَلِیْمُ الْخَبِیْرُ ۝۳ اِنْ تَتُوبَا اِلَى اللّٰهِ

فَقَدْ صَعَتْ قُلُوْبُكُمْ وَاِنْ تَطَا هَرَا عَلَیْهِ فَاِنَّ اللّٰهُ هُوَ مَوْلٰیهِ

وَجِبْرِیْلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمَلٰئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِیْرٌ ۝۴ عَسٰی رَبُّهٗ

اِنْ طَلَّقُكُنَّ اَنْ یُّبَدِلَهُ اَزْوَاجًا خَیْرًا مِّنْكُمْ مُّسَلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ

تٰتِبَاتٍ عٰبِدَاتٍ سٰئِحَاتٍ نَّیِّبَاتٍ وَاَبْكَارًا ۝۵ یٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَنْفُسَكُمْ

وَاهْلِیْكُمْ نَارًا وَّقُوْدُهَا النَّاسُ وَالحِجَارَةُ عَلَیْهَا مَلٰئِكَةٌ غَلَاطٌ شِدَادٌ

لَا یَعْصُوْنَ اللّٰهُ مَا اَمَرَهُمْ وَیَفْعَلُوْنَ مَا یُؤْمَرُوْنَ ۝۶ یٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ

كَفَرُوْا لَا تَعْتَذِرُوْا الْیَوْمَ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۷

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Tahrîm /2 – Allah gerektiğinde yeminlerinizi çözmek için keffâret yolunu göstermiştir. Allah sizin yardımcınızdır, sahibinizdir. O her şeyi mükemmelen bilen, tam hüküm ve hikmet sahibidir.

Tahrîm /3 – Hani bir ara Peygamber, eşlerinden birine sır olarak bir söz söylemişti. Fakat o bunu kumalarından birine haber verince, Allah da bu durumu Peygamberine bildirdi. Peygamber de eşine o söylediğinin bir kısmını söyleyip, bir kısmından ise vazgeçmişti. Peygamber, o eşine bu suretle anlatınca o hayret ederek: "Bunu sana kim bildirdi?" dedi. Peygamber de: "Her şeyi bilen, herşeyden haberdar olan Allah, bana haber verdi." diye cevap verdi.

Tahrîm /4 – Şimdi ikiniz de ey Peygamber eşleri, eğer kalplerinizin matlub olan durumdan kayması sebebiyle Allah'a tövbe ederseniz ne âla!

Yok eğer hislerinize mağlub olup Peygambere karşı birbirinize arka çıkarsanız bilin ki Allah da onun yardımcısıdır. Cebrail de, salih müminler ve melâikeler de ayrıca onun yardımcılardır.

Tahrîm /5 – Eğer o sizi boşayacak olursa belki de Rabbi ona sizden daha hayırlı, Allah'a teslimiyet gösteren, mümin, gönülden itaat eden, tövbe eden, ibadete düşkün, oruca düşkün dul veya bâkireler olarak başka eşler nasib eder.

Tahrîm /6 – Ey iman edenler! Kendilerinizi ve ailenizi yakıtı insanlarla taşlar olan o müthiş ateşten koruyun.

Onun başında kaba yapılı, sert ve şiddetli melekler olup onlar asla Allah'a isyan etmez ve kendilerine verilen bütün emirleri tam yerine getirirler.

Tahrîm /7 – Ey kâfirler! Siz ise bugün boşuna mazeret ileri sürmeyin. Siz ne yaptysanız onun cezasını çekeceksiniz.

Tahrim /8 –

Ey iman edenler! Samimi ve kesin bir dönüşle Allah'a tövbe ediniz. Böyle yaparsanız Rabbinizin sizin günahlarınızı affedeceğini, sizi içinden ırmaklar akan cennetlere yerleştireceğini umabilirsiniz. O gün Allah, Peygamberini ve onun beraberindeki müminleri utandırmaz. Onların nûru, önlereinden ve sağ taraflarından sür'atle ilerler.

Şöyle derler onlar: "Ey Kerim Rabbimiz! Nûrumuzu daha da artır, tamamına erdir, kusurlarımızı affet, çünkü Sen her şeye kadirsin."

Hz. Ali (r.a) bedevinin birinin istiğfar kelimelerini çabuk çabuk tekrarladığını işitince "Bu sahte bir tövbe!" dedi. Bedevî "Peki gerçek tövbe nasıl olur?" deyince: "Tövbenin sahil olması için şu 6 şart vardır:

a-Yaptığına pişman olman.

b-Gaflet ettiğin farzları yerine getirmen.

c-Gasbettığın hak varsa onu yerine getirmen.

d-Eziyet ettiğin kimselerden özür dilemen.

e-İşlediğin günahı tekrar işlememeye azmetmen.

f-Günahtan zevk aldığı gibi Allah'a itaat ederken de zevk alman."

Tahrim /9 – Ey Peygamber! Kâfirler ve münafıklarla mücadele et ve onlara sert davran. Onların varacağı yer cehennemdir. Gidilecek yer olarak ne fena yerdir orası!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
66-Tahrim Süresi	/											Yaprak 10B						Cüz 28			Süre 66			Sayfa 560											
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ التَّحْرِيمِ

٥٦٠

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَاهُ فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُ الْعَمَلِ كَذَلِكَ نَجِّنُ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ كَانُوا يُضِلُّونَ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَاهُ فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُ الْعَمَلِ كَذَلِكَ نَجِّنُ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ كَانُوا يُضِلُّونَ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَاهُ فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُ الْعَمَلِ كَذَلِكَ نَجِّنُ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ كَانُوا يُضِلُّونَ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَاهُ فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُ الْعَمَلِ كَذَلِكَ نَجِّنُ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ كَانُوا يُضِلُّونَ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَاهُ فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُ الْعَمَلِ كَذَلِكَ نَجِّنُ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ كَانُوا يُضِلُّونَ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَاهُ فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُ الْعَمَلِ كَذَلِكَ نَجِّنُ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ كَانُوا يُضِلُّونَ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَاهُ فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُ الْعَمَلِ كَذَلِكَ نَجِّنُ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ كَانُوا يُضِلُّونَ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Tahrim /10 – Allah, kâfirlerle Nuh'un eşi ile Lût'un eşini misal getirir. Her ikisi de iyi kulumuzun mahremi idiler. Ama inkâr tarafına giderek eşleri olan peygamberlere hiyanet ettiler, kocaları da Allah'tan gelen cezadan eşlerini asla kurtaramadılar. Onlara (ölürken veya kıyamet günü): "Haydi, cehenneme girenlerle beraber siz de girin!" denilir.

Buradaki ihanet zina mânasına değildir. Bundan maksat onların eşleri olan Hz. Nuh ve Hz. Lut (a.s.)'a karşı onların düşmanlarıyla işbirliği yapmış olmalarıdır. İbn Abbas (r.a), hiçbir peygamber eşinin zinâ yapmadığını bildirir.

Tahrim /11 – İman edenlere ise Allah, Firavun'un eşi ni misal getirir. O vakit o hatun şöyle niyaz etmişti: "Ya Rabbi! Sen kendi nezdinde, cennette benim için bir konak yaptır, beni Firavun'dan ve onun kötü işinden kurtar, beni bu zalimler gürûhundan halas eyle!"

Tahrim /12 – Bir de İmran'ın kızı Meryem'i misal getirir. Meryem, iffet ve namusunu korudu. Biz ona Ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti ve gönülden itaat edenlerden oldu. [4,156]

Hz. İsâ (a.s.)'ın babasız dünyaya gelme mucizesini kabul etmeyip onun gayr-ı meşrû bir ilişki neticesinde doğduğu iftirasını atan Yahudilere reddiyedir. Bu sürede ilâhî adaletin her insan hakkında lehte dealeyhte de verdiği hükmin şahsi olduğu vurgulanır. En faziletli bir zata yakınlığın kâfire faydası olmadığı gibi, en zalim birine yakınlığı da mümine zarar vermez. Hz. Nuh ile Hz. Lût'un eşleri iman etselerdi, evvac-ı tahirat gibi müminlerin anneleri derecesine yükseleceklerdi, fakat iman etmediklerinden Peygamber hanımı olmalarına rağmen cehennemlik oldular. Buna mukabil Allah'ın en şedit düşmanlarından Firavun'un hanımı, cennet hanımlarının yüksek mertebesine çıkarılardan olmuştur. Üçüncü örnek Hz. Meryem olup, dünyada hiçbir iffetli kızın geçirmedığı bir imtihana tâbi tutulmuş, ama cennet hanımlarının en üstünü olmakla ödüllendirilmiştir.

67-MÜLK SÜRESİ

Mekke'de inmiştir. 30 âyettir. Adını başlangıç kısmında geçen ve Allah'ın kâinatı yaratıp yönetmesinde ortaya çıkan mülkünden, yani hakimiyetinden bahsetmesinden alır. Allah'ın dünyayı bütün imkânları ile insanlara âmade kıldığını, insanlara gözler, kulaklar, gönüller verdiğini, daha nice hikmetli eserlerinin O'nun tek Yaratıcı, tek Mâbud olduğunu ortaya koyduğunu bildirip âhirette O'na hesap verileceğine inananların kendilerini mâruz bıraktıkları tehlike bildirilir. Allah ve buyruklarını tanıyanların felaha ereceği bildirildikten sonra, ikinci kısımda kâfir ve nankörlerin kötü âkıbetleri anlatılır.

Bismillâhırahmân ırrahîm.

Mülk /1 – Hakimiyet elinde bulunan o yüce Allah mukaddesdir, hayrı ve bereketi sınırsızdır ve O herşeye kadirdir.

Mülk /2 – Hanginizin daha güzel iş ortaya koyacağını denemek için, ölümü ve hayatı yaratan O'dur. O azîzdür, gafurdur (üstün kudret sahibidir, affı ve mağfireti boldur). [2,28; 18,7]

Mülk /3- Mülk /4 – Yedi kat göğü birbiriyle tam uyum içinde yaratan O'dur. Rahman'ın yaratmasında hiçbir nizamsızlık göremezsin. Gözünü çevir de bak: Her hangi bir kusur görülebilir misin?

Sonra tekrar tekrar gözünü çevir de bak, gözün bir kusur bulamadığından, eli boş ve bitkin geri döner.

Mülk /5 – Biz yere en yakın semayı lambalarla donattık. Onları şeytanlara atılan merimler yaptık. Hem onlara alevli ateş hazırladık. [37,5-6]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
67-Mülk Süresi	/													Yaprak 01A			Cüz 29			Süre 67			Sayfa 561							
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04					

٥٦١

سُورَةُ الْمُلْكِ

سُورَةُ الْمُلْكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ

لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ

طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ

فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ

﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَا هَارُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ

وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ

وَبئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾ إِذَا الْقُورُ فِيهَا سَمِعُوا هَا شَهيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ

تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

﴿٨﴾ قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ

أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا

فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَأَعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

﴿١١﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

En yakın sema: Yıldız ve gezegenleri vasıtasız olarak görebildiğimiz gökyüzüdür. Onun ötesi ancak araçlar vasıtasıyla görülebilir. Daha ötesi cihazlar vasıtasıyla bile görülemez.

Cin şeytanları yüce gayb âlemini dinleyip, haber çalarak onları dünyadaki yoldaşları kâhin ve falcılara vermek isteyince onlar şihaplarla (alevlerle) kovalanırlar [37,8-10]. Şihaplar meteorlarla ilgili olabilir. Gayb âleminde cereyan eden hadiseler, görünen âlemde alamet koymak Cenab-ı Allah'ın âdetinde bulunan bir şeydir.

Mülk /6 – Rab'lerini inkâr edenlere de cehennem azabı var. Gidilecek ne kötü yerdir orası!

Mülk /7 – Onlar oraya atılınca, cehennem mütâşşih homurtusunu, kaynaya kaynaya çıkardığı uğultuyu işitirler.

Mülk /8 – Cehennem öfkesinden nerdeyse çatlayacak haldedir. Ne zaman oraya yeni bir kafilâ atılsa, oranın bekçileri: "Sizi uyaran bir peygamber dâveti size ulaşmadı mı?" diye sorarlar. [17,15; 39,71]

Mülk /9 – Onlar şöyle cevap verirler: "Evet, bizi uyaran oldu, ama biz onu yalancı saydık ve "Rahman hiçbir vahy indirmedir, siz besbelli bir sapıklık içindediniz" dedik.

Mülk /10 – Ve ilave edecekler: "Şayet biz gerçeği işiten ve aklını çalıştıran kimseler olsaydık, elbette bu alevli ateşe girenlerden olmazdık!"

Mülk /11 – Böylece günahlarını itiraf ederler. Bizden ırak olsun o cehennemlikler!

Mülk /12 – Fakat Rab'lerini görmedikleri halde, O'na karşı saygılı davrananlara mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

Mülk /13 – Sözüünüzü ister içinizde gizleyin, ister açığa vurun, hepsi birdir. Zira Allah gönüllerin kühünü dahi bilir.

Mülk /14 – O yarattığı mahlûkunu hiç bilmez olur mu?

(İlmi herşeye nüfuz eden, herşeyden haberi olan) latif ve habir O'dur.

Mülk /15 – Yeryüzünü size hizmete hazır, uysal bir binek gibi kılan da O'dur.

Haydi öyleyse siz de onun omuzları üstünde rahatça dolaşın. O'nun takdir ettiği rızıklardan yişin, istifade edin. Ama ölümden sonra dirilip O'nun huzuruna çıkacağımızı da bilin.

Yer uysal bir binek gibi insana hizmet ediyor. Omuzlar atun en hassas azasıdır. Binicisinin omuzuna basmasına pek razı olmaz. Arzın, omuzları üzerinde yürütürse, bunun mânası, onda itaat etmeyen hiçbir tarafın kalmadığıdır.

Cenab-ı Allah, barındırdığı milyonlarca tür mahlûkata göre küçük olan bu dünyayı, onların sayılara sığmayan fertlerini hazırlanmış yüzbinlerce çeşit erzak ve ihtiyaç maddeleri ile doldurmuştur. Bu yerküreyi, bir gemi gibi uzağa okyanusunda hızla hareket ettirip mevsimlere uğratarak, bahar ve yaz mevsimini, yüz binlerce yiyeceklerle doldurup, her kişiye erzakı tükenecek kadarını, imdadına, erzak gemisi halinde göndermektedir.

Mülk /16 – Yüceler yücesi olan Allah'ın sizi yerin dibine geçirmesinden emin mi oldunuz? O zaman bir de bakarsınız yer çalkalanıp duruyor.

Bu ifadeden, Allah'ın yukarıda bir cihette ve bir yerde olduğu mânası çıkarılamaz. İnsan, mekanlara sığmayan Rabbini, farkında olmadan hep yücelerde düşündüğünden böyle buyrulmuştur. Nasıl ki duada eller yukarıya kaldırılır. Vahiyler, kitaplar, melekler, emirler yukarıdan indirilir. Hâşa, bunlar Allah'ın yukarıda olduğunu anlatmak gayesini taşımazlar. Bu müteşabih âyetler insana bir tasavvur verirler. Bu gibi âyetler Allah'ın mutlak yüceliğini ifade ederler. Bunlar.

"O'nun hiç benzeri yoktur" (42,11) "Yüzünüzü nereye döndürürseniz Allah oradadır" (2,115) gibi muhkem âyetlerin ışığında gerçek mânalarını bulurlar.

Mülk /17 – Yahut O'nun size taş yağdırıran bir kasırga göndermesinden emin mi oldunuz? Fakat bu tehdidimin ne demek olduğunu yakında öğrenebilirsiniz!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
67-Mülk Süresi	Yaprak 01B													Cüz 29						Süre 67						Sayfa 562				

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ الْمُلْكِ

٥٦٢

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ

الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ

النُّشُورُ ﴿١٤﴾ ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا

هِيَ تَمُورٌ ﴿١٥﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا

فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٧﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَاتٍ

وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٨﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي

هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ فِي عُرُوجِ

هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ

﴿١٩﴾ أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٠﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢١﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي

الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٢﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

﴿٢٣﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٤﴾

Mülk /18 – Onlardan öncekiler de dini, peygamberleri yalan saydılar. Ama Benim red ve inkâr edişim, intikamım nasıl olurmuş, anladılar! **Mülk /19** – Üstlerinde kuşların saf saf dizilip kanatlarını açıp yumarak dolaşmalarını hiç görmüyorlar mı? Onları havada Rahman'dan başka tutan yoktur. O elbette her şeyi görür.

Mülk /20 – Rahman'ın dışında size güya yardım edecek kimmiş? Doğrusu kâfirler büyük bir aldaniş içindedirler.

Mülk /21 – Peki, Allah size ihsan ettiği nasibi alırsa, sizi başka rızıklandıracak kimmiş? Doğrusu, onlar azgınlık ve nefret içinde diretmektedirler.

Mülk /22 – Düşünün bir: Yüzükoyun kapayıp yerde sürünen mi varılacak yere daha kolayca ulaşır, yoksa dümdüz yolda düzgün şekilde yürüyen mi? Burada âhireti inkâr edenler, psikolojik bir delil ile ikna ediliyor: İnsan yaratılış gereği tehlikeden kaçır. Hatta onda bir, yirmide bir tehlike ihtimali olsa bile o yoldan gitmek istemez. Fayda ve menfaatinin garantilemek ister. Cenab-ı Allah ona şunu hatırlatıyor: Âhirete inanırsan, dümdüz yolda güven içinde elini kolunu sallaya sallaya yolda ilerlersin. Ama âhireti inkâr edenin işi çok zordur; âdeta yüzüstü sürünerek yol almaya çalışır gibidir. Hiç insan böyle olmak ister mi? Her an yakalanma tehlikesi ve endişesi ile firarı duruma düşmek ister mi?

Mülk /23 – De ki: Sizi yaratan ve size kulaklar, gözler ve gönüller veren O'dur. Sizin şükürünüz ne de az!

Mülk /24 – Sizi yeryüzünde yaratıp zürriyet halinde yayan O'dur. Ölümden sonra da diriltiğiniz yine O'nun huzurunda toplanacaksınız.

Mülk /25 – Ama onlar yalnızca şunu soruyorlar: "Eğer iddianızda tutarlı iseniz, bu vaad yani inanmadığımız takdirde geleceğini bildirip tehdit ettiğimiz azap ne zaman?"

Mülk /26 – De ki: "Bunu yalnız Allah bilir. Ben ise sadece açık ve kesin bir tarzda uyarırım."

Mülk /27 – Onu yarıbaşlarında buldukları zaman inkâr edenlerin kederden yüzleri mosmor kesilir. Kendilerine: “İşte sizin isteyip durduğunuz şey!” denilir.

Mülk /28 – De ki: “Söyler misiniz bana: Allah eğer beni ve beraberimdeki müminleri, ister helâk eder, ister merhamet eder, ne ederse eder, peki kâfirleri o aci azaptan kim kurtarır?”

Mülk /29 – De ki: “Sizi imana dâvet ettiğimiz İlah Rahmandır. Biz O’na iman ettik. O’na dayandık.

Kimin kesin bir yanlışlık içinde olduğunu yakında öğrenirsiniz. Bu âyet Allah’ın varlığına dair ilzamî bir delil ihtiva eder. Bu öyle bir delildir ki inkârcıyı susturur, diyecek bir söz bırakmaz. “Biz O’na inandık. Farz-ı muhal, dediğimiz olmasa da hiçbir zararımız olmaz. Ama siz, olan bir gerçeği inkâr ettiyse, onun ebediyen cezasını çekeceksiniz.”

Mülk /30 – De ki: “Söyleyin bana: şayet suyunuz çekilir, yerin dibine gidersen, o akan tatlı suyu, kim getirebilir size?”

68-KALEM SÜRESİ

Mekke’de inmiş olup 52 âyettir. Adımı 1. ayette geçen *el-Kalem*’den almıştır. Bu süre Hz. Peygamber aleyhinde müşriklerin ileri sürdükleri bazı iddiaları çürütüp onun nübüvvetini ispatlar. Bunun başlıca delilinin, onun mükemmel ahlâkı olduğunu vurgular. Gerçekten hayat boyunca güzel ahlâkın bütün dallarında mükemmel olmak, pek büyük bir mucizedir. Ayrıca inkâr ve nankörlüğün sonucu, bahçe sahiplerinin kıssası ile bildirildikten sonra, Allah Teâlanın âhirette müminler ile kâfirlere hazırladığı âkıbet anlatılır.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Kalem /1 –Nün. Kalem ve ehl-i kalemin satırlara dizdikleri ve dizecekleri şeyler hakkı için:

Tabii imamlarından Mücahid’e göre kalemden maksat “kendisiyle Kur’ân yazılan kalem”, onunla yazılan şey ise Kur’ân’dır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
67-Mülk Süresi	68-Kalem Süresi											Yaprak 02A					Cüz 29					Süre 68					Sayfa 563									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

٥٦٣

سُورَةُ الْمُلْكِ

سُورَةُ الْقَلَمِ

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي

كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ

رَحِمْنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ

وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ

أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ

لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ

وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيْكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ

ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تَطْعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا

لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تَطْعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَاءٍ

بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَيْمٍ ﴿١٢﴾ عَتَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ

كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تَتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kalem /2 – Rabbinin lütfuyla, deli değilsin.

Kalem /3 – Hem senin ecrin, mükâfatın hiç kesilmez! [11,108; 95,6; 41,8]

Kalem /4 – Ve sen pek yüksek bir ahlâk üzerindesin! [33,21]

Hz. Peygamber (a.s.)’ın ahlâkından bahsetmesi istendiğinde Hz. Aişe (r.a) mümkün olan en ideal cevabı şöyle vermişti: “Onun ahlâkı Kur’ân’dan ibaret idi.” Maksudı şu idi: “Kur’ân hangi âdabı öğretiyorsa onları uygulardı.”

Kalem /5 – Yakında göreceksin, onlar da görecekler.

Kalem /6 – Hanginizde imiş o dertler, o delilikler.

Kalem /7 – Senin Rabbin şüphesiz pek iyi bilir:

Allah yolundan sapanlar kimdir ve O’nun yolunu tutanlar kimdir.

Kalem /8 – O halde, hakkı yalan sayanların, sözlerine sakın uyma.

Kalem /9 – İsterler ki sen gevşeyesin. O zaman kendileri de yumuşasın.

Kalem /10-Kalem /16 – Sakın uyma: Servet ve hanedan sahibi diye, o bol bol yemin eden, değersiz adama!

O gammaz, söz gezdiren, hayrın önünü kesene, o saldırgan, günaha dadanmışa!

Şerefsiz, kaba, bir de soysuz olana.

Kendisine âyetlerimiz okunduğunda “Bu eski insanların masalları!” diyene,

yakında onun burnunu dağılayıp damga basarız. [74,11-26; 6,25; 8,31; 46,17]

Hz. Peygamber (a.s.)’ın karşısına böyle azgınca çıkanların burunlarının sürtüleceğini bildiren bu âyetlerle yüce Allah onların istikbaldeki perişan hallerini haber vermektedir. Zahirî şartlarda beklenmeyen bu zafer, ancak kaderlere hükmeden Allah’ın bildirmesi ile olabilir.

Kalem /10- Kalem /16

– Sakın uyma: Servet ve hanedan sahibi diye, o bol bol yemin eden, değersiz adama!

O gammaz, söz gezdiren, hayrın önünü kesene, o saldırgana, günaha dadanmışa!

Şerefsiz, kaba, bir de soysuz olana.

Kendisine âyetlerimiz okunduğunda “Bu eski insanların masalları!” diylene,

yakında onun burnunu dağılayıp damga basarsız. [74,11-26; 6,25; 8,31; 46,17]

Hız Peygamber (a.s.)’ın karşısına böyle azgınca çıkanların burunlarının sürtüleceğini bildiren bu âyetlerle yüce Allah onların istikbaldeki perişan hallerini haber vermektedir. Zahiri şartlarda beklenmeyen bu zafer, ancak kaderlere hükmeden Allah’ın bildirmesi ile olabilir.

Kalem /17-

Kalem /18 – Biz tıpkı o bahçe sahiplerini sınıdığımız gibi, bunları da sınıdık.

Onlar sabah erken mahsülü devşireceklerini yeminle pekiştirip kesin söylemiş, (inşallah dememiş), Allah’ın iznine bağlamamışlardı. Ayrıca fakirlerin payını düşünmemişlerdi.

Kalem /19- Kalem

/20 – Fakat onlar henüz uykuda iken, Rabbin tarafından gönderilen bir afet bahçeyi kapladı. Bahçe sabahleyin siyah kül haline geliverdi. {KM, Tekvin 32,3; II Samuel 24,16; II Tarihler 32,21}

Kalem /21-

Kalem /22 – Onlarsa olup bitenden habersiz, neşeli neşeli birbirlerine seslendiler: “Haydi, mâdem devşireceksiniz, çabuk ekinizin başına!”

Kalem /23- Kalem /24

– Hemen yola koyuldular. Bir taraftan da aralarında şöyle fışkos ediyorlardı: “Sakin, bugün yanımızda fakir fukara gelmesin, onların bahçeye girmelerine hiç imkân vermeyin!”

Kalem /25 – Yoksulları engelleme azmi içinde ilerlediler.

Kalem /26 – Bahçeyi görünce: aptışıp kaldılar. “Galiba yolu şaşırдық, yanlış yere geldik!” dediler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
68-Kalem Süresi	/											Yaprak 02B					Cüz 29					Süre 68					Sayfa 564									
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْقَلَمِ

٥٦٤

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرطومِ ﴿١٠﴾ اِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اِذَا قَسَمُوا

لَيَصْرُنَّ مِنْهَا مُصْبِحِينَ ﴿١١﴾ وَلَا يَسْتَنْتُونَ ﴿١٢﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ

وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٣﴾ فَاصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿١٤﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿١٥﴾ اِنِ اِغْدُوا

عَلَى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿١٦﴾ فَاَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿١٧﴾ اِنْ لَا

يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿١٨﴾ وَغَدَا عَلَى حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿١٩﴾ فَلَمَّا رَاَوْهَا

قَالُوا اِنَّا لَصَّالُونَ ﴿٢٠﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢١﴾ قَالَ اَوْسَطُهُمْ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ

لَوْ لَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٢﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٣﴾ فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ

عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوا وَمُونَ ﴿٢٤﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا اِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٢٥﴾ عَسَى رَبِّنَا

اَنْ يُبَدِلَ لَنَا خَيْرًا مِنْهَا اِنَّا اِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٢٦﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ

وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ اِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ

جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٢٨﴾ اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٢٩﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

﴿٣٠﴾ اَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣١﴾ اِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٢﴾ اَمْ لَكُمْ

اِيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْعَةِ اِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ اِنَّ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ﴿٣٣﴾ سَلَهُمْ اِيُّهُمْ

بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٣٤﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فُلْيَا تُوَابِشُرًا كَانُوا صَادِقِينَ

﴿٣٥﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٣٦﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kalem /27 – Çok

geçmeden işi anlayınca: “Hayır! dediler, Doğrusu felakete uğramışız!”

Kalem /28 – En insafırları ise: “Ben size Allah’ı zikretmenizi söylememiş miydim!” dedi.

Kalem /29-Kalem /30

– Bunun üzerine “Sühbansın ya Rabbenâ, her türlü noksandan uzaksın! Doğrusu biz kendimize zulmetmişiz!” deyip, birbirlerini kinamaya başladılar.

Kalem /31 – “Yazıklar olsun bize, ne azgın kimseler mişiz!”

Kalem /32 – Ola ki Rabbimiz bize onun yerine daha hayırlısını verir. Biz Rabbimizin rahmetini arzu ediyor, Ona dönüyoruz.”

Kalem /33 – Azap böyledir işte! Ahiretteki azap ise daha müthiştir.

Keşke bunu bir bilselelerdi!

Kalem /34 – Allah’ı sayan, haramlardan sakınan müttakilere ise Rab’leri nezdinde naım cennetleri vardır.

Kalem /35 – Biz hiç, Allah’a itaat ve teslimiyet gösterenleri mücrimlerle bir tutar mıyız?

Kalem /36 – Neyiniz var, nasıl olur da böyle bir şey iddia edebilirsiniz? Ne biçim hüküm veriyorsunuz öyle?

Kalem /37 – Yoksa size ait bir kitap var da bu kabil bilgileri oradan mı okuyorsunuz?

Kalem /38 – Onda “Siz neyi tercih ederseniz size verilir” diye bir bilgi mi buluyorsunuz?

Kalem /39 – Yoksa “Neye hükmederseniz o yerine getirilir” diye, kıyamete kadar geçerli olacak size yeminle verilmiş sözümüz mü var?

Kalem /40 – Sor bakalım onlara: “Böylesi bir iddiayı savunacak kimse var mı aralarında?

Kalem /41 – Yoksa güvendikleri şerikleri mi var?” iddialarında tutarlı iseler getirsinler de görelim o ortakları!

Kalem /42 – O gün işler son derece güçleşir, paçalar tutuşur.

Bütün insanlar secdeye davet edilir, fakat kâfirler secde edemezler.

Kalem /43 –
Gözleri yerde,
kendilerini zillet
kaplamıştır. Halbuki
dünyada bedenleri
sağlam, azaları salim
iken de secdeye davet
edilirler, ama bunu
yapmazlardı.

حزب

Kalem /44-
Kalem /45 – O halde
sen bu şerefli sözü,
Kur'an'ı yalan sayanı
Bana bırak!

Biz onları,
bilmedikleri, farkına
varmadıkları bir
yerden, yavaş yavaş
azaba yaklaşıyoruz. Ben
onlara mühlet
veriyorum! Doğrusu
Benim düzenim,
tuzağım pek sağlamdır.
[23,55-56; 6,44; 3,196-
197; 7,182-183]

Farkına varmadan
azaba sürüklemenin bir
şekli de şudur: Azgın, zalim
birine dünyada sağlık, mal
mülk, aile mutluluğu,
çocuklar, başarı gibi
nimetler verilir. Böylece
kendisinde hiç bir eksiklik,
hata ve yanılma olmaksızın
zulüm ve isyanında devam
eder. Bu nimetlerin kendisi
için lütf değil, imtihan ve
felaket sebebi olduğunun
farkına varmaz.

Kalem /46 –
Yoksa sen onlardan bu
risalet hizmetinden
öütürü bir ücret
istiyorsun da onlar
cereme ödemekten
ezilmişler mi?

Kalem /47 –
Yoksa gayb kitabı
yanlarında da, onlar
oradan mı yazıp
duruyorlar?

Kalem /48 – Sen
Rabbinin hükmünü
sabırla bekle ve balığın
yoldaşı olan zat gibi
olma! Hani o dertli
dertli Rabbine
yalvarmıştı: [21,87-88;
37,143-144]
Hz. Yunus (a.s.) balığın
içinde iken, bütün dünyevi
kuvvetleri, bütün sebepleri
terkedip, onların
dizginlerini elinde tutan
Allah'a yönelerek: "Senden
başka İlah yok! Sen
Yüceler Yücesisin, bütün
eksiklerden münezzehsin.
Ama ben gerçekten
kendisine zulmedenlerden
biri oldum" zikrine devam
etmişti.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
68-Kalem Süresi	69-Hakka Süresi											Yaprak 03A					Cüz 29					Süre 69					Sayfa 565									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	Hizb	01	02	03	04										

٥٦٥

سُورَةُ الْقَلَمِ

سُورَةُ الْحَاقَّةِ

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ

سَالِمُونَ ﴿١٤﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

﴿١٥﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٦﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَعْرَمٍ مَثْقَلُونَ

﴿١٧﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿١٨﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ

كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿١٩﴾ لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ

مِنْ رَبِّهِ لَنُبَذَ بِالْعُرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٢٠﴾ فَاجْتَبِيهِ رَبَّهُ فَجَعَلَهُ مِنْ

الصَّالِحِينَ ﴿٢١﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ

لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٢﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

سُورَةُ الْحَاقَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ

عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ

فِيهَا صَرَغِي ﴿٧﴾ كَانَتْهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٨﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kalem /49 – Şayet
Rabbinden gelen bir
lütf onun imdadına
yetişmeseydi,
kınanmaya müstahak
bir vaziyette, deniz
tarafından karaya
atılırdı!

Kalem /50 – Ama
Rabbi, kendisini seçti
de onu en iyi, en has
kullarından kıldı.

Kalem /51 – O kâfirler
Zikri (Kur'an'ı)
işittikleri zaman,
hırslarından nerdeyse
seni bakışlarıyla
kaydıracak, âdeta
gözleriyle yiyecekler!
Ve o "delinin teki!"
derler.

Kalem /52 – Delilik
nerede, o nerede?
Kur'an'ın hiç delilikle
ilgisi mi olur? Kur'an
olsa olsa, sadece bütün
insanlara bir derstir.

69-HAKKA SÜRESİ

Mekke'de inmiş olup 52
âyetidir. Adını ilk âyetten
almıştır. Hakka: "Kesin
gerçek, vuku bulması
muhtakkak olan kıyamet"
anlamına gelir. Sürenin
birinci kısmında daha önce
yaşamış ümmetlerden
peygamberleri yalancı
sayanların âkıbetleri, ikinci
kısmında ise Kur'an'ın
Allah'ın sözü olup Hz.
Peygamberin müşriklerin
iddialarından beri olduğu
ispatlanır.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hakka /1 – Kesin
gerçekleşecek olan,

Hakka /2 – Evet
nedir o gerçekleşecek
olan?

Hakka /3 –
Gerçekleşecek kıyameti
sen nereden bileceksin?

Hakka /4 – İste
Semüd ve Âd halkları
da o kafalara çarpan
kıyamet dehşetini yalan
saymışlardı.

Hakka /5- Hakka
/6 – Bunlardan Semüd
halkı o korkunç zelzele
ile yok edildi. Âd ise
azgın bir kasırga ile
imha edildi.

Hakka /7 – Allah
o kasırgayı üzerlerine
yedi gece, sekiz gün
kesintisiz olarak
salıverdi. Öyle ki sen, o
halkı içi boş hurma
kütükleri gibi yerlere
serilmiş gördün.

Hakka /8 – Şimdi
onlardan geri kalan bir
şey görebilir misin?

Hakka /9 – Firavun da, ondan öncekiler de,

altüst edilip yerin dibine geçirilen Lût halkına ait kasabaların ahalipleri de

hep o günaha (yani şirke) girdiler.

Hakka /10 – Rab'lerinin elçisine isyan ettiler, Allah da onları şiddetle cezaya çarptırdı. [50,14; 26,105-123-141]

Hakka /11-Hakka /12 – Unutmayın ki Nûh zamanında, sular taşıdığı vakit,

sizi (varlığımıza vesile olan atalarınızı) emniyetli gemide Biz taşıyıştık!

Onu sizin için hem bir ibret vesilesi kılalım,

hem de can kulağı ile dinleyip ders alanlar iyice bellesin diye böyle yapmıştık. [36,41-42; 43,12-14; 16,14; 35,12]

Hakka /13- Hakka /14 – Artık süra kuvvetle üflendiğinde,

yer ve dağlar yerlerinden kaldırılp bir tek darbe ile çarpılıp paramparça edildiğinde,

Hakka /15 – İşte o gün olan olur, kıyamet o gün kopar!

Hakka /16 – O gün kök yarılr, parçalanır, iyice kuvvetten düşer.

Hakka /17 – Melekler de göğün etrafında bulunurlar. O gün Rabbinin Arş'ını, sekiz melek taşır.

Bir hadis-i şerife göre kıyametten önce dört melek taşırken o gün sayıları, sekize çıkarılır. Arş Allah'ın hükümrânlığının tecelli yeridir. Arş'ı sekiz meleğin taşımamasının hikmetini anlamak hayli zordur. Bu âyet müteşabih âyetlerdendir.

Hakka /18 – O gün bütün yaptıklarınızla Allah'a arz olunursunuz; öyle ki sizden en ufak bir şey bile gizli kalmaz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
69-Hakka Süresi	/													Yaprak 03B						Cüz 29			Süre 69			Sayfa 566									
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْحَاقَّةِ

٥٦٦

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ۖ فَعَصَوْا

رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً ۚ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ

حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۚ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكَرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ

وَاعِيَةٌ ۚ فَاذَا نُفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۚ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ

وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۚ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۚ

وَانشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۚ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ

عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ۚ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ

خَافِيَةٌ ۚ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ مَا أُرِوا كِتَابِيَةَ

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَةَ ۚ فَهُمْ فِي عَيْشَةِ رَاضِيَةٍ ۚ فِي جَنَّةٍ

عَالِيَةٍ ۚ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۚ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ

الْخَالِيَةِ ۚ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتِ كِتَابِيَةَ

وَلَمْ آدُرْ مَا حِسَابِيَةَ ۚ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۚ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي

مَالِيَةَ ۚ هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةٌ ۚ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ۚ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ لَا

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۚ وَلَا يَحْضُرُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۚ

Hakka /19 – Hesap defteri sağ tarafından verilen neşelenir ve:

“İşte defterim! Buyurun okuyun, inceleyin!”

[84,9]

Hakka /20 – “Zaten ben hesabımla karşılaştığımı biliyordum!” der.

Hakka /21 – O artık mutluluk veren bir yaşam içindedir.

Hakka /22 – Çok güzel ve pek kıymetli cennet bahçelerindedir.

Hakka /23 – Meyveleri hemen el ile koparılabilecek durumdadır.

Hakka /24 – Kendilerine şöyle denilir: “Geçmiş günlerinizde yaptığımız güzel işlerden dolayı afiyetle, yiyin, için!”

Hakka /25 – Ama hesap defteri sol tarafından verilen kimsce:

“Eyyvah! der, keşke verilmez olaydı bu defterim!”

Hakka /26 – Keşke hesabımı bilmez olaydım!

Hakka /27 – N’olurdu, ölüm her şeyi bitirmiş olaydı!

Hakka /28 – Servetim, malım bana fayda etmedi!

Hakka /29 – Bütün gücüm, iktidarım yok oldu gitti!”

Hakka /30 – Allah cehennem bekçilerine emir verir: “Tutun bağlayın onu, kelepçeleyin.”

Hakka /31 – Sonra da cehenneme fırlatın.

Hakka /32 – Sonra da onu, yetmiş arşın uzunluğundaki zincire vurun!”

Hakka /33 – Çünkü o, büyükler büyüğü Allah’a inanmazdı.

Hakka /34 – Çünkü o, fakiri doymayı teşvik etmezdi.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hakka /35 – Bugün artık burada O'nun bir dostu olmaz.

Hakka /36 – Yiyecek olarak da cehennemliklerin irininden başka bir şey bulunmaz.

Hakka /37 – Onu, büyük şirk suçunu işleyenlerden başkası yemez.

Hakka /38- Hakka /39 – Yok, yok! gördüğünüz ve görmediğiniz âlemlere yemin olsun ki!

Hakka /40 – Bu Kur'ân, pek kerim bir Resulün sözüdür.

Hakka /41 – O, bir şairin sözü değildir, inanmanız ne de az sizin!

Hakka /42 – O bir kâhinin sözü de değil! Ne de az düşünüyorsunuz!

Hakka /43 – O, Rabbülâlemin'den indirilen bir derstir.

Hakka /44- Hakka /46 – Eğer o Resul bizim adımıza birtakım sözler uydursaydı, onu elimizle yakalar, sonra da onun şah damarını keserdik.

Maksat, Hz.

Peygamberin (a.s.m.) vahyi değiştirmesinin imkânsızlığını belirtmektedir. Bazıları bu âyeti yanlış anlayarak: "Sahte peygamberlerin mutlaka, boğazlarının kesileceği, şayet kesilmezse onların peygamberliklerinin geçerli olacağı" mânasını çıkarmak istemişlerdir. Halbuki bu âyet gerçek Peygambere hitab etmektedir, yoksa yalancı peygamberler hakkında değildir.

Hakka /47 – Sizden kimse de buna mani olamazdı.

Hakka /48 – Şüphesiz o müttakiler için bir irşaddir. [41,44; 2,2]

Hakka /49 – Elbette sizden bazılarının Peygamberi "yalancı" saydığını biliriz.

Hakka /50- Hakka /51 – Şüphesiz o, kâfirler için büyük bir pişmanlıktır ve o, yakının ta kendisidir. [26,200-201; 34,54]

Hakka /52 – O halde, ey şanlı Peygamber! Haydi öyleyse sen de Rabbinin yüce adını zikret.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
69-Hakka Süresi	/	70-Mearic Süresi											Yaprak 04A					Cüz 29				Süre 70				Sayfa 567									
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْمَعَارِجِ ۝ ٧٠

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ۝ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ لَا يَأْكُلُهُ
 إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۝ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۝ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝ إِنَّهُ
 لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۝ وَلَا
 بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
 وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ۝ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝ ثُمَّ
 لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝ وَإِنَّهُ
 لَتَذِكْرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ
 عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۝ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝

سُورَةُ الْحَاقَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۝
 تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝
 فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ۝ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۝ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ۝ يَوْمَ تَكُونُ
 السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۝

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

70-MEARİC SÜRESİ

Mekke'de inmiş olup 44 âyettir. Adını 3. âyetten almıştır. *Zi'l-mearic*: Yüceler yücesi, "dereceler ve makamlar sahibi" demektir. Süre Mekke kâfirlerinin ahireti inkârları ve Hz. Peygamberi yalancı saymalarını reddetmeyi esas konu edinmiştir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Mearic /1 – Biri çıkıp gelecek azabı sordu. [22,47; 38,16]

Bir kısım müfessirler "azabı sordu" anlamı verirken diğer bir kısmı ise, *Seele* fiilinin öteki mânasını esas alarak "Azabın gelmesini istedi" demişlerdir. [8,32; 67,24-27; 10,46-48] âyetleri de bu ikinci mânayı destekler. Zira kâfirler tehdit edildikleri azaba, daha doğrusu

Peygambere inanmadıkları için "azap gelsin de görelim!" demek, kendilerine kolay geliyordu.

Mearic /2 – O azap ki onu, kâfirlerden uzaklaştıracak hiçbir kuvvet yoktur.

Mearic /3 – Çünkü bu azap yüceler yücesi Allah'tan gelecektir.

Mearic /4 – Melekler ve Rûh, O'nun Arş'ına; miktarı ellibin sene olan bir günde yükselirler. [32,5; 22,47]

Ruh: Cebrail (a.s.)'dır.

Mearic /5 – O halde sen, müşriklerin eziyetlerine güzelce sabret. Çünkü azabın inmesi yaklaşmaktadır.

Mearic /6- Mearic /7 – Onlar, o günü çok uzakta zannediyorlar, ama Biz yakın olduğunu biliyoruz.

Mearic /8 – O gün gök erimiş maden gibi olur,

Mearic /9 – Dağlar ise atılmış rengârenk yünler gibi olur. [101,5]

Mearic /10- Mearic /14 – Birbirlerine gösterildikleri halde hiçbir candan dost, dostunun halini sormaz.

Her mücrim o günkü azaptan kurtulmak için fide olarak oğullarını, eşini, kardeşini,

kendisine sahip çıkan sülalesini, hatta dünyada olanların tamamını verip de kurtulmak ister. [31,33; 40,18; 23,101; 80,34-37]

Mearic /10- Mearic /14 – Birbirlerine gösterildikleri halde hiçbir candan dost, dostunun hâlini sormaz.

Her mücrim o günkü azaptan kurtulmak için fide olarak oğullarını, eşini, kardeşini,

kendisine sahip çıkan sülalesini, hatta dünyada olanların tamamını verip de kurtulmak ister. [31,33; 40,18; 23,101; 80,34-37]

Mearic /15 – Lâkin ne mümkün! O cehennem alev yanan bir ateştir.

Mearic /16 – Eli, ayağı, bütün uzuvları söküp atar.

Mearic /17- Mearic /18 – İmana sırtını dönüp haktan yüz çevireni, bir de servet toplayıp yığan ve hayırda harcamayanı o ateş kendine çağırır.

Mearic /19 – Gerçekten insan cimri olarak yaratılmıştır.

Mearic /20 – Başı derde düştü mü sızlanır durur.

Mearic /21 – Ama servet sahibi olunca da pinti kesilir.

Mearic /22- Mearic /23 – Ancak namazlarını devamlı kılanlar böyle değildir.

Çünkü bir insanın namaz kılması onun Allah'a, Resulüne, âhirete inanıp davranışlarını ona göre düzenlediğini gösterir.

Mearic /24- Mearic /25 – Onlar o kimselerdir ki mallarında isteyen ve yoksun olanların haklarını ayırırlar.

Mearic /26 – Onlar hesap gününü tasdik ederler.

Mearic /27 – Onlar Rab'lerinin cezasından korkarlar onlar. [23,57; 51,19]

Mearic /28 – Çünkü Rab'lerinin azabından kimse emin olamaz.

Mearic /29-30 – Onlar edep yerlerini, eşleri ve cariyelerinden başkasından korurlar. Yalnız bunlarla münasebeti olanlar ayıplanamazlar.

Mearic /31 – Ama bu sınırın ötesine geçenler haddi aşmış, zulüm işlemiş olurlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
70-Mearic Süresi	/																														

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ الْمَعَارِجِ

٥٦٨

يَبْصُرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِنَبِيِّهِ ۚ
 وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ۚ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوَكَّلُ ۚ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
 ثُمَّ يُنْجِيهِ ۚ كَلَّا إِتَّهَلَّتْ لِطَٰغِيٍّ ۚ نَزَّاعَةً لِّلشَّوٰى ۚ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ
 وَتَوَلَّى ۚ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۚ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
 جَزُوعًا ۚ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۚ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۚ الَّذِينَ هُمْ
 عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۚ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۚ
 لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۚ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ
 مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۚ
 وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَٰفِظُونَ ۚ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۚ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْعَادُونَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ
 بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَٰفِظُونَ ۚ
 أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ۚ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ۚ
 عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۚ أَيُطَمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ
 أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۚ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَا هُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۚ

Mearic /32 – Onlar üzerlerine aldıkları emanetlere ve verdikleri sözlere riayet ederler.

Emanet: Allah'ın kullarına veya insanların birbirlerine güvenererek verdikleri şeylerdir. Ahid ise: Allah'ın kulları ile veya insanların birbirleri ile sözleşmeleridir. Bunlara riayet, imanın ayrılmaz vasfıdır.

Mearic /33 – Onlar şahitliklerini dürüstçe ifa ederler.

Mearic /34 – Onlar namazlarını ihtimamla korurlar.

Âyette geçen "namazı korumak" demek: Namazı tam vaktinde eda etmek, namazın şartları olan maddî ve manevî temizliğe riayet etmek; farzlara, vaciplere, sünnetlere riayet ederek tadil-i erkânla, huşû ile namaz kılmak, demektir.

Mearic /35 – İşte bunlar cennetlerde ikrama nail olacaklar.

Mearic /36- Mearic /37 – O kâfirlere ne oluyor ki, seninle alay etmek maksadıyla sağdan soldan dağınık gruplar halinde, boyunlarını uzatarak sana doğru koşuyorlar.

Mearic /38 – Onlardan her biri (iman etmeden) nâim cennetine yerleşmeye mi hevesleniyor?

Kâfirler mütevezi müminlerle alay ederlerdi. Onları bir seye lâyk görmeylerdi. "Eğer bir cennet varsa, bu adamlar kim, bizden önce cennete girmek kim? Bu işte de biz onları mutlaka geçerez." derlerdi. Bundan sonra gelen âyet demek istiyor ki: "Ey müşrikler, söyleyin bakalım bu üstünlük iddianız neye dayanıyor? Biz, siz dahil, bütün insanları bildiğiniz o nutfeden yaratmadık mı?"

Yahut şöyle olabilir: "Biz bütün Âdem oğulları gibi bunları da yarattık. Yani bütün insanlar Bizim hükümlerimizdir. Bizim hükümlerimizden biri de "İman etmeyen hiç kimse cennete giremez" dir. Oyleyse iman etmeden nasıl olur da, sizden biri cennete girmeye heveslenir.

Mearic /39 – Hiç heveslenmesin, hiç kimsenin öteki insanlar üzerinde böbürlenmeye hakkı olamaz. Çünkü Biz onları da, öbür insanlar gibi, o bildikleri nesnedan, meniden yarattık. [77,20; 86,5-10]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mearic /40-

Mearic /41 – Hayır, Allah'ın nizamı onların sandığı gibi değildir! Doğuların ve batuların Rabbine yemin ederim ki,

Biz onların yerine kendilerinden daha hayırlı insanlar getirmeye kadirdir.

Bizim elimizden kurtulan, gücümüzün yetmediği hiçbir şey yoktur. [40,57; 75,3-4; 56,60-61]

Mearic /42 –

Artık sen onları kendi hallerine bırak da, kendilerine vaad edilen gün gelinceye kadar batıla dalsın, oynasınlar.

Mearic /43 – O

gün onlar kabirlerinden çıkıp sür'atle sanki bir hedefe varmak istercesine koşarlar.

Âyette geçen *nusub*, başlıca iki türlü tefsir edilir: a-Put demek olup, müşrikler dünyada putlarına nasıl koşarak gidiyorlardı ise, o gün hesap meydanına da öyle sür'atle getirileceklerdir. b-Yarış yapan koşucular nasıl dikilmiş nişanları gözeterek koşarlarsa bunlar da hesap meydanına doğru hızla koşacaklardır.

Mearic /44 –

Gözleri yerde, kendilerini baştan aşağı bir zillet kaplamış durumdadır.

İşte kendilerine vaad edilen gün, bugündür.

71-NUH SÜRESİ

Mekke'de inmişti. 28 âyettir. Adını konusu olan Hz. Nuh (a.s.)'in tebliğinden almıştır. Hz. Nuh'un, halkını irşad etmesi, fakat onlardan çoğunun yüzçevirmesi neticesinde onların helâki, müminlerin felâhi için yaptığı dua nakledilir.

Bismillâhırahmân irrahîm.

Nuh /1 – Biz Nuh'u kendi toplumuna peygamber olarak gönderip:

“Gayet acı bir azap başlarına gelip çatmadan önce halkını uyar!” dedik.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
70-Mearic Süresi	/	71-Nuh Süresi											Yaprak 05A					Cüz 29			Süre 71			Sayfa 569												
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

569

سُورَةُ الْمَعَارِجِ

سُورَةُ نُوحٍ

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا

مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۖ فَذَرَهُمْ يَخوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ

الَّذِي يُوعَدُونَ ۖ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ إِلَىٰ نُصْبِ يُوفِضُونَ

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلَّةً ذَلَّةً ۖ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ۗ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۖ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

يَعْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ

إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۗ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا

وَنَهَارًا ۖ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا ۖ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ

جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا

اسْتِكْبَارًا ۖ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ۖ ثُمَّ إِنِّي أَغْلَنْتُ لَهُمْ

وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ۖ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۖ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Nuh /2- Nuh /4 – O da: “Ey benim halkım! Ben size gönderilen kesin bir uyarıcıyım.

Şöyle ki: Yalnız Allah'a ibadet edin, O'na karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin ki:

Sizin günahlarınızı affetsin ve sizi belirli bir vakte, yani ölüm anına kadar azap çekirtmeksizin hayatta bıraksın.

Çünkü Allah'ın takdir ettiği vaade gelince, asla ertelenmez. Keşke bunu bir bilseniz!

Nuh /5- Nuh /6 – “Ya Rabbî, dedi Nuh, ben halkımı gece gündüz dine davet ettim.

Ama benim davetimi, onların sadece daha çok uzaklaşmalarına yolaçtı.”

Nuh /7 – Her ne zaman, onları bağışlayan için çağırırdım,

onlar parmaklarıyla kulaklarını tıkadılar. Esvaplarıyla örtündüler, direttiler ve çok kibirlendiler.

Esvaplarıyla örtündüler: Onlar, Hz. Nuh (a.s.)'in davetine kulak vermek şöyle dursun, yüzüne bile bakmak istemiyorlardı. Yahut Hz. Nuh, kendilerinin yanlarından geçerken kendilerini tanıyıp davet etmesin diye böyle gizleniyorlardı.

Nuh /8 – Ben onları bu sefer yüksek sesle davet etmeye başladım.

Nuh /9 – Daha sonra onları gâh açıkça çağırdım, gâh iyice gizli bir davet yönelttim, her türlü yolu denedim.

Nuh /10 – Dedim ki onlara: “Rabbinizden af dileyiniz. Zira o gafurdur.”

Nuh /11 – Mağfret dileyin ki üzerinize bol bol yağmur indirsin.

Hız. Ömer (r.a) kıtlık sebebiyle yağmur duasına çıktığında istiğfar etmekle yetinince, etraftan: “Yağmur için dua etmediniz?” diye sorulunca: “Ben, semanın yağmur gelen kapılarına vurdum” buyurmuş, sonra da bu âyeti okumuştur.

Hasan el-Basri'nin meclisinde bir şahıs kuraklıktan şikâyet etti. O da: “İstiğfar et” dedi. Başkası malî sıkıntılardan, bir diğeri çocuğunun olmadığından, birisi arazisinin verimsizliğinden dertlenince, onlara da aynı şeyi söyledi. Etrafındakiler bunu garipseyince, o, bu âyeti okudu.

Nuh /12 – “Size mal ve evlad ihvan buyursun, size bahçeler, ırmaklar, su kanalları nasib etsin.”

Nuh /13- Nuh /14 – “Neden acaba siz, sizi tavırdan tavıra yaratan Allah'ın büyüklüğünü kabul etmiyorsunuz?”

Annenin rahminde bir nutfeye (sperm) ile döllenmiş bir hücreden (dişi yumurtadan) başlayıp, embriyonun tam bir insan hilkati kazanmaya kadar geçirdiği tekâmül süreci, elbette onu Yaratanın sonsuz kudret, ilim ve iradesine şahitlik eder.

Mekke müşrikleri de, Nuh kavminin gösterdiği muhalefetin benzerini Hz. Muhammed (a.s.m.)'a karşı gösteriyorlardı. [11,5-6]

Nuh /15 – Görmez misiniz ki Allah yedi kat göğü tam birbiri ile uyum içinde yarattı?

Nuh /16 – Gökte ayı bir nûr, güneşi ise lâmba yaptı. [10,5]

Nuh /17 – Allah sizi yerden nebat bitirircesine bitirip yetiştirdi.

Nuh /18 – Sonra sizi tekrar oraya gönderip, yine sizi oradan çıkaracaktır.

Nuh /19- Nuh /20 – Allah yeri size bir yaygı yaptı ki onun geniş yollarında yürüyesiniz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
71-Nuh Süresi	/																													

Bu Cüz Yaprağa git

سُورَةُ نُوحٍ

٥٧٠

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ

وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا مَالِكُمْ لَا تَرْجُونَ

لِلَّهِ وَقَارًا وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ

سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا لِيَتَسَلَّكُوا مِنْهَا سُبُلًا

فَجَا جَاءَ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ

وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ

الْهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا مِمَّا

خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

أَنْصَارًا وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ

دِيَارًا إِنَّكَ أَنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا

فَاجِرًا كَفَّارًا رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ الْآتِبَارًا

Nuh /21 – Nuh: “Ya Rabbi, dedi, Sen de biliyorsun ki onlar bana isyan ettiler; servet ve evladının çokluğunun kendi ziyanını artırdığı kimselere uydular.

Demek ki sırf maddî refah peşinde olup Peygamberlerin rehberliğine uymamak, git gide bütün manevî ahlâkî değerleri giderir ve toplumun temel dokusunu çürütür.

Nuh /22 – Büyük hile ve tuzaklar kurdular. Hz. Nuh (a.s.) sabırsızlığından değil, uzun yıllar boyunca hakikati tebliğ ettikten sonra, o inatçı halkın artık inanmayacaklarını kesin olarak anladıktan sonra beddua etti. Nitekim Hz. Mûsâ ile Harun (a.s.) Firavun hakkında beddua etmiş ve bu dua makbul olmuştu. [10,88-89]

Nuh /23 – “Sakin tanrılarınızdan vazgeçmeyin, Ved, Suva, Yegûs, Yeûk ve Nesr'i, bunlardan hiçbirini bırakmayın!” dediler.

Burada sayılan beş put, Nuh toplumdaki putlar olup müşriklerin içinde devam ede ede Cahiliye dönemi araplarına da geçmişti.

Nuh /24 – Böylece onlar birçok insanı şaşırttılar. Madem ki böyle yaptılar,

Sen de bu zalimlerin şaşkınlığını artır ya Rabbi!”

Nuh /25 – Hasılı, birçok suçları sebebiyle suda boğuldular ve cehenneme tıkıldılar!

Allah'a karşı, kendilerine yardım edecek bir tek yardımcı bile bulamadılar.

Nuh /26 – Nuh: “Ya Rabbi, dedi, yeryüzünde dolaşan bir tek kâfir bile bırakma!”

Nuh /27 – “Zira bırakırsan onlar Senin kullarını, Senin yolundan saptırlar,

ve sadece kendileri gibi kâfir, ahlâksız çocuklar dünyaya getirip yetiştirirler.”

Nuh /28 – “Ya Rabbi, beni, anamı, babamı ve evime mümin olarak girenleri, erkek ve kadın olarak bütün müminleri affeyle.

O zalimleri ise, daha da beter eyle, daha da perişan eyle!”

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

72-CİN SÜRESİ

Mekke'de inmiş olup 28 âyettir. Adımı, konusu olan cinlerden almıştır. Sürenin baş tarafında cinlerden Kur'an dinleyip iman edenlerin bazı açıklamaları, ikinci kısmında Kur'an vahyinin kesinliği vurgulanır.

Hz. Peygamber (a.s.) Mekke'de kendisini himaye eden amcası Ebû Talib'in ve bütün varlığı ile kendisine destek olan eşi Hz. Hatice'nin (r.a.) vefatı sebebiyle epeyce üzgün iken, Kureys'in red tavri ve verdiği eziyetleri artması karşısında Taif'e tebliğe gitmiş, orada da taşlanmıştı. Çok üzgün bir durumda iken, Taif'den dönüşünde inen bu süre, Hz. Peygambere büyük bir destek ve teselli olmuş, cinlerin bile Kur'an'ı dinleyip tâbi olduklarını bildirmiş, Kur'an davetinin muvaffak olacağını müjdelemiştir.

حزب

Bismillâhirrahmânirrahim

Cinn /1- Cinn /7 – De ki: Bana vahyolundu ki bir cin cemaati Kur'an'ı dinledikten sonra şöyle dediler:

“Biz gerçekten, doğru yolu gösteren harikulade bir Kur'an dinledik.

Bundan böyle Rabbimize asla bir şerik tanımayacağız.

Rabbimizin şanı çok yücedir, O ne eş, ne de çocuk edinmiştir.

Meğer içimizden birtakım cahiller, Allah hakkında gerçek olmayan sözler söylüyormuş! Biz de saf saf, insanları ve cinleri, Allah hakkında yalan söylemez sanmışız!

Meğer bir kısım insanlar cinlerden bazılarına sığınıp, böylece onları daha da azgın hale getirmişler!

Onlar da, sizin zannettiğiniz gibi, Allah'ın ölen hiçbir kimseyi diriltmeyeceğini zannetmişler.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
72-Cinn Süresi	/																													

Bu Cüz Yaprağa git

Yaprak 06A

Cüz 29

Süre 72

Sayfa 571

٥٧١

سُورَةُ الْجِنِّ

سُورَةُ الْجِنِّ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اُوْحٰی اِلٰی اِنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ۙ

یَهْدٰی اِلٰی الرُّشْدِ فَامْتٰنَا بِهٖ وَلَنْ نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا اَحَدًا ۙ وَاِنَّهٗ تَعَالٰی جَدُّرَبِّنَا

مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وُلَدًا ۙ وَاِنَّهٗ كَانَ یَقُوْلُ سَفِیْهُنَا عَلٰی اللّٰهِ

شَطَطًا ۙ وَاِنَّا ظَنَنَّا اَنْ لَّنْ تَقُوْلَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اللّٰهِ

كَذِبًا ۙ وَاِنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ یَعُوْدُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ

فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا ۙ وَاَنْهَمُ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ یَبْعَثَ اللّٰهُ

اَحَدًا ۙ وَاِنَّا لَمَسْنَا السَّمٰوٰتِ فَوَجَدْنَا هَامِلٰتٍ حَرَسًا شَدِیْدًا وَّشُهَبًا ۙ

وَاِنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ یَسْتَمِعِ الْاَن یَجِدْ لَهُ شِهَابًا ۙ

رَصَدًا ۙ وَاِنَّا لَآ نَدْرِیْ اَشْرٰرُیْدَ بِمَنْ فِی الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهٖمْ رَبُّهُمْ

رَشْدًا ۙ وَاِنَّا مِنَّا الصَّٰلِحُوْنَ وَمِنَّا دُوْنَ ذٰلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ

قِدْدًا ۙ وَاِنَّا ظَنَنَّا اَنْ لَّنْ نُعْجِزَ اللّٰهَ فِی الْاَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهٗ هَرَبًا ۙ

وَاِنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰی اٰمَنَّا بِهٖ فَمَنْ یُّؤْمِنُ بِرَبِّهٖ فَلَا یَخَافُ بَخْسًا وَّلَا رَهَقًا ۙ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hiz. Peygamber (a.s.)'ın Kur'an dinleyen cinleri görüp görmediği hakkında farklı rivayetler vardır. Hadisçiler cinlerin Kur'an dinlemek için altı ayrı defa geldiklerini kabul ederler. Hadiseye şahid olan Abdullah İbn Mes'ud'un (r.a.) Efendimizin onları gördüğü şeklindeki tesbiti, birçok müfessire tercih edilmektedir.

Cinlerin insanların dillerini bildiklerini anlaşıyor. Bütün dilleri bilmeseler bile, yaşadıkları bölgenin dillerini öğrendikleri düşünülebilir.

6. âyette ilgili olarak İbn Abbas (r.a.) "Cahiliyede araplardan biri ıssız bir vadide konakladığında bir tehlikeden korktuğu zaman, o vadinin büyüğü diye düşünülen cinne sığınmıştı." Allah'ın dünyaya halife kıldığı insan oğlu, Allah'tan gaflet edip cinlere sığınınca, onlar da gururlanmış, azmış ve onlara daha fazla eziyet etmeye başlamışlardır. 6. âyetten, bu anlaşılıyor.

Cinn /8 – “Biz göge çıkmak istedik: Bir de ne görelim: orası sert ve kuvvetli bekçiler, şihablar, alevler, roket gibi mermilerle dolu!

Cinn /9 – “Önceleri biz göğün bazı yerlerinde oturup dinleme merkezleri edinirdik.

Ama şimdi kim dinlemeyse kalkışsın, derhal kendini gözetleyip izleyen bir alevle karşılaşılıyor. {KM, Tekvin 3,24}

Cinn /10 – “Doğrusu, iyi anlayamadık: Yerde oturanlara fenalık mı irade edildi, yoksa Rableri onlar hakkında hayır ve hidayet mi diledi, bilemiyoruz.”

Cinn /11 – “Bizden iyi kimseler olduğu gibi, iyi olmayanlar da var. Biz türlü türlü yollar tutmuşuz.

Cinn /12 – Şunu da anladık ki, biz yerde Allah'ın iradesine karşı koyamayacağımız gibi, kaçmaya teşebbüs etmekle de O'nun elinden yakamızı da kurtaramayız.

Cinn /13 – Biz hidayet Rehberini dinleyince onu tasdik ettik. Kim Rabbine iman ederse, ne hakkını eksik verilmesinden, ne de gadre uğramaktan asla endişesi kalmaz.”

Cinn /14 – “Bizden Allah’a itaat edenlerin yanında, hak yoldan sapan kâfirler de var. Allah’a itaat ve teslimiyet gösterenler, doğru yolu arayanlardır.”

Cinn /15 – “Hak yoldan sapanlar ise, cehennem odunu olurlar.”

Cinler ateşten yaratıldığı için ateş onlara zarar vermez, diye bir düşünce hatıra gelmemelidir. Nitekim insan topraktan, kuru balçıktan yaratıldığı halde ona böyle kuru bir balçık atılsa elbette camı yanar. Aslımız topraktan olsa da et, kemik, sinir ihtiva eden organizma tamamen farklı bir varlık olmuştur. Cinlerde de benzeri bir durum olmalıdır.

Cinn /16 – Allah Teâla şöyle buyurur: “Eğer insanlar ve cinler, Allah’ın yolunda dosdoğru yürüselerdi, onlara bol yağmur verir, rızıklarını bolluştururdık. [5,66; 7,96; 6,44; 23,55-56]

Cinn /17 – Bu nimetimiz onları imtihan etmek içindir. Kim Rabbini hatırlamaktan yüz çevirirse Allah onu git gide artan çetin bir azaba sokar.

Cinn /18 – Şüphesiz ki meşhidler Allah’ındır (secdeler O’na mahsustur).

Öyleyse sakın Allah’tan başka hiçbir tanrıya dua ve ibadet etmeyin!”

Cinn /19 – Ne tuhaftır ki, işi tam tersine çevirip, Allah’ın has kulu, bir olan Allah’a ibadete kalkınca, başına öyle bir üşüştüler ki nerdeyse birbirlerini çiğneyeceklerdi.

Bir önceki âyetin buyurduğunun tam aksine müşrikler, dünyanın ilk mescidi olan Kâbe-i Muazzamayı putlarla doldurmuş ve orada Allah’ı tek İlah tanıyarak ibadete yönelen Hz. Peygamber (a.s.)’i engellemeye çalışmışlardı.

Cinn /20 – Sen de ki: “Ben yalnız Rabbime yalvarır, O’na kulluk ederim. Hiçbir şeyi O’na ortak saymam.”

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
72-Cinn Süresi	/													Yaprak 06B			Cüz 29			Süre 72			Sayfa 572							
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ الْجِنِّ

٥٧٢

وَأَنَامِنَا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا

رَشْدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَأَنَّ

لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفْتِنَهُمْ

فِيهِ ﴿١٧﴾ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ

لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ

اللَّهِ يَدْعُوهُ كَأَدَا يُكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا

رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشْدًا ﴿٢١﴾

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ

مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ

اللَّهِ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا

مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَعْلَمُونَ مَنْ أضعف ناصرًا أَوْ قَلَّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرَىٰ

أَقْرَبُ مَا تُوَعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ

عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِنْ أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ

بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدِ ابْلَغُوا رِسَالَاتِ

رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

Cinn /21 – De ki: “Benim size ne zarar vermeye ve ne de en büyük fayda olan hidâyete ulaştırmaya gücüm yeter.

Cinn /22 – De ki: “Allah’ın cezasından beni hiçbir kimse kurtaramaz. Benim Onun dışında sığınacak yerim de yoktur.

Cinn /23 – Benim vazifem sadece Allah’ın mesajlarını tebliğ etmektir. Kim Allah’a ve Resulüne isyan ederse, ona cehennem ateşi vardır, hem de ebedi kalmak üzere oraya girecektir. [5,67]

Cinn /24 – Kendilerine vaad olunan azabı veya kıyamet saatini gördüklerinde, kimin yardımcıların daha zayıf, kimin askerlerinin daha az olduğunu, işte o zaman anlayacaklardır.

Cinn /25 – Ey Resulüm! De ki: “O sizin tehdit edildiğiniz azap yakın mıdır, yoksa Rabbim onun için bir süre mi belirler, kesin bilmiyorum.”

Cinn /28 – O bütün gaybı bilir. Fakat gayblarına kimseyi vakıf etmez. Ancak, bildirmeyi dilediği bir elçiye bildirir. Bu durumda o elçisinin önüne ve arkasına gözetleyiciler yerleştirir, ta ki o elçiler Rab’lerinin mesajlarını, o gözetleyicilerin kendilerine hakkıyla tebliğ ettiklerini kesin olarak bilsinler. Doğrusu Allah, kullarının nezdinde ne var ne yoksa herşeyi ilmiyle ihata etmiş, her şeyi bir bir kaydetmiştir. [2,255]

Allah’ın gaybı Resulüne bildirmesi, gaybı O’ndan başkasının bildiğini göstermez. Aksine gaybın Allah’a has olduğunu teyid eder.

Gözetleyicilerden maksat meleklerdir. Allah Resulüne gönderdiği gaybı, meleklerince koruma altına alınmış olarak gönderir. Hz. Peygamberin risaletinden sonra, gök kapıları cinlere bütüben kaplanınca, onlar, melekler tarafından sıkı bir korumamın olduğunu anlamışlardır.

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

73-MÜZZEMMİL SÜRESİ

Kur'an-ı Kerim'in ilk inen sûrelerindedir. 20 âyettir. Adını birinci âyetteki hitaptan almıştır. *Müzzemmil*: "elbisesine bürünmüş" demek olup genellikle bununla Hz. Peygamber (a.s.)'a hitap edildiği şeklinde tefsir edilir. Bu sûrede Hz. Peygamberin ve ona tâbi olarak müminlerin feci ibadetleri ile feyizlenmeleri, tevhid, tevekkül, teslimiyet sırrı ve bu dini yalan sayanların feci akıbetleri bildirilir.

Bismillâhırahmânırahim

Müzzemmil /1 – Ey örtüsüne bürünen Resulüm! Hitaptaki bu vasıf, Hz. Peygamberdeki yoğun suura ve derin ruhi aydınlanmaya işaret etmektedir. Bundan şu anlaşılabilir: Hz. Peygamber (a.s.) uyumaya hazırlanırken üstüne örtü çekince Cenab-ı Allah ona tatlı bir üslup ile: "Artık rahat yatma zamanı geride kaldı. Ağır bir yük yükledin, sorumluluğun büyüktür" demek istemiştir. Hz. Peygamberin müzzemmil lakabı yoktu, anlaşılın o anda yaptığı iş gözönünde bulundurularak böyle nitelendirilmiştir.

Müzzemmil /2 – Geceleyin kalk da, az bir kısmı hariç geceyi ibadetle geçir. [32,16; 17,79; 76,26]

Bu âyet, gecenin büyük bir kısmını ibadetle geçirmeyi emretmektedir. Gelen 3. âyet, normal olarak gece müddetinin yarısını esas almak gerektiğini ifade etmektedir.

Müzzemmil /3-4 – Duruma göre gecenin yarısında, veya bundan biraz daha azında veya fazlasında ibadet etmen de yeterlidir. Kur'an'ı terfil ile, düşünerek oku.

Maksat şudur: "Kur'an okurken hızlı değil, kelimelerin hakkını vererek, tane tane okuyun, ta ki Allah kelamının mânası iyice zihninize yerleşsin ve muhtevası size tesir etsin." Üzerinde tefekkür etmeden, kelimelerini telaffuz etmek, matlub olan kıraat değildir. Efendimiz (a.s.m.)'ın bu şekilde okuduğuna dair sünnet-i seniyyede çok örnekler vardır.

Müzzemmil /5 – Biz sana pek ağır bir söz vahyedeceğiz.

Müzzemmil /6 – Muhakkak ki geceleyin kalkıp ibadet etmek daha tesirlidir ve Kur'an okuyuşu bakımından daha düzgün, daha sağlam bir tilavet sağlar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
73-Müzzemmil Süresi	/													Yaprak 07A						Cüz 29			Süre 73			Sayfa 573								
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥٧٣

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿١﴾ قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نِصْفَهُ أَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّ

نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾

وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ﴿٩﴾

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿١٠﴾ وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ

هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١١﴾ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١٢﴾

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٣﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٤﴾ يَوْمَ

تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَهِيلًا ﴿١٥﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا

إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٦﴾ فَعَصَى

فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ فَاخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ﴿١٧﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ

يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٨﴾ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٩﴾

إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾

Önceki âyetlerde emredilen uzun ibadetler, bu ağır yüke tahammül gücünü geliştirmek içindir.

İlahi vahyi Hz. Peygamberin alması ağır olduğu gibi, o emaneti taşımak ve insanlığa tebliğ etmek, hele hele onun gereklerini yaşayarak temsil etmek, özümsemek, bu sebeple dünyevi sıkıntılara mâruz kalmak, ağır-ama sevap ve mükafatta da ağır-bir yükür.

Bu âyet, tehecçüd vaktinde kalb ile dil arasındaki uyumu sağlamanın daha kolay olduğuna işaret ediyor.

Müzzemmil /7 – Halbuki gündüz seni meşgul edecek yığınla iş vardır.

Müzzemmil /8 – Rabbinin yüce adını zikret, fanilere bel bağlamaktan kurtul ve bütün gönülünle yalnız O'na yönel.

Müzzemmil /9 – O doğunun da batının da Rabbidir. O'ndan başka İlah yoktur. O halde sen de yalnız O'nun himayesine sığın, yalnız O'na güven.

Müzzemmil /10 – Onların söylediklerine karşı sabret, onlardan güzel bir tavırla uzak dur. **Müzzemmil /11** – Nimet ve devlet içinde yüzen, hak dini yalan sayanları, sen Bana bırak ve onlara biraz mühlet ver.

Müzzemmil /12- Müzzemmil /13 – Muhakkak ki Bizim nezdimizde bukağalar, alevli ateşler, dikenli, boğazı tırmalayan yiyecekler ve gayet acı azap var.

Müzzemmil /14 – Gün gelir, yer, dağlar şiddetle sarsılır ve dağlar dağılan kum yığınları haline gelir.

Müzzemmil /15 – Bakın (ey Mekkeliler, ey bütün insanlar) Biz vaktiyle Firavun'a bir elçi gönderdiğimiz gibi size de hakkınızda şahitlik edecek bir elçi gönderdik.

Müzzemmil /16 – Firavun o Resule isyan etti. Biz de onu şiddetle cezaya çarptırdık.

Müzzemmil /17 – Kâfirliğinizde devam ederseniz, dehşetinden çocukları birden ak saçlı ihtiyarlara çevirecek o gündün kendinizi nasıl koruyabilirsiniz?

Müzzemmil /18 – O günün dehşetinden gök bile çatlar. Allah'ın vaadi mutlaka gerçekleşir.

Müzzemmil /19 – Bu, bir öğüt ve uyardır. Artık isteyen, Rabbinne varan yolu tutar.

[76,29]

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Müzzemmil /20 –

Senin Rabbin, gecenin bazan üçte ikisine yakın bir kısmını, bazan yarısını, bazan üçte birini ibadetle geçirdiğini, senin yanında yer alan müminlerden bir cemaatin da böyle yaptığını elbette biliyor. Gece ve gündüzi yaratıp sürelerini ölçen Allah'tır. O sizin bu gece ibadetini gözetmeyeceğinizi bildiği için, lütf ve merhametle size yeniden bakıp muaf tuttu.

Artık Kur'an'dan kolayınıza gelen miktarı okuyun. Allah bilmektedir ki aranızda hastalananlar olacaktır. Kimileri Allah'ın lütfundan nasiplerini aramak için yol tepecek, dünyanın çeşitli yerlerinde dolaşacaklardır. Bazıları Allah yolunda muharebe için sefere çıkacaklardır. Haydi artık Kur'an'dan, kolayınıza gelen miktarı okuyun.

Namazı hakkıyla ifa edin, zekâtı verin ve bir de Allah'a güzel ödünç takdim edin.

Unutmayın ki kendi iyiliğiniz için ahirete hazırlık olarak her ne gözderirseniz mutlaka onu Allah'ın nezdinde bulursunuz. Hem daha üstün ve daha hayırlı, mükâfâtı kat kat artmış olarak! Allah'tan mağfiret dileyin. Muhakkak ki Allah gafurdur, rahimdir (affi, merhamet ve ihsanı boldur). [2,245]

Bu âyet, sürenin başındaki gece kıyâmı tekrar ele alıp, daha önce farz olan gece namazını, hafifletip sünnet yani nafil ibadete dönüştürmektedir. Dolayısıyla bu âyetin, ilk hükmü neshettiği söylenir. Nesheden bu 20. âyetin Medinede mi, Mekke'de mi nâzil olduğu konusunda farklı görüşler varsa da, kuvvetli ihtimale göre Medinede inmiştir. Savaşma izni ve zekât emri, bu ihtimalin karinelerindedir. Bu âyetin hepsi değilse de en azından bir iki cümlesi Medine'de inmiş olmalıdır. Hicretten az önce Mekke'de beş vakit namaz farz kılındıktan sonra, akşam ve yatsı namazları, gece ibadetinin bir parçası olarak kalmış ve tehecüd namazının vaciplik hükmü nâfileye çevrilmiştir.

74-MÜDDESİR SÜRESİ

Mekke'de risaletin başlangıcında inen sürelerden olup 56 âyetlidir. Süre adını ilk âyetinde geçen kelimeden almıştır. Müddesir: "örtüstüne bürünmüş" demek olup bununla birinci derecede Hz. Peygamber (a.s.) kasdedilmektedir. Bu süre nübüvvet yolunun tebliğ ve irşad görevinden, hak dinin karşısına çıkan bazı kişilerin vasıflarından, bunların ahirette çekecekleri azaptan bahseder.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
73-Müzzemmil Süresi	74-Müddesir Süresi											Yaprak 07B					Cüz 29					Süre 74					Sayfa 574									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ

سُورَةُ الْمُذْتَرِّ

سُورَةُ الْمُذْتَرِّ

سُورَةُ الْمُذْتَرِّ

سُورَةُ الْمُذْتَرِّ

سُورَةُ الْمُذْتَرِّ

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ

مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يَقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ

عَلَيْكُمْ فَاقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ

يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ فَاقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَأُوا

اللَّهُ قَرَضًا حَسَنًا وَمَا تَقَدَّمُوا لِنَفْسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ

اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُذْتَرُّ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ وَالرُّجْزَ

فَاهْجُرْ وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْبِرُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ فَاذْأَنْقِرْ فِي النَّاقُورِ

فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٍ عَسِيرٍ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرِيسِيرٍ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ

وَحِيدًا وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا وَبَنِينَ شُهُودًا وَمَهَدْتُ لَهُ تَمَهِيدًا

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ كَلَّا إِنَّه كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bismillâhırrahmânırrahîm

Müddesir /1-
Müddesir /10 – Ey
örtüye bürünen! İnziya
arzu eden!
Ayağa kalk ve insanları
uyar.
Rabbinin büyüklüğünü
an.

Elbiseni tertemiz tut,
maddi manevî
kirlerden arın,
Pis ve murdar olan her
şeyden kaçın
Verdiğini çok bularak
minnet etme!
Rabbinin yolunda
sabret
Sür'â üflendiği gün,
Doğrusu, o çok çetin
bir gün!

Kâfirlere hiç kolay
olmayan bir gün!
Müddesir kelimesi (aslı
müddesir) ayrıca "yalnızlık
ve inziva arzu eden"
mânasına gelir. Allah Teâlâ,
nebisine "Artık inzivayı
brak, bütün dünyanın önüne
öğretici ve uyarıcı olarak
çık!" "Çevrende gaflet içinde
bulunan insanları uyar.
Kendilerini yaratıp bunca
nimetlerle donatan o Yüce
Rabbini onları görüp işittiğini
ve sonunda hesaba
çekeceğini hatırlat"
demektedir.

"Allah'ın büyüklüğünü
anmak "Allah'u ekber!"
demek İslâm'ın özeti,
başta gelen emirler ve bir
zikirdir. Risaletin
başlangıcında öğretilen bu
zikir, ezanda, namazlarda,
hacda, kurbanda, hayatın her
tarafında devam eder.

4. âyette beden temizliği ile
ruh temizliği arasındaki sıkı
ilişki hatırlatılıyor. Bu âyet,
"Cinsel zaafıtan uzak dur,
uçkuruna sahip ol" mânasına
kinai anlam ile de tefsir
edilmiştir. Böylece
müminlerin kalplerini,
ruhlarını, bedenlerini,
elbiselerini, uzlarını tertemiz
yapmaları emredilmektedir.
Mânaları çok özlü olan ilk 7
âyeti iyi düşünen bir insan,
risaletin başında bu
buyrukların, verilmesi
gerek en hikmetli, tam
yerli yerinde emirler
olduğunu anlar, risaletin
önemli bir delilini bulur.

Müddesir /11-
Müddesir /14 – Mal ve
ailesiz, tek olarak
yarattığım, sonra çok
çok mal, servet ve
etrafında dolaşan
oğullar verdim, her
türü imkânı önüne
serdim, o adamın
hakkından gelmeyi sen
Bana bırak!

Bu âyetler, Hz. Peygamber
(a.s.) aleyhinde "büyücü"
diye propaganda yapan,
Kureyş'in liderlerinden
Velid b. Mugire ve
benzerleri hakkında
indirilmiştir. Onun o oğlu
vardı ki Halid b. Velid (r.a.)
onlardan biridir.

Müddesir /15 – Hâlâ
da açgözlülükle
imkânlarını daha da
arttırmama
hevesleniyor.

Müddesir /16 – Hiç
heveslenmesin! Çünkü
o Bizim âyetlerimize
karşı inatçı kessildi.

Müddesir /17 – Ben de
onu sarp mı sarp bir
yokuşa sardıracağım.

Müddesir /18 – O düşündü, ölçtü, biçti...

Müddesir /19 – Kahrolası, nasıl da ölçtü biçti!

Müddesir /20 – Hay kahrolası! Nasıl, nasıl da ölçtü biçti!

Müddesir /21 – Sonra baktı...

Müddesir /22 – Derken suratını astı, kaşlarını çattı...

Müddesir /23 – Sonra da sırtını döndü, kibirinden kabardı, arkasına bakmadan çekip gitti!

Müddesir /24 – “Bu, büyüclerden nakledilen büyüden ibarettir.” dedi.

Müddesir /25 – Bu, beşer sözünden başka bir şey değildir.”

Velid aslında Kur'an'dan çok etkilenen, meşhur bir edip idi. Kur'an'ın, beşer üstü bir taraftan geldiğini de vicdanında hissediyordu.

Fakat toplumdaki itibarını kaybetmemek için, Kur'an hakkında ne diyeceğini şaşırmış, sonunda onun olağanüstü etkisini “büyü” diye nitelendirmişti.

Müddesir /26 – (“Beşer” desin bakalım) “Ben de onu *sekar*’a atacağım.

Müddesir /27 – *Sekar* nedir bilir misin?

Nereden bileceksin!

Müddesir /28 – O, içine atılan yer, bitirir. Yine de bırakmaz, eski haline çevirip bu işi tekrar eder.

Müddesir /29 – Sürekli olarak derileri kavurur.

Müddesir /30 – Üzerinde on dokuz görevli vardır.

Müddesir /31 – Biz cehennem görevlilerini sadece melaikelerden kıldık. Onların sayısını da kâfirler için imtihan ve sıkıntı sebebi yaptık ki Ehl-i kitapta olanlar Peygambere imanda yakın sahibi olsun, daha kesin inansın. Mü'minlerin imanlarındaki yakınleri artsın. Ehl-i kitap ve müminler tereddüde düşmesinler.

Kalplerinde hastalık olan münafıklar ile kâfirler de neticede: “Allah, bu misal ile ne anlatmak istemiş olabilir?” desinler. Böylece Allah dilediğini şaşırtır, dilediğini doğru yola iletir. Rabbinin ordularını Kendinden başka kimse bilemez. Bu, yani cehennem veya ondan bahseden âyetler beşere bir öğüt ve uyardıktan başka bir şey değildir. [2,26]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
74-Müddesir Süresi	/													Yaprak 08A						Cüz 29			Süre 74			Sayfa 575												
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥٧٥

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۖ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ نَظَرَ ۖ

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۖ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۖ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ

يُؤْتَرُ ۖ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۖ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۖ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ۖ

لَا تُبْقَى وَلَا تَذَرُ ۖ لَوَاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ۖ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۖ وَمَا جَعَلْنَا

أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۖ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمُ إِلَّا الْفِتْنَةَ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا ۖ

لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۖ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ

وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ

وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۖ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۖ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ

لِّلْبَشَرِ ۖ كَلَّا وَالْقَمَرَ ۖ وَاللَّيْلِ إِذَا دُبِرَ ۖ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ۖ

إِنَّهَا لِأَخَذَى الْكُبْرِ ۖ نَذِيرٌ لِّلْبَشَرِ ۖ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ

أَوْ يَتَأَخَّرَ ۖ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۖ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۖ

فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ۖ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۖ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۖ

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۖ وَلَمْ نَكُ نَطْعِمُ الْمِسْكِينَ ۖ وَكُنَّا نَحْوُ ضُ

مَعَ الْخَائِضِينَ ۖ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۖ حَتَّىٰ آتَيْنَا الْيَقِينَ ۖ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Kâfirler, iyi zan içinde olmadıklarından, hemen itiraz edecek bir taraf arayıp ona takılır. Mesela sayı doğru olmakla birlikte işin özü değildir. Ama kâfir sayıya takılarak kendi kendisini tökezletir. Yürüyüşüne devam edemez. Kur'an'da bildirilir ki bir imtihandan sonra mümin imanında sebat gösterir, din hususunda cayıp geri dönmezse, o zaman imanı kökleşir. “Allah'ın orduları”: O'nun yarattığı mahlûklar, onlara verdiği kuvvetler, görevlerdir.

Müddesir /32 – Hayır! İş kâfirlerin dediği gibi değil. Ay'a.

Müddesir /33 – Ve dönüp giden geceye.

Müddesir /34 – Ağardığı dem sabaha kalem edip şahit tutarım ki.

Müddesir /35 – O *sekar* belâların en müthişidir.

Müddesir /36 – Beşer için en büyük uyarıdır.

Müddesir /37 – İleri veya geri gitmek durumunda olanlar için en büyük uyarıdır.

Müddesir /38-

Müddesir /39 – Ashab-ı yeminden, hesap defterini sağ tarafından alan cennetlikler dışında herkes yaptığı işlerin rehini ve esiri olacaktır.

Müddesir /40-

Müddesir /42 – Onlar mutlaka cennetlerde mücrimlerin hallerini hatırlarını soracaklar: “Neydi bu cehennem sizi sürükleyen?”

Müddesir /43 – Onlar şöyle cevap verecekler: Biz namaz kılanlardan değildik.

Müddesir /44 – Fakirleri doyurmaz, onların ihtiyaçlarıyla ilgilenmezdik.

Müddesir /45 – Batıl sözlere dalanlarla beraber biz de dalardık.

Müddesir /46 – Bu hesap gününü yalan sayardık.

Müddesir /47 – Ölüm bizi yakalayınca kadar hep böyle idik.”

Müddesir /48 – Artık onlara şefahtçilerin şefaati fayda etmez.

Müddesir /49-
Müddesir /51 – Ne oluyor onlara ki bu öğütten, bu irşaddan arslardan ürküp kaçan yaban eşeği gibi kaçıyorlar?

Müddesir /52 – Bu beyler, bu öğütle yetinmeyip üstelik her biri kendisine mahsus özel kitap, özel ferman isterler!

Müddesir /53 – Hayır! onlar aslında ahiret endişesi taşımazlar.

Müddesir /54 – Hayır! Gerçekten bu bir öğüttür, bir uyarıdır.

Müddesir /55 – Dileyen onu okur, düşünür ve ders alır.

Müddesir /56 – Ama Allah dilemedikçe onlar ders alamazlar. Saygı duyulup cezasından sakınmaya lâyık olan da, günahkârların günahlarını bağışlama şanına yaraşan da yalnız Odur.

Hidayete gelmek, kişinin kendi elinde değildir. İradesini hidayet yönünde kullanmak suretiyle Cenabı Hakkin ona hidayeti nasib etmesi, onu kalbinde yaratması lâzımdır. Bu, ince kader sırdır. Eğer Allah Teâlâ, insanları kendi hallerine bıraksaydı, mukadderatlarını Kendisi tayin etmeseydi, dünyanın nizamı altüst olurdu. En büyük zararı insanlar çekerti.

“Bir Kadir-i mutlak eylemişken tanzim,

Devran görünür her kula bin türlü sakım,

Her kul verebilseydi meramınca nizam,

Her devrini eylerdi cahim içre cahim.”

(Yahya Kemal)

Bir insan ne kadar günahkâr olursa olsun bunlardan vazgeçerek Allah'ın rahmetine sığınırsa, Allah onu bağışlar. Yoksa Allah Teâlâ, yapılanları unutmama, ille de cezalandırma, kin tutma gibi şeylerden münezzehtir.

75-KİYAMET SÜRESİ

Mekke'de inmiş olup 40 âyettir. Bu sûre adını, ilk âyetinde adı geçip bütün sürenin konusunu teşkil eden kıyamet kavramından almıştır. Akli, hissi ve psikolojik yollarla kıyamet gerçeği ispatlanır ve buna inananların sorumlulukları vurgulanır.

Bismillâhırrahmânirrahîm

Kıyamet /1 – Hayır, gerçek böyle değil!

Kıyamet günü hakkı için,

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
74-Müddesir Süresi	/											75-Kıyamet Süresi					Yaprak 08B					Cüz 29					Süre 75					Sayfa 576				
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ

سُورَةُ الْقِيَمَةِ

٥٧٦

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿١﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٢﴾ كَأَنَّهُمْ

حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٣﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَن يُؤْتَى

صُحُفًا مِّنْشَرَّةٍ ﴿٥﴾ كَلَّا بَلْ لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٦﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ﴿٧﴾ فَمَنْ شَاءَ

ذَكَرْهُ ﴿٨﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ﴿٩﴾ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿١٠﴾

سُورَةُ الْقِيَمَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ

الْإِنْسَانُ أَن نَّجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ

الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَّ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْئَلُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصْرُ ﴿٧﴾

وَوَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ

أَيْنَ الْمَفْرُغِ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ ﴿١٢﴾ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٣﴾ يُنْبِئُوا

الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٤﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٥﴾

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿١٦﴾ لَا تُحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٧﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ

وَقُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿٢٠﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

حزب

Kıyamet /3 – İnsan zanneder mi ki ölümünden sonra Biz kemiklerini toplayıp onu diriltmeyeceğiz?

Kıyamet /4 – Evet, toplarız, hem de parmak uçlarına varıncaya kadar eski halinde düzenleriz!

Kıyamet /5 – Fakat insan suç işleyip durmak için öndeki kıyameti inkâr etmek ister de,

Kıyamet /6 – “Ne zamanmış o kıyamet günü?” diye alay eder.

Kıyamet /7 – Gözler kamaşıp karardığı,

Kıyamet /8 – Ayın ışığının büsbütün gittiği,

Kıyamet /9 – Güneş ile ay yan yana getirildiği zaman...

Kıyamet /10 – İşte o gün insan der: “Var mı kaçacak mekân?”

Kıyamet /11 – Hayır, sığınacak hiçbir yer yoktur.

Kıyamet /12 – O gün varılacak yer ancak Rabbinin huzurudur!

Kıyamet /13 – O gün insana yaptığı her türlü iyilik ve fenalık ile;

yapmadığı her türlü iyilik ve fenalık tek tek bildirilir. Ona göre karşılığı alır.

Kıyamet /14- Kıyamet /15 – Türlü türlü mazeretler öne sürse de, Artık insan, kendisi hakkında şahit olur.

[16,23; 58,18]

Kıyamet /16 – Sana vahyedileni unutmamak için tekrarlarken hemen anında bellemek için dilini kımıldatma. [20,114]

Kıyamet /17 – Çünkü vahyi senin kalbinde toplamak ve onu okutmak bize ait bir iştir.

Kıyamet /18 – O halde Biz Kur'an'ı okuduğumuzda, sen de onun okunuşunu izle.

Kıyamet /19 – Ayrıca onu açıklamak da bize ait bir iştir. (Bu önemli gerçeği, arada belirttikten sonra gelelim esas konumuza).

Kıyamet /20 – Gerçek şu ki: Siz bu peşin dünya hayatına çok düşkünsünüz.

Kıyamet /21 – Onun için ahireti terk edip durursunuz.

Kıyamet /22 – Yüzler vardır o gün pırıl pırıl...

Kıyamet /23 – O güzel ve Yüce Rab'lerine bakabilir... [6,103] Ehl-i sünnet, âyetlere ve bilhassa mütevatir derecesine varan hadislerle dayanarak, cennette Allahın görüleceği hususunda ittifak etmişlerdir.

Kıyamet /24 – Ve nice suratlar vardır o gün asılır.

Kıyamet /25 – Belini kıran darbeyi yediğini hissedebilir. [3,106; 80,37-42; 88,2-10]

Kıyamet /26 – Hayır, hayır! Ne zaman ki can boğaza gelir, işte o zaman can çekişinin yanındakiler:

Kıyamet /27 – “Bunu iyileştiren, kurtaran yok mu?” der.

Kıyamet /28 – Artık ayrılık vakti geldiğini kendisi de anlar.

Kıyamet /29 – Bacağı bacağına dolaşır, ölüm acısıyla kıvrılır. [6,61-62]

Kıyamet /30 – O gün sevkîyat, doğru Rabbinin divanına olur!

Kıyamet /31 – Ne dini tasdik eder, ne namaz kılar.

Kıyamet /32 – Hep hakkı yalan sayıp ona sırtını döner.

Kıyamet /33 – Bir de yaptığından memnun olarak,

Kıyamet /34 – Yazık sana yazık!

Kıyamet /35 – Yazık ki sana ne yazık!

Kıyamet /36 – İnsan başıboş bırakılacağını mı sanır?

Kıyamet /37 – Onun aslı, atılan bir meni damlası değil miydi?

Kıyamet /38 – Sonra ana rahmine tutunan yapışkan bir hücre oldu da, Rabbi onu yaratıp düzenledi.

Kıyamet /39 – Ondaki erkek ve dişi olarak her iki cinsi yarattı.

Kıyamet /40 – Bütün bunları yapan, ölümleri diriltmeye kadir olmaz olur mu?

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
75-Kıyamet Süresi	/										76-İnsan Süresi					Yaprak 09A					Cüz 29					Süre 76					Sayfa 577				
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْإِنْسَانِ

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۗ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ۚ
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۚ وَوَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۚ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۚ
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۖ وَقِيلَ لَهَا مَنِ الرَّاقِ ۖ وَظَنَّتْ أَنَّهَا الْفِرَاقِ ۖ
وَأَلْتَفَتِ السَّاقِ بِالسَّاقِ ۖ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقِ ۖ فَلَا صَدَقَ ۖ
وَلَا صَلَّىٰ ۖ وَلَكِنْ كَذَّبَتْ وَتَوَلَّىٰ ۖ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهَا يَتَمَطَّىٰ ۖ أُولَىٰ لَكَ
فَأَوْلَىٰ ۖ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ۖ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۖ
أَلَمْ يَكْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَىٰ ۖ ثُمَّ كَانَ عَاقِلَةَ فِخْلٍ فَسْوَىٰ ۖ فَجَعَلَ
مِنْهُ الرُّوجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُخَيِّقَ الْمَوْتَىٰ ۖ

سُورَةُ الْإِنْسَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ۖ إِنَّا خَلَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۖ إِنَّا هَدَيْنَاهُ
السَّبِيلَ ۖ إِمَّا شَاكِرًا ۖ وَإِمَّا كَفُورًا ۖ إِنَّا عَدَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا
وَسَعِيرًا ۖ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۖ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

76-İNSAN SÜRESİ

Mekke'de inmiş olup 31 âyettir. Sürenin ilk âyetinde insan kelimesi geçmekte olup, sürenin temel konusu, insanın kemâle ermesi, faziletli insanın başlıca vasıfları ve âhirette göreceği mukâfatlardır.

Bismillâhirrahmânirrahîm

İnsan /1 – Dehrin akışı içinde öyle zaman geçti ki, o dönemde, insanın adı bile anılmazdı.

Dehr: “Kâinatın başlangıcından son bulmasına kadar sürecek müddet, yani zamanın tamamı” demektir.

İnsan /2 – Biz insanı katışık bir meniden yarattık. Onu denemek istiyoruz; bu sebeple de kendisini işiten ve gören bir varlık yaptık. [67,2; 18,7]

Katışık, yani spermin dişi yumurtayı döllemesiyle erkek ve dişi unsurların katıştığı hücreden. İnsan; imtihan, yani deneme gayesiyle dünyada bulunmaktadır. Yoksa gayeleri bu dünyada tamamlanan ve sonunda yok olan hayvanlar ve bitkiler gibi bir varlık değildir. Bazı rahiplerin sandığı gibi, dünya, nefes işkence yeri de değildir. Tenasühe inananların düşündüğü gibi, yaptıklarının hemen karşılığını göreceği bir ceza yeri de değildir. Dünya, materyalistlerin zannettikleri gibi eğlence yeri, Marksçı ve Darvıncilerin sandıkları gibi bir savaş yeri de değildir.

Âyet idrâk sahibi olan insanın, bilgi edinmesinin başlıca yollarının, görme ve işitme olduğuna dikkat çekmektedir.

İnsan /3 – Ona yolu da gösterdik; artık ister şükreder, ister nankör ve kâfir olur.

Yol gösterme: akıl ve fikir verme, ahlâk duygusu verme, kötülük yaptığında kendisini uyarıcı vicdan verme, Allah'a iman etme duygusu verme, hayatını devam ettirecek vesile ve imkânları verme mânâsındadır.

İnsan /4 – Biz kâfirlerle zincirler, kelepçeler, alevli ateşler hazırladık.

İnsan /5 – İyi insanlar ise, kâfir suyu ile hazırlanmış içecek kâşelerini yudumladılar.

İnsan /6 – Bu, Allah'ın has kullarının içip, istedikleri yere akıttıkları bir kaynaktır.

İnsan /7 – Bu kullar, dünya hayatında iken sözlerinde durur, adadıkları şeyi yerine getirir ve felaketi bütün ufukları tutan kıyamet gününden endişe ederlerdi.

Adağı yerine getirme kişinin:

- a-Kendisine farz olan şeyleri yapması
- b-Söz verdiği şeyleri yapması
- c-Kendi üzerine vacip kıldığı şeyleri yapması mânalarına gelebilir.

İnsan /8 – Kendileri de ihtiyaç duydukları halde yiyeceklerini, sırf Allah'ın rızasına ermek için fakire, yetime ve esire ikram ederler.

Borçlu, köle, mahpus olanlar da esirler kapsamındadırlar.

İnsan /9 – Ve derler ki: “Biz size sırf Allah rızası için ikram ediyoruz, yoksa sizden karşılık istemediğimiz gibi bir teşekkür bile beklemiyoruz.”

İnsan /10 – Biz, yüzleri ekşiten asık suratlı o günde Rabbimizin gazabından korkarız.”

İnsan /11 – Allah da onları o günün felaketinden korur, onların yüzlerine nür, gönüllerine sürür verir.

İnsan /12 – Sabretmelerine karşılık onlara cennetler, ipekler ihسان eder.

İman edip imanına göre yaşayanların bütün hayatları sabırdır: Allah'a taat konusunda sabır, Onun haram kıldığı şeyleri yapmamak için sabır ve Onun çok hikmetlere binaen gönderdiği musibetlere sabır... Bu sabırlar, müminin bütün hayatını doldurur, onu pişirip olgunlaştırır, şahsiyetini güçlendirir ve onun hayatına anlam kazandırır.

İnsan /13 – Koltuklarında diledikleri gibi dinlenir, orada ne güneş sıcağı görürler, ne de dondurucu soğuklara uğralar.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
76-İnsan Süresi	Yaprak 09B													Cüz 29			Süre 76			Sayfa 578										

Bu Cüz Yaprğa git

سُورَةُ الْإِنْسَانِ

٥٧٨

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۖ يُؤْفُونَ بِالنَّذْرِ

وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَتْ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۖ وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ

مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ۖ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً

وَلَا شُكْرًا ۗ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ۖ فَوَقَّيْهِمُ اللَّهَ

شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّيْهِمْ نَصْرَةً وَسُرُورًا ۖ وَجَزَّيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا وَاجْنَةً

وَحَرِيرًا ۖ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شُمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ۖ

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذَلِيلًا ۖ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ

بِأَنِيَّةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ۖ قَوَارِيرٍ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا

تَقْدِيرًا ۖ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۖ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى

سَلْسَبِيلًا ۖ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وُلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ

لَوْلُؤَامِنُثُورًا ۖ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا ۖ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ

سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَّيْهِمُ رُبِيمًا

شَرَابًا طَهُورًا ۖ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ۖ

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۖ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَافُورًا ۖ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۖ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İnsan /14 – Cennet ağaçlarının gölgeleri üzerlerine sarkar, meyveleri devşirmeleri pek kolay olur.

İnsan /15- İnsan /16 – Etraflarında hizmet edenler gümüş kaplar, billur kâseler, gümüşü parlaklıkta billur kupalarla dolaşır, onlara ikram ederler.

Cennetlikler içeceklerini kendi iştahları ölçüsünce tayin ederler.

İnsan /17 – Onlara karışımında zencefil bulunan kadehler ikram edilir.

İnsan /18 – Bu içecekler, adı Selsebil olan pınardandır.

İnsan /19 –

Etraflarında ebedi cennet çocukları dolaşır durur ki,

onları gördüğünde parlaklıklarından ötürü etrafa saçılan inciler sanırsın.

İnsan /20 – Hangi tarafa baksan hep nimet, servet, ihtişam, büyük bir saltanat görürsün.

İnsan /21- İnsan /22 – Elbiseleri ince veya kalın yeşil renkli ipeklerden, atlaslardandır. Gümüş bilezikler takınırlar.

Onların Rabbi, kendilerine tertemiz bir içki ikram edip şöyle demiştir:

“İşte bütün bunlar sizin mükâfatınızdır. Gayretleriniz makbul oldu.”

İnsan /23 – Ey Resulüm! Kur'an'ı sana parça parça Biz indiriyoruz.

İnsan /24 – O halde Rabbinin hükmü gelinceye kadar sabret, sakın günaha ve küfre dadananlara itaat etme.

İnsan /25- İnsan /26 – Sabah akşam Rabbinin adını zikret! Gecenin bir kısmında da O'na secde et, geceleyn uzun bir süre de O'na tesbih ve ibadet et.

Kâfirlerle karşı sabır ve sebat istenen yerlerin hemen yanbaşında zikir ve ibadet emri yer alır. Demek bu kuvvetin kaynağı, bu işleri gerçekleştirmek.

Bu bölümde birinci cümle sabah, öğle ve ikindi namazlarına; ikinci cümle akşam ve yatsı namazlarına, üçüncü cümle ise teheccüd namazına işaret etmektedir.

İnsan /25- İnsan /26 – Sabah akşam Rabbinin adını zikret! Gecenin bir kısmında da O'na tesbih ve ibadet et. Geceleyin uzun bir süre de O'na tesbih ve ibadet et.

Kâfirlere karşı sabır ve sebat istenen yerlerin hemen yanbaşıda zikir ve ibadet emri yer alır. Demek bu kuvvetin kaynağı, bu işleri gerçekleştirmek.

Bu bölümde birinci cümle sabah, öğle ve ikinci namazlarına; ikinci cümle akşam ve yatsı namazlarına, üçüncü cümle ise teheccüd namazına işaret etmektedir.

İnsan /27 – Şu insanlar bu peşin dünya hayatını arzulayıp, önlerinde kendilerini bekleyen o ağır günün ihmali ediyorlar.

İnsan /28 – Onları yaratan ve organlarını birbirine bağlayan ve onlara bu sağlam bünyeyi veren Biziz.

Dilediğimiz vakit elbette onların yerine başkalarını getirebiliriz.

İnsan /29 – İşte bu, bir öğüttür, bir uyarıdır. Artık dileyen Rabbine varan yolu tutar.

İnsan /30 – Ama Allah dilemedikçe, siz dileyemezsiniz. Çünkü her şeyi bilen, tam hüküm ve hikmet sahibi olan, Allah'tır. Her şeyi bildiği gibi, rahmet ve hidâyete lâyık olanları da pek iyi bilir. Bir önceki âyet, dileyenin, Kur'an'ın rehberliğinde Rabbine varan yolu tutacağını bildirirken, 30. âyet yüce Allah'ın dilediği kimseleri rahmetiyle kucaklayacağını bildiriyor. Demek ki samimi müminler kendilerini bütün varlıklarıyla Allah'ın iradesine teslim ederler. Onların diledikleri, Allah'ın meşietine, yani dilemesine uygundur.

İnsan /31 – Böylece dilediğini rahmetine alır. Zalimler için ise, gayet acı bir ceza hazırlamıştır.

77-MÜRSELAT SÜRESİ

Mekke'de inmiş olup 50 âyettir. Süre, adımı ilk âyetinden alır. Sürenin ilk âyetlerinde, kâinattaki birtakım önemli işlere ve onları yerine getiren melâikeye dikkat çekilir. Allah'ın üstün kudretine deliller getirilir. Bu üstün kudre sahibinin, insanları diriltmeye de kadir olduğu vurgulanır. Dini ve âhireti yalan sayanların fecî âkıbetleri tekrar tekrar ihtar edilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
76-İnsan Süresi	77-Mürselat Süresi										Yaprak 10A					Cüz 29					Süre 77					Sayfa 579								
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ ۝ سُورَةُ الْإِنْسَانِ ۝ ٥٧٩

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝ إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا

شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ۝ إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَى

رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ۝ وَالتَّائِشَاتِ نَشْرًا ۝

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ۝ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ۝ عُذْرًا أَوْ نَذْرًا ۝ إِنَّمَا

تُوَعَّدُونَ لَوْ أَفْعُ ۝ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝ وَإِذَا

الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۝ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِتَتْ ۝ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ۝ لِيَوْمِ الْفَضْلِ

۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَضْلِ ۝ وَيَلِ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

أَلَمْ نُهْلِكِ الْآوَالِينَ ۝ ثُمَّ نُنْبِئُهُمُ الْآخِرِينَ ۝

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝ وَيَلِ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Bismillâhırahmânırahim

Mürselat /1 – İyilik için birbirinin peşinden gönderilenler, ilk beş âyet, müfessirlerin çoğu tarafından rüzgârların sıfatları olarak açıklanır.

İnsanlar, rüzgâr gelmediğinde, kıtlık korkusu ile kalpleri yumuşayıp Allah'tan af dilerler. Rüzgârlar vasıtasıyla yağmur gönderdiği için O'na şükrederler. Bazan da fırtına şeklinde geldiğinde helâk olma korkusu ile Allah'a dönerler.

Bazı müfessirler, bu beş âyetin meleklerden bahsettiğini söylerler. Bazıları ise, ilk üç âyetin rüzgârların, müteakip iki âyetin ise meleklerin sıfatlarından söz ettiğini kabul ederler.

Mürselat /2 – Esip savuranlar, **Mürselat /3** – Tohumlarını yaydığıca yayanlar,

Mürselat /4 – Hakla batıl, doğru ile eğriyi ayırt edenler,

Mürselat /5- **Mürselat /6** – Hak sahiplerine özur, yahut haksızlara tehdit olarak vahyi getiren melekler hakkı için:

Mürselat /7 – Size vaad edilen mutlaka gerçekleşecektir.

Mürselat /8 – Yıldızların ışığı söndürüldüğü zaman,

Mürselat /9 – Gök yarıldığı zaman,

Mürselat /10 – Dağlar parçalanıp savrulduğu zaman,

Mürselat /11 – Resullere ümmetleri hakkında şahitlik vakitleri belirlendiği zaman, beklenen kıyamet kopmuştur.

Mürselat /12 – Bunlar hangi güne erterlendiler?

Mürselat /13 – “Hüküm günü!”

Mürselat /14 – “Hüküm günü” nedir bilir misin?

Mürselat /15 – Hakkı yalan sayanların o gün vay hallerine!

Mürselat /16 – Biz o peygamberleri reddedenlerden öncekileri yok etmedik mi?

Mürselat /17 – Sonra gidenleri de onların ardına takarız.

Mürselat /18 – İşte mücrimlere Biz böyle davranırız.

Mürselat /19 – Hakkı yalan sayanların o gün, vay hallerine!

Mürselat /20 – Biz sizi basit bir sudan yaratmadık mı?

**Mürselat /21-
Mürselat /22** – Sonra da o meni nutfesini belirli bir süreye kadar sağlam bir yere yerleştirdik. [23,13]

Allah'ın nizamı, dölenen yumurtayı rahim cidarına öylesine yapıştırır ve korur, bütün imkânlarla onun gelişmesi için öyle tedbirler alır ki, o cenin, annenin hareketlerinden kolay kolay etkilenip tehlikeye girmez. Böyle "sağlam bir yer" verilmeseydi, her hamilelik, çekilmesi zor bir ömür töpüsü olurdu.

Mürselat /23 – Biz işte böyle takdir ettik Biz. Ne güzel takdir ederiz Biz!

Mürselat /24 – Hakkı yalan sayanların o gün, vay hallerine!

Mürselat /25-26 – Gerek diriler ve gerek ölüler için Biz dünyayı toplama yeri kılmadık mı?

Mürselat /27 – Orada, sağlam yüksek dağlar yarattık ve size tatlı bir su ihسان ettik.

Dünya hayatının mezkûr âyetlerde bildirildiği tarzda düzenlenmesi, kesin olarak hikmetli bir Yaratıcı tarafından tanzim edildiğini ispatlar. Bu da âhretin aklen mümkün olduğunun bir delilidir. Sayısız yaratıklar, milyonlarca tür bitkiler, yüz binlerce tür hayvanlar, ve bunlardan bir nevi olarak insanlar, milyonlarca yıldan beri dünyanın bağrında beslenmektedirler. Bunların, milyonlarca çeşit ihtiyaçları hep dünyada yerleştirilmiştir. Bunların hepsini yerli yerinde yaratan üstün kudret, hikmet, irade ve adalet sahibi Allah, elbette yeni bir ülke kurmaya kadirdir.

Mürselat /28 – Hakkı yalan sayanların o gün, vay hallerine!

Mürselat /29 – Nankörlere ise şöyle denir: "Haydi, durmayın yalan dediğiniz o azaba girin bakalım!"

Mürselat /30 – Üç kola ayrılmış gölgeye gidin.

Mürselat /31 – Gidin ama, o, ateşten sizi korumaz, gölgelik olmaz.

Mürselat /32 – O, birer saray gibi kıvılcımlar atar.

Mürselat /33 – O kıvılcımlardan her biri, sanki birer deve yavrusudur!

Mürselat /34 – Hakkı yalan sayanların o gün, vay hallerine!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
77-Mürselat Süresi	/													Yaprak 10B						Cüz 29			Süre 77			Sayfa 580								
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

٥٨٠

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ۖ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۖ إِلَىٰ قَدْرِ

مَعْلُومٍ ۖ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ۖ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۖ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۖ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَاسِيَ

شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ۖ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ

إِنظَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۖ إِنظَلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي

ثَلْثِ شُعْبٍ ۖ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ۖ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّ

كَالْقَصْرِ ۖ كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ۖ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ۖ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ۖ

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ هَذَا يَوْمُ الْفَضْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولِينَ

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونَ ۖ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ۖ وَفَوَاحِشٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۖ كُلُوا

وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا ۖ إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ۖ

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ۖ

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۖ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mürselat /35 – Bugün, kâfirlerin konuşamayacakları bir gündür.

Mürselat /36 – Kendilerine konuşma izni verilmez ki özürlü dilesinler.

Mürselat /37 – Hakkı yalan sayanların o gün, vay hallerine!

Mürselat /38 – Bu gün karar ve hüküm gündüdür.

Sizi de, önce gelip geçmiş olanları da bir araya topladık.

Mürselat /39 – İşte hepimiz bir aradasınız. Kurtulmak için, bir düzeniniz, bir hileniz varsa, hiç durmayın, derhal uygulayın!

Mürselat /40 – Hakkı yalan sayanların o gün, vay hallerine!

Mürselat /41 – Allah'a karşı gelmekten sakınanlar ise o gün gölgeliklerde, pınar başlarında dırlar.

Mürselat /42 – Arzu ettikleri her türlü meyveyi bulurlar.

Mürselat /43 – Dünyada yaptıklarınızdan ötürü affıyla yiyecek için!

Mürselat /44 – Biz iyi hareket edenleri işte böyle ödüllendiririz.

Mürselat /45 – Hakkı yalan sayanların o gün, vay hallerine!

Mürselat /46 – Ey kâfirler! Yeyin, azıcık zevkedin bakalım. Gerçek şu ki siz mücrimsiniz.

Mürselat /47 – Hakkı yalan sayanların o gün, vay hallerine!

Mürselat /48 – Onlara: Haydi Allah'a boyun eğin denildiğinde, boyun eğmezler.

Mürselat /49 – Hakkı yalan sayanların o gün, vay hallerine!

Mürselat /50 – Artık bu Kur'an'a da inanmazlarsa, hangi söze inanırlar acaba?

78-NEBE' SÜRESİ

Mekke'de inmiş olup 40 ayettir. Süre, adını ikinci ayetinde geçen *en-Nebe' ul-azim*'den almıştır. Bu da "Mühim haber" anlamına gelmektedir. Bundan maksat ölümden sonra diriliş ve ahiret hayatıdır. Sürede önce, kâfirlerin bu gerçeği inkâr ettikleri bildirilir. Arkasından Yüce Allah'ın yaratıcı kudretinin kâinatı muazzam icraatından misaller verilerek O'nun üstün kudreti ispatlanır. Daha sonra bu işleri yapmanın ahiret hayatını da getirmeye gücünün yettiği buna iman edenlerin mükâfatları, inkâr edenlerin ise çekecekleri ceza bildirilir.

Bismillâh irrahmân irrahîm

Nebe /1 – Onlar birbirine neyi sorup duruyorlar?

Nebe /2- Nebe /3 – Hakkında ihtilafa düştükleri o mühim haberi mi?

Nebe /4 – Hayır! İhtilafa ne hacet, yakında anlayacaksınız!

Nebe /5 – Elbette ve elbette yakında gerçeği öğreneceksiniz!

Nebe /6 – Biz yeri bir döşek yapmadık mı?

Nebe /7 – Dağları da arzı tutan birer destek yapmadık mı?

Nebe /8 – Hem, sizi çift yarattık. [30,21]

Nebe /9 – Uykunuzu dinlenme yaptık.

Nebe /10-11 – Geceyi bir örtü, gündüzi geçiminiz için çalışma zamanı kıldık.

Nebe /12 – Üstünüzde yedi sağlam gök bina ettik.

Göğün nizamı pek sağlamdır. Gökyüzünde kütleleri, hızları, yörüngeleri farklı milyonlarca yıldız dolaştığı halde çarpışma ve düzensizlik ortaya çıkmıyor.

Nebe /13 – Orada pırıl pırıl yanan bir lamba koyduk.

Güneşin yarıçapı 696.000 km. dir. Güneş, akkor halindeki bir gaz küresidir. Merkezindeki sıcaklık 15 milyon K. kadardır. Dünyadan 150 milyon km. uzakta olduğu halde çıplak gözle ona bakmanın ne derecede zor olduğunu biliriz. Dünyaya olan mesafesi dünyadaki hayata tam hizmet edecek tarzda ayarlanmıştır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30									
78-Nebe Süresi	/													Yaprak 01A						Cüz 30			Süre 78			Sayfa 581													
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

٥٨١

سُورَةُ النَّبَاِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۚ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ۙ الَّذِي هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُونَ ۗ

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۙ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۙ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهَادًا ۙ

وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا ۙ وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًا ۙ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ

سُبَاتًا ۙ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۙ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۙ وَبَنَيْنَا

فَوْقَكُمْ سَبْعًا سِدَادًا ۙ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ۙ وَاَنْزَلْنَا مِنَ

الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۙ لِنُخْرِجَ بِهٖ حَبًا وَّنَبَاتًا ۙ وَجَنَّاتٍ اَلْفَافًا ۙ

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۙ يَوْمَ يَنْفَخُ فِي الصُّوْرِ فَتَأْتُونَ اَفْوَاجًا ۙ

وَفَتِحَتِ السَّمَاوُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ۙ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۙ

اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۙ لِلطَّاغِيْنَ مَا بَأْسًا ۙ لَا يَبْقِيْنَ فِيْهَا اَحْقَابًا ۙ

لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا ۙ اِلَّا حَمِيْمًا وَّغَسَّاقًا ۙ جَزَاءً وَّفَاقًا ۙ

اِنَّهُمْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا ۙ وَكَذَّبُوْا بِآيَاتِنَا كِذْبًا ۙ

وَكُلُّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۙ فَذُوْقُوْا فَلَنْ نَّزِيْدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ۙ

Bütün âleme, milyonlarca yıldan beri ışık, ısı ve her türlü enerji veren bu gök cisminin bir günlük enerjisini temin için dünyamızdaki bütün petrol ve kömürleri tüketmek gerekirdi. Oysa Allah, onu basit, mütevazı, emre âmade bir memur olarak çalıştırmaktadır.

Nebe /14- Nebe /16 – Size hububat, tohumlar, bitkiler ve ağaçları birbirine sarmaş dolaş bahçeler çıkaralım diye, sıkışıp yoğunlaşmış bulutlardan bol bol yağmur indirdik.

Nebe /17 – (İmdi bunları anladysanız, hakkında ihtilaf ettığınız o mahşer dirilişini de anlarsınız. İşte bunları kim yapmışsa, ölüleri de O dirilecektir.) Evet, o karar günü, vakti kesin olarak belirlenmiş bir gündür.

Nebe /18 – O gün süra üfürülür, siz de bölük bölük gelirsiniz.

Nebe /19 – Gökler kapı kapı açılır (her tarafı kapı haline gelen gökten melâike orduları birden indirme yapar).

Nebe /20 – Dağlar yürütülür, şerab olur gider, her taraf dümdüz olur. [27,88; 101,5; 20,105-107; 18,47]

Nebe /21 – Cehennem pusuda... her an eline düşecek avlarını gözlemekte.

Nebe /22 – Azgınların dönüp dolaşıp varacakları yuvalarıdır.

Nebe /23 – Devirler boyunca orada kalacaklardır.

Nebe /24 – Orada ne bir serinlik, ne bir içecek tadarlar.

Nebe /25 – İçecek olarak sadece kaynar su ile irin bulurlar.

Nebe /26 – Bu, yaptıklarının tam karşılığıdır.

Nebe /27 – Çünkü onlar bu hesap gününe inanmıyor ve onu hesaba almıyorlardı.

Nebe /28 – İşleri güçleri ayetlerimizi yalan saymaktı.

Nebe /29 – Biz de her şeyi kaydettiğimiz gibi, onları yaptıklarını da tek tek tesbit ettik.

Nebe /30 – Onun için onlara şöyle diyeceğiz: Yaptığınız kötülüklerin meyvelerini tadın!

Artık Bizden sizin azabınızı arttırmaktan başka bir şey beklemeyin.

Nebe /31 – Ama Allah'ı sayıp fenaîklardan sakınanlar başarı ve mutluluğa ererler.

Nebe /32- Nebe /34 – Onlara bahçeler, üzüm bağları, turunc göğüslü genç yaşlı dilberler, dolu dolu kadehler var. [38,52; 56,37]

Nebe /35 – Orada boş sözler, yalanlar işitmezler.

Nebe /36 – İşte bu da Rabbinden mükâfat, yeter mi yeter!

Boş söz: İftira, yalan, sövğu, hakaret demektir.

Nebe /37 – Göklerin, yerin ve bunların arasındaki varlıkların Rabbinden, O Rahman'dan bir mükâfattır.

O'nun huzurunda ağzını açacak, söz söyleyecek hiç kimse yoktur. [2,255; 11,105]

Nebe /38 – O gün rûh ve melekler saf saf sıralanır. Rahman'ın izin verdiklerinin dışında, asla konuşmazlar.

Konuşan da ancak doğru ve uygun söz söyler.

Nebe /39 – İşte bu, gerçekliği kesin olan gündür. Artık dileyen, Rabbine varan yolu tutar, O'na sığınır.

Nebe /40 – Biz, gelmesi yaklaşmış bir azabı bildirerek sizi uyarıyoruz. O gün gelececek,

ve her şahıs önünde, yalnız yapıp ettiklerini bulup bakacak ve kâfir: "Ah ne olurdu, keşke toprak olaydım!" diyecek. [18,49; 75,13]

79-NAZİAT SÜRESİ Mekke'de indirilmiş olup 46 ayettir. Ahiret hayatını inkâr edenleri uyarırken, inkârcı Firavnu dünyadaki muazzam saltanatının kurtaramadığı hatırlatılır. Daha sonra yüce Allah'ın kâinatındaki bir kısım önemli icraatı gözler önüne serilerek Onun üstün kudretiyle ölüleri dirilteceği vurgulanır.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Naziat /1 – Bütün kuvvetleriyle koşanlar,

Naziat /2 – Neş'e ve şevkle yürüyenler,

Naziat /3 – Yüzüp yüzüp gidenler,

Naziat /4 – Yarışıp geçenler

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
78-Nebe Süresi	79-Naziat Süresi													Yaprak 01B						Cüz 30			Süre 79			Sayfa 582												
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ النَّازِعَاتِ ٥٨٢

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۖ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۖ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۖ وَكَأْسًا

دِهَاقًا ۖ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ۗ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ

عَطَاءً حِسَابًا ۗ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ

لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۗ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا ۖ لَا يَتَكَلَّمُونَ

إِلَّا مَن أذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۗ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۗ فَمَن

شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۗ إِنَّا أَنذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ

يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۗ

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۖ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ۖ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ۖ

فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ۖ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ۖ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۖ تَتَّبِعُهَا

الرَّادِفَةُ ۖ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۖ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۖ يَقُولُونَ

ءَاِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۗ ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ۗ قَالُوا تِلْكَ اِذَا

كُرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۗ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۗ فَاِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ ۗ

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

Naziat /5 – İşleri düzenleyip yönetenler, hakkı için ki: kıyamet gerçektir, hepiniz ölümden sonra diriltileceksiniz.

İlk iki ayette geçen *nez'î*, *gark*, *neşî* kelimeleri, farklı mânaları gösteren "müşterek lafızlar" dandır. Çeşitli mânalar muhtemel olduğundan, mealde bir tek mâna ile tercüme etme imkânı yoktur. Bu sebeple, imkân ölçüsünde tefsir sûretiyle anlamaya çalışmak gerekir. Tefsirler bu ihtimalleri nakletmiş, yenilerini eklemiştirler. Özet olarak şöyle denilebilir:

1. İlk beş ayetteki gruplar, meleklerdir. Meleklerle de çeşitli işler yönünden uygulanabilir. En meşhuru, can alma işidir. *Naziat* (kâfirlerin ruhlarını şiddetle söküp alan), *naşiat* (yumuşak şekilde can alan), *sabihat* (can alırken nefislerde dalğç gibi yüzen), *sabikat* (müminlerin ruhlarını cennete, kâfirlerininkini cehenneme götürmek için yarışan), *müdebbirat* (Allah'ın görevlendirdiği işlerde, işleri yöneten melekler olabilir). 2. Bu beş kısım insanların nefisleridir. Burada da iki yorum vardır. a. Bedenlerinden ayrılan erdemli ruhların, ruhlar âlemine dönüşlerindeki çeşitli durumlarını, tasvir etmektedir. b. Dünya hayatında, nefisini arındırma yoluna giren ruhların nefis mücadelesi yaparken içlerini dışlarını temizleme, şehvî arzularından sıyrılma, olgunluklara yükselme, sonra kusurlu nefisleri terbiye etme işiyle meşgul olmalarını bildirir. 3. Cihada katılan gaziler veya onların atlarının çeşitli işleri olabilir. 4. Gökteki yıldızların çeşitli hareketleri olabilir.

Naziat /6 – İşte o kıyamet günü, yeri şiddetle sarsan üfleme

Naziat /7 – Ardından da onu izleyen ikinci üfleme

Naziat /8 – O gün kalpler güp güp atacak

Naziat /9 – Gözler yere eğilecek

Naziat /10- Naziat /12 – İnkârcılar alay ederek şöyle diyecek: "Çürümüş kemik haline geldikten sonra mı biz eski durumumuza getirilecek miyiz! O takdirde bu, bizim için zıyanlı bir dönüş olur!"

Naziat /13- Naziat /14 – Fakat olay zor değil, bir tek emirden ibarettir. Bir anda mahşerde toplanırlar. [17,52; 54,50; 16,77]

Naziat /15 – Mûsâ'nın haberesinden haberin olmuştu değil mi?
Naziat /16 – Hani Rabbi ona kutlu Tuvâ vâdisinde şöyle seslenmişti:

Tuva: Ya bir vâdinin özel ismi veya: "Gecenin ilerleyen vakti" manâsındadır.

Naziat /17- Naziat /18 – "Firavuna git, zira o iyice azdı

Ona de ki: kendini arındırmaya gönlün var mı?

Naziat /19 – "İster misin Seni Rabbine kavuşturan yola vurayım.

Böylece Sen de O'na saygı duyusun?" [7,104-105; 26,16-17; 26,23-28]

Hız. Mûsâ (a.s.) yalnız İsrailoğullarını kurtarmak için değil, Firavunu ve onun ülkesinde yaşayanları uyarmak için elçi gönderilmişti. Fakat bunlar onu dinlemedikleri takdirde, kavmini Mısır'dan çıkarmak görevi vardı.

Naziat /20 – Ona en büyük mucizeyi gösterdi.

Naziat /21 – Fakat o buna "yalan" dedi ve isyan etti.

Naziat /22 – Sonra sırtını dönüp Mûsâ'ya karşı bir çalışma içine girdi.

Naziat /23- Naziat /24 – Adamlarını topladı ve onlara: "Sizin en yüce rabbiniz benim!" dedi. [26,29; 7,127]

Naziat /25 – Allah da onu dünyada da, âhirette de azaba çarptırdı.

Naziat /26 – Bu da Rabbinin sayacak kimselere bir ibret oldu.

Naziat /27 – Siz ey haşri inkâr edenler: Düşünün, sizi yeniden yaratmak mı zor, yoksa gök alemini mi?

İşte bakın: Allah onu nasıl da sağlam bina etti. [40,57; 36,81]

Naziat /28 – Allah onu direksiz yükseltti ve kusursuz işleyen bir sisteme bağladı.

Naziat /29 – Gecesini karanlık, gündüzünü parlak şekilde açığa çıkardı.

Naziat /30 – Sonra da yeri döşeyip yerleşmeye hazırladı.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
79-Naziat Süresi	/												Yaprak 02A						Cüz 30						Süre 79						Sayfa 583							
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04												

٥٨٣

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

هَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿١٥﴾ إِذْ نَادِيَهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ إِذْ هَبَّ

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزْكَىٰ ﴿١٨﴾ وَاهْدِيكَ إِلَىٰ

رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَذْبَرَ

يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ يَا رَبُّكُمُ الْعَالِيْنَ ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ

اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ ﴿٢٦﴾

﴿٢٧﴾ وَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنِيهَا ﴿٢٨﴾ رَفَعَ سَمَكَهَا

فَسَوَّيْهَا ﴿٢٩﴾ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحِيهَا ﴿٣٠﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ

دَحِيهَا ﴿٣١﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعِيهَا ﴿٣٢﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسِيهَا ﴿٣٣﴾

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٤﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ﴿٣٥﴾

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٦﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ ﴿٣٧﴾

﴿٣٨﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿٣٩﴾ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ

الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٢﴾

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤٣﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا ﴿٤٤﴾

﴿٤٥﴾ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٤٦﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهِيهَا ﴿٤٧﴾ إِنَّمَّا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَنْ

يَخْشِيهَا ﴿٤٨﴾ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمَّ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحِيهَا ﴿٤٩﴾

Naziat /31 – Oradan sularımı, otlaklarını çıkardı.

Naziat /32 – Dağlarını oturttu.

Naziat /33 – Bütün bunları sizin ve hayvanlarınızın yaşamı için yaptı.

Naziat /34 – Fakat her şeyi bastıran o felaket geldiği zaman.

Naziat /35 – İnsan neyin peşinde koştuğunu anlar ama, artık iş işten geçer

Naziat /36 – Cehennem her görene, apaçık görünür.

Naziat /37 – Artık kim azdıysa,

Naziat /38 – Âhireti unutup dünya zevkini tercih ettiyse,

Naziat /39 – Onun varacağı yer, olsa olsa cehennemdir!

Naziat /40 – Ama kim Rabbinin divanında durmaktan korkarsa,

ve nefsinin heva ve hevese uymaktan dizginlerse,

Naziat /41 – Onun varacağı yer de olsa olsa cennettir!

Naziat /42 – Sana kıyamet saatini sorarlar: "Demir atması ne zaman?" diye.

Naziat /43 – Sen nerede, onun vaktini bildirmek nerede? [7,187]

Naziat /44 – Onun sonu Rabbine varır, kesin bilgisi Ona aittir.

Naziat /45 – Sana düşün sadece: ondan korkanı uyarmaktır.

Naziat /46 – Onu gördükleri gün öyle gelir ki onlara: "Yalnız bir akşam veya bir sabah faslı durdular dünyada."

Bu ayetin anlamı: "Peygamber sadece kıyametten korkanı uyarın" demek değildir. Maksat şudur: "Senin tebliğine kulak verip ondan yararlanacak olanlar kıyametten korkanlardır."

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

80-ABESE SÜRESİ

Mekke'de nazil olan bu süre 42 ayettir. Adını ilk ayetinde geçen kelimeden almıştır. Sürenin baş tarafı, Allah'ın dininin tebliğinde bütün insanların eşit konumda olduğunu ve tebliğin bazı prensiplerini vurgular. İkinci kısmı ise Allah Tealânın üstün kudret ve hikmetinin bazı eserleri üzerinde insanları düşünmeye davet eder.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Abese /1- Abese /2 – Yanına görmeyen (âma) biri geldi diye yüzünü ekşitti ve sırtını döndü.

Hiz. Aişe'den (r.a) şöyle dediği nakledilmiştir: "Abese diye başlayan ayetler, âma olan İbn Ümmi Mektum hakkında indi. O Resûlullah'a (a.s.m) gelip: "Beni irşad et" deyip duruyordu. Hiz. Peygamberin yanında ise müşriklerin ileri gelenlerinden birisi vardı. O böyle derken Resulullah âmadan yüzünü çevirip diğerine döndü ve:

"Ne dersin, sana söylediğim sözlerde, sence mahzurlu bir taraf var mı? deyince o da: "Hayır, (böyle bir şey yok)" dedi. İşte bu süre, bu vesile ile indirildi."

Bu rivayeti kitabına alan Tirmizi, senedi yönünden bu hadisin "garib" olduğunu söyler. Ayrıca Hiz. Aişe'den olmaksızın başka bir rivayete de yer verir. Kutüb-i Sitt'e'den Tirmizi dışında bu rivayeti nakleden muhaddis yoktur. Fakat müfessirler, bu rivayete dayanarak, bu ayetlerin nüzul sebebinin, bu hadise olduğunu yazarlar. Abese süresinin baş tarafındaki ayetler başka türlü tefsire de müsaittir. Fakat nüzul sebebi bu hadise olsa ve ayetler buna göre tefsir edilse dahi, burada Hiz. Peygamber (a.s.)'a itib edildiğini söylemek doğru olmaz. Zira Hiz. Peygamber görevi olan tebliğ işini yapmaktadır. Gelen kişi, sözün arasına girmekle âdaba aykırı davranmıştır. Peygamberimizin işine müdahale ederek, görgü kuralına aykırılığın ötesinde ma'siyet bile işlediği söylenebilir. Hiz. Peygamber, onu azarlamamış, sadece cansıkıcı bir iş yaptığını yüz ifadesiyle belirtip onu eğitmiştir. Bu eğitime de onun hem hakkı, hem görevi idi. Dolayısıyla burada itap için hiçbir sebep yoktur.

Abese /3- Abese /4 – Ne bilirsin, belki de alacağı öğütler alınacaktır. Yahut nasihatı dinleyip ondan yararlanacaktır.

Abese /5- Abese /6 – Ama irşad ihtiyacı duymayana ise, ona dönüp itibar ediyorsun.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
80-Abese Süresi	/												Yaprak 02B						Cüz 30						Süre 80						Sayfa 584							
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04												

سُورَةُ عَبَسَ

٥٨٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۖ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۚ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يَزَكَّى ۖ

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ۚ أَمَّا مَنْ اسْتَعْنَى ۖ فَانْتَ لَهُ

تَصَدَّى ۖ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكَّى ۖ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ۖ وَهُوَ

يَخْشَى ۖ فَانْتَ عَنْهُ تَلْهَى ۚ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ

ذَكَرَهُ ۖ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۖ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۖ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۖ

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۖ قَتَلَ الْإِنْسَانَ ۖ مَا أَكْفَرَهُ ۚ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ

خَلَقَهُ ۚ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۖ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۖ

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۖ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۚ كَلَّا لَمَّا

يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۖ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۖ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ

صَبًّا ۖ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۖ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۖ وَعِنَبًا

وَقَضْبًا ۖ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۖ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۖ وَفَاكِهَةً

وَأَبًّا ۖ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۚ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ ۚ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Abese /7 – Halbuki kendisi arınmak istemiyorsa onun arınmamasından sana ne!

Abese /8- Abese /10 – Fakat Allaha saygı duyarak sana şevkle koşu koşu gelenle sen ilgilenmiyorsun.

Abese /11 – Hayır! Öyle yapma. Çünkü o ayetler öğüttür, uyarıdır.

Abese /12 – Artık isteyen ders alır. Bu ayetler, insanları hakka davet edenlerle ilgili önemli irşadlar ihtiva etmektedir. Maksat, kim olursa olsun

faidalanmasını sağlamaktır. İştiaqla gelene değer verip anlatmalı. Fakat usulüne uygun hikmet ve güzel öğütlerle yapılan davetlere rağmen kaskatı durup hidâyetten ısrarla uzak duranların peşinde koşmaya gerek yoktur.

Abese /13 – Abese /16 – O ayetler şerefli yüce ve tertemiz sahifelerde, iyilik timsali çok değerli kâtiplerin elleriyle yazılmıştır.

Abese /17 – Kahrolası kâfir insan, ne nankördür O!

Abese /18- Abese /22 – Yaratan onu neden yarattı?

Bir meni damlasından yarattı.

Yarattı ve güzel bir biçim verdi.

Sonra da hayat yolunu kolaylaştırdı.

En sonunda da onu öldürür ve kabre koyar.

Daha sonra da, istediği zaman onu diriltir.

Abese /23 – Hayır! İnsan, Allah'ın buyruğunu lâyıkıyla yerine getirmedi.

Abese /24- Abese /31 – Hele, insan, yiyeceklerinin kaynağına bir baksın:

Biz yağmurunu gökten şırl şırl döküktük.

Sonra nebat bitsin diye, toprağı iyice sürdük,

Orada hububatlar, taneler, üzümler ve yoncalar, zeytinler ve hurmalar, ağaçları gür ve sık bahçeler, meyveler ve çayırılar bitirdik.

Abese /32 – Bütün bunları sizin ve davarlarınızın faidalanması için yaptık.

Abese /33 – Ama vakti gelip de o kulakları patlatan kıyamet gürültüsü geldiği zaman

Abese /34- Abese /36 – İşte o gün kişi kardeşinden, annesinden ve babasından, eşinden ve evlatlarından bile kaçır.

Abese /37 – O gün onlardan her birinin başından aşkın derdi ve tasası vardır.

Abese /38 – Yüzler vardır o gün pırıl pırıldır.

Abese /39 – Güleçtir, sevinç doludur.

Abese /40 – Yüzler de vardır toza toprağa bulanmış,

Abese /41 – Üstünü karanlık kaplamıştır.

Abese /42 – İşte bunlar kâfir, günaha dadanan, haktan sapan kimselerdir.

81-TEKVİR SÜRESİ

Mekkede nâzil olmuş olup 29 ayettir. İlk ayette geçen *kuvviret* kelimesinin masdar şekli, Süreye isim olmuştur. Yuvarlak bir cismi dürmek, devirmek, yuvarlamak, herhangi bir şeyi yuvarlak bir cisme sarmak, dolamak veya ışığını giderip köreltmek anlamlarına gelir. Sürenin esas hedefi insanların ölümden sonra dirilip dünyada işlediklerinin hesabını vereceklerini bildirmektir.

Bismillâhırahmânırahîm

Tekvir /1 – Güneş dürülüp ışığı söndüğü zaman;

Tekvir /2 – Yıldızlar yerlerinden düşüp dağıldığı zaman,

Tekvir /3 – Dağlar yürütüldüğü zaman,

Tekvir /4 – Doğurmak üzere olan develer, kıyılmaz mallar terk edildiği zaman,

Tekvir /5 – Vahşi hayvanlar diriltiştir toplandıği zaman,

Vahşi hayvanların bir araya gelmeleri, ya genel bir âfetin her tarafı sarması sebebiyle âdeti bir soka maruz kalmaları veya kısas yapılmak, birbirlerinden hakları alınıp verilmesi için diriltiştir toplanmaları tarzında tefsir edilir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
80-Abese Süresi	81-Tekvir Süresi											Yaprak 03A					Cüz 30					Süre 81					Sayfa 585									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ التَّكْوِيْرِ / سُورَةُ عَبَسَ ٥٨٥

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ^١ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ^٢ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ^٣
 لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ^٤ وَوَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ^٥
 مُسْفِرَةٌ^٦ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ^٧ وَوَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلِيهَا^٨
 غَبْرَةٌ^٩ تَرَهَقَهَا فَتَرَةٌ^{١٠} أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ^{١١}

سُورَةُ التَّكْوِيْرِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ^١ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ^٢ وَإِذَا الْجِبَالُ^٣
 سُيِّرَتْ^٤ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ^٥ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ^٦
 وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ^٧ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ^٨ وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ^٩
 سُئِلَتْ^{١٠} بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ^{١١} وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ^{١٢}
 وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ^{١٣} وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ^{١٤} وَإِذَا الْجَنَّةُ^{١٥}
 أُرْلِفَتْ^{١٦} عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ^{١٧} فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ^{١٨}
 الْجَوَارِ الْكُنَّسِ^{١٩} وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ^{٢٠} وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ^{٢١}
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ^{٢٢} ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ^{٢٣}

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

Tekvir /6 – Denizler ateşlenip kaynatıldığı zaman,

Tescir: ateşlemek, ateşi tutuşturmak anlamındadır. Allah suyu, yamcı hidrojen ile yakıcı oksijen gazlarının birleşmesinden meydana getirmiştir. Böylece iki ateşli maddeden, ateşi söndüren su hasil olmuştur. Bu terkib ayrışınca hidrojen hemen alev alır, oksijen de yanmayı hızlandırır.

Tekvir /7 – Nefisler eşleştirildiği, ruhlar bedenlere girdiği zaman,

Tekvir /8 – Diri diri gömülen kız çocuğuna,

Tekvir /9 – Hangi suçtan ötürü öldürüldüğü sorulduğu zaman,

Tekvir /10 – Hesap defterleri açıldığı zaman...

Tekvir /11 – Gök cisimleri yerlerinden kaydırıldığı zaman,

Tekvir /12 – Cehennem alev alev kızıştırıldığı zaman...

Tekvir /13 – Cennet yaklaştırıldığı zaman...

Tekvir /14 – İşte o zaman... Her insan hazırladığını, ortaya ne koyduğunu anlayacaktır. [3,30; 75,13]

Tekvir /15 – Bakın! Gündüzün sinip gizlenen yıldızlara...

Tekvir /16 – Dolaşıp dolaşıp yuvalarına, yörüngelerine giren gezegenlere...

Tekvir /17 – Geçmeye başladığı dem geceye...

Tekvir /18 – Nefes almaya başladığı dem sabaha kâsem ederim ki:

Tekvir /19 – Kur'an, değerli bir Elçinin, Cebrail'in getirip okuduğu sözdür!

Tekvir /20 – O Elçi ki çok kuvvetlidir. Yüce Arş sahibi Allah'ın nezdinde pek itibarlıdır. [53,5-10]

Tekvir /21 – Göklerde ona itaat edilir, vahiyler ona emanet edilir.

Tekvir /22 – Şunu da bilin ki, içimizden biri olan bu arkadaşımız deli değildir.

Tekvir /23 – O, vahiy getiren elçi Cebrail'i, apaçık ufukta görmüştü. [53,13-16]

Tekvir /24 – O, vahiy hususunda cimri davranan, vahiy sizden esirgeyen bir zat değildir.

Vahiy hakkında her türlü töhmetten de uzaktır.

Tekvir /25 – Bu söz, hele hele, kovulmuş Şeytanın sözü hiç değildir! [26,210-212]

Tekvir /26 – Siz nereye gidiyorsunuz öyle, neden bahsediyorsunuz?

Tekvir /27- Tekvir /28 – Bu, olsa olsa bütün âlemlere bir öğüttür, bir uyarıdır. İstikamet sahibi olmak isteyenler onu dinlerler.

Tekvir /29 – Ama bu iş sizin istemenizle değil, ancak Rabbulâlemin olan Allah'ın dilemesiyle tamam olur. [74,56; 76,30]

82-İNFİTAR SÜRESİ

Mekke'de nâzil olup 19 ayettir. Birinci ayetinde geçen *infatarat* fiilinin masdarı, sürenin ismi olmuştur. “Göklerin yarılp parçalanması” anlamına gelir. Bu sürenin de gayesi, bir önceki sûre gibi âhirette dünyadaki işlerin karşılığının görüleceğini kesin bir tarzda bildirmektir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

İnfitar /1 – Gök yarıldığı zaman...

İnfitar /2 – Yıldızlar parçalanıp etrafa saçıldığı zaman...

İnfitar /3 – Denizler birbirine katılıp tek deniz haline geldiği zaman...

İnfitar /4 – Kabirlerin içi dışına çıkarıldığı zaman...

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
81-Tekvir Süresi	82-İnfitar Süresi													Yaprak 03B						Cüz 30			Süre 82			Sayfa 586												
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ التَّكْوِيرِ سُورَةُ الْإِنْفِطَارِ ٥٨٦

مُطَاعٍ ثُمَّ آمِينَ ۝ وَمَا صَاحِبِكُمْ بِمَجْنُونٍ ۝ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ ۝

۝ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝

فَإِن تَذَهَبُونَ ۝ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ

أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝ وَمَا تَشَاؤُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

سُورَةُ الْإِنْفِطَارِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ۝ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ ۝

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۝ يَا أَيُّهَا

الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوِّكَ فَعَدَلَكَ

۝ فِى آيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ۝ وَإِنَّ

عَلَيْكُمْ لِحَافِظِينَ ۝ كِرَامًا كَاتِبِينَ ۝ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ

الْأَبْرَارَ لَفِى نَعِيمٍ ۝ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِى جَحِيمٍ ۝ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ۝ وَمَا

هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝ وَمَا آذْرِيكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۝ ثُمَّ مَا آذْرِيكَ مَا

يَوْمَ الدِّينِ ۝ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۝ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İnfitar /5 – İşte o zaman... Her kişi ne yapıp ne yapmadığını iyice anlayacaktır.

İnfitar /6 – Ey insan, nedir seni o kerim Rabbin hakkında aldatan?

İnfitar /7 – O değil mi seni yaratan, bütün vücut sistemini düzenleyen ve sana dengeli bir hilkat veren,

İnfitar /8 – Ve seni dilediği bir surette terkeb eden?

İnfitar /9 – Hayır, yanlış yapıyorsunuz! Siz tutup dini, dirilip hesap vermeyi yalan sayıyorsunuz.

İnfitar /10 – Halbuki yanınızdan ayrılmayan muhafızlar var.

İnfitar /11 – O muhafızlar değerli, şerefli kâtiplerdir. *Kıramen kâtibin* (şerefli kâtipler) insanın yaptığı her şeyi kayd eden meleklerdir. Kerim olmaları: Kin ve nefret gütmeme, tam bir tarafsızlıkla hareket etme, rüşvet gibi ahlâk zaafılarından uzak olma, gözlerinden kaçan hiçbir iş bulunmama gibi özellikleri ifade eder.

İnfitar /12 – Yaptığınız her şeyi bilip yazarlar. [18,49]

İnfitar /13 – İyi ve hayırlı insanlar naîm cennetinde, nimetler içindedirler.

İnfitar /14 – Yoldan sapan kâfirler ise ateştedirler.

İnfitar /15 – Onlar yalan saydıkları hesap günü oraya girerler.

İnfitar /16 – Hem oradan hiç ayrılmazlar.

İnfitar /17 – O din gününün, o hesap gününün ne olduğunu sen bilir misin?

İnfitar /18 – Evet, bir daha söylüyorum: Din gününün ne olduğunu sen bilir misin?

İnfitar /19 – O, kimsenin kimseye hiç fayda veremeyeceği bir gündür!

O gün, bütün hüküm ve yetki yalnız Allah'ın! [1,4; 100,10]

83-MUTAFFİFİN SÜRESİ

Mekke döneminin sonunda nâzil olan bir sûre olup 36 ayettir. Adını ilk ayetinden almıştır. İşlerini dürüst yapmayan, ölçüsüne tartısna hile karıştırılanların istikbaldeki kötü âkıbetlerini, dürüst insanların ise önem ve kıymetlerini ve kendilerine verilecek mükâfatları bildirir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

حزب

Mutaffifin /1 – Vay haline eksik ölçüp tartanların!

Mutaffifin /2 – Onlar ki satın alırken haklarını tam olarak alırlar.

Mutaffifin /3 – Fakat kendileri başkalarına satar, ölçüp tartarken eksik yapar, hile karıştırırlar. [17,35; 6,152; 55,9]

Mutaffifin /4– Mutaffifin /6 – Sahi onlar, o en mühim günde, yani bütün insanların Rabbülâlemin'in divanında duracakları günde, diriltilip toplanacaklarını düşünmezler mi?

Mutaffifin /7 – Hayır! Hileye sapsayın, âhireti inkâr etmeyin!

Doğrusu, yoldan sapan kâfirlerin hesap defterleri *Siccin*'dedir.

Mutaffifin /8 – *Siccin* nedir bilir misin?

Mutaffifin /9 – *Siccin* kâfirlerin yaptıkları işlerin kaydedildiği bir defterdir.

Mutaffifin /10 – Hakki yalan sayanların o gün, vay hallerine!

Mutaffifin /11 – Hesap vermeyi yalan sayanların vay hallerine!

Mutaffifin /12 – Buna “yalan” diyenler, ancak zalimler, azgınlık, günaha dadananlardır.

Mutaffifin /13 – Kendilerine ayetlerimiz okunduğunda: “Bunlar, eski devirde yaşamış insanların masalları!” diyenlerdir. [16,24; 25,5]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
83-Mutaffifin Süresi	/													Yaprak 04A						Cüz 30			Süre 83			Sayfa 587									
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥٨٧

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۚ ۝١ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۚ ۝٢

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۚ ۝٣ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ

مَبْعُوثُونَ ۚ ۝٤ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۚ ۝٥ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ ۝٦ كَلَّا

إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سَجِّينٍ ۚ ۝٧ وَمَا أَذْرِيكَ مَا سَجِّينٌ ۚ ۝٨ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۚ ۝٩

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۚ ۝١٠ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۚ ۝١١ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ

الْأَكْلُ مُعْتَدًا ئِيمٍ ۚ ۝١٢ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۚ ۝١٣ كَلَّا

بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۚ ۝١٤ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحْجُوبُونَ ۚ

۝١٥ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۚ ۝١٦ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۚ ۝١٧ كَلَّا

إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۚ ۝١٨ وَمَا أَذْرِيكَ مَا عِلِّيُّونَ ۚ ۝١٩ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۚ ۝٢٠

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۚ ۝٢١ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۚ ۝٢٢ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۚ

۝٢٣ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۚ ۝٢٤ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ

مَخْتُومٍ ۚ ۝٢٥ خِتَامُهُ مِسْكٌ ۚ ۝٢٦ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ۚ ۝٢٧

Mutaffifin /14 – Hayır! Gerçek öyle değil! Asıl onlardır ki yapmaya alıştıkları kötü işler, gitgide kalplerini paslandırdı da, onun için âhireti inkâr ederler.

Bu ayeti açıklama sadedinde Peygamber Efendimiz (a.s.m) şöyle buyurmuştur: “Kul bir günah işlediği vakit, kalbinde siyah bir nokta oluşur. Eğer tövbe edip vazgeçer, af dilerse kalbi yine parlar. Ama döner tekrar yaparsa o leke büyür, nihayet bütün kalbini kaplar. İşte Kur’ân’da Yüce Allah’ın “Yapmaya alıştıkları kötü işler, git gide kalplerini paslandırdı” ayetinde bildirdiği pas budur.”

Mutaffifin /15 – Hayır! Hayır! Bu, cezasız kalmayacak. Onlar, o gün Rab’lerini görmekten mahrum kalacaklardır.

Mutaffifin /16 – Peşinden de elbette cehenneme gireceklerdir.

Mutaffifin /17 – Sonra kendilerine: “İşte size yalan saydığınız cehennem!” denilir.

Mutaffifin /18 – Fakat hayırlı insanların hesap defterleri “*ilıyyûn*”dadır.

Mutaffifin /19 – “*Ilıyyûn*” bilir misin nedir?

Mutaffifin /20 – *Ilıyyûn*, müminlerin yaptıkları işlerin kaydedildiği defterdir.

Mutaffifin /21 – Allah’a yakın olanlar ona şahit olurlar.

Mutaffifin /22 – İşte o hayırlı insanlar, naım cennetlerinde dirler.

Mutaffifin /23 – Koltukları üzerinde neşe ile etrafa bakınırlar.

Mutaffifin /24 – Sen onlara bakınca yüzlerinde, cennet nimetlerinden yararlanmanın sevincini okursun.

Mutaffifin /25 – Kendilerine ağız mühürlü saf şarap şişelerinden şarap ikram edilir.

Mutaffifin /26 – Hitamı misktir, içildiğinde sonu mis gibi kokar. İşte yarışacaklarsa insanlar,

bu cennet devletine konmak için yarışınlar!

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Mutaffifin /27 – O
şaraba *Tesnim* içkisi de
karıştırılır.

Mutaffifin /28 –
Tesnim de, Allah'a
yakın olanların
içecekleri bir kaynaktır.

Mutaffifin /29 –
Cürümlere, suçlara
batanlar dünyada iken,
müminlerle alay edip
onlara gülerlerdi.

Mutaffifin /30 –
Yanlarından geçerken
kaş göz hareketleriyle
onları küçümserlerdi.

Mutaffifin /31 –
Ailelerine
döndüklerinde
yaptıkları bu işlerle
övünüp eğlenirlerdi.

Mutaffifin /32 – Onları
gördükleri zaman:
"Şunlar kaçık insanlar,
anormal tipler!"
derlerdi.

Mutaffifin /33 – Hoş
bunları müminlere
gözücü tayin eden de
yoktu ya! (Fuzuli bir
tarzda, kendi
kendilerinde öyle bir
yetki görürlerdi).

Mutaffifin /34 – İşte
bu gün de, müminler
kâfirlerin üstüne
gülerler.

**Mutaffifin /35-
Mutaffifin /36 –**
Koltuklarına
kuruurlar"Kâfirler
yaptıklarının cezasını
buldular mı?" diye
bakırlar.

84-İNŞİKAK SÜRESİ

Mekke'de indirilmiş olup
25 ayettir. Süre, adını ilk
ayetinde geçen fiilin
masdarından almıştır.
İnşikak; "Göğün yarılıp
parçalanması" anlamında
kullanılmaktadır. Süreden
maksat, Allah'ın üstün
kudretini hatırlatıp
insanları uyarmak,
kâinatı yoktan yaratan
kudretini haşri
gerçekleştirmesinin pek
kolay olduğunu
vurgulamaktır.

Bismillâh irrahmân irrahîm

İnşikak /1 – Gök
yarıldığı zaman...

İnşikak /2 – Ve hep
yapageldiği gibi,
Rabb'in buyruğunu
dinlediği zaman...

İnşikak /3 – Yer yayılıp
dümdüz edildiği,
[20,106-107]

İnşikak /4 –
İçindekileri dışarı atıp
boşaldığı,

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30								
83-Mutaffifin Süresi	84-İnşikak Süresi													Yaprak 04B						Cüz 30			Süre 84			Sayfa 588												
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْإِنْشِقَاقِ ٥٨٨

وَمَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۚ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۗ إِنَّ الَّذِينَ

أَجْرُمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ۗ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ

يَتَغَامَزُونَ ۗ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۗ

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَّالُّونٌ ۗ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ

حَافِظِينَ ۗ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۗ عَلَىٰ

الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۗ هَلْ تُؤِوبَ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۗ

سُورَةُ الْإِنْشِقَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۗ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۗ وَإِذَا الْأَرْضُ

مُدَّتْ ۗ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۗ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۗ

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۗ فَمَا

مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۗ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۗ وَيَنْقَلِبُ

إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۗ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۗ فَسَوْفَ

يَدْعُو ثُبُورًا ۗ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۗ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۗ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

İnşikak /5 – Ve
hep yapageldiği gibi,
Rabb'in buyruğunu
dinlediği zaman...

Seyredin siz: neler
olacak o zaman!

Kıyamet günü ilk
insandan sonuncusuna
kadar bütün insanlar
dirilecektir. Bütün
insanlar tkabasa yere
sığacaklardır. Rivayete
göre, her insan ancak
ayağını basacak kadar
bir yer bulabilecektir.

İnşikak /6 – Ey
insan! Sen, tâ Rabbine
kavuşuncaya kadar
didinip duracaksın.

**İnşikak /7-
İnşikak /9 –** Hesap
defteri sağ eline verilen
kimsenin hesabı
kolayca görürler.

Ve ailesine sevinç
içinde döner.

Müminlerin
iyilikleri
kötülüklerinden ağır
basarsa, kötülükleri
affedilecek, bundan
dolayı hesaba
çekilmeyecekler
[46,16]. Ama kâfirlerin
hesabı çok zor
olacaktır. Hz. Aişe (r.a)
bir defasında namazın
sonunda Efendimiz
(a.s.)'ın "kolay hesap"
istediğini duyunca,
selam vermesini
müteakip mânasını
sormuştu. Şöyle
buyurdular: "Kolay
hesap: kulun hesabının
hemen görülmesi ve
affedilmesidir. Aişe!
Her kime hesap
sorulursa o helâk oldu
demektir."

İnşikak /10 –
Hesap defteri
arkasından sol eline
verilen kimse ise,

İnşikak /11 – Yok
olmayı ister.

İnşikak /12 –
Alevli ateşe girer.

İnşikak /13 – O
dünyada iken ailesi
içinde keyifli, şımarık
idi.

İnşikak /14 – Hiçbir sûrette Rabbine dönmeyeceğini sanırdı.

İnşikak /15 – Hayır! O Rabbine dönecek! Zira kendisini yaratmış olan Rabbi onu başıboş bırakmamıştı, devamlı sûrette onun yaptıklarını görüyor, tek tek kontrol ediyordu. Bu kontrolün de elbette böyle bir neticesi olacaktı.

İnşikak /16 – Demek, gerçek onun sandığı gibi değildir. Şafak hakkı için,

İnşikak /17 – Gece ve gecenin barındırdığı, ihtiva ettiği şeyler hakkı için,

İnşikak /18 – Dolunay halini alan ay hakkı için:

İnşikak /19 – Siz halden hale geçeceksiniz.

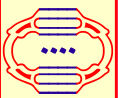
İnşikak /20 – Öyleyse onlara ne oluyor ki iman etmiyorlar?

İnşikak /21 – Kendilerine Kur'an okunduğunda derin bir saygı ile eğilmiyorlar?

Hız Peygamber (a.s.) namazda bu ayeti okuduğunda secde etmiştir. Bu sabit olduğundan, bu ayet tilavet secdesi gerektiren ayetlerden sayılmıştır.

İnşikak /22 – Bilakis, o kâfirler dini yalan saymaya devam ediyorlar.

سجده

İnşikak /23 – Allah, onların kalplerinde ne sakladıklarını pek iyi bilir!

İnşikak /24 – Sen de onlara gayet acı bir azap müjdele!

İnşikak /25 – Fakat iman edip makbul ve güzel işler yapanlara ise, hiç kesintiye uğramayan, bitip tükenmeyen mükâfat vardır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
84-İnşikak Süresi	/	85-Buruç Süresi											Yaprak 05A					Cüz 30					Süre 85					Sayfa 589								
Bu Cüz Yaprağa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04											

سُورَةُ الْبُرُوجِ

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۗ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۗ فَلَا أُقْسِمُ
بِالشَّفَقِ ۗ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۗ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۗ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا
عَنْ طَبَقٍ ۗ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۗ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۗ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابِ أَلِيمٍ ۗ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۗ

سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۗ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۗ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۗ قَتَلَ
أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ۗ النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ۗ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۗ وَهُمْ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۗ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۗ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ ۗ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ
عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۗ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۗ

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

85-BÜRÜC SÜRESİ

Mekke'de nazil olmuş olup 22 ayettir. İlk ayetinde Allah Teala burçlar ve sistemlerle dolu gökyüzüne dikkat çekmektedir. Bürüc:

"burçlar" anlamına gelir. Bu süre, müşriklerin işkence ve baskılara karşı müminleri sabra teşvik etmekte, onların maneviyatlarını kuvvetlendirmekte, daha önce Allah'ın elçilerine karşı koyan nice saltanatların devrildiği gibi, Kur'an'ın daveti karşısında da muhaliflerin tutunamayacaklarına işaret etmektedir.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Bürüc /1 – Burçlarla süslü göğe,

Bürüc /2 – Geleceği vaad olunan kıyamet gününe,

Bürüc /3 – Şahid ile meşhûda kâsem ederim ki:

Kur'an'ı inkâr eden kâfirler mel'unurlar

Bürüc /4- Bürüc /5 – Tıpkı kabrolası Ashab-ı uhdu'd'un,

o tutuşturulmuş ateşle dolu hendeği hazırlayanların mel'un oldukları gibi...

Ashab-ı uhdu'd hakkında tefsirlerde dört kadar hadise zikredilir. Bunlar arasında en meşhuru, Yemen hükümrânlığını ele geçiren Zübeyr Nuvas hakkında olmaktadır. Dördüncü asırda Yemen'e hakim olan bu kral Yahudi dinini benimseyip Hristiyan olan Necran ahalisini de Yahudiliği kabule zorlar. Halk dirence, bir çok insanı ateş dolu hendeklere atırdı. Böylece öldürülenlerin 20.000 kadar olduğu söylenir. Yahudi hakimiyeti 340-378 yılları arasında yer almaktadır.

Bürüc /6- Bürüc /7 – Hani onlar ateşin başında oturur, müminlere yaptıklarını acımasızca seyrederdiler.

Bürüc /8- Bürüc /9 – Onların müminlere bu işkenceyi yapmalarının tek sebebi, müminlerin göklerin ve yerin tek hâkimi, aziz ve hamid (mutlak galip ve bütün övgülere lâyık) olan Allah'a iman etmeleri idi. Allah her şey şahiddir.

Bürüc /10 – Mümin erkeklerle ve mümin kadınlara işkence edip de, sonra tövbe etmeyenler var ya, işte onlara cehennem azabı var, yangın azabı var.

Bürüc /11 – İman edip makbul ve güzel işler yapanlara ise, içinden ırmaklar akan cennetler var.

İşte en büyük başarı, en büyük mutluluk budur!

Bürüc /12 – Senin Rabbinin darbesi çok müthüştür.

Bürüc /13 – O ilkin yaratır, sonra öldürüp tekrar diriltir.

Bürüc /14 – O gafurdur (mağfireti boldur), vedüddür (kullarını sever, onlar tarafından da sevilir).

Bürüc /15 – O Arş sahibidir, şanı pek yücedir.

Bürüc /16 – Dilediği her şeyi yapar.

Bürüc /17- Bürüc /18 – Nitekim o orduların, Firavun ve Semüd milletlerinin başlarına gelenleri mutlaka öğrenmişindir.

Bürüc /19 – Fakat kâfirler yine de dini yalan saymaya devam ediyorlar.

Bürüc /20 – Ama ne yaparlarsa yapsınlar, Allah'ın hükmünden kaçamazlar.

Zira Allah, ilmi ve kudretiyle onları, arkalarından kuşatır.

Bürüc /21- Bürüc /22 – Hayır, hayır! Kur'an onların iddia ettikleri gibi beşer sözü değildir.

O, Levh-i Mahfuzda olan pek şerefli bir Kur'an'dır.

86-TARİK SÜRESİ

Mekke'de nâzil olmuştur. 17 ayettir. Sürenin esas konusu, ölümden sonraki diriliştir. Süre, adını ilk ayette geçen "Tarik" kelimesinden almıştır. Bismillâhırahmânirrahim

Tarik /1 – Göğe ve "Tarik'a" kâsem ederim.

Tarik /2 – Tarik, bilir misin nedir?

Tarik /3 – O pırl pırl parlayan bir yıldızdır.

Tarik /4 – Hiçbir kimse yoktur ki yanında bekçi bir melekle bulunmasın. [13,11]

Tarik /5 – Öyleyse insan neden yaratıldığını bir düşünsün.

Tarik /6- Tarik /7 – O, bel ile göğüs nahiyesinden çıkan, atılan bir sudan yaratıldı.

Ayet metninde *sulb* ve *terâib* arasındaki nahiye denilen bir sıvıdan sözedilir. Normalde *sulb*: belkemiği, *terâib*: ise kaburga kemiğidir. Erkek ile kadının üreme hücreleri bu bölgede yer aldığı için böyle ifade buyurulmuştur. Yoksa maksat, bu sıvının tamtamına nereden çıktığını bildirmek değildir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
85-Buruç Süresi	86-Tarik Süresi													Yaprak 05B						Cüz 30			Süre 86			Sayfa 590								
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb 01	02	03	04										

سُورَةُ الطَّارِقِ ٥٩٠

إِن بَطَشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝ إِنَّهُ هُوَ يُبَدِّئُ وَيُعِيدُ ۝ وَهُوَ الْغَفُورُ ۝

الْوَدُودُ ۝ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۝ هَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ ۝

الْجُنُودِ ۝ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝ وَاللَّهُ ۝

مِّن رَّوَّائِهِمْ مُحِيطٌ ۝ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ۝ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝

سُورَةُ الطَّارِقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝ إِنَّ كُلُّ ۝

نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيهَا حَافِظٌ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِن مَّاءٍ ۝

دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝ فَمَا لَهُ مِن قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدَعِ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ ۝ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝ إِنَّهُمْ ۝

يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝ فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَمَهُلُهُمْ رُويْدًا ۝

سُورَةُ الْأَعْلَى

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Tarik /8 – Onu ilkin yaratan Allah, elbette onu diriltmeye kadirdir.

Allah insanın yaratılışını gözle görülmesi mümkün olmayacak kadar küçük bir hücreden başlatmaktadır. Bu safhadan, ana karında hilkatı tamamlandı dünyaya gelmesine, bebeklik, çocukluk, gençlik safhalarını tamamlayıp olgunluk safhasına varıncaya kadar, binlerce tehlikelere karşı onu koruyup kollaması, onu ölümden sonra dirilteceğinin en kuvvetli delilidir. Aksi halde, Yaratacının varlığını inkâr etmek gerekir ki bu da imkânsızdır. İnkârcıların "Kitaplar, yazan ve basan kimseler olmaksızın kendi kendilerine meydana gelmektedir veya dünyadaki bütün şehirler kendi kendilerine meydana gelmişlerdir" gibi hürafele öne sürmeleri gerekir. Bu deliliği de kabul edecek insan kolay kolay bulunamaz.

Tarik /9 – Gün gelir, bütün gizli haller ortaya dökülür.

Tarik /10 – O gün insanın ne bir kudreti, ne de bir yardımcıları kalır.

Tarik /11- Tarik /12 – Yağmur dolu göğe, bitkilerin çıkması için yarılan yere yemin olsun ki:

Tarik /13 – Bu söz, bu Kur'an kesin bir sözdür,

hakla batılı ayırt eden bir sözdür.

Tarik /14 – O bir şaka değildir.

Tarik /15 – O kâfirler, vargüçleriyle hile kururlar.

Tarik /16 – Ben de kararım, (yani hilelerini boşa çıkarırım).

Tarik /17 – Öyleyse o kâfirlere biraz mühlet ver. [31,24]

Onları biraz kendi hallerine bırak, yakında sana olan desteğimiz gelecektir.

87-A'LA SÜRESİ

Mekke'de nâzil olmuş olup, 19 ayettir. Süre adını, birinci ayette Allah Teâlâ'nın sıfatı olarak geçen ve "Pek Yüce" anlamına gelen *A'la* kelimesinden almıştır. Bu sürede Allah'ın kudreti ve birliği, Hz. Peygambere gelen vahiy ve bir de bazı güzel öğütler yer almaktadır.

Bismillahirrahmanirrahim

A'la /1 – Tenzih et Rabbinin yüce adını.

A'la /2- A'la /3 – O seni yaratıp, mükemmel yaratılış vereni.

O her canlıyı bir ölçüye göre yapıp hayatının devamını, sağlayacak yolları göstereni,

A'la /4- A'la /5 – O, yeşillikleri çıkarıp sonra da onu kara kuru bir çöpe çevireni.

A'la /6- A'la /7 – Bundan böyle sana Kur'an okutacağız da sen unutmuyacaksın. Ancak Allah'ın dilediği müstesna. Çünkü O, size göre açık ve net olanı da, gizli olanı da pek iyi bilir.

A'la /8 – Seni en kolay olana muvaffak edeceğiz.

A'la /9 – O halde öğütün fayda vereceği umidiyle sen nasihat et.

A'la /10 – Allah'a saygı duyacak olan, nasihatı düşünüp ders alır.

A'la /11 – Ama pek bedbaht olan ise ondan kaçmır.

A'la /12 – Böyle olanlar âhirette, en büyük ateşe girer.
A'la /13 – Orada artık ne ölür, ne de rahat yüzü görür.

A'la /14- A'la /15 – Kendisini kötülüklerden arındıran, Rabbinin adını anıp namaz kılan, felaha erer.

A'la /16 – Fakat bilakis siz dünya hayatını ve zevklerini tercih ediyorsunuz.

A'la /17 – Halbuki âhiret mutluluğu daha üstün, daha hayırlı, hem de ebedidir.

A'la /18- A'la /19 – Bu, elbette önceki sahifelerde, İbrâhim ile Mûsâ'ya verilen sahifelerde de bildirilmiştir. [53,36-37]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
87-Ala Süresi	/	88-Gasiye Süresi											Yaprak 06A					Cüz 30			Süre 87			Sayfa 591											
Bu Cüz Yaprğa git											01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْأَعْلَى ٥٩١ سُورَةُ الْغَاشِيَةِ ٨٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَى ۝

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۝ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ۝

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ۝ سَيَذَكِّرُكَ مَنْ يُخَشَى ۝ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۝

الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۝ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝ بَلْ تُؤَثِّرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ وَالْآخِرَةَ ۝

خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝ وَجُوهُ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۝

تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً ۝ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ أَنْيَّةٍ ۝ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ ۝

إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ۝ لَا يَسْمَنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝ وَجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝

لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَغْيَةٍ ۝

88-GAŞIYE SÜRESİ

Mekke'de nâzil olmuş olup 26 ayettir. Bu süre adını ilk ayetinde geçen kelimeden almıştır. *Gâşiye*: "Kaplayan, saran" demek olup korkusuyla bütün insanları sarıp kapladığı için, kıyametin sıfatlarından biri olmuştur. Kıyamet günü kâfirlerin karşılaştıkları meşakkatlerle müminlerin tadacakları mutluluktan sonra Allah'ın kâimatta tezahür eden üstün kudret ve hikmetinin bazı delilleri üzerinde tefekküre dâvet eder.

Bismillahirrahmânirrahîm

Gâşiye /1 – *Gâşiye*'nin, dehşeti her tarafı saracak olan o felâketin mahiyeti hakkında elbet sen de bilgi sahibi oldun.

Gâşiye /2 – Yüzler vardır o gün yere eğilmiştir, zelildir.

Yüzden maksat, insanın kendisidir. İnsanın yüzü, bütün varlığını yansıtan bir temsilcisi durumunda olduğundan Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde *vech*, yani *yüz*, mecazen "zat" anlamında kullanılmıştır.

Gâşiye /3 – Yorgundur, bitkin mi bitkindir!

Gâşiye /4 – Kızgın ateşe girerler.

Gâşiye /5 – Susayınca kaynar su kaynayan bir çeşmeden içerler.

Gâşiye /6 – Yiyecekleri sadece bir dikenden ibarettir.

Gâşiye /7 – Bu diken ne besleyicidir, ne de açlığı giderir.

Gâşiye /8 – Ama yüzler vardır, o gün mutludurlar,

Gâşiye /9 – Emeklerinin neticesini almadan ötürü gayet memnundurlar.

Gâşiye /10 – Pek üstün ve pek muteber bir cennettedirler.

Gâşiye /11 – Orada hiç boş söz işitmezler. [19,62; 52,23; 56-25-26]

Gaşiye /12 – Orada akan berrak pınarlar...

Gaşiye /13 – Orada üstün, kıymetli tahtlar...

Gaşiye /14 – Hazırlanmış kadehler...

Gaşiye /15 – Dizilmiş koltuklar, yastıklar...

Gaşiye /16 – Yayılmış halılar ve döşemeler...

Gaşiye /17 – O kâfirler bakıp düşünmezler mi: (Mesela) deve nasıl yaratılmış?

Gaşiye /18 – Gök nasıl kurulup uçsuz bucaksız yükseltilmiş? [50,6; 67,3-4]

Gaşiye /19 – Dağlar nasıl da yeri tutup, dengeleyen direkler halinde dikilmiş.

Gaşiye /20 – Yeryüzü nasıl yayılıp hayata elverişli kılınmış?

Gaşiye /21 – İşte böyle... Sen insanları irşada devam et. Zaten senin görevin sadece irşad edip düşündürmektir.

Gaşiye /22 – Yoksa sen kimseyi zorlayacak değilsin.

Gaşiye /23 – Lâkin kim ki imana sırtını döner ve inkâr eder,

Gaşiye /24 – Allah da onu en büyük çezaya çarptırır.

Gaşiye /25 – Elbet onların dönüşü Bize olacaktır.

Gaşiye /26 – Elbet hesaplarını görmek de Bizim işimiz olacaktır.

89-FECR SÜRESİ

Mekke'de nâzil olmuş olup 30 ayettir. Bu sûre adını, birinci ayetinde geçen ve "Sabah aydınlığı" mânasına gelen Fecr kelimesinden almıştır. Allah Teâlânın emçilerini yalancı sayan bazı toplulukların feci âkıbetleri, Allah'ın kullarını imtihan etmesindeki hikmet ve neticede, âhirette müminlerle kâfirlerin karşılaşacakları durumlar bildirilir.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Fecr /1 – Fecre,
Fecr /2 – O on geceye,
On gece: Zilhicce ayının ilk on gecesi diye tefsir edilir.

Fecr /3 – Çift ve teke,

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30													
88-Gasiye Süresi	/													89-Fecr Süresi						Yaprak 06B						Cüz 30						Süre 89						Sayfa 592					
Bu Cüz Yaprğa git														01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04															

سُورَةُ الْفَجْرِ ٥٩٢

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ فِيهَا سُرُورٌ مَرْفُوعَةٌ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ
وَنَمَارِقٌ مَصْفُوفَةٌ وَزَرَائِبُ مَبْثُوثَةٌ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ
كَيْفَ خُلِقَتْ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ
وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ لَسْتَ عَلَيْهِمْ
بِمُصَيِّرٍ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ
إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

سُورَةُ الْفَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ
وَلَيَالٍ عَشْرٍ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ هَلْ فِي
ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ إِرْمَ
ذَاتِ الْعِمَادِ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ وَثَمُودَ
الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ
الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبِلَادِ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

Çift ve tek birçok kavram hakkında geçerlidir. Gök-yer, gece-gündüz, deniz-kara. Yahut tek ve çift rekatin namazlar. Yahut zilhiccenin onuncu günü olan kurban bayramının ilk günü çift, dokuzuncu arefe günü ise tek'dir gibi tefsirler yapılmıştır.

حزب

Fecr /4 – Akıp giden geceye yemin olsun ki:

Kıyamet gelecektir. **Fecr /5** – Nasıl, bunlarda aklı olan için yemin değeri vardır değil mi?

Fecr /6- Fecr /10 – Beldele içinde benzeri yaratılmamış ve yüksek binalarla dolu İrem şehrinde oturan Âd halkına. [69,6-10; 7,71-72; 15,53-50]

Vâdideki kayaları oyup yontarak sağlam evler yapan Semud halkına [7,73-79; 11,61-68; 26, 141-158]

Çadırlı ordugâhlar, piramitler sahibi Fıravun'a, [7,103-141; 11,96-99; 43,46-56]

Rabbinin ne yaptığını görmedin mi?

İrem'den maksat Âd halkıdır [53,50]. Bu azapla helâk olanlar *Ad-ı ulâ*: ilk Âd olup, bu azaptan kurtulup geriye kalanlara *Ad-ı Uhrâ*: "sonki Âd" denir. Hz. Nuh'un oğlu Sam'ın İrem adlı oğluna mensup olduklarından bu ad verilmiştir.

Zi'l-evlad: Mecazen

Fıravun'un büyük ordular sahibi olduğuna veya kazıklar dikerek insanlara işkence uygulamasına veya Mısır piramitlerine işaret olabilir.

Fecr /11 – Bütün bunlar, buldukları ülkelerde azdıka azdılar.

Fecr /12 – Oralarda fesat ve bozgun çıkarıp, nizamı altüst ettiler.

Fecr /13 – Bu yüzden senin Rabbin de onların üstüne azap kamçılar yağdırdı.

Fecr /14 – Çünkü Rabbin hep gözetlemededir.

Fecc /15 – Rabbi, insanı denemek için ikram ve değer verip, nimetlere garkedince o: “Rabbim bana değer verdi” der.

Fecc /16 – Ama yine denemek için nasibini daraltınca O: “Rabbim beni zelil, perişan etti” der.

Fecc /17 – Hayır! Siz Allah’tan hep ikramı devam ettirmesini istersiniz ama, yetime değer vermezsiniz!

Fecc /18 – Muhtaçları doymayma teşvik etmezsiniz.

Fecc /19 – Mirasları helâl haram demeden ne gelse yersiniz.

İslâmdan önce araplar kadımlar ve çocukları mirastan mahrum bırakırlardı. Bunların dışında kalanların miraslarını ise kim baskın çıkarsa o ele geçirirdi.

Fecc /20 – Mal mülk sevgisi ise bütün benliğinizi kaplamış!

Fecc /21 – Hayır! Bu yaptıklarınız kesinlikle yanlış!

Dünya sarsılıp parça parça döküldüğü zaman,

Bu haksızlıkları yapmanızın sebebi, ahiret hesabını inkâr etmenizdir. Ama, iş öyle değil, siz elbette hesaba çekileceksiniz.

Fecc /22 – Rabbimin emri gelip melekler de saf saf geldikleri zaman,

Fecc /23 – Ve cehennemini getirildiği gün...

İnsan işi anlar o gün! Ama anlamasının ne faydası var o gün!

Fecc /24 – “Keşke sağlığımdayken bu hayatım için hazırlık yapsaydım” der.

Fecc /25 – İşte o gün O’nun ettiği azabı kimse edemez.

Fecc /26 – O’nun vurduğu bağı kimse vuramaz.

Fecc /27- Fecc /30 – Ey gönül huzuruna ermiş ruh!

Sen Rabbinden razı, O senden razı olarak dön Rabbine!

Sen de katil has kullarının içine, gir cennetime!

Ayetteki “Nefs-i mutmainne” tabiri: Allah’ı tek İlah kabul edip O’nun peygamberleri vasıtasıyla gönderdiği bütün buyruklara bütün gönü ile inanan, tam bir teslimiyetle imanının gereğini yapan mümindir. Bu söz, ona, rûhunu teslim edeceği sırada söylenecektir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30							
89-Fecc Süresi	90-Beled Süresi													Yaprak 07A						Cüz 30			Süre 90			Sayfa 593											
Bu Cüz Yaprğa git													01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

۵۹۳

سُورَةُ الْفَجْرِ

سُورَةُ الْبَلَدِ

فَإِنَّمَا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلِيَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي

أَكْرَمَنِي وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلِيَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي

أَهَانَنِي كَلَّا بَلْ لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ۖ وَلَا تَحَاطُّونَ عَلَي طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۚ

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ۖ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۚ كَلَّا إِذَا

دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۖ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۖ وَجِيءَ

يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ۚ يَقُولُ

يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۚ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۖ وَلَا

يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۚ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۖ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ

رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۖ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۖ وَادْخُلِي جَنَّتِي ۚ

سُورَةُ الْبَلَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُفْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ ۚ

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۚ أَيَحْسَبُ أَن لَّنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ

أَحَدٌ ۚ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ۚ أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۚ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

90-BELED SÜRESİ

Mekke’de nâzil olmuş olup 20 ayettir. Süre, adını birinci ayetinden almıştır. Muayyen bir şehir mânasına gelen *el-Beled*’den maksadın Mekke olduğu müfessirler tarafından ifade edilmektedir. Allah Teâlanın insana olan nimetleri, kudretinin eserleri hatırlatılarak insanlar ölümden sonraki dirilişe, birbirlerine şefkat ve yardımlaşmaya dâvet edilirler.

Bismillâhırrahmâ nirrahîm.

Beled /1 – Hayır! Gerçek, kâfirlerin dediği gibi değil.

Bu şanlı belde hakkı için,

Beled /2 – Senin bu beldeye girişin hakkı için,

Bu belde Mekke’dir. Hz. İbrâhim (a.s.) buraya gelip hanımı Hacer’i bıraktığında burası dağlık, susuz, bitkisiz bir vadi idi. Kâbe’yi bina ettiğinde çevresinde burayı şenlendirecek insanlar yoktu. Ama sonra bütün Arap yarımadasının merkezi oldu. Tam bir anarşinin hüküm sürdüğü bu kıtada, tek emin yer burası oldu.

Beled /3 – Hem o değerli baba, hem o değerli evladının hakkı için:

Beled /4 – Biz insanı meşakkat, imtihan ve çile yüklü bir hayata gönderdik. [82,6-7; 95,4-5]

İnsan bu dünyaya eğlenme ve dinlenme için gönderilmemiştir. Ana rahminde nutfe halinden başlayarak dokuz ayda dünyaya gelmesine, uzun çocukluk, gençlik devresinden dünya yükü altında seneler geçirerek ölümlüne kadar geçirdiği meşakkatli ömür süreci bu gerçeği ispatlar. Dünyada sıkıntıdan uzak, tam güvenlik içinde âşüde bir ömür, hiç bir insana nasib olmamıştır.

Beled /5 – O insan kendi üzerinde kimsenin güç sahibi olmadığını mı sanır?

Beled /6 – “Ben yığınla servet tükettim” diye övünüp durur.

Beled /7 – Kendisini gören olmadığını mı sanır?

Beled /8 – Biz ona gömesi için gözler,

Beled /9 – Gönüne tercüman olacak bir dil ve dudaklar, vermedik mi?

Beled /10 – Ona hayır ve şer yollarını göstermedik mi? [76,2-3]

Beled /11 – Fakat o sarp yokuşu aşmaya çalışmadı. Böyle yaparak verilen nimetlerin şükürünü eda etmedi.

Beled /12 – Sarp yokuş, bilir misin nedir?

Beled /13 – Sarp yokuş: bir köleyi, bir esiri hürriyetine kavuşturacaktır.

Ne mevcut Tevrat, ne de İnciller yabancı köle azad edilmesinden bahsetmezler. Yahudi kölenin azadı: KM, Çıkış 21,2-3; Tesniye 15,12-15 cümlelerinde geçer. Kur'an-ı Kerim ise bu konuda bir çok düzenlemeler yapıp çeşitli vesilelerle, çok yaygın biçimde kölelerin hürriyetlerine kavuşmasını sağlamıştır.

Beled /14 – Kıtık zamanında yemek yedirmektir.

Beled /15 – Yakınlığı olan bir yetimi,

Beled /16 – Ya da yeri yatak, (göğü yorgan yapan, barınacak hiçbir yeri olmayan) fakiri doyurmaktır.

Beled /17 – Hem sarp yokuş: Gönülden iman edip, birbirlerine sabır ve şefkat dersi vermek, sabır ve şefkat örneği olmaktadır.

Beled /18 – İşte hesap defterleri sağ ellerine verilecek olanlar bunlardır.

Beled /19 – Ayetlerimizi inkâr edenlerin hesap defterleri ise, sol ellerine verilecektir.

Beled /20 – Onların cezası da, kapıları, üzerlerine sınıksı kapatılmış ateş deposuna konulmak olacaktır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
90-Beled Süresi	/	91-Şems Süresi											Yaprak 07B					Cüz 30					Süre 91				Sayfa 594									
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الشَّمْسِ سُورَةُ الْفَجْرِ ٥٩٤

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۚ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۚ وَهَدَيْنَاهُ

النَّجْدَيْنِ ۚ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۚ

فَكَرَبَةٍ ۚ أَوْ اطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۚ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۚ

أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۚ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا

بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۚ وَالَّذِينَ

كَفَرُوا بِآيَاتِنَاهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۚ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۚ

سُورَةُ الشَّمْسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحِيِّهَا ۚ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّيَهَا ۚ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّيَهَا ۚ وَاللَّيْلِ

إِذَا يَغْشَاهَا ۚ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَيْهَا ۚ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَّيَهَا ۚ وَنَفْسٍ

وَمَا سَوَّيَهَا ۚ فَالْهَمَّهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۚ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّيَهَا ۚ

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّيَهَا ۚ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَيْهَا ۚ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ۚ

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۚ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا ۚ

فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنبِهِمْ فَسَوَّيَهَا ۚ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۚ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

91-ŞEMS SÜRESİ

Mekke'de indirilmiş olup 15 ayettir. Adını ilk ayetinde geçip "güneş" anlamına gelen "şems" kelimesinden almıştır. Bu süre, insanın hayra ve şerre kabiliyetli yaratılmış olduğunu bildirip iradesini iyiye kullanmaya teşvik eder, küfür yolunu seçenlerin feci akıbetlerine, Semüd halkını misal getirir.

Bismillâhırahmânırahîm
Şems /1 – Güneşe ve onun aydınlığına,

Şems /2 – Onu izlediği zaman ay'a,

Şems /3 – Dünyayı açığa çıkararak gündüze,

Şems /4 – Onu bürüyüp saran geceye,

Şems /5 – Göğe ve onu bina edene,

Şems /6 – Yere ve onu yayıp döşeyene,

Şems /7 – Herbir nefse ve onu düzenleyene, [30,30; 95,4]

Şems /8- Şems /9 – Ona hem kötülüğü, hem de ondan sakınma yolunu ilham edene yemin olsun ki:

nefsini maddî ve manevî kirlerden arındıran felaha erer. [90,10; 76,3]

Şems /10 – Onu günahlarla örten ise ziyana uğrar.

Şems /11 – Azgınlığı yüzünden Semüd halkı

Resullerinin bildirdiği gerçekleri yalan saydı.

Şems /12 – Bir ara onları en azılı olanları öne atıldığına, bu yalanlamaları iyice şiddetlendi.

Şems /13 – Peygamberleri ise kendilerine: "Mücizevi olarak verilen Allah'ın devesini ve onun su içme sırasını gözetin, ona dokunmayın" dedi. [7,73; 26,155]

Şems /14 – Fakat onlar o Peygamberi yalancı sayıp deveyi kestiler.

Allah da böylesi suç ve isyanları sebebiyle azap indirdi, onları yerle bir etti.

Şems /15 – Bunun sonucundan da asla endişe etmedi.

92-LEYL SÜRESİ

Mekke'de indirilmiş olup 21 ayettir. Süre adını ilk ayetinde geçip "gece" anlamına gelen "Leyl" kelimesinden almıştır. İnsanın gayret göstermesi, makbul bir hayat geçirmesi için yapması gereken işler, iyilerin ve kötülerin âhiretteki âkıbetleri anlatılır.

Bismillâhırahmân ırrahîm.

Leyl /1 – Karanlığı ile ortalığı бүrdüğü zaman geceye,

Leyl /2 – Açılıp parladığı zaman gündüze,

Leyl /3 – Erkeği de, dişiye de yaratan kudrete yemin olsun ki:

Leyl /4 – Sizin işleriniz çeşit çeşittir.

Leyl /5 – Malını Allah yolunda harcaııp O'na saygı duyarak haramdan sakınan

Leyl /6 – O en güzel kelimeyi (kelime-i tevhidi) tasdik eden kimseyi.

Leyl /7 – Biz de en kolay yola muvaffak ederiz.

Leyl /8 – Cimri davranan, bir de kendini güçlü sanıp Allah'tan müstağni gören

Leyl /9- Leyl /10 – O en güzel kelimeyi (kelime-i tevhidi) yalan sayanı ise, en güç yola sardırırız.

Leyl /11 – O aşağıya doğru yuvarlanırken malı kendisine hiç fayda etmez. [6,110]

Leyl /12 – Doğru yolu göstermek elbette Bizim işimizdir.

Leyl /13 – Âhiret gibi dünya da elbet Bize aittir.

Leyl /14 – İşte Ben, sizi alev saçan bir ateşe karşı uyarıyorum.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
92-Leyl Süresi	/	93-Duha Süresi												Yaprak 08A						Cüz 30			Süre 93			Sayfa 595										
Bu Cüz Yaprğa git												01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥٩٥ سُوْرَةُ الْيَلِّ سُوْرَةُ الضُّحَى

سُوْرَةُ الْيَلِّ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالْیَلِّ اِذَا یَغْشٰی ۝ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰی ۝ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰی

۝ اِنْ سَعِیْكُمْ لَشِئْی ۝ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰی وَاتَّقٰی ۝ وَصَدَقَ بِالْحُسْنٰی

۝ فَسَنِیْسِرُهٗ لِّلْیُسْرِی ۝ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰی ۝ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰی

۝ فَسَنِیْسِرُهٗ لِّلْعُسْرِی ۝ وَمَا یُعْنِی عَنْهُ مَالُهٗ اِذَا تَرَدّٰی ۝ اِنْ عَلَیْنَا

لِّلْهُدٰی ۝ وَاِنْ لَّنَا لَآخِرَةٌ وَّالْاُولٰٓی ۝ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰی

۝ لَا یُضْلِیْهَا اِلَّا الْاَشْقٰی ۝ الَّذِیْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰی ۝ وَسَیَجْزِیْهَا

الْاَتْقٰی ۝ الَّذِیْ یُؤْتِی مَالَهٗ یَتَزَكّٰی ۝ وَمَا لِاحَدٍ عِنْدَهٗ مِنْ

نِعْمَةٍ تُجْزٰی ۝ اِلَّا اِبْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهٖ الْاَعْلٰی ۝ وَلَسَوْفَ یَرْضٰی

سُوْرَةُ الضُّحَى

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالضُّحٰی ۝ وَالْیَلِّ اِذَا سَجٰی ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰی

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

Leyl /15- Leyl /16 – O ateş ki dini yalan sayan ve ona sırtını döndüren başkası oraya girmez.

Leyl /17- Leyl /18 – Ama Allah'a karşı gelmekten çok sakınan ve gönlünü arındırmak için Allah yolunda mal harcayan ise ondan uzak tutulur.

Leyl /19 – O, verdiği kendisine yapılan bir iyiliğin karşılığı olarak vermez. Verdiğinden ötürü hiç kimseden mükâfat da beklemez.

Leyl /20 – Sadece ve sadece yüce Rabbinin razı etmek ister.

Leyl /21 – Kendisi de ukbada elbet hoşnut olur.

93-DUHA SÜRESİ

Mekke'de nâzil olmuş olup 11 ayettir. Adımı ilk ayetinde geçen *duhâ* kelimesinden almıştır. *Duhâ*, güneşin kuşluk vaktindeki parlak hali ile ortalığa verdiği aydınlığa denir. Hz. Peygamber aleyhisselamin şahsiyetinden, Allah'ın ona lütfettiği dünya ve âhiret nimetlerinden bahsedip onun, bunlara olan şükürünü ilan etmesini hatırlatır.

Bismillâhırahmâ nırrahîm.

Duha /1 – Güneşin yükselip en parlak halini aldığı kuşluk vaktine,

Duha /2 – Sükûnete erdiği dem geceye yemin olsun ki: [92,1-2; 6,96]

Duha /3 – Ey Resulüm! Rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da.

Nübüvvetin başlangıç döneminde, çok az da olsa vahyin kesintiye uğramasına işaret edilmektedir.

Duha /4 – Elbette senin için her zaman, işin sonu, başından daha hayırlıdır.

Bulduğunuz her halin sonu, mesela hayatının başlangıcına nazaran peygamberlik dönemi, peygamberliğin başlangıcında vahyin gelişine nazaran muvakkat kesintisi, vahyin kesilişine nazaran tekrar böyle başlayış hali, böylece bu sürenin inişinden sonra, zamanla ulaşacağın her halin ardarda sonu, nihayet ölümünden sonra ahiret nimeti, kısacası nübüvvetin başlangıcına nazaran sonrasını, hayat ve ölümlünde, bulunduğunuz ve bulunacağın her halin önüne nazaran sonu ve bütün dünyaya nazaran ahiret; senin için, öncesinden daima hayırlıdır. Yani sen daimi bir yükseliş kaydedeceksin.

Duha /5 – Elbette Rabbin sana ilerideki öyle ihsan edecek, ta ki sen de O'ndan ve verdiği razı olacaksın.

Peygamber Efendimize vaad edilen bu hoşnutluk hem dünya hem de ahiret yönündedir. Dünyada: İlahî feyizler, öncekilerin ve sonrakilerin ilimlerini bilme, fetihler ile dini yüceltmek, hakkı ve hayrı yaymada başarı, ahirette ise şefaati-ı uzma makamıdır. Bazı zatlara göre, Kur'an'da en ümit veren ayet budur, zira kendisine tümet olma şuur ve şerefini taşıyan kimseye şefaati olmadıkça Efendimizin razı olacağı düşünülemez.

Duha /6 – Seni yetim bulup barındırdı mı?

Duha /7 – Seni dinin hükümlerinden habersiz bulup seçerek dosdoğru yola koymadı mı?

Hiz. Peygamber (a.s.) hayatında hiçbir zaman akıl ve din yönünden sapık olmamıştır. Puta hiç tapmamış, Allah'ın birliğine küçüklüğünden beri inanmıştır. Ahlak yönünden hep takdir edilmiştir. Fakat Peygamberliğinden önce sırf akıl ile idrak edilmesi mümkün olmayan hak dinini bilmiyordu. Bu dinin hükümlerinden habersizdi.

Duha /8 – Seni muhtaç bulup ihtiyacını gidermedi mi?

Duha /9 – Öyle ise, sakın yetimi güçsüz bulup hakkını yeme, sakın onu küçümseyip tizme.

Duha /10 – İsteyene de kaba davranma, onu azarlama.

Duha /11 – Rabbinin nimetlerini ise durmayıp söyle!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
93-Duha Süresi	/ 94-İnşirah Süresi			/ 95-Tin Süresi			Yaprak 08B			Cüz 30			Süre 95			Sayfa 596														

Bu Cüz Yaprğa git

۵۹۶ سُورَةُ التِّينِ ۹۵ سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ ۹۴ سُورَةُ الضُّحٰى ۹۳

وَلَا خَيْرَ خَيْرٍ لَّكَ مِنَ الْاُولٰٓئِ ۙ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰٓى ۙ

اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاوٰى ۙ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدٰى ۙ

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَاغْنٰى ۙ فَاَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تُقَهَّرْ ۙ

وَاَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۙ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۙ

سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۙ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۙ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۙ الَّذِى اَنْقَضَ

ظَهْرَكَ ۙ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۙ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۙ اِنَّ مَعَ

الْعُسْرِ يُسْرًا ۙ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۙ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۙ

سُورَةُ التِّينِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۙ

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُوْنِ ۙ وَطُوْرٍ سِيْنِيْنَ ۙ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِيْنِ ۙ لَقَدْ

خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِىْ اَحْسَنِ تَقْوِيْمٍ ۙ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلِيْنَ ۙ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

94-İNSİRAH SÜRESİ

Mekke'de nazil olmuş olup 8 ayettir. Bu süre adını ilk ayetinde geçen bir kelimeden almıştır. Allah Teâlânın Resûlünün kalbini ferahlandırmasını ifade eden bu *neşrah* kelimesi sürenin esas konusunu teşkil etmektedir. Çok ağır olup, onun belini çatırdatan risalet ve tebliğ meşakkatini, Allah'ın ihsanı ile hafifletmiştir. Hz. Peygamber (a.s.)'a tâbi olarak tebliğ ve hakka hizmet vazifesini devam ettiren bütün müslümanlara da bu süre mühim bir kuvvet kaynağıdır.

Bismillâhirrahmânirrahîm

İnşirah /1 – Biz senin göğsünü açıp genişletmedik mi?

Mirac gecesi Efendimize Kâbenin yanında iken melekler tarafından göğsünün yarılıp zemzem suyu ile yıkanarak ilim ve hikmetle doldurulmasını işaretir.

Duha /2- Duha /3 – Senin belini çatırdatan o ağır yükünü indirmedik mi?

Duha /4 – Hem senin şanını yüceltmedik mi?

Duha /5 – Demek ki güçlkle beraber kolaylık vardır.

Duha /6 – Evet, güçlkle beraber kolaylık vardır.

Duha /7 – O halde bir işi bitirince, hemen başka işe giriş, onunla uğraş.

Duha /8 – Hep Rabbinne yönel, O'na yaklaş!

95-TİN SÜRESİ

Mekke'de indirilmiş olup 8 ayettir. Bu süre, adını ilk ayetinden almıştır. Allah Teâla bu sürede insan nev'ini bütün yaratıkların en şerefli kıldığını ve insanın ahirette Allah'ın huzurunda dünya hayatında yaptıklarından hesap vereceğini bildirmektedir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Tin /1 – İncir ve zeytine,

Tin /2 – Sina dağına,

Tin /3 – Bu emin beldeye yemin olsun ki:

İlk üç ayette Hz. Musâ, Hz. İsâ, Hz. Muhammed (aleyhimüs selam) gibi ünlü peygamberlere vahiy gelen kutlu yerlere dikkat çekilmiştir.

Tin /4 – Biz insani en mükemmel sûrette yarattık, [30,30]

Tin /5 – Sonra da onu en aşağı derekeye düşürdük.

Tin /6 – Ancak iman edip güzel ve makbul işler yapanlar müstesnadır.

Onlara ise hiç eksilmeyen ve tükenmeyen bir mükâfât vardır.

Tin /7 – Bütün bunlardan sonra ey insan, senin mahşere ve hesaba inanmana hangi engel kalabilir?

Tin /8 – Allah hakimlerin hâkimi değil midir?

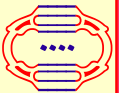
96-ALAK SÜRESİ

Mekke’de indirilmiş olup 19 âyettir. Bu sûre-i celilenin ilk beş âyeti, Kur’ân-ı Kerim’den ilk nazil olan kısmı teşkil eder. Sûre adını 2. âyette geçen *el-alak* kelimesinden almıştır. Bu kelime, “yapışkan, asılıp tutunan şey” demek olup, bundan maksat insanın, ama rahminin cidarına yapışan döllenmiş bir hücreden yaratıldığını hatırlatmaktadır. Bu sûre-i şerife Hz. Peygamber (a.s.)’a vahyin gönderilmeye başlamasını, okumanın, yazmanın ve ilmin önemini vurgulayarak başlar. İkinci bölümde zenginleşen kâfirden azımla ve tuğyan damarının kabardığını, üçüncü bölümde ise, başlıca örneğini Ebû Cehil’de bulan azgınlığın, dinin direği olan namazı engellemeye çalıştıklarını ve onların müstehak oldukları cezaya çaptırılacaklarını bildirir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Alak /1 – Yaratın Rabbinin adıyla oku,

سجده

Alak /2 – İnsanı yapışkan bir hücreden yaratan.

Genel olarak müfessirler *alaka*’nın çoğulu olarak *alak* kelimesine, “kan pıhtısı görünümünde olan döllenmiş hücre” anlamı verirler. Fakat Elmalılı M. H. Yazır, bu maddi mânadan başka kelimenin bir de: “ruhânî ve manevî olarak “alâka” gibi aşk ve sevgi mânâsı da olduğunu, dolayısıyla “alak” dan, “rabbanî bir ızafetten ibaret olan ruhi ilişige kadar, insanın yaratılışının başlangıçlarını kapsayan, hem de okunan metnin ruhi bir sevgi ve alaka ile takip edilmesine bir uyarı ihtiva eden bir mâna düşünmenin mümkün olduğunu yazar ki, güzel ve dikkate değer bir tefsirdir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
95-Tin Süresi /	96-Alak Süresi /														Yaprak 09A						Cüz 30			Süre 96			Sayfa 597			
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

٥٩٧

سُورَةُ التِّينِ

سُورَةُ الْعَلَقِ

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٦
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ٧ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ٨

سُورَةُ الْعَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ٢
اقْرَأْ أَوْ رَبُّكَ الْأَكْرَمُ ٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ٤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ

مَا لَمْ يَعْلَمْ ٥ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغِي ٦ أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى ٧

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى ٨ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ٩ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ١٠

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ١١ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ١٢ أَرَأَيْتَ

إِنْ كَذَّبَ ١٣ وَتَوَلَّىٰ ١٤ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ١٥ كَلَّا لَئِنْ لَمْ

يَنْتَه ١٦ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ١٧ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ١٨ فَلْيَدْعُ

نَادِيَهُ ١٩ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ٢٠ كَلَّا لَا تَطِعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ٢١

سُورَةُ الْقَدْرِ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Alak /3 – Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir.

Alak /4 – Kalemle yazmayı öğretendir.

Alak /5 – İnsana bilmediklerini öğretendir.

Alak /6- Alak /7 – Hayır! Rabbinin bunca nimetlerine rağmen kâfir insan kendisini ihtiyaçsız zannetti diye azar.

Alak /8 – Ama dönüş elbette Rabbinedir.

Alak /9- Alak /10 – Baksana şu namaz kılan, o mükemmel kulu engelleyen kimseye,

Alak /11- Alak /12 – Ne dersin, o hidâyette olsa ve Allah’ı sayıp O’na karşı gelmemeyi tavsiye etse, ne iyi olurdu!

Alak /13 – Ne dersin, o kul dini yalan saysa ve haktan yüz çevirse iyi mi olurdu?

Alak /14 – O bilmiyor mu ki Allah, olan biten her şeyi görür?

Alak /15- Alak /16 – Hayır! Hayır! Olmaz böyle şey! Eğer bu tutumundan vazgeçmezse,

onu perçeminden tutup cehennem sürükleriz.

Evet, o yalancı ve suçlu perçeminden tutup sürükleriz.

Alak /17 – İstedği kadar grubunu yardıma çağırın!

Alak /18 – Biz de Zebanileri çağırırız.

Alak /19 – Hayır! Ona boyun eğme! Rabbinin secde et, O’na yaklaş.

Bu âyeti okuyan veya dinleyenin tilavet secdesi yapması vaciptir.

97-KADİR SÜRESİ

Mekke'de nazil olmuş olup 5 âyettir. Adını ilk âyette geçen *Kadir*, yani "Kadir gecesi" kelimesinden almıştır. Kadir: "Mevki, şeref, değer, azamet" in mânâlarına gelir. Kur'an'ın vahyinin başlangıcından ve o gecenin büyük fazilet ve bereketinden, o gece kâinatı kaplayan ilâhî esenlikten bahseder.

Kadir gecesi kesin olarak bildirilmemiştir. Fakat ekseri âlimler, hadis-i şeriflerin delâletinden Ramazan ayının 27. gecesi olduğunu kabul etmiş olup bütün İslâm âlemi de bunu benimsemiştir. Kur'an-ı Kerim, kadir gecesinde *Levh-i Mahfuzdan* dünya semasına topyekün olarak indirilmiştir. Kur'an'ın ilk parçası olan İkra (Alak) sûresinin ilk âyetleri de kadir gecesinde nazil olmuştur.

Kadir gecesi, içinde bu gece bulunmayan bin aydan daha faziletlidir. Bu gecenin fazileti hakkındaki hadislerden biri şöyledir: "Kim kadir gecesini, sevabını umarak ihlas ile ibadete ihya ederse; geçmiş günahları affedilir."

Bismillâhırrahmânırrahîm

Kadir /1 – Biz Kur'an'ı indirdik kadir gecesi. [44,3; 2,185]
Kadir /2 – Bilir misin nedir kadir gecesi?
Kadir /3 – Bin aydan daha hayırlıdır kadir gecesi!
Kadir /4 – O gece Rab'lerinin izniyle Ruh ve melekler, her türlü iş için iner de iner...
Kadir /5 – Artık o gece bir esenlikler gider...
Tâ tan ağarana kadar.

98-BEYİNE SÜRESİ

Medine'de nazil olmuş olup 8 âyettir. Adını ilk âyette geçen *el-Beyine* (açık ve kesin delil) kelimesinden almıştır. Bu sûre-i celîle Ehl-i kitabın Hz. Peygamber (a.s.)'in risaleti karşısındaki tutumlarını, Allahu tek İlah tanıyarak O'na halis ibadet etmenin gerekliliğini, müminlerle kâfirlerin ahiretteki durumlarını beyan eder.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Beyine /1 – Gerek Ehl-i kitaptan, gerek müşriklerden olan kâfirler, kendilerine o açık ve kesin delil gelmedikçe, inkârlarından ayrılacak değillerdi.
Beyine /2- Beyine /3 – O kesin delil de: İçinde hak, hikmet ve adaletin ifadesi olan yazılar ihtiva eden tertemiz sayfaları okuyan, ve Allah tarafından gönderilen bir Resûldür. [80,13-16; 3,105]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
97-Kadir Süresi / 98-Beyine Süresi /	Yaprak 09B													Cüz 30			Süre 96			Sayfa 598														
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْقَدْرِ

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ

٥٩٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا اَدْرٰیكَ مَا لَیْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

لَیْلَةُ الْقَدْرِ خَیْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنْزَلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ ﴿٤﴾

فِیْهَا یَاْذُنْ رَّبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ﴿٥﴾ سَلَامٌ هِیَ حَتّٰی مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٦﴾

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لَمْ یَكُنِ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِیْنَ مُنْفَكِّیْنَ حَتّٰی تَاْتِيَهُمُ الْبَیِّنَةُ ﴿١﴾

رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰهِ یَتْلُوْا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِیْهَا كُتِبَ قِیْمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ

الَّذِیْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ الْاِمْنِ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَیِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا اَمْرُوْا

اِلَّا لَیْعَبُدُوْا اللّٰهَ مُخْلِصِیْنَ لَهُ الدِّیْنَ حُنْفَآءَ وَیَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَیُوْتُوْا الزَّكٰوةَ

وَذٰلِكَ دِیْنُ الْقِیْمَةِ ﴿٥﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِیْنَ فِیْ نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِیْنَ

فِیْهَا ﴿٦﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الشُّرُكُیَّةُ ﴿٧﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ هُمُ خَیْرُ

الْبَرِیَّةِ ﴿٨﴾ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتُ عَدْنٍ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ

خَالِدِیْنَ فِیْهَا اَبَدًا رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِیَ رَبَّهُ ﴿٩﴾

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Âşikâr bir delil Resulullah (a.s.m) dir. Onun tertemiz hayatı, dinin en bariz delilidir. Onun dürüst, güvenilir olup güzel ahlâkın bütün dallarında en mükemmel olması, ümmî olmasına rağmen ona Kur'an gibi bir kitap verilmesi, bedvî bir toplumdaki tarih en büyük inkılabını gerçekleştirmesi, getirdiği inanç esaslarının, ibadetlerin, hükümlerin ve ahlâkî prensiplerin hep makul olması, ona tâbi olarak maneviyat, ahlâk ve bilimlerde muazzam ilerleme yapan yüzbinlerce mükemmel insanın yetişmelerini gibi yüzlerce husus düşünülürse Resulullahı tanıma vesilelerinin ne kadar fazla olduğu anlaşılır.

حزب

Beyine /4 – Ehl-i kitap mensupları, o kesin delil gelinceye kadar bu konuda ihtilaf etmemişlerdi. [2,213-253; 3,19; 5,44-50; 10,93; 42,13-15]

O gelince kimi inanamak, kimi reddetmek suretiyle, onun hakkında ayrılığa düştüler. Oysa Ehl-i kitap daha önce böyle bir resulün geleceğini beklemekte ittifak içindeydiler.

Beyine /5 – Halbuki onlara, şirkten uzak olarak yalnız Allah'a ibadet etmeleri, namazı hakkiyla ifâ etmeleri, zekâtı vermeleri emredilmişti. İşte sağlam, dosdoğru din budur. [21,25; 16,36]

Beyine /6 – Gerek Ehl-i kitaptan, gerek müşriklerden olan kâfirler, hem de devamlı kalmak üzere cehennem ateşindedirler. Onlar bütün yaratıkların en şerlisidirler.

Beyine /7 – Ama iman edip, makbul ve güzel işler yapanlar ise bütün yaratıkların en hayırlı olanlarıdır.

Beyine /8 – Bunların Rab'leri nezdindeki ödülleri, içinden ırmaqlar akan, hem de devamlı kalmak üzere girecekleri, Adn cennetleridir.

Allah onlardan, onlar da Allah'tan râzı olmuşlardır.

İşte bu rıza makamı da Rabbine saygı duyanlarındır.

99-ZİLZAL SÜRESİ

Medine'de inmiş olup 8 âyettir. Mekke'de nazil olduğunu kabul edenler de vardır. Süre adını, birinci âyetinde geçen fiilin masdarından almıştır. "Deprem" mânasına gelmektedir. Kıyametten hemen önce gelecek olan şiddetli depremden, daha sonra bütün ölümlerin kabirlerinden çıkıp hesap vereceklerinden bahseder.

Bismillâhırahmânırahim

Zilzal /1 – Yer o müthiş depremiyle sarsıldığı zaman...

Zilzal /2 – Ve yer bağrındaki ağırlıkları çıkardığı zaman...

Zilzal /3 – İnsan şaşkın şaşkın: "Ne oluyor bunal!" dediği zaman...

Zilzal /4 – İşte o gün yer, üstünde olan biten her şeyi anlatır:

Hiz. Peygamber (a.s.) bir hadis-i şerifinde bu âyetin açıklanması ile ilgili olarak şöyle buyurmuştur: "Yeryüzünün haber vermesi, her erkek ve kadının, kendisinin üzerinde neler işlediklerini haber verip şahitlik etmesidir, "Şu ve şu günlerde sunu, şunu işlediniz" demesidir. Yerin konuşması mecazdır diyen müfessirlerin yanında, Allah dilerse gerçekten de konuşur, diyenler de vardır.

Zilzal /5 – Çünkü Rabbin ona bunları vahyeder.

Zilzal /6 – İşte o gün bölükler halinde insanlar,

kabirlerinden çıkıp yüce divana dururlar,

ta ki yaptıklarının karşılığını görüp alırlar.

Zilzal /7 – Zerre ağırlığınca hayır yapan onu bulur,

Zilzal /8 – Zerre ağırlığınca şer yapan da onu bulur.

Zerre: Görünür görünmez derecede gayet küçük karınca, güneş ışığında sezilebilen zerrecikler demektir. Burada maksat, beşer duyusunun ilgilenebileceği en küçük şeyle, sorumluluğun aşgarisini bildirmektir. Asıl maksat, en küçük bir hayır veya şerrin Allah nezdinde kaybolmayacağını açıklamaktır

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
99-Zilzal Süresi / 100-Adiyat Süresi /	Yaprak 10A														Cüz 30				Süre 100				Sayfa 599											
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

٥٩٩

سُورَةُ الزَّلْزَالِ

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ۙ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا ۙ

وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۙ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ۙ اِنَّ رَبَّكَ

اَوْحٰى لَهَا ۙ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا لِّيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ۗ فَمَنْ

يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۗ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۗ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۙ فَالْمُورِيَّاتِ قَدْحًا ۙ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۙ

فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا ۙ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۙ اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِ

لَكَنُودٌ ۗ وَاِنَّهُ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۗ وَاِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ

لَشَدِيدٌ ۗ اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِى الْقُبُوْرِ ۙ

وَحُصِّلَ مَا فِى الصُّدُوْرِ ۙ اِنَّ رَبَّهُم بِهَمَّ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۗ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

100-ADİYAT SÜRESİ

Mekke'de nazil olmuş olup 11 âyettir. Sürenin ilk âyetinde geçen ve "cihad meydanında nefes nefese koşan atlar" mânasına gelen *el-Adiyat* kelimesi, ona isim olmuştur. İnsanlarda yaygın bazı karakterler vurgulanarak, sinelerde saklı olan şeylerin bile açığa çıkarılacağı mahşer günü hatırlatılır, insanın o güne göre kendisini ayarlaması ders verilir.

Bismillâhırahmânırahim

Adiyat /1 – Gazilerin nefes nefese koşan, **Adiyat /2** – Koşarken tınaklarıyla kıvılcımlar saçan, **Adiyat /3** – Sabah erkenden baskın basan,

Adiyat /4 – O esnada tozu dumana katan,

Adiyat /5 – Derken düşman kuvvetinin ortasına dalan atlarına yemin ederim ki:

Bu sürenin nazil olduğu Mekke döneminde Müslümanlara ait, harp için hazırlanmış ne at, ne de silah bulunmadığından bu âyetlerin gelecek dönemde ilgili olduğu düşünülebilir.

Dolayısıyla harıl harıl koşan atlar gibi harıl harıl çalışarak düşmana hücum eden motorlu akın vasıtalarını, tepkili uçakları, ateş saçan silahları da kapsadığı düşünülebilir. Gerçekten bu süre gibi birçok sürede çok kapsamlı lafızlar mevcut olup bunlar, geniş tefsirlere imkân vermektedir.

Adiyat /6 – Gerçekten insan, Rabbine karşı çok nankördür.

Adiyat /7 – Kendisi de buna şahittir.

Adiyat /8 – Ondaki mal hırsı pek şiddetlidir.

Adiyat /9- Adiyat /10 – Peki o insan, kendisinin ve malının âkıbetini hâlâ bilip anlamayacak mı?

Kabirlerde olanlar diriltilip dışarı atıldığı zaman,

sinelerin içinde bulunan her şey derlenip ortaya konulduğu zaman,

Adiyat /11 – İşte bilhassa o gün, Rab'leri, onların bütün yaptıklarından haberdardır.

Allah o gün insanın yaptığı her şeyi ortaya dökecektir. İnsana düşen, inkâr edip hırsla mala bağlanmak değil, böyle bir gün için hazırlık yapmaktır.

101-KARİ'A SÜRESİ

Mekke'de indirilmiş olup 11 âyettir. Kıyametin bir sıfatı olan ve ilk âyetinde geçen kelime, süreye isim olmuştur. Kıyametin dehşetini ve iyilerle kötülerin âkıbetlerini beyan eder.

Bismillâhırahmânırahîm

Kari'a /1 – Kari'a,

Kari'a /2 – Nedir o kari'a?

Kari'a /3 – Kari'ayı, o kapıları döven ve dehşetiyle kalplere çarpan o kıyamet felaketini sen nereden bileceksin ki!

Kari'a /4 – O gün insanlar uçsan kelebekler gibi şuraya buraya fırlatılırlar.

Kari'a /5 – Dağlar atılmış rengârenk yünlere dönerler,

Buraya kadar, kıyamet kopmasının birinci safhasından bahsedildi. Bu âyetten itibaren dilin sonrasını ikinci safha gelmektedir.

Kari'a /6 – Artık kimin tartıları ağır basarsa,

Kari'a /7 – Memnun kalacağı bir hayata girer.

Kari'a /8 – Kimin tartıları da hafif gelirse,

Kari'a /9 – Onun barınağı da Haviye olur.

Kari'a /10 – Onun ne olduğunu bilir misin?

Kari'a /11 – Haviye bir ateştir, kızgın mı kızgın!

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
101-Karia Süresi / 102-Tekasür Süresi /	Yaprak 10B													Cüz 30			Süre 102			Sayfa 600										
Bu Cüz Yapağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ الْقَارِعَةِ ۝ سُورَةُ التَّكْوِيْنِ ۝ ٦٠٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْقَارِعَةُ ۙ مَا الْقَارِعَةُ ۙ وَمَا أَذْرِيكَ ۙ مَا الْقَارِعَةُ ۙ يَوْمَ يَكُونُ

النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۙ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۙ

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۙ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۙ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ

مَوَازِينُهُ ۙ فَأُمَّهُ هَاوِيَةٌ ۙ وَمَا أَذْرِيكَ ۙ مَا هِيَ ۙ نَارٌ حَامِيَةٌ ۙ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْهَيْكُمُ التَّكْوِيْنِ ۙ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۙ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ ثُمَّ

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۙ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۙ ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

102-TEKASÜR SÜRESİ

Mekke'de nazil olmuş olup 8 âyettir. Süre adını ilk âyetinden almıştır. İnsanların geçici dünya menfaatlerine hücum etmelerinin mânâsızlığı, böyle yapmanın kendilerini yaratılışın esas ve yüksek gayelerinden atkoyacağı bildirilir.

Bismillâhırahmânırahîm

Tekasür /1 – Dünyalıklarla böbürlenmek, oyaladı sizleri.

Tekasür /2 – Tä boylayncaya kadar kabirleri!

Kur'an'ın kötilediği, mutlak çoklukla gururlanma değildir. Belki ilimde, taatte, güzel ahlakta çokla gururlanma mümkündür ve hayırların aşısı odur. Onun için et-Tekasür'deki eliflam istiğrak değil, ahd-i sabık içindir ki o da geçici dünya zevkleriyle çok öğünmedir.

Tekasür /3 – Hayır (geçici dünya zevklerine bağlanmak doğru değil, sakının bundan) Hayır, ileride bileceksiniz,

Tekasür /4 – Evet, evet! İleride bileceksiniz.

Tekasür /5 – Sakının bundan! Eğer kesin bir tarzda (ilmelyakin) bilseydiniz böyle yapmazdınız.

Tekasür /6 – Siz cehennemi göreceksiniz.

Tekasür /7 – Evet, evet onu mutlaka gözlerinizle göreceksiniz.

Tekasür /8 – Sonra o gün nimetlerden hesaba çekileceksiniz.

Zübeyr (r.a) Hz. Peygambere: "Bize hangi nimetler sorulacak: Bütün yiyeceğimiz iki kara şeyden (hurma ve sudan) ibaret. Kılıçlarımız ise her zaman boynumuzda (sürekli tehlike içindeyiz) diye sorunca O: "Haberimiz olsun ki ileride, nail olacağımız bir çok nimetler olacaktır" buyurdu.

103-ASR SÜRESİ

Mekke'de nâzil olan bu sûre 3 âyettir. Adını ilk âyetinden alır. Bu vezir sûre, İslâmî iki satırda özetlemektedir.

Allah Teâlâ birinci âyette "asr" a dikkat çekmekte, onun önemini hatırlatmaktadır. Asr sözlükte: dehr, süresiz zaman, gece ve gündüz, ikinci vakti, herhangi bir şeyin muayyen vakti, insan toplumu, yağmur gibi çok çeşitli mânalara gelebilir. Tefsirciler daha çok "ikinci vakti ve ikinci namazı, mutlak zaman, özellikle Hz. Muhammed (a.s.)'ın asrı, âhir zaman" mânaları üzerinde dururlar.

Bismillâhırahmânırahîm

Asr /1 – Yemin ederim zamana:

Asr /2 – İnsanlar hüsranda.

Asr /3 – Ancak şunlar müstesna:

İman edip makbul ve güzel işler yapanlar, Bir de birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler.

İmam Şafîi (r.a) şöyle demiştir: "Kur'an'da başka hiçbir sûre nazil olmasaydı şu pek kısa sûre bile, insanların dünya ve âhiret mutluluklarını te'mine yeterdi. Bu sûre Kur'an'ın bütün öğretilerini kucaklıyor." Onun içindir ki Ashabdan iki kişi birbirine kavuşunca, biri diğerine Asr sûresini okumadan, sonra da selam vermeden ayrılmazlardı.

104-HÜMEZE SÜRESİ

Mekke'de indirilmiş olup 9 âyettir. Adını ilk âyetinden almıştır. İnsanları ayıplayıp hakaret etmenin çirkinliğini ve onları bekleyen cehennem dehşetlerini tasvir eder.

Bismillâhırahmânırahîm

Hümeze /1 – Vay haline her hümeze ve lümeze'nin,

Yani insanları arkadaş çekiştiren, küçük düşüren, kaş göz hareketleriyle eğlenenlerin!

Hümeze /2 – Böylesi mal yağar ve onu sayar durur.

Bu âyetten anlaşılıyor ki, o kişinin alaycı tavrı, servet sahibi olmasından ileri gelmektedir. Mal yağma, bir de onu tek tek sayıp öğünme her ikisi de mala perestîş etme ve fakat bu malı kendisine nasib eden Allah'ın rızası için muhtaç insanlara ve diğer hizmet yerlerine harcamamayı iyice resmeder.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
103-Asr Süresi	/ 104-Hümeze Süresi			/ 105-Fil Süresi			Yaprak 10B			Cüz 30			Süre 105			Sayfa 601														
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ الْعَصْرِ ٦٠١ سُورَةُ الْهُمَزَةِ ١٠٤ سُورَةُ الْفِيلِ ١٠٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ٢ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ٣ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ٤ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ٥

سُورَةُ الْهُمَزَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ١ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ٢ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ٣

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ٤ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ٥ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ٦

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِئَةِ ٧ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ٨ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ٩

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ١ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ

فِي تَضَلُّيْلٍ ٢ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ٣ تَرْمِيهِمْ

بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ٥

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Hümeze /3 – Malının kendisini ebedî yaşatacağını sanır.

Hümeze /4 – Hayır! (Vazgeçsin bu hülyadan, malı kendisini kurtaramaz) Mutlaka o *Hutame*'ye fırlatılır.

Hümeze /5 – Bilir misin *Hutame* nedir?

Hümeze /6- Hümeze /7 – Allah'ın tutuşturulmuş bir ateşidir. Bir ateş ki ta kalplere kadar işleyip yakar.

Kalb diye çevirdiğimiz kelime âyette *füad* olup, maddî bedene kan ve hayat gönderen maddî kalb için değil de inanç, fikir, düşünce, hissiyat gibi düşüncelerin merkezi olan manevî latife hakkında kullanılır. Herhangi bir şeyin bütün kalbi kaplaması azabın şiddetini gösterir.

Hümeze /8- Hümeze /9 – Bu ateş mahzeninin kapıları üzerlerine kapatılmıştır.

Kendileri de uzun sütunlara bağlı bırakılmışlardır.

105-FİL SÜRESİ

Mekke'de nâzil olan bu sûre 5 âyettir. Süre, adını ilk âyetinden almaktadır. Allah'ın dine karşı çıkanların âkibetlerinin hüsrân olduğunu, Kâbe'yi yıkmaya gelen Ashab-ı fil'in hüsrânını misal vererek beyan buyurur.

Bismillâhırahmânırahîm

Fil /1 – Rabbinin Ashab-ı fil'e ettiklerini görmedin mi?

Fil /2 – Onların hile ve düzenlerini boşa çıkarmadı mı?

Fil /3 – Üzerlerine ebabil, sürü sürü kuşları salıverdi.

Fil /4 – Bunlar onlara pişkin tuğladan yapılmış taşlar atıyorlardı.

Fil /5 – Derken onları kurt yeniği ekin yaprağına çeviriverdi.

Bu olay kesin mücizelerdendir. Tabiatla izah edilemez. Nakil yönünden de kesindir. Zırâ Hz. Peygamber bu sureyi okuduğunda Mekke'de 40 yıl önce olmuş bu olayı gören çok kimse vardı. Buncaaleyhtarlıklarına rağmen onu tenkid etmeye yeltenen kimse çıkmadı.

106-KUREYŞ SÜRESİ

Mekke'de indirilmiş olup 4 âyettir. İlk âyetinde Kureyşten bahsettiği için bu isim verilmiştir. Bir önceki Fil süresindeki konu ile sıkı irtibatı olup onun devamı gibidir. Kâbe'ye sahip çıkıp onu korumaları sebebiyle Kureyş'in nail oldukları nimetleri bildirmektedir.

Mekkeliler yazın Şam, kışın Yemen tarafına ticaret kervanları düzenlerlerdi. Kâbe'ye hizmet ettikleri için diğer Araplar onlara saygı duyuyor, onların seferlerini güvenlik içinde yapmalarına yardımcı oluyorlardı. Fil hadisesinden sonra bu güven ve saygı daha da arttı. Bütün bunlar Hz. İbrâhim (a.s.)'in duası, Hz. Muhammed (a.s.)'in bereketi sayesinde olmuştur.

Bismillâhırrahmânırrahim

Kureyş /1 – Kureyş'in güven ve barış anlaşmalarından faydalanmalarını sağlamak için,

Kureyş /2 – Kış ve yaz seferlerinde faydalandıkları anlaşmaların kadrini bilmiş olmak için,
Kureyş /3 – Yalnız Bu Ev'in (Kâ'benin) Rabbinde ibadet etsinler.
Kureyş /4 – Kendilerini aşıktan kurtarıp doyan, korkudan emin kılan Rablerine kulluk etsinler.

107 – MÂ'ÂN SÜRESİ

Mekke'de nâzil olmuş olup 7 âyettir. Adını "yardımlaşma" mânasına gelen son âyetinden ve süreye genel olarak hâkim olan konudan almıştır. Dine ve yapılan işlerin âhirette karşılığının alınacağına iman etmenin esas olduğunu ve toplumda dayanışma ve yardımlaşmanın şart olduğunu vurgular.

Bismillâhırrahmânırrahim

Maun /1 – Baksana şu dini, mahşer ve hesabı yalan sayana!
Maun /2 – O, yetimi şiddetle itip kakar.
Maun /3 – Muhtacı doyumayı hiç teşvik etmez.
Maun /4 – Vay haline şöyle namaz kılanların:

Maun /5- Maun /7 – Ki onlar namazlarından gafildirler (Kıldıkları namazın değerini bilmez, namaza gereken ihtimamı göstermezler). İbadetlerini gösteriş için yaparlar, zekât ve diğer yardımlarını esirger, vermezler. [4,142; 4,38; 2,264; 8,47]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
106-Kureyş Süresi / 107-Maun Süresi / 108-Keşer Süresi										Yaprak 10B					Cüz 30			Süre 108			Sayfa 602									
Bu Cüz Yaprağa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04						

سُورَةُ الْقَوَافِرِ ٦٠٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلْفِ قُرَيْشٍ ۚ إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۚ فَلْيَعْبُدُوا

رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۗ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ۚ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ

وَلَا يَحْضُرْ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۚ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۗ الَّذِينَ هُمْ عَنْ

صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۗ الَّذِينَ هُمْ يُرَآؤُنَ ۗ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۗ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۚ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۚ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۚ

Önceki Sayfa

Önceki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Cüz Yaprak Sayfa

Sonraki Sayfa

Namazdan gafil olmak: Ona gereken önemi vermemek, vaktinin geçip geçmediğine pek alırmamak, namazın mânasından gafil, dolayısıyla kıldığını namazların kendisi üzerinde güzel tesirler bulunmaması anlamlarına gelir. Namazda farkında olmadan zihnin başka düşüncelere dalması insanın elinde değildir. Bununla beraber, insan dikkatini toplamaya gayret etmelidir. Bu süre âhirette hesap vermeye inanın başlıca iki alameti olarak namaza gereğince yerine getirme ve toplumsal yardımlaşmayı gerçekleştirme üzerinde yoğunlaşmaktadır.

108-KEŞER SÜRESİ

Mekke'de nâzil olan bu süre Kur'an-ı Kerim'in vahyin başlangıç döneminde indirilen sürelerindedir. Kur'an'ın en kısa süresi olup 3 âyettir. Yüce Allah'ın, Resulüne lütfettiği feyiz ve bereketi, beşeriyetin gönüllülerinde nail olduğu saltanatı beyan eder.

Bismillâhırrahmânırrahim

Keşer /1 – Biz gerçekten sana verdik keşer.

Keşer /2 – Sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kesiver.

Keşer /3 – Doğrusu, seni kötülüyendir ebter!

Keşer: Çok hayır demek olup risalet, Kur'an, şefaât makamı, ilim gibi hususları da kapsar. **Keşer;** ayrıca cennette Peygamberimize verilen bir havuz olup onun ümmeti oradan su içecektir.

Kâfirler; Efendimizin maddî, özellikle manevî neslinin kesileceğini, adının sanının unutulacağını bekleyerek böyle söylemişlerdi. Ama her nesilden yüz milyonlarca tâbii, başta Haremeyn-i Şerifeyndeki mescidler olarak bütün dünyadaki milyonlarca mescidi dolduran müslüman cemaat, bu sürenin ifade ettiği ilahî bereketin pek çarpıcı bir örneğidir.

109-KAFİRÜN SÜRESİ

Mekke'de nâzil olmuş olup 6 âyettir. Bu süre, adını ilk âyetinden almaktadır. Müslümanların Kâfirler karşısında kesin kararlı olarak tevhide sarılmalarını, bununla beraber kâfirleri dine kabul etmeye zorlamayıp kendi tercihlerine bırakmalarını bildirir.

Müşrik yerine kâfir kelimesi kullanılarak Hz. Peygamberin dinine inanmayan bütün gruplara hitab edilmektedir. Kâfir kavramı hakaret anlamı taşımaz. Kâfirler "Hz. Muhammedin Elçiliğini inkâr edenler ve getirdiği buyruklarından yüz çevirenler" demektir.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Kafirun /1 – De ki: Ey kâfirler!

Kafirun /2 – Ben sizin ibadet ettiklerinize ibadet etmem.

Kafirun /3 – Siz de benim ibadet ettiğime ibadet etmiyorsunuz.

Kafirun /4 – Ben sizin ibadet ettiklerinize asla ibadet edeceğim değilim.

Kafirun /5 – Siz de benim ibadet ettiğime ibadet etmezsiniz.

Kafirun /6 – O halde sizin dininiz size, benim dinim bana.

110-NASR SÜRESİ

Medine'de nâzil olan süre 3 âyettir. Zafer mânâsına gelen Nasr süresi, adını ilk âyetinden almaktadır. Hz. Peygamberin tebliğinin gayesine ulaştığını, dolayısıyla dünyadaki görevinin tamamlandığını yüce dostta (refik-i A'lâyâ) dönme zamanı geldiğini beyan buyurur.

Fetih yani zaferden maksat Mekkenin fethi olup hicri 8. yılın Ramazan ayında gerçekleşmiştir. 10. yılın Rebülevvel ayında da Efendimiz âhirete irtihal etmişlerdir. İbn Abbas (r.a) çocuk sayılacak yaşta olmasına rağmen, Hz. Ömer (r.a) onu istişare meclisine çağırır, ashabın büyükleri bunu tuhaf bulurlardı. Bir gün mecliste: "Nasr süresi hakkında ne dersiniz?" diye sordu. Çeşitli cevaplar verildi. Sonra İbn Abbas'a sordu: "Resûlullahın vazifesinin tamamlandığını ecelinin yaklaştığını bildiriyor" dedi. Hz. Ömer cevabını takdir edip: "Hâla bu gencin toplantımıza katılmasına itiraz eden var mı?" dedi.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
109-Kafirun Süresi / 110-Nasr Süresi / 111-Leheb Süresi										Yaprak 10B					Cüz 30					Süre 111					Sayfa 603									
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْمَسَدِ سُورَةُ النَّصْرِ سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ

أَفْوَاجًا فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ سَيَصْلَىٰ نَارًا

ذَاتَ لَهَبٍ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ

Önceki Sayfa Önceki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Cüz Yaprak Sayfa Sonraki Sayfa

Bismillâhırrahmânırrahîm

Nasr /1 – Allah'ın yardım ve zaferi geldiği zaman,

Nasr /2 – Ve insanların kafile kafile Allah'ın dinine girdiklerini gördüğün zaman,

Nasr /3 – Rabbine hamd ile tesbih et ve O'ndan af dile.

Çünkü O tevabdır, tövbeleri çok kabul eder.

Yüce Allah, Peygamberimizi günahahtan korumuştur. Onun istiğfar etmesi, insanlara istiğfar etmenin ne kadar gerekli olduğunu ders vermesi, ümmetin günahları için Allah'tan af dilemesi ve devamlı manevî terakkî halinde olması itibarıyla, son durumuna göre bir önceki makamını eksik bulması ve nadiren daha evlâ olanı terk etmesi yönlerinden olmuştur.

111-TEBBET (MESED) SÜRESİ

Ayrıca Mesed veya Leheb süresi olarak adlandırılan bu süre, Mekki dönemin başlangıcında nâzil olan sürelerdendir. Hak dine düşmanlık etmesi sebebiyle kin ve hasedinden yanan, böylece varacağı ebedi cehennemden girmeyen, dünyada alev giren ve "ateşlik" mânâsına gelen *Ebü Leheb* ile eşinin şahsında din düşmanlarının âkibetini bildirir.

Ebü Leheb'in âkibetini ve kâfir olarak öleceğini senelerce önce haber vermektedir. Ebü Leheb, Hastalığı sebebiyle katılmadığı Bedir savaşında Mekkelilerin yenilmesine o kadar üzüldü ki bir hafta sonra ibret olacak şekilde öldü.

Bismillâhırrahmânırrahîm

Tebbet /1 – Kurusun Ebü Leheb'in elleri. Zaten de kurudu!

Tebbet /2 – Ona ne malı, ne de yaptığı işler fayda verdi!

Tebbet /3 – O, alev alev yükselen ateşe girecek,

Tebbet /4- Tebbet /5 – Eşi de boynunda bükülmüş organ olarak,

o ateşe onun taşıyacak. Ebü Leheb'in, Ebü Süfyan'ın kızkardeşi olan eşi Ümmü Cemil de kocasından geri kalmayan bir düşmandı. Diken toplayıp Resulullahın yoluna saçardı. Âhiretteki âkibetini de kendisi istemiş olarak, kendini yakacak olan odunu taşıma işini devam ettirecektir.

112-İHLAS SÜRESİ

Mekke'de nâzil olmuş olup 4 âyettir. İlk vahyedilen sûrelerden olan bu sûre, adımı konusundan alır. Kur'an'ın hülâsası ve halis tevhidi ortaya koyması ile ihlâs adı verilmiştir. Bu sûre şirkin her çeşidini pek özlu bir şekilde reddetmektedir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

İhlas /1 – De ki: O, Allah'tır, gerçek İlah'tır ve Birdir.

İhlas /2 – Allah Samed'dir.

İhlas /3 – Ne doğurdu, ne de doğuruldu. [6,101; 19,88-90; 21, 26-27]

İhlas /4 – Ne de herhangi bir şey O'na denk oldu.

113-FELAK SÜRESİ

Mekke'de nâzil olmuş olup 5 âyettir. Adını ilk âyetinde geçip sabah mânâsına gelen *Felak* kelimesinden almıştır. İnsanların, kendilerine gelebilecek her türlü kötülükten Allah'a nasıl sığınıp, nasıl O'nun himayesine girebileceklerini öğretmektedir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Felak /1 – De ki: Sabahın Rabbine sığınırım:

Felak /2 – Yarattığı şeylerin şerrinden,

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
112-İhlas Süresi / 113-Felak Süresi / 114-Nas Süresi										Yaprak 10B					Cüz 30					Süre 114					Sayfa 604									
Bu Cüz Yaprğa git										01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	Hizb	01	02	03	04										

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ سُورَةُ الْفَلَقِ سُورَةُ النَّاسِ ٦٠٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝۱ اللّٰهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝۳ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ۝۴

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝۳

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّٰثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝۵

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ مَلِكِ النَّاسِ ۝۲ اِلٰهِ النَّاسِ ۝۳ مِنْ

شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝۴ الَّذِیْ یُوسَسُ فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۝۵

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝۶

Felak /3 – Karanlığı çıktığı zaman gecenin şerrinden,

Felak /4 – Düğümlere üfleyip büyü yapan büyüci kadınların şerrinden,

Felak /5 – Ve haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden.

114-NAS SÜRESİ

Mekke'de nâzil olmuş olup 6 âyettir. Adını, âyet sonlarında tekrarlanan ve insanlar mânâsına gelen *nas* kelimesinden almıştır. Bu, önceki Felak sûresinin devamı mahiyetinde olup, Yüce Rabbimizin himayesini celbeden duayı öğretmektedir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Nas /1 – De ki: İnsanların Rabbine,

Nas /2 – İnsanların yegane Hükümdarına,

Nas /3 – İnsanların İlahına sığınırım:

Nas /4 – O sinsi şeytanın şerrinden

Nas /5 – O ki insanların kalplerine vesvese verir,

Nas /6 – O şeytan, cinlerden de olur, insanlardan da olur. [6,112]

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Dua Bölümü	/																										sayfa 1			

هَذَا دُعَاءُ خَتَمِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ﴿﴾ ١ دُعَاءُ ﴿﴾

هَذَا دُعَاءُ خَتَمِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ

صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ ﴿﴾ وَبَلَغَ رَسُولُهُ الْكَرِيمُ ﴿﴾

وَنَحْنُ عَلَى مَا قَالَ رَبُّنَا وَخَالِقُنَا وَرِزْقَنَا هُوَ مَوْلَانَا

مِنَ الشَّاكِرِينَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿﴾ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿﴾ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ

عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَأَلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ ﴿﴾ اللَّهُمَّ رَبَّنَا

يَا رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿﴾ وَتُبْ

عَلَيْنَا يَا مَوْلَانَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿﴾ وَاهْدِنَا

إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ ﴿﴾ وَاعْفُ عَنَّا يَا كَرِيمُ ﴿﴾

وَاعْفُ عَنَّا يَا رَحِيمُ ﴿﴾ وَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ ﴿﴾

اللَّهُمَّ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا خَتَمِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ﴿﴾ اللَّهُمَّ ارْفَعْنَا

بِالْقُرْآنِ الْكَرِيمِ ﴿﴾ وَبَارِكْ لَنَا بِالآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

وَتَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿﴾ اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَا حِبِّ الشَّرِيعَةِ وَالْبُرْهَانِ ﴿﴾

Sonraki Sayfa

هَذَا دُعَاءُ خَتَمِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ﴿﴾ ۲ دُعَاءُ ﴿﴾

اللَّهُمَّ زَيِّبًا بَرِيئَةً الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَأَكْرَمَنَا بِكَرَامَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾
 وَشَرِّفْنَا بِشَرَفَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَاللِّسْنَا بِخِلْعَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾
 وَأَدْخَلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْقُرْآنِ ﴿﴾ اللَّهُمَّ عَافِنَا مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ
 الدُّنْيَا وَعَذَابٍ لِأَخْرَجَ بِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَارْحَمْ جَمِيعَ حُرْمَتِهِ
 مُحَمَّدٍ بِحَقِّ الْقُرْآنِ ﴿﴾ اللَّهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ لَنَا
 فِي الدُّنْيَا قَرِينًا ﴿﴾ وَفِي الْقَبْرِ مُوَسِّئًا ﴿﴾ وَفِي الْقِيَمَةِ
 شَفِيعًا ﴿﴾ وَعَلَى الصِّرَاطِ نُورًا ﴿﴾ وَمِنَ النَّارِ
 سِتْرًا وَحِجَابًا ﴿﴾ وَالْإِلَى الْجَنَّةِ رَافِقًا ﴿﴾ وَالْإِلَى الْخَيْرَاتِ
 كُلِّهَا دَلِيلًا وَإِمَامًا ﴿﴾ بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ
 وَإِحْسَانِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَكْرَمَ لَأَكْرَمِينَ وَيَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ ﴿﴾ اللَّهُمَّ اهْدِنَا بِهَدَايَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَعَافِنَا
 بِعِنَايَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَنَجِّنَا مِنَ النَّيْرَانِ بِكَرَامَةِ
 الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ بِشَفَاعَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَارْفَعْ
 دَرَجَاتِنَا بِفَضِيلَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا
 بِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْجُودِ وَالْإِحْسَانِ ﴿﴾

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Dua Bölümü	/																										sayfa 3			

هَذَا دُعَاءُ خَتَمِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ﴿٣﴾ دُعَاءُ

اللَّهُمَّ يَا رَبَّنَا طَهِّرْ قُلُوبَنَا ﴿١﴾ وَاسْتُرْ عُيُوبَنَا ﴿٢﴾ وَاشْفِ
 مَرْضَانَا ﴿٣﴾ وَاقْضِ دُيُونَنَا ﴿٤﴾ وَبَيِّضْ وُجُوهَنَا
 وَارْحَمْ آبَائَنَا ﴿٥﴾ وَأَجْدَادَنَا ﴿٦﴾ وَاعْفِرْ أُمَّهَاتِنَا
 وَأَصْلِحْ دِينَنَا وَدُنْيَانَا ﴿٧﴾ وَشَتِّتْ شَمْلَ أَعْدَائِنَا
 وَاحْفَظْ أَهْلَنَا وَأَمْوَالَنَا وَبِلَادَنَا مِنْ جَمِيعِ الْأَفَاتِ
 وَالْأَمْرَاضِ وَالْبَلَايَا ﴿٨﴾ وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا ﴿٩﴾ وَانصُرْنَا
 عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠﴾ بِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ﴿١١﴾
 اللَّهُمَّ بَلِّغْ ثَوَابَ مَا قَرَأْنَاهُ ﴿١٢﴾ وَنُورَ مَا تَلَوْنَاهُ بِبَرَكَاتِهِ
 إِلَى رُوحِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ﴿١٣﴾
 وَإِلَى أَرْوَاحِ جَمِيعِ إِخْوَانِهِ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ ﴿١٤﴾
 صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٥﴾
 وَإِلَى أَرْوَاحِ إِلِهِ وَأَوْلَادِهِ ﴿١٦﴾ وَإِلَى أَرْوَاحِ إِلِهِ أَرْوَاحِهِ ﴿١٧﴾
 وَإِلَى أَرْوَاحِ أَصْحَابِهِ وَاتَّبَاعِهِ ﴿١٨﴾ وَإِلَى أَرْوَاحِ ذُرِّيَّاتِهِ ﴿١٩﴾
 رِضْوَانُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ﴿٢٠﴾
 وَإِلَى أَرْوَاحِ آبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا وَإِخْوَانِنَا وَ

هَذَا دُعَاءُ خَتَمِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ؕ دُعَاءُ

أَخَوَاتِنَا وَأَوْلَادِنَا وَأَقْرَبَاءِنَا وَأَحِبَّائِنَا وَأَصْدِقَائِنَا

وَأِلَى أَرْوَاحِ أَسَاتِيدِنَا ۞ وَإِلَى أَرْوَاحِ مَشَائِخِنَا

وَأِلَى أَرْوَاحِ صَاحِبِ الْخَيْرَاتِ وَالْحَسَنَاتِ ۞

وَأِلَى أَرْوَاحِ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۞ وَالْمُسْلِمِينَ

وَالْمُسْلِمَاتِ ۞ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ ۞

يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ ۞ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ ۞ وَيَا مُجِيبَ

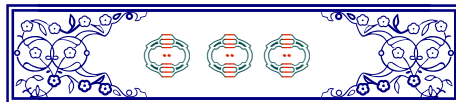
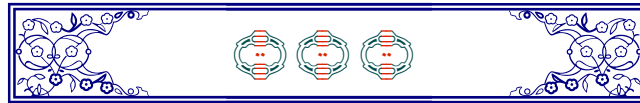
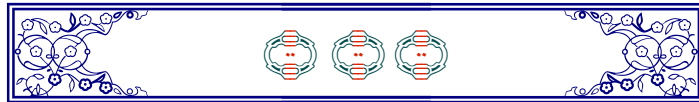
الدَّعَوَاتِ ۞ اسْتَجِبْ دُعَاءَ نَابِرِ حَمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ ۞ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّ يَصِفُوونَ ۞

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۞

وَلِحَمْدِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

الْفَاتِحَةَ

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Sunum	/																													Sayfa sunum 1

Sunum

SUNUŞ

Bütün başarıların ve güzelliklerin, kendi ihsanı sayesinde tamamlandığı Allah'a hamd, başta Hz. Muhammed aleyhissalatu vesselam olmak üzere seçtiği kullarına selam ve ihtiram sunarak başlarım.

Kur'an-ı Kerim, alemlerin Rabbi sıfatı ile Allah'ın sözüdür. Görünen alemde görünmeyen alemin dili, gaybın lisanıdır. Büyük kainat kitabının beşer ifadesine ezeli tercümesidir. Uhrevi alemlerin mukaddes haritasıdır. Ezeli ebede, yeri göğe, ferşi Arş'a bağlayan nurani kopmaz zincirdir. Allah'ın insanı kurtarmak için yücelerden sarkıttığı sağlam ipidir.

Kur'an'ı kaynağı ilahi vahiydir. Hedefi insanlığın dünya ve ahirette mutluluklarını sağlamaktır. İçi halis hidayet doludur. İnsanlığa hem bir fikir ve hikmet kitabı hem bir ahlak ve ibadet kitabı hem bir hüküm ve buyruk kitabı he bütün manevi ihtiyaçlarına merci olarak çok kitapların özünü ihtiva eden adeta mukaddes bir kütüphane hükmündedir. Kur'an'dır bu! Bu kitapır ki sanki bütün kitaplar onu açıklamak için yazılmıştır.

Kur'an'dır bu! Zamanın geçmesi onu aşındırmaz. Alimler ona doymaz. Çok okunması usanç vermez. Ayet ve işaretlerinin iyici düşünülmesi için her şeyi yerli yerinde yapan, her şeyden haberdar olan o Hakım-u Habir'den gelmiştir. Bu noktada, Tokyo Rasathane Müdürlüğü yapmış bir zatın yirmi yıl kadar önce söylediği ve bir TV programında seyrettiğim bir tesbitini hatırlıyorum. Kur'an'ı kısa bir süre inceledikten ve keşiflerinde rastlanabilecek orijinal bir tesbitte, şöyle demişti: "Anladım ki bu Kur'an, kainata çok yukarıdan bakan ve her tarafını aynı anda gören bir varlığın sözüdür." Söyleyen değil, söyleyen önemli. Evet Kur'an'dır bu! Varlığın ta kalbinden gelen sestir. İşte onun içindir ki "En mühim haber'dir.

Hayat bu varlığın süzölmüş bir hülasasıdır, özüdür. Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimizin, hem on beş asır önce yaşadığı fiili ve dünyevi hayatı, hem de on günden bu güne devam edip dünyanın her tarafına yayılmış, her ırktan, her dilden insanları celbeden manevi hayatı, hayattan ve kainatın aklıdır. Bu nur dünyadan çıkarsa, yer küremiz aklını kaybedecek, belki de şuuruz kalmış olan başını bir gezegene çarpacak, bir kıyametli koparacak, müthiş sekerati ile vefat edecek, böylece bu imtihan diyarı büsbütün kapanacaktır.

Kur'an, İslamiyet manevi aleminin temelidir, mimarı planıdır. Projesidir. Onda Kur'an'ın dünya ufkunda doğduğu dönemden önce geçmiş ümmetlerin kıssaları, Asr-ı Saadet'ten sonra gelecek asırların haberleri vardır. Onun orijinal, bedi manaları tükenmez, kıyamete kadar gelecek her seviyeden okuyucularına yeni manalar ilham eder.

Unutmamak gerekir ki Kur'an ezeli ve ebedi bir kelim-i ilahi olmakla beraber, Allah'ın tarihe bir müdahalesidir, tarihi bir gerçeklik olarak gelen bir bildiridir, bir beyandır. Beşeri dildeki ifadeleri istiare ederek, emaneten kullanarak ezeli olan kelim-i nefsi, kelim-i lafiye, yine beşer ifadesine bürünmüştür. Onun içindir ki, lahuti olması, "bu dünyadan" olmasına mani değildir.

Bu noktada, Kur'an bilgisinin çok önemli saydığım, temel bir prensibine varmış bulunuyoruz. Geniş kitlemizin Kur'an'a duyduğu saygı pek değerli olmakla birlikte akli muvazene ile dengelenmeye muhtaçtır. Büyük bir çoğunluk Kur'an-ı Kerim'i, benzeri olmayan lahuti bir kelim bilir. Fakat manasını anlama diye bir gayreti olmayıp, böyle bir eğitim almadığından, insan toplulukları ile bu alemle pek ilgisi olmayan fakat insanı buradan alıp başka aleme götüren lahuti bir musiki sanır. O derecede ki onun mealini okuyup da insanlar arasında konuşmalara benzer ifadeler ihtiva ettiğini görünce tereddüde kapılır. "Kur'an denilen gerçeğin böyle anlamı olur muymuş?" diye düşünür. Sanki "Kur'an-ı Kerim hep altın yaldızlı hatla yazılıp, müzeyyen Mushaf-ı şerif kaplarında duvarda asılı durup teberük edilen gizemli bir sanat eseri, lahuti bir musiki parçası olarak kalsaydı daha iyi olmaz mıydı?" diye düşünür.

Oysa Kur'an'ı iyi tanımak lazımdır. Birçok ayete göre, Kur'an aklın ve incelemenin konusu olmak üzere gönderilmiştir. Allah Kur'an'ın anlaşılmasını istemektedir. Hatta Rahman suresinin ilk ayetlerinin bildirdiği üzere O Rahman, sırf Kur'an'ı anlasın diye insana beyan öğretmiştir. Evet, beyan yani anlama ve konuşma hassası bunun için verildiğine göre, insanın yapması gerek de, Kur'an'ı anlayıp hidayetini düşünce ve davranışlarına taze kan gibi taşımak olmalıdır.

Şu halde Kur'an insana Rabbin irşadlarını, talimatlarını iletme için gelmişse, elbette insanların kullandığı kelimeleri ve ifade şekillerini kullanacaktır. Aksi halde Kur'an bir şeyler bildirmek için değil, bildirmemek için gelmiş olurdu. İşte bu gerçeği bilmek, meal okuma işinin temelini teşkil eder.

Allah Teala "Aklınızı kullanıp anlayasınız diye Biz onu Arapça bur Kur'an olarak indirdik." (Yusuf Suresi, 2) buyurur. Bu ayetten açıkça anlaşıldığı üzere Kur'an'ın manası gibi lafzı da vahiy eseridir. Zira Arapça olma, manasının değil, lafzının bir özelliğidir. Ayetin aslındaki ilk cümle bunu bildirirken ikinci cümlesi de Arapça kılınmasından maksadın, Kur'an'ın manasının anlaşılmasını sağladığını bildirmektedir. Böylece Arapça aslı anlamaları mümkün olmayanlar için "Kesinlikle onu insanlara açıklayıp anlatacağız ve gizlemeyeceğiz." (Al-i İmran Suresi, 187) gereğince, insanların kendi dilleri ile, mümkün olduğu kadar açıklanmasının da kesin bir ihtiyaç olduğunu bildirir. Fakat hemen söyleyelim ki tercümelerinin Kur'an olmasına imkan ve ihtimal yoktur. Çünkü bu ayet Kur'an'ın Arapça olarak indirildiğini açıkça bildirmektedir. Bunun içindir ki alimlerimiz "Türçe Kur'an", "Farsça Kur'an", "İngilizce Kur'an" demenin, bu ayeti inkar etme manasına geleceğini söyleyerek Müslümanları uyarmışlardır.

[Sonraki Sayfa](#)

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Sunum	/																										Sayfa sunum 2			

Biz insanların kullandığı kelimeler, manaların muvakkat birer giysisidir. Manalar ile kelimeler arasındaki ilişki, bir vücudun elbisesi ile ilişkisi gibidir. bundan dolayı birbirinden ayrılmaları, hatta bazen o vücuda daha güzel bir elbise hazırlanması da mümkündür. Ancak Kur'an'ın lafızları, elbise değil, vücudun canlı olan derisi durumundadır. Vücut, elbisesinin yerini tutan bir şeyle ihtiyacı kapatabilir, ama derisini yaşaması mümkün değildir. Merhum müfessir Elmalılı M.H. Yazır'ın dediği gibi, Kur'an varlık bahçesinde açmış hakiki ve benzersiz bir gül farz edilirse, en güzel tercümesi, usta bir elle yapılmış bir resmine benzetilebilir. Ki bu resimde aslının ne maddesi, ne kuvveti, ne esnekliği, ne gelişmesi, hülâsa ne gülyâğı, ne kokusu hiçbir şeyi bulunmaz. Biz de işte o gülü tutup koklayamayanlara gücümüz yettiği kadar, resmi ile olsun, tanıtmaya çalışacağız.

Kur'an'ın çeşitli özelliklerini toplayan klasik tarifi şöyledir: "Hz. Muhammed (a.s.)'a vahiy yolu ile indirilmiş, tevatürle nakledilmiş, Mushaflarda yazılmış, tilavetiyle ibadet edilen, i'caz vasfı olan kelimeler ilahidir." Kur'an'ın kadim olan aslı, Levh-i Mahfuz'dadır. Buradan dünya semasında Beytu'l-izze denilen bir makama toptan indirilmiş, sonra buradan zaman zaman bazı vesilelerle bölüm bölüm olarak Hz. Cebrail vasıtasıyla yirmi üç yıllık bir zamana yayılarak Peygamber Efendimize vahyedilmiştir. Kur'an'ın başı ve sonu bir veya birkaç cümleden oluşan en küçük birimine ayet, ayetlerin bir araya gelerek teşkil ettiği büyük birimine ise sure denir. Ayet ve surelerin uzunluğu birbirinden farklı olup bunlar tamamen Allah tarafından belirlenmiştir. Kur'an'da 114 sure, 6236 ayet vardır.

Kur'an toptan indirilmeyip ihtiyaçlara göre, Hz. Peygamberin 23 senelik risalet dönemine yayılacak şekilde indirilmiştir.

Bu da ;

- 1-Ümmeti irşad,
- 2-Kur'an'ın ezberlenmesini kolaylaştırmak,
- 3-Buyruklarının hazmedilip anlaşılmasını temin,
- 4-Her seferinde teahhüd edip muarızlarına benzerini yapma konusunda meydan okunmasıyla i'caz vasfını defalarca tescil etme gibi çok önemli gayelerini gerçekleştirmek amacıyla yöneliktir.

Kur'an, İslam dininin asıl kaynağıdır. Onun metni bir harfi bile değişmeksizin, bir mucize eseri olarak korunmuştur. Asıl metin böylece korunurken, dinin bu asıl kaynağını müslümanlara tanıtmak için, İslam tarihinin başlarından itibaren tefsir ve meal çalışmalarına başlanmıştır. Özellikle hicri 345 (m. 956) yılında Samanoğullarından Mansur İbn Nuh döneminde bir alimler topluluğunun Farsça meal hazırladıkları ve hicri 5. (m.11.) asırdan itibaren Türkçe meallerin yazıldığı bilinmektedir. Kur'an'ın harfi, yani kelimesi kelimesine tercümesi mümkün olmadığından çevirilerine meal denilmiştir. Meal, kelimenin, tam tamına değil de sonuç itibarıyla ifade ettiği anlam demektir. Yine hatırlatalım ki bu mealler Kur'an hükmünü taşıyamaz, onun yerine konulamaz, mesela namazda okunamaz, içtihad için hüküm istinbatında kullanılamaz.

Memleketimizde özellikle Cumhuriyetten sonra meallerin sayısı artmıştır. Bunları söyledikten sonra meallerin sayısı artmıştır. Bunları söyledikten sonra bu mealimizin özelliğine geçmek istiyoruz. Birçok kişiye göre bu mealimiz de benzeri eserlerden biridir. Onlar kendi açılarından haklı sayılırlar. Fakat kendi yönünden bazı farkların olduğunu söyleyebilirim. Bunların en önemlisi şudur: Mealin Kur'an'ın yerini tutamayacağını yukarıda belirttik. Mealın, yazıldığı dili konuşan insanlar için hazırlandığı da bir gerçektir. Şu halde, mesela Türkçe bir mealin işlevi, Türkçe bilenlerin en kolay, en çabuk ve en net bir şekilde manaya ulaşmalarını sağlamaktır. Eğer asıl metinde bir ifade tarzı, bir kelime veya bir üslup özelliği bulunuyor ve fakat onun dengi Türkçe'de Türkçe anlatımı netleştirmeyi tercih etmelidir. Mesela: "Ben namaz kılmakla emrolundum." Yerine "Namaz kılmam emredildi"; "Biz onu uslu bir oğul ile müjdeledik", yahut: "Biz onun için akıllı bir oğul müjdeledik", "Allah gökleri ve yeri hak ile yarattı" müphemliği yerine"

"Allah gökleri ve yeri hak ve hikmetle, ciddi bir gaye ile yarattı", "Allah üçün üçüncüsüdür diyenler kafir olmuşlardır" yerine "Allah üç asıldan biridir diyenler kafir olmuşlardır", "Kadir gecesinin ne olduğunu sana hangi şey bildirdi?" yerine: "Kadir gecesinin ne olduğunu sen nereden bileceksin ki?" demek tercih edilmelidir. Yine bu düşünce ile, meallerimizin çoğunda rastlanan çok sayıda parantezlere pek yer vermedik. Asla bağlı kalacağım diye Türkçe anlatımın muğlak bırakılmasının veya Türkçenin imkanlarının değerlendirilmemesinin, meallerden istifadeyi azalttığını zannediyorum.

Mealimizin ikinci ve bildiğimiz kadarıyla başta hiçbir mealde bulunmayan özelliği, Kur'an'ın yine Kur'an'la tefsirini ihtiva etmesidir. Tefsir usulünde bildirildiği üzere Kur'an'ı tefsir etmek isteyen insanın yapacağı ilk iş, ayeti açıklamaya yardım eden diğer ayetleri bulmaktır. Zira "Kur'an'ın bir kısmı diğer kısmını açıklar" diye hükme bağlanmış, bir prensip oluşmuştur. İşte bunlara işaret etmek üzere ayet mealini takip eden ayetlere başvurmakla tefsirin başka gelen malzemesini elde etmiş olacaktır. İlk rakam süre numarasını, göstermektedir. Rakamın hangi süreye ait olduğu sie kitabımızın sonundaki fihristten bulunabilir.

Ayet açıklayan hadis-i şeriflere, mahdut çerçevemiz dahilinde yer verdik. Her ayet mealimizin peşinden gelen, yer yer yapılmış açıklamalarla, özellikle çağdaş okuyucunun bilgi edinmek istediği hususlara ağırlık vermeye çalıştık. Kitabı hazırlarken çeşitli tefsirlere, bazı meallere, hadis kitaplarına ve sair eserlere başvurmakla beraber, o kitapların isim, müellif, cilt ve sayfa numaralarına genellikle işaret etmedik. Müsveddemizde bunlar bulunmaktadır. Dercetmekten vazgeçmemizin sebebi şudur: Mealde zaten genel kabule mazhar olan bilgilere yer verdik. Sorumluluğunu kabul ettiğim bilgiye yer vermedim. Kaynağı belirtme halinde okuyucuların zihinlerinin dağılacağını düşündüm. "Niçin falandan naklediliyor? Oysa falan ve filana de yer verilmeliydi. " gibi düşüncelere sebebiyet vermek istemedim. Diğer taraftan, Kur'an'ın her sayfasının meal ve açıklamasını bir sayfaya sığdırma mecburiyetinden ileri gelen bir hacim sorunun da olduğunu unutmamak gerekir. Bununla beraber şunu söyleyeyim ki: Taberi, Zemahşeri, Razi, Beyzavi, Nesefi, İbn Kesir, Ebu's-suud, Alusi, Tefsiru'l-Menar (M. Abdüh ve M. Reşid Rıza), Elmalılı M. Hamdi Yazır, Mevdudi, S.Kutub, Tabatabai gibi müfessirler, Kur'an Yolu tefsiri (Diyaret İşleri Başkanlığı) ile Ö. R. Doğrul, H. B. Çantay, M. Hamdullah (Fransızca meali), A. Fikri Yavuz, Süleyman Ateş, Celal Yıldırım, M. Esed ve İSAV tarafından hazırlanmış mealler, yararlandığımız eserler arasındadır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Sunum	/																													Sayfa sunum 3

Nadiren Kur'an'ın aslındaki müraat-ı Fasıla (yani falılları, ayet sonlarını gözetme) babından ahenkli çeviri yapmayı tercih ettik. Zira Kur'an, incelenen yazılı bir kitap olmasının yanında, aynı zamanda okunan, hitab eden, hitabı ve beyanı ile etkili olan bir eserdir. İmkan ölçüsünde okuyucuya onun bu özelliğini hissettirmeye çalışmak uygun olur.

Bu mealin üçüncü özelliği ayetler arasında zimmen bulunan irtibatları belirtmeye çalışarak Kur'an üslubuna yabancı olanların vehmettikleri irtibasızlık iddiasına mahal vermemesidir Kur'an üslubuna yabancı olanların vehmettikleri irtibasızlık iddiasına mahal vermemesidir Kur'an üslubunun veziciliği sebebiyle, Arapçadaki üslup özelliklerine vakıf olan dikkatli muhatapların anladığı bu münasebetler, Türkçe'de ve başka bazı dillerdeki sathı tercümelerde bulunmadığından, biz bunları göstermeye gayret ettik. Bunları yaparken tefsir kitaplarına dayandık. Aslında Arapçada bazen bur harfle ifade edilen atf, te'kid, sebebiyet gibi unsurlarla gösterilen su irtibatlar, sathı bir tercümede gizli kalmakta ve okuyucu arada kopukluk ve mana boşluğu olduğunu zannetmektedir. Mesela Neml suresinin 5. Ayetinde ahrete inanmayanları bekleyen çetin azap, 6. Ayetinde Hz. Peygambere Kur'an'ın gönderilmesi, 7. Ayetinde ise Hz. Musa'nın çölde uzaktan gördüğü ışığa doğru gitmesi ve ona risalet verilmesi bildirilmektedir. İlk anda irtibasız görülen bu unsurlar arasında, aslında siyakta mevcut olan irtibat, bazı tefsir kitaplarında şöylece gösterilir: 5- "Onlara çetin bir azap vardır (...)" 6- "Fakat sana gelince ey resulüm, hiç şüphe yok ki Kur'an sana (...)" Allah tarafından verilmektedir." 7- "Nitekim resullerden olan Müsa da çölde geceleyin (...)" Şayet 6. Ayet başında "Fakat," 7. Ayet başında "Nitekim" bağlaçlarıyla bi irtibat gösterilmediği takdirde okuyucu mana boşluğu olduğu zannına kapılacaktır.

Mealde zaman zaman, mevcut Tevrat ve İncil metinleriyle olan paralelliklere sırf bir karşılaştırma gayesiyle değindik. Maide, 48 ayetinde: "Sana da, dana önceki kitapları hem tasdik etmek hem e onları denetleyici olmak üzere bu kitabı, gerçeğin ta kendisi olarak indirdik." Buyrulur. Bu konuda daha birçok ayet-i kerime vardır. Böylece bu ayet, bütün Müslümanlara olmasa da en azından bir kısmına, Kur'an'ın tasdik ettiği veya hakemlik ederek düzelttiği yerleri ortaya koyma görevi vermektedir. Böyle bir çalışma sayesinde, Kur'an'ın tasdik ettiği ortak esaslar ile diğer taraftan denetleyici olarak onlardaki değişiklikleri düzeltme veya nihai hükmü koyması gibi durumlara vakıf olabiliriz. Okuyucumuz, bir çok yerde aynı hadisenin Kur'an'daki anlatımı ile öbür kitaplardaki anlatımların ihtiva ettiği farkları öğrenecek ve Kur'an'ın, daha önceki kitaplardan alıntı yaptığı iddiasının çürüklüğünün belgeleri bulacaktır. (Pek çok misal arasında şu ayetlere koyduğumuz notlara bakılabilir: 18,60; 19,15. 20; 20, 12. 85; 27, 18;40,28).

Kur'an bir çok ayette Tevrat, İncil ve Zebur'a atıfta bulunur. Bu kitapları inceleyenler, bu konularda, mezkur kitapların ihtiva ettiği bilgilere vakıf olamazlar. Özellikle bu konuları ele alan gayr-i müslimlerle konuşamaz, onların iddialarını cevaplayamaz ve susmak zorunda kalırlar ki bir müslümanın bu duruma düşmesi elbette doğru değildir. Biz, önceki kitaplarla Kur'an'ı tefsir etmiyoruz, onlardan alıntı da yapmıyoruz. Yaptığımız iş, sadece aynı konu hakkında onlarda bulunan yerleri rakamla işaret etmekten ibarettir. Bu, bilimsel bir ihtiyaç olduğundandır ki Muhammed Reşid Rıza (Tefsiru'l-Menar), İbn Aşur, Elmalılı M. Hamdi Yazır, Seyyid Kutub, Mevdudi (Tefhimu'l-Kur'an), Muhammed Hamidullah, Kur'an Yolu (Diyanet İşleri Başkanlığı) gibi birçok müfessir o kitaplara atıflarda bulunarak karşılaştırmalar yapmışlardır. Mealimizin ilk baskılarında bu konuya çok kısa bir şekilde değinmiştim. Bazıları meseleyi iyi anlayamadığından bu açıklamayı ilave etmekte fayda gördüm.

Kitabımızın birinci basımının üzerinden on bir yıl geçti. Baskı adedi yaklaşık altı yüz bine ulaştı. Okuyarlardan çeşitli değerlendirmeler geldi.

Eski ve Yeni Ahid kitaplarına yaptığım atıfları, birçok okuyucu olumlu bulduklarını ifade etti. O kitaplarla Kur'an'ı Kerim'in anlatımlarını karşılaştırma imkanı bulduklarını, Kur'an'ın, hadiselerin gerçek durumunu ortaya koyduğunu bizzat tespit ettiklerini, diğer din mensuplarıyla konuştuklarından daha donanımlı hale geldiklerini, böylece onlarla konuşma vesileleri elde ettiklerini belirttiler. Bazıları, Antalya gibi turistlerin çok olduğu yerlerde, bu anlatımların özellikle ilgi çektiğini söyleyip mealimizin İngilizceye tercüme edilmesini teklif ettiler.

Batı ile münasebetlerin arttığı bir süreç içinde, bu atıflar sayesinde ulaşılan bilgilerin hristiyanlarla konuşan Müslümanlara özgüven verdiğini belirttiler. Sadece iki arkadaş faydalı bulunmadıklarını ifade etmekle beraber mahzur gördüklerine dair hiçbir şey söylemediler. (Bu iki hocca Prof. Dr. Lütfullah Becici ile Prof Dr. Zeki Duman'dır. Konuyu, fitne sebebi yapanlar ortaya çıktıktan sonra bu arkadaşlar "Faydasız olduğunu söylememiş miydik?" deselerdi elbette haklı olurlardı. Fakat her ikisi de, bilakis hadiseyi büyütme isteyenlerin tutumlarını yadırgamadıklarını, bunun bilimsel anlayışta yerinin olmadığını yazılı olarak bildirdiler. Bu faziletlerinden dolayı onları ayrıca tebrik ediyorum).

Bir TV programında bu atıflardan dolayı akla hayale gelmedik iddialar ve iftiralar ortaya atıldı. Bir gazete bunu "Kur'an İncilleştiriliyor!" diye manşetine taşıdı. Bur bardak suda fırtına koparmak isteyen birkaç kişi oldu. Bunu mükabil bir çok din alimi o kitaplara atıfta bulunmanın bilimsel bir uygulamaya olduğunu medyada açıklayıp bunun, asırlardan beri çok sayıda müfessir tarafından yapıldığını ifade ettiler.

Tefsir ve meal çalışmamı, birinci basımından beri sürekli olarak gözden geçirip rötuşlarda bulunmaktayım. Bunu yaparken, birçok arkadaşımın katkılarından istifade ettim. Onların hepsine, özellikle mealimizi başından sonuna kadar dikkatle okuyarak önemli katkılarda bulunan Yrd. Doç. Dr. Halit Zevalisiz, Prof. Dr. Faruk Beşer, Prof. Dr. Davut Aydıız ve Prof. Dr. Muhamed Çelik kardeşlerime teşekkür ederim.

Mealimiz 1998 yılında Zaman gazetesi tarafından yayınlanıp okuyucularına hediye olarak dağıtılmıştı. Geçen süre içinde takdirlerini ifade eden çok sayıda okuyucu arasında, on beş kadar ihtisas ehlinin bulunması şükrümüze vesile olmuştur. Mutlali olduğum sadece bir tek tenkit oldu ki o da esasa yönelik olmayıp, eserimiz vesilesiyle, yazarın genel olarak meal çalışmalarına yönettiği eleştirilerini ihtiva ediyordu. Kolay anlaşılabilir, munis ifadeler kullanmamızı, avama yönelik bir meal olarak değerlendiren bu eleştiriyi nazar-ı itibara almaya değer bulmadım. İlmi olmak için, karmaşık olmayı şart gören anlayışa katılmadığımı ifade etmekten çekinmiyorum. Meal geniş kitle için hazırlanmış olduğuna göre, doğru bilgileri kolay anlaşılacak tarzda vermek tercih edilmelidir.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Sunum	/																										Sayfa sunum	4		

Önsözü bitirmeden önce mutlaka yerine getirmen gereken bir vecibe kalıyor. O da beni 1978 yılından beri bir meal hazırlamaya tekrar tekrar teşvik etmiş olan Fethullah Gülen Hoca Efendi'ye şükranlarımı sunmak olacaktır. Onun teşviklerine başka temenniler de su çalışmayı hazırladım. Fakat muhterem Hoca Efendinin şartları müsait olmadığından inceleme fırsatı bulamadım. Bu sebeple maalesef onun görüşlerinden yararlanamadım.

Cenab-ı Allah'tan bu çalışmayı makbul ve bana ahiret azığı kılmasını diler, bu eseri hazırlamaya muvaffak ettiğinden dolayı O'na sonsuz hamd-ü sena ile, eseri okuyup yararlanan değerli okurların dualarını riva eder; feyiz ve bereket bulmalarını, iki cihanda aziz olmalarını Cenab-ı Allah'tan niyaz ederim.

Suat Yıldırım

KURANLA SÜNNET AYRILMAZ BİR BÜTÜNDÜR

Kur'an-ı Kerim'i anlama konusunda, İslâm tarihi boyunca farklı yaklaşımlar olmuştur. Asırlar boyunca meydana gelmiş olan çeşitli tefsir tarzları, bunun neticesidir.

Tefsir ilminin yapacağı ilk iş, Kur'an'ın açıklanmasında, Hz. Peygamber aleyhisselamin işlevini gözönünde bulundurmadır. Allah Tealâ gönderdiği Kitabın tefsirini birinci derecede Resulüne havale etmiştir. Ezcümle şöyle buyurmuştur:
"Biz sana zikri indirdik. Tâ ki kendileri için indirilen Kur'an'ı insanlara açıklayasın ve tâ ki onlar da iyice fikirlerini kullansınlar" (Nahl, 44). İndirilen zikir, vahy-i gayr-i metlûv olarak sünnettir. Kur'an'ı tefsir edip açıklamak üzere Peygamberimize bildirilmiştir. Bu âyetle bu manayı ifade eden birçok âyete dayanarak müslümanlar, Kur'an tefsirinde Hz. Peygamber'in açıklamalarına birinci derecede yer verme konusunda ittifak etmişlerdir.

Allah Tealâ kitabını, insanların elleriyle tutacakları kağıtlar şeklinde değil, aramızdan seçtiği Resulünün kalbine vahiy yolu ile indirdi. O da kitabın metnini tebliğ etmekle yetinmedi, sözleriyle ve davranışlarıyla onu açıkladı ve uyguladı.

Demek ki Hz. Peygamberin Kur'an'la ilgili başlıca üç görevi vardı:

- 1- Tebliğ
- 2- Tebyin (açıklama)
- 3- Tatbik.

O'nun bütünü hayatı bu işlerle doludur. Vahiy metninin ulaştırılması, izhar edilmesi işi için Kur'an, belağ ve tebliğ kelimelerini kullanmıştır. Mesela;

"Ey Resul, Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer yapmazsan, sana verdiği risaleti (mesajı) tebliğ etmemiş olursun" (Mâide, 67). Kur'an mesajı ulaştırmak hakkında tebliğ kelimesini defalarca kullanırken, demin zikrettiğim Nahl, 44 âyetinde tebyin kelimesinin tebliğ, ulaştırma, açığa vurma manasında kullanıldığını iddia etmenin hiçbir değeri olamaz.

Diğer taraftan bir âyette de şöyle buyurulmuştur:

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Resule ve sizden olan ulû'l-emre de itaat edin. Eğer herhangi bir hususta tartışıp ihtilaf ederseniz onu Allah'a ve Resulüne irca edin" (Nisa, 59).

Allah'a irca etmek O'nun kitabına götürmek, Resulüne irca etmek ise hayatta iken kendisine, vefatından sonra da O'nun hadislerine irca ederek, hadisleri hakem kılarak konuyu vuzuha kavuşturmak manasına gelir.

Sahabe neslinin sonlarında, dinin tek kaynağının Kur'an olduğunu iddia eden tek tük insan ortaya çıkmış, sahabiler bunlara karşı çok net bir tavır takınmışlardır. Bunlardan bildiğimiz iki hadiseyi nakledelim:

İmran İbn Husayn'ın (r.a) (öl. 52/672) bulunduğu bir mecliste adamın biri: "Kur'an'da bulunmayan şeyden bahsetmeyin" deyince İmran: "Sen ahmak bir adamsın! Öğle namazının dört rek'at olduğunu, onda kıraatin cehredilmeyeceğini Kitabullah'ta gördün mü?" Sonra namazı, zekâtı ve emsali hükümleri sıraladı ve ilave etti: "Bütün bunları Allah'ın Kitabında tefsir edilmiş olarak buluyor musun? Kitabullah bunları mübhem bırakmış, sünnet de tefsir etmiştir"

Sahabenin en ileri gelen müfessirlerinden İbn Mes'ud'a göre, sünnetin öngördüğü bütün davranışlar, temelde Kur'an'ın istediklerini yerine getirmektir. Haşr suresinin 7. âyeti, Hz. Peygamber'in sünnetine bu işlevi vermiştir. Nisa, 119. âyeti, Allah'ın yarattığını değiştirmeyi yasaklar. Fakat bu âyetin maksat ve kapsamını ancak Resulullah'ın anlayışı ve uygulamasıyla öğrenebiliriz.

Abdullah İbn Mes'ud'a (r.a) Beni Esed kabilesinden bir kadın gelip şöyle dedi: "Ey Eba Abdırrahman! Senin dövme yaptırana ve yapana, yüzündeki kılları aldırana ve dişlerini güzellik için birbirinden ayırana lanet ettiğini duydum?" Abdullah İbn Mes'ud ona şu cevabı verdi: "Ben kim oluyorum ki, Resulullah (a.s)'in lanet ettiğine ve Kur'an'da belirtilene lanet etmeyeyim?" Kadın cevaben; "İki kapak arasındaki Kur'an'ı (Kur'an'ın tamamını) okudum. Fakat böyle bir şeye rastlamadım?" deyince İbn Mes'ud'un cevabı şöyle oldu: "Eğer layık-i veçhile okumuş olsaydın bulurdun. Zira Allah Tealâ buyuruyor ki: "Peygamberin size bildirdiği her şeyi alıp kabul edin, O'nun menettiği her şeyden vazgeçin" dedi.

Hicri ikinci asrın son çeyreğinde Basra'da bir grubun, hadislerin sübutu meselesinde şüpheye düştüklerinden sünneti ihmal ettiklerini görüyoruz.

Önceki Sayfa

Sonraki Sayfa

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Sunum	/																										Sayfa sunum 5			

Bunlardan bazıları, âhad yolu ile rivayet edilen hadisleri kabul etmeyip mütevatirleri kabul ederken bazıları hepsini birden reddediyordu. Şüpheleri yersiz idi. Fakat şuna dikkat edelim ki bunların itirazı sünnetin Kur'an'ı tefsir etmesine değildi; rivayetlerin sübutuna idi. İmam Şafî el-Umm adlı eserinin Cimau'l-ilm bölümünde bu grubun sözcüsü ile olan münazarasını nakleder ve çok ikna edici delillerle sünnetin, Kur'an'ı açıklayan, ümmeti bağlayan bir kaynak olduğunu açıklar. Şafî'ye göre "İmamların bütün söyledikleri sünnetin şerhidir. Bütün sünnet de Kur'an-ı Kerim'in şerhidir."

Üçüncü asırdan itibaren sünnetin dindeki yerini reddeden müslümana rastlanmamıştır; tâ ki Avrupalıların 19. asırda İslâm ülkelerini istila etmeleri neticesi sömürge idaresi kurmalarına kadar, bu sapıklık görülmemiştir. Sömürgeciler Hz. Peygamber'e duydukları kin, peşin hükümle şartlanarak İslâm'a nefretle bakışları, müslümanların birliklerini parçalama, İslâm medeniyetini çekememe, müslümanlar arasında fitne ve ihtilaf çıkararak onları birbirleriyle uğraştırırken kendi hakimiyetlerini kolayca devam ettirme, müslümanların servetlerini yağmalamaya devam etme gayeleriyle bu ihtilafları körüklemişlerdir.

Zaten onların bu gayeye hizmet etmek için yetiştirdikleri oryantalistler, İslâmî incelemeler uzmanı olduklarını iddia ederek, İslâm aleyhinde birçok şüphe uyandırmaya çalışıyorlardı. İşte sömürgeci idare, birçok oryantalist tarafından üretilen bu iddiaların kulaklarına üfleneceği, bazı gafil, cahil, gevşek, ecnebi taklitçisi, menfaat peşinde koşan müslümanlar bulma imkânı verdi.

Müslüman toplumlarca hiç kabul görmemesine rağmen bu kabil iddiaların iki asır boyunca, arada bir ısıtılıp tekrar piyasaya sürülmesi de bu fitnenin gayr-i müslimler tarafından kaynatıldığının bariz delilidir. Zira onlarca önemli olan, bu görüşün galip gelmesi değildir. Bu aykırı iddiaların müslümanlar arasında yerleşemeyeceğini onlar da pek iyi bilirler. Ama hiç değilse bir fitne çıkarıp müslümanları, hayatî meseleleriyle meşgul olmaktan, bir süre için bile olsa uzaklaştırmaları, onları birbirine düşürmeleri kendilerine yetmektedir. Her dönemde kulaklarına üflenecek beş-on gafil bulmak hiç de zor bir iş değildir.

Fakat bu gafil müslümanların aynı iddiaları ilmî olarak ileri süren oryantalistlerden temel farkları şudur: Onlar Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğine inanmazken, berikiler Kur'an'a iman ettiklerini söylerler. Bu da kendilerinin durumunu, daha da zorlaştırmaktadır. Zira bu iddialar İslâm toplumunun içinde çıkmış, bünyenin ihtiyacından ileri gelmiş meseleler olmayıp, Kur'an'a ve İslâm'a inanmayan ecnebler tarafından üretilmiştir. Dolayısıyla Kur'an'a inanmadığını iddia ederek o sapıklıkları kabul ettirebilmek çok zordur, hatta imkânsızdır. Çünkü, eskiden bazı müslümanlar hadislerin sübutundan emin olmadıkları iddiasıyla hadisleri ihmal etmişlerdi. Ama bunlar Allah'ın Kur'an'da Resulüne verdiği Kitabı açıklama yetkisine itiraz etmektedirler. Oryantalistlere göre iş kolay. Hatta Kur'an'da olması da onlar için çok şey ifade etmez. Onun içindir ki, hadiste ve Kur'an'da bulunan hakikatleri reddetmek veya saptırmak veya sathî olarak değerlendirmek veyahut pek önemsememek onlara göre normaldir. İşte görüyoruz ki, bu hususta onları taklid eden müslümanlar da onlardan etkilenmiş, dinî hassasiyetleri azalmış bulunmaktadır.

Bunlar Kur'an-ı Kerim'in bütün âyetlerini gözönünde bulundurarak değerlendirme yapan klasik İslâm âlimleri gibi davranmayıp, hevalarına göre mana vereceklerini düşündükleri bazı âyetleri münferit olarak ele alırlar. Şöyle ki: "Kur'an "Allah size kitabı mufassal olarak indirmişken ondan başkasının hakemliğini arar mıyım?" (En'am, 114) buyurmaktadır. Demek ki hem Kur'an'ın açıklanmaya ihtiyacı yoktur, hem de Allah'tan başkasının hüküm yetkisi yoktur" derler.

Cevaben şöyle deriz: Bu âyet, Hz. Peygamber'in nübüvvetine itiraz eden kâfirleri reddetmek muhtevasında varid olmuştur. Onlar keyiflerinin istediği bazı hârikulade şeyler, sihirbazvarî işler, Hz. Peygamber'in nübüvvetini başka otoritelerin onaylaması gibi şeyler peşinde idiler. Allah Tealâ ise birçok hakikatleri mufassal olarak açıkça bildiren ve mucize özelliği olan Kur'an'ı indirmesiyle kendisinin bu nübüvveti onayladığını bildirmişken, başka harikalara ve otoritelere hiçbir ihtiyaç olmadığını belirtmektedir.

Zira ilâhî hükmü anlamak için, diğer harika hallerin, mucizelerin delâleti Kitabın mucizesi kadar kuvvetli, açık ve tafsilatlı değildir. Mesela ay'ın ikiye ayrılması mucizesinden bile Peygamberimiz'in nübüvvetine delâlet, ancak kısa bir an için ve onu gören mahdud kimseler için söz konusudur. Ama bundan istifadenin gerek açıklığı, gerek devamlılığı, kelâma, yani Kitaba dayanır. İşte burada bu mana hatırlatılarak buyuruluyor ki: "Allah, size diğer mucizelere muhtaç olmayacak olan böyle mufassal bir kitap indirmiş ve böylece hükmünü kesin olarak beyan ve tebliğ etmiş olduğu halde, ben şimdi şeytanların yaldızlı sözlerine meyledeceğim de (bundan önceki En'am 112 âyetinde bu durum söz konusu edilmiştir) aramızda haklıyı haksızı ayırmak için Allah'ın hükmünü bırakıp, ona karşı Allah'tan başkasını mı hakem seçeceğim? Hayır, asla!"

Bu âyet, Allah'ın fermanı ile olan bu şehadetini kabul etmeyip, insanlardan birtakım hakemler, otoriteler teklif eden müşrikleri reddediyor. Nitekim nüzul sebebi rivayetine göre müşrikler Hz. Peygamber (a.s.)'a "Seninle bizim aramızda yahudi hahamlarından veya hıristiyan piskoposlarından senin durumun hakkında hükmedecek bir hakem tayin et" diye teklifte bulunmuşlardı. Bunun üzerine bu âyetler indirilmiştir.

Demek âyet-i kerime, birinci derecede Hz. Peygamber'e hitab ederek nübüvvetinin başka otoritelerin tasdikine ihtiyacı olmadığını, Allah'ın Kur'an'la olan şehadetinin buna fazlasıyla kâfi geldiğini bildirmek için nazil olmuştur.

Bu âyeti, Hz. Peygamber'in, hadisleriyle Kur'an'ı açıklamasının aleyhinde delil getirmenin hiçbir manası yoktur. Bir kere böyle yapmak âyeti siyakından, muhtevasından çıkarmaktır.

Diyelim ki bu tuhaf iş yapıldı. Bu âyetten Hz. Peygamber'in hüküm koyma yetkisi olmadığı mânâsı çıkarıldı. Bizim buna itirazımız yok. Zaten hükmün tek kaynağının Allah olduğunu biz de söylüyoruz. Yalnız bunu hadislerin tefsir etme özelliğini reddederek değil, hadisi yerine yerleştirerek yapıyoruz. İşte bakın bu konuyu Şah Veliyyullah Dihlevî nasıl güzelce ifade ediyor:

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Sunum	/																													

"Helâl ve haram kılmak, herhangi bir şeyin melekût âleminde o fiil sebebiyle sorumlu tutulup tutulmayacağı hakkında geçerli bir hüküm icad etmektir. İşte bu icad, sorumlu tutulmaya veya tutulmamaya bir sebep teşkil eder. Bu ise, Allah'ın sıfatlarındandır. Helâl ve haramın bazen Resule nisbet edilmesinin sebebi, O'nun sözünün, Allah'ın helâl veya haram kılmasına delil olmasındandır. Müctehidlere nisbeti ise, ya Şari'nin nassından veya rivayet veya onun sözünden kasedilen manayı istinbat etmeleri cihetiyledir."

Demek ki müslüman gelenek, hadis-i şerifleri değerlendirmesiyle müctehidlerin gayretleriyle; tefsir, hadis, usul-i fıkıh, fıkıh gibi ilimleriyle Allah'tan başka hakem, O'ndan başka hüküm kaynağı ortaya çıkarmış değil. Bilakis Allah Tealâ'yı tek hüküm kaynağı olarak bilmiş ve fakat o hükmün nasıl anlaşılıp tatbik edilmesi gerektiğini arayıp öğrenme yoluna girmiştir. Buna uymayan tutum ise Hariciler ile bazı oryantalistlerde ve onların kuklalarında görülmüştür.

Hariciler Hz. Ali'yi (r.a.) hakem tayin ettiği için kâfir ilân ettiler. Zira "Allah'tan başka hakem yoktur" dediler. Hz. Ali buna karşı meşhur cevabını şöylece vermişti: "Bu hak ve doğru bir sözdür, fakat bätül maksat için ileri sürülmektedir." Hz. Ali: "Tamam, Allah'tan başka hakem yok. Fakat O, hükmünü Kur'an'da bildirmiştir. Kur'an ise, hükmü uygulama mercii değildir. Ondaki hükmü insanların anlayıp uygulaması gerekir" diyordu.

Diğer bir iddia, Kur'an'ın mufassal vasfını ileri sürerek, ayrıca tefsir edilmesine ihtiyaç olmadığını ileri sürmektedir. Kur'an-ı Kerim hak ile bätülü iyice belli edip açıklamıştır. Birçok helâl ile haramı bildirmiştir. Onda birçok hakikat açıkça bildirilmiştir. Bu itibarla elbette mufassaldır.

Keza Kur'an'ın mübîn vasfını ileri sürerler. Mübîn "açık, zahir veya açıklayan" mânâlarına gelir. Kur'an Allah'ın fiil, isim ve sıfatlarına, ahiret hayatına, vahiy ve nübüvve, önceki ümmetlerin hallerine, insanın dünyadaki vazifelerine, güzel ahlak prensiplerine, Allah'ın insanlara vaz'ettiği talimat ve ahkâma dair birçok hakikati açıklamıştır. Demek ki Kur'an'ın mübîn olması şu demektir:

- 1- Kur'an'ın i'cazı, Hak Tealâ'dan geldiği aşikârdır, açıktır.
- 2- Dünya ve âhirete, mülk ve melekûta, gaybe dair bilgiler verir, birçok kıssa ve mev'izaları açıklar.
- 3- Hakkı bätülden, hayrı serden, doğruyu eğriden, güzeli çirkinden ayır eder.
- 4- Kur'an'ın dili açık, fasih Arapça'dır. Arap dilinin muazzam ifade imkânlarını kullanmak suretiyle, ifade-i meram etmiş, diller içinde en sağlam bir beyan aracı ile gelmiştir.

Bütün bunlar, Kur'an'ın mübîn vasfını fazlasıyla göstermektedir. Fakat Kur'an'ın mübîn olması, ondaki her şey, her insanın, her seviyenin hemen anlayacağı şekilde meydana gelir, tefsire hacet yoktur, demek değildir. Kur'an, Kitap olarak gönderilmiştir. Kitap birçok ilimler ihtiva etmektedir. Muallimsiz kitap, insanlara bir şeyler öğretmek için geçerli olan bir yol değildir. Öğretimde kitap ile yetinen, öğretmeni ve okulu reddeden öğretim sistemi olamaz. Onun içindir ki Allah, Kitabını, mesajını sahihsiz, muallimsiz bırakmamıştır. Birçok âyette Peygamber'in kitap ve hikmeti öğretmesinden, açıklamasından bahsetmiştir.

Peygamberine tam bir itaat istemiş, O'na itaatın Allah'a itaat olduğunu bildirmiş, O'na itaat etmemenin, O'nun verdiği hükme boyun eğmemenin imansızlık âlameti olduğunu bildirmiştir. Sadece birkaçının mealini verelim;;

"O ümmilere kendilerinden bir peygamber gönderen Allah'tır. O Peygamber, onlara Allah'ın âyetlerini okur, onların iç ve dışlarını arındırıp temizler, onlara kitabı ve hikmeti öğretir" (Cum'u'a, 2).

"Kim Peygamber'e itaat ederse, muhakkak Allah'a itaat etmiştir" (Nisa, 80).

"Peygamber'in size bildirdiği her şeyi alıp kabul edin O'nun menettiği her şeyden vazgeçin" (Haşr, 7).

"Hayır, hayır! Rabbinin yemin ederim ki, aralarında tartışıp çekiştikleri şeylerde seni hakem kabul edip, sonra da verdiği hükümden dolayı içlerinde bir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyet göstermedikçe iman etmiş olmazlar" (Nisa, 65).

"Ey Resulüm de ki; (Ey insanlar) Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin, günahlarınızı bağışlasın. Allah gafurdur, rahimdir" (Âl-i İmran, 31).

İşte Peygamber'in Kitabı öğretmesi, hikmeti yani sünneti öğretmesi, işte O'na yani O'nun hadislerinde bildirdiği hususlara itaat etmenin lüzumu, işte O'nun hakemliği... Bunlar, bu ve benzeri birçok âyette güneş gibi aşikârdır.

Kitapta, elbette o kitabı esas alarak öğretim yapan o en büyük Muallimin (a.s) öğreteceği, açıklayacağı, uygulayacağı birçok şey vardır. Mesela Kur'an'ın en çok üzerinde durduğu farzlardan biri salat yani namazdır. Namaz emri açıktır, kesindir. Ancak nasıl ifa edileceği, o en büyük Muallimin açıklayıp öğretmesine havale edilmiştir. O'nun öğretmesine başvurmadan namazın eda edilmesini Kur'an'dan anlamak mümkün değildir.

Yoksa Kur'an'ın mübîn ve mufassal olmasından, onu herkesin, okur yazar olmayan birinden tutun, ilimde en ileri seviyede olan, tefsir, fıkıh, kelâm âlimlerinin aynı şekilde anlayacağı manasını çıkararak kimse, bu iddiasını kimseye inandıramaz. Hele buna karşı: "İşte Kur'an mucize olduğu içindir ve mübîn olduğu içindir ki onu herkes anlar, tefsir edilmesine ihtiyaç yoktur" demek tam bir mugalâttır. Bunu iddia eden adam, Kur'an'da 19 mucizesinin var olduğunu ileri sürüyor. Şimdiye kadar milyonlarca ilim adamı, yüz milyonlarca müslüman, her gün okudukları Kur'an'da bunu neden göremediler? Kur'an'dan kıyametin kopacağı tarihi çıkararak adam nasıl olur da bu iddiada bulunabilir? Bin dört yüz küsur sene milyonlarca insan niçin bu tarihi Kur'an'da göremedi acaba? Dünyada anlaşılması en zor bir durumla karşı karşıyayız. Böylesi bir iddiada bulunan kişinin, Kur'an'ın tefsire çok fazla ihtiyacı olduğunu ileri sürmesi beklenirdi. Demesi gerekirdi ki; "Tefsiri o kadar zor ki bakın, yüz milyonlarca insan, ilim adamı okudu göremedi, ben çıkarabildim." Geçerli olmasa da, bunu iddia etmesine bir şey diyemeyiz. Fakat her okuyanın Kur'an'da kesin olarak bulup anladığı demin naklettiğimiz o âyetleri inkâr ederken sonra da kalkıp böyle neticeler çıkararak kişi, akıldan mahrum bir mahlûktur. Aslında ciddiye alınması gerekmez. Fakat, iddialarını tam bilemeyip, tutarsızlıklarını iyice tesbit edemeyenlerin biraz ciddiye aldıklarını, veya tuhaf şeylere ilgi duymayan bir realite olduğunu gözönünde bulundurarak bir şeyler yazmak gerektiğini düşündüğüm için, bunları kamuoyuna arz etmekte fayda gördüm. Tefvik Allah'tandır.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Sunum	/																													
																											Sayfa sunum	7		

Dipnotlar

- 1 İbn Abdilberr, Camiu Beyâni'l-ilm II, 234; Şatıbî, el-Muvafakat, IV, 19
- 2 Haşr, 7 Şatıbî, Muvafakat IV, 24; İbn Abdilberr, Camiu Beyani'l-İlm, II, 188
- 3 S. Yıldırım, Peygamberimiz'in Kur'an'ı Tefsiri, İstanbul, 1983, s.102.
- 4 Elmahlı M. Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, En'am, 114 âyetinin tefsirinde
- 5 Ebu's-Suud, İrşadu'l-Akli's-Selim, En'am 114 âyetinin tefsirinde
- 6 Hüccetullahî'l-Bâliğa, I, 129-130
- 7 Elmahlı, Hak Dini Kur'an Dili, Yusuf, 1 âyetinin tefsirinde

Kur'anı Hakim ve Açıklamalı Meali

Kur'an-ı Kerim, alemlerin Rabbi sıfatı ile Allah'ın sözüdür. Görünen alemde görünmeyen alemin dili, gaybın lisanıdır. Uhrevi alemlerin mukaddes haritasıdır. Ezeli ebede, yeri göğe, ferşi Arş'a bağlayan nurani kopmaz zincirdir.

Bu mealde Ayetlerin kısa ve öz açıklamaları da verilerek Kur'an'ın daha iyi anlaşılması sağlanmıştır. Ayet meallerinin sonlarında o âyetlerle ilgili başka âyetlere işaret etmek suretiyle Kur'an'ın Kur'an'la tefsiri gözetildi. Her süre başında o süre hakkında bilgi verilip ana konular özetlendi.

Mealler siyah , açıklamalar ise farklı renkte dizilerek, meal ile açıklamayı ilk anda ayırt etme imkânı verildi. Kur'an'ın hem aslı, hem de mealî müstakil sayfalarında verildi. Böylece her iki metnin de daha rahat okunması sağlandı. Anlamı sade ve açık bir üslûpla verildi. Bununla okuyucunun zihnini yormadan mânâyı anlaması hedeflendi.

Suat Yıldırım hakkında

Suat Yıldırım (d. 1941, Ergani, Diyarbakır), ilahiyat profesörüdür.

Babası Mehmet Zeki Yıldırım dedesi Hacı Hüsnü Yıldırım, Ergani müftülüğü yapmış zevat arasındadır. Anne tarafından dedesi Mustafa İnal Osmanlı dönemi mutasarrıflarından, onun babası Kavasbaşılar'dan Hacı İbrahim, Osmanlı dönemi A'yan (Senato) âzalarındandır. 1964'de Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden mezun oldu. 1964-1965'de kısa süre Edirne müftülüğünde bulunup iki yıl yedek subay olarak askerlik görevini müteakip Diyanet İşleri Başkanlığı müfettişliği yaptı (1967-1968). 1968'de Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde Arap Dili ve Edebiyatı asistanlığına başladı. 1970-1971 yıllarında bir müddet Bağdat'da incelemede bulundu.

1973'de "Peygamberimizin Kur'an'ı Tefsiri" konulu doktora tezini tamamladı. 1977'de Tefsir doçenti unvanını alarak 1977-1987 döneminde Erzurum Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Tefsir Anabilim Dalı Başkanlığı yaptı. 1974-1975 döneminde Paris Sorbonne Üniversitesi'nde incelemeler yaptı. 1987-1988 yıllarında Suudi Arabistan'da Medine İslam Tebliği Fakültesinde sözleşmeli profesör olarak lisans ve lisansüstü dersleri okuttu. Daha sonra Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Tefsir profesörlüğüne tayin edilip 1989-1993 döneminde burada Tefsir Anabilim Dalı Başkanlığı görevini ifa etti. 1993-1995 döneminde üç yıl Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanlığı yaptı. Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde öğretime devam ederken oradan izinli olarak 1998-2000 döneminde Malezya Uluslararası İslam Üniversitesi'nde öğretim üyeliği yaptı. Şu an fatih üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak çalışmaktadır. Evli olup üç kız babasıdır.

Suat Yıldırım'ın te'lif ve tercüme olarak 13 kitabı, yetmişten fazla ilmi inceleme ve makalesi bulunmaktadır.

Kitapları

- Peygamberimizin Kur'anı Tefsiri (1983),
Kur'an'da Ulûhiyyet (1987),
Kur'an İlimlerine Giriş (1983-1987) ,
Kur'an-ı Kerim ve Fenni Keşifler (1990),
Fatıha ve En'am Sürelerinin Tefsiri (1989 ve 1993) ,
Mevcut Kaynaklara Göre Hıristiyanlık (1988 ve 1997),
Kur'an-ı Hâkim ve Açıklamalı Meali. Tefsire Giriş (2001).,
Tevrat, İncil, Kur'an-ı Kerim ve Bilim (1981).,
En Mühim Mesaj: Kur'an (1985 ve 1995),
Tefsir-i Kebir Tercümesi (1987-1995),
Le Coran avec la Traduction Française (1997).

HATTAT Hamid Ayaç

Asıl adı Şeyh Musa Azmidir. Bu bakımdan "Azmi" imzalı bir çok yazısı vardır. Hamid, takma adı ile tanınmaktadır. Ayaç soyadını almıştır. 1891'de Diyarbakır'da doğmuştur. Tuhfe-i Hattatînde adı geçen Hattat Amidi yani Diyarbakırlı Seyyid Adem Efendi torunlarından Zülfikar Ağanın oğludur.

İlk öğrenimini sibyan mektebinde Diyarbakır mebusu hoca Mustafa Akif Efendiden yapmıştır. Yazı aşkı da bu hocanın eğitiminde doğmuştur. Rüşdiye mektebinde Hoca Vahid Efendiden rika ve jandarma kolağalarının (önyüzbaşı) Ahmed Hilmi Efendiden sülüs yazıyı öğrenmiştir. Ayrıca Kavas-ı Sağır imamı Said Efendiden ve akrabasından hüsn-i hat hocası Abdüsselam Efendilerden de öğrenimini sürdürmüştür.

Resme yetenekli olduğundan askerî rüşdiye resim ve fransızca öğretmeni merhum ressam Ali Rıza Beyin öğrencisi ressam Hilmi Efendiden resim öğrenmiştir. Öğrenci iken Hasan Ferid Beyin atlasından haritaları aslı gibi çizdiğinden eser, okulun müzesine konulacak değerde görülmüştür. Harb Okulu matbaası hattatlığına, sonra da Genel Kurmay serhattatı (hattatların başı) hocası Mehmed Nazif Efendinin ölümü üzerine bu matbaaya geçmiştir. Bu görevi yedi yıl sürmüştür. Bu görevi sırasında I. Dünya Savaşına rastlayan yıllarda Yıldırım Orduları Gurubu emrinde Almanyada Berline Harita Dairesinde bir yıl çalışmış, sonra İstanbul'a dönmüştür.

[Önceki Sayfa](#)

[Sonraki Sayfa](#)

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Sunum	/																								Sayfa sunum	8				

Mütarekeden sonra istifâ etmiş ve "Hattat Hamid Yazı" evi diye bir işyeri açarak o tarihten sonra hep serbest çalışmıştır. Hattat Hamid Bey Türk matbaacılığına çinkografi, çelik üzerine resim ve yazı hakketme yani gravür, kabartma ve lüks baskı tekniğini de ilk getirenlerdendir.

İstanbulda en yeni camilerden olan Şişli Camiinin eşsiz yazıları ile bir çok evlerde, salonlarda ve işyerlerinde Mısır ve Irakta, hatta dünyanın her yerinde onun binlerce nefis yazısı vardır. Uzun ve verimli bir ömür süren Hattat Hamit Bey bütün İslam aleminden, hatta Japonyadan bile bir çok öğrenci yetiştirmiştir.

Son yazılarından biri, Kırk Hadistir. Süleymaniye Kütüphanesi arşivinde yazılarından bir kısmının mikrofilmeleri alınarak saklanmıştır. İslam festivali için 1976 yılında İngiliz televizyonu için Süleymaniye Kütüphanesinde renkli bir filmi çekilmiştir. Ölümünden birkaç ay önce de İslam Kültür ve Tarih Merkezi tarafından böyle bir film hazırlanmıştır. Ayrıca Süleymaniye Kütüphanesi arşivinde kasetlerde kendi sesinden hayat hikayesi vardır.

Mekke-i Mukerremede yapılmış olan son İslam Konferansında Hattat Hamit Beyin yazdığı bir Kuran-ı Kerimin Almanyada yapılmış nefis yıldızlı ve renkli bir baskısı Suudi Arabistan kralı Halid tarafından bütün İslam devlet başkanlarına armağan edilmiştir.

18 Mayıs 1982de ölmüş, vasiyeti üzerine Karacaahmet mezarlığında Şeyh Hamdullahın yakınındaki kabrine, bir mirac kandili günü toprağa verilmiştir.

PROGRAMCI NOTU

-BU ESER ÖNCELİKLE AKILLI CİHAZ VE TELEFONLAR İÇİN EBOOK İBOOK VE PDF ORTAMINDA OKUNABİLEN HATTAT HAMİD BEYİN MUSHAFİ ŞERİFİ BAZ ALINARAK BİREBİR KOPYASI OLARAK DÜZENLEMİŞTİR.
-SAYFA DÜZENİ SABİTLENDİĞİNDEN SAĞLIKLI HATİM PAYLAŞMA İMKANI SAĞLAR
-HAFIZLIK YAPACAKLARA SAYFALARDA YER ALAN LİNKLER SAYESİNDE İLERİ GERİ SAYFA BAŞI VEYA ÖNCEKİ YAPRAK SONRAKİ YAPRAK ŞEKLİNDE KOLAY HAREKET İMKANI SAĞLAR.
-MİNSEL OLDUĞUNDAN HEM AZ YER TUTAR HEMDE İSTEDİĞİNİZ KADAR BÜYÜTÜP KÜÇÜLTÜLEBİLİR. GÖZLERİ AZ GÖRENLERİN GÖZLÜK TAKMADAN OKUYABİLME İMKANI SAĞLAR.
-BİLGİSAYARLARDA VE AKILLI BÜTÜN TELEFONLARDA KULLANILABİLİR. SAMSUNG GİBİ TELEFONLARDA PDF VIEWR İLE İPHONE KATEGORİNDE OLANLARLA İSE İBOOK PROGRAMLARINI TERCİH ETMEKTE FAYDA VAR

DUA TALEBİ

ÖNCELİKLE ÖNCEDEN ELEKTRONİK ORTAMDA HAREKELİ FONTLAR HAZIRLAYAN
ARKADAŞLARDAN ALLAH(C.C.) RAZI OLSUN,
HAKKI HUKUKU GEÇEN HERKES İÇİN.....

Allahümme yâ Mukallibel Kulûb, sebbit kulûbenâ alâ dînik-Ey kalbleri evirip çeviren Allahım! Kalblerimizi dininde sabitleyip perçinle.”

Allahümme ya Musarrifel Kulûb, sarrif kulûbenâ ila tâatik- Ey kalbleri evirip çeviren, kalblerimizi ibadet ü taat sevdasına çevir

Rabbeneftah beynenâ ve beyne kavminâ bil hakkı ve ente hayrul fâtihiyn. "Ey Rabbimiz! Bizimle kavmimizin arasında Sen hak olanı hükmet. Sen hükmedenlerin en hayırlısısın

Üzerimizdeki belaları def eyle

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

EY BİZİM RABBİMİZ HALİMİZİ BİLİYORSUN

SELAM OLSUN MÜTTAKİLERE

Büyük Allah'tır, her türlü hamd ü senâ O Yüceler Yücesi'nin hakkıdır ve sabah-akşam tesbih ile anılmaya layık yalnız O'dur.

Âlemlerin Rabbi Yüce Allah'a sonsuz hamd ve şükür, Kainatın Medar-ı Fahri Efendimiz (aleyhisselam)'a, âline ve ashabına da nihayetsiz salât ü selâm olsun. Allah'ım, zatında yüce olan dinini bugün de dünyanın her bir köşesinde ve hayatın her ünitesinde bir kere daha yücelt; hakkı-hakikati bütün gönüllere duyur. Bizim ve bütün kullarımın sinelerini imana, İslam'a, ihsan duygusuna, Kur'an'a ve Hakk'a hizmete aç, bizi bu işte istihdam eyle ve gökteki ve yerdeki kulların arasında bize karşı bir sevgi vaz et. Bizi ihlâsa erme yolunda ilerleyen ve senin ihlâsa erdirdiklerinden, hep takva hatta onun da ötesinde vera' duygusuyla hareket eden, zühdi bir hayat tarzı olarak benimsemiş, yüce nezdinde kurbete mazhar olmuş, icraat-ı sübhaniyenin hepsinden razı olmuş ve seninde kendisinden razı olduğun, saffet ve duruluğu tabiatının bir buudu haline getirmiş, Sen'i sevmiş ve Sen'in sevdiğin, hoşnut olduğun, hem senin hem de senin yaratıkların karşısında tevazu kanatlarını indirmiş, kalblerindeki huşuun bedenlerinde de tezahür ettirdi ve indirmiş olduğun Kur'anın emirlerine sınıksız sarılıp; yasaklarından da fersah fersah uzak durmayı hayatlarının felsefesi haline getirmiş kullarından eyle!

Allahım Ümmet-i Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) -özellikle de dünyanın dört bir yanında iman, İslam ve Kur'an hizmetinde koşuşturan kardeş ve bacılarımın, kadını ve erkeğiyle dostlarımın ve sevdiğilerimin- birlik ve düzenini temin eyle! Allah'ım! bize dirlik ver!

Ey Merhameti Sonsuz Yüce Rabbimiz! Yeryüzünde sulttan, barıştan, sevgiden, hoşgörüden, insanlıktan ve inandığı gibi yaşamadan başka bir arzusu olmayan kapının bu bendelerine kötülük ve düşmanlık yapmaktan bıkip usanmayan ve menfur emellerini gerçekleştirme için plan üstüne plan, entrika üstüne entrika, kompo üstüne kompo kurup duran hak ve hakikat düşmanlarından, zalimlerden çekmediğimiz kalmadı. Biz de nâçar bir kez daha kapına geldik, dergahına iltica ettik; rahmet, şefkat ve merhametini dileyiyoruz.

Cüz	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Allahümme A'li Kelimetallah...																														
Sayfa sunum 9																														

اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا فَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ

أَجْمَعِينَ ۝ اللَّهُمَّ أَعْلِ كَلِمَةَ اللَّهِ وَكَلِمَةَ الْحَقِّ وَدِينَ الْإِسْلَامِ فِي كُلِّ أَنْحَاءِ الْعَالَمِ وَفِي كُلِّ

نَوَاحِي الْحَيَاةِ، وَأَشْرَحْ صُدُورَنَا وَصُدُورَ عِبَادِكَ فِي كُلِّ أَنْحَاءِ الْعَالَمِ وَفِي كُلِّ نَوَاحِي الْحَيَاةِ

إِلَى الْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِحْسَانِ وَالْقُرْآنِ وَإِلَى خِدْمَتِنَا وَاسْتِخْدَمِنَا فِي هَذَا الشَّانِ وَصَنَعْ

لَنَا الْوَدَّ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَاجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الْمُخْلِصِينَ الْمُخْلِصِينَ

الْمُتَّقِينَ الْوَرَعِينَ الرَّاهِدِينَ الْمُقْرَبِينَ الرَّاضِينَ الْمَرْضِيِّينَ الصَّافِينَ الْمُحِبِّينَ الْمُحْبُوبِينَ

الْمُتَوَاضِعِينَ الْخَاشِعِينَ وَالْمُتَخَلِّقِينَ بِأَخْلَاقِ الْقُرْآنِ ۝ اللَّهُمَّ اجْمَعْ شَمْلَنَا أُمَّةً مُحَمَّدٍ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا سِيَّمَا شَمْلَ إِخْوَانِي وَأَخَوَاتِي وَأَصْدِقَائِي وَصَدَائِقِي ۝ اللَّهُمَّ

عَلَيْكَ بِأَعْدَانِكَ وَأَعْدَائِنَا وَأَعْدَاءِ خِدْمَتِنَا كُلِّهِمْ أَجْمَعِينَ لَا سِيَّمَا الَّذِينَ نَذُكُرُ أَسْمَاءَ

أَمَكَّنْتَهُمْ فِي بَعْضِ الْأَحْيَانِ وَنَشِيرُ إِلَيْهِمْ وَنَسَمَى بَعْضَهُمْ وَنَخَصَّصُ بَعْضَهُمْ وَنَعَمِّمْ

بَعْضَهُمْ ۝ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تُرِيدُ هِدَايَتَهُمْ وَسَوْفَهُمْ إِلَى سَبِيلِكَ وَإِلَى الْإِسْتِقَامَةِ وَالْعَدَالَةِ

وَالْإِنصَافِ وَالْإِدْعَانِ فَاهْدِهِمْ وَسُقِّهِمْ فِي أَقْرَبِ زَمَانٍ إِلَى طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ وَإِلَّا

فَالْجِمِّ أَفْوَاهَهُمْ وَأَغْلُلْ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ وَاشْدُدْ عَلَيْهِمْ وَطَأْتِكَ وَكَسِرْ أَقْلَامَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمْ

وَأَسْلِحْتَهُمْ وَقُوَّتَهُمْ وَطُغْيَانَهُمْ وَضَلَالَتَهُمْ وَشَوْكَتَهُمْ وَوَحْدَتَهُمْ وَعَدَّتَهُمْ وَاتِّحَادَهُمْ وَاتِّفَاقَهُمْ

وَنُظْمَهُمْ وَانْتِظَامَهُمْ ۝ اللَّهُمَّ اهْرَمْهُمْ وَزَلْزَلْهُمْ وَشَتَّتْ شَمْلَهُمْ وَفَرَّقْ جَمْعَهُمْ وَمَرَّفَهُمْ كُلَّ

مُمَرَّقٍ وَاجْعَلْ بِأَسْهُمِ بَيْنَهُمْ وَلَا تَبْلِغْهُمْ الْأَمَلَ وَأَنْصُرْنَا عَلَيْهِمْ بِحَقِّ ذَاتِكَ وَبِحَقِّ صِفَاتِكَ

وَبِحَقِّ أَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَبِحَقِّ حُرْمَةِ اسْمِكَ الْعَظِيمِ وَبِحُرْمَةِ وَشَفَاعَةِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى إِخْوَانِهِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ آمِينَ ۝ وَصَلِّ اللَّهُمَّ

عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

Yegane güç ve kuvvet sahibi, Sultanlar Sultanı Rabbimiz! Canlarımız gırtlığımızı dayandığı için huzurunda zaman zaman isimlerini, mekanlarını hususi ya da umumi tasrih ettiklerimiz başta olmak üzere bize düşmanlık besleyen ne kadar insafsız gaddar ve zalim varsa hepsini Sana havale ediyoruz.

Allah'ım! Vereceğin hükme karşı her zaman boynumuz kıldan ince; şayet Sen onların hidayetlerini murad buyuruyorsan en kısa zamanda onları hidayete erdir; yok muradın bu değilse Rabbim, o hak-hukuk tanımaz, insanlıktan nasipsiz, tiran bozması azgın ve taşkınlardan ağızlarına gem vur.. ellerini, ayaklarını bağla.. o azgınlar güruhuna karşı gücünün ve kuvvetinin büyüklüğünü göster.. kalemleriyle düşmanlık yapanların kalemlerini, dilleriyle hakkımızı ihlal edenlerin dillerini.. kaba kuvvetle iş yapmaya çalışanların cephanelerini daha kullanılmaz hale getir ve hepsinin ama hepsinin kuvvetlerini, aşırılıklarını, dalaletlerini, güçlerini, birliklerini, şer ve zulüm istikametinde kullandıkları malzemelerini, itihate ve ittifaqlarını paramparça hale getir; zir ü zeber eyle!

Yüce Rabbimiz! Hayatlarını Sen'in masum kullarına adavet etmeye bağlamış din ve diyanet düşmanlarını bütün teşebbüslerinde hezimete uğrat.. onları sarsıntı üstüne sarsıntıya maruz bırak.. birlik ve düzenlerini boz.. cemiyetlerini paramparça hale getir.. hepsini bölük-pörçük et.. birbirlerine düşür.. kirli emellerine ulaşmalarına müsaade etme ve o insanlık mahrumu zavallılara karşı her zaman biz kullarını nusretinle te'yid buyur! Bütün bunları Senden; Zâtm, güzel isimlerin, ismi a'zamin, ulvi sıfatların hakkı için ve Efendimiz Muhammed Mustafa'nın (sallallahu aleyhi ve sellem) indindeki şefati hürmetine diliyor ve dileyiyoruz.

Biricik önderimiz, mihmandarımız, kılavuzumuz, dünya ve ahiret saadetimizin vesilesi Efendimiz'i, âlini ve ashabını duamızın sonunda bir kere daha salât ü selamlarla yâd etmek istiyoruz, Rabbimiz. Ne olur, bahtına düştük, güzel isimlerin, yüce sıfatların, Peygamberimiz ve Kur'an hakkı için dualarımızı kabul buyur; yolda bulunmanın hakkını veremiyor olsak da yolunun bu muhtaç yolcularını yollarda bırakma, kapından eli boş geri çevirme, haybet ve hüsranı maruz bırakma! Amin!..

Önceki Sayfa

Sonraki Sayfa